Holy Bible

Aionian Edition®

Türkçe Bible Revizyon
Turkish Bible

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®
Türkçe Bible Revizyon
Turkish Bible

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: eBible.org
Source version: 2/21/2024
Source copyright: Copyright by Kitab-ı Mukaddes Şirketi
The Turkish Bible Society and the Translation Trust, 2008

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Türkçe at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

History

Türkçe at AionianBible.org/History

04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Table of Contents

OLD TESTAMENT

Yaratiliş 11
Misir'Dan Çikiş 99
Levililer 171
Çölde Sayim 226
Yasa'Nin Tekrari 302
Yeşu 369
Hâkimler 415
Rut 461
1 Samuel 468
2 Samuel 530
1 Krallar 580
2 Krallar 639
1 Tarihler 695
2 Tarihler 748
Ezra 813
Nehemya 832
Ester 859
Eyüp 874
Mezmurlar 919
Süleyman'In Özdeyişleri 1030
Vaiz 1068
Ezgiler Ezgisi 1081
Yeşaya 1088
Yeremya 1179
Ağitlar 1280
Hezekiel 1289
Daniel 1382
Hoşea 1410
Yoel 1424
Amos 1429
Ovadya 1440
Yunus 1442
Mika 1446
Nahum 1454
Habakkuk 1458
Sefanya 1462
Hagay 1466
Zekeriya 1469
Malaki 1485

NEW TESTAMENT

Matta 1493
Markos 1555
Luka 1595
Yuhanna 1663
Elçilerin İşleri 1714
Romalilar 1783
1 Korintliler 1810
2 Korintliler 1836
Galatyalilar 1854
Efesliler 1863
Filipililer 1872
Koloseliler 1879
1 Selanikliler 1885
2 Selanikliler 1891
1 Timoteos 1895
2 Timoteos 1902
Titus 1907
Filimon 1910
İbraniler 1912
Yakup 1932
1 Petrus 1939
2 Petrus 1947
1 Yuhanna 1952
2 Yuhanna 1959
3 Yuhanna 1960
Yahuda 1961
Vahiy 1964

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

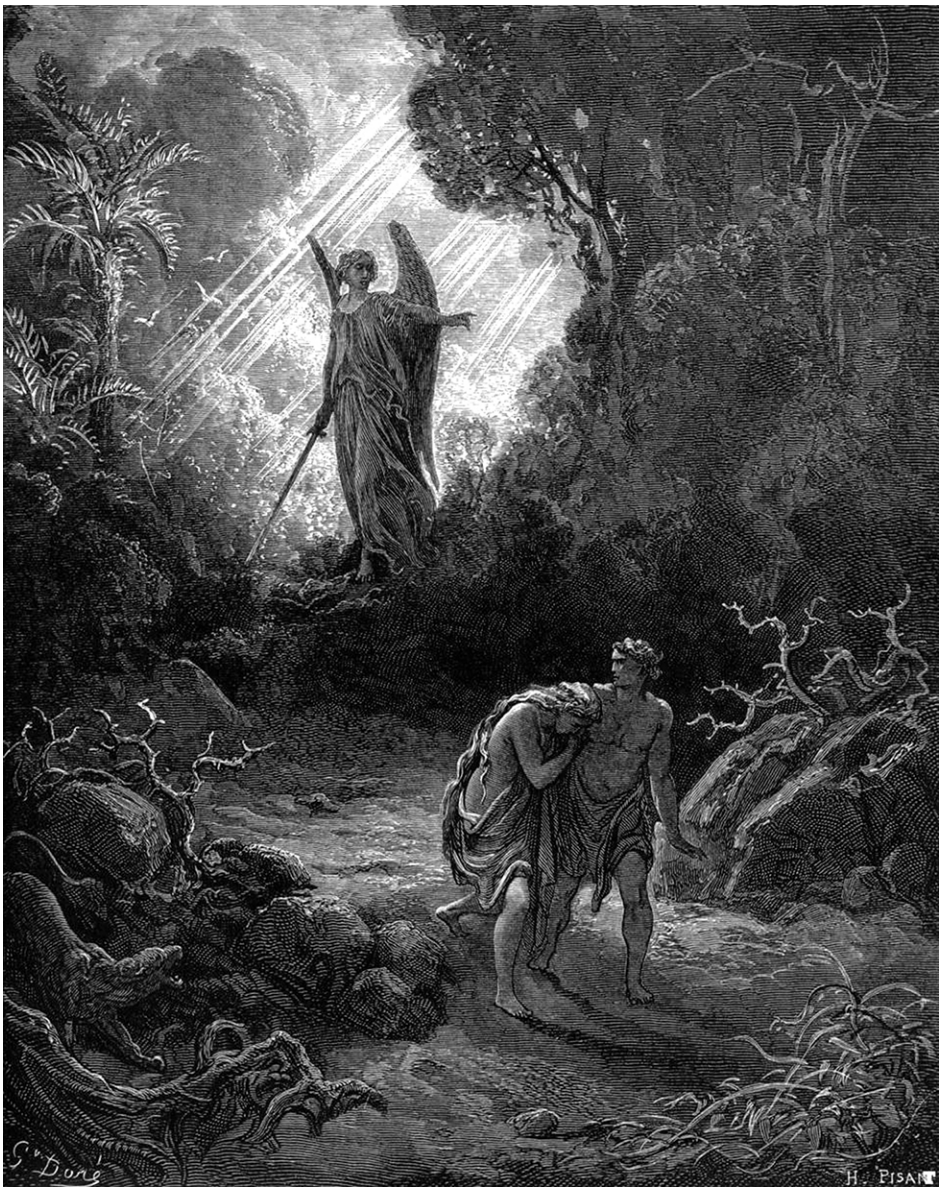

Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna
Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.
Yaratiliş 3:24

Yaratiliş

1 Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. **2** Yer boştu, yeryüzü
şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların
üzerinde hareket ediyordu. **3** Tanrı, “Işık olsun” diye buyurdu ve
ışık oldu. **4** Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan
ayırdı. **5** Işığa “Gündüz”, karanlığa “Gece” adını verdi. Akşam
oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu. **6** Tanrı, “Suların ortasında
bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın” diye buyurdu. **7** Ve
öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları
üstündeki sulardan ayırdı. **8** Kubbeye “Gök” adını verdi. Akşam
oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu. **9** Tanrı, “Göğün altındaki
sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün” diye buyurdu ve
öyle oldu. **10** Kuru alana “Kara”, toplanan sulara “Deniz” adını
verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. **11** Tanrı, “Yeryüzü bitkiler,
tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan
meyve ağaçları üretsin” diye buyurdu ve öyle oldu. **12** Yeryüzü
bitkiler, türüne göre tohum veren otlar, tohumu meyvesinde
bulunan meyve ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu
gördü. **13** Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu. **14**
Tanrı şöyle buyurdu: “Gökkubbede gündüzü geceden ayıracak,
yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri,
günleri, yılları göstersin.” Ve öyle oldu. **16** Tanrı büyüğü gündüze,
küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı.
17 Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak,
ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeye yerleştirdi.
Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. **19** Akşam oldu, sabah oldu
ve dördüncü gün oluştu. **20** Tanrı, “Sular canlı yaratıklarla
dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçuşsun” diye
buyurdu. **21** Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan

canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. **22** Tanrı, “Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın” diyerek onları kutsadı. **23** Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu. **24** Tanrı, “Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan, sürüngen türetsin” diye buyurdu. Ve öyle oldu. **25** Tanrı çeşit çeşit yabanıl hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. **26** Tanrı, “Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım” dedi, “Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.” **27** Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı. **28** Onları kutsayarak, “Verimli olun, çoğalın” dedi, “Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun. **29** İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. **30** Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere –soluk alıp veren bütün hayvanlara– yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.” Ve öyle oldu. **31** Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

2 Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı. **2** Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi. **3** Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi. **4** Göğün ve yerin yaratılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında, **5** yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu. **6** Yerden

yükselen buhar bütün toprakları suluyordu. **7** RAB Tanrı Adem'i
topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece
Adem yaşayan varlık oldu. **8** RAB Tanrı doğuda, Aden'de bir
bahçe dikti. Yarattığı Adem'i oraya koydu. **9** Bahçede iyi meyve
veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam
ağacıyla iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı. **10** Aden'den bir ırmak
doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu. **11** İlk
ırmağın adı Pişon'dur. Altın kaynakları olan Havila sınırları
boyunca akar. **12** Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur. **13** İkinci
ırmağın adı Gihon'dur, Kûş sınırları boyunca akar. **14** Üçüncü
ırmağın adı Dicle'dir, Asur'un doğusundan akar. Dördüncü ırmak
ise Fırat'tır. **15** RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi
için Adem'i oraya koydu. **16** Ona, “Bahçede istediğin ağacın
meyvesini yiyebilirsin” diye buyurdu, **17** “Ama iyiyle kötüyü bilme
ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.”
18 Sonra, “Adem'in yalnız kalması iyi değil” dedi, “Ona uygun
bir yardımcı yaratacağım.” **19** RAB Tanrı yerdeki hayvanların,
gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad
vereceğini görmek için hepsini Adem'e getirdi. Adem her birine
ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. **20** Adem bütün evcil
ve yabanıl hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama
kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı. **21** RAB Tanrı Adem'e
derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga
kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. **22** Adem'den aldığı
kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi. **23**
Adem, “İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, Etimden
alınmış ettir” dedi, “Ona ‘Kadın’ denilecek, Çünkü o adamdan
alındı.” **24** Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına

bağlanacak, ikisi tek beden olacak. **25** Adem de karısı da
çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.

3 RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı
yılandı. Yılan kadına, “Tanrı gerçekten, ‘Bahçedeki ağaçların
hiçbirinin meyvesini yemeyin’ dedi mi?” diye sordu. **2** Kadın,
“Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz” diye yanıtladı, **3**
“Ama Tanrı, ‘Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin,
ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz’ dedi.” **4** Yılan, “Kesinlikle
ölmezsiniz” dedi, **5** “Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini
yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi
olacaksınız.” **6** Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için
uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi
koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi. **7** İkisinin
de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir
yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar. **8** Derken, günün
serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular.
O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler. **9** RAB Tanrı Adem'e,
“Neredesin?” diye seslendi. **10** Adem, “Bahçede sesini duyunca
korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim” dedi. **11** RAB
Tanrı, “Çıplak olduğunu sana kim söyledi?” diye sordu, “Sana
meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?” **12** Adem, “Yanıma
koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim”
diye yanıtladı. **13** RAB Tanrı kadına, “Nedir bu yaptığın?” diye
sordu. Kadın, “Yılan beni aldattı, o yüzden yedim” diye karşılık
verdi. **14** Bunun üzerine RAB Tanrı yılana, “Bu yaptığından ötürü
Bütün evcil ve yabanıl hayvanların En lanetlisi sen olacaksın”
dedi, “Karnının üzerinde sürünecek, Yaşamın boyunca toprak
yiyeceksin. **15** Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu
Birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek,

Sen onun topuğuna saldıracaksın.” **16** RAB Tanrı kadına, “Çocuk doğururken sana Çok acı çektireceğim” dedi, “Ağrı çekerek doğum yapacaksın. Kocana istek duyacaksın, Seni o yönetecek.” **17** RAB Tanrı Adem'e, “Karının sözünü dinlediğin ve sana, Meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için Toprak senin yüzünden lanetlendi” dedi, “Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın. **18** Toprak sana diken ve çalı verecek, Yaban otu yiyeceksin. **19** Toprağa dönünceye dek Ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın Ve yine toprağa döneceksin.” **20** Adem karısına Havva adını verdi. Çünkü o bütün insanların annesiydi. **21** RAB Tanrı Adem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi. **22** Sonra, “Adem iyiyle kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu” dedi, “Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli.” **23** Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı. **24** Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.

4 Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu. “RAB'bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim” dedi. **2** Daha sonra Kayin'in kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi. **3** Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi. **4** Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti. **5** Kayin'le sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkelendi, suratını astı. **6** RAB Kayin'e, “Niçin öfkelendin?” diye sordu, “Niçin surat astın? **7** Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona

egemen olmalısın.” **8** Kayin kardeşi Habil'e, “Haydi, tarlaya gidelim” dedi. Tarlada birlikteyken kardeşine saldırıp onu öldürdü. **9** RAB Kayin'e, “Kardeşin Habil nerede?” diye sordu. Kayin, “Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?” diye karşılık verdi. **10** RAB, “Ne yaptın?” dedi, “Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor. **11** Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın. **12** İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak aylak dolaşacaksın.” **13** Kayin, “Cezam kaldıramayacağım kadar ağır” diye karşılık verdi, **14** “Bugün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacak, yeryüzünde aylak aylak dolaşacağım. Kim bulsa öldürecek beni.” **15** Bunun üzerine RAB, “Seni kim öldürürse, ondan yedi kez öç alınacak” dedi. Kimse bulup öldürmesin diye Kayin'in üzerine bir nişan koydu. **16** Kayin RAB'bin huzurundan ayrıldı. Aden bahçesinin doğusunda, Nod topraklarına yerleşti. **17** Kayin karısıyla yattı. Karısı hamile kaldı ve Hanok'u doğurdu. Kayin o sırada bir kent kurmaktaydı. Kente oğlu Hanok'un adını verdi. **18** Hanok'tan İrat oldu. İrat'tan Mehuyael, Mehuyael'den Metuşael, Metuşael'den Lemek oldu. **19** Lemek iki kadınla evlendi. Birinin adı Âda, öbürünün ise Silla'ydı. **20** Âda Yaval'ı doğurdu. Yaval sürü sahibi göçebelerin atasıydı. **21** Kardeşinin adı Yuval'dı. Yuval lir ve ney çalanların atasıydı. **22** Silla Tuval-Kayin'i doğurdu. Tuval-Kayin tunç ve demirden çeşitli kesici aletler yapardı. Tuval-Kayin'in kızkardeşi Naama'ydı. **23** Lemek karılarına şöyle dedi: “Ey Âda ve Silla, beni dinleyin, Ey Lemek'in karıları, sözlerime kulak verin. Beni yaraladığı için Bir adam öldürdüm, Beni hırpaladığı için Bir genci öldürdüm. **24** Kayin'in yedi kez öcü alınacaksa, Lemek'in yetmiş yedi kez öcü alınmalı.” **25** Adem karısıyla yine yattı. Havva bir erkek çocuk doğurdu.

“Tanrı Kayin'in öldürdüğü Habil'in yerine bana başka bir oğul bağışladı” diyerek çocuğa Şit adını verdi. **26** Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu. O zaman insanlar RAB'bi adıyla çağırmaya başladı.

5 Adem soyunun öyküsü: Tanrı insanı yarattığında onu kendine benzer kıldı. **2** Onları erkek ve dişi olarak yarattı ve kutsadı. Yaratıldıkları gün onlara “İnsan” adını verdi. **3** Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine benzer bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi. **4** Şit'in doğumundan sonra Adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. **5** Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra öldü. **6** Şit 105 yaşındayken oğlu Enoş doğdu. **7** Enoş'un doğumundan sonra Şit 807 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. **8** Şit toplam 912 yıl yaşadıktan sonra öldü. **9** Enoş 90 yaşındayken oğlu Kenan doğdu. **10** Kenan'ın doğumundan sonra Enoş 815 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. **11** Enoş toplam 905 yıl yaşadıktan sonra öldü. **12** Kenan 70 yaşındayken oğlu Mahalalel doğdu. **13** Mahalalel'in doğumundan sonra Kenan 840 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. **14** Kenan toplam 910 yıl yaşadıktan sonra öldü. **15** Mahalalel 65 yaşındayken oğlu Yeret doğdu. **16** Yeret'in doğumundan sonra Mahalalel 830 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. **17** Mahalalel toplam 895 yıl yaşadıktan sonra öldü. **18** Yeret 162 yaşındayken oğlu Hanok doğdu. **19** Hanok'un doğumundan sonra Yeret 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. **20** Yeret toplam 962 yıl yaşadıktan sonra öldü. **21** Hanok 65 yaşındayken oğlu Metuşelah doğdu. **22** Metuşelah'ın doğumundan sonra Hanok 300 yıl Tanrı yolunda yürüdü. Başka oğulları, kızları oldu. **23** Hanok toplam 365 yıl yaşadı. **24** Tanrı yolunda yürüdü, sonra ortadan kayboldu; çünkü

Tanrı onu yanına almıştı. **25** Metuşelah 187 yaşındayken oğlu Lemek doğdu. **26** Lemek'in doğumundan sonra Metuşelah 782 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. **27** Metuşelah toplam 969 yıl yaşadıktan sonra öldü. **28** Lemek 182 yaşındayken bir oğlu oldu. **29** "RAB'bin lanetlediği bu toprak yüzünden çektiğimiz eziyeti, harcadığımız emeği bu çocuk hafifletip bizi rahatlatacak" diyerek çocuğa Nuh adını verdi. **30** Nuh'un doğumundan sonra Lemek 595 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. **31** Lemek toplam 777 yıl yaşadıktan sonra öldü. **32** Nuh 500 yıl yaşadıktan sonra Sam, Ham, Yafet adlı oğulları doğdu.

6 Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu. **2** İlahi varlıklar insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler. **3** RAB, "Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür" dedi, "İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak." **4** İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi. **5** RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte. **6** İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı. **7** "Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım" dedi, "Çünkü onları yarattığıma pişman oldum." **8** Ama Nuh RAB'bin gözünde lütuf buldu. **9** Nuh'un öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü. **10** Üç oğlu vardı: Sam, Ham, Yafet. **11** Tanrı'nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu. **12** Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı. **13** Tanrı Nuh'a, "İnsanlığa son vereceğim" dedi, "Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim. **14** Kendine gofer ağacından bir

gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap. **15** Gemiyi
şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz, genişliği elli, yüksekliği
otuz arşın olacak. **16** Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir
arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst
güverteler yap. **17** Yeryüzüne tufan göndereceğim. Göklerin
altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her
canlı ölecek. **18** Ama seninle bir antlaşma yapacağım. Oğulların,
karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin. **19** Sağ kalabilmeleri için her
canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al.
20 Çeşit çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için
çifter çifter sana gelecekler. **21** Yanına hem kendin, hem onlar
için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola." **22** Nuh
Tanrı'nın bütün buyruklarını yerine getirdi.

7 RAB Nuh'a, "Bütün ailenle birlikte gemiye bin" dedi, "Çünkü
bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum. **2** Yeryüzünde soyları
tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve
dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift,
kuşlardan yedişer çift al. **4** Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne
kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı
yeryüzünden silip atacağım." **5** Nuh RAB'bin bütün buyruklarını
yerine getirdi. **6** Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz
yaşındaydı. **7** Nuh, oğulları, karısı, gelinleri tufandan kurtulmak
için hep birlikte gemiye bindiler. **8** Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi
temiz ve kirli sayılan her tür hayvan, kuş ve sürüngenden erkek
ve dişi olmak üzere birer çift Nuh'a gelip gemiye bindiler. **10**
Yedi gün sonra tufan koptu. **11** Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın
ikinci ayının on yedinci günü enginlerin bütün kaynakları fışkırdı,
göklerin kapakları açıldı. **12** Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur
yağdı. **13** Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuh'un karısıyla üç

gelini tam o gün gemiye bindiler. **14** Onlarla birlikte her tür hayvan
–evcil hayvanların, sürüngenlerin, kuşların, uçan yaratıkların her
türü– gemiye bindi. **15** Soluk alan her tür canlı çifter çifter Nuh'un
yanına gelip gemiye bindi. **16** Gemiye giren hayvanlar Tanrı'nın
Nuh'a buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuh'un ardından
kapıyı kapadı. **17** Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi
yerden yukarı kaldırdı. **18** Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı;
gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı. **19** Sular öyle yükseldi ki,
yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı. **20** Yükselen
sular dağları on beş arşın aştı. **21** Yeryüzünde yaşayan bütün
canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler,
insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü. **23** RAB insanlardan
evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok
etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuh'la gemidekiler
kaldı. **24** Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

8 Sonra Tanrı Nuh'u ve gemideki evcil ve yabanıl hayvanları
anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı.
2 Enginlerin kaynakları, göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi.
3 Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten
sonra sular azaldı. **4** Gemi yedinci ayın on yedinci günü Ararat
dağlarına oturdu. **5** Sular onuncu aya kadar sürekli azaldı.
Onuncu ayın birinde dağların doruğu göründü. **6** Kırk gün sonra
Nuh yapmış olduğu geminin penceresini açtı. **7** Kuzgunu dışarı
gönderdi. Kuzgun sular kuruyuncaya kadar dönmedi, uçup durdu.
8 Bunun üzerine Nuh suların yeryüzünden çekilip çekilmediğini
anlamak için güvercini gönderdi. **9** Güvercin konacak bir yer
bulamadı, çünkü her yer suyla kaplıydı. Gemiye, Nuh'un yanına
döndü. Nuh uzanıp güvercini tuttu ve gemiye, yanına aldı. **10** Yedi
gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı. **11** Güvercin

gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı. **12** Yedi gün daha bekledikten sonra güvercini yine gönderdi. Bu kez güvercin geri dönmedi. **13** Nuh altı yüz bir yaşındayken, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh geminin üstündeki kapağı kaldırınca toprağın kurumuş olduğunu gördü. **14** İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştu. **15** Tanrı Nuh'a, "Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık" dedi, **17** "Kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar." **18** Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı. **19** Bütün hayvanlar, sürüngenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti. **20** Nuh RAB'be bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular sundu. **21** Güzel kokudan hoşnut olan RAB içinden şöyle dedi: "İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim. **22** "Dünya durdukça Ekin ekmek, biçmek, Sıcak, soğuk, Yaz, kış, Gece, gündüz hep var olacaktır."

9 Tanrı, Nuh'u ve oğullarını kutsayarak, "Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun" dedi, **2** "Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetiminize verilmiştir. **3** Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum. **4** "Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerir. **5** Sizin de kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her hayvandan hesabını soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı arayacağım. **6** "Kim

insan kanı dökerse, Kendi kanı da insan tarafından dökülecektir.
Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. **7** Verimli olun,
çoğalın. Yeryüzünde üreyin, artın." **8** Tanrı Nuh'a ve oğullarına
şöyle dedi: **9** "Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla, sizinle birlikteki
bütün canlılarla –kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, gemiden
çıkan bütün hayvanlarla– antlaşmamı sürdürmek istiyorum.
11 Sizinle antlaşmamı sürdüreceğim: Bir daha tufanla bütün
canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha
olmayacak." **12** Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: "Sizinle ve
bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın
belirtisi şu olacak: **13** Yayımı bulutlara yerleştireceğim ve bu,
yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak. **14** Yeryüzüne
ne zaman bulut göndersem, yayım bulutların arasında ne
zaman görünse, **15** sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım
antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir
daha olmayacak. **16** Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona
bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek
geçerli antlaşmayı anımsayacağım." **17** Tanrı Nuh'a, "Kendimle
yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim antlaşmanın
belirtisi budur" dedi. **18** Gemiden çıkan Nuh'un oğulları Sam,
Ham ve Yafet idi. Ham Kenan'ın babasıydı. **19** Nuh'un üç oğlu
bunlardı. Yeryüzüne yayılan bütün insanlar onlardan üredi.
20 Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti. **21** Şarap içip sarhoş oldu,
çadırının içinde çırılçıplak uzandı. **22** Kenan'ın babası olan Ham
babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine
anlattı. **23** Sam'la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri
yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek
için yüzlerini öbür yana çevirdiler. **24** Nuh ayılınca küçük oğlunun
ne yaptığını anlayarak, **25** şöyle dedi: "Kenan'a lanet olsun,

Köleler kölesi olsun kardeşlerine. **26** Övgüler olsun Sam'ın
Tanrısı RAB'be, Kenan Sam'a kul olsun. **27** Tanrı Yafet'e bolluk
versin, Sam'ın çadırlarında yaşasın, Kenan Yafet'e kul olsun." **28**
Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl daha yaşadı. **29** Toplam dokuz
yüz elli yıl yaşadıktan sonra öldü.

10 Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet'in öyküsü şudur:
Tufandan sonra bunların birçok oğlu oldu. **2** Yafet'in oğulları:
Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras. **3** Gomer'in
oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togarma. **4** Yâvan'ın oğulları: Elişa,
Tarşiş, Kittim, Rodanim. **5** Kıyılarda yaşayan insanların ataları
bunlardır. Ülkelerinde çeşitli dillere, uluslarında çeşitli boylara
bölündüler. **6** Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan. **7**
Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raama'nın
oğulları: Şeva, Dedan. **8** Kûş'un Nemrut adında bir oğlu oldu.
Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı. **9** RAB'bin önünde yiğit bir avcıydı.
"RAB'bin önünde Nemrut gibi yiğit avcı" sözü buradan gelir. **10**
İlkin Şinar topraklarında, Babil, Erek, Akat, Kalne kentlerinde
krallık yaptı. **11** Sonra Asur'a giderek Ninova, Rehovot-İr, Kalah
kentlerini ve Ninova'yla önemli bir kent olan Kalah arasında
Resen'i kurdu. **13** Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlılar'ın,
Naftuhlular'ın, Patruslular'ın, Filistliler'in ataları olan Kasluhlular'ın
ve Kaftorlular'ın atasıydı. **15** Kenan ilk oğlu olan Sidon'un babası
ve Hititler'in, Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın, Hivliler'in,
Arklılar'ın, Sinliler'in, Arvatlılar'ın, Semarlılar'ın, Hamalılar'ın
atasıydı. Kenan boyları daha sonra dağıldı. **19** Kenan sınırı
Sayda'dan Gerar, Gazze, Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim'e
doğru Laşa'ya kadar uzanıyordu. **20** Ülkelerinde ve uluslarında
çeşitli boylara ve dillere bölünen Hamoğulları bunlardı. **21**
Yafet'in ağabeyi olan Sam'ın da çocukları oldu. Sam bütün Ever

soyunun atasıydı. **22** Sam'ın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram. **23** Aram'ın oğulları: Ûs, Hul, Geter, Maş. **24** Arpakşat Şelah'ın babasıydı. Şelah'tan Ever oldu. **25** Ever'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'ti; çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktan'dı. **26** Yoktan Almodat'ın, Şelef'in, Hasarmavet'in, Yerah'ın, Hadoram'ın, Uzal'ın, Dikla'nın, Oval'ın, Avimael'in, Şeva'nın, Ofir'in, Havila'nın, Yovav'ın atasıydı. Bunların hepsi Yoktan'ın soyundandı. **30** Doğuda, Meşa'dan Sefar'a uzanan dağlık bölgede yaşarlardı. **31** Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere bölünen Samoğulları bunlardı. **32** Tufandan sonra kayda geçen, ulus ulus, boy boy yeryüzüne yayılan bütün bu insanlar Nuh'un soyundan gelmedir.

11 Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı. **2** Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler. **3** Birbirlerine, “Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim” dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar. **4** Sonra, “Kendimize bir kent kuralım” dediler, “Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız.” **5** RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi. **6** “Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar” dedi, **7** “Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.” **8** Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu. **9** Bu nedenle kente Babil adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı. **10** Sam'ın soyunun öyküsü: Tufandan iki yıl sonra Sam 100 yaşındayken oğlu Arpakşat doğdu. **11** Arpakşat'ın doğumundan

sonra Sam 500 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
12 Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Şelah doğdu. **13** Şelah'ın
doğumundan sonra Arpakşat 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları,
kızları oldu. **14** Şelah 30 yaşındayken oğlu Ever doğdu. **15**
Ever'in doğumundan sonra Şelah 403 yıl daha yaşadı. Başka
oğulları, kızları oldu. **16** Ever 34 yaşındayken oğlu Pelek doğdu.
17 Pelek'in doğumundan sonra Ever 430 yıl daha yaşadı. Başka
oğulları, kızları oldu. **18** Pelek 30 yaşındayken oğlu Reu doğdu.
19 Reu'nun doğumundan sonra Pelek 209 yıl daha yaşadı.
Başka oğulları, kızları oldu. **20** Reu 32 yaşındayken oğlu Seruk
doğdu. **21** Seruk'un doğumundan sonra Reu 207 yıl daha
yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. **22** Seruk 30 yaşındayken
oğlu Nahor doğdu. **23** Nahor'un doğumundan sonra Seruk
200 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. **24** Nahor 29
yaşındayken oğlu Terah doğdu. **25** Terah'ın doğumundan sonra
Nahor 119 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. **26**
Yetmiş yaşından sonra Terah'ın Avram, Nahor ve Haran adlı
oğulları oldu. **27** Terah soyunun öyküsü: Terah Avram, Nahor ve
Haran'ın babasıydı. Haran'ın Lut adlı bir oğlu oldu. **28** Haran,
babası Terah henüz sağken, doğduğu ülkede, Kildaniler'in Ur
Kenti'nde öldü. **29** Avram'la Nahor evlendiler. Avram'ın karısının
adı Saray, Nahor'unkinin adı Milka'ydı. Milka Yiska'nın babası
Haran'ın kızıydı. **30** Saray kısırdı, çocuğu olmuyordu. **31** Terah,
oğlu Avram'ı, Haran'ın oğlu olan torunu Lut'u ve Avram'ın
karısı olan gelini Saray'ı yanına aldı. Kenan ülkesine gitmek
üzere Kildaniler'in Ur Kenti'nden ayrıldılar. Harran'a gidip oraya
yerleştiler. **32** Terah iki yüz beş yıl yaşadıktan sonra Harran'da
öldü.

12 RAB Avram'a, “Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim ülkeye git” dedi, **2** “Seni büyük bir ulus yapacağım,
Seni kutsayacak, sana ün kazandıracağım, Bereket kaynağı
olacaksın. **3** Seni kutsayanları kutsayacak, Seni lanetleyeni
lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar Senin aracılığınla
kutsanacak.” **4** Avram RAB'bin buyurduğu gibi yola çıktı. Lut da
onunla birlikte gitti. Avram Harran'dan ayrıldığı zaman yetmiş beş
yaşındaydı. **5** Karısı Saray'ı, yeğeni Lut'u, Harran'da kazandıkları
malları, edindikleri uşakları yanına alıp Kenan ülkesine doğru
yola çıktı. Oraya vardılar. **6** Avram ülke boyunca Şekem'deki
More meşesine kadar ilerledi. O günlerde orada Kenanlılar
yaşıyordu. **7** RAB Avram'a görünerek, “Bu toprakları senin
soyuna vereceğim” dedi. Avram kendisine görünen RAB'be
orada bir sunak yaptı. **8** Oradan Beytel'in doğusundaki dağlık
bölgeye doğru gitti. Çadırını batıdaki Beytel'le doğudaki Ay
Kenti'nin arasına kurdu. Orada RAB'be bir sunak yapıp RAB'bi
adıyla çağırdı. **9** Sonra kona göçe Negev'e doğru ilerledi. **10**
Ülkedeki şiddetli kıtlık yüzünden Avram geçici bir süre için
Mısır'a gitti. **11** Mısır'a yaklaştıklarında karısı Saray'a, “Güzel
bir kadın olduğunu biliyorum” dedi, **12** “Olur ki Mısırlılar seni
görüp, ‘Bu onun karısı’ diyerek beni öldürür, seni sağ bırakırlar.
13 Lütfen, ‘Onun kızkardeşiyim’ de ki, senin hatırın için bana iyi
davransınlar, canıma dokunmasınlar.” **14** Avram Mısır'a girince,
Mısırlılar karısının çok güzel olduğunu farkettiler. **15** Kadını
gören firavunun adamları, güzelliğini firavuna övdüler. Kadın
saraya alındı. **16** Onun hatırı için firavun Avram'a iyi davrandı.
Avram davar, sığır, erkek ve dişi eşek, erkek ve kadın köle, deve
sahibi oldu. **17** RAB Avram'ın karısı Saray yüzünden firavunla ev
halkının başına korkunç felaketler getirdi. **18** Firavun Avram'ı

çağırtarak, “Nedir bana bu yaptığın?” dedi, “Neden Saray'ın karın olduğunu söylemedin? **19** Niçin ‘Saray kızkardeşimdir’ diyerek onunla evlenmeme izin verdin? Al karını, git!” **20** Firavun Avram için adamlarına buyruk verdi. Böylece Avram'la karısını sahip olduğu her şeyle birlikte gönderdiler.

13 Avram, karısı ve sahip olduğu her şeyle birlikte Mısır'dan ayrılıp Negev'e doğru gitti. Lut da onunla birlikteydi. **2** Avram çok zengindi. Sürüleri, altınları, gümüşleri vardı. **3** Negev'den başlayıp bir yerden öbürüne göçerek Beytel'e kadar gitti. Beytel'le Ay Kenti arasında daha önce çadırını kurmuş olduğu yere vardı. **4** Önceden yapmış olduğu sunağın bulunduğu yere gidip orada RAB'bi adıyla çağırdı. **5** Avram'la birlikte göçen Lut'un da davarları, sığırları, çadırları vardı. **6** Malları öyle çoktu ki, toprak birlikte yaşamalarına elvermedi; yan yana yaşayamadılar. **7** Avram'ın çobanlarıyla Lut'un çobanları arasında kavga çıktı. –O günlerde Kenanlılar'la Perizliler de orada yaşıyorlardı.– **8** Avram Lut'a, “Biz akrabayız” dedi, “Bu yüzden aramızda da çobanlarımız arasında da kavga çıkmasın. **9** Bütün topraklar senin önünde. Gel, ayrılalım. Sen sola gidersen, ben sağa gideceğim. Sen sağa gidersen, ben sola gideceğim.” **10** Lut çevresine baktı. Şeria Ovası'nın tümü RAB'bin bahçesi gibi, Soar'a doğru giderken Mısır toprakları gibiydi. Her yerde bol su vardı. RAB Sodom ve Gomora kentlerini yok etmeden önce ova böyleydi. **11** Lut kendine Şeria Ovası'nın tümünü seçerek doğuya doğru göçtü. Birbirlerinden ayrıldılar. **12** Avram Kenan topraklarında kaldı. Lut ovadaki kentlerin arasına yerleşti, Sodom'a yakın bir yere çadır kurdu. **13** Sodom halkı çok kötüydü. RAB'be karşı büyük günah işliyordu. **14** Lut Avram'dan ayrıldıktan sonra, RAB Avram'a, “Bulunduğun yerden kuzeye, güneye, doğuya, batıya dikkatle

bak” dedi, **15** “Gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim. **16** Soyunu toprağın tozu kadar çoğaltacağım. Öyle ki, biri çıkıp da toprağın tozunu sayabilirse, senin soyunu da sayabilecek. **17** Kalk, sana vereceğim toprakları boydan boya dolaş.” **18** Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşeliğine yerleşti. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

14 Bu arada Şinar Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryok, Elam Kralı Kedorlaomer ve Goyim Kralı Tidal **2** Sodom Kralı Bera'ya, Gomora Kralı Birşa'ya, Adma Kralı Şinav'a, Sevoyim Kralı Şemever'e ve Bala –Soar– Kralı'na karşı savaş açtı. **3** Bu son beş kral bugün Lut Gölü olan Siddim Vadisi'nde güçlerini birleştirmişti. **4** Bu krallar on iki yıl Kedorlaomer'in egemenliği altında yaşamış, on üçüncü yıl ona başkaldırmışlardı. **5** On dördüncü yıl Kedorlaomer'le onu destekleyen öbür krallar gelip Aşterot-Karnayim'de Refalılar'ı, Ham'da Zuzlular'ı, Şave-Kiryatayim'de Emliler'i, çöl kenarındaki El-Paran'a kadar uzanan dağlık Seir bölgesinde Horlular'ı bozguna uğrattılar. **7** Oradan geri dönüp Eyn-Mişpat'a –Kadeş'e– gittiler. Amalekliler'in bütün topraklarını alarak Haseson-Tamar'da yaşayan Amorlular'ı bozguna uğrattılar. **8** Bunun üzerine Sodom, Gomora, Adma, Sevoyim, Bala –Soar– kralları yola çıktı. Bu beş kral dört krala –Elam Kralı Kedorlaomer, Goyim Kralı Tidal, Şinar Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryok'a– karşı Siddim Vadisi'nde savaş düzenine girdiler. **10** Siddim Vadisi zift çukurlarıyla doluydu. Sodom ve Gomora kralları kaçarken adamlarından bazıları bu çukurlara düştü. Sağ kalanlarsa dağlara kaçtı. **11** Dört kral Sodom ve Gomora'nın bütün malını ve yiyeceğini alıp gitti. **12** Avram'ın yeğeni Lut'la mallarını da götürdüler. Çünkü o da Sodom'da yaşıyordu. **13** Oradan kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avram'a

durumu bildirdi. Avram Eşkol'la Aner'in kardeşi Amorlu Mamre'nin meşeliğinde yaşıyordu. Bunların hepsi Avram'dan yanaydılar. **14** Avram yeğeni Lut'un tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dan'a kadar kovaladı. **15** Adamlarını gruplara ayırdı, gece saldırıp onları bozguna uğratarak Şam'ın kuzeyindeki Hova'ya kadar kovaladı. **16** Yağmalanan bütün malı, yeğeni Lut'la mallarını, kadınları ve halkı geri getirdi. **17** Avram Kedorlaomer'le onu destekleyen kralları bozguna uğratıp dönünce, Sodom Kralı onu karşılamak için Kral Vadisi olan Şave Vadisi'ne gitti. **18** Yüce Tanrı'nın kâhini olan Şalem Kralı Melkisedek ekmek ve şarap getirdi. **19** Avram'ı kutsayarak şöyle dedi: “Yeri göğü yaratan yüce Tanrı Avram'ı kutsasın, **20** Düşmanlarını onun eline teslim eden yüce Tanrı'ya övgüler olsun.” Bunun üzerine Avram her şeyin ondalığını Melkisedek'e verdi. **21** Sodom Kralı Avram'a, “Adamlarımı bana ver, mallar sana kalsın” dedi. **22** Avram Sodom Kralı'na, “Yeri göğü yaratan yüce Tanrı RAB'bin önünde sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almayacağıma ant içerim” diye karşılık verdi, “Öyle ki, ‘Avram'ı zengin ettim’ demeyesin. **24** Yalnız, adamlarımın yedikleri bunun dışında. Bir de beni destekleyen Aner, Eşkol ve Mamre paylarına düşeni alsınlar.”

15 Bundan sonra RAB bir görümde Avram'a, “Korkma, Avram” diye seslendi, “Senin kalkanın benim. Ödülün çok büyük olacak.” **2** Avram, “Ey Egemen RAB, bana ne vereceksin?” dedi, “Çocuk sahibi olamadım. Evim Şamlı Eliezer'e kalacak. **3** Bana çocuk vermediğin için evimdeki bir uşak mirasçım olacak.” **4** RAB yine seslendi: “O mirasçın olmayacak, öz çocuğun mirasçın olacak.” **5** Sonra Avram'ı dışarı çıkararak, “Göklere bak” dedi, “Yıldızları sayabilir misin? İşte, soyun o kadar çok olacak.” **6** Avram RAB'be

iman etti, RAB bunu ona doğruluk saydı. **7** Tanrı Avram'a, “Bu toprakları sana miras olarak vermek için Kildaniler'in Ur Kenti'nden seni çıkaran RAB benim” dedi. **8** Avram, “Ey Egemen RAB, bu toprakları miras alacağımı nasıl bileceğim?” diye sordu. **9** RAB, “Bana bir düve, bir keçi, bir de koç getir” dedi, “Hepsi üçer yaşında olsun. Bir de kumruyla güvercin yavrusu getir.” **10** Avram hepsini getirdi, ortadan kesip parçaları birbirine karşı dizdi. Yalnız kuşları kesmedi. **11** Leşlerin üzerine konan yırtıcı kuşları kovdu. **12** Güneş batarken Avram derin bir uykuya daldı. Üzerine dehşet verici zifiri bir karanlık çöktü. **13** RAB Avram'a şöyle dedi: “Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı görecek. **14** Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. Sonra soyun oradan büyük mal varlığıyla çıkacak. **15** Sen de esenlik içinde atalarına kavuşacaksın. İleri yaşta ölüp gömüleceksin. **16** Soyunun dördüncü kuşağı buraya geri dönecek. Çünkü Amorlular'ın yaptığı kötülükler henüz doruğa varmadı.” **17** Güneş batıp karanlık çökünce, dumanlı bir mangalla alevli bir meşale göründü ve kesilen hayvan parçalarının arasından geçti. **18** O gün RAB Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi: “Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları – Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını– senin soyuna vereceğim.”

16 Karısı Saray Avram'a çocuk verememişti. Saray'ın Hacer adında Mısırlı bir cariyesi vardı. **2** Saray Avram'a, “RAB çocuk sahibi olmamı engelledi” dedi, “Lütfen, cariyemle yat. Belki bu yoldan bir çocuk sahibi olabilirim.” Avram Saray'ın sözünü dinledi. **3** Saray Mısırlı cariyesi Hacer'i kocası Avram'a karı olarak verdi. Bu olay Avram Kenan'da on yıl yaşadıktan sonra

oldu. **4** Avram Hacer'le yattı, Hacer hamile kaldı. Hacer hamile olduğunu anlayınca, hanımını küçük görmeye başladı. **5** Saray Avram'a, “Bu haksızlık senin yüzünden başıma geldi!” dedi, “Cariyemi koynuna soktum. Hamile olduğunu anlayınca beni küçük görmeye başladı. Seninle benim aramda RAB karar versin.” **6** Avram, “Cariyen senin elinde” dedi, “Neyi uygun görürsen yap.” Böylece Saray cariyesine sert davranmaya başladı. Hacer onun yanından kaçtı. **7** RAB'bin meleği Hacer'i çölde bir pınarın, Şur yolundaki pınarın başında buldu. **8** Ona, “Saray'ın cariyesi Hacer, nereden gelip nereye gidiyorsun?” diye sordu. Hacer, “Hanımım Saray'dan kaçıyorum” diye yanıtladı. **9** RAB'bin meleği, “Hanımına dön ve ona boyun eğ” dedi, **10** “Senin soyunu öyle çoğaltacağım ki, kimse sayamayacak. **11** “İşte hamilesin, bir oğlun olacak, Adını İsmail koyacaksın. Çünkü RAB sıkıntı içindeki yakarışını işitti. **12** Oğlun yaban eşeğine benzer bir adam olacak, O herkese, herkes de ona karşı çıkacak. Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak.” **13** Hacer, “Beni gören Tanrı'yı gerçekten gördüm mü?” diyerek kendisiyle konuşan RAB'be “El-Roi” adını verdi. **14** Bu yüzden Kadeş'le Beret arasındaki o kuyuya Beer-Lahay-Roi adı verildi. **15** Hacer Avram'a bir erkek çocuk doğurdu. Avram çocuğun adını İsmail koydu. **16** Hacer İsmail'i doğurduğunda, Avram seksen altı yaşındaydı.

17 Avram doksan dokuz yaşındayken RAB ona görünerek, “Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım” dedi, “Benim yolumda yürü, kusursuz ol. **2** Seninle yaptığım antlaşmayı sürdürecek, soyunu alabildiğine çoğaltacağım.” **3** Avram yüzüstü yere kapandı. Tanrı, **4** “Seninle yaptığım antlaşma şudur” dedi, “Birçok ulusun babası olacaksın. **5** Artık adın Avram değil, İbrahim

olacak. Çünkü seni birçok ulusun babası yapacağım. **6** Seni çok verimli kılacağım. Soyundan uluslar doğacak, krallar çıkacak. **7** Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza dek sürdüreceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrısı olacağım. **8** Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım." **9** Tanrı İbrahim'e, "Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı kalmalısınız" dedi, **10** "Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu şudur: Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek. **11** Sünnet olmalısınız. Sünnet aramızdaki antlaşmanın belirtisi olacak. **12** Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancıdan satın alınmış köleler dahil sekiz günlük her erkek çocuk sünnet edilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu. **13** Evinizde doğan ya da satın aldığınız her çocuk kesinlikle sünnet edilecek. Bedeninizdeki bu belirti sonsuza dek sürecek antlaşmamın simgesi olacak. **14** Sünnet edilmemiş her erkek halkının arasından atılacak, çünkü antlaşmamı bozmuş demektir." **15** Tanrı, "Karın Saray'a gelince, ona artık Saray demeyeceksin" dedi, "Bundan böyle onun adı Sara olacak. **16** Onu kutsayacak, ondan sana bir oğul vereceğim. Onu kutsayacağım, ulusların anası olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak." **17** İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, "Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?" dedi, "Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?" **18** Sonra Tanrı'ya, "Keşke İsmail'i mirasçım kabul etseydin!" dedi. **19** Tanrı, "Hayır. Ama karın Sara sana bir oğul doğuracak, adını İshak koyacaksın" dedi, "Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim. **20** İsmail'e gelince, seni işittim. Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım.

On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus yapacağım.
21 Ancak antlaşmamı gelecek yıl bu zaman Sara'nın doğuracağı
oğlun İshak'la sürdüreceğim.” **22** Tanrı İbrahim'le konuşmasını
bitirince ondan ayrılıp yukarıya çekildi. **23** İbrahim evindeki bütün
erkekleri –oğlu İsmail'i, evinde doğanların, satın aldığı uşakların
hepsini– Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi o gün sünnet ettirdi.
24 İbrahim sünnet olduğunda doksan dokuz yaşındaydı. **25** Oğlu
İsmail on üç yaşında sünnet oldu. **26** İbrahim, oğlu İsmail'le aynı
gün sünnet edildi. **27** İbrahim'in evindeki bütün erkekler –evinde
doğanlar ve yabancılardan satın alınanlar– onunla birlikte sünnet
oldu.

18 İbrahim günün sıcak saatlerinde Mamre meşeliğindeki
çadırının önünde otururken, RAB kendisine göründü. **2** İbrahim
karşısında üç adamın durduğunu gördü. Onları görür görmez
karşılamaya koştu. Yere kapanarak, **3** “Ey efendim, eğer gözünde
lütuf bulduysam, lütfen kulunun yanından ayrılma” dedi, **4** “Biraz
su getirteyim, ayaklarınızı yıkayın. Şu ağacın altında dinlenin. **5**
Madem kulunuza konuk geldiniz, bırakın size yiyecek bir şeyler
getireyim. Biraz dinlendikten sonra yolunuza devam edersiniz.”
Adamlar, “Peki, dediğin gibi olsun” dediler. **6** İbrahim hemen
çadıra, Sara'nın yanına gitti. Ona, “Hemen üç sea ince un al,
yoğurup pide yap” dedi. **7** Ardından sığırlara koştu. Körpe ve
besili bir buzağı seçip uşağına verdi. Uşak buzağıyı hemen
hazırladı. **8** İbrahim hazırlanan buzağıyı yoğurt ve sütle birlikte
götürüp konuklarının önüne koydu. Onlar yerken o da yanlarında,
ağacın altında durdu. **9** Konuklar, “Karın Sara nerede?” diye
sordular. İbrahim, “Çadırda” diye yanıtladı. **10** O, “Gelecek yıl bu
zamanda kesinlikle yanına döneceğim” dedi, “O zaman karın
Sara'nın bir oğlu olacak.” Sara onun arkasında, çadırın girişinde

durmuş, dinliyordu. **11** İbrahim'le Sara kocamışlardı, yaşları hayli
ileriydi. Sara âdetten kesilmişti. **12** İçin için gülerek, “Bu yaştan
sonra bu sevinci tadabilir miyim?” diye düşündü, “Üstelik efendim
de yaşlı.” **13** RAB İbrahim'e sordu: “Sara niçin, ‘Bu yaştan sonra
gerçekten çocuk sahibi mi olacağım?’ diyerek güldü? **14** RAB
için olanaksız bir şey var mı? Belirlenen vakitte, gelecek yıl
bu zaman yanına döndüğümde Sara'nın bir oğlu olacak.” **15**
Sara korktu, “Gülmedim” diyerek yalan söyledi. RAB, “Hayır,
güldün” dedi. **16** Adamlar oradan ayrılırken Sodom'a doğru
baktılar. İbrahim onları yolcu etmek için yanlarında yürüyordu.
17 RAB, “Yapacağım şeyi İbrahim'den mi gizleyeceğim?” dedi,
18 “Kuşkusuz İbrahim'den büyük ve güçlü bir ulus türeyecek,
yeryüzündeki bütün uluslar onun aracılığıyla kutsanacak. **19**
Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve
soyuna buyursun diye İbrahim'i seçtim. Öyle ki, ona verdiğim
sözü yerine getireyim.” **20** Sonra İbrahim'e, “Sodom ve Gomora
büyük suçlama altında” dedi, “Günahları çok ağır. **21** Onun
için inip bakacağım. Duyduğum suçlamalar doğru mu, değil
mi göreceğim. Bunları yapıp yapmadıklarını anlayacağım.” **22**
Adamlar oradan ayrılıp Sodom'a doğru gittiler. Ama İbrahim
RAB'bin huzurunda kaldı. **23** RAB'be yaklaşarak, “Haksızla
birlikte haklıyı da mı yok edeceksin?” diye sordu, **24** “Kentte
elli doğru kişi var diyelim. Orayı gerçekten yok edecek misin?
İçindeki elli doğru kişinin hatırı için kenti bağışlamayacak mısın?
25 Senden uzak olsun bu. Haklıyı, haksızı aynı kefeye koyarak
haksızın yanında haklıyı da öldürmek senden uzak olsun. Bütün
dünyayı yargılayan adil olmalı.” **26** RAB, “Eğer Sodom'da elli
doğru kişi bulursam, onların hatırına bütün kenti bağışlayacağım”
diye karşılık verdi. **27** İbrahim, “Ben toz ve külüm, bir hiçim”

dedi, “Ama seninle konuşma yürekliliğini göstereceğim. **28** Kırk beş doğru kişi var diyelim, beş kişi için bütün kenti yok mu edeceksin?” RAB, “Eğer kentte kırk beş doğru kişi bulursam, orayı yok etmeyeceğim” dedi. **29** İbrahim yine sordu: “Ya kırk kişi bulursan?” RAB, “O kırk kişinin hatırı için hiçbir şey yapmayacağım” diye yanıtladı. **30** İbrahim, “Ya Rab, öfkelenme ama, otuz kişi var diyelim?” dedi. RAB, “Otuz kişi bulursam, kente dokunmayacağım” diye yanıtladı. **31** İbrahim, “Ya Rab, lütfen konuşma yürekliliğimi bağışla” dedi, “Eğer yirmi kişi bulursan?” RAB, “Yirmi kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim” diye yanıtladı. **32** İbrahim, “Ya Rab, öfkelenme ama, bir kez daha konuşacağım” dedi, “Eğer on kişi bulursan?” RAB, “On kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim” diye yanıtladı. **33** RAB İbrahim'le konuşmasını bitirince oradan ayrıldı, İbrahim de çadırına döndü.

19 İki melek akşamleyin Sodom'a vardılar. Lut kentin kapısında oturuyordu. Onları görür görmez karşılamak için ayağa kalktı. Yere kapanarak, **2** “Efendilerim” dedi, “Kulunuzun evine buyurun. Ayaklarınızı yıkayın, geceyi bizde geçirin. Sonra erkenden kalkıp yolunuza devam edersiniz.” Melekler, “Olmaz” dediler, “Geceyi kent meydanında geçireceğiz.” **3** Ama Lut çok diretti. Sonunda onunla birlikte evine gittiler. Lut onlara yemek hazırladı, mayasız ekmek pişirdi. Yediler. **4** Onlar yatmadan, kentin erkekleri – Sodom'un her mahallesinden genç yaşlı bütün erkekler– evi sardı. **5** Lut'a seslenerek, “Bu gece sana gelen adamlar nerede?” diye sordular, “Getir onları da yatalım.” **6** Lut dışarı çıktı, arkasından kapıyı kapadı. **7** “Kardeşler, lütfen bu kötülüğü yapmayın” dedi, **8** “Erkek yüzü görmemiş iki kızım var. Size onları getireyim, ne isterseniz yapın. Yeter ki, bu adamlara

dokunmayın. Çünkü onlar konuğumdur, çatımın altına geldiler.”
9 Adamlar, “Çekil önümüzden!” diye karşılık verdiler, “Adam
buraya dışardan geldi, şimdi yargıçlık taslıyor! Sana daha beterini
yaparız.” Lut'u ite kaka kapıyı kırmaya davrandılar. **10** Ama
içerdeki adamlar uzanıp Lut'u evin içine, yanlarına aldılar ve
kapıyı kapadılar. **11** Kapıya dayanan adamları, büyük küçük
hepsini kör ettiler. Öyle ki, adamlar kapıyı bulamaz oldu. **12**
İçerdeki iki adam Lut'a, “Senin burada başka kimin var?” diye
sordular, “Oğullarını, kızlarını, damatlarını, kentte sana ait kim
varsa hepsini dışarı çıkar. **13** Çünkü burayı yok edeceğiz. RAB
bu halk hakkında birçok kötü suçlama duydu, kenti yok etmek
için bizi gönderdi.” **14** Lut dışarı çıktı ve kızlarıyla evlenecek olan
adamlara, “Hemen buradan uzaklaşın!” dedi, “Çünkü RAB bu
kenti yok etmek üzere.” Ne var ki damat adayları onun şaka
yaptığını sandılar. **15** Tan ağarırken melekler Lut'a, “Karınla
iki kızını al, hemen buradan uzaklaş” diye üstelediler, “Yoksa
kent cezasını bulurken sen de canından olursun.” **16** Lut ağır
davrandı, ama RAB ona acıdı. Adamlar Lut'la karısının ve iki
kızının elinden tutup onları kentin dışına çıkardılar. **17** Kent
dışına çıkınca, adamlardan biri Lut'a, “Kaç, canını kurtar, arkana
bakma” dedi, “Bu ovanın hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa
ölür gidersin.” **18** Lut, “Aman, efendim!” diye karşılık verdi, **19**
“Ben kulunuzdan hoşnut kaldınız, canımı kurtarmakla bana
büyük iyilik yaptınız. Ama dağa kaçamam. Çünkü felaket bana
yetişir, ölürüm. **20** İşte, şurada kaçabileceğim yakın bir kent var,
küçücük bir kent. İzin verin, oraya kaçıp canımı kurtarayım.
Zaten küçücük bir kent.” **21** Adamlardan biri, “Peki, dileğini kabul
ediyorum” dedi, “O kenti yıkmayacağım. **22** Çabuk ol, hemen
kaç! Çünkü sen oraya varmadan bir şey yapamam.” Bu yüzden o

kente Soar adı verildi. **23** Lut Soar'a vardığında güneş doğmuştu.
24 RAB Sodom ve Gomora'nın üzerine gökten ateşli kükürt
yağdırdı. **25** Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini
ve bütün bitkileri yok etti. **26** Ancak Lut'un peşisıra gelen karısı
dönüp geriye bakınca tuz kesildi. **27** İbrahim sabah erkenden
kalkıp önceki gün RAB'bin huzurunda durduğu yere gitti. **28**
Sodom ve Gomora'ya ve bütün ovaya baktı. Yerden, tüten bir
ocak gibi duman yükseliyordu. **29** Tanrı ovadaki kentleri yok
ederken İbrahim'i anımsamış ve Lut'un yaşadığı kentleri yok
ederken Lut'u bu felaketin dışına çıkarmıştı. **30** Lut Soar'da
kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten ayrılarak
dağa yerleşti, onlarla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı. **31**
Büyük kızı küçüğüne, "Babamız yaşlı" dedi, "Dünya geleneklerine
uygun biçimde burada bizimle yatabilecek bir erkek yok. **32**
Gel, babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla
yatalım." **33** O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip
babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığının farkında değildi. **34**
Ertesi gün büyük kız küçüğüne, "Dün gece babamla yattım" dedi,
"Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de
onunla yat." **35** O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız
babasıyla yattı. Ama Lut yatıp kalktığının farkında değildi. **36**
Böylece Lut'un iki kızı da öz babalarından hamile kaldılar. **37**
Büyük kız bir erkek çocuk doğurdu, ona Moav adını verdi. Moav
bugünkü Moavlılar'ın atasıdır. **38** Küçük kızın da bir oğlu oldu,
adını Ben-Ammi koydu. O da bugünkü Ammonlular'ın atasıdır.

20 İbrahim Mamre'den Negev'e göçerek Kadeş ve Şur
kentlerinin arasına yerleşti. Sonra geçici bir süre Gerar'da kaldı.
2 Karısı Sara için, "Bu kadın kızkardeşimdir" dedi. Bunun üzerine
Gerar Kralı Avimelek adam gönderip Sara'yı getirtti. **3** Ama

Tanrı gece düşünde Avimelek'e görünerek, “Bu kadını aldığın
için öleceksin” dedi, “Çünkü o evli bir kadın.” **4** Avimelek henüz
Sara'ya dokunmamıştı. “Ya Rab” dedi, “Suçsuz bir ulusu mu yok
edeceksin? **5** İbrahim'in kendisi bana, ‘Bu kadın kızkardeşimdir’
demedi mi? Kadın da İbrahim için, ‘O kardeşimdir’ dedi. Ben temiz
vicdanla, suçsuz ellerimle yaptım bunu.” **6** Tanrı, düşünde ona,
“Bunu temiz vicdanla yaptığını biliyorum” diye yanıtladı, “Ben de
seni bu yüzden bana karşı günah işlemekten alıkoydum, kadına
dokunmana izin vermedim. **7** Şimdi kadını kocasına geri ver.
Çünkü o bir peygamberdir. Senin için dua eder, ölmezsin. Ama
kadını geri vermezsen, sen de sana ait olan herkes de ölecek,
bilesin.” **8** Avimelek sabah erkenden kalktı, bütün adamlarını
çağırarak olup biteni anlattı. Adamlar dehşete düştü. **9** Avimelek
İbrahim'i çağırtarak, “Ne yaptın bize?” dedi, “Sana ne haksızlık
ettim ki, beni ve krallığımı bu büyük günaha sürükledin? Bana
bu yaptığın yapılacak iş değil.” **10** Sonra, “Amacın neydi, niçin
yaptın bunu?” diye sordu. **11** İbrahim, “Çünkü burada hiç Tanrı
korkusu yok” diye yanıtladı, “Karım yüzünden beni öldürebilirler
diye düşündüm. **12** Üstelik, Sara gerçekten kızkardeşimdir.
Babamız bir, annemiz ayrıdır. Onunla evlendim. **13** Tanrı beni
babamın evinden gurbete gönderdiği zaman karıma, ‘Bana
sevgini şöyle göstereceksin: Gideceğimiz her yerde kardeşin
olduğumu söyle’ dedim.” **14** Avimelek İbrahim'e karısı Sara'yı geri
verdi. Bunun yanısıra ona davar, sığır, köleler, cariyeler de verdi.
15 İbrahim'e, “İşte ülkem önünde, nereye istersen oraya yerleş”
dedi. **16** Sara'ya da, “Kardeşine bin parça gümüş veriyorum” dedi,
“Yanındakilere karşı senin suçsuz olduğunu gösteren bir kanıttır
bu. Herkes suçsuz olduğunu bilsin.” **17** İbrahim Tanrı'ya dua
etti ve Tanrı Avimelek'le karısına, cariyelerine şifa verdi. Çocuk

sahibi oldular. **18** Çünkü İbrahim'in karısı Sara yüzünden RAB
Avimelek'in evindeki kadınların hamile kalmasını engellemişti.

21 RAB verdiği söz uyarınca Sara'ya iyilik etti ve sözünü yerine
getirdi. **2** Sara hamile kaldı; İbrahim'in yaşlılık döneminde, tam
Tanrı'nın belirttiği zamanda ona bir erkek çocuk doğurdu. **3**
İbrahim Sara'nın doğurduğu çocuğa İshak adını verdi. **4** Tanrı'nın
kendisine buyurduğu gibi oğlu İshak'ı sekiz günlükken sünnet
etti. **5** İshak doğduğunda İbrahim yüz yaşındaydı. **6** Sara,
"Tanrı yüzümü güldürdü" dedi, "Bunu duyan herkes benimle
birlikte gülecek. **7** Kim İbrahim'e Sara çocuk emzirecek derdi?
Bu yaşında ona bir oğul doğurdum." **8** Çocuk büyüdü. Sütten
kesildiği gün İbrahim büyük bir şölen verdi. **9** Ne var ki Sara,
Mısırlı Hacer'in İbrahim'den olma oğlu İsmail'in alay ettiğini
görünce, **10** İbrahim'e, "Bu cariyeyle oğlunu kov" dedi, "Bu
cariyenin oğlu, oğlum İshak'ın mirasına ortak olmasın." **11** Bu
İbrahim'i çok üzdü, çünkü İsmail de öz oğluydu. **12** Ancak Tanrı
İbrahim'e, "Oğlunla cariyen için üzülme" dedi, "Sara ne derse,
onu yap. Çünkü senin soyun İshak'la sürecektir. **13** Cariyenin
oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o da senin soyun."
14 İbrahim sabah erkenden kalktı, biraz yiyecek, bir tulum da
su hazırlayıp Hacer'in omuzuna attı, çocuğunu da verip onu
gönderdi. Hacer Beer-Şeva Çölü'ne gitti, orada bir süre dolaştı.
15 Tulumdaki su tükenince, oğlunu bir çalının altına bıraktı. **16**
Yaklaşık bir ok atımı uzaklaşıp, "Oğlumun ölümünü görmeyeyim"
diyerek onun karşısına oturup hıçkıra hıçkıra ağladı. **17** Tanrı
çocuğun sesini duydu. Tanrı'nın meleği göklerden Hacer'e, "Nen
var, Hacer?" diye seslendi, "Korkma! Çünkü Tanrı çocuğun sesini
duydu. **18** Kalk, oğlunu kaldır, elini tut. Onu büyük bir ulus
yapacağım." **19** Sonra Tanrı Hacer'in gözlerini açtı, Hacer bir

kuyu gördü. Gidip tulumunu doldurdu, oğluna içirdi. **20** Çocuk büyürken Tanrı onunlaydı. Çocuk çölde yaşadı ve okçu oldu. **21** Paran Çölü'nde yaşarken annesi ona Mısırlı bir kadın aldı. **22** O sırada Avimelek'le ordusunun komutanı Fikol İbrahim'e, "Yaptığın her şeyde Tanrı seninle" dediler, **23** "Onun için, Tanrı'nın önünde bana, oğluma ve soyuma haksız davranmayacağına ant iç. Bana ve konuk olarak yaşadığın bu ülkeye, benim sana yaptığım gibi iyi davran." **24** İbrahim, "Ant içerim" dedi. **25** İbrahim Avimelek'e bir kuyuyu zorla ele geçiren adamlarından yakındı. **26** Avimelek, "Bunu kimin yaptığını bilmiyorum" diye yanıtladı, "Sen de bana söylemedin, ilk kez duyuyorum." **27** Daha sonra İbrahim Avimelek'e davar ve sığır verdi. Böylece ikisi bir antlaşma yaptılar. **28** İbrahim sürüsünden yedi dişi kuzu ayırdı. **29** Avimelek, "Bunun anlamı ne, niçin bu yedi dişi kuzuyu ayırdın?" diye sordu. **30** İbrahim, "Bu yedi dişi kuzuyu benim elimden almalısın" diye yanıtladı, "Kuyuyu benim açtığımın kanıtı olsun." **31** Bu yüzden oraya Beer-Şeva adı verildi. Çünkü ikisi orada ant içmişlerdi. **32** Beer-Şeva'da yapılan bu antlaşmadan sonra Avimelek, ordusunun komutanı Fikol'la birlikte Filist yöresine geri döndü. **33** İbrahim Beer-Şeva'da bir ılgın ağacı dikti; orada RAB'bi, ölümsüz Tanrı'yı adıyla çağırdı. **34** Filist yöresinde konuk olarak uzun süre yaşadı.

22 Daha sonra Tanrı İbrahim'i denedi. "İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "Buradayım!" dedi. **2** Tanrı, "İshak'ı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git" dedi, "Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun." **3** İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu. Yanına uşaklarından ikisini ve oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun yardıktan sonra, Tanrı'nın kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı. **4** Üçüncü gün

gideceği yeri uzaktan gördü. **5** Uşaklarına, “Siz burada, eşeğin yanında kalın” dedi, “Tapınmak için oğlumla birlikte oraya gidip döneceğiz.” **6** Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshak'a yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahim'e, “Baba!” dedi. İbrahim, “Evet, oğlum!” diye yanıtladı. İshak, “Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?” diye sordu. **8** İbrahim, “Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak” dedi. İkisi birlikte yürümeye devam ettiler. **9** Tanrı'nın kendisine belirttiği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı. **10** Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı. **11** Ama RAB'bin meleği göklerden, “İbrahim, İbrahim!” diye seslendi. İbrahim, “İşte buradayım!” diye karşılık verdi. **12** Melek, “Çocuğa dokunma” dedi, “Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrı'dan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin.” **13** İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu. **14** Oraya “Yahve yire” adını verdi. “RAB'bin dağında sağlanacaktır” sözü bu yüzden bugün de söyleniyor. **15** RAB'bin meleği göklerden İbrahim'e ikinci kez seslendi: **16** “RAB diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu esirgemediğin için **17** seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek. **18** Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin.” **19** Sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü. Birlikte yola çıkıp Beer-Şeva'ya gittiler. İbrahim Beer-Şeva'da kaldı. **20** Bir süre sonra İbrahim'e, “Milka, kardeşin Nahor'a çocuklar doğurdu” diye haber verdiler, **21** “İlk oğlu Ûs,

kardeşi Bûz, Kemuel –Aram'ın babası– 22 Keset, Hazo, Pildaş,
Yidlaf, Betuel." 23 Betuel Rebeka'nın babası oldu. Bu sekiz
çocuğu İbrahim'in kardeşi Nahor'a Milka doğurdu. 24 Reuma
adındaki cariyesi de Nahor'a Tevah, Gaham, Tahaş ve Maaka'yı
doğurdu.

23 Sara yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı. 2 Kenan
ülkesinde, bugün Hevron denilen Kiryat-Arba'da öldü. İbrahim
yas tutmak, ağlamak için Sara'nın ölüsünün başına gitti. 3 Sonra
karısının ölüsünün başından kalkıp Hititler'e, 4 "Ben aranızda
konuk ve yabancıyım" dedi, "Bana mezar yapabileceğim bir
toprak satın. Ölümü kaldırıp gömeyim." 5 Hititler, "Efendim, bizi
dinle" diye yanıtladılar, "Sen aramızda önemli bir beysin. Ölünü
mezarlarımızın en iyisine göm. Ölünü gömmen için kimse senden
mezarını esirgemez." 7 İbrahim, ülke halkı olan Hititler'in önünde
eğilerek, 8 "Eğer ölümü gömmemi istiyorsanız, benim için Sohar
oğlu Efron'a ricada bulunun" dedi, 9 "Tarlasının dibindeki Makpela
Mağarası'nı bana satsın. Fiyatı neyse huzurunuzda eksiksiz
ödeyip orayı mezarlık yapacağım." 10 Hititli Efron halkının
arasında oturuyordu. Kent kapısında toplanan herkesin duyacağı
biçimde, 11 "Hayır, efendim!" diye karşılık verdi, "Beni dinle,
mağarayla birlikte tarlayı da sana veriyorum. Halkımın huzurunda
onu sana veriyorum. Ölünü göm." 12 İbrahim ülke halkının
önünde eğildi. 13 Herkesin duyacağı biçimde Efron'a, "Lütfen beni
dinle" dedi, "Tarlanın parasını ödeyeyim. Parayı kabul et ki, ölümü
oraya gömeyim." 14 Efron, "Efendim, beni dinle" diye karşılık
verdi, "Aramızda dört yüz şekel gümüşün sözü mü olur? Ölünü
göm." 16 İbrahim Efron'un önerisini kabul etti. Efron'un Hititler'in
önünde sözünü ettiği dört yüz şekel gümüşü tüccarların ağırlık
ölçülerine göre tarttı. 17 Böylece Efron'un Mamre yakınında

Makpela'daki tarlası, çevresindeki bütün ağaçlarla ve içindeki mağarayla birlikte, kent kapısında toplanan Hititler'in huzurunda İbrahim'in mülkü kabul edildi. **19** İbrahim karısı Sara'yı Kenan ülkesinde Mamre'ye –Hevron'a– yakın Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömdü. **20** Hititler tarlayı içindeki mağarayla birlikte İbrahim'in mezarlık yeri olarak onayladılar.

24 İbrahim kocamış, iyice yaşlanmıştı. RAB onu her yönden kutsamıştı. **2** İbrahim, evindeki en yaşlı ve her şeyden sorumlu uşağına, "Elini uyluğumun altına koy" dedi, **3** "Yerin göğün Tanrısı RAB'bin adıyla ant içmeni istiyorum. Aralarında yaşadığım Kenanlılar'dan oğluma kız almayacaksın. **4** Oğlum İshak'a kız almak için benim ülkeme, akrabalarımın yanına gideceksin." **5** Uşak, "Ya kız benimle bu ülkeye gelmek istemezse?" diye sordu, "O zaman oğlunu geldiğin ülkeye götüreyim mi?" **6** İbrahim, "Sakın oğlumu oraya götürme!" dedi, **7** "Beni baba ocağından, doğduğum ülkeden getiren, 'Bu toprakları senin soyuna vereceğim' diyerek ant içen Göklerin Tanrısı RAB senin önünden meleğini gönderecek. Böylece oradan oğluma bir kız alabileceksin. **8** Eğer kız seninle gelmek istemezse, içtiğin ant seni bağlamaz. Yalnız, oğlumu oraya götürme." **9** Bunun üzerine uşak elini efendisi İbrahim'in uyluğunun altına koyarak bu konuda ant içti. **10** Sonra efendisinden on deve alarak en iyi eşyalarla birlikte yola çıktı; Aram-Naharayim'e, Nahor'un yaşadığı kente gitti. **11** Develerini kentin dışındaki kuyunun yanına çöktürdü. Akşamüzeriydi, kadınların su almak için dışarı çıkacakları zamandı. **12** Uşak, "Ya RAB, efendim İbrahim'in Tanrısı, yalvarırım bugün beni başarılı kıl" diye dua etti, "Efendim İbrahim'e iyilik et. **13** İşte, pınarın başında bekliyorum. Kentin kızları su almaya geliyorlar. **14** Birine, 'Lütfen testini indir,

biraz su içeyim' diyeceğim. O da, 'Sen iç, ben de develerine içireyim' derse, bileceğim ki o kız kulun İshak için seçtiğin kızdır. Böylece efendime iyilik ettiğini anlayacağım." **15** O duasını bitirmeden, İbrahim'in kardeşi Nahor'la karısı Milka'nın oğlu Betuel'in kızı Rebeka, omuzunda su testisiyle dışarı çıktı. **16** Çok güzel bir genç kızdı. Ona erkek eli değmemişti. Pınara gitti, testisini doldurup geri döndü. **17** Uşak onu karşılamaya koştu, "Lütfen testinden biraz su ver, içeyim" dedi. **18** Rebeka, "İç, efendim" diyerek hemen testisini indirdi, içmesi için ona uzattı. **19** Ona su verdikten sonra, "Develerin için de su çekeyim" dedi, "Kanıncaya kadar içsinler." **20** Çabucak suyu hayvanların teknesine boşalttı, yine su çekmek için kuyuya koştu. Adamın bütün develeri için su çekti. **21** Adam RAB'bin yolunu açıp açmadığını anlamak için sessizce genç kızı süzüyordu. **22** Develer su içtikten sonra, adam bir beka ağırlığında altın bir burun halkasıyla on şekel ağırlığında iki altın bilezik çıkardı. **23** "Lütfen söyle, kimin kızısın sen?" diye sordu, "Babanın evinde geceyi geçirebileceğimiz bir yer var mı?" **24** Kız, "Milka'yla Nahor'un oğlu Betuel'in kızıyım" diye karşılık verdi, **25** "Bizde saman ve yem bol, geceyi geçirebileceğiniz yer de var." **26** Adam eğilip RAB'be tapındı. **27** "Efendim İbrahim'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun" dedi, "Sevgisini, sadakatini efendimden esirgemedi. Efendimin akrabalarının evine giden yolu bana gösterdi." **28** Kız annesinin evine koşup olanları anlattı. **29** Rebeka'nın Lavan adında bir kardeşi vardı. Lavan pınarın başındaki adama doğru koştu. **30** Kızkardeşinin burnundaki halkayı, kollarındaki bilezikleri görmüştü. Rebeka adamın kendisine söylediklerini de anlatınca, Lavan adamın yanına gitti. Adam pınarın başında, develerinin yanında duruyordu. **31** Lavan, "Eve buyur, ey RAB'bin

kutsadığı adam” dedi, “Niçin dışarıda bekliyorsun? Senin için oda, develerin için yer hazırladım.” **32** Böylece adam eve girdi. Lavan develerin kolanlarını çözdü, onlara saman ve yem verdi. Adamla yanındakilere ayaklarını yıkamaları için su getirdi. **33** Önüne yemek konulunca, adam, “Niçin geldiğimi anlatmadan yemek yemeyeceğim” dedi. Lavan, “Öyleyse anlat” diye karşılık verdi. **34** Adam, “Ben İbrahim'in uşağıyım” dedi, **35** “RAB efendimi alabildiğine kutsadı. Onu zengin etti. Ona davar, sığır, altın, gümüş, erkek ve kadın köleler, develer, eşekler verdi. **36** Karısı Sara ileri yaşta efendime bir oğul doğurdu. Efendim sahip olduğu her şeyi oğluna verdi. **37** ‘Ülkelerinde yaşadığım Kenanlılar'dan oğluma kız almayacaksın. Oğluma kız almak için babamın ailesine, akrabalarımın yanına gideceksin’ diyerek bana ant içirdi. **39** “Efendime, ‘Ya kız benimle gelmezse?’ diye sordum. **40** “Efendim, ‘Yolunda yürüdüğüm RAB meleğini seninle gönderecek, yolunu açacak’ dedi, ‘Akrabalarımdan, babamın ailesinden oğluma bir kız getireceksin. **41** İçtiğin anttan ancak akrabalarımın yanına vardığında sana kızı vermezlerse, evet, ancak o zaman özgür olabilirsin.’ **42** “Bugün pınarın başına geldiğimde şöyle dua ettim: ‘Ya RAB, efendim İbrahim'in Tanrısı, yalvarırım yolumu aç. **43** İşte pınarın başında bekliyorum. Su almaya gelen kızlardan birine, lütfen testinden bana biraz su ver, içeyim, diyeceğim. **44** O da, sen iç, develerin için de su çekeyim derse, anlayacağım ki efendimin oğlu için RAB'bin seçtiği kız odur.’ **45** “Ben içimden dua ederken, Rebeka omuzunda su testisiyle dışarı çıktı. Pınar başına gidip su aldı. Ona, ‘Lütfen, biraz su ver, içeyim’ dedim. **46** “Rebeka hemen testisini omuzundan indirdi, ‘İç efendim’ dedi, ‘Ben de develerine içireyim.’ Ben içtim. Develere de su verdi. **47** “Ona, ‘Kimin kızısın

sen?’ diye sordum. “‘Milka'yla Nahor'un oğlu Betuel'in kızıyım’ dedi. “Bunun üzerine burnuna halka, kollarına bilezik taktım. **48** Eğilip RAB'be tapındım. Efendimin oğluna kardeşinin torununu almak için bana doğru yolu gösteren efendim İbrahim'in Tanrısı RAB'be övgüler sundum. **49** Şimdi efendime sevgi ve sadakat mı göstereceksiniz, yoksa olmaz mı diyeceksiniz, bana bildirin. Öyle ki, ben de ne yapacağıma karar vereyim.” **50** Lavan'la Betuel, “Bu RAB'bin işi” diye karşılık verdiler, “Biz sana ne iyi, ne kötü diyebiliriz. **51** İşte Rebeka burada. Al götür. RAB'bin buyurduğu gibi efendinin oğluna karı olsun.” **52** İbrahim'in uşağı bu sözleri duyunca, yere kapanarak RAB'be tapındı. **53** Rebeka'ya altın, gümüş takımlar, giysiler, kardeşiyle annesine de değerli eşyalar çıkarıp verdi. **54** Sonra yanındakilerle birlikte yedi, içti. Geceyi orada geçirdiler. Sabah kalkınca İbrahim'in uşağı, “Beni yolcu edin, efendime döneyim” dedi. **55** Rebeka'nın kardeşiyle annesi, “Bırak kız on gün kadar bizimle kalsın, sonra gidersin” diye karşılık verdiler. **56** Adam, “Madem RAB yolumu açtı, beni geciktirmeyin” dedi, “İzin verin, efendime döneyim.” **57** “Kızı çağırıp ona soralım” dediler. **58** Rebeka'yı çağırıp, “Bu adamla gitmek istiyor musun?” diye sordular. Rebeka, “İstiyorum” dedi. **59** Böylece Rebeka'yla dadısını, İbrahim'in uşağıyla adamlarını uğurlamaya çıktılar. **60** Rebeka'yı şöyle kutsadılar: “Ey kızkardeşimiz, Binlerce, on binlerce kişiye analık et, Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinsin.” **61** Rebeka'yla genç hizmetçileri hazırlanıp develere binerek İbrahim'in uşağını izlediler. Uşak Rebeka'yı alıp oradan ayrıldı. **62** İshak Beer-Lahay-Roi'den gelmişti. Çünkü Negev bölgesinde yaşıyordu. **63** Akşamüzeri düşünmek için tarlaya gitti. Başını kaldırdığında develerin yaklaştığını gördü. **64** Rebeka İshak'ı görünce deveden

indi, **65** İbrahim'in uşağına, “Tarladan bizi karşılamaya gelen şu adam kim?” diye sordu. Uşak, “Efendim” diye karşılık verdi. Rebeka peçesini alıp yüzünü örttü. **66** Uşak bütün yaptıklarını İshak'a anlattı. **67** İshak Rebeka'yı annesi Sara'nın yaşamış olduğu çadıra götürüp onunla evlendi. Böylece Rebeka İshak'ın karısı oldu. İshak onu sevdi. Annesinin ölümünden sonra onunla avunç buldu.

25 İbrahim bir kadınla daha evlendi. Kadının adı Ketura'ydı. **2** Ondan Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah adlı çocukları oldu. **3** Yokşan'dan da Şeva, Dedan oldu. Dedan soyundan Aşurlular, Letuşlular, Leumlular doğdu. **4** Midyan'ın Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa adlı oğulları oldu. Bunların hepsi Ketura'nın soyundandı. **5** İbrahim sahip olduğu her şeyi İshak'a bıraktı. **6** Cariyelerinin oğullarına da armağanlar verdi. Kendisi sağken bu çocukları oğlu İshak'tan uzaklaştırıp doğuya gönderdi. **7** İbrahim yüz yetmiş beş yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı. **8** Kocamış, yaşama doymuş, iyice yaşlanmış olarak son soluğunu verdi. Ölüp atalarına kavuştu. **9** Oğulları İshak'la İsmail onu Hititli Sohar oğlu Efron'un tarlasında Mamre'ye yakın Makpela Mağarası'na gömdüler. **10** İbrahim o tarlayı Hititler'den satın almıştı. Böylece İbrahim'le karısı Sara oraya gömüldüler. **11** Tanrı İbrahim'in ölümünden sonra oğlu İshak'ı kutsadı. İshak Beer-Lahay-Roi'de yaşıyordu. **12** Sara'nın cariyesi Mısırlı Hacer'in İbrahim'e doğurduğu İsmail'in öyküsü: **13** Doğum sırasına göre İsmail'in oğullarının adları şunlardır: İlk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam, **14** Mişma, Duma, Massa, **15** Hadat, Tema, Yetur, Nafiş, Kedema gelir. **16** İsmail'in oğulları olan bu on iki bey oymakların atalarıydı. Köylerine, obalarına da bu adları verdiler. **17** İsmail yüz otuz yedi yıl yaşadıktan sonra

son soluğunu verdi. Ölüp halkına kavuştu. **18** İsmailoğulları Aşur'a doğru giderken Mısır sınırı yakınında, Havila ile Şur arasındaki bölgeye yerleştiler. Kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşmişlerdi. **19** İbrahim'in oğlu İshak'ın öyküsü: **20** İshak Aramlı Lavan'ın kızkardeşi, Paddan-Aramlı Betuel'in kızı Rebeka'yla evlendiğinde kırk yaşındaydı. **21** İshak karısı için RAB'be yakardı, çünkü karısı kısırdı. RAB İshak'ın yakarışını yanıtladı, Rebeka hamile kaldı. **22** Çocuklar karnında itişiyordu. Rebeka, "Nedir bu başıma gelen?" diyerek RAB'be danışmaya gitti. **23** RAB onu şöyle yanıtladı: "Rahminde iki ulus var, Senden iki ayrı halk doğacak, Biri öbüründen güçlü olacak, Büyüğü küçüğüne hizmet edecek." **24** Doğum vakti gelince, Rebeka'nın ikiz oğulları oldu. **25** İlk doğan oğlu kıpkırmızı ve tüylüydü; kırmızı bir cüppeyi andırıyordu. Adını Esav koydular. **26** Sonra kardeşi doğdu. Eliyle Esav'ın topuğunu tutuyordu. Bu yüzden İshak ona Yakup adını verdi. Rebeka doğum yaptığında İshak altmış yaşındaydı. **27** Çocuklar büyüdü. Esav kırları seven usta bir avcı oldu. Yakup'sa hep çadırda oturan sakin bir adamdı. **28** İshak Esav'ı daha çok severdi, çünkü onun getirdiği av etlerini yerdi. Rebeka ise Yakup'u severdi. **29** Bir gün Yakup çorba pişirirken Esav avdan geldi. Aç ve bitkindi. **30** Yakup'a, "Lütfen şu kızıl çorbadan biraz ver de içeyim. Aç ve bitkinim" dedi. Bu nedenle ona Edom adı da verildi. **31** Yakup, "Önce sen ilk oğulluk hakkını bana ver" diye karşılık verdi. **32** Esav, "Baksana, açlıktan ölmek üzereyim" dedi, "İlk oğulluk hakkının bana ne yararı var?" **33** Yakup, "Önce ant iç" dedi. Esav ant içerek ilk oğulluk hakkını Yakup'a sattı. **34** Yakup Esav'a ekmekle mercimek çorbası verdi. Esav yiyip içtikten sonra kalkıp gitti. Böylece Esav ilk oğulluk hakkını küçümsemiş oldu.

26 İbrahim'in yaşadığı dönemdeki kıtlıktan başka ülkede bir
kıtlık daha oldu. İshak Gerar'a, Filist Kralı Avimelek'in yanına
gitti. **2** RAB İshak'a görünerek, “Mısır'a gitme” dedi, “Sana
söyleyeceğim ülkeye yerleş. **3** Orada bir süre kal. Ben seninle
olacak, seni kutsayacağım: Bütün bu toprakları sana ve soyuna
vereceğim. Baban İbrahim'e ant içerek verdiğim sözü yerine
getireceğim. **4** Soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Bu
ülkelerin tümünü onlara vereceğim. Yeryüzündeki bütün uluslar
senin soyun aracılığıyla kutsanacak. **5** Çünkü İbrahim sözümü
dinledi. Uyarılarıma, buyruklarıma, kurallarıma, yasalarıma
bağlı kaldı.” **6** Böylece İshak Gerar'da kaldı. **7** Yöre halkı
karısıyla ilgili soru sorunca, “Kızkardeşimdir” diyordu. Çünkü
“Karımdır” demekten korkuyordu. Rebeka yüzünden yöre halkı
beni öldürebilir diye düşünüyordu. Çünkü Rebeka güzeldi. **8**
İshak orada uzun zaman kaldı. Bir gün Filist Kralı Avimelek,
pencereden dışarı bakarken, İshak'ın karısı Rebeka'yı okşadığını
gördü. **9** İshak'ı çağırtarak, “Bu kadın gerçekte senin karın!”
dedi, “Neden kızkardeşin olduğunu söyledin?” İshak, “Çünkü
onun yüzünden canımdan olurum diye düşündüm” dedi. **10**
Avimelek, “Nedir bize bu yaptığın?” dedi, “Az kaldı halkımdan
biri karınla yatacaktı. Bize suç işletecektin.” **11** Sonra bütün
halka, “Kim bu adama ya da karısına dokunursa, kesinlikle
öldürülecek” diye buyruk verdi. **12** İshak o ülkede ekin ekti ve
o yıl ektiğinin yüz katını biçti. RAB onu kutsamıştı. **13** İshak
bolluğa kavuştu. Varlığı gittikçe büyüyordu. Çok zengin oldu. **14**
Sürülerle davar, sığır ve birçok uşak sahibi oldu. Filistliler onu
kıskanmaya başladılar. **15** Babası İbrahim yaşarken kölelerinin
kazmış olduğu bütün kuyuları toprakla doldurup kapadılar. **16**
Avimelek İshak'a, “Ülkemizden git” dedi, “Çünkü gücün bizim

gücümüzü aştı.” **17** İshak oradan ayrıldı. Gerar Vadisi'nde çadır kurup oraya yerleşti. **18** Babası İbrahim yaşarken kazılmış olan kuyuları yeniden açtırdı. Çünkü Filistliler İbrahim'in ölümünden sonra o kuyuları kapamışlardı. Kuyulara aynı adları, babasının vermiş olduğu adları verdi. **19** İshak'ın köleleri vadide kuyu kazarken bir kaynak buldular. **20** Gerar'ın çobanları, “Su bizim” diyerek İshak'ın çobanlarıyla kavgaya tutuştular. İshak kendisiyle çekiştikleri için kuyuya Esek adını verdi. **21** İshak'ın köleleri başka bir kuyu kazdılar. Bu kuyu yüzünden de kavga çıkınca İshak kuyuya Sitna adını verdi. **22** Oradan ayrılıp başka bir yerde kuyu kazdırdı. Bu kuyu yüzünden kavga çıkmadı. Bu nedenle İshak ona Rehovot adını verdi. “RAB en sonunda bize rahatlık verdi” dedi, “Bu ülkede verimli olacağız.” **23** İshak oradan Beer-Şeva'ya gitti. **24** O gece RAB kendisine görünerek, “Ben baban İbrahim'in Tanrısı'yım, korkma” dedi, “Seninle birlikteyim. Seni kutsayacak, kulum İbrahim'in hatırı için soyunu çoğaltacağım.” **25** İshak orada bir sunak yaparak RAB'bi adıyla çağırdı. Çadırını oraya kurdu. Köleleri de orada bir kuyu kazdı. **26** Avimelek, danışmanı Ahuzzat ve ordusunun komutanı Fikol ile birlikte, Gerar'dan İshak'ın yanına gitti. **27** İshak onlara, “Niçin yanıma geldiniz?” dedi, “Benden nefret ediyorsunuz. Üstelik beni ülkenizden kovdunuz.” **28** “Açıkça gördük ki, RAB seninle” diye yanıtladılar, “Onun için, aramızda ant olsun: Biz nasıl sana dokunmadıksa, hep iyi davranarak seni esenlik içinde gönderdikse, sen de bize kötülük etme. Bu konuda seninle anlaşalım. Sen şimdi RAB'bin kutsadığı bir adamsın.” **30** İshak onlara bir şölen verdi, yiyip içtiler. **31** Sabah erkenden kalkıp karşılıklı ant içtiler. Sonra İshak onları yolcu etti. Esenlik içinde oradan ayrıldılar. **32** Aynı gün İshak'ın köleleri gelip kazdıkları kuyu hakkında kendisine bilgi verdiler,

“Su bulduk” dediler. **33** İshak kuyuya Şiva adını verdi. Bu yüzden kent bugüne kadar Beer-Şeva diye anılır. **34** Esav kırk yaşında Hititli Beeri'nin kızı Yudit ve Hititli Elon'un kızı Basemat'la evlendi. **35** Bu kadınlar İshak'la Rebeka'nın başına dert oldular.

27 İshak yaşlanmış, gözleri görmez olmuştu. Büyük oğlu Esav'ı çağırıp, “Oğlum!” dedi. Esav, “Efendim!” diye yanıtladı. **2** İshak, “Artık yaşlandım” dedi, “Ne zaman öleceğimi bilmiyorum. **3** Silahlarını –ok kılıfını, yayını– al, kırlara çıkıp benim için bir hayvan avla. **4** Sevdiğim lezzetli bir yemek yap, bana getir yiyeyim. Ölmeden önce seni kutsayayım.” **5** İshak, oğlu Esav'la konuşurken Rebeka onları dinliyordu. Esav avlanmak için kıra çıkınca, **6** Rebeka oğlu Yakup'a şöyle dedi: “Dinle, babanın ağabeyin Esav'a söylediklerini duydum. **7** Baban ona, ‘Bana bir hayvan avla getir’ dedi, ‘Lezzetli bir yemek yap, yiyeyim. Ölmeden önce seni RAB'bin huzurunda kutsayayım.’ **8** Bak oğlum, sana söyleyeceklerimi iyi dinle: **9** Git süründen bana iki seçme oğlak getir. Onlarla babanın sevdiği lezzetli bir yemek yapayım. **10** Yemesi için onu babana sen götüreceksin. Öyle ki, ölmeden önce seni kutsasın.” **11** Yakup, “Ama kardeşim Esav'ın bedeni kıllı, benimkiyse kılsız” diye yanıtladı, **12** “Ya babam bana dokunursa? O zaman kendisini aldattığımı anlar. Kutsama yerine üzerime lanet getirmiş olurum.” **13** Annesi, “Sana gelecek lanet bana gelsin, oğlum” dedi, “Sen beni dinle, git oğlakları getir.” **14** Yakup gidip oğlakları annesine getirdi. Annesi babasının sevdiği lezzetli bir yemek yaptı. **15** Büyük oğlu Esav'ın en güzel giysileri o anda evdeydi. Rebeka onları küçük oğlu Yakup'a giydirdi. **16** Ellerinin üstünü, ensesinin kılsız yerini oğlak derisiyle kapladı. **17** Yaptığı güzel yemekle ekmeği Yakup'un eline verdi. **18** Yakup babasının yanına varıp, “Baba!”

diye seslendi. Babası, “Evet, kimsin sen?” dedi. **19** Yakup, “Ben ilk oğlun Esav'ım” diye karşılık verdi, “Söylediğini yaptım. Lütfen kalk, otur da getirdiğim av etini ye. Öyle ki, beni kutsayabilesin.” **20** İshak, “Nasıl böyle çabucak buldun, oğlum?” dedi. Yakup, “Tanrın RAB bana yardım etti” diye yanıtladı. **21** İshak, “Yaklaş, oğlum” dedi, “Sana dokunayım, gerçekten oğlum Esav mısın, değil misin anlayayım.” **22** Yakup babasına yaklaştı. Babası ona dokunarak, “Ses Yakup'un sesi, ama eller Esav'ın elleri” dedi. **23** Onu tanıyamadı. Çünkü Yakup'un elleri ağabeyi Esav'ın elleri gibi kıllıydı. İshak onu kutsamak üzereyken, **24** bir daha sordu: “Sen gerçekten oğlum Esav mısın?” Yakup, “Evet!” diye yanıtladı. **25** İshak, “Oğlum, av etini getir yiyeyim de seni kutsayayım” dedi. Yakup önce yemeği, sonra şarabı getirdi. İshak yedi, içti. **26** “Yaklaş da beni öp, oğlum” dedi. **27** Yakup yaklaşıp babasını öptü. Babası onun giysilerini kokladı ve kendisini kutsayarak şöyle dedi: “İşte oğlumun kokusu Sanki RAB'bin kutsadığı kırların kokusu. **28** Tanrı sana göklerin çiyinden Ve yerin verimli topraklarından Bol buğday ve yeni şarap versin. **29** Halklar sana kulluk etsin, Uluslar boyun eğsin. Kardeşlerine egemen ol, Kardeşlerin sana boyun eğsin. Sana lanet edenlere lanet olsun, Seni kutsayanlar kutsansın.” **30** İshak Yakup'u kutsadıktan ve Yakup babasının yanından ayrıldıktan hemen sonra kardeşi Esav avdan döndü. **31** Esav da lezzetli bir yemek yaparak babasına götürdü. Ona, “Baba, kalk, getirdiğim av etini ye” dedi, “Öyle ki, beni kutsayabilesin.” **32** Babası, “Sen kimsin?” diye sordu. Esav, “Ben ilk oğlun Esav'ım” diye karşılık verdi. **33** İshak'ı bir titreme sardı. Tir tir titreyerek, “Öyleyse daha önce avlanıp bana yemek getiren kimdi?” diye sordu, “Sen gelmeden önce yemeğimi yiyip onu kutsadım. Artık o

kutsanmış oldu.” **34** Esav babasının anlattıklarını duyunca, acı
acı haykırdı. “Beni de kutsa, baba, beni de!” dedi. **35** İshak,
“Kardeşin gelip beni kandırdı” diye karşılık verdi, “Senin yerine o
kutsandı.” **36** Esav, “Ona boşuna mı Yakup diyorlar?” dedi, “İki
kezdir beni aldatıyor. Önce ilk oğulluk hakkımı aldı. Şimdi de
benim yerime o kutsandı.” Sonra, “Kutsamak için bana bir hak
ayırmadın mı?” diye sordu. **37** İshak, “Onu sana egemen kıldım”
diye yanıtladı, “Bütün kardeşlerini onun hizmetine verdim. Onu
buğday ve yeni şarapla besledim. Senin için ne yapabilirim ki,
oğlum?” **38** Esav, “Sen yalnız bir kişiyi mi kutsayabilirsin baba?”
dedi, “Beni de kutsa, baba, beni de!” Sonra hıçkıra hıçkıra
ağlamaya başladı. **39** Babası şöyle yanıtladı: “Göklerin çiyinden,
Zengin topraklardan Uzak yaşayacaksın. **40** Kılıcınla yaşayacak,
Kardeşine hizmet edeceksin. Ama özgür olmak isteyince, Onun
boyunduruğunu kırıp atacaksın.” **41** Babası Yakup'u kutsadığı
için Esav kardeşi Yakup'a kin bağladı. “Nasıl olsa babamın
ölümü yaklaştı” diye düşünüyordu, “O zaman kardeşim Yakup'u
öldürürüm.” **42** Büyük oğlu Esav'ın ne düşündüğü Rebeka'ya
bildirilince Rebeka küçük oğlu Yakup'u çağırttı. “Bak, ağabeyin
Esav seni öldürmeyi düşünerek kendini avutuyor” dedi, **43** “Beni
dinle, oğlum. Hemen Harran'a, kardeşim Lavan'ın yanına kaç. **44**
Ağabeyinin öfkesi dinip sana kızgınlığı geçinceye, ona yaptığını
unutuncaya kadar orada kal. Birini gönderir, seni getirtirim. Niçin
bir günde ikinizden de yoksun kalayım?” **46** Sonra İshak'a, “Bu
Hititli kadınlar yüzünden canımdan bezdim” dedi, “Eğer Yakup
da bu ülkenin kızlarıyla, Hitit kızlarıyla evlenirse, nasıl yaşarım?”

28 İshak Yakup'u çağırdı, onu kutsayarak, “Kenanlı kızlarla
evlenme” diye buyurdu, **2** “Hemen Paddan-Aram'a, annenin
babası Betuel'in evine git. Orada dayın Lavan'ın kızlarından

biriyle evlen. **3** Her Şeye Gücü Yeten Tanrı seni kutsasın, verimli kılsın, soyunu çoğaltsın; soyundan halklar türesin. **4** İbrahim'i kutsadığı gibi seni ve soyunu da kutsasın. Öyle ki, Tanrı'nın İbrahim'e verdiği topraklara –üzerinde yabancı olarak yaşadığın bu topraklara– sahip olasın." **5** İshak Yakup'u böyle uğurladı. Yakup Paddan-Aram'a, kendisinin ve Esav'ın annesi Rebeka'nın kardeşi Aramlı Betuel oğlu Lavan'ın yanına gitmek üzere yola çıktı. **6** Esav İshak'ın Yakup'u kutsadığını, evlenmek üzere Paddan-Aram'a gönderdiğini öğrendi. Ayrıca Yakup'u kutsarken, babasının, "Kenanlı kızlarla evlenme" diye buyurduğunu, Yakup'un da annesiyle babasını dinleyip Paddan-Aram'a gittiğini öğrendi. **8** Böylece babasının Kenanlı kızlardan hoşlanmadığını anladı. **9** İsmail'in yanına gitti. İbrahim oğlu İsmail'in kızı, Nevayot'un kızkardeşi Mahalat'la evlenerek onu karılarının üzerine getirdi. **10** Yakup Beer-Şeva'dan ayrılarak Harran'a doğru yola çıktı. **11** Bir yere varıp orada geceledi, çünkü güneş batmıştı. Oradaki taşlardan birini alıp başının altına koyarak yattı. **12** Düşte yeryüzüne bir merdiven dikildiğini, başının göklere eriştiğini gördü. Tanrı'nın melekleri merdivenden çıkıp iniyorlardı. **13** RAB yanıbaşında durup, "Atan İbrahim'in, İshak'ın Tanrısı RAB benim" dedi, "Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. **14** Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak. **15** Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak ve bu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım." **16** Yakup uyanınca, "RAB burada, ama ben farkına varamadım" diye düşündü. **17** Korktu ve, "Ne korkunç bir yer!" dedi, "Bu,

Tanrı'nın evinden başka bir yer olamaz. Burası göklerin kapısı.”
18 Ertesi sabah erkenden kalkıp başının altına koyduğu taşı anıt
olarak dikti, üzerine zeytinyağı döktü. **19** Oraya Beytel adını
verdi. Kentin önceki adı Luz'du. **20** Sonra bir adak adayarak
şöyle dedi: “Tanrı benimle olur, gittiğim yolda beni korur, bana
yiyecek, giyecek sağlarsa, **21** babamın evine esenlik içinde
dönersem, RAB benim Tanrım olacak. **22** Anıt olarak diktiğim bu
taş Tanrı'nın evi olacak. Bana vereceğin her şeyin ondalığını
sana vereceğim.”

29 Yakup yoluna devam ederek doğu halklarının ülkesine vardı.
2 Kırda bir kuyu gördü. Kuyunun yanıbaşında üç davar sürüsü
yatıyordu. Sürülere o kuyudan su verilirdi. Kuyunun ağzında
büyük bir taş vardı. **3** Bütün sürüler oraya toplanınca, çobanlar
kuyunun ağzındaki taşı yuvarlar, davarlarını suvardıktan sonra
taşı yine yerine, kuyunun ağzına koyarlardı. **4** Yakup çobanlara,
“Kardeşler, nerelisiniz?” diye sordu. Çobanlar, “Harranlı'yız”
diye yanıtladılar. **5** Yakup, “Nahor'un torunu Lavan'ı tanıyor
musunuz?” diye sordu. “Tanıyoruz” dediler. **6** Yakup, “İyi midir?”
diye sordu. “İyidir. İşte kızı Rahel davarlarla birlikte geliyor.” **7**
Yakup, “Akşama daha çok var” dedi, “Sürülerin toplanma vakti
değil. Davarlarınızı suvarın, götürüp otlatın.” **8** Çobanlar, “Bütün
sürüler toplanmadan, kuyunun ağzındaki taşı yuvarlamadan
olmaz” dediler, “Ancak o zaman davarları suvarabiliriz.” **9**
Yakup onlarla konuşurken Rahel babasının davarlarını getirdi.
Rahel çobanlık yapıyordu. **10** Yakup dayısı Lavan'ın kızı Rahel'i
ve davarları görünce, gidip kuyunun ağzındaki taşı yuvarladı,
dayısının davarlarını suvardı. **11** Rahel'i öperek hıçkıra hıçkıra
ağladı. **12** Rahel'e baba tarafından akraba olduklarını, Rebeka'nın
oğlu olduğunu anlattı. Rahel koşup babasına haber verdi. **13**

Lavan, yeğeni Yakup'un geldiğini duyunca, onu karşılamaya koştu. Ona sarılıp öptü, evine getirdi. Yakup bütün olanları Lavan'a anlattı. **14** Lavan, “Sen benim etim, kemiğimsin” dedi. Yakup Lavan'ın yanında bir ay kaldıktan sonra, **15** Lavan, “Akrabamsın diye benim için bedava mı çalışacaksın?” dedi, “Söyle, ne kadar ücret istiyorsun?” **16** Lavan'ın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea, küçüğünün adı Rahel'di. **17** Lea'nın gözleri alımlıydı, Rahel ise boyu bosu yerinde, güzel bir kızdı. **18** Yakup Rahel'e aşıktı. Lavan'a, “Küçük kızın Rahel için sana yedi yıl hizmet ederim” dedi. **19** Lavan, “Onu sana vermek başkasına vermekten daha iyidir” dedi, “Yanımda kal.” **20** Yakup Rahel için yedi yıl çalıştı. Rahel'i sevdiği için, yedi yıl ona birkaç gün gibi geldi. **21** Lavan'a, “Zaman doldu, kızını ver, evleneyim” dedi. **22** Lavan bütün yöre halkını toplayıp bir şölen verdi. **23** Gece kızı Lea'yı Yakup'a götürdü. Yakup onunla yattı. **24** Lavan cariyesi Zilpa'yı kızı Lea'nın hizmetine verdi. **25** Sabah olunca Yakup bir de baktı ki, yanındaki Lea! Lavan'a, “Nedir bana bu yaptığın?” dedi, “Ben Rahel için yanında çalışmadım mı? Niçin beni aldattın?” **26** Lavan, “Bizim buralarda adettir. Büyük kız dururken küçük kız evlendirilmez” dedi, **27** “Bu bir haftayı tamamla, Rahel'i de sana veririz. Yalnız ona karşılık yedi yıl daha yanımda çalışacaksın.” **28** Yakup kabul etti. Lea'yla bir hafta geçirdi. Sonra Lavan kızı Rahel'i de ona verdi. **29** Cariyesi Bilha'yı Rahel'in hizmetine verdi. **30** Yakup Rahel'le de yattı. Onu Lea'dan çok sevdi. Lavan'a yedi yıl daha hizmet etti. **31** RAB Lea'nın sevilmediğini görünce, çocuk sahibi olmasını sağladı. Oysa Rahel kısırdı. **32** Lea hamile kalıp bir erkek çocuk doğurdu. Adını Ruben koydu. “Çünkü RAB mutsuzluğumu gördü” dedi, “Kuşkusuz artık kocam beni sever.” **33** Yine hamile kaldı ve bir

erkek çocuk daha doğurdu. “RAB sevilmediğimi duyduğu için bana bu çocuğu verdi” diyerek adını Şimon koydu. **34** Üçüncü kez hamile kalıp bir daha erkek çocuk doğurdu. “Artık kocam bana bağlanacak” dedi, “Çünkü ona üç erkek çocuk doğurdum.” Onun için çocuğa Levi adı verildi. **35** Dördüncü kez hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. “Bu kez RAB'be övgüler sunacağım” dedi. Onun için çocuğa Yahuda adını verdi. Bir süre doğum yapmadı.

30 Rahel Yakup'a çocuk doğuramayınca, ablasını kıskanmaya başladı. Yakup'a, “Bana çocuk ver, yoksa öleceğim” dedi. **2** Yakup Rahel'e öfkelendi. “Çocuk sahibi olmanı Tanrı engelliyor. Ben Tanrı değilim ki!” diye karşılık verdi. **3** Rahel, “İşte cariyem Bilha” dedi, “Onunla yat, benim için çocuk doğursun, ben de aile kurayım.” **4** Rahel cariyesi Bilha'yı eş olarak kocasına verdi. Yakup onunla yattı. **5** Bilha hamile kalıp Yakup'a bir erkek çocuk doğurdu. **6** Rahel, “Tanrı beni haklı çıkardı” dedi, “Yakarışımı duyup bana bir oğul verdi.” Bu yüzden çocuğa Dan adını verdi. **7** Rahel'in cariyesi Bilha yine hamile kaldı ve Yakup'a ikinci bir oğul doğurdu. **8** Rahel, “Ablama karşı büyük savaşım verdim ve onu yendim” diyerek çocuğa Naftali adını verdi. **9** Lea artık doğum yapamadığını görünce, cariyesi Zilpa'yı Yakup'a eş olarak verdi. **10** Zilpa Yakup'a bir erkek çocuk doğurdu. **11** Lea, “Uğurum!” diyerek çocuğa Gad adını verdi. **12** Lea'nın cariyesi Zilpa Yakup'a ikinci bir oğul doğurdu. **13** Lea, “Mutluyum!” dedi, “Kadınlar bana ‘Mutlu’ diyecek.” Ve çocuğa Aşer adını verdi. **14** Ruben hasat mevsimi tarlaya gitti. Orada adamotu bulup annesi Lea'ya getirdi. Rahel Lea'ya, “Lütfen oğlunun getirdiği adamotundan bana da ver” dedi. **15** Lea, “Kocamı aldığın yetmez mi? Bir de oğlumun adamotunu mu istiyorsun?” diye karşılık verdi. Rahel,

“Öyle olsun” dedi, “Oğlunun adamotuna karşılık kocam bu gece seninle yatsın.” **16** Akşamleyin Yakup tarladan dönerken Lea onu karşılamaya gitti. Yakup'a, “Benimle yatacaksın” dedi, “Oğlumun adamotuna karşılık bu gece benimsin.” Yakup o gece onunla yattı. **17** Tanrı Lea'nın duasını işitti. Lea hamile kalıp Yakup'a beşinci oğlunu doğurdu. **18** “Cariyemi kocama verdiğim için Tanrı beni ödüllendirdi” diyerek çocuğa İssakar adını verdi. **19** Lea yine hamile kaldı ve Yakup'a altıncı oğlunu doğurdu. **20** “Tanrı bana iyi bir armağan verdi” dedi, “Artık kocam bana değer verir. Çünkü ona altı erkek çocuk doğurdum.” Ve çocuğa Zevulun adını verdi. **21** Bir süre sonra Lea bir kız doğurdu ve adını Dina koydu. **22** Tanrı Rahel'i anımsadı, onun duasını işiterek çocuk sahibi olmasını sağladı. **23** Rahel hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. “Tanrı utancımı kaldırdı. RAB bana bir oğul daha versin!” diyerek çocuğa Yusuf adını verdi. **25** Rahel Yusuf'u doğurduktan sonra Yakup Lavan'a, “Beni gönder, evime, topraklarıma gideyim” dedi, **26** “Hizmetime karşılık karılarımı, çocuklarımı ver de gideyim. Sana nasıl hizmet ettiğimi biliyorsun.” **27** Lavan, “Eğer benden hoşnutsan, burada kal” dedi, “Çünkü fala bakarak anladım ki, RAB senin sayende beni kutsadı. **28** Alacağın neyse söyle, ödeyeyim.” **29** Yakup, “Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerine nasıl baktığımı biliyorsun” diye karşılık verdi, **30** “Ben gelmeden önce malın azdı. Sayemde RAB seni kutsadı, malın gitgide arttı. Ya kendi evim için ne zaman çalışacağım?” **31** Lavan, “Sana ne vereyim?” diye sordu. Yakup, “Bana bir şey verme” diye yanıtladı, “Eğer şu önerimi kabul edersen, yine sürünü güder, hayvanlarına bakarım: **32** Bugün bütün sürülerini yoklayıp noktalı veya benekli koyunları, kara kuzuları, benekli veya noktalı keçileri ayırayım. Ücretim bu olsun. **33** İleride bana

verdiklerini denetlemeye geldiğinde, dürüst olup olmadığımı kolayca anlayabilirsin. Noktalı ve benekli olmayan keçilerim, kara olmayan kuzularım varsa, onları çalmışım demektir.” **34** Lavan, “Kabul, söylediğin gibi olsun” dedi. **35** Ama o gün çizgili ve benekli tekeleri, noktalı ve benekli keçileri, beyaz keçilerin hepsini, bütün kara kuzuları ayırıp oğullarına teslim etti. **36** Sonra Yakup'tan üç günlük yol kadar uzaklaştı. Yakup Lavan'ın kalan sürüsünü gütmeye devam etti. **37** Yakup aselbent, badem, çınar ağaçlarından taze dallar kesti. Dalları soyarak beyaz çentikler açtı. **38** Soyduğu çubukları koyunların önüne, su içtikleri yalaklara koydu. Koyunlar su içmeye gelince çiftleşiyorlardı. **39** Çubukların önünde çiftleşince çizgili, noktalı, benekli yavrular doğuruyorlardı. **40** Yakup kuzuları ayırıp sürülerin yüzünü Lavan'ın çizgili, kara hayvanlarına döndürüyordu. Kendi sürülerini ayrı tutuyor, Lavan'ınkilerle karıştırmıyordu. **41** Sürüdeki güçlü hayvanlar kızışınca, Yakup çubukları onların gözü önüne, yalaklara koyuyordu ki, çubukların yanında çiftleşsinler. **42** Sürünün zayıf hayvanlarının önüneyse çubuk koymuyordu. Böylece zayıf hayvanları Lavan, güçlüleri Yakup aldı. **43** Yakup alabildiğine zenginleşti. Çok sayıda sürü, erkek ve kadın köle, deve, eşek sahibi oldu.

31 Lavan'ın oğulları, “Yakup babamızın sahip olduğu her şeyi aldı” dediler, “Bütün varlığını babamıza ait şeylerden kazandı.” Yakup bu sözleri duyunca, **2** Lavan'ın kendisine karşı tutumunun eskisi gibi olmadığını anladı. **3** RAB Yakup'a, “Atalarının topraklarına, akrabalarının yanına dön” dedi, “Seninle olacağım.” **4** Bunun üzerine Yakup Rahel'le Lea'yı sürüsünün bulunduğu kırlara çağırttı. **5** Onlara, “Bakıyorum, babanız bana eskisi gibi davranmıyor” dedi, “Ama babamın Tanrısı benimle

birlikte. **6** Var gücümle babanıza hizmet ettiğimi bilirsiniz. **7** Ne yazık ki, babanız beni aldattı, ondan alacağımı on kez değiştirdi. Ama Tanrı bana kötülük etmesine izin vermedi. **8** Babanız, ‘Ücret olarak noktalı hayvanları al’ deyince, bütün sürü noktalı doğurdu. ‘Ücret olarak çizgili olanları al’ deyince de bütün sürü çizgili doğurdu. **9** Tanrı babanızın hayvanlarını aldı, bana verdi. **10** “Sürülerin çiftleştiği mevsimde bir düş gördüm. Çiftleşen tekeler çizgili, noktalı, kırçıldı. **11** Düşümde Tanrı'nın meleği bana, ‘Yakup!’ diye seslendi. ‘Buyur’ dedim. **12** Bana, ‘Bak, bütün çiftleşen tekeler çizgili, noktalı ve kırçıl’ dedi, ‘Çünkü Lavan'ın sana yaptıklarının hepsini gördüm. **13** Ben Beytel'in Tanrısı'yım. Hani orada bana anıt dikip meshetmiş, adak adamıştın. Kalk, bu ülkeden git, doğduğun ülkeye dön.’” **14** Rahel'le Lea, “Babamızın evinde hâlâ payımız, mirasımız var mı?” dediler, **15** “Onun gözünde artık yabancı değil miyiz? Çünkü bizi sattı. Bizim için ödenen bedelin hepsini yedi. **16** Tanrı'nın babamızdan aldığı varlığın tümü bize ve çocuklarımıza aittir. Tanrı sana ne dediyse öyle yap.” **17** Böylece Yakup çocuklarını, karılarını develere bindirdi. **18** Bütün hayvanları önüne kattı; topladığı mallarla, Paddan-Aram'da kazandığı hayvanlarla birlikte Kenan ülkesine, babası İshak'ın yanına gitmek üzere yola çıktı. **19** Lavan koyunlarını kırkmaya gidince, Rahel babasının putlarını çaldı. **20** Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan'ı kandırdı. **21** Böylece kendisine ait her şeyi alıp kaçtı. Fırat Irmağı'nı geçip Gilat dağlık bölgesine doğru gitti. **22** Üçüncü gün Yakup'un kaçtığını Lavan'a bildirdiler. **23** Lavan yakınlarını yanına alıp Yakup'un peşine düştü. Yedi gün sonra Gilat dağlık bölgesinde ona yetişti. **24** O gece Tanrı Aramlı Lavan'ın düşüne girerek ona, “Dikkatli ol!” dedi, “Yakup'a ne iyi, ne kötü bir şey

söyle.” **25** Lavan Yakup'a yetişti. Yakup çadırını Gilat dağlık bölgesine kurmuştu. Lavan da yakınlarıyla birlikte çadırını aynı yere kurdu. **26** Yakup'a, “Nedir bu yaptığın?” dedi, “Beni aldattın. Kızlarımı alıp savaş tutsağı gibi götürdün. **27** Neden gizlice kaçtın? Neden beni aldattın? Niçin bana söylemedin? Seni sevinçle, ezgilerle, tefle, lirle yolcu ederdim. **28** Torunlarımla, kızlarımla öpüşüp vedalaşmama izin vermedin. Aptallık ettin. **29** Size kötülük yapacak güçteyim, ama babanın Tanrısı dün gece bana, ‘Dikkatli ol!’ dedi, ‘Yakup'a ne iyi, ne kötü hiçbir şey söyleme.’ **30** Babanın evini çok özlediğin için bizden ayrıldın. Ama ilahlarımı niçin çaldın?” **31** Yakup, “Korktum” diye karşılık verdi, “Kızlarını zorla elimden alırsın diye düşündüm. **32** İlahlarını kimde bulursan, o öldürülecektir. Yakınlarımızın önünde kendin ara, eşyalarımın arasında sana ait ne bulursan al.” Yakup ilahları Rahel'in çaldığını bilmiyordu. **33** Lavan Yakup'un, Lea'nın ve iki cariyenin çadırına baktıysa da ilahları bulamadı. Lea'nın çadırından çıkıp Rahel'in çadırına girdi. **34** Rahel çaldığı putları devesinin semerine koymuş, üzerine oturmuştu. Lavan çadırını didik didik aradıysa da putları bulamadı. **35** Rahel babasına, “Efendim, huzurunda kalkamadığım için kızma, âdet görüyorum da” dedi. Lavan her yeri aradıysa da, putları bulamadı. **36** Yakup kendini tutamadı. Lavan'a çıkışarak, “Suçum ne?” diye sordu, “Ne günah işledim ki böyle öfkeyle peşime takıldın? **37** Bütün eşyalarımı aradın, kendine ait bir şey buldun mu? Varsa onu buraya, yakınlarımızın önüne koy. Onlar ikimiz hakkında karar versinler. **38** Yirmi yıl yanında kaldım. Koyunların, keçilerin hiç düşük yapmadı. Sürülerinin içinden bir tek koç yemedim. **39** Yabanıl hayvanların parçaladığını sana göstermedim, zararını ben çektim. Gece ya da gündüz çalınan her hayvanın karşılığını

benden istedin. **40** Öyle bir durumdaydım ki, gündüz sıcak, gece kırağı yedi bitirdi beni. Gözüme uyku girmedi. **41** Yirmi yıl evinde böyle yaşadım. İki kızın için on dört yıl, sürün için altı yıl sana hizmet ettim. On kez alacağımı değiştirdin. **42** Babamın ve İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın taptığı Tanrı benden yana olmasaydı, beni eli boş gönderecektin. Tanrı çektiğim zorluğu, verdiğim emeği gördü ve dün gece seni uyardı." **43** Lavan, "Kadınlar benim kızlarım, çocuklar benim çocuklarım, sürüler benim sürülerim" diye karşılık verdi, "Burada gördüğün her şey bana ait. Kızlarıma ya da doğurdukları çocuklara bugün ne yapabilirim ki? **44** Gel anlaşalım. Aramıza tanık koyalım." **45** Yakup bir taş alıp onu anıt olarak dikti. **46** Yakınlarına, "Taş toplayın" dedi. Adamlar topladıkları taşları bir yere yığdılar. Orada, yığının yanında yemek yediler. **47** Lavan taş yığınına Yegar-Sahaduta, Yakup ise Galet adını verdi. **48** Lavan, "Bu yığın bugün aramızda tanık olsun" dedi. Bu yüzden yığına Galet adı verildi. **49** Mispa diye de anılır. Çünkü Lavan, "Birbirimizden uzak olduğumuz zaman RAB aramızda gözcülük etsin" dedi, **50** "Eğer kızlarıma kötü davranır, başka kadınlarla evlenirsen, yanımızda kimse olmasa bile Tanrı tanık olacaktır." **51** Sonra, "İşte taş yığını, işte aramıza diktiğim anıt" dedi, **52** "Bu yığın ve anıt birer tanık olsun. Bu yığının ötesine geçip sana kötülük etmeyeceğim. Sen de bu yığını ve anıtı geçip bana kötülük etmeyeceksin. **53** İbrahim'in, Nahor'un ve babalarının Tanrısı aramızda yargıç olsun." Yakup babası İshak'ın taptığı Tanrı'nın adıyla ant içti. **54** Sonra dağda kurban kesip yakınlarını yemeğe çağırdı. Yemeği yiyip geceyi dağda geçirdiler. **55** Lavan sabah erkenden kalktı; torunlarını, kızlarını öpüp kutsadıktan sonra evine gitti.

32 Yakup yoluna devam ederken, Tanrı'nın melekleriyle
karşılaştı. **2** Onları görünce, “Tanrı'nın ordugahı bu” diyerek
oraya Mahanayim adını verdi. **3** Yakup Edom topraklarında,
Seir ülkesinde yaşayan ağabeyi Esav'a önceden haberciler
gönderdi. **4** Onlara şu buyruğu verdi: “Efendim Esav'a şöyle
deyin: Kulun Yakup diyor ki, ‘Şimdiye kadar Lavan'ın yanında
konuk olarak kaldım. **5** Öküzlere, eşeklere, davarlara, erkek
ve kadın kölelere sahip oldum. Efendimi hoşnut etmek için
önceden haber gönderiyorum.’” **6** Haberciler geri dönüp Yakup'a,
“Ağabeyin Esav'ın yanına gittik” dediler, “Dört yüz adamla seni
karşılamaya geliyor.” **7** Yakup çok korktu, sıkıldı. Yanındaki
adamları, davarları, sığırları, develeri iki gruba ayırdı. **8** “Esav
gelir, bir gruba saldırırsa, hiç değilse öteki grup kurtulur”
diye düşündü. **9** Sonra şöyle dua etti: “Ey atam İbrahim'in,
babam İshak'ın Tanrısı RAB! Bana, ‘Ülkene, akrabalarının
yanına dön, seni başarılı kılacağım’ diye söz verdin. **10** Bana
gösterdiğin bunca iyiliğe, güvene layık değilim. Şeria Irmağı'nı
geçtiğimde değneğimden başka bir şeyim yoktu. Şimdi iki orduyla
döndüm. **11** Yalvarırım, beni ağabeyim Esav'dan koru. Gelip
bana, çocuklarla annelerine saldırmasından korkuyorum. **12**
‘Seni kesinlikle başarılı kılacağım, soyunu denizin kumu gibi
sayılamayacak kadar çoğaltacağım’ diye söz vermiştin bana.”
13 Yakup geceyi orada geçirdi. Birlikte getirdiği hayvanlardan
ağabeyi Esav'a armağan olarak iki yüz keçi, yirmi teke, iki
yüz koyun, yirmi koç, yavrularıyla birlikte otuz dişi deve, kırk
inek, on boğa, yirmi dişi, on erkek eşek ayırdı. **16** Bunları
ayrı sürüler halinde kölelerine teslim ederek, “Önümden gidin,
sürüler arasında boşluk bırakın” dedi. **17** Birinci köleye buyruk
verdi: “Ağabeyim Esav'la karşılaştığında, ‘Sahibin kim, nereye

gidiyorsun? Önündeki bu hayvanlar kimin?' diye sorarsa, **18** 'Kulun Yakup'un' diyeceksin, 'Efendisi Esav'a armağan olarak gönderiyor. Kendisi de arkamızdan geliyor.'" **19** İkinci ve üçüncü köleye, sürülerin peşinden giden herkese aynı buyruğu verdi: "Esav'la karşılaştığınızda aynı şeyleri söyleyeceksiniz. **20** 'Kulun Yakup arkamızdan geliyor' diyeceksiniz." "Önden göndereceğim armağanla onu yatıştırır, sonra kendisini görürüm. Belki beni bağışlar" diye düşünüyordu. **21** Böylece armağanı önden gönderip geceyi konakladığı yerde geçirdi. **22** Yakup o gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp Yabbuk Irmağı'nın sığ yerinden karşıya geçti. **23** Onları geçirdikten sonra sahip olduğu her şeyi de karşıya geçirdi. **24** Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarıncaya kadar onunla güreşti. **25** Yakup'u yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı. **26** Adam, "Bırak beni, gün ağarıyor" dedi. Yakup, "Beni kutsamadıkça seni bırakmam" diye yanıtladı. **27** Adam, "Adın ne?" diye sordu. "Yakup." **28** Adam, "Artık sana Yakup değil, İsrail denecek" dedi, "Çünkü Tanrı'yla, insanlarla güreşip yendin." **29** Yakup, "Lütfen adını söyler misin?" diye sordu. Ama adam, "Neden adımı soruyorsun?" dedi. Sonra Yakup'u kutsadı. **30** Yakup, "Tanrı'yla yüzyüze görüştüm, ama canım bağışlandı" diyerek oraya Peniel adını verdi. **31** Yakup Peniel'den ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürü aksıyordu. **32** Bu nedenle İsrailliler bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakup'un uyluk kemiğinin başındaki sinire çarpılmıştı.

33 Yakup baktı, Esav dört yüz adamıyla birlikte geliyor. Çocukları Lea'yla Rahel'e ve iki cariyeye teslim etti. **2** Cariyelerle çocuklarını öne, Lea'yla çocuklarını arkaya, Rahel'le Yusuf'u

da en arkaya dizdi. **3** Kendisi hepsinin önüne geçti. Ağabeyine yaklaşırken yedi kez yere kapandı. **4** Ne var ki Esav koşarak onu karşıladı, kucaklayıp boynuna sarıldı, öptü. İkisi de ağlamaya başladı. **5** Esav kadınlarla çocuklara baktı. “Kim bu yanındakiler?” diye sordu. Yakup, “Tanrı'nın kuluna lütfettiği çocuklar” dedi. **6** Cariyelerle yanlarındaki çocuklar yaklaşıp eğildiler. **7** Ardından Lea çocuklarıyla birlikte yaklaşıp eğildi. En son da Yusuf'la Rahel yaklaşıp eğildi. **8** Esav, “Karşılaştığım öbür topluluğun anlamı neydi?” diye sordu. Yakup, “Efendimi hoşnut etmek için” diye yanıtladı. **9** Esav, “Benim yeterince malım var, kardeşim” dedi, “Senin malın sana kalsın.” **10** Yakup, “Olmaz, eğer sevgini kazandımsa, lütfen armağanımı kabul et” diye karşılık verdi, “Senin yüzünü görmek Tanrı'nın yüzünü görmek gibi. Çünkü beni kabul ettin. **11** Lütfen sana gönderdiğim armağanı al. Tanrı bana öyle iyilik yaptı ki, her şeyim var.” Armağanı kabul ettirinceye kadar diretti. **12** Esav, “Haydi yolumuza devam edelim” dedi, “Ben önünsıra gideceğim.” **13** Yakup, “Efendim, bilirsin, çocuklar narindir” dedi, “Yanımdaki koyunların, sığırların yavruları var. Hayvanları bir gün daha yürümeye zorlarsak hepsi ölür. **14** Efendim, lütfen sen kulunun önünden git. Ben hayvanlarla çocuklara ayak uydurarak yavaş yavaş geleceğim. Seir'de efendime yetişirim.” **15** Esav, “Yanımdaki adamlardan birkaçını yanına vereyim” dedi. Yakup, “Niçin?” diye sordu, “Ben yalnızca seni hoşnut etmek istiyorum.” **16** Esav o gün Seir'e dönmek üzere yola koyuldu. **17** Yakup'sa Sukkot'a gitti. Orada kendine ev, hayvanlarına barınaklar yaptı. Bu yüzden oraya Sukkot adını verdi. **18** Yakup güvenlik içinde Paddan-Aram'dan Kenan ülkesine, Şekem Kenti'ne vardı. Kentin yakınında konakladı. **19** Çadırını kurduğu arsayı Şekem'in babası Hamor'un oğullarından

yüz parça gümüşe aldı. **20** Orada bir sunak kurarak El-Elohe-İsrail adını verdi.

34 Lea'yla Yakup'un kızı Dina bir gün yöre kadınlarını ziyarete gitti. **2** O bölgenin beyi Hivli Hamor'un oğlu Şekem Dina'yı görünce tutup ırzına geçti. **3** Yakup'un kızına gönlünü kaptırdı. Dina'yı sevdi ve ona nazik davrandı. **4** Babası Hamor'a, "Bu kızı bana eş olarak al" dedi. **5** Yakup kızı Dina'nın kirletildiğini duyduğunda, oğulları kırda hayvanların başındaydı. Yakup onlar gelinceye kadar konuşmadı. **6** Bu arada Şekem'in babası Hamor konuşmak için Yakup'un yanına gitti. **7** Yakup'un oğulları olayı duyar duymaz kırdan döndüler. Üzüntülü ve çok öfkeliydiler. Çünkü Şekem Yakup'un kızıyla yatarak İsrail'in onurunu kırmıştı. Böyle bir şey olmamalıydı. **8** Hamor onlara, "Oğlum Şekem'in gönlü kızınızda" dedi, "Lütfen onu oğluma eş olarak verin. **9** Bizimle akraba olun. Birbirimize kız verip kız alalım. **10** Bizimle birlikte yaşayın. Ülke önünüzde, nereye isterseniz yerleşin, ticaret yapın, mülk edinin." **11** Şekem de Dina'nın babasıyla kardeşlerine, "Bana bu iyiliği yapın, ne isterseniz veririm" dedi, **12** "Ne kadar başlık ve armağan isterseniz isteyin, dilediğiniz her şeyi vereceğim. Yeter ki, kızı bana eş olarak verin." **13** Kızkardeşleri Dina'nın ırzına geçildiği için, Yakup'un oğulları Şekem'le babası Hamor'a aldatıcı bir yanıt verdiler. **14** "Olmaz, kızkardeşimizi sünnetsiz bir adama veremeyiz" dediler, "Bizim için utanç olur. **15** Ancak şu koşulla kabul ederiz: Bütün erkekleriniz bizim gibi sünnet olursa, **16** birbirimize kız verip kız alabiliriz. Sizinle birlikte yaşar, bir halk oluruz. **17** Eğer kabul etmez, sünnet olmazsanız, kızımızı alır gideriz." **18** Bu öneri Hamor'la oğlu Şekem'e iyi göründü. **19** Ailesinde en saygın kişi olan genç Şekem öneriyi yerine getirmekte gecikmedi. Çünkü Yakup'un

kızına aşıktı. **20** Hamor'la oğlu Şekem durumu kent halkına bildirmek için kentin kapısına gittiler. **21** “Bu adamlar bize dostluk gösteriyor” dediler, “Ülkemizde yaşasınlar, ticaret yapsınlar. Topraklarımız geniş, onlara da yeter, bize de. Birbirimize kız verip kız alabiliriz. **22** Yalnız, şu koşulla bizimle birleşmeyi, birlikte yaşamayı kabul ediyorlar: Bizim erkeklerin de kendileri gibi sünnet olmasını istiyorlar. **23** Böylece bütün sürüleri, malları, öbür hayvanları da bizim olur, değil mi? Gelin onlarla anlaşalım, bizimle birlikte yaşasınlar.” **24** Kent kapısından geçen herkes Hamor'la oğlu Şekem'in söylediklerini kabul etti ve kentteki bütün erkekler sünnet oldu. **25** Üçüncü gün erkekler daha sünnetin acısını çekerken, Yakup'un oğullarından ikisi –Dina'nın kardeşleri Şimon'la Levi– kılıçlarını kuşanıp kuşku uyandırmadan kente girip bütün erkekleri kılıçtan geçirdiler. **26** Hamor'la oğlu Şekem'i de öldürdüler. Dina'yı Şekem'in evinden alıp gittiler. **27** Sonra Yakup'un bütün oğulları cesetleri soyup kenti yağmaladılar. Çünkü kızkardeşlerini kirletmişlerdi. **28** Kentteki ve kırdaki davarları, sığırları, eşekleri ele geçirdiler. **29** Bütün mallarını, çocuklarını, kadınlarını aldılar, evlerindeki her şeyi yağmaladılar. **30** Yakup, Şimon'la Levi'ye, “Bu ülkede yaşayan Kenanlılar'la Perizliler'i bana düşman ettiniz, başımı belaya soktunuz” dedi, “Sayıca azız. Eğer birleşir, bana saldırırlarsa, ailemle birlikte yok olurum.” **31** Şimon'la Levi, “Kızkardeşimize bir fahişe gibi mi davranmalıydı?” diye karşılık verdiler.

35 Tanrı Yakup'a, “Git, Beytel'e yerleş” dedi, “Ağabeyin Esav'dan kaçarken sana görünen Tanrı'ya orada bir sunak yap.” **2** Yakup ailesine ve yanındakilere, “Yabancı ilahlarınızı atın” dedi, “Kendinizi arındırıp giysilerinizi değiştirin. **3** Beytel'e gidelim. Sıkıntı çektiğim günlerde yakarışımı duyan, gittiğim her yerde

benimle birlikte olan Tanrı'ya orada bir sunak yapacağım.”
4 Böylece herkes yabancı ilahlarını, kulaklarındaki küpeleri
Yakup'a verdi. Yakup bunları Şekem yakınlarında bir yabanıl
fıstık ağacının altına gömdü. **5** Sonra göçtüler. Çevre kentlerde
yaşayan halk peşlerine düşmedi, çünkü hepsini Tanrı korkusu
sarmıştı. **6** Yakup adamlarıyla birlikte Kenan ülkesindeki Luz
–Beytel– Kenti'ne geldi. **7** Bir sunak yaparak oraya El-Beytel
adını verdi. Çünkü ağabeyinden kaçarken Tanrı orada kendisine
görünmüştü. **8** Rebeka'nın dadısı Debora ölünce Beytel'in
güneyindeki meşe ağacının altına gömüldü. Bu yüzden ağaca
Allon-Bakut adı verildi. **9** Yakup Paddan-Aram'dan dönünce,
Tanrı ona yine görünerek onu kutsadı. **10** “Sana Yakup diyorlar,
ama bundan böyle adın Yakup değil, İsrail olacak” diyerek onun
adını İsrail koydu. **11** “Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım” dedi,
“Verimli ol, çoğal. Senden bir ulus ve uluslar topluluğu doğacak.
Kralların atası olacaksın. **12** İbrahim'e, İshak'a verdiğim toprakları
sana verecek, senden sonra da soyuna bağışlayacağım.” **13**
Sonra Tanrı Yakup'tan ayrılarak onunla konuştuğu yerden yukarı
çekildi. **14** Yakup Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yere taş bir anıt
dikti. Üzerine dökmelik sunu ve zeytinyağı döktü. **15** Oraya,
Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yere Beytel adını verdi. **16** Sonra
Beytel'den göçtüler. Efrat'a varmadan Rahel doğum yaptı. Doğum
yaparken çok sancı çekti. **17** O sancı çekerken, ebesi, “Korkma!”
dedi, “Bir oğlun daha oluyor.” **18** Ama Rahel ölmek üzereydi.
Can verirken oğlunun adını Ben-Oni koydu. Babası ise çocuğa
Benyamin adını verdi. **19** Rahel öldü ve Efrat –Beytlehem–
yolunda gömüldü. **20** Yakup Rahel'in mezarına bir taş dikti. Bu
mezar taşı bugüne kadar kaldı. **21** İsrail yine göçtü ve Eder
Kulesi'nin ötesinde konakladı. **22** İsrail o bölgede yaşarken

Ruben babasının cariyesi Bilha'yla yattı. İsrail bunu duyunca çok kızdı. **23** Yakup'un on iki oğlu vardı. Lea'nın oğulları: Ruben – Yakup'un ilk oğlu– Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun. **24** Rahel'in oğulları: Yusuf, Benyamin. **25** Rahel'in cariyesi Bilha'nın oğulları: Dan, Naftali. **26** Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları: Gad, Aşer. Yakup'un Paddan-Aram'da doğan oğulları bunlardır. **27** Yakup, İshak'la İbrahim'in de yabancı olarak kalmış olduğu, bugün Hevron denen Kiryat-Arba yakınlarındaki Mamre'ye, babası İshak'ın yanına gitti. **28** İshak yüz seksen yıl yaşadı. **29** Kocamış, yaşama doymuş olarak son soluğunu verdi. Ölüp halkına kavuştu. Oğulları Esav'la Yakup onu gömdüler.

36 Esav'ın, yani Edom'un öyküsü: **2** Esav şu Kenanlı kızlarla evlendi: Hititli Elon'un kızı Âda; Hivli Sivon'un torunu, Âna'nın kızı Oholivama; **3** Nevayot'un kızkardeşi, İsmail'in kızı Basemat. **4** Âda Esav'a Elifaz'ı, Basemat Reuel'i, **5** Oholivama Yeuş, Yalam ve Korah'ı doğurdu. Esav'ın Kenan ülkesinde doğan oğulları bunlardı. **6** Esav karılarını, oğullarını, kızlarını, evindeki bütün adamlarını, hayvanlarının hepsini, Kenan ülkesinde kazandığı malların tümünü alıp kardeşi Yakup'tan ayrıldı, başka bir ülkeye gitti. **7** Birlikte yaşayamayacak kadar çok malları vardı. Yabancı olarak yaşadıkları bu topraklar davarlarına yetmiyordu. **8** Esav –Edom– Seir dağlık bölgesine yerleşti. **9** Seir dağlık bölgesine yerleşen Edomlular'ın atası Esav'ın soyu: **10** Esav'ın oğullarının adları şunlardır: Esav'ın karılarından Âda'nın oğlu Elifaz, Basemat'ın oğlu Reuel. **11** Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Gatam, Kenaz. **12** Timna Esav'ın oğlu Elifaz'ın cariyesiydi. Elifaz'a Amalek'i doğurdu. Bunlar Esav'ın karısı Âda'nın torunlarıdır. **13** Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Esav'ın karısı Basemat'ın torunlarıdır. **14**

Sivon'un torunu ve Âna'nın kızı olan Esav'ın karısı Oholivama'nın
Esav'a doğurduğu oğullar şunlardır: Yeuş, Yalam, Korah. **15**
Esavoğulları'nın boy beyleri şunlardır: Esav'ın ilk oğlu Elifaz'ın
oğulları: Teman, Omar, Sefo, Kenaz, **16** Korah, Gatam, Amalek.
Bunlar Edom ülkesinde Elifaz'ın soyundan beylerdi ve Âda'nın
torunlarıydı. **17** Esav oğlu Reuel'in oğulları şunlardır: Nahat,
Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Edom ülkesinde Reuel'in soyundan
gelen beylerdi ve Esav'ın karısı Basemat'ın torunlarıydı. **18**
Esav'ın karısı Oholivama'nın oğulları şunlardır: Yeuş, Yalam,
Korah. Bunlar Âna'nın kızı olan Esav'ın karısı Oholivama'nın
soyundan gelen beylerdi. **19** Bunların hepsi Esav'ın –Edom'un–
oğullarıdır. Yukardakiler de onların beyleridir. **20** Ülkede yaşayan
Horlu Seir'in oğulları şunlardı: Lotan, Şoval, Sivon, Âna, **21**
Dişon, Eser, Dişan. Seir'in Edom'da beylik eden Horlu oğulları
bunlardı. **22** Lotan'ın oğulları: Hori, Hemam. Timna Lotan'ın
kızkardeşiydi. **23** Şoval'ın oğulları: Alvan, Manahat, Eval, Şefo,
Onam. **24** Sivon'un oğulları: Aya ve Âna. Babası Sivon'un
eşeklerini güderken çölde sıcak su kaynakları bulan Âna'dır bu.
25 Âna'nın çocukları şunlardı: Dişon ve Âna'nın kızı Oholivama.
26 Dişon'un oğulları şunlardı: Hemdan, Eşban, Yitran, Keran.
27 Eser'in oğulları şunlardı: Bilhan, Zaavan, Akan. **28** Dişan'ın
oğulları şunlardı: Ûs, Aran. **29** Horlu boy beyleri şunlardı: Lotan,
Şoval, Sivon, Âna, **30** Dişon, Eser, Dişan. Seir ülkesindeki Horlu
boy beyleri bunlardı. **31** İsrailliler'i yöneten bir kralın olmadığı
dönemde, Edom'u şu krallar yönetti: **32** Beor oğlu Bala Edom
Kralı oldu. Kentinin adı Dinhava'ydı. **33** Bala ölünce, yerine
Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti. **34** Yovav ölünce, Temanlılar
ülkesinden Huşam kral oldu. **35** Huşam ölünce, Midyan'ı Moav
kırlarında bozguna uğratan Bedat oğlu Hadat kral oldu. Kentinin

adı Avit'ti. **36** Hadat ölünce, yerine Masrekalı Samla geçti. **37** Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti. **38** Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti. **39** Akbor oğlu Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Pau'ydu. Karısı, Me-Zahav kızı Matret'in kızı Mehetavel'di. **40** Boylarına ve bölgelerine göre Esav'ın soyundan gelen beylerin adları şunlardı: Timna, Alva, Yetet, **41** Oholivama, Ela, Pinon, **42** Kenaz, Teman, Mivsar, **43** Magdiel, İram. Sahip oldukları ülkede yaşadıkları yerlere adlarını veren Edom beyleri bunlardı. Edomlular'ın atası Esav'dı.

37 Yakup babasının yabancı olarak kalmış olduğu Kenan ülkesinde yaşadı. **2** Yakup soyunun öyküsü: Yusuf on yedi yaşında bir gençti. Babasının karıları Bilha ve Zilpa'dan olan üvey kardeşleriyle birlikte sürü güdüyordu. Kardeşlerinin yaptığı kötülükleri babasına ulaştırırdı. **3** İsrail Yusuf'u öbür oğullarının hepsinden çok severdi. Çünkü Yusuf onun yaşlılığında doğmuştu. Yusuf'a uzun, renkli bir giysi yaptırmıştı. **4** Yusuf'un kardeşleri babalarının onu kendilerinden çok sevdiğini görünce, ondan nefret ettiler. Yusuf'a tatlı söz söylemez oldular. **5** Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca, ondan daha çok nefret ettiler. **6** Yusuf, “Lütfen gördüğüm düşü dinleyin!” dedi, **7** “Tarlada demet bağlıyorduk. Ansızın benim demetim kalkıp dikildi. Sizinkilerse, çevresine toplanıp önünde eğildiler.” **8** Kardeşleri, “Başımıza kral mı olacaksın? Bizi sen mi yöneteceksin?” dediler. Düşlerinden, söylediklerinden ötürü ondan büsbütün nefret ettiler. **9** Yusuf bir düş daha görüp kardeşlerine anlattı. “Dinleyin, bir düş daha gördüm” dedi, “Güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler.” **10** Yusuf babasıyla kardeşlerine bu düşü anlatınca, babası onu azarladı: “Ne biçim düş bu?” dedi, “Ben, annen,

kardeşlerin gelip önünde yere mi eğileceğiz yani?” **11** Kardeşleri Yusuf'u kıskanıyordu, ama bu olay babasının aklına takıldı. **12** Bir gün Yusuf'un kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için Şekem'e gittiler. **13** İsrail Yusuf'a, “Kardeşlerin Şekem'de sürü güdüyorlar” dedi, “Gel seni de onların yanına göndereyim.” Yusuf, “Hazırım” diye yanıtladı. **14** Babası, “Git kardeşlerine ve sürüye bak” dedi, “Her şey yolunda mı, değil mi, bana haber getir.” Böylece onu Hevron Vadisi'nden gönderdi. Yusuf Şekem'e vardı. **15** Kırda dolaşırken bir adam onu görüp, “Ne arıyorsun?” diye sordu. **16** Yusuf, “Kardeşlerimi arıyorum” diye yanıtladı, “Buralarda sürü güdüyorlar. Nerede olduklarını biliyor musun?” **17** Adam, “Buradan ayrıldılar” dedi, “‘Dotan'a gidelim’ dediklerini duydum.” Böylece Yusuf kardeşlerinin peşinden gitti ve Dotan'da onları buldu. **18** Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yusuf yanlarına varmadan, onu öldürmek için düzen kurdular. **19** Birbirlerine, “İşte düş hastası geliyor” dediler, **20** “Hadi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Yabanıl bir hayvan yedi deriz. Bakalım o zaman düşleri ne olacak!” **21** Ruben bunu duyunca Yusuf'u kurtarmaya çalıştı: “Canına kıymayın” dedi, **22** “Kan dökmeyin. Onu şu ıssız yerdeki kuyuya atın, ama kendisine dokunmayın.” Amacı Yusuf'u kurtarıp babasına geri götürmekti. **23** Yusuf yanlarına varınca, kardeşleri sırtındaki renkli uzun giysiyi çekip çıkardılar **24** ve onu susuz, boş bir kuyuya attılar. **25** Yemek yemek için oturduklarında, Gilat yönünden bir İsmaili kervanının geldiğini gördüler. Develeri kitre, pelesenk, laden yüklüydü. Mısır'a gidiyorlardı. **26** Yahuda, kardeşlerine, “Kardeşimizi öldürür, suçumuzu gizlersek ne kazanırız?” dedi, **27** “Gelin onu İsmaililer'e satalım. Böylece canına dokunmamış oluruz. Çünkü o kardeşimizdir, aynı kanı taşıyoruz.” Kardeşleri kabul etti. **28**

Midyanlı tüccarlar oradan geçerken, kardeşleri Yusuf'u kuyudan çekip çıkardılar, yirmi gümüşe İsmaililer'e sattılar. İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürdüler. **29** Kuyuya geri dönen Ruben Yusuf'u orada göremeyince üzüntüden giysilerini yırttı. **30** Kardeşlerinin yanına gidip, “Çocuk orada yok” dedi, “Ne yapacağım şimdi ben?” **31** Bunun üzerine bir teke keserek Yusuf'un renkli uzun giysisini kanına buladılar. **32** Giysiyi babalarına götürerek, “Bunu bulduk” dediler, “Bak, bakalım, oğlunun mu, değil mi?” **33** Yakup giysiyi tanıdı, “Evet, bu oğlumun giysisi” dedi, “Onu yabanıl bir hayvan yemiş olmalı. Yusuf'u parçalamış olsa gerek.” **34** Yakup üzüntüden giysilerini yırttı, beline çul sardı, oğlu için uzun süre yas tuttu. **35** Bütün oğulları, kızları onu avutmaya çalıştılarsa da o avunmak istemedi. “Oğlumun yanına, ölüler diyarına yas tutarak gideceğim” diyerek oğlu için ağlamaya devam etti. **(Sheol h7585)** **36** Bu arada Midyanlılar da Yusuf'u Mısır'da firavunun bir görevlisine, muhafız birliği komutanı Potifar'a sattılar.

38 O sıralarda Yahuda kardeşlerinden ayrılarak Adullamlı Hira adında bir adamın yanına gitti. **2** Orada Kenanlı bir kızla karşılaştı. Kızın babasının adı Şua'ydı. Yahuda kızla evlendi. **3** Kadın hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Yahuda ona Er adını verdi. **4** Kadın yine hamile kaldı, bir erkek çocuk daha doğurdu, adını Onan koydu. **5** Yine bir erkek çocuk doğurdu, adını Şela koydu. Şela doğduğu zaman Yahuda Keziv'deydi. **6** Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Kadının adı Tamar'dı. **7** Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü. **8** Yahuda Onan'a, “Kardeşinin karısıyla evlen” dedi, “Kayınbiraderlik görevini yap. Kardeşinin soyunu sürdür.” **9** Ama Onan doğacak çocukların kendisine ait olmayacağını biliyordu. Bu yüzden ne zaman kardeşinin karısıyla yatsa,

kardeşine soy yetiştirmemek için menisini yere boşaltıyordu. **10** Bu yaptığı RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu da öldürdü. **11** Bunun üzerine Yahuda, gelini Tamar'a, “Babanın evine dön” dedi, “Oğlum Şela büyüyünceye kadar orada dul olarak yaşa.” Yahuda, “Şela da kardeşleri gibi ölebilir” diye düşünüyordu. Böylece Tamar babasının evine döndü. **12** Uzun süre sonra Şua'nın kızı olan Yahuda'nın karısı öldü. Yahuda yası bittikten sonra arkadaşı Adullamlı Hira'yla birlikte Timna'ya, sürüsünü kırkanların yanına gitti. **13** Tamar'a, “Kayınbaban sürüsünü kırkmak için Timna'ya gidiyor” diye haber verdiler. **14** Tamar üzerindeki dul giysilerini çıkardı. Peçesini örttü, sarınıp Timna yolu üzerindeki Enayim Kapısı'nda oturdu. Çünkü Şela büyüdüğü halde onunla evlenmesine izin verilmediğini görmüştü. **15** Yahuda onu görünce fahişe sandı. Çünkü yüzü örtülüydü. **16** Yolun kenarına, ona doğru seğirterek, kendi gelini olduğunu bilmeden, “Hadi gel, seninle yatmak istiyorum” dedi. Tamar, “Seninle yatarsam, bana ne vereceksin?” diye sordu. **17** Yahuda, “Sürümden sana bir oğlak göndereyim” dedi. Tamar, “Oğlağı gönderinceye kadar rehin olarak bana bir şey verebilir misin?” dedi. **18** Yahuda, “Ne vereyim?” diye sordu. Tamar, “Mührünü, kaytanını ve elindeki değneği” diye yanıtladı. Yahuda bunları verip onunla yattı. Tamar hamile kaldı. **19** Gidip peçesini çıkardı, yine dul giysilerini giydi. **20** Bu arada Yahuda rehin bıraktığı eşyaları geri almak için Adullamlı arkadaşıyla kadına bir oğlak gönderdi. Ne var ki arkadaşı kadını bulamadı. **21** O çevrede yaşayanlara, “Enayim'de, yol kenarında bir fahişe vardı, nerede o?” diye sordu. “Burada öyle bir kadın yok” diye karşılık verdiler. **22** Bunun üzerine Yahuda'nın yanına dönerek, “Kadını bulamadım” dedi, “O çevrede yaşayanlar da ‘Burada

fahişe yok' dediler." **23** Yahuda, "Varsın eşyalar onun olsun" dedi, "Kimseyi kendimize güldürmeyelim. Ben oğlağı gönderdim, ama sen kadını bulamadın." **24** Yaklaşık üç ay sonra Yahuda'ya, "Gelinin Tamar zina etmiş, şu anda hamile" diye haber verdiler. Yahuda, "Onu dışarıya çıkarıp yakın" dedi. **25** Tamar dışarı çıkarılınca, kayınbabasına, "Ben bu eşyaların sahibinden hamile kaldım" diye haber gönderdi, "Lütfen şunlara bak. Bu mühür, kaytan, değnek kime ait?" **26** Yahuda eşyaları tanıdı. "O benden daha doğru bir kişi" dedi, "Çünkü onu oğlum Şela'ya almadım." Bir daha onunla yatmadı. **27** Doğum vakti gelince Tamar'ın rahminde ikiz olduğu anlaşıldı. **28** Doğum yaparken ikizlerden biri elini dışarı çıkardı. Ebe çocuğun elini yakalayıp bileğine kırmızı bir iplik bağladı, "Bu önce doğdu" dedi. **29** Ne var ki, çocuk elini içeri çekti, o sırada da kardeşi doğdu. Ebe, "Kendine böyle mi gedik açtın?" dedi. Bu yüzden çocuğa Peres adı kondu. **30** Sonra bileğine kırmızı iplik bağlı kardeşi doğdu. Ona da Zerah adı verildi.

39 İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürmüştü. Firavunun görevlisi, muhafız birliği komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililer'den satın almıştı. **2** RAB Yusuf'la birlikteydi ve onu başarılı kılıyordu. Yusuf Mısırlı efendisinin evinde kalıyordu. **3** Efendisi RAB'bin Yusuf'la birlikte olduğunu, yaptığı her işte onu başarılı kıldığını gördü. **4** Yusuf'tan hoşnut kalarak onu özel hizmetine aldı. Evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu ona verdi. **5** Yusuf'u evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumlusu atadığı andan itibaren RAB Yusuf sayesinde Potifar'ın evini kutsadı. Evini, tarlasını, kendisine ait her şeyi bereketli kıldı. **6** Potifar sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu Yusuf'a verdi; yediği yemek dışında hiçbir şeyle ilgilenmedi. Yusuf güzel yapılı, yakışıklıydı. **7** Bir

süre sonra efendisinin karısı ona göz koyarak, “Benimle yat” dedi. **8** Ama Yusuf reddetti. “Ben burada olduğum için efendim evdeki hiçbir şeyle ilgilenme gereğini duymuyor” dedi, “Sahip olduğu her şeyin yönetimini bana verdi. **9** Bu evde ben de onun kadar yetkiliyim. Senin dışında hiçbir şeyi benden esirgemedi. Sen onun karısısın. Nasıl böyle bir kötülük yapar, Tanrı'ya karşı günah işlerim?” **10** Potifar'ın karısı her gün kendisiyle yatması ya da birlikte olması için direttiyse de, Yusuf onun isteğini kabul etmedi. **11** Bir gün Yusuf olağan işlerini yapmak üzere eve gitti. İçerde ev halkından hiç kimse yoktu. **12** Potifar'ın karısı Yusuf'un giysisini tutarak, “Benimle yat” dedi. Ama Yusuf giysisini onun elinde bırakıp evden dışarı kaçtı. **13** Kadın Yusuf'un giysisini bırakıp kaçtığını görünce, **14** uşaklarını çağırdı. “Bakın şuna!” dedi, “Kocamın getirdiği bu İbrani bizi rezil etti. Yanıma geldi, benimle yatmak istedi. Ben de bağırdım. **15** Bağırdığımı duyunca giysisini yanımda bırakıp dışarı kaçtı.” **16** Efendisi eve gelinceye kadar Yusuf'un giysisini yanında alıkoydu. **17** Ona da aynı şeyleri anlattı: “Buraya getirdiğin İbrani köle yanıma gelip beni aşağılamak istedi. **18** Ama ben bağırınca giysisini yanımda bırakıp kaçtı.” **19** Karısının, “Kölen bana böyle yaptı” diyerek anlattıklarını duyunca, Yusuf'un efendisinin öfkesi tepesine çıktı. **20** Yusuf'u yakalayıp zindana, kralın tutsaklarının bağlı olduğu yere attı. Ama Yusuf zindandayken **21** RAB onunla birlikteydi. Ona iyilik etti. Zindancıbaşı Yusuf'tan hoşnut kaldı. **22** Bütün tutsakların yönetimini ona verdi. Zindanda olup biten her şeyden Yusuf sorumluydu. **23** Zindancıbaşı Yusuf'un sorumlu olduğu işlerle hiç ilgilenmezdi. Çünkü RAB Yusuf'la birlikteydi ve yaptığı her işte onu başarılı kılıyordu.

40 Bir süre sonra Mısır Kralı'nın sakisiyle fırıncısı efendilerini
gücendirdiler. **2** Firavun bu iki görevlisine, baş sakiyle fırıncıbaşına
öfkelendi. **3** Onları muhafız birliği komutanının evinde, Yusuf'un
tutsak olduğu zindanda göz altına aldı. **4** Muhafız birliği komutanı
Yusuf'u onların hizmetine atadı. Bir süre zindanda kaldılar. **5**
Firavunun sakisiyle fırıncısı tutsak oldukları zindanda aynı gece
birer düş gördüler. Düşleri farklı anlamlar taşıyordu. **6** Sabah
Yusuf yanlarına gittiğinde, onları tedirgin gördü. **7** Efendisinin
evinde, kendisiyle birlikte zindanda kalan firavunun görevlilerine,
“Niçin suratınız asık bugün?” diye sordu. **8** “Düş gördük ama
yorumlayacak kimse yok” dediler. Yusuf, “Yorum Tanrı'ya özgü
değil mi?” dedi, “Lütfen düşünüzü bana anlatın.” **9** Baş saki
düşünü Yusuf'a anlattı: “Düşümde önümde bir asma gördüm. **10**
Üç çubuğu vardı. Tomurcuklar açar açmaz çiçeklendi, salkım
salkım üzüm verdi. **11** Firavunun kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp
firavunun kâsesine sıktım. Sonra kâseyi ona verdim.” **12** Yusuf,
“Bu şu anlama gelir” dedi, “Üç çubuk üç gün demektir. **13** Üç
gün içinde firavun seni zindandan çıkaracak, yine eski görevine
döneceksin. Geçmişte olduğu gibi yine ona sakilik yapacaksın.
14 Ama her şey yolunda giderse, lütfen beni anımsa. Bir iyilik yap,
firavuna benden söz et. Çıkar beni bu zindandan. **15** Çünkü ben
İbrani ülkesinden zorla kaçırıldım. Burada da zindana atılacak bir
şey yapmadım.” **16** Fırıncıbaşı bu iyi yorumu duyunca, Yusuf'a,
“Ben de bir düş gördüm” dedi, “Başımın üstünde üç sepet beyaz
ekmek vardı. **17** En üstteki sepette firavun için pişirilmiş çeşitli
pastalar vardı. Kuşlar başımın üstündeki sepetten pastaları
yiyorlardı.” **18** Yusuf, “Bu şu anlama gelir” dedi, “Üç sepet üç gün
demektir. **19** Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkarıp ağaca
asacak. Kuşlar etini yiyecekler.” **20** Üç gün sonra, firavun doğum

gününde bütün görevlilerine bir şölen verdi. Görevlilerinin önünde
baş sakisiyle fırıncıbaşını zindandan çıkardı. **21** Yusuf'un yaptığı
yoruma uygun olarak baş sakisini eski görevine atadı. Baş
saki firavuna şarap sunmaya başladı. Ama firavun fırıncıbaşını
astırdı. **23** Gelgelelim, baş saki Yusuf'u anımsamadı, unuttu gitti.

41 Tam iki yıl sonra firavun bir düş gördü: Nil Irmağı'nın
kıyısında duruyordu. **2** Irmaktan güzel ve semiz yedi inek
çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar. **3** Sonra yedi çirkin
ve cılız inek çıktı. Irmağın kıyısında öbür ineklerin yanında
durdular. **4** Çirkin ve cılız inekler güzel ve semiz yedi ineği
yiyince, firavun uyandı. **5** Yine uykuya daldı, bu kez başka bir
düş gördü: Bir sapta yedi güzel ve dolgun başak bitti. **6** Sonra,
cılız ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti. **7**
Cılız başaklar, yedi güzel ve dolgun başağı yuttular. Firavun
uyandı, düş gördüğünü anladı. **8** Sabah uyandığında kaygılıydı.
Bütün Mısırlı büyücüleri, bilgeleri çağırttı. Onlara gördüğü düşleri
anlattı. Ama hiçbiri firavunun düşlerini yorumlayamadı. **9** Bu
arada baş saki firavuna, “Bugün suçumu itiraf etmeliyim” dedi,
10 “Kullarına –bana ve fırıncıbaşına– öfkelenince bizi zindana,
muhafız birliği komutanının evine kapattın. **11** Bir gece ikimiz
de düş gördük. Düşlerimiz farklı anlamlar taşıyordu. **12** Orada
bizimle birlikte muhafız birliği komutanının kölesi İbrani bir genç
vardı. Gördüğümüz düşleri ona anlattık. Bize bir bir yorumladı.
13 Her şey onun yorumladığı gibi çıktı: Ben görevime döndüm,
fırıncıbaşıysa asıldı.” **14** Firavun Yusuf'u çağırttı. Hemen onu
zindandan çıkardılar. Yusuf tıraş olup giysilerini değiştirdikten
sonra firavunun huzuruna çıktı. **15** Firavun Yusuf'a, “Bir düş
gördüm” dedi, “Ama kimse yorumlayamadı. Duyduğun her düşü
yorumlayabildiğini işittim.” **16** Yusuf, “Ben yorumlayamam” dedi,

“Firavuna en uygun yorumu Tanrı yapacaktır.” **17** Firavun Yusuf'a anlatmaya başladı: “Düşümde bir ırmak kıyısında duruyordum. **18** Irmaktan semiz ve güzel yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar. **19** Sonra arık, çirkin, cılız yedi inek daha çıktı. Mısır'da onlar kadar çirkin inek görmedim. **20** Cılız ve çirkin inekler ilk çıkan yedi semiz ineği yedi. **21** Ancak kötü görünüşleri değişmedi. Sanki bir şey yememiş gibi görünüyorlardı. Sonra uyandım. **22** “Bir de düşümde bir sapta dolgun ve güzel yedi başak bittiğini gördüm. **23** Sonra solgun, cılız, doğu rüzgarının kavurduğu yedi başak daha bitti. **24** Cılız başaklar yedi güzel başağı yuttular. Büyücülere bunu anlattım. Ama hiçbiri yorumlayamadı.” **25** Yusuf, “Efendim, iki düş de aynı anlamı taşıyor” dedi, “Tanrı ne yapacağını sana bildirmiş. **26** Yedi güzel inek yedi yıl demektir. Yedi güzel başak da yedi yıldır. Aynı anlama geliyor. **27** Daha sonra çıkan yedi cılız, çirkin inek ve doğu rüzgarının kavurduğu yedi solgun başaksa yedi yıl kıtlık olacağı anlamına gelir. **28** “Söylediğim gibi, Tanrı ne yapacağını sana göstermiş. **29** Mısır'da yedi yıl bolluk olacak. **30** Sonra yedi yıl öyle bir kıtlık olacak ki, bolluk yılları hiç anımsanmayacak. Çünkü kıtlık ülkeyi kasıp kavuracak. **31** Ardından gelen kıtlık bolluğu unutturacak, çünkü çok şiddetli olacak. **32** Bu konuda iki kez düş görmenin anlamı, Tanrı'nın kesin kararını verdiğini ve en kısa zamanda uygulayacağını gösteriyor. **33** “Şimdi firavunun akıllı, bilgili bir adam bulup onu Mısır'ın başına getirmesi gerekir. **34** Ülke çapında adamlar görevlendirmeli, bunlar yedi bolluk yılı boyunca ürünlerin beşte birini toplamalı. **35** Gelecek verimli yılların bütün yiyeceğini toplasınlar, firavunun yönetimi altında kentlerde depolayıp korusunlar. **36** Bu yiyecek, gelecek yedi kıtlık yılı boyunca Mısır'da ihtiyat olarak kullanılacak, ülke kıtlıktan

kırılmayacak.” **37** Bu öneri firavunla görevlilerine iyi göründü.
38 Firavun görevlilerine, “Bu adam gibi Tanrı Ruhu'na sahip
birini bulabilir miyiz?” diye sordu. **39** Sonra Yusuf'a, “Madem
Tanrı bütün bunları sana açıkladı, senden daha akıllısı, bilgilisi
yoktur” dedi, **40** “Sarayımın yönetimini sana vereceğim. Bütün
halkım buyruklarına uyacak. Tahttan başka senden üstünlüğüm
olmayacak. **41** Seni bütün Mısır'a yönetici atıyorum.” **42** Sonra
mührünü parmağından çıkarıp Yusuf'un parmağına taktı. Ona
ince ketenden giysi giydirdi. Boynuna altın zincir taktı. **43**
Onu kendi yardımcısının arabasına bindirdi. Yusuf'un önünde,
“Yol açın!” diye bağırdılar. Böylece firavun ona bütün Mısır'ın
yönetimini verdi. **44** Firavun Yusuf'a, “Firavun benim” dedi,
“Ama Mısır'da senden izinsiz kimse elini ayağını oynatmayacak.”
45 Yusuf'un adını Safenat-Paneah koydu. On Kenti'nin kâhini
Potifera'nın kızı Asenat'ı da ona karı olarak verdi. Yusuf ülkeyi
boydan boya dolaştı. **46** Yusuf firavunun hizmetine girdiğinde
otuz yaşındaydı. Firavunun huzurundan ayrıldıktan sonra bütün
Mısır'ı dolaştı. **47** Yedi bolluk yılı boyunca toprak çok ürün
verdi. **48** Yusuf Mısır'da yedi yıl içinde yetişen bütün ürünleri
toplayıp kentlerde depoladı. Her kente o kentin çevresindeki
tarlalarda yetişen ürünleri koydu. **49** Denizin kumu kadar çok
buğday depoladı; öyle ki, ölçmekten vazgeçti. Çünkü buğday
ölçülemeyecek kadar çoktu. **50** Kıtlık yılları başlamadan, On
Kenti'nin kâhini Potifera'nın kızı Asenat Yusuf'a iki erkek çocuk
doğurdu. **51** Yusuf ilk oğlunun adını Manaşşe koydu. “Tanrı
bana bütün acılarımı ve babamın ailesini unutturdu” dedi. **52**
“Tanrı sıkıntı çektiğim ülkede beni verimli kıldı” diyerek ikinci
oğlunun adını Efrayim koydu. **53** Mısır'da yedi bolluk yılı sona
erdi. **54** Yusuf'un söylemiş olduğu gibi yedi kıtlık yılı başgösterdi.

Bütün ülkelerde kıtlık vardı, ama Mısır'ın her yanında yiyecek bulunuyordu. **55** Mısırlılar aç kalınca, yiyecek için firavuna yakardılar. Firavun, “Yusuf'a gidin” dedi, “O size ne derse öyle yapın.” **56** Kıtlık bütün ülkeyi sarınca, Yusuf depoları açıp Mısırlılar'a buğday satmaya başladı. Çünkü kıtlık Mısır'ı boydan boya kavuruyordu. **57** Bütün ülkelerden insanlar da buğday satın almak için Mısır'a, Yusuf'a geliyordu. Çünkü kıtlık bütün dünyayı sarmıştı ve şiddetliydi.

42 Yakup Mısır'da buğday olduğunu öğrenince, oğullarına, “Neden birbirinize bakıp duruyorsunuz?” dedi, **2** “Mısır'da buğday olduğunu duydum. Gidin, satın alın ki, yaşayalım, yoksa öleceğiz.” **3** Böylece Yusuf'un on kardeşi buğday almak için Mısır'a gittiler. **4** Ancak Yakup Yusuf'un kardeşi Benyamin'i onlarla birlikte göndermedi, çünkü oğlunun başına bir şey gelmesinden korkuyordu. **5** Buğday satın almaya gelenler arasında İsrail'in oğulları da vardı. Çünkü Kenan ülkesinde de kıtlık hüküm sürüyordu. **6** Yusuf ülkenin yöneticisiydi, herkese o buğday satıyordu. Kardeşleri gelip onun önünde yere kapandılar. **7** Yusuf kardeşlerini görünce tanıdı. Ama onlara yabancı gibi davranarak sert konuştu: “Nereden geliyorsunuz?” “Kenan ülkesinden” diye yanıtladılar, “Yiyecek satın almaya geldik.” **8** Yusuf kardeşlerini tanıdıysa da kardeşleri onu tanımadılar. **9** Yusuf onlarla ilgili düşlerini anımsayarak, “Siz casussunuz” dedi, “Ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz.” **10** “Aman, efendim” diye karşılık verdiler, “Biz kulların yalnızca yiyecek satın almaya geldik. **11** Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. Biz kulların dürüst insanlarız, casus değiliz.” **12** Yusuf, “Hayır!” dedi, “Siz ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz.” **13** Kardeşleri, “Biz kulların on iki kardeşiz” dediler, “Hepimiz Kenan

ülkesinde yaşayan aynı babanın çocuklarıyız. En küçüğümüz babamızın yanında kaldı, biri de kayboldu.” **14** Yusuf, “Söylediğim gibi” dedi, “Casussunuz siz. **15** Sizi sınayacağım. Firavunun başına ant içerim. Küçük kardeşiniz de gelmedikçe, buradan ayrılamazsınız. **16** Aranızdan birini gönderin, kardeşinizi getirsin. Geri kalanlarınız göz altına alınacak. Anlattıklarınız doğru mu, değil mi, sizi sınayacağız. Değilse, firavunun başına ant içerim ki casussunuz.” **17** Üç gün onları göz altında tuttu. **18** Üçüncü gün, “Bir koşulla canınızı bağışlarım” dedi, “Ben Tanrı'dan korkarım. **19** Dürüst olduğunuzu kanıtlamak için, içinizden biri göz altında tutulduğunuz evde kalsın, ötekiler gidip aç kalan ailenize buğday götürsün. **20** Sonra küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece anlattıklarınızın doğru olup olmadığı ortaya çıkar, ölümden kurtulursunuz.” Kabul ettiler. **21** Birbirlerine, “Besbelli kardeşimize yaptığımızın cezasını çekiyoruz” dediler, “Bize yalvardığında nasıl sıkıntı çektiğini gördük, ama dinlemedik. Bu sıkıntı onun için başımıza geldi.” **22** Ruben, “Çocuğa zarar vermeyin diye sizi uyarmadım mı?” dedi, “Ama dinlemediniz. İşte şimdi kanının hesabı soruluyor.” **23** Yusuf'un konuştuklarını anladığını farketmediler, çünkü onunla çevirmen aracılığıyla konuşuyorlardı. **24** Yusuf kardeşlerinden ayrılıp ağlamaya başladı. Sonra dönüp onlarla konuştu. Aralarından Şimon'u alarak ötekilerin gözleri önünde bağladı. **25** Sonra torbalarına buğday doldurulmasını, paralarının torbalarına geri konulmasını, yol için kendilerine azık verilmesini buyurdu. Bunlar yapıldıktan sonra **26** buğdayları eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar. **27** Konakladıkları yerde içlerinden biri eşeğine yem vermek için torbasını açınca parasını gördü. Para torbanın ağzına konmuştu. **28** Kardeşlerine, “Paramı geri vermişler” diye seslendi, “İşte

torbamda!” Yürekleri yerinden oynadı. Titreyerek birbirlerine, “Tanrı'nın bize bu yaptığı nedir?” dediler. **29** Kenan ülkesine, babaları Yakup'un yanına varınca, başlarına gelenleri ona anlattılar: **30** “Mısır'ın yöneticisi bizimle sert konuştu. Bize casusmuşuz gibi davrandı. **31** Ona, ‘Biz dürüst insanlarız’ dedik, ‘Casus değiliz. **32** Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. On iki kardeşiz; biri kayboldu, en küçüğü de Kenan ülkesinde, babamızın yanında.’ **33** “Ülkenin yöneticisi, ‘Dürüst olduğunuzu şöyle anlayabilirim’ dedi, ‘Kardeşlerinizden birini yanımda bırakın, buğdayı alıp aç kalan ailelerinize götürün. **34** Küçük kardeşinizi de bana getirin. O zaman casus olmadığınızı, dürüst insanlar olduğunuzu anlar, kardeşinizi size geri veririm. Ülkede ticaret yapabilirsiniz.’” **35** Torbalarını boşaltınca, hepsi para kesesini torbasında buldu. Para keselerini görünce hem kendileri hem babaları korkuya kapıldı. **36** Yakup, “Beni çocuklarımdan yoksun bırakıyorsunuz” dedi, “Yusuf yok, Şimon yok. Şimdi de Benyamin'i götürmek istiyorsunuz. Sıkıntıyı çeken hep benim.” **37** Ruben babasına, “Benyamin'i geri getirmezsem, iki oğlumu öldür” dedi, “Onu bana teslim et, ben sana geri getireceğim.” **38** Ama Yakup, “Oğlumu sizinle göndermeyeceğim” dedi, “Çünkü kardeşi öldü, yalnız o kaldı. Yolda ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölüler diyarına götürürsünüz.” **(Sheol h7585)**

43 Kenan ülkesinde kıtlık şiddetlenmişti. **2** Mısır'dan getirilen buğday tükenince Yakup, oğullarına, “Yine gidin, bize biraz yiyecek alın” dedi. **3** Yahuda, “Adam bizi sıkı sıkı uyardı” diye karşılık verdi, “‘Kardeşiniz sizinle birlikte gelmezse, yüzümü göremezsiniz’ dedi. **4** Kardeşimizi bizimle gönderirsen, gider sana yiyecek alırız. **5** Göndermezsen gitmeyiz. Çünkü o adam, ‘Kardeşinizi birlikte getirmezseniz, yüzümü göremezsiniz’ dedi.”

6 İsrail, “Niçin adama bir kardeşiniz daha olduğunu söyleyerek
bana bu kötülüğü yaptınız?” dedi. **7** Şöyle yanıtladılar: “Adam,
‘Babanız hâlâ yaşıyor mu? Başka kardeşiniz var mı?’ diye
sordu. Bizimle ve akrabalarımızla ilgili öyle sorular sordu ki,
yanıt vermek zorunda kaldık. Kardeşinizi getirin diyeceğini
nereden bilebilirdik?” **8** Yahuda, babası İsrail'e, “Çocuğu benimle
gönder, gidelim” dedi, “Sen de biz de yavrularımız da ölmez,
yaşarız. **9** Ona ben kefil oluyorum. Beni sorumlu say. Eğer
onu geri getirmez, önüne çıkarmazsam, ömrümce sana karşı
suçlu sayılayım. **10** Çünkü gecikmeseydik, şimdiye dek iki kez
gidip gelmiş olurduk.” **11** Bunun üzerine İsrail, “Öyleyse gidin”
dedi, “Yalnız, torbalarınıza bu ülkenin en iyi ürünlerinden biraz
pelesenk, biraz bal, kitre, laden, fıstık, badem koyun, Mısır'ın
yöneticisine armağan olarak götürün. **12** Yanınıza iki kat para
alın. Torbalarınızın ağzına konan parayı geri götürün. Belki bir
yanlışlık olmuştur. **13** Kardeşinizi alıp gidin, o adamın yanına
dönün. **14** Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, adamın yüreğine size
karşı merhamet koysun da, adam öbür kardeşinizle Benyamin'i
size geri versin. Bana gelince, çocuklarımdan yoksun kalacaksam
kalayım.” **15** Böylece kardeşler yanlarına armağanlar, iki kat para
ve Benyamin'i alarak hemen Mısır'a gidip Yusuf'un huzuruna
çıktılar. **16** Yusuf Benyamin'i yanlarında görünce, kâhyasına, “Bu
adamları eve götür” dedi, “Bir hayvan kesip hazırla. Çünkü öğlen
benimle birlikte yemek yiyecekler.” **17** Kâhya Yusuf'un buyurduğu
gibi onları Yusuf'un evine götürdü. **18** Ne var ki kardeşleri
Yusuf'un evine götürüldükleri için korktular. “İlk gelişimizde
torbalarımıza konan para yüzünden götürülüyoruz galiba!”
dediler, “Bize saldırıp egemen olmak, bizi köle edip eşeklerimizi
almak istiyor.” **19** Yusuf'un kâhyasına yaklaşıp evin kapısında

onunla konuştular: **20** “Aman, efendim!” dediler, “Buraya ilk kez yiyecek satın almaya gelmiştik. **21** Konakladığımız yerde torbalarımızı açınca, bir de baktık ki, paramız eksiksiz olarak torbalarımızın ağzına konmuş. Onu size geri getirdik. **22** Ayrıca yeniden yiyecek almak için yanımıza başka para da aldık. Paraları torbalarımıza kimin koyduğunu bilmiyoruz.” **23** Kâhya, “Merak etmeyin” dedi, “Korkmanıza gerek yok. Parayı Tanrınız, babanızın Tanrısı torbalarınıza koydurmuş. Ben paranızı aldım.” Sonra Şimon'u onlara getirdi. **24** Kâhya onları Yusuf'un evine götürüp ayaklarını yıkamaları için su getirdi, eşeklerine yem verdi. **25** Kardeşler öğlene, Yusuf'un geleceği saate kadar armağanlarını hazırladılar. Çünkü orada yemek yiyeceklerini duymuşlardı. **26** Yusuf eve gelince, getirdikleri armağanları kendisine sunup önünde yere kapandılar. **27** Yusuf hatırlarını sorduktan sonra, “Bana sözünü ettiğiniz yaşlı babanız iyi mi?” dedi, “Hâlâ yaşıyor mu?” **28** Kardeşleri, “Babamız kulun iyi” diye yanıtladılar, “Hâlâ yaşıyor.” Sonra saygıyla eğilip yere kapandılar. **29** Yusuf göz gezdirirken kendisiyle aynı anneden olan kardeşi Benyamin'i gördü. “Bana sözünü ettiğiniz küçük kardeşiniz bu mu?” dedi, “Tanrı sana lütfetsin, oğlum.” **30** Sonra hemen oradan ayrıldı, çünkü kardeşini görünce yüreği sızlamıştı. Ağlayacak bir yer aradı. Odasına girip orada ağladı. **31** Yüzünü yıkadıktan sonra dışarı çıktı. Kendisini toparlayarak, “Yemeği getirin” dedi. **32** Yusuf'a ayrı, kardeşlerine ayrı, Yusuf'la yemek yiyen Mısırlılar'a ayrı hizmet edildi. Çünkü Mısırlılar İbraniler'le birlikte yemek yemez, bunu iğrenç sayarlardı. **33** Kardeşleri Yusuf'un önünde büyükten küçüğe doğru yaş sırasına göre oturdular. Şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar. **34** Yusuf'un masasından onlara

yemek dağıtıldı. Benyamin'in payı ötekilerden beş kat fazlaydı. İçtiler, birlikte hoş vakit geçirdiler.

44 Yusuf kâhyasına, “Bu adamların torbalarına taşıyabilecekleri kadar yiyecek doldur” diye buyurdu, “Her birinin parasını torbasının ağzına koy. **2** En küçüğünün torbasına benim gümüş kâsemi ve buğdayının parasını koy.” Kâhya Yusuf'un buyruğunu yerine getirdi. **3** Sabah erkenden adamlar eşekleriyle yolcu edildi. **4** Onlar kentten pek uzaklaşmamıştı ki Yusuf kâhyasına, “Hemen o adamların peşine düş” dedi, “Onlara yetişince, ‘Niçin iyiliğe karşı kötülük yaptınız?’ de, **5** ‘Efendimin şarap içmek, fala bakmak için kullandığı kâse değil mi bu? Bunu yapmakla kötülük ettiniz.’” **6** Kâhya onlara yetişip bu sözleri yineledi. **7** Adamlar, “Efendim, neden böyle konuşuyorsun?” dediler, “Bizden uzak olsun, biz kulların böyle şey yapmayız. **8** Torbalarımızın ağzında bulduğumuz paraları Kenan ülkesinden sana geri getirdik. Nasıl efendinin evinden altın ya da gümüş çalarız? **9** Kullarından birinde çıkarsa öldürülsün, geri kalanlar efendimin kölesi olsun.” **10** Kâhya, “Peki, dediğiniz gibi olsun” dedi, “Kimde çıkarsa kölem olacak, geri kalanlar suçsuz sayılacak.” **11** Hemen torbalarını indirip açtılar. **12** Kâhya büyükten küçüğe doğru hepsinin torbasını aradı. Kâse Benyamin'in torbasında çıktı. **13** Kardeşleri üzüntüden giysilerini yırttılar. Sonra torbalarını eşeklerine yükleyip kente geri döndüler. **14** Yahuda'yla kardeşleri Yusuf'un evine geldiğinde, Yusuf daha evdeydi. Önünde yere kapandılar. **15** Yusuf, “Nedir bu yaptığınız?” dedi, “Benim gibi birinin fala bakabileceği aklınıza gelmedi mi?” **16** Yahuda, “Ne diyelim, efendim?” diye karşılık verdi, “Nasıl anlatalım? Kendimizi nasıl temize çıkaralım? Tanrı suçumuzu ortaya çıkardı. Hepimiz köleniz artık, efendim; hem biz hem de kendisinde

kâse bulunan kardeşimiz.” **17** Yusuf, “Benden uzak olsun!” dedi, “Yalnız kendisinde kâse bulunan kölem olacak. Siz esenlikle babanızın yanına dönün.” **18** Yahuda yaklaşıp, “Efendim, lütfen izin ver konuşayım” dedi, “Kuluna öfkelenme. Sen firavunla aynı yetkiye sahipsin. **19** Efendim, biz kullarına sormuştun: ‘Babanız ya da başka kardeşiniz var mı?’ diye. **20** Biz de, ‘Yaşlı bir babamız ve onun yaşlılığında doğan küçük bir kardeşimiz var’ demiştik, ‘O çocuğun kardeşi öldü, kendisi annesinin tek oğlu. Babamız onu çok sever.’ **21** “Sen de biz kullarına, ‘O çocuğu bana getirin, gözümle göreyim’ demiştin. **22** Biz de, ‘Çocuk babasından ayrılamaz, ayrılırsa babası ölür’ diye karşılık vermiştik. **23** Sen de biz kullarına, ‘Eğer küçük kardeşiniz sizinle gelmezse, yüzümü bir daha göremezsiniz’ demiştin. **24** “Kulun babamızın yanına döndüğümüzde, söylediklerini ona anlattık. **25** Babamız, ‘Yine gidin, bize biraz yiyecek alın’ dedi. **26** Ama biz, ‘Gidemeyiz’ dedik, ‘Ancak küçük kardeşimiz bizimle gelirse gideriz. Küçük kardeşimiz bizimle olmazsa o adamın yüzünü göremeyiz.’ **27** “Babam, biz kullarına, ‘Biliyorsunuz, karım bana iki erkek çocuk doğurdu’ dedi, **28** ‘Biri yanımdan ayrıldı. Besbelli bir hayvan parçaladı, bir daha göremedim onu. **29** Bunu da götürürseniz ve ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölüler diyarına götürürsünüz.’ **(Sheol h7585)** **30** “Efendim, şimdi babam kulunun yanına döndüğümde çocuk yanımızda olmazsa, babam onu görmeyince ölür. Çünkü onu yaşama bağlayan bu çocuktur. **31** Biz kulların da acı içinde babamızın ak saçlı başını ölüler diyarına indiririz. **(Sheol h7585)** **32** Ben kulun bu çocuğa kefil oldum. Babama, ‘Onu sana geri getirmezsem, ömrümce kendimi sana karşı suçlu sayarım’ dedim. **33** “Lütfen şimdi çocuğun yerine beni kölen kabul et. Çocuk kardeşleriyle birlikte

geri dönsün. **34** O yanımda olmadan babamın yanına nasıl
dönerim? Babamın başına gelecek kötülüğe dayanamam."

45 Yusuf adamlarının önünde kendini tutamayıp, "Herkesi
çıkarın buradan!" diye bağırdı. Kendini kardeşlerine tanıttığında
yanında kimse olmasın istiyordu. **2** O kadar yüksek sesle ağladı
ki, Mısırlılar ağlayışını işitti. Bu haber firavunun ev halkına da
ulaştı. **3** Yusuf kardeşlerine, "Ben Yusuf'um!" dedi, "Babam
yaşıyor mu?" Kardeşleri donup kaldı, yanıt veremediler. **4**
Yusuf, "Lütfen bana yaklaşın" dedi. Onlar yaklaşınca Yusuf şöyle
devam etti: "Mısır'a sattığınız kardeşiniz Yusuf benim. **5** Beni
buraya sattığınız için üzülmeyin. Kendinizi suçlamayın. Tanrı
insanlığı korumak için beni önden gönderdi. **6** Çünkü iki yıldır
ülkede kıtlık var, beş yıl daha sürecek. Kimse çift süremeyecek,
ekin biçemeyecek. **7** Tanrı yeryüzünde soyunuzu korumak
ve harika biçimde canınızı kurtarmak için beni önünüzden
gönderdi. **8** Beni buraya gönderen siz değilsiniz, Tanrı'dır. Beni
firavunun başdanışmanı, sarayının efendisi, bütün Mısır ülkesinin
yöneticisi yaptı. **9** Hemen babamın yanına gidin, ona oğlun
Yusuf şöyle diyor deyin: 'Tanrı beni Mısır ülkesine yönetici
yaptı. Durma, yanıma gel. **10** Goşen bölgesine yerleşirsin;
çocukların, torunların, davarların, sığırların ve sahip olduğun
her şeyle birlikte yakınımda olursun. **11** Orada sana bakarım,
çünkü kıtlık beş yıl daha sürecek. Yoksa sen de ailen ve sana
bağlı olan herkes de perişan olursunuz.' **12** "Hepiniz gözlerinizle
görüyorsunuz, kardeşim Benyamin, sen de görüyorsun konuşanın
gerçekten ben olduğumu. **13** Mısır'da ne denli güçlü olduğumu
ve bütün gördüklerinizi babama anlatın. Babamı hemen buraya
getirin." **14** Sonra kardeşi Benyamin'in boynuna sarılıp ağladı.
Benyamin de ağlayarak ona sarıldı. **15** Yusuf ağlayarak bütün

kardeşlerini öptü. Sonra kardeşleri onunla konuşmaya başladı. **16** Yusuf'un kardeşlerinin geldiği haberi firavunun sarayına ulaşınca, firavunla görevlileri hoşnut oldu. **17** Firavun Yusuf'a şöyle dedi: “Kardeşlerine de ki, ‘Hayvanlarınızı yükleyip Kenan ülkesine gidin. **18** Babanızı ve ailelerinizi buraya getirin. Size Mısır'ın en iyi topraklarını vereceğim. Ülkenin kaymağını yiyeceksiniz.’ **19** Onlara ayrıca şöyle demeni de buyuruyorum: ‘Çocuklarınızla karılarınız için Mısır'dan arabalar alın, babanızla birlikte buraya gelin. **20** Gözünüz arkada kalmasın, çünkü Mısır'da en iyi ne varsa sizin olacak.’” **21** İsrail'in oğulları söyleneni yaptı. Firavunun buyruğu üzerine Yusuf onlara araba ve yol için azık verdi. **22** Hepsine birer kat yedek giysi, Benyamin'e ise üç yüz parça gümüşle beş kat yedek giysi verdi. **23** Böylece babasına Mısır'da en iyi ne varsa hepsiyle yüklü on eşek, yolculuk için buğday, ekmek ve azık yüklü on dişi eşek gönderdi. **24** Kardeşlerini yolcu ederken onlara, “Yolda kavga etmeyin” dedi. **25** Yusuf'un kardeşleri Mısır'dan ayrılıp Kenan ülkesine, babaları Yakup'un yanına döndüler. **26** Ona, “Yusuf yaşıyor!” dediler, “Üstelik Mısır'ın yöneticisi olmuş.” Babaları donup kaldı, onlara inanmadı. **27** Yusuf'un kendilerine bütün söylediklerini anlattılar. Kendisini Mısır'a götürmek için Yusuf'un gönderdiği arabaları görünce, Yakup'un keyfi yerine geldi. **28** “Tamam!” dedi, “Oğlum Yusuf yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu göreceğim.”

46 İsrail sahip olduğu her şeyle birlikte yola çıktı. Beer-Şeva'ya varınca, orada babası İshak'ın Tanrısı'na kurbanlar kesti. **2** O gece Tanrı bir görümde İsrail'e, “Yakup, Yakup!” diye seslendi. Yakup, “Buradayım” diye yanıtladı. **3** Tanrı, “Ben Tanrı'yım, babanın Tanrısı” dedi, “Mısır'a gitmekten çekinme. Soyunu orada büyük bir ulus yapacağım. **4** Seninle birlikte Mısır'a gelecek,

soyunu bu ülkeye geri getireceğim. Senin gözlerini Yusuf'un elleri kapayacak.” **5** Yakup Beer-Şeva'dan ayrıldı. Oğulları Yakup'u –İsrail'i– götürmek üzere firavunun gönderdiği arabalara onu, kendi çocuklarıyla karılarını bindirdiler. **6** Yakup, bütün ailesini –oğullarını, kızlarını, torunlarını– hayvanlarını ve Kenan ülkesinde kazandığı malları yanına alarak Mısır'a gitti. **8** İsrail'in Mısır'a giden oğullarının –Yakup'la oğullarının– adları şunlardır: Yakup'un ilk oğlu Ruben. **9** Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. **10** Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul. **11** Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari. **12** Yahuda'nın oğulları: Er, Onan, Şela, Peres, Zerah. Ancak Er'le Onan Kenan ülkesinde ölmüştü. Peres'in oğulları: Hesron, Hamul. **13** İssakar'ın oğulları: Tola, Puvva, Yov, Şimron. **14** Zevulun'un oğulları: Seret, Elon, Yahleel. **15** Bunlar Lea'nın Yakup'a doğurduğu oğullardır. Lea onları ve kızı Dina'yı Paddan-Aram'da doğurmuştu. Yakup'un bu oğullarıyla kızları toplam otuz üç kişiydi. **16** Gad'ın oğulları: Sifyon, Hagi, Şuni, Esbon, Eri, Arodi, Areli. **17** Aşer'in çocukları: Yimna, Yişva, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah. Beria'nın oğulları: Hever, Malkiel. **18** Bunlar Lavan'ın kızı Lea'ya verdiği Zilpa'nın Yakup'a doğurduğu çocuklardır. Toplam on altı kişiydiler. **19** Yakup'un karısı Rahel'in oğulları: Yusuf, Benyamin. **20** Yusuf'un Mısır'da On Kenti kâhini Potifera'nın kızı Asenat'tan Manaşşe ve Efrayim adında iki oğlu oldu. **21** Benyamin'in oğulları: Bala, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş, Muppim, Huppim, Ard. **22** Bunlar Rahel'in Yakup'a doğurduğu çocuklardır. Toplam on dört kişiydiler. **23** Dan'ın oğlu: Huşim. **24** Naftali'nin oğulları: Yahseel, Guni, Yeser, Şillem. **25** Bunlar Lavan'ın, kızı Rahel'e verdiği Bilha'nın Yakup'a doğurduğu çocuklardır. Toplam yedi kişiydiler.

26 Oğullarının karıları dışında Yakup'un soyundan gelen ve onunla birlikte Mısır'a gidenler toplam altmış altı kişiydi. Bunların hepsi Yakup'tan olmuştu. **27** Yusuf'un Mısır'da doğan iki oğluyla birlikte Mısır'a göçen Yakup ailesi toplam yetmiş kişiydi. **28** Yakup Goşen yolunu göstermesi için Yahuda'yı önden Yusuf'a gönderdi. Onlar Goşen'e varınca, **29** Yusuf arabasını hazırlayıp babası İsrail'i karşılamak üzere Goşen'e gitti. Babasını görür görmez boynuna sarılıp uzun uzun ağladı. **30** İsrail Yusuf'a, "Yüzünü gördüm ya, artık ölsem de gam yemem" dedi, "Yaşıyorsun!" **31** Yusuf kardeşleriyle babasının ev halkına şöyle dedi: "Gidip firavuna haber vereyim, 'Kenan ülkesinde yaşayan kardeşlerimle babamın ev halkı yanıma geldi' diyeyim. **32** Çoban olduğunuzu, hayvancılık yaptığınızı, bu yüzden davarlarınızla sığırlarınızı ve her şeyinizi birlikte getirdiğinizi anlatayım. **33** Firavun sizi çağırıp da, 'Ne iş yaparsınız?' diye sorarsa, **34** 'Atalarımız gibi biz de çocukluktan beri hayvancılık yapıyoruz' dersiniz. Öyle deyin ki, sizi Goşen bölgesine yerleştirsin. Çünkü Mısırlılar çobanlardan iğrenir."

47 Yusuf gidip firavuna, "Babamla kardeşlerim davarları, sığırları ve bütün eşyalarıyla Kenan ülkesinden geldiler" diye haber verdi, "Şu anda Goşen bölgesindeler." **2** Sonra kardeşlerinden beşini seçerek firavunun huzuruna çıkardı. **3** Firavun Yusuf'un kardeşlerine, "Ne iş yapıyorsunuz?" diye sordu. "Biz kulların atalarımız gibi çobanız" diye yanıtladılar, **4** "Bu ülkeye geçici bir süre için geldik. Çünkü Kenan ülkesinde şiddetli kıtlık var. Davarlarımız için otlak bulamıyoruz. İzin ver, Goşen bölgesine yerleşelim." **5** Firavun Yusuf'a, "Babanla kardeşlerin yanına geldiler" dedi, **6** "Mısır ülkesi senin sayılır. Onları ülkenin en iyi yerine yerleştir. Goşen bölgesine yerleşsinler. Sence aralarında

becerikli olanlar varsa, davarlarıma bakmakla görevlendir.” **7** Yusuf babası Yakup'u getirip firavunun huzuruna çıkardı. Yakup firavunu kutsadı. **8** Firavun, Yakup'a, “Kaç yaşındasın?” diye sordu. **9** Yakup, “Gurbet yıllarım yüz otuz yılı buldu” diye yanıtladı, “Ama yıllar çabuk ve zorlu geçti. Atalarımın gurbet yılları kadar uzun sürmedi.” **10** Sonra firavunu kutsayıp huzurundan ayrıldı. **11** Yusuf babasıyla kardeşlerini Mısır'a yerleştirdi; firavunun buyruğu uyarınca onlara ülkenin en iyi yerinde, Ramses bölgesinde mülk verdi. **12** Ayrıca babasıyla kardeşlerine ve babasının ev halkına, sahip oldukları çocukların sayısına göre yiyecek sağladı. **13** Kıtlık öyle şiddetlendi ki, hiçbir ülkede yiyecek bulunmaz oldu. Mısır ve Kenan ülkeleri kıtlıktan kırılıyordu. **14** Yusuf sattığı buğdaya karşılık Mısır ve Kenan'daki bütün paraları toplayıp firavunun sarayına götürdü. **15** Mısır ve Kenan'da para tükenince Mısırlılar Yusuf'a giderek, “Bize yiyecek ver” dediler, “Gözünün önünde ölelim mi? Paramız bitti.” **16** Yusuf, “Paranız bittiyse, davarlarınızı getirin” dedi, “Onlara karşılık size yiyecek vereyim.” **17** Böylece davarlarını Yusuf'a getirdiler. Yusuf atlara, davar ve sığır sürülerine, eşeklere karşılık onlara yiyecek verdi. Bir yıl boyunca hayvanlarına karşılık onlara yiyecek sağladı. **18** O yıl geçince, ikinci yıl yine geldiler. Yusuf'a, “Efendim, gerçeği senden saklayacak değiliz” dediler, “Paramız tükendi, davarlarımızı da sana verdik. Canımızdan ve toprağımızdan başka verecek bir şeyimiz kalmadı. **19** Gözünün önünde ölelim mi? Toprağımız çöle mi dönsün? Canımıza ve toprağımıza karşılık bize yiyecek sat. Toprağımızla birlikte firavunun kölesi olalım. Bize tohum ver ki ölmeyelim, yaşayalım; toprak da çöle dönmesin.” **20** Böylece Yusuf Mısır'daki bütün toprakları firavun için satın aldı. Mısırlılar'ın hepsi tarlalarını sattılar, çünkü kıtlık onları buna

zorluyordu. Toprakların tümü firavunun oldu. **21** Yusuf Mısır'ın bir
ucundan öbür ucuna kadar bütün halkı köleleştirdi. **22** Yalnız
kâhinlerin toprağını satın almadı. Çünkü onlar firavundan aylık
alıyor, firavunun bağladığı aylıkla geçiniyorlardı. Bu yüzden
topraklarını satmadılar. **23** Yusuf halka, “Sizi de toprağınızı
da firavun için satın aldım” dedi, “İşte size tohum, toprağı
ekin. **24** Ürün devşirdiğinizde, beşte birini firavuna vereceksiniz.
Beşte dördünü ise tohumluk olarak kullanacak ve ailelerinizle,
çocuklarınızla yiyeceksiniz.” **25** “Canımızı kurtardın” diye karşılık
verdiler, “Efendimizin gözünde lütuf bulalım. Firavunun kölesi
oluruz.” **26** Yusuf ürünün beşte birinin firavuna verilmesini
Mısır'da toprak yasası yaptı. Bu yasa bugün de yürürlüktedir.
Yalnız kâhinlerin toprağı firavuna verilmedi. **27** İsrail Mısır'da
Goşen bölgesine yerleşti. Orada mülk sahibi oldular, çoğalıp
arttılar. **28** Yakup Mısır'da on yedi yıl yaşadı. Ömrü toplam yüz
kırk yedi yıl sürdü. **29** Ölümü yaklaşınca, oğlu Yusuf'u çağırıp,
“Eğer benden hoşnut kaldınsa, lütfen elini uyluğumun altına koy”
dedi, “Bana sevgi ve sadakat göstereceğine söz ver. Lütfen beni
Mısır'da gömme. **30** Atalarıma kavuştuğum zaman beni Mısır'dan
çıkarıp onların yanına göm.” Yusuf, “Dediğin gibi yapacağım”
diye karşılık verdi. **31** İsrail, “Ant iç” dedi. Yusuf ant içti. İsrail
yatağının başı ucunda eğilip RAB'be tapındı.

48 Bir süre sonra, “Baban hasta” diye Yusuf'a haber geldi.
Yusuf iki oğlu Manaşşe'yle Efrayim'i yanına alıp yola çıktı. **2**
Yakup'a, “Oğlun Yusuf geliyor” diye haber verdiler. İsrail kendini
toparlayıp yatağında oturdu. **3** Yusuf'a, “Her Şeye Gücü Yeten
Tanrı Kenan ülkesinde, Luz'da bana görünerek beni kutsadı” dedi,
4 “Bana, ‘Seni verimli kılacak, çoğaltacağım’ dedi, ‘Soyundan
birçok ulus doğuracağım. Senden sonra bu ülkeyi sonsuza dek

mülk olarak senin soyuna vereceğim.’ **5** “Ben Mısır'a gelmeden
önce burada doğan iki oğlun benim sayılır. Efrayim'le Manaşşe
benim için Ruben'le Şimon gibidir. **6** Onlardan sonra doğacak
çocuklar senin olsun. Efrayim'le Manaşşe'den onlara miras
geçecek. **7** Ben Paddan'dan dönerken Rahel Kenan ülkesinde,
Efrat'a varmadan yolda yanımda öldü. Çok üzüldüm, onu orada
Efrat'a –Beytlehem'e– giden yolun kenarına gömdüm.” **8** İsrail,
Yusuf'un oğullarını görünce, “Bunlar kim?” diye sordu. **9** Yusuf,
“Oğullarım” diye yanıtladı, “Tanrı onları bana Mısır'da verdi.”
İsrail, “Lütfen onları yanıma getir, kutsayayım” dedi. **10** İsrail'in
gözleri yaşlılıktan zayıflamıştı, göremiyordu. Yusuf oğullarını
onun yanına götürdü. Babası onları öpüp kucakladı. **11** Sonra
Yusuf'a, “Senin yüzünü göreceğimi hiç sanmıyordum” dedi,
“Ama işte Tanrı bana soyunu bile gösterdi.” **12** Yusuf oğullarını
babasının kucağından alıp onun önünde yere kapandı. **13** Sonra
Efrayim'i sağına alarak İsrail'in sol eline, Manaşşe'yi soluna
alarak İsrail'in sağ eline yaklaştırdı. **14** İsrail ellerini çapraz olarak
uzattı, sağ elini küçük olan Efrayim'in, sol elini Manaşşe'nin
başına koydu. Oysa ilkin Manaşşe doğmuştu. **15** Sonra Yusuf'u
kutsayarak şöyle dedi: “Atalarım İbrahim'in, İshak'ın hizmet ettiği,
Bugüne dek yaşamım boyunca bana çobanlık eden Tanrı, **16**
Beni bütün kötülüklerden kurtaran melek bu gençleri kutsasın!
Adım ve atalarım İbrahim'le İshak'ın adları bu gençlerle yaşasın!
Yeryüzünde çoğaldıkça çoğalsınlar.” **17** Yusuf, babasının sağ
elini Efrayim'in başına koyduğunu görünce, bundan hoşlanmadı.
Babasının elini Efrayim'in başından kaldırıp Manaşşe'nin başına
koymak istedi. **18** “Baba, öyle değil” dedi, “İlkin Manaşşe
doğdu. Sağ elini onun başına koy.” **19** Ancak babası bunu
istemedi. “Biliyorum oğlum, biliyorum” dedi, “Manaşşe de büyük

bir halk olacak. Ama küçük kardeşi daha büyük bir halk olacak, soyundan birçok ulus doğacak.” **20** O gün onları kutsayarak şöyle dedi: “İsrailliler, ‘Tanrı seni Efrayim ve Manaşşe gibi yapsın’ Diyerek sizin adınızla kutsayacaklar.” Böylece Yakup Efrayim'i Manaşşe'nin önüne geçirdi. **21** İsrail Yusuf'a, “Ben ölmek üzereyim” dedi, “Tanrı sizinle olacak. Sizi atalarınızın toprağına geri götürecek. **22** Sana kardeşlerinden bir pay fazla veriyorum; onu Amorlular'dan kılıcımla, yayımla aldım.”

49 Yakup oğullarını çağırarak, “Yanıma toplanın” dedi, “Gelecekte size neler olacağını anlatayım. **2** “Yakupoğulları, toplanın ve dinleyin, Babanız İsrail'e kulak verin. **3** “Ruben, sen benim ilk oğlum, gücümsün, Kudretimin ilk ürünüsün, Saygı ve güç bakımından en üstünsün. **4** Ama su gibi oynaksın, Üstün olmayacaksın artık. Çünkü babanın yatağına girip Onu kirlettin. Döşeğimi rezil ettin. **5** “Şimon'la Levi kardeştir, Kılıçları şiddet kusar. **6** Gizli tasarılarına ortak olmam, Toplantılarına katılmam. Çünkü öfkelenince adam öldürdüler, Canları istedikçe sığırları sakatladılar. **7** Lanet olsun öfkelerine, Çünkü şiddetlidir. Lanet olsun gazaplarına, Çünkü zalimcedir. Onları Yakup'ta bölecek Ve İsrail'de dağıtacağım. **8** “Yahuda, kardeşlerin seni övecek, Düşmanlarının ensesinde olacak elin. Kardeşlerin önünde eğilecek. **9** Yahuda bir aslan yavrusudur. Oğlum benim! Avından dönüp yere çömelir, Aslan gibi, dişi bir aslan gibi yatarsın. Kim onu uyandırmaya cesaret edebilir? **10** Sahibi gelene kadar Krallık asası Yahuda'nın elinden çıkmayacak, Yönetim hep onun soyunda kalacak, Uluslar onun sözünü dinleyecek. **11** Eşeğini bir asmaya, Sıpasını seçme bir dala bağlayacak; Giysilerini şarapta, Kaftanını üzümün kızıl kanında yıkayacak. **12** Gözleri şaraptan kızıl, Dişleri sütten beyaz

olacak. **13** “Zevulun deniz kıyısında yaşayacak, Liman olacak gemilere, Sınırı Sayda'ya dek uzanacak. **14** “İssakar semerler arasında yatan güçlü eşek gibidir; **15** Ne zaman dinlenecek iyi bir yer, Hoşuna giden bir ülke görse, Yüklenmek için sırtını eğer, Angaryaya katlanır. **16** “Dan kendi halkını yönetecek, Bir İsrail oymağı gibi. **17** Yol kenarında bir yılan, Toprak yolda bir engerek olacak; Atın topuklarını ısırıp Atlıyı sırtüstü düşüren bir engerek. **18** “Ben senin kurtarışını bekliyorum, ya RAB. **19** “Gad akıncıların saldırısına uğrayacak, Ama onların topuklarına saldıracak. **20** “Zengin yemekler olacak Aşer'de, Krallara yaraşır lezzetli yiyecekler yetiştirecek Aşer. **21** “Naftali salıverilmiş geyiğe benzer, Sevimli yavrular doğurur. **22** “Yusuf meyveli bir dal gibidir, Kaynak kıyısında verimli bir dal gibi, Filizleri duvarların üzerinden aşar. **23** Okçular acımadan saldırdı ona. Düşmanca savurdular oklarını üzerine. **24** Ama onun yayı sağlam, Kolları esnek çıktı; Yakup'un güçlü Tanrısı, İsrail'in Kayası, Çobanı olan Tanrı sayesinde. **25** Sana yardım eden babanın Tanrısı'dır, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'dır seni kutsayan. Yukarıdaki göklerin Ve aşağıdaki denizlerin bereketiyle, Memelerin, rahimlerin bereketiyle O'dur seni kutsayan. **26** Babanın kutsamaları ebedi dağların nimetlerinden, Ebedi tepelerin bolluğundan daha yücedir; Yusuf'un başı üzerinde, Kardeşleri arasında önder olanın üstünde olacak. **27** “Benyamin aç kurda benzer; Sabah avını yer, Akşam ganimeti paylaşır.” **28** İsrail'in on iki oymağı bunlardır. Babaları onları kutsarken bunları söyledi. Her birini uygun biçimde kutsadı. **29** Sonra Yakup oğullarına şu buyrukları verdi: “Ben ölmek, halkıma kavuşmak üzereyim. Beni Kenan ülkesinde atalarımın yanına, Mamre yakınlarında Hititli Efron'un tarlasındaki mağaraya, Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömün. İbrahim o

mağarayı mezar yapmak üzere Hititli Efron'dan tarlasıyla birlikte satın almıştı. **31** İbrahim'le karısı Sara, İshak'la karısı Rebeka oraya gömüldüler. Lea'yı da ben oraya gömdüm. **32** Tarla ile içindeki mağara Hititler'den satın alındı." **33** Yakup oğullarına verdiği buyrukları bitirince, ayaklarını yatağın içine çekti, son soluğunu vererek halkına kavuştu.

50 Yusuf kendini babasının üzerine attı, ağlayarak onu öptü. **2** Babasının cesedini mumyalamaları için özel hekimlerine buyruk verdi. Hekimler İsrail'i mumyaladılar. **3** Bu iş kırk gün sürdü. Mumyalama için bu süre gerekliydi. Mısırlılar İsrail için yetmiş gün yas tuttu. **4** Yas günleri geçince, Yusuf firavunun ev halkına, "Eğer benden hoşnut kaldınızsa, lütfen firavunla konuşun" dedi, **5** "Babam bana ant içirdi: 'Ölmek üzereyim. Beni Kenan ülkesinde kendim için kazdırdığım mezara gömeceksin' dedi. Şimdi lütfen firavuna bildirin, izin versin gideyim, babamı gömüp geleyim." **6** Firavun, "Git, babanı göm, andını yerine getir" dedi. **7** Böylece Yusuf babasını gömmeye gitti. Firavunun bütün görevlileri, sarayın ve Mısır'ın ileri gelenleri ona eşlik etti. **8** Yusuf'un bütün ailesi, kardeşleri, babasının ev halkı da onunla birlikteydi. Yalnız çocukları, davarlarla sığırları Goşen'de bıraktılar. **9** Arabalarla atlılar da onları izledi. Büyük bir alay oluşturdular. **10** Şeria Irmağı'nın doğusunda Atat Harmanı'na varınca, yüksek sesle, acı acı ağıt yaktılar. Yusuf babası için yedi gün yas tuttu. **11** O bölgede yaşayan Kenanlılar, Atat Harmanı'ndaki yası görünce, "Mısırlılar ne kadar hüzünlü yas tutuyor!" dediler. Bu yüzden, Şeria Irmağı'nın doğusundaki bu yere Avel-Misrayim adı verildi. **12** Yakup'un oğulları, babalarının vermiş olduğu buyruğu tam tamına yerine getirdiler. **13** Onu Kenan ülkesine götürüp Mamre yakınlarında Makpela Tarlası'ndaki mağaraya

gömdüler. O mağarayı mezar yapmak üzere tarlayla birlikte Hititli Efron'dan İbrahim satın almıştı. **14** Yusuf babasını gömdükten sonra, kendisi, kardeşleri ve onunla birlikte babasını gömmeye gelenlerin hepsi Mısır'a döndüler. **15** Babalarının ölümünden sonra Yusuf'un kardeşleri, “Belki Yusuf bize kin besliyordur” dediler, “Ya ona yaptığımız kötülüğe karşılık bizden öç almaya kalkarsa?” **16** Böylece Yusuf'a haber gönderdiler: “Babamız ölmeden önce Yusuf'a şöyle deyin diye buyurmuştu: ‘Kardeşlerin sana kötülük yaptılar, lütfen onların suçunu, günahını bağışla.’ Ne olur şimdi günahımızı bağışla. Biz babanın Tanrısı'nın kullarıyız.” Yusuf bu haberi alınca ağladı. **18** Bunun üzerine kardeşleri gidip onun önünde yere kapanarak, “Senin köleniz” dediler. **19** Yusuf, “Korkmayın” dedi, “Ben Tanrı mıyım? **20** Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın yaşamını korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi. **21** Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza da bakacağım.” Yüreklerine dokunacak güzel sözlerle onlara güven verdi. **22** Yusuf'la babasının ev halkı Mısır'a yerleştiler. Yusuf yüz on yıl yaşadı. **23** Efrayim'in üç göbek çocuklarını gördü. Manaşşe'nin oğlu Makir'in çocukları onun elinde doğdu. **24** Yusuf yakınlarına, “Ben ölmek üzereyim” dedi, “Ama Tanrı kesinlikle size yardım edecek; sizi İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek söz verdiği topraklara götürecek.” **25** Sonra onlara ant içirerek, “Tanrı kesinlikle size yardım edecek” dedi, “O zaman kemiklerimi buradan götürürsünüz.” **26** Yusuf yüz on yaşında öldü. Onu mumyalayıp Mısır'da bir tabuta koydular.

Misir'Dan Çikiş

1 Yakup'la birlikte aileleriyle Mısır'a giden İsrailoğulları'nın adları
şunlardır: **2** Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, **3** İssakar, Zevulun,
Benyamin, **4** Dan, Naftali, Gad, Aşer. **5** Yakup'un soyundan
gelenler toplam yetmiş kişiydi. Yusuf zaten Mısır'daydı. **6**
Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü. **7** Ama
soyları arttı; üreyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler, ülke onlarla
dolup taştı. **8** Sonra Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral
Mısır'da tahta çıktı. **9** Halkına, "Bakın, İsrailliler sayıca bizden
daha çok" dedi, **10** "Gelin, onlara karşı aklımızı kullanalım, yoksa
daha da çoğalırlar; bir savaş çıkarsa, düşmanlarımıza katılıp
bize karşı savaşır, ülkeyi terk ederler." **11** Böylece Mısırlılar
İsrailliler'in başına onları ağır işlere koşacak angaryacılar atadılar.
İsrailliler firavun için Pitom ve Ramses adında ambarlı kentler
yaptılar. **12** Ama Mısırlılar baskı yaptıkça İsrailliler daha da
çoğalarak bölgeye yayıldılar. Mısırlılar korkuya kapılarak **13**
İsrailliler'i amansızca çalıştırdılar. **14** Her türlü tarla işi, harç ve
kerpiç yapımı gibi ağır işlerle yaşamı onlara zehir ettiler. Bütün
işlerinde onları amansızca kullandılar. **15** Mısır Kralı, Şifra ve
Pua adındaki İbrani ebelere şöyle dedi: **16** "İbrani kadınlarını
doğum sandalyesinde doğurturken iyi bakın; çocuk erkekse
öldürün, kızsa dokunmayın." **17** Ama ebeler Tanrı'dan korkan
kimselerdi, Mısır Kralı'nın buyruğuna uymayarak erkek çocukları
sağ bıraktılar. **18** Bunun üzerine Mısır Kralı ebeleri çağırtıp,
"Niçin yaptınız bunu?" diye sordu, "Neden erkek çocukları
sağ bıraktınız?" **19** Ebeler, "İbrani kadınlar Mısırlı kadınlara
benzemiyor" diye yanıtladılar, "Çok güçlüler. Daha ebe gelmeden
doğuruyorlar." **20** Tanrı ebelere iyilik etti. Halk çoğaldıkça çoğaldı.
21 Ebeler kendisinden korktukları için Tanrı onları ev bark

sahibi yaptı. **22** Bunun üzerine firavun bütün halkına buyruk verdi: “Doğan her İbrani erkek çocuk Nil'e atılacak, kızlar sağ bırakılacak.”

2 Levili bir adam kendi oymağından bir kızla evlendi. **2** Kadın gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Güzel bir çocuk olduğunu görünce, onu üç ay gizledi. **3** Daha fazla gizleyemeyeceğini anlayınca, hasır bir sepet alıp katran ve ziftle sıvadı. İçine çocuğu yerleştirip Nil kıyısındaki sazlığa bıraktı. **4** Çocuğun ablası kardeşine ne olacağını görmek için uzaktan gözlüyordu. **5** O sırada firavunun kızı yıkanmak için ırmağa indi. Hizmetçileri ırmak kıyısında yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti görünce, firavunun kızı onu getirmesi için hizmetçisini gönderdi. **6** Sepeti açınca ağlayan çocuğu gördü. Ona acıyarak, “Bu bir İbrani çocuğu” dedi. **7** Çocuğun ablası firavunun kızına, “Gidip bir İbrani sütnine çağırayım mı?” diye sordu, “Senin için bebeği emzirsin.” **8** Firavunun kızı, “Olur” diye yanıtladı. Kız gidip bebeğin annesini çağırdı. **9** Firavunun kızı kadına, “Bu bebeği al, benim için emzir, ücretin neyse veririm” dedi. Kadın bebeği alıp emzirdi. **10** Çocuk büyüyünce, onu geri getirdi. Firavunun kızı çocuğu evlat edindi. “Onu sudan çıkardım” diyerek adını Musa koydu. **11** Musa büyüdükten sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyrederken bir Mısırlı'nın bir İbrani'yi dövdüğünü gördü. **12** Çevresine göz gezdirdi; kimse olmadığını anlayınca, Mısırlı'yı öldürüp kuma gizledi. **13** Ertesi gün gittiğinde, iki İbrani'nin kavga ettiğini gördü. Haksız olana, “Niçin kardeşini dövüyorsun?” diye sordu. **14** Adam, “Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?” diye yanıtladı, “Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?” O zaman Musa korkarak, “Bu iş ortaya çıkmış!” diye düşündü. **15** Firavun olayı duyunca Musa'yı

öldürtmek istedi. Ancak Musa ondan kaçıp Midyan yöresine gitti.
Bir kuyunun başında otururken **16** Midyanlı bir kâhinin yedi kızı
su çekmeye geldi. Babalarının sürüsünü suvarmak için yalakları
dolduruyorlardı. **17** Ama bazı çobanlar gelip onları kovmak istedi.
Musa kızların yardımına koşup hayvanlarını suvardı. **18** Sonra
kızlar babaları Reuel'in yanına döndüler. Reuel, "Nasıl oldu da
bugün böyle tez geldiniz?" diye sordu. **19** Kızlar, "Mısırlı bir
adam bizi çobanların elinden kurtardı" diye yanıtladılar, "Üstelik
bizim için su çekip hayvanlara verdi." **20** Babaları, "Nerede o?"
diye sordu, "Niçin adamı dışarıda bıraktınız? Gidin onu yemeğe
çağırın." **21** Musa Reuel'in yanında kalmayı kabul etti. Reuel de
kızı Sippora'yı onunla evlendirdi. **22** Sippora bir erkek çocuk
doğurdu. Musa, "Garibim bu yabancı ülkede" diyerek çocuğa
Gerşom adını verdi. **23** Aradan yıllar geçti, bu arada Mısır
Kralı öldü. İsrailliler hâlâ kölelik altında inliyor, feryat ediyorlardı.
Sonunda yakarışları Tanrı'ya erişti. **24** Tanrı iniltilerini duydu;
İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmayı anımsadı. **25**
İsrailliler'e baktı ve onlara ilgi gösterdi.

3 Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro'nun sürüsünü
güdüyordu. Sürüyü çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağı'na,
Horev'e vardı. **2** RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin
içinde ona göründü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor.
3 "Çok garip" diye düşündü, "Gidip bir bakayım, çalı neden
tükenmiyor!" **4** RAB Tanrı Musa'nın yaklaştığını görünce, çalının
içinden, "Musa, Musa!" diye seslendi. Musa, "Buyur!" diye
yanıtladı. **5** Tanrı, "Fazla yaklaşma" dedi, "Çarıklarını çıkar.
Çünkü bastığın yer kutsal topraktır. **6** Ben babanın Tanrısı,
İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım."
Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrı'ya bakmaya korkuyordu.

7 RAB, “Halkımın Mısır'da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm”
dedi, “Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını
biliyorum. **8** Bu yüzden onları Mısırlılar'ın elinden kurtarmak
için geldim. O ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt
ve bal akan ülkeye, Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus
topraklarına götüreceğim. **9** İsrailliler'in feryadı bana erişti.
Mısırlılar'ın onlara yapmakta olduğu baskıyı görüyorum. **10**
Şimdi gel, halkım İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna
göndereyim.” **11** Musa, “Ben kimim ki firavuna gidip İsrailliler'i
Mısır'dan çıkarayım?” diye karşılık verdi. **12** Tanrı, “Kuşkun
olmasın, ben seninle olacağım” dedi, “Seni benim gönderdiğimin
kanıtı şu olacak: Halkı Mısır'dan çıkardığın zaman bu dağda
bana tapınacaksınız.” **13** Musa şöyle karşılık verdi: “İsrailliler'e
gidip, ‘Beni size atalarınızın Tanrısı gönderdi’ dersem, ‘Adı
nedir?’ diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?” **14** Tanrı, “Ben
Ben'im” dedi, “İsrailliler'e de ki, ‘Beni size Ben Ben'im diyen
gönderdi.’ **15** “İsrailliler'e de ki, ‘Beni size atalarınızın Tanrısı,
İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı Yahve
gönderdi.’ Sonsuza dek adım bu olacak. Kuşaklar boyunca böyle
anılacağım. **16** Git, İsrail ileri gelenlerini topla, onlara şöyle de:
‘Atalarınız İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı Yahve bana
görünerek şunları söyledi: Sizinle ve Mısır'da size yapılanlarla
yakından ilgileniyorum. **17** Söz verdim, sizi Mısır'da çektiğiniz
sıkıntıdan kurtaracağım; Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus
topraklarına, süt ve bal akan ülkeye götüreceğim.’ **18** “İsrail
ileri gelenleri seni dinleyecekler. Sonra birlikte Mısır Kralı'na
gidip, ‘İbraniler'in Tanrısı Yahve bizimle görüştü’ diyeceksiniz,
‘Şimdi izin ver, Tanrımız Yahve'ye kurban kesmek için çölde üç
gün yol alalım.’ **19** Ama biliyorum, güçlü bir el zorlamadıkça

Mısır Kralı gitmenize izin vermeyecek. **20** Elimi uzatacak ve aralarında şaşılası işler yaparak Mısır'ı cezalandıracağım. O zaman sizi salıverecek. **21** “Halkımın Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasını sağlayacağım. Gittiğinizde eli boş gitmeyeceksiniz. **22** Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın ve gümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlılar'ı soyacaksınız.”

4 Musa, “Ya bana inanmazlarsa?” dedi, “Sözümü dinlemez, ‘RAB sana görünmedi’ derlerse, ne olacak?” **2** RAB, “Elinde ne var?” diye sordu. Musa, “Değnek” diye yanıtladı. **3** RAB, “Onu yere at” dedi. Musa değneğini yere atınca, değnek yılan oldu. Musa yılandan kaçtı. **4** RAB, “Elini uzat, kuyruğundan tut” dedi. Musa elini uzatıp kuyruğunu tutunca yılan yine değnek oldu. **5** RAB, “Bunu yap ki, ataları İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı RAB'bin sana göründüğüne inansınlar” dedi. **6** Sonra, “Elini koynuna koy” dedi. Musa elini koynuna koydu. Çıkardığı zaman eli bir deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu. **7** RAB, “Elini yine koynuna koy” dedi. Musa elini yine koynuna koydu. Çıkardığı zaman eli eski haline dönmüştü. **8** RAB, “Eğer sana inanmaz, ilk belirtiyi önemsemezlerse, ikinci belirtiye inanabilirler” dedi, **9** “Bu iki belirtiye de inanmaz, sözünü dinlemezlerse, Nil'den biraz su alıp kuru toprağa dök. Irmaktan aldığın su toprakta kana dönecek.” **10** Musa RAB'be, “Aman, ya Rab!” dedi, “Ben kulun ne geçmişte, ne de benimle konuşmaya başladığından bu yana iyi bir konuşmacı oldum. Çünkü dili ağır, tutuk biriyim.” **11** RAB, “Kim ağız verdi insana?” dedi, “İnsanı sağır, dilsiz, görür ya da görmez yapan kim? Ben değil miyim? **12** Şimdi git! Ben konuşmana yardımcı olacağım. Ne söylemen gerektiğini sana öğreteceğim.” **13** Musa, “Aman, ya Rab!” dedi,

“Ne olur, benim yerime başkasını gönder.” **14** RAB Musa'ya öfkelendi ve, “Ağabeyin Levili Harun var ya!” dedi, “Bilirim, o iyi konuşur. Hem şu anda seni karşılamaya geliyor. Seni görünce sevinecek. **15** Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. İkinizin konuşmasına da yardımcı olacak, ne yapacağınızı size öğreteceğim. **16** O sana sözcülük edecek, senin yerine halkla konuşacak. Sen de onun için Tanrı gibi olacaksın. **17** Bu değneği eline al, çünkü belirtileri onunla gerçekleştireceksin.” **18** Musa kayınbabası Yitro'nun yanına döndü. Ona, “İzin ver, Mısır'daki soydaşlarımın yanına döneyim” dedi, “Bakayım, hâlâ yaşıyorlar mı?” Yitro, “Esenlikle git” diye karşılık verdi. **19** RAB Midyan'da Musa'ya, “Mısır'a dön, çünkü canını almak isteyenlerin hepsi öldü” demişti. **20** Böylece Musa karısını, oğullarını eşeğe bindirdi; Tanrı'nın buyurduğu değneği de eline alıp Mısır'a doğru yola çıktı. **21** RAB Musa'ya, “Mısır'a döndüğünde, sana verdiğim güçle bütün şaşılası işleri firavunun önünde yapmaya bak” dedi, “Ama ben onu inatçı yapacağım. Halkı salıvermeyecek. **22** Sonra firavuna de ki, ‘RAB şöyle diyor: İsrail benim ilk oğlumdur. **23** Sana, bırak oğlum gitsin, bana tapsın, dedim. Ama sen onu salıvermeyi reddettin. Bu yüzden senin ilk oğlunu öldüreceğim.’” **24** RAB yolda, bir konaklama yerinde Musa'yla karşılaştı, onu öldürmek istedi. **25** O anda Sippora keskin bir taş alıp oğlunu sünnet etti, derisini Musa'nın ayaklarına dokundurdu. “Gerçekten sen bana kanlı güveysin” dedi. **26** Böylece RAB Musa'yı esirgedi. Sippora Musa'ya sünnetten ötürü “Kanlı güveysin” demişti. **27** RAB Harun'a, “Çöle, Musa'yı karşılamaya git” dedi. Harun gitti, onu Tanrı Dağı'nda karşılayıp öptü. **28** Musa duyurması için RAB'bin kendisine söylediği bütün sözleri ve gerçekleştirmesini buyurduğu bütün belirtileri Harun'a anlattı. **29** Musa'yla Harun

varıp İsrail'in bütün ileri gelenlerini topladılar. **30** Harun RAB'bin Musa'ya söylemiş olduğu her şeyi onlara anlattı. Musa da halkın önünde belirtileri gerçekleştirdi. **31** Halk inandı; RAB'bin kendileriyle ilgilendiğini, çektikleri sıkıntıyı görmüş olduğunu duyunca, eğilip tapındılar.

5 Sonra Musa'yla Harun firavuna gidip şöyle dediler: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Halkımı bırak gitsin, çölde bana bayram yapsın.'" **2** Firavun, "RAB kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyip İsrail halkını salıvereyim?" dedi. "RAB'bi tanımıyorum. İsrailliler'in gitmesine izin vermeyeceğim." **3** Musa'yla Harun, "İbraniler'in Tanrısı bizimle görüştü" diye yanıtladılar, "İzin ver, Tanrımız RAB'be kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım. Yoksa bizi salgın hastalık ya da kılıçla cezalandırabilir." **4** Mısır Firavunu, "Ey Musa ve Harun, niçin halkı işinden alıkoyuyorsunuz? Siz de işinizin başına dönün" dedi, **5** "Bakın, halkınız Mısırlılar'dan daha kalabalık, oysa siz onların işini engellemeye çalışıyorsunuz." **6** Firavun o gün angaryacılara ve halkın başındaki görevlilere buyruk verdi: **7** "Kerpiç yapmak için artık halka saman vermeyeceksiniz. Gitsinler, kendi samanlarını kendileri toplasınlar. **8** Önceki gibi aynı sayıda kerpiç yapmalarını isteyin, kerpiç sayısını azaltmayın. Çünkü tembel insanlardır; bu yüzden, 'Gidelim, Tanrımız'a kurban keselim' diye bağrışıyorlar. **9** İşlerini ağırlaştırın ki, meşgul olsunlar, yalan sözlere kulak asmasınlar." **10** Angaryacılarla görevliler gidip İsrailliler'e şöyle dediler: "Firavun diyor ki, 'Artık size saman vermeyeceğim. **11** Gidin, nerede bulursanız oradan kendinize saman alın. Ancak işiniz hiç hafifletilmeyecek.'" **12** Böylece halk saman yerine anız toplamak üzere bütün Mısır'a dağıldı. **13** Angaryacılar, "Saman verildiği günlerdeki gibi gündelik görevlerinizi eksiksiz yerine getirin" diyerek onlara

baskı yapıyordu. **14** Firavunun angaryacılarının atadığı İsrailli
görevliler, “Niçin dün ve bugün daha önceki gibi gereken sayıda
kerpiç yaptırmadınız?” diyerek dövüldüler. **15** Bunun üzerine
İsrailli görevliler firavunun yanına varıp yakındılar: “Neden
kullarına böyle davranıyorsun? **16** Neden bize saman verilmediği
halde, ‘Kerpiç yapın!’ deniyor? İşte kulların dövülüyor, oysa
suçlu senin kendi halkındır.” **17** Firavun, “Tembelsiniz siz,
tembel!” diye karşılık verdi, “Bu yüzden ‘Gidip RAB'be kurban
keselim’ diyorsunuz. **18** Haydi, işinizin başına dönün. Size
saman verilmeyecek; yine de aynı sayıda kerpiç üreteceksiniz.”
19 Kendilerine, “Her gün üretmeniz gereken kerpiç sayısını
azaltmayacaksınız” dendiğinde İsrailli görevliler zor durumda
olduklarını anladılar. **20** Firavunun yanından ayrılınca, kendilerini
bekleyen Musa'yla Harun'a çıkıştılar. **21** “RAB yaptığınızı görsün,
cezanızı versin!” dediler, “Bizi firavunla görevlilerinin gözünde
rezil ettiniz. Bizi öldürmeleri için ellerine bir kılıç verdiniz.” **22**
Musa RAB'be döndü ve, “Ya Rab, niçin bu halka kötü davrandın?”
dedi, “Beni bunun için mi gönderdin? **23** Senin adına firavunla
konuşmaya gittim gideli firavun bu halka kötü davranıyor. Sen de
kendi halkını kurtarmak için hiçbir şey yapmadın.”

6 RAB Musa'ya, “Firavuna ne yapacağımı şimdi göreceksin”
dedi, “Güçlü elimden ötürü İsrail halkını salıverecek, güçlü
elimden ötürü onları ülkesinden kovacak.” **2** Tanrı ayrıca Musa'ya,
“Ben Yahve'yim” dedi, **3** “İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a Her Şeye
Gücü Yeten Tanrı olarak göründüm, ama onlara kendimi Yahve
adıyla tanıtmadım. **4** Yabancı olarak yaşadıkları Kenan ülkesini
kendilerine vermek üzere onlarla antlaşma yaptım. **5** Mısırlılar'ın
köleleştirdiği İsrailliler'in iniltilerini duydum ve antlaşmamı hep
andım. **6** “Onun için İsrailliler'e de ki, ‘Ben Yahve'yim. Sizi

Mısırlılar'ın boyunduruğundan çıkaracak, onların kölesi olmaktan kurtaracağım. Onları ağır biçimde yargılayacak ve kudretli elimle sizi özgür kılacağım. **7** Sizi kendi halkım yapacak ve Tanrınız olacağım. O zaman sizi Mısırlılar'ın boyunduruğundan çıkaran Tanrınız Yahve'nin ben olduğumu bileceksiniz. **8** Sizi İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vereceğime ant içtiğim topraklara götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim. Ben Yahve'yim.'" **9** Musa bunları İsrailliler'e anlattı, ama umutları kırıldığı ve ağır baskı altında oldukları için onu dinlemediler. **10** RAB Musa'ya, "Git, Mısır Firavunu'na İsrailliler'i ülkesinden salıvermesini söyle" dedi. **12** Ama Musa, "İsrailliler beni dinlemedikten sonra, firavun nasıl dinler?" diye karşılık verdi, "Zaten iyi konuşan biri değilim." **13** RAB Musa ve Harun'la İsrailliler ve Mısır Firavunu hakkında konuştu. İsrailliler'i Mısır'dan çıkarmalarını buyurdu. **14** İsrailliler'in aile önderleri şunlardır: Yakup'un ilk oğlu Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. Ruben'in boyları bunlardır. **15** Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul. Şimon'un boyları bunlardır. **16** Kayıtlarına göre Levioğulları'nın adları şunlardır: Gerşon, Kehat, Merari. Levi 137 yıl yaşadı. **17** Gerşon'un oğulları boylarına göre şunlardır: Livni, Şimi. **18** Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Kehat 133 yıl yaşadı. **19** Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi. Kayıtlarına göre Levi boyları bunlardır. **20** Amram halası Yokevet'le evlendi. Yokevet ona Harun'la Musa'yı doğurdu. Amram 137 yıl yaşadı. **21** Yishar'ın oğulları: Korah, Nefek, Zikri. **22** Uzziel'in oğulları: Mişael, Elsafan, Sitri. **23** Harun Nahşon'un kızkardeşi ve Amminadav'ın kızı Elişeva'yla evlendi. Elişeva ona Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ı doğurdu. **24** Korah'ın oğulları: Assir, Elkana, Aviasaf. Korahlılar'ın boyları

bunlardır. **25** Harun'un oğlu Elazar Putiel'in kızlarından biriyle evlendi. Karısı ona Pinehas'ı doğurdu. Boylarına göre Levili aile önderleri bunlardır. **26** RAB'bin, "İsrailliler'i ordular halinde Mısır'dan çıkarın" dediği Harun ve Musa bunlardır. **27** İsrailliler'i Mısır'dan çıkarmak için Mısır Firavunu ile konuşanlar da Musa'yla Harun'dur. **28** RAB Mısır'da Musa'yla konuştuğunda, ona, "Ben RAB'bim" dedi, "Sana söylediğim her şeyi Mısır Firavunu'na ilet." **30** Musa RAB'bin huzurunda, "Ben iyi konuşan biri değilim" diye karşılık verdi, "Firavun beni nasıl dinler?"

7 RAB, "Bak, seni firavuna karşı Tanrı gibi yaptım" dedi, "Ağabeyin Harun senin peygamberin olacak. **2** Sana buyurduğum her şeyi ağabeyine anlat. O da firavuna İsrailliler'i ülkesinden salıvermesini söylesin. **3** Ben firavunu inatçı yapacağım ki, belirtilerimi ve şaşılası işlerimi Mısır'da artırabileyim. **4** Ama firavun sizi dinlemeyecek. O zaman elimi Mısır'ın üzerine koyacağım ve onları ağır biçimde cezalandırarak halkım İsrail'i ordular halinde Mısır'dan çıkaracağım. **5** Mısır'a karşı elimi kaldırdığım ve İsrailliler'i aralarından çıkardığım zaman Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacak." **6** Musa'yla Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. **7** Firavunla konuştuklarında Musa seksen, Harun seksen üç yaşındaydı. **8** RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: **9** "Firavun size, 'Bir mucize yapın' dediğinde, söyle Harun'a, değneğini alıp firavunun önüne atsın. Değnek yılan olacak." **10** Böylece Musa'yla Harun firavunun yanına gittiler ve RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun değneğini firavunla görevlilerinin önüne attı. Değnek yılan oluverdi. **11** Bunun üzerine firavun kendi bilgelerini, büyücülerini çağırdı. Mısırlı büyücüler de büyüleriyle aynı şeyi yaptılar. **12** Her biri değneğini attı, değnekler yılan oldu. Ancak Harun'un değneği onların

değneklerini yuttu. **13** Yine de, RAB'bin söylediği gibi firavun inat etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi. **14** RAB Musa'ya, "Firavun inat ediyor, halkı salıvermeyi reddediyor" dedi, **15** "Sabah git, firavun Nil'e inerken onu karşılamak için ırmak kıyısında bekle. Yılana dönüşen değneği eline al **16** ve ona de ki, 'Halkımı salıver, çölde bana tapsınlar, demem için İbraniler'in Tanrısı RAB beni sana gönderdi. Ama sen şu ana kadar kulak asmadın. **17** Benim RAB olduğumu şundan anla, diyor RAB. İşte, elimdeki değneği ırmağın sularına vuracağım, sular kana dönecek. **18** Irmaktaki balıklar ölecek, ırmak leş gibi kokacak, Mısırlılar artık ırmağın suyunu içemeyecekler.'" **19** Sonra RAB Musa'ya şöyle buyurdu: "Harun'a de ki, 'Değneğini al ve elini Mısır'ın suları üzerine – ırmakları, kanalları, havuzları, bütün su birikintileri üzerine– uzat, hepsi kana dönsün. Bütün Mısır'da tahta ve taş kaplardaki sular bile kana dönecek.'" **20** Musa'yla Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun firavunla görevlilerinin gözü önünde değneğini kaldırıp ırmağın sularına vurdu. Bütün sular kana dönüştü. **21** Irmaktaki balıklar öldü, ırmak kokmaya başladı. Mısırlılar ırmağın suyunu içemez oldular. Mısır'ın her yerinde kan vardı. **22** Mısırlı büyücüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar. RAB'bin söylediği gibi firavun inat etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi. **23** Olanlara aldırmadan sarayına döndü. **24** Mısırlılar içecek su bulmak için ırmak kıyısını kazmaya koyuldular. Çünkü ırmağın suyunu içemiyorlardı. **25** RAB'bin ırmağı vurmasının üzerinden yedi gün geçti.

8 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Firavunun yanına git ve ona de ki, 'RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar. **2** Eğer halkımı salıvermeyi reddedersen, bütün ülkeni kurbağalarla cezalandıracağım. **3** Irmak kurbağalarla dolup taşacak.

Kurbağalar çıkıp sarayına, yatak odana, yatağına, görevlilerinin ve halkının evlerine, fırınlarına, hamur teknelerine girecekler. **4** Senin, halkının, bütün görevlilerinin üstüne sıçrayacaklar.' **5** "Harun'a de ki, 'Elindeki değneği ırmakların, kanalların, havuzların üzerine uzatıp kurbağaları çıkart; Mısır'ı kurbağalar kaplasın.'" **6** Böylece Harun elini Mısır'ın suları üzerine uzattı; kurbağalar çıkıp Mısır'ı kapladı. **7** Ancak büyücüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar ve ülkeye kurbağaları saldılar. **8** Firavun Musa'yla Harun'u çağırtıp, "RAB'be dua edin, benim ve halkımın üzerinden kurbağaları uzaklaştırsın" dedi, "O zaman halkınızı RAB'be kurban kessinler diye salıvereceğim." **9** Musa, "Sen karar ver" diye karşılık verdi, "Bunu sana bırakıyorum. Kurbağalar senden ve evlerinden uzak dursun, yalnız ırmakta kalsınlar diye senin, görevlilerin ve halkın için ne zaman dua edeyim?" **10** Firavun, "Yarın" dedi. Musa, "Peki, dediğin gibi olsun" diye karşılık verdi, "Böylece bileceksin ki, Tanrımız RAB gibisi yoktur. **11** Kurbağalar senden, evlerinden, görevlilerinden, halkından uzaklaşacak, yalnız ırmakta kalacaklar." **12** Musa'yla Harun firavunun yanından ayrıldılar. Musa RAB'bin firavunun başına getirdiği kurbağa belası için RAB'be feryat etti. **13** RAB Musa'nın isteğini yerine getirdi. Kurbağalar evlerde, avlularda, tarlalarda öldüler. **14** Kurbağaları yığın yığın topladılar. Ülke kokudan geçilmez oldu. **15** Ancak firavun ülkenin rahatladığını görünce, RAB'bin söylediği gibi inatçılık etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi. **16** RAB Musa'ya şöyle dedi: "Harun'a de ki, 'Değneğini uzatıp yere vur, yerdeki toz sivrisineğe dönüşsün, bütün Mısır'ı kaplasın.'" **17** Öyle yaptılar. Harun elindeki değneği uzatıp yere vurunca, insanlarla hayvanların üzerine sivrisinekler üşüştü. Mısır'da yerin bütün tozu sivrisineğe dönüştü. **18** Büyücüler de kendi büyüleriyle tozu

sivrisineğe dönüştürmek istedilerse de başaramadılar. İnsanların, hayvanların üzerini sivrisinek kapladı. **19** Büyücüler firavuna, “Bu işte Tanrı'nın parmağı var” dediler. Ne var ki, RAB'bin söylediği gibi firavun inat etti, Musa'yla Harun'u dinlemedi. **20** RAB Musa'ya şöyle dedi: “Sabah erkenden kalk, firavun ırmağa inerken onu karşıla ve şöyle de: ‘RAB diyor ki, halkımı salıver, bana tapsınlar. **21** Halkımı salıvermezsen senin, görevlilerinin, halkının, evlerinin üzerine at sineği yağdıracağım. Mısırlılar'ın evleri ve üzerinde yaşadıkları topraklar at sinekleriyle dolup taşacak. **22** “‘Ama o gün halkımın yaşadığı Goşen bölgesinde farklı davranacağım. Orada at sineği olmayacak. Böylece bileceksin ki, bu ülkede RAB benim. **23** Kendi halkımla senin halkın arasına fark koyacağım. Yarın bu belirti gerçekleşecek.’” **24** RAB dediğini yaptı. Firavunun sarayına, görevlilerinin evlerine sürü sürü at sineği gönderdi. Mısır at sineği yüzünden baştan sona harap oldu. **25** Firavun Musa'yla Harun'u çağırtıp, “Gidin, bu ülkede Tanrınız'a kurban kesin” dedi. **26** Musa, “Bu doğru olmaz” diye karşılık verdi, “Çünkü Mısırlılar Tanrımız RAB'be kurban kesmeyi iğrenç sayıyorlar. İğrenç saydıkları bu şeyi gözlerinin önünde yaparsak bizi taşlamazlar mı? **27** Tanrımız RAB'be kurban kesmek için, bize buyurduğu gibi üç gün çölde yol almalıyız.” **28** Firavun, “Çölde Tanrınız RAB'be kurban kesmeniz için sizi salıveriyorum” dedi, “Yalnız çok uzağa gitmeyeceksiniz. Şimdi benim için dua edin.” **29** Musa, “Yarın at sineklerini firavunun, görevlilerinin, halkının üzerinden uzaklaştırsın diye, yanından ayrılır ayrılmaz RAB'be dua edeceğim” dedi, “Yalnız firavun RAB'be kurban kesmek için halkın gitmesini önleyerek bizi yine aldatmamalı.” **30** Musa firavunun yanından çıkıp RAB'be dua etti. **31** RAB Musa'nın isteğini yerine getirdi; firavunun, görevlilerinin, halkının

üzerinden at sineklerini uzaklaştırdı. Tek sinek kalmadı. **32** Öyleyken, firavun bir kez daha inatçılık etti ve halkı salıvermedi.

9 RAB Musa'ya şöyle dedi: “Firavunun yanına git ve ona de ki, ‘İbraniler'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar. **2** Salıvermeyi reddeder, onları tutmakta diretirsen, **3** RAB'bin eli kırlardaki hayvanlarınızı –atları, eşekleri, develeri, sığırları, davarları– büyük kırıma uğratarak sizi cezalandıracak. **4** RAB İsrailliler'le Mısırlılar'ın hayvanlarına farklı davranacak. İsrailliler'in hayvanlarından hiçbiri ölmeyecek.’” **5** RAB zamanı da belirleyerek, “Yarın ülkede bunu yapacağım” dedi. **6** Ertesi gün RAB dediğini yaptı: Mısırlılar'ın hayvanları büyük çapta öldü. Ama İsrailliler'in hayvanlarından hiçbiri ölmedi. **7** Firavun adam gönderdi, İsrailliler'in bir tek hayvanının bile ölmediğini öğrendi. Öyleyken, inat etti ve halkı salıvermedi. **8** RAB Musa'yla Harun'a, “Yanınıza iki avuç dolusu ocak kurumu alın” dedi, “Musa kurumu firavunun önünde göğe doğru savursun. **9** Kurum bütün Mısır'ın üzerinde ince bir toza dönüşecek; ülkenin her yanındaki insanların, hayvanların bedenlerinde irinli çıbanlar çıkacak.” **10** Böylece Musa'yla Harun ocak kurumu alıp firavunun önünde durdular. Musa kurumu göğe doğru savurdu. İnsanlarda ve hayvanlarda irinli çıbanlar çıktı. **11** Büyücüler çıbandan ötürü Musa'nın karşısında duramaz oldular. Çünkü bütün Mısırlılar'da olduğu gibi onlarda da çıbanlar çıkmıştı. **12** RAB firavunu inatçı yaptı, RAB'bin Musa'ya söylediği gibi, firavun Musa'yla Harun'u dinlemedi. **13** RAB Musa'ya şöyle dedi: “Sabah erkenden kalkıp firavunun huzuruna çık, de ki, ‘İbraniler'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar. **14** Yoksa bu kez senin, görevlilerinin, halkının üzerine bütün belalarımı yağdıracağım. Öyle ki, bu dünyada benim gibisi olmadığını öğrenesin. **15** Çünkü

elimi kaldırıp seni ve halkını salgın hastalıkla vurmuş olsaydım, yeryüzünden silinmiş olurdun. **16** Gücümü sana göstermek, adımı bütün dünyaya tanıtmak için seni ayakta tuttum. **17** Hâlâ halkımı salıvermiyor, onlara üstünlük taslıyorsun. **18** Bu yüzden, yarın bu saatlerde Mısır'a tarihinde görülmemiş ağır bir dolu yağdıracağım. **19** Şimdi buyruk ver, hayvanların ve kırda neyin varsa hepsi sığınaklara konsun. Dolu yağınca, eve getirilmeyen, kırda kalan bütün insanlarla hayvanlar ölecek.'" **20** Firavunun görevlileri arasında RAB'bin uyarısından korkanlar köleleriyle hayvanlarını çabucak evlerine getirdiler. **21** RAB'bin uyarısını önemsemeyenler ise köleleriyle hayvanlarını tarlada bıraktı. **22** RAB Musa'ya, "Elini göğe doğru uzat" dedi, "Mısır'ın her yerine, insanların, hayvanların, kırdaki bütün bitkilerin üzerine dolu yağsın." **23** Musa değneğini göğe doğru uzatınca RAB gök gürlemeleri ve dolu gönderdi. Yıldırım düştü. RAB Mısır'a dolu yağdırdı. **24** Şiddetli dolu yağıyor, sürekli şimşek çakıyordu. Mısır Mısır olalı böylesi bir dolu görmemişti. **25** Dolu Mısır'da insandan hayvana dek kırdaki her şeyi, bütün bitkileri mahvetti, bütün ağaçları kırdı. **26** Yalnız İsrailliler'in yaşadığı Goşen bölgesine dolu düşmedi. **27** Firavun Musa'yla Harun'u çağırtarak, "Bu kez günah işledim" dedi, "RAB haklı, ben ve halkım haksızız. **28** RAB'be dua edin, yeter bu gök gürlemeleri ve dolu. Sizi salıvereceğim, artık burada kalmayacaksınız." **29** Musa, "Kentten çıkınca, ellerimi RAB'be uzatacağım" dedi, "Gök gürlemeleri duracak, artık dolu yağmayacak. Böylece dünyanın RAB'be ait olduğunu bileceksin. **30** Ama biliyorum, sen ve görevlilerin RAB Tanrı'dan hâlâ korkmuyorsunuz." **31** Keten ve arpa mahvolmuştu; çünkü arpa başak vermiş, keten çiçek açmıştı. **32** Ama buğday ve kızıl buğday henüz bitmediği için zarar görmemişti. **33**

Musa firavunun yanından ayrılıp kentten çıktı. Ellerini RAB'be uzattı. Gök gürlemesi ve dolu durdu, yağmur dindi. **34** Firavun yağmurun, dolunun, gök gürlemesinin kesildiğini görünce, yine günah işledi. Hem kendisi, hem görevlileri inat ettiler. **35** RAB'bin Musa aracılığıyla söylediği gibi, firavun inat ederek İsrailliler'i salıvermedi.

10 RAB Musa'ya, "Firavunun yanına git" dedi, "Belirtilerimi aralarında göstermek için firavunla görevlilerini inatçı yaptım. **2** Mısır'la nasıl alay ettiğimi, aralarında gösterdiğim belirtileri sen de çocuklarına, torunlarına anlat ki, benim RAB olduğumu bilesiniz." **3** Musa'yla Harun firavunun yanına varıp şöyle dediler: "İbraniler'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ne zamana dek alçakgönüllü olmayı reddedeceksin? Halkımı salıver, bana tapsınlar. **4** Halkımı salıvermeyi reddedersen, yarın ülkene çekirgeler göndereceğim. **5** Yeryüzünü öylesine kaplayacaklar ki, toprak görünmez olacak. Doludan kurtulan ürünlerinizi, kırda biten bütün ağaçlarınızı yiyecekler. **6** Evlerine, bütün görevlilerinin, bütün Mısırlılar'ın evlerine çekirge dolacak. Ne babaların, ne ataların ömürlerince böylesini görmediler.'" Sonra Musa dönüp firavunun yanından ayrıldı. **7** Görevlileri firavuna, "Ne zamana dek bu adam bize tuzak kuracak?" dediler, "Bırak gitsinler, Tanrıları RAB'be tapsınlar. Mısır harap oldu, hâlâ anlamıyor musun?" **8** Böylece, Musa'yla Harun'u firavunun yanına geri getirdiler. Firavun, "Gidin, Tanrınız RAB'be tapın" dedi, "Ama kimler gidecek?" **9** Musa, "Genç, yaşlı hep birlikte gideceğiz" dedi, "Oğullarımızı, kızlarımızı, davarlarımızı, sığırlarımızı yanımıza alacağız. Çünkü RAB'be bayram yapmalıyız." **10** Firavun, "Alın çoluk çocuğunuzu, gidin gidebilirseniz, RAB yardımcınız olsun!" dedi, "Bakın, kötü niyetiniz ne kadar açık. **11** Olmaz. Yalnız erkekler gidip RAB'be

tapsın. Zaten istediğiniz de bu.” Sonra Musa'yla Harun firavunun yanından kovuldular. **12** RAB Musa'ya, “Elini Mısır'ın üzerine uzat” dedi, “Çekirge yağsın; ülkenin bütün bitkilerini, doludan kurtulan her şeyi yesinler.” **13** Musa değneğini Mısır'ın üzerine uzattı. Bütün o gün ve gece RAB ülkede doğu rüzgarı estirdi. Sabah olunca da doğu rüzgarı çekirgeleri getirdi. **14** Mısır'ın üzerinde uçuşan çekirgeler ülkeyi boydan boya kapladı. Öyle çoktular ki, böylesi hiçbir zaman görülmedi, kuşaklar boyu da görülmeyecek. **15** Toprağın üzerini öyle kapladılar ki, ülke kapkara kesildi. Bütün bitkileri, dolunun zarar vermediği ağaçlarda kalan meyvelerin hepsini yediler. Mısır'ın hiçbir yerinde, ne ağaçlarda, ne de kırdaki bitkilerde yeşillik kalmadı. **16** Firavun acele Musa'yla Harun'u çağırttı. “Tanrınız RAB'be ve size karşı günah işledim” dedi, **17** “Lütfen bir kez daha günahımı bağışlayın ve Tanrınız RAB'be dua edin; bu ölümcül belayı üzerimden uzaklaştırsın.” **18** Musa firavunun yanından çıkıp RAB'be dua etti. **19** RAB rüzgarı çok şiddetli batı rüzgarına döndürdü. Rüzgar çekirgeleri sürükleyip Kamış Denizi'ne döktü. Mısır'da tek çekirge kalmadı. **20** Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsrailliler'i salıvermedi. **21** RAB Musa'ya, “Elini göğe doğru uzat” dedi, “Mısır'ı hissedilebilir bir karanlık kaplasın.” **22** Musa elini göğe doğru uzattı, Mısır üç gün koyu karanlığa gömüldü. **23** Üç gün boyunca kimse kimseyi göremez, yerinden kımıldayamaz oldu. Yalnız İsrailliler'in yaşadığı yerler aydınlıktı. **24** Firavun Musa'yı çağırttı. “Gidin, RAB'be tapın” dedi, “Yalnız davarlarınızla sığırlarınız alıkonacak. Çoluk çocuğunuz sizinle birlikte gidebilir.” **25** Musa, “Ama Tanrımız RAB'be kurban kesmemiz için bize kurbanlık ve yakmalık sunular da vermelisin” diye karşılık verdi, **26** “Hayvanlarımızı da yanımıza almalıyız. Bir tırnak bile

kalmamalı burada. Çünkü Tanrımız RAB'be tapmak için bazı hayvanları kullanacağız. Oraya varmadıkça hangi hayvanları RAB'be sunacağımızı bilemeyiz." **27** Ancak RAB firavunu inatçı yaptı, firavun İsrailliler'i salıvermeye yanaşmadı. **28** Musa'ya, "Git başımdan" dedi, "Sakın bir daha karşıma çıkma. Yüzümü gördüğün gün ölürsün." **29** Musa, "Dediğin gibi olsun" diye karşılık verdi, "Bir daha yüzünü görmeyeceğim."

11 RAB Musa'ya, "Firavunun ve Mısır'ın başına bir bela daha getireceğim" dedi, "O zaman gitmenize izin verecek, sizi buradan adeta kovacak. **2** Halkına söyle, kadın erkek herkes komşusundan altın, gümüş eşya istesin." **3** RAB İsrail halkının Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasını sağladı. Musa da Mısır'da, firavunun görevlilerinin ve halkın gözünde çok büyüdü. **4** Musa firavuna şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Gece yarısı Mısır'ı boydan boya geçeceğim. **5** Tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan, değirmendeki kadın kölenin ilk çocuğuna kadar, hayvanlar dahil Mısır'daki bütün ilk doğanlar ölecek. **6** Bütün Mısır'da benzeri ne görülmüş, ne de görülecek büyük bir feryat kopacak. **7** İsrailliler'e ya da hayvanlarına bir köpek bile havlamayacak.' O zaman RAB'bin İsrailliler'le Mısırlılar'a nasıl farklı davrandığını anlayacaksınız. **8** Bu görevlilerinin hepsi gelip önümde eğilecek, 'Sen ve seni izleyenler, gidin!' diyecekler. Ondan sonra gideceğim." Musa firavunun yanından büyük bir öfkeyle ayrıldı. **9** RAB Musa'ya, "Mısır'da şaşılası işlerim çoğalsın diye firavun sizi dinlemeyecek" demişti. **10** Musa'yla Harun firavunun önünde bütün bu şaşılası işleri yaptılar. Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsrailliler'i ülkesinden salıvermedi.

12 RAB Mısır'da Musa'yla Harun'a, "Bu ay sizin için ilk ay, yılın ilk ayı olacak" dedi, **3** "Bütün İsrail topluluğuna bildirin:

Bu ayın onunda herkes ailesine göre kendi ev halkına birer kuzu alacak. **4** Eğer bir kuzu bir aileye çok geliyorsa, aile bireylerinin sayısı ve herkesin yiyeceği miktar hesaplanacak ve aile kuzuyu en yakın komşusuyla paylaşabilecek. **5** Koyun ya da keçilerden seçeceğiniz hayvan kusursuz, erkek ve bir yaşında olmalı. **6** Ayın on dördüne kadar ona bakacaksınız. O akşamüstü bütün İsrail topluluğu hayvanları boğazlayacak. **7** Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapı sövelerine sürecekler. **8** O gece ateşte kızartılmış et mayasız ekmek ve acı otlarla yenmelidir. **9** Eti çiğ veya haşlanmış olarak değil, başı, bacakları, bağırsakları ve işkembesiyle birlikte kızartarak yiyeceksiniz. **10** Sabaha kadar bitirmelisiniz. Artakalan olursa, sabah ateşte yakacaksınız. **11** Eti şöyle yemelisiniz: Beliniz kuşanmış, çarıklarınız ayağınızda, değneğiniz elinizde olmalı. Eti çabuk yemelisiniz. Bu RAB'bin Fısıh kurbanıdır. **12** "O gece Mısır'dan geçeceğim. Hem insanların hem de hayvanların bütün ilk doğanlarını öldüreceğim. Mısır'ın bütün ilahlarını yargılayacağım. Ben RAB'bim. **13** Bulunduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için belirti olacak. Kanı görünce üzerinizden geçeceğim. Mısır'ı cezalandırırken ölüm saçan size hiçbir zarar vermeyecek. **14** Bu gün sizin için anma günü olacak. Bu günü RAB'bin bayramı olarak kutlayacaksınız. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürekli bir kural olarak bu günü kutlayacaksınız." **15** "Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. İlk gün evlerinizden mayayı kaldıracaksınız. Kim bu yedi gün içinde mayalı bir şey yerse, İsrail'den atılacaktır. **16** Birinci ve yedinci günler kutsal toplantı yapacaksınız. O günler hiçbir iş yapılmayacak. Herkes yalnız kendi yiyeceğini hazırlayacak. **17** Mayasız Ekmek Bayramı'nı kutlayacaksınız, çünkü sizi ordular halinde o gün

Mısır'dan çıkardım. Bu günü kalıcı bir kural olarak kuşaklarınız boyunca kutlayacaksınız. **18** Birinci ayın on dördüncü gününün akşamından yirmi birinci gününün akşamına kadar mayasız ekmek yiyeceksiniz. **19** Evlerinizde yedi gün maya bulunmayacak. Mayalı bir şey yiyen yerli yabancı herkes İsrail topluluğundan atılacaktır. **20** Mayalı bir şey yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde mayasız ekmek yiyeceksiniz." **21** Musa İsrail'in bütün ileri gelenlerini çağırtarak onlara şöyle dedi: "Hemen gidin, aileleriniz için kendinize davarlar seçip Fısıh kurbanı olarak boğazlayın. **22** Bir demet mercanköşkotu alın, leğendeki kana batırıp kanı kapılarınızın yan ve üst sövelerine sürün. Sabaha kadar kimse evinden çıkmasın. **23** RAB Mısırlılar'ı öldürmek için gelecek, kapılarınızın yan ve üst sövelerindeki kanı görünce üzerinden geçecek, ölüm saçanın evlerinize girip sizi öldürmesine izin vermeyecek. **24** "Sen ve çocukların kalıcı bir kural olarak bu olayı kutlayacaksınız. **25** RAB'bin size söz verdiği topraklara girdiğiniz zaman bu töreye uyacaksınız. **26** Çocuklarınız size, 'Bu törenin anlamı nedir?' diye sorduklarında, **27** 'Bu RAB'bin Fısıh kurbanıdır' diyeceksiniz, 'Çünkü RAB Mısırlılar'ı öldürürken evlerimizin üzerinden geçerek bizi bağışladı.'" İsrailliler eğilip tapındılar. **28** Sonra gidip RAB'bin Musa'yla Harun'a verdiği buyruğu eksiksiz uyguladılar. **29** Gece yarısı RAB tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar Mısır'daki bütün insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürdü. **30** O gece firavunla görevlileri ve bütün Mısırlılar uyandı. Büyük feryat koptu. Çünkü ölüsü olmayan ev yoktu. **31** Aynı gece firavun Musa'yla Harun'u çağırttı ve, "Kalkın!" dedi, "Siz ve İsrailliler halkımın arasından çıkıp gidin, istediğiniz gibi RAB'be tapın. **32** Dediğiniz gibi davarlarınızı, sığırlarınızı da alın

götürün. Beni de kutsayın!” **33** İsrailliler'in ülkeyi hemen terk etmesi için Mısırlılar diretti. “Yoksa hepimiz öleceğiz!” diyorlardı. **34** Böylece halk mayası henüz katılmamış hamurunu aldı, giysilere sarılı hamur teknelerini omuzlarında taşıdı. **35** İsrailliler Musa'nın dediğini yapmış, Mısırlılar'dan altın, gümüş eşya ve giysi istemişlerdi. **36** RAB İsrailliler'in Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasını sağladı. Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsrailliler onları soydular. **37** İsrailliler kadın ve çocukların dışında altı yüz bin kadar erkekle yaya olarak Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar. **38** Daha pek çok kişi de onlarla birlikte gitti. Yanlarında çok sayıda davar ve sığır vardı. **39** Mısır'dan getirdikleri hamurla mayasız pide pişirdiler. Maya yoktu. Çünkü Mısır'dan kovulmuşlar, kendilerine azık hazırlayacak zaman bulamamışlardı. **40** İsrailliler Mısır'da dört yüz otuz yıl yaşadı. **41** Dört yüz otuz yılın sonuncu günü RAB'bin halkı ordular halinde Mısır'ı terk etti. **42** O gece RAB İsrailliler'i Mısır'dan çıkarmak için sürekli bekledi. İsrailliler de kuşaklar boyunca aynı gece RAB'bi yüceltmek için uyanık olmalıdır. **43** RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: “Fısıh Bayramı'nın kuralları şunlardır: Hiçbir yabancı Fısıh etini yemeyecek. **44** Ama satın aldığınız köleler sünnet edildikten sonra ondan yiyebilir. **45** Konuklar ve ücretli işçiler ondan yemeyecek. **46** Fısıh eti evde yenmeli, evin dışına çıkarılmamalı. Kemikleri kırmayacaksınız. **47** Bütün İsrail topluluğu Fısıh Bayramı'nı kutlayacak. **48** Yanınızdaki yabancı bir konuk RAB'bin Fısıh Bayramı'nı kutlamak isterse, önce evindeki bütün erkekler sünnet edilmeli; sonra yerel halktan biri gibi İsrail halkına katılıp bayramı kutlayabilir. Ama sünnetsiz biri Fısıh etini yemeyecektir. **49** Ülkede doğan için de, aranızda yaşayan yabancı için de aynı kural geçerlidir.” **50** İsrailliler RAB'bin

Musa'yla Harun'a verdiği buyruğu eksiksiz yerine getirdiler. **51** O gün RAB İsrailliler'i ordular halinde Mısır'dan çıkardı.

13 RAB Musa'ya, "Bütün ilk doğanları bana adayın" dedi, "İsrailliler arasında insan olsun, hayvan olsun her rahmin ilk ürünü bana aittir." **3** Musa halka, "Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıktığınız bugünü anımsayın" dedi, "Çünkü RAB güçlü eliyle sizi oradan çıkardı. Mayalı hiçbir şey yenmeyecek. **4** Bugün Aviv ayında buradan ayrılıyorsunuz. **5** RAB sizi Kenan, Hitit, Amor, Hiv ve Yevus topraklarına, atalarınıza vereceğine ant içtiği süt ve bal akan ülkeye götürdüğü zaman bu ay şu törelere uyacaksınız: **6** Yedi gün mayasız ekmek yiyecek, yedinci gün RAB'be bayram yapacaksınız. **7** O yedi gün içinde yalnız mayasız ekmek yiyeceksiniz. Aranızda ve ülkenizin hiçbir yerinde mayalı bir şey görülmeyecek. **8** O gün oğullarınıza, 'Mısır'dan çıktığımızda RAB'bin bizim için yaptıklarından dolayı bunları yapıyoruz' diye anlatacaksınız. **9** Bu elinizde bir belirti ve alnınızda bir anma işareti olacak; öyle ki, RAB'bin yasası hep ağzınızda olsun. Çünkü RAB güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı. **10** Siz de her yıl belirlenen tarihte bu kuralı uygulamalısınız. **11** "RAB size ve atalarınıza ant içerek söz verdiği gibi sizi Kenan topraklarına getirecektir. Orayı size verdiği zaman, **12** ilk doğan erkek çocuklarınızın ve hayvanlarınızın hepsini RAB'be adayacaksınız. Çünkü bunlar RAB'be aittir. **13** İlk doğan her sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedelini ödemezseniz, boynunu kırın. Bütün ilk doğan erkek çocuklarınızın bedelini ödemelisiniz. **14** "İlerde oğullarınız size, 'Bunun anlamı ne?' diye sorduklarında, 'RAB bizi güçlü eliyle Mısır'dan, köle olduğumuz ülkeden çıkardı' diye yanıtlarsınız, **15** 'Firavun bizi salıvermemekte diretince, RAB Mısır'da insanların ve hayvanların bütün ilk doğanlarını öldürdü. İşte bunun

için hayvanların ilk doğan erkek yavrularını RAB'be kurban ediyoruz. İlk doğan erkek çocuklarımızın bedelini ise bir hayvanla ödüyoruz.’ **16** Bu uygulama elinizde bir belirti ve alnınızda bir anma işareti olacak; RAB'bin bizi Mısır'dan güçlü eliyle çıkardığını anımsatacak.” **17** Firavun İsrailliler'i salıverdiğinde, Filist yöresi yakın olmasına karşın, Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü, “Halk savaşla karşılaşınca, düşüncelerini değiştirip Mısır'a geri dönebilir” diye düşündü. **18** Halkı çöl yolundan Kamış Denizi'ne doğru dolaştırdı. İsrailliler Mısır'dan silahlı çıkmışlardı. **19** Musa Yusuf'un kemiklerini yanına almıştı. Çünkü Yusuf İsrail'in oğullarına, “Tanrı kesinlikle size yardım edecek, kemiklerimi buradan götüreceksiniz” diye sıkı sıkı ant içirmişti. **20** Sukkot'tan ayrılıp çöl kenarında, Etam'da konakladılar. **21** Gece gündüz ilerlemeleri için, RAB gündüzün bir bulut sütunu içinde yol göstererek, geceleyin bir ateş sütunu içinde ışık vererek onlara öncülük ediyordu. **22** Gündüz bulut sütunu, gece ateş sütunu halkın önünden eksik olmadı.

14 RAB Musa'ya, “İsrailliler'e söyle, dönsünler” dedi, “Pi-Hahirot yakınlarında, Migdol ile deniz arasında, Baal-Sefon'un karşısında deniz kıyısında konaklasınlar. **3** Firavun şöyle düşünecek: ‘İsrailliler ülkede şaşkın şaşkın dolaşıyorlardır, çöl onları kuşatmıştır.’ **4** Firavunu inatçı yapacağım. Onların peşine düşecek. Böylece firavunla ordusunu yenerek yücelik kazanacağım. Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'bim.” İsrailliler söyleneni yaptılar. **5** Halkın kaçtığı Mısır Firavunu'na bildirilince, firavunla görevlileri onlara ilişkin düşüncelerini değiştirdiler: “Biz ne yaptık?” dediler, “İsrailliler'i salıvermekle kölelerimizi kaybetmiş olduk!” **6** Firavun savaş arabasını hazırlattı, ordusunu yanına aldı. **7** Seçme altı yüz savaş arabasının yanısıra, Mısır'ın

bütün savaş arabalarını sorumlu sürücüleriyle birlikte yanına aldı. **8** RAB Mısır Firavunu'nu inatçı yaptı. Firavun zafer havası içinde ilerleyen İsrailliler'in peşine düştü. **9** Mısırlılar firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları, askerleriyle onların ardına düştüler ve deniz kıyısında, Pi-Hahirot yakınlarında, Baal-Sefon'un karşısında konaklarken onlara yetiştiler. **10** Firavun yaklaşırken, İsrailliler Mısırlılar'ın arkalarından geldiğini görünce dehşete kapılarak RAB'be feryat ettiler. **11** Musa'ya, "Mısır'da mezar mı yoktu da bizi çöle ölmeye getirdin?" dediler, "Bak, Mısır'dan çıkarmakla bize ne yaptın! **12** Mısır'dayken sana, 'Bırak bizi, Mısırlılar'a kulluk edelim' demedik mi? Çölde ölmektense Mısırlılar'a kulluk etsek bizim için daha iyi olurdu." **13** Musa, "Korkmayın!" dedi, "Yerinizde durup bekleyin, RAB bugün sizi nasıl kurtaracak görün. Bugün gördüğünüz Mısırlılar'ı bir daha hiç görmeyeceksiniz. **14** RAB sizin için savaşacak, siz sakin olun yeter." **15** RAB Musa'ya, "Niçin bana feryat ediyorsun?" dedi, "İsrailliler'e söyle, ilerlesinler. **16** Sen değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat. Sular yarılacak ve İsrailliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçecekler. **17** Ben Mısırlılar'ı inatçı yapacağım ki, artlarına düşsünler. Firavunu, bütün ordusunu, savaş arabalarını, atlılarını yenerek yücelik kazanacağım. **18** Firavun, savaş arabaları ve atlılarından ötürü yücelik kazandığım zaman, Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'bim." **19** İsrail ordusunun önünde yürüyen Tanrı'nın meleği yerini değiştirip arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirip arkalarına, Mısır ve İsrail ordularının arasına geldi. Gece boyunca bulut bir yanı karartıyor, öbür yanı aydınlatıyordu. Bu yüzden, bütün gece iki taraf birbirine yaklaşamadı. **21** Musa elini denizin üzerine uzattı. RAB bütün gece güçlü doğu rüzgarıyla suları geri itti, denizi

karaya çevirdi. Sular ikiye bölündü, **22** İsrailliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçtiler. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturdu. **23** Mısırlılar artlarından geliyordu. Firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları denizde onları izliyordu. **24** Sabah nöbetinde RAB ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve onları şaşkına çevirdi. **25** Arabalarının tekerleklerini çıkardı; öyle ki, arabalarını zorlukla sürdüler. Mısırlılar, "İsrailliler'den kaçalım!" dediler, "Çünkü RAB onlar için bizimle savaşıyor." **26** RAB Musa'ya, "Elini denizin üzerine uzat" dedi, "Sular Mısırlılar'ın, savaş arabalarının, atlılarının üzerine dönsün." **27** Musa elini denizin üzerine uzattı. Sabaha karşı deniz olağan haline döndü. Mısırlılar sulardan kaçarken RAB onları denizin ortasında silkip attı. **28** Geri dönen sular savaş arabalarını, atlıları, İsrailliler'in peşinden denize dalan firavunun bütün ordusunu yuttu. Onlardan bir kişi bile sağ kalmadı. **29** Ama İsrailliler denizi kuru toprakta yürüyerek geçmişlerdi. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturmuştu. **30** RAB o gün İsrailliler'i Mısırlılar'ın elinden kurtardı. İsrailliler deniz kıyısında Mısırlılar'ın ölülerini gördüler. **31** RAB'bin Mısırlılar'a gösterdiği büyük gücü gören İsrail halkı RAB'den korkup O'na ve kulu Musa'ya güvendi.

15 Musa'yla İsrailliler RAB'be şu ezgiyi söylediler: "Ezgiler sunacağım RAB'be, Çünkü yüceldikçe yüceldi; Atları da, atlıları da denize döktü. **2** Rab gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni. O'dur Tanrım, Övgüler sunacağım O'na. O'dur babamın Tanrısı, Yücelteceğim O'nu. **3** Savaş eridir RAB, Adı RAB'dir. **4** "Denize attı firavunun ordusunu, Savaş arabalarını. Kamış Denizi'nde boğuldu seçme subayları. **5** Derin sulara gömüldüler, Taş gibi dibe indiler. **6** "Senin sağ elin, ya RAB, Senin sağ elin korkunç güce

sahiptir. Altında düşmanlar kırılır. **7** Devrilir sana başkaldıranlar
büyük görkemin karşısında, Gönderir gazabını anız gibi tüketirsin
onları. **8** Burnunun soluğu karşısında, Sular yığıldı bir araya.
Kabaran sular duvarlara dönüştü, Denizin göbeğindeki derin sular
dondu. **9** Düşman böbürlendi: ‘Peşlerine düşüp yakalayacağım
onları’ dedi, ‘Bölüşeceğim çapulu, Dileğimce yağmalayacağım,
Kılıcımı çekip yok edeceğim onları.’ **10** Üfledin soluğunu, denize
gömüldüler, Kurşun gibi engin sulara battılar. **11** “Var mı senin
gibisi ilahlar arasında, ya RAB? Senin gibi kutsallıkta görkemli,
heybetiyle övgüye değer, Harikalar yaratan var mı? **12** Sağ
elini uzattın, Yer yuttu onları. **13** Öncülük edeceksin sevginle
kurtardığın halka, Kutsal konutunun yolunu göstereceksin
gücünle onlara. **14** Uluslar duyup titreyecekler, Filist halkını
dehşet saracak. **15** Edom beyleri korkuya kapılacak, Moav
önderlerini titreme alacak, Kenan'da yaşayanların tümü korkudan
eriyecek. **16** Korku ve dehşet düşecek üzerlerine, Senin halkın
geçinceye dek, ya RAB, Sahip olduğun bu halk geçinceye
dek, Bileğinin gücü karşısında taş kesilecekler. **17** Ya RAB,
halkını içeri alacaksın. Kendi dağına, yaşamak için seçtiğin
yere, Ellerinle kurduğun kutsal yere dikeceksin, ya Rab! **18**
RAB sonsuza dek egemen olacaktır.” **19** Firavunun atları, savaş
arabaları, atlıları denize dalınca, RAB suları onların üzerine
çevirdi. Ama İsrailliler denizi kuru toprakta yürüyerek geçtiler. **20**
Harun'un kızkardeşi Peygamber Miryam tefini eline aldı, bütün
kadınlar teflerle, oynayarak onu izlediler. **21** Miryam onlara şu
ezgiyi söyledi: “Ezgiler sunun RAB'be, Çünkü yüceldikçe yüceldi,
Atları, atlıları denize döktü.” **22** Musa İsrailliler'i Kamış Denizi'nin
ötesine çıkardı. Şur Çölü'ne girdiler. Çölde üç gün yol aldılarsa
da su bulamadılar. **23** Mara'ya vardılar. Ama Mara'nın suyunu

içemediler, çünkü su acıydı. Bu yüzden oraya Mara adı verildi. **24** Halk, “Ne içeceğiz?” diye Musa'ya yakınmaya başladı. **25** Musa RAB'be yakardı. RAB ona bir ağaç parçası gösterdi. Musa onu suya atınca sular tatlı oldu. Orada RAB onlar için bir kural ve ilke koydu, hepsini sınadı. **26** “Ben, Tanrınız RAB'bin sözünü dikkatle dinler, gözümde doğru olanı yapar, buyruklarıma kulak verir, bütün kurallarıma uyarsanız, Mısırlılar'a verdiğim hastalıkların hiçbirini size vermeyeceğim” dedi, “Çünkü size şifa veren RAB benim.” **27** Sonra Elim'e gittiler. Orada on iki su kaynağı, yetmiş hurma ağacı vardı. Su kıyısında konakladılar.

16 Bütün İsrail topluluğu Elim'den ayrıldı. Mısır'dan çıktıktan sonra ikinci ayın on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne vardılar. **2** Çölde hepsi Musa'yla Harun'a yakınmaya başladı. **3** “Keşke RAB bizi Mısır'dayken öldürseydi” dediler, “Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyasıya yerdik. Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz.” **4** RAB Musa'ya, “Size gökten ekmek yağdıracağım” dedi, “Halk her gün gidip günlük ekmeğini toplayacak. Böylece onları sınayacağım: Benim yasama göre yaşıyorlar mı, yaşamıyorlar mı, göreceğim. **5** Altıncı gün her gün topladıklarının iki katını toplayıp hazırlayacaklar.” **6** Musa'yla Harun İsrailliler'e, “Bu akşam sizi Mısır'dan RAB'bin çıkardığını bileceksiniz” dediler, **7** “Sabah da RAB'bin görkemini göreceksiniz. Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki, bize söyleniyorsunuz?” **8** Sonra Musa, “Akşam size yemek için et, sabah da dilediğiniz kadar ekmek verilince, RAB'bin görkemini göreceksiniz” dedi, “Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki? Siz bize değil, RAB'be söyleniyorsunuz.” **9** Musa Harun'a, “Bütün İsrail topluluğuna söyle, RAB'bin huzuruna gelsinler”

dedi, “Çünkü RAB söylendiklerini duydu.” **10** Harun İsrail topluluğuna bunları anlatırken, çöle doğru baktılar. RAB'bin görkemi bulutta görünüyordu. **11** RAB Musa'ya şöyle dedi: **12** “İsrailliler'in yakınmalarını duydum. Onlara de ki, ‘Akşamüstü et yiyeceksiniz, sabah da ekmekle karnınızı doyuracaksınız. O zaman bileceksiniz ki, Tanrınız RAB benim.’” **13** Akşam bıldırcınlar geldi, ordugahı sardı. Sabah ordugahın çevresini çiy kaplamıştı. **14** Çiy eriyince, toprakta, çölün yüzeyinde kırağıya benzer ince pulcuklar göründü. **15** Bunu görünce İsrailliler birbirlerine, “Bu da ne?” diye sordular. Çünkü ne olduğunu anlayamamışlardı. Musa, “RAB'bin size yemek için verdiği ekmektir bu” dedi, **16** “RAB'bin buyruğu şudur: ‘Herkes yiyeceği kadar toplasın. Çadırınızdaki her kişi için birer omer alın.’” **17** İsrailliler söyleneni yaptılar. Kimi çok, kimi az topladı. **18** Omerle ölçtüklerinde, çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği yoktu. Herkes yiyeceği kadar toplamıştı. **19** Musa onlara, “Kimse sabaha bir parça bile bırakmasın” dedi. **20** Ama bazıları ona aldırmayıp sabaha bıraktılar. Bıraktıkları kurtlanıp kokmaya başlayınca Musa onlara öfkelendi. **21** Her sabah herkes yiyeceği kadar topluyordu. Güneş ortalığı ısıtınca, yerde kalanlar eriyordu. **22** Altıncı gün kişi başına iki omer, yani iki kat topladılar. Topluluğun önderleri gelip durumu Musa'ya bildirdiler. **23** Musa, “RAB'bin buyruğu şudur” dedi, “‘Yarın dinlenme günü, RAB için kutsal Şabat Günü'dür. Pişireceğinizi pişirin, haşlayacağınızı haşlayın. Artakalanı bir kenara koyun, sabaha kalsın.’” **24** Musa'nın buyurduğu gibi artakalanı sabaha bıraktılar. Ne koktu, ne kurtlandı. **25** Musa, “Artakalanı bugün yiyin” dedi, “Çünkü bugün RAB için Şabat Günü'dür. Bugün dışarda ekmek bulamayacaksınız. **26** Altı gün ekmek toplayacaksınız, ama

yedinci gün olan Şabat Günü ekmek bulunmayacak.” **27** Yedinci gün bazıları ekmek toplamak için dışarı çıktı, ama hiçbir şey bulamadılar. **28** RAB Musa'ya, “Ne zamana dek buyruklarıma ve yasalarıma uymayı reddedeceksiniz?” dedi, **29** “Size Şabat Günü'nü verdim. Bunun için altıncı gün size iki günlük ekmek veriyorum. Yedinci gün herkes neredeyse orada kalsın, dışarı çıkmasın.” **30** Böylece halk yedinci gün dinlendi. **31** İsrailliler o ekmeğe man adını verdiler. Kişniş tohumu gibi beyazımsı, tadı ballı yufka gibiydi. **32** Musa, “RAB'bin buyruğu şudur” dedi, “‘Mısır'dan sizi çıkardığımda, gelecek kuşakların çölde size yedirdiğim ekmeği görmesi için, bir omer saklansın.’” **33** Musa Harun'a, “Bir testi al, içine bir omer man doldur” dedi, “Gelecek kuşaklar için saklanmak üzere onu RAB'bin huzuruna koy.” **34** RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi Harun manı saklanmak üzere Antlaşma Levhaları'nın önüne koydu. **35** İsrailliler yerleştikleri Kenan topraklarına varıncaya dek kırk yıl man yediler. **36** –Bir omer efanın onda biridir.–

17 RAB'bin buyruğu uyarınca, bütün İsrail topluluğu Sin Çölü'nden ayrıldı, bir yerden öbürüne göçerek Refidim'de konakladı. Ancak orada içecek su yoktu. **2** Musa'ya, “Bize içecek su ver” diye çıkıştılar. Musa, “Niçin bana çıkışıyorsunuz?” dedi, “Neden RAB'bi deniyorsunuz?” **3** Ama halk susamıştı. “Niçin bizi Mısır'dan çıkardın?” diye Musa'ya söylendiler, “Bizi, çocuklarımızı, hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi?” **4** Musa, “Bu halka ne yapayım?” diye RAB'be feryat etti, “Neredeyse beni taşlayacaklar.” **5** RAB Musa'ya, “Halkın önüne geç” dedi, “Birkaç İsrail ileri gelenini ve Nil'e vurduğun değneği de yanına alıp yürü. **6** Ben Horev Dağı'nda bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, halk içsin diye

su fışkıracak.” Musa İsrail ileri gelenlerinin önünde denileni yaptı. **7** Oraya Massa ve Meriva adı verildi. Çünkü İsrailliler orada Musa'ya çıkışmış ve, “Acaba RAB aramızda mı, değil mi?” diye RAB'bi denemişlerdi. **8** Amalekliler gelip Refidim'de İsrailliler'e savaş açtılar. **9** Musa Yeşu'ya, “Adam seç, git Amalekliler'le savaş” dedi, “Yarın ben elimde Tanrı'nın değneğiyle tepenin üzerinde duracağım.” **10** Yeşu Musa'nın buyurduğu gibi Amalekliler'le savaştı. Bu arada Musa, Harun ve Hur tepenin üzerine çıktılar. **11** Musa elini kaldırdıkça İsrailliler, indirdikçe Amalekliler kazanıyordu. **12** Ne var ki, Musa'nın elleri yoruldu. Bir taş getirip altına koydular. Musa üzerine oturdu. Bir yanda Harun, öbür yanda Hur Musa'nın ellerini yukarıda tuttular. Güneş batıncaya dek Musa'nın elleri yukarıda kaldı. **13** Böylece Yeşu Amalek ordusunu yenip kılıçtan geçirdi. **14** RAB Musa'ya, “Bunu anı olarak kayda geç” dedi, “Yeşu'ya da söyle, Amalekliler'in adını yeryüzünden büsbütün sileceğim.” **15** Musa bir sunak yaptı, adını “Yahve nissi” koydu. **16** “Eller Rab'bin tahtına doğru kaldırıldı” dedi, “RAB kuşaklar boyunca Amalekliler'e karşı savaşacak!”

18 Musa'nın kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro, Tanrı'nın Musa ve halkı İsrail için yaptığı her şeyi, RAB'bin İsrailliler'i Mısır'dan nasıl çıkardığını duydu. **2** Musa'nın kendisine göndermiş olduğu karısı Sippora'yı ve iki oğlunu yanına aldı. Musa, “Garibim bu yabancı diyarda” diyerek oğullarından birine Gerşom adını vermişti. **4** Sonra, “Babamın Tanrısı bana yardım etti, beni firavunun kılıcından esirgedi” diyerek öbürüne de Eliezer adını koymuştu. **5** Yitro Musa'nın karısı ve oğullarıyla birlikte Tanrı Dağı'na, Musa'nın konakladığı çöle geldi. **6** Musa'ya şu haberi gönderdi: “Ben, kayınbaban Yitro, karın ve iki oğlunla birlikte sana geliyoruz.” **7** Musa kayınbabasını karşılamaya çıktı, önünde

eğilip onu öptü. Birbirinin hatırını sorup çadıra girdiler. **8** Musa İsrailliler uğruna RAB'bin firavunla Mısırlılar'a bütün yaptıklarını, yolda çektikleri sıkıntıları, RAB'bin kendilerini nasıl kurtardığını kayınbabasına bir bir anlattı. **9** Yitro RAB'bin İsrailliler'e yaptığı iyiliklere, onları Mısırlılar'ın elinden kurtardığına sevindi. **10** "Sizi Mısırlılar'ın ve firavunun elinden kurtaran RAB'be övgüler olsun" dedi, "Halkı Mısır'ın boyunduruğundan O kurtardı. **11** Artık biliyorum ki, RAB bütün ilahlardan büyüktür. Çünkü onların gurur duyduğu şeylerin üstesinden geldi." **12** Sonra Tanrı'ya yakmalık sunu ve kurbanlar getirdi. Harun'la bütün İsrail ileri gelenleri, Musa'nın kayınbabasıyla Tanrı'nın huzurunda yemek yemeye geldiler. **13** Ertesi gün Musa halkın davalarına bakmak için yargı kürsüsüne çıktı. Halk sabahtan akşama kadar çevresinde ayakta durdu. **14** Kayınbabası Musa'nın halk için yaptıklarını görünce, "Nedir bu, halka yaptığın?" dedi, "Neden sen tek başına yargıç olarak oturuyorsun da herkes sabahtan akşama kadar çevrende bekliyor?" **15** Musa, "Çünkü halk Tanrı'nın istemini bilmek için bana geliyor" diye yanıtladı, **16** "Ne zaman bir sorunları olsa, bana gelirler. Ben de taraflar arasında karar veririm; Tanrı'nın kurallarını, yasalarını onlara bildiririm." **17** Kayınbabası, "Yaptığın iş iyi değil" dedi, **18** "Hem sen, hem de yanındaki halk tükeneceksiniz. Bu işi tek başına kaldıramazsın. Sana ağır gelir. **19** Beni dinle, sana öğüt vereyim. Tanrı seninle olsun. Tanrı'nın önünde halkı sen temsil etmeli, sorunlarını Tanrı'ya sen iletmelisin. **20** Kuralları, yasaları halka öğret, izlemeleri gereken yolu, yapacakları işi göster. **21** Bunun yanısıra halkın arasından Tanrı'dan korkan, yetenekli, haksız kazançtan nefret eden dürüst adamlar seç; onları biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların başına önder ata. **22** Halka sürekli onlar yargıçlık etsin. Büyük

davaları sana getirsinler, küçük davaları kendileri çözsünler. Böylece işini paylaşmış olurlar. Yükün hafifler. **23** Eğer böyle yaparsan, Tanrı da buyurursa, dayanabilirsin. Herkes esenlik içinde evine döner." **24** Musa kayınbabasının sözünü dinledi. Söylediği her şeyi yerine getirdi. **25** İsrailliler arasından yetenekli adamlar seçti. Onları biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların başına önder atadı. **26** Halka sürekli yargıçlık eden bu kişiler zor davaları Musa'ya getirdiler, küçük davaları ise kendileri çözdüler. **27** Sonra Musa kayınbabasını uğurladı. Yitro da ülkesine döndü.

19 İsrailliler Mısır'dan çıktıktan tam üç ay sonra Sina Çölü'ne vardılar. **2** Refidim'den yola çıkıp Sina Çölü'ne girdiler. Orada, Sina Dağı'nın karşısında konakladılar. **3** Musa Tanrı'nın huzuruna çıktı. RAB dağdan kendisine seslendi: "Yakup soyuna, İsrail halkına şöyle diyeceksin: **4** Mısırlılar'a ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz. **5** Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir. **6** Siz benim için kâhinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız. İsrailliler'e böyle söyleyeceksin." **7** Musa gidip halkın ileri gelenlerini çağırdı ve RAB'bin kendisine buyurduğu her şeyi onlara anlattı. **8** Bütün halk bir ağızdan, "RAB'bin söylediği her şeyi yapacağız" diye yanıtladılar. Musa halkın yanıtını RAB'be iletti. **9** RAB Musa'ya, "Sana koyu bir bulut içinde geleceğim" dedi, "Öyle ki, seninle konuşurken halk işitsin ve her zaman sana güvensin." Musa halkın söylediklerini RAB'be iletti. **10** RAB Musa'ya, "Git, bugün ve yarın halkı arındır" dedi, "Giysilerini yıkasınlar. **11** Üçüncü güne hazır olsunlar. Çünkü üçüncü gün bütün halkın gözü önünde ben, RAB Sina Dağı'na ineceğim. **12** Dağın çevresine sınır çiz ve halka de ki, 'Sakın dağa çıkmayın,

dağın eteğine de yaklaşmayın! Kim dağa dokunursa, kesinlikle öldürülecektir. **13** Ya taşlanacak, ya da okla vurulacak; ona insan eli değmeyecek. İster hayvan olsun ister insan, yaşamasına izin verilmeyecek.' Ancak boru uzun uzun çalınınca dağa çıkabilirler." **14** Sonra Musa dağdan halkın yanına inip onları arındırdı. Herkes giysilerini yıkadı. **15** Musa halka, "Üçüncü güne hazır olun" dedi, "Bu süre içinde cinsel ilişkide bulunmayın." **16** Üçüncü günün sabahı gök gürledi, şimşekler çaktı. Dağın üzerinde koyu bir bulut vardı. Derken, çok güçlü bir boru sesi duyuldu. Ordugahta herkes titremeye başladı. **17** Musa halkın Tanrı'yla görüşmek üzere ordugahtan çıkmasına öncülük etti. Dağın eteğinde durdular. **18** Sina Dağı'nın her yanından duman tütüyordu. Çünkü RAB dağın üstüne ateş içinde inmişti. Dağdan ocak dumanı gibi duman çıkıyor, bütün dağ şiddetle sarsılıyordu. **19** Boru sesi gitgide yükselince, Musa konuştu ve Tanrı gök gürlemeleriyle onu yanıtladı. **20** RAB Sina Dağı'nın üzerine indi, Musa'yı dağın tepesine çağırdı. Musa tepeye çıktı. **21** RAB, "Aşağı inip halkı uyar" dedi, "Sakın beni görmek için sınırı geçmesinler, yoksa birçoğu ölür. **22** Bana yaklaşan kâhinler de kendilerini kutsasınlar, yoksa onları şiddetle cezalandırırım." **23** Musa, "Halk Sina Dağı'na çıkamaz" diye karşılık verdi, "Çünkü sen, 'Dağın çevresine sınır çiz, onu kutsal kıl' diyerek bizi uyardın." **24** RAB, "Aşağı inip Harun'u getir" dedi, "Ama kâhinlerle halk huzuruma gelmek için sınırı geçmesinler. Yoksa onları şiddetle cezalandırırım." **25** Bunun üzerine Musa aşağı inip durumu halka anlattı.

20 Tanrı şöyle konuştu: **2** "Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim. **3** "Benden başka tanrın olmayacak. **4** "Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da

yer altındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. **5** Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. **6** Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm. **7** "Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır. **8** "Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa. **9** Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. **10** Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. **11** Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim. **12** "Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun. **13** "Adam öldürmeyeceksin. **14** "Zina etmeyeceksin. **15** "Çalmayacaksın. **16** "Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin. **17** "Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin." **18** Halk gök gürlemelerini, boru sesini duyup şimşekleri ve dağın başındaki dumanı görünce korkudan titremeye başladı. Uzakta durarak **19** Musa'ya, "Bizimle sen konuş, dinleyelim" dediler, "Ama Tanrı konuşmasın, yoksa ölürüz." **20** Musa, "Korkmayın!" diye karşılık verdi, "Tanrı sizi denemek için geldi; Tanrı korkusu üzerinizde olsun, günah işlemeyesiniz diye." **21** Musa Tanrı'nın içinde bulunduğu koyu karanlığa yaklaşırken halk uzakta durdu. **22** RAB Musa'ya şöyle dedi: "İsrailliler'e de ki, 'Göklerden sizinle konuştuğumu gördünüz.

23 Benim yanımsıra başka ilahlar yapmayacaksınız, altın ya da gümüş ilahlar dökmeyeceksiniz. **24** Benim için toprak bir sunak yapacaksınız. Yakmalık ve esenlik sunularınızı, davarlarınızı, sığırlarınızı onun üzerinde sunacaksınız. Adımı anımsattığım her yere gelip sizi kutsayacağım. **25** Eğer bana taş sunak yaparsanız, yontma taş kullanmayın. Çünkü kullanacağınız alet sunağın kutsallığını bozar. **26** Sunağımın üzerine basamakla çıkmayacaksınız. Çünkü çıplak yeriniz görünebilir.'"

21 "İsrailliler'e şu ilkeleri bildir: **2** "İbrani bir köle satın alırsan, altı yıl kölelik edecek, ama yedinci yıl karşılık ödemeden özgür olacak. **3** Bekâr geldiyse, yalnız kendisi özgür olacak; evli geldiyse, karısı da özgür olacak. **4** Efendisi kendisine bir kadın verir ve o kadından çocukları olursa, kadın ve çocuklar efendisinde kalacak, yalnız kendisi gidecek. **5** "Ama köle açıkça, 'Ben efendimi, karımla çocuklarımı seviyorum, özgür olmak istemiyorum' derse, **6** efendisi onu yargıç huzuruna çıkaracak. Kapıya ya da kapı sövesine yaklaştırıp kulağını bizle delecek. Böylece köle yaşam boyu efendisine hizmet edecek. **7** "Eğer bir adam kızını cariye olarak satarsa, kız erkek köleler gibi özgür bırakılmayacak. **8** Efendisi kızla nişanlanır, sonra kızdan hoşlanmazsa, kızın geri alınmasına izin vermelidir. Kızı aldattığı için onu yabancılara satamaz. **9** Eğer cariyeyi oğluna nişanlarsa, ona kendi kızı gibi davranmalıdır. **10** Eğer ikinci bir kadınla evlenirse, ilk karısını nafakadan, giysiden, karılık haklarından yoksun bırakmamalıdır. **11** Eğer bu üç hakkı ona vermezse, kadın karşılıksız özgür olacaktır." **12** "Kim birini vurup öldürürse, kendisi de kesinlikle öldürülecektir. **13** Ama olayda kasıt yoksa, ona ben izin vermişsem, size adamın kaçacağı yeri bildireceğim. **14** Eğer bir adam komşusuna düzen kurar, kasıtlı olarak saldırıp onu

öldürürse, sunağıma bile kaçmış olsa, onu çıkarıp öldüreceksiniz.
15 “Kim annesini ya da babasını döverse, kesinlikle öldürülecektir.
16 “Kim adam kaçırırsa, onu ister satmış olsun, ister elinde tutsun,
kesinlikle öldürülecektir. **17** “Annesine ya da babasına lanet eden
kesinlikle öldürülecektir. **18** “Kavga çıkar, bir adam komşusuna
taşla ya da yumrukla vurur, vurulan adam ölmeyip yatağa
düşer, **19** sonra kalkıp değnekle dışarıda gezebilirse, vuran
adam suçsuz sayılacaktır. Yalnız yaralının kaybettiği zamanın
karşılığını ödeyecek ve tümüyle iyileşmesini sağlayacaktır. **20** “Bir
adam erkek ya da kadın kölesini değnekle döverken öldürürse,
kesinlikle cezalandırılacaktır. **21** Ama köle hemen ölmez, bir iki
gün sonra ölürse, köle sahibi ceza görmeyecektir. Çünkü köle
onun malı sayılır. **22** “İki kişi kavga ederken gebe bir kadına
çarpar, kadın erken doğum yapar ama başka bir zarar görmezse,
saldırgan, kadının kocasının istediği ve yargıçların onayladığı
miktarda para cezasına çarptırılacaktır. **23** Ama başka bir zarar
varsa, cana karşılık can, göze karşılık göz, dişe karşılık diş, ele
karşılık el, ayağa karşılık ayak, yanığa karşılık yanık, yaraya
karşılık yara, bereye karşılık bere ödenecektir. **26** “Bir adam
erkek ya da kadın kölesini gözüne vurarak kör ederse, gözüne
karşılık onu özgür bırakacaktır. **27** Eğer erkek ya da kadın
kölesinin dişini kırarsa, dişine karşılık onu özgür bırakacaktır.”
28 “Eğer bir boğa bir erkeği ya da kadını boynuzuyla vurup
öldürürse, kesinlikle taşlanacak ve eti yenmeyecektir. Boğanın
sahibi ise suçsuz sayılacaktır. **29** Ama saldırganlığı bilinen bir
boğanın sahibi uyarılmasına karşın boğasına sahip çıkmazsa ve
boğası bir erkeği ya da kadını öldürürse, hem boğa taşlanacak,
hem de sahibi öldürülecektir. **30** Ancak, boğanın sahibinden para
cezası istenirse, istenen miktarı ödeyerek canını kurtarabilir.

31 Boğa ister erkek, ister kız çocuğunu öldürsün, aynı kural uygulanacaktır. **32** Eğer boğa bir erkek ya da kadın köleyi öldürürse, kölenin efendisine otuz şekel gümüş verilecek ve boğa taşlanacaktır. **33** "Bir adam bir çukur açar ya da kazdığı çukurun üzerini örtmezse ve çukura bir boğa ya da bir eşek düşerse, **34** çukuru kazan hayvanın bedelini ödeyecektir. Parayı hayvanın sahibine verecek, ölü hayvan kendisinin olacaktır. **35** "Bir adamın boğası komşusunun boğasını yaralar, yaralı boğa ölürse, sağ boğayı satıp parasını paylaşacak, ölü hayvanı da bölüşeceklerdir. **36** Eğer boğanın saldırgan olduğu ve sahibinin ona sahip çıkmadığı biliniyorsa, boğaya karşılık boğa verecek ve ölü hayvan kendisine kalacaktır."

22 "Bir adam öküz ya da davar çalıp boğazlar ya da satarsa, bir öküze karşılık beş öküz, bir koyuna karşılık dört koyun ödeyecektir. **2** "Bir hırsız bir eve girerken yakalanıp öldürülürse, öldüren kişi suçlu sayılmaz. **3** Ancak olay güneş doğduktan sonra olmuşsa, kan dökmekten sorumlu sayılır. "Hırsız çaldığının karşılığını kesinlikle ödemelidir. Hiçbir şeyi yoksa, hırsızlık yaptığı için köle olarak satılacaktır. **4** Çaldığı mal –öküz, eşek ya da koyun– sağ olarak elinde yakalanırsa, iki katını ödeyecektir. **5** "Tarlada ya da bağda hayvanlarını otlatan bir adam, hayvanlarının başkasının tarlasında otlamasına izin verirse, zararı kendi tarlasının ya da bağının en iyi ürünleriyle ödeyecektir. **6** "Birinin yaktığı ateş dikenlere sıçrar, ekin demetleri, tarladaki ekin ya da tarla yanarsa, yangın çıkaran kişi zararı ödeyecektir. **7** "Biri komşusuna saklasın diye parasını ya da eşyasını emanet eder ve bunlar komşusunun evinden çalınırsa, hırsız yakalandığında iki katını ödemelidir. **8** Ama hırsız yakalanmazsa, komşusunun eşyasına el uzatıp uzatmadığının anlaşılması için ev sahibi

yargıç huzuruna çıkmalıdır. **9** Emanete ihanet edilen konularda, öküz, eşek, koyun, giysi, herhangi bir kayıp eşya için ‘Bu benimdir’ diyen her iki taraf sorunu yargıcın huzuruna getirmelidir. Yargıcın suçlu bulduğu kişi komşusuna iki kat ödeyecektir. **10** “Bir adam komşusuna korusun diye eşek, öküz, koyun ya da herhangi bir hayvan emanet ettiğinde, hayvan ölür, sakatlanır ya da kimse görmeden çalınırsa, **11** komşusu adamın malına el uzatmadığına ilişkin RAB'bin huzurunda ant içmelidir. Mal sahibi bunu kabul edecek ve komşusu bir şey ödemeyecektir. **12** Ama mal gerçekten ondan çalınmışsa, karşılığı sahibine ödenmelidir. **13** Emanet hayvan parçalanmışsa, adam parçalarını kanıt olarak göstermelidir. Parçalanan hayvan için bir şey ödemeyecektir. **14** “Biri komşusundan bir hayvan ödünç alır, sahibi yokken hayvan sakatlanır ya da ölürse, karşılığını ödemelidir. **15** Ama sahibi hayvanla birlikteyse, ödünç alan karşılığını ödemeyecektir. Hayvan kiralanmışsa, kayıp ödenen kiraya sayılmalıdır.” **16** “Eğer biri nişanlı olmayan bir kızı aldatıp onunla yatarsa, başlık parasını ödemeli ve onunla evlenmelidir. **17** Babası kızını ona vermeyi reddederse, adam normal başlık parası neyse onu ödemelidir. **18** “Büyücü kadını yaşatmayacaksınız. **19** “Hayvanlarla cinsel ilişki kuran herkes öldürülecektir. **20** “RAB'den başka bir ilaha kurban kesen ölüm cezasına çarptırılacaktır. **21** “Yabancıya haksızlık ve baskı yapmayacaksınız. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız. **22** “Dul ve öksüzün hakkını yemeyeceksiniz. **23** Yerseniz, bana feryat ettiklerinde onları kesinlikle işitirim. **24** Öfkem alevlenir, sizi kılıçtan geçirtirim. Kadınlarınız dul, çocuklarınız öksüz kalır. **25** “Halkıma, aranızda yaşayan bir yoksula ödünç para verirseniz, ona tefeci gibi davranmayacaksınız. Üzerine faiz eklemeyeceksiniz. **26** Komşunuzun abasını rehin alırsanız, gün

batmadan geri vereceksiniz. **27** Çünkü tek örtüsü abasıdır, ancak onunla örtünebilir. Onsuz nasıl yatar? Bana feryat ederse işiteceğim, çünkü ben iyilikseverim. **28** "Tanrı'ya sövmeyeceksiniz. Halkınızın önderine lanet etmeyeceksiniz. **29** "Ürününüzü ve şıranızı sunmakta gecikmeyeceksiniz. İlk doğan oğullarınızı bana vereceksiniz. **30** Öküzlerinize, davarlarınıza da aynı şeyi yapacaksınız. Yedi gün analarıyla kalacaklar, sekizinci gün onları bana vereceksiniz. **31** "Benim kutsal halkım olacaksınız. Bunun içindir ki, kırda parçalanmış hayvanların etini yemeyecek, köpeklerin önüne atacaksınız."

23 "Yalan haber taşımayacaksınız. Haksız yere tanıklık ederek kötü kişiye yan çıkmayacaksınız. **2** "Kötülük yapan kalabalığı izlemeyeceksiniz. Bir davada çoğunluktan yana konuşarak adaleti saptırmayacaksınız. **3** Duruşmada yoksulu kayırmayacaksınız. **4** "Düşmanınızın yolunu şaşırmış öküzüne ya da eşeğine rastlarsanız, onu kendisine geri götüreceksiniz. **5** Sizden nefret eden kişinin eşeğini yük altında çökmüş görürseniz, kendi haline bırakıp gitmeyecek, ona yardımcı olacaksınız. **6** "Duruşmada yoksula karşı adaleti saptırmayacaksınız. **7** Yalandan uzak duracak, suçsuz ve doğru kişiyi öldürmeyeceksiniz. Çünkü ben kötü kişiyi aklamam. **8** "Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet göreni kör eder, haklıyı haksız çıkarır. **9** "Yabancıya baskı yapmayacaksınız. Yabancılığın ne olduğunu bilirsiniz. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız. **10** "Toprağınızı altı yıl ekecek, ürününü toplayacaksınız. **11** Ama yedinci yıl nadasa bırakacaksınız; öyle ki, halkınızın arasındaki yoksullar yiyecek bulabilsin, onlardan artakalanı da yabanıl hayvanlar yesin. Bağınıza ve zeytinliğinize de aynı şeyi yapın. **12** "Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Böylece hem öküzünüz,

eşeğiniz dinlenir, hem de kadın kölenizin oğulları ve yabancılar rahat eder. **13** “Söylediğim her şeyi yerine getirin. Başka ilahların adını anmayın, ağzınıza almayın.” **14** “Yılda üç kez bana bayram yapacaksınız. **15** Size buyurduğum gibi, Aviv ayının belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmek yiyerek Mayasız Ekmek Bayramı'nı kutlayacaksınız. Çünkü Mısır'dan o ay çıktınız. “Kimse huzuruma eli boş çıkmasın. **16** “Tarlaya ektiğiniz ürünleri biçtiğinizde ilk ürünlerle Hasat Bayramı'nı kutlayacaksınız. “Yıl sonunda tarladan ürünlerinizi topladığınızda Ürün Devşirme Bayramı'nı kutlayacaksınız. **17** “Bütün erkekleriniz yılda üç kez ben Egemen RAB'bin huzuruna çıkacaklar. **18** “Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. “Bayramda bana kurban edilen hayvanın yağı sabaha bırakılmamalı. **19** “Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na getireceksiniz. “Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız.” **20** “Yolda sizi koruması, hazırladığım yere götürmesi için önünüzden bir melek gönderiyorum. **21** Ona dikkat edin, sözünü dinleyin, başkaldırmayın. Çünkü beni temsil ettiği için başkaldırınızı bağışlamaz. **22** Ama onun sözünü dikkatle dinler, bütün söylediklerimi yerine getirirseniz, düşmanlarınıza düşman, hasımlarınıza hasım olacağım. **23** Meleğim önünüzden gidecek, sizi Amor, Hitit, Periz, Kenan, Hiv ve Yevus topraklarına götürecek. Onları yok edeceğim. **24** Onların ilahları önünde eğilmeyecek, tapınmayacaksınız; törelerini izlemeyeceksiniz. Tersine, ilahlarını yok edecek, dikili taşlarını büsbütün parçalayacaksınız. **25** Tanrınız RAB'be tapacaksınız. Ekmeğinizi, suyunuzu bereketli kılacak, aranızdaki hastalıkları yok edeceğim. **26** Ülkenizde kısır ve çocuk düşüren kadın olmayacak. Size uzun ömür vereceğim. **27** “Dehşetimi önünüzden gönderecek, karşılaşacağınız bütün

halkları şaşkına çevireceğim. Düşmanlarınız önünüzden kaçacak.
28 Hivliler'i, Kenanlılar'ı, Hititler'i önünüzden kovmaları için
önünüzsıra eşekarısı göndereceğim. **29** Ama onları bir yıl
içinde kovmayacağım. Yoksa ülke viran olur, yabanıl hayvanlar
çoğaldıkça çoğalır, sayıları sizi aşar. **30** Siz çoğalıncaya, toprağı
yurt edininceye dek onları azar azar kovacağım. **31** "Sınırlarınızı
Kamış Denizi'nden Filist Denizi'ne, çölden Fırat Irmağı'na kadar
genişleteceğim. Ülke halkını elinize teslim edeceğim. Onları
önünüzden kovacaksınız. **32** Onlarla ya da ilahlarıyla antlaşma
yapmayacaksınız. **33** Onları ülkenizde barındırmayacaksınız.
Yoksa bana karşı günah işlemenize neden olurlar. İlahlarına
taparsanız, size tuzak olur."

24 RAB Musa'ya, "Sen, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail ileri
gelenlerinden yetmiş kişi bana gelin" dedi, "Bana uzaktan
tapın. **2** Yalnız sen bana yaklaşacaksın. Ötekiler yaklaşmamalı.
Halk seninle dağa çıkmamalı." **3** Musa gidip RAB'bin bütün
buyruklarını, ilkelerini halka anlattı. Herkes bir ağızdan, "RAB'bin
her söylediğini yapacağız" diye karşılık verdi. **4** Musa RAB'bin
bütün buyruklarını yazdı. Sabah erkenden kalkıp dağın eteğinde
bir sunak kurdu, İsrail'in on iki oymağını simgeleyen on iki
taş sütun dikti. **5** Sonra İsrailli gençleri gönderdi. Onlar da
RAB'be yakmalık sunular sundular, esenlik kurbanları olarak
boğalar kestiler. **6** Musa kanın yarısını leğenlere doldurdu, öbür
yarısını sunağın üzerine döktü. **7** Sonra antlaşma kitabını alıp
halka okudu. Halk, "RAB'bin her söylediğini yapacağız, O'nu
dinleyeceğiz" dedi. **8** Musa leğenlerdeki kanı halkın üzerine
serpti ve, "Bütün bu sözler uyarınca, RAB'bin sizinle yaptığı
antlaşmanın kanı budur" dedi. **9** Sonra Musa, Harun, Nadav,
Avihu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi dağa çıkarak **10**

İsrail'in Tanrısı'nı gördüler. Tanrı'nın ayakları altında laciverttaşını andıran bir döşeme vardı. Gök gibi duruydu. **11** Tanrı İsrail soylularına zarar vermedi. Tanrı'yı gördüler, sonra yiyip içtiler. **12** RAB Musa'ya, "Dağa, yanıma gel" dedi, "Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalarla buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim." **13** Musa'yla yardımcısı Yeşu hazırlandılar. Musa Tanrı Dağı'na çıkarken, **14** İsrail ileri gelenlerine, "Geri dönünceye kadar bizi burada bekleyin" dedi, "Harun'la Hur aranızda; kimin sorunu olursa onlara başvursun." **15** Musa dağa çıkınca, bulut dağı kapladı. **16** RAB'bin görkemi Sina Dağı'nın üzerine indi. Bulut dağı altı gün örttü. Yedinci gün RAB bulutun içinden Musa'ya seslendi. **17** RAB'bin görkemi İsrailliler'e dağın doruğunda yakıcı bir ateş gibi görünüyordu. **18** Musa bulutun içinden dağa çıktı. Kırk gün kırk gece dağda kaldı.

25 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrailliler'e söyle, bana armağan getirsinler. Gönülden veren herkesin armağanını alın. **3** Onlardan alacağınız armağanlar şunlardır: Altın, gümüş, tunç; **4** lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, **5** deri, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı, **6** kandil için zeytinyağı, mesh yağıyla güzel kokulu buhur için baharat, **7** başkâhinin efoduyla göğüslüğü için oniks ve öbür kakma taşlar. **8** "Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar. **9** Konutu ve eşyalarını sana göstereceğim örneğe tıpatıp uygun yapın." **10** "Akasya ağacından bir sandık yapsınlar. Boyu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşın olsun. **11** İçini de dışını da saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap. **12** Dört altın halka döküp dört ayağına tak. İkisi bir yanda, ikisi öbür yanda olacak. **13** Akasya ağacından sırıklar yapıp altınla kapla. **14** Sandığın taşınması için sırıkları yanlardaki halkalara geçir. **15** Sırıklar sandığın halkalarında kalacak,

çıkarılmayacak. **16** Antlaşmanın taş levhalarını sana vereceğim.
Onları sandığın içine koy. **17** “Saf altından bir Bağışlanma Kapağı
yap. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşın olacak. **18** Kapağın iki
kenarına dövme altından birer Keruv yap. **19** Keruvlar'dan birini
bir kenara, öbürünü öteki kenara, kapakla tek parça halinde
yap. **20** Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtecek.
Yüzleri birbirine dönük olacak ve kapağa bakacak. **21** Kapağı
sandığın üzerine, sana vereceğim taş levhaları ise sandığın içine
koy. **22** Seninle orada, Levha Sandığı'nın üstündeki Keruvlar
arasında, Bağışlanma Kapağı'nın üzerinde görüşeceğim ve
İsrailliler için sana buyruklar vereceğim.” **23** “Akasya ağacından
bir masa yap. Boyu iki, eni bir, yüksekliği bir buçuk arşın olacak.
24 Masayı saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap. **25**
Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak
altın pervazla çevir. **26** Masa için dört altın halka yap, dört
ayak üzerindeki dört köşeye yerleştir. **27** Masanın taşınması
için sırıkların içinden geçeceği halkalar kenarlığa yakın olmalı.
28 Sırıkları akasya ağacından yap, altınla kapla. Masa onlarla
taşınacak. **29** Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik
sunu testileri, tasları yap. **30** Ekmekleri sürekli olarak huzuruma,
masanın üzerine koyacaksın.” **31** “Saf altından bir kandillik yap.
Ayağı, gövdesi dövme altın olsun. Çanak, tomurcuk ve çiçek
motifleri kendinden olsun. **32** Kandillik üç kolu bir yanda, üç
kolu öteki yanda olmak üzere altı kollu olacak. **33** Her kolda
badem çiçeğini andıran üç çanak, tomurcuk ve çiçek motifi
bulunacak. Altı kol da aynı olacak. **34** Kandilliğin gövdesinde
badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek motifi
olacak. **35** Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun,
üçüncü iki kolun altında kendinden birer tomurcuk bulunacak.

Toplam altı kol olacak. **36** Tomurcukları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altından olacak. **37** “Kandillik için yedi kandil yap; kandiller karşısını aydınlatacak biçimde yerleştirilsin. **38** Fitil maşaları, tablaları saf altından olacak. **39** Bütün takımları dahil kandilliğe bir talant saf altın harcanacak. **40** Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et.”

26 “Tanrı'nın Konutu'nu on perdeden yap. Perdeler lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden olsun, üzeri Keruvlar'la ustaca süslensin. **2** Her perdenin boyu yirmi sekiz, eni dört arşın olmalı. Bütün perdeler aynı ölçüde olacak. **3** Perdeler beşer beşer birbirine eklenerek iki takım perde yapılacak. **4** Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler aç. Öbür takımın kenarına da aynı şeyi yap. **5** Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesine ellişer ilmek aç. İlmekler birbirine karşı olmalı. **6** Elli altın kopça yap, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştir. Böylece konut tek parça haline gelecek. **7** “Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on bir perde yap. **8** Her perdenin boyu otuz, eni dört arşın olacak. On bir perde de aynı ölçüde olmalı. **9** Beş perde birbirine, altı perde birbirine birleştirilecek. Altıncı perdeyi çadırın önünde katla. **10** Her iki perde takımının kenarlarına ellişer ilmek aç. **11** Elli tunç kopça yap, kopçaları ilmeklere geçir ki, çadır tek parça haline gelsin. **12** Çadırın perdelerinden artan yarım perde konutun arkasından sarkacak. **13** Perdelerin uzun kenarlarından artan kumaş çadırın yanlarından birer arşın sarkarak konutu örtecek. **14** Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, onun üstüne de deriden başka bir örtü yap. **15** “Konut için akasya ağacından dikine çerçeveler yap. **16** Her çerçevenin boyu on, eni bir buçuk arşın olacak. **17** Çerçevelerin birbirine uyan iki paralel çıkıntısı

olacak. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde yapacaksın.
18 Konutun güneyi için yirmi çerçeve yap. **19** Her çerçevenin
altında iki çıkıntı için birer taban olmak üzere, yirmi çerçevenin
altında kırk gümüş taban yap. **20** Konutun öbür yanı, yani
kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban
olmak üzere kırk gümüş taban yap. **22** Konutun batıya bakacak
arka tarafı için altı çerçeve yap. **23** Arkada konutun köşeleri
için iki çerçeve yap. **24** Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı
kalacak, üst tarafı ise birinci halkayla birleştirilecek. İki köşeyi
oluşturan iki çerçeve aynı biçimde olacak. **25** Böylece sekiz
çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere on
altı gümüş taban olacak. **26** “Konutun bir yanındaki çerçeveler
için beş, öbür yanındaki çerçeveler için beş, batıya bakan arka
tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından
kirişler yap. **28** Çerçevelerin ortasındaki kiriş çadırın bir ucundan
öbür ucuna geçecek. **29** Çerçeveleri ve kirişleri altınla kapla,
kirişlerin geçeceği halkaları da altından yap. **30** “Konutu dağda
sana gösterilen plana göre yap. **31** “Lacivert, mor, kırmızı
iplikle özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yap; üzerini
Keruvlar'la ustaca süsle. **32** Dört gümüş taban üstünde duran
akasya ağacından altın kaplı dört direk üzerine as. Çengelleri
altın olacak. **33** Perdeyi kopçaların altına asıp Levha Sandığı'nı
perdenin arkasına koy. Perde Kutsal Yer'le En Kutsal Yer'i
birbirinden ayıracak. **34** Bağışlanma Kapağı'nı En Kutsal Yer'de
bulunan Levha Sandığı'nın üzerine koy. **35** Masayı perdenin
öbür tarafına, konutun kuzeye bakan yanına yerleştir; kandilliği
masanın karşısına, konutun güney tarafına koy. **36** “Çadırın
giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş
ince ketenden nakışlı bir perde yap. **37** Perdeyi asmak için

akasya ağacından beş direk yap, altınla kapla. Çengelleri de altın olacak. Direkler için tunçtan beş taban dök.”

27 “Sunağı akasya ağacından kare biçiminde yap. Eni ve boyu beşer arşın, yüksekliği üç arşın olacak. **2** Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini tunçla kapla. **3** Sunak için yağ ve kül kovaları, kürekler, çanaklar, büyük çatallar, ateş kapları yap. Tümü tunç olacak. **4** Ağ biçiminde tunç bir ızgara da yap, dört köşesine birer tunç halka tak. **5** Izgarayı sunağın kenarının altına koy. Öyle ki, aşağı doğru sunağın yarısına yetişsin. **6** Sunak için akasya ağacından sırıklar yap, tunçla kapla. **7** Sırıklar halkalara geçirilecek ve sunak taşınırken iki yanında olacak. **8** Sunağı tahtadan, içi boş yapacaksın. Tıpkı dağda sana gösterildiği gibi olacak.” **9** “Konuta bir avlu yap. Avlunun güney tarafı için yüz arşın boyunda, özenle dokunmuş ince keten perdeler yapacaksın. **10** Perdeler için yirmi direk yapılacak; direklerin tabanları tunç, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş olacak. **11** Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler için yirmi tunç taban yapılacak. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüşten olacak. **12** “Avlunun batı tarafı için elli arşın boyunda perde, on direk, on taban yapılacak. **13** Doğuya bakan tarafta avlunun eni elli arşın olacak. **14** Girişin bir tarafında on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak. **15** Girişin öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak. **16** “Avlunun girişinde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yirmi arşın boyunda nakışlı bir perde olacak. Dört direği ve dört tabanı bulunacak. **17** Avlunun çevresindeki bütün direkler gümüş çemberlerle donatılacak. Çengelleri gümüş, tabanları tunç olacak. **18** Avlunun boyu yüz, eni elli, çevresindeki perdelerin yüksekliği beş arşın olacak.

Perdeleri özenle dokunmuş ince ketenden, tabanları tunçtan olacak. **19** Konutta her türlü hizmet için kullanılacak bütün aletler, konutun ve avlunun bütün kazıkları da tunçtan olacak." **20** "İsrail halkına buyruk ver, kandilin sürekli yanıp ışık vermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler. **21** Harun'la oğulları kandilleri benim huzurumda, Buluşma Çadırı'nda, Levha Sandığı'nın önündeki perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar yanar tutacaklar. İsrailliler için kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu."

28 "Bana kâhinlik etmeleri için İsrailliler arasından ağabeyin Harun'u, oğulları Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ı yanına al. **2** Ağabeyin Harun'a görkem ve saygınlık kazandırmak için kutsal giysiler yap. **3** Bilgelik verdiğim becerikli adamlara söyle, Harun'a giysi yapsınlar. Öyle ki, bana kâhinlik etmek için kutsal kılınmış olsun. **4** Yapacakları giysiler şunlardır: Göğüslük, efod, kaftan, nakışlı mintan, sarık, kuşak. Bana kâhinlik etmeleri için ağabeyin Harun'a ve oğullarına bu kutsal giysileri yapacaklar. **5** Altın sırma, lacivert, mor, kırmızı iplik, ince keten kullanacaklar." **6** "Efodu altın sırmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden ustaca yapacaklar. **7** Bağlanabilmesi için iki köşesine takılmış ikişer omuzluğu olacak. **8** Efodun üzerinde efod gibi ustaca dokunmuş bir şerit olacak. Efodun bir parçası gibi lacivert, mor, kırmızı iplikle, altın sırmayla, özenle dokunmuş ince ketenden olacak. **9** İki oniks taşı alacak, İsrailoğulları'nın adlarını, doğuş sırasına göre altısını birinin, altısını ötekinin üzerine oyacaksın. **11** İsrailoğulları'nın adlarını bu iki taşın üzerine usta oymacıların mühür oyduğu gibi oyacaksın. Taşları altın yuvalar içine koyduktan sonra İsrailliler'in anılması için efodun omuzluklarına tak. Harun, anılmaları için onların adlarını RAB'bin önünde iki omuzunda taşıyacak. **13** Altın

yuvalar ve saf altından iki zincir yap. Zincirleri örme kordon gibi yapıp yuvalara yerleştir.” **15** “Usta işi bir karar göğüslüğü yap. Onu da efod gibi, altın sırmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yap. **16** Dört köşe, eni ve boyu birer karış olacak; ikiye katlanacak. **17** Üzerine dört sıra taş yuvası kak. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt; **18** ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı; **19** üçüncü sırada gökyakut, agat, ametist; **20** dördüncü sırada sarı yakut, oniks ve yeşim olacak. Taşlar altın yuvalara kakılacak. **21** On iki taş olacak. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğulları'nın adları bir bir oyulacak. Bu taşlar İsrail'in on iki oymağını simgeleyecek. **22** “Göğüslük için saf altından örme zincirler yap. **23** İki altın halka yap, göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koy. **24** İki örme altın zinciri göğüslüğün köşelerindeki halkalara tak. **25** Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağla. **26** İki altın halka daha yap; her birini göğüslüğün alt iki köşesine, efoda bitişik iç kenarına tak. **27** İki altın halka daha yap; efodun önündeki omuzluklara alttan, dikişe yakın, ustaca dokunmuş şeridin yukarısına tak. **28** Göğüslüğün halkalarıyla efodun halkaları lacivert kordonla birbirine bağlanacak. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmasın. **29** “Harun Kutsal Yer'e girerken, İsrailoğulları'nın adlarının yazılı olduğu karar göğüslüğünü yüreğinin üzerinde taşıyacak. Öyle ki, ben, RAB halkımı sürekli anımsayayım. **30** Urim'le Tummim'i karar göğüslüğünün içine koy; öyle ki, Harun ne zaman huzuruma çıksa yüreğinin üzerinde olsunlar. Böylece Harun İsrailoğulları'nın karar vermek için kullandıkları Urim'le Tummim'i RAB'bin huzurunda sürekli yüreğinin üzerinde taşıyacak.” **31** “Efodun altına giyilen

kaftanı salt lacivert iplikten yap. **32** Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bırak. Yırtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevir. **33** Kaftanın kenarını çepeçevre lacivert, mor, kırmızı iplikten nar motifleriyle beze, aralarına altın çıngıraklar tak. **34** Eteğin ucu bir altın çıngırak, bir nar, bir altın çıngırak, bir nar olmak üzere çepeçevre kaplanacak. **35** Harun hizmet ederken bu kaftanı giyecek. En Kutsal Yer'e, huzuruma girip çıkarken duyulan çıngırak sesi onun ölmediğini gösterecek. **36** “Saf altından bir levha yap ve üzerine mühür oyar gibi ‘RAB'be adanmıştır’ sözünü oy; **37** lacivert bir kordonla sarığın ön tarafına bağla. **38** Harun onu alnında taşıyacak. İsrailliler kutsal bağışlarını getirirken suç işlemişlerse, suçlarını Harun taşıyacak; onlar önümde kabul görsün diye levha sürekli Harun'un alnında bulunacak. **39** “İnce ketenden işlemeli bir mintan doku, ince ketenden bir sarık, bir de nakışlı kuşak yap. **40** “Harun'un oğullarına mintanlar, kuşaklar, görkem ve saygınlık kazandıracak başlıklar yap. **41** Bu giysileri ağabeyin Harun'a ve oğullarına giydir; sonra bana kâhinlik etmeleri için onları meshedip ata ve kutsal kıl. **42** “Edep yerlerini örtmek için onlara keten donlar yap. Boyu belden uyluğa kadar olacak. **43** Harun'la oğulları Buluşma Çadırı'na girdiklerinde ya da Kutsal Yer'de hizmet etmek üzere sunağa yaklaştıklarında, suç işleyip ölmemek için bu donları giyecekler. Harun ve soyundan gelenler için sürekli bir kural olacak bu.”

29 “Bana kâhinlik edebilmeleri için, Harun'la oğullarını kutsal kılmak üzere şunları yap: Bir boğa ile iki kusursuz koç al. **2** İnce buğday ununda mayasız ekmek, zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar yap. **3** Bunları bir sepete koyup boğa ve iki koçla birlikte bana

getir. **4** Harun'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne
getirip yıka. **5** Giysileri al; mintanı, efodun altına giyilen kaftanı,
efodu ve göğüslüğü Harun'a giydir. Efodun ustaca dokunmuş
şeridini bağla. **6** Başına sarığı sar, üzerine de kutsal tacı koy. **7**
Sonra mesh yağını al, başına dökerek onu meshet. **8** Harun'un
oğullarını öne çıkarıp onlara mintan giydir. **9** Bellerine kuşak
bağla, başlarına başlık koy. Kalıcı bir kural olarak kâhinlik onların
işi olacak. Böylece Harun'la oğullarını atamış olacaksın. **10**
“Boğayı Buluşma Çadırı'nın önüne getir, Harun'la oğulları ellerini
boğanın başına koysunlar. **11** Boğayı huzurumda, Buluşma
Çadırı'nın giriş bölümünde keseceksin. **12** Kanını parmağınla
sunağın boynuzlarına sür, artan kanı sunağın dibine dök. **13**
Hayvanın bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini,
böbreklerini ve böbrek yağlarını sunağın üzerinde yakacaksın.
14 Etini, derisini, gübresini de ordugahın dışında yak. Bu günah
sunusudur. **15** “Bir koç getir, Harun'la oğulları ellerini koçun
başına koysunlar. **16** Koçu sen kes. Kanını sunağın her yanına
dök. **17** Koçu parçalara ayırıp bağırsaklarını, işkembesini,
ayaklarını yıka, başla öteki parçaların yanına koy. **18** Sonra koçun
tümünü sunağın üzerinde yak. Bu RAB'be sunulan yakmalık
sunu, RAB'bi hoşnut eden koku, O'nun için yakılan sunudur.
19 “Öteki koçu getir, Harun'la oğulları ellerini koçun başına
koysunlar. **20** Koçu sen kes. Kanını Harun'la oğullarının sağ kulak
memelerine, sağ el ve ayaklarının baş parmaklarına sür. Artan
kanı sunağın her yanına dök. **21** Sunağın üzerindeki kanı ve mesh
yağını Harun'la oğullarının ve giysilerinin üzerine serp. Böylece
Harun'la oğulları ve giysileri kutsal kılınmış olacak. **22** “Koçun
yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer
perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu al. –

Çünkü bu, biri göreve atanırken kesilen koçtur.– **23** Huzurumdaki
mayasız ekmek sepetinden bir somun, yağlı pide ve yufka al, **24**
hepsini Harun'la oğullarının eline ver. Bunları benim huzurumda
sallamalık sunu olarak salla, **25** sonra ellerinden alıp sunakta
yakmalık sunuyla birlikte beni hoşnut eden koku olarak yak. Bu,
RAB için yakılan sunudur. **26** “Harun'un atanması için sunulacak
koçun döşünü huzurumda sallamalık sunu olarak salla. O döş
senin payın olacak. **27** Harun'la oğullarının atanması için kesilen
koçun sallanmış olan döşüyle bağış olarak sunulan budunu
bana ayır. **28** İsrailliler bunları sürekli Harun'la oğullarının payına
ayıracak. Bu, İsrailliler'in RAB'be sunduğu esenlik kurbanlarından
biridir. **29** “Harun'un kutsal giysileri, kendinden sonra oğullarına
kalacak. Meshedilip atanırlarken bu giysileri giyecekler. **30**
Harun'un yerine kâhin olan oğlu, Kutsal Yer'de hizmet etmek
üzere Buluşma Çadırı'na girdiğinde yedi gün bu giysileri giyecek.
31 “Harun'la oğulları göreve atanırken kesilen koçun etini kutsal
bir yerde haşlayacaksın. Haşlanan eti ve sepetteki ekmeği
Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde yiyecekler. **33** Atanıp kutsal
kılınmaları için günahları bağışlatan bu sunuları yalnız onlar
yiyebilir. Yabancı biri yiyemez, çünkü bu sunular kutsaldır. **34**
Atanmaları için kesilen kurbanın etinden ya da ekmekten sabaha
artan olursa, yakacaksın. Bunlar yenmeyecek, çünkü kutsaldır.
35 “Harun'la oğulları için sana buyurduklarımın hepsini yap.
Atanmaları yedi gün sürecek. **36** Günah bağışlatmak için günah
sunusu olarak her gün bir boğa sunacaksın. Sunağı arındırmak
için günah sunusu sun, kutsal kılmak için de meshet. **37** Yedi
gün sunağı arındırarak kutsal kılacaksın. Böylece sunak çok
kutsal olacak. Ona dokunan her şey de kutsal sayılacaktır.” **38**
“Düzenli olarak her gün sunağın üzerinde bir yaşında iki erkek

kuzu sunacaksınız. **39** Kuzunun birini sabah, öbürünü akşamüstü
sunun. **40** Kuzuyla birlikte dörtte bir hin sıkma zeytinyağıyla
yoğrulmuş onda bir efa ince un ve dökmelik sunu olarak dörtte
bir hin şarap sunacaksınız. **41** Öbür kuzuyu akşamüstü, beni
hoşnut eden koku, yakılan sunu olarak, sabahki gibi tahıl sunusu
ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız. **42** "Bu yakmalık
sunu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde, RAB'bin huzurunda,
kuşaklar boyu sürekli sunulacaktır. Musa'yla konuşmak için İsrail
halkıyla orada buluşacağım. **43** İsrailliler'le buluşurken çadır
görkemimle kutsal kılınacak. **44** "Buluşma Çadırı'nı ve sunağı
kutsal kılacak, Harun'la oğullarını bana kâhinlik etmeleri için
görevlendireceğim. **45** İsrailliler arasında yaşayacak, onların
Tanrısı olacağım. **46** Anlayacaklar ki, aralarında yaşamak için
onları Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB benim. Tanrıları RAB
benim."

30 "Üzerinde buhur yakmak için akasya ağacından bir sunak
yap. **2** Kare biçiminde, boyu ve eni birer arşın, yüksekliği iki arşın,
boynuzları kendinden olacak. **3** Üstünü, yanlarını, boynuzlarını
saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap. **4** İki yandaki
pervazın altına iki altın halka yap. Bunlar sunağın taşınması için
sırıkların geçmesine yarayacak. **5** Sırıkları akasya ağacından
yap ve altınla kapla. **6** Sunağı Levha Sandığı'nın karşısındaki
perdenin, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapağı'nın önüne,
seninle buluşacağım yere koy. **7** "Harun her sabah kandillerin
bakımını yaparken sunağın üzerinde güzel kokulu buhur yakacak.
8 Akşamüstü kandilleri yakarken yine buhur yakacak. Böylece
huzurumda kuşaklar boyunca sürekli buhur yanacak. **9** Sunağın
üzerinde başka buhur, yakmalık sunu ya da tahıl sunusu
sunmayacaksınız; üzerine dökmelik sunu dökmeyeceksiniz. **10**

Harun yılda bir kez sunağın boynuzlarını arındıracak. Kuşaklarınız boyunca yılda bir kez günahları bağışlatmak için sunulan sununun kanıyla sunağı arındıracak. Sunak ben RAB için çok kutsaldır.” **11** RAB Musa'ya şöyle dedi: **12** “İsrailliler'in sayımını yaptığın zaman, herkes canına karşılık bana bedel ödeyecektir. Öyle ki, sayım yapılırken başlarına bela gelmesin. **13** Sayılan herkes armağan olarak bana yarım kutsal yerin şekeli verecektir. –Bir şekel yirmi geradır.– **14** Sayılan yirmi yaşındaki ve daha yukarı yaştaki herkes bana armağan verecektir. **15** Canlarınızın bedeli olarak bu armağanı verdiğinizde, zengin yarım şekelden fazla, yoksul yarım şekelden eksik vermeyecek. **16** İsrailliler'den bedel olarak verilen paraları toplayacak, Buluşma Çadırı'nın hizmetinde kullanacaksın. Bu paralar canlarınızın bedeli olarak ben, RAB'be İsrailliler'i hep anımsatacak.” **17** RAB Musa'ya şöyle dedi: **18** “Yıkanmak için tunç bir kazan yap. Ayaklığı da tunçtan olacak. Buluşma Çadırı ile sunağın arasına koyup içine su doldur. **19** Harun'la oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkayacaklar. **20** Buluşma Çadırı'na girmeden ya da RAB için yakılan sunuyu sunarak hizmet etmek üzere sunağa yaklaşmadan önce, ölmemek için ellerini, ayaklarını yıkamalılar. Harun'la soyunun bütün kuşakları boyunca sürekli bir kural olacak bu.” **22** RAB Musa'ya şöyle dedi: **23** “Şu nadide baharatı al: 500 şekel sıvı mür, yarısı kadar, yani 250'şer şekel güzel kokulu tarçın ve kamış, **24** 500 kutsal yerin şekeli hıyarşembe, bir hin de zeytinyağı. **25** Bunlardan ıtriyatçı ustalığıyla güzel kokulu kutsal bir mesh yağı yap. Ona kutsal mesh yağı denecek. **26** Buluşma Çadırı'nı, Levha Sandığı'nı, masayla takımlarını, kandillikle takımlarını, buhur sunağını, yakmalık sunu sunağıyla bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını hep bu yağla

meshet. **29** Onları kutsal kıl ki, çok kutsal olsunlar. Onlara değen her şey kutsal sayılacaktır. **30** “Bana kâhin olmaları için Harun'la oğullarını meshedip kutsal kıl. **31** İsrailliler'e de ki, ‘Kuşaklarınız boyunca bu kutsal mesh yağı yalnız benim için kullanılacak. **32** İnsan bedenine dökülmeyecek. Aynı reçeteyle benzeri yapılmayacak. O kutsaldır ve sizin için kutsal olacaktır. **33** Onun benzerini yapan ya da kâhin olmayan birinin üzerine döken herkes halkının arasından atılacaktır.’” **34** Sonra RAB Musa'ya şöyle dedi: “Güzel kokulu baharat –kara günnük, onika, kasnı ve saf günnük– al. Hepsi aynı ölçüde olsun. **35** Bir ıtriyatçı ustalığıyla bunlardan güzel kokulu bir buhur yap. Tuzlanmış, saf ve kutsal olacak. **36** Birazını çok ince döv, Buluşma Çadırı'nda seninle buluşacağım yere, Levha Sandığı'nın önüne koy. Sizin için çok kutsal olacaktır. **37** Aynı reçeteyle kendinize buhur yapmayacaksınız. Onu RAB için kutsal sayacaksınız. **38** Kim koklamak için aynısını yaparsa halkının arasından atılacaktır.”

31 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** “Bak, Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğlu Besalel'i seçtim. **3** Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu ruhumla doldurdum. **4** Öyle ki, altın, gümüş, tunç işleyerek ustaca yapıtlar üretsin; **5** taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanat dalında çalışsın. **6** Ayrıca Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'ı onunla çalışması için görevlendirdim. Sana buyurduğum işlerin hepsini yapabilsinler diye öteki becerikli adamlara üstün yetenek verdim. **7** Buluşma Çadırı'nı, Levha Sandığı'nı, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapağı'nı, çadırın bütün takımlarını, **8** masayla takımlarını, saf altın kandillikle takımlarını, buhur sunağını, **9** yakmalık sunu sunağıyla takımlarını, kazanla kazan ayaklığını, **10** dokunmuş giysileri –Kâhin Harun'un kutsal giysileriyle oğullarının

kâhin giysilerini– **11** mesh yağını, kutsal yer için güzel kokulu
buhuru tam sana buyurduğum gibi yapsınlar.” **12** RAB Musa'ya
şöyle buyurdu: **13** “İsrailliler'e de ki, ‘Şabat günlerimi kesinlikle
tutmalısınız. Çünkü o sizinle benim aramda kuşaklar boyu
sürecek bir belirtidir. Böylece anlayacaksınız ki, sizi kutsal kılan
RAB benim. **14** “‘Şabat Günü'nü tutmalısınız, çünkü sizin için
kutsaldır. Kim onun kutsallığını bozarsa, kesinlikle öldürülmeli.
O gün çalışan herkes halkının arasından atılmalı. **15** Altı gün
çalışılacak; ama yedinci gün RAB'be adanmış Şabat'tır, dinlenme
günüdür. Şabat Günü çalışan herkes kesinlikle öldürülmelidir.
16 İsrailliler, sonsuza dek sürecek bir antlaşma gereği olarak,
Şabat Günü'nü kuşaklar boyu kutlamaya özen gösterecekler. **17**
Bu, İsrailliler'le benim aramda sürekli bir belirti olacaktır. Çünkü
ben, RAB yeri göğü altı günde yarattım, yedinci gün işe son
verip dinlendim.’” **18** Tanrı Sina Dağı'nda Musa'yla konuşmasını
bitirince, üzerine eliyle antlaşma koşullarını yazdığı iki taş levhayı
ona verdi.

32 Halk Musa'nın dağdan inmediğini, geciktiğini görünce,
Harun'un çevresine toplandı. Ona, “Kalk, bize öncülük edecek bir
ilah yap” dediler, “Bizi Mısır'dan çıkaran adama, Musa'ya ne oldu
bilmiyoruz!” **2** Harun, “Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızın
kulağındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin” dedi. **3** Herkes
kulağındaki küpeyi çıkarıp Harun'a getirdi. **4** Harun altınları
topladı, oymacı aletiyle buzağı biçiminde dökme bir put yaptı.
Halk, “Ey İsrailliler, sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız budur!” dedi. **5**
Harun bunu görünce, buzağının önünde bir sunak yaptı ve, “Yarın
RAB'bin onuruna bayram olacak” diye ilan etti. **6** Ertesi gün
halk erkenden kalkıp yakmalık sunular sundu, esenlik sunuları
getirdi. Yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi. **7**

RAB Musa'ya, “Aşağı in” dedi, “Mısır'dan çıkardığın halkın
baştan çıktı. **8** Buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine
dökme bir buzağı yaparak önünde tapındılar, kurban kestiler.
‘Ey İsrailliler, sizi Mısır'dan çıkaran ilahınız budur!’ dediler.” **9**
RAB Musa'ya, “Bu halkın ne inatçı olduğunu biliyorum” dedi,
10 “Şimdi bana engel olma, bırak öfkem alevlensin, onları
yok edeyim. Sonra seni büyük bir ulus yapacağım.” **11** Musa
Tanrısı RAB'be yalvardı: “Ya RAB, niçin kendi halkına karşı
öfken alevlensin? Onları Mısır'dan büyük kudretinle, güçlü elinle
çıkardın. **12** Neden Mısırlılar, ‘Tanrı kötü amaçla, dağlarda
öldürmek, yeryüzünden silmek için onları Mısır'dan çıkardı’
desinler? Öfkelenme, vazgeç halkına yapacağın kötülükten. **13**
Kulların İbrahim'i, İshak'ı, İsrail'i anımsa. Onlara kendi üzerine
ant içtin, ‘Soyunuzu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Söz
verdiğim bu ülkenin tümünü soyunuza vereceğim. Sonsuza dek
onlara miras olacak’ dedin.” **14** Böylece RAB halkına yapacağını
söylediği kötülükten vazgeçti. **15** Musa döndü, elinde antlaşma
koşulları yazılı iki taş levhayla dağdan indi. Levhaların ön ve arka
iki yüzü de yazılıydı. **16** Onları Tanrı yapmıştı, üzerlerindeki oyma
yazılar O'nun yazısıydı. **17** Yeşu, bağrışan halkın sesini duyunca,
Musa'ya, “Ordugahtan savaş sesi geliyor!” dedi. **18** Musa şöyle
yanıtladı: “Ne yenenlerin, Ne de yenilenlerin sesidir bu; Ezgiler
duyuyorum ben.” **19** Musa ordugaha yaklaşınca, buzağıyı ve
oynayan insanları gördü; çok öfkelendi. Elindeki taş levhaları
fırlatıp dağın eteğinde parçaladı. **20** Yaptıkları buzağıyı alıp yaktı,
toz haline gelinceye dek ezdi, sonra suya serperek İsrailliler'e
içirdi. **21** Harun'a, “Bu halk sana ne yaptı ki, onları bu korkunç
günaha sürükledin?” dedi. **22** Harun, “Öfkelenme, efendim!”
diye karşılık verdi, “Bilirsin, halk kötülüğe eğilimlidir. **23** Bana,

‘Bize öncülük edecek bir ilah yap. Bizi Mısır'dan çıkaran adama, Musa'ya ne oldu bilmiyoruz’ dediler. **24** Ben de, ‘Kimde altın varsa çıkarsın’ dedim. Altınlarını bana verdiler. Ateşe atınca, bu buzağı ortaya çıktı!” **25** Musa halkın başıboş hale geldiğini gördü. Çünkü Harun onları dizginlememiş, düşmanlarına alay konusu olmalarına neden olmuştu. **26** Musa ordugahın girişinde durdu, “RAB'den yana olanlar yanıma gelsin!” dedi. Bütün Levililer çevresine toplandı. **27** Musa şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Herkes kılıcını kuşansın. Ordugahta kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınını öldürsün.’” **28** Levililer Musa'nın buyruğunu yerine getirdiler. O gün halktan üç bine yakın adam öldürüldü. **29** Musa, “Bugün kendinizi RAB'be adamış oldunuz” dedi, “Herkes öz oğluna, öz kardeşine düşman kesildiği için bugün RAB sizi kutsadı.” **30** Ertesi gün halka, “Korkunç bir günah işlediniz” dedi, “Şimdi RAB'bin huzuruna çıkacağım. Belki günahınızı bağışlatabilirim.” **31** Sonra RAB'be dönerek, “Çok yazık, bu halk korkunç bir günah işledi” dedi, “Kendilerine altın put yaptılar. **32** Lütfen günahlarını bağışla, yoksa yazdığın kitaptan adımı sil.” **33** RAB, “Kim bana karşı günah işlediyse onun adını sileceğim” diye karşılık verdi, **34** “Şimdi git, halkı sana söylediğim yere götür. Meleğim sana öncülük edecek. Ama zamanı gelince günahlarından ötürü onları cezalandıracağım.” **35** RAB halkı cezalandırdı. Çünkü Harun'a buzağı yaptırmışlardı.

33 RAB Musa'ya, “Buradan git” dedi, “Sen ve Mısır'dan çıkardığın halk İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a, ‘Orayı senin soyuna vereceğim’ diye ant içtiğim topraklara gidin. **2** Süt ve bal akan ülkeye senden önce bir melek gönderecek, Kenan, Amor, Hitit, Periz, Hiv ve Yevus halklarını oradan kovacağım. Ben sizinle gelmeyeceğim, çünkü inatçı insanlarsınız. Belki sizi yolda yok

ederim.” **4** Halk bu kötü haberi duyunca yasa büründü. Kimse takı takmadı. **5** Çünkü RAB Musa'ya şöyle demişti: “İsrailliler'e de ki, ‘Siz inatçı insanlarsınız. Bir an aranızda kalsam, sizi yok ederim. Şimdi üzerinizdeki takıları çıkarın, size ne yapacağıma karar vereyim.’” **6** Böylece Horev Dağı'ndan sonra İsrailliler takılarını çıkardı. **7** Musa bir çadır alır, ordugahın dışına, biraz öteye kurardı. Ona ‘Buluşma Çadırı’ derdi. Kim RAB'be danışmak istese, ordugahın dışındaki Buluşma Çadırı'na giderdi. **8** Musa ne zaman çadıra gitse, bütün halk kalkar, herkes çadırının girişinde durarak Musa içeri girinceye kadar arkasından bakardı. **9** Musa çadıra girince, bulut sütunu aşağı iner, RAB Musa'yla konuştuğu sürece girişi kapardı. **10** Bulut sütununun çadırın girişinde durduğunu gören herkes kalkar, kendi çadırının girişinde tapınırdı. **11** RAB Musa'yla iki arkadaş gibi yüz yüze konuşurdu. Sonra Musa ordugaha dönerdi. Ama genç yardımcısı Nun oğlu Yeşu çadırdan çıkmazdı. **12** Musa RAB'be şöyle dedi: “Bana, ‘Bu halka öncülük et’ diyorsun, ama kimi benimle göndereceğini söylemedin. Bana, ‘Seni adınla tanıyorum, senden hoşnudum’ demiştin. **13** Eğer benden hoşnutsan, lütfen şimdi bana yollarını göster ki, seni daha iyi tanıyıp hoşnut etmeye devam edeyim. Unutma, bu ulus senin halkındır.” **14** RAB, “Varlığım sana eşlik edecek” diye yanıtladı, “Seni rahata kavuşturacağım.” **15** Musa, “Eğer varlığın bize eşlik etmeyecekse, bizi buradan çıkarma” dedi, **16** “Yoksa benden ve halkından hoşnut kaldığın nereden bilinecek? Bize eşlik etmenden, değil mi? Ancak o zaman benimle halkın yeryüzünün öteki halklarından ayırt edilebiliriz.” **17** RAB, “Söylediğin gibi yapacağım” dedi, “Çünkü senden hoşnut kaldım, adınla tanıyorum seni.” **18** Musa, “Lütfen görkemini bana göster” dedi. **19** RAB, “Bütün iyiliğimi önünden

geçireceğim” diye karşılık verdi, “Adımı, RAB adını senin önünde duyuracağım. Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, acıdığıma acıyacağım. **20** Ancak, yüzümü görmene izin veremem. Çünkü yüzümü gören yaşayamaz.” **21** Sonra, “Yakınımda bir yer var” dedi, “Orada, kayanın üzerinde dur. **22** Görkemim oradan geçerken seni kayanın kovuğuna sokup geçinceye kadar elimle örteceğim. **23** Elimi kaldırdığımda, sırtımı göreceksin. Ama yüzüm görülmeyecek.”

34 RAB Musa'ya, “Öncekiler gibi iki taş levha kes” dedi, “Kırdığın levhaların üzerindeki sözleri onlara yazacağım. **2** Sabaha kadar hazırlan, sabah olunca Sina Dağı'na çık; dağın tepesinde, huzurumda dur. **3** Senden başka kimse dağa çıkmasın, dağın hiçbir yerinde kimse görülmesin. Dağın eteğinde davar ya da sığır da otlamasın.” **4** Musa öncekiler gibi iki taş levha kesti. RAB'bin buyurduğu gibi sabah erkenden kalktı, taş levhaları yanına alarak Sina Dağı'na çıktı. **5** RAB bulutun içinde oraya inip onunla birlikte durdu ve adını RAB olarak duyurdu. **6** Musa'nın önünden geçerek, “Ben RAB'bim” dedi, “RAB, acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı. **7** Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlarım. Hiçbir suçu cezasız bırakmam. Babaların işlediği suçun hesabını oğullarından, torunlarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.” **8** Musa hemen yere kapanıp tapındı. **9** “Ya Rab, eğer benden hoşnutsan, lütfen bizimle gel” dedi, “Bunlar inatçı insanlardır. Sen suçlarımızı, günahlarımızı bağışla. Bizi kendi mirasın olarak benimse.” **10** RAB, “Senin halkınla bir antlaşma yapıyorum” dedi, “Onların önünde dünyada ve öteki uluslar arasında görülmemiş harikalar yapacağım. Arasında yaşadığın halk neler yapabileceğimi görecek. Senin

için korkunç şeyler yapacağım. **11** Bugün sana verdiğim buyruğu tut. Amor, Kenan, Hitit, Periz, Hiv ve Yevus halklarını senin önünden kovacağım. **12** Gideceğin ülkedeki insanlarla antlaşma yapmaktan kaçın. Çünkü bu senin için bir tuzak olur. **13** Onların sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını keseceksiniz. **14** Başka ilahlara tapmayacaksınız. Çünkü ben adı Kıskanç bir RAB'bim, kıskanç bir Tanrı'yım. **15** Ülke halkıyla herhangi bir antlaşma yapmayın. Yoksa onlar başka ilahlara gönül verir, kurban keserken sizi de çağırırlar; siz de gider yersiniz. **16** Kızlarını oğullarınıza alırsınız. Kızlar başka ilahlara gönül verirken oğullarınızı da artlarından sürükler. **17** "Dökme putlar yapmayacaksınız. **18** "Size buyurduğum gibi, Aviv ayının belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmek yiyerek Mayasız Ekmek Bayramı'nı kutlayacaksınız. Çünkü Mısır'dan Aviv ayında çıktınız. **19** "Bütün ilk doğanlar benimdir; ister sığır, ister davar olsun, ilk doğan erkek hayvanlarınızın tümü bana aittir. **20** İlk doğan sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedelini ödemeyecekseniz, sıpanın boynunu kıracaksınız. Bütün ilk doğan oğullarınızın bedelini ödemelisiniz. "Kimse huzuruma eli boş çıkmasın. **21** "Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Ekim, biçim vakti bile olsa dinleneceksiniz. **22** "İlk buğday biçiminde Haftalar Bayramı, yıl sonunda da Ürün Devşirme Bayramı yapacaksınız. **23** Bütün erkekleriniz yılda üç kez İsrail'in Tanrısı ben Egemen RAB'bin huzuruna çıkacaklar. **24** Öteki ulusları önünüzden kovacak, sınırlarınızı genişleteceğim. Yılda üç kez Tanrınız RAB'bin önüne çıktığınız zaman, kimse ülkenize göz dikemeyecek. **25** "Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. Fısıh kurbanı sabaha bırakılmayacak. **26** "Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na getireceksiniz. "Oğlağı

anasının sütünde haşlamayacaksınız.” **27** RAB Musa'ya, “Bunları yaz” dedi, “Çünkü seninle ve İsrailliler'le bu sözlere dayanarak antlaşma yaptım.” **28** Musa orada kırk gün kırk gece RAB'le birlikte kaldı. Ağzına ne ekmek koydu, ne de su. Antlaşma sözlerini, on buyruğu taş levhaların üzerine yazdı. **29** Musa elinde iki antlaşma levhasıyla Sina Dağı'ndan indi. RAB'le konuştuğu için yüzü ışıldıyordu, ama kendisi bunun farkında değildi. **30** Harun'la İsrailliler Musa'nın ışıldayan yüzünü görünce, ona yaklaşmaya korktular. **31** Musa onları yanına çağırdı. Harun'la İsrail topluluğunun bütün önderleri çevresine toplandılar. Musa onlarla konuştu. **32** Sonra herkes ona yaklaştı. Musa RAB'bin Sina Dağı'nda kendisine bildirdiği bütün buyrukları onlara verdi. **33** Konuşmasını bitirdikten sonra, yüzüne bir peçe taktı. **34** Ama ne zaman konuşmak için RAB'bin huzuruna çıksa, ayrılıncaya kadar peçeyi kaldırırdı. Dönünce de kendisine verilen buyrukları İsrailliler'e bildirir, **35** İsrailliler de onun ışıldayan yüzünü görürlerdi. Sonra Musa içeri girip RAB'le görüşünceye kadar yine peçeyi takardı.

35 Musa bütün İsrail topluluğunu çağırarak, “RAB'bin yapmanızı buyurduğu işler şunlardır” dedi, **2** “Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün sizin için kutsal Şabat, RAB'be adanmış dinlenme günü olacaktır. O gün çalışan herkes öldürülecektir. **3** Şabat Günü konutlarınızda ateş yakmayacaksınız.” **4** Musa bütün İsrail topluluğuna seslenerek şöyle dedi: “RAB'bin buyruğu şudur: **5** Aranızda armağanlar toplayıp RAB'be sunacaksınız. İstekli olan herkes RAB'be altın, gümüş, tunç; lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı armağan etsin. **8** Kandil için zeytinyağı; mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat; **9** başkâhinin efoduyla göğüslüğü

için oniks ve öbür kakma taşları getirsin. **10** "Aranızdaki bütün becerikli kişiler gelip RAB'bin buyurduğu her şeyi yapsın. **11** Konutu, çadırın iç ve dış örtüsünü, kopçalarını, çerçevelerini, kirişlerini, direklerini, tabanlarını; **12** sandığı ve sırıklarını, Bağışlanma Kapağı'nı, bölme perdesini, **13** masayla sırıklarını, bütün masa takımlarını, huzura konan ekmekleri; **14** ışık için kandilliği ve takımlarını, kandilleri, kandiller için zeytinyağını; **15** buhur sunağını ve sırıklarını, mesh yağını, güzel kokulu buhuru; konutun giriş bölümündeki perdeyi; **16** yakmalık sunu sunağını ve tunç ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını; **17** avlunun çevresindeki perdeleri, direkleri, direk tabanlarını, avlu kapısındaki perdeyi, **18** konutun ve avlunun kazıklarıyla iplerini; **19** kutsal yerde hizmet etmek için dokunmuş giysileri –Kâhin Harun'un giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini– yapsınlar." **20** İsrail topluluğu Musa'nın yanından ayrıldı. **21** Her istekli, hevesli kişi Buluşma Çadırı'nın yapımı, hizmeti ve kutsal giysiler için RAB'be armağan getirdi. **22** Kadın erkek herkes istekle geldi, RAB'be her çeşit altın takı, broş, küpe, yüzük, kolye getirdi. RAB'be armağan ettikleri bütün takılar altındı. **23** Ayrıca kimde lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi varsa getirdi. **24** Gümüş ve tunç armağanlar sunan herkes onları RAB'be adadı. Herhangi bir işte kullanılmak üzere kimde akasya ağacı varsa getirdi. **25** Bütün becerikli kadınlar elleriyle eğirdikleri lacivert, mor, kırmızı ipliği, ince keteni getirdiler. **26** İstekli, becerikli kadınlar da keçi kılı eğirdiler. **27** Önderler efod ve göğüslük için oniks, kakma taşlar, **28** kandil, mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat ve zeytinyağı getirdiler. **29** Kadın erkek bütün istekli İsrailliler RAB'bin Musa aracılığıyla yapmalarını buyurduğu işler için

RAB'be gönülden verilen sunu sundular. **30** Musa İsrailliler'e, “Bakın!” dedi, “RAB Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğlu Besalel'i seçti. **31** Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu kendi Ruhu'yla doldurdu. **32** Öyle ki, altın, gümüş, tunç işleyerek ustaca yapıtlar üretsin; **33** taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanat dalında çalışsın. **34** RAB ona ve Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'a öğretme yeteneği de verdi. **35** Onlara üstün beceri verdi. Öyle ki, ustalık isteyen her türlü işte, oymacılıkta, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten yapmada, dokuma ve nakış işlerinde, her sanat dalında yaratıcı olsunlar.

36 “Besalel, Oholiav ve kutsal yerin yapımında gereken işleri nasıl yapacaklarına ilişkin RAB'bin kendilerine bilgelik ve anlayış verdiği bütün becerikli kişiler her işi tam RAB'bin buyurduğu gibi yapacaklar.” **2** Musa Besalel'i, Oholiav'ı, RAB'bin kendilerine bilgelik verdiği becerikli adamları ve çalışmaya istekli herkesi iş başına çağırdı. **3** Gelenler kutsal yerin yapımında gereken işleri yapmak üzere İsrailliler'in getirmiş olduğu bütün armağanları Musa'dan aldılar. İsrailliler gönülden verdikleri sunuları her sabah Musa'ya getirmeye devam ettiler. **4** Öyle ki, kutsal yerdeki işleri yapmakta olan ustalar işlerini bırakıp bir bir Musa'nın yanına gelerek, **5** “Halk RAB'bin yapılmasını buyurduğu iş için gereğinden fazla getiriyor” dediler. **6** Bunun üzerine Musa buyruk verdi: “Ne erkek, ne kadın hiç kimse kutsal yere armağan olarak artık bir şey vermesin.” Buyruk ordugahta ilan edildi. Böylece halkın daha çok armağan getirmesine engel olundu. **7** Çünkü o ana kadar getirilenler işi bitirmek için yeter de artardı bile. **8** Çalışanlar arasındaki becerikli adamlar konutu on perdeden yaptılar. Besalel onları lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle

dokunmuş ince ketenden yaptı, üzerini Keruvlar'la ustaca süsledi.
9 Her perdenin boyu yirmi sekiz, eni dört arşındı. Bütün perdeler
aynı ölçüdeydi. **10** Perdeleri beşer beşer birbirine ekleyerek iki
takım perde yaptı. **11** Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler
açtı. Öbür takımın kenarına da aynı şeyi yaptı. **12** Birinci takımın
ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesine ellişer ilmek açtı;
ilmekler birbirine karşıydı. **13** Elli altın kopça yaptı, perdeleri
kopçalayarak çadırı birleştirdi. Böylece konut tek parça haline
geldi. **14** Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on
bir perde yaptı. **15** Her perdenin boyu otuz, eni dört arşındı. On
bir perde de aynı ölçüdeydi. **16** Beş perdeyi birbirine, altı perdeyi
birbirine birleştirdi. **17** Her iki perde takımının kenarlarına ellişer
ilmek açtı. **18** Çadırı birleştirip tek parça haline getirmek için elli
tunç kopça yaptı. **19** Çadır için kırmızı boyalı koç derisinden bir
örtü, onun üstüne de deriden başka bir örtü yaptı. **20** Konut için
akasya ağacından dikine çerçeveler yaptı. **21** Her çerçevenin
boyu on, eni bir buçuk arşındı. **22** Çerçevelerin birbirine uyan iki
paralel çıkıntısı vardı. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde
yaptı. **23** Konutun güneyi için yirmi çerçeve yaptı. **24** Her
çerçevenin altında iki çıkıntı için birer taban olmak üzere, yirmi
çerçevenin altında kırk gümüş taban yaptı. **25** Konutun öbür
yanı, yani kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin altında
iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yaptı. **27** Konutun batıya
bakacak arka tarafı için altı çerçeve yaptı. **28** Arkada konutun
köşeleri için iki çerçeve yaptı. **29** Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı
ayrı kaldı, üst tarafı ise birinci halkayla birleştirildi. İki köşeyi
oluşturan iki çerçeveyi aynı biçimde yaptı. **30** Böylece sekiz
çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere on altı
gümüş taban yaptı. **31** Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş,

öbür yanındaki çerçeveler için beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından kirişler yaptı. **33** Çerçevelerin ortasındaki kirişi konutun bir ucundan öbür ucuna geçirdi. **34** Çerçevelerle kirişleri altınla kapladı, kirişlerin geçeceği halkaları da altından yaptı. **35** Lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yaptı, üzerini Keruvlar'la ustaca süsledi. **36** Perde için akasya ağacından dört direk yaparak altınla kapladı. Çengelleri de altındı. Direkler için dört gümüş taban döktü. **37** Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı bir perde yaptı. **38** Perdeyi asmak için çengelli beş direk yaparak başlıklarını, çemberlerini altınla kapladı. Direklere beş tunç taban yaptı.

37 Besalel Antlaşma Sandığı'nı akasya ağacından yaptı. Boyu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşındı. **2** İçini de dışını da saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı. **3** İkisi bir yanda, ikisi öbür yanda olmak üzere sandığın dört köşesindeki ayaklara takmak için birer altın halka döktü. **4** Akasya ağacından sırıklar yapıp altınla kapladı. **5** Sandığın taşınması için sırıkları yanlardaki halkalara geçirdi. **6** Bağışlanma Kapağı'nı saf altından yaptı. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşındı. **7** Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv yaptı. **8** Keruvlar'dan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara koyarak kapağı tek parça halinde yaptı. **9** Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtüyor, yüzleri birbirine dönük kapağa bakıyorlardı. **10** Besalel akasya ağacından bir masa yaptı. Boyu iki, eni bir, yüksekliği bir buçuk arşındı. **11** Masayı saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı. **12** Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın pervazla çevirdi. **13** Masa için dört

altın halka dökerek dört ayak üzerindeki dört köşeye yerleştirdi.
14 Masanın taşınması için sırıkların içinden geçeceği halkalar
kenarlığa yakındı. **15** Sırıkları akasya ağacından yaptı, altınla
kapladı. **16** Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik
sunu testileri, tasları yaptı. **17** Saf altından bir kandillik yaptı.
Ayağı, gövdesi dövme altındı. Çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri
kendindendi. **18** Üç kolu bir yanda, üç kolu öteki yanda olmak
üzere altı kolluydu. **19** Her kolda badem çiçeğini andıran üç
çanak, tomurcuk ve çiçek motifi vardı. Altı kol da aynıydı. **20**
Kandilliğin gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak,
tomurcuk ve çiçek motifi bulunuyordu. **21** Kandillikten yükselen
ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki kolun altında kendinden
birer tomurcuk vardı. Toplam altı koldu. **22** Tomurcukları, kolları
tek parça olan kandillik saf dövme altındı. **23** Kandillik için
saf altından yedi kandil, fitil maşaları, tablalar yaptı. **24** Bütün
takımları dahil kandilliğe bir talant saf altın harcandı. **25** Akasya
ağacından bir buhur sunağı yaptı. Kare biçiminde, boyu ve eni
birer arşın, yüksekliği iki arşındı. Boynuzları kendindendi. **26**
Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altınla kapladı. Çevresine altın
pervaz yaptı. **27** İki yandaki pervazın altına iki altın halka yaptı.
Bunlar sunağın taşınması için sırıkların geçmesine yarıyordu. **28**
Sırıkları akasya ağacından yaparak altınla kapladı. **29** Itriyatçı
ustalığıyla kutsal mesh yağı ve güzel kokulu saf buhur yaptı.

38 Besalel yakmalık sunu sunağını akasya ağacından kare
biçiminde yaptı. Eni ve boyu beşer arşın, yüksekliği üç arşındı.
2 Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini
tunçla kapladı. **3** Sunağın bütün takımlarını –kovaları, kürekleri,
çanakları, büyük çatalları, ateş kaplarını– tunçtan yaptı. **4**
Kenarın altında aşağı doğru sunağın yarısına kadar ağ biçiminde

tunç bir ızgara yaptı. **5** Tunç ızgaranın dört köşesine taşıma sırıklarını geçirmek için birer halka döktü. **6** Sırıkları akasya ağacından yaparak tunçla kapladı. **7** Sunağın taşınması için yan tarafındaki halkalara geçirdi. Sunağı tahtadan, içi boş yaptı. **8** Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde hizmet eden kadınların aynalarından tunç ayaklıklı tunç bir kazan yaptı. **9** Konuta bir avlu yaptı. Avlunun güney tarafı için yüz arşın boyunda özenle dokunmuş ince keten perdeler yaptı. **10** Perdeler için tabanları tunç, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş yirmi direk yaptı. **11** Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler için yirmi tunç taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü. **12** Avlunun batı tarafı için elli arşın boyunda perde, on direk, on taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü. **13** Doğuya bakan tarafta avlunun eni elli arşındı. **14** Girişin bir tarafında on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban; **15** öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban vardı. **16** Avlunun çevresindeki bütün perdeler özenle dokunmuş ince ketendi. **17** Direklerin tabanları tunç, çengelleriyle çemberleri gümüştü. Başlıkları da gümüş kaplamaydı. Avlunun bütün direkleri gümüş çemberlerle donatılmıştı. **18** Avlunun girişindeki perde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş nakışlı ince ketenden yapılmıştı. Boyu yirmi, yüksekliği avlunun perdeleri gibi beş arşındı. **19** Tunçtan dört direği ve dört tabanı vardı. Direklerin çengelleri, başlıklarının kaplaması ve çemberleri gümüştü. **20** Konutun ve konutu çevreleyen avlunun bütün kazıkları tunçtandı. **21** Antlaşma Levhaları'nın bulunduğu konut için kullanılan malzeme miktarının tümü Musa'nın buyruğu uyarınca, Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimindeki Levililer tarafından kaydedildi. **22** RAB'bin Musa'ya buyurduğu bütün

işleri Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Besalel yaptı. **23** Dan oymağından oymacı, yaratıcı, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten işlemede usta nakışçı Ahisamak oğlu Oholiav da ona yardım etti. **24** Kutsal yerdeki bütün işler için kullanılan adanmış altın miktarı kutsal yerin şekeliyle 29 talant 730 şekeldi. **25** Topluluğun sayımından elde edilen gümüş, kutsal yerin şekeliyle 100 talant 1 775 şekeldi. **26** Sayımı yapılan yirmi ve daha yukarı yaştaki 603 550 kişiden adam başına bir beka, yani yarım kutsal yerin şekeli düşüyordu. **27** Kutsal yer ve perde tabanlarının dökümü için 100 talant gümüş kullanıldı. Her tabana bir talant olmak üzere, 100 tabana 100 talant gümüş harcandı. **28** Direklerin çengelleri, başlıkların kaplanması ve çemberleri için 1 775 şekel harcandı. **29** Adanan tunç 70 talant 2 400 şekeldi. **30** Bununla Buluşma Çadırı'nın giriş bölümündeki tabanlar, sunakla ızgarası ve bütün takımları, avlu çevresindeki ve girişindeki tabanlar, bütün konut kazıklarıyla avlu çevresindeki kazıklar yapıldı.

39 Kutsal yerde hizmet için lacivert, mor, kırmızı iplikten özenle dokunmuş giysiler yaptılar. Ayrıca RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi Harun'a kutsal giysiler yapıldı. **2** Efodu altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yaptılar. **3** Altını ince tabakalar halinde dövüp lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten arasına ustaca işlemek için tel tel kestiler. **4** Efodun iki köşesine tutturulmuş omuzluklar yaparak birleştirdiler. **5** Efodun üzerindeki ustaca dokunmuş şerit efodun bir parçası gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketendendi; tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibiydi. **6** Altın yuvalar içine kakılmış, üzerine İsrailoğulları'nın adları mühür gibi oyulmuş oniksi işleyip **7** İsrailliler'in anılması için

efodun omuzluklarına taktılar. Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. **8** Efod gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden usta işi bir göğüslük yaptılar. **9** Dört köşe, eni ve boyu birer karıştı, ikiye katlanmıştı. **10** Üzerine dört sıra taş yuvası kaktılar. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt; **11** ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı; **12** üçüncü sırada gökyakut, agat, ametist; **13** dördüncü sırada sarı yakut, oniks, yeşim vardı. Taşlar altın yuvalara kakılmıştı. **14** On iki taş vardı. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğulları'nın adları bir bir oyulmuştu. Bu taşlar İsrail'in on iki oymağını simgeliyordu. **15** Göğüslük için saf altından örme zincirler yaptılar. **16** İkişer tane altın yuva ve halka yaptılar. Göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koydular. **17** İki örme altın zinciri göğüslüğün köşelerindeki halkalara taktılar. **18** Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağladılar. **19** İki altın halka yaparak göğüslüğün alt iki köşesine, efoda bitişik iç kenarına taktılar. **20** İki altın halka daha yaparak efodun önündeki omuzluklara alttan, dikişe yakın, ustaca dokunmuş şeridin yukarısına taktılar. **21** Göğüslüğün halkalarıyla efodun halkalarını lacivert kordonla birbirine bağladılar. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmasın. Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. **22** Efodun altına giyilen kaftanı ustaca dokunmuş salt lacivert iplikten yaptılar. **23** Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bıraktılar. Yırtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevirdiler. **24** Kaftanın kenarını lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nar motifleriyle bezediler. **25** Saf altından çıngıraklar yaptılar ve hizmet için kullanılan kaftanın eteğinin ucundaki narların arasına, bir çıngırak

bir nar, bir çıngırak bir nar olmak üzere çepeçevre koydular.
Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. **27** Harun'la
oğulları için ince ketenden ustaca dokunmuş mintanlar, sarıklar,
süslü başlıklar, ince keten donlar, lacivert, mor, kırmızı iplikle,
özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı kuşak yaptılar; tıpkı
RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi. **30** Kutsal tacın levhasını saf
altından yaparak üzerine mühür oyar gibi 'RAB'be adanmıştır'
sözünü yazdılar. **31** Üstüne bağlanmak üzere sarığa lacivert bir
kordon taktılar; tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi. **32** Böylece
konutun, yani Buluşma Çadırı'nın bütün işleri tamamlandı.
İsrailliler her şeyi tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.
33 Konutu, çadırla bütün takımlarını, kopçalarını, çerçevelerini,
kirişlerini, direklerini, tabanlarını; kırmızı boyalı koç derisinden
örtüyü, deri örtüyü, bölme perdesini; Levha Sandığı'yla sırıklarını,
Bağışlanma Kapağı'nı; masayla takımlarını, Tanrı'nın huzuruna
konan ekmekleri; saf altın kandilliği, üstüne dizilecek kandillerle
takımlarını, kandil için zeytinyağını; altın sunağı, mesh yağını,
güzel kokulu buhuru, çadırın giriş bölümünün perdesini; tunç
sunakla ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını, kazanı, kazan
ayaklığını; avlunun perdelerini, direklerini, direk tabanlarını, avlu
girişinin perdesini, iplerini, kazıklarını, konutta, yani Buluşma
Çadırı'ndaki hizmet için gerekli bütün aletleri; kutsal yerdeki
hizmet için dokunmuş giysileri, Kâhin Harun'un kutsal giysilerini,
oğullarının kâhin giysilerini Musa'ya gösterdiler. **42** Her şeyi tıpkı
RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. **43** Musa baktı, bütün
işlerin RAB'bin buyurduğu gibi yapılmış olduğunu görünce onları
kutsadı.

40 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "Konutu, yani Buluşma Çadırı'nı
birinci ayın ilk günü kur. **3** Levha Sandığı'nı oraya getirip perdeyle

gizle. **4** Masayı içeri getir, gereken her şeyi üzerine diz. Kandilliği
getirip kandillerini yak. **5** Altın buhur sunağını Levha Sandığı'nın
önüne koy, konutun giriş bölümüne perdesini tak. **6** Yakmalık
sunu sunağını konutun –Buluşma Çadırı'nın– giriş bölümüne koy.
7 Kazanı çadırla sunak arasına koyup içine su doldur. **8** Çadırın
çevresini avluyla kapat, avlunun girişine perdesini as. **9** "Sonra
mesh yağıyla konutu ve içindeki bütün eşyaları meshederek
kutsal kıl. Böylece konutla takımları kutsal olacak. **10** Yakmalık
sunu sunağıyla takımlarını meshet, sunağı kutsal kıl. Sunak çok
kutsal olacak. **11** Kazan ve kazan ayaklığını meshederek kutsal
kıl. **12** "Harun'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne
getirip yıka. **13** Harun'a kutsal giysileri giydir, bana kâhinlik
etmesi için onu meshederek kutsal kıl. **14** Oğullarını getirip
mintanları giydir. **15** Bana kâhinlik etmeleri için babaları gibi
onları da meshet. Bu mesh onların kuşaklar boyu sürekli kâhin
olmalarını sağlayacak." **16** Musa her şeyi RAB'bin kendisine
buyurduğu gibi yaptı. **17** Böylece ikinci yılın birinci ayının birinci
günü konut kuruldu. **18** Musa konutu kurdu, tabanlarını koydu,
çerçevelerini yerleştirdi, kirişlerini taktı, direklerini dikti. **19** Çadırı
tıpkı RAB'bin kendisine buyurduğu gibi konutun üzerine gerdi,
çadır örtüsünü üzerine örttü. **20** Antlaşma Levhaları'nı sandığa
koydu, sandık sırıklarını taktı, Bağışlanma Kapağı'nı sandığın
üzerine yerleştirdi. **21** RAB'bin kendisine buyurduğu gibi Levha
Sandığı'nı konuta getirdi, bölme perdesini asarak sandığı gizledi.
22 Masayı Buluşma Çadırı'na, konutun kuzeyine, perdenin dışına
koydu. **23** RAB'bin huzurunda, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi
üzerine ekmekleri dizdi. **24** Kandilliği Buluşma Çadırı'na, masanın
karşısına, konutun güneyine koydu. **25** RAB'bin kendisine
buyurduğu gibi, RAB'bin huzurunda kandilleri yaktı. **26** Altın

sunağı Buluşma Çadırı'na, perdenin önüne koydu. **27** RAB'bin kendisine buyurduğu gibi üzerinde güzel kokulu buhur yaktı. **28** Konutun giriş bölümünün perdesini taktı. **29** RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne koydu, üzerinde yakmalık sunu ve tahıl sunusu sundu. **30** Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koydu, yıkanmak için içine su doldurdu. **31** Musa, Harun ve Harun'un oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkadılar. **32** Ne zaman Buluşma Çadırı'na girip sunağa yaklaşsalar RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi orada yıkandılar. **33** Musa konutla sunağı avluyla çevirdi. Avlunun girişine perdeyi asarak işi tamamladı. **34** O zaman bulut Buluşma Çadırı'nı kapladı ve RAB'bin görkemi konutu doldurdu. **35** Musa Buluşma Çadırı'na giremedi; çünkü bulut her yeri kaplamış, RAB'bin görkemi konutu doldurmuştu. **36** İsrailliler ancak bulut konutun üzerinden kalkınca göçerlerdi. **37** Bulut durdukça yerlerinden ayrılmaz, kalkacağı günü beklerlerdi. **38** Böylece bütün yolculuklarında konutun üzerinde gündüzün RAB'bin bulutu, gece de ateş İsrailliler'e yol gösterdi.

Levililer

1 RAB Musa'yı çağırıp Buluşma Çadırı'ndan ona şöyle seslendi:
2 “İsrail halkıyla konuş, onlara de ki, ‘İçinizden biri RAB'be
sunu olarak bir hayvan sunacağı zaman, sığır ya da davar
sunmalı. **3** “‘Eğer yakmalık sunu sığırsa, kusursuz ve erkek
olmalı. RAB'bin sunuyu kabul etmesi için onu Buluşma Çadırı'nın
giriş bölümünde sunmalı. **4** Elini yakmalık sununun başına
koymalı. Sunu kişinin günahlarının bağışlanması için kabul
edilecektir. **5** Boğayı RAB'bin önünde kesmeli. Harun soyundan
gelen kâhinler boğanın kanını getirip Buluşma Çadırı'nın giriş
bölümündeki sunağın her yanına dökecekler. **6** Sonra kişi
yakmalık sunuyu yüzüp parçalara ayırmalı. **7** Kâhin Harun'un
oğulları sunakta ateş yakıp üzerine odun dizecekler. **8** Hayvanın
başını, iç yağını, parçalarını sunakta yanan odunların üzerine
yerleştirecekler. **9** Kişi hayvanın işkembesini, bağırsaklarını ve
ayaklarını yıkayacak. Kâhin de hepsini yakmalık sunu, yakılan
sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunağın üzerinde
yakacaktır. **10** “‘Eğer kişi yakmalık sunu olarak davar, yani koyun
ya da keçi sunmak istiyorsa, sunusu kusursuz ve erkek olmalı.
11 Onu sunağın kuzeyinde, RAB'bin önünde kesmeli. Harun
soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökecekler. **12**
Kişi başını, iç yağını kesip hayvanı parçalara ayırmalı. Kâhin
bunları sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecek. **13** Kişi
hayvanın işkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkamalı. Kâhin
bunları sunak üzerinde yakarak sunmalı. Bu yakmalık sunu,
yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur. **14** “‘Eğer kişi
yakmalık sunu olarak RAB'be kuş sunmak istiyorsa, kumru
ya da güvercin sunmalı. **15** Kâhin sunuyu sunağa getirecek,
başını ayırıp sunağın üzerinde yakacak. Kuşun kanı sunağın yan

tarafından akıtılacak. **16** Kâhin kuşun kursağını pisliğiyle birlikte
çıkarıp sunağın doğusundaki küllüğe atacak. **17** Kanatlarını
tutarak kuşu ikiye bölecek, ama tümüyle ayırmayacak. Sonra
kuşu sunakta yanan odunların üstünde yakmalı. Bu yakmalık
sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur.'"

2 "'Biri RAB'be tahıl sunusu getirdiği zaman, sunusu ince
undan olmalı. Üzerine zeytinyağı dökerek ve günnük koyarak
2 sunuyu Harun soyundan gelen kâhinlere götürmeli. Kâhin
avuç dolusu ince un, zeytinyağı ve bütün günnüğü alıp sunağın
üzerinde anma payı olarak yakacak. Bu yakılan sunu ve RAB'bi
hoşnut eden kokudur. **3** Tahıl sunusundan artakalan Harun'la
oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok
kutsaldır. **4** "'Eğer fırında pişirilmiş tahıl sunusu sunuyorsan,
zeytinyağıyla yoğrulmuş ince undan yapılmış mayasız pideler
ya da üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar olmalı. **5** Eğer
sunu sacda pişirilmiş tahıl sunusu ise, zeytinyağıyla yoğrulmuş
mayasız ince undan yapılmalı. **6** Onu sunarken parçalara ayırıp
üzerine zeytinyağı dökeceksin. Bu tahıl sunusudur. **7** Eğer
sunu tavada pişirilmiş tahıl sunusu ise, ince un ve zeytinyağıyla
yoğrulmuş olmalı. **8** Böyle yapılmış tahıl sunusunu RAB'be
sunmak için getirip kâhine vereceksin. Kâhin de onu sunağa
götürecek. **9** Anma payı olarak tahıl sunusundan bir parça
alıp yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunak
üzerinde yakacak. **10** Tahıl sunusundan artakalan Harun'la
oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok
kutsaldır. **11** "'RAB'be sunacağınız tahıl sunularının hiçbirine
maya katılmamalı. Çünkü RAB için yakılan sunu içinde hiçbir
zaman maya ya da bal yakılmamalı. **12** Bunları ilk ürünlerinizin
sunusu olarak RAB'be sunabilirsiniz. Ancak RAB'bi hoşnut eden

koku olarak sunak üzerinde sunulmamaları gerekir. **13** Bütün tahıl sunularını tuzlayacaksınız. Tanrı'nın sizinle yaptığı antlaşmayı simgeleyen tuzu tahıl sunularından hiç eksik etmeyeceksiniz. Bütün sunulara tuz katacaksınız. **14** "'Eğer RAB'be ilk ürünlerin tahıl sunusunu getiriyorsan, kavrulup dövülmüş, taze devşirilmiş buğday başakları sunacaksın. **15** Üzerine zeytinyağı ve günnük koyacaksın. Tahıl sunusudur bu. **16** Kâhin biraz dövülmüş buğday ve zeytinyağı alıp günnüğün tümüyle birlikte anma payı olarak yakacak. RAB için yakılan sunudur bu.'"

3 "'Eğer biri esenlik kurbanı olarak sığır sunmak istiyorsa, RAB'be erkek ya da dişi, kusursuz bir hayvan sunmalı. **2** Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökecekler. **3** Kişi esenlik sunusunun bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Sununun bağırsak ve işkembe yağlarını, **4** böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayıracak. **5** Harun'un oğulları sunakta yanan odunların üzerinde duran yakmalık sununun üzerinde bunları yakacak. Yakılan sunu, RAB'bi hoşnut eden kokudur. **6** "'Eğer kişi esenlik kurbanı olarak RAB'be davar sunmak istiyorsa, erkek ya da dişi, sunusu kusursuz olmalı. **7** Eğer kuzu sunmak istiyorsa, RAB'bin önünde sunmalı. **8** Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesmeli. Harun'un oğulları kanı sunağın her yanına dökecekler. **9** Kişi esenlik kurbanının bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Yağını almalı, kuyruk sokumunun dibinden bütün kuyruk yağını kesmeli, bağırsak ve işkembe yağlarını, **10** böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayırmalı. **11** Kâhin bunları sunağın üzerinde yakacak. RAB için yakılan

yiyecek sunusudur bu. **12** "'Eğer sunusu keçi ise, onu RAB'bin
önünde sunmalı. **13** Elini sununun başına koyup onu Buluşma
Çadırı'nın önünde kesmeli. Harun'un oğulları kanı sunağın her
yanına dökecekler. **14** RAB için yakılan sunu olarak sunudan
şunları ayırıp sunmalı: Bağırsak ve işkembe yağlarını, böbrekleri,
böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi.
16 Kâhin bütün bunları sunağın üzerinde yakacak. Yakılan
yiyecek sunusudur bu. Kokusu RAB'bi hoşnut eder. Yağın
tümü RAB'be aittir. **17** Hayvan yağı ve kan yemeyeceksiniz.
Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca bu kural hep geçerli
olacak.'"

4 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına söyle: 'Biri
buyruklarımdan birinde yasakladığım bir şeyi yapar, bilmeden
günah işlerse; **3** meshedilmiş kâhin günah işleyerek halkını da
suçlu kılarsa, işlediği günahtan ötürü RAB'be günah sunusu
olarak kusursuz bir boğa sunmalı. **4** Boğayı Buluşma Çadırı'nın
giriş bölümüne, RAB'bin önüne getirip elini onun başına koymalı
ve RAB'bin huzurunda onu kesmeli. **5** Meshedilmiş kâhin boğa
kanının birazını Buluşma Çadırı'na götürecek. **6** Parmağını kana
batırıp En Kutsal Yer'in perdesi önünde, RAB'bin huzurunda
yedi kez serpecek. **7** Sonra çadırda, RAB'bin huzurunda, buhur
sunağının boynuzlarına sürecek. Boğanın artakalan kanını
çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu sunağının dibine
dökecek. **8** Günah sunusu olarak adanan boğanın bütün yağını
alacak. Bağırsak ve işkembe yağlarını, **9** böbrekleri, böbrek
üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi, **10**
esenlik kurbanı olarak sunulan sığırda olduğu gibi ayıracak.
Bunları yakmalık sunu sunağı üzerinde yakacak. **11** Boğanın
artakalan parçalarını; derisini, etinin tümünü, başını, ayaklarını,

işkembesini, bağırsaklarını, gübresini ordugahın dışında küllerin döküldüğü temiz bir yere götürecek; küllerin üzerinde odun ateşiyle yakacak. **13** "'Eğer bütün İsrail topluluğu bilmeden günah işler, RAB'bin buyruklarından birinde yasaklanmış olanı yaparsa durum gözden kaçsa bile suçlu sayılır. **14** İşlediği günah açığa çıkınca, topluluk günah sunusu olarak bir boğa sunmalı, onu Buluşma Çadırı'nın önüne getirmeli. **15** RAB'bin huzurunda topluluğun ileri gelenleri ellerini boğanın başına koyacak ve boğa RAB'bin huzurunda kesilecek. **16** Meshedilmiş kâhin boğanın kanını Buluşma Çadırı'na götürecek. **17** Parmağını kana batırıp RAB'bin huzurunda, perdenin önünde yedi kez serpecek. **18** Sonra çadırda RAB'bin huzurunda bulunan sunağın boynuzlarına sürecek. Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. **19** Boğanın bütün yağını alıp sunağın üzerinde yakacak. **20** Günah sunusu olarak sunulan boğaya yaptığının aynısını yapacak. Böylece kâhin halkın günahlarını bağışlatacak ve halk bağışlanacak. **21** İlk boğayı yaktığı gibi bunu da ordugahın dışına çıkarıp yakacak. Topluluğun günah sunusudur bu. **22** "'Önderlerden biri günah işler, bilmeden Tanrısı RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, suçlu sayılır. **23** İşlediği günah kendisine açıklanırsa, sunu olarak kusursuz bir teke getirmeli. **24** Elini tekenin başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde RAB'bin huzurunda onu kesmeli. Bu bir günah sunusudur. **25** Kâhin günah sunusunun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. **26** Tekenin bütün yağını esenlik kurbanının yağı gibi sunak üzerinde yakacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak. **27** "'Eğer halktan biri RAB'bin buyruklarından

birinde yasak olanı yapar, bilmeden günah işlerse, suçlu sayılır.
28 İşlediği günah kendisine açıklanırsa, günahından ötürü sunu
olarak kusursuz bir dişi keçi getirmeli. **29** Elini günah sunusunun
başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu
kesmeli. **30** Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık
sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı sunağın
dibine dökecek. **31** Kişi keçinin bütün yağını, esenlik kurbanında
olduğu gibi ayıracak. Kâhin RAB'bi hoşnut eden koku olarak
onu sunakta yakacak, kişinin günahını bağışlatacak ve kişi
bağışlanacak. **32** "'Eğer biri günah sunusu olarak bir kuzu
getirirse, kuzu dişi ve kusursuz olmalı. **33** Elini günah sunusunun
başına koyacak ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu günah
sunusu olarak kesecek. **34** Kâhin sununun kanına parmağını
batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan
kanı sunağın dibine dökecek. **35** Esenlik kurbanı kuzusunda
olduğu gibi kişi sununun bütün yağını ayırmalı. Kâhin RAB
için yakılan sunuların üzerinde hepsini sunakta yakacak. Kâhin
kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

5 "'Lanetleneceğini bile bile gördüğüne ya da bildiğine tanıklık
etmeyen kişi günah işlemiş olur ve suçunun cezasını çekecektir.
2 "'Biri bilmeden kirli sayılan herhangi bir şeye, yabanıl, evcil ya
da küçük bir hayvan leşine dokunursa, kirlenmiş olur ve suçlu
sayılır. **3** "'Biri bilmeden kirli sayılan bir insana ya da insandan
kaynaklanan kendisini kirletecek herhangi bir şeye dokunursa,
ne yaptığını anladığı an suçlu sayılacaktır. **4** "'Biri hangi konuda
olursa olsun, kötülük ya da iyilik yapmak için, düşünmeden ve ne
yaptığını bilmeden ant içerse, bunu anladığı an suçlu sayılacaktır.
5 "'Kişi bu suçlardan birini işlediği zaman, günahını itiraf etmeli.
6 Günahının bedeli olarak RAB'be bir suç sunusu getirmeli. Bu

sunu küçükbaş hayvanlardan olmalı. Dişi bir kuzu ya da keçi olabilir. Kâhin kişinin günahını bağışlatacaktır. **7** "'Eğer kuzu alacak gücü yoksa, suçuna karşılık biri günah sunusu, öbürü yakmalık sunu olmak üzere RAB'be iki kumru ya da iki güvercin sunmalı. **8** Bunları kâhine getirmeli. Kâhin önce günah sunusunu sunacak. Kuşun boynunu kırmalı, ama başını koparmamalı. **9** Sununun kanından birazını sunağın yan yüzüne serpmeli. Artakalan kan sunağın dibine akıtılmalı. Bu günah sunusudur. **10** Kâhin bundan sonra ikinci kuşu yakmalık sunu olarak kurallara göre sunacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak. **11** "'Eğer iki kumru ya da iki güvercin alacak gücü yoksa, günahına karşılık günah sunusu olarak onda bir efa ince un getirmeli. Üzerine zeytinyağı dökmemeli, günnük de koymamalı; çünkü bu günah sunusudur. **12** Onu kâhine vermeli. Kâhin anma payı olarak bir avuç dolusu alıp sunakta, RAB için yakılan sunuların üzerinde yakacak. Bu günah sunusudur. **13** Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak. Tahıl sunusunda olduğu gibi, artakalan un kâhinin olacaktır.'" **14** RAB Musa'ya şöyle dedi: **15** "Eğer biri RAB'be adanmış nesnelere el uzatır, bilmeden günah işlerse, suç sunusu olarak RAB'be küçükbaş hayvanlardan kusursuz bir koç getirmeli. Değeri gümüş şekelle, kutsal yerin şekeliyle ölçülmeli. **16** Adanmış nesneler konusunda işlediği günahın karşılığını ödemeli ve beşte birini üzerine ekleyip kâhine vermeli. Kâhin suç sunusu olan koçla kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak. **17** "Eğer biri günah işler, RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, bilmeden yapsa bile, suç işlemiş olur; suçunun cezasını çekecektir. **18** Kâhine suç sunusu olarak küçükbaş hayvanlardan belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli. Kâhin kişinin bilmeden

işlediği günahı bağışlatacak ve kişi bağışlanacak. **19** Bu suç sunusudur. Kişi gerçekten RAB'be karşı suç işlemiştir.”

6 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** “Eğer biri günah işler, RAB'be ihanet eder, kendisine emanet edilen, rehin bırakılan ya da çalıntı bir mal konusunda komşusunu aldatır ya da ona haksızlık ederse, **3** kayıp bir eşya bulup yalan söylerse, yalan yere ant içerse, yani insanların işleyebileceği bu suçlardan birini işlerse, **4** günah işlemiş olur ve suçlu sayılır. Çaldığı ya da haksızlıkla ele geçirdiği şeyi, kendisine emanet edilen ya da bulduğu kayıp eşyayı, **5** ya da hakkında yalan yere ant içtiği şeyi, üzerine beşte birini de ekleyerek, suç sunusunu getirdiği gün sahibine geri vermeli. **6** RAB'be suç sunusu olarak kâhine belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli. **7** Kâhin RAB'bin huzurunda onun günahını bağışlatacak; işlediği suç ne olursa olsun kişi bağışlanacak.” **8** RAB Musa'ya şöyle dedi: **9** “Harun'la oğullarına buyruk ver: ‘Yakmalık sunu yasası şudur: Yakmalık sunu bütün gece, sabaha kadar sunaktaki ateşin üzerinde kalacak. Sunağın üzerindeki ateş sönmeyecek. **10** Kâhin keten giysisini, donunu giyecek. Sunağın üzerindeki yakmalık sunudan kalan külü toplayıp sunağın yanına koyacak. **11** Giysilerini değiştirdikten sonra külü ordugahın dışında temiz bir yere götürecek. **12** Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek. Kâhin her sabah ateşe odun atacak, yakmalık sununun parçalarını odunların üzerine dizecek, onun üzerinde de esenlik sunularının yağını yakacak. **13** Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek.’” **14** “‘Tahıl sunusu yasası şudur: Harun'un oğulları onu sunağın önünde RAB'be sunacaklar. **15** Kâhin üzerindeki günnükle birlikte tahıl sunusunun ince unundan ve zeytinyağından bir avuç alıp anma payı ve RAB'bi hoşnut eden

koku olarak sunakta yakacak. **16** Artakalanı Harun'la oğulları yiyecekler. Onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı'nın avlusunda mayasız ekmek olarak yemeliler. **17** Mayayla pişirilmemeli. Bunu yakılan sunulardan, kâhinlerin payı olarak verdim. Suç sunusu, günah sunusu gibi bu da çok kutsaldır. **18** Harun soyundan gelen her erkek ondan yiyebilir. RAB için yakılan sunularda onların kuşaklar boyunca sonsuza dek payları olacak. Sunulara her dokunan kutsal sayılacak.'" **19** RAB Musa'ya şöyle dedi: **20** "Harun kâhin olarak meshedildiği gün, Harun'la oğulları tahıl sunusu olarak RAB'be yarısı sabah, yarısı akşam olmak üzere, onda bir efa ince un sunacaklar. Bu sürekli bir sunu olacak. **21** Zeytinyağıyla iyice yoğrulup sacda pişirilecek. Tahıl sunusunu getirip RAB'bi hoşnut eden koku olarak pişmiş parçalar halinde sunacaklar. **22** Bunu Harun soyundan gelen meshedilmiş kâhin RAB'be sunacak. Sürekli bir kural olacak bu. Sununun tümü yakılacak. **23** Kâhinin sunduğu her tahıl sunusu tümüyle yakılmalı, hiç yenmemeli." **24** RAB Musa'ya şöyle dedi: **25** "Harun'la oğullarına de ki, 'Günah sunusu yasası şudur: Günah sunusu yakmalık sununun kesildiği yerde, RAB'bin huzurunda kesilecek. Çok kutsaldır. **26** Hayvanı sunan kâhin onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde yiyecek. **27** Sununun etine her dokunan kutsal sayılacak. Kanı birinin giysisine sıçrarsa, giysi kutsal bir yerde yıkanmalı. **28** İçinde etin haşlandığı çömlek kırılmalı. Ancak tunç bir kapta haşlanmışsa, kap iyice ovulup suyla durulanmalı. **29** Kâhinler soyundan gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Çok kutsaldır. **30** Ama kutsal yerde günah bağışlatmak için kanı Buluşma Çadırı'na getirilen günah sunusunun eti yenmeyecek, yakılacaktır.'"

7 "'Çok kutsal olan suç sunusunun yasası şudur: **2** Suç sunusu
yakmalık sununun kesildiği yerde kesilecek ve kanı sunağın
her yanına dökülecek. **3** Hayvanın bütün yağı alınacak, kuyruk
yağı, bağırsak ve işkembe yağları, böbrekleri, böbrek üstü
yağları, karaciğerden böbreklere uzanan perde ayrılacak. **5**
Kâhin bunların hepsini sunak üzerinde, RAB için yakılan sunu
olarak yakacak. Bu suç sunusudur. **6** Kâhinler soyundan gelen
her erkek bu sunuyu yiyebilir. Sunu kutsal bir yerde yenecek,
çünkü çok kutsaldır. **7** "'Suç ve günah sunuları için aynı yasa
geçerlidir. Et, sunuyu sunarak günahı bağışlatan kâhinindir.
8 Yakmalık sununun derisi de sunuyu sunan kâhinindir. **9**
Fırında, tavada ya da sacda pişirilen her tahıl sunusu onu
sunan kâhinin olacak. **10** Zeytinyağıyla yoğrulmuş ya da kuru
tahıl sunuları da Harunoğulları'na aittir. Aralarında eşit olarak
bölüşülecektir.'" **11** "'RAB'be sunulacak esenlik kurbanının
yasası şudur: **12** Eğer adam sunusunu RAB'be şükretmek için
sunuyorsa, sunusunun yanısıra zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız
pideler, üzerine zeytinyağı sürülmüş mayasız yufkalar ve iyice
karıştırılmış ince undan yağla yoğrulmuş mayasız pideler de
sunacak. **13** RAB'be şükretmek için, esenlik sunusunu mayalı
ekmek pideleriyle birlikte sunacak. **14** Her sunudan birini RAB'be
bağış sunusu olarak sunacak ve o sunu esenlik sunusunun
kanını sunağa döken kâhinin olacak. **15** RAB'be şükretmek
için sunulan esenlik kurbanının eti, sununun sunulduğu gün
yenecek, sabaha bırakılmayacak. **16** "'Biri gönülden verilen bir
sunu ya da dilediği adağı sunmak istiyorsa, kurbanın eti sununun
sunulduğu gün yenecek, artakalırsa ertesi güne bırakılabilecek.
17 Ancak üçüncü güne bırakılan kurban eti yakılacak. **18** Esenlik
kurbanının eti üçüncü gün yenirse sunu kabul edilmeyecek,

geçerli sayılmayacak. Çünkü et kirlenmiş sayılır ve her yiyen suçunun cezasını çekecektir. **19** "'Kirli sayılan herhangi bir şeye dokunan et yenmemeli, yakılmalıdır. Öteki etlere gelince, temiz sayılan bir insan o etlerden yiyebilir. **20** Ama biri kirli sayıldığı sürece RAB'be sunulan esenlik kurbanının etini yerse, halkın arasından atılacak. **21** Ayrıca kirli sayılan herhangi bir şeye, insandan kaynaklanan bir kirliliğe, kirli bir hayvana ya da kirli ve iğrenç bir şeye dokunup da RAB'be sunulan esenlik kurbanının etinden yiyen biri halkın arasından atılacak.'" **22** RAB Musa'ya şöyle dedi: **23** "İsrail halkına de ki, 'İster sığır, ister koyun ya da keçi yağı olsun, hayvan yağı yemeyeceksiniz. **24** Kendiliğinden ölen ya da yabanıl hayvanların parçaladığı bir hayvanın yağı başka şeyler için kullanılabilir, ama hiçbir zaman yenmemeli. **25** Kim yakılan ve RAB'be sunulan hayvanlardan birinin yağını yerse, halkımın arasından atılacak. **26** Nerede yaşarsanız yaşayın, hiçbir kuşun ya da hayvanın kanını yemeyeceksiniz. **27** Kan yiyen herkes halkımın arasından atılacak.'" **28** RAB Musa'ya şöyle dedi: **29** "İsrail halkına de ki, 'RAB'be esenlik kurbanı sunmak isteyen biri, esenlik kurbanının bir parçasını RAB'be sunmalı. **30** RAB için yakılan sunusunu kendi eliyle getirmeli. Hayvanın yağını döşüyle birlikte getirecek ve döş RAB'bin huzurunda sallamalık bir sunu olarak sallanacak. **31** Kâhin yağı sunağın üzerinde yakacak, ama döş Harun'la oğullarının olacak. **32** Esenlik kurbanlarınızın sağ budunu bağış olarak kâhine vereceksiniz. **33** Harunoğulları arasında esenlik sunusunun kanını ve yağını kim sunuyorsa, sağ but onun payı olacak. **34** İsrail halkının sunduğu esenlik kurbanlarından sallamalık döşü ve bağış olarak sunulan budu aldım. İsrail halkının payı olarak bunları sonsuza dek Kâhin Harun'la oğullarına verdim.'"

35 Harun'la oğulları kâhin atandıkları gün RAB için yakılan
sunulardan paylarına bu düştü. **36** RAB onları meshettiği gün
İsrail halkına buyruk vermişti. Adağın bu parçaları gelecek
kuşaklar boyunca onların payı olacaktı. **37** Yakmalık, tahıl,
suç, günah, atanma sunularının ve esenlik kurbanlarının yasası
budur. **38** RAB, bu buyruğu çölde, Sina Dağı'nda İsrail halkından
kendisine sunu sunmalarını istediği gün Musa'ya vermişti.

8 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "Harun'la oğullarını, kâhin
giysilerini, mesh yağını, günah sunusu olarak sunulacak boğayı,
iki koçu ve mayasız ekmek sepetini Buluşma Çadırı'nın giriş
bölümüne getir. Bütün topluluğu da oraya çağır." **4** Musa RAB'bin
buyruğunu yerine getirdi. Herkes Buluşma Çadırı'nın önünde
toplandı. **5** Musa topluluğa, "Şimdi RAB'bin buyruğunu yerine
getireceğim" dedi. **6** Harun'la oğullarını öne çıkarıp yıkadı. **7**
Harun'a mintanı giydirdi, beline kuşağı bağladı, üzerine kaftanı,
onun üzerine de efodu giydirdi. Ustaca dokunmuş şeridiyle
efodu bağladı. **8** Üzerine göğüslüğü taktı, göğüslüğün içine Urim
ile Tummim'i koydu. **9** Başına sarığı sardı, ön kısmına kutsal
tacı, altın levhayı koydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu
gibi yaptı. **10** Sonra mesh yağını aldı, Tanrı'nın Konutu'nu ve
içindeki her şeyi meshederek kutsal kıldı. **11** Yağı yedi kez
sunağın üzerine serpti; sunağı, sunağın bütün aletlerini, kazanı
ve ayaklıklarını kutsal kılmak için meshetti. **12** Harun'u kutsal
kılmak için başına yağ dökerek meshetti. **13** Harun'un oğullarını
öne çıkardı, onlara mintan giydirdi, bellerine kuşak bağladı,
başlarına başlık koydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi
yaptı. **14** Sonra günah sunusu olarak sunulacak boğayı getirdi.
Harun'la oğulları ellerini boğanın başına koydular. **15** Musa
boğayı kesti. Sunağı pak kılmak için kanını parmağıyla sunağın

boynuzlarına çepeçevre sürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü. Böylece sunağı arındırıp kutsal kıldı. **16** Musa hayvanın bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağlarını sunağın üzerinde yaktı. **17** Boğanın geri kalan kısmını da –derisini, etini, gübresini– ordugahın dışında yaktı. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. **18** Sonra yakmalık sunu olarak sunulacak koçu getirdi. Harun'la oğulları ellerini koçun başına koydular. **19** Musa koçu kesti, kanını sunağın her yanına döktü. **20** Koçu parçalara ayırıp parçaları, başını ve iç yağını yaktı. **21** Bağırsaklarını, işkembesini, ayaklarını yıkadı ve koçun tümünü sunağın üzerinde yaktı. Bu bir yakmalık sunu, RAB'bi hoşnut eden koku, yakılan sunuydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. **22** Sonra öteki koçu, atanma sunusu olarak sunulacak koçu getirdi. Harun'la oğulları ellerini koçun başına koydular. **23** Musa koçu kesti. Kanını Harun'un sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmaklarına sürdü. **24** Sonra Harun'un oğullarını öne çıkardı. Onların da sağ kulak memelerine, sağ ellerinin ve ayaklarının baş parmaklarına kan sürdü. Artan kanı sunağın her yanına döktü. **25** Hayvanın yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu aldı. **26** Sonra RAB'bin huzurunda bulunan mayasız ekmek sepetinden bir ekmek, yağlı pide ve yufka alıp hayvanın yağlarının ve sağ budunun üzerine koydu. **27** Hepsini Harun'la oğullarının eline verdi. Bunları RAB'bin huzurunda sallamalık sunu olarak salladı. **28** Sonra ellerinden alıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı. Bunlar atanma sunusu, RAB'bi hoşnut eden koku ve RAB için yakılan sunuydu. **29** Bundan sonra Musa döşü aldı ve sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda salladı.

Atanma sunusu olarak sunulan koçtan Musa'nın payına düşen buydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. **30** Musa mesh yağını ve sunağın üzerindeki kanı alıp Harun'la oğullarının ve giysilerinin üzerine serpti. Böylece Harun'u, oğullarını ve giysilerini kutsal kılmış oldu. **31** Sonra Harun'la oğullarına, "Eti Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde haşlayın" dedi, "'Eti Harun'la oğulları yiyecek' diye buyurmuştum. Atanma sunularının bulunduğu sepetteki ekmekle birlikte onu orada yiyin. **32** Etten ve ekmekten artanı yakın. **33** Atanma günleriniz doluncaya kadar, yedi gün boyunca Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünden ayrılmayın. Çünkü atanmanız yedi gün sürecek. **34** Bugün yapılan her şeyi günahlarınızı bağışlatmak için RAB buyurdu. **35** Yedi gün boyunca gece gündüz Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde bekleyecek, RAB'bin buyruğunu yerine getireceksiniz. Öyle ki, ölmeyesiniz. Bana böyle buyruk verildi." **36** Böylece Harun'la oğulları RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği bütün buyrukları yerine getirdiler.

9 Sekizinci gün Musa Harun'la oğullarını ve İsrail ileri gelenlerini çağırdı. **2** Harun'a, "Kendin için günah sunusu olarak kusursuz bir erkek buzağı, yakmalık sunu olarak da kusursuz bir koç al, RAB'be sun" dedi, **3** "Sonra İsrail halkına de ki, 'Günah sunusu olarak bir teke, yakmalık sunu olarak da bir yaşında kusursuz bir buzağı ile bir kuzu alın. **4** RAB'bin huzurunda esenlik sunusu olarak kurban edilmek üzere bir sığır ve bir koçla birlikte zeytinyağıyla yoğrulmuş tahıl sunusu getirin. Çünkü RAB bugün size görünecektir.'" **5** Musa'nın buyurdukları Buluşma Çadırı'nın önüne getirildi. Herkes yaklaşıp RAB'bin huzurunda toplandı. **6** Musa, "RAB şunları yapmanızı buyuruyor, o zaman RAB'bin yüceliği size görünecektir" dedi. **7** Sonra Harun'a, "Sunağa git,

günah ve yakmalık sunularını sun” dedi, “Hem kendinin, hem de halkın günahlarını bağışlat. RAB'bin buyurduğu gibi halkın sunusunu sun, günahlarını bağışlat.” **8** Böylece Harun sunağa gidip kendisi için günah sunusu olarak sunulacak buzağıyı kesti. **9** Oğulları buzağının kanını ona getirdiler. Harun parmağını kana batırıp sunağın boynuzlarına sürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü. **10** RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğa uygun olarak günah sunusunun yağını, böbreklerini, karaciğerinin perdesini sunakta yaktı. **11** Etiyle derisini ise ordugahın dışında yaktı. **12** Sonra yakmalık sunuyu kesti. Oğulları sununun kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanına döktü. **13** Sununun bütün parçalarını ve başını Harun'a verdiler. Harun hepsini sunağın üzerinde yaktı. **14** Sununun işkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkayıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı. **15** Bundan sonra Harun halkın sunusunu getirdi. Halkın günahları için sunulacak tekeyi kesti ve ilk sunu gibi bunu da günah sunusu olarak sundu. **16** Yakmalık sunuyu da kurallara uygun biçimde sundu. **17** Sonra tahıl sunusunu getirdi. Bir avuç alıp her sabah sunulan yakmalık sunuya ek olarak sunağın üzerinde yaktı. **18** Halk için esenlik kurbanları olarak sunulacak sığırla koçu da kesti. Oğulları sunuların kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanına döktü. **19** Sığırla koçun yağlarını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını, böbreklerini ve karaciğerlerinin perdesini **20** döşlerin üzerine koydular. Harun yağları sunakta yaktı. **21** Musa'nın buyurduğu gibi döşleri ve sağ budu sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda salladı. **22** Harun günah, yakmalık, esenlik sunularını sunduktan sonra ellerini halka doğru uzatarak onları kutsadı ve aşağıya indi. **23** Musa'yla Harun Buluşma Çadırı'na girdiler. Dışarı çıkınca halkı

kutsadılar. O zaman RAB'bin yüceliği halka göründü. **24** RAB bir
ateş gönderdi. Ateş sunağın üzerindeki yakmalık sunuyu, yağları
yakıp küle çevirdi. Bunu gören halkın tümü sevinçle haykırarak
yüzüstü yere kapandı.

10 Harun'un oğulları Nadav'la Avihu buhurdanlarını alıp içlerine
ateş, ateşin üstüne de buhur koydular. RAB'bin buyruklarına
aykırı bir ateş sundular. **2** RAB bir ateş gönderdi. Ateş onları
yakıp yok etti. RAB'bin huzurunda öldüler. **3** Musa Harun'a
şöyle dedi: "RAB demişti ki, 'Bana hizmet edenler kutsallığıma
saygı duyacak Ve halkın tümü beni yüceltecek.'" Harun hiçbir
şey söylemedi. **4** Musa Harun'un amcası Uzziel'in oğullarını,
Mişael'le Elsafan'ı çağırdı, "Gelin, kardeşlerinizi kutsal yerin
önünden kaldırıp ordugahın dışına çıkarın" dedi. **5** Geldiler ve
Musa'nın buyurduğu gibi cesetleri üzerlerindeki mintanlarıyla
ordugahın dışına çıkardılar. **6** Sonra Musa Harun'la oğulları
Elazar'la İtamar'a, "Saçlarınızı dağıtmayın, giysilerinizi yırtmayın"
dedi, "Yoksa ölürsünüz ve RAB bütün topluluğa öfkelenir. Ama
kardeşleriniz, bütün İsrail halkı RAB'bin ateşle yok ettiği bu
insanlar için yas tutsun. **7** Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünden
ayrılmayın, yoksa ölürsünüz. Çünkü RAB'bin mesh yağıyla
kutsandınız." Harun'la oğulları Musa'nın dediğine uydular. **8** RAB
Harun'a şöyle dedi: **9** "Sen ve oğulların Buluşma Çadırı'na şarap
ya da herhangi bir içki içip girmeyin, yoksa ölürsünüz. Kuşaklar
boyunca bir kural olsun bu. **10** Kutsalla bayağı olanı, kirliyle temizi
birbirinden ayırt etmelisiniz. **11** RAB'bin Musa aracılığıyla İsrail
halkına bildirdiği bütün kuralları onlara öğretmelisiniz." **12** Musa
Harun'a ve sağ kalan oğulları Elazar'la İtamar'a şöyle dedi: "RAB
için yakılan sunulardan artan tahıl sunusunu alın, mayasız ekmek
yapıp sunağın yanında yiyin. Çünkü çok kutsaldır. **13** Onu kutsal

bir yerde yemelisiniz. Çünkü RAB için yakılan sunulardan senin ve oğullarının payıdır bu. Bana böyle buyruk verildi. **14** Sallamalık döşle bağış olarak sunulan budu ise oğulların ve kızlarınla birlikte temiz bir yerde yemelisin. Çünkü bunlar İsrail halkının sunduğu esenlik kurbanlarından senin ve çocuklarının payı olarak ayrıldı. Bağış olarak sunulan butla sallamalık döşü, yakılacak sunu yağlarıyla birlikte getirip RAB'bin önünde sallamalık sunu olarak sunacaklar. RAB'bin buyruğu uyarınca bunlar sonsuza dek senin ve çocuklarının payı olacak." **16** Musa günah sunusu olarak sunulacak tekeyi soruşturdu, yakılmış olduğunu öğrenince, Harun'un sağ kalan oğulları Elazar'la İtamar'a çok öfkelendi, "Neden günah sunusunu kutsal bir yerde yemediniz?" diye sordu, "O çok kutsaldır. Topluluğun suçunu üstlenmesi ve günahlarını bağışlatmanız için RAB onu size vermişti. **18** Tekenin kanı kutsal çadıra getirilmemiş. Buyurduğum gibi tekeyi kesinlikle kutsal yerde yemeniz gerekirdi." **19** Harun, "Halk bugün RAB'be günah sunusu ve yakmalık sunu sundu" diye yanıtladı, "Benim başıma ise bunlar geldi. Günah sunusunu bugün yemiş olsaydım, RAB bundan hoşnut olur muydu?" **20** Musa yanıtı uygun buldu.

11 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: **2** "İsrail halkına deyin ki, 'Karada yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: **3** Çatal ve yarık tırnaklı, geviş getiren hayvanların tümü. **4** Ancak geviş getiren ve çatal tırnaklı olan hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. **5** Kaya tavşanı geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. **6** Tavşan geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. **7** Domuz çatal ve yarık tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. **8** Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız,

sizin için kirlidir. **9** "'Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Denizde, akarsularda yaşayan pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz. **10** Denizdeki ve akarsulardaki bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar –suda toplu halde yaşayanlar ve ötekiler– sizin için iğrenç sayılır. **11** Bunlar sizin için iğrenç sayılacak. Etlerini yemeyecek, leşlerinden tiksineceksiniz. **12** Suda yaşayan bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar sizin için iğrenç sayılacak. **13** "'Tiksindirici kuşların etini yemeyecek, şunları iğrenç sayacaksınız: Kartal, kuzu kartalı, kara akbaba, **14** çaylak, doğan türleri, **15** bütün karga türleri, **16** baykuş, puhu, martı, atmaca türleri, **17** kukumav, karabatak, büyük baykuş, **18** peçeli baykuş, ishakkuşu, akbaba, **19** leylek, balıkçıl türleri, ibibik, yarasa. **20** "'Dört ayaklı ve kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrençtir. **21** Ama dört ayaklı ve kanatlı olup ayaklarını sıçramak için kullanan bazılarının etini yiyebilirsiniz. **22** Şunları yiyeceksiniz: Bütün çekirge türleri, küçük çekirge, cırcırböceği, ağustosböceği. **23** Öbür dört ayaklı, kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrenç sayılır. **24** "'Sizi kirletecek şeyler şunlardır: Aşağıdaki hayvanların leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır. **25** Kim aşağıdaki hayvanların leşini taşırsa giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. **26** Çatal tırnaklı ama tırnağı yarık olmayan ve geviş getirmeyen her hayvan sizin için kirlidir. Bunlara dokunan da kirlenmiş sayılır. **27** Dört ayaklı hayvanlardan pençelerini yere basarak yürüyenler sizin için kirlidir. Bunların leşine dokunanlar akşama kadar kirli sayılacaktır. **28** Bunların leşini taşıyanlar giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. Çünkü bu hayvanlar sizin için kirlidir. **29** "'Küçük kara hayvanları içinde sizin için kirli sayılanlar şunlardır: Gelincik, fare, bütün kertenkele türleri –geko, varan, duvar kertenkelesi,

düz keler– bukalemun. **31** Sizin için kirli sayılan küçük kara hayvanları bunlardır. Bunların leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır. **32** Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kirletir. İster tahta kap, ister giysi, ister deri, ister çul olsun suya konmalıdır. Akşama kadar kirli sayılacak ve akşam temizlenmiş olacaktır. **33** Bunlardan biri toprak kabın içine düşerse, kabın içindekiler kirli sayılacaktır. Toprak kap kırılmalıdır. **34** Toprak kaptaki sulu yiyecek ve her içecek kirli sayılacaktır. **35** Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kirletir. Üzerine düştüğü ister fırın olsun, ister ocak, parçalanmalıdır. Çünkü onlar kirlidir ve sizin için kirli sayılacaktır. **36** Ancak kaynak ya da su sarnıcı temiz sayılacaktır; ama bunların leşine dokunan kirli sayılacaktır. **37** Eğer bu hayvanlardan birinin leşi ekin tohumunun üzerine düşerse, o tohum temiz sayılacaktır. **38** Ama suya konmuş tohumun içine düşerse, tohum sizin için kirlidir. **39** "'Eti yenen hayvanlardan biri ölürse, leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır. **40** Hayvanın leşinden yiyen giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. Leşi taşıyan da giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. **41** "'Bütün küçük kara hayvanları iğrençtir. Yenmeyecektir. **42** İster karnı üzerinde sürünen, ister dört ayaklı ya da çok ayaklı canlılar olsun, bunların hiçbirini yemeyeceksiniz. Çünkü bunlar iğrençtir. **43** Bunların hiçbiriyle kendinizi kirletmeyin, iğrenç duruma sokmayın, kirli duruma düşmeyin. **44** Tanrınız RAB benim. Kendinizi bana adayın ve kutsal olun. Çünkü ben kutsalım. Murdar küçük kara hayvanlarını yiyerek kendinizi kirletmeyin. **45** Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkaran RAB benim. Kutsal olun, çünkü ben kutsalım. **46** "'Kirli olanı temizden, eti yeneni eti yenmeyenden

ayırt edebilmeniz için hayvanlar, kuşlar, suda toplu halde yaşayan bütün canlılar ve küçük kara hayvanlarıyla ilgili yasa budur.'"

12 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına de ki, 'Bir kadın hamile kalıp erkek çocuk doğurursa, âdet gördüğü günlerde olduğu gibi yedi gün kirli sayılacaktır. **3** Çocuk sekizinci gün sünnet edilmeli. **4** Kadın kanamasından paklanmak için otuz üç gün bekleyecek. Pak sayılması için geçmesi gereken bu günler doluncaya dek kutsal bir şeye dokunmayacak, tapınağa girmeyecek. **5** Ancak, kız çocuk doğurursa, âdet gördüğü günler gibi iki hafta kirli sayılacaktır. Kanamasından paklanmak için altmış altı gün bekleyecektir. **6** "'Erkek ya da kız çocuk doğuran kadının temiz sayılması için geçmesi gereken günler dolunca, yakmalık sunu olarak bir yaşında bir kuzu, günah sunusu olarak bir güvercin ya da bir kumru getirip Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde kâhine verecektir. **7** Kâhin bunu RAB'bin huzurunda sunacak ve kadını arıtacak. Böylece kadın kanamasından temizlenmiş sayılacak. Erkek ya da kız doğuran kadınla ilgili yasa budur. **8** "'Eğer kadının kuzu alacak gücü yoksa, biri yakmalık sunu, öbürü günah sunusu olmak üzere, iki kumru ya da iki güvercin yavrusu getirecek. Kâhin kadını arıtacak ve kadın temiz sayılacaktır.'"

13 RAB Musa'ya ve Kâhin Harun'a şöyle dedi: **2** "Bedeninde deri hastalığına dönüşebilecek şiş, kabuk ya da parlak leke bulunan kişi Harun'a, ya da Harun'un kâhin oğullarından birine götürülecek. **3** Kâhin derideki yaraya bakacak, yarada kıl ağarması varsa ve yara derine inmişse, kişi deri hastalığına yakalanmış demektir. Hastaya bakan kâhin onu kirli ilan edecektir. **4** Derideki parlak leke beyazsa, derine inmemişse, üzerindeki kıllar ağarmamışsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde

tutacak. **5** Yedinci gün yaraya bakacak; yara ilerlememiş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak. **6** Yedinci gün hastaya bir daha bakacak; yara solmuş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı temiz ilan edecek. Yara yalnızca kabuktur. Hasta giysilerini yıkayıp temiz sayılacaktır. **7** Ancak temiz sayılmak için kâhine muayene olduktan sonra derisindeki kabuk yayılırsa, yine kâhine görünmelidir. **8** Kâhin kişiye bakacak, derisindeki kabuk yayılmışsa onu kirli ilan edecek. Kişi deri hastalığına yakalanmış demektir. **9** "Deri hastalığına yakalanan kişi kâhine götürülecek. **10** Kâhin ona bakacak. Derideki şiş beyazlaşmış, üzerindeki kıllar ağarmışsa, şişkin yarada kızıl et görünüyorsa, **11** bu müzmin bir deri hastalığıdır. Kâhin kişiyi kirli ilan edecek, ama kapalı yerde tutmayacaktır. Çünkü kişi zaten kirlenmiştir. **12** "Eğer deri hastalığı yayılıp kâhinin görebildiği kadarıyla tepeden tırnağa hastanın bütün bedenini kaplamışsa, **13** kâhin hastaya bakacak ve bedenini hastalık saran kişiyi temiz ilan edecektir. Yaralar beyazlaşmış ve temizdir. **14** Ama kızıl et görülüyorsa, kişi kirli sayılacaktır. **15** Kâhin kızıl et görürse, kişiyi kirli ilan edecektir. Kızıl et kirlidir, deri hastalığıdır. **16** Eğer kızıl et iyileşir, beyazlaşırsa, hasta yine kâhine görünmelidir. **17** Kâhin hastaya bakacak, yara beyazlaşmışsa, yarayı temiz ilan edecek. Kişi temiz sayılacak. **18** "Derideki çıban iyileşmiş, **19** ama bir süre sonra çıbanın yerinde beyaz bir şiş, ya da kırmızımsı-beyaz parlak bir leke oluşmuşsa, kâhine göstermeli. **20** Kâhin hastaya bakacak, görünen yara derine inmiş, üzerindeki kıllar ağarmışsa, kişiyi kirli ilan edecektir. Çıbanda baş gösteren bir deri hastalığıdır bu. **21** Ama kâhin hastaya baktığında yarada beyaz kıl yoksa, yara derine inmemiş ve yara solmuşsa, kişiyi yedi gün kapalı bir

yerde tutacaktır. **22** Eğer derideki yara yayılıyorsa, kâhin kişiyi kirli ilan edecektir; çünkü kişi hastalığa yakalanmış demektir. **23** Parlak leke geçmemiş ama yayılmamışsa, bu çıban kabuğudur. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir. **24** “Deride ateş yanığı varsa ve et kırmızımsı-beyaz ya da beyaz, parlak bir leke haline gelmişse, **25** kâhin yaraya bakmalı. Parlak lekenin üzerindeki kıllar ağarmış, leke derine inmişse, yanıkta deri hastalığı var demektir. Kâhin kişiyi kirli ilan edecektir, çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır. **26** Ama parlak lekede kıl ağarması yoksa, leke derine inmemiş ve solmuşsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır. **27** Yedinci gün kişiye yine bakacak, eğer leke deriye yayılmışsa, onu kirli ilan edecek. Çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır. **28** Eğer derideki parlak leke geçmemiş, ama yayılmamış ve solmuşsa, yanıktan doğan bir şişliktir. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir. Çünkü yanık yarasının kabuğudur bu. **29** “Bir erkeğin ya da kadının başında ya da çenesinde yara varsa, **30** kâhin yaraya bakmalı. Yara derine inmişse ve üzerinde ince sarı tüyler varsa, hastayı kirli ilan edecektir. Çünkü hasta uyuzdur. Baş ya da çenede görülen bir deri hastalığıdır. **31** Ancak kâhin bu tür bir yaraya baktığı zaman, yara derine inmemişse, üzerinde siyah kıl yoksa, hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak. **32** Yedinci gün yaraya yine bakacak; uyuz deriye yayılmamışsa, üzerinde sarı kıl yoksa, uyuz derine inmemişse, **33** hasta tıraş olacak, ama uyuz olan yerlere dokunmayacaktır. Kâhin hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak. **34** Yedinci gün uyuza yine bakacak; uyuz deriye yayılmamışsa, derine inmemişse, hastayı temiz ilan edecektir. Hasta giysilerini yıkayacak ve temiz sayılacaktır. **35** Ama hasta temiz ilan edildikten sonra uyuz derisine yayılırsa, **36** kâhin ona yeniden bakmalı. Uyuz yayılmışsa, yarada sarı

kıl olup olmamasına bakılmaksızın kişi kirli sayılacaktır. **37** Ama kâhine göre uyuz ilerlememiş, üzerinde siyah kıl bitmişse, hastalık geçmiş demektir. Kişi temizdir. Kâhin onu temiz ilan edecektir. **38** “Bir erkeğin ya da kadının derisinde beyaz parlak lekeler varsa, **39** kâhin ona bakmalı. Derideki lekeler beyaz ve solgunsa, sadece deride çıkan kırmızı lekelerdir. Kişi temizdir. **40** “Eğer adamın saçı dökülmüşse, sadece keldir. Temiz sayılır. **41** Saçının önü dökülmüşse alnı açılmış demektir. Temiz sayılır. **42** Ama saçı dökülmüş ya da alnı açılmış adamın başında veya alnında kırmızımsı-beyaz yaralar çıkmışsa, adam deri hastalığına yakalanmış demektir. **43** Kâhin adama bakacak. Saçı dökülmüş baş ya da alındaki şişler deri hastalığının yol açtığı yaralar gibi kırmızımsı-beyazsa, **44** adam deri hastalığına yakalanmıştır. Kirlidir. Başındaki yaradan ötürü kâhin kesinlikle onu kirli ilan edecektir. **45** “Böyle bir hastalığa yakalanan kişinin giysileri yırtık, saçları dağınık olmalı; kişi ağzını örtüp, ‘Kirliyim! Kirliyim!’ diye bağırmalı. **46** Hastalığı devam ettiği sürece kirli sayılacaktır, çünkü kirlenmiştir. Halktan uzak, ordugahın dışında yaşamalıdır.” **47** “Yün ya da keten bir giyside, **48** yün ya da keten bir kumaşta, deri ya da deri eşyada küf görülürse, **49** giyside, deride, deri eşyada, örgü ipinde, kumaşta görülen küf yeşilimsi ya da kırmızımsı bir renk almışsa, kâhine gösterilmelidir. **50** Kâhin ona bakacak ve yedi gün kapalı bir yerde tutacak. **51** Yedinci gün ona yine bakacak. Eğer kumaştaki, giysideki veya herhangi bir amaçla kullanılan deri eşyadaki küf yayılmışsa, bu tehlikeli bir küftür. Kirli sayılacaktır. **52** Üzerinde küf bulunan yün ya da keten giysi, kumaş ya da her türlü deri eşya kâhin tarafından yakılacaktır. Çünkü önü alınamaz bir küftür ve yakılmalıdır. **53** “Kâhin giyside, kumaşta ya da herhangi bir deri eşyada bulunan

küfün yayılmadığını görürse, **54** buyruk verecek ve küflü eşya yıkanacak. Kâhin onu yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak. **55** Küflü eşya yıkandıktan sonra yeniden kâhine gösterilmeli. Küf yayılmasa bile rengi değişmemişse, kirli sayılacak. Yakılmalıdır. Gerek iç yüzünü, gerekse dış yüzünü küf kemirmiştir. **56** "Küflü eşya yıkandıktan sonra, küfte bir solma varsa, kâhin giysideki, derideki ya da kumaştaki küflü kısmı yırtacak. **57** Eğer kumaşta, giyside ya da herhangi bir deri eşyada yine küf görülürse, küf yayılıyor demektir; eşyayı yakacaksın. **58** Yıkanan giysiden, kumaştan ya da deri bir eşyadan küf geçmişse, yeniden yıkanacak. Sonra temiz sayılacaktır." **59** Küfün bulaştığı yün ya da keten giysiyi, kumaşı veya deri eşyayı kirli ya da temiz ilan etmenin yasası budur.

14 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "Deri hastasının temiz kılınacağı gün şu yasa geçerlidir: Hasta kâhine götürülecek. **3** Kâhin hastaya ordugahın dışında bakacak. Hastalık iyileşmişse, **4** pak kılınacak kişi için iki temiz, canlı kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu getirilmesini buyuracak. **5** Kâhinin buyruğuyla kuşlardan biri toprak bir kapta, akarsuyun üzerinde kesilecek. **6** Sonra kâhin canlı kuşu, sedir ağacını, kırmızı ipliği ve mercanköşkotunu akarsuyun üzerinde kesilen kuşun kanına batıracak **7** ve pak kılınacak kişinin üzerine yedi kez serpecek, onu temiz ilan edip canlı kuşu kıra salacak. **8** Pak kılınacak kişi giysilerini yıkayacak, bütün kıllarını tıraş edecek ve yıkanacak. Bundan sonra pak sayılacak. Artık ordugaha girebilir, ama yedi gün çadırının dışında kalmalı. **9** Yedinci gün saçını, sakalını, kaşlarını, bedenindeki bütün kılları tıraş edecek. Giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkandıktan sonra temiz sayılacak. **10** "Sekizinci gün kusursuz iki erkek kuzu, bir

yaşında kusursuz bir dişi kuzu, tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa ince un ve bir log zeytinyağı getirecek. **11** Paklama işiyle görevli kâhin bütün bunları ve pak kılacağı kişiyi RAB'bin huzurunda, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde bekletecek. **12** Sonra kâhin erkek kuzulardan birini alıp bir log zeytinyağıyla birlikte RAB'be suç sunusu olarak sunacak. Sallamalık sunu olarak bunları RAB'bin huzurunda sallayacak. **13** Erkek kuzuyu günah sunusunun ve yakmalık sununun kesildiği kutsal yerde kesecek. Çünkü günah sunusu gibi suç sunusu da kâhine aittir. Çok kutsaldır. **14** Kâhin pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına suç sunusunun kanından sürecek. **15** Sonra bir log zeytinyağından biraz alarak kendi sol avucuna dökecek. **16** Sağ elinin parmağını zeytinyağına batırıp RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek. **17** Pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanı üzerine avucunda kalan yağdan sürecek. **18** Ayrıca pak kılınacak kişinin başına avucunda kalan yağı sürerek RAB'bin huzurunda onu arıtacak. **19** Sonra günah sunusunu sunarak pak kılınacak kişiyi kirliliğinden arıtacak ve yakmalık sunuyu kesecek. **20** Yakmalık sunuyla tahıl sunusunu sunakta sunacak. Böylece kâhin kişiyi arıtacak ve kişi temiz sayılacaktır. **21** “Eğer kişi yoksulsa ve bunları alacak gücü yoksa, arınmak üzere sallamalık suç sunusu olarak bir erkek kuzu, tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un ve bir log zeytinyağı alacak. **22** Gücü oranında biri günah sunusu, öbürü yakmalık sunu olmak üzere iki kumru ya da iki güvercin sunacak. **23** Pak kılınmak için sekizinci gün hepsini RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirip kâhine verecek. **24** Kâhin suç sunusu

olan erkek kuzuyla bir log zeytinyağını alıp sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda sallayacak. **25** Suç sunusu olan kuzuyu kesecek. Sununun kanını pak kılınan kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına sürecek. **26** Sonra kendi sol avucuna biraz zeytinyağı dökecek. **27** Sağ parmağını sol avucundaki yağa batırarak RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek. **28** Avucundaki yağdan pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanını sürdüğü yerlere sürecek. **29** RAB'bin huzurunda pak kılınacak kişiyi arıtmak üzere avucunda kalan yağı başına sürecek. **30** Sonra kişinin gücü oranında aldığı kumrulardan ya da güvercinlerden birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak tahıl sunusuyla birlikte sunacak. Kâhin böylece pak kılınan kişiyi RAB'bin huzurunda arıtacak." **32** Deri hastası olup da temiz kılınmaya parasal gücü yetmeyen kişiler için bu yasa geçerlidir. **33** RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: **34** "Size mülk olarak vereceğim Kenan ülkesine gittiğiniz zaman, ülkenizdeki bir eve küf hastalığı gönderirsem, **35** ev sahibi gidip kâhine, 'Evimde küfe benzer bir hastalık gördüm' diye haber vermeli. **36** Kâhin küfe bakmaya gitmeden önce, evdeki her şeyin kirli sayılmaması için evin boşaltılmasını buyuracak. Sonra evi görmeye gidecek. **37** Duvarlara yayılan küfe bakacak. Eğer küf yeşilimsi ya da kırmızımsı lekeler halindeyse ve duvarın içine işlemişse, **38** kâhin evi terk edecek ve yedi gün süreyle kapalı tutacak. **39** Yedinci gün geri dönecek ve eve yine bakacak. Eğer küf duvarlara yayılmışsa, **40** küflü taşları söküp kentin dışına, kirli sayılan bir yere atmaları için buyruk verecek. **41** Evin içindeki bütün sıvayı kazdıracak. Moloz kentin dışına, kirli sayılan bir yere dökülecek. **42** Sökülen taşların yerine başka taşlar koyup

evi yeniden sıvayacaklar. **43** “Taşları sökülüp sıvası kazınan
evde yeni sıva yapıldıktan sonra küf yine ortaya çıkarsa, **44**
kâhin gidip eve bakacak. Küf yayılmışsa, önü alınamaz demektir.
Ev kirli sayılır. **45** Yıkılmalıdır. Taşları, keresteleri, bütün harcı
kent dışına, kirli sayılan bir yere atılmalıdır. **46** Evin kapalı olduğu
günlerde, eve giren biri akşama kadar kirli sayılacak. **47** O
evde yatan ya da yemek yiyen biri giysilerini yıkamalı. **48** “Ev
sıvandıktan sonra kâhin eve girip bakacak, küf yayılmamışsa evi
temiz ilan edecek. Çünkü küf geçmiş demektir. **49** Evi paklamak
için iki kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu alacak.
50 Kuşlardan birini toprak bir kapta, akarsuyun üzerinde kesecek.
51 Sedir ağacını, mercanköşkotunu, kırmızı ipliği, canlı kuşu
alıp kesilen kuşun kanına ve akarsuya batıracak. Yedi kez eve
serpecek. **52** Böylece kuşun kanı, akarsu, canlı kuş, sedir ağacı,
mercanköşkotu ve kırmızı iplikle evi paklamış olacak. **53** Sonra
canlı kuşu kent dışına, kıra salacak. Böylece evin kirliliğini
bağışlatacak ve ev temiz sayılacaktır.” **54** Her türlü deri hastalığı,
uyuz, giysiye ya da eve bulaşan küf, şiş, kabuk ya da parlak
lekelerle ilgili yasa budur. **57** Bunların ne zaman kirli, ne zaman
temiz olduğu bu yasaya göre bilinebilir. Deri hastalığı yasası
budur.

15 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: **2** “İsrail halkına deyin
ki, ‘Adamın erkeklik organında akıntı varsa, akıntı kirlidir. **3**
Akıntı ister devam etsin, ister kesilsin adamı kirletir. Akıntının
neden olduğu kirlilikler şunlardır: **4** Üzerinde yattığı her yatak ve
oturduğu her şey kirli sayılacaktır. **5** Kim yatağına dokunursa,
giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
6 Adamın üzerine oturduğu bir eşyaya oturan da giysilerini
yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. **7** Kim

akıntısı olan adamın bedenine dokunursa giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. **8** Eğer akıntısı olan adam temiz bir adama tükürürse, o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. **9** Akıntısı olan adamın bindiği her eyer kirli sayılacaktır. **10** Adamın üzerine oturduğu ya da yattığı herhangi bir eşyaya dokunan, akşama kadar kirli sayılacaktır. Bu eşyaları taşıyan herkes giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. **11** Akıntısı olan adam ellerini yıkamadan kime dokunursa o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. **12** Akıntısı olan adamın dokunduğu toprak kap parçalanacak, tahta kap ise suyla çalkalanacaktır. **13** "'Eğer adamın akıntısı kesilirse, paklanmak için yedi gün bekleyecek. Sonra giysilerini yıkayacak, akarsuda yıkanacak ve temiz sayılacak. **14** Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne gelecek ve bunları kâhine verecek. **15** Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece akıntısı olan adamı RAB'bin huzurunda arıtacak. **16** "'Eğer bir adamdan meni akarsa, bedeninin tümünü yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. **17** Üzerine meni bulaşan her giysi ya da deri eşya yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. **18** Bir adam kadınla cinsel ilişkide bulunurken menisi akarsa, ikisi de yıkanacak ve akşama kadar kirli sayılacaklardır. **19** "'Âdet gördüğü için kan kaybeden kadın yedi gün kirli sayılacak. Ona dokunan da akşama kadar kirli sayılacak. **20** Âdet gördüğü günlerde kadının üzerinde yattığı ya da oturduğu her şey kirli sayılacaktır. **21** Kim kadının yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. **22** Kim kadının üzerine oturduğu herhangi bir şeye dokunursa, o da

giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
23 Kadının yatağındaki ya da oturduğu şeyin üzerindeki herhangi
bir eşyaya dokunan herkes akşama kadar kirli sayılacaktır. **24**
Âdet gören kadının kirliliği onunla yatan adama da bulaşır. Adam
yedi gün kirli kalır ve yattığı her yatak kirli sayılır. **25** "'Eğer bir
kadının âdet günleri dışında uzun süreli bir kanaması varsa,
ya da kanaması âdet günlerinden sonra da devam ediyorsa,
kanaması olduğu sürece âdet günlerinde olduğu gibi kirli sayılır.
26 Kanaması olduğu sürece, âdet günlerinde olduğu gibi, yattığı
her yatak ve üzerine oturduğu her şey kirli sayılacaktır. **27**
Kim bunlara dokunursa kirli sayılacak. Giysilerini yıkayacak,
yıkanacak, akşama kadar kirli kalacaktır. **28** "'Ama kanama
dursa, kadın yedi gün bekleyecek, sonra temiz sayılacaktır.
29 Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp Buluşma
Çadırı'nın giriş bölümüne getirecek ve bunları kâhine verecek.
30 Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak
sunacak. Böylece kadını kanamasından doğan kirlilikten RAB'bin
huzurunda arıtacak. **31** "'İsrail halkını kirliliğinden arındıracaksın.
Öyle ki, aralarında bulunan konutumu kirletip kirlilik içinde
ölmesinler.'" **32** Akıntısı olan, boşalarak kirlenen adam, âdet
gören kadın, akıntısı olan erkek ya da kadın ve kirli sayılan
kadınla yatan erkekle ilgili yasa budur.

16 RAB'bin huzuruna yaklaştıkları için ölen Harun'un iki
oğlunun ölümünden sonra RAB Musa'ya şöyle dedi: "Ağabeyin
Harun'a de ki, perdenin arkasındaki En Kutsal Yer'e ikide bir
girmesin, Antlaşma Sandığı'nın üzerindeki Bağışlanma Kapağı'na
yaklaşmasın. Yoksa ölür. Çünkü ben kapağın üstünde, bulut
içinde görünüyorum. **3** Harun En Kutsal Yer'e ancak günah
sunusu olarak bir boğa, yakmalık sunu olarak da bir koç sunarak

girebilir. **4** Kutsal keten mintan, keten don giyecek, keten kuşak
bağlayacak, keten sarık saracak. Bunlar kutsal giysilerdir. Bunları
giymeden önce yıkanacak. **5** İsrail topluluğu günah sunusu
olarak Harun'a iki teke, yakmalık sunu olarak bir koç verecek.
6 "Harun boğayı kendisi için günah sunusu olarak sunacak.
Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağışlatacak. **7**
Sonra iki tekeyi alıp RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş
bölümüne götürecek. **8** İkisi üzerine kura çekecek. Biri RAB için,
biri Azazel için. **9** Harun kurada RAB'be düşen tekeyi getirip
günah sunusu olarak sunacak. **10** Azazel'e düşen tekeyi ise
halkın günahlarını bağışlatmak için canlı olarak RAB'be sunacak.
Onu çöle salıp Azazel'e gönderecek. **11** "Harun kendisi için
günah sunusu olarak boğayı getirecek. Böylece kendisinin ve
ailesinin günahlarını bağışlatacak. Bu günah sunusunu kendisi
için kesecek. **12** RAB'bin huzurunda bulunan sunağın üzerindeki
korları buhurdana koyup iki avuç dolusu ince öğütülmüş güzel
kokulu buhurla perdenin arkasına geçecek. **13** Orada, RAB'bin
huzurunda buhuru korların üzerine koyacak; buhurun dumanı
Levha Sandığı'nın üzerindeki Bağışlanma Kapağı'nı kaplayacak.
Öyle ki, Harun ölmesin. **14** Sonra boğanın kanını alıp parmağıyla
kapağın üzerine, doğuya doğru serpecek. Kapağın önünde yedi
kez bunu yineleyecek. **15** "Bundan sonra, halk için günah sunusu
olarak tekeyi kesecek. Kanını perdenin arkasına götürecek.
Boğanın kanıyla yaptığı gibi tekenin kanını da Bağışlanma
Kapağı'nın üzerine ve önüne serpecek. **16** Böylece En Kutsal Yer'i
İsrail halkının kirliliklerinden, isyanlarından, bütün günahlarından
arındıracak. Buluşma Çadırı için de aynı şeyi yapacak. Çünkü
kirli insanların arasında bulunuyor. **17** Harun kendisi, ailesi ve
bütün İsrail topluluğunun günahlarını bağışlatmak için En Kutsal

Yer'e girdiğinde, dışarı çıkıncaya kadar Buluşma Çadırı'nda hiç kimse bulunmayacak. **18** Harun RAB'bin huzurunda bulunan sunağa çıkıp sunağı arındıracak, boğanın ve tekenin kanını sunağın boynuzlarına çepeçevre sürecek. **19** Kanı parmağıyla yedi kez sunağa serpecek. Böylece sunağı İsrail halkının kirliliğinden arındırıp kutsal kılacak. **20** "Harun En Kutsal Yer'i, Buluşma Çadırı'nı, sunağı arındırdıktan sonra, canlı tekeyi sunacak. **21** İki elini tekenin başına koyacak, İsrail halkının bütün suçlarını, isyanlarını, günahlarını açıklayarak bunları tekenin başına aktaracak. Sonra bu iş için atanan bir adamla tekeyi çöle gönderecek. **22** Teke İsrail halkının bütün suçlarını yüklenerek ıssız bir ülkeye taşıyacak. Adam tekeyi çöle salacak. **23** "Sonra Harun Buluşma Çadırı'na girecek. En Kutsal Yer'e girerken giydiği keten giysileri çıkarıp orada bırakacak. **24** Kutsal bir yerde yıkanıp kendi giysilerini giyecek. Sonra çıkıp kendisi ve halk için getirilen yakmalık sunuları sunacak, kendisinin ve halkın günahlarını bağışlatacak. **25** Günah sunusunun yağını sunakta yakacak. **26** "Tekeyi Azazel'e gönderen adam giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugaha girecek. **27** Günah sunusu olarak sunulan ve kanları günahları bağışlatmak için En Kutsal Yer'e getirilen boğa ile teke ordugahın dışına çıkarılacak. Derileri, etleri, gübreleri yakılacak. **28** Bunları yakan kişi giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugaha girecek. **29** "Aşağıdakiler sizin için sürekli bir yasa olacak: Yedinci ayın onuncu günü isteklerinizi denetleyeceksiniz. Gerek İsrailliler'den, gerekse aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse çalışmayacak. **30** Çünkü o gün, Kâhin Harun sizi pak kılmak için günahlarınızı bağışlatacaktır. RAB'bin huzurunda bütün günahlarınızdan arınacaksınız. **31** O gün Şabat'tır, sizin için

dinlenme günüdür. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Bu sürekli bir yasadır. **32** Babasının meshedip kendi yerine atadığı kâhin günahları bağışlatacak. Kutsal keten giysileri giyecek. **33** En Kutsal Yer'i, Buluşma Çadırı'nı, sunağı arındıracak; kâhinlerin ve bütün topluluğun günahlarını bağışlatacak. **34** "Bu sizin için sürekli bir yasadır: İsrail halkının bütün günahlarını yılda bir kez bağışlatmak için verildi." Ve Harun RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptı.

17 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, 'RAB'bin buyruğu şudur: **3** İsrailliler'den kim ordugahın içinde ya da dışında bir sığır, bir kuzu ya da keçi kurban eder **4** ve onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne, RAB'bin Konutu'nun önüne, RAB'be sunmak üzere getirmezse, kan dökmüş sayılacak ve halkın arasından atılacaktır. **5** Öyle ki, İsrailliler açık kırlarda kestikleri kurbanları RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne, kâhine getirsinler ve esenlik sunusu olarak RAB'be kurban etsinler. **6** Kâhin sununun kanını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde RAB'bin sunağı üzerine dökecek, yağını da RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakacak. **7** İsrail halkı taptığı teke ilahlara artık kurban kesmeyecek. Bu yasa kuşaklar boyunca geçerli olacak.' **8** "Onlara de ki, 'İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim yakmalık sunu veya kurban sunar da, **9** onu RAB'be sunmak için Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirmezse, halkın arasından atılacaktır. **10** "'İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim kan yerse, ona öfkeyle bakacağım ve halkımın arasından atacağım. **11** Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günahtan bağışlatmanız için verdim. Kan yaşam karşılığı günah bağışlatır. **12** Bundan dolayı İsrail halkına,

Sizlerden ya da aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse kan yemeyecek, dedim. **13** "'İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim eti yenen bir hayvan veya kuş avlarsa, kanını akıtıp toprakla örtecektir. **14** Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Bundan dolayı İsrail halkına, Hiçbir etin kanını yemeyeceksiniz, dedim. Çünkü her canlıya yaşam veren kandır. Onu yiyen halkın arasından atılacaktır. **15** "'Yerli olsun, yabancı olsun ölü bulduğu ya da yabanıl hayvanların parçaladığı bir hayvanın leşini yiyen herkes giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. Ancak bundan sonra temiz sayılacaktır. **16** Eğer giysilerini yıkamaz ve yıkanmazsa suçunun cezasını çekecektir.'"

18 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına de ki, 'Tanrınız RAB benim. **3** Mısır'da bir süre yaşadınız; onların törelerine göre yaşamayacaksınız. Sizleri Kenan ülkesine götürüyorum. Onlar gibi de yaşamayacaksınız. Onların kurallarına uymayacaksınız. **4** Benim kurallarımı yerine getirecek, ilkelerime göre yaşayacaksınız. Tanrınız RAB benim. **5** Kurallarıma, ilkelerime sarılın. Çünkü onları yerine getiren onlar sayesinde yaşayacaktır. RAB benim. **6** "'Hiçbiriniz cinsel ilişkide bulunmak için yakın akrabasına yaklaşmayacak. RAB benim. **7** Annenle cinsel ilişkide bulunarak babanın namusuna dokunmayacaksın. O senin annendir. Onunla ilişki kurmayacaksın. **8** Babanın karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Babanın namusudur o. **9** Annenden ya da babandan olan, ister seninle aynı evde doğmuş olsun, ister olmasın üvey kızkardeşlerinden biriyle cinsel ilişki kurmayacaksın. **10** Kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onların namusu senin namusundur. **11** Babanın evlendiği kadından doğan kızla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o

babandan olmadır, senin kızkardeşin sayılır. **12** Halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o babanın yakın akrabasıdır. **13** Teyzenle cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o annenin yakın akrabasıdır. **14** Amcanın namusuna dokunmayacaksın. Karısına yaklaşmayacaksın, çünkü o senin yengendir. **15** Gelininle cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü oğlunun karısıdır. Onunla ilişki kurmayacaksın. **16** Kardeşinin karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o kardeşinin namusudur. **17** Bir kadının hem kendisiyle, hem kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kadının kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onlar kadının yakın akrabasıdır. Onlara yaklaşmak alçaklıktır. **18** Karın yaşadığı sürece onun kızkardeşini kuma olarak almayacak ve onunla cinsel ilişki kurmayacaksın. **19** "'Âdet gördüğü için kirli sayılan bir kadınla cinsel ilişki kurmayacaksın. **20** Komşunun karısıyla cinsel ilişki kurarak kendini kirletmeyeceksin. **21** İlah Molek'e ateşte kurban edilmek üzere çocuklarından hiçbirini vermeyeceksin. Tanrın'ın adına leke getirmeyeceksin. RAB benim. **22** Kadınla yatar gibi bir erkekle yatma. Bu iğrençtir. **23** Bir hayvanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kendini kirletmiş olursun. Kadınlar cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşmayacak. Sapıklıktır bu. **24** "'Bu davranışların hiçbiriyle kendinizi kirletmeyin. Çünkü önünüzden kovacağım uluslar böyle kirlendiler. **25** Onların yüzünden ülke bile kirlendi. Günahından ötürü ülkeyi cezalandırdım. Ülke, üzerinde yaşayan halkı kusuyor. **26** İster yerli olsun, ister aranızda yaşayan yabancılar olsun kurallarıma ve ilkelerime göre yaşayacaksınız. Bu iğrençliklerin hiçbirini yapmayacaksınız. **27** Sizden önce bu ülkede yaşayan insanlar bütün bu iğrençlikleri yaparak ülkeyi kirlettiler. **28** Eğer siz de ülkeyi kirletirseniz, ülke sizden önceki uluslara yaptığı gibi

sizi de kusar. **29** "'Kim bu iğrençliklerden birini yaparsa halkın arasından atılacaktır. **30** Buyruklarımı yerine getirin, sizden önceki insanların iğrenç törelerine uyarak kendinizi kirletmeyin. Tanrınız RAB benim.'"

19 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail topluluğuna de ki, 'Kutsal olun, çünkü ben Tanrınız RAB kutsalım. **3** "'Herkes annesine babasına saygı göstersin. Şabat günlerimi tutun. Tanrınız RAB benim. **4** "'Putlara tapmayın. Kendinize dökme ilahlar yapmayın. Tanrınız RAB benim. **5** "'RAB için esenlik kurbanı keseceğiniz zaman kabul edilecek biçimde kesin. **6** Kurban eti, kestiğiniz gün ya da ertesi gün yenecek. Üçüncü güne kalan et yakılacak. **7** Üçüncü gün yenirse iğrenç sayılır. Kabul olmayacaktır. **8** Onu yiyen suçunun cezasını çekecektir. Çünkü RAB'bin gözünde kutsal olanı bayağılaştırmıştır. Halkın arasından atılacaktır. **9** "'Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlanızı sınırlarına kadar biçmeyeceksiniz. Artakalan başakları toplamayacaksınız. **10** Bağbozumunda bağınızı tümüyle devşirmeyecek, yere düşen üzümleri toplamayacaksınız. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim. **11** "'Çalmayacaksınız. Hile yapmayacaksınız. Birbirinize yalan söylemeyeceksiniz. **12** Benim adımla yalan yere ant içmeyeceksiniz. Tanrınız'ın adını aşağılamış olursunuz. RAB benim. **13** "'Komşuna haksızlık etmeyecek, onu soymayacaksın. İşçinin alacağını sabaha bırakmayacaksın. **14** Sağıra lanet etmeyecek, körün önüne engel koymayacaksın. Tanrın'dan korkacaksın. RAB benim. **15** "'Yargılarken haksızlık yapmayacaksın. Yoksula ayrıcalık göstermeyecek, güçlüyü kayırmayacaksın. Komşunu adaletle yargılayacaksın. **16** Halkının arasında onu bunu çekiştirerek dolaşmayacaksın. Komşunun canına zarar vermeyeceksin.

RAB benim. **17** "'Kardeşine yüreğinde nefret beslemeyeceksin.
Komşun günah işlerse onu uyaracaksın. Yoksa sen de günah
işlemiş olursun. **18** Öç almayacaksın. Halkından birine kin
beslemeyeceksin. Komşunu kendin gibi seveceksin. RAB benim.
19 "'Kurallarımı uygulayın. Farklı cinsten iki hayvanı çiftleştirme.
Tarlana iki çeşit tohum ekme. Üzerine iki tür iplikle dokunmuş
giysi giyme. **20** "'Bir adam bir cariyeyle yatarsa, eğer kadın
nişanlı, bedeli ödenmemiş ya da azat edilmemişse, ikisi de
cezalandırılacak ama öldürülmeyecek. Çünkü kadın özgür
değildir. **21** Adam RAB'be, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne,
suç sunusu olarak bir koç getirecek. **22** Kâhin bu koçla
adamın işlediği günahı RAB'bin önünde bağışlatacak ve adam
bağışlanacak. **23** "'Kenan ülkesine girdiğinizde bir meyve ağacı
dikerseniz, ilk üç yıl meyvesini kirli ve yasak sayın, yemeyin.
24 Dördüncü yıl ağacın bütün meyvesi şükran sunusu olarak
RAB için kutsal sayılacak. **25** Beşinci yıl ağacın meyvesini
yiyebilirsiniz. Böylece ağaç daha bol ürün verir. Tanrınız RAB
benim. **26** "'Kanlı et yemeyeceksiniz. Kehanette bulunmayacak,
falcılık yapmayacaksınız. **27** Başınızın yan tarafındaki saçları
kesmeyecek, sakalınızın kenarlarına dokunmayacaksınız. **28**
Ölüler için bedeninizi yaralamayacak, dövme yaptırmayacaksınız.
RAB benim. **29** "'Kızını fahişeliğe sürükleyip rezil etme. Yoksa
fahişelik yayılır ve ülke ahlaksızlıkla dolup taşar. **30** Şabat
günlerimi tutacaksınız. Tapınağıma saygı göstereceksiniz. RAB
benim. **31** "'Cincilere, ruh çağıranlara yönelmeyin. Onlara
danışmayın, kirlenirsiniz. Tanrınız RAB benim. **32** "'Ak saçlı
insanların önünde ayağa kalkacak, yaşlılara saygı göstereceksin.
Tanrın'dan korkacaksın. RAB benim. **33** "'Ülkenizde sizinle birlikte
yaşayan bir yabancıya kötü davranmayın. **34** Ona sizden biriymiş

gibi davranacak ve onu kendiniz kadar seveceksiniz. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız. Tanrınız RAB benim. **35** "'Yargılarken, uzunluk ve sıvı ölçerken, ağırlık tartarken haksızlık yapmayın. **36** Doğru terazi, ağırlık taşı, efa ve hin kullanın. Mısır'dan sizi çıkaran Tanrınız RAB benim. **37** Kurallarımın, ilkelerimin tümüne uyacak ve onları yerine getireceksiniz. RAB benim.'"

20 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına de ki, 'İsrailliler'den ya da aranızda yaşayan yabancılardan kim çocuklarından birini ilah Molek'e sunarsa, kesinlikle öldürülecek. Ülke halkı onu taşlayacak. **3** Kim çocuğunu Molek'e sunarak tapınağımı kirletir, kutsal adıma leke sürerse, ona öfkeyle bakacağım. Onu halkımın arasından atacağım. **4** Adam çocuğunu Molek'e sunar da, ülke halkı bunu görmezden gelir, onu öldürmezse, **5** adama ve ailesine öfkeyle bakacağım. Hem onu, hem de bana ihanet edip onu izleyerek Molek'e tapanların hepsini halkımın arasından atacağım. **6** "'Kim cincilere, ruh çağıranlara danışır, bana ihanet ederse, ona öfkeyle bakacak, halkımın arasından atacağım. **7** Kendinizi bana adayın, kutsal olun. Tanrınız RAB benim. **8** Kurallarıma uyacak, onları yerine getireceksiniz. Sizi kutsal kılan RAB benim. **9** "'Annesine ya da babasına lanet eden herkes kesinlikle öldürülecektir. Annesine ya da babasına lanet ettiği için ölümü hak etmiştir. **10** "'Biri başka birinin karısıyla, yani komşusunun karısıyla zina ederse, hem kendisi, hem de zina ettiği kadın kesinlikle öldürülecektir. **11** Babasının karısıyla yatan, babasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de kesinlikle öldürülecektir. Ölümü hak etmişlerdir. **12** Bir adam geliniyle yatarsa, ikisi de kesinlikle öldürülecektir. Rezillik etmişler, ölümü hak etmişlerdir. **13** Bir erkek başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur. Kesinlikle öldürülecekler. Ölümü hak

etmişlerdir. **14** Bir adam hem bir kızla, hem de kızın annesiyle evlenirse, alçaklık etmiş olur. Aranızda böyle alçaklıklar olmasın diye üçü de yakılacaktır. **15** Bir hayvanla cinsel ilişki kuran adam kesinlikle öldürülecek, hayvansa kesilecektir. **16** Bir kadın cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşırsa, kadını da hayvanı da kesinlikle öldüreceksiniz. Ölümü hak etmişlerdir. **17** "'Bir adam anne ya da baba tarafından üvey olan kızkardeşiyle evlenir, cinsel ilişki kurarsa, utançtır. Açıkça aşağılanıp halkın arasından atılacaklardır. Adam kızkardeşiyle ilişki kurduğu için suçunun cezasını çekecektir. **18** Âdet gören bir kadınla yatıp cinsel ilişki kuran adam kadının akıntılı yerini açığa çıkarmış, kadın da buna katılmış olur. İkisi de halkın arasından atılacaktır. **19** "'Teyzenle ya da halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü yakın akrabanın namusudur. İkiniz de suçunuzun cezasını çekeceksiniz. **20** "'Amcasının karısıyla cinsel ilişki kuran adam, amcasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de günahlarının cezasını çekecek ve çocuk sahibi olmadan öleceklerdir. **21** Kardeşinin karısıyla evlenen adam rezillik etmiş olur. Kardeşinin namusunu lekelemiştir. Çocuk sahibi olmayacaklardır. **22** "'Bütün kurallarıma, ilkelerime uyacak, onları yerine getireceksiniz. Öyle ki, yaşamak üzere sizi götüreceğim ülke sizi dışarı kusmasın. **23** Önünüzden kovacağım ulusların törelerine göre yaşamayacaksınız. Çünkü onlar bütün bu kötülükleri yaptılar. Bu yüzden onlardan nefret ettim. **24** Oysa, Siz onların topraklarını sahipleneceksiniz. Bal ve süt akan bu ülkeyi size mülk olarak vereceğim, dedim. Sizi öteki uluslardan ayrı tutan Tanrınız RAB benim. **25** "'Temiz hayvanlarla kuşları kirli olanlardan ayırt edeceksiniz. Sizin için kirli ilan ettiğim hayvanlarla, kuşlarla, küçük kara hayvanlarıyla kendinizi kirletmeyeceksiniz. **26** Benim

için kutsal olacaksınız. Çünkü ben RAB kutsalım. Bana ait olmanız için sizi öbür halklardan ayrı tuttum. **27** "'Cincilik yapan ve ruh çağıran ister erkek olsun, ister kadın olsun kesinlikle öldürülecektir. Onları taşlayacaksınız. Ölümlerinden kendileri sorumludur.'"

21 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Harun soyundan gelen kâhinlere de ki, 'Kâhinlerden hiçbiri yakın akrabası olan annesi, babası, oğlu, kızı ve kardeşi dışında, halkından birinin ölüsüyle kendini kirletmesin. **3** Yanında kalan evlenmemiş kızkardeşi için kendini kirletebilir. **4** Halkı arasında bir büyük olarak kendini kirletmemeli, adına leke getirmemeli. **5** "'Kâhinler yas tutarken başlarını tıraş etmeyecek, sakallarının uçlarını kesmeyecek, bedenlerini yaralamayacaklar. **6** Tanrıları için kutsal olacaklar, Tanrıları'nın adını lekelemeyecekler. Çünkü onlar Tanrıları RAB'be yakılan sunu ve yiyecek sunusu sunuyorlar. Kutsal olmaları gerekir. **7** Kâhinler fahişelerle, kirletilmiş kadınlarla, boşanmış kadınlarla evlenmeyecek. Çünkü kâhin Tanrı için kutsal olmalıdır. **8** Onu kutsal sayın. Çünkü yiyecek sunusunu Tanrınız'a o sunuyor. Sizin için kutsaldır. Çünkü ben kutsalım, sizi kutsal kılan RAB benim. **9** Bir kâhinin kızı fahişelik yaparak kendini kirletirse, hem kendini hem de babasını rezil etmiş olur. Yakılmalıdır. **10** "'Öbür kâhinler arasından başına mesh yağı dökülen ve özel giysiler giymek üzere atanan başkâhin, saçlarını dağıtmayacak, giysilerini yırtmayacak. **11** Hiçbir ölüye yaklaşmayacak. Ölen annesi, babası bile olsa kendini kirletmeyecek. **12** Tapınak hizmetinden ayrılmayacak, Tanrısı'nın Tapınağı'nı kirletmeyecek. Çünkü Tanrı'nın buyurduğu mesh yağıyla Tanrısı'na adanmıştır. RAB benim. **13** Başkâhinin evleneceği kadın bakire olmalıdır. **14** Dul, boşanmış, kirletilmiş ya da fahişe bir kadınla evlenmeyecek.

Yalnız kendi halkından bakire bir kızla evlenebilir. **15** Böylece halkının arasında çocuklarına leke sürmemiş olur. Onu kutsal kılan RAB benim.'" **16** RAB Musa'ya şöyle dedi: **17** "Harun'a de ki, 'Soyundan gelecek kuşaklar boyunca kusurlu olan hiç kimse yiyecek sunusu sunmak üzere Tanrısı'na yaklaşmasın. **18** Kusurlu olan, sunağa yaklaşamaz: Kör, topal, yüzü arızalı, organlarından biri aşırı büyümüş, **19** kolu veya ayağı kırık, **20** kambur, cüce, gözü özürlü, uyuz, yarası kabuk bağlamış ya da hadım. **21** Kâhin Harun'un soyundan bu kusurlara sahip hiç kimse RAB için yakılan sunuyu sunmak üzere sunağa yaklaşmayacak. Çünkü kusurludur. Tanrısı'na yiyecek sunusu sunmak üzere sunağa yaklaşamaz. **22** Böyle bir adam Tanrısı'na sunulan kutsal ve en kutsal yiyecekleri yiyebilir. **23** Ancak perdeye ve sunağa yaklaşmayacaktır. Çünkü kusurludur. Tapınağımı kirletmesin. Onları kutsal kılan RAB benim.'" **24** Musa Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına bunları anlattı.

22 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "Harun'a ve oğullarına de ki, 'İsrail halkının bana sunduğu kutsal sunulardan uzak dursunlar. Kutsal adıma leke sürmesinler. RAB benim. **3** Gelecek kuşaklar boyunca soyunuzdan biri İsrail halkının bana sunduğu kutsal sunulara kirli olarak yaklaşırsa, onu huzurumdan atacağım. RAB benim. **4** "'Harun soyundan deri hastalığına yakalanmış ya da akıntısı olan biri temiz sayılıncaya kadar kutsal sunuları yemeyecektir. Bir cesede değdiği için kirli sayılan bir şeye dokunan, menisi akan, **5** insanı kirli kılacak küçük kara hayvanlarından birine ya da herhangi bir nedenle kirli sayılan bir insana dokunan, **6** akşama kadar kirli sayılacak, yıkanmadığı sürece kutsal sunulardan yemeyecektir. **7** Güneş battıktan sonra temiz sayılır, kutsal sunuları yiyebilir. Çünkü bu onun yiyeceğidir. **8** Ölü bulunmuş ya

da yabanıl hayvanlar tarafından parçalanmış bir leşi yiyerek kendini kirletmeyecektir. RAB benim. **9** "'Kâhinler buyruklarıma uymalıdır. Yoksa günahlarının cezasını çeker, buyruklarımı çiğnedikleri için ölürler. Onları kutsal kılan RAB benim. **10** "'Kâhin ailesi dışında hiç kimse kutsal sunuyu yemeyecek; kâhinin konuğu ve işçisi bile. **11** Ama kâhinin parayla satın aldığı ya da evinde doğan köle onun yemeğini yiyebilir. **12** Kâhinin kâhin olmayan bir erkekle evlenen kızı bağışlanan kutsal sunuları yemeyecek. **13** Ama dul kalmış ya da boşanmış, çocuğu olmamış ve gençliğinde kaldığı baba evine geri dönmüş kâhin kızı babasının ekmeğini yiyebilir. Aile dışından yabancı biri asla yiyemez. **14** "'Bilmeden kutsal sunuyu yiyen biri, beşte birini üzerine katarak kâhine geri verecek. **15** Kâhinler İsrail halkının RAB'be sunduğu kutsal sunuları bayağılaştırmayacaklar. **16** Yoksa kutsal sunuları yiyen öbür insanlara büyük suç yüklemiş olurlar. Çünkü sunuları kutsal kılan RAB benim.'" **17** RAB Musa'ya şöyle dedi: **18** "Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, 'İster İsrailli olsun, ister İsrail'de yaşayan bir yabancı olsun, biriniz RAB'be dilek adağı ya da gönülden verilen sunu olarak yakmalık sunu sunmak istiyorsa, **19** sunusunun kabul edilmesi için kusursuz bir erkek sığır, koyun ya da keçi sunmalı. **20** Kusurlu olanı sunmayacaksınız. Çünkü kabul edilmeyecektir. **21** Kim gönülden verilen bir sunuyu ya da dilek adağını yerine getirmek için RAB'be esenlik kurbanı olarak sığır veya davar sunmak isterse, kabul edilmesi için hayvan kusursuz olmalı. Hiçbir eksiği bulunmamalı. **22** Kör, sakat, yaralı, yarası irinli, kabuklu ya da uyuz bir hayvanı RAB'be sunmayacaksınız. Yakılan sunu olarak sunak üzerinde RAB'be böyle bir hayvan sunmayacaksınız. **23** Organlarından biri aşırı büyümüş ya da

yeterince gelişmemiş bir sığırı veya davarı dilek adağı olarak sunabilirsiniz. Ama gönülden verilen bir sunu olarak kabul edilmez. **24** Yumurtaları vurulmuş, ezilmiş, burulmuş ya da kesilmiş hayvanı RAB'be sunmayacak, ülkenizde buna yer vermeyeceksiniz. **25** Böyle bir hayvanı bir yabancıdan alıp yiyecek sunusu olarak Tanrınız'a sunmayacaksınız. Çünkü sakat ve kusurludur. Kabul edilmeyecektir.'" **26** RAB Musa'ya şöyle dedi: **27** "Bir buzağı, kuzu ya da oğlak doğduğu zaman, yedi gün anasının yanında kalacaktır. Sekizinci günden itibaren yakılan sunu olarak RAB'be sunulabilir. Kabul edilecektir. **28** İster inek, ister davar olsun, hayvanla yavrusunu aynı gün kesmeyeceksiniz. **29** "RAB'be şükran kurbanı sunduğunuz zaman, kabul edilecek biçimde sunun. **30** Eti aynı gün yenecek, sabaha bırakılmayacak. RAB benim. **31** "Buyruklarıma uyacak, onları yerine getireceksiniz. RAB benim. **32** Kutsal adıma leke sürmeyeceksiniz. İsrail halkı arasında kutsal tanınacağım. Sizi kutsal kılan RAB benim. **33** Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkardım. RAB benim."

23 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına de ki, 'Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz bayramlarım, RAB'bin bayramları şunlardır:'" **3** "'Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün olan Şabat dinlenme ve kutsal toplantı günüdür. Hiçbir iş yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde Şabat'ı RAB'be ayıracaksınız.'" **4** "'Belirli zamanlarda kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RAB'bin bayramları şunlardır: **5** Birinci ayın on dördüncü günü akşamüstü RAB'bin Fısıh Bayramı başlar. **6** On beşinci gün RAB'bin Mayasız Ekmek Bayramı'dır. Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. **7** İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. **8** Yedi gün RAB için yakılan sunu

sunacaksınız. Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.'" **9** RAB Musa'ya şöyle dedi: **10** "İsrail halkına de ki, 'Size vereceğim ülkeye girip ürününü biçtiğiniz zaman, ilk yetişen ürününüzden bir demet kâhine götüreceksiniz. **11** Kabul edilmeniz için, kâhin demeti RAB'bin huzurunda sallayacak. Demet Şabat'tan sonraki gün sallanacak. **12** Demetin sallandığı gün, yakmalık sunu olarak RAB'be bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu sunacaksınız. **13** Kuzuyla birlikte tahıl sunusu olarak yağla yoğrulmuş bir efa ince unun onda ikisi sunulacak. RAB için yakılan sunu ve O'nu hoşnut eden koku olacak bu. Yakmalık sunuyla birlikte dökmelik sunu olarak bir hin şarabın dörtte birini sunacaksınız. **14** Tanrınız'a bu sunuyu getireceğiniz güne kadar ekmek, kavrulmuş buğday, taze başak yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu.'" **15** "'Şabat'tan sonraki gün sallamalık demeti götürdüğünüz günden başlayarak tam yedi hafta sayın. **16** Yedinci Şabat'tan sonraki güne kadar elli gün sayın: O gün RAB'be yeni tahıl sunusu sunacaksınız. **17** Yaşadığınız yerden RAB'be sallamalık sunu olarak iki ekmek getirin. Ekmekler ilk ürünlerden, onda iki efa ince undan yapılacak. Mayayla pişirilip RAB'be öyle sunulacak. **18** Ekmekle birlikte yakmalık sunu olarak RAB'be bir yaşında kusursuz yedi kuzu, bir boğa ve iki koç sunacaksınız. Tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla sunulan bu sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur. **19** Günah sunusu olarak bir teke, esenlik kurbanı olarak bir yaşında iki kuzu sunacaksınız. **20** Kâhin iki kuzuyu ilk üründen yapılmış ekmekle birlikte sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda sallayacak. RAB için kutsal olan bu sunular kâhinindir. **21** O gün kutsal toplantı ilan edecek ve gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.

Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu. **22** "'Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlalarınızı sınırlarına kadar biçmeyin. Artakalan başakları toplamayın. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim.'" **23** RAB Musa'ya şöyle dedi: **24** "İsrail halkına de ki, 'Yedinci ayın birinci günü dinlenme günüdür, boru çalınarak anma ve kutsal toplantı günü olacaktır. **25** O gün gündelik işlerinizi yapmayacak, RAB için yakılan sunu sunacaksınız.'" **26** RAB Musa'ya şöyle dedi: **27** "Yedinci ayın onuncu günü günahların bağışlanma günüdür. Kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. İsteklerinizi denetleyecek, RAB için yakılan sunu sunacaksınız. **28** O gün hiç iş yapmayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB'bin huzurunda günahlarınızı bağışlatacağınız bağışlanma günüdür. **29** O gün isteklerini denetlemeyen herkes halkın arasından atılacaktır. **30** O gün herhangi bir iş yapanı halkın arasından yok edeceğim. **31** Hiç iş yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli yasa olacak bu. **32** O gün sizin için Şabat, dinlenme günü olacak. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Ayın dokuzuncu günü, akşamdan ertesi akşama kadar Şabat'ı kutlayacaksınız." **33** RAB Musa'ya şöyle dedi: **34** "İsrail halkına de ki, 'Yedinci ayın on beşinci günü Çardak Bayramı başlar. Bu bayramı RAB'bin onuruna yedi gün kutlayacaksınız. **35** İlk gün kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. **36** Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız. Sekizinci gün kutsal bir toplantı düzenlemeli, RAB için yakılan sunu sunmalısınız. Bu bayramın son toplantısıdır. Gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. **37** –"'Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RAB'bin bayramları bunlardır. Bayramlarda RAB için yakılan sunuyu, yakmalık sunuyu, tahıl sunusunu, kurbanı, dökmelik

sunuları günün gereğine uygun biçimde sunacaksınız. **38** Bunlar RAB'bin kutlamanızı istediği Şabat günlerinin, RAB'be sunduğunuz armağanların, bütün dilek adaklarının ve gönülden verilen sunuların dışındadır.– **39** "'Yedinci ayın on beşinci günü, topraklarınızın ürünlerini devşirdiğiniz zaman RAB için yedi gün bayram yapacaksınız. Birinci ve sekizinci gün dinlenme günleri olacak. **40** İlk gün meyve ağaçlarının güzel meyvelerini, hurma dallarını, sık yapraklı ağaç dallarını, vadi kavaklarını toplayıp Tanrınız RAB'bin önünde yedi gün şenlik yapacaksınız. **41** Bunu her yıl yedi gün RAB'bin bayramı olarak kutlayacaksınız. Kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu. Bayramı yedinci ay kutlayacaksınız. **42** Yedi gün çardaklarda kalacaksınız. Bütün yerli İsrailliler çardaklarda yaşayacak. **43** Öyle ki, gelecek kuşaklar İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım zaman çardaklarda barındırdığımı bilsinler. Tanrınız RAB benim.'" **44** Böylece Musa İsrail halkına RAB'bin bayramlarını bildirdi.

24 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına buyruk ver, kandilin sürekli yanıp ışık vermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler. **3** Harun kandilleri benim huzurumda, Buluşma Çadırı'nda, Levha Sandığı'nın önündeki perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar sürekli yanar biçimde tutacak. Kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu. **4** RAB'bin huzurunda saf altın kandillikteki kandiller sürekli yanacaktır." **5** "İnce undan on iki pide pişireceksin. Her biri efanın onda ikisi ağırlığında olacak. **6** Bunları RAB'bin huzurunda iki sıra halinde, altışar altışar saf altın masanın üzerine dizeceksin. **7** İki sıra ekmeğin yanına anma payı olarak saf günnük koyacaksın. Bu RAB için yakılan sunu olacak ve ekmeğin yerini alacak. **8** Bu ekmek, İsrail halkı adına sonsuza dek sürecek bir antlaşma olarak, her Şabat Günü aksatılmadan

RAB'bin huzurunda dizilecek. **9** Ve Harun'la oğullarına ait olacak. Onu kutsal bir yerde yiyecekler. Çünkü çok kutsaldır. RAB için yakılan sunulardan onların sürekli bir payı olacak." **10** İsrailliler arasında annesi İsrailli babası Mısırlı bir adam vardı. Ordugahta onunla bir İsrailli arasında kavga çıktı. **11** İsrailli kadının oğlu RAB'be sövdü, lanet etti. Onu Musa'ya getirdiler. Annesi Dan oymağından Divri'nin kızı Şelomit'ti. **12** Adamı göz altına alıp RAB'bin kararını beklediler. **13** RAB Musa'ya şöyle dedi: **14** "Onu ordugahın dışına çıkar. Ettiği laneti duyan herkes elini adamın başına koysun ve bütün topluluk onu taşlasın. **15** İsrail halkına de ki, 'Kim Tanrısı'na lanet ederse günahının cezasını çekecektir. **16** RAB'be söven kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk onu taşlayacak. İster yerli ister yabancı olsun, RAB'be söven herkes öldürülecektir. **17** "'Adam öldüren kesinlikle öldürülecektir. **18** Başkasının hayvanını öldüren, yerine bir hayvan vererek aldığı canın karşılığını canla ödeyecektir. **19** Kim komşusunu yaralarsa, kendisine de aynı şey yapılacaktır. **20** Kırığa karşılık kırık, göze göz, dişe diş olmak üzere, ona ne yaptıysa kendisine de aynı şey yapılacaktır. **21** Hayvan öldüren yerine bir hayvan verecek, adam öldüren öldürülecektir. **22** Yerli yabancı herkes için tek bir yasanız olacak. Tanrınız RAB benim.'" **23** Musa bunları İsrail halkına bildirdikten sonra, halk RAB'be lanet eden adamı ordugahın dışına çıkardı ve taşlayarak öldürdü. Böylece İsrail halkı RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğu yerine getirmiş oldu.

25 RAB Sina Dağı'nda Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına de ki, 'Size vereceğim ülkeye girdiğiniz zaman, ülke RAB için Şabat'ı kutlamalı. **3** Altı yıl tarlanı ekeceksin, bağını budayacaksın, ürününü toplayacaksın. **4** Ama yedinci yıl toprak dinlenecek. O yıl Şabat Yılı olacak, RAB'be adanacak. Tarlanı ekmemeli, bağını

budamamalısın. **5** Hasadının ardından süreni biçmeyecek, budanmamış asmanın üzümlerini toplamayacaksın. O yıl ülke için dinlenme yılı olacak. **6** Şabat Yılı'nda ülke ne ürün verirse, sizin için, köleleriniz, cariyeleriniz, yanınızda çalışan ücretliler ve aranızda yaşayan yabancılar için yiyecek olacak. **7** Ülkede yetişen ürünler kendi hayvanlarınızı da yabanıl hayvanları da doyuracak.'" **8** "'Yedi yılda bir kutlanan Şabat yıllarının yedi kez geçmesini bekleyin. Yedi kez geçecek Şabat yıllarının toplamı kırk dokuz yıldır. **9** Sonra, yedinci ayın onuncu günü, yani günahları bağışlatma günü, bütün ülkede yüksek sesle boru çalınacak. **10** Ellinci yılı kutsal sayacak, bütün ülke halkı için özgürlük ilan edeceksiniz. O yıl sizin için özgürlük yılı olacak. Herkes kendi toprağına, ailesine dönecek. **11** Ellinci yıl sizin için özgürlük yılı olacak. O yıl ekmeyecek, ürünün ardından süreni biçmeyecek, budanmamış asmanın üzümlerini toplamayacaksınız. **12** Çünkü o yıl özgürlük yılıdır. Sizin için kutsaldır. Yalnız tarlalarda kendiliğinden yetişeni yiyebilirsiniz. **13** "'Özgürlük yılında herkes kendi toprağına dönecek. **14** Bir komşuna tarla satar ya da ondan tarla alırsan, birbirinize haksızlık yapmayacaksınız. **15** Eğer sen ondan alıyorsan, özgürlük yılından sonraki yılların sayısına göre ödeyeceksin, o da sana ürün yıllarının sayısına göre satacak. **16** Yılların sayısı çoksa fiyatı artıracak, azsa indireceksin. Çünkü sana yıllık ürünlerini satıyor. **17** Birbirinize haksızlık yapmayacak, Tanrınız'dan korkacaksınız. Tanrınız RAB benim. **18** "'Kurallarıma uyacak, ilkelerimi özenle yerine getireceksiniz. Böylece ülkede güvenlik içinde yaşayacaksınız. **19** Ülke de ürün verecek, sizi doyuracak ve orada güvenlik içinde oturacaksınız. **20** Toprağımızı ekmez, ürünümüzü toplamazsak, yedinci yıl ne yiyeceğiz? diye

sorarsanız, **21** altıncı yıl size öyle bir bereket göndereceğim ki, toprak üç yıllık ürün verecek. **22** Sekizinci yıl toprağınızı ekerken, dokuzuncu yıl ürün alıncaya kadar eski ürününüzü yiyeceksiniz. **23** "'Tarlanız temelli olarak satılamaz. Çünkü bana aittir. Sizse yabancısınız, konuğumsunuz. **24** Miras alacağınız ülkenin her yerinde tarlanın asıl sahibine tarlasını geri alma hakkı tanımalısınız. **25** Kardeşlerinizden biri yoksullaşır, toprağının bir parçasını satmak zorunda kalırsa, en yakın akrabası gelip toprağı geri alabilir. **26** Toprağını satın alacak yakın bir akrabası yoksa, sonradan durumu düzelir, yeterli para bulursa, **27** satış yaptıktan sonra geçen yılları hesaplayacak ve geri kalan parayı toprağını sattığı adama ödeyip toprağına dönecek. **28** Ancak toprağını geri alacak parayı bulamazsa, toprak özgürlük yılına kadar onu satın alan adama ait olacak. O yıl toprağı elinden çıkaracak, satan adam da toprağına kavuşacak. **29** "'Surlu bir kentte evini satan adamın evi sattıktan tam bir yıl sonrasına kadar onu geri alma hakkı olacaktır. **30** Eğer bir yıl içinde evini geri almazsa, ev temelli olarak alıcıya geçecek, kuşaklar boyunca yeni sahibinin olacaktır. Özgürlük yılında ev yeni sahibinin elinden alınmayacaktır. **31** Ama surlarla çevrilmemiş köylerdeki evler tarlalar gibi işlem görecektir. İlk sahibinin evi geri alma hakkı olacak, özgürlük yılında evi satın alan onu geri verecektir. **32** "'Ancak Levililer kendilerine ait kentlerde sattıkları evleri her zaman geri alma hakkına sahiptirler. **33** Eğer bir Levili bu kentlerde sattığı evi geri alamazsa, özgürlük yılında ev kendisine geri verilecektir. Çünkü Levililer'in kentlerindeki evler onların İsrail halkının arasındaki mülkleridir. **34** Kentlerinin çevresindeki otlaklar ise satılamaz. Çünkü bunlar onların kalıcı mülküdür. **35** "'Bir kardeşin yoksullaşır, muhtaç duruma düşerse, ona yardım

etmelisin. Aranızda kalan bir yabancı ya da konuk gibi yaşayacak.
36 Ondan faiz ve kâr alma. Tanrın'dan kork ki, kardeşin yanında
yaşamını sürdürebilsin. **37** Ona faizle para vermeyeceksin.
Ödünç verdiğin yiyecekten kâr almayacaksın. **38** Ben Kenan
ülkesini size vermek ve Tanrınız olmak için sizleri Mısır'dan
çıkaran Tanrınız RAB'bim. **39** "'Aranızda yaşayan bir kardeşin
yoksullaşır, kendini köle olarak sana satarsa, onu bir köle gibi
çalıştırmayacaksın. **40** Yanında çalışan bir işçi ya da yabancı
gibi davranacaksın ona. Özgürlük yılına dek yanında çalışacak.
41 Sonra çocuklarıyla birlikte yanından ayrılıp ailesinin yanına,
atalarının toprağına dönecek. **42** Çünkü İsrailliler benim Mısır'dan
çıkardığım kullarımdır. Köle olarak satılamazlar. **43** Ona efendilik
etmeyecek, sert davranmayacaksın. Tanrın'dan korkacaksın.
44 "'Köleleriniz, cariyeleriniz çevrenizdeki uluslardan olmalı.
Onlardan uşak ve cariye satın alabilirsiniz. **45** Ayrıca aranızda
yaşayan yabancıların çocuklarını, ister ülkenizde doğmuş olsun
ister olmasın, satın alıp onlara sahip olabilirsiniz. **46** Onları miras
olarak çocuklarınıza bırakabilirsiniz. Yaşamları boyunca size
kölelik edecekler. Ancak bir İsrailli kardeşine efendilik etmeyecek,
sert davranmayacaksın. **47** "'Aranızda yaşayan bir yabancı ya
da geçici olarak kalan biri zenginleşir, buna karşılık bir İsrailli
kardeşin yoksullaşıp kendini ona ya da ailesinin bir bireyine
köle olarak satarsa, **48** satıldıktan sonra geri alınma hakkı
vardır. Kardeşlerinden biri, amcası, amcasının oğlu veya yakın
akrabalarından, ailesinden biri onu geri alabilir. Ya da yeterli para
bulursa, kendisi özgürlüğünü geri alabilir. **50** Efendisiyle hesap
görmeli. Kendisini sattığı yıldan özgürlük yılına kadar geçen
yılları sayacaklar. Özgürlüğünün bedeli, kalan yılların sayısına
göre bir işçinin gündelik ücreti üzerinden hesap edilecektir.

51 Eğer geriye çok yıl kalıyorsa, buna göre özgürlüğünün bedeli olarak satın alındığı fiyatın bir bölümünü ödeyecek. **52** Eğer özgürlük yılına yalnız birkaç yıl kalmışsa, ona göre hesap ederek özgürlüğünün bedelini ödemelidir. **53** Efendisinin yanında yıllık sözleşmeyle çalışan bir işçi gibi yaşamalıdır. Senin önünde efendisinin ona sert davranmamasını sağlayacaksın. **54** "'Bu yollardan özgürlüğüne kavuşamasa bile, özgürlük yılında çocuklarıyla birlikte özgür olacaktır. **55** Çünkü İsrailliler benim kullarım, Mısır'dan çıkardığım kendi kullarımdır. Tanrınız RAB benim.'"

26 "'Put yapmayacaksınız. Oyma put ya da taş sütun dikmeyeceksiniz. Tapmak için ülkenize putları simgeleyen oyma taşlar koymayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB benim. **2** Şabat günlerimi tutacak, tapınağıma saygı göstereceksiniz. RAB benim. **3** "'Kurallarıma göre yaşar, buyruklarımı dikkatle yerine getirirseniz, **4** yağmurları zamanında yağdıracağım. Toprak ürün, ağaçlar meyve verecek. **5** Bağbozumuna kadar harman dövecek, ekim zamanına kadar bağlarınızdan üzüm toplayacaksınız. Bol bol yiyecek, ülkenizde güvenlik içinde yaşayacaksınız. **6** "'Ülkenize barış sağlayacağım. Korku içinde yatmayacaksınız. Tehlikeli hayvanları ülkenizden kovacağım. Savaş yüzü görmeyeceksiniz. **7** Düşmanlarınızı kovalayacaksınız. Kılıç darbeleriyle önünüzde yere serilecekler. **8** Beşiniz yüz kişinin, yüzünüz on bin kişinin hakkından gelecek. Düşmanlarınız kılıç darbeleriyle önünüzde yere serilecek. **9** Size iyilikle bakacağım. Sizi verimli kılıp çoğaltacağım. Sizinle yaptığım antlaşmayı sürdüreceğim. **10** Eski ürününüz yemekle tükenmeyecek. Yeni ürüne yer bulmak için eskisini boşaltmak zorunda kalacaksınız. **11** Konutumu aranızda kuracak, size sırt çevirmeyeceğim. **12**

Aranızda yaşayacak, Tanrınız olacağım. Siz de benim halkım olacaksınız. **13** Ben sizi Mısır'da köle olmaktan kurtaran Tanrınız RAB'bim. Boyunduruğunuzu kırdım. Sizi başı dik yaşattım.'" **14** "'Ama beni dinlemez, bütün bu buyrukları yerine getirmezseniz, cezalandırılacaksınız. **15** Kurallarımı çiğner, ilkelerimden nefret eder, buyruklarıma karşı çıkar, antlaşmamı bozarsanız, **16** sizi şöyle cezalandıracağım: Üzerinize dehşet salacağım. Verem ve sıtma gözlerinizin ferini söndürecek, canınızı kemirecek. Boşa tohum ekeceksiniz, çünkü ürünlerinizi düşmanlarınız yiyecek. **17** Size öfkeyle bakacağım. Düşmanlarınız sizi bozguna uğratacak. Sizden nefret edenler sizi yönetecek. Kovalayan yokken bile kaçacaksınız. **18** "'Bütün bunlara karşın beni dinlemezseniz, günahlarınıza karşılık cezanızı yedi kat artıracağım. **19** İnatçı gururunuzu kıracağım. Gök demir, yer bakır olacak. **20** Gücünüz tükenecek. Topraklarınız ürün, ağaçlarınız meyve vermeyecek. **21** "'Eğer karşı çıkmaya devam eder, beni dinlemek istemezseniz, günahlarınıza karşılık cezanızı yedi kat artıracağım. **22** Üzerinize yabanıl hayvanlar göndereceğim. Çocuklarınızı öldürecek, hayvanlarınızı yok edecekler. Sayınız azalacak, yollarınız ıssız kalacak. **23** "'Bununla da yola gelmez, bana karşı çıkmaya devam ederseniz, **24** ben de size karşı çıkacağım, günahlarınıza karşılık sizi yedi kez cezalandıracağım. **25** Bozduğunuz antlaşmamın öcünü almak için başınıza savaş getireceğim. Kentlerinize çekildiğinizde aranıza salgın hastalık göndereceğim. Düşman eline düşeceksiniz. **26** Ekmeğinizi kestiğim zaman, on kadın ekmeğinizi bir fırında pişirecek. Ekmeğiniz azar azar, tartıyla verilecek. Yiyecek ama doymayacaksınız. **27** "'Bütün bunlardan sonra yine beni dinlemez, bana karşı çıkarsanız, **28** bu kez ben de öfkeyle size karşı çıkacağım ve günahlarınıza karşılık

sizi yedi kat cezalandıracağım. **29** Açlıktan çocuklarınızın etini yiyeceksiniz. **30** Tapınma yerlerinizi yıkacak, buhur sunaklarınızı yok edeceğim. Cesetlerinizi devrilen putların üzerine serecek, sizden nefret edeceğim. **31** Kentlerinizi viraneye çevirecek, tapınaklarınızı yıkacağım. Beni hoşnut etmek için sunduğunuz kokuları duymayacağım. **32** Ülkenizi viran edeceğim, oraya yerleşen düşmanlarınız bile şaşkına dönecek. **33** Sizi öteki ulusların arasına dağıtacak, kılıcımla peşinize düşeceğim. Ülkeniz viran olacak, kentleriniz harabeye dönecek. **34** Siz düşmanlarınızın ülkesinde yaşarken, ülke ıssız kaldığı yıllar boyunca Şabatlar'ın sevincini yaşayacak. Ancak o zaman dinlenip Şabatları'nın tadına varacak. **35** Üzerinde yaşadığınız Şabat yıllarında görmediği rahatı ıssız kaldığı yıllarda görecek. **36** "'Düşman ülkelerinde sağ kalanlarınızın yüreğine öyle bir korku düşüreceğim ki, rüzgarın sürüklediği yaprakların sesinden bile kaçacaklar. Savaştan kaçarcasına kaçacaklar. Peşlerinde kovalayan olmadığı halde düşecekler. **37** Kovalayan yokken savaştan kaçarcasına birbirlerinin üzerine yıkılacaklar. Düşmanlarınızın karşısında ayakta duramayacaksınız. **38** Öteki ulusların arasında yok olacaksınız. Düşman ülkeler sizi yutacak. **39** Artakalanlarınız gerek kendi, gerekse atalarının suçlarından ötürü düşman ülkelerde eriyip gidecekler. **40** "'Ama işledikleri suçları, atalarının suçlarını, bana karşı geldiklerini, ihanet ettiklerini itiraf eder **41** –bu yüzden onlara karşı çıkıp kendilerini düşman ülkelerine sürmüştüm– inadı bırakıp alçakgönüllü olur, suçlarının bedelini öderlerse, **42** ben de Yakup'la, İshak'la, İbrahim'le yaptığım antlaşmayı ve onlara söz verdiğim ülkeyi anımsayacağım. **43** Ülke önce ıssız bırakılacak ve ıssız kaldığı sürece Şabatlar'ın tadına varacak. Onlar da işledikleri suçların

bedelini ödeyecekler; çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarımdan nefret ettiler. **44** Bütün bunlara karşın, düşman ülkelerindeyken yine de onları reddetmeyecek, onlardan nefret etmeyeceğim. Böylece hepsini yok etmeyecek, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozmayacağım. Çünkü ben onların Tanrısı RAB'bim. **45** Tanrıları olmak için öteki ulusların önünde Mısır'dan çıkardığım atalarıyla yaptığım antlaşmayı onlar için anımsayacağım. RAB benim.'" **46** RAB'bin Sina Dağı'nda Musa aracılığıyla kendisiyle İsrail halkı arasına koyduğu kurallar, ilkeler, yasalar bunlardır.

27 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına de ki, 'Eğer bir kimse RAB'be birini adamışsa senin biçeceğin değeri ödeyerek adağını yerine getirebilir. **3** Bu değerler şöyle olacak: Yirmi yaşından altmış yaşına kadar erkekler için elli kutsal yerin şekeli gümüş, **4** kadınlar için otuz şekel. **5** Beş yaşından yirmi yaşına kadar erkekler için yirmi, kadınlar için on şekel. **6** Bir aylıktan beş yaşına kadar oğlanlar için beş, kızlar için üç şekel gümüş. **7** Eğer altmış ya da daha yukarı yaşta iseler, erkekler için on beş, kadınlar için on şekel. **8** Ancak adakta bulunan kişi belirtilen parayı ödeyemeyecek kadar yoksulsa, adadığı kişiyi kâhine götürecek; kâhin adakta bulunan kişinin ödeme gücüne göre ona değer biçecektir. **9** "'RAB'be sunulacak adak O'na sunu olarak sunulabilecek hayvanlardan biriyse, kabul edilecektir. O'na böyle sunulan her hayvan kutsaldır. **10** Adakta bulunan kişi RAB'be sunacağı adağı değiştirmemeli. İyisinin yerine kötüsünü ya da kötüsünün yerine iyisini koymamalı. Eğer hayvanı değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacaktır. **11** Eğer adak RAB'be sunulamayacak kirli sayılan hayvanlardan biriyse, kâhine götürülecektir. **12** Hayvan iyi ya da kötü olsun, kâhin ona değer biçecek. Biçilen değer neyse o

geçerli olacak. **13** Ama sahibi hayvanı geri almak isterse, kâhinin biçtiği değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir. **14** "'Bir kimse kutsal bir sunu olarak evini RAB'be adarsa, evin iyi ya da kötü olduğuna kâhin karar verecektir. Kâhinin biçtiği değer geçerli olacaktır. **15** Eğer kişi adadığı evi geri almak isterse, kâhinin biçtiği değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece ev kendisine kalacaktır. **16** "'Bir kimse ailesinden kalan tarlanın bir bölümünü RAB'be adamak isterse, tarlaya ekilecek tohum miktarına göre değer biçilecektir. Bir homer arpa tohumu ekilebilecek tarlanın değeri elli şekel gümüş olacaktır. **17** Eğer tarlasını özgürlük yılından hemen sonra adarsa, bu fiyat geçerli olacaktır. **18** Eğer özgürlük yılından daha sonra adarsa, kâhin bir sonraki özgürlük yılına kadar geçecek yılların sayısına göre tarlaya değer biçecektir. Tarlanın fiyatı daha düşük olacaktır. **19** Kişi tarlasını geri almak isterse, tarlaya biçilen değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece tarla kendisine kalacaktır. **20** Ama tarlayı geri almadan başka birine satarsa, tarla geri alınamaz. **21** Tarla özgürlük yılında serbest kaldığı zaman, RAB'be koşulsuz adanmış bir tarla gibi kutsal sayılacak ve kâhinlere ait olacaktır. **22** "'Bir kimse ailesinin mülkü olmayan, sonradan satın aldığı bir tarlayı RAB'be adarsa, **23** kâhin özgürlük yılına kadar geçecek yıllara göre ona bir değer biçecektir. O gün kişi biçilen değer üzerinden ödeme yapacak ve para RAB'be ait olacak, kutsal sayılacaktır. **24** Özgürlük yılında tarla ilk sahibine geri verilecektir. **25** Değer biçilirken kutsal yerin şekeli esas alınacaktır. Bir şekel yirmi geradır. **26** "'İlk doğan hayvan RAB'be aittir. İster sığır, ister davar olsun, kimse onu RAB'be adayamaz. Çünkü o RAB'bindir. **27** Ama ilk doğan hayvan kirli sayılan hayvanlardan biriyse, kişi

kâhinin biçeceği değerin beşte bir fazlasını ödeyerek hayvanı geri alabilir. Geri alınmazsa, hayvan biçilen değer üzerinden başka birine satılacaktır. **28** "'İster insan, ister hayvan, ister aileden kalma tarla olsun, RAB'be koşulsuz adanan hiç bir şey satılmayacak ve geri alınmayacaktır. Çünkü RAB'be koşulsuz adanan her şey RAB için çok kutsaldır. **29** RAB'be koşulsuz adanan insan para karşılığında kurtarılamayacak, kesinlikle öldürülecektir. **30** "'İster toprağın ürünü, ister ağacın meyvesi olsun, toprakta yetişen her şeyin ondalığı RAB'be aittir. RAB için kutsaldır. **31** Kim ondalığının bir bölümünü geri almak isterse, değerinin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir. **32** Bütün sığırlarla davarların ondalığı, sayımda çoban değneğinin altından geçen her onuncu hayvan RAB için kutsal sayılacaktır. **33** Hayvan sahibi hayvanları iyi, kötü diye ayırmayacak, birini öbürüyle değiştirmeyecektir. Değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacak ve karşılığı ödenip geri alınamayacaktır.'" **34** RAB'bin Sina Dağı'nda İsrail halkı için Musa'ya bildirdiği buyruklar bunlardır.

Çölde Sayim

1 İsrailliler'in Mısır'dan çıkışının ikinci yılı, ikinci ayın birinci
günü RAB Sina Çölü'nde, Buluşma Çadırı'nda Musa'ya şöyle
seslendi: **2** "Sen ve Harun İsrail topluluğunun bütün boylarıyla
ailelerinin sayımını yapın. Bütün erkekleri bir bir sayıp adlarını
yazın. İsrailliler'den savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı
yaştaki bütün erkekleri sayıp bölüklere ayırın. **4** Size yardım
etmek için yanınızda her oymaktan birer adam bulunsun; bu
kişiler aile başı olmalı. **5** Size yardımcı olacak adamların
adları şunlardır: "Ruben oymağından: Şedeur oğlu Elisur, **6**
Şimon oymağından: Surişadday oğlu Şelumiel, **7** Yahuda
oymağından: Amminadav oğlu Nahşon, **8** İssakar oymağından:
Suar oğlu Netanel, **9** Zevulun oymağından: Helon oğlu Eliav,
10 Yusufoğulları'ndan Efrayim oymağından: Ammihut oğlu
Elişama, Manaşşe oymağından: Pedahsur oğlu Gamliel, **11**
Benyamin oymağından: Gidoni oğlu Avidan, **12** Dan oymağından:
Ammişadday oğlu Ahiezer, **13** Aşer oymağından: Okran oğlu
Pagiel, **14** Gad oymağından: Deuel oğlu Elyasaf, **15** Naftali
oymağından: Enan oğlu Ahira." **16** Bunlar İsrail topluluğundan
atanmış adamlardı; atalarının soyundan gelen oymak önderleri,
İsrail'in boy başlarıydı. **17** Musa'yla Harun adları bildirilen bu
adamları getirttiler. **18** RAB'bin buyruğu uyarınca ikinci ayın
birinci günü bütün halkı topladılar. Yirmi ve daha yukarı yaştakileri
boylarına, ailelerine göre birer birer sayıp adlarını yazdılar.
Böylece Musa Sina Çölü'nde halkın sayımını yaptı. **20** İsrail'in
ilk oğlu Ruben'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda
yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy
ve aileye göre adlarıyla birer birer kayda geçirildi. **21** Ruben
oymağından sayılanlar 46 500 kişiydi. **22** Şimon'un soyundan

olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer belirlenip kayda geçirildi. **23** Şimon oymağından sayılanlar 59 300 kişiydi. **24** Gad'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **25** Gad oymağından sayılanlar 45 650 kişiydi. **26** Yahuda'nın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **27** Yahuda oymağından sayılanlar 74 600 kişiydi. **28** İssakar'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **29** İssakar oymağından sayılanlar 54 400 kişiydi. **30** Zevulun'un soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **31** Zevulun oymağından sayılanlar 57 400 kişiydi. **32** Yusufoğulları'ndan, Efrayim soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **33** Efrayim oymağından sayılanlar 40 500 kişiydi. **34** Manaşşe'nin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **35** Manaşşe oymağından sayılanlar 32 200 kişiydi. **36** Benyamin'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **37** Benyamin oymağından sayılanlar 35 400 kişiydi. **38** Dan'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **39** Dan oymağından sayılanlar 62 700 kişiydi. **40** Aşer'in

soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **41** Aşer oymağından sayılanlar 41 500 kişiydi. **42** Naftali'nin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. **43** Naftali oymağından sayılanlar 53 400 kişiydi. **44** Musa, Harun ve İsrail'in on iki önderi tarafından sayılanlar bunlardı. Her önder bağlı olduğu aileyi temsil ediyordu. **45** İsrail'de savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakilerin tümü bağlı oldukları aileye göre sayıldılar. **46** Sayılanların toplamı 603 550 kişiydi. **47** Ne var ki, Levi oymağından olanlar öbürleriyle birlikte sayılmadı. **48** Çünkü RAB Musa'ya şöyle demişti: **49** "Ancak Levi oymağını sayma, öbür İsrailliler arasında yaptığın sayıma onları katma. **50** Levililer'i Levha Sandığı'nın bulunduğu konuttan, eşyalardan ve konuta ait her şeyden sorumlu kıl. Konutu ve bütün eşyalarını onlar taşısın; konutun bakımını onlar yapsın, çevresinde ordugah kursun. **51** Konut taşınırken onu Levililer toplayacak; konaklanacağı zaman da onlar kuracak. Levililer dışında konuta yaklaşan ölüm cezasına çarptırılacak. **52** İsrailliler çadırlarını bölükler halinde kuracaklar. Herkes kendi ordugahında, kendi sancağının altında bulunacak. **53** Ancak İsrail topluluğunun gazabıma uğramaması için Levililer Levha Sandığı'nın bulunduğu konutun çevresinde konaklayacak ve konuta bekçilik edecekler." **54** İsrailliler bütün bunları tam tamına RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

2 RAB Musa'yla Harun'a, "İsrailliler sancaklarının altında, aile bayraklarıyla Buluşma Çadırı'ndan biraz ötede çepeçevre konaklasın" dedi. **3** Doğuda, gündoğusunda konaklayan bölükler Yahuda ordugahının sancağına bağlı olacak. Yahudaoğulları'nın

önderi Amminadav oğlu Nahşon olacak. **4** Bölüğünün sayısı 74
600 kişiydi. **5** İssakar oymağı onların bitişiğinde konaklayacak.
İssakaroğulları'nın önderi Suar oğlu Netanel olacak. **6** Bölüğünün
sayısı 54 400 kişiydi. **7** Sonra Zevulun oymağı konaklayacak.
Zevulunoğulları'nın önderi Helon oğlu Eliav olacak. **8** Bölüğünün
sayısı 57 400 kişiydi. **9** Yahuda ordugahına ayrılan bölüklerdeki
adam sayısı 186 400 kişiydi. Yola ilk çıkacak olanlar bunlardı. **10**
Güneyde Ruben ordugahının sancağı dikilecek, Ruben'e bağlı
bölükler orada konaklayacak. Rubenoğulları'nın önderi Şedeur
oğlu Elisur olacak. **11** Bölüğünün sayısı 46 500 kişiydi. **12** Şimon
oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. Şimonoğulları'nın önderi
Surişadday oğlu Şelumiel olacak. **13** Bölüğünün sayısı 59 300
kişiydi. **14** Sonra Gad oymağı konaklayacak. Gadoğulları'nın
önderi Deuel oğlu Elyasaf olacak. **15** Bölüğünün sayısı 45 650
kişiydi. **16** Ruben ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı
151 450 kişiydi. İkinci sırada yola çıkacak olanlar bunlardı.
17 Buluşma Çadırı ve Levililer'in ordugahı göç sırasında öbür
ordugahların ortasında yola çıkacak. Herkes konakladığı düzende
kendi sancağı altında göç edecek. **18** Batıda Efrayim ordugahının
sancağı dikilecek, Efrayim'e bağlı bölükler orada konaklayacak.
Efrayimoğulları'nın önderi Ammihut oğlu Elişama olacak. **19**
Bölüğünün sayısı 40 500 kişiydi. **20** Manaşşe oymağı onlara
bitişik olacak. Manaşşeoğulları'nın önderi Pedahsur oğlu Gamliel
olacak. **21** Bölüğünün sayısı 32 200 kişiydi. **22** Sonra Benyamin
oymağı konaklayacak. Benyaminoğulları'nın önderi Gidoni oğlu
Avidan olacak. **23** Bölüğünün sayısı 35 400 kişiydi. **24** Efrayim
ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 108 100 kişiydi.
Üçüncü olarak bunlar yola çıkacak. **25** Kuzeyde Dan ordugahının
sancağı dikilecek, Dan'a bağlı bölükler orada konaklayacak.

Danoğulları'nın önderi Ammişadday oğlu Ahiezer olacak. **26** Bölüğünün sayısı 62 700 kişiydi. **27** Aşer oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. Aşeroğulları'nın önderi Okran oğlu Pagiel olacak. **28** Bölüğünün sayısı 41 500 kişiydi. **29** Sonra Naftali oymağı konaklayacak. Naftalioğulları'nın önderi Enan oğlu Ahira olacak. **30** Bölüğünün sayısı 53 400 kişiydi. **31** Dan ordugahına ayrılan adamların sayısı 157 600 kişiydi. Kendi sancakları altında en son onlar yola çıkacak. **32** Ailelerine göre sayılan İsrailliler bunlardı. Ordugahlardaki bütün bölüklerin toplamı 603 550 kişiydi. **33** RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Levililer öbür İsrailliler'le birlikte sayılmadı. **34** Böylece İsrailliler RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. Sancakları altında ordugah kurdular. Göç ederken de herkes boyu ve ailesiyle birlikte yola çıktı.

3 RAB Sina Dağı'nda Musa'ya seslendiği sırada Harun'la Musa'nın çocukları şunlardı. **2** Harun'un oğulları: İlk oğlu Nadav, Avihu, Elazar, İtamar. **3** Harun'un kâhin atanıp meshedilen oğulları bunlardı. **4** Nadav'la Avihu Sina Çölü'nde RAB'bin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler. Oğulları yoktu. Elazar'la İtamar babaları Harun'un yanında kâhinlik ettiler. **5** RAB Musa'ya şöyle dedi: **6** "Kâhin Harun'a yardım etmek üzere Levi oymağını çağırıp görevlendir. **7** Buluşma Çadırı'nda Harun'la bütün topluluk adına konutla ilgili hizmeti yürütsünler. **8** Buluşma Çadırı'ndaki bütün eşyalardan sorumlu olacak, İsrailliler adına konuta ilişkin hizmeti yerine getirecekler. **9** Levililer'i Harun'la oğullarının hizmetine ver. İsrailliler arasında tümüyle onun hizmetine ayrılanlar onlardır. **10** Kâhinlik görevini sürdürmek üzere Harun'la oğullarını görevlendir. Kutsal yere onlardan başka her kim yaklaşırsa öldürülecektir." **11** RAB

Musa'ya şöyle dedi: **12** "İşte İsrailli kadınların doğurduğu ilk
erkek çocukların yerine İsrailliler arasından Levililer'i seçtim.
Onlar benim olacaktır. **13** Çünkü bütün ilk doğanlar benimdir.
Mısır'da ilk doğanların hepsini yok ettiğim gün, İsrail'de insan
olsun hayvan olsun bütün ilk doğanları kendime ayırdım. Onlar
benim olacak. Ben RAB'bim." **14** RAB Musa'ya Sina Çölü'nde
şöyle dedi: **15** "Levioğulları'nı ailelerine ve boylarına göre say.
Bir aylık ve daha yukarı yaştaki her erkeği sayacaksın." **16**
Böylece Musa RAB'bin buyruğu uyarınca onları saydı. **17** Levi'nin
oğullarının adları şunlardı: Gerşon, Kehat, Merari. **18** Gerşon'un
boy başı olan oğulları şunlardı: Livni, Şimi. **19** Kehat'ın boy
başı olan oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. **20** Merari'nin
boy başı olan oğulları: Mahli, Muşi. Ailelerine göre Levi boyları
bunlardı. **21** Livni ve Şimi boyları Gerşon soyundandı. Gerşon
boyları bunlardı. **22** Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün
erkeklerin sayısı 7 500'dü. **23** Gerşon boyları batıda konutun
arkasında konaklayacaktı. **24** Gerşon'a bağlı ailelerin önderi
Lael oğlu Elyasaf'tı. **25** Buluşma Çadırı'nda Gerşonoğulları
konuttan, çadırın örtüsünden, Buluşma Çadırı'nın girişindeki
perdeden, **26** konutla sunağı çevreleyen avlunun perdelerinden,
avlunun girişindeki perdeyle iplerden ve bunların kullanımından
sorumlu olacaktı. **27** Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel boyları
Kehat soyundandı. Kehat boyları bunlardı. **28** Bir aylık ve
daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 8 600'dü. Bunlar
kutsal yerden sorumluydular. **29** Kehat boyları konutun güney
yanında konaklayacaktı. **30** Kehat boylarına bağlı ailelerin önderi
Uzziel oğlu Elisafan'dı. **31** Kehatlılar Antlaşma Sandığı'ndan,
masayla kandillikten, sunaklardan, kutsal yerin eşyalarından,
perdeden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı. **32** Levili

önderlerin başı Kâhin Harun'un oğlu Elazar olacak, kutsal yerden sorumlu olanları o yönetecekti. **33** Mahli ve Muşi boyları Merari soyundandı. Merari boyları bunlardı. **34** Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 6 200'dü. **35** Merari boylarına bağlı ailelerin önderi Avihayil oğlu Suriel'di. Merari boyları konutun kuzey yanında konaklayacaktı. **36** Merarioğulları konutun çerçevelerinden, kirişlerinden, direklerinden, tabanlarından, takımlarından ve bunların kullanımından, **37** konutu çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarından, kazıklarıyla iplerinden sorumlu olacaktı. **38** Musa, Harun ve oğulları konutun önünde, gündoğusu yönünde Buluşma Çadırı'nın önünde konaklayacaklardı. İsrailliler adına kutsal yerin bakımından sorumlu olacaklardı. Kutsal yere başka her kim yaklaşırsa öldürülecekti. **39** RAB'bin buyruğu uyarınca Musa'yla Harun'un Levili boylardan saydıkları bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 22 000'di. **40** Sonra RAB Musa'ya, "İsrailliler'in bir aylık ve daha yukarı yaştaki ilk doğan bütün erkeklerini say, adlarını yaz" dedi, **41** "İsrailliler'in bütün ilk doğanlarının yerine Levililer'i, yine İsrailliler'in ilk doğan hayvanlarının yerine Levililer'in hayvanlarını bana ayır. Ben RAB'bim." **42** Böylece Musa, RAB'bin buyurduğu gibi, İsrailliler arasında ilk doğanların tümünü saydı. **43** Adlarıyla yazılan, ilk doğan bir aylık ve daha yukarı yaştaki erkeklerin sayısı 22 273'tü. **44** RAB Musa'ya şöyle dedi: **45** "İsrailliler'in ilk doğanları yerine Levililer'i, hayvanları yerine de Levililer'in hayvanlarını ayır. Levililer benim olacak. Ben RAB'bim. **46** İsrailliler'in ilk doğanlarından olup Levililer'in sayısını aşan 273 kişi için bedel alacaksın. **47** Adam başına beşer şekel al. Kutsal yerin yirmi geradan oluşan şekelini ölçü tut. **48** Levililer'in sayısını aşanlardan bedel olarak alınan parayı Harun'la oğullarına ver." **49** Böylece

Musa, bedeli Levililer olanların sayısını aşan İsrailliler'den bedel parasını aldı. **50** İsrailliler'in ilk doğanlarından 1 365 kutsal yerin şekeli aldı. **51** RAB'bin sözü uyarınca, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, bedel parasını Harun'la oğullarına verdi.

4 RAB Musa'yla Harun'a, "Levi oymağında Kehatoğulları'na bağlı boy ve aileler arasında sayım yapın" dedi, **3** "Buluşma Çadırı'nda hizmet etmeye gelen otuz ile elli yaş arasındaki adamların hepsini sayın. **4** "Kehatoğulları'nın Buluşma Çadırı'ndaki görevi şudur: En kutsal eşyaları taşımak. **5** Ordugah taşınacağı zaman Harun'la oğulları gelip bölme perdesini indirecekler ve Levha Sandığı'nı bununla örtecekler. **6** Sonra üzerine deri bir örtü geçirecek, üstüne de salt lacivert bir bez serecek, sırıklarını yerine koyacaklar. **7** "Kutsal masanın üzerine lacivert bir bez serip üzerine tabakları, sahanları, tasları, dökmelik sunu testilerini koyacaklar. Masada sürekli ekmek bulunmasını sağlayacaklar. **8** Bunların üzerine kırmızı bir bez serip deri bir örtüyle örtecek, sırıklarını yerine koyacaklar. **9** "Işık veren kandilliği, kandillerini, fitil maşalarını, tablalarını ve zeytinyağı için kullanılan kaplarını lacivert bir bezle örtecekler. **10** Kandillikle takımlarını deri bir örtüye sarıp sedyenin üzerine koyacaklar. **11** "Altın sunağın üzerine lacivert bir bez serip üzerine deri bir örtü örtecek, sırıklarını yerine koyacaklar. **12** Kutsal yerde kullanılan bütün eşyaları lacivert bir beze sarıp deri bir örtüyle örtecek, sedyenin üzerine koyacaklar. **13** Sunaktan yağı, külü kaldıracak, sunağı mor bir bezle örtecekler. **14** Sonra üzerine hizmet için kullanılan bütün takımları, ateş kaplarını, büyük çatalları, kürekleri, çanakları yerleştirip deri bir örtüyle örtecek, sırıklarını yerine koyacaklar. **15** "Ordugah başka yere taşınırken Harun'la oğulları kutsal yere ait bütün eşyaları ve takımları örtmeyi bitirdikten sonra, Kehatoğulları onları taşımaya

gelecekler. Ölmemek için kutsal eşyalara dokunmayacaklar. Buluşma Çadırı'ndaki bu eşyaların taşınması Kehatoğulları'nın sorumluluğu altındadır. **16** “Kâhin Harun oğlu Elazar ışık için zeytinyağından, güzel kokulu buhurdan, günlük tahıl sunusundan ve mesh yağından –konuttan ve içindeki her şeyden– kutsal yerle eşyalarından sorumlu olacaktır.” **17** RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: **18** “Kehat boylarının Levililer'in arasından yok olmasına yol açmayın. **19** En kutsal eşyalara yaklaşınca ölmemeleri için şöyle yapın: Harun'la oğulları kutsal yere girecek, her adamı göreceği işe atayıp ne taşıyacağını bildirecek. **20** Ancak Kehatoğulları içeri girip bir an bile kutsal eşyalara bakmamalı, yoksa ölürler.” **21** RAB Musa'ya şöyle dedi: **22** “Gerşonoğulları'nı da boylarına, ailelerine göre say. **23** Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri say. **24** “Hizmet etmek ve yük taşımak konusunda Gerşon boylarının sorumluluğu şudur: **25** Konutun perdelerini, Buluşma Çadırı'nı ve örtüsünü, üzerindeki deri örtüyü, Buluşma Çadırı'nın girişindeki perdeyi, konutla sunağı çevreleyen avlunun perdelerini, girişindeki perdeyi, ipleri ve bu amaçla kullanılan bütün eşyaları taşıyacaklar. Bu konuda gereken her şeyi Gerşonoğulları yapacak. **27** Yapacakları bütün hizmetler –yük taşıma ya da başka bir iş– Harun'la oğullarının yönetimi altında yapılacaktır. Taşıyacakları yükten Gerşonoğulları'nı sorumlu tutacaksınız. **28** Gerşon boylarının Buluşma Çadırı'yla ilgili görevi budur. Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimi altında hizmet edecekler.” **29** “Boylarına ve ailelerine göre Merarioğulları'nı say. **30** Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri say. **31** Buluşma Çadırı'nda hizmet ederken şunları yapacaklar: Konutun çerçevelerini, kirişlerini, direklerini, tabanlarını, **32** çadırı

çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarını, kazıklarını, iplerini ve bunların kullanımıyla ilgili bütün eşyaları taşıyacaklar. Herkesi yapacağı belirli işe ata. **33** Merari boylarının Buluşma Çadırı'yla ilgili görevi budur. Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimi altında hizmet edecekler." **34** Musa, Harun ve topluluğun önderleri, boylarına ve ailelerine göre Kehatoğulları'nı, Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. **36** Boylarına göre sayılanlar 2 750 kişiydi. **37** Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Kehat boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar. **38** Gerşonoğulları'ndan boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. **40** Boylarına ve ailelerine göre sayılanlar 2 630 kişiydi. **41** Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Gerşon boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin buyruğu uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar. **42** Merari boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. **44** Boylarına göre sayılanlar 3 200 kişiydi. **45** Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Merari boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar. **46** Böylece Musa, Harun ve İsrail önderleri, boylarına ve ailelerine göre Levililer'i, Buluşma Çadırı'nda hizmet gören ve yük taşıma işini yapan otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. **48** Sayılanlar 8 580 kişiydi. **49** RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, herkes yapacağı hizmete ve taşıyacağı yüke göre atandı. Böylece RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca yazıldılar.

5 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına de ki, deri
hastalığı veya akıntısı olan ya da ölüye dokunduğundan kirli
sayılan herkesi ordugahın dışına çıkarsınlar. **3** Erkeği de
kadını da çıkaracaksınız. Aralarında yaşadığım ordugahlarını
kirletmemeleri için onları ordugahın dışına çıkaracaksınız." **4**
İsrail halkı denileni yaparak RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi
onları ordugahın dışına çıkardı. **5** RAB Musa'ya şöyle dedi: **6**
"İsrail halkına de ki, 'Bir erkek ya da kadın, insanın işleyebileceği
günahlardan birini işler, RAB'be ihanet ederse o kişi suçlu sayılır.
7 İşlediği günahı itiraf etmeli. Karşılığını, beşte birini üzerine
ekleyerek suç işlediği kişiye ödeyecek. **8** Eğer kişinin işlenen
suçun karşılığını alacak bir yakını yoksa, suçun karşılığı RAB'be
ait olacak. Günahın bağışlanması için sunulan bağışlamalık
koçla birlikte suçun karşılığı da kâhine verilecek. **9** İsrail halkının
kâhine sunduğu kutsal armağanların bağış kısımları kâhinin
olacak. **10** Herkesin kendine ayırdığı sunular kendinin, ama
kâhine verdikleri kâhinin olacaktır.'" **11** RAB Musa'ya şöyle dedi:
12 "İsrail halkına de ki, 'Eğer bir adamın karısı yoldan çıkar,
ona ihanet eder, **13** başka bir adamla yatar, kirlendiği halde bu
olayı kocasından gizlerse ve tanık olmadığı için kadının yaptığı
ortaya çıkmazsa, **14** koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde
kuşku uyanırsa, kadın suçluysa ya da suçlu olmadığı halde
kocası onu kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, **15**
adam karısını kâhine götürecek. Karısı için sunu olarak onda bir
efa arpa unu alacak. Üzerine zeytinyağı dökmeyecek, günnük
koymayacak. Çünkü bu kıskançlık sunusudur. Suçu anımsatan
anımsatma sunusudur. **16** "'Kâhin kadını öne çağırıp RAB'bin
önünde durmasını sağlayacak. **17** Sonra, toprak bir kabın içine
kutsal su koyacak. Konutun kurulu olduğu yerden biraz toprak

alıp suya katacak. **18** Kadını RAB'bin önünde durdurduktan sonra onun saçını açacak, anımsatma sunusu, yani kıskançlık sunusunu eline verecek. Kendisi de lanet getiren acı suyu elinde tutacak. **19** Sonra kadına ant içirtip şöyle diyecek: Eğer başka bir adam seninle yatmadıysa, kocanla evliyken yoldan çıkıp günah işlemediysen, lanet getiren bu acı su sana zarar vermesin. **20** Ama kocanla evliyken yoldan çıkıp başka biriyle yatarak günah işlediysen **21** –kâhin kadına lanet andı içirtip şöyle diyecek– RAB sana eriyen kalça, şişen karın versin. RAB halkın arasında seni lanetli ve iğrenç duruma düşürsün. **22** Lanet getiren bu su karnına girince karnını şişirsin, kalçanı eritsin. "'O zaman kadın, Amin, amin, diyecek. **23** "'Kâhin bu lanetleri bir kitaba yazıp acı suda yıkayacak. **24** Lanet getiren acı suyu kadına içirecek. Su kadının içine girince acılık verecek. **25** Kâhin kadının elinden kıskançlık sunusunu alacak, RAB'bin huzurunda salladıktan sonra sunağa getirecek. **26** Kadının anma payı olarak sunudan bir avuç alıp sunakta yakacak. Sonra kadına suyu içirecek. **27** Eğer kadın kocasına ihanet etmiş, kendini kirletmişse, lanet getiren suyu içince acı duyacak; karnı şişip kalçası eriyecek. Halkı arasında lanetli olacak. **28** Ama kendini kirletmemişse, temizse, zarar görmeyecek, çocuk doğurabilecek. **29** "'Kıskançlık yasası budur. Bir kadın yoldan çıkar, kocasıyla evliyken kendini kirletirse, **30** ya da bir koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kâhin kadını RAB'bin önünde durduracak, bu yasayı ona uygulayacak. **31** Kocası herhangi bir suçtan suçsuz sayılacak, kadınsa suçunun cezasını çekecek.'"

6 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına de ki, 'Eğer bir erkek ya da kadın RAB'be adanmış kişi olarak RAB'be özel bir adak adamak, kendini RAB'be adamak isterse, **3** şaraptan

ya da herhangi bir içkiden kaçınacak, şaraptan ya da başka içkilerden yapılmış sirke içmeyecek. Üzüm suyu da içmeyecek. Yaş ya da kuru üzüm yemeyecek. **4** RAB'be adanmışlığı süresince çekirdekten kabuğuna dek asmanın ürününden hiçbir şey yemeyecek. **5** "'RAB'be adanmışlığı süresince başına ustura değmeyecek. Kendini RAB'be adadığı günler tamamlanıncaya dek kutsal olacak, saçını uzatacak. **6** Kendini RAB'be adadığı günler boyunca ölüye yaklaşmayacak. **7** Annesi, babası, erkek ya da kız kardeşi ölse bile onlar için kendini kirletmeyecek. Çünkü kendini Tanrısı'na adama simgesi başı üzerindedir. **8** Adanmışlığı süresince RAB için kutsal olacaktır. **9** "'Eğer ansızın yanında biri ölür, adamış olduğu başını kirletirse, temizlendiği gün, yedinci gün saçını tıraş edecek. **10** Sekizinci gün Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde kâhine iki kumru ya da iki güvercin sunacak. **11** Kâhin birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece ölünün yanında bulunmakla kirlenen adam arınacak. O gün başını yeniden adayacak. **12** Adanmışlığı süresince kendini RAB'be yeniden adayacak. Suç sunusu olarak bir yaşında bir erkek kuzu getirecek. Önceki günler sayılmayacak, çünkü adanmışlığı kirlenmiş sayıldı. **13** "'Adanmış kişi için yasa şudur: Kendini adamış olduğu günler tamamlanınca, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirilecek. **14** Orada RAB'be sunularını sunacak: Yakmalık sunu için bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu, günah sunusu olarak bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, esenlik sunusu için kusursuz bir koç, **15** tahıl sunusu ve dökmelik sunularla birlikte bir sepet mayasız ekmek, ince undan zeytinyağıyla yoğrulmuş pideler, üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar. **16** "'Kâhin bunları günah sunusu ve yakmalık sunu olarak RAB'bin önünde sunacak. **17**

Esenlik kurbanı olarak da koçu mayasız ekmek sepetiyle birlikte RAB'be sunacak. İlgili tahıl ve dökmelik sunuları da sunacak.
18 "'Sonra adanmış kişi Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde adadığı saçını tıraş edecek, saçını alıp esenlik kurbanının altındaki ateşe koyacak. **19** "'Adanmış kişi adadığı saçını tıraş ettikten sonra, kâhin koçun haşlanmış budunu, sepetten alacağı mayasız pide ve mayasız yufkayla birlikte adanmış kişinin eline koyacak. **20** Sonra sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda bunları sallayacak. Bunlar sallanan döş ve bağış olarak sunulan butla birlikte kutsaldır, kâhin için ayrılacaktır. Bundan sonra adanmış kişi şarap içebilir. **21** "'Adak adayan adanmış kişiyle ilgili yasa budur. RAB'be sunacağı sunu adağı uyarınca olacak. Elinden geldiğince daha fazlasını verebilir. Adanmışlıkla ilgili yasa uyarınca adadığı adağı yerine getirmelidir.'" **22** RAB Musa'ya şöyle dedi: **23** "Harun'la oğullarına de ki, 'İsrail halkını şöyle kutsayacaksınız. Onlara diyeceksiniz ki, **24** RAB sizi kutsasın Ve korusun; **25** RAB aydın yüzünü size göstersin Ve size lütfetsin; **26** RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin.' **27** "Böylece kâhinler İsrail halkını adımı anarak kutsayacaklar. Ben de onları kutsayacağım."

7 Musa konutu bitirdiği gün onu meshetti. Onu ve içindeki bütün eşyaları, sunağı ve bütün takımlarını da meshedip adadı. **2** Sonra İsrail ileri gelenleri, sayılanlardan sorumlu olan aile ve oymak önderleri armağanlar sundular. RAB'be armağan olarak üstü kapalı altı araba ve on iki öküz getirdiler: Her iki önder için bir araba, her önder için bir öküz. Bu armağanları konutun önüne getirdiler. **4** Sonra RAB Musa'ya, "Bunları Buluşma Çadırı'ndaki hizmetlerde kullanılmak üzere onlardan alıp yapacakları işe göre Levililer'e ver" dedi. **6** Musa arabaları, öküzleri alıp Levililer'e

verdi. **7** Yapacakları işe göre Gerşonoğulları'na iki arabayla dört öküz, **8** Merarioğulları'na da dört arabayla sekiz öküz verdi. Bunlar Kâhin Harun oğlu İtamar'ın sorumluluğu altında yapıldı. **9** Kehatoğulları'na ise bir şey vermedi. Çünkü onların görevi kutsal eşyaları omuzlarında taşımaktı. **10** Meshedilen sunağın adanması için önderler armağanlarını sunağın önüne getirdiler. **11** Çünkü RAB Musa'ya, "Sunağın adanması için her gün bir önder kendi armağanını sunacak" demişti. **12** Birinci gün Yahuda oymağından Amminadav oğlu Nahşon armağanlarını sundu. **13** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **14** buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; **15** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **16** günah sunusu için bir teke; **17** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Amminadav oğlu Nahşon'un getirdiği armağanlar bunlardı. **18** İkinci gün İssakar oymağı önderi Suar oğlu Netanel armağanlarını sundu. **19** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **20** buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; **21** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **22** günah sunusu için bir teke; **23** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Suar oğlu Netanel'in getirdiği armağanlar bunlardı. **24** Üçüncü gün Zevulun oymağı önderi Helon oğlu Eliav armağanlarını sundu. **25** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu

için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **26** buhur dolu
on şekel ağırlığında altın bir tabak; **27** yakmalık sunu için bir
boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **28** günah sunusu için
bir teke; **29** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke,
bir yaşında beş kuzu. Helon oğlu Eliav'ın getirdiği armağanlar
bunlardı. **30** Dördüncü gün Ruben oymağı önderi Şedeur oğlu
Elisur armağanlarını sundu. **31** Getirdiği armağanlar şunlardı:
130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş
şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **32** buhur dolu on
şekel ağırlığında altın bir tabak; **33** yakmalık sunu için bir boğa,
bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **34** günah sunusu için bir
teke; **35** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir
yaşında beş kuzu. Şedeur oğlu Elisur'un getirdiği armağanlar
bunlardı. **36** Beşinci gün Şimon oymağı önderi Surişadday
oğlu Şelumiel armağanlarını sundu. **37** Getirdiği armağanlar
şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak,
yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu
için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **38** buhur dolu
on şekel ağırlığında altın bir tabak; **39** yakmalık sunu için bir
boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **40** günah sunusu için
bir teke; **41** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke,
bir yaşında beş kuzu. Surişadday oğlu Şelumiel'in getirdiği
armağanlar bunlardı. **42** Altıncı gün Gad oymağı önderi Deuel
oğlu Elyasaf armağanlarını sundu. **43** Getirdiği armağanlar
şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak,
yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu
için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **44** buhur dolu
on şekel ağırlığında altın bir tabak; **45** yakmalık sunu için bir

boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **46** günah sunusu için bir teke; **47** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Deuel oğlu Elyasaf'ın getirdiği armağanlar bunlardı. **48** Yedinci gün Efrayim oymağı önderi Ammihut oğlu Elişama armağanlarını sundu. **49** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **50** buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; **51** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **52** günah sunusu için bir teke; **53** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammihut oğlu Elişama'nın getirdiği armağanlar bunlardı. **54** Sekizinci gün Manaşşe oymağı önderi Pedahsur oğlu Gamliel armağanlarını sundu. **55** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **56** buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; **57** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **58** günah sunusu için bir teke; **59** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Pedahsur oğlu Gamliel'in getirdiği armağanlar bunlardı. **60** Dokuzuncu gün Benyamin oymağı önderi Gidoni oğlu Avidan armağanlarını sundu. **61** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **62** buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; **63** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **64** günah sunusu için bir teke; **65** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke,

bir yaşında beş kuzu. Gidoni oğlu Avidan'ın getirdiği armağanlar bunlardı. **66** Onuncu gün Dan oymağı önderi Ammişadday oğlu Ahiezer armağanlarını sundu. **67** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **68** buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; **69** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **70** günah sunusu için bir teke; **71** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammişadday oğlu Ahiezer'in getirdiği armağanlar bunlardı. **72** On birinci gün Aşer oymağı önderi Okran oğlu Pagiel armağanlarını sundu. **73** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **74** buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; **75** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **76** günah sunusu için bir teke; **77** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Okran oğlu Pagiel'in getirdiği armağanlar bunlardı. **78** On ikinci gün Naftali oymağı önderi Enan oğlu Ahira armağanlarını sundu. **79** Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– **80** buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; **81** yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; **82** günah sunusu için bir teke; **83** esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Enan oğlu Ahira'nın getirdiği armağanlar bunlardı. **84** Sunak meshedildiğinde İsrail önderlerinin adanması için sunduğu armağanlar şunlardı: On iki

gümüş tabak, on iki gümüş çanak, on iki altın tabak; **85** her gümüş tabağın ağırlığı 130 şekel, her çanağın ağırlığı yetmiş şekeldi. Bütün gümüş eşyaların toplam ağırlığı 2 400 kutsal yerin şekeliydi. **86** Buhur dolu on iki altın tabağın her birinin ağırlığı on kutsal yerin şekeliydi. Bütün altın tabakların toplam ağırlığı 120 şekeldi. **87** Yakmalık sunu için tahıl sunularıyla birlikte sunulan hayvanların sayısı on iki boğa, on iki koç, bir yaşında on iki erkek kuzuydu; günah sunusu için de on iki teke sunuldu. **88** Esenlik kurbanı için sunulan hayvanların sayısı yirmi dört sığır, altmış koç, altmış teke, bir yaşında altmış kuzuydu. Sunak meshedildikten sonra, adanması için verilen armağanlar bunlardı. **89** Musa RAB'le konuşmak için Buluşma Çadırı'na girince, Levha Sandığı'nın Bağışlanma Kapağı'nın üstündeki iki Keruv arasından kendisine seslenen sesi duydu. RAB Musa'yla bu şekilde konuştu.

8 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "Harun'a de ki, yedi kandili kandilliğin önünü aydınlatacak biçimde yerleştirsin." **3** Harun söyleneni yaptı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, kandilleri kandilliğin önüne yerleştirdi. **4** Kandillik, ayağından çiçek motiflerine dek dövme altından, RAB'bin Musa'ya gösterdiği örneğe göre yapıldı. **5** RAB Musa'ya şöyle dedi: **6** "Levililer'i İsrailliler'in arasından ayırıp dinsel açıdan arındır. **7** Onları arındırmak için şöyle yapacaksın: Günahtan arındırma suyunu üzerlerine serp; bedenlerindeki bütün kılları tıraş etmelerini, giysilerini yıkamalarını sağla. Böylece arınmış olurlar. **8** Sonra bir boğa ile tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un alsınlar; günah sunusu için sen de başka bir boğa alacaksın. **9** Levililer'i Buluşma Çadırı'nın önüne getir, bütün İsrail topluluğunu da topla. **10** Levililer'i RAB'bin huzuruna getireceksin, İsrailliler ellerini

üzerlerine koyacaklar. **11** Harun, RAB'bin hizmetini yapabilmeleri
için, İsrailliler'in arasından adak olarak Levililer'i RAB'be adayacak.
12 "Levililer ellerini boğaların başına koyacaklar; günahlarını
bağışlatmak için boğalardan birini günah sunusu, öbürünü
yakmalık sunu olarak RAB'be sunacaksın. **13** Levililer Harun'la
oğullarının önünde duracaklar. Onları adak olarak RAB'be
adayacaksın. **14** Levililer'i öbür İsrailliler'in arasından bu şekilde
ayıracaksın. Levililer benim olacak. **15** "Sen onları arındırıp
adak olarak adadıktan sonra, Levililer Buluşma Çadırı'ndaki
hizmeti yerine getirmeye başlayacaklar. **16** Çünkü İsrailliler
arasından Levililer tümüyle bana verilmiştir. İlk doğanların,
İsrailli kadınların doğurdukları ilk erkek çocukların yerine onları
kendime ayırdım. **17** İsrailliler arasında ilk doğan insan ya
da hayvan benimdir. Mısır'da ilk doğanları yok ettiğim gün,
onları kendime ayırdım. **18** İsrail'de ilk doğan erkek çocukların
yerine Levililer'i seçtim. **19** İsrailliler kutsal yere yaklaştıklarında
belaya uğramamaları için, onların adına Buluşma Çadırı'ndaki
hizmeti yerine getirmek ve günahlarını bağışlatmak üzere, onların
arasından Levililer'i Harun'la oğullarına armağan olarak verdim."
20 Musa, Harun ve bütün İsrail topluluğu Levililer için söyleneni
yaptılar. İsrailliler RAB'bin Musa'ya Levililer'le ilgili verdiği her
buyruğu yerine getirdiler. **21** Levililer kendilerini günahtan arındırıp
giysilerini yıkadılar. Sonra Harun onları RAB'bin huzurunda
adak olarak adadı; onları arındırmak için günahlarını bağışlattı.
22 Bundan sonra Levililer Harun'la oğullarının sorumluluğu
altında Buluşma Çadırı'ndaki hizmetlerini yapmaya geldiler.
RAB'bin Levililer'e ilişkin Musa'ya verdiği buyrukları yerine
getirdiler. **23** RAB Musa'ya şöyle dedi: **24** "Levililer'le ilgili
kural şudur: Yirmi beş ve daha yukarı yaşta olanlar Buluşma

Çadırı'nda hizmet edecekler. **25** Ancak elli yaşına gelince yaptıkları hizmetten ayrılıp bir daha çadırda çalışmayacaklar. **26** Buluşma Çadırı'nda görev yapan kardeşlerine yardımcı olacaklar, ama kendileri hizmet etmeyecekler. Levililer'in sorumluluklarını böyle düzenleyeceksin."

9 İsrailliler'in Mısır'dan çıkışlarının ikinci yılının birinci ayında RAB Sina Çölü'nde Musa'ya şöyle seslendi: **2** "İsrailliler Fısıh kurbanını belirlenen zamanda kessinler. **3** Bütün kurallar, ilkeler uyarınca kurbanı belirlenen zamanda, bu ayın on dördüncü gününün akşamüstü keseceksiniz." **4** Böylece Musa İsrailliler'e Fısıh kurbanını kesmelerini söyledi. **5** Onlar da Sina Çölü'nde birinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fısıh kurbanını kestiler. Her şeyi RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. **6** Ancak, ölüye dokunduklarından kirli sayılan bazı kişiler o gün Fısıh kurbanını kesemediler. Aynı gün Musa'yla Harun'a gelip **7** Musa'ya, "Ölüye dokunduğumuzdan kirli sayılırız" dediler, "Ama öbür İsrailliler'le birlikte belirlenen zamanda RAB'bin sunusunu sunmamız neden engellensin?" **8** Musa, "RAB'bin sizinle ilgili bana neler söyleyeceğini duyuncaya dek bekleyin" dedi. **9** RAB Musa'ya şöyle dedi: **10** "İsrailliler'e de ki, 'Sizlerden ya da soyunuzdan ölüye dokunduğu için kirli sayılan ya da uzak bir yolculukta bulunan biri RAB'bin Fısıh kurbanını kesebilir. **11** İkinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fısıh kurbanını kesip mayasız ekmek ve acı otlarla yiyecek. **12** Sabaha dek kurbandan bir şey bırakmayacak, kemiklerini kırmayacak. Fısıh kurbanını bütün kuralları uyarınca kesmelidir. **13** Ancak, temiz sayılan ve yolculukta olmayan biri Fısıh kurbanını kesmeyi savsaklarsa, halkının arasından atılacaktır. Çünkü belirlenen zamanda RAB'bin sunusunu sunmamıştır. Günahının cezasını

çekecektir. **14** "'Aranızda yaşayan bir yabancı RAB'bin Fısıh kurbanını kesmek isterse, Fısıh'ın kuralları, ilkeleri uyarınca kesmelidir. Yerli ya da yabancı için aynı kuralı uygulamalısınız.'" **15** Konut, yani Levha Sandığı'nın bulunduğu çadır kurulduğu gün üstünü bulut kapladı. Konutun üstündeki bulut akşamdan sabaha dek ateşi andırdı. **16** Bu hep böyle sürüp gitti. Konutu kaplayan bulut gece ateşi andırıyordu. **17** İsrailliler ancak bulut çadırın üzerinden kalkınca göçer, bulut nerede durursa orada konaklarlardı. **18** RAB'bin buyruğu uyarınca göç eder, yine RAB'bin buyruğu uyarınca konaklarlardı. Bulut konutun üzerinde durdukça yerlerinden ayrılmazlardı. **19** Bulut konutun üzerinde uzun süre durduğu zaman RAB'bin buyruğuna uyar, yola çıkmazlardı. **20** Bazen bulut konutun üzerinde birkaç gün kalırdı. Halk da RAB'bin verdiği buyruğa göre ya konakladığı yerde kalır ya da göç ederdi. **21** Bazı günler bulut akşamdan sabaha dek kalır, sabah konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkardı. Gece olsun, gündüz olsun, bulut konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkardı. **22** Bulut konutun üzerinde iki gün, bir ay ya da uzun süre kalsa bile, İsrailliler konakladıkları yerde kalır, yola koyulmazlardı. Ama bulut kalkar kalkmaz yola çıkarlardı. **23** RAB'bin buyruğu uyarınca konaklar ya da yola çıkarlardı. Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruğa uydular.

10 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "Dövme gümüşten iki borazan yapacaksın; bunları topluluğu çağırmak ve halkın yola çıkması için kullanacaksın. **3** İki borazan birden çalınınca, bütün topluluk senin yanında, Buluşma Çadırı'nın girişi önünde toplanacak. **4** Yalnız biri çalınırsa, önderler, İsrail'in oymak başları senin yanında toplanacak. **5** Borazan kısa çalınınca,

doğuda konaklayanlar yola çıkacak. **6** İkinci kez kısa çalınınca da güneyde konaklayanlar yola çıkacak. Borazanın kısa çalınması oymakların yola çıkması için bir işarettir. **7** Topluluğu toplamak için de borazan çaldırt, ama kısa olmasın. **8** "Borazanları kâhin olan Harunoğulları çalacak. Borazan çalınması sizler ve gelecek kuşaklar için kalıcı bir kural olacak. **9** Sizi sıkıştıran düşmana karşı ülkenizde savaşa çıktığınızda, borazan çalın. O zaman Tanrınız RAB sizi anımsayacak, sizi düşmanlarınızdan kurtaracak. **10** Sevinçli olduğunuz günler –kutladığınız bayramlar ve Yeni Ay Törenleri'nde– yakmalık sunular ve esenlik kurbanları üzerine borazan çalacaksınız. Böylelikle Tanrınız'ın önünde anımsanmış olacaksınız. Ben Tanrınız RAB'bim." **11** İkinci yılın ikinci ayının yirminci günü bulut Levha Sandığı'nın bulunduğu konutun üzerinden kalktı. **12** İsrailliler de Sina Çölü'nden göç etmeye başladılar. Bulut Paran Çölü'nde durdu. **13** Bu, RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca ilk göç edişleriydi. **14** Önce Yahuda sancağı bölükleriyle yola çıktı. Yahuda bölüğüne Amminadav oğlu Nahşon komuta ediyordu. **15** İssakar oymağının bölüğüne Suar oğlu Netanel, **16** Zevulun oymağının bölüğüne de Helon oğlu Eliav komuta ediyordu. **17** Konut yere indirilince, onu taşıyan Gerşonoğulları'yla Merarioğulları yola koyuldular. **18** Sonra Ruben sancağı bölükleriyle yola çıktı. Ruben bölüğüne Şedeur oğlu Elisur komuta ediyordu. **19** Şimon oymağının bölüğüne Surişadday oğlu Şelumiel, **20** Gad oymağının bölüğüne de Deuel oğlu Elyasaf komuta ediyordu. **21** Kehatlılar kutsal eşyaları taşıyarak yola koyuldular. Bunlar varmadan konut kurulmuş olurdu. **22** Efrayim sancağı bölükleriyle yola çıktı. Efrayim bölüğüne Ammihut oğlu Elişama komuta ediyordu. **23** Manaşşe oymağının bölüğüne Pedahsur oğlu Gamliel, **24**

Benyamin oymağının bölüğüne de Gidoni oğlu Avidan komuta ediyordu. **25** En sonunda Dan sancağı ordunun artçı kolu olan bölükleriyle yola çıktı. Dan bölüğüne Ammişadday oğlu Ahiezer komuta ediyordu. **26** Aşer oymağının bölüğüne Okran oğlu Pagiel, **27** Naftali oymağının bölüğüne de Enan oğlu Ahira komuta ediyordu. **28** Yola koyulduklarında İsrailli bölüklerin yürüyüş düzeni böyleydi. **29** Musa, kayınbabası Midyanlı Reuel oğlu Hovav'a, "RAB'bin, 'Size vereceğim' dediği yere gidiyoruz" dedi, "Bizimle gel, sana iyi davranırız. Çünkü RAB İsrail'e iyilik edeceğine söz verdi." **30** Hovav, "Gelmem" diye yanıtladı, "Ülkeme, akrabalarımın yanına döneceğim." **31** Musa, "Lütfen bizi bırakma" diye üsteledi, "Çünkü çölde konaklayacağımız yerleri sen biliyorsun. Sen bize göz olabilirsin. **32** Bizimle gelirsen, RAB'bin yapacağı bütün iyilikleri seninle paylaşırız." **33** RAB'bin Dağı'ndan ayrılıp üç günlük yol aldılar. Konaklayacakları yeri bulmaları için RAB'bin Antlaşma Sandığı üç gün boyunca önleri sıra gitti. **34** Konakladıkları yerden ayrıldıklarında da RAB'bin bulutu gündüzün onların üzerinde duruyordu. **35** Sandık yola çıkınca Musa, "Ya RAB, kalk! Düşmanların dağılsın, Senden nefret edenler önünden kaçsın!" diyordu. **36** Sandık konaklayınca da, "Ya RAB, binlerce, on binlerce İsrailli'ye dön!" diyordu.

11 Halk çektiği sıkıntılardan ötürü yakınmaya başladı. RAB bunu duyunca öfkelendi, aralarına ateşini göndererek ordugahın kenarlarını yakıp yok etti. **2** Halk Musa'ya yalvardı. Musa RAB'be yakarınca ateş söndü. **3** Bu nedenle oraya Tavera adı verildi. Çünkü RAB'bin gönderdiği ateş onların arasında yanmıştı. **4** Derken, halkın arasındaki yabancılar başka yiyeceklere özlem duymaya başladılar. İsrailliler de yine ağlayarak, "Keşke yiyecek biraz et olsaydı!" dediler, **5** "Mısır'da parasız yediğimiz balıkları,

salatalıkları, karpuzları, pırasaları, soğanları, sarmısakları anımsıyoruz. **6** Şimdiyse yemek yeme isteğimizi yitirdik. Bu mandan başka hiçbir şey gördüğümüz yok.” **7** Man kişniş tohumuna benzerdi, görünüşü de reçine gibiydi. **8** Halk çıkıp onu toplar, değirmende öğütür ya da havanda döverdi. Çömlekte haşlayıp pide yaparlardı. Tadı zeytinyağında pişirilmiş yiyeceklere benzerdi. **9** Gece ordugaha çiy düşerken, man da birlikte düşerdi. **10** Musa herkesin, her ailenin çadırının önünde ağladığını duydu. RAB buna çok öfkelendi. Musa da üzüldü. **11** RAB'be, “Kuluna neden kötü davrandın?” dedi, “Seni hoşnut etmeyen ne yaptım ki, bu halkın yükünü bana yüklüyorsun? **12** Bütün bu halka ben mi gebe kaldım? Onları ben mi doğurdum? Öyleyse neden emzikteki çocuğu taşıyan bir dadı gibi, atalarına ant içerek söz verdiğin ülkeye onları kucağımda taşımamı istiyorsun? **13** Bütün bu halka verecek eti nereden bulayım? Bana, ‘Bize yiyecek et ver’ diye sızlanıp duruyorlar. **14** Bu halkı tek başıma taşıyamam, bunca yükü kaldıramam. **15** Bana böyle davranacaksan –eğer gözünde lütuf bulduysam– lütfen beni hemen öldür de kendi yıkımımı görmeyeyim.” **16** RAB Musa'ya, “Halk arasında önder ve yönetici bildiğin İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi topla” dedi, “Onları Buluşma Çadırı'na getir, yanında dursunlar. **17** Ben inip seninle orada konuşacağım. Senin üzerindeki Ruh'tan alıp onlara vereceğim. Halkın yükünü tek başına taşımaman için sana yardım edecekler. **18** “Halka de ki, ‘Yarın için kendinizi kutsayın, et yiyeceksiniz. Keşke yiyecek biraz et olsaydı, Mısır'da durumumuz iyiydi diye ağladığınızı RAB duydu. Şimdi yemeniz için size et verecek. **19** Yalnız bir gün, iki gün, beş, on ya da yirmi gün değil, **20** bir ay boyunca, burnunuzdan gelinceye dek, tiksinene dek yiyeceksiniz. Çünkü aranızda olan RAB'bi reddettiniz. O'nun

önünde, Mısır'dan neden çıktık diyerek ağladınız.'" **21** Musa, "Aralarında bulunduğum halkın 600 000'i yetişkin erkektir" diye karşılık verdi, "Oysa sen, 'Bu halka bir ay boyunca yemesi için et vereceğim' diyorsun. **22** Bütün davarlar, sığırlar kesilse, onları doyurur mu? Denizdeki bütün balıklar tutulsa, onları doyurur mu?" **23** RAB, "Elim kısaldı mı?" diye yanıtladı, "Sana söylediklerimin yerine gelip gelmeyeceğini şimdi göreceksin." **24** Böylece Musa dışarı çıkıp RAB'bin kendisine söylediklerini halka bildirdi. Halkın ileri gelenlerinden yetmiş adam toplayıp çadırın çevresine yerleştirdi. **25** Sonra RAB bulutun içinde inip Musa'yla konuştu. Musa'nın üzerindeki Ruh'tan alıp yetmiş ileri gelene verdi. Ruh'u alınca peygamberlik ettilerse de, daha sonra hiç peygamberlik etmediler. **26** Eldat ve Medat adında iki kişi ordugahta kalmıştı. Seçilen yetmiş kişi arasındaydılar ama çadıra gitmemişlerdi. Ruh üzerlerine konunca ordugahta peygamberlik ettiler. **27** Bir genç koşup Musa'ya, "Eldat'la Medat ordugahta peygamberlik ediyor" diye haber verdi. **28** Gençliğinden beri Musa'nın yardımcısı olan Nun oğlu Yeşu, "Ey efendim Musa, onlara engel ol!" dedi. **29** Ama Musa, "Sen benim adıma mı kıskanıyorsun?" diye yanıtladı, "Keşke RAB'bin bütün halkı peygamber olsa da RAB üzerlerine Ruhu'nu gönderse!" **30** Sonra Musa'yla İsrail'in ileri gelenleri ordugaha döndüler. **31** RAB denizden bıldırcın getiren bir rüzgar gönderdi. Rüzgar bıldırcınları ordugahın her yönünden bir günlük yol kadar uzaklığa, yerden iki arşın yüksekliğe indirdi. **32** Halk bütün gün, bütün gece ve ertesi gün durmadan bıldırcın topladı. Kimse on homerden az toplamadı. Bıldırcınları ordugahın çevresine serdiler. **33** Et daha halkın dişleri arasındayken, çiğnemeye vakit kalmadan RAB öfkelendi, onları büyük bir yıkımla cezalandırdı. **34** Bu

nedenle oraya Kivrot-Hattaava adı verildi. Başka yiyeceklere özlem duyanları oraya gömdüler. **35** Halk Kivrot-Hattaava'dan Haserot'a göç edip orada kaldı.

12 Musa Kûşlu bir kadınla evlenmişti. Bundan dolayı Miryam'la Harun onu yerdiler. **2** "RAB yalnız Musa aracılığıyla mı konuştu?" dediler, "Bizim aracılığımızla da konuşmadı mı?" RAB bu yakınmaları duydu. **3** Musa yeryüzünde yaşayan herkesten daha alçakgönüllüydü. **4** RAB ansızın Musa, Harun ve Miryam'a, "Üçünüz Buluşma Çadırı'na gelin" dedi. Üçü de gittiler. **5** RAB bulut sütununun içinde indi. Çadırın kapısında durup Harun'la Miryam'ı çağırdı. İkisi ilerlerken **6** RAB onlara seslendi: "Sözlerime kulak verin: Eğer aranızda bir peygamber varsa, Ben RAB görümde kendimi ona tanıtır, Onunla düşte konuşurum. **7** Ama kulum Musa öyle değildir. O bütün evimde sadıktır. **8** Onunla bilmecelerle değil, Açıkça, yüzyüze konuşurum. O RAB'bin suretini görüyor. Öyleyse kulum Musa'yı yermekten korkmadınız mı?" **9** RAB onlara öfkelenip oradan gitti. **10** Bulut çadırın üzerinden ayrıldığında Miryam deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu. Harun Miryam'a baktı, deri hastalığına yakalandığını gördü. **11** Musa'ya, "Ey efendim, lütfen akılsızca işlediğimiz günahtan ötürü bizi cezalandırma" dedi, **12** "Miryam etinin yarısı yenmiş olarak ana rahminden çıkan ölü bir bebeğe benzemesin." **13** Musa RAB'be, "Ey Tanrı, lütfen Miryam'ı iyileştir!" diye yakardı. **14** RAB, "Babası onun yüzüne tükürseydi, yedi gün utanç içinde kalmayacak mıydı?" diye karşılık verdi, "Onu yedi gün ordugahtan uzaklaştırın, sonra geri getirilsin." **15** Böylece Miryam yedi gün ordugahtan uzaklaştırıldı, o geri getirilene dek halk yola çıkmadı. **16** Bundan sonra halk Haserot'tan ayrılıp Paran Çölü'nde konakladı.

13 RAB Musa'ya, “İsrail halkına vereceğim Kenan ülkesini
araştırmak için bazı adamlar gönder” dedi, “Ataların her
oymağından bir önder gönder.” **3** Musa RAB'bin buyruğu
uyarınca Paran Çölü'nden adamları gönderdi. Hepsi İsrail halkının
önderlerindendi. **4** Adları şöyleydi: Ruben oymağından Zakkur
oğlu Şammua; **5** Şimon oymağından Hori oğlu Şafat; **6** Yahuda
oymağından Yefunne oğlu Kalev; **7** İssakar oymağından Yusuf
oğlu Yigal; **8** Efrayim oymağından Nun oğlu Hoşea; **9** Benyamin
oymağından Rafu oğlu Palti; **10** Zevulun oymağından Sodi
oğlu Gaddiel; **11** Yusuf oymağından –Manaşşe oymağından–
Susi oğlu Gaddi; **12** Dan oymağından Gemalli oğlu Ammiel; **13**
Aşer oymağından Mikael oğlu Setur; **14** Naftali oymağından
Vofsi oğlu Nahbi; **15** Gad oymağından Maki oğlu Geuel. **16**
Ülkeyi araştırmak üzere Musa'nın gönderdiği adamlar bunlardı.
Musa Nun oğlu Hoşea'ya Yeşu adını verdi. **17** Musa, Kenan
ülkesini araştırmak üzere onları gönderirken, “Negev'e, dağlık
bölgeye gidin” dedi, **18** “Nasıl bir ülke olduğunu, orada yaşayan
halkın güçlü mü zayıf mı, çok mu az mı olduğunu öğrenin.
19 Yaşadıkları ülke iyi mi kötü mü, kentleri nasıl, surlu mu
değil mi anlayın. **20** Toprak nasıl? Verimli mi, kıraç mı? Çevre
ağaçlık mı, değil mi? Elinizden geleni yapıp orada yetişen
meyvelerden getirin.” Mevsim üzümün olgunlaşmaya başladığı
zamandı. **21** Böylece adamlar yola çıkıp ülkeyi Zin Çölü'nden
Levo-Hamat'a doğru Rehov'a dek araştırdılar. **22** Negev'den
geçip Anakoğulları'ndan Ahiman, Şeşay ve Talmay'ın yaşadığı
Hevron'a vardılar. –Hevron Mısır'daki Soan Kenti'nden yedi
yıl önce kurulmuştu.– **23** Eşkol Vadisi'ne varınca, üzerinde bir
salkım üzüm olan bir asma dalı kestiler. Adamlardan ikisi dalı bir
sırıkta taşıdılar. Yanlarına nar, incir de aldılar. **24** İsrailliler'in

kestiği üzüm salkımından dolayı oraya Eşkol Vadisi adı verildi.
25 Kırk gün dolaştıktan sonra adamlar ülkeyi araştırmaktan
döndüler. **26** Paran Çölü'ndeki Kadeş'e, Musa'yla Harun'un ve
İsrail topluluğunun yanına geldiler. Onlara ve bütün topluluğa
gördüklerini anlatıp ülkenin ürünlerini gösterdiler. **27** Musa'ya,
"Bizi gönderdiğin ülkeye gittik" dediler, "Gerçekten süt ve bal
akıyor orada! İşte ülkenin ürünleri! **28** Ancak orada yaşayan halk
güçlü, kentler de surlu ve çok büyük. Orada Anak soyundan gelen
insanları bile gördük. **29** Amalekliler Negev'de; Hititler, Yevuslular
ve Amorlular dağlık bölgede; Kenanlılar da denizin yanında ve
Şeria Irmağı'nın kıyısında yaşıyor." **30** Kalev, Musa'nın önünde
halkı susturup, "Oraya gidip ülkeyi ele geçirelim. Kesinlikle
buna yetecek gücümüz var" dedi. **31** Ne var ki, kendisiyle
oraya giden adamlar, "Bu halka saldıramayız, onlar bizden
daha güçlü" dediler. **32** Araştırdıkları ülke hakkında İsrailliler
arasında kötü haber yayarak, "Boydan boya araştırdığımız
ülke, içinde yaşayanları yiyip bitiren bir ülkedir" dediler, "Üstelik
orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu. **33** Nefiller'i, Nefiller'in
soyundan gelen Anaklılar'ı gördük. Onların yanında kendimizi
çekirge gibi hissettik, onlara da öyle göründük."

14 O gece bütün topluluk yüksek sesle bağrışıp ağladı. **2**
Bütün İsrail halkı Musa'yla Harun'a karşı söylenmeye başladı.
Onlara, "Keşke Mısır'da ya da bu çölde ölseydik!" dediler, **3**
"RAB neden bizi bu ülkeye götürüyor? Kılıçtan geçirilelim diye
mi? Karılarımız, çocuklarımız tutsak edilecek. Mısır'a dönmek
bizim için daha iyi değil mi?" **4** Sonra birbirlerine, "Kendimize bir
önder seçip Mısır'a dönelim" dediler. **5** Bunun üzerine Musa'yla
Harun İsrail topluluğunun önünde yüzüstü yere kapandılar. **6**
Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu Yeşu'yla Yefunne oğlu Kalev

giysilerini yırttılar. **7** Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle dediler:
“İçinden geçip araştırdığımız ülke çok iyi bir ülkedir. **8** Eğer
RAB bizden hoşnut kalırsa, süt ve bal akan o ülkeye bizi
götürecek ve orayı bize verecektir. **9** Ancak RAB'be karşı
gelmeyin. Orada yaşayan halktan korkmayın. Onları ekmek yer
gibi yiyip bitireceğiz. Koruyucuları onları bırakıp gitti. Ama RAB
bizimledir. Onlardan korkmayın!” **10** Topluluk onları taşa tutmayı
düşünürken, ansızın RAB'bin görkemi Buluşma Çadırı'nda bütün
İsrail halkına göründü. **11** RAB Musa'ya şöyle dedi: “Ne zamana
dek bu halk bana saygısızlık edecek? Onlara gösterdiğim bunca
belirtiye karşın, ne zamana dek bana iman etmeyecekler? **12**
Onları salgın hastalıkla cezalandıracağım, mirastan yoksun
bırakacağım. Ama seni onlardan daha büyük, daha güçlü bir ulus
kılacağım.” **13** Musa, “Mısırlılar bunu duyacak” diye karşılık verdi,
“Çünkü bu halkı gücünle onların arasından sen çıkardın. **14**
Kenan topraklarında yaşayan halka bunu anlatacaklar. Ya RAB,
bu halkın arasında olduğunu, onlarla yüz yüze görüştüğünü,
bulutunun onların üzerinde durduğunu, gündüz bulut sütunu,
gece ateş sütunu içinde onlara yol gösterdiğini duymuşlar. **15**
Eğer bu halkı bir insanmış gibi yok edersen, senin ününü duymuş
olan bu uluslar, ‘RAB ant içerek söz verdiği ülkeye bu halkı
götüremediği için onları çölde yok etti’ diyecekler. **17** “Şimdi
gücünü göster, ya Rab. Demiştin ki, **18** ‘RAB tez öfkelenmez,
sevgisi engindir, suçu ve isyanı bağışlar. Ancak suçluyu cezasız
bırakmaz; babaların işlediği suçun hesabını üçüncü, dördüncü
kuşak çocuklarından sorar.’ **19** Mısır'dan çıkışlarından bugüne
dek bu halkı nasıl bağışladıysan, büyük sevgin uyarınca onların
suçunu bağışla.” **20** RAB, “Dileğin üzerine onları bağışladım”
diye yanıtladı, **21** “Ne var ki, varlığım ve yeryüzünü dolduran

yüceliğim adına ant içerim ki, **22** yüceliğimi, Mısır'da ve çölde
gösterdiğim belirtileri görüp de beni on kez sınayan, sözümü
dinlemeyen bu kişilerden hiçbiri **23** atalarına ant içerek söz
verdiğim ülkeyi görmeyecek. Beni küçümseyenlerden hiçbiri
orayı görmeyecek. **24** Ama kulum Kalev'de başka bir ruh
var, o bütün yüreğiyle ardımca yürüdü. Araştırmak için gittiği
ülkeye onu götüreceğim, onun soyu orayı miras alacak. **25**
Amalekliler'le Kenanlılar ovada yaşıyorlar. Siz yarın geri dönün,
Kamış Denizi yolundan çöle gidin." **26** RAB Musa'yla Harun'a da,
"Bu kötü topluluk ne zamana dek bana söylenecek?" dedi, "Bana
söylenen İsrail halkının yakınmalarını duydum. **28** Onlara RAB
şöyle diyor de: 'Varlığım adına ant içerim ki, söylediklerinizin
aynısını size yapacağım: **29** Cesetleriniz bu çöle serilecek.
Bana söylenen, yirmi ve daha yukarı yaşta sayılan herkes çölde
ölecek. **30** Sizi yerleştireceğime ant içtiğim ülkeye Yefunne oğlu
Kalev'le Nun oğlu Yeşu'dan başkası girmeyecek. **31** Ama tutsak
edilecek dediğiniz çocuklarınızı oraya, sizin reddettiğiniz ülkeye
götüreceğim; orayı tanıyacaklar. **32** Size gelince, cesetleriniz bu
çöle serilecek. **33** Çocuklarınız, hepiniz ölünceye dek kırk yıl
çölde çobanlık edecek ve sizin sadakatsizliğiniz yüzünden sıkıntı
çekecekler. **34** Ülkeyi araştırdığınız günler kadar –kırk gün, her
gün için bir yıldan kırk yıl– suçunuzun cezasını çekeceksiniz.
Sizden yüz çevirdiğimi bileceksiniz!' **35** Ben RAB söyledim; bana
karşı toplanan bu kötü topluluğa bunları gerçekten yapacağım.
Bu çölde yıkıma uğrayacak, burada ölecekler." **36** Musa'nın ülkeyi
araştırmak üzere gönderdiği adamlar geri dönüp ülke hakkında
kötü haber yayarak bütün topluluğun RAB'be söylenmesine
neden oldular. **37** Ülke hakkında kötü haber yayan bu adamlar
RAB'bin önünde ölümcül hastalıktan öldüler. **38** Ülkeyi araştırmak

üzere gidenlerden yalnız Nun oğlu Yeşu'yla Yefunne oğlu Kalev sağ kaldı. **39** Musa bu sözleri İsrail halkına bildirince, halk yasa büründü. **40** Sabah erkenden kalkıp dağın tepesine çıktılar. “Günah işledik” dediler, “Ama RAB'bin söz verdiği yere çıkmaya hazırız.” **41** Bunun üzerine Musa, “Neden RAB'bin buyruğuna karşı geliyorsunuz?” dedi, “Bunu başaramazsınız. **42** Savaşa gitmeyin, çünkü RAB sizinle olmayacak. Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız. **43** Amalekliler'le Kenanlılar sizinle orada karşılaşacak ve sizi kılıçtan geçirecekler. Çünkü RAB'bin ardınca gitmekten vazgeçtiniz. RAB de sizinle olmayacak.” **44** Öyleyken, kendilerine güvenerek dağlık bölgenin tepesine çıktılar. RAB'bin Antlaşma Sandığı da Musa da ordugahta kaldı. **45** Dağlık bölgede yaşayan Amalekliler'le Kenanlılar üzerlerine saldırdılar, Horma Kenti'ne dek onları kovalayıp bozguna uğrattılar.

15 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** “İsrail halkına de ki, ‘Yerleşmek için size vereceğim ülkeye girince, **3** RAB'bi hoşnut eden bir koku yapmak için yakmalık sunu, özel adak kurbanı, gönülden verilen sunu ya da bayram sunusu gibi yakılan sunu olarak RAB'be sığır ya da davar sunacaksınız. **4** Sunu sunan kişi RAB'be tahıl sunusu olarak dörtte bir hin zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunacak. **5** Yakmalık sunu ya da kurban için, her kuzuya dökmelik sunu olarak dörtte bir hin şarap hazırla. **6** “‘Koç sunarken tahıl sunusu olarak üçte bir hin zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa ince un hazırla. **7** Dökmelik sunu olarak da üçte bir hin şarap sun. Bunları RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunacaksın. **8** RAB'be yakmalık sunu, özel adak kurbanı ya da esenlik sunusu olarak bir boğa sunduğunda, **9** boğayla birlikte tahıl sunusu olarak yarım hin zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa ince un sun. **10** Ayrıca dökmelik sunu olarak yarım hin şarap

sun. Yakılan bu sunu RAB'bi hoşnut eden bir koku olacak. **11** Sığır, koç, davar –kuzu ya da keçi– böyle hazırlanacak. **12** Kaç hayvan sunacaksan her biri için aynı şeyleri yapacaksın. **13** "'Her İsrail yerlisi RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan bir sunu sunarken bunları aynen yapmalıdır. **14** Kuşaklar boyunca aranızda yaşayan bir yabancı ya da yerli olmayan bir konuk, RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan bir sunu sunarken, sizin uyguladığınız kuralları uygulamalıdır. **15** Sizin ve aranızda yaşayan yabancılar için topluluk aynı kuralları uygulamalıdır. Kuşaklar boyunca kalıcı bir kural olacak bu. RAB'bin önünde siz nasılsanız, aranızda yaşayan yabancı da aynı olacak. **16** Size de aranızda yaşayan yabancıya da aynı yasalar ve kurallar uygulanacak.'" **17** RAB Musa'ya şöyle dedi: **18** "İsrail halkına de ki, 'Sizi götüreceğim ülkeye girip **19** o ülkenin ekmeğinden yediğinizde, bir kısmını bana sunacaksınız. **20** İlk tahılınızdan sunu olarak bir pide sunacaksınız; bunu harmanınızdan bir sunu olarak sunacaksınız. **21** İlk tahılınızdan yapılmış bu sunuyu kuşaklar boyunca RAB'be sunacaksınız.'" **22** "'Eğer bilmeden günah işlediyseniz, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruklardan herhangi birini –RAB'bin buyruk verdiği günden başlayarak Musa aracılığıyla size ve gelecek kuşaklara buyurduğu herhangi bir şeyi– yerine getirmediyseniz **24** ve bu günah bilmeden işlendiyse, bütün topluluk RAB'bi hoşnut eden koku sunmak için yakmalık sunu olarak istenilen tahıl ve dökmelik sunuyla birlikte bir boğa, günah sunusu olarak da bir teke sunacaktır. **25** Kâhin bütün İsrail topluluğunun günahını bağışlatacak, halk bağışlanacak. Çünkü bilmeyerek günah işlediler. İşledikleri günah yüzünden RAB için yakılan sunu olarak sunularını ve günah sunularını sundular. **26** Bütün İsrail topluluğu da aranızda

yaşayan yabancılar da bağışlanacaktır. Çünkü halk bilmeyerek bu günahı işledi. **27** "'Eğer biri bilmeden günah işlerse, günah sunusu olarak bir yaşında bir dişi keçi getirmeli. **28** Kâhin RAB'bin önünde, bilmeden günah işleyen kişinin günahını bağışlatacak. Bağışlatma yapılınca kişi bağışlanacak. **29** Bilmeden günah işleyen İsrail yerlisi için de aranızda yaşayan yabancı için de aynı yasayı uygulayacaksınız. **30** "'Yerli ya da yabancı biri bilerek günah işlerse, RAB'be saygısızlık etmiştir. Bu kişi halkının arasından atılmalı. **31** RAB'bin sözünü küçümsemiş, buyruklarına karşı gelmiştir. Bu nedenle o kişi halkının arasından kesinlikle atılacak, suçunun cezasını çekecektir.'" **32** İsrailliler çöldeyken, Şabat Günü odun toplayan birini buldular. **33** Odun toplarken adamı bulanlar onu Musa'yla Harun'un ve bütün topluluğun önüne getirdiler. **34** Adama ne yapılacağı belirlenmediğinden onu gözaltında tuttular. **35** Derken RAB Musa'ya, "O adam öldürülmeli. Bütün topluluk ordugahın dışında onu taşa tutsun" dedi. **36** Böylece topluluk adamı ordugahın dışına çıkardı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, onu taşlayarak öldürdüler. **37** RAB Musa'ya şöyle dedi: **38** "İsrail halkına de ki, 'Kuşaklar boyunca giysinizin dört yanına püskül dikeceksiniz. Her püskülün üzerine lacivert bir kordon koyacaksınız. **39** Öyle ki, püskülleri gördükçe RAB'bin buyruklarını anımsayasınız. Böylelikle RAB'bin buyruklarına uyacak, yüreğinizin, gözünüzün istekleri ardınca gitmeyecek, hainlik etmeyeceksiniz. **40** Ta ki, bütün buyruklarımı anımsayıp tutasınız ve Tanrınız için kutsal olasınız. **41** Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız RAB benim. Tanrınız RAB benim.'"

16 Levi oğlu Kehat oğlu Yishar oğlu Korah, Ruben soyundan Eliavoğulları'ndan Datan, Aviram ve Pelet oğlu On topluluk

seçilen, tanınmış iki yüz elli İsrailli önderle birlikte Musa'ya başkaldırdı. **3** Hep birlikte Musa'yla Harun'un yanına varıp, “Çok ileri gittiniz!” dediler, “Bütün topluluk, topluluğun her bireyi kutsaldır ve RAB onların arasındadır. Öyleyse neden kendinizi RAB'bin topluluğundan üstün görüyorsunuz?” **4** Bunu duyan Musa yüzüstü yere kapandı. **5** Sonra Korah'la yandaşlarına şöyle dedi: “Sabah RAB kimin kendisine ait olduğunu, kimin kutsal olduğunu açıklayacak ve o kişiyi huzuruna çağıracak. RAB seçeceği kişiyi huzuruna çağıracak. **6** Ey Korah ve yandaşları, kendinize buhurdanlar alın. **7** Yarın RAB'bin huzurunda buhurdanlarınızın içine ateş, ateşin üstüne de buhur koyun. RAB'bin seçeceği kişi, kutsal olan kişidir. Ey Levililer, çok ileri gittiniz!” **8** Musa Korah'la konuşmasını şöyle sürdürdü: “Ey Levililer, beni dinleyin! **9** İsrail'in Tanrısı sizi kendi huzuruna çıkarmak için ayırdı. RAB'bin Konutu'nun hizmetini yapmanız, topluluğun önünde durmanız, onlara hizmet etmeniz için sizi İsrail topluluğunun arasından seçti. Sizi ve bütün Levili kardeşlerinizi huzuruna çıkardı. Bu yetmiyormuş gibi kâhinliği de mi istiyorsunuz? **11** Ey Korah, senin ve yandaşlarının böyle toplanması RAB'be karşı gelmektir. Harun kim ki, ona dil uzatıyorsunuz?” **12** Sonra Musa Eliavoğulları Datan'la Aviram'ı çağırttı. Ama onlar, “Gelmeyeceğiz” dediler, **13** “Bizi çölde öldürtmek için süt ve bal akan ülkeden çıkardın. Bu yetmiyormuş gibi başımıza geçmek istiyorsun. **14** Bizi süt ve bal akan ülkeye götürmediğin gibi mülk olarak bize tarlalar, bağlar da vermedin. Bu adamları kör mü sanıyorsun? Hayır, gelmeyeceğiz.” **15** Çok öfkelenen Musa RAB'be, “Onların sunularını önemseme. Onlardan bir eşek bile almadım, üstelik hiçbirine de haksızlık etmedim” dedi. **16** Sonra Korah'a, “Yarın sen ve bütün yandaşların –sen de, onlar da–

RAB'bin önünde bulunmak için gelin" dedi, "Harun da gelsin.
17 Herkes kendi buhurdanını alıp içine buhur koysun. İki yüz
elli kişi birer buhurdan alıp RAB'bin önüne getirsin. Harun'la
sen de buhurdanlarınızı getirin." **18** Böylece herkes buhurdanını
alıp içine ateş, ateşin üstüne de buhur koydu. Sonra Musa ve
Harun'la birlikte Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde durdular. **19**
Korah bütün topluluğu Musa'yla Harun'un karşısında Buluşma
Çadırı'nın giriş bölümünde toplayınca, RAB'bin görkemi bütün
topluluğa göründü. **20** RAB, Musa'yla Harun'a, "Bu topluluğun
arasından ayrılın da onları bir anda yok edeyim" dedi. **22**
Musa'yla Harun yüzüstü yere kapanarak, "Ey Tanrı, bütün insan
ruhlarının Tanrısı!" dediler, "Bir kişi günah işledi diye bütün
topluluğa mı öfkeleneceksin?" **23** RAB Musa'ya, "Topluluğa söyle,
Korah'ın, Datan'ın, Aviram'ın çadırlarından uzaklaşsınlar" dedi.
25 Musa Datan'la Aviram'a gitti. İsrail'in ileri gelenleri onu izledi.
26 Topluluğu uyararak, "Bu kötü adamların çadırlarından uzak
durun!" dedi, "Onların hiçbir şeyine dokunmayın. Yoksa onların
günahları yüzünden canınızdan olursunuz." **27** Bunun üzerine
topluluk Korah, Datan ve Aviram'ın çadırlarından uzaklaştı.
Datan'la Aviram çıkıp karıları, küçük büyük çocuklarıyla birlikte
çadırlarının önünde durdular. **28** Musa şöyle dedi: "Bütün bunları
yapmam için RAB'bin beni gönderdiğini, kendiliğimden bir şey
yapmadığımı şuradan anlayacaksınız: **29** Eğer bu adamlar
herkes gibi doğal bir ölümle ölür, herkesin başına gelen bir
olayla karşılaşırlarsa, bilin ki beni RAB göndermemiştir. **30** Ama
RAB yepyeni bir olay yaratırsa, yer yarılıp onları ve onlara
ait olan her şeyi yutarsa, ölüler diyarına diri diri inerlerse, bu
adamların RAB'be saygısızlık ettiklerini anlayacaksınız." **(Sheol
h7585)** **31** Musa konuşmasını bitirir bitirmez Korah, Datan ve

Aviram'ın altındaki yer yarıldı. **32** Yer yarıldı, onları, ailelerini, Korah'ın adamlarıyla mallarını yuttu. **33** Sahip oldukları her şeyle birlikte diri diri ölüler diyarına indiler. Yer onların üzerine kapandı. Topluluğun arasından yok oldular. **(Sheol h7585)** **34** Çığlıklarını duyan çevredeki İsrailliler, “Yer bizi de yutmasın!” diyerek kaçıştılar. **35** RAB'bin gönderdiği ateş buhur sunan iki yüz elli adamı yakıp yok etti. **36** RAB Musa'ya şöyle dedi: **37** “Kâhin Harun oğlu Elazar'a buhurdanları ateşin içinden çıkarmasını, ateş korlarını az öteye dağıtmasını söyle. Çünkü buhurdanlar kutsaldır. **38** İşledikleri günahtan ötürü öldürülen bu adamların buhurdanlarını levha haline getirip sunağı bunlarla kapla. Buhurdanlar RAB'be sunuldukları için kutsaldır. Bunlar İsrailliler için bir uyarı olsun.” **39** Böylece Kâhin Elazar, yanarak ölen adamların getirdiği tunç buhurdanları RAB'bin Musa aracılığıyla kendisine söylediği gibi alıp döverek sunağı kaplamak için levha haline getirdi. Bu, İsrailliler'e Harun'un soyundan gelenlerden başka hiç kimsenin RAB'bin önüne çıkıp buhur yakmaması gerektiğini anımsatacaktı. Yoksa o kişi Korah'la yandaşları gibi yok olacaktı. **41** Ertesi gün bütün İsrail topluluğu Musa'yla Harun'a söylenmeye başladı. “RAB'bin halkını siz öldürdünüz” diyorlardı. **42** Topluluk Musa'yla Harun'a karşı toplanıp Buluşma Çadırı'na doğru yönelince, çadırı ansızın bulut kapladı ve RAB'bin görkemi göründü. **43** Musa'yla Harun Buluşma Çadırı'nın önüne geldiler. **44** RAB Musa'ya, “Bu topluluğun arasından ayrılın da onları birden yok edeyim” dedi. Musa'yla Harun yüzüstü yere kapandılar. **46** Sonra Musa Harun'a, “Buhurdanını alıp içine sunaktan ateş koy, üstüne de buhur koy” dedi, “Günahlarını bağışlatmak için hemen topluluğa git. Çünkü RAB öfkesini yağdırdı. Öldürücü hastalık başladı.” **47** Harun Musa'nın dediğini

yaparak buhurdanını alıp topluluğun ortasına koştu. Halkın arasında öldürücü hastalık başlamıştı. Harun buhur sunarak topluluğun günahını bağışlattı. **48** O ölülerle dirilerin arasında durunca, öldürücü hastalık da dindi. **49** Korah olayında ölenler dışında, öldürücü hastalıktan ölenlerin sayısı 14 700 kişiydi. **50** Öldürücü hastalık dindiğinden, Harun Musa'nın yanına, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne döndü.

17 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrail halkına her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirmesini söyle. Her önderin adını kendi değneğinin üzerine yaz. **3** Levi oymağının değneği üzerine Harun'un adını yazacaksın. Her oymak önderi için bir değnek olacak. **4** Değnekleri Buluşma Çadırı'nda sizinle buluştuğum Levha Sandığı'nın önüne koy. **5** Seçeceğim kişinin değneği filiz verecek. İsrail halkının sizden sürekli yakınmasına son vereceğim." **6** Musa İsrail halkıyla konuştu. Halkın önderleri, her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirdiler. Harun'un değneği de aralarındaydı. **7** Musa değnekleri Levha Sandığı'nın bulunduğu çadırda RAB'bin önüne koydu. **8** Ertesi gün Musa Levha Sandığı'nın bulunduğu çadıra girdi. Baktı, Levi oymağını temsil eden Harun'un değneği filiz vermiş, tomurcuklanıp çiçek açmış, badem yetiştirmiş. **9** Musa bütün değnekleri RAB'bin önünden çıkarıp İsrail halkına gösterdi. Halk değneklere baktı, her biri kendi değneğini aldı. **10** RAB Musa'ya, "Başkaldıranlara bir uyarı olsun diye Harun'un değneğini saklanmak üzere Levha Sandığı'nın önüne koy" dedi, "Onların benden yakınmalarına son vereceksin; öyle ki, ölmesinler." **11** Musa RAB'bin buyruğu uyarınca davrandı. **12** İsraillıler Musa'ya, "Yok olacağız! Öleceğiz! Hepimiz yok

olacağız!” dediler, **13** “RAB'bin Konutu'na her yaklaşan ölüyor.
Hepimiz mi yok olacağız?”

18 RAB Harun'a, “Sen, oğulların ve ailen kutsal yere ilişkin
suçtan sorumlu tutulacaksınız” dedi, “Kâhinlik görevinizle ilgili
suçtan da sen ve oğulların sorumlu tutulacaksınız. **2** Sen ve
oğulların Levha Sandığı'nın bulunduğu çadırın önünde hizmet
ederken, atanız Levi'nin oymağından kardeşlerinizin de size katılıp
yardım etmelerini sağlayın. **3** Senin sorumluluğun altında çadırda
hizmet etsinler. Ancak, siz de onlar da ölmeyesiniz diye kutsal
yerin eşyalarına ya da sunağa yaklaşmasınlar. **4** Seninle çalışacak
ve Buluşma Çadırı'yla ilgili bütün hizmetlerden sorumlu olacaklar.
Levililer dışında hiç kimse bulunduğunuz yere yaklaşmayacak. **5**
“Bundan sonra İsrail halkına öfkelenmemem için kutsal yerin
ve sunağın hizmetinden sizler sorumlu olacaksınız. **6** Ben
İsrailliler arasından Levili kardeşlerinizi size bir armağan olarak
seçtim. Buluşma Çadırı'yla ilgili hizmeti yapmaları için onlar bana
adanmıştır. **7** Ama sunaktaki ve perdenin ötesindeki kâhinlik
görevini sen ve oğulların üstleneceksiniz. Kâhinlik görevini
size armağan olarak veriyorum. Sizden başka kutsal yere kim
yaklaşırsa öldürülecektir.” **8** RAB Harun'la konuşmasını şöyle
sürdürdü: “Bana sunulan kutsal sunuların bağış kısımlarını sana
veriyorum. Bunları sonsuza dek pay olarak sana ve oğullarına
veriyorum. **9** Sunakta tümüyle yakılmayan, bana sunulan en
kutsal sunulardan şunlar senin olacak: Tahıl, suç ve günah
sunuları. En kutsal sunular senin ve oğullarının olacak. **10**
Bunları en kutsal sunu olarak yiyeceksin. Her erkek onlardan
yiyebilir. Onları kutsal sayacaksın. **11** “Ayrıca şunlar da senin
olacak: İsrailliler'in sunduğu sallamalık sunuların bağış kısımlarını
sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyorum.

Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir. **12** "RAB'be verdikleri ilk ürünleri –zeytinyağının, yeni şarabın, tahılın en iyisini– sana veriyorum. **13** Ülkede yetişen ilk ürünlerden RAB'be getirdiklerinin tümü senin olacak. Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir. **14** "İsrail'de RAB'be koşulsuz adanan her şey senin olacak. **15** İnsan olsun hayvan olsun RAB'be adanan her rahmin ilk ürünü senin olacak. Ancak ilk doğan her çocuk ve kirli sayılan hayvanların her ilk doğanı için kesinlikle bedel alacaksın. **16** İlk doğanlar bir aylıkken, kendi biçeceğin değer uyarınca, yirmi geradan oluşan kutsal yerin şekeline göre beş şekel gümüş bedel alacaksın. **17** "Ancak sığırın, koyunun ya da keçinin ilk doğanı için bedel almayacaksın. Onlar benim için ayrılmıştır. Kanlarını sunağın üzerine dökeceksin, yağlarını RAB'bi hoşnut eden koku olsun diye yakılan bir sunu olarak yakacaksın. **18** Sallamalık sununun göğsü ve sağ budu senin olduğu gibi eti de senin olacak. **19** İsrailliler'in bana sundukları kutsal sunuların bağış kısımlarını sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyorum. Senin ve soyun için bu RAB'bin önünde sonsuza dek sürecek bozulmaz bir antlaşmadır." **20** RAB Harun'la konuşmasını şöyle sürdürdü: "Onların ülkesinde mirasın olmayacak, aralarında hiçbir payın olmayacak. İsrailliler arasında payın ve mirasın benim. **21** "Buluşma Çadırı'yla ilgili yaptıkları hizmete karşılık, İsrail'de toplanan bütün ondalıkları pay olarak Levililer'e veriyorum. **22** Bundan böyle öbür İsrailliler Buluşma Çadırı'na yaklaşmamalı. Yoksa günahlarının bedelini canlarıyla öderler. **23** Buluşma Çadırı'yla ilgili hizmeti Levililer yapacak, çadıra karşı işlenen suçtan onlar sorumlu olacak. Gelecek kuşaklarınız boyunca kalıcı bir kural olacak bu. İsrailliler arasında onların payı olmayacak.

24 Bunun yerine İsrailliler'in RAB'be armağan olarak verdiği ondalığı miras olarak Levililer'e veriyorum. Bu yüzden Levililer için, 'İsrailliler arasında onların mirası olmayacak' dedim." **25** RAB Musa'ya şöyle dedi: **26** "Levililer'e de ki, 'Pay olarak size verdiğim ondalıkları İsrailliler'den alınca, aldığınız ondalığın ondalığını RAB'be armağan olarak sunacaksınız. **27** Armağanınız harmandan tahıl ya da üzüm sıkma çukurundan bir armağan sayılacaktır. **28** Böylelikle siz de İsrailliler'den aldığınız bütün ondalıklardan RAB'be armağan sunacaksınız. Bu ondalıklardan RAB'bin armağanını Kâhin Harun'a vereceksiniz. **29** Aldığınız bütün armağanlardan RAB için bir armağan ayıracaksınız; hepsinin en iyisini, en kutsalını ayıracaksınız.' **30** "Levililer'e şöyle de: 'En iyisini sunduğunuzda, geri kalanı harman ya da asma ürünü olarak size sayılacaktır. **31** Siz ve aileniz her yerde ondan yiyebilirsiniz. Buluşma Çadırı'nda yaptığınız hizmete karşılık size verilen ücrettir bu. **32** En iyisini sunarsanız, bu konuda günah işlememiş olursunuz. Ölmemek için İsrailliler'in sunduğu kutsal sunuları kirletmeyeceksiniz.'"

19 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: **2** "RAB'bin buyurduğu yasanın kuralı şudur: İsrailliler'e size kusursuz, özürsüz, boyunduruk takmamış kızıl bir inek getirmelerini söyleyin. **3** İnek Kâhin Elazar'a verilsin; ordugahın dışına çıkarılıp onun önünde kesilecek. **4** Kâhin Elazar parmağıyla kanından alıp yedi kez Buluşma Çadırı'nın önüne doğru serpecek. **5** Sonra Elazar'ın gözü önünde inek, derisi, eti, kanı ve gübresiyle birlikte yakılacak. **6** Kâhin biraz sedir ağacı, mercanköşkotu ve kırmızı iplik alıp yanmakta olan ineğin üzerine atacak. **7** Sonra giysilerini yıkayacak, yıkanacak. Ancak o zaman ordugaha girebilir. Ama akşama dek kirli sayılacaktır. **8** İneği yakan kişi de giysilerini

yıkayacak, yıkanacak. O da akşama dek kirli sayılacak. **9** "Temiz sayılan bir kişi ineğin külünü toplayıp ordugahın dışında temiz sayılan bir yere koyacak. İsrail topluluğu temizlenme suyu için bu külü saklayacak; bu, günahtan arınmak içindir. **10** İneğin külünü toplayan adam giysilerini yıkayacak, akşama dek kirli sayılacak. Bu kural hem İsrailliler, hem de aralarında yaşayan yabancılar için kalıcı olacaktır. **11** "Herhangi bir insan ölüsüne dokunan kişi yedi gün kirli sayılacaktır. **12** Üçüncü ve yedinci gün temizlenme suyuyla kendini arındıracak, böylece paklanmış olacak. Üçüncü ve yedinci gün kendini arındırmazsa, paklanmış sayılmayacak. **13** Herhangi bir insan ölüsüne dokunup da kendini arındırmayan kişi RAB'bin Konutu'nu kirletmiş olur. O kişi İsrail'den atılmalı. Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır, kirliliği üzerinde kalır. **14** "Çadırda biri öldüğü zaman uygulanacak kural şudur: Çadıra giren ve çadırda bulunan herkes yedi gün kirli sayılacaktır. **15** Kapağı iple bağlanmamış, ağzı açık her kap kirli sayılacaktır. **16** "Kırda kılıçla öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş birine, insan kemiğine ya da mezara her dokunan yedi gün kirli sayılacaktır. **17** "Kirli sayılan kişi için bir kabın içine yakılan günah sunusunun külünden koyun, üstüne duru su dökeceksiniz. **18** Temiz sayılan bir adam mercanköşkotunu alıp suya batıracak. Sonra çadırın, bütün eşyaların ve orada bulunanların üzerine serpecek. Kemiğe, öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş kişiye ya da mezara dokunanın üzerine de suyu serpecek. **19** Temiz sayılan adam, üçüncü ve yedinci gün kirli sayılanın üzerine suyu serpecek. Yedinci gün onu arındıracak. Arınan kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak ve akşam temiz sayılacak. **20** Ancak, kirli sayılan biri kendini arındırmazsa topluluğun arasından atılmalı. Çünkü RAB'bin Tapınağı'nı kirletmiştir. Temizlenme suyu üzerine

dökülmediği için kirli sayılır. **21** Onlar için bu kural kalıcı olacaktır. Temizlenme suyunu serpen kişi de giysisini yıkamalı. Temizlenme suyuna dokunan kişi akşama dek kirli sayılacak. **22** Kirli sayılan birinin dokunduğu nesne kirli sayılır; o nesneye dokunan da akşama dek kirli sayılır.”

20 İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölü'ne vardı, halk Kadeş'te konakladı. Miryam orada öldü ve gömüldü. **2** Ancak topluluk için içecek su yoktu. Halk Musa'yla Harun'a karşı toplandı. **3** Musa'ya, “Keşke kardeşlerimiz RAB'bin önünde öldüğünde biz de ölseydik!” diye çıkıştılar, **4** “RAB'bin topluluğunu neden bu çöle getirdiniz? Biz de hayvanlarımız da ölelim diye mi? **5** Neden bizi bu korkunç yere getirmek için Mısır'dan çıkardınız? Ne tahıl, ne incir, ne üzüm ne de nar var. Üstelik içecek su da yok!” **6** Musa'yla Harun topluluktan ayrılıp Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne gittiler, yüzüstü yere kapandılar. RAB'bin görkemi onlara göründü. **7** RAB Musa'ya, “Değneği al” dedi, “Sen ve ağabeyin Harun topluluğu toplayın. Halkın gözü önünde su fışkırması için kayaya buyruk verin. Onlar da hayvanları da içsin diye kayadan onlara su çıkaracaksınız.” **9** Musa kendisine verilen buyruk uyarınca değneği RAB'bin önünden aldı. **10** Musa'yla Harun topluluğu kayanın önüne topladılar. Musa, “Ey siz, başkaldıranlar, beni dinleyin!” dedi, “Bu kayadan size su çıkaralım mı?” **11** Sonra kolunu kaldırıp değneğiyle kayaya iki kez vurdu. Kayadan bol su fışkırdı, topluluk da hayvanları da içti. **12** RAB Musa'yla Harun'a, “Madem İsrailliler'in önünde bana güvenmediniz ve kutsallığımı küçümsediniz” dedi, “Bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye de götürmeyeceksiniz.” **13** Bu sulara Meriva suları denildi. Çünkü İsrail halkı orada RAB'be çıkışmış, RAB de aralarında kutsallığını göstermişti. **14** Musa Kadeş'ten Edom Kralı'na ulaklarla şu

haberi gönderdi: “Kardeşin İsrail şöyle diyor: ‘Başımıza gelen
güçlükleri biliyorsun. **15** Atalarımız Mısır'a gitmişler. Orada
uzun yıllar yaşadık. Mısırlılar atalarımıza da bize de kötü
davrandılar. **16** Ama biz RAB'be yakarınca, yakarışımızı işitti.
Bir melek gönderip bizi Mısır'dan çıkardı. “‘Şimdi senin sınırına
yakın bir kent olan Kadeş'teyiz. **17** İzin ver, ülkenden geçelim.
Tarlalardan, bağlardan geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan da su
içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye dek, sağa sola sapmadan
Kral yolundan yolumuza devam edeceğiz.’” **18** Ama Edom
Kralı, “Ülkemden geçmeyeceksiniz!” diye yanıtladı, “Geçmeye
kalkışırsanız kılıçla karşınıza çıkarım.” **19** İsrailliler, “Yol boyunca
geçip gideceğiz” dediler, “Eğer biz ya da hayvanlarımız suyundan
içersek karşılığını öderiz. Yürüyüp geçmek için senden izin
istiyoruz, hepsi bu.” **20** Edom Kralı yine, “Geçmeyeceksiniz!”
yanıtını verdi. Edomlular İsrailliler'e saldırmak üzere kalabalık
ve güçlü bir orduyla yola çıktılar. **21** Edom Kralı ülkesinden
geçmelerine izin vermeyince, İsrailliler dönüp ondan uzaklaştılar.
22 İsrail topluluğu Kadeş'ten ayrılıp Hor Dağı'na geldi. **23** RAB,
Edom sınırındaki Hor Dağı'nda Musa'yla Harun'a şöyle dedi: **24**
“Harun ölüp atalarına kavuşacak. İsrail halkına vereceğim ülkeye
girmeyecek. Çünkü ikiniz Meriva sularında verdiğim buyruğa
karşı geldiniz. **25** Harun'la oğlu Elazar'ı Hor Dağı'na çıkar. **26**
Harun'un kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazar'a
giydir. Harun orada ölüp atalarına kavuşacak.” **27** Musa RAB'bin
buyurduğu gibi yaptı. Bütün topluluğun gözü önünde Hor Dağı'na
çıktılar. **28** Musa Harun'un kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp
oğlu Elazar'a giydirdi. Harun orada, dağın tepesinde öldü. Sonra
Musa'yla Elazar dağdan indiler. **29** Harun'un öldüğünü öğrenince
bütün İsrail halkı onun için otuz gün yas tuttu.

21 Negev'de yaşayan Kenanlı Arat Kralı, İsrailliler'in Atarim
yolundan geldiğini duyunca, onlara saldırarak bazılarını tutsak
aldı. **2** Bunun üzerine İsrailliler, “Eğer bu halkı tümüyle elimize
teslim edersen, kentlerini büsbütün yok edeceğiz” diyerek
RAB'be adak adadılar. **3** RAB İsrailliler'in yalvarışını işitti ve
Kenanlılar'ı ellerine teslim etti. İsrailliler onları da kentlerini
de büsbütün yok ettiler. Oraya Horma adı verildi. **4** Edom
ülkesinin çevresinden geçmek için Kamış Denizi yoluyla Hor
Dağı'ndan ayrıldılar. Ama yolda halk sabırsızlandı. **5** Tanrı'dan
ve Musa'dan yakınarak, “Çölde ölelim diye mi bizi Mısır'dan
çıkardınız?” dediler, “Burada ne ekmek var, ne de su. Ayrıca bu
iğrenç yiyecekten de tiksiniyoruz!” **6** Bunun üzerine RAB halkın
arasına zehirli yılanlar gönderdi. Yılanlar ısırınca İsrailliler'den
birçok kişi öldü. **7** Halk Musa'ya gelip, “RAB'den ve senden
yakınmakla günah işledik. Yalvar da, RAB aramızdan yılanları
kaldırsın” dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı. **8** RAB
Musa'ya, “Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Isırılan
herkes ona bakınca yaşayacaktır” dedi. **9** Böylece Musa tunç bir
yılan yaparak direğin üzerine koydu. Yılan tarafından ısırılan
kişiler tunç yılana bakınca yaşadı. **10** İsrail halkı yola koyulup
Ovot'ta konakladı. **11** Sonra Ovot'tan ayrılıp doğuda Moav'a
bakan çölde, İye– Haavarim'de konakladı. **12** Oradan da ayrılıp
Zeret Vadisi'nde konakladı. **13** Oradan da ayrılıp Amorlular'ın
sınırına dek uzanan çölde, Arnon Vadisi'nin karşı yakasında
konakladılar. Arnon Moav'la Amorlular'ın ülkesi arasındaki Moav
sınırıdır. **14** RAB'bin Savaşları Kitabı'nda şöyle yazılıdır: “... Sufa
topraklarında Vahev Kenti, vadiler, Arnon Vadisi, **15** Ar Kenti'ne
dayanan ve Moav sınırı boyunca uzanan vadilerin yamaçları
...” **16** Oradan RAB'bin Musa'ya, “Halkı bir araya topla, onlara

su vereceğim” dediği kuyuya, Beer'e doğru yol aldılar. **17** O
zaman İsrailliler şu ezgiyi söylediler: “Suların fışkırsın, ey kuyu!
Ezgi okuyun ona. **18** O kuyu ki, onu önderlerle Halkın soyluları
Asayla, değnekle kazdılar.” Bundan sonra çölden Mattana'ya, **19**
Mattana'dan Nahaliel'e, Nahaliel'den Bamot'a, **20** Bamot'tan Moav
topraklarındaki vadiye, çöle bakan Pisga Dağı'nın eteklerine
gittiler. **21** İsrailliler Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklarla şu haberi
gönderdi: **22** “İzin ver, ülkenden geçelim. Tarlalardan, bağlardan
geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan su içmeyeceğiz. Sınırından
geçinceye dek, Kral yolundan yolumuza devam edeceğiz.” **23**
Ne var ki Sihon, ülkesinden İsrailliler'in geçmesine izin vermedi.
İsrailliler'le savaşmak üzere bütün halkını toplayıp çöle çıktı.
Yahesa'ya varınca, İsrailliler'e saldırdı. **24** İsrailliler onu kılıçtan
geçirip Arnon'dan Yabbuk'a, Ammonlular'ın sınırına dek uzanan
topraklarını aldılar. Az Kenti Ammon sınırını oluşturuyordu. **25**
İsrailliler Heşbon ve çevresindeki köylerle birlikte Amorlular'ın
bütün kentlerini ele geçirerek orada yaşamaya başladılar. **26**
Heşbon Amorlular'ın Kralı Sihon'un kentiydi. Sihon eski
Moav Kralı'na karşı savaşmış, Arnon'a dek uzanan topraklarını
elinden almıştı. **27** Bunun için ozanlar şöyle diyor: “Heşbon'a
gelin, Sihon'un kenti yeniden kurulsun Ve sağlamlaştırılsın.
28 Heşbon'dan ateş, Sihon'un kentinden alev çıktı; Moav'ın
Ar Kenti'ni, Arnon tepelerinin efendilerini yakıp yok etti. **29**
Vay sana, ey Moav! İlah Kemoş'un halkı, yok oldun! Kemoş
senin oğullarının Amorlular'ın Kralı Sihon'a kaçmasını, Kızlarının
ona tutsak olmasını önleyemedi. **30** Onları bozguna uğrattık;
Heşbon Divon'a dek yıkıma uğradı. Medeva'ya uzanan Nofah'a
dek onları yıkıma uğrattık.” **31** Böylece İsrail halkı Amorlular'ın
ülkesinde yaşamaya başladı. **32** Musa Yazer'i araştırmak için

adamlar gönderdi. Sonra İsrailliler Yazer çevresindeki köyleri ele geçirerek orada yaşayan Ammonlular'ı kovdular. **33** Bundan sonra dönüp Başan'a doğru ilerlediler. Başan Kralı Og'la ordusu onlarla savaşmak için Edrei'de karşılarına çıktı. **34** RAB Musa'ya, "Ondan korkma!" dedi, "Çünkü onu da ordusuyla ülkesini de senin eline teslim ettim. Amorlular'ın Heşbon'da yaşayan Kralı Sihon'a yaptığının aynısını ona da yapacaksın." **35** Böylece İsrail halkı kimseyi sağ bırakmadan Og'la oğullarını ve ordusunu yok etti, ülkeyi ele geçirdi.

22 İsrailliler yollarına devam ederek Moav ovalarında, Şeria Irmağı'nın doğusunda, Eriha karşısında konakladılar. **2** Sippor oğlu Balak İsrailliler'in Amorlular'a neler yaptığını duydu. **3** İsrail halkı kalabalık olduğundan, Moavlılar onlardan korkarak yılgıya düştü. **4** Midyan ileri gelenlerine, "Öküz kırda nasıl otu yiyip tüketirse, bu topluluk da çevremizdeki her şeyi yiyip bitirecek" dediler. O sırada Sippor oğlu Balak Moav Kralı'ydı. **5** Balak, Beor oğlu Balam'ı çağırmak için ulaklar gönderdi. Balam Fırat Irmağı kıyısında, Amav ülkesindeki Petor'da yaşıyordu. Balak şöyle dedi: "Mısır'dan çıkıp yeryüzünü kaplayan bir halk yanıbaşıma yerleşti. **6** Lütfen gel de benden daha güçlü olan bu halka benim için lanet oku. Olur ki, onları yener, ülkeden kovarız. Çünkü senin kutsadığın kişinin kutsanacağını, lanetlediğin kişinin lanetleneceğini biliyorum." **7** Moav ve Midyan ileri gelenleri falcılık ücretini alıp gittiler. Balam'a varınca Balak'ın bildirisini ona ilettiler. **8** Balam onlara, "Geceyi burada geçirin" dedi, "RAB'bin bana söyleyecekleri uyarınca size yanıt vereceğim." Bunun üzerine Moav önderleri geceyi Balam'ın yanında geçirdiler. **9** Tanrı Balam'a gelip, "Evinde kalan bu adamlar kim?" diye sordu. **10** Balam Tanrı'yı şöyle yanıtladı: "Sippor oğlu Moav

Kralı Balak bana şu bildiriyi gönderdi: **11** ‘Mısır'dan çıkan halk
yeryüzünü kapladı. Gel de benim için onlara lanet oku. Olur ki,
onlarla savaşmaya gücüm yeter, onları kovarım.’” **12** Ama Tanrı
Balam'a, “Onlarla gitme! Bu halka lanet okuma, onlar kutsanmış
halktır” dedi. **13** Sabah Balam kalktı, Balak'ın önderlerine,
“Ülkenize dönün. Çünkü RAB sizinle gelmeme izin vermiyor”
dedi. **14** Moav önderleri dönüp Balak'a, “Balam bizimle gelmedi”
dediler. **15** Bunun üzerine Balak ilk gidenlerden daha çok ve
daha saygın başka önderler gönderdi. **16** Balam'a gidip şöyle
dediler: “Sippor oğlu Balak diyor ki, ‘Lütfen yanıma gelmene
engel olan hiçbir şeye izin verme. **17** Çünkü seni fazlasıyla
ödüllendireceğim, ne istersen yapacağım. Ne olur, gel, benim
için bu halka lanet oku.’” **18** Balam Balak'ın ulaklarına şu yanıtı
verdi: “Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse
bile, Tanrım RAB'bin buyruğundan öte küçük büyük hiçbir şey
yapamam. **19** Lütfen siz de bu gece burada kalın, RAB'bin
bana başka bir diyeceği var mı öğreneyim.” **20** O gece Tanrı
Balam'a gelip, “Madem bu adamlar seni çağırmaya gelmiş,
onlarla git; ancak sana ne söylersem onu yap” dedi. **21** Balam
sabah kalkıp eşeğine palan vurdu, Moav önderleriyle birlikte gitti.
22 Tanrı onun gidişine öfkelendi. RAB'bin meleği engel olmak
için yoluna dikildi. Balam eşeğine binmişti, yanında iki uşağı
vardı. **23** Eşek, yalın kılıç yolda durmakta olan RAB'bin meleğini
görünce, yoldan sapıp tarlaya girdi. Balam yola döndürmek
için eşeği dövdü. **24** RAB'bin meleği iki bağın arasında iki yanı
duvarlı dar bir yolda durdu. **25** Eşek RAB'bin meleğini görünce
duvara sıkıştı, Balam'ın ayağını ezdi. Balam eşeği yine dövdü.
26 RAB'bin meleği ilerledi, sağa sola dönüşü olmayan dar bir
yerde durdu. **27** Eşek RAB'bin meleğini görünce, Balam'ın

altında yıkıldı. Balam öfkelendi, değneğiyle eşeği dövdü. **28** Bunun üzerine RAB eşeği konuşturdu. Eşek Balam'a, “Sana ne yaptım ki, üç kez beni böyle dövdün?” diye sordu. **29** Balam, “Benimle alay ediyorsun” diye yanıtladı, “Elimde kılıç olsaydı, seni hemen öldürürdüm.” **30** Eşek, “Bugüne dek hep üzerine bindiğin eşek değil miyim ben?” dedi, “Daha önce sana hiç böyle davrandım mı?” Balam, “Hayır” diye yanıtladı. **31** Bundan sonra RAB Balam'ın gözlerini açtı. Balam yalın kılıç yolda durmakta olan RAB'bin meleğini gördü, eğilip yüzüstü yere kapandı. **32** RAB'bin meleği, “Neden üç kez eşeğini dövdün?” diye sordu, “Ben seni engellemeye geldim. Çünkü gittiğin yol seni yıkıma götürüyor. **33** Eşek beni gördü, üç kez önümden saptı. Eğer yoldan sapmasaydı, seni öldürür, onu sağ bırakırdım.” **34** Balam RAB'bin meleğine, “Günah işledim” dedi, “Beni engellemek için yolda dikildiğini anlamadım. Uygun görmüyorsan şimdi evime döneyim.” **35** RAB'bin meleği, “Adamlarla git” dedi, “Ama yalnız sana söyleyeceklerimi söyleyeceksin.” Böylece Balam Balak'ın önderleriyle gitti. **36** Balak Balam'ın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnon kıyısında, sınırın en uzak köşesindeki Moav Kenti'ne gitti. **37** Balam'a, “Seni çağırmak için adam gönderdiğimde neden gelmedin?” dedi, “Seni ödüllendirmeye gücüm yetmez mi?” **38** Balam, “İşte şimdi geldim” diye yanıtladı, “Ama ne diyebilirim ki? Ancak Tanrı'nın bana buyurduklarını söyleyeceğim.” **39** Bundan sonra Balam Balak'la yola çıkarak Kiryat-Husot'a gitti. **40** Balak sığırlar, davarlar kurban etti, Balam'la yanındaki önderlere et gönderdi. **41** Sabah Balak Balam'ı Bamot-Baal'a çıkardı. Balam oradan İsrail halkının bir kesimini görebildi.

23 Balam Balak'a, “Burada benim için yedi sunak kur ve yedi
boğayla yedi koç hazırla” dedi. **2** Balak onun dediğini yaptı.
Balak'la Balam her sunağın üstünde birer boğayla koç sundular.
3 Sonra Balam Balak'a, “Ben az öteye gideceğim, sen yakmalık
sununun yanında bekle” dedi, “Olur ki, RAB karşıma çıkar.
Bana ne açıklarsa, sana bildiririm.” Sonra çıplak bir tepeye
çıktı. **4** Tanrı Balam'a göründü. Balam Tanrı'ya, “Yedi sunak
kurdum, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundum” dedi.
5 RAB Balam'a ne söylemesi gerektiğini bildirerek, “Balak'a
git, ona şu haberi ilet” dedi. **6** Böylece Balam Balak'ın yanına
döndü. Onun Moav önderleriyle birlikte yakmalık sunusunun
yanında durduğunu gördü. **7** Sonra şu bildiriyi iletti: “Balak
beni Aram'dan, Moav Kralı beni doğu dağlarından getirdi. ‘Gel,
benim için Yakup soyuna lanet oku’ dedi, ‘Gel, İsrail'in yıkımını
dile.’ **8** Tanrı'nın lanetlemediğini Ben nasıl lanetlerim? RAB'bin
yıkımını istemediği kişinin yıkımını Ben nasıl isteyebilirim? **9**
Kayaların doruğundan görüyorum onları, Tepelerden bakıyorum
onlara. Tek başına yaşayan, Uluslardan kendini soyutlayan Bir
halk görüyorum. **10** Kim Yakup soyunun tozunu Ve İsrail'in
dörtte birini sayabilir? Doğru kişilerin ölümüyle öleyim, Sonum
onlarınki gibi olsun!” **11** Balak Balam'a, “Bana ne yaptın?” dedi,
“Düşmanlarıma lanet okuyasın diye seni getirdim. Oysa sen
onları kutsadın!” **12** Balam, “Ben ancak RAB'bin söylememi
istediği şeyleri söylemeliyim” diye yanıtladı. **13** Bunun üzerine
Balak, “Ne olur, benimle gel” dedi, “Onları görebileceğin başka
bir yere gidelim. Onların hepsini görmeyeceksin, bir kesimini
göreceksin. Oradan onlara benim için lanet oku.” **14** Böylece
Balak Balam'ı Pisga Dağı'ndaki Gözcüler Yaylası'na götürdü.
Orada yedi sunak kurdu, her sunağın üstünde birer boğayla

koç sundu. **15** Balam Balak'a, “Az ötede RAB'be danışacağım, sen burada yakmalık sununun yanında bekle” dedi. **16** RAB Balam'a göründü, ne söylemesi gerektiğini bildirerek, “Balak'a git, ona şu haberi ilet” dedi. **17** Böylece Balam Balak'ın yanına döndü, onun Moav önderleriyle birlikte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü. Balak, “RAB ne dedi?” diye sordu. **18** Balam şu bildiriyi iletti: “Ey Balak, uyan ve dinle; Ey Sippor oğlu, bana kulak ver. **19** Tanrı insan değil ki, Yalan söylesin; İnsan soyundan değil ki, Düşüncesini değiştirsin. O söyler de yapmaz mı? Söz verir de yerine getirmez mi? **20** Kutsamak için bana buyruk verildi; O kutsadı, ben değiştiremem. **21** Yakup soyunda suç bulunmadı, Ne de İsrail'de kötülük. Tanrıları RAB aralarındadır, Aralarındaki kral olarak Adına sevinç çığlıkları atıyorlar. **22** Tanrı onları Mısır'dan çıkardı, O'nun yaban öküzü gibi gücü var. **23** Yakup soyuna yapılan büyü tutmaz; İsrail'e karşı falcılık etkili olmaz. Şimdi Yakup ve İsrail için, ‘Tanrı neler yaptı!’ denecek. **24** İşte halk bir dişi aslan gibi uyanıyor. Avını yiyip bitirmedikçe, Öldürülenlerin kanını içmedikçe rahat etmeyen aslan gibi kalkıyor.” **25** Bunun üzerine Balak, “Onlara ne lanet oku, ne de onları kutsa!” dedi. **26** Balam, “RAB ne derse onu yapmalıyım dememiş miydim sana?” diye yanıtladı. **27** Sonra Balak Balam'a, “Ne olur, gel, seni başka bir yere götüreyim” dedi, “Olur ki, Tanrı oradan benim için onlara lanet okumana izin verir.” **28** Böylece Balam'ı çöle bakan Peor Dağı'nın tepesine götürdü. **29** Balam, “Burada benim için yedi sunak kurup yedi boğayla yedi koç hazırla” dedi. **30** Balak onun dediğini yaptı, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.

24 Balam, RAB'bin İsrail halkını kutsamaktan hoşnut olduğunu anlayınca, önceden yaptığı gibi gidip fala başvurmadı, yüzünü

çöle çevirdi. **2** Baktı, İsrail'in oymak oymak yerleştiğini gördü.
Tanrı'nın Ruhu onun üzerine inince, **3** şu bildiriyi iletti: “Beor
oğlu Balam, Gözü açılmış olan, **4** Tanrı'nın sözlerini duyan, Her
Şeye Gücü Yeten'in görümlerini gören, Yere kapanan, Tanrı'nın
gözlerini açtığı kişi bildiriyor: **5** ‘Ey Yakup soyu, çadırların, Ey
İsrail, konutların ne güzel! **6** Yayılıyorlar vadiler gibi, Irmak
kıyısında bahçeler gibi, RAB'bin diktiği öd ağaçları gibi, Su
kıyısındaki sedir ağaçları gibi. **7** Kovalarından sular akacak,
Tohumları bol suyla sulanacak. Kralları Agak'tan büyük olacak,
Krallığı yüceltilecek. **8** Tanrı onları Mısır'dan çıkardı, O'nun
yaban öküzü gibi gücü var. Düşmanı olan ulusları yiyip bitirecek,
Kemiklerini parçalayacak, Oklarıyla onları deşecekler. **9** Aslan
gibi, dişi aslan gibi Yere çömelir, yatarlar, Kim onları uyandırmaya
cesaret edebilir? Seni kutsayan kutsansın, Seni lanetleyen
lanetlensin!’” **10** Balam'a öfkelenen Balak ellerini birbirine
vurarak, “Düşmanlarıma lanet okuyasın diye seni çağırdım” dedi,
“Oysa üç kez onları kutsadın. **11** Haydi, hemen evine dön! Seni
ödüllendireceğimi söylemiştim. Ama RAB seni ödül almaktan
yoksun bıraktı.” **12** Balam şöyle karşılık verdi: “Bana gönderdiğin
ulaklara, ‘Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse
bile, RAB'bin buyruğundan öte iyi kötü hiçbir şey yapamam.
Ancak RAB ne derse onu söylerim’ dememiş miydim? **14** İşte
şimdi halkıma dönüyorum. Gel, bu halkın gelecekte halkına
neler yapacağını sana bildireyim.” **15** Sonra Balam şu bildiriyi
iletti: “Beor oğlu Balam, Gözü açılmış olan, **16** Tanrı'nın sözlerini
duyan, Yüceler Yücesi'nin bilgisine kavuşan, Her Şeye Gücü
Yeten'in görümlerini gören, Yere kapanan, Tanrı'nın gözlerini
açtığı kişi bildiriyor: **17** ‘Onu görüyorum, ama şimdilik değil,
Ona bakıyorum, ama yakından değil. Yakup soyundan bir yıldız

çıkacak, İsrail'den bir önder yükselecek. Moavlılar'ın alınlarını,
Şetoğulları'nın başlarını ezecek. **18** Düşmanı olan Edom ele
geçirilecek, Evet, Seir alınacak, Ama İsrail güçlenecek. **19** Yakup
soyundan gelen kişi önderlik edecek, Kentte sağ kalanları yok
edecek.'" **20** Balam Amalekliler'i görünce şu bildiriyi iletti: "Amalek
halkı uluslar arasında birinciydi, Ama sonu yıkım olacak." **21**
Kenliler'i görünce de şu bildiriyi iletti: "Yaşadığınız yer güvenli,
Yuvanız kayalarda kurulmuş; **22** Ama, ey Kenliler, Asurlular sizi
tutsak edince, Yanıp yok olacaksınız." **23** Balam bildirisini iletmeyi
sürdürdü: "Ah, bunu yapan Tanrı'ysa, Kim sağ kalabilir? **24** Kittim
kıyılarından gemiler gelecek, Asur'la Ever'i dize getirecekler,
Kendileri de yıkıma uğrayacak." **25** Bundan sonra Balam kalkıp
evine döndü, Balak da kendi yoluna gitti.

25 İsrailliler Şittim'de yaşarken, erkekleri Moavlı kadınlarla zina
etmeye başladı. **2** Bu kadınlar kendi ilahlarına kurban sunarken
İsrailliler'i de çağırdılar. İsrail halkı yiyeceklerden yedi ve onların
ilahlarına taptı. **3** Böylece Baal-Peor'a bağlandılar. RAB bu
yüzden onlara öfkelendi. **4** Musa'ya, "Bu halkın bütün önderlerini
gündüz benim önümde öldür" dedi, "Öyle ki, İsrail halkına öfkem
yatışsın." **5** Bunun üzerine Musa İsrail yargıçlarına, "Her biriniz
kendi adamlarınız arasında Baal-Peor'a bağlanmış olanları
öldürün" dedi. **6** O sırada İsrailli bir adam geldi, Musa'nın ve
Buluşma Çadırı'nın girişinde ağlayan İsrail topluluğunun gözü
önünde kardeşine Midyanlı bir kadın getirdi. **7** Bunu gören Kâhin
Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas topluluktan ayrılıp eline bir mızrak
aldı. **8** İsrailli'nin ardına düşerek çadıra girdi ve mızrağı ikisine
birden sapladı. Mızrak hem İsrailli'nin, hem de Midyanlı kadının
karnını delip geçti. Böylece İsrail'i yok eden hastalık dindi. **9**
Hastalıktan ölenlerin sayısı 24 000 kişiydi. **10** RAB Musa'ya şöyle

dedi: **11** “Kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas İsrail halkına
öfkemin dinmesine neden oldu. Çünkü o, aralarında benim
adıma büyük kıskançlık duydu. Bu yüzden onları kıskançlıktan
büsbütün yok etmedim. **12** Ona de ki, ‘Onunla bir esenlik
antlaşması yapacağım. **13** Kendisi ve soyundan gelenler için
kalıcı bir kâhinlik antlaşması olacak bu. Çünkü o Tanrısı için
kıskançlık duydu ve İsrail halkının günahlarını bağışlattı.’” **14**
Midyanlı kadınla birlikte öldürülen İsrailli, Şimonoğulları'nın bir
aile başıydı ve adı Salu oğlu Zimri'ydi. **15** Öldürülen kadın
ise Midyanlı bir aile başı olan Sur'un kızı Kozbi'ydi. **16** RAB
Musa'ya, “Midyanlılar'ı düşman say ve yok et” dedi, **18** “Çünkü
Peor olayında ve bunun sonucunda ölümcül hastalık çıktığı gün
öldürülen kızkardeşleri Midyanlı önderin kızı Kozbi olayında
kurdukları tuzaklarla sizi aldatarak düşmanca davrandılar.”

26 Ölümcül hastalık son bulunca RAB, Musa'yla Kâhin Harun
oğlu Elazar'a, “İsrail topluluğunun ailelerine göre sayımını yapın”
dedi, “Savaşabilecek durumdaki yirmi ve daha yukarı yaştaki
bütün erkekleri sayın.” **3** Bunun üzerine Musa'yla Kâhin Elazar,
Şeria Irmağı'nın yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında
halka, “RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, yirmi ve
daha yukarı yaştaki erkekleri sayın” dediler. Mısır'dan çıkan
İsrailliler şunlardı: **5** İsrail'in ilk doğanı Ruben'in soyundan
gelen Rubenoğulları: Hanok soyundan Hanok boyu, Pallu
soyundan Pallu boyu, **6** Hesron soyundan Hesron boyu, Karmi
soyundan Karmi boyu. **7** Ruben boyları bunlardı, sayıları 43
730 kişiydi. **8** Pallu'nun oğlu Eliav, **9** Eliav'ın oğulları Nemuel,
Datan ve Aviram'dı. Bunlar topluluğun seçtiği, Musa'yla Harun'a,
dolayısıyla RAB'be başkaldırarak Korah'ın yandaşlarına katılan
Datan'la Aviram'dı. **10** Yer yarılıp onları Korah'la birlikte yutunca

yok oldular. Ateş Korah'ın iki yüz elli yandaşını yakıp yok etti. Böylece başkalarına bir uyarı oldular. **11** Korah'ın oğulları ise ölmedi. **12** Boylarına göre Şimonoğulları şunlardı: Nemuel soyundan Nemuel boyu, Yamin soyundan Yamin boyu, Yakin soyundan Yakin boyu, **13** Zerah soyundan Zerah boyu, Şaul soyundan Şaul boyu. **14** Şimon boyları bunlardı, sayıları 22 200 kişiydi. **15** Boylarına göre Gadoğulları şunlardı: Sefon soyundan Sefon boyu, Hagi soyundan Hagi boyu, Şuni soyundan Şuni boyu, **16** Ozni soyundan Ozni boyu, Eri soyundan Eri boyu, **17** Arot soyundan Arot boyu, Areli soyundan Areli boyu. **18** Gad boyları bunlardı, sayıları 40 500 kişiydi. **19** Yahuda'nın iki oğlu Er'le Onan Kenan ülkesinde ölmüşlerdi. **20** Boylarına göre Yahudaoğulları şunlardı: Şela soyundan Şela boyu, Peres soyundan Peres boyu, Zerah soyundan Zerah boyu. **21** Peres soyundan gelenler şunlardı: Hesron soyundan Hesron boyu, Hamul soyundan Hamul boyu. **22** Yahuda boyları bunlardı, sayıları 76 500 kişiydi. **23** Boylarına göre İssakaroğulları şunlardı: Tola soyundan Tola boyu, Puvva soyundan Puvva boyu, **24** Yaşuv soyundan Yaşuv boyu, Şimron soyundan Şimron boyu. **25** İssakar boyları bunlardı, sayıları 64 300 kişiydi. **26** Boylarına göre Zevulunoğulları şunlardı: Seret soyundan Seret boyu, Elon soyundan Elon boyu, Yahleel soyundan Yahleel boyu. **27** Zevulun boyları bunlardı, sayıları 60 500 kişiydi. **28** Boylarına göre Yusuf'un oğulları: Manaşşe ve Efrayim. **29** Manaşşe soyundan gelenler: Makir soyundan Makir boyu –Makir Gilat'ın babasıydı– Gilat soyundan Gilat boyu. **30** Gilat soyundan gelenler şunlardı: İezer soyundan İezer boyu, Helek soyundan Helek boyu, **31** Asriel soyundan Asriel boyu, Şekem soyundan Şekem boyu, **32** Şemida soyundan Şemida boyu, Hefer soyundan Hefer boyu.

33 Hefer oğlu Selofhat'ın oğulları olmadı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Milka ve Tirsa adında kızları vardı. **34** Manaşşe boyları bunlardı, sayıları 52 700 kişiydi. **35** Boylarına göre Efrayim soyundan gelenler şunlardı: Şutelah soyundan Şutelah boyu, Beker soyundan Beker boyu, Tahan soyundan Tahan boyu. **36** Şutelah soyundan gelenler şunlardı: Eran soyundan Eran boyu. **37** Efrayim boyları bunlardı, sayıları 32 500 kişiydi. Boylarına göre Yusuf'un soyundan gelenler bunlardı. **38** Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler: Bala soyundan Bala boyu, Aşbel soyundan Aşbel boyu, Ahiram soyundan Ahiram boyu, **39** Şufam soyundan Şufam boyu, Hufam soyundan Hufam boyu. **40** Bala'nın oğulları Ard'la Naaman'dı. Ard soyundan Ard boyu, Naaman soyundan Naaman boyu. **41** Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler bunlardı, sayıları 45 600 kişiydi. **42** Boylarına göre Dan soyundan gelenler şunlardı: Şuham soyundan Şuham boyu. Dan boyu buydu. **43** Hepsi Şuham boyundandı, sayıları 64 400 kişiydi. **44** Boylarına göre Aşer soyundan gelenler: Yimna soyundan Yimna boyu, Yişvi soyundan Yişvi boyu, Beria soyundan Beria boyu. **45** Beria soyundan gelenler: Hever soyundan Hever boyu, Malkiel soyundan Malkiel boyu. **46** Aşer'in Serah adında bir kızı vardı. **47** Aşer boyları bunlardı, sayıları 53 400 kişiydi. **48** Boylarına göre Naftali soyundan gelenler: Yahseel soyundan Yahseel boyu, Guni soyundan Guni boyu, **49** Yeser soyundan Yeser boyu, Şillem soyundan Şillem boyu. **50** Boylarına göre Naftali boyları bunlardı, sayıları 45 400 kişiydi. **51** Sayılan İsrailliler'in toplamı 601 730 erkekti. **52** RAB Musa'ya şöyle dedi: **53** "Adlarının sayısına göre ülke bunlara pay olarak bölüştürülecek. **54** Sayıca çok olana büyük, sayıca az olana küçük pay vereceksin. Her oymağa kişi sayısına göre pay

verilecek. **55** Ancak ülke kura ile dağıtılacak. Herkesin payı, ata oymağının adına göre olacak. **56** Küçük, büyük her oymağın payı kurayla dağıtılacak." **57** Boylarına göre sayılan Levililer şunlardı: Gerşon soyundan Gerşon boyu, Kehat soyundan Kehat boyu, Merari soyundan Merari boyu. **58** Şunlar da Levili boylardı: Livni boyu, Hevron boyu, Mahli boyu, Muşi boyu, Korah boyu. Kehat Amram'ın babasıydı. **59** Amram'ın karısı Mısır'da doğan, Levi soyundan gelme Yokevet'ti. Amram'a Harun'u, Musa'yı ve kızkardeşleri Miryam'ı doğurdu. **60** Harun Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ın babasıydı. **61** Nadav'la Avihu RAB'bin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler. **62** Levililer'den sayılan bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler 23 000 kişiydi. Bunlar öbür İsrailliler'le birlikte sayılmadılar. Çünkü öbür İsrailliler arasında onlara pay verilmemişti. **63** Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında Musa'yla Kâhin Elazar'ın saydıkları İsrailliler bunlardı. **64** Ancak, bu sayılanların arasında Musa'yla Kâhin Harun'un Sina Çölü'nde saymış olduğu İsrailliler'den kimse yoktu. **65** Çünkü RAB o dönemde sayımı yapılan İsrailliler'in kesinlikle çölde öleceğini söylemişti. Onlardan Yefunne oğlu Kalev'le Nun oğlu Yeşu'dan başka kimse sağ kalmamıştı.

27 Yusuf oğlu Manaşşe'nin boylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat oğlu Hefer oğlu Selofhat'ın Mahla, Noa, Hogla, Milka, Tirsa adındaki kızları, Buluşma Çadırı'nın girişinde Musa'nın, Kâhin Elazar'ın, önderlerin ve bütün topluluğun önüne gelip şöyle dediler: **3** "Babamız çölde öldü. RAB'be başkaldıran Korah'ın yandaşları arasında değildi. İşlemiş olduğu günahtan ötürü öldü. Oğulları olmadı. **4** Erkek çocuğu olmadı diye babamızın adı kendi boyu arasından neden yok olsun? Babamızın kardeşleri arasında bize de mülk verin." **5** Musa onların davasını RAB'be

götürdü. **6** RAB Musa'ya şöyle dedi: **7** “Selofhat'ın kızları
doğru söylüyor. Onlara amcalarıyla birlikte miras olarak mülk
verecek, babalarının mirasını onlara aktaracaksın. **8** “İsrailliler'e
de ki, ‘Bir adam erkek çocuğu olmadan ölürse, mirasını kızına
vereceksiniz. **9** Kızı yoksa mirasını kardeşlerine, **10** kardeşleri
yoksa amcalarına vereceksiniz. **11** Amcaları da yoksa, mirasını
bağlı olduğu boyda kendisine en yakın akrabasına vereceksiniz.
Yakını mirası mülk edinsin. Musa'ya verdiğim buyruk uyarınca,
İsrailliler için kesin bir kural olacak bu.’” **12** Bundan sonra RAB
Musa'ya, “Haavarim dağlık bölgesine çık, İsrailliler'e vereceğim
ülkeye bak” dedi, **13** “Ülkeyi gördükten sonra, ağabeyin Harun
gibi sen de ölüp atalarına kavuşacaksın. **14** Çünkü ikiniz de
Zin Çölü'nde buyruğuma karşı çıktınız. Topluluk sularda bana
başkaldırdığında, onların önünde kutsallığımı önemsemediniz.”
–Bunlar Zin Çölü'ndeki Kadeş'te Meriva sularıdır.– **15** Musa,
“Bütün insan ruhlarının Tanrısı RAB bu topluluğa bir önder
atasın” diye karşılık verdi, **17** “O kişi topluluğun önünde yürüsün
ve topluluğu yönetsin. Öyle ki, RAB'bin topluluğu çobansız
koyunlar gibi kalmasın.” **18** Bunun üzerine RAB, “Kendisinde
RAB'bin Ruhu bulunan Nun oğlu Yeşu'yu yanına al, üzerine
elini koy” dedi, **19** “Onu Kâhin Elazar'la bütün topluluğun önüne
çıkar ve hepsinin önünde görevlendir. **20** Bütün İsrail topluluğu
sözünü dinlesin diye ona yetkinden ver. **21** Kâhin Elazar'ın önüne
çıkacak; kâhin, Yeşu için Urim aracılığıyla RAB'be danışacak. Bu
yöntemle Elazar Yeşu'yu ve bütün halkı yönlendirecek.” **22** Musa
RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı. Yeşu'yu Kâhin Elazar'ın
ve bütün topluluğun önüne götürdü. **23** RAB'bin buyruğu uyarınca
ellerini üzerine koyarak onu görevlendirdi.

28 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrailliler'e buyur ve de ki,
'Bana sunacağınız sunuyu –yakılan sunu ve beni hoşnut eden
koku olarak sunacağınız yiyeceği– belirlenen zamanda sunmaya
dikkat edeceksiniz.' **3** Onlara de ki, 'RAB'be sunacağınız yakılan
sunu şudur: Günlük yakmalık sunu olarak her gün bir yaşında
kusursuz iki erkek kuzu sunacaksınız. **4** Kuzunun birini sabah,
öbürünü akşamüstü sunun. **5** Kuzuyla birlikte tahıl sunusu olarak
dörtte bir hin sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un
sunacaksınız. **6** Günlük yakmalık sunu, Sina Dağı'nda başlatılan,
RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunudur. **7** Kuzuyla
birlikte dökmelik sunu olarak dörtte bir hin içki sunacaksınız.
Dökmelik sunuyu RAB için kutsal yerde dökeceksiniz. **8** Öbür
kuzuyu akşamüstü, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku
olarak, sabahki gibi tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla birlikte
bana sunacaksınız.'" **9** "'Şabat Günü bir yaşında kusursuz iki
erkek kuzuyla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş
onda iki efa ince un ve onun dökmelik sunusunu sunacaksınız.
10 Günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusu dışında, her
Şabat Günü sunulan yakmalık sunu budur.'" **11** "'Her ayın ilk
günü, RAB'be yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir
yaşında kusursuz yedi erkek kuzu sunacaksınız. **12** Her boğayla
birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç
efa ince un; koçla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla
yoğrulmuş onda iki efa ince un; **13** her kuzuyla da tahıl
sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un
sunacaksınız. Bu, yakmalık sunu, RAB'bi hoşnut eden koku,
yakılan sunu olacaktır. **14** Her boğayla dökmelik sunu olarak
yarım hin, koçla üçte bir hin, her kuzuyla dörtte bir hin şarap
sunacaksınız. Yıl boyunca her Yeni Ay'da yapılacak yakmalık

sunu budur. **15** Günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusu
dışında, RAB'be günah sunusu olarak bir teke sunulacak.'" **16**
"'RAB'bin Fısıh kurbanı birinci ayın on dördüncü günü kesilmelidir.
17 On beşinci gün bayram olacaktır; yedi gün mayasız ekmek
yiyeceksiniz. **18** İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik
işlerinizi yapmayacaksınız. **19** RAB için yakılan sunu, yakmalık
sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu
sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı. **20** Her
boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş
onda üç efa, koçla onda iki efa, her kuzuyla onda bir efa ince
un sunacaksınız; **22** günahlarınızı bağışlatmak için de günah
sunusu olarak bir teke sunacaksınız. **23** Her sabah sunacağınız
günlük yakmalık sunuya ek olarak bunları da sunacaksınız. **24**
Böylece her gün RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan yiyecek
sunusunu yedi gün sunacaksınız. Bunu günlük yakmalık sunuyla
dökmelik sunusuna ek olarak sunacaksınız. **25** Yedinci gün kutsal
toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.'"
26 "'İlk ürünleri kutlama günü, Haftalar Bayramı'nda RAB'be
yeni tahıl sunusu sunduğunuzda kutsal toplantı düzenleyecek,
gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. **27** RAB'bi hoşnut eden
koku, yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında yedi
erkek kuzu sunacaksınız. **28** Her boğayla birlikte tahıl sunusu
olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda
iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız; **30**
günahlarınızı bağışlatmak için de bir teke sunacaksınız. **31**
Günlük yakmalık sunuyla tahıl sunusuna ek olarak bunları
dökmelik sunuyla birlikte sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar
kusursuz olmalı.'"

29 “‘Yedinci ayın birinci günü kutsal toplantı düzenleyecek,
gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. O gün sizin için boru çalma
günü olacak. **2** RAB'bi hoşnut eden koku, yakmalık sunu olarak
kusursuz bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu
sunacaksınız. **3** Boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla
yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da
onda bir efa ince un sunacaksınız. **5** Günahlarınızı bağışlatmak
için de günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız. **6** Kurala
göre sunacağınız aylık ve günlük yakmalık sunuyla dökmelik
sunulara, tahıl sunularına ek olarak bunları sunacaksınız. Bunlar
RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunulardır.’” **7** “‘Yedinci
ayın onuncu günü kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. O gün
isteklerinizi denetleyecek, hiç iş yapmayacaksınız. **8** RAB'bi
hoşnut eden koku, yakmalık sunu olarak bir boğa, bir koç
ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. Sunacağınız
hayvanlar kusursuz olmalı. **9** Boğayla birlikte tahıl sunusu olarak
zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa,
10 her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız. **11** Günah
sunusu için bir teke sunacaksınız. Günahlarınızı bağışlatmak için
sunulan günah sunusu, günlük yakmalık sunuyla dökmelik ve
tahıl sunularına ek olarak bunları da sunacaksınız.’” **12** “‘Yedinci
ayın on beşinci günü kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik
işlerinizi yapmayacaksınız. Bu bayramı RAB'bin onuruna yedi
gün kutlayacaksınız. **13** RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan
sunu, yakmalık sunu olarak on üç boğa, iki koç ve bir yaşında on
dört erkek kuzu sunacaksınız. Bu hayvanlar kusursuz olmalı. **14**
Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş
onda üç efa, her koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da
onda bir efa ince un sunacaksınız. **16** Günah sunusu için bir

teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak. **17** "'İkinci gün kusursuz on iki boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **18** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. **19** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak. **20** "'Üçüncü gün kusursuz on bir boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **21** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. **22** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak. **23** "'Dördüncü gün kusursuz on boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **24** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. **25** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak. **26** "'Beşinci gün kusursuz dokuz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **27** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. **28** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak. **29** "'Altıncı gün kusursuz sekiz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **30** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. **31** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak. **32** "'Yedinci gün kusursuz yedi boğa, iki

koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. **33** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. **34** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak. **35** "'Sekizinci gün bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. **36** Yakmalık sunu, yakılan sunu, RAB'bi hoşnut eden koku olarak kusursuz bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. **37** Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. **38** Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak. **39** "'Adadığınız adaklar ve gönülden verdiğiniz sunuların yanısıra, bayramlarınızda RAB'be yakmalık, tahıl, dökmelik ve esenlik sunularınız olarak bunları sunun.'" **40** Musa RAB'bin kendisine buyurduğu her şeyi İsrailliler'e anlattı.

30 Musa İsrail'in oymak önderlerine şöyle dedi: "RAB şöyle buyurdu: **2** 'Eğer bir adam RAB'be adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa, verdiği sözü bozmayacak, ağzından her çıkanı yerine getirecek. **3** "'Genç bir kadın babasının evindeyken RAB'be adak adar ya da kendini yükümlülük altına sokarsa, **4** babası da onun RAB'be adadığı adağı ve kendini yükümlülük altına soktuğunu duyar, ona karşı çıkmazsa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak. **5** Ama babası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak; RAB onu bağışlayacak, çünkü babası ona engel olmuştur. **6** "'Eğer kadın adak adadıktan ya da düşünmeden kendini yükümlülük altına soktuktan sonra evlenirse, **7** kocası da

bunu duyar ve aynı gün ona karşı çıkmazsa, adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak. **8** Ama kocası bunu duyduğu gün engel olur, kadının adadığı adağı ya da düşünmeden kendini altına soktuğu yükümlülüğü geçerli saymazsa, RAB kadını bağışlayacaktır. **9** "'Dul ya da boşanmış bir kadının adadığı adak, kendini yükümlülük altına soktuğu her şey geçerli sayılacak. **10** "'Eğer bir kadın evliyken bir adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa, **11** kocası da bunu duyar, karşı çıkmaz, ona engel olmazsa, kadının adadığı bütün adaklar ya da kendini altına soktuğu her yükümlülük geçerli sayılacak. **12** Ama kocası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı bütün adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak. Kocası geçersiz kılmıştır, RAB kadını bağışlayacak. **13** Kocası, kadının kendi isteklerini denetlemesi için adadığı adağı ya da ant içerek kendini altına soktuğu yükümlülüğü onaylayabilir ya da geçersiz kılabilir. **14** Eğer kocası bir gün içinde bu konuda ona karşı çıkmazsa, bütün adaklarını ya da yükümlülüklerini onaylamış olur. Onları duyduğu gün kadına karşı çıkmamakla onaylamış sayılır. **15** Eğer onları duyduktan bir süre sonra engel olursa, kadının suçundan kocası sorumlu olacaktır.'" **16** Erkekle karısı, babayla evinde yaşayan genç kızı arasındaki ilişki konusunda RAB'bin Musa'ya buyurduğu kurallar bunlardır.

31 RAB Musa'ya, "Midyanlılar'dan İsrailliler'in öcünü al; sonra ölüp atalarına kavuşacaksın" dedi. **3** Bunun üzerine Musa halka, "Midyanlılar'a karşı savaşmak ve onlardan RAB'bin öcünü almak üzere aranızdan adamlar silahlandırın" dedi, **4** "Savaşa İsrail'in her oymağından bin kişi gönderin." **5** Böylece İsrail'in her oymağından biner kişi olmak üzere 12 000 kişi seçilip savaşa

hazırlandı. **6** Musa onları –her oymaktan biner kişiyi– ve Kâhin Elazar oğlu Pinehas'ı savaşa gönderdi. Pinehas yanına kutsal yere ait bazı eşyaları ve çağrı borazanlarını aldı. **7** RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, Midyanlılar'a savaş açıp bütün erkekleri öldürdüler. **8** Öldürdükleri arasında beş Midyan kralı –Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva– da vardı. Beor oğlu Balam'ı da kılıçla öldürdüler. **9** Midyanlı kadınlarla çocuklarını tutsak alıp bütün hayvanlarını, sürülerini, mallarını yağmaladılar. **10** Midyanlılar'ın yaşadığı bütün kentleri, obaları ateşe verdiler. **11** İnsanları, hayvanları, yağmalanmış bütün malları yanlarına aldılar. **12** Tutsaklarla yağmalanmış malları Şeria Irmağı'nın yanında, Eriha karşısında, Moav ovalarındaki ordugahta konaklayan Musa'yla Kâhin Elazar'a ve İsrail topluluğuna getirdiler. **13** Musa, Kâhin Elazar ve topluluğun önderleri onları karşılamak için ordugahın dışına çıktılar. **14** Musa savaştan dönen ordu komutanlarına –binbaşılara, yüzbaşılara– öfkelendi. **15** Onlara, "Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?" diye çıkıştı, **16** "Bu kadınlar Balam'ın verdiği öğüde uyarak Peor olayında İsraillilerin RAB'be ihanet etmesine neden oldular. Bu yüzden RAB'bin topluluğu arasında ölümcül hastalık başgösterdi. **17** Şimdi bütün erkek çocukları ve erkekle yatmış kadınları öldürün. **18** Yalnız erkekle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın. **19** "Aranızda birini öldüren ya da öldürülen birine dokunan herkes yedi gün ordugahın dışında kalsın. Üçüncü ve yedinci gün kendinizi de tutsaklarınızı da günahtan arındıracaksınız. **20** Her giysiyi, deriden, keçi kılından, tahtadan yapılmış her nesneyi arındıracaksınız." **21** Bundan sonra Kâhin Elazar, savaştan dönen askerlere, "RAB'bin Musa'ya buyurduğu yasanın kuralı şudur" dedi, **22** "Altını, gümüşü, tuncu, demiri, kalayı, kurşunu –ateşe dayanıklı her

nesneyi– ateşten geçireceksiniz; ancak bundan sonra temiz sayılacak. Ayrıca temizlenme suyuyla da arındıracaksınız. Ateşe dayanıklı olmayan nesneleri sudan geçireceksiniz. **24** Yedinci gün giysilerinizi yıkayın. Böylece temiz sayılacaksınız. Sonra ordugaha girebilirsiniz." **25** RAB Musa'ya şöyle dedi: **26** "Sen, Kâhin Elazar ve topluluğun aile başları ele geçirilen insanlarla hayvanları sayacaksınız. **27** Ele geçirilenleri savaşa katılan askerlerle topluluğun geri kalanı arasında paylaştıracaksınız. **28** Savaşa katılan askerlere düşen paydan –insan, sığır, eşek, davardan– vergi olarak RAB'be beş yüzde bir pay ayıracaksın. **29** Bu vergiyi askerlere düşen yarı paydan alacak, RAB'be armağan olarak Kâhin Elazar'a vereceksin. **30** Öbür İsrailliler'e düşen yarıdan, gerek insanlardan, gerek hayvanlardan –sığır, eşek, davardan– ellide birini alıp RAB'bin Konutu'nun hizmetinden sorumlu olan Levililer'e vereceksin." **31** Musa'yla Kâhin Elazar RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. **32** Savaşa katılan askerlerin ele geçirdiklerinden kalanlar şunlardı: 675 000 davar, **33** 72 000 sığır, **34** 61 000 eşek, **35** erkekle yatmamış 32 000 kız. **36** Savaşa katılan askerlere düşen yarı pay da şuydu: 337 500 davar, **37** bunlardan RAB'be vergi olarak 675 davar verildi; **38** 36 000 sığır, bunlardan RAB'be vergi olarak 72 sığır verildi; **39** 30 500 eşek, bunlardan RAB'be vergi olarak 61 eşek verildi; **40** 16 000 kişi, bunlardan RAB'be vergi olarak 32 kişi verildi. **41** Musa, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, RAB'be ayrılan vergiyi Kâhin Elazar'a verdi. **42** Musa'nın savaşa katılan askerlerden alıp İsrailliler'e ayırdığı yarı pay şuydu: **43** Topluluğa düşen yarı pay 337 500 davar, **44** 36 000 sığır, **45** 30 500 eşek, **46** 16 000 kişi. **47** Musa, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, İsrailliler'e düşen yarı paydan her elli kişiden ve hayvandan birini

alıp RAB'bin Konutu'nun hizmetinden sorumlu olan Levililer'e verdi. **48** Ordu komutanları –binbaşılar ve yüzbaşılar– Musa'ya gidip, **49** "Efendimiz, yönetimimiz altındaki askerleri saydık, eksik yok" dediler, **50** "İşte, ele geçirdiğimiz altın eşyaları –pazıbentleri, bilezikleri, yüzükleri, küpeleri, kolyeleri– getirdik. Günahlarımızı bağışlatmak için bunları RAB'be sunuyoruz." **51** Musa'yla Kâhin Elazar altını, her tür işlenmiş altın eşyayı onlardan aldılar. **52** Binbaşı ve yüzbaşılardan alıp RAB'be armağan olarak sundukları altının toplam ağırlığı 16 750 şekeldi. **53** Savaşa katılan her asker kendine yağmalanmış maldan almıştı. **54** Musa'yla Kâhin Elazar binbaşı ve yüzbaşılardan aldıkları altını İsrailliler için RAB'bin önünde bir anımsatma sunusu olarak Buluşma Çadırı'na getirdiler.

32 Çok sayıda hayvanı olan Rubenliler'le Gadlılar Yazer ve Gilat topraklarının hayvanlar için uygun bir yer olduğunu gördüler. **2** Musa'yla Kâhin Elazar'a ve topluluğun önderlerine giderek, "RAB'bin yardımıyla İsrail halkının ele geçirdiği Atarot, Divon, Yazer, Nimra, Heşbon, Elale, Sevam, Nevo, Beon kentlerini içeren bölge hayvanlar için uygun bir yer" dediler, "Kullarınızın da hayvanları var. **5** Bizden hoşnut kaldıysanız, bu ülkeyi mülk olarak bize verin ki, Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmek zorunda kalmayalım." **6** Musa, "İsrailli kardeşleriniz savaşa giderken siz burada mı kalacaksınız?" diye karşılık verdi, **7** "RAB'bin kendilerine vereceği ülkeye giden İsrailliler'in neden cesaretini kırıyorsunuz? **8** Ülkeyi araştırsınlar diye Kadeş-Barnea'dan gönderdiğim babalarınız da aynı şeyi yaptılar. **9** Eşkol Vadisi'ne kadar gidip ülkeyi gördükten sonra, RAB'bin kendilerine vereceği ülkeye gitmemeleri için İsrailliler'in gözünü korkuttular. **10** O gün RAB öfkelenerek şöyle ant içti: **11** 'Madem

bütün yürekleriyle ardımca yürümediler, Mısır'dan çıkanlardan yirmi ve daha yukarı yaştakilerin hiçbiri İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek. **12** Kenaz soyundan Yefunne oğlu Kalev'le Nun oğlu Yeşu'dan başkası orayı görmeyecek. Çünkü onlar bütün yürekleriyle ardımca yürüdüler.' **13** İsrailliler'e öfkelenen RAB, gözünde kötülük yapan o kuşak büsbütün yok oluncaya dek kırk yıl onları çölde dolaştırdı. **14** "İşte, ey günahkârlar soyu, babalarınızın yerine siz geçtiniz ve RAB'bin İsrail'e daha çok öfkelenmesine neden oluyorsunuz. **15** Eğer O'nun ardınca yürümekten vazgeçerseniz, bütün bu halkı yine çölde bırakacak; siz de bu halkın yok olmasına neden olacaksınız." **16** Gadlılar'la Rubenliler Musa'ya yaklaşıp, "Burada hayvanlarımız için ağıllar yapmamıza, çocuklarımız için yeniden kentler kurmamıza izin ver" dediler, **17** "Kendimiz de hemen silahlanıp İsrailliler'i kendilerinin olacak ülkeye götürünceye dek onlara öncülük edeceğiz. Ülke halkı yüzünden çocuklarımız surlu kentlerde yaşayacak. **18** Her İsrailli mülküne kavuşmadan evlerimize dönmeyeceğiz. **19** Şeria Irmağı'nın karşı yakasında onlarla birlikte mülk almayacağız, çünkü bizim payımız Şeria Irmağı'nın doğu yakasına düştü." **20** Musa şöyle yanıtladı: "Bu söylediklerinizi yapar, RAB'bin önünde savaşa gitmek üzere silahlanıp **21** RAB düşmanlarını kovuncaya dek hepiniz O'nun önünde Şeria Irmağı'nın karşı yakasına silahlı olarak geçerseniz, **22** ülke ele geçirildiğinde dönebilir, RAB'be ve İsrail'e karşı yükümlülüğünüzden özgür olursunuz. RAB'bin önünde bu topraklar sizin olacaktır. **23** "Ama söylediklerinizi yapmazsanız, RAB'be karşı günah işlemiş olursunuz; günahınızın cezasını çekeceğinizi bilmelisiniz. **24** Çocuklarınız için yeniden kentler kurun, davarlarınız için ağıllar yapın. Yeter ki, verdiğiniz

sözü yerine getirin.” **25** Gadlılar'la Rubenliler, “Efendimiz, bize buyurduğun gibi yapacağız” diye yanıtladılar, **26** “Çoluk çocuğumuz, sığırlarımızla öbür hayvanlarımız burada, Gilat kentlerinde kalacak. **27** Ama buyurduğun gibi, silahlanmış olan herkes RAB'bin önünde savaşmak üzere karşı yakaya geçecek.” **28** Musa Gadlılar'la Rubenliler hakkında Kâhin Elazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve İsrail oymaklarının aile başlarına buyruk verdi. **29** Şöyle dedi: “Gadlılar'la Rubenliler'den silahlanmış olan herkes RAB'bin önünde sizinle birlikte Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçerse, ülkeyi de ele geçirirseniz, Gilat bölgesini miras olarak onlara vereceksiniz. **30** Ama silahlanmış olarak sizinle ırmağın karşı yakasına geçmezlerse, Kenan ülkesinde sizinle miras alacaklar.” **31** Gadlılar'la Rubenliler, “RAB'bin bize buyurduğunu yapacağız” dediler, **32** “Silahlanmış olarak RAB'bin önünde Kenan ülkesine gideceğiz. Ama alacağımız mülk Şeria Irmağı'nın doğu yakasında olacak.” **33** Böylece Musa Gadlılar'la Rubenliler'e ve Yusuf oğlu Manaşşe oymağının yarısına Amorlular'ın Kralı Sihon'un ülkesiyle Başan Kralı Og'un ülkesini ve çevrelerindeki topraklarla kentleri verdi. **34** Gadlılar surlu Divon, Atarot, Aroer, Atrot-Şofan, Yazer, Yogboha, Beytnimra ve Beytharan kentlerini yeniden kurdular, davarları için ağıllar yaptılar. **37** Rubenliler Heşbon, Elale, Kiryatayim, Nevo, Baal-Meon –bu son iki ad değiştirildi– ve Sivma kentlerini yeniden kurdular. Kurdukları kentlere yeni adlar verdiler. **39** Manaşşe oğlu Makir'in soyundan gelenler gidip Gilat'ı ele geçirerek, orada yaşayan Amorlular'ı kovdular. **40** Böylece Musa Gilat'ı Manaşşe oğlu Makir'in soyundan gelenlere verdi; onlar da oraya yerleştiler. **41** Manaşşe soyundan Yair gidip Amorlular'ın yerleşim birimlerini ele

geçirdi ve bunlara Havvot-Yair adını verdi. **42** Novah da Kenat'la çevresindeki köyleri ele geçirerek oraya kendi adını verdi.

33 Musa'yla Harun önderliğinde birlikler halinde Mısır'dan çıkan İsrailliler sırasıyla aşağıdaki yolculukları yaptılar. **2** Musa RAB'bin buyruğu uyarınca sırasıyla yapılan yolculukları kayda geçirdi. Yapılan yolculuklar şunlardır: **3** İsrailliler Fısıh kurbanının ertesi günü –birinci ayın on beşinci günü– Mısırlılar'ın gözü önünde zafer havası içinde Ramses'ten yola çıktılar. **4** O sırada Mısırlılar RAB'bin yok ettiği ilk doğan çocuklarını gömüyorlardı; RAB onların ilahlarını yargılamıştı. **5** İsrailliler Ramses'ten yola çıkıp Sukkot'ta konakladılar. **6** Sukkot'tan ayrılıp çöl kenarındaki Etam'da konakladılar. **7** Etam'dan ayrılıp Baal-Sefon'un doğusundaki Pi-Hahirot'a döndüler, Migdol yakınlarında konakladılar. **8** Pi-Hahirot'tan ayrılıp denizden çöle geçtiler. Etam Çölü'nde üç gün yürüdükten sonra Mara'da konakladılar. **9** Mara'dan ayrılıp on iki su kaynağı ve yetmiş hurma ağacı olan Elim'e giderek orada konakladılar. **10** Elim'den ayrılıp Kamış Denizi kıyısında konakladılar. **11** Kamış Denizi'nden ayrılıp Sin Çölü'nde konakladılar. **12** Sin Çölü'nden ayrılıp Dofka'da konakladılar. **13** Dofka'dan ayrılıp Aluş'ta konakladılar. **14** Aluş'tan ayrılıp Refidim'de konakladılar. Orada halk için içecek su yoktu. **15** Refidim'den ayrılıp Sina Çölü'nde konakladılar. **16** Sina Çölü'nden ayrılıp Kivrot-Hattaava'da konakladılar. **17** Kivrot-Hattaava'dan ayrılıp Haserot'ta konakladılar. **18** Haserot'tan ayrılıp Ritma'da konakladılar. **19** Ritma'dan ayrılıp Rimmon-Peres'te konakladılar. **20** Rimmon-Peres'ten ayrılıp Livna'da konakladılar. **21** Livna'dan ayrılıp Rissa'da konakladılar. **22** Rissa'dan ayrılıp Kehelata'da konakladılar. **23** Kehelata'dan ayrılıp Şefer Dağı'nda konakladılar. **24** Şefer Dağı'ndan ayrılıp Harada'da konakladılar. **25** Harada'dan

ayrılıp Makhelot'ta konakladılar. **26** Makhelot'tan ayrılıp Tahat'ta konakladılar. **27** Tahat'tan ayrılıp Terah'ta konakladılar. **28** Terah'tan ayrılıp Mitka'da konakladılar. **29** Mitka'dan ayrılıp Haşmona'da konakladılar. **30** Haşmona'dan ayrılıp Moserot'ta konakladılar. **31** Moserot'tan ayrılıp Bene-Yaakan'da konakladılar. **32** Bene-Yaakan'dan ayrılıp Hor-Hagidgat'ta konakladılar. **33** Hor-Hagidgat'tan ayrılıp Yotvata'da konakladılar. **34** Yotvata'dan ayrılıp Avrona'da konakladılar. **35** Avrona'dan ayrılıp Esyon-Gever'de konakladılar. **36** Esyon-Gever'den ayrılıp Zin Çölü'nde –Kadeş'te– konakladılar. **37** Kadeş'ten ayrılıp Edom sınırındaki Hor Dağı'nda konakladılar. **38** Kâhin Harun RAB'bin buyruğu uyarınca Hor Dağı'na çıktı. İsrailliler'in Mısır'dan çıkışlarının kırkıncı yılı, beşinci ayın birinci günü orada öldü. **39** Hor Dağı'nda öldüğünde Harun 123 yaşındaydı. **40** Kenan ülkesinin Negev bölgesinde yaşayan Kenanlı Arat Kralı İsrailliler'in geldiğini duydu. **41** İsrailliler Hor Dağı'ndan ayrılıp Salmona'da konakladılar. **42** Salmona'dan ayrılıp Punon'da konakladılar. **43** Punon'dan ayrılıp Ovot'ta konakladılar. **44** Ovot'tan ayrılıp Moav sınırındaki İye-Haavarim'de konakladılar. **45** İyim'den ayrılıp Divon-Gad'da konakladılar. **46** Divon-Gad'dan ayrılıp Almon-Divlatayma'da konakladılar. **47** Almon-Divlatayma'dan ayrılıp Nevo yakınlarındaki Haavarim dağlık bölgesinde konakladılar. **48** Haavarim dağlık bölgesinden ayrılıp Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında konakladılar. **49** Şeria Irmağı boyunca Beythayeşimot'tan Avel-Haşşittim'e kadar Moav ovalarında konakladılar. **50** Orada, Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında RAB Musa'ya şöyle dedi: **51** "İsrailliler'e de ki, 'Şeria Irmağı'ndan Kenan ülkesine geçince, **52** ülkede yaşayan bütün halkı kovacaksınız. Oyma ve dökme putlarını yok edecek, tapınma yerlerini yıkacaksınız.

53 Ülkeyi yurt edinecek, oraya yerleşeceksiniz; çünkü mülk
edinesiniz diye orayı size verdim. **54** Ülkeyi boylarınız arasında
kurayla paylaşacaksınız. Büyük boya büyük pay, küçük boya
küçük pay vereceksiniz. Kurada kime ne çıkarsa, orası onun
olacak. Dağıtımı atalarınızın oymaklarına göre yapacaksınız. **55**
"'Ama ülkede yaşayanları kovmazsanız, orada bıraktığınız halk
gözlerinizde kanca, böğürlerinizde diken olacak. Yaşayacağınız
ülkede size sıkıntı verecekler. **56** Ben de onlara yapmayı
tasarladığımı size yapacağım.'"

34 RAB Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrailliler'e de ki, 'Mülk olarak
size düşecek Kenan ülkesine girince, sınırlarınız şöyle olacak: **3**
"'Güney sınırınız Zin Çölü'nden Edom sınırı boyunca uzanacak.
Doğuda, güney sınırınız Lut Gölü'nün ucundan başlayacak,
4 Akrep Geçidi'nin güneyinden Zin'e geçip Kadeş-Barnea'nın
güneyine dek uzanacak. Oradan Hasar-Addar'a ve Asmon'a, **5**
oradan da Mısır Vadisi'ne uzanarak Akdeniz'de son bulacak.
6 "'Batı sınırınız Akdeniz ve kıyısı olacak. Batıda sınırınız
bu olacak. **7** "'Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek
uzanacak. **8** Hor Dağı'ndan Levo-Hamat'a, oradan Sedat'a, **9**
Zifron'a doğru uzanarak Hasar-Enan'da son bulacak. Kuzeyde
sınırınız bu olacak. **10** "'Doğu sınırınız Hasar-Enan'dan Şefam'a
dek uzanacak. **11** Sınırınız Şefam'dan Ayin'in doğusundaki
Rivla'ya dek inecek. Oradan Kinneret Gölü'nün doğu kıyısındaki
yamaçlara dek uzanacak. **12** Oradan Şeria Irmağı boyunca
uzanacak ve Lut Gölü'nde son bulacak. "'Her yandan ülkenizin
sınırları bu olacaktır.'" **13** Musa İsrailliler'e, "Miras olarak kurayla
paylaştıracağınız ülke budur" dedi, "RAB'bin buyruğu uyarınca
ülke dokuz oymakla bir yarım oymak arasında paylaştırılacak.
14 Çünkü Ruben oymağına bağlı ailelerle Gad oymağına bağlı

aileler ve Manaşşe oymağının öbür yarısı mülklerini aldılar. **15** Bu iki oymakla yarım oymak mülklerini Eriha'nın karşısındaki Şeria Irmağı'nın doğusunda aldılar." **16** RAB Musa'ya şöyle dedi: **17** "Ülkeyi mülk olarak aranızda paylaştıracak adamlar şunlardır: Kâhin Elazar ve Nun oğlu Yeşu. **18** Ülkeyi mülk olarak paylaştırmaları için her oymaktan birer önder görevlendirin. **19** Şu adamları görevlendireceksiniz: "Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev, **20** Şimon oymağından Ammihut oğlu Şemuel, **21** Benyamin oymağından Kislon oğlu Elidat, **22** Dan oymağından Yogli oğlu önder Bukki, **23** Yusufoğulları'ndan: Manaşşe oymağından Efot oğlu önder Hanniel, **24** Efrayim oymağından Şiftan oğlu önder Kemuel, **25** Zevulun oymağından Parnak oğlu önder Elisafan, **26** İssakar oymağından Azzan oğlu önder Paltiel, **27** Aşer oymağından Şelomi oğlu önder Ahihut, **28** Naftali oymağından Ammihut oğlu önder Pedahel." **29** Kenan ülkesinde İsrailliler'e mülkü paylaştırmaları için RAB'bin görevlendirdiği adamlar bunlardı.

35 RAB Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında Musa'ya şöyle dedi: **2** "İsrailliler'e buyruk ver, alacakları mülkten oturmaları için Levililer'e kentler versinler. Kentlerin çevresinde otlaklar da vereceksiniz. **3** Böylece yaşamak için Levililer'in kentleri olacak; sığırları, sürüleri, öbür hayvanları için otlakları da olacak. **4** "Levililer'e vereceğiniz kentlerin çevresindeki otlaklar kent surundan bin arşın uzaklıkta olacak. **5** Kent ortada olmak üzere, kent dışından doğuda iki bin arşın, güneyde iki bin arşın, batıda iki bin arşın, kuzeyde iki bin arşın ölçeceksiniz. Bu bölge kentler için otlak olacak." **6** "Levililer'e vereceğiniz kentlerden altısı sığınak kent olacak; öyle ki, adam öldüren biri oraya kaçabilsin. Ayrıca Levililer'e kırk iki kent daha

vereceksiniz. **7** Levililer'e otlaklarıyla birlikte toplam kırk sekiz kent vereceksiniz. **8** İsrailliler'in mülkünden Levililer'e vereceğiniz kentler her oymağa düşen pay oranında olsun. Çok kenti olan oymak çok, az kenti olan oymak az sayıda kent verecek." **9** RAB Musa'yla konuşmasını şöyle sürdürdü: **10** "İsrailliler'e de ki, 'Şeria Irmağı'ndan geçip Kenan ülkesine girince, **11** sığınak kentler olarak bazı kentler seçin. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin; **12** öç alacak kişiden kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun. Böylece adam öldüren kişi topluluğun önünde yargılanmadan öldürülmesin. **13** Vereceğiniz bu altı kent sizin için sığınak kentler olacak. **14** Sığınak kentlerin üçünü Şeria Irmağı'nın doğusundan, üçünü de Kenan ülkesinden seçeceksiniz. **15** Bu altı kent İsrailliler ve aralarında yaşayan yabancılarla yerli olmayan konuklar için sığınak kentler olacak. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin. **16** "'Eğer biri demir bir aletle başka birine vurur, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir. **17** Birinin elinde adam öldürebilecek bir taş varsa, bu taşla başka birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir. **18** Ya da elinde adam öldürebilecek tahtadan bir alet varsa, bununla birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir. **19** Ölenin öcünü alacak kişi, katili öldürecektir; onunla karşılaşınca onu öldürecektir. **20** Eğer biri başka birine beslediği kinden ötürü onu iter ya da bile bile ona bir nesne fırlatırsa, o kişi de ölürse, **21** ya da beslediği kinden ötürü onu yumruklar, o kişi de ölürse, vuran kişi kesinlikle öldürülecektir; katildir. Ölenin öcünü alacak kişi katille karşılaşınca onu öldürecektir. **22** "'Eğer biri bir başkasına kin beslemediği halde ansızın onu iter ya da istemeyerek ona bir nesne fırlatırsa, **23** ya da onu görmeden

üzerine öldürebilecek bir taş düşürürse, o kişi de ölürse, öldüren
ölene kin beslemediğinden ve ona zarar vermek istemediğinden,
24 topluluk adam öldürenle kan öcünü alacak kişi arasında şu
kurallar uyarınca karar verecek: **25** Topluluk adam öldüreni kan
öcü alacak kişinin elinden korumalı ve kaçmış olduğu sığınak
kente geri göndermeli. Kişi kutsal yağla meshedilmiş başkâhinin
ölümüne dek orada kalmalıdır. **26** "'Ama adam öldüren kaçmış
olduğu sığınak kentin sınırını geçer, **27** kan öcü alacak kişi
de onu sığınak kentin sınırı dışında görür, kan öcü alacak
kişi öldüreni öldürürse suçlu sayılmayacaktır. **28** Çünkü adam
öldüren, başkâhinin ölümüne dek sığınak kentte kalmalı. Ancak
onun ölümünden sonra kendi toprağına dönebilir. **29** "'Bunlar
kuşaklar boyunca yaşadığınız her yerde sizin için kesin kural
olacaktır. **30** "'Adam öldüren, tanıkların tanıklığıyla öldürülecek,
bir tek kişinin tanıklığıyla öldürülmeyecektir. **31** "'Ölümü hak etmiş
katilin canı için bedel almayacaksınız; o kesinlikle öldürülecektir.
32 "'Sığınak kente kaçmış olan birinin başkâhinin ölümünden
önce toprağına dönüp yaşaması için bedel almayacaksınız.
33 "'İçinde yaşadığınız ülkeyi kirletmeyeceksiniz. Kan dökmek
ülkeyi kirletir. İçinde kan dökülen ülke ancak kan dökenin
kanıyla bağışlanır. **34** "'İçinde oturduğunuz, benim de içinde
yaşadığım ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü ben İsrailliler'in
arasında yaşayan RAB'bim.'"

36 Yusufoğulları boylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat'ın
boyunun aile başları gelip Musa'ya ve İsrail'in aile başı olan
önderlerine şöyle dediler: **2** "RAB ülkeyi mülk olarak kurayla
İsrailliler arasında paylaştırması için efendimiz Musa'ya buyruk
verdi. Kardeşimiz Selofhat'ın mirasının kızlarına verilmesi için de
buyruk verildi. **3** Eğer Selofhat'ın kızları başka bir İsrail oymağına

bağlı erkeklerle evlenirlerse, mirasları bizim ailelerimizden alınıp kocalarının bağlı oldukları oymağın mirasına eklenecek. Böylece kurayla bize düşen pay eksilecek. **4** İsrailliler'in özgürlük yılı kutlandığında, kızların mirası kocalarının bağlı olduğu oymağa eklenecek. Böylece onların mirası atalarımızın oymağına düşen mirastan alınacak." **5** Musa, RAB'bin buyruğu uyarınca, İsrailliler'e şöyle buyurdu: "Yusuf soyundan gelenlerin söyledikleri doğrudur. **6** RAB Selofhat'ın kızları için şöyle diyor: Selofhat'ın kızları babalarının bağlı olduğu oymak ve boydan herhangi bir erkekle evlenmekte özgürdürler. **7** İsrail'de miras bir oymaktan öbür oymağa geçmeyecek. Her İsrailli atalarının bağlı olduğu oymağın mirasına bağlı kalacak. **8** Herhangi bir İsrail oymağında miras alan kız, babasının bağlı olduğu oymak ve boydan biriyle evlenmelidir. Öyle ki, her İsrailli atalarının mirasını sahiplenebilsin. **9** Miras bir oymaktan öbür oymağa geçmeyecek. Her İsrail oymağı aldığı mirasa bağlı kalacak." **10** Selofhat'ın kızları Mahla, Tirsa, Hogla, Milka, Noa, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca davranarak amcalarının oğullarıyla evlendiler. **12** Böylece Yusuf oğlu Manaşşe boylarından erkeklerle evlendiler, dolayısıyla mirasları da babalarının bağlı olduğu boy ve oymakta kaldı. **13** RAB'bin Musa aracılığıyla Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında İsrailliler'e verdiği buyruklar ve ilkeler bunlardı.

Yasa'Nin Tekrari

1 Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki çölde, Suf'un karşısında
Arava'da, Paran ile Tofel, Lavan, Haserot, Di-Zahav arasında
Musa İsrailliler'e şunları anlattı. **2** Horev'den Seir Dağı yoluyla
Kadeş-Barnea'ya gitmek on bir gün sürer. **3** Mısır'dan çıktıktan
sonra kırkıncı yılın on birinci ayının birinci günü, Musa RAB'bin,
kendisi aracılığıyla İsrailliler'e neler buyurduğunu anlattı. **4**
Bu olay Musa Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın Kralı Sihon'u,
Aştarot'ta ve Edrei'de yaşayan Başan Kralı Og'u bozguna
uğrattıktan sonra oldu. **5** Musa Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki
Moav topraklarında bu yasayı şöyle açıklamaya başladı: **6**
"Tanrımız RAB Horev'de bize, 'Bu dağda yeteri kadar kaldınız'
dedi, **7** 'Haydi kalkın, Arava'da, dağlık bölgede, Şefela'da,
Negev'de ve Akdeniz kıyısında yaşayan bütün komşu halklara,
Amorlular'ın dağlık bölgesine, büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan
Kenanlılar ülkesine ve Lübnan'a gidin. **8** Bu toprakları size verdim.
Gidin, atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ve soylarına ant
içerek söz verdiğim toprakları mülk edinin.'" **9** "O sırada size,
'Tek başıma yükünüzü taşıyamam' dedim, **10** 'Tanrınız RAB
sizi çoğalttı. Bugün göklerdeki yıldızlar kadar çoğaldınız. **11**
Atalarınızın Tanrısı RAB sizi bin kat daha çoğaltsın ve söz verdiği
gibi kutsasın! **12** Sorunlarınıza, yükünüze, davalarınıza ben
tek başıma nasıl katlanabilirim? **13** Kendinize her oymaktan
bilge, anlayışlı, deneyimli adamlar seçin. Onları size önder
atayacağım.' **14** "Siz de bunun iyi olduğunu onayladınız. **15**
Böylece oymaklarınızın bilge ve deneyimli kişiler olan ileri
gelenlerini size önder atadım. Onlara biner, yüzer, ellişer,
onar kişilik toplulukların sorumluluğunu verdim. Oymaklarınız
için de yöneticiler görevlendirdim. **16** Ayrıca yargıçlarınıza,

‘Kardeşleriniz arasındaki sorunları dinleyin’ dedim, ‘Bir adamla İsrailli kardeşi ya da bir yabancı arasındaki davalarda adaletle karar verin. **17** Yargılarken kimseyi kayırmayın; küçüğe de, büyüğe de aynı gözle bakın. Hiç kimseden korkmayın. Yargı Tanrı'ya özgüdür. Çözemeyeceğiniz bir sorun olursa bana getirin, ben gerekeni yaparım.’ **18** O sırada yapmanız gereken her şeyi size buyurmuştum.” **19** “Sonra Tanrımız RAB'bin bize buyurduğu gibi Horev'den ayrıldık, Amorlular'ın dağlık bölgesine giden yoldan geçerek gördüğünüz o geniş ve korkunç çölü aşıp Kadeş-Barnea'ya vardık. **20** Size, ‘Tanrımız RAB'bin bize vereceği Amorlular'ın dağlık bölgesine vardınız’ dedim, **21** ‘İşte, Tanrınız RAB size ülkeyi verdi. Haydi, atalarınızın Tanrısı RAB'bin size söylediği gibi, gidip orayı mülk edinin. Korkmayın, yılmayın.’ **22** “O zaman hepiniz bana gelip, ‘Ülkeyi araştırmak için önümüzden adamlar gönderelim’ dediniz, ‘Hangi yoldan gideceğiz, hangi kentlere uğrayacağız? Bilgi versinler.’ **23** “Bu düşünceyi benimsedim. Her oymaktan birer kişi olmak üzere aranızdan on iki kişi seçtim. **24** Bunlar dağlık bölgeye çıkarak Eşkol Vadisi'ne varıp ülkeyi araştırdılar. **25** Dönüşte orada yetişen meyvelerden getirdiler ve, ‘Tanrımız RAB'bin bize vereceği ülke verimlidir’ diye haber verdiler. **26** “Ne var ki, siz oraya gitmek istemediniz. Tanrınız RAB'bin buyruğuna karşı geldiniz. **27** Çadırlarınızda söylenerek, ‘RAB bizden nefret ediyor’ dediniz, ‘Bizi Amorlular'ın eline verip yok etmek için Mısır'dan çıkardı. **28** Oraya niye gidelim? Kardeşlerimiz yöre halkının bizden daha güçlü, daha uzun boylu olduğunu söyleyerek cesaretimizi kırdılar. Kentler büyükmüş, göğe dek yükselen surlarla çevriliymiş. Orada Anaklılar'ı da görmüşler.’ **29** “Oysa ben size, ‘Onlardan korkmayın, yılmayın’ dedim, **30** ‘Önünüzden giden Tanrınız

RAB sizin için savaşacak. Gözünüzün önünde Mısır'da ve
çölde sizler için yaptıklarının aynısını yapacak. Tanrınız RAB'bin
buraya varıncaya dek, çocuğunu taşıyan bir adam gibi sizi
nasıl yol boyunca taşıdığını gördünüz.' **32** Bütün bunlara karşın
Tanrınız RAB'be güvenmediniz. **33** O RAB ki, çadırlarınızı
kurmanız için size yer aramak, gideceğiniz yolu göstermek için
geceleyin ateşte, gündüzün bulutta önünüzsıra gitti." **34** "RAB
yakınmalarınızı duyunca öfkelendi ve şöyle ant içti: **35** 'Atalarınıza
ant içerek söz verdiğim o verimli ülkeyi, bu kötü kuşaktan Yefunne
oğlu Kalev dışında hiç kimse görmeyecek. Yalnız o görecek,
ayak bastığı toprakları ona ve soyuna vereceğim. Çünkü o
bütün yüreğiyle RAB'bin yolunda yürüdü.' **37** "Sizin yüzünüzden
RAB bana da öfkelenerek, 'Sen de o ülkeye girmeyeceksin'
dedi, **38** 'Ama yardımcın Nun oğlu Yeşu oraya girecek. Onu
yüreklendir. İsrailliler'in ülkeyi mülk edinmesini o sağlayacak.
39 Tutsak olacak dediğiniz küçükleriniz, bugün iyiyle kötüyü
ayırt edemeyen çocuklarınız oraya girecekler. Ülkeyi onlara
vereceğim, orayı onlar mülk edinecekler. **40** Ama siz geri dönün,
Kamış Denizi yolundan çöle gidin.'" **41** "Bunun üzerine bana,
'RAB'be karşı günah işledik' dediniz, 'Tanrımız RAB'bin buyruğu
uyarınca gidip savaşacağız.' Sonra dağlık bölgede savaşmanın
kolay olacağını düşünerek her biriniz silahınızı kuşandınız. **42**
"Ama RAB bana şöyle dedi: 'Söyle onlara, savaşa gitmesinler.
Çünkü sizinle olmayacağım. Düşmanlarınızın önünde yenilgiye
uğrayacaksınız.' **43** "Sizi uyardım, ama dinlemediniz. RAB'bin
buyruğuna karşı geldiniz. Kendinize güvenerek dağlık bölgeye
çıktınız. **44** Dağlık bölgede yaşayan Amorlular size karşı çıktılar.
Arılar gibi sizi kovaladılar. Seir'den Horma Kenti'ne dek sizi
bozguna uğrattılar. **45** Geri döndünüz ve RAB'bin önünde

ağladınız. Ama RAB ne ağlayışınızı duydu, ne de size kulak astı.
46 Uzun süre Kadeş'te kaldınız.”

2 “Sonunda geri dönüp RAB'bin bana buyurduğu gibi Kamış
Denizi yolundan çöle gittik. Uzun süre Seir dağlık bölgesinde
dolanıp durduk. **2** “RAB bana, ‘Bu dağlık bölgenin çevresinde
yeterince dolaştınız’ dedi, ‘Şimdi kuzeye gidin.’ **4** Sonra halka şu
buyrukları vermemi söyledi: ‘Seir'de yaşayan kardeşlerinizin,
Esavoğulları'nın ülkesinden geçeceksiniz. Sizden korkacaklar.
Çok dikkatli davranın. **5** Onları savaşa kışkırtmayın. Size onların
ülkesinden hiçbir toprak parçası, ayağınızı basacak bir yer
bile vermeyeceğim. Çünkü Seir dağlık bölgesini mülk olarak
Esav'a verdim. **6** Yiyeceklerinizi, içeceklerinizi onlardan para
karşılığında alacaksınız.’ **7** “Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi
kutsadı. Bu geniş çölde dolanıp durduğunuz sürece sizi korudu.
Tanrınız RAB geçirdiğiniz bu kırk yıl boyunca sizlerleydi ve hiçbir
eksiğiniz olmadı. **8** “Böylece Seir'de yaşayan kardeşlerimizin,
Esavoğulları'nın yanından geçtik. Eylat ve Esyon-Gever'den
Arava'ya giden yoldan saparak yolculuğumuzu Moav Çölü
yolundan sürdürdük. **9** “RAB bana, ‘Moavlılar'a düşman gözüyle
bakma, onları savaşa kışkırtma’ dedi, ‘Onların ülkesinden hiçbir
toprak parçasını sana mülk olarak vermeyeceğim. Çünkü Ar
Kenti'ni Lut soyuna verdim.’” **10** –Daha önce orada Anaklılar
kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalık olan Emliler yaşıyordu. **11**
Emliler Anaklılar gibi Refalılar'dan sayılırdı. Ama Moavlılar onlara
Emliler adını takmıştı. **12** Daha önce Seir'de Horlular yaşardı.
Esavoğulları orayı onların elinden aldı. İsrailliler'in RAB'bin mülk
edinmek için kendilerine verdiği ülkede yaptıkları gibi, Esavoğulları
da Horlular'ı yok edip yerlerine yerleştiler.– **13** “RAB, ‘Haydi
kalkın, Zeret Vadisi'nden geçin’ dedi. Biz de Zeret Vadisi'nden

geçtik. **14** Kadeş-Barnea'dan yola çıkıp Zeret Vadisi'nden
geçinceye dek otuz sekiz yıl yol aldık. RAB'bin içtiği ant uyarınca,
İsrail halkından o kuşağın bütün savaşçıları yok olmuştu. **15**
RAB, ordugahtaki bütün savaşçıları ortadan kaldırıncaya dek
onları cezalandırmıştı. **16** "Topluluktaki bütün savaşçılar öldükten
sonra, **17** RAB bana şöyle dedi: **18** 'Bugün Moav topraklarından
ve Ar Kenti'nden geçeceksin. **19** Ammonlular'a yaklaştığında
onlara düşman gözüyle bakma, onları savaşa kışkırtma. Çünkü
mülk edinmen için Ammonlular'ın ülkesinden sana hiçbir toprak
parçası vermeyeceğim. O ülkeyi mülk olarak Lut soyuna verdim.'"
20 –Bu bölge Refalılar ülkesi diye bilinir. Refalılar önceden orada
yaşıyordu. Ammonlular onlara Zamzumlular adını takmıştı. **21**
Zamzumlular Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalıktılar.
Ama RAB onları Ammonlular'ın önünde yok etti. Ammonlular
Zamzumlular'ın topraklarını alıp yerlerine yerleştiler. **22** RAB
Seir'de yaşayan Esavoğulları için de aynısını yapmış, Horlular'ı
onların önünde yok etmişti. Esavoğulları Horlular'ın topraklarını
almış, yerlerine yerleşmişlerdi. Bugün de orada yaşıyorlar.
23 Gazze'ye kadar uzanan köylerde yaşayan Avvalılar'ı da
Kaftor'dan gelen Kaftorlular yok edip yerlerine yerleştiler.– **24**
"'Haydi kalkın! Arnon Vadisi'nden geçin! İşte Heşbon Kralı
Amorlu Sihon'u ve ülkesini elinize teslim ettim. Ona saldırın
ve ülkesini mülk edinmeye başlayın. **25** Bugünden başlayarak
göğün altındaki uluslara korkunuzu, dehşetinizi salacağım.
Haberinizi duyunca korkuyla titreyecekler.'" **26** "Bundan sonra
Kedemot Çölü'nden Heşbon Kralı Sihon'a barış önerileriyle
ulaklar gönderdim. Öneriler şöyleydi: **27** 'İzin ver, ülkenden
geçelim. Dosdoğru ana yoldan, sağa sola sapmadan geçeceğiz.
28 Yiyeceğimizi, içeceğimizi para karşılığında bize vereceksin.

Yeter ki ülkenden geçelim. Seir'de yaşayan Esavoğulları ile Ar Kenti'nde yaşayan Moavlılar sınırlarından geçmemize izin verdiler. Şeria Irmağı'ndan geçip Tanrımız RAB'bin bize vereceği ülkeye gitmemize sen de izin ver.' **30** Ne var ki, Heşbon Kralı Sihon ülkesinden geçmemize izin vermek istemedi. Tanrınız RAB, şimdi olduğu gibi, Sihon'u elinize teslim etmek için yüreğini duygusuzlaştırıp onu inatçı yaptı. **31** "RAB bana, 'İşte Sihon'u ve ülkesini senin eline teslim etmeye başladım. Haydi, ülkeyi ele geçir ve mülk edinmeye başla' dedi. **32** Sihon bizimle savaşmak için Yahesa'da bütün halkıyla karşımıza çıktı. **33** Tanrımız RAB onu elimize teslim etti. Onu, oğullarını ve bütün halkını yok ettik. **34** Bütün kentlerini ele geçirdik, hepsini yok ettik. Kadın, erkek, çocuk, kimseyi sağ bırakmadık. **35** Hayvanlara ve ele geçirdiğimiz kentlerdeki mallara ise el koyduk. **36** Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den ve vadideki kentten Gilat'a dek, ele geçirmediğimiz hiçbir kent kalmadı. Tanrımız RAB hepsini elimize teslim etti. **37** Ama Tanrımız RAB'bin buyruğu uyarınca, Ammonlular'ın ülkesine –Yabbuk Irmağı kıyılarına, dağlık bölgedeki kentlere– yaklaşmadınız."

3 "Bundan sonra dönüp Başan'a doğru ilerledik. Başan Kralı Og'la ordusu bizimle savaşmak için Edrei'de karşımıza çıktı. **2** RAB bana, 'Ondan korkma!' dedi, 'Çünkü onu da ordusuyla ülkesini de senin eline teslim ettim. Amorlular'ın Heşbon'da yaşayan Kralı Sihon'a yaptığının aynısını ona da yapacaksın.' **3** "Böylece Tanrımız RAB, Başan Kralı Og'u ve halkını da elimize teslim etti. Hiçbirini sağ bırakmadan hepsini yok ettik. **4** Bütün kentlerini ele geçirdik. Ele geçirmediğimiz tek kent kalmadı. Hepsi altmış kentti: Başan'da Og'un ülkesi olan bütün Argov bölgesi. **5** Bütün bu kentler yüksek surlarla, kapılarla, sürgülerle

sağlamlaştırılmıştı. Bunlardan başka surla çevrilmemiş birçok köy de vardı. **6** Heşbon Kralı Sihon'a yaptığımız gibi hepsini yok ettik. Her kenti, kadın, erkek ve çocuklarla birlikte, tümüyle yok ettik. **7** Hayvanlara ve kentlerdeki mallara ise el koyduk. **8** “Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki toprakları iki Amorlu kralın elinden aldık. **9** –Saydalılar Hermon'a Siryon, Amorlular'sa Senir derler.– **10** Ovadaki bütün kentleri, bütün Gilat'ı, Og'un ülkesine ait kentler olan Salka ve Edrei'ye uzanan bütün Başan'ı ele geçirdik.” **11** –Refalılar'dan yalnız Başan Kralı Og sağ kalmıştı. Og'un Ammonlular'ın Rabba Kenti'ndeki yatağı demirdendi. O gün kullanılan arşın ölçüsüne göre uzunluğu dokuz, eni dört arşındı.– **12** “O sırada ele geçirdiğimiz topraklardan Arnon Vadisi yakınındaki Aroer Kenti'nin kuzeyini, Gilat dağlık bölgesinin yarısıyla oradaki kentleri Ruben ve Gad oymaklarına verdim. **13** Gilat'ın geri kalan bölümünü ve Og'un ülkesi Başan'ı Manaşşe oymağının yarısına verdim. Başan'daki Argov bölgesi Refalılar ülkesi diye bilinirdi. **14** Manaşşe soyundan Yair, Geşur ile Maaka sınırına dek uzanan bütün Argov bölgesini aldı. Başan denilen bölgeye kendi adını verdi. Orası bugün de Havvot-Yair diye anılıyor. **15** Makir'e Gilat'ı verdim. **16** Gilat'la Arnon Vadisi arasında kalan toprakları Ruben ve Gad oymaklarına verdim. Vadinin ortası onların sınırıydı; Ammonlular'la sınırları ise Yabbuk Irmağı'ydı. **17** Arava'da da sınır Şeria Irmağı'ydı; Kinneret'ten Arava –Lut– Gölü'ne, doğuda Pisga yamaçlarının aşağısına kadar uzanıyordu. **18** “O zaman size şöyle buyruk verdim: ‘Tanrınız RAB mülk edinmek için bu ülkeyi size verdi. Bütün savaşçılarınız silahlı olarak İsrailli kardeşlerinizin önüsıra gitsin. **19** Ancak RAB sizi rahata erdirdiği gibi onları da rahata erdirene

ve onlar Tanrınız RAB'bin Şeria Irmağı'nın karşı yakasında kendilerine vereceği toprakları ele geçirene kadar, kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız –biliyorum, birçok hayvanınız var– size verdiğim kentlerde kalsın. Ondan sonra, her biriniz size verdiğim toprağa dönebilir.'" **21** "O zaman Yeşu'ya, 'Tanrın RAB'bin bu iki krala neler yaptığını gözlerinle gördün' dedim, 'RAB gideceğin bütün ülkelere aynısını yapacak. **22** Onlardan korkmayın! Tanrınız RAB sizin için savaşacak.' **23** "Sonra RAB'be yalvardım: **24** 'Ey Egemen RAB, büyüklüğünü ve güçlü elini bana göstermeye başladın. Gökte ve yerde senin yaptığın yüce işleri yapabilecek başka bir tanrı yok! **25** İzin ver de Şeria Irmağı'ndan geçip karşı yakadaki o verimli ülkeyi, o güzel dağlık bölgeyi ve Lübnan'ı göreyim.' **26** "Ama RAB sizin yüzünüzden bana öfkelendi, yalvarışıma kulak asmadı. Bana, 'Yeter artık!' dedi, 'Bir daha bu konudan söz etme bana. **27** Pisga Dağı'na çık. Batıya, kuzeye, güneye, doğuya bak. Gözlerinle gör. Çünkü Şeria Irmağı'ndan geçmeyeceksin. **28** Yeşu'ya görev ver. Onu güçlendir ve yüreklendir. Çünkü bu halk Şeria Irmağı'ndan onun önderliğinde geçecek. Göreceğin toprakları halka o miras olarak verecek.' **29** Böylece Beytpeor'un karşısındaki vadide kaldık."

4 "Şimdi, ey İsrail, size öğrettiğim kurallara, ilkelere kulak verin. Yaşamak, ülkeye girmek ve atalarınızın Tanrısı RAB'bin size vereceği toprakları mülk edinmek için bunlara uyun. **2** Size verdiğim buyruklara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın. Ama size bildirdiğim Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyun. **3** "RAB'bin Baal-Peor'da neler yaptığını kendi gözlerinizle gördünüz. Tanrınız RAB, Baal-Peor'a tapan herkesi aranızdan yok etti. **4** RAB'be bağlı kalan sizler ise hâlâ yaşamaktasınız. **5** "İşte, Tanrım RAB'bin buyruğu uyarınca size kurallar, ilkeler

verdim. Öyle ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede bunlara uyasınız. **6** Onlara sımsıkı bağlanın. Çünkü ne denli bilge ve anlayışlı olduğunuzu uluslara bunlar gösterecek. Bu kuralları duyunca, uluslar, ‘Bu büyük ulus gerçekten bilge ve anlayışlı bir halk!’ diyecek. **7** Tanrımız RAB her çağırdığımızda bize yakın olur. Tanrısı kendisine böylesine yakın olan başka bir büyük ulus var mı? **8** Bugün size verdiğim bu yasa gibi adil kuralları, ilkeleri olan başka bir büyük ulus var mı? **9** “Ancak gördüklerinizi unutmamaya, yaşamınız boyunca aklınızdan çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza anlatın. **10** Horev'de Tanrınız RAB'bin önünde durduğunuz günü anımsayın. RAB bana şöyle dedi: ‘Sözlerimi dinlemesi için halkı topla. Öyle ki, yaşamları boyunca benden korkmayı öğrensinler, çocuklarına da öğretsinler.’ **11** “Yaklaşıp dağın eteğinde durdunuz. Dağ göklere dek yükselen alevle tutuşmuştu. Kara bulutlar ve koyu bir karanlık vardı. **12** RAB size ateşin içinden seslendi. Siz konuşulanı duydunuz, ama konuşanı görmediniz. Yalnız bir ses duydunuz. **13** RAB uymanızı buyurduğu antlaşmayı, yani On Buyruk'u size açıkladı. Onları iki taş levha üstüne yazdı. **14** Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uymanız gereken kuralları, ilkeleri size öğretmemi buyurdu.” **15** “RAB Horev'de ateşin içinden size seslendiği gün hiçbir suret görmediniz. Bu nedenle kendinize çok dikkat edin. **16** Öyle ki, kendiniz için erkek ya da kadın, yerde yaşayan hayvan ya da gökte uçan kuş, küçük kara hayvanı ya da aşağıda suda yaşayan balık suretinde, heykel biçiminde put yaparak yoldan sapmayasınız. **19** Gözlerinizi göklere kaldırıp güneşi, ayı, yıldızları –gök cisimlerini– görünce sakın aldanmayın; eğilip onlara tapmayın. Tanrınız RAB bunları göğün altındaki halklara

pay olarak vermiştir. **20** Size gelince, RAB, bugün olduğu gibi
kendi halkı olmanız için, sizi alıp demir eritme ocağından,
Mısır'dan çıkardı. **21** "RAB sizin yüzünüzden bana öfkelendi.
Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmemem ve Tanrınız RAB'bin
size mülk olarak vereceği o verimli ülkeye girmemem için ant içti.
22 Ben bu toprakta öleceğim. Şeria Irmağı'ndan geçmeyeceğim.
Ama siz karşıya geçecek ve o verimli ülkeyi mülk edineceksiniz.
23 Tanrınız RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmayı unutmamaya,
kendinize Tanrınız RAB'bin yasakladığı herhangi bir şeyin
suretinde put yapmamaya dikkat edin. **24** Çünkü Tanrınız RAB
yakıp yok eden bir ateştir; kıskanç bir Tanrı'dır. **25** "Ülkede uzun
zaman oturduktan, çocuk ve torun sahibi olduktan sonra yoldan
sapar, kendinize herhangi bir şeyin suretinde put yapar, Tanrınız
RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak onu öfkelendirirseniz, **26**
bugün size karşı yeri göğü tanık gösteririm ki, mülk edinmek
için Şeria Irmağı'ndan geçip gideceğiniz ülkede kesinlikle ve
çabucak öleceksiniz. Orada uzun süre yaşamayacak, büsbütün
yok olacaksınız. **27** RAB sizi başka halkların arasına dağıtacak.
RAB'bin sizi süreceği ulusların arasında sayıca az olacaksınız.
28 Orada görmeyen, duymayan, yemeyen, koku almayan, insan
eliyle yapılmış, ağaçtan, taştan tanrılara tapacaksınız. **29** Ama
Tanrınız RAB'bi arayacaksınız. Bütün yüreğinizle, bütün canınızla
ararsanız, O'nu bulacaksınız. **30** Sıkıntıya düştüğünüzde ve
bütün bu olaylar başınıza geldiğinde, sonunda Tanrınız RAB'be
dönecek, O'nun sözüne kulak vereceksiniz. **31** Çünkü Tanrınız
RAB acıyan bir Tanrı'dır. Sizi bırakmaz, yok etmez ve atalarınıza
ant içerek yaptığı antlaşmayı unutmaz. **32** "Siz doğmadan önceki
geçmiş günleri, Tanrı'nın yeryüzünde insanı yarattığı günden
bu yana geçen zamanı soruşturun. Göklerin bir ucundan öbür

ucuna sorun. Bu kadar önemli bir olay hiç oldu mu, ya da buna benzer bir olay duyuldu mu? **33** Ateşin içinden seslenen Tanrı'nın sesini sizin gibi duyup da sağ kalan başka bir ulus var mı? **34** Hiçbir tanrı Tanrınız RAB'bin Mısır'da gözlerinizin önünde sizin için yaptığı gibi denemelerle, belirtilerle, şaşılası işlerle, savaşla, güçlü ve kudretli elle, büyük ve ürkütücü olaylarla gidip başka bir ulustan kendine bir ulus almaya kalkıştı mı? **35** "Bu olaylar RAB'bin Tanrı olduğunu ve O'ndan başkası olmadığını bilesiniz diye size gösterildi. **36** O sizi yola getirmek için gökten size sesini duyurdu. Yeryüzünde size büyük ateşini gösterdi. Ateşin içinden size sözlerini duyurdu. **37** Atalarınızı sevdiği ve onların soyunu seçtiği için sizi büyük gücüyle Mısır'dan kendisi çıkardı. **38** Amacı sizden daha büyük, daha güçlü ulusları önünüzden kovmak, onların ülkelerine girmenizi sağlamak, bugün olduğu gibi mülk edinmeniz için ülkelerini size vermekti. **39** "Bunun için, bugün RAB'bin yukarıda göklerde, aşağıda yeryüzünde Tanrı olduğunu, O'ndan başkası olmadığını bilin ve bunu aklınızdan çıkarmayın. **40** Size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik sağlaması ve Tanrınız RAB'bin sonsuza dek size vereceği bu topraklarda uzun yıllar yaşamanız için bugün size bildirdiğim RAB'bin kurallarına, buyruklarına uyun." **41** Bundan sonra Musa Şeria Irmağı'nın doğusunda üç kent ayırdı. **42** Öyle ki, önceden kin beslemediği bir komşusunu istemeyerek öldüren biri bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarabilsin. **43** Bu kentler şunlardı: Rubenliler için ovadaki kırsal bölgede Beser, Gadlılar için Gilat'taki Ramot, Manaşşeliler için Başan'daki Golan. **44** Musa'nın İsrailliler'e anlattığı yasa budur. **45** Mısır'dan çıktıktan sonra Musa'nın İsrailliler'e bildirdiği yasalar, kurallar, ilkeler bunlardır. **46** Musa bunları Şeria Irmağı'nın doğu

yakasında, Beytpeor karşısındaki vadide bildirdi. Burası daha önce Heşbon'da oturan Amorlular'ın Kralı Sihon'a ait topraklardı. Musa ile İsrailliler Mısır'dan çıktıklarında Sihon'u bozguna uğratmışlardı. **47** Onun ve Başan Kralı Og'un ülkesini, yani Şeria Irmağı'nın doğusunda yaşayan iki Amorlu kralın ülkesini ele geçirmişlerdi. **48** Bu topraklar, Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer Kenti'nden Sion, yani Hermon Dağı'na kadar uzanıyor, **49** Pisga Dağı'nın eteğindeki Arava Gölü'ne dek uzanan, Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki bütün Arava'yı kapsıyordu.

5 Musa bütün İsrailliler'i bir araya toplayarak şöyle dedi: "Ey İsrail, bugün size bildireceğim kurallara, ilkelere kulak verin! Onları öğrenin ve onlara uymaya dikkat edin! **2** Tanrımız RAB Horev Dağı'nda bizimle bir antlaşma yaptı. **3** RAB bu antlaşmayı atalarımızla değil, bizimle, bugün burada sağ kalan hepimizle yaptı. **4** RAB dağda ateşin içinden sizinle yüz yüze konuştu. **5** O zaman RAB'bin sözünü size bildirmek için RAB ile sizin aranızda durdum. Çünkü siz ateşten korkup dağa çıkmadınız. RAB şöyle seslendi: **6** "'Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim. **7** "'Benden başka tanrın olmayacak. **8** "'Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. **9** Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. **10** Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm. **11** "'Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır. **12** "'Tanrın RAB'bin buyruğu uyarınca Şabat Günü'nü tut ve kutsal say. **13** Altı

gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. **14** Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, öküzün, eşeğin ya da herhangi bir hayvanın, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Öyle ki, senin gibi erkek ve kadın kölelerin de dinlensinler. **15** Mısır'da köle olduğunu ve Tanrın RAB'bin seni oradan güçlü ve kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın. Tanrın RAB bu yüzden Şabat Günü'nü tutmanı buyurdu. **16** "'Tanrın RAB'bin buyruğu uyarınca annene babana saygı göster. Öyle ki, ömrün uzun olsun ve Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede üzerine iyilik gelsin. **17** "'Adam öldürmeyeceksin. **18** "'Zina etmeyeceksin. **19** "'Çalmayacaksın. **20** "'Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin. **21** "'Komşunun karısına kötü gözle bakmayacaksın. Komşunun evine, tarlasına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.' **22** "RAB bu sözleri dağda ateşin, bulutun, koyu karanlığın içinden bütün topluluğunuza yüksek sesle söyledi. Başka bir şey eklemedi. Sonra bunları iki taş levha üstüne yazıp bana verdi. **23** "Dağ alev alev yanarken karanlığın içinden sesi duyduğunuzda bütün oymak başlarınız ve ileri gelenlerinizle bana yaklaştınız. **24** 'Tanrımız RAB bize yüceliğini ve büyüklüğünü gösterdi' dediniz, 'Ateşin içinden sesini duyduk. Bugün Tanrı'nın insanla konuştuğunu ve insanın ölmediğini gördük. **25** Neden şimdi ölelim? Bu büyük ateş bizi yakıp yok edecek. Tanrımız RAB'bin sesini bir daha duyarsak öleceğiz. **26** Ateşin içinden seslenen, yaşayan Tanrı'nın sesini bizim gibi duyup da sağ kalan var mı? **27** Sen git, Tanrımız RAB'bin söyleyeceklerini dinle. Sonra Tanrımız RAB'bin bütün söylediklerini bize anlat. Biz de kulak verip uyacağız.' **28** "RAB benimle yaptığınız konuşmayı duyunca,

şöyle dedi: ‘Bu halkın sana neler söylediğini duydum. Bütün
söyledikleri doğrudur. 29 Keşke benden korksalardı ve bütün
buyruklarıma uymak için her zaman yürekten istekli olsalardı! O
zaman kendilerine ve çocuklarına sürekli iyilik gelirdi. 30 “‘Git,
çadırlarına dönmelerini söyle. 31 Ama sen burada yanımda
dur. Sana bütün buyrukları, kuralları, ilkeleri vereceğim. Bunları
halka sen öğreteceksin. Öyle ki, mülk edinmek için kendilerine
vereceğim ülkede hepsine uysunlar.’ 32 “Tanrınız RAB'bin size
buyurduklarına uymaya özen gösterin. Onlardan sağa sola
sapmayın. 33 Tanrınız RAB'bin size buyurduğu yollarda yürüyün.
Öyle ki, mülk edineceğiniz ülkede sağ kalasınız, başarılı ve uzun
ömürlü olasınız.”

6 “Tanrınız RAB'bin size öğretmek için bana verdiği buyruklar,
kurallar, ilkeler bunlardır. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede
onlara uyun. 2 Yaşamınız boyunca siz, çocuklarınız ve
torunlarınız, size verdiğim bütün kurallara, buyruklara uyarak
Tanrınız RAB'den korkun ki, ömrünüz uzun olsun. 3 Kulak
ver, ey İsrail! Söz dinleyin ki, üzerinize iyilik gelsin, atalarınızın
Tanrısı RAB'bin size verdiği söz uyarınca süt ve bal akan
ülkede bol bol çoğalasınız. 4 “Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek
RAB'dir. 5 Tanrınız RAB'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla,
bütün gücünüzle seveceksiniz. 6 Bugün size verdiğim bu
buyrukları aklınızda tutun. 7 Onları çocuklarınıza belletin.
Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan
söz edin. 8 Bir belirti olarak onları ellerinize bağlayın, alın sargısı
olarak takın. 9 Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına
yazın.” 10 “Tanrınız RAB atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a
içtiği ant uyarınca, sizi vereceği ülkeye –inşa etmediğiniz büyük
ve güzel kentleri, biriktirmediğiniz iyi eşyalarla dolu evleri,

siz emek vermeden kazılmış sarnıçları, dikmediğiniz bağları, zeytinlikleri olan ülkeye– götürecek. Orada yiyip doyacaksınız. **12** O zaman dikkat edin! Sizi Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıkaran RAB'bi unutmayın. **13** “Tanrınız RAB'den korkacaksınız; O'na kulluk edecek ve O'nun adıyla ant içeceksiniz. **14** Başka ilahların, çevrenizdeki ulusların taptığı hiçbir ilahın ardınca gitmeyeceksiniz. **15** Çünkü aranızda olan Tanrınız RAB kıskanç bir Tanrı'dır. Öfkelenirse sizi yeryüzünden yok eder. **16** Massa'da olduğu gibi, Tanrınız RAB'bi denemeyeceksiniz. **17** Tanrınız RAB'bin buyruklarına, size verdiği yasalara, kurallara uymaya dikkat edeceksiniz. **18** RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yapacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin, RAB'bin atalarınıza ant içerek söz verdiği verimli ülkeyi mülk edinesiniz. **19** RAB de sözü uyarınca bütün düşmanlarınızı önünüzden kovacak. **20** “Gelecekte çocuklarınız size, ‘Tanrımız RAB'bin size verdiği yasaların, kuralların, ilkelerin anlamı nedir?’ diye sorunca, **21** onlara şöyle diyeceksiniz: ‘Mısır'da firavunun köleleriydik. RAB bizi güçlü eliyle oradan çıkardı. **22** Gözlerimizin önünde Mısır'a, firavuna, ailesine karşı belirtiler, büyük ve korkunç işler yaptı. **23** Atalarımıza ant içerek söz verdiği ülkeye götürmek ve orayı bize vermek için bizi Mısır'dan çıkardı. **24** Sürekli üzerimize iyilik gelmesi ve bugün olduğu gibi sağ kalmamız için Tanrımız RAB bütün bu kurallara uymamızı ve kendisinden korkmamızı buyurdu. **25** Tanrımız RAB'bin önünde, verdiği bu buyruklara uymaya dikkat edersek, bunu bize doğruluk sayacaktır.’”

7 “Tanrınız RAB mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, önünüzden birçok ulusu –Hititler'i, Girgaşlılar'ı, Amorlular'ı, Kenanlılar'ı, Perizliler'i, Hivliler'i, Yevuslular'ı, sizden daha büyük ve daha güçlü yedi ulusu– kovacak. **2** Tanrınız RAB

bu ulusları elinize teslim ettiğinde, onları bozguna uğrattığınızda, tümünü yok etmelisiniz. Bu uluslarla antlaşma yapmayacaksınız, onlara acımayacaksınız. **3** Kız alıp vermeyeceksiniz. Kızlarınızı oğullarına vermeyeceksiniz; oğullarınıza da onlardan kız almayacaksınız. **4** Çünkü onlar oğullarınızı beni izlemekten saptıracak, başka ilahlara tapmalarına neden olacaklardır. O zaman RAB size öfkelenecek ve sizi çabucak yok edecek. **5** Onlara şöyle yapacaksınız: Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını devirecek, öbür putlarını yakacaksınız. **6** “Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. Tanrınız RAB, öz halkı olmanız için, yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti. **7** RAB'bin sizi sevmesinin ve seçmesinin nedeni öbür halklardan daha kalabalık olduğunuzdan değil. Siz sayıca öbür halklardan azdınız. **8** RAB size sevgisini göstermek ve atalarınıza ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı; köle olduğunuz ülkeden, Mısır Firavunu'nun elinden sizi kurtardı. **9** Tanrınız RAB'bin Tanrı olduğunu bilin. O güvenilir Tanrı'dır. Kendisini sevenlerin, buyruklarına uyanların bininci kuşağına kadar antlaşmasına bağlı kalır. **10** Kendisinden nefret edenlere ise üzerlerine yıkım göndererek karşılık verir. RAB kendisinden nefret edene karşılık vermekte gecikmeyecek. **11** Onun için, bugün size bildirdiğim buyruklara, kurallara, ilkelere uymaya dikkat edin.” **12** “Bu ilkeleri dinler, onlara özenle uyarsanız, Tanrınız RAB atalarınıza ant içerek verdiği söz uyarınca sizinle yaptığı antlaşmaya bağlı kalacak. **13** Sizi sevecek, kutsayacak, çoğaltacak. Atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede rahminizin meyvesini, toprağınızın ürününü –tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını– sığırlarınızın buzağılarını, sürülerinizin kuzularını bereketli kılacak. **14**

Öbür halklardan daha çok kutsanmış olacaksınız. Erkekleriniz, kadınlarınız, hayvanlarınız arasında döl vermeyen olmayacak. **15** RAB her türlü hastalığı sizden uzaklaştıracak. Mısır'da gördüğünüz korkunç hastalıklardan hiçbirini size vermeyecek. Bütün bu hastalıkları sizden nefret edenlere verecek. **16** Tanrınız RAB'bin elinize teslim edeceği halkların tümünü yok edeceksiniz. Onlara acımayacaksınız. İlahlarına tapmayacaksınız. Çünkü bu sizin için tuzak olacaktır. **17** "'Bu uluslar bizden daha güçlü. Onları nasıl kovabiliriz?' diye düşünebilirsiniz. **18** Onlardan korkmayacaksınız. Tanrınız RAB'bin firavuna ve bütün Mısır'a yaptıklarını her zaman anımsayın. **19** Tanrınız RAB'bin sizi Mısır'dan çıkarmak için yaptığı büyük denemeleri, belirtileri, şaşılası işleri, güçlü ve kudretli elini gözlerinizle gördünüz. Tanrınız RAB şimdi korktuğunuz bütün bu halklara aynısını yapacaktır. **20** Sizden gizlenerek sağ kalmış olanların üzerine, hepsi yok olana dek eşekarısı gönderecek. **21** Onlardan yılmayacaksınız. Aranızda olan Tanrınız RAB ulu ve heybetli bir Tanrı'dır. **22** Bu ulusları önünüzden azar azar kovacak. Onları birden ortadan kaldıramazsınız. Yoksa çevrenizde yabanıl hayvanlar çoğalır. **23** Tanrınız RAB onları elinize teslim edecek ve hepsi yok oluncaya dek onları şaşkına çevirecek. **24** Krallarını elinize teslim edecek; adlarını göğün altından sileceksiniz. Onları yok edene dek kimse size karşı duramayacak. **25** İlahlarını simgeleyen putları yakacaksınız; üzerlerindeki altına, gümüşe göz dikmeyecek, bunları kendinize ayırmayacaksınız. Öyle ki, tuzağa düşmeyesiniz. Bu putlar Tanrınız RAB'bin gözünde iğrençtir. **26** Bu iğrenç şeyleri evinize getirmeyeceksiniz, yoksa siz de onlar gibi yok olursunuz. Onlardan çok nefret edecek, tiksineceksiniz; çünkü onlar yok olmaya mahkûmdur."

8 “Bugün size bildirdiğim buyruklara tam tamına uyun ki,
yaşayasınız, çoğalasınız ve gidip RAB'bin atalarınıza ant içerek
söz verdiği ülkeyi mülk edinesiniz. **2** Tanrınız RAB'bin sizi
kırk yıl boyunca çölde dolaştırdığı uzun yolculuğu anımsayın!
Buyruklarına uyup uymayacağınızı, amacınızın ne olduğunu
öğrenmek için sizi sıkıntılara sokarak sınadı. **3** Sizi aç bırakarak
sıkıntıya soktu. Sonra sizin de atalarınızın da bilmediği man ile
sizi doyurdu. İnsanın yalnız ekmekle yaşamadığını, RAB'bin
ağzından çıkan her sözle yaşadığını size öğretmek için yaptı
bunu. **4** Kırk yıl ne giysileriniz eskidi, ne de ayaklarınız şişti.
5 Tanrınız RAB'bin, çocuğunu eğiten bir baba gibi, sizi nasıl
eğittiğini anlayın. **6** “Onun için, Tanrınız RAB'bin buyruklarına
uyun. Yollarında yürüyün, O'ndan korkun. **7** Tanrınız RAB sizi
verimli bir ülkeye götürüyor. Öyle bir ülke ki, ırmakları, pınarları,
derelerden tepelerden çıkan su kaynakları vardır; **8** buğdayı,
arpası, üzümü, inciri, narı, zeytinyağı, balı vardır. **9** Sıkıntısız
ekmek yiyebileceğiniz, hiçbir şeye gereksinim duymayacağınız
bir ülkedir. Öyle bir ülke ki, kayaları demirdir, dağlarından
bakır çıkarabilirsiniz. **10** “Yiyip doyunca, size verdiği verimli
ülke için Tanrınız RAB'be övgüler sunun. **11** Tanrınız RAB'bi
unutmamaya dikkat edin. Bugün size bildirdiğim buyruklarını,
ilkelerini, kurallarını savsaklamayın. **12** Yiyip doyduğunuzda,
güzel evler yapıp yerleştiğinizde, **13** sığırlarınız, davarlarınız
çoğaldığında, altınınız, gümüşünüz ve her şeyiniz arttığında,
14 böbürlenmemeye ve sizi Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden
çıkaran Tanrınız RAB'bi unutmamaya dikkat edin. **15** RAB
o büyük ve korkunç çölde, zehirli yılanlarla, akreplerle dolu
o kurak, susuz toprakta sizi yürüttü. Size sert kayadan su
çıkardı. **16** Atalarınızın bilmediği man ile sizi çölde doyurdu.

Sizi sıkıntıya soktu, sınadı. Öyle ki, sonunda üzerinize iyilik gelsin. **17** ‘Bu serveti toplayan kendi yeteneğimiz, güçlü elimizdir’ diye düşünebilirsiniz. **18** Ancak bu serveti toplama yeteneğini size verenin Tanrınız RAB olduğunu anımsayın. Atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı sürdürmek amacıyla bugün de bunu yapıyor. **19** “Tanrınız RAB'bi unutur, başka ilahların ardınca giderseniz, onlara tapar, önlerinde yere kapanırsanız, bugün size açıkça belirtirim ki, tamamen yok olacaksınız. **20** Tanrınız RAB önünüzden ulusları yok ettiği gibi, sözüne kulak vermediğiniz için sizi de yok edecek.

9 “Ey İsrail, kulak ver! Bugün sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edinmek için Şeria Irmağı'ndan geçeceksiniz. Onların kentleri büyük, surları göğe dek yükseliyor. **2** Bu güçlü, uzun boylu halk Anaklılar'dır. Onları biliyorsunuz. ‘Kim Anaklılar'a karşı durabilir?’ deyişini duydunuz. **3** Bilin ki, yakıp yok eden ateş olan Tanrınız RAB önünüzden gidecek. Onları ortadan kaldıracak, size boyun eğmelerini sağlayacak. Onları kovacaksınız, RAB'bin verdiği söz uyarınca bir çırpıda yok edeceksiniz.” **4** “Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden kovunca, ‘RAB doğruluğumuzdan ötürü bu ülkeyi mülk edinelim diye bizi buraya getirdi’ diye düşünmeyin. Çünkü RAB, bu ulusları yaptıkları kötülükler yüzünden önünüzden kovuyor. **5** Onların topraklarını mülk edinmeye gitmenizin nedeni doğruluğunuz, erdeminiz değildir. Tanrınız RAB bu ulusları kötülükleri yüzünden ve atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için önünüzden kovacak. **6** Şunu anlayın ki, Tanrınız RAB'bin bu verimli toprakları mülk edinesiniz diye size vermesinin nedeni doğruluğunuz değildir. Çünkü siz dikbaşlı bir halksınız. **7** “Tanrınız RAB'bi çölde nasıl kızdırdığınızı anımsayın,

hiç unutmayın. Mısır'dan çıktığınız günden buraya varıncaya dek, RAB'be sürekli karşı geldiniz. **8** Horev Dağı'nda RAB'bi öyle kızdırdınız ki, sizi yok edecek kadar öfkelendi. **9** Daha önce taş levhaları –RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın levhalarını– almak için dağa çıkmıştım; orada kırk gün, kırk gece kaldım. Ne yedim, ne içtim. **10** RAB Tanrı parmağıyla yazmış olduğu iki taş levhayı bana verdi. Bu levhalar, dağda toplandığınız gün RAB'bin ateşin içinden size bildirdiği bütün buyrukları içermekteydi. **11** Kırk gün, kırk gece sonra RAB bana iki taş levhayı, antlaşma levhalarını verdi. **12** "'Haydi, buradan hemen in' dedi, 'Çünkü Mısır'dan çıkardığın halkın yoldan çıktı. Onlara buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir put yaptılar.' **13** Sonra RAB bana, 'Bu halkı gördüm' dedi, 'İşte dikbaşlı bir halk! **14** Bırak da onları yok edeyim; adlarını da göğün altından sileyim. Seni onlardan daha güçlü, daha büyük bir ulus kılayım.' **15** "Dönüp dağdan aşağıya indim. Dağ alev alev yanıyordu. Antlaşmanın iki levhası iki elimdeydi. **16** Tanrınız RAB'be karşı günah işlediğinizi gördüm. Kendinize buzağıya benzer bir dökme put yapmıştınız. RAB'bin size buyurduğu yoldan hemen sapmıştınız. **17** Bu yüzden iki levhayı fırlatıp attım, gözünüzün önünde parçaladım. **18** Bir kez daha RAB'bin huzurunda bir şey yemeden, içmeden kırk gün kırk gece yere kapanıp kaldım. Çünkü günah işlemiştiniz; RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak O'nu öfkelendirmiştiniz. **19** RAB'bin kızgın öfkesi karşısında korktum. Öfkesi sizi yok edecek kadar alevlenmişti. Ama RAB yakarışımı yine duydu. **20** RAB Harun'a da onu yok edecek kadar öfkelenmişti. O sırada Harun için de yakardım. **21** Yaptığınız günahlı nesneyi, o buzağıya benzer dökme putu alıp yaktım. Parçalayıp ince toz haline getirinceye dek ezdim. Sonra tozu dağdan akan dereye attım. **22** "Tavera'da,

Massa'da, Kivrot-Hattaava'da da RAB'bi öfkelendirdiniz. **23** RAB sizi Kadeş-Barnea'dan gönderirken, ‘Gidin, size vereceğim ülkeyi mülk edinin’ diye buyurmuştu. Sizse Tanrınız RAB'bin buyruğuna karşı geldiniz. O'na güvenmediniz, sözüne kulak vermediniz. **24** Sizi tanıdığım günden bu yana RAB'be sürekli karşı geldiniz. **25** “RAB sizi yok edeceğini söylediği için, kırk gün kırk gece O'nun önünde yere kapanıp kaldım. **26** RAB'be şöyle yakardım: ‘Ey Egemen RAB, büyük kudretinle kurtarıp güçlü elinle Mısır'dan çıkardığın halkını, kendi mirasını yok etme. **27** Kulların İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u anımsa. Bu halkın dikbaşlılığını, kötülüğünü, günahını dikkate alma. **28** Yoksa bizi çıkardığın ülkenin halkı, ‘RAB söz verdiği ülkeye götüremediği, onlardan nefret ettiği için çölde yok etmek amacıyla onları Mısır'dan çıkardı’ diyecek. **29** Oysa onlar, büyük güçle ve kudretli elinle Mısır'dan çıkardığın kendi halkın ve mirasındır.’”

10 “O zaman RAB bana, ‘Öncekiler gibi iki taş levha kes ve dağa, yanıma çık’ dedi, ‘Ağaçtan bir sandık yap. **2** Parçaladığın önceki levhalara yazılı buyrukları yeni levhalara yazacağım. Sonra onları sandığa koyacaksın.’ **3** “Böylece akasya ağacından bir sandık yaptım. Öncekiler gibi iki taş levha kestim. İki levhayı da alıp dağa çıktım. **4** RAB dağda toplandığınız gün ateşin içinden size bildirdiği On Buyruk'u, daha önce yaptığı gibi, bu levhalara yazdı ve bana verdi. **5** Sonra dönüp dağdan indim. RAB'bin buyruğu uyarınca, levhaları yaptığım sandığa koydum. Orada duruyorlar.” **6** –İsrailliler Yaakanoğulları'na ait kuyulardan ayrılıp Mosera'ya gittiler. Harun orada öldü ve gömüldü. Yerine oğlu Elazar kâhin oldu. **7** İsrailliler oradan Gudgoda'ya, sonra da akarsular bölgesi olan Yotvata'ya göç ettiler. **8** O zaman RAB, kendi Antlaşma Sandığı'nı taşıması, kendisine hizmet

etmek üzere önünde durması ve O'nun adıyla kutsaması için
Levililer oymağını ayırdı. Bugün de aynı görevi yapıyorlar. **9**
Bu yüzden Levililer kardeşleri olan öbür oymaklar gibi pay ve
mülk almadılar. Tanrınız RAB'bin onlara verdiği söz uyarınca
onların mirası RAB'dir.– **10** "Daha önce yaptığım gibi dağda kırk
gün, kırk gece kaldım. RAB yine yakarışımı duydu ve sizi yok
etmek istemedi. **11** Sonra, 'Kalk, git' dedi, 'Onları atalarına ant
içerek söz verdiğim ülkeye götür. Gidip orayı mülk edinsinler.'"
12 "Şimdi, ey İsrail halkı, Tanrınız RAB sizden ne istiyor? Yalnız
şunu istiyor: Tanrınız RAB'den korkun, O'nun yollarında yürüyün,
O'nu sevin; bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kulluk edin;
13 üzerinize iyilik gelsin diye bugün size bildirdiğim buyruklarına,
kurallarına uyun. **14** Gökler de, göklerin gökleri de, yeryüzü ve
içindeki her şey Tanrınız RAB'bindir. **15** Öyleyken RAB atalarınızı
sevdi, onlara bağlandı. Bugün olduğu gibi, onların soyu olan
sizleri bütün halkların arasından seçti. **16** Yüreklerinizi RAB'be
adayın, bundan böyle dikbaşlı olmayın. **17** Çünkü Tanrınız RAB,
tanrıların Tanrısı, rablerin Rabbi'dir. O kimseyi kayırmayan,
rüşvet almayan, ulu, güçlü, heybetli Tanrı'dır. **18** Öksüzlerin, dul
kadınların hakkını gözetir. Yabancıları sever, onlara yiyecek,
giyecek sağlar. **19** Siz de yabancıları seveceksiniz. Çünkü
Mısır'da siz de yabancıydınız. **20** Tanrınız RAB'den korkun,
O'na kulluk edin. O'na bağlı kalın ve O'nun adıyla ant için. **21** O
övgünüzdür. Gözlerinizle gördüğünüz o büyük, heybetli belirtileri
sizin için gerçekleştiren Tanrınız'dır. **22** Mısır'a giden atalarınız
yetmiş kişiydi. Şimdiyse Tanrınız RAB sizi göklerdeki yıldızlar
kadar çoğalttı."

11 "Tanrınız RAB'bi sevin. Uyarılarına, kurallarına, ilkelerine,
buyruklarına her zaman uyun. **2** Unutmayın ki, Tanrınız

RAB'bin tedibini görüp yaşayanlar çocuklarınız değil, sizsiniz:
Büyüklüğünü, güçlü elini, kudretini, **3** belirtilerini, Mısır'da firavuna
ve bütün ülkesine yaptıklarını; **4** Mısır ordusuna, atlarına, savaş
arabalarına neler yaptığını; Mısırlılar sizi kovalarken onları nasıl
Kamış Denizi'nin suları altında bıraktığını, onları nasıl yok ettiğini
gördünüz. **5** Buraya varıncaya dek RAB'bin çölde sizin için
neler yaptığını; **6** Rubenoğulları'ndan Eliav'ın oğulları Datan'la
Aviram'a neler ettiğini; bütün İsrail'in gözü önünde yerin nasıl
yarıldığını, onları, ailelerini, çadırlarını ve onlara ait her canlıyı
nasıl yuttuğunu gören çocuklarınız değil, sizsiniz. **7** RAB'bin
yaptığı bu büyük işlerin tümünü gören sizsiniz. **8** "Bugün size
bildirdiğim buyrukların tümüne uyun ki, güçlü olasınız, mülk
edinmek üzere Şeria Irmağı'ndan geçip ülkeyi ele geçiresiniz. **9**
RAB'bin ant içerek atalarınıza ve soylarına söz verdiği süt ve
bal akan ülkede ömrünüz uzun olsun. **10** Mülk edinmek için
gideceğiniz ülke, çıkmış olduğunuz Mısır gibi değildir. Orada
tohumunuzu eker, sebze bahçesi gibi zorlukla sulardınız. **11**
Mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkenin ise dağları, dereleri
vardır. Toprağı gökten yağan yağmurla sulanır. **12** Orası Tanrınız
RAB'bin kayırdığı bir ülkedir. Tanrınız RAB orayı bütün yıl
sürekli gözetir. **13** "Tanrınız RAB'bi sevmek, bütün yüreğinizle,
bütün canınızla O'na kulluk etmek için bugün size bildirdiğim
buyruklara iyice kulak verirseniz, **14** RAB ülkenize ilk ve son
yağmuru vaktinde yağdıracak. Öyle ki, tahılınızı, yeni şarabınızı,
zeytinyağınızı toplayasınız. **15** RAB tarlalarda hayvanlarınız
için ot sağlayacak, siz de yiyip doyacaksınız. **16** Sakının,
ayartılıp yoldan çıkmayasınız; başka ilahlara tapmayasınız,
önlerinde eğilmeyesiniz. **17** Öyle ki, RAB size öfkelenmesin;
yağmur yağmasın, toprak ürün vermesin diye gökleri kapamasın;

size vereceği verimli ülkede çabucak yok olmayasınız. **18** “Bu sözlerimi aklınızda ve yüreğinizde tutun. Bir belirti olarak ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın. **19** Onları çocuklarınıza öğretin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin. **20** Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın. **21** Öyle ki, RAB'bin atalarınıza vermeye söz verdiği topraklar üzerinde sizin de, çocuklarınızın da ömrü uzun olsun ve yeryüzünün üstünde gökler olduğu sürece orada yaşayasınız. **22** “Uymanız için size bildirdiğim bu buyrukları eksiksiz yerine getirir, Tanrınız RAB'bi sever, yollarında yürür, O'na bağlı kalırsanız, **23** RAB bu ulusların tümünü önünüzden kovacak. Sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edineceksiniz. **24** Ayak basacağınız her yer sizin olacak. Sınırlarınız çölden Lübnan'a, Fırat Irmağı'ndan Akdeniz'e kadar uzanacak. **25** Hiç kimse size karşı koyamayacak. Tanrınız RAB, size verdiği söz uyarınca, ayak basacağınız her yere dehşetinizi, korkunuzu saçacaktır. **26** “Bakın, bugün önünüze kutsamayı ve laneti koyuyorum: **27** Bugün size bildirdiğim Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyarsanız kutsanacaksınız. **28** Ama Tanrınız RAB'bin buyruklarını dinlemez, bilmediğiniz başka ilahların ardınca giderek bugün size buyurduğum yoldan saparsanız, lanete uğrayacaksınız. **29** Tanrınız RAB mülk edinmek için gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, Gerizim Dağı'nda kutsama yapacak, Eval Dağı'nda lanet okuyacaksınız. **30** Bu iki dağ Şeria Irmağı'nın karşı yakasında, yolun batısında, Arava'da oturan Kenanlılar ülkesinde, Gilgal karşısında, More meşeliği yanındadır. **31** Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeyi mülk edinmek için Şeria Irmağı'ndan geçmek üzeresiniz. Orayı ele

geçirip yerleştiğinizde, **32** bugün size bildirdiğim bütün kurallara, ilkelere uymaya dikkat edin.”

12 “Atalarınızın Tanrısı RAB'bin mülk edinmek için size verdiği ülkede yaşamınız boyunca uymanız gereken kurallar, ilkeler şunlardır: **2** Topraklarını alacağınız ulusların ilahlarına taptıkları yüksek dağlardaki, tepelerdeki, bol yapraklı her ağacın altındaki yerleri tümüyle yıkacaksınız. **3** Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını yakacak, öbür putlarını parça parça edeceksiniz. İlahlarının adlarını oradan sileceksiniz. **4** “Siz Tanrınız RAB'be bu biçimde tapmamalısınız. **5** Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için bütün oymaklarınız arasından seçeceği yere, konutuna yönelmeli, oraya gitmelisiniz. **6** Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, dilek adaklarınızı, gönülden verdiğiniz sunuları, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını oraya götüreceksiniz. **7** Orada, sizi kutsayan Tanrınız RAB'bin huzurunda, siz de aileleriniz de yiyeceksiniz ve el attığınız her işte sevinç bulacaksınız. **8** “Bugün burada yaptığımızı yapmayın; herkes kendi gözünde doğru olanı yapıyor. **9** Çünkü Tanrınız RAB'bin size vereceği dinlenme yerine, mülke daha ulaşmadınız. **10** Ama Şeria Irmağı'ndan geçip Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeye yerleşeceksiniz. RAB sizi çevrenizdeki bütün düşmanlarınızdan kurtarıp rahata kavuşturacak. Güvenlik içinde yaşayacaksınız. **11** Tanrınız RAB adını yerleştirmek için bir yer seçecek. Size buyurduğum her şeyi oraya götüreceksiniz: Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, RAB'be adadığınız bütün özel adaklarınızı. **12** Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer Tanrınız RAB'bin huzurunda sevineceksiniz. Çünkü Levililer'in sizin gibi kendilerine

ait payları ve mülkleri yoktur. **13** Yakmalık sunularınızı herhangi bir yerde sunmamaya dikkat edin. **14** Yakmalık sunularınızı RAB'bin oymaklarınızın birinde seçeceği yerde sunacaksınız. Size buyurduğum her şeyi orada yapacaksınız. **15** “Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı ölçüde, yaşadığınız kentlerde dilediğiniz kadar hayvan kesip etini yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi, bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir. **16** Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akıtacaksınız. **17** Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondalığını, sığırlarınızın, davarlarınızın ilk doğanlarını, adadıklarınızın tümünü, gönülden verdiğiniz sunuları, bağışlarınızı yaşadığınız kentlerde yememelisiniz. **18** Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde oturan Levililer bunları Tanrınız RAB'bin huzurunda, O'nun seçeceği yerde yiyeceksiniz. Tanrınız RAB'bin huzurunda el attığınız her işte sevinç bulacaksınız. **19** Ülkede yaşadığınız sürece Levililer'i yüzüstü bırakmamaya dikkat edin. **20** “Tanrınız RAB size verdiği söz uyarınca sınırınızı genişlettiğinde, et yemeye istek duyup, ‘Et yiyeceğiz’ derseniz, dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz. **21** Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yer sizden uzaksa, buyruğum uyarınca RAB'bin size verdiği sığırlardan, davarlardan kesebilirsiniz. Kentlerinizde dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz. **22** Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir. **23** Ama kan yememeye dikkat edin. Çünkü ete can veren kandır. Etle birlikte canı yememelisiniz. **24** Kan yememelisiniz; kanı su gibi toprağa akıtacaksınız. **25** Kan yemeyeceksiniz. Öyle ki, size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik gelsin. Böylece RAB'bin gözünde doğru olanı yapmış olursunuz. **26** “Kutsal sunularınızı, dilek adaklarınızı alıp RAB'bin seçeceği yere gideceksiniz. **27**

Yakmalık sunularınızı, eti ve kanı Tanrınız RAB'bin sunağında sunacaksınız. Kurbanınızın kanı Tanrınız RAB'bin sunağına akacak. Ama eti yiyebilirsiniz. **28** Size bildirdiğim bütün bu buyruklara iyice uyun ki, size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza sürekli iyilik gelsin. Böylece Tanrınız RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yapmış olacaksınız." **29** "Tanrınız RAB topraklarını alacağınız ulusları önünüzden yok edecek. Topraklarını miras alıp orada yaşadığınızda **30** ve onları yok ettiğinizde, onların tuzaklarına düşmekten sakının. İlahlarına yönelip, 'Bu uluslar ilahlarına nasıl tapıyorlardı? Biz de aynısını yapalım' demeyin. **31** Tanrınız RAB'be bu biçimde tapınmayacaksınız. Onlar ilahlarına RAB'bin tiksindiği iğrenç şeyler sunuyorlar. Oğullarını, kızlarını bile yakarak ilahlarına kurban ediyorlar. **32** "Size bildirdiğim bütün buyruklara iyice uyun. Bunlara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın.

13 "Aranızdan bir peygamber ya da düş gören biri çıkarsa, bir belirtiyi ya da şaşılası bir olayı önceden bildirirse, **2** 'Bilmediğiniz başka ilahlara yönelip tapınalım' derse, söz ettiği belirti, şaşılası olay gerçekleşse bile, **3** o peygamberi ya da düş göreni dinlememelisiniz. Tanrınız RAB kendisini bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevip sevmediğinizi anlamak için sizi sınamaktadır. **4** Tanrınız RAB'bin ardınca yürüyün, O'ndan korkun. Buyruklarına uyun, O'nun sözüne kulak verin. O'na kulluk edin, O'na bağlı kalın. **5** O peygamber ya da düş gören öldürülecek. O, sizi Mısır'dan çıkaran, köle olduğunuz ülkeden kurtaran Tanrınız RAB'be karşı gelmeye kışkırttı. Tanrınız RAB'bin yürümenizi buyurduğu yoldan sizi saptırmaya çalıştı. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız. **6** "Öz kardeşin, oğlun, kızın, sevdiğin karın ya da en yakın dostun seni gizlice ayartmaya çalışır, senin ve atalarının

önceden bilmediğiniz, dünyanın bir ucundan öbür ucuna dek uzakta, yakında, çevrenizde yaşayan halkların ilahları için, ‘Haydi gidelim, bu ilahlara tapalım’ derse, **8** ona uymayacak, onu dinlemeyeceksin. Ona acımayacak, sevecenlik göstermeyecek, onu korumayacaksın. **9** Onu kesinlikle öldüreceksin. Onu önce sen, sonra bütün halk taşa tutsun. **10** Taşlayarak öldürün onu. Çünkü Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden sizi çıkaran Tanrınız RAB'den sizi saptırmaya çalıştı. **11** Böylece bütün İsrail bunu duyup korkacak. Bir daha aranızda buna benzer kötü bir şey yapmayacaklar. **12** “Tanrınız RAB'bin yaşamanız için size vereceği kentlerin birinde, içinizden kötü kişiler çıktığını ve, ‘Haydi, bilmediğiniz başka ilahlara tapalım’ diyerek kentlerinde yaşayan halkı saptırdıklarını duyarsanız, **14** araştıracak, inceleyecek, iyice soruşturacaksınız. Duyduklarınız gerçekse ve bu iğrenç olayın aranızda yapıldığı kanıtlanırsa, **15** o kentte yaşayanları kesinlikle kılıçtan geçireceksiniz. Kenti yok edip orada yaşayan bütün halkı ve hayvanları kılıçtan geçireceksiniz. **16** Yağmalanan malların tümünü toplayıp meydanın ortasına yığın. Kenti ve malları Tanrınız RAB'be tümüyle yakmalık sunu olarak yakın. Kent sonsuza dek yıkıntı halinde bırakılacak. Yeniden onarılmayacak. **17** Yok edilecek mallardan hiçbir şey almayın. Böylece RAB'bin kızgın öfkesi yatışacak ve RAB atalarınıza içtiği ant uyarınca size acıyacak, sevecenlik gösterecek, sizi çoğaltacaktır. **18** Çünkü Tanrınız RAB'bin sözünü dinleyeceksiniz. Böylece bugün size bildirdiğim buyruklara uyup O'nun gözünde doğru olanı yapmış olacaksınız.”

14 “Siz Tanrınız RAB'bin çocuklarısınız. Ölülere ağıt yakmak için bedenlerinizi yaralamayacaksınız. İki kaş arasındaki tüyleri almayacaksınız. **2** Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. RAB

öz halkı olmanız için yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti. **3** “İğrenç sayılan hiçbir şey yemeyeceksiniz. **4** Şu hayvanların etini yiyebilirsiniz: Sığır, koyun, keçi, **5** geyik, ceylan, karaca, yaban keçisi, gazal, ahu, dağ koyunu. **6** Çatal ve yarık tırnaklı, geviş getiren her hayvanın etini yiyebilirsiniz. **7** Ancak geviş getiren, çatal ve yarık tırnaklı hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve, tavşan, kaya tavşanı. Bunlar geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılırlar. **8** Domuz çatal tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız. **9** “Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz. **10** Ama pulsuz ve yüzgeçsiz canlıların hiçbirini yemeyeceksiniz. Bunlar sizin için kirli sayılır. **11** “Temiz sayılan bütün kuşları yiyebilirsiniz. **12** Etini yemeyeceğiniz kuşlar şunlardır: Kartal, kuzu kartalı, kara akbaba, **13** çaylak, doğan türleri, **14** bütün karga türleri, **15** baykuş, puhu, martı, atmaca türleri, **16** kukumav, büyük baykuş, peçeli baykuş, **17** ishakkuşu, akbaba, karabatak, **18** leylek, balıkçıl türleri, ibibik, yarasa. **19** Bütün kanatlı böcekler sizin için kirli sayılır. Hiçbirini yemeyeceksiniz. **20** Ama temiz sayılan kanatlı yaratıkların tümünü yiyebilirsiniz. **21** “Kendiliğinden ölen hiçbir hayvanın etini yemeyeceksiniz. Ölü hayvanı yemesi için kentlerinizde yaşayan bir yabancıya verebilir ya da öteki yabancılara satabilirsiniz. Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. “Oğlağı anasının sütünde haşlamayın.” **22** “Her yıl tarlalarınızda yetişen ürünlerin ondalığını bir yana ayıracaksınız. **23** Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondalığını, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını, Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde O'nun önünde

yiyeceksiniz. Bunu yapın ki, her zaman O'ndan korkmayı öğrenesiniz. **24** Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yer uzaksa, yol Tanrınız RAB'bin size verimli kıldığı ürünlerin ondalığını oraya taşıyamayacak kadar uzunsa, **25** ondalığınızı gümüşe çevirin. Gümüşü alıp Tanrınız RAB'bin seçeceği yere gidin. **26** Gümüşü dilediğiniz şekilde kullanın: Sığır, davar, şarap, içki ya da canınızın istediği başka bir şey alın. Siz ve aileniz orada, Tanrınız RAB'bin önünde yiyecek ve sevineceksiniz. **27** "Kentlerinizde yaşayan Levililer'i yüzüstü bırakmayın. Onların sizin gibi payları ve mülkleri yoktur. **28** Her üç yılın sonunda, o yılın ürününün bütün ondalığını getirip kentlerinizde toplayın. **29** Öyle ki, sizin gibi payları ve mülkleri olmayan Levililer, kentlerinizde yaşayan yabancılar, öksüzler, dul kadınlar gelsinler, yiyip doysunlar. Bunu yaparsanız, Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsayacaktır."

15 "Her yedi yılın sonunda size borçlu olanları bağışlayacaksınız. **2** Borçları bağışlama işini şöyle yapacaksınız: Her alacaklı, komşusunun borcunu bağışlayacak. Borcun ödenmesi için komşusunu ya da kardeşini zorlamayacak. Çünkü RAB'bin borçları bağışlama yılı duyurulmuştur. **3** Yabancıdan borcunu alabilirsin. Ama İsrailli kardeşinin borcunu bağışlayacaksın. **4** "Aranızda yoksul kimse olmayacak. Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkede Tanrınız RAB'bin sözünü can kulağıyla dinler, bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara özenle uyarsanız, O sizi kesinlikle kutsayacaktır. **6** Tanrınız RAB verdiği söz uyarınca sizi kutsayacak. Siz birçok ulusa ödünç vereceksiniz, ama siz ödünç almayacaksınız. Siz birçok ulusu yöneteceksiniz, ama onlar sizi yönetmeyecek. **7** "Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkenin herhangi bir kentinde

yaşayan kardeşlerinizden biri yoksulsa, yüreğinizi katılaştırmayın, yoksul kardeşinize elisıkı davranmayın. **8** Tersine, eliniz açık olsun; gereksinimlerini karşılayacak kadar ona ödünç verin. **9** ‘Yedinci yıl, borçları bağışlama yılı yakındır’ diyerek yüreğinizde kötü düşünce barındırmaktan sakının. Öyle ki, yoksul kardeşinize karşı elisıkı davranıp ona yardım etmekten kaçınmayasınız. Yoksul kardeşiniz sizden RAB'be yakınabilir, siz de günah işlemiş olursunuz. **10** Ona bol bol verin, verirken yüreğinizde isteksizlik olmasın. Bundan ötürü Tanrınız RAB bütün işlerinizde ve el attığınız her şeyde sizi kutsayacaktır. **11** Ülkede her zaman yoksullar olacak. Bunun için, ülkenizde yaşayan kardeşlerinize, yoksullara, gereksinimi olanlara eliaçık davranmanızı buyuruyorum.” **12** “Eğer İbrani kardeşlerinizden bir erkek ya da kadın size satılırsa, altı yıl size kölelik edecek, yedinci yıl onu özgür bırakacaksınız. **13** Onu özgür bırakırken, eli boş göndermeyin. **14** Ona davarlarınızdan, tahılınızdan, şarabınızdan bol bol verin. Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı oranda ona vereceksiniz. **15** Mısır'da köle olduğunuzu, Tanrınız RAB'bin sizi kurtardığını anımsayın. Bu buyruğu bugün size bunun için veriyorum. **16** “Eğer köleniz sizi ve ailenizi seviyorsa, sizden hoşnutsa, ‘Yanınızdan ayrılmak istemiyorum’ derse, **17** bir biz alıp kölenin kulak memesinden sokarak kapıya geçirin; o zaman yaşam boyu köleniz olarak kalacaktır. Kadın kölelerinize de aynı şeyi yapın. **18** Kölenizi özgür bırakınca üzülmemelisiniz. Size hizmet ettiği bu altı yıl boyunca ücretli bir işçiden iki kat fazla iş görmüştür. Tanrınız RAB yaptığınız her işte sizi kutsayacaktır.” **19** “Sığır ve davarlarınızın içinde ilk doğan her erkek hayvanı Tanrınız RAB'be ayıracaksınız. Sığırınızın ilk doğan öküzüyle iş yapmayacak, sürünüzün ilk doğan koyununu

kırkmayacaksınız. **20** Siz ve aileniz her yıl Tanrınız RAB'bin
önünde, O'nun seçeceği yerde onları yiyeceksiniz. **21** Bir
hayvanın özürü varsa, topal ya da körse, herhangi bir ciddi
sakatlığı varsa, onu Tanrınız RAB'be kurban etmeyin. **22** Bu
durumdaki hayvanları kentlerinizde yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan
temiz ya da kirli kişi bunların etini ceylan ya da geyik eti yer gibi
yiyebilir. **23** Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa
akıtacaksınız."

16 "Aviv ayını tutun ve Tanrınız RAB'bin Fısıh Bayramı'nı
kutlayın. Tanrınız RAB Aviv ayında geceleyin sizi Mısır'dan
çıkardı. **2** Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği
yerde davarlardan, sığırlardan Fısıh kurbanlarını keseceksiniz. **3**
Kurban etiyle birlikte mayalı ekmek yemeyeceksiniz. Yedi gün
mayasız ekmek –sıkıntıda yenilen ekmek– yiyeceksiniz. Siz
Mısır'dan aceleyle çıktınız. Öyle ki, yaşadığınız sürece Mısır'dan
çıktığınız günü anımsayasınız. **4** Yedi gün ülkenizin hiçbir
yerinde maya bulunmasın. Akşam kurban edeceğiniz hayvanların
etinden ilk günün sabahına bir şey bırakmayacaksınız. **5** "Fısıh
kurbanlarını Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerden birinde
kesmeyeceksiniz; **6** ancak Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek
için seçeceği yerde keseceksiniz. Kurbanı orada akşam gün
batınca, Mısır'dan çıktığınız saatlerde keseceksiniz. **7** Eti Tanrınız
RAB'bin seçeceği yerde pişirip yiyeceksiniz. Sabah dönüp
çadırlarınıza gideceksiniz. **8** Altı gün mayasız ekmek yiyeceksiniz.
Yedinci gün Tanrınız RAB için bir toplantı düzenleyecek ve iş
yapmayacaksınız." **9** "Ekin biçme zamanından başlayarak yedi
hafta sayacaksınız. **10** Sonra Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı
oranda vereceğiniz gönülden sunularla O'nun için Haftalar
Bayramı'nı kutlayacaksınız. **11** Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek

için seçeceği yerde, O'nun önünde, siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın kölеleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, aranızdaki yabancılar, öksüzler, dullar hep birlikte sevineceksiniz. **12** Mısır'da köle olduğunuzu anımsayın ve bu kurallara uymaya dikkat edin." **13** "Tahılınızı ve asmanızın ürününü topladıktan sonra yedi gün Çardak Bayramı'nı kutlayacaksınız. **14** Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın kölеleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, yabancılar, öksüzler, dullar bu bayramda hep birlikte sevineceksiniz. **15** Tanrınız RAB'bin seçeceği yerde O'nun için yedi gün bayramı kutlayacaksınız. Tanrınız RAB ürününüzün tümünü ve el attığınız her işi kutsayacak. Böylece sevinciniz tam olacak. **16** "Bütün erkekleriniz yılda üç kez –Mayasız Ekmek Bayramı'nda, Haftalar Bayramı'nda ve Çardak Bayramı'nda– Tanrınız RAB'bin önünde bulunmak üzere O'nun seçeceği yere gitmeli. Kimse RAB'bin önüne eli boş gitmemeli. **17** Her biriniz Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı oranda armağanlar götürmeli." **18** "Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerde her oymağınız için yargıçlar, yöneticiler atayacaksınız. Onlar halkı gerçek adaletle yargılayacaklar. **19** Yargılarken haksızlık yapmayacak, kimseyi kayırmayacaksınız. Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet bilge kişinin gözlerini kör eder, haklıyı haksız çıkarır. **20** Yaşamak ve Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeyi miras almak için doğruluğun, yalnız doğruluğun ardınca gidin. **21** "Tanrınız RAB için yapacağınız sunağın yanına ağaçtan bir Aşera putu dikmeyeceksiniz. **22** Tanrınız RAB'bin nefret ettiği dikili taş dikmeyeceksiniz.

17 "Tanrınız RAB'be herhangi bir özürü, kusuru olan sığır ya da koyun kurban etmeyeceksiniz. Tanrınız RAB bundan tiksinir. **2** "Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerin birinde aranızdan

O'nun antlaşmasını çiğneyip gözünde kötü olanı yapan bir erkek
ya da kadın çıkar 3 ve buyruklarıma aykırı olarak gidip başka
ilahlara tapar, onların, güneşin, ayın ya da gök cisimlerinin
önünde eğilirse 4 ve bu olay size bildirilirse, duyduklarınızı
iyice araştırın. Duyduklarınız doğruysa ve bu iğrenç olayın
İsrail'de yapıldığı kanıtlanırsa, 5 bu kötülüğü yapan erkeği ya da
kadını kentinizin kapısına çıkarın ve taşa tutarak öldürün. 6
Ölmesi gereken, iki ya da üç kişinin tanıklığıyla öldürülecek;
bir kişinin tanıklığıyla öldürülmeyecek. 7 O kişiyi önce tanıklar,
sonra bütün halk taşa tutsun. Aranızdaki kötülüğü ortadan
kaldırmalısınız. 8 “Eğer kentlerinizde adam öldürme, dava, saldırı
konusunda yargılamada sizi aşan sorunlarla karşılaşırsanız,
Tanrınız RAB'bin seçeceği yere gidin. 9 Sorunlarınızı Levili
kâhinlere ve o dönemde görevli yargıca götürüp soruşturun.
Yargı kararını onlar size bildirecekler. 10 RAB'bin seçeceği
yerden size bildirilen karara uymalı, size verilen öğüdü tutmaya
dikkat etmelisiniz. 11 Size öğretilen yasa ve verilen karar
uyarınca davranın. Size bildirilenin dışına çıkmayın. 12 Orada,
Tanrınız RAB'bin önünde görev yapan kâhini ya da yargıcı kim
dinlemeyip saygısızlık ederse öldürülmeli. İsrail'den kötülüğü
atmalısınız. 13 Bütün halk bunu duyup korkacak, bir daha
saygısızlık etmeye kalkışmayacaktır.” 14 “Tanrınız RAB'bin
size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiğinizde
ve, ‘Çevremizdeki ulusların tümü gibi biz de başımıza bir kral
atayalım’ dediğinizde, 15 atayacağınız kral Tanrınız RAB'bin
seçtiği kişi olmalıdır. Atayacağınız kral kendi kardeşlerinizden
biri olmalı. Soydaşlarınızdan olmayan birini, bir yabancıyı kral
seçmeyeceksiniz. 16 Kral çok sayıda at edinmemeli, daha çok at
satın almak için halkı Mısır'a göndermemeli. Çünkü RAB size,

‘Bir daha o yoldan dönmeyeceksiniz’ dedi. **17** Atayacağınız kral yüreğinin RAB'den sapmaması için çok kadın edinmemeli, büyük ölçüde altın, gümüş biriktirmemeli. **18** “Kral tahtına oturunca, Levili kâhinlerin koruması altındaki Kutsal Yasa'nın bir örneğini kendisi bir kitaba yazacak. **19** Bu yasa örneğini yanında bulunduracak, yaşamı boyunca her gün onu okuyacak. Öyle ki, Tanrısı RAB'den korkmayı, bu yasanın bütün sözlerine ve kurallarına uymayı öğrensin; **20** kendini kardeşlerinden üstün saymasın, yasanın dışına çıkmasın; kendinin ve soyunun krallığı İsrail'de uzun yıllar sürsün.”

18 “Levili kâhinlerin, bütün Levi oymağının öbür İsrailliler gibi payı ve mülkü olmayacak. RAB için yakılan sunularla, RAB'be düşen payla geçinecekler. **2** Kardeşleri arasında mülkleri olmayacak. RAB'bin onlara verdiği söz uyarınca, RAB'bin kendisi onların mirası olacak. **3** “Halktan sığır ya da koyun kurban edenlerin kâhinlere vereceği pay şu olacak: Kol, çene, işkembe. **4** Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ilk ürününü ve koyunlarınızdan kırktığınız ilk yünü kâhine vereceksiniz. **5** Çünkü Tanrınız RAB, önünde dursunlar, her zaman adıyla hizmet etsinler diye bütün oymaklarınız arasından onu ve oğullarını seçti. **6** “Eğer bir Levili, yaşadığı herhangi bir İsrail kentinden RAB'bin seçeceği yere kendi isteğiyle gelirse, **7** orada Tanrısı RAB'bin önünde duran Levili kardeşleri gibi RAB'bin adıyla hizmet edebilir. **8** Aile mülkünün satışından eline geçen para dışında, eşit pay olarak bölüşecekler.” **9** “Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girdiğinizde, oradaki ulusların iğrenç törelerini öğrenip uygulamayın. **10** Aranızda oğlunu ya da kızını ateşte kurban eden, falcı, büyücü, muskacı, medyum, ruh çağıran ya da ölülerin ruhlarına danışan kimse olmasın. **12** Çünkü RAB bunları

yapanlardan tiksinir. Tanrınız RAB, bu iğrenç töreleri yüzünden bu ulusları önünüzden kovacaktır. **13** Tanrınız RAB'bin önünde yetkin olun." **14** "Ülkelerini alacağınız uluslar büyücülerin, falcıların öğüdüne kulak verirler. Ama Tanrınız RAB buna izin vermiyor. **15** Tanrınız RAB size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyin. **16** Horev'de toplandığınız gün Tanrınız RAB'den şunu dilemiştiniz: 'Bir daha ne Tanrımız RAB'bin sesini duyalım, ne de o büyük ateşi görelim, yoksa ölürüz.' **17** RAB bana, 'Söyledikleri doğrudur' dedi. **18** 'Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım. Sözlerimi onun ağzından işiteceksiniz. Kendisine buyurduklarımın tümünü onlara bildirecek. **19** Adıma konuşan peygamberin ilettiği sözleri dinlemeyeni ben cezalandıracağım. **20** Ancak, kendisine buyurmadığım bir sözü benim adıma söylemeye kalkışan ya da başka ilahlar adına konuşan peygamber öldürülecektir.' **21** "'Bir sözün RAB'den olup olmadığını nasıl bilebiliriz?' diye düşünebilirsiniz. **22** Eğer bir peygamber RAB'bin adına konuşur, ama konuştuğu söz yerine gelmez ya da gerçekleşmezse, o söz RAB'den değildir. Peygamber saygısızca konuşmuştur. Ondan korkmayın."

19 "Tanrınız RAB ülkelerini size vereceği ulusları yok ettiğinde ve siz bu ülkeleri mülk edinip kentlerine ve evlerine yerleştiğinizde, **2** Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkenin ortasında kendiniz için üç kent ayıracaksınız. **3** Bu kentlere giden yollar yapacak, Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeyi üç bölgeye ayıracaksınız. Öyle ki, birini öldüren bu kentlerden birine kaçabilsin. **4** "Birini öldürüp de canını kurtarmak için oraya kaçan kişiyle ilgili kural şudur: Biri, önceden kin beslemediği komşusunu istemeyerek öldürürse, **5** örneğin odun

kesmek üzere komşusuyla ormana gidip ağacı kesmek için baltayı vurduğunda balta demiri saptan çıkar, komşusuna çarpar, komşusu ölürse, ölüme neden olan kişi bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarsın. **6** Yoksa ölenin öcünü almak isteyen, öfkeyle öldürenin peşine düşebilir, yol uzunsa yetişip onu öldürebilir. Oysa öldüren kişi, öldürdüğü kişiye karşı önceden bir kini olmadığından, ölümü hak etmemiştir. **7** Kendinize üç kent ayırın dememin nedeni budur. **8** “Tanrınız RAB'bi sevmek, her zaman O'nun yollarında yürümek için bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara uyarsanız, Tanrınız RAB atalarınıza içtiği ant uyarınca sınırınızı genişletir ve onlara söz verdiği bütün ülkeyi size verirse, kendinize üç kent daha ayırın. **10** Öyle ki, Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkede suçsuz kanı dökülmesin ve siz de kan dökmekten suçlu olmayasınız. **11** “Komşusuna kin besleyen biri pusuya yatar, saldırıp onu öldürür, sonra da bu kentlerden birine kaçarsa, **12** kentinin ileri gelenleri peşinden adam gönderip onu kaçtığı kentten geri getirecekler. Öldürülmesi için, ölenin öcünü almak isteyen kişiye teslim edecekler. **13** Ona acımayacaksınız. İsrail'i suçsuz kanı dökme günahından arındırmalısınız ki, üzerinize iyilik gelsin. **14** “Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkede payınıza düşen mirasta komşunuzun önceden belirlenen sınırını değiştirmeyeceksiniz.” **15** “Herhangi bir suç ya da günah konusunda birini suçlu çıkarmak için bir tanık yetmez. Her sorun iki ya da üç tanığın tanıklığıyla açıklığa kavuşturulacaktır. **16** “Eğer yalancı bir tanık kötü amaçla birini suçlarsa, **17** aralarında sorun olan iki kişi RAB'bin önünde kâhinlerin ve o dönemde görevli yargıçların önüne çıkarılmalı. **18** Yargıçlar sorunu iyice araştıracaklar. Eğer tanığın kardeşine karşı yalancı tanıklık yaptığı ortaya çıkarsa,

19 kardeşine yapmayı tasarladığını kendisine yapacaksınız.
Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız. **20** Geri kalanlar
olup bitenleri duyup korkacaklar; bir daha aranızda buna benzer
kötü bir şey yapmayacaklar. **21** Acımayacaksınız: Cana can,
göze göz, dişe diş, ele el, ayağa ayak."

20 "Düşmanlarınızla savaşmaya gittiğinizde, atlar, savaş
arabaları ve sizden daha kalabalık bir ordu görürseniz
onlardan korkmayın. Sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız RAB
sizinledir. **2** Savaşa başlamadan önce kâhin gelip askerlere
seslenecek. **3** Onlara şöyle diyecek: 'Ey İsrailliler, dinleyin!
Bugün düşmanlarınızla savaşmaya gidiyorsunuz. Cesaretinizi
yitirmeyin, korkmayın. Onlardan yılmayın, ürkmeyin. **4** Çünkü sizi
zafere kavuşturmak üzere sizinle birlikte düşmanlarınıza karşı
savaşmaya gelen Tanrınız RAB'dir.' **5** "Görevliler askerlere şöyle
diyecekler: 'Yeni ev yapıp da içinde oturmayan biri var mı? Evine
geri dönsün. Yoksa savaşta ölebilir, evine bir başkası yerleşir. **6**
Bağ dikip de üzümünü toplamayan var mı? Evine dönsün. Olur
ya, savaşta ölür, üzümü bir başkası toplar. **7** Bir kızla nişanlanıp
da evlenmeyen var mı? Evine dönsün. Belki savaşta ölür, kızı
başka biri alır.' **8** "Görevliler konuşmalarını şöyle sürdürecekler:
'Aranızda korkan, cesaretini yitiren var mı? Evine dönsün. Öyle
ki, kardeşlerinin yürekleri onunki gibi ürpermesin.' **9** Görevliler
askerlere seslenmeyi bitirince, orduya komutanlar atayacaklar. **10**
"Bir kente saldırmadan önce, kent halkına barış önerin. **11** Barış
önerinizi benimser, kapılarını size açarlarsa, kentte yaşayanların
tümü sizin için angaryasına çalışacak, size hizmet edecekler.
12 Ama barış önerinizi geri çevirir, sizinle savaşmak isterlerse,
kenti kuşatın. **13** Tanrınız RAB kenti elinize teslim edince,
orada yaşayan bütün erkekleri kılıçtan geçirin. **14** Kadınları,

çocukları, hayvanları ve kentteki her şeyi yağmalayabilirsiniz. Tanrınız RAB'bin size verdiği düşman malını kullanabilirsiniz. **15** Yakınınızdaki uluslara ait olmayan sizden çok uzak kentlerin tümüne böyle davranacaksınız. **16** "Ancak Tanrınız RAB'bin miras olarak size vereceği bu halkların kentlerinde soluk alan hiçbir canlıyı yaşatmayacaksınız. **17** Tanrınız RAB'bin size buyurduğu gibi, onları –Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarını– tümüyle yok edeceksiniz. **18** Öyle ki, ilahlarına taparken yaptıkları iğrençliklere uymayı size öğretemesinler, siz de Tanrınız RAB'be karşı günah işlemeyesiniz. **19** "Bir kentle savaşırken, kenti ele geçirmek için kuşatma uzun sürerse, ağaçlarına balta vurup yok etmeyeceksiniz. Ağaçların ürünlerini yiyebilirsiniz, ama onları kesmeyeceksiniz. Çünkü kırdaki ağaçlar insan değil ki kuşatma altına alasınız. **20** Yalnız ürün vermediğini bildiğiniz ağaçları kesip yok edebilirsiniz. Sizinle savaşan kenti ele geçirene dek kesilen ağaçları kuşatma işinde kullanabilirsiniz."

21 "Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkede, kırda yere düşmüş, kimin öldürdüğü bilinmeyen birini görürseniz, **2** ileri gelenleriniz ve yargıçlarınız gidip ölünün çevredeki kentlere olan uzaklığını ölçsünler. **3** Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri işe koşulmamış, boyunduruk takmamış bir düve alacaklar. **4** Düveyi toprağı sürülmemiş, ekilmemiş ve içinde sürekli akan bir dere olan bir vadiye getirecekler. Orada, derede düvenin boynunu kıracaklar. **5** Levili kâhinler de oraya gidecek. Çünkü Tanrınız RAB, onları kendisine hizmet etsinler, O'nun adıyla kutsasınlar diye seçti. Kavga, saldırı davalarına da onlar bakacak. **6** Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri, derede boynu kırılan düvenin üzerinde ellerini yıkayacaklar. **7** Sonra şöyle bir açıklama yapacaklar: 'Bu kanı ellerimiz dökmedi, kimin yaptığını gözlerimiz

de görmedi. **8** Ya RAB, kurtardığın halkın İsrailliler'i bağışla. Halkını dökülen suçsuz kanından sorumlu tutma.' Böylece kan dökme günahından bağışlanacaklar. **9** RAB'bin gözünde doğru olanı yapmakla, suçsuz kanı dökme günahından arınacaksınız." **10** "Düşmanlarınızla savaşmaya çıktığınızda ve Tanrınız RAB onları elinize teslim ettiğinde, tutsaklar alır ve **11** aralarında sevdiğiniz güzel bir kadın görürseniz, onu kendinize eş olarak alabilirsiniz. **12** Onu evinize götürün. Başını tıraş etsin, tırnaklarını kessin. **13** Üzerinden tutsaklık giysilerini çıkarsın. Evinizde otursun. Anne babası için bir ay yas tutsun. Sonra kadını alan kişi onunla yatabilir. Erkek ona koca, kadın da ona karı olacak. **14** Kadından hoşnut kalmazsa, onu özgür bıraksın. Kadınla yattığı için onu parayla satmasın, ona köle gibi davranmasın." **15** "Eğer bir adamın iki karısı varsa, birini seviyor, öbüründen hoşlanmıyorsa; iki kadın da kendisine oğullar doğurmuşsa; ilk oğul hoşlanmadığı kadının oğluysa; **16** adam malını miras olarak oğullarına bölüştürdüğü gün sevdiği kadının oğlunu kayırıp ona ilk oğulluk hakkını veremez. **17** Hoşlanmadığı kadının oğlunu ilk doğan oğul olarak tanıyacak ve ona bütün malından iki pay verecektir. Çünkü bu oğul babasının gücünün ilk ürünüdür. İlk oğulluk hakkı onun olacak." **18** "Eğer bir adamın dikbaşlı, başkaldıran, annesinin ve babasının sözünü dinlemeyen, onların tedibine aldırmayan bir oğlu varsa, **19** annesiyle babası onu tutup kent kapısında görev yapan kent ileri gelenlerine götürecekler. **20** Onlara şöyle diyecekler: 'Oğlumuz dikbaşlı, başkaldıran bir çocuktur. Sözümüzü dinlemiyor. Savurgan ve içkicidir.' **21** Bunun üzerine kentin bütün erkekleri onu taşlayarak öldürecekler. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız. Bütün İsrailliler bunu duyup korkacaklar." **22** "Eğer bir adam bir günahtan ötürü

ölüm cezasına çarptırılıp öldürülür ve ölüsü ağaca asılırsa,
23 ölüyü gece ağaçta asılı bırakmamalısınız. O gün kesinlikle
gömmelisiniz. Asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir. Tanrınız
RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeyi kirletmeyeceksiniz.

22 “Kardeşinin yolunu yitirmiş sığırını ya da koyununu görünce,
onları görmezlikten gelme. Sığırı ya da koyunu kesinlikle
kardeşine geri götüreceksin. **2** Kardeşin sana uzaksa ya da
hayvanın kime ait olduğunu bilmiyorsan evine götür. Kardeşin
sığırını ya da koyununu aramaya çıkıncaya dek hayvan evinde
kalsın. Sonra ona geri verirsin. **3** Kardeşinin eşeğini, giysisini
ya da yitirdiği başka bir şeyini gördüğünde, aynı biçimde
davranacaksın. Görmezlikten gelmeyeceksin. **4** “Kardeşinin
eşeğini ya da sığırını yolda düşmüş gördüğünde, görmezlikten
gelme. Hayvanı ayağa kaldırması için kesinlikle kardeşine yardım
edeceksin. **5** “Kadınlar erkek giysisi, erkekler de kadın giysisi
giymesin. Tanrınız RAB bu gibi şeyleri yapanlardan tiksinir. **6**
“Yolda rastlantıyla ağaçta ya da yerde bir kuş yuvası görürseniz,
ana kuş yavruların ya da yumurtaların üzerinde oturuyorsa,
anayı yavrularıyla birlikte almayacaksınız. **7** Yavruları kendiniz
için alabilirsiniz, ama anayı kesinlikle özgür bırakacaksınız. Öyle
ki, üzerinize iyilik gelsin ve ömrünüz uzun olsun. **8** “Yeni bir
ev yaparken, dama korkuluk yapacaksın. Öyle ki, biri damdan
düşüp ölürse ailen sorumlu sayılmasın. **9** “Bağına iki çeşit
tohum ekmeyeceksin. Yoksa ektiğin tohumun da bağın da
ürününü kullanamazsın. **10** “Çift sürmek için eşeği öküzle birlikte
koşmayacaksın. **11** “Yünle ketenden dokunmuş karışık kumaştan
giysi giymeyeceksin. **12** “Giysinin dört yerine püskül dikeceksin.”
13 “Bir adam bir kadın alır, yattıktan sonra ondan hoşlanmazsa,
14 ona suç yükler, adını kötüler, ‘Bu kadınla evlendim ama

onunla yatınca erden olmadığını gördüm' derse, **15** kadının annesiyle babası kızlarının erden olduğuna ilişkin kanıtı alıp kapıda görevli kent ileri gelenlerine getirecekler. **16** Kadının babası ileri gelenlere, 'Kızımı bu adamla evlendirdim ama o kızımdan hoşlanmıyor' diyecek, 'Şimdi kızımı suçluyor, onun erden olmadığını söylüyor. İşte kızımın erden olduğunun kanıtı!' Sonra anne-baba kızlarının erden olduğunu kanıtlayan yatak çarşafını ileri gelenlerin önüne serip gösterecekler. **18** Kent ileri gelenleri de adamı cezalandıracaklar. **19** Ceza olarak ondan yüz gümüş alıp kadının babasına verecekler. Çünkü adam İsrailli bir erden kızın adını kötülemiştir. Kadın adamın karısı kalacak ve adam yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır. **20** "Ancak bu sav doğruysa, kızın erden olduğuna ilişkin bir kanıt bulunamazsa, **21** kızı baba evinin kapısına çıkaracaklar. Kent halkı taşlayarak kızı öldürecek. Babasının evindeyken fuhuş yapmakla İsrail'de iğrençlik yapmıştır. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız. **22** "Eğer bir adam başka birinin karısıyla yatarken yakalanırsa, hem kadınla yatan adam, hem kadın, ikisi de öldürülecek. İsrail'den kötülüğü atacaksınız. **23** "Eğer bir adam kentte başka biriyle nişanlı erden bir kızla karşılaşır ve onunla yatarsa, **24** ikisini de kentin kapısına götürecek, taşlayarak öldüreceksiniz. Çünkü kız kentte olduğu halde yardım istemek için bağırmadı; adam da komşusunun karısıyla ilişki kurdu. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız. **25** "Eğer bir adam kırda nişanlı bir kızla karşılaşır, onu yakalayıp tecavüz ederse, yalnız tecavüz eden adam öldürülecek. **26** Kıza hiçbir şey yapmayacaksınız. Çünkü kızın ölümü hak edecek bir günahı yoktur. Bu, komşusuna saldırıp onu öldüren adamın davasına benzer. **27** Adam kızı kırda gördüğünde nişanlı kız bağırmışsa da onu kurtaran olmamıştır.

28 “Eğer bir adam nişanlı olmayan erden bir kızla karşılaşır, tutup
onunla yatarsa ve bu ortaya çıkarsa, **29** kızla yatan adam kızın
babasına elli gümüş verecek. Kıza tecavüz ettiği için onu karı
olarak alacak ve yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır. **30**
“Kimse babasının karısını almayacak, babasının evlilik yatağına
leke sürmeyecektir.”

23 “Erkeklik bezi ezilmiş ya da erkeklik organı kesilmiş kişi
RAB'bin topluluğuna girmeyecek. **2** “Yasa dışı doğan biri RAB'bin
topluluğuna girmeyecek. Soyundan gelenler de onuncu kuşağa
dek RAB'bin topluluğuna girmeyecektir. **3** “Ammonlu ya da Moavlı
biri RAB'bin topluluğuna girmeyecek. Onların soyundan gelenler
de onuncu kuşağa dek asla RAB'bin topluluğuna girmeyecek. **4**
Mısır'dan çıktığınızda yolda sizi ekmek ve suyla karşılamadılar.
Aram-Naharayim'deki Petor Kenti'nden Beor oğlu Balam'ı size
lanet okuması için ücretle tuttular. **5** Ne var ki Tanrınız RAB Balam'ı
dinlemek istemedi. Sizin için laneti kutsamaya çevirdi. Çünkü
Tanrınız RAB sizi seviyor. **6** Kuşaklar boyunca onların esenliği
ve iyiliği için çalışmayın. **7** “Edomlular'dan iğrenmeyeceksiniz.
Onlar kardeşinizdir. Mısırlılar'dan da iğrenmeyeceksiniz. Çünkü
onların ülkesinde yabancı olarak yaşadınız. **8** Onlardan doğan
üçüncü kuşak çocuklar RAB'bin topluluğuna girebilir.” **9**
“Düşmanlarınızla savaşmak üzere ordugah kurduğunuzda, her
kötülükten sakınacaksınız. **10** Aranızda gece menisi boşaldığı
için dinsel açıdan kirli biri varsa, ordugahın dışına çıkıp orada
kalsın. **11** Akşama doğru yıkansın, gün batımında ordugaha
dönsün. **12** “İhtiyaçlarınızı gidermek için ordugahın dışında bir
yeriniz olmalı. **13** Donatımınız arasında yeri kazmak için bir
gereç bulunsun. İhtiyacınızı gidereceğiniz zaman bir çukur kazın,
sonra da dışkınızı örtün. **14** Tanrınız RAB sizi kurtarmak ve

düşmanlarınızı elinize teslim etmek için ordugahın ortasında dolaşır. Ordugahınız kutsal olsun ki, RAB aranızda yakışıksız bir şey görüp sizden ayrılmasın.” **15** “Efendisinden kaçıp size sığınan köleyi efendisine teslim etmeyeceksiniz. **16** Bırakın kendi seçeceği yerde, beğendiği bir kentte aranızda yaşasın. Ona baskı yapmayacaksınız. **17** “Putperest törenlerinde fuhuş yapan İsrailli bir kadın ya da erkek olmasın. **18** Fuhuş yapan kadın ya da erkeğin kazancını adak olarak Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na götürmeyeceksiniz. İkisi de Tanrınız RAB'bin gözünde iğrençtir. **19** “Kardeşinize para, yiyecek ya da faiz getiren başka bir şey ödünç verdiğinizde, ondan faiz almayacaksınız. **20** Yabancıdan faiz alabilirsiniz ama kardeşinizden almayacaksınız. Böyle yapın ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede el attığınız her işte Tanrınız RAB sizi kutsasın. **21** “Tanrınız RAB'be bir dilek adağı adadığınızda yerine getirmeyi savsaklamayın. Tanrınız RAB sizden kesinlikle bunu isteyecektir. Yerine getirmezseniz size günah sayılacaktır. **22** Ama adak adamaktan çekinirsen günah sayılmaz. **23** Ağzınızdan çıkanı yapmaya dikkat edin. Çünkü Tanrınız RAB'be adağı gönülden adadınız. **24** “Komşunuzun bağına girdiğinizde doyuncaya dek üzüm yiyebilirsiniz, ama torbanıza koymayacaksınız. **25** Komşunuzun ekin tarlasına girdiğinizde elinizle başak koparabilirsiniz, ama ekinlere orak salmayacaksınız.

24 “Eğer bir adam evlendiği kadında yakışıksız bir şey bulur, bundan ötürü ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp ona verir ve onu evinden kovarsa, **2** kadın adamın evinden ayrıldıktan sonra başka biriyle evlenirse, **3** ikinci kocası da ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp verir, onu evinden kovarsa ya da ikinci adam ölürse, **4** kadını boşayan ilk kocası onunla yeniden

evlenemez. Çünkü kadın kirlenmiştir. Bu RAB'bin gözünde iğrençtir. Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeyi günaha sürüklemeyin. **5** “Yeni evli bir adam savaşa gitmeyecek, ona herhangi bir görev verilmeyecek. Bir yıl özgürce evinde kalıp karısını mutlu edecek. **6** “Rehin olarak ne değirmeni, ne de üst taşını alın. Bunu yapmakla adamın yaşamını rehin almış olursunuz. **7** “İsrailli kardeşlerinden birini kaçırıp ona kötü davranan ya da onu satan adam yakalanırsa ölmeli. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız. **8** “Deri hastalığı konusunda, Levili kâhinlerin size bütün öğrettiklerini yapmaya çok dikkat edin. Onlara verdiğim buyruklara özenle uyun. **9** Siz Mısır'dan çıktıktan sonra Tanrınız RAB'bin yolda Miryam'a neler yaptığını anımsayın. **10** “Komşuna herhangi bir şey ödünç verdiğinde, vereceği rehini almak için onun evine girmeyeceksin. **11** Dışarıda bekleyeceksin. Ödünç verdiğin kişi rehini kendisi sana getirsin. **12** Eğer yoksul biriyse, onun rehini elinde olduğu sürece yatağa girmeyeceksin. **13** Ondan aldığın giysiyi gün batımında ona kesinlikle geri vereceksin ki, onunla yatabilsin. O da seni kutsayacak. Bu yaptığın, Tanrın RAB'bin önünde sana doğruluk sayılacak. **14** “Ücretle çalışan, gereksinimi olan, yoksul bir soydaşınızı ya da kentlerinizin birinde yaşayan bir yabancıyı sömürmeyeceksiniz. **15** Ücretini her gün, güneş batmadan ödeyeceksiniz. Yoksul olduğu için güvencesi odur. Yoksa sana karşı RAB'be haykırır ve sen de günah işlemiş sayılırsın. **16** “Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek. **17** “Yabancıya ya da öksüze haksızlık etmeyeceksiniz. Dul kadının giysisini rehin almayacaksınız. **18** Mısır'da köle olduğunuzu, Tanrınız RAB'bin sizi oradan kurtardığını anımsayın. Bunun

için böyle davranmanızı buyuruyorum. **19** “Tarlanızdaki ekini biçtiğinizde, gözden kaçan bir demet olursa, almak için geri dönmeyin. Onu yabancıya, öksüze, dul kadına bırakın. Öyle ki, Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsasın. **20** Zeytin ağaçlarınızı dövüp ürününü topladığınızda, dallarda kalanı toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Kalanları yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız. **21** Bağbozumunda artakalan üzümleri toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız. **22** Mısır'da köle olduğunuzu anımsayın. Bunun için böyle davranmanızı buyuruyorum.

25 “Kişiler arasında bir sorun çıktığında, taraflar mahkemeye gittiğinde, yargıçlar davaya bakacak; suçsuzu aklayacak, suçluyu cezaya çarptıracaklar. **2** Eğer suçlu kişi kamçılanmayı hak ettiyse, yargıç onu yere yatırtacak ve önünde suçu oranında sayıyla kamçılatacak. **3** Suçluya kırk kırbaçtan fazla vurulmamalı. Kırbaç sayısı kırkı aşarsa, kardeşiniz gözünüzde aşağılanabilir. **4** “Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın. **5** “Birlikte oturan kardeşlerden biri oğlu olmadan ölürse, ölenin dulu aile dışından biriyle evlenmemeli. Ölenin kardeşi dul kalan kadına gidecek. Onu kendine karı olarak alacak, ona kayınbiraderlik görevini yapacak. **6** Kadının doğuracağı ilk oğul, ölen kardeşin adını sürdürsün. Öyle ki, ölenin adı İsrail'den silinmesin. **7** Ama adam kardeşinin dul karısıyla evlenmek istemiyorsa, dul kadın kent kapısında görev yapan ileri gelenlere gidip şöyle diyecek: ‘Kayınbiraderim İsrail'de kardeşinin adını yaşatmayı kabul etmiyor. Bana kayınbiraderlik görevini yapmak istemiyor.’ **8** Kentin ileri gelenleri adamı çağırıp onunla konuşacaklar. Eğer adam, ‘Onunla evlenmek istemiyorum’ diye üstelerse, **9** kardeşinin dul karısı ileri gelenlerin önünde adamın yanına

gidecek, onun ayağındaki çarığı çıkaracak, yüzüne tükürecek ve, ‘Kardeşine soy yetiştirmek istemeyen adama böyle yapılır’ diyecek. **10** Adamın soyu İsrail'de ‘Çarığı çıkarılanın soyu’ diye bilinecek. **11** “Eğer iki adam kavgaya tutuşur da birinin karısı kocasını dövenin elinden kurtarmak için gelip elini uzatır, öbür adamın erkeklik organını tutarsa, **12** kadının elini keseceksiniz; ona acımayacaksınız. **13** “Torbanızda biri ağır, öbürü hafif iki türlü tartı olmayacak. **14** Evinizde biri büyük, öbürü küçük iki türlü ölçü olmayacak. **15** Tartınız da ölçünüz de eksiksiz ve doğru olacak. Öyle ki, Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkede ömrünüz uzun olsun. **16** Tanrınız RAB bunları yapandan da, haksızlık edenden de tiksinir. **17** “Siz Mısır'dan çıktıktan sonra Amalekliler'in yolda size neler yaptığını anımsayın. **18** Siz yorgun ve bitkinken yolda size saldırdılar; geride kalan bütün güçsüzleri öldürdüler. Tanrı'dan korkmadılar. **19** Tanrınız RAB mülk edinmek için miras olarak size vereceği ülkede sizi çevrenizdeki bütün düşmanlardan kurtarıp rahata kavuşturunca, Amalekliler'in anısını gökler altından sileceksiniz. Bunu unutmayın!”

26 “Tanrınız RAB'bin miras olarak size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiğinizde, **2** Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkenin topraklarından topladığınız bütün ürünlerin ilk yetişenlerini alıp sepete koyacaksınız. Sonra Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yere gideceksiniz. **3** O dönemde görevli kâhine gidip, ‘RAB'bin bize ant içerek atalarımıza söz verdiği ülkeye geldiğimi Tanrın RAB'be bugün bildiriyorum’ diyeceksiniz. **4** Kâhin sepeti elinizden alıp Tanrınız RAB'bin sunağının önüne koyacak. **5** Sonra Tanrınız RAB'bin önünde şu açıklamayı yapacaksınız: ‘Atam göçebe bir Aramlı'ydı. Sayıca az kişiyle Mısır'a gidip orada yaşamaya başladı. Orada büyük, güçlü,

kalabalık bir ulus oldu. **6** Mısırlılar bize kötü davranarak baskı yaptılar. Bizi ağır işlere zorladılar. **7** Atalarımızın Tanrısı RAB'be yakardık. RAB yakarışımızı duydu; çektiğimiz sıkıntıyı, emeği, bize yapılan baskıyı gördü. **8** Bunun üzerine güçlü elle, kudretle, büyük ve ürkütücü olaylarla, belirtilerle, şaşılası işlerle bizi Mısır'dan çıkardı. **9** Bizi buraya getirdi; bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi bize verdi. **10** Şimdi, ya RAB, bize verdiğin toprağın ürününün ilk yetişenini getiriyorum.' Sonra sepeti Tanrınız RAB'bin önüne koyup O'nun önünde yere kapanacaksınız. **11** Sizler, Levililer ve aranızda yaşayan yabancılar Tanrınız RAB'bin size ve ailenize verdiği bütün iyi şeyler için sevineceksiniz. **12** "Üçüncü yıl, ondalığı verme yılı, bütün ürününüzün ondalığını bir yana ayırın. Ayırma işini bitirdiğinizde, ondalığı Levililer'e, yabancılara, öksüzlere ve dul kadınlara vereceksiniz. Öyle ki, onlar da kentlerinizde yiyip doysunlar. **13** Sonra Tanrınız RAB'be, 'Bana buyurduğun gibi, RAB'be ayırdıklarımı evden çıkarıp Levililer'e, yabancılara, öksüzlere ve dul kadınlara verdim' diyeceksiniz, 'Buyruklarından ayrılmadım, hiç birini unutmadım. **14** Ne yas tutarken ayırdıklarımdan yedim, ne dinsel açıdan kirliyken onlara dokundum, ne de ölülere sundum. Tanrım RAB'bin sözüne kulak verdim. Bana bütün buyurduklarını yaptım. **15** Kutsal konutundan, göklerden aşağıya bak! Halkın İsrail'i ve atalarımıza içtiğin ant uyarınca bize verdiğin ülkeyi, süt ve bal akan ülkeyi kutsa.'" **16** "Bugün Tanrınız RAB bu kurallara, ilkelere uymanızı buyuruyor. Onlara bütün yüreğinizle, canınızla uymaya dikkat edin. **17** Bugün RAB'bin Tanrınız olduğunu, O'nun yollarında yürüyeceğinizi, kurallarına, buyruklarına, ilkelerine uyacağınızı, O'nun sözünü dinleyeceğinizi açıkladınız. **18** Bugün RAB, size verdiği söz uyarınca, öz halkı olduğunuzu açıkladı.

Bütün buyruklarına uyacaksınız. **19** Tanrınız RAB sizi övgüde,
ünde, onurda yarattığı bütün uluslardan üstün kılacağını, verdiği
söz uyarınca kendisi için kutsal bir halk olacağınızı açıkladı."
27 Musa ile İsrail ileri gelenleri halka şöyle dediler: "Bugün
size ilettiğim bütün buyruklara uyun. **2** Şeria Irmağı'ndan
Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye geçince, büyük taşlar dikip
kireçleyeceksiniz. **3** Atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği söz
uyarınca O'nun size vereceği ülkeye, süt ve bal akan ülkeye
girince, bu yasanın bütün sözlerini taşlara yazacaksınız. **4**
Şeria Irmağı'ndan geçince, bugün size buyurduğum gibi, bu
taşları Eval Dağı'na dikip kireçleyeceksiniz. **5** Orada Tanrınız
RAB'be taşlardan bir sunak yapacaksınız. Bu taşlara demir alet
uygulamayacaksınız. **6** Tanrınız RAB'bin sunağını yontulmamış
taşlardan yapacak, üzerinde Tanrınız RAB'be yakmalık sunular
sunacaksınız. **7** Esenlik sunularını orada kesip yiyecek ve
Tanrınız RAB'bin önünde sevineceksiniz. **8** Taşlara bu yasanın
bütün sözlerini okunaklı bir biçimde yazacaksınız." **9** Sonra
Musa ile Levili kâhinler bütün İsrailliler'e, "Ey İsrail, sus ve kulak
ver!" diye seslendiler, "Bugün Tanrınız RAB'bin halkı oldunuz.
10 Tanrınız RAB'bin sözüne kulak verin, bugün size ilettiğim
buyruklarına, kurallarına uyun." **11** O gün Musa halka şöyle
dedi: **12** "Şeria Irmağı'ndan geçince, halkı kutsamak için Gerizim
Dağı'nda duracak oymaklar şunlardır: Şimon, Levi, Yahuda,
İssakar, Yusuf, Benyamin. **13** Lanetlemek için Eval Dağı'nda şu
oymaklar duracak: Ruben, Gad, Aşer, Zevulun, Dan, Naftali.
14 Levililer bütün İsrail halkına yüksek sesle şöyle diyecekler:
15 "'RAB'bin tiksindiği el işi oyma ya da dökme put yapana ve
onu gizlice dikene lanet olsun!' "Bütün halk, 'Amin!' diye karşılık
verecek. **16** "'Annesine, babasına saygısızca davranana lanet

olsun!' "Bütün halk, 'Amin!' diyecek. **17** "'Komşusunun sınırını değiştirene lanet olsun!' "Bütün halk, 'Amin!' diyecek. **18** "'Kör olanı yoldan saptırana lanet olsun!' "Bütün halk, 'Amin!' diyecek. **19** "'Yabancıya, öksüze, dul kadına haksızlık edene lanet olsun!' "Bütün halk, 'Amin!' diyecek. **20** "'Babasının karısıyla yatana lanet olsun! Çünkü o babasının evlilik yatağına leke sürmüştür.' "Bütün halk, 'Amin!' diyecek. **21** "'Herhangi bir hayvanla cinsel ilişki kurana lanet olsun!' "Bütün halk, 'Amin!' diyecek. **22** "'Annesinden ya da babasından olan kızkardeşiyle yatana lanet olsun!' "Bütün halk, 'Amin!' diyecek. **23** "'Kaynanasıyla yatana lanet olsun!' "Bütün halk, 'Amin!' diyecek. **24** "'Komşusunu gizlice öldürene lanet olsun!' "Bütün halk, 'Amin!' diyecek. **25** "'Suçsuz birini öldürmek için rüşvet alana lanet olsun!' "Bütün halk, 'Amin!' diyecek. **26** "'Bu yasanın sözlerine uymayan ve onları onaylamayana lanet olsun!' "Bütün halk, 'Amin!' diyecek."

28 "Eğer Tanrınız RAB'bin sözünü iyice dinler ve bugün size ilettiğim bütün buyruklarına uyarsanız, Tanrınız RAB sizi yeryüzündeki bütün uluslardan üstün kılacaktır. **2** Tanrınız RAB'bin sözünü dinlerseniz, şu bereketler üzerinize gelecek ve sizinle olacak: **3** "Kentte de tarlada da kutsanacaksınız. **4** "Rahminizin meyvesi kutsanacak. Toprağınızın ürünü, hayvanlarınızın dölü – sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları– bereketli olacak. **5** "Sepetiniz ve hamur tekneniz bereketli olacak. **6** "İçeri girdiğinizde de dışarı çıktığınızda da kutsanacaksınız. **7** "RAB size saldıran düşmanlarınızı önünüzde bozguna uğratacak. Onlar size bir yoldan saldıracak, ama önünüzden yedi yoldan kaçacaklar. **8** "RAB'bin buyruğuyla ambarlarınız dolu olacak. El attığınız her işte RAB sizi kutsayacak. Tanrınız RAB size vereceği ülkede sizi kutsayacak. **9** "Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyar, O'nun

yollarında yürürseniz, RAB size içtiği ant uyarınca sizi kendisi
için kutsal bir halk olarak koruyacaktır. **10** Yeryüzündeki bütün
uluslar RAB'be ait olduğunuzu görecek, sizden korkacaklar.
11 RAB atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede bolluk
içinde yaşamanızı sağlayacak: Rahminizin meyvesi kutsanacak;
hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü verimli olacak. **12**
RAB ülkenize yağmuru zamanında yağdırmak ve bütün emeğinizi
verimli kılmak için göklerdeki zengin hazinesini açacak. Birçok
ulusa ödünç vereceksiniz; siz ödünç almayacaksınız. **13** RAB
sizi kuyruk değil baş yapacak. Eğer bugün size ilettiğim Tanrınız
RAB'bin buyruklarını dinler, onlara iyice uyarsanız, altta değil,
her zaman üstte olacaksınız. **14** Bugün size ilettiğim buyrukların
dışına çıkmayacak, başka ilahların ardınca gitmeyecek, onlara
tapmayacaksınız." **15** "Ama Tanrınız RAB'bin sözünü dinlemez,
bugün size ilettiğim buyrukların, kuralların hepsine uymazsanız,
şu lanetler üzerinize gelecek ve size ulaşacak: **16** "Kentte de
tarlada da lanetli olacaksınız. **17** "Sepetiniz ve hamur tekneniz
lanetli olacak. **18** "Rahminizin meyvesi, toprağınızın ürünü,
sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları lanetli olacak.
19 "İçeri girdiğinizde lanetli olacaksınız; dışarı çıktığınızda
da lanetli olacaksınız. **20** "RAB'be sırt çevirmekle yaptığınız
kötülükler yüzünden el attığınız her işte O sizi lanete uğratacak,
şaşkına çevirecek, paylayacak. Sonunda üzerinize yıkım gelecek
ve çabucak yok olacaksınız. **21** RAB, mülk edinmek için
gideceğiniz ülkede sizi yok edinceye dek salgın hastalıkla
cezalandıracak. **22** Veremle, sıtmayla, iltihapla, yakıcı sıcaklıkla,
kuraklıkla, samyeliyle, küfle cezalandıracak. Siz yok oluncaya
dek bunlar sizi kovalayacak. **23** Başınızın üstündeki gök tunç,
ayağınızın altındaki yer demir olacak. **24** RAB siz yok oluncaya

dek gökten yağmur yerine ülkenize toz ve kum yağdıracak.
25 “RAB sizi düşmanlarınızın önünde bozguna uğratacak.
Onlara bir yoldan saldıracak, ama önlerinden yedi yoldan
kaçacaksınız. Yeryüzündeki bütün uluslar için dehşet verici bir
örnek olacaksınız. **26** Ölüleriniz bütün kuşlara, yabanıl hayvanlara
yem olacak; onları korkutup kaçıran kimse olmayacak. **27**
RAB sizi iyileşemeyeceğiniz Mısır çıbanıyla, urlarla, kaşıntıyla,
uyuzla vuracak. **28** RAB sizi delilikle, körlükle, şaşkınlıkla
cezalandıracak. **29** Öğle vakti körlerin karanlıkta el yordamıyla
yürüdüğü gibi yürüyeceksiniz. Yaptığınız her şeyde başarısız
olacak, sürekli sıkıştırılacak, yağmalanacaksınız. Sizi kurtaran
olmayacak. **30** “Bir kızla nişanlanacaksınız, ama başka biri onunla
yatacak. Ev yapacak ama içinde oturmayacaksınız. Bağ dikecek
ama üzümünü toplamayacaksınız. **31** Öküzünüz gözünüzün
önünde kesilecek ama etini yemeyeceksiniz. Eşeğiniz zorla
sizden alınacak, geri getirilmeyecek. Davarlarınız düşmanlarınıza
verilecek. Sizi kurtaran olmayacak. **32** Oğullarınız, kızlarınız
gözlerinizin önünde başka bir ulusa verilecek. Her gün onları
gözlemekten gözlerinizin gücü tükenecek. Elinizden bir şey
gelmeyecek. **33** Tanımadığınız bir halk toprağınızın ürününü ve
bütün emeğinizi yiyecek. Sürekli sıkıştırılacak, ezileceksiniz. **34**
Gözlerinizle gördükleriniz sizi çıldırtacak. **35** RAB dizlerinizi,
bacaklarınızı tepeden tırnağa iyileşmeyen ağrılı çıbanlarla
vuracak. **36** “RAB sizi ve başınıza atayacağınız kralı sizin de
atalarınızın da bilmediği bir ulusa sürecek. Orada ağaçtan,
taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız. **37** RAB'bin sizi
süreceği bütün uluslar başınıza gelenlerden dehşete düşecek;
sizi aşağılayacak, sizinle eğlenecekler. **38** “Çok tohum ekecek,
ama az toplayacaksınız. Çünkü ürününüzü çekirge yiyecek. **39**

Bağlar dikecek, bakımını yapacak, ama şarap içmeyecek, üzüm toplamayacaksınız. Onları kurt yiyecek. **40** Ülkenizin her yerinde zeytinlikleriniz olacak, ama zeytinyağı sürünmeyeceksiniz. Zeytin ağaçlarınız ürününü yere dökecek. **41** Oğullarınız, kızlarınız olacak, ama sizinle kalmayacaklar, sürgüne gönderilecekler. **42** Bütün ağaçlarınızı, toprağınızın ürününü çekirgeler yiyecek. **43** “Aranızdaki yabancılar yükseldikçe yükselecek, sizse alçaldıkça alçalacaksınız. **44** O sana ödünç verecek, ama sen ona ödünç vermeyeceksin. O baş, sen kuyruk olacaksın. **45** “Bütün bu lanetler başınıza yağacak. Yok oluncaya dek sizi kovalayacak ve size erişecek. Çünkü Tanrınız RAB'bin sözünü dinlemediniz, size verdiği buyrukları, kuralları yerine getirmediniz. **46** Bu lanetler siz ve soyunuz için sonsuza dek bir belirti, şaşılası bir olay olarak kalacak. **47** Madem bolluk zamanında Tanrınız RAB'be sevinçle, hoşnutlukla kulluk etmediniz, **48** RAB'bin üzerinize göndereceği düşmanlara kölelik edeceksiniz. Aç, susuz, çıplak kalacaksınız; her şeye gereksinim duyacaksınız. RAB sizi yok edinceye dek boynunuza demir boyunduruk vuracak. **49** “RAB uzaktan, dünyanın öbür ucundan bir ulusu –dilini bilmediğiniz bir ulusu, yaşlılara saygı, küçüklere sevgi beslemeyen acımasız bir ulusu– birden çullanan bir kartal gibi başınıza getirecek. **51** Siz yok oluncaya dek hayvanlarınızın yavrularını, toprağınızın ürününü yiyip bitirecekler. Size ne tahıl, ne şarap, ne zeytinyağı, ne sığırlarınızın buzağılarını, ne de sürülerinizin kuzularını bırakacaklar; ta ki, siz ortadan kalkıncaya dek. **52** Güvendiğiniz yüksek, dayanıklı surlar yerle bir oluncaya dek ülkenizdeki bütün kentlerde sizi kuşatacaklar. Tanrınız RAB'bin size verdiği ülkedeki bütün kentleri kuşatacaklar. **53** “Kuşatma sırasında düşmanınızın vereceği sıkıntıdan rahminizin meyvesini, Tanrınız RAB'bin size

verdiği oğulların, kızların etini yiyeceksiniz. **54** Aranızdaki en yumuşak, en duyarlı adam bile öz kardeşine, sevdiği karısına, sağ kalan çocuklarına acımayacak; **55** yediği çocuklarının etini onların hiçbiriyle paylaşmayacak. Çünkü düşmanın kuşatma sırasında sizi sıkıştırması yüzünden kentlerinizde hiç yiyecek kalmayacak. **56** Aranızda en yumuşak, en duyarlı kadın –yumuşaklığından ve duyarlılığından ayağının tabanını yere basmak istemeyen kadın– bile sevdiği kocasından, öz oğlundan, kızından, plasentayı ve doğuracağı çocukları esirgeyecek. Çünkü kuşatma sırasında düşmanın kentlerinizde size vereceği sıkıntıdan, yokluktan onları gizlice yiyecek. **58** "Bu kitapta yazılı yasanın bütün sözlerine uymaz, Tanrınız RAB'bin yüce ve heybetli adından korkmazsanız, **59** RAB sizi ve soyunuzu korkunç belalarla, büyük ve sürekli belalarla, ağır, iyileşmez hastalıklarla vuracak. **60** Sizi ürküten Mısır'ın bütün hastalıklarını yeniden başınıza getirecek; size yapışacaklar. **61** Siz yok oluncaya dek RAB bu Yasa Kitabı'nda yazılmamış her türlü hastalığı ve belayı da başınıza getirecek. **62** Gökteki yıldızlar kadar çok olan sizler, sayıca az bırakılacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB'bin sözüne kulak vermediniz. **63** Size iyilik yapmak, sizi çoğaltmak RAB'bi nasıl sevindirdiyse, sizi yıkmak ve yok etmek de öyle sevindirecektir. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkeden sökülüp atılacaksınız. **64** "RAB sizi dünyanın bir ucundan öbür ucuna, bütün halklar arasına dağıtacak. Orada sizin de atalarınızın da tanımadığı, ağaçtan ve taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız. **65** Bu uluslar arasında ne esenliğiniz ne de dinlenecek bir yeriniz olacak. Orada RAB size titreyen yürekler, umutsuzluk ve bakmaktan yorulmuş gözler verecek. **66** Sürekli can kaygısı içinde yaşayacaksınız. Gece gündüz dehşet içinde olacaksınız. Yaşamınızın güvenliği olmayacak.

67 Yüreğinizi kaplayan dehşet ve gözlerinizin gördüğü olaylar
yüzünden, sabah, ‘Keşke akşam olsa!’, akşam, ‘Keşke sabah
olsa!’ diyeceksiniz. **68** Bir daha görmeyeceksiniz dediğim yoldan
RAB sizi gemilerle Mısır'a geri gönderecek. Orada erkek ve kadın
köle olarak kendinizi düşmanlarınıza satmaya kalkışacaksınız;
ama satın alan olmayacak.”

29 RAB'bin İsrailliler'le Horev Dağı'nda yaptığı antlaşmaya ek
olarak, Moav'da Musa'ya onlarla yapmayı buyurduğu antlaşmanın
sözleri bunlardır. **2** Musa bütün İsrailliler'i bir araya toplayarak
şöyle dedi: “RAB'bin Mısır'da gözlerinizin önünde firavuna,
görevlilerine, ülkesine yaptıklarını gördünüz. **3** Büyük denemeleri,
belirtileri, o büyük ve şaşılası işleri gözlerinizle gördünüz. **4** Ne var
ki, RAB bugüne dek size kavrayan yürek, gören göz, duyan kulak
vermedi. **5** RAB, ‘Sizi kırk yıl çölde dolaştırdım; ne üzerinizdeki
giysi eskidi, ne ayağınızdaki çarık. **6** Ekmek yemediniz, şarap ya
da başka içki içmediniz. Bütün bunları Tanrınız RAB'bin ben
olduğumu anlayasınız diye yaptım’ diyor. **7** “Buraya ulaştığınızda,
Heşbon Kralı Sihon ile Başan Kralı Og bizimle savaşa tutuştular.
Ama onları bozguna uğrattık. **8** Ülkelerini ele geçirerek mülk
olarak Rubenliler'e, Gadlılar'a, Manaşşe oymağının yarısına
verdik. **9** El attığınız her işte başarılı olmak için bu antlaşmanın
sözlerini yerine getirmeye dikkat edin. **10** “Bugün hepiniz –
önderleriniz, oymak başlarınız, ileri gelenleriniz, görevlileriniz,
bütün öbür İsrailli erkekler, çocuklarınız, karılarınız, aranızda
yaşayan ve odununuzu kesen, suyunuzu taşıyan yabancılar–
Tanrınız RAB'bin önünde duruyorsunuz. **12** Bugün Tanrınız
RAB'bin ant içerek sizinle yaptığı bu antlaşmayı geçerli kılmak
için burada duruyorsunuz. **13** Öyle ki, bugün sizi kendi halkı
olarak belirlesin ve size söylediği gibi, atalarınız İbrahim'e,

İshak'a, Yakup'a içtiği ant uyarınca Tanrınız olsun. **14** Antla yapılan bu antlaşmayı yalnız sizinle, bugün burada bizimle birlikte Tanrımız RAB'bin önünde duranlarla değil, yanımızda olmayanlarla da yapıyorum. **16** "Mısır'da nasıl yaşadığımızı, öteki ulusların ortasından geçerek buraya nasıl geldiğimizi kendiniz de biliyorsunuz. **17** Onların arasında iğrenç suretleri, ağaçtan, taştan, altından, gümüşten yapılmış putları gördünüz. **18** Dikkat edin, bugün aranızda bu ulusların ilahlarına tapmak için Tanrımız RAB'den sapan erkek ya da kadın, boy ya da oymak olmasın; aranızda acılık, zehir veren kök olmasın. **19** "Bu andın sözlerini duyup da kimse kendi kendini kutlamasın ve, 'Kendi isteklerim uyarınca yaşasam da güvenlikte olurum' diye düşünmesin. Bu herkese yıkım getirir. **20** RAB böyle birini bağışlamak istemez. RAB'bin öfkesi ve kıskançlığı o kişiye karşı alevlenecek. Bu kitapta yazılı bütün lanetler başına yağacak ve RAB onun adını göğün altından silecektir. **21** Bu Yasa Kitabı'nda yazılı antlaşmada yer alan bütün lanetler uyarınca, RAB onu felakete uğraması için İsrail'in bütün oymakları arasından ayıracaktır. **22** "Sizden sonraki kuşak, çocuklarınız ve uzak ülkeden gelen yabancılar ülkenizin uğradığı belaları, RAB'bin ülkeye gönderdiği hastalıkları görecekler. **23** Bütün ülke yanacak, tuz ve kükürtle örtülecek; tohum ekilmeyecek, filiz sürmeyecek, ot bitmeyecek. Ülke RAB'bin kızgın öfkesiyle yerle bir ettiği Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim gibi yıkıma uğrayacak. **24** Bütün uluslar, 'RAB bu ülkeye neden bunu yaptı?' diye soracaklar, 'Bu büyük öfke neden alevlendi?' **25** "Yanıt şöyle olacak: 'Atalarının Tanrısı RAB kendilerini Mısır'dan çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmayı bıraktılar. **26** Tanımadıkları, RAB'bin kendilerine pay olarak vermediği başka ilahlara yöneldiler; onlara tapıp önlerinde

eğildiler. 27 İşte bu yüzden RAB'bin öfkesi bu ülkeye karşı
alevlendi; bu kitapta yazılı bütün lanetleri oraya yağdırdı. 28
RAB büyük kızgınlıkla, şiddetli öfkeyle onları ülkelerinden söküp
attı; bugün olduğu gibi başka ülkeye sürdü.' 29 "Gizlilik Tanrımız
RAB'be özgüdür. Ama bu yasanın bütün sözlerine uymamız için
açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir."
30 "Bütün bu olaylar –önünüze serdiğim kutsama ve lanetler–
başınıza geldiğinde, Tanrınız RAB'bin sizi dağıttığı uluslar
arasında bunları anımsayacaksınız. 2 Bugün size ilettiğim
buyruklar uyarınca siz ve çocuklarınız Tanrınız RAB'be döner,
bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na uyarsanız, 3 Tanrınız
RAB size acıyacak, sizi sürgünden geri getirecek. Sizi dağıttığı
ulusların arasından yeniden toplayacak. 4 Dünyanın öbür ucuna
sürülmüş olsanız bile, Tanrınız RAB sizleri toplayıp geri getirecek.
5 Sizi atalarınızın mülk edindiği ülkeye ulaştıracak. Orayı miras
alacaksınız. Tanrınız RAB üzerinize iyilik getirecek ve sizi
atalarınızdan daha çok çoğaltacak. 6 Sizin ve çocuklarınızın
yüreğini değiştirecek. Öyle ki, O'nu bütün yüreğinizle, bütün
canınızla sevesiniz ve yaşayasınız. 7 Tanrınız RAB bütün bu
lanetleri sizden nefret edenlerin, size baskı yapan düşmanlarınızın
üzerine yağdıracak. 8 Siz yine RAB'bin sözüne kulak verecek,
bugün size ilettiğim buyrukların hepsine uyacaksınız. 9 Tanrınız
RAB el attığınız her işte sizi başarılı kılacak; çok sayıda
çocuğunuz olacak, hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü
bol olacak. RAB atalarınızdan nasıl hoşnut kaldıysa, sizden de
öyle hoşnut kalacak ve sizi başarılı kılacak. 10 Yeter ki, Tanrınız
RAB'bin sözünü dinleyin, bu Yasa Kitabı'nda yazılı buyruklarına,
kurallarına uyun ve bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na
dönün. 11 "Bugün size ilettiğim bu buyruk ne tutamayacağınız

kadar zor, ne de ulaşamayacağınız kadar uzaktır. **12** O göklerde değil ki, ‘Kim bizim için göğe çıkacak? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak?’ diyesiniz. **13** Denizin ötesinde değil ki, ‘Kim bizim için denizin ötesine gidecek? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak?’ diyesiniz. **14** Tanrı sözü size çok yakındır; uymanız için ağzınızda ve yüreğinizdedir. **15** “İşte bugün önünüze yaşamla iyiliği, ölümle kötülüğü koyuyorum. **16** Bugün size Tanrınız RAB'bi sevmeyi, yollarında yürümeyi, buyruklarına, kurallarına, ilkelerine uymayı buyuruyorum. Öyle ki, yaşayasınız, çoğalasınız ve mülk edinmek için gideceğiniz ülkede Tanrınız RAB tarafından kutsanasınız. **17** “Eğer yoldan döner, kulak vermezseniz, ayartılır, başka ilahlara eğilip taparsanız, **18** bugün size kesinlikle yok olacağınızı bildiriyorum. Şeria Irmağı'ndan geçip mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uzun yaşamayacaksınız. **19** “Önünüze yaşamla ölümü, kutsamayla laneti koyduğuma bugün yeri göğü size karşı tanık gösteriyorum. Yaşamı seçin ki, siz de çocuklarınız da yaşayasınız. **20** Tanrınız RAB'bi sevin, sözüne uyup O'na bağlanın. RAB yaşamınızdır; kendilerine vereceğine ilişkin atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a söz verdiği ülkede uzun yaşamanızı sağlayacaktır.”

31 Musa İsrailliler'e şöyle dedi: **2** “Yüz yirmi yaşındayım. Bundan böyle size önderlik edemem. Üstelik RAB bana, ‘Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmeyeceksin’ dedi. **3** Tanrınız RAB önünüzden geçecek. Bu ulusları önünüzden yok edecek. Ülkelerini mülk edineceksiniz. RAB'bin sözü uyarınca Yeşu size önderlik edecek. **4** RAB Amorlular'ın kralları Sihon'u ve Og'u yok edip ülkelerine yaptığının aynısını bu uluslara da yapacak. **5** RAB onları size teslim edecek. Onlara size verdiğim buyruklar uyarınca davranmalısınız. **6** Güçlü ve yürekli olun! Onlardan

korkmayın, yılmayın. Çünkü sizinle birlikte giden Tanrınız RAB'dir.
O sizi terk etmeyecek, sizi yüzüstü bırakmayacaktır.” **7** Sonra
Musa Yeşu'yu çağırıp bütün İsrailliler'in gözü önünde ona şöyle
dedi: “Güçlü ve yürekli ol! Çünkü RAB'bin, atalarına ant içerek
söz verdiği ülkeye bu halkla birlikte sen gideceksin. Ülkeyi miras
olarak onlara sen vereceksin. **8** RAB'bin kendisi sana öncülük
edecek, seninle birlikte olacak. Seni terk etmeyecek, seni yüzüstü
bırakmayacak. Korkma, yılma.” **9** Musa bu yasayı yazıp RAB'bin
Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levili kâhinlere ve bütün İsrail ileri
gelenlerine verdi. **10** Sonra onlara şöyle buyurdu: “Her yedi
yılın sonunda, borçları bağışlama yılında, Çardak Bayramı'nda,
11 bütün İsrailliler Tanrınız RAB'bin önünde bulunmak üzere
seçeceği yere geldiğinde, bu yasayı onlara okuyacaksınız. **12**
Halkı –erkekleri, kadınları, çocukları ve kentlerinizde yaşayan
yabancıları– toplayın. Öyle ki, herkes duyup öğrensin, Tanrınız
RAB'den korksun. Bu yasanın bütün sözlerine uymaya dikkat
etsin. **13** Yasayı bilmeyen çocuklar da duysunlar, mülk edinmek
için Şeria Irmağı'ndan geçip gideceğiniz ülkede yaşadığınız
sürece Tanrınız RAB'den korkmayı öğrensinler.” **14** RAB Musa'ya,
“Ölümüne az kaldı” dedi, “Yeşu'yu çağır. Ona buyruklarımı
bildirmem için Buluşma Çadırı'nda hazır olun.” Böylece Musa ile
Yeşu gidip Buluşma Çadırı'nda beklediler. **15** Sonra RAB çadırda
bulut sütununun içinde göründü; bulut çadırın kapısı üzerinde
durdu. **16** RAB Musa'ya şöyle seslendi: “Yakında ölüp atalarına
kavuşacaksın. Bu halk da gideceği ülkenin ilahlarına bağlanıp
bana hainlik edecek. Beni bırakacak, kendileriyle yaptığım
antlaşmayı bozacaklar. **17** O gün onlara öfkeleneceğim, onları
terk edeceğim. Yüzümü onlardan çevireceğim. Başkalarına
yem olacaklar, başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar gelecek.

O gün, ‘Tanrımız bizimle olmadığı için bu kötülükler başımıza
geldi’ diyecekler. **18** Başka ilahlara yönelmekle yaptıkları kötülük
yüzünden o gün kesinlikle onlardan yüzümü çevireceğim. **19**
“Şimdi kendiniz için şu ezgiyi yazın ve İsrailliler'e öğretin; onu
okusunlar. Öyle ki, bu ezgi İsrailliler'e karşı benim tanığım olsun.
20 Onları atalarına ant içerek söz verdiğim süt ve bal akan ülkeye
getirdiğimde yiyip doyacaklar; semirince başka ilahlara yönelip
onlara tapacaklar. Beni tepecek, antlaşmamı bozacaklar. **21**
Başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar geldiğinde, bu ezgi onlara
karşı tanıklık edecek. Çünkü çocukları bu ezgiyi unutmayacak.
Ant içerek söz verdiğim ülkeye onları getirmeden önce neler
tasarladıklarını biliyorum.” **22** O gün Musa bu ezgiyi yazıp
İsrailliler'e öğretti. **23** RAB Nun oğlu Yeşu'ya şu buyruğu verdi:
“Güçlü ve yürekli ol! Çünkü İsrailliler'i, ant içerek söz verdiğim
ülkeye sen götüreceksin ve ben seninle birlikte olacağım.” **24**
Musa yasanın sözlerini eksiksiz olarak kitaba yazmayı bitirince,
25 RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer'e şu buyruğu
verdi: **26** “Bu Yasa Kitabı'nı alın, Tanrınız RAB'bin Antlaşma
Sandığı'nın yanına koyun. Orada size karşı bir tanık olarak kalsın.
27 Çünkü sizin başkaldıran, dikbaşlı kişiler olduğunuzu biliyorum.
Bugün ben sağken, aranızdayken bile RAB'be karşı geliyorsunuz;
ölümümden sonra daha ne kadar çok başkaldıracaksınız. **28**
Oymaklarınızın bütün ileri gelenlerini, görevlilerinizi bana getirin.
Bu sözleri onlara duyuracağım. Yeri göğü onlara karşı tanık
tutacağım. **29** Ölümümden sonra büsbütün yozlaşacağınızı,
size buyurduğum yoldan sapacağınızı biliyorum. Son günlerde
kötülüklerle karşılaşacaksınız. Çünkü RAB'bin gözünde kötü
olanı yapacak ve yaptıklarınızla O'nu öfkelendireceksiniz.” **30**

Musa şu ezginin sözlerini eksiksiz olarak bütün İsrail topluluğuna okudu:

32 “Ey gökler, kulak verin, sesleneyim; Ey dünya, ağzımdan
çıkan sözleri işit! **2** Öğretişim yağmur gibi damlasın; Sözlerim
çiy gibi düşsün, Çimen üzerine çiseleyen yağmur gibi, Bitkilere
yağan sağanak gibi. **3** RAB'bin adını duyuracağım. Ululuğu
için Tanrımız'ı övün! **4** O Kaya'dır, işleri kusursuzdur, Bütün
yolları doğrudur. O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı'dır. Doğru
ve adildir. **5** Bu eğri ve sapık kuşak, O'na bağlı kalmadı. O'nun
çocukları değiller. Bu onların utancıdır. **6** RAB'be böyle mi
karşılık verilir, Ey akılsız ve bilgelikten yoksun halk? Sizi yaratan,
size biçim veren, Babanız, Yaratıcınız O değil mi? **7** “Eski
günleri anımsayın; Çoktan geçmiş çağları düşünün. Babanıza
sorun, size anlatsın, Yaşlılarınız size açıklasın. **8** Yüceler
Yücesi uluslara paylarına düşeni verip İnsanları böldüğünde,
Ulusların sınırlarını İsrailoğulları'nın sayısına göre belirledi.
9 Çünkü RAB'bin payı kendi halkıdır Ve Yakup soyu O'nun
payına düşen mirastır. **10** “Onu kurak bir ülkede, Issız, uluyan
bir çölde buldu, Onu kuşattı, kayırdı, Gözbebeği gibi korudu.
11 Yuvasında yavrularını uçmaya kışkırtan, Onların üzerinde
kanat çırpan bir kartal gibi, Kanatlarını gerip onları aldı Ve
kanatları üzerinde taşıdı. **12** Ona yalnız RAB yol gösterdi,
Yanında yabancı ilah yoktu. **13** “Onu yeryüzünün yüksekliklerinde
gezdirdi, Tarlada yetişen ürünlerle doyurdu. Onu kayadan akan
balla, Çakmaktaşından çıkardığı yağla besledi. **14** İneklerin
yağıyla, Koyunların sütüyle, Besili kuzularla, Başan cinsi en iyi
koçlarla, tekelerle, En iyi buğdayla onu besledi. Halk üzümün
kırmızı kanını içti. **15** “Yeşurun semirdi ve sahibini tepti; Doyunca
yağ bağlayıp ağırlaştı, Kendisini yaratan Tanrı'ya sırt çevirdi,

Kurtarıcısını, Kaya'yı küçümsedi. **16** Yabancı ilahlarla Tanrı'yı kıskandırıp İğrençlikleriyle O'nu öfkelendirdiler. **17** Tanrı olmayan cinlere, Tanımadıkları ilahlara, Atalarınızın korkmadıkları, Son zamanlarda ortaya çıkan Yeni ilahlara kurban kestiler. **18** Seni oluşturan Kaya'yı savsakladın, Seni yaratan Tanrı'yı unuttun. **19** "RAB bunu görünce onları reddetti; Çünkü oğulları, kızları O'nu öfkelendirmişlerdi. **20** 'Yüzümü onlardan çevirecek Ve sonlarının ne olacağını göreceğim' dedi, 'Çünkü onlar sapık bir kuşak Ve güvenilmez çocuklardır. **21** Tanrı olmayan ilahlarla Beni kıskandırdılar; Değersiz putlarıyla beni öfkelendirdiler. Ben de halk olmayan bir halkla Onları kıskandıracağım. Anlayışsız bir ulusla Onları öfkelendireceğim. **22** Çünkü size karşı öfkem ateş gibi tutuşup Ölüler diyarının derinliklerine dek yanacak. Yeryüzünü ve ürününü yutup yok edecek Ve dağların temellerini tutuşturacak. **(Sheol h7585)** **23** "'Üzerlerine kötülükler yığacağım, Oklarımı onlara karşı kullanacağım. **24** Kavurucu kıtlık, tüketici hastalık, Öldürücü salgın vuracak onları. Gönderdiğim canavarlar dişleriyle onlara saldıracak, Toprakta sürünen zehirli yılanlar onları ısıracak. **25** Sokakta kılıç onları çocuksuz bırakacak; Evlerinde dehşet egemen olacak. Delikanlısı, genç kızı, Emzikteki çocuğu, aksaçlısı ölecek. **26** Onları darmadağın etmeyi, İnsanlar arasından anılarını silmeyi düşündüm. **27** Ama düşmanın alay etmesinden çekindim. Öyle ki, düşman yanlış anlayıp da, Bütün bunları yapan RAB değil, Başarı kazanan biziz, demesin.' **28** "Onlar anlayışsız bir ulustur, Onlarda sezgi yoktur. **29** Keşke bilge kişiler olsalardı, anlasalardı, Sonlarının ne olacağını düşünselerdi! **30** Onların Kayası kendilerini satmamış Ve RAB onları ele vermemiş olsaydı, Nasıl bir kişi bin kişiyi kovar, İki kişi on bin kişiyi kaçırtırdı? **31** Çünkü bizim Kayamız onların

kayasına benzemez, Düşmanlarımız bu konuda yargıç olabilir.
32 Onların asması Sodom asmasından, Gomora bağlarındandır.
Üzümleri zehirle dolu, Salkımları acıdır. **33** Şarapları yılan zehiri,
Kobraların öldürücü zehiridir. **34** "'Bu kötülükleri yazmadım mı?
Hazinelerimde mühürlemedim mi? **35** Öç benimdir, karşılığını
ben vereceğim, Zamanı gelince ayakları kayacak, Onların yıkım
günü yakındır, Ceza günü hızla yaklaşıyor.' **36** "RAB kendi
halkının hakkını koruyacak, Onların gücünün tükendiğini, Ülkede
genç yaşlı kimsenin kalmadığını görünce, Kullarına acıyacaktır.
37 'Hani sığındığınız kaya, Hani ilahlarınız nerede?' diyecek, **38**
'Kurbanlarınızın yağını yiyen, Dökmelik sununuzu içen İlahlarınız
hani nerede? Kalksınlar da size yardım etsinler! Size barınak
olsunlar! **39** "'Artık anlayın ki, ben, evet ben O'yum, Benden başka
tanrı yoktur! Öldüren de, yaşatan da, Yaralayan da, iyileştiren de
benim. Kimse elimden kurtaramaz. **40** Elimi göğe kaldırır Ve
sonsuzluk boyunca varlığım hakkı için derim ki, **41** Parlayan
kılıcımı bileyip Yargılamak için elime alınca, Düşmanlarımdan
öç alacağım, Benden nefret edenlere karşılığını vereceğim. **42**
Oklarımı kanla sarhoş edeceğim, Kılıcım vurulanların, tutsakların
kanıyla, Düşman önderlerinin başlarıyla Ve etle beslenecek.' **43**
"Ey uluslar, O'nun halkını kutlayın, Çünkü O kullarının kanının
öcünü alacak, Düşmanlarından öç alacak, Ülkesinin ve halkının
günahını bağışlayacak." **44** Musa, Nun oğlu Hoşea ile birlikte
gelip bu ezginin sözlerini halka okudu. **45** Musa sözlerini
bitirince, İsrailliler'e şöyle dedi: "Bugün size bildirdiğim bu uyarıcı
sözlerin tümünü benimseyin. Bu yasanın bütün sözlerine dikkat
etmeleri ve yerine getirmeleri için çocuklarınıza buyruk verin. **47**
Bunlar sizin için boş sözler değildir, sizin yaşamınızdır. Şeria
Irmağı'ndan geçerek mülk edineceğiniz ülkede ömrünüz bu

sözler sayesinde uzun olacaktır.” **48** RAB aynı gün Musa'ya şöyle seslendi: **49** “Haavarim dağlık bölgesine, Eriha karşısında Moav ülkesindeki Nevo Dağı'na çık. Mülk olarak İsrailliler'e vereceğim Kenan ülkesine bak. **50** Ağabeyin Harun Hor Dağı'nda ölüp atalarına kavuştuğu gibi, sen de çıkacağın dağda ölüp atalarına kavuşacaksın. **51** Çünkü ikiniz de Zin Çölü'nde, Meriva-Kadeş sularında, İsrailliler'in önünde bana ihanet ettiniz, kutsallığımı önemsemediniz. **52** Bu nedenle ülkeyi ancak uzaktan göreceksin. Ama oraya, İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyeceksin.”

33 Tanrı adamı Musa, ölümünden önce İsrailliler'i kutsadı. **2** Şöyle dedi: “RAB Sina Dağı'ndan geldi, Halkına Seir'den doğdu
Ve Paran Dağı'ndan parladı. On binlerce kutsalıyla birlikte geldi,
Sağ elinde halkı için alev alev yanan ateş vardı. **3** Ya RAB,
halkları gerçekten seversin, Bütün kutsallar elinin altındadır.
Ayaklarına kapanır, Sözlerini dinlerler. **4** Yakup'un topluluğuna
miras olarak, Musa bize yasayı verdi. **5** İsrail'in oymaklarıyla
Halkın önderleri bir araya geldiğinde RAB Yeşurun'un kralı
oldu. **6** “Ruben yaşasın, ölmesin, Halkının sayısı az olmasın.”
7 Musa Yahuda için de şunları söyledi: “Ya RAB, Yahuda'nın
yakarışını duy Ve onu kendi halkına getir. Kendisi için elleriyle
savaştı. Düşmanlarına karşı ona yardımcı ol.” **8** Levi için de
şöyle dedi: “Ya RAB, senin Tummim'in ve Urim'in Sadık kulun
içindir. Onu Massa'da denedin, Meriva sularında onunla tartıştın.
9 O annesi ve babası için, ‘Onları saymıyorum’ dedi. Kardeşlerini
tanımadı, Çocuklarını bilmedi. Ama senin sözünü tuttu Ve
antlaşmana bağlı kaldı. **10** İlkelerini Yakup soyuna, Yasanı İsrail'e
öğretecekler. Senin önünde buhur, Sunağında tümüyle yakmalık
sunular sunacaklar. **11** Ya RAB, onları el attıkları her işte kutsa,
Yaptıklarından hoşnut ol. Ona karşı ayaklananların Ve ondan

nefret edenlerin belini kır, Bir daha ayağa kalkmasınlar!” **12** Benyamin için de şöyle dedi: “RAB'bin sevgilisi, O'nun yanında güvenlikte yaşasın; RAB bütün gün onu korur, O da RAB'bin kucağında oturur.” **13** Yusuf için de şöyle dedi: “RAB onun ülkesini Gökten yağan değerli çiyle Ve yeraltındaki derin su kaynaklarıyla kutsasın. **14** Ülkesi güneş altında yetişen ürünlerin en iyisiyle, Her ay yetişen en iyi meyvelerle, **15** Yaşlı dağların en seçkin armağanlarıyla, Kalıcı tepelerin bolluğuyla, **16** Yerin en değerli ürünü ve doluluğuyla, Çalıda oturanın lütfuyla bereketli olsun. Yusuf'un başı üzerine, Kardeşlerinden ayrı olanın başı üzerine bereket yağsın. **17** İlk doğan bir boğa kadar Görkemlidir o; Boynuzları yaban öküzünün boynuzları gibidir. Bu boynuzlarla ulusları, Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları yaralayacak. İşte böyledir Efrayim'in on binleri, İşte bunlardır Manaşşe'nin binleri.” **18** Zevulun için de şöyle dedi: “Ey Zevulun, sevinç duy yola çıkışınla, Ve sen, İssakar, çadırlarında sevin! **19** Ulusları dağa çağıracak, Orada doğruluk kurbanları kesecekler. Denizlerin bolluğuyla Ve kumlarda saklı hazinelerle doyacaklar.” **20** Gad için de şöyle dedi: “Gad'ın sınırını genişleten kutsansın; Gad orada kol ve baş parçalayan Bir aslan gibi oturuyor. **21** Kendine ilk toprağı seçti; Önderlik payı ona verilmiştir. Halkın önderleri bir araya geldiğinde, RAB'bin doğru isteğini Ve İsrail'e ilişkin ilkelerini, O yerine getirdi.” **22** Dan için de şöyle dedi: “Dan Başan'dan sıçrayan Aslan yavrusudur.” **23** Naftali için de şöyle dedi: “Ey sen, RAB'bin lütfu ve Kutsamasıyla dolu olan Naftali! Sen batıyı ve güneyi mülk edineceksin.” **24** Aşer için de şöyle dedi: “Oğullar arasında en çok kutsanan Aşer olsun, Kardeşlerinin beğenisini kazanan o olsun. Ayağını zeytinyağına batırsın. **25** Kapı sürgülerin demir ve tunç olacak Ve gücün

yaşamın boyunca sürecektir.” **26** “Ey Yeşurun, sana yardım için
Göklere ve bulutlara görkemle binen, Tanrı'ya benzer biri yok. **27**
Sığınağın çağlar boyu var olan Tanrı'dır, Seni taşıyan O'nun
yorulmaz kollarıdır. Düşmanı önünden kovacak Ve sana, ‘Onu
yok et!’ diyecek. **28** Böylece İsrail güvenlik içinde yaşayacak;
Tahıl ve yeni şarap ülkesinde, Yakup'un pınarı güvenlikte kalacak.
Gökler oraya çiy damlatacak. **29** Ne mutlu sana, ey İsrail! Var
mı senin gibisi? Sen RAB'bin kurtardığı bir halksın. RAB seni
koruyan kalkan Ve şanlı kılıcındır. Düşmanların senin önünde
küçülecek Ve sen onları çiğneyeceksin.”

34 Bundan sonra Musa Moav ovalarından Nevo Dağı'na
giderek Eriha Kenti karşısındaki Pisga Dağı'na çıktı. RAB ona
bütün ülkeyi gösterdi: **2** Dan'a kadar uzanan Gilat'ı, bütün
Naftali'yi, Efrayim ve Manaşşe bölgelerini, Akdeniz'e kadar
uzanan bütün Yahuda bölgesini, **3** Negev'i, hurma kenti Eriha
Vadisi'nin Soar'a kadar uzanan ovasını. **4** Sonra Musa'ya şöyle
dedi: “İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a, ‘Senin soyuna vereceğim’
diye ant içtiğim ülke budur. Ülkeyi sana gösterdim, ama oraya
gitmeyeceksin.” **5** Böylece RAB'bin sözü uyarınca RAB'bin kulu
Musa orada, Moav ülkesinde öldü. **6** RAB onu Moav ülkesinde,
Beytpeor karşısındaki vadide gömdü. Bugün de mezarının
nerede olduğunu kimse bilmiyor. **7** Musa öldüğünde yüz yirmi
yaşındaydı; ne gözleri zayıflamıştı, ne de gücü tükenmişti.
8 İsrailliler Moav ovalarında Musa için otuz gün yas tuttular.
Sonra Musa için ağlama ve yas tutma günleri sona erdi. **9**
Nun oğlu Yeşu bilgelik ruhuyla doluydu. Çünkü Musa ellerini
üzerine koymuştu. İsrailliler onu dinliyor ve RAB'bin Musa'ya
verdiği buyruklar uyarınca davranıyorlardı. **10** O günden bu yana
İsrail'de Musa gibi RAB'bin yüz yüze görüştüğü bir peygamber

çıkmadı. **11** RAB onu Mısır'da firavuna, görevlilerine ve bütün
ülkesine bir sürü belirtiler, şaşılası işler yapması için göndermişti.
12 Musa İsrailliler'in gözleri önünde güçlü, büyük ve ürkütücü
işler yapmıştı.

Yeşu

1 RAB, kulu Musa'nın ölümünden sonra onun yardımcısı Nun
oğlu Yeşu'ya şöyle seslendi: **2** “Kulum Musa öldü. Şimdi
kalk, bütün halkla birlikte Şeria Irmağı'nı geç. Size, İsrail
halkına vereceğim ülkeye girin. **3** Musa'ya söylediğim gibi,
ayak basacağınız her yeri size veriyorum. **4** Sınırlarınız çölden
Lübnan'a, büyük Fırat Irmağı'ndan –bütün Hitit ülkesi dahil–
batıdaki Akdeniz'e kadar uzanacak. **5** Yaşamın boyunca hiç
kimse sana karşı koyamayacak; nasıl Musa ile birlikte oldumsa,
seninle de birlikte olacağım. Seni terk etmeyeceğim, seni yüzüstü
bırakmayacağım. **6** “Güçlü ve yürekli ol. Çünkü halkı, atalarına
vereceğime ant içtiğim ülkeyi miras almaya sen götüreceksin. **7**
Yeter ki, güçlü ve yürekli ol. Kulum Musa'nın sana buyurduğu
Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmeye dikkat et. Gittiğin her
yerde başarılı olmak için bu yasadan ayrılma, sağa sola sapma.
8 Yasa Kitabı'nda yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özenle
yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı
olacak ve amacına ulaşacaksın. **9** Sana güçlü ve yürekli ol
demedim mi? Korkma, yılma. Çünkü Tanrın RAB gideceğin her
yerde seninle birlikte olacak.” **10** Bunun üzerine Yeşu, halkın
görevlilerine şöyle buyurdu: **11** “Ordugahın ortasından geçip
halka şu buyruğu verin: ‘Kendinize kumanya hazırlayın. Çünkü
Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinmek
için üç gün sonra Şeria Irmağı'nı geçeceksiniz.’” **12** Yeşu,
Ruben ve Gad oymaklarına ve Manaşşe oymağının yarısına
da şöyle dedi: **13** “RAB'bin kulu Musa'nın, ‘Tanrınız RAB bu
ülkeyi size verip sizi rahata erdirecek’ dediğini anımsayın. **14**
Kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız Şeria Irmağı'nın
doğusunda, Musa'nın size verdiği topraklarda kalsın. Ama sizler,

bütün yiğit savaşçılar, silahlı olarak kardeşlerinizden önce ırmağı geçip onlara yardım edin. **15** RAB sizi rahata erdirdiği gibi, onları da rahata erdirecek. Onlar Tanrınız RAB'bin vereceği ülkeyi mülk edindikten sonra siz de mülk edindiğiniz topraklara, RAB'bin kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın doğusunda size verdiği topraklara dönüp oraya yerleşin.” **16** Önderler Yeşu'ya, “Bize ne buyurduysan yapacağız” diye karşılık verdiler, “Bizi nereye gönderirsen gideceğiz. **17** Her durumda Musa'nın sözünü dinlediğimiz gibi, senin sözünü de dinleyeceğiz. Yeter ki, Musa'yla birlikte olmuş olan Tanrın RAB seninle de birlikte olsun. **18** Sözünü dinlemeyen, buyruklarına karşı gelip başkaldıran ölümle cezalandırılacaktır. Yeter ki, sen güçlü ve yürekli ol.”

2 Nun oğlu Yeşu Şittim'den gizlice iki casus gönderdi. “Gidip ülkeyi, özellikle de Eriha'yı araştırın” dedi. Böylece yola çıkan casuslar, Rahav adında bir fahişenin evine gidip geceyi orada geçirdiler. **2** Bu arada Eriha Kralı'na, “Ülkemizi araştırmak üzere bu gece İsrail halkından buraya adamlar geldi” diye haber verildi. **3** Bunun üzerine Eriha Kralı, Rahav'a, “Sana gelip evinde kalan o adamları dışarı çıkar” diye haber gönderdi, “Çünkü onlar ülkemizi araştırmak için geldiler.” **4** İki adamı saklamış olan Rahav, “Adamların bana geldikleri doğru” dedi, “Ama ben nereli olduklarını bilmiyordum. **5** Karanlık basar basmaz, kentin kapısı kapanmak üzereyken çıktılar. Nereye gittiklerini bilmiyorum. Hemen peşlerinden giderseniz yetişirsiniz.” **6** Aslında kadın onları dama çıkarmış, oraya sermiş olduğu keten saplarının altına gizlemişti. **7** Kralın adamlarıysa casusları Şeria Irmağı'nın geçitlerine giden yol boyunca kovaladılar. Onlar kentten çıkar çıkmaz kapı sürgülenmişti. **8** Damdaki adamlar yatmadan önce kadın yanlarına çıktı. **9** “RAB'bin bu ülkeyi size

verdiğini biliyorum” dedi, “Sizden ötürü dehşete kapıldık; ülkede yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü. **10** Çünkü Mısır'dan çıktığınızda RAB'bin Kamış Denizi'ni önünüzde nasıl kuruttuğunu, Şeria Irmağı'nın ötesindeki Amorlu iki krala –Sihon ve Og'a– neler yaptığınızı, onları nasıl yok ettiğinizi duyduk. **11** Bunları duyduğumuzda korkudan dizlerimizin bağı çözüldü. Sizin korkunuzdan kimsede derman kalmadı. Çünkü Tanrınız RAB hem yukarıda göklerde, hem de aşağıda yeryüzünde Tanrı'dır. **12** Size iyilik ettiğim gibi, siz de aileme iyilik edeceğinize lütfen RAB adına ant için. Annemi, babamı, erkek ve kız kardeşlerimle ailelerini ölümden kurtarıp hepimizi sağ bırakacağınıza ilişkin bana güvenilir bir işaret verin.” **14** Adamlar, “Eğer bu yaptıklarımızı açığa vurmazsanız, yerinize ölmeye hazırız” dediler, “RAB bu ülkeyi bize verdiğinde sana iyilik edip sözümüzü tutacağız.” **15** Kent surlarında bir evde oturan Rahav, adamları iple pencereden aşağı indirdi. **16** Onlara, “Dağa çıkın, yoksa sizi kovalayanlarla karşılaşabilirsiniz” dedi, “Onlar dönene kadar üç gün orada saklanın. Sonra yolunuza devam edersiniz.” **17** Adamlar Rahav'a, “Bize içirdiğin andı tutmasına tutarız” dediler, **18** “Ama ülkeye girdiğimizde şu kırmızı ipi bizi indirdiğin pencereye bağla. Anneni, babanı, kardeşlerinle babanın bütün ev halkını yanına, kendi evine topla. **19** Evinin kapısından dışarıya çıkan, kendi kanından sorumlu olacak; böyle biri için sorumluluk kabul etmeyiz. Ama seninle birlikte evinde olan herhangi birine gelecek zarardan biz sorumluyuz. **20** Ancak bu yaptıklarımızı açığa vurursan, içirdiğin ant bizi bağlamaz.” **21** Kadın, “Dediğiniz gibi olsun” diye karşılık verdi. Onları yola çıkarıp uğurladıktan sonra kırmızı ipi pencereye bağladı. **22** Adamlar ayrılıp dağa çıktılar; kendilerini kovalayanlar dönünceye dek üç gün orada kaldılar. Kovalayanlar

yol boyu onları aradılarsa da bulamadılar. **23** İki adam geri dönmek üzere dağdan indi. Irmağı geçip Nun oğlu Yeşu'nun yanına vardılar ve başlarından geçen her şeyi ona anlattılar. **24** Yeşu'ya, “RAB gerçekten bütün ülkeyi elimize teslim etti” dediler, “Orada yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü.”

3 Sabah erkenden kalkan Yeşu, bütün İsrail halkıyla birlikte Şittim'den yola çıkıp Şeria Irmağı'na kadar geldi. Irmağı geçmeden orada konakladılar. **2** Üçüncü günün sonunda ordugahı baştan başa geçen görevliler **3** halka, “Levili kâhinlerin Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı yüklendiklerini gördüğünüzde siz de yerinizden kalkıp sandığı izleyin” diye buyurdular, **4** “Böylece hangi yöne gideceğinizi bileceksiniz. Çünkü daha önce bu yoldan hiç geçmediniz. Ama Antlaşma Sandığı'na yaklaşmayın; sandıkla aranızda iki bin arşın kadar bir aralık kalsın.” **5** Yeşu halka, “Kendinizi kutsayın” dedi, “Çünkü RAB yarın aranızda mucizeler yaratacak.” **6** Yeşu kâhinlere, “Antlaşma Sandığı'nı yüklenip halkın önüne geçin” dedi. Böylece kâhinler sandığı yüklenip halkın önünde yürümeye başladılar. **7** Bu arada RAB Yeşu'ya şöyle dedi: “Musa'yla birlikte olduğum gibi, seninle de birlikte olduğumu anlamaları için bugün seni bütün İsrail halkının gözünde yüceltmeye başlayacağım. **8** Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlere, ‘Şeria Irmağı'nın kıyısına varınca suda biraz ilerleyip durun’ diye buyruk ver.” **9** Yeşu İsrail halkına, “Yaklaşın, Tanrınız RAB'bin söylediklerini dinleyin” dedikten sonra ekledi: **10** “Yaşayan Tanrı'nın aranızda olduğunu, Kenan, Hitit, Hiv, Periz, Girgaş, Amor ve Yevus halklarını kesinlikle önünüzden süreceğini şundan anlayacaksınız: **11** Bütün yeryüzünün Egemeni'ne ait olan Antlaşma Sandığı, sizden önce Şeria Irmağı'nı geçecek. **12** Şimdi her oymaktan birer kişi olmak üzere İsrail oymaklarından

kendinize on iki adam seçin. **13** Bütün yeryüzünün Egemeni
RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin ayakları Şeria
Irmağı'nın sularına değer değmez, yukarıdan aşağıya akan
sular kesilip bir yığın halinde birikecek." **14** Halk Şeria Irmağı'nı
geçmek üzere konakladığı yerden yola çıktı. Antlaşma Sandığı'nı
taşıyan kâhinler önden gidiyorlardı. **15** Sandığı taşıyan kâhinler
ırmağın kıyısına varıp suya ayak bastıklarında –Şeria Irmağı,
ekin biçme zamanında kabarır, kıyılarını basar– **16** ta yukarıdan
gelen sular durdu, çok uzaklarda, Saretan yakınında bulunan
Adam Kenti'nde bir yığın halinde yükselmeye başladı. Öyle ki,
Arava –Lut– Gölü'ne akan sular tümüyle kesildi. Halk Eriha'nın
karşısından ırmağı geçti. **17** RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan
kâhinler, halkın tamamı ırmağı geçinceye dek kurumuş ırmak
yatağının ortasında kıpırdamadan durdular. Böylece bütün İsrail
halkı kurumuş ırmak yatağından geçti.

4 Halkın tümü Şeria Irmağı'nı geçtikten sonra RAB Yeşu'ya
şöyle seslendi: **2** "Her oymaktan birer kişi olmak üzere halktan
on iki adam seçin. **3** Onlara şunu buyurun: 'Buradan, Şeria
Irmağı'nın ortasından, kâhinlerin ayaklarını sağlam biçimde
bastıkları yerden birer taş alın. Bu taşları yanınızda götürüp
geceyi geçireceğiniz yere koyun.'" **4** Böylece Yeşu İsrail'in her
oymağından birer kişi olmak üzere seçtiği on iki adamı çağırdı. **5**
Onlara, "Irmağın ortasına, Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'na
kadar gidin" diye buyurdu, "İsrail halkının oymak sayısına göre
her biriniz omuzuna birer taş alsın. **6** Bunlar sizin için bir anı
olacak. Çocuklarınız ilerde, 'Bu taşların sizin için anlamı ne?'
diye sorduklarında, **7** onlara diyeceksiniz ki, 'Şeria Irmağı'nın
suları RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde kesildi. Antlaşma
Sandığı ırmaktan geçerken akan sular durdu. Bu taşlar sonsuza

dek İsrail halkı için bu olayın anısı olacak.'" **8** İsrailliler Yeşu'nun buyruğunu yerine getirdiler. RAB'bin Yeşu'ya söylediği gibi, İsrail oymaklarının sayısına göre Şeria Irmağı'nın ortasından aldıkları on iki taşı konaklayacakları yere götürüp bir araya yığdılar. **9** Yeşu ayrıca Şeria Irmağı'nın ortasına, Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin durduğu yere on iki taş diktirdi. Bu taşlar bugün de oradadır. **10** Böylece RAB'bin Yeşu'ya, halka iletilmek üzere buyurduğu her şey yerine getirilinceye dek, sandığı taşıyan kâhinler Şeria Irmağı'nın ortasında durdular. Her şey Musa'nın Yeşu'ya buyurduğu gibi yapıldı. Halk da çabucak ırmağı geçti. **11** Halkın tümü geçtikten sonra kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'yla birlikte halkın önüne geçtiler. **12** Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısı, Musa'nın kendilerine buyurduğu gibi, silahlı olarak İsrail halkının önüne geçtiler. **13** Böylece kırk bin kadar silahlı adam savaşmak üzere RAB'bin önünde Eriha ovalarına girdi. **14** RAB o gün Yeşu'yu bütün İsrail halkının gözünde yüceltti. Musa'ya yaşamı boyunca nasıl saygı gösterdilerse, Yeşu'ya da öyle saygı göstermeye başladılar. **15** RAB Yeşu'ya, "Levha Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin Şeria Irmağı'ndan çıkmalarını buyur" dedi. **17** Yeşu da kâhinlere, "Şeria Irmağı'ndan çıkın" diye buyurdu. **18** RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler Şeria Irmağı'nın ortasından ayrılıp karaya ayak basar basmaz ırmağın suları eskisi gibi akmaya ve kıyıları basmaya başladı. **19** Halk Şeria Irmağı'nı birinci ayın onuncu günü geçip Gilgal'da, Eriha'nın doğu sınırında konakladı. **20** Yeşu ırmaktan alınan on iki taşı Gilgal'a dikti. **21** Sonra İsrail halkına şöyle dedi: "Çocuklarınız bir gün size, 'Bu taşların anlamı nedir?' diye soracak olurlarsa, **22** onlara, 'İsrail halkı Şeria Irmağı'nın kurumuş yatağından geçti' diyeceksiniz. **23** 'Tanrınız RAB Kamış

Denizi'ni geçişimiz boyunca önümüzde nasıl kuruttuysa, Şeria Irmağı'nı da geçişiniz boyunca önünüzde kuruttu. **24** Öyle ki, yeryüzünün bütün halkları RAB'bin ne denli güçlü olduğunu anlasın; siz de Tanrınız RAB'den her zaman korkasınız!'"

5 RAB'bin Şeria Irmağı'nın sularını İsrailliler'in önünde, halkın geçişi boyunca nasıl kuruttuğunu duyan batı yakasındaki Amorlu krallarla Akdeniz kıyısındaki Kenanlı krallar, İsrailliler'den ötürü can derdine düştüler; korkudan dizlerinin bağı çözüldü. **2** Bu arada RAB, Yeşu'ya şöyle seslendi: "Kendine taştan bıçaklar yap ve İsrailliler'i eskisi gibi sünnet et." **3** Böylece Yeşu taştan yaptığı bıçaklarla İsrailliler'i Givat-Haaralot'ta sünnet etti. **4** Bunu yapmasının nedeni şuydu: İsrailliler Mısır'dan çıktıklarında savaşabilecek yaştaki bütün erkekler, Mısır'dan çıktıktan sonra çölden geçerken ölmüşlerdi. **5** Mısır'dan çıkan erkeklerin hepsi sünnetliydi. Ama Mısır'dan çıktıktan sonra yolda, çölde doğan erkeklerin hiçbiri sünnet olmamıştı. **6** İsrailliler Mısır'dan çıktıklarında savaşacak yaşta olanların tümü ölünceye dek çölde kırk yıl dolaştılar. Çünkü RAB'bin sözünü dinlememişlerdi. RAB bize verilmek üzere atalarımıza söz verdiği süt ve bal akan ülkeyi onlara göstermeyeceğine ant içmişti. **7** RAB onların yerine çocuklarını yaşattı. Sünnetsiz olan bu çocukları Yeşu sünnet etti. Çünkü yolda sünnet olmamışlardı. **8** Bütün erkekler sünnet edildikten sonra yaraları iyileşinceye dek ordugahta kaldılar. **9** RAB Yeşu'ya, "Mısır'da uğradığınız utancı bugün üzerinizden kaldırdım" dedi. Bugün de oraya Gilgal denmesinin nedeni budur. **10** Gilgal'da, Eriha ovalarında konaklamış olan İsrail halkı, ayın on dördüncü gününün akşamı Fısıh Bayramı'nı kutladı. **11** Bayramın ertesi günü, tam o gün, ülkenin ürününden mayasız ekmek yaptılar ve kavrulmuş başak yediler. **12** Ülkenin

ürününden yemeleri üzerine ertesi gün man kesildi. Man kesilince İsrailliler o yıl Kenan topraklarının ürünüyle beslendiler. **13** Yeşu Eriha'nın yakınındaydı. Başını kaldırınca önünde, kılıcını çekmiş bir adam gördü. Ona yaklaşarak, “Sen bizden misin, karşı taraftan mı?” diye sordu. **14** Adam, “Hiçbiri” dedi, “Ben RAB'bin ordusunun komutanıyım. Şimdi geldim.” O zaman Yeşu yüzüstü yere kapanıp ona tapındı. “Efendimin kuluna buyruğu nedir?” diye sordu. **15** RAB'bin ordusunun komutanı, “Çarığını çıkar” dedi, “Çünkü bastığın yer kutsaldır.” Yeşu söyleneni yaptı.

6 Eriha Kenti'nin kapıları İsrailliler yüzünden sımsıkı kapatılmıştı. Ne giren vardı, ne de çıkan. **2** RAB Yeşu'ya, “İşte Eriha'yı, kralını ve yiğit savaşçılarını senin eline teslim ediyorum” dedi, **3** “Siz savaşçılar, kentin çevresini günde bir kez olmak üzere altı gün dolanacaksınız. **4** Koç boynuzundan yapılmış birer boru taşıyan yedi kâhin sandığın önünden gitsin. Yedinci gün kentin çevresini yedi kez dolanın; bu arada kâhinler borularını çalsınlar. **5** Kâhinlerin koç boynuzu borularını uzun uzun çaldıklarını işittiğinizde, bütün halk yüksek sesle bağırsın. O zaman kentin surları çökecek ve herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girecek.” **6** Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp, “RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı alın” dedi, “Yedi kâhin, ellerinde koç boynuzu borularla sandığın önünde yürüsün.” **7** Sonra halka, “Kalkın, kentin çevresini dolanmaya başlayın” dedi, “Silahlı öncüler RAB'bin Sandığı'nın önünden gitsin.” **8** Yeşu'nun bunları halka söylemesinden sonra, koç boynuzu birer boru taşıyan yedi kâhin borularını çalarak RAB'bin önünde ilerlemeye başladılar. Onları RAB'bin Antlaşma Sandığı izliyordu. **9** Silahlı öncüler boru çalan kâhinlerin önünden, artçılar da sandığın arkasından ilerliyor, bu arada borular çalınıyordu. **10** Yeşu halka şu buyruğu

verdi: “Savaş naraları atmayın, sesinizi yükseltmeyin. ‘Bağırın’ diyeceğim güne dek ağzınızdan tek bir söz çıkmasın. Buyruğumu duyunca bağırın.” **11** Halk RAB'bin Sandığı'yla birlikte kentin çevresini bir kez dolandı, sonra ordugaha dönüp geceyi orada geçirdi. **12** Ertesi sabah Yeşu erkenden kalktı. Kâhinler de RAB'bin Sandığı'nı yüklendiler. **13** Koç boynuzu borular taşıyan yedi kâhin RAB'bin Sandığı'nın önünde ilerliyor, bir yandan da borularını çalıyorlardı. Silahlı öncüler onların önünden gidiyor, artçılar da RAB'bin Sandığı'nı izliyordu. Bu arada borular sürekli çalınıyordu. **14** Böylece ikinci gün de kentin çevresini bir kez dolanıp ordugaha döndüler. Aynı şeyi altı gün yinelediler. **15** Yedinci gün erkenden, şafak sökerken kalkıp kentin çevresini aynı şekilde yedi kez dolandılar. Kentin çevresini yalnız o gün yedi kez dolandılar. **16** Kâhinler yedinci turda borularını çalınca, Yeşu halka, “Bağırın! RAB kenti size verdi” dedi, **17** “Kent, içindeki her şeyle birlikte, RAB'be koşulsuz adanmıştır. Yalnız gönderdiğimiz ulakları saklamış olan fahişe Rahav'la evindekiler sağ bırakılacak. **18** Sakın RAB'be adanan herhangi bir şeye el sürmeyin. Adadığınız şeyleri alırsanız İsrail'in ordugahını felakete ve yıkıma sürüklersiniz. **19** Bütün altınla gümüş, tunç ve demir eşya RAB'be ayrılmıştır. Bunlar RAB'bin hazinesine girecek.” **20** Halk bağırmaya başladı, kâhinler de borularını çaldılar. Boru sesini işiten halk daha yüksek sesle bağırdı. Kentin surları çöktü. Herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girdi. Böylece kenti ele geçirdiler. **21** Kadın erkek, genç yaşlı, küçük ve büyük baş hayvanlardan eşeklere dek, kentte ne kadar canlı varsa, hepsini kılıçtan geçirip yok ettiler. **22** Yeşu ülkeye casus olarak gönderdiği iki adama, “O fahişenin evine gidin, ant içtiğiniz gibi, kadını ve bütün yakınlarını dışarı çıkarın” dedi. **23** Eve giren

genç casuslar Rahav'ı, annesini, babasını, erkek kardeşleriyle bütün akrabalarını ve kendisine ait olan her şeyi alıp İsrail ordugahının yakınına getirdiler. **24** Sonra kenti içindekilerle birlikte ateşe verdiler. Ancak altını ve gümüşü, tunç ve demir eşyayı RAB'bin Tapınağı'nın hazinesine koydular. **25** Yeşu fahişe Rahav'a, babasının ev halkıyla yakınlarına dokunmadı. Yeşu'nun Eriha'yı araştırmak için gönderdiği ulakları saklayan Rahav, bugün de İsrailliler'in arasında yaşıyor. **26** Bundan sonra Yeşu şöyle ant içti: "Bu kenti, Eriha'yı yeniden kurmaya kalkışan, RAB'bin lanetine uğrasın. Buna kalkışan kişi büyük oğlunu kaybetme pahasına temel atacak, en küçük oğlunu kaybetme pahasına da kentin kapılarını yerine takacak." **27** RAB Yeşu'yla birlikteydi. Yeşu'nun ünü ülkenin her yanına yayıldı.

7 Ne var ki, İsrailliler adanan eşyalar konusunda RAB'be ihanet ettiler. Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan adanmış eşyaların bazılarını alınca, RAB İsrailliler'e öfkelendi. **2** Yeşu, Eriha'dan Beytel'in doğusunda, Beytaven yakınındaki Ay Kenti'ne adamlar göndererek, "Gidip ülkeyi araştırın" dedi. Adamlar da gidip Ay Kenti'ni araştırdılar. **3** Sonra Yeşu'nun yanına dönerek ona, "Bütün halkın oraya gidip yorulmasına gerek yok" dediler, "Sayısı az olan Ay halkını yenmeye iki üç bin kişi yeter." **4** Kentin üzerine yürüyen üç bin kadar İsrailli, Ay halkının önünde kaçmaya başladı. **5** Ay halkı onlardan otuz altı kadarını öldürdü, sağ kalanları da kentin kapısından Şevarim'e dek kovaladı. Bayırdan aşağı kaçanları öldürdü. Korkudan İsrailliler'in dizlerinin bağı çözüldü. **6** Bunun üzerine Yeşu giysilerini yırtarak İsrail'in ileri gelenleriyle birlikte başından aşağı toprak döküp RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere kapandı ve akşama dek bu durumda kaldı. **7**

Ardından şöyle dedi: “Ey Egemen RAB, bizi Amorlular'ın eline teslim edip yok etmek için mi Şeria Irmağı'ndan geçirdin? Keşke halimize razı olup ırmağın ötesinde kalsaydık. **8** Ya Rab, İsrail halkı dönüp düşmanlarının önünden kaçtıktan sonra ben ne diyebilirim! **9** Kenanlılar ve ülkede yaşayan öbür halklar bunu duyunca çevremizi kuşatacak, adımızı yeryüzünden silecekler. Ya sen, ya Rab, kendi yüce adın için ne yapacaksın?” **10** RAB Yeşu'ya şöyle karşılık verdi: “Ayağa kalk! Neden böyle yüzüstü yere kapanıyorsun? **11** İsrailliler günah işlediler. Onlarla yaptığım ve yerine getirmelerini buyurduğum antlaşmayı bozdular. Koşulsuz adanmış eşyaların bir kısmını çalıp kendi eşyaları arasına gizlediler ve yalan söylediler. **12** İşte bu yüzden İsrailliler düşmana karşı tutunamıyor, arkalarını dönüp düşmanlarının önünden kaçıyor. Çünkü lanete uğradılar. Sizde bulunan adanmış eşyaları yok etmezseniz, artık sizinle birlikte olmayacağım. **13** Kalk, halkı kutsa ve onlara de ki, ‘Kendinizi yarın için kutsayın. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Ey İsrail, adanmış eşyaların bir kısmını aldınız. Bunları yok etmedikçe düşmanlarınızın karşısında dayanamazsınız.’ **14** Sabah olunca oymak oymak dizilip sırayla öne çıkacaksınız. RAB'bin belirleyeceği oymak, boy boy öne çıkacak. RAB'bin belirleyeceği boy, aile aile öne çıkacak. Yine RAB'bin belirleyeceği ailenin erkekleri teker teker öne çıkacak. **15** Adanmış eşyaları aldığı belirlenen kişi, kendisine ait her şeyle birlikte ateşe atılacak. Çünkü RAB'bin Antlaşması'nı bozup İsrail'de iğrenç bir günah işledi.” **16** Sabah erkenden kalkan Yeşu, İsrail halkını oymak oymak öne çıkardı. Bunlardan Yahuda oymağı belirlendi. **17** Yahuda boylarını teker teker öne çıkardığında, Zerah boyu belirlendi. Zerahlılar aile aile öne çıkarıldığında Zavdi ailesi belirlendi. **18** Zavdi ailesinin

erkekleri teker teker öne çıkarıldığında Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan belirlendi. **19** O zaman Yeşu Akan'a, “Oğlum” dedi, “İsrail'in Tanrısı RAB'bin hakkı için doğruyu söyle, ne yaptın, söyle bana, benden gizleme.” **20** Akan, “Doğru” diye karşılık verdi, “İsrail'in Tanrısı RAB'be karşı günah işledim. Yaptığım şu: **21** Ganimetin içinde Şinar işi güzel bir kaftan, iki yüz şekel gümüş, elli şekel ağırlığında bir külçe altın görünce dayanamayıp aldım. En altta gümüş olmak üzere, tümünü çadırımın ortasında toprağa gömdüm.” **22** Yeşu'nun görevlendirdiği adamlar hemen çadıra koştular. Gömülmüş eşyaları orada buldular. Gümüş en alttaydı. **23** Tümünü çadırdan çıkardılar, Yeşu'ya ve İsrail halkına getirip RAB'bin önünde yere serdiler. **24** Yeşu ile İsrail halkı, Zerah oğlu Akan'ı, gümüşü, altın külçeyi, kaftanı, Akan'ın oğullarıyla kızlarını, sığır ve davarlarıyla eşeğini, çadırıyla bütün eşyalarını alıp Akor Vadisi'ne götürdüler. **25** Yeşu Akan'a, “Bizi neden bu felakete sürükledin?” dedi, “RAB de bugün seni felakete sürükleyecek.” Ardından bütün İsrail halkı Akan'ı taşa tuttu; kendisine ait ne varsa taşlayıp yaktı. **26** Akan'ın üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor. Bunun üzerine RAB'bin öfkesi dindi. Oranın bugün de Akor Vadisi diye anılmasının nedeni budur.

8 RAB Yeşu'ya, “Korkma, yılma” dedi, “Bütün savaşçılarını yanına alıp Ay Kenti'nin üzerine yürü. Ay Kralı'nı, halkını ve kenti bütün topraklarıyla birlikte sana teslim ediyorum. **2** Eriha'ya ve kralına ne yaptıysan, Ay Kenti'ne ve kralına da aynısını yap. Ama mal ve hayvanlardan oluşan ganimeti kendinize ayırın. Kentin gerisinde pusu kur.” **3** Böylece Yeşu bütün savaşçılarıyla birlikte Ay Kenti'nin üzerine yürümeye hazırlandı. Seçtiği otuz bin yiğit savaşçıyı geceleyin yola çıkarırken **4** onlara şöyle buyurdu:

“Gidip kentin gerisinde pusuya yatın. Kentin çok uzağında durmayın. Hepiniz her an hazır olun. **5** Ben yanımdaki halkla birlikte kente yaklaşacağım. Bir önceki gibi, düşman kentten çıkıp üzerimize gelince, önlerinde kaçar gibi yapıp **6** onları kentten uzaklaştırıncaya dek ardımızdan sürükleyeceğiz. Önceki gibi onlardan kaçtığımızı sanacaklar. Biz kaçar gibi yaparken, **7** siz de pusu kurduğunuz yerden çıkıp kenti ele geçirirsiniz. Tanrımız RAB orayı elinize teslim edecek. **8** Kenti ele geçirince ateşe verin. RAB'bin buyruğuna göre hareket edin. İşte buyruğum budur.” **9** Ardından Yeşu onları yolcu etti. Adamlar gidip Beytel ile Ay Kenti arasında, Ay Kenti'nin batısında pusuya yattılar. Yeşu ise geceyi halkla birlikte geçirdi. **10** Yeşu sabah erkenden kalkarak halkı topladı. Sonra kendisi ve İsrail'in ileri gelenleri önde olmak üzere Ay Kenti'ne doğru yola çıktılar. **11** Yeşu, yanındaki bütün savaşçılarla kentin üzerine yürüdü. Yaklaşıp kentin kuzeyinde ordugah kurdular. Kentle aralarında bir vadi vardı. **12** Yeşu beş bin kişi kadar bir güçle Beytel ile Ay Kenti arasında, kentin batısında pusu kurdurdu. **13** Ardından hem kuzeyde ordugah kuranlar, hem batıda pusuya yatanlar savaş düzenine girdiler. Yeşu o gece vadide ilerledi. **14** Bunu gören Ay Kralı, kent halkıyla birlikte sabah erkenden kalktı. Zaman yitirmeden, İsrailliler'e karşı savaşmak üzere Arava bölgesinin karşısında belirlenen yere çıktı. Ne var ki, kentin gerisinde kendisine karşı kurulan pusudan habersizdi. **15** Yeşu ile yanındaki İsrailliler, kent halkı önünde bozguna uğramış gibi, çöle doğru kaçmaya başladılar. **16** Kentteki bütün halk İsrailliler'i kovalamaya çağrıldı. Ama Yeşu'yu kovalarken kentten uzaklaştılar. **17** Ay Kenti'yle Beytel'den İsrailliler'i kovalamaya çıkmayan tek kişi kalmamıştı. İsrailliler'i kovalamaya çıkarlarken kent kapılarını

açık bıraktılar. **18** RAB Yeşu'ya, “Elindeki palayı Ay Kenti'ne doğru uzat; orayı senin eline teslim ediyorum” dedi. Yeşu elindeki palayı kente doğru uzattı. **19** Elini uzatır uzatmaz, pusudakiler yerlerinden fırlayıp kente girdiler; kenti ele geçirip hemen ateşe verdiler. **20** Kentliler arkalarına dönüp bakınca, yanan kentten göklere yükselen dumanı gördüler. Çöle doğru kaçan İsrailliler de geri dönüp onlara saldırınca artık kaçacak hiçbir yerleri kalmadı. **21** Pusuya yatmış olanların kenti ele geçirdiğini, kentten dumanlar yükseldiğini gören Yeşu ile yanındaki İsrailliler, geri dönüp Ay halkına saldırdılar. **22** Kenti ele geçirenler de çıkıp saldırıya katılınca, kent halkı iki yönden gelen İsrailliler'in ortasında kaldı. İsrailliler tek canlı bırakmadan hepsini öldürdüler. **23** Sağ olarak tutsak aldıkları Ay Kralı'nı Yeşu'nun önüne çıkardılar. **24** İsrailliler Ay Kenti'nden çıkıp kendilerini kırsal alanlarda ve çölde kovalayanların hepsini kılıçtan geçirdikten sonra kente dönüp geri kalanları da kılıçtan geçirdiler. **25** O gün Ay halkının tümü öldürüldü. Öldürülenlerin toplamı, kadın erkek, on iki bin kişiydi. **26** Yeşu kentte yaşayanların tümü yok edilinceye dek pala tutan elini indirmedi. **27** İsrailliler, RAB'bin Yeşu'ya verdiği buyruk uyarınca, kentin yalnız hayvanlarıyla mallarını yağmaladılar. **28** Ardından Yeşu Ay Kenti'ni ateşe verdi, yakıp yıkıp viraneye çevirdi. Yıkıntıları bugün de duruyor. **29** Ay Kralı'nı ağaca asıp akşama dek orada bırakan Yeşu, güneş batarken cesedi ağaçtan indirerek kent kapısının dışına attırdı. Cesedin üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor. **30** Bundan sonra Yeşu Eval Dağı'nda İsrail'in Tanrısı RAB'be bir sunak yaptı. **31** Sunak, RAB'bin kulu Musa'nın İsrail halkına verdiği buyruk uyarınca, Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazıldığı gibi yontulmamış, demir alet değmemiş taşlardan yapıldı. RAB'be

orada yakmalık sunular sundular, esenlik kurbanları kestiler.
32 Yeşu Musa'nın İsrail halkının önünde yazmış olduğu Kutsal
Yasa'nın kopyasını orada taş levhalara yazdı. **33** Bütün İsrailliler,
ileri gelenleriyle, görevlileriyle ve hâkimleriyle birlikte –yabancılar
dahil– RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın iki yanında, yüzleri, sandığı
taşıyan Levili kâhinlere dönük olarak dizildiler. Halkın yarısı
sırtını Gerizim Dağı'na, öbür yarısı da Eval Dağı'na verdi. Çünkü
RAB'bin kulu Musa kutsanmaları için bu şekilde durmalarını
daha önce buyurmuştu. **34** Ardından Yeşu yasanın tümünü,
kutsama ve lanetle ilgili bölümleri Yasa Kitabı'nda yazılı olduğu
gibi okudu. **35** Böylece Yeşu'nun, yabancıların da aralarında
bulunduğu kadınlı, çocuklu bütün İsrail topluluğuna, Musa'nın
buyruklarından okumadığı tek bir söz kalmadı.

9 Şeria Irmağı'nın ötesinde, dağlık bölgede, Şefela'da ve
Lübnan'a kadar uzanan Akdeniz kıyısındaki bütün krallar –Hitit,
Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus kralları– olup bitenleri duyunca,
2 Yeşu'ya ve İsrail halkına karşı hep birlikte savaşmak için bir
araya geldiler. **3** Givon halkı ise Yeşu'nun Eriha ve Ay kentlerine
yaptıklarını duyunca **4** hileye başvurdu. Kendilerine elçi süsü
vererek eşeklerinin sırtına yıpranmış heybeler, eski, yırtık ve
yamalı şarap tulumları yüklediler. **5** Ayaklarında yıpranmış,
yamalı çarıklar, sırtlarında da eski püskü giysiler vardı. Azık
torbalarındaki bütün ekmekler kurumuş, küflenmişti. **6** Adamlar
Gilgal'daki ordugaha, Yeşu'nun yanına gittiler. Ona ve İsrail
halkına, “Uzak bir ülkeden geldik” dediler, “Bizimle bir barış
antlaşması yapmanızı istiyoruz.” **7** Ama İsrailliler Hivliler'e,
“Sizinle neden antlaşma yapalım?” diye karşılık verdiler, “Belki
de yakınımızda yaşıyorsunuz.” **8** Givonlular Yeşu'ya, “Biz senin
kullarınız” dediler. Yeşu, “Kimsiniz, nereden geliyorsunuz?” diye

sordu. **9** Onlar da, “Çok uzak bir ülkeden kalkıp geldik” dediler.
“Çünkü Tanrın RAB'bin ününü duyduk. Tanrın'la ilgili haberleri,
Mısır'da yaptığı her şeyi, **10** Şeria Irmağı'nın ötesindeki Amorlu
iki krala, Heşbon Kralı Sihon'a ve Aştarot'ta egemenlik süren
Başan Kralı Og'a neler yaptığını da duyduk. **11** Bunun üzerine
önderlerimiz ve ülkemizin bütün halkı bize şöyle dediler: ‘Onları
karşılamak için yanınıza yiyecek alıp yola çıkın ve onlara,
biz sizin kullarınızız; bunun için bizimle bir barış antlaşması
yapmanızı istiyoruz deyin.’ **12** Size gelmek için yola çıktığımız
gün azık olarak evden aldığımız şu ekmekler sıcacıktı. Bakın
şimdi, kurumuş, küflenmişler. **13** Şarap doldurduğumuz şu
tulumlar yeniydi, bakın nasıl sıyrılıp yırtılmış. Bunca yol geldiğimiz
için giysilerimiz ve çarıklarımız yıprandı.” **14** İsrailliler, RAB'be
danışmadan Givonlular'ın sunduğu yiyecekleri aldılar. **15** Yeşu
da onları sağ bırakacağına söz verip onlarla bir barış antlaşması
yaptı. Topluluğun önderleri de antlaşmaya bağlı kalacaklarına
ant içtiler. **16** Ne var ki, antlaşmadan üç gün sonra Givonlular'ın
yakında, komşu topraklarda yaşadıklarını öğrendiler. **17** Bunun
üzerine yola çıkıp üç gün sonra onların kentlerine vardılar. Bu
kentler Givon, Kefira, Beerot ve Kiryat-Yearim'di. **18** Ancak
İsrailliler bunlara dokunmadılar. Çünkü topluluğun önderleri,
İsrail'in Tanrısı RAB adına ant içmişlerdi. Bu yüzden topluluk
önderlere karşı söylenmeye başladı. **19** Önderler ise, “Biz
İsrail'in Tanrısı RAB adına ant içtik; bu yüzden onlara el
süremeyiz” diye karşılık verdiler, **20** “Ant içtiğimiz için onları
sağ bırakacağız; yoksa Tanrı'nın gazabına uğrarız.” **21** Sonra
halka, “Onları sağ bırakalım” dediler, “Ama bütün topluluk için
odun kesip su çekmekle görevlendirilsinler.” Böylece önderler
vermiş oldukları sözü tuttular. **22** Ardından Yeşu Givonlular'ı

çağırıp, “Yakınımızda yaşadığınız halde neden çok uzaktan geldiğinizi söyleyip bizi aldattınız?” dedi, **23** “Bunun için artık lanetlisiniz. Hep köle kalacaksınız. Tanrım'ın Tapınağı için odun kesip su çekeceksiniz.” **24** Givonlular, “Efendimiz, Tanrın RAB'bin kulu Musa'ya verdiği buyruğu duyduk” diye karşılık verdiler, “Musa'ya bütün ülkeyi size vermesini, ülkede yaşayanların hepsini yok etmenizi buyurduğunu duyduk. Sizden çok korktuk, can korkusuyla böyle davrandık. **25** Şimdi senin elindeyiz. Sana göre adil ve doğru olanı yap.” **26** Bunun üzerine Yeşu onları İsrailliler'in elinden kurtardı, öldürülmelerine izin vermedi. **27** O gün onları topluluk için ve gelecekte RAB'bin seçeceği yerde yapılacak RAB'bin sunağı için odun kesip su çekmekle görevlendirdi. Bugün de bu işi yapıyorlar.

10 Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Yeşu'nun Eriha'yı ele geçirip kralını ortadan kaldırdığı gibi, Ay Kenti'ni de ele geçirip tümüyle yıktığını, kralını öldürdüğünü, Givon halkının da İsrailliler'le bir barış antlaşması yapıp onlarla birlikte yaşadığını duyunca, **2** büyük korkuya kapıldı. Çünkü Givon, kralların yaşadığı kentler gibi büyük bir kentti; Ay Kenti'nden de büyüktü ve yiğit bir halkı vardı. **3** Bu yüzden Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Hevron Kralı Hoham, Yarmut Kralı Piram, Lakiş Kralı Yafia ve Eglon Kralı Devir'e şu haberi gönderdi: **4** “Gelin bana yardım edin, Givon'a saldıralım. Çünkü Givon halkı Yeşu ve İsrail halkıyla bir barış antlaşması yaptı.” **5** Böylece Amorlu beş kral –Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon kralları– ordularını topladılar, hep birlikte gidip Givon'un karşısında ordugah kurdular; sonra saldırıya geçtiler. **6** Givonlular Gilgal'da ordugahta bulunan Yeşu'ya şu haberi gönderdiler: “Biz kullarını yalnız bırakma. Elini çabuk tutup yardımımıza gel, bizi kurtar. Çünkü dağlık bölgedeki bütün

Amorlu krallar bize karşı birleşti.” **7** Bunun üzerine Yeşu bütün savaşçıları ve yiğit adamlarıyla birlikte Gilgal'dan yola çıktı. **8** Bu arada RAB Yeşu'ya, “Onlardan korkma” dedi, “Onları eline teslim ediyorum. Hiçbiri sana karşı koyamayacak.” **9** Gilgal'dan çıkıp bütün gece yol alan Yeşu, Amorlular'a ansızın saldırdı. **10** RAB Amorlular'ı İsrailliler'in önünde şaşkına çevirdi. İsrailliler de onları Givon'da büyük bir bozguna uğrattılar; Beythoron'a çıkan yol boyunca, Azeka ve Makkeda'ya dek kovalayıp öldürdüler. **11** RAB İsrailliler'den kaçan Amorlular'ın üzerine Beythoron'dan Azeka'ya inen yol boyunca gökten iri iri dolu yağdırdı. Yağan dolunun altında can verenler, İsrailliler'in kılıçla öldürdüklerinden daha çoktu. **12** RAB'bin Amorlular'ı İsrailliler'in karşısında bozguna uğrattığı gün Yeşu halkın önünde RAB'be şöyle seslendi: “Dur, ey güneş, Givon üzerinde Ve ay, sen de Ayalon Vadisi'nde.” **13** Halk, düşmanlarından öcünü alıncaya dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı. Bu olay Yaşar Kitabı'nda da yazılıdır. Güneş, yaklaşık bir gün boyunca göğün ortasında durdu, batmakta gecikti. **14** Ne bundan önce, ne de sonra RAB'bin bir insanın dileğini işittiği o günkü gibi bir gün olmamıştır. Çünkü RAB İsrail'den yana savaştı. **15** Yeşu bundan sonra İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü. **16** Amorlu beş kral kaçıp Makkeda'daki bir mağarada gizlenmişlerdi. **17** Yeşu'ya, “Beş kral Makkeda'daki bir mağarada gizlenirken bulundu” diye haber verildi. **18** Yeşu, “Mağaranın ağzına büyük taşlar yuvarlayın, orayı korumak için adamlar görevlendirin” dedi, **19** “Ama siz durmayın, düşmanı kovalayın; arkadan saldırıp kentlere ulaşmalarına engel olun. Tanrınız RAB onları elinize teslim etmiştir.” **20** Yeşu ve İsrailliler düşmanı çok ağır bir yenilgiye uğratıp tamamını yok ettiler. Kurtulabilenler surlu kentlere sığındı. **21** Sonra

bütün halk güvenlik içinde Makkeda'daki ordugaha, Yeşu'nun yanına döndü. Hiç kimse ağzını açıp İsrailliler'e karşı bir şey söyleyemedi. **22** Sonra Yeşu adamlarına, “Mağaranın ağzını açın, beş kralı çıkarıp bana getirin” dedi. **23** Onlar da beş kralı – Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon krallarını– mağaradan çıkarıp Yeşu'ya getirdiler. **24** Krallar getirilince, Yeşu bütün İsrail halkını topladı. Savaşta kendisine eşlik etmiş olan komutanlara, “Yaklaşın, ayaklarınızı bu kralların boyunları üzerine koyun” dedi. Komutanlar yaklaşıp ayaklarını kralların boyunları üzerine koydular. **25** Yeşu onlara, “Korkmayın, yılmayın; güçlü ve yürekli olun” dedi, “RAB savaşacağınız düşmanların hepsini bu duruma getirecek.” **26** Ardından beş kralı vurup öldürdü ve her birini bir ağaca astı. Akşama dek öylece ağaçlara asılı kaldılar. **27** Yeşu'nun buyruğu üzerine gün batımında kralların cesetlerini ağaçlardan indirdiler, gizlendikleri mağaraya atıp mağaranın ağzını büyük taşlarla kapadılar. Bu taşlar bugün de orada duruyor. **28** Yeşu aynı gün Makkeda'yı aldı, kralını ve halkını kılıçtan geçirdi. Kentte tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Makkeda Kralı'na da Eriha Kralı'na yaptığının aynısını yaptı. **29** Yeşu İsrail halkıyla birlikte Makkeda'dan Livna'nın üzerine yürüyüp kente saldırdı. **30** RAB kenti ve kralını İsrailliler'in eline teslim etti. Yeşu kentin bütün halkını kılıçtan geçirdi. Tek canlı bırakmadı. Kentin kralına da Eriha Kralı'na yaptığının aynısını yaptı. **31** Bundan sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte Livna'dan Lakiş üzerine yürüdü. Kentin karşısında ordugah kurup saldırıya geçti. **32** RAB Lakiş'i İsrailliler'in eline teslim etti. Yeşu ertesi gün kenti aldı. Livna'da yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirdi. **33** Bu arada Gezer Kralı Horam Lakiş'e yardıma geldi. Yeşu onu ve ordusunu yenilgiye uğrattı; kimseyi sağ

bırakmaksızın hepsini öldürdü. **34** İsrail halkıyla birlikte Lakiş'ten
Eglon üzerine yürüyen Yeşu, kentin karşısında ordugah kurup
saldırıya geçti. **35** Kenti aynı gün ele geçirdiler. Lakiş'te yaptığı
gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları o gün kılıçtan geçirip yok
ettiler. **36** Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Eglon'dan Hevron
üzerine yürüyüp saldırıya geçti. **37** Kenti aldılar, kralını, halkını ve
köylerindeki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler. Eglon'da yaptıkları
gibi, herkesi öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar. **38** Bundan
sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte geri dönüp Devir'e saldırdı.
39 Kralıyla birlikte Devir'i ve köylerini alıp bütün halkı kılıçtan
geçirdi; tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Hevron'a, Livna'ya
ve kralına ne yaptıysa, Devir'e ve kralına da aynısını yaptı. **40**
Böylece Yeşu dağlık bölge, Negev, Şefela ve dağ yamaçları
dahil, bütün ülkeyi ele geçirip buralardaki kralların tümünü
yenilgiye uğrattı. Hiç kimseyi esirgemedi. İsrail'in Tanrısı RAB'bin
buyruğu uyarınca kimseyi sağ bırakmadı, hepsini öldürdü. **41**
Kadeş-Barnea'dan Gazze'ye kadar, Givon'a kadar uzanan bütün
Goşen bölgesini egemenliği altına aldı. **42** Bütün bu kralları ve
topraklarını tek bir savaşta ele geçirdi. Çünkü İsrail'in Tanrısı
RAB İsrail'den yana savaşmıştı. **43** Ardından Yeşu İsrail halkıyla
birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü.

11 Olup bitenleri duyan Hasor Kralı Yavin, Madon Kralı Yovav'a,
Şimron ve Akşaf krallarına, **2** dağlık kuzey bölgesinde, Kinneret
Gölü'nün güneyindeki Arava'da, Şefela'da ve batıda Dor Kenti
sırtlarındaki krallara, **3** doğu ve batı bölgelerindeki Kenan, Amor,
Hitit, Periz halklarına ve dağlık bölgedeki Yevuslular'la Hermon
Dağı'nın eteğindeki Mispa bölgesinde yaşayan Hivliler'e haber
gönderdi. **4** Bu krallar bütün ordularıyla, kıyıların kumu kadar
sayısız askerleriyle, çok sayıdaki at ve savaş arabalarıyla yola

çıktılar. **5** Bütün bu krallar İsrailliler'e karşı savaşmak üzere
birleşerek Merom suları kıyısına gelip hep birlikte ordugah
kurdular. **6** Bu arada RAB Yeşu'ya, “Onlardan korkma” diye
seslendi, “Onların hepsini yarın bu saatlerde İsrail'in önünde
yere sereceğim. Atlarını sakatlayıp savaş arabalarını ateşe
ver.” **7** Böylece Yeşu bütün ordusuyla birlikte Merom suları
kıyısındaki kralların üzerine beklenmedik bir anda yürüdü ve
onlara saldırdı. **8** RAB onları İsrailliler'in eline teslim etti. Onları
bozguna uğratan İsrailliler, kaçanları Büyük Sayda'ya, Misrefot-
Mayim'e ve doğuda Mispe Vadisi'ne kadar kovalayıp öldürdüler;
kimseyi sağ bırakmadılar. **9** Yeşu, RAB'bin kendisine buyurduğu
gibi yaptı, atlarını sakatladı, savaş arabalarını ateşe verdi.
10 Yeşu bundan sonra geri dönüp Hasor'u ele geçirdi, Hasor
Kralı'nı kılıçla öldürdü. Çünkü Hasor eskiden bütün bu krallıkların
başıydı. **11** İsrailliler kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirip yok
ettiler. Soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler. Ardından Yeşu
Hasor'u ateşe verdi. **12** Böylece bütün bu kentlerle krallarını ele
geçirdi. RAB'bin kulu Musa'nın buyruğu uyarınca hepsini kılıçtan
geçirip yok etti. **13** Ancak, İsrailliler, Yeşu'nun ateşe verdiği
Hasor dışında, tepe üzerinde kurulu kentlerden hiçbirini ateşe
vermediler. **14** Bu kentlerdeki bütün mal ve hayvanları ganimet
olarak aldılar, insanların tümünü ise kılıçtan geçirip öldürdüler;
soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler. **15** RAB'bin kulu Musa
RAB'den aldığı buyrukları Yeşu'ya aktarmıştı. Yeşu bunlara uydu
ve RAB'bin Musa'ya buyurduklarını eksiksiz yerine getirdi. **16**
Böylece Yeşu, dağlık bölge, bütün Negev ve Goşen bölgesi,
Şefela, Arava ve İsrail dağlarıyla bu dağların etekleri, Seir
yönünde yükselen Halak Dağı'ndan Hermon Dağı'nın altındaki
Lübnan Vadisi'nde bulunan Baal-Gat'a varıncaya dek bütün

toprakları ele geçirdi. Buraların krallarını yakalayıp öldürdü. **18** Yeşu bu krallarla uzun süre savaştı. **19** Givon'da yaşayan Hivliler dışında, İsrailliler'le barış antlaşması yapan bir kent olmadı. İsrailliler öbür kentlerin hepsini savaşarak aldılar. **20** Çünkü onları İsrail'e karşı savaşmaya kararlı yapan RAB'bin kendisiydi. Böylece RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, İsrailliler onlara acımadı, hepsini öldürüp yok ettiler. **21** Yeşu bundan sonra Anaklılar'ın üzerine yürüdü. Onları dağlık bölgeden, Hevron, Devir ve Anav'dan, Yahuda ve İsrail'in bütün dağlık bölgelerinden söküp attı. Kentleriyle birlikte onları tümüyle yok etti. **22** İsrailliler'in elindeki topraklarda hiç Anaklı kalmadı. Yalnız Gazze, Gat ve Aşdot'ta sağ kalanlar oldu. **23** RAB'bin Musa'ya söylediği gibi, Yeşu bütün ülkeyi ele geçirdi ve İsrail oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü. Böylece savaş sona erdi, ülke barışa kavuştu.

12 İsrailliler'in bozguna uğrattığı, Şeria Irmağı'nın doğusunda, Arava'nın bütün doğusu ile Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar topraklarını ele geçirdiği krallar şunlardır: **2** Heşbon'da oturan Amorlular'ın Kralı Sihon: Krallığı Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer'den –vadinin ortasından– başlıyor, Ammonlular'ın sınırı olan Yabbuk Irmağı'na dek uzanıyor, Gilat'ın yarısını içine alıyordu. Arava bölgesinin doğusu da ona aitti. Burası Kinneret Gölü'nden Arava –Lut– Gölü'ne uzanıyor, doğuda Beytyeşimot'a, güneyde de Pisga Dağı'nın yamaçlarına varıyordu. **4** Sağ kalan Refalılar'dan, Aştarot ve Edrei'de oturan Başan Kralı Og: **5** Kral Og, Hermon Dağı, Salka, Geşurlular'la Maakalılar'ın sınırına kadar bütün Başan'ı ve Heşbon Kralı Sihon'un sınırına kadar uzanan Gilat'ın yarısını yönetiyordu. **6** RAB'bin kulu Musa'nın ve İsrailliler'in yenilgiye uğrattığı krallar bunlardı. RAB'bin kulu

Musa bunların topraklarını Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısına mülk olarak verdi. **7** Lübnan Vadisi'ndeki Baal-Gat'tan, Seir yönünde yükselen Halak Dağı'na kadar Şeria Irmağı'nın batısında bulunan toprakların kralları –Yeşu ve İsrailliler'in yenilgiye uğrattığı kralları– şunlardır: –Yeşu, Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarına ait dağlık bölgeyi, Şefela'yı, Arava bölgesini, dağ yamaçlarını, çölü ve Negev'i İsrail oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü.– **9** Eriha Kralı, Beytel yakınındaki Ay Kenti'nin Kralı, **10** Yeruşalim Kralı, Hevron Kralı, **11** Yarmut Kralı, Lakiş Kralı, **12** Eglon Kralı, Gezer Kralı, **13** Devir Kralı, Geder Kralı, **14** Horma Kralı, Arat Kralı, **15** Livna Kralı, Adullam Kralı, **16** Makkeda Kralı, Beytel Kralı, **17** Tappuah Kralı, Hefer Kralı, **18** Afek Kralı, Şaron Kralı, **19** Madon Kralı, Hasor Kralı, **20** Şimron-Meron Kralı, Akşaf Kralı, **21** Taanak Kralı, Megiddo Kralı, **22** Kedeş Kralı, Karmel'deki Yokneam Kralı, **23** Dor sırtlarındaki Dor Kralı, Gilgal'daki Goyim Kralı **24** ve Tirsa Kralı. Toplam otuz bir kral.

13 Yeşu kocamış, yaşı hayli ilerlemişti. RAB ona, "Artık yaşlandın, yaşın hayli ilerledi" dedi, "Ama mülk olarak alınacak daha çok toprak var. **2** "Alınacak topraklar şunlardır: Bütün Filist ve Geşur bölgeleri; **3** –Mısır'ın doğusundaki Şihor Irmağı'ndan, kuzeyde Ekron sınırlarına kadar uzanan bölge Kenanlılar'a ait sayılırdı.– Gazze, Aşdot, Aşkelon, Gat ve Ekron adlı beş Filist beyliği ve Avlılar'ın toprakları; **4** güneyde bütün Kenan toprakları; Afek'e, yani Amor sınırına kadar, Saydalılar'a ait olan Meara; **5** Gevallılar'ın toprakları; Hermon Dağı eteğindeki Baal-Gat'tan Levo-Hamat'a kadar doğu yönündeki bütün Lübnan toprakları. **6** Lübnan'dan Misrefot-Mayim'e dek uzanan dağlık bölgede yaşayanları, bütün Saydalılar'ı İsrailliler'in önünden

söküp atacağım. Sana buyurduğum gibi, buraları kura ile İsrailliler arasında mülk olarak bölüştür. **7** "Bu toprakları şimdiden dokuz oymakla Manaşşe oymağının yarısı arasında mülk olarak bölüştür." **8** Manaşşe oymağının öbür yarısı ile Ruben ve Gad oymakları, RAB'bin kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın doğusundaki toprakları kendilerine vermesiyle mülkten paylarını almışlardı. **9** Bu topraklar şunlardır: Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den vadinin ortasındaki kentle Divon'a kadar uzanan Medeva Yaylası; **10** Heşbon'da egemenlik sürmüş olan Amor Kralı Sihon'un Ammon sınırına kadar uzanan bütün kentleri; **11** Gilat, Geşur ve Maaka toprakları, Hermon Dağı'yla Salka'ya kadar bütün Başan; **12** sağ kalan Refalılar'dan biri olup Aştarot ve Edrei'de egemenlik sürmüş olan Kral Og'un Başan'da kalan topraklarının tümü. Musa'nın, krallarını yenilgiye uğratıp ele geçirdiği topraklar bunlardı. **13** İsrailliler Geşurlular'ı ve Maakalılar'ı topraklarından sürmediler; bunlar bugün de İsrailliler arasında yaşıyorlar. **14** Musa, yalnız Levi oymağına topraktan pay vermedi. RAB'den aldığı buyruğa göre, Levililer'in payı İsrail'in Tanrısı RAB için yakılan sunulardı. **15** Musa'nın boy sayısına göre Ruben oymağına verdiği topraklar şunlardır: **16** Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den vadinin ortasındaki kente kadar uzanan bölgeyle Medeva'nın çevresindeki yaylanın tümü; **17** Heşbon ve buna bağlı yayladaki bütün kentler; Divon, Bamot-Baal, Beytbaal-Meon, **18** Yahsa, Kedemot, Mefaat, **19** Kiryatayim ve Sivma, vadideki tepede kurulu Seret-Şahar, **20** Beytpeor, Pisga yamaçları, Beytyeşimot, **21** yayladaki kentlerle Heşbon'da egemenlik sürmüş olan Amor Kralı Sihon'un bütün ülkesi. Musa Sihon'u ve Sihon'un egemenliği altındaki topraklarda yaşayan Midyan beylerini –Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva'yı– yenilgiye uğratmıştı. **22** Öldürülenler

arasında İsrailliler'in kılıçtan geçirdiği Beor oğlu falcı Balam da vardı. **23** Rubenoğulları'nın sınırı Şeria Irmağı'na dayanıyordu. Rubenoğulları'na, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülk olarak verilen kentler bunlardı. **24** Musa Gad oymağına da boy sayısına göre miras verdi. **25** Verdiği topraklar şunlardı: Yazer bölgesi, bütün Gilat kentleri, Rabba yakınındaki Aroer'e kadar uzanan Ammonlular'a ait toprakların yarısı; **26** Heşbon'dan Ramat-Mispe'ye ve Betonim'e, Mahanayim'den Devir sınırına kadarki bölge; **27** Şeria Ovası'ndaki Beytharam, Beytnimra, Sukkot, Safon, Heşbon Kralı Sihon'un topraklarından geri kalan bölüm, Kinneret Gölü'nün güney ucuna kadar uzanan Şeria Irmağı'nın doğu yakası. **28** Gadoğulları'na, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülk olarak verilen kentler bunlardı. **29** Musa, Manaşşe oymağının yarısına boy sayısına göre topraktan miras vermişti. **30** Bu topraklar Mahanayim'den başlıyor, Başan Kralı Og'un ülkesini –bütün Başan'ı– ve Yair'in Başan'daki yerleşim birimlerinin tümünü, yani toplam altmış kenti, **31** Gilat'ın yarısını, Başan Kralı Og'un egemenliğindeki Aştarot ve Edrei kentlerini içine alıyordu. Buralar, Manaşşe oğlu Makir'in soyuna, boy sayısına göre Makiroğulları'nın yarısına ayrılmıştı. **32** Musa'nın, Eriha'nın doğusunda, Şeria Irmağı'nın ötesinde kalan Moav ovalarındayken bölüştürdüğü topraklar bunlardır. **33** Ama Levi oymağına topraktan pay vermedi. Söz verdiği gibi, onların mirası İsrail'in Tanrısı RAB'bin kendisidir.

14 İsrailliler'in Kenan'da mülk edindiği topraklara gelince, bu topraklar Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından miras olarak İsrailliler arasında bölüştürülmüştür. **2** RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, paylar dokuz oymakla bir oymağın yarısı arasında kura

ile bölüştürüldü. **3** Çünkü Musa iki oymakla yarım oymağın payını Şeria Irmağı'nın doğusunda vermişti. Ama onlarla birlikte Levililer'e mülkten pay vermemişti. **4** Yusuf'un soyundan gelenler, Manaşşe ve Efrayim diye iki oymak oluşturuyordu. Levililer'e de yerleşecekleri kentler ve bu kentlerin çevresinde büyük ve küçük baş hayvanlarına ayrılan otlaklar dışında topraktan pay verilmedi. **5** İsrailliler, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğa göre hareket edip ülkeyi paylaştılar. **6** Bu arada Yahudaoğulları Gilgal'da bulunan Yeşu'nun yanına geldiler. Kenizli Yefunne oğlu Kalev Yeşu'ya şöyle dedi: “RAB'bin Kadeş-Barnea'da Tanrı adamı Musa'ya senin ve benim hakkımda neler söylediğini biliyorsun. **7** RAB'bin kulu Musa ülkeyi araştırmak üzere beni Kadeş-Barnea'dan gönderdiğinde kırk yaşındaydım. Gördüklerimi ona açık yüreklilikle ilettim. **8** Ne var ki, benimle gelmiş olan soydaşlarım halkı korkuya düşürdüler. Ama ben tümüyle Tanrım RAB'bin yolundan gittim. **9** Bu nedenle Musa o gün, ‘Tümüyle Tanrım RAB'bin yolundan gittiğin için ayak bastığın topraklar sonsuza dek sana ve oğullarına mülk olacak’ diye ant içti. **10** RAB sözünü tuttu, beni yaşattı. İsrailliler çölden geçerken RAB'bin Musa'ya bu sözleri söylediği günden bu yana kırk beş yıl geçti. Şimdi seksen beş yaşındayım. **11** Bugün de Musa'nın beni gönderdiği günkü kadar güçlüyüm. O günkü gibi hâlâ savaşa gidip gelecek güçteyim. **12** RAB'bin o gün söz verdiği gibi, bu dağlık bölgeyi şimdi bana ver. Orada Anaklılar'ın yaşadığını ve surlarla çevrili büyük kentleri olduğunu o gün sen de duymuştun. Belki RAB bana yardım eder de, O'nun dediği gibi, onları oradan sürerim.” **13** Yeşu Yefunne oğlu Kalev'i kutsadı ve Hevron'u ona mülk olarak verdi. **14** Böylece Hevron bugün de Kenizli Yefunne oğlu Kalev'in mülküdür. Çünkü o, tümüyle İsrail'in Tanrısı

RAB'bin yolundan gitti. **15** Hevron'un eski adı Kiryat-Arba'ydı. Arba, Anaklılar'ın en güçlü adamının adıydı. Böylece savaş sona erdi ve ülke barışa kavuştu.

15 Boy sayısına göre Yahuda oymağına verilen bölge, güneyde Edom sınırına, en güneyde de Zin Çölü'ne kadar uzanıyordu. **2** Güney sınırları, Lut Gölü'nün güney ucundaki körfezden başlayıp **3** Akrep Geçidi'nin güneyine, oradan da Zin Çölü'ne geçiyor, Kadeş-Barnea'nın güneyinden Hesron'a ve Addar'a çıkıyor, oradan da Karka'ya kıvrılıyor, **4** Asmon'u aşıp Mısır Vadisi'ne uzanıyor ve Akdeniz'de son buluyordu. Güney sınırları buydu. **5** Doğu sınırı, Lut Gölü kıyısı boyunca Şeria Irmağı'nın ağzına kadar uzanıyordu. Kuzey sınırı, Şeria Irmağı'nın göl ağzındaki körfezden başlıyor, **6** Beythogla'ya ulaşıp Beytarava'nın kuzeyinden geçiyor, Ruben oğlu Bohan'ın taşına varıyordu. **7** Sınır, Akor Vadisi'nden Devir'e çıkıyor, vadinin güneyinde Adummim Yokuşu karşısındaki Gilgal'a doğru kuzeye yöneliyor, buradan Eyn-Şemeş sularına uzanarak Eyn-Rogel'e dayanıyordu. **8** Sonra Ben-Hinnom Vadisi'nden geçerek Yevus Kenti'nin –Yeruşalim'in– güney sırtlarına çıkıyor, buradan Refaim Vadisi'nin kuzey ucunda bulunan Hinnom Vadisi'nin batısındaki dağın doruğuna yükseliyor, **9** oradan da Neftoah sularının kaynağına kıvrılıyor, Efron Dağı'ndaki kentlere uzanarak Baala'ya –Kiryat-Yearim'e– dönüyordu. **10** Baala'dan batıya, Seir Dağı'na yönelen sınır, Yearim –Kesalon– Dağı'nın kuzey sırtları boyunca uzanarak Beytşemeş'e iniyor, Timna'ya varıyordu. **11** Sonra Ekron'un kuzey sırtlarına uzanıyor, Şikeron'a doğru kıvrılarak Baala Dağı'na ulaştıktan sonra Yavneel'e çıkıyor, Akdeniz'de son buluyordu. **12** Batı sınırı Akdeniz'in kıyılarıydı. Yahudaoğulları'ndan gelen boyların çepeçevre sınırları buydu. **13** Yeşu, RAB'den aldığı

buyruk uyarınca, Yahuda bölgesindeki Kiryat-Arba'yı –Hevron'u– Yefunne oğlu Kalev'e miras olarak verdi. Arba, Anaklılar'ın atasıydı. **14** Kalev, Anak'ın üç torununu, onun soyundan gelen Şeşay, Ahiman ve Talmay'ı oradan sürdü. **15** Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkının üzerine yürüdü. **16** Kalev, "Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele geçirene kızım Aksa'yı eş olarak vereceğim" dedi. **17** Kenti Kalev'in kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel ele geçirdi. Bunun üzerine Kalev kızı Aksa'yı ona eş olarak verdi. **18** Kız Otniel'in yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kalev, eşeğinden inen kızına, "Bir isteğin mi var?" diye sordu. **19** Kız, "Bana bir armağan ver" dedi, "Madem Negev'deki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver." Böylece Kalev yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi. **20** Boy sayısına göre Yahudaoğulları oymağının payı buydu. **21** Yahudaoğulları oymağının Edom sınırlarına doğru en güneyde kalan kentleri şunlardı: Kavseel, Eder, Yagur, **22** Kina, Dimona, Adada, **23** Kedeş, Hasor, Yitnan, **24** Zif, Telem, Bealot, **25** Hasor-Hadatta, Keriyot-Hesron –Hasor– **26** Amam, Şema, Molada, **27** Hasar-Gadda, Heşmon, Beytpelet, **28** Hasar-Şual, Beer-Şeva, Bizyotya, **29** Baala, İyim, Esem, **30** Eltolat, Kesil, Horma, **31** Ziklak, Madmanna, Sansanna, **32** Levaot, Şilhim, Ayin ve Rimmon; köyleriyle birlikte yirmi dokuz kent. **33** Şefela'dakiler, Eştaol, Sora, Aşna, **34** Zanoah, Eyn-Gannim, Tappuah, Enam, **35** Yarmut, Adullam, Soko, Azeka, **36** Şaarayim, Aditayim, Gedera ve Gederotayim; köyleriyle birlikte on dört kent. **37** Senan, Hadaşa, Migdal-Gad, **38** Dilan, Mispe, Yokteel, **39** Lakiş, Boskat, Eglon, **40** Kabbon, Lahmas, Kitliş, **41** Gederot, Beytdagon, Naama ve Makkeda; köyleriyle birlikte on altı kent. **42** Livna, Eter, Aşan, **43** Yiftah, Aşna, Nesiv,

44 Keila, Akziv ve Mareşa; köyleriyle birlikte dokuz kent. **45** Kasaba ve köyleriyle birlikte Ekron; **46** Ekron'un batısı, Aşdot'un çevresindeki bütün köyler; **47** kasaba ve köyleriyle birlikte Aşdot; Mısır Vadisi'ne ve Akdeniz'in kıyısına kadar kasaba ve köyleriyle birlikte Gazze. **48** Dağlık bölgede Şamir, Yattir, Soko, **49** Danna, Kiryat-Sanna –Devir– **50** Anav, Eştemo, Anim, **51** Goşen, Holon ve Gilo; köyleriyle birlikte on bir kent. **52** Arav, Duma, Eşan, **53** Yanum, Beyttappuah, Afeka, **54** Humta, Kiryat-Arba –Hevron– ve Sior; köyleriyle birlikte dokuz kent. **55** Maon, Karmel, Zif, Yutta, **56** Yizreel, Yokdeam, Zanoah, **57** Kayin, Giva ve Timna; köyleriyle birlikte on kent. **58** Halhul, Beytsur, Gedor, **59** Maarat, Beytanot ve Eltekon; köyleriyle birlikte altı kent. **60** Kiryat-Baal –Kiryat-Yearim– ve Rabba; köyleriyle birlikte iki kent. **61** Çölde Beytarava, Middin, Sekaka, **62** Nivşan, Tuz Kenti ve Eyn-Gedi; köyleriyle birlikte altı kent. **63** Yahudaoğulları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'ı oradan çıkartamadılar. Yevuslular bugün de Yeruşalim'de Yahudaoğulları'yla birlikte yaşıyorlar.

16 Kurada Yusufoğulları'na düşen toprakların sınırları, doğuda Eriha sularının doğusundan, Eriha'daki Şeria Irmağı'ndan başlayarak çöle geçiyor, Eriha'dan Beytel'in dağlık bölgesine çıkıyor, **2** Beytel'den Luz'a geçerek Arklılar'ın sınırına, Atarot'a uzanıyordu. **3** Sınır batıda Yafletliler'in topraklarına, Aşağı Beythoron bölgesine, oradan da Gezer'e iniyor ve Akdeniz'de son buluyordu. **4** Böylece Yusuf'un soyundan gelen Manaşşe ve Efrayim paylarını almış oldular. **5** Boy sayısına göre Efrayimoğulları'na pay olarak verilen toprakların sınırları, doğuda Atrot-Addar'dan yukarı Beythoron'a kadar uzanarak **6** Akdeniz'e varıyordu. Sınır kuzeyde Mikmetat'ta doğuya, Taanat-Şilo'ya dönüyor, kentin doğusundan geçip Yanoah'a uzanıyor, **7** buradan

Atarot ve Naara'ya iniyor, Eriha'yı aşarak Şeria Irmağı'na ulaşıyordu. **8** Sınır Tappuah'tan batıya, Kana Vadisi'ne uzanıp Akdeniz'de son buluyordu. Boy sayısına göre Efrayimoğulları oymağının payı buydu. **9** Ayrıca Manaşşeoğulları'na düşen payda da Efrayimoğulları'na ayrılan kentler ve bunlara bağlı köyler vardı. **10** Ne var ki, Efrayimoğulları Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı buradan sürmediler. Kenanlılar bugüne kadar Efrayimoğulları arasında yaşayıp onlara ücretsiz hizmet etmek zorunda kaldılar.

17 Yusuf'un büyük oğlu Manaşşe'nin oymağı için kura çekildi. – Gilat ve Başan, Manaşşe'nin ilk oğlu Makir'e verilmişti. Çünkü Gilatlılar'ın atası olan Makir büyük bir savaşçıydı.– **2** Manaşşe soyundan gelen öbürleri –Aviezer, Helek, Asriel, Şekem, Hefer ve Şemidaoğulları– bu kuranın içindeydi. Bunlar boylarına göre Yusuf oğlu Manaşşe'nin erkek çocuklarıydı. **3** Bunlardan Manaşşe oğlu, Makir oğlu, Gilat oğlu, Hefer oğlu Selofhat'ın erkek çocuğu olmadı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Milka ve Tirsa adında kızları vardı. **4** Bunlar, Kâhin Elazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve önderlere gidip şöyle dediler: “RAB, Musa'ya erkek akrabalarımızla birlikte bize de mirastan pay verilmesini buyurdu.” RAB'bin bu buyruğu üzerine Yeşu, amcalarıyla birlikte onlara da mirastan pay verdi. **5** Böylece Manaşşe oymağına Şeria Irmağı'nın doğusundaki Gilat ve Başan bölgelerinden başka on pay verildi. **6** Çünkü Manaşşe'nin kız torunları da erkek torunların yanısıra mirastan pay almışlardı. Gilat bölgesi ise Manaşşe'nin öbür oğullarına verilmişti. **7** Manaşşe sınırı Aşer sınırından Şekem yakınındaki Mikmetat'a uzanıyor, buradan güneye kıvrılarak Eyn-Tappuah halkının topraklarına varıyordu. **8** Tappuah Kenti'ni çevreleyen topraklar Manaşşe'nindi. Ama Manaşşe sınırındaki Tappuah Kenti Efrayimoğulları'na aitti. **9** Sonra sınır Kana Vadisi'ne iniyordu.

Vadinin güneyinde Manaşşe kentleri arasında Efrayim'e ait kentler de vardı. Manaşşe sınırları vadinin kuzeyi boyunca uzanarak Akdeniz'de son buluyordu. **10** Güneydeki topraklar Efrayim'in, kuzeydeki topraklarsa Manaşşe'nindi. Böylece Manaşşe bölgesi Akdeniz'le, kuzeyde Aşer'le ve doğuda İssakar'la sınırlanmıştı. **11** İssakar ve Aşer'e ait topraklardaki Beytşean ve köyleri, Yivleam'la köyleri, Dor, yani Dor sırtları halkıyla köyleri, Eyn-Dor halkıyla köyleri, Taanak halkıyla köyleri, Megiddo halkıyla köyleri Manaşşe'ye aitti. **12** Ne var ki, Manaşşeoğulları bu kentleri tümüyle ele geçiremediler. Çünkü Kenanlılar buralarda yaşamaya kararlıydı. **13** İsrailliler güçlenince, Kenanlılar'ı sürecek yerde, onları angaryasına çalıştırmaya başladılar. **14** Yusufoğulları Yeşu'ya gelip, “Mülk olarak bize neden tek kurayla tek pay verdin?” dediler, “Çok kalabalığız. Çünkü RAB bizi bugüne dek alabildiğine çoğalttı.” **15** Yeşu, “O kadar kalabalıksanız ve Efrayim'in dağlık bölgesi size dar geliyorsa, Perizliler'in ve Refalılar'ın topraklarındaki ormanlara çıkıp kendinize yer açın” diye karşılık verdi. **16** Yusufoğulları, “Dağlık bölge bize yetmiyor” dediler, “Ancak hem Beytşean ve köylerinde, hem de Yizreel Vadisi'nde oturanların, ovada yaşayan bütün Kenanlılar'ın demirden savaş arabaları var.” **17** Yeşu Yusufoğulları'na, Efrayim ve Manaşşe oymaklarına şöyle dedi: “Kalabalıksınız ve çok güçlüsünüz. Tek kuraya kalmayacaksınız. **18** Dağlık bölge de sizin olacak. Orası ormanlıktır, ama ağaçları kesip açacağınız bütün topraklar sizin olur. Kenanlılar güçlüdür, demirden savaş arabalarına sahiptirler ama, yine de onları sürersiniz.”

18 Ülkenin denetimini eline geçiren İsrail topluluğu Şilo'da bir araya geldi. Orada Buluşma Çadırı'nı kurdular. **2** Ne var ki, mülkten henüz paylarını almamış yedi İsrail oymağı vardı. **3** Yeşu

İsrailliler'e, “Bu uyuşukluğu üzerinizden ne zaman atacaksınız, atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği toprakları ele geçirmek için daha ne kadar bekleyeceksiniz?” dedi. **4** “Her oymaktan üçer adam seçin. Onları, ülkeyi incelemeye göndereceğim. Mülk edinecekleri yerlerin sınırlarını belirleyip kayda geçirerek yanıma dönsünler. **5** Bu toprakları yedi bölgeye ayırsınlar. Yahuda güney bölgesinde, Yusufoğulları kuzey bölgesinde kalsın. **6** Yedi bölgeyi belirleyip kayda geçirdikten sonra, sonucu bana getirin. Burada, Tanrımız RAB'bin önünde aranızda kura çekeceğim. **7** Levililer'e gelince, onların aranızda payı yoktur; mirasları RAB için kâhinlik yapmaktır. Gad ve Ruben oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısı ise RAB'bin kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın doğusunda kendilerine verdiği mülkü almış bulunuyorlar.” **8** Yeşu, toprakları kayda geçirmek için yola çıkmak üzere olan adamlara, “Gidip toprakları inceleyin, kayda geçirip yanıma dönün” diye buyurdu, “Sonra burada, Şilo'da, RAB'bin önünde sizin için kura çekeceğim.” **9** Adamlar yola çıkıp ülkeyi dolaştılar; kent kent, yedi bölge halinde kayda geçirdikten sonra Şilo'da, ordugahta bulunan Yeşu'nun yanına döndüler. **10** Yeşu Şilo'da RAB'bin önünde onlar için kura çekti ve toprakları İsrail oymakları arasında bölüştürdü. **11** Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağı için kura çekildi. Paylarına düşen bölge Yahudaoğulları'yla Yusufoğulları'nın toprakları arasında kalıyordu. **12** Topraklarının sınırı kuzeyde Şeria Irmağı'ndan başlıyor, Eriha'nın kuzey sırtlarına doğru yükselerek batıda dağlık bölgeye uzanıyor, Beytaven kırlarında son buluyordu. **13** Sınır oradan Luz'a – Beytel'e– Luz'un güney sırtlarına geçiyor, Aşağı Beythoron'un güneyindeki dağın üzerinde kurulu Atrot-Addar'a iniyor, **14** bölgenin batısında Beythoron'un güneyindeki dağdan güneye

dönüyor ve Yahudaoğulları'na ait Kiryat-Baal –Kiryat-Yearim– Kenti'nde son buluyordu. Bu batı tarafıydı. **15** Güney tarafı Kiryat-Yearim'in batı varoşlarından başlıyor, Neftoah sularının kaynağına uzanıyordu. **16** Sınır buradan Refaim Vadisi'nin kuzeyindeki Ben-Hinnom Vadisi'ne bakan dağın yamaçlarına varıyor, Hinnom Vadisi'ni geçip Yevus'un güney sırtlarına, oradan da Eyn-Rogel'e iniyordu. **17** Kuzeye kıvrılan sınır Eyn-Şemeş ve Adummim Yokuşu'nun karşısındaki Gelilot'a çıkıyor, Ruben oğlu Bohan'ın taşına iniyor, **18** sonra Arava Vadisi'nin kuzey sırtlarından geçip Arava'ya sarkıyor, **19** buradan Beythogla'nın kuzey yamaçlarına geçiyor, Lut Gölü'nün kuzey körfezinde, Şeria Irmağı'nın güney ağzında bitiyordu. Güney sınırı buydu. **20** Şeria Irmağı doğu sınırını oluşturuyordu. Boy sayısına göre Benyaminoğulları'nın payına düşen mülkün sınırları çepeçevre buydu. **21** Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağının payına düşen kentler şunlardı: Eriha, Beythogla, Emek-Kesis, **22** Beytarava, Semarayim, Beytel, **23** Avvim, Para, Ofra, **24** Kefar-Ammoni, Ofni, Geva; köyleriyle birlikte on iki kent. **25** Givon, Rama, Beerot, **26** Mispe, Kefira, Mosa, **27** Rekem, Yirpeel, Tarala, **28** Sela, Haelef, Yevus –Yeruşalim– Givat ve Kiryat; köyleriyle birlikte on dört kent. Boy sayısına göre Benyaminoğulları'nın payı buydu.

19 İkinci kura Şimon'a, boy sayısına göre Şimonoğulları oymağına düştü. Onların payı Yahudaoğulları'na düşen payın sınırları içinde kalıyordu. **2** Bu pay Beer-Şeva ya da Şeva, Molada, **3** Hasar-Şual, Bala, Esem, **4** Eltolat, Betul, Horma, **5** Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Susa, **6** Beytlevaot ve Şaruhen'i içeriyordu. Köyleriyle birlikte toplam on üç kent. **7** Ayin, Rimmon, Eter ve Aşan; köyleriyle birlikte dört kent. **8** Baalat-Beer, yani Negev'deki

Rama'ya kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler de Şimonoğulları'na aitti. Boy sayısına göre Şimonoğulları oymağının payı buydu. **9** Şimonoğulları'na verilen pay Yahudaoğulları'nın payından alınmıştı. Çünkü Yahudaoğulları'nın payı ihtiyaçlarından fazlaydı. Böylece Şimonoğulları'nın payı Yahuda oymağının sınırları içinde kalıyordu. **10** Üçüncü kura boy sayısına göre Zevulunoğulları'na düştü. Topraklarının sınırı Sarit'e kadar uzanıyordu. **11** Sınır batıda Marala'ya doğru çıkıyor, Dabbeşet'e erişip Yokneam karşısındaki vadiye uzanıyor, **12** Sarit'ten doğuya, gün doğusuna, Kislot-Tavor sınırına dönüyor, oradan Daverat'a dayanıyor ve Yafia'ya çıkıyordu. **13** Buradan yine doğuya, Gat-Hefer ve Et-Kasin'e geçiyor, Rimmon'a uzanıyor, Nea'ya kıvrılıyordu. **14** Kuzey sınırı buradan Hannaton'a dönüyor ve Yiftahel Vadisi'nde son buluyordu. **15** Kattat, Nahalal, Şimron, Yidala ve Beytlehem; köyleriyle birlikte on iki kentti. **16** Boy sayısına göre Zevulunoğulları'nın payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi. **17** Dördüncü kura İssakar'a, boy sayısına göre İssakaroğulları'na düştü. **18** Yizreel, Kesullot, Şunem, **19** Hafarayim, Şion, Anaharat, **20** Rabbit, Kişyon, Eves, **21** Remet, Eyn-Gannim, Eyn-Hadda ve Beytpasses bu sınırların içinde kalıyordu. **22** Sınır Tavor, Şahasima ve Beytşemeş boyunca uzanarak Şeria Irmağı'nda son buluyordu. Köyleriyle birlikte on altı kentti. **23** Boy sayısına göre İssakaroğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi. **24** Beşinci kura boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına düştü. **25** Sınırları içindeki kentler Helkat, Hali, Beten, Akşaf, **26** Allammelek, Amat ve Mişal'dı. Sınır batıda Karmel ve Şihor-Livnat'a erişiyordu. **27** Buradan doğuya, Beytdagon'a dönüyor, Zevulun sınırı ve Yiftahel Vadisi boyunca uzanarak kuzeyde Beytemek ve Neiel'e ulaşıyordu.

Kavul'un kuzeyinden, **28** Evron, Rehov, Hammon ve Kana'ya
geçerek Büyük Sayda'ya kadar çıkıyordu. **29** Buradan Rama'ya
dönüyor, sonra surlarla çevrili Sur Kenti'ne uzanıyor, Hosa'ya
dönerek Akziv yöresinde, Akdeniz'de son buluyordu. **30** Umma,
Afek ve Rehov; köyleriyle birlikte yirmi iki kent, **31** boy sayısına
göre Aşeroğulları oymağına verilen payın içinde kalıyordu. **32**
Altıncı kura Naftali'ye, boy sayısına göre Naftalioğulları'na düştü.
33 Sınırları Helef ve Saanannim'deki büyük meşe ağacından
başlayarak Adami-Nekev ve Yavneel üzerinden Lakkum'a
uzanıyor, Şeria Irmağı'nda son buluyordu. **34** Sınır buradan batıya
yöneliyor, Aznot-Tavor'dan geçerek Hukok'a erişiyordu. Güneyde
Zevulun toprakları, batıda Aşer toprakları, doğuda ise Şeria
Irmağı vardı. **35** Surlu kentler şunlardı: Siddim, Ser, Hammat,
Rakkat, Kinneret, **36** Adama, Rama, Hasor, **37** Kedeş, Edrei,
Eyn-Hasor, **38** Yiron, Migdal-El, Horem, Beytanat, Beytşemeş;
köyleriyle birlikte toplam on dokuz kent. **39** Boy sayısına göre
Naftalioğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi. **40**
Yedinci kura boy sayısına göre Danoğulları oymağına düştü. **41**
Mülklerinin sınırı içinde kalan kentler şunlardı: Sora, Eştaol, İr-
Şemeş, **42** Şaalabbin, Ayalon, Yitla, **43** Elon, Timna, Ekron, **44**
Elteke, Gibbeton, Baalat, **45** Yehut, Bene-Berak, Gat-Rimmon,
46 Me-Yarkon ve Yafa'nın karşısındaki topraklarla birlikte Rakkon.
47 Topraklarını yitiren Danoğulları gidip Leşem'e saldırdılar. Kenti
alıp halkını kılıçtan geçirdikten sonra tümüyle işgal ederek oraya
yerleştiler. Ataları Dan'ın anısına buraya Dan adını verdiler. **48**
Boy sayısına göre Danoğulları oymağının payı köyleriyle birlikte
bu kentlerdi. **49** İsrailliler bölgelere göre toprakları bölüştürme
işini bitirdikten sonra, kendi topraklarından Nun oğlu Yeşu'ya
pay verdiler. **50** RAB'bin buyruğu uyarınca, ona istediği kenti,

Efrayim'in dağlık bölgesindeki Timnat-Serah'ı verdiler. Yeşu kenti onarıp oraya yerleşti. **51** Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından Şilo'da RAB'bin önünde, Buluşma Çadırı'nın kapısında kura ile pay olarak bölüştürülen topraklar bunlardı. Böylece ülkeyi bölüştürme işini tamamladılar.

20 Bundan sonra RAB Yeşu'ya, "Musa aracılığıyla size buyurduğum gibi, İsrailliler'e kendileri için sığınak olacak kentler seçmelerini söyle" dedi. **3** "Öyle ki, istemeyerek, kazayla birini öldüren oraya kaçsın. Sizin de öç alacak kişiden kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun. **4** "Bu kentlerden birine kaçan kişi, kentin kapısına gidip durumunu kent ileri gelenlerine anlatsın. Onlar da onu kente, yanlarına kabul edip kendileriyle birlikte oturacağı bir yer versinler. **5** Öç almak isteyen kişi adam öldürenin peşine düşerse, kent ileri gelenleri onu teslim etmesinler. Çünkü adam öldüren öldürdüğü kişiye önceden kin beslemiyordu, onu istemeyerek öldürdü. **6** Bu kişi topluluğun önüne çıkıp yargılanıncaya ve o dönemde görevli başkâhin ölünceye dek o kentte kalmalıdır. Ondan sonra kaçıp geldiği kente, kendi evine dönebilir." **7** Böylece Naftali'nin dağlık bölgesinde bulunan Celile'deki Kedeş'i, Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem'i ve Yahuda'nın dağlık bölgesindeki Kiryat-Arba'yı –Hevron'u– seçtiler. **8** Ayrıca Şeria Irmağı'nın kıyısındaki Eriha'nın doğusunda, Ruben oymağının sınırları içindeki kırsal bölgede bulunan Beser Kenti'ni, Gad oymağının sınırları içinde Gilat'taki Ramot'u, Manaşşe oymağı sınırları içinde de Başan'daki Golan'ı belirlediler. **9** Birini kazayla öldürüp kaçan bir İsrailli'nin ya da İsrailliler arasında yaşayan bir yabancının, topluluğun önünde yargılanmadan öç almak isteyenlerce öldürülmesini önlemek için belirlenen kentler bunlardı.

21 Levili boy başları, Kenan topraklarında, Şilo'da, Kâhin
Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başlarına
giderek, “RAB, Musa aracılığıyla bize oturmak için kentler,
hayvanlarımız için de otlaklar verilmesini buyurmuştu” dediler.
3 Bunun üzerine İsrailliler RAB'bin buyruğu uyarınca kendi
paylarından Levililer'e otlaklarıyla birlikte şu kentleri verdiler: **4**
İlk kura Kehat boylarına düştü. Levililer'den olan Kâhin Harun'un
oğullarına kurayla Yahuda, Şimon ve Benyamin oymaklarından
on üç kent verildi. **5** Geri kalan Kehatoğulları'na Efrayim,
Dan ve Manaşşe oymağının yarısına ait boylardan alınan
on kent kurayla verildi. **6** Gerşonoğulları'na kurayla İssakar,
Aşer, Naftali oymaklarına ait boylardan ve Başan'da Manaşşe
oymağının yarısından alınan on üç kent verildi. **7** Merarioğulları'na
boy sayılarına göre Ruben, Gad ve Zevulun oymaklarından
alınan on iki kent verildi. **8** Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla
buyurduğu gibi, İsrailliler otlaklarıyla birlikte bu kentleri kurayla
Levililer'e verdiler. **9** Yahuda, Şimon oymaklarından alınan
ve aşağıda adları verilen kentler, **10** ilk kurayı çeken Levili
Kehat boylarından Harunoğulları'na ayrıldı. **11** Yahuda'nın dağlık
bölgesinde, Anaklılar'ın atası Arba'nın adıyla anılan Kiryat-
Arba'yla –Hevron'la– çevresindeki otlaklar onlara verildi. **12**
Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kalev'e mülk olarak
verilmişti. **13** Kâhin Harun'un oğullarına kazayla adam öldürenler
için sığınak kent seçilen Hevron, Livna, **14** Yattir, Eştemoa, **15**
Holon, Devir, **16** Ayin, Yutta ve Beytşemeş kentleriyle bunların
otlakları –iki oymaktan toplam dokuz kent– verildi. **17** Benyamin
oymağından da Givon, Geva, **18** Anatot, Almon ve bunların
otlakları, toplam dört kent verildi. **19** Böylece Harun'un soyundan
gelen kâhinlere otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı

on üçü buldu. **20** Kehatoğulları'ndan geri kalan Levili ailelere gelince, kurada onlara düşen kentler Efrayim oymağından alınmıştı. **21** Bunlar, Efrayim dağlık bölgesinde bulunan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Şekem, Gezer, **22** Kivsayim ve Beythoron olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kentti. **23** Dan oymağından Elteke, Gibbeton, Ayalon ve Gat-Rimmon olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; **25** Manaşşe oymağının yarısından da Taanak, Gat-Rimmon ve otlakları olmak üzere iki kent alındı. **26** Böylece Kehatoğulları'ndan geri kalan boylara otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı onu buldu. **27** Levili boylardan Gerşonoğulları'na, Manaşşe oymağının yarısına ait Başan'da kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Golan ve Beeştera, otlaklarıyla birlikte iki kent; **28** İssakar oymağından alınan Kişyon, Daverat, Yarmut ve Eyn-Gannim olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; **30** Aşer oymağından alınan Mişal, Avdon, Helkat ve Rehov olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; **32** Naftali oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Celile'deki Kedeş, Hammot-Dor, Kartan ve otlakları olmak üzere toplam üç kent. **33** Boy sayısına göre Gerşonoğulları'na otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı on üçü buldu. **34** Merarioğulları boylarına, geri kalan Levililer'e, Zevulun oymağından alınan Yokneam, Karta, **35** Dimna ve Nahalal olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam dört kent; **36** Ruben oymağından alınan Beser, Yahsa, Kedemot ve Mefaat olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; **38** Gad oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Gilat'taki Ramot, Mahanayim, Heşbon ve Yazer olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam dört kent verildi. **40** Boy sayısına göre Merarioğulları'na, yani Levili boyların

geri kalanlarına kurayla verilen kentlerin sayısı on ikiydi. **41** İsrailliler'in toprakları içinde olup otlaklarıyla birlikte Levililer'e verilen kentlerin toplamı kırk sekizi buluyordu. **42** Bu kentlerin hepsinin çevresinde otlakları vardı. Otlaksız kent yoktu. **43** Böylece RAB atalarına vermeye ant içtiği bütün ülkeyi İsrailliler'e vermiş oldu. İsrailliler de ülkeyi mülk edinip buraya yerleştiler. **44** RAB atalarına ant içtiği gibi, onları her yönden rahata erdirdi. Düşmanlarından hiçbiri onların önünde tutunamadı. RAB hepsini onların eline teslim etti. **45** RAB'bin İsrail halkına verdiği sözlerden hiçbiri boş çıkmadı; hepsi yerine geldi.

22 Bundan sonra Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısını topladı. **2** Onlara, "RAB'bin kulu Musa'nın size buyurduğu her şeyi yaptınız" dedi, "Benim bütün buyruklarımı da yerine getirdiniz. **3** Bugüne dek, bunca zaman kardeşlerinizi yalnız bırakmadınız; Tanrınız RAB'bin sizi yükümlü saydığı buyruğu yerine getirdiniz. **4** Görüyorsunuz, Tanrınız RAB, kardeşlerinize söylediği gibi, onları rahata kavuşturdu. Şimdi kalkın, RAB'bin kulu Musa'nın, Şeria Irmağı'nın ötesinde size mülk olarak verdiği topraklardaki evlerinize dönün. **5** RAB'bin kulu Musa'nın size verdiği buyrukları ve Kutsal Yasa'yı yerine getirmeye çok dikkat edin. Tanrınız RAB'bi sevin, tümüyle gösterdiği yolda yürüyün, buyruklarını yerine getirin, O'na bağlı kalın, O'na candan ve yürekten hizmet edin." **6** Sonra onları kutsayıp yolcu etti. Onlar da evlerine döndüler. **7** Musa Manaşşe oymağının yarısına Başan'da toprak vermişti. Yeşu da oymağın öbür yarısına Şeria Irmağı'nın batısında, öbür kardeşleri arasında toprak vermişti. Bu oymakları kutsayıp evlerine gönderirken, **8** "Evlerinize büyük servetle, çok sayıda hayvanla, altın, gümüş, tunç, demir ve çok miktarda giysiyle dönün" dedi, "Düşmanlarınızdan elde ettiğiniz ganimeti

kardeşlerinizle paylaşın.” **9** Böylece Rubenliler'le Gadlılar ve
Manaşşe oymağının yarısı, Kenan topraklarındaki Şilo'dan,
İsrailliler'in yanından ayrıldılar; RAB'bin buyruğu uyarınca, Musa
aracılığıyla yurt edindikleri Gilat topraklarına –kendi mülkleri
olan topraklara– dönmek üzere yola çıktılar. **10** Rubenliler'le
Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Şeria Irmağı'nın Kenan
topraklarında kalan kesimine varınca, ırmak kıyısında büyük
ve gösterişli bir sunak yaptılar. **11** Rubenliler'le Gadlılar ve
Manaşşe oymağının yarısının Kenan sınırında, Şeria Irmağı
kıyısında, İsrailliler'e ait topraklarda bir sunak yaptıklarını **12**
duyan İsrail topluluğu, onlara karşı savaşmak üzere Şilo'da
toplandı. **13** Ardından İsrailliler Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas'ı
Gilat bölgesine, Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının
yarısına gönderdiler. **14** İsrail'in her oymağından birer temsilci
olmak üzere on oymak önderini de onunla birlikte gönderdiler.
Bunların her biri bir İsrail boyunun başıydı. **15** Gilat topraklarına,
Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının yarısına gelen
temsilciler şunları bildirdiler: **16** “RAB'bin topluluğu, ‘Bugün
kendinize bir sunak yaparak RAB'be başkaldırdınız, O'nu
izlemekten vazgeçtiniz’ diyor, ‘İsrail'in Tanrısı'na karşı bu hainliği
nasıl yaparsınız? **17** Peor'un günahı bize yetmedi mi? RAB'bin
topluluğu onun yüzünden felakete uğradı. Bugüne dek kendimizi
bu günahtan temizleyebilmiş değiliz. **18** Bugün RAB'bi izlemekten
vaz mı geçiyorsunuz? Eğer bugün RAB'be isyan ederseniz,
O da yarın bütün İsrail topluluğuna öfkelenir. **19** Eğer size
ait olan topraklar murdarsa, RAB'bin Tapınağı'nın bulunduğu
RAB'be ait topraklara gelip aramızda mülk edinin. Kendinize,
Tanrımız RAB'bin sunağından başka bir sunak yaparak RAB'be
ve bize karşı isyan etmeyin. **20** Zerah oğlu Akan RAB'be adanan

ganimete ihanet ettiğinde, bütün İsrail topluluğu RAB'bin öfkesine uğramadı mı? Akan'ın günahı yalnız kendisini ölüme götürmekle kalmadı!'" **21** Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, İsrail boy başlarına şöyle karşılık verdiler: **22** "Tanrıların Tanrısı RAB, tanrıların Tanrısı RAB her şeyi biliyor; İsrail de bilecek. Eğer yaptığımızı, RAB'be isyan etmek ya da O'na ihanet etmek için yaptıysak, ya RAB, bugün bizi esirgeme! **23** Eğer sunağı, RAB'bi izlemekten vazgeçip yakmalık sunular ve tahıl ya da esenlik sunuları sunmak için yaptıysak, RAB bizden hesap sorsun. **24** Bunu yaparken kaygımız şuydu: Oğullarınız ilerde bizim oğullarımıza, 'İsrail'in Tanrısı RAB ile ne ilginiz var? **25** Ey Rubenliler ve Gadlılar, RAB Şeria Irmağı'nı sizinle bizim aramızda sınır yaptı. Sizin RAB'de hiçbir payınız yoktur' diyebilir, oğullarımızı RAB'be tapmaktan alıkoyabilirler. **26** Bu nedenle, kendimize bir sunak yapalım dedik. Yakmalık sunu ya da kurban sunmak için değil, **27** yalnız sizinle bizim aramızda ve bizden sonra gelecek kuşaklar arasında bir tanık olması için yaptık. Böylece RAB'bin Tapınağı'nda yakmalık sunularla, kurbanlarla ve esenlik sunularıyla RAB'be tapınacağız. Oğullarınız da ilerde bizim oğullarımıza, 'RAB'de hiçbir payınız yok' diyemeyecekler. **28** Şöyle düşündük: İlerde bize ya da gelecek kuşaklarımıza böyle bir şey diyecek olurlarsa, biz de, 'Atalarımızın RAB için yaptığı sunağın örneğine bakın' deriz. 'Yakmalık sunu ya da kurban sunmak için değildir bu. Sizinle bizim aramızdaki birliğin tanığıdır.' **29** RAB'be isyan etmek, bugün RAB'bi izlemekten vazgeçmek, yakmalık sunu, tahıl sunusu ya da kurban sunmak için Tanrımız RAB'bin sunağından, tapınağının önündeki sunaktan başka bir sunak yapmak bizden uzak olsun." **30** Kâhin Pinehas ve onunla birlikte olan topluluk

önderleri, yani İsrail'in boy başları, Rubenliler'le Gadlılar'ın ve Manaşşeliler'in söylediklerini duyunca hoşnut kaldılar. **31** Bunun üzerine Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas, Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşeliler'e, “Şimdi RAB'bin aramızda olduğunu biliyoruz” dedi, “Çünkü O'na ihanet etmediniz. Böylece İsrailliler'i O'nun elinden kurtardınız.” **32** Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas ve önderler, Rubenliler'le Gadlılar'ın bulunduğu Gilat topraklarından Kenan topraklarına, İsrailliler'in yanına dönüp olan biteni anlattılar. **33** Anlatılanlardan hoşnut kalan İsrailliler Tanrı'ya övgüler sundular. Rubenliler'le Gadlılar'ın yaşadıkları toprakların üzerine yürüyüp savaşmaktan ve orayı yakıp yıkmaktan bir daha söz etmediler. **34** Rubenliler'le Gadlılar, “Bu sunak RAB'bin Tanrı olduğuna sizinle bizim aramızda tanıktır” diyerek sunağa “Tanık” adını verdiler.

23 RAB İsrail'i çevresindeki bütün düşmanlarından kurtarıp esenliğe kavuşturdu. Aradan uzun zaman geçmişti. Yeşu kocamış, yaşı hayli ilerlemişti. **2** Bu nedenle ileri gelenleri, boy başlarını, hâkimleri, görevlileri, bütün İsrail halkını topladı. Onlara, “Kocadım, yaşım hayli ilerledi” dedi, **3** “Tanrınız RAB'bin sizin yararınıza bütün bu uluslara neler yaptığını gördünüz. Çünkü sizin için savaşan Tanrınız RAB'di. **4** İşte Şeria Irmağı'ndan gün batısındaki Akdeniz'e dek yok ettiğim bütün bu uluslarla birlikte, geri kalan ulusların topraklarını da kurayla oymaklarınıza mülk olarak böldüm. **5** Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden püskürtüp sürecektir. Tanrınız RAB'bin size söz verdiği gibi, onların topraklarını mülk edineceksiniz. **6** Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi korumak ve yerine getirmek için çok güçlü olun. Yazılanlardan sağa sola sapmayın. **7** Aranızda kalan uluslarla hiçbir ilişkiniz olmasın; ilahlarının adını anmayın;

kimseye onların adıyla ant içirmeyin; onlara kulluk edip tapmayın.
8 Bugüne dek yaptığınız gibi, Tanrınız RAB'be sımsıkı bağlı
kalın. **9** Çünkü RAB büyük ve güçlü ulusları önünüzden sürdü.
Bugüne dek hiçbiri önünüzde tutunamadı. **10** Biriniz bin kişiyi
kovalayacak. Çünkü Tanrınız RAB, size söylediği gibi, yerinize
savaşacak. **11** Bunun için Tanrınız RAB'bi sevmeye çok dikkat
edin. **12** Çünkü O'na sırt çevirir, sağ kalıp aranızda yaşayan
bu uluslarla birlik olur, onlara kız verip onlardan kız alır, onlarla
oturup kalkarsanız, **13** iyi bilin ki, Tanrınız RAB bu ulusları artık
önünüzden sürmeyecek. Ve sizler Tanrınız RAB'bin size verdiği
bu güzel topraklardan yok oluncaya dek bu uluslar sizin için
tuzak, kapan, sırtınızda kırbaç, gözlerinizde diken olacaklar. **14**
"İşte her insan gibi ben de bu dünyadan göçüp gitmek üzereyim.
Bütün varlığınızla ve yüreğinizle biliyorsunuz ki, Tanrınız RAB'bin
size verdiği sözlerden hiçbiri boş çıkmadı; hepsi gerçekleşti, boş
çıkan olmadı. **15** Tanrınız RAB'bin size verdiği sözlerin tümü nasıl
gerçekleştiyse, Tanrınız RAB verdiği bu güzel topraklardan sizi
yok edene dek sözünü ettiği bütün kötülükleri de öylece başınıza
getirecektir. **16** Tanrınız RAB'bin size buyurduğu antlaşmayı
bozarsanız, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, RAB'bin
öfkesi size karşı alevlenecek; RAB'bin size verdiği bu güzel
ülkeden çabucak yok olup gideceksiniz."

24 Yeşu İsrail oymaklarının tümünü Şekem'de topladıktan sonra,
İsrail'in ileri gelenlerini, boy başlarını, hâkimlerini, görevlilerini
yanına çağırdı. Hepsi gelip Tanrı'nın önünde durdular. **2** Yeşu
bütün halka, "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor" diye söze başladı,
"'İbrahim'in ve Nahor'un babası Terah ve öbür atalarınız eski
çağlarda Fırat Irmağı'nın ötesinde yaşar, başka ilahlara kulluk
ederlerdi. **3** Ama ben atanız İbrahim'i ırmağın öte yakasından

alıp bütün Kenan topraklarında dolaştırdım; soyunu çoğalttım,
ona İshak'ı verdim. **4** İshak'a da Yakup ve Esav'ı verdim. Esav'a
mülk edinmesi için Seir dağlık bölgesini bağışladım. Yakup'la
oğulları ise Mısır'a gittiler. **5** Ardından Musa ile Harun'u Mısır'a
gönderdim. Orada yaptıklarımla Mısırlılar'ı felakete uğrattım;
sonra sizi Mısır'dan çıkardım. **6** Evet, atalarınızı Mısır'dan
çıkardım; gelip denize dayandılar. Mısırlılar savaş arabalarıyla,
atlılarıyla atalarınızı Kamış Denizi'ne dek kovaladılar. **7** Atalarınız
bana yakarınca, onlarla Mısırlılar'ın arasına karanlık çöktürdüm.
Mısırlılar'ı deniz sularıyla örttüm. Mısır'da yaptıklarımı gözlerinizle
gördünüz. "'Uzun zaman çölde yaşadınız. **8** Sonra sizi Şeria
Irmağı'nın ötesinde yaşayan Amorlular'ın topraklarına götürdüm.
Size karşı savaştıklarında onları elinize teslim ettim. Topraklarını
yurt edindiniz. Onları önünüzden yok ettim. **9** Moav Kralı
Sippor oğlu Balak, İsrail'e karşı savaşmaya hazırlandığında,
haber gönderip Beor oğlu Balam'ı size lanet etmeye çağırdı.
10 Ama ben Balam'ı dinlemeyi reddettim. O da sizi tekrar
tekrar kutsadı; böylece sizi onun elinden kurtardım. **11** Sonra
Şeria Irmağı'nı geçip Eriha'ya geldiniz. Size karşı savaşan
Erihalılar'ı, Amor, Periz, Kenan, Hitit, Girgaş, Hiv ve Yevus
halklarını elinize teslim ettim. **12** Önden gönderdiğim eşekarısı
Amorlu iki kralı önünüzden kovdu. Bu işi kılıcınız ya da yayınız
yapmadı. **13** Böylece, emek vermediğiniz toprakları, kurmadığınız
kentleri size verdim. Buralarda yaşıyor, dikmediğiniz bağlardan,
zeytinliklerden yiyorsunuz.'" **14** Yeşu, "Bunun için RAB'den
korkun, içtenlik ve bağlılıkla O'na kulluk edin" diye devam etti,
"Atalarınızın Fırat Irmağı'nın ötesinde ve Mısır'da kulluk ettikleri
ilahları atın, RAB'be kulluk edin. **15** İçinizden RAB'be kulluk
etmek gelmiyorsa, atalarınızın Fırat Irmağı'nın ötesinde kulluk

ettikleri ilahlara mı, yoksa topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına mı kulluk edeceksiniz, bugün karar verin. Ben ve ev halkım RAB'be kulluk edeceğiz.” **16** Halk, “RAB'bi bırakıp başka ilahlara kulluk etmek bizden uzak olsun!” diye karşılık verdi, **17** “Çünkü bizi ve atalarımızı Mısır'da kölelikten kurtarıp oradan çıkaran, gözümüzün önünde o büyük mucizeleri yaratan, bütün yolculuğumuz ve uluslar arasından geçişimiz boyunca bizi koruyan Tanrımız RAB'dir. **18** RAB bu ülkede yaşayan bütün ulusları, yani Amorlular'ı önümüzden kovdu. Biz de O'na kulluk edeceğiz. Çünkü Tanrımız O'dur.” **19** Yeşu, “Ama sizler RAB'be kulluk edemeyeceksiniz” dedi, “Çünkü O kutsal bir Tanrı'dır, kıskanç bir Tanrı'dır. Günahlarınızı, suçlarınızı bağışlamayacak. **20** RAB'bi bırakıp yabancı ilahlara kulluk ederseniz, RAB daha önce size iyilik etmişken, bu kez size karşı döner, sizi felakete uğratıp yok eder.” **21** Halk, “Hayır! RAB'be kulluk edeceğiz” diye karşılık verdi. **22** O zaman Yeşu halka, “Kulluk etmek üzere RAB'bi seçtiğinize siz kendiniz tanıksınız” dedi. “Evet, biz tanığız” dediler. **23** Yeşu, “Öyleyse şimdi aranızdaki yabancı ilahları atın. Yüreğinizi İsrail'in Tanrısı RAB'be verin” dedi. **24** Halk, “Tanrımız RAB'be kulluk edip O'nun sözünü dinleyeceğiz” diye karşılık verdi. **25** Yeşu o gün Şekem'de halk adına bir antlaşma yaptı. Onlar için kurallar ve ilkeler belirledi. **26** Bunları Tanrı'nın Yasa Kitabı'na da geçirdi. Sonra büyük bir taş alıp oraya, RAB'bin Tapınağı'nın yanındaki yabanıl fıstık ağacının altına dikti. **27** Ardından bütün halka, “İşte taş bize tanık olsun” dedi, “Çünkü RAB'bin bize söylediği bütün sözleri işitti. Tanrınız'ı inkâr ederseniz bu taş size karşı tanıklık edecek.” **28** Bundan sonra Yeşu halkı mülk aldıkları topraklara gönderdi. **29** RAB'bin kulu Nun oğlu Yeşu bir süre sonra yüz on yaşında öldü. **30** Onu Efrayim'in dağlık

bölgesindeki Gaaş Dağı'nın kuzeyine, kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Serah'a gömdüler. **31** Yeşu yaşadıkça ve Yeşu'dan sonra yaşayan ve RAB'bin İsrail için yaptığı her şeyi bilen ileri gelenler durdukça İsrail halkı RAB'be kulluk etti. **32** İsrailliler Mısır'dan çıkarken Yusuf'un kemiklerini de yanlarında getirmişlerdi. Bunları Yakup'un Şekem'deki tarlasına gömdüler. Yakup bu tarlayı Şekem'in babası Hamor'un torunlarından yüz parça gümüşe satın almıştı. Burası Yusuf soyundan gelenlerin mülkü oldu. **33** Harun'un oğlu Elazar ölünce, onu Efrayim'in dağlık bölgesinde oğlu Pinehas'a verilen tepeye gömdüler.

Hâkimler

1 İsrailliler, Yeşu'nun ölümünden sonra RAB'be, “Bizim için
Kenanlılar'la savaşmaya ilk kim gidecek?” diye sordular. **2** RAB,
“Yahuda oymağı gidecek” dedi, “Kenan ülkesini onun eline
teslim ediyorum.” **3** Yahudaoğulları, kardeşleri Şimonoğulları'na,
“Kenanlılar'la savaşmak için payımıza düşen bölgeye bizimle
birlikte gelin” dediler, “Sonra biz de payınıza düşen bölgeye
sizinle geliriz.” Böylece Şimonoğulları Yahudaoğulları'yla birlikte
gitti. **4** Yahudaoğulları saldırıya geçti. RAB Kenanlılar'la Perizliler'i
ellerine teslim etti. Bezek'te onlardan on bin kişiyi öldürdüler. **5**
Adoni-Bezek'le orada karşılaşıp savaşa tutuştular, Kenanlılar'la
Perizliler'i yenilgiye uğrattılar. **6** Adoni-Bezek kaçtı, ama peşine
düşüp onu yakaladılar; elleriyle ayaklarının başparmaklarını
kestiler. **7** O zaman Adoni-Bezek şöyle dedi: “Elleriyle ayaklarının
başparmakları kesilmiş yetmiş kral, soframdan düşen kırıntıları
toplayıp yerdi. Tanrı bana onlara yaptıklarımın karşılığını
veriyor.” Adoni-Bezek'i Yeruşalim'e götürdüler; orada öldü. **8**
Yahudaoğulları Yeruşalim'e saldırıp kenti aldılar; halkı kılıçtan
geçirerek kenti ateşe verdiler. **9** Sonra dağlık bölgede, Negev'de
ve Şefela'da yaşayan Kenanlılar'la savaşmak üzere güneye
yöneldiler. **10** Eski adı Kiryat-Arba olan Hevron'da yaşayan
Kenanlılar'ın üzerine yürüyerek Şeşay, Ahiman ve Talmay'ı
yenilgiye uğrattılar. **11** Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir
Kenti halkının üzerine yürüdüler. **12** Kalev, “Kiryat-Sefer halkını
yenip orayı ele geçirene kızım Aksa'yı eş olarak vereceğim”
dedi. **13** Kenti Kalev'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel
ele geçirdi. Bunun üzerine Kalev kızı Aksa'yı ona eş olarak
verdi. **14** Kız Otniel'in yanına varınca, onu babasından bir tarla
istemeye zorladı. Kalev, eşeğinden inen kızına, “Bir isteğin

mi var?” diye sordu. **15** Kız, “Bana bir armağan ver” dedi, “Madem Negev'deki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver.” Böylece Kalev yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi. **16** Musa'nın kayınbabasının torunları olan Kenliler, Yahudaoğulları'yla birlikte Hurma Kenti'nden ayrılıp Arat'ın güneyindeki Yahuda Çölü'nde yaşamaya gittiler. **17** Bundan sonra Yahudaoğulları, kardeşleri Şimonoğulları'yla birlikte gidip Sefat Kenti'nde oturan Kenanlılar'ı yenilgiye uğrattılar. Kenti tümüyle yıktılar ve oraya Horma adını verdiler. **18** Yahudaoğulları Gazze'yi, Aşkelon'u, Ekron'u ve bunlara bağlı toprakları da ele geçirdiler. **19** RAB Yahudaoğulları'yla birlikteydi. Yahudaoğulları dağlık bölgeyi ele geçirdilerse de ovada yaşayan halkı kovamadılar. Çünkü bunların demirden savaş arabaları vardı. **20** Musa'nın sözü uyarınca Hevron'u Kalev'e verdiler. Kalev de Anak'ın üç torununu oradan sürdü. **21** Bununla birlikte Benyaminoğulları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'ı kovmadılar. Yevuslular bugün de Yeruşalim'de Benyaminoğulları'yla birlikte yaşıyorlar. **22** Yusuf'un soyundan gelenler Beytel'in üzerine yürüdüler. RAB onlarla birlikteydi. **23** Eski adı Luz olan Beytel Kenti hakkında bilgi toplamak için gönderdikleri casuslar kentten çıkan bir adam gördüler. Ona, “Kentin girişini bize gösterirsen, sana iyi davranırız” dediler. **25** Kentin girişini gösteren adamla ailesini serbest bıraktılar, kent halkını ise kılıçtan geçirdiler. **26** Adam Hitit topraklarına göç ederek Luz adında bir kent kurdu; kent bugün de bu adla anılıyor. **27** Manaşşeoğulları Beytşean, Taanak, Dor, Yivleam, Megiddo ve bunların çevre köylerindeki halkı kovmadı. Çünkü Kenanlılar bu topraklarda kalmakta kararlıydı. **28** İsrailliler Kenan halkını tümüyle kovmadılar; ama zamanla güçlenince onları angaryasına çalıştırdılar. **29** Efrayimoğulları

Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı buradan sürmediler. Kenanlılar Gezer'de İsrailliler'in arasında yaşadılar. **30** Zevulun da Kitron ve Nahalol halklarını kovmadı. İsrailliler arasında yaşayan bu Kenanlılar angarya işler yaptılar. **31** Aşeroğulları'na gelince, onlar da Akko, Sayda, Ahlav, Akziv, Helba, Afek ve Rehov halklarını kovmadılar. **32** Bu topraklardaki Kenanlılar'ı kovmayıp onlarla birlikte yaşadılar. **33** Naftali Beytşemeş ve Beytanat halkını kovmadı. Buraların halkı olan Kenanlılar'la birlikte yaşayıp onları angaryasına çalıştırdı. **34** Amorlular Danoğulları'nı ovaya inmekten alıkoyarak dağlık bölgelerde tuttular. **35** Amorlular Heres Dağı'nda, Ayalon'da ve Şaalvim'de kalmakta kararlıydılar. Yusuf'un torunları güçlenince onları angaryasına çalıştırmaya başladılar. **36** Amorlular'ın sınırı Akrep Geçidi'nden Sela'ya ve ötesine uzanıyordu.

2 RAB'bin meleği Gilgal'dan Bokim'e gitti ve İsraililer'e şöyle dedi:
"Sizi Mısır'dan çıkarıp atalarınıza söz verdiğim toprağa getirdim.
'Sizinle yaptığım antlaşmayı hiçbir zaman bozmayacağım' dedim. **2** Dedim ki, 'Bu topraklarda yaşayanlarla antlaşma yapmayın; sunaklarını yıkın.' Ama sözümü dinlemediniz. Bunu neden yaptınız? **3** Onun için şimdi, 'Bu halkları önünüzden kovmayacağım; onlar böğrünüzde diken, ilahları da size tuzak olacak' diyorum." **4** RAB'bin meleği sözlerini bitirince bütün İsrail halkı hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. **5** Bu yüzden oraya Bokim adını verdiler ve orada RAB'be kurban sundular. **6** Bundan sonra Yeşu halkı gönderdi. İsraililer paylarına düşen toprakları miras edinmek için yola çıktılar. **7** Yeşu yaşadıkça ve RAB'bin İsrail için yaptığı büyük işleri görmüş olup Yeşu'dan sonra sağ kalan ileri gelenler durdukça halk RAB'be kulluk etti. **8** RAB'bin kulu Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında öldü. **9** Onu

Efrayim'in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı'nın kuzeyine, kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Heres'e gömdüler. **10** Bu kuşaktan olanların hepsi ölüp atalarına kavuştuktan sonra, RAB'bi tanımayan ve O'nun İsrail için yaptıklarını bilmeyen yeni bir kuşak yetişti. **11** İsrailliler RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar, Baallar'a taptılar. **12** Kendilerini Mısır'dan çıkaran atalarının Tanrısı RAB'bi terk ettiler. Çevrelerinde yaşayan ulusların değişik ilahlarına bağlanıp onlara taparak RAB'bi öfkelendirdiler. **13** Çünkü RAB'bi terk edip Baal'a ve Aştoretler'e taptılar. **14** Bunun üzerine RAB İsrail'e öfkelendi. Onları, her şeylerini alan yağmacıların eline teslim etti; artık karşı koyamadıkları çevredeki düşmanlarının kölesi yaptı. **15** RAB söylediği ve ant içtiği gibi, onlara karşı olduğundan, savaşa her gittiklerinde yenilgiye uğradılar. Büyük sıkıntı içindeydiler. **16** Sonra RAB onları yağmacıların elinden kurtaran hâkimler çıkardı. **17** Ama hâkimlerini de dinlemediler. RAB'be vefasızlık ederek başka ilahlara taptılar. RAB'bin buyruklarını yerine getiren ataları gibi davranmadılar, onların izlediği yoldan çabucak saptılar. **18** RAB onlar için ne zaman bir hâkim çıkardıysa, onunla birlikte oldu; hâkim yaşadığı sürece onları düşmanlarının elinden kurtardı. Baskı ve zulüm altında inledikleri zaman RAB onlara acıyordu. **19** Ne var ki, hâkimleri ölür ölmez yine başka ilahlara bağlanıyor, onlara kulluk edip tapıyorlardı. Bu yolda atalarından beter oldular. Yaptıkları kötülüklerden ve inatçılıktan vazgeçmediler. **20** RAB bu yüzden İsrail'e öfkelenerek şöyle dedi: “Madem bu ulus atalarının uymasını buyurduğum antlaşmayı bozdu ve sözümü dinlemedi, **21** ben de Yeşu öldüğünde bu topraklarda bıraktığı ulusların hiçbirini artık önlerinden kovmayacağım. **22** Ataları gibi özenle RAB'bin yolundan gidip gitmeyeceklerini görmek için onları bu

uluslarla sınayacağım.” **23** RAB o ulusları hemen kovmamış,
Yeşu'nun eline teslim etmeyerek ülkelerinde kalmalarına izin
vermişti.

3 Kenan'daki savaşların hiçbirine katılmamış olan İsrailliler'i
sınamak ve hiç savaş deneyimi olmayan yeni kuşaklara savaş
eğitimi vermek için RAB'bin dokunmadığı uluslar şunlardır: **3**
Beş Filist Beyliği, bütün Kenanlılar, Saydalılar, Baal-Hermon
Dağı'ndan Levo-Hamat'a kadar uzanan Lübnan dağlarında
yaşayan Hivliler. **4** RAB İsrailliler'i sınamak, Musa aracılığıyla
atalarına verdiği buyrukları yerine getirip getirmeyeceklerini
görmek için bu ulusları ülkelerinde bıraktı. **5** Böylece İsrailliler
Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus halkları arasında
yaşadılar. **6** Onlardan kız aldılar, kızlarını onların oğullarına
verdiler ve onların ilahlarına taptılar. **7** RAB'bin gözünde kötü
olanı yapan İsrailliler Tanrıları RAB'bi unutup Baallar'a ve Aşera
putlarına taptılar. **8** Bunun üzerine RAB İsrail'e öfkelendi ve
onları Aram-Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayim'in eline teslim
etti. İsrailliler sekiz yıl Kuşan-Rişatayim'in boyunduruğunda
kaldılar. **9** Ama RAB'be yakarmaları üzerine RAB onlara Otniel
adında bir kurtarıcı çıkardı. Kalev'in küçük kardeşi Kenaz'ın
oğlu Otniel onları kurtardı. **10** RAB'bin Ruhu Otniel'in üzerine
indi. Otniel İsrailliler'i yönetti, onlar için savaştı. RAB Aram-
Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayim'i onun eline teslim etti. Artık
Otniel ondan daha güçlüydü. **11** Ülke Kenaz oğlu Otniel'in
ölümüne dek kırk yıl barış içinde yaşadı. **12** Sonra İsrailliler yine
RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB gözünde kötü olanı
yaptıkları için Moav Kralı Eglon'u onlara karşı güçlendirdi. **13** Kral
Eglon Ammonlular'la Amalekliler'i kendi tarafına çekerek İsrail'e
saldırdı. Onları bozguna uğratarak Hurma Kenti'ni ele geçirdi. **14**

İsrailliler on sekiz yıl Moav Kralı Eglon'un boyunduruğu altında kaldılar. **15** Ama RAB'be yakarmaları üzerine RAB onlar için Ehut adında bir kurtarıcı çıkardı. Benyaminli Gera'nın oğlu Ehut solaktı. İsrailliler Ehut'un eliyle Moav Kralı Eglon'a haraç gönderdiler. **16** Ehut kendine bir arşın uzunluğunda iki ağızlı bir kama yaptı ve bunu sağ kalçası üzerine, giysisinin altına sakladı. **17** Varıp haracı Moav Kralı Eglon'a sundu. Eglon çok şişman bir adamdı. **18** Ehut haracı sunduktan sonra, haracı taşımış olan adamlarını salıverdi. **19** Ama kendisi Gilgal yakınındaki taş putlardan geri döndü. “Ey kral, sana gizli bir haberim var” dedi. Kral ona, “Sus” diyerek yanındaki adamların hepsini dışarı çıkardı. **20** Ehut, üst kattaki serin odasında yalnız kalan krala yaklaşarak, “Tanrı'dan sana bir haber getirdim” deyince kral tahtından kalktı. **21** Ehut sol eliyle sağ kalçası üzerindeki kamayı çekti ve kralın karnına sapladı. **22** Kamanın ucu kralın sırtından çıktı. Bıçağın ardından kabza da ete saplanmıştı. Ehut kamayı çekmeyince kama kralın yağlı karnına gömüldü. **23** Ehut sofaya çıktı, üst kattaki odanın kapısını ardından çekip kilitledi. **24** O çıktıktan sonra, geri gelen kralın hizmetkârları üst kattaki odanın kapılarını kilitli buldular. Birbirlerine, “Su döküyor olmalı” dediler. **25** Uzun süre bekledilerse de kral odanın kapılarını açmadı. Bunun üzerine bir anahtar bulup kapıyı açtılar. Efendilerinin ölüsü yerde yatıyordu. **26** Onlar beklerken Ehut kaçmış, taş putları geçerek Seira'ya yönelmişti. **27** Oraya varınca Efrayim'in dağlık bölgesine çıkıp boru çaldı. İsrailliler onunla birlikte dağlardan indiler. Ehut önden gidiyordu. **28** Onlara, “Beni izleyin” dedi, “RAB düşmanlarınızı, Moavlılar'ı elinize teslim etti.” Ehut'u izleyen İsrailliler, Moav'a giden Şeria geçitlerini tuttular, kimseyi geçirmediler. **29** Moav'ın güçlü yiğitlerinden on bin

kadarını vurup öldürdüler; hiç kurtulan olmadı. **30** Moav o gün İsrailliler'in boyunduruğuna girdi. Ülke seksen yıl barış içinde yaşadı. **31** Ehut'tan sonra Anat oğlu Şamgar başa geçti. Şamgar Filistliler'den altı yüz kişiyi üvendireyle öldürerek İsrailliler'i kurtardı.

4 Ehut'un ölümünden sonra İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. **2** RAB de İsrailliler'i Hasor'da egemenlik süren Kenanlı kral Yavin'in eline teslim etti. Yavin'in Sisera adında bir ordu komutanı vardı; Haroşet-Goyim'de yaşardı. **3** Dokuz yüz demir savaş arabasına sahip olan Yavin, yirmi yıldır İsrailliler'i acımasızca eziyordu. Bu yüzden İsrailliler RAB'be yakardılar. **4** O sırada İsrail'i Lappidot'un karısı Peygamber Debora yönetiyordu. **5** Debora Efrayim'in dağlık bölgesinde, Rama ile Beytel arasındaki hurma ağacının altında oturur, kendisine gelen İsrailliler'in davalarına bakardı. **6** Debora bir gün adam gönderip Avinoam oğlu Barak'ı Kedeş-Naftali'den çağırttı. Ona, "İsrail'in Tanrısı RAB, yanına Naftali ve Zevulunoğulları'ndan on bin kişi alıp Tavor Dağı'na gitmeni buyuruyor" dedi, **7** "RAB, 'Kral Yavin'in ordu komutanı Sisera'yı, savaş arabalarını ve ordusunu Kişon Vadisi'ne, senin yanına çekip eline teslim edeceğim' diyor." **8** Barak Debora'ya, "Eğer benimle gelirsen giderim" dedi, "Benimle gelmezsen gitmem." **9** Debora, "Seninle gelmesine gelirim, ama böyle bir yol tuttuğun için onurlandırılmayacaksın" dedi, "Çünkü RAB Sisera'yı bir kadının eline teslim etmiş olacak." Böylece Debora kalkıp Barak'la birlikte Kedeş'e gitti. **10** Barak Zevulun ve Naftali oğullarını Kedeş'te topladı. Ardında on bin kişi vardı. Debora da onunla birlikte gitti. **11** Kenliler'den Hever, Musa'nın kayınbiraderi Hovav'ın torunlarından, yani Kenliler'den ayrılmış, çadırını Kedeş yakınında Saanannim'deki meşe ağacının yanına

kurmuştu. **12** Avinoam oğlu Barak'ın Tavor Dağı'na çıktığını
duyan Sisera, **13** dokuz yüz demir arabasını ve yanındaki
halkı Haroşet-Goyim'den çıkarıp Kişon Vadisi'nde topladı. **14**
Debora Barak'a, “Haydi kalk! Çünkü RAB'bin Sisera'yı senin
eline teslim ettiği gün bugündür” dedi, “RAB senin önünden
gidiyor.” Bunun üzerine Barak ardında on bin kişiyle Tavor
Dağı'ndan indi. **15** RAB, Sisera'yı, savaş arabalarını sürenleri ve
ordusunu Barak'ın önünde şaşkına çevirerek bozguna uğrattı.
Sisera savaş arabasından indi ve yaya olarak kaçtı. **16** Barak
savaş arabalarını ve orduyu Haroşet-Goyim'e kadar kovaladı.
Sisera'nın bütün ordusu kılıçtan geçirildi, tek kişi bile kurtulamadı.
17 Yaya olarak kaçan Sisera ise Kenliler'den Hever'in karısı
Yael'in çadırına sığındı. Çünkü Hasor Kralı Yavin'le Kenliler'den
Hever'in arası iyiydi. **18** Yael Sisera'yı karşılamaya çıktı. Ona,
“Korkma, efendim, gel çadırıma sığın” dedi. Çadırına sığınan
Sisera'nın üzerine bir yorgan örttü. **19** Sisera, “Susadım, lütfen
biraz su ver de içeyim” dedi. Yael süt tulumunu açıp ona içirdikten
sonra üzerini yine örttü. **20** Sisera kadına, “Çadırın kapısında
dur” dedi, “Biri gelir de çadırda kimse var mı diye sorarsa, yok
de.” **21** Hever'in karısı Yael eline bir çadır kazığı ile tokmak aldı.
Yorgunluktan derin bir uykuya dalmış olan Sisera'ya sessizce
yaklaşarak kazığı şakağına dayadı ve yere saplanıncaya dek
çaktı. Sisera hemen öldü. **22** Yael Sisera'yı kovalayan Barak'ı
karşılamaya çıktı. “Gel, aradığın adamı sana göstereyim” dedi.
Barak kadını izledi ve şakağına kazık çakılmış Sisera'yı ölü
buldu. **23** Böylece Tanrı o gün Kenanlı kral Yavin'i İsrailliler'in
önünde bozguna uğrattı. **24** Giderek güçlenen İsrailliler sonunda
Kenanlı kral Yavin'i ortadan kaldırdılar.

5 Debora ile Avinoam oğlu Barak o gün şu ezgiyi söylediler: **2** “İsrail'in önderleri başı çekince, Halk gönüllü olarak savaşınca RAB'be övgüler sunun. **3** Dinleyin, ey krallar! Ey yönetenler, kulak verin! RAB'be ezgiler söyleyip İsrail'in Tanrısı RAB'bi ilahilerle öveceğim. **4** Seir'den çıktığında, ya RAB, Edom kırlarından geçtiğinde, Yer sarsıldı, göklerden yağmur boşandı, Evet, bulutlar yağmur yağdırdı. **5** Sina Dağı'nda olan RAB'bin, İsrail'in Tanrısı RAB'bin önünde Dağlar sarsıldı. **6** Anat oğlu Şamgar zamanında, Yael zamanında kervanların ardı kesildi. Yolcular sapa yollardan gider oldu. **7** Bomboştu İsrail'in köyleri, Ben İsrail'de ana olarak ortaya çıkıncaya dek, Ben Debora ortaya çıkıncaya dek İsrail'in köyleri bomboştu. **8** Yeni ilahlar seçtikleri zaman Savaş kentin kapılarına dayandı. İsrail'deki kırk bin askerin elinde Ne kalkan ne de mızrak vardı. **9** Yüreğim İsrail'i yönetenlerle Ve halkın arasındaki gönüllülerledir. RAB'be övgüler sunun! **10** Ey semerleri pahalı boz eşeklere binenler, Ey yoldan yaya gidenler, dinleyin! **11** Kuyu başındaki kalabalıklar RAB'bin zaferlerini, İsrail savaşçılarının zaferlerini anlatıyorlar. Ardından RAB'bin halkı kent kapılarına Akın etmeye başladı. **12** Uyan, uyan Debora, uyan uyan! Söyle, ezgiler söyle! Ey Avinoam oğlu Barak, Kalk, götür tutsaklarını. **13** Geriye kalanlar soyluların yanına geldi, RAB'bin halkı yiğitleriyle bana geldi. **14** Amalek kökünden olanlar Efrayim'den geldi, Benyaminliler de seni izleyenlerin arasındaydı. Yöneticiler Makir'den, Başbuğ asasını taşıyanlar Zevulun'dan geldi. **15** Debora'yla birlikteydi İssakar'ın beyleri. Evet, İssakaroğulları da Barak'ın ardından Hızla ovaya indi. Ama Ruben oymağının bölükleri Büyük bir kararsızlık içindeydi. **16** Sürülerine kaval çalan çobanları Dinlemek için neden ağıllarda kaldılar? Evet, Ruben oymağının bölükleri Büyük bir kararsızlık

içindeydi. **17** Gilatlılar Şeria Irmağı'nın ötesinde kaldı, Dan oymağıysa gemilerde oyalandı. Aşer oymağı deniz kıyısında dinlendi, Koylarda yan gelip oturdu. **18** Ama Zevulun ve Naftali halkları Tehlikeye attılar canlarını savaş alanında. **19** Taanak'ta ve Megiddo sularının kıyısında Krallar gelip savaştılar. Kenan kralları da savaştı. Ancak ne gümüş ne ganimet aldılar. **20** Yıldızlar göklerden savaşa katıldı. Göğü bir baştan öbür başa geçerken, Sisera'ya karşı savaştı. **21** Kişon Irmağı, o eski ırmak, Süpürüp götürdü onları. Yürü, ey ruhum, üzerlerine güçle yürü! **22** O zaman atlar dörtnala koştu. Güçlü atların toynakları Yerde izler bıraktı. **23** RAB'bin meleği, 'Meroz Kenti'ni lanetleyin' dedi, 'Halkına lanetler yağdırın. Çünkü RAB'bin yardımına, Zorbalara karşı RAB'bin yardımına koşmadılar.' **24** Kenliler'den Hever'in karısı Yael Kadınlar arasında alabildiğine kutsansın. Çadırlarda yaşayan kadınlar arasında Alabildiğine kutsansın. **25** Sisera su istedi, Yael ona süt verdi. Soylulara yaraşır bir çanakla ayran sundu. **26** Sol eline çadır kazığını, Sağ eline işçi tokmağını aldı. Vurdu, Sisera'nın başını ezdi. Şakağına çaktı kazığı, deldi geçirdi. **27** Ayaklarının dibine çöktü, Yere serildi Sisera. Düşüp yığıldı Yael'in ayakları dibine, Yığıldığı yerde cansız kaldı. **28** Sisera'nın annesi parmaklıkların ardından, Pencereden bakıp feryat etti: 'Oğlumun savaş arabası Neden bu kadar gecikti, Nal sesleri neden duyulmuyor?' **29** Bilge kadınlar onu yanıtladılar. O da şöyle düşündü: **30** 'Ganimeti bulmuş, paylaşıyor olmalılar. Her yiğide bir ya da iki kız, Sisera'ya ganimet olarak rengarenk giysiler, Evet, işlemeli, rengarenk giysiler. Yağmacıların boyunları için İki yanı işlemeli renkli giysiler, Hepsi ganimet.' **31** Ya RAB, bütün düşmanların böyle yok olsun. Seni sevenlerse, Bütün

gücüyle doğan güneş gibi olsunlar.” Bundan sonra ülke kırk yıl barış içinde yaşadı.

6 İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları yedi yıl süreyle Midyanlılar'ın eline teslim etti. **2** Midyan boyunduruğu İsrailliler'e öyle ağır geldi ki, dağlarda kendilerine sığınaklar, mağaralar, kaleler yaptılar. **3** Ekin ektikleri vakit, Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar topraklarına girip **4** ordugah kurarlardı. Gazze'ye dek ekinleri yok eder, koyun, sığır, eşek gibi geçim kaynağı olan her şeyi alırlardı. **5** Hayvanları ve çadırlarıyla birlikte çekirge sürüsü gibi gelirlerdi. Adamları, develeri saymak olanaksızdı. Yakıp yıkmak amacıyla toprakları işgal ederlerdi. **6** Midyanlılar İsrail'i öyle yoksul düşürdüler ki, İsrailliler RAB'be yakarmaya başladılar. **7** İsrailliler Midyanlılar'dan ötürü RAB'be yakarınca, **8** RAB onlara bir peygamber gönderdi. Peygamber onlara şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Sizi Mısır'dan ben çıkardım, köle olduğunuz ülkeden ben getirdim. **9** Mısırlılar'ın elinden, size baskı yapanların hepsinin elinden sizi ben kurtardım. Onları önünüzden kovdum, topraklarını size verdim. **10** Size dedim ki, Ben Tanrınız RAB'bim. Topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına tapmayın. Ama sözümü dinlemediniz.’” **11** RAB'bin meleği gelip Aviezerli Yoaş'ın Ofra Kenti'ndeki yabanıl fıstık ağacının altında oturdu. Yoaş'ın oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılar'dan kurtarmak için üzüm sıkma çukurunda dövüyordu. **12** RAB'bin meleği ona görünerek, “Ey yiğit savaşçı, RAB seninledir” dedi. **13** Gidyon, “Ey Efendim, eğer RAB bizimleyse bütün bunlar neden başımıza geldi?” diye karşılık verdi, “Atalarımız RAB'bin bizi Mısır'dan çıkardığını söylemediler mi? Bize anlattıkları RAB'bin bütün o harikaları nerede? RAB bizi terk etti, Midyanlılar'ın eline teslim etti.” **14** RAB Gidyon'a

dönüp, “Kendi gücünle git, İsrail'i Midyanlılar'ın elinden kurtar” dedi, “Seni ben gönderiyorum.” **15** Gidyon, “Ey Efendim, ben İsrail'i nasıl kurtarabilirim?” diye karşılık verdi, “Ait olduğum boy Manaşşe oymağının en zayıf boyudur. Ben de ailemin en genç adamıyım.” **16** RAB, “Ben seninle olacağım” dedi, “Midyanlılar'ı tek bir adamı yener gibi bozguna uğratacaksın.” **17** Gidyon, “Benden hoşnutsan, benimle konuşanın sen olduğuna dair bana bir belirti göster” dedi, **18** “Lütfen gelip sana adağımı sununcaya, önüne koyuncaya dek buradan ayrılma.” RAB, “Sen dönünceye dek kalırım” diye yanıtladı. **19** Gidyon eve gidip bir oğlak kesti, bir efa undan mayasız pide yaptı. Eti sepete, et suyunu tencereye koydu; bunları getirip yabanıl fıstık ağacının altında meleğe sundu. **20** Tanrı'nın meleği, “Eti ve mayasız pideleri al, şu kayanın üzerine koy. Et suyunu ise dök” dedi. Gidyon söyleneni yaptı. **21** RAB'bin meleği elindeki değneğin ucuyla ete ve mayasız pidelere dokununca kayadan ateş fışkırdı. Ateş eti ve mayasız pideleri yakıp kül etti. Sonra RAB'bin meleği gözden kayboldu. **22** Gidyon, gördüğü kişinin RAB'bin meleği olduğunu anlayınca, “Eyvah, Egemen RAB! Meleğinin yüzünü gördüm” dedi. **23** RAB ona, “Sana esenlik olsun. Korkma, ölmeyeceksin” dedi. **24** Gidyon orada RAB için bir sunak yaptı. Sunağa “Yahve şalom” adını verdi. Sunak bugün de Aviezerliler'in Ofra Kenti'nde duruyor. **25** Aynı gece RAB, Gidyon'a, “Babanın boğasını, yedi yaşındaki ikinci boğayı al” dedi, “Sonra babanın Baal için yaptırdığı sunağı yık. Sunağın yanındaki Aşera putunu kes. **26** Tanrın RAB için bu höyüğün üstünde uygun bir sunak yap. İkinci boğayı al, keseceğin Aşera putunun odunlarıyla yakmalık sunu olarak sun.” **27** Gidyon adamlarından onunu yanına alarak RAB'bin kendisine buyurduklarını yerine getirdi. Ne var ki, ailesinden ve

kent halkından korktuğu için bunu gündüz yerine gece yaptı. **28** Sabah erkenden kalkan kent halkı, Baal'a ait sunağın yıkıldığını, yanındaki Aşera putunun kesildiğini, ikinci boğanın yeni yapılan sunak üzerinde sunulduğunu gördü. **29** Birbirlerine, “Bu işi kim yaptı?” diye sordular. Araştırıp soruşturduktan sonra, bu işi Yoaş oğlu Gidyon'un yaptığını anladılar. **30** Bunun üzerine Yoaş'a, “Oğlunu dışarı çıkar” dediler, “Ölmesi gerek. Çünkü Baal'ın sunağını yıktı, yanındaki Aşera putunu kesti.” **31** Yoaş çevresindeki öfkeli kalabalığa, “Baal'ı savunmak size mi düştü?” dedi, “Siz mi onu kurtaracaksınız? Onu savunan şafak sökmeden ölecek. Baal tanrıysa, bırakın kendini savunsun. Yıkılan sunak onun!” **32** O gün Yoaş, “Baal kendini savunsun, yıkılan sunak onun sunağıdır” diyerek Gidyon'a Yerubbaal adını verdi. **33** Bu arada Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar birleşerek Şeria Irmağı'nı geçtiler, gidip Yizreel Vadisi'nde ordugah kurdular. **34** RAB'bin Ruhu Gidyon'u yönlendirmeye başladı. Gidyon borusunu çalınca Aviezerliler onun çevresinde toplandı. **35** Gidyon bütün Manaşşe'ye ulaklar göndererek oranın halkını da topladı. Aşer, Zevulun ve Naftali'ye de ulaklar gönderdi. Onlar da onu karşılamaya çıktılar. **36** Gidyon Tanrı'ya şöyle seslendi: “Söz verdiğin gibi İsrail'i benim aracılığımla kurtaracağın doğruysa, **37** çiy yalnızca harman yerine koyduğum yün yapağının üzerine düşsün, topraksa kuru kalsın. Böylece, söylediğin gibi İsrail'i benim aracılığımla kurtaracağını bileceğim.” **38** Ve öyle oldu. Ertesi gün erkenden kalkan Gidyon yapağıyı alıp sıktı. Yapağıdan bir tas dolusu çiy süzüldü. **39** Bunun üzerine Gidyon Tanrı'ya şöyle seslendi: “Bana kızma, bir istekte daha bulunmak istiyorum. Yapağıyla bir deneme daha yapmama izin ver. Lütfen bu kez yalnızca yapağı kuru kalsın, topraksa çiyle ıslansın.” **40** Tanrı o

gece Gidyon'un dediğini yaptı. Yapağı kuru kaldı, toprağın her yanıysa çiyle kaplandı.

7 Yerubbaal –Gidyon– ile yanındaki halk erkenden kalkıp Harot Pınarı'nın başında ordugah kurdular. Midyanlılar'ın ordugahıysa onların kuzeyinde, More Tepesi'nin yanındaki vadideydi. **2** RAB Gidyon'a şöyle dedi: “Yanında fazla adam var; Midyan'ı onların eline teslim etmem. Yoksa İsrailliler, ‘Kendi gücümüzle kurtulduk’ diyerek bana karşı övünebilirler. **3** Şimdi halka şunu söyle: ‘Korkudan titreyen dönsün, Gilat Dağı'ndan geri gitsin.’” Bunun üzerine halktan yirmi iki bin kişi döndü, on bin kişi orada kaldı. **4** RAB Gidyon'a, “Adamların sayısı hâlâ fazla” dedi, “Kalanları suyun başına götür, onları orada senin için sınayayım. ‘Bu seninle gidecek’ dediğim adam seninle gidecek; ‘Bu seninle gitmeyecek’ dediğim gitmeyecek.” **5** Gidyon halkı suyun başına götürdü. RAB Gidyon'a, “Köpek gibi diliyle su içenleri bir yana, su içmek için dizleri üzerine çökenleri öbür yana ayır” dedi. **6** Ellerini ağızlarına götürerek dilleriyle su içenlerin sayısı üç yüzü buldu. Geri kalanların hepsi su içmek için dizleri üzerine çöktüler. **7** RAB Gidyon'a, “Sizi diliyle su içen üç yüz kişinin eliyle kurtaracağım” dedi, “Midyanlılar'ı senin eline teslim edeceğim. Öbürleri yerlerine dönsün.” **8** Gidyon yalnız üç yüz kişiyi alıkoyarak geri kalan İsrailliler'i çadırlarına gönderdi. Bu üç yüz kişi, gidenlerin kumanyalarıyla borularını da aldılar. Midyanlılar'ın ordugahı Gidyon'un aşağısında, vadideydi. **9** RAB aynı gece Gidyon'a, “Kalk, ordugaha saldır” dedi, “Çünkü orayı senin eline teslim ediyorum. **10** Ordugaha yalnız gitmekten korkuyorsan, uşağın Pura'yı da yanına al. **11** Midyanlılar'ın söylediklerine kulak kabart. O zaman ordugahlarına saldırmaya cesaret bulursun.” Böylece Gidyon uşağı Pura ile ordugahın

yanına kadar sokuldu. **12** Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar çekirge sürüsü gibi vadiye yayılmışlardı. Kıyıların kumu kadar çok, sayısız develeri vardı. **13** Gidyon ordugahın yanına vardığında, adamlardan biri arkadaşına gördüğü düşü anlatıyordu. “Bir düş gördüm” diyordu, “Arpa ununda yapılmış bir somun ekmek, Midyan ordugahına doğru yuvarlanarak çadıra kadar geldi, çadıra çarpıp onu devirdi, altüst etti. Çadır yerle bir oldu.” **14** Adamın arkadaşı şöyle karşılık verdi: “Bu, İsrailli Yoaş oğlu Gidyon'un kılıcından başka bir şey değildir. Tanrı Midyan'ı ve bütün ordugahı onun eline teslim edecek.” **15** Gidyon düşü ve yorumunu duyunca Tanrı'ya tapındı. İsrail ordugahına döndü ve adamlarına, “Kalkın! RAB Midyan ordugahını elinize teslim etti” dedi. **16** Sonra üç yüz adamını üç bölüğe ayırdı. Hepsine borular, boş testiler ve testilerin içinde yakılmak üzere çıralar verdi. **17** Onlara, “Gözünüz bende olsun” dedi, “Ben ne yaparsam siz de onu yapın. Ordugahın yanına vardığımda ne yaparsam siz de aynısını yapın. **18** Ben ve yanımdakiler borularımızı çalınca, siz de ordugahın çevresinde durup borularınızı çalın ve, ‘RAB için ve Gidyon için!’ diye bağırın.” **19** Gidyon ile yanındaki yüz kişi gece yarısından az önce, nöbetçi değişiminden hemen sonra ordugahın yanına vardılar; borularını çalmaya başlayıp ellerindeki testileri kırdılar. **20** Üç bölük de borularını çalıp testileri kırdı. Çalacakları boruları sağ ellerinde, çıralarıysa sol ellerinde tutuyorlardı. “Yaşasın RAB'bin ve Gidyon'un kılıcı!” diye bağırdılar. **21** Onlar ordugahın çevresinde dururken, ordugahtakilerin hepsi koşuşmaya, bağırıp kaçışmaya başladı. **22** Üç yüz boru birden çalınca RAB ordugahtakilerin hepsini kılıçla birbirlerine saldırttı. Midyan ordusu Serera'ya doğru, Beytşitta'ya, Tabbat yakınındaki Avel-Mehola sınırına dek kaçtı. **23** Naftali,

Aşer ve bütün Manaşşe'den çağrılan İsrailliler Midyanlılar'ı kovalamaya başladılar. **24** Gidyon, Efrayim'in dağlık bölgesine gönderdiği ulaklar aracılığıyla, “İnip Midyanlılar'a saldırın” dedi, “Önlerini kesmek için Şeria Irmağı'nın Beytbara'ya kadar uzanan bölümünü tutun.” Efrayimoğulları Şeria Irmağı'nın Beytbara'ya kadarki bölümünü ele geçirdiler. **25** Midyanlı iki önderi, Orev ile Zeev'i tutsak aldılar. Orev'i Orev Kayası'nda, Zeev'i ise Zeev'in üzüm sıkma çukurunda öldürerek Midyanlılar'ı kovalamaya devam ettiler. Orev'le Zeev'in kesik başlarını Şeria Irmağı'nın karşı yakasından Gidyon'a getirdiler.

8 Efrayimoğulları Gidyon'a, “Midyanlılar'la savaşmaya gittiğinde bizi çağırmadın; bize neden böyle davrandın?” diyerek onu sert bir dille eleştirdiler. **2** Gidyon, “Sizin yaptığınızın yanında benim yaptığım ne ki?” diye karşılık verdi, “Efrayim'in bağbozumundan artakalan üzümler, Aviezer'in bütün bağbozumu ürününden daha iyi değil mi? **3** Tanrı Midyan önderlerini, Orev'i ve Zeev'i elinize teslim etti. Sizin yaptıklarınıza kıyasla ben ne yapabildim ki?” Gidyon'un bu sözleri onların öfkesini yatıştırdı. **4** Gidyon bitkin olmalarına karşın Midyanlılar'ı kovalamayı sürdüren üç yüz adamıyla Şeria Irmağı'na ulaşıp karşıya geçti. **5** Sukkot'a vardıklarında kent halkına, “Lütfen ardımdaki adamlara ekmek verin, bitkin haldeler” dedi, “Ben Midyan kralları Zevah ve Salmunna'yı kovalıyorum.” **6** Sukkot önderleri, “Zevah ile Salmunna'yı tutsak aldın mı ki, orduna ekmek verelim?” dediler. **7** Gidyon, “Öyle olsun!” diye karşılık verdi, “RAB Zevah ile Salmunna'yı elime teslim edince, bedenlerinizi çöl dikenleriyle, çalılarla yaracağım.” **8** Gidyon oradan Penuel'e gitti ve oranın halkından da aynı şeyi istedi. Penuel halkı da Sukkot halkının verdiği yanıtın aynısını verdi. **9** Gidyon onlara, “Esenlik içinde

döndüğüm zaman bu kuleyi yıkacağım” dedi. **10** Zevah ile Salmunna doğulu halkların ordularından artakalan yaklaşık on beş bin kişilik bir orduyla birlikte Karkor'daydılar. Eli kılıç tutan yüz yirmi bin savaşçı ölmüştü. **11** Gidyon Novah ve Yogboha'nın doğusundan, göçebelerin yolundan geçerek düşman ordugahına saldırdı. Adamlar hazırlıksız yakalandılar. **12** Zevah ile Salmunna kaçtıysa da Gidyon peşlerine düştü. Bu iki Midyan kralını, Zevah ile Salmunna'yı yakalayıp bütün ordularını bozguna uğrattı. **13** Yoaş oğlu Gidyon Heres Geçidi yoluyla savaştan döndü. **14** Yolda Sukkot'tan genç bir adamı yakalayıp sorguya çekti. Adam Sukkot önderleriyle ileri gelenlerinin adlarını, toplam yetmiş yedi kişinin adını yazıp Gidyon'a verdi. **15** Gidyon Sukkot'a gidip halka şöyle dedi: “‘Zevah ile Salmunna'yı tutsak aldın mı ki bitkin adamlarına ekmek verelim’ diyerek beni aşağıladınız. İşte Zevah ile Salmunna!” **16** Sonra kentin ileri gelenlerini topladı; Sukkot halkını çöl dikenleriyle, çalılarla döverek cezalandırdı. **17** Ardından Penuel Kulesi'ni yıkıp kent halkını kılıçtan geçirdi. **18** Sonra Zevah ile Salmunna'ya, “Tavor'da öldürdükleriniz nasıl adamlardı?” diye sordu. “Tıpkı senin gibiydiler, hepsi kral oğullarına benziyordu” yanıtını verdiler. **19** Gidyon, “Onlar kardeşlerimdi, öz annemin oğullarıydı” dedi, “Yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim ki, onları sağ bıraksaydınız sizi öldürmezdim.” **20** Sonra büyük oğlu Yeter'e, “Haydi, öldür onları” dedi. Ne var ki, henüz genç olan Yeter korktu, kılıcını çekmedi. **21** Bunun üzerine Zevah ile Salmunna Gidyon'a, “Sen öldür bizi” dediler, “Erkeğin işini ancak erkek yapar.” Böylece Gidyon varıp Zevah ile Salmunna'yı öldürdü. Develerinin boyunlarındaki hilal biçimi süsleri de aldı. **22** İsrailliler Gidyon'a, “Sen, oğlun ve torunun bize önderlik edin” dediler. “Çünkü bizi Midyanlılar'ın elinden sen

kurtardın.” **23** Ama Gidyon, “Ben size önderlik etmem, oğlum da etmez” diye karşılık verdi, “Size RAB önderlik edecek.” **24** Sonra, “Yalnız sizden bir dileğim var” diye sözünü sürdürdü, “Ele geçirdiğiniz ganimetin içindeki küpeleri bana verin.” –İsmaililer altın küpeler takarlardı.– **25** İsrailliler, “Seve seve veririz” diyerek yere bir üstlük serdiler. Herkes ele geçirdiği küpeleri üstlüğün üzerine attı. **26** Hilaller, kolyeler, Midyan krallarının giydiği mor giysiler ve develerin boyunlarından alınan zincirler dışında, Gidyon'un aldığı altın küpelerin ağırlığı bin yedi yüz şekel tuttu. **27** Gidyon bu altından bir efod yaparak onu kendi kenti olan Ofra'ya yerleştirdi. Bütün İsrailliler bu put yüzünden RAB'be vefasızlık ettiler. Böylece efod Gidyon ile ailesi için bir tuzak oldu. **28** İsrailliler'e yenilen Midyanlılar bir daha toparlanamadılar. Ülke Gidyon zamanında kırk yıl barış içinde yaşadı. **29** Yoaş oğlu Yerubbaal dönüp kendi evinde yaşamını sürdürdü. **30** Çok sayıda kadınla evlendi ve yetmiş oğlu oldu. **31** Ayrıca Şekem'de bir cariyesi vardı. Bundan da bir oğlu oldu, adını Avimelek koydu. **32** Yoaş oğlu Gidyon iyice yaşlanıp öldü. Aviezerliler'e ait Ofra Kenti'nde, babası Yoaş'ın mezarına gömüldü. **33** Gidyon ölünce İsrailliler yine RAB'be vefasızlık ettiler. Baallar'a taptılar. Baal-Berit'i ilah edinerek **34** kendilerini çevrelerindeki düşmanlarının elinden kurtaran Tanrıları RAB'bi unuttular. **35** İsrail'e büyük iyilikler yapan Yerubbaal'ın –Gidyon'un– ev halkına vefasızlık ettiler.

9 Yerubbaal'ın oğlu Avimelek, dayılarının bulunduğu Şekem Kenti'ne giderek onlara ve annesinin boyundan gelen herkese şöyle dedi: **2** “Şekem halkına şunu duyurun: ‘Sizin için hangisi daha iyi? Gidyon'un yetmiş oğlu tarafından yönetilmek mi, yoksa bir kişi tarafından yönetilmek mi?’ Unutmayın ki ben sizinle

aynı etten, aynı kandanım.” **3** Dayıları Avimelek'in söylediklerini Şekem halkına ilettiler. Halkın yüreği Avimelek'ten yanaydı. “O bizim kardeşimizdir” dediler. **4** Ona Baal-Berit Tapınağı'ndan yetmiş parça gümüş verdiler. Avimelek bu parayla kiraladığı belalı serserileri peşine taktı. **5** Sonra Ofra'ya, babasının evine dönüp kardeşlerini, Yerubbaal'ın yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdü. Yalnız Yerubbaal'ın küçük oğlu Yotam kaçıp gizlendiği için sağ kaldı. **6** Şekem ve Beytmillo halkları toplanarak hep birlikte Şekem'de dikili taş meşesinin olduğu yere gittiler; Avimelek'i orada kral ilan ettiler. **7** Olup biteni Yotam'a bildirdiklerinde Yotam Gerizim Dağı'nın tepesine çıkıp yüksek sesle halka şöyle dedi: “Ey Şekem halkı, beni dinleyin, Tanrı da sizi dinleyecek. **8** Bir gün ağaçlar kendilerine bir kral meshetmek istediler; zeytin ağacına gidip, ‘Gel kralımız ol’ dediler. **9** “Zeytin ağacı, ‘İlahları ve insanları onurlandırmak için kullanılan yağımı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?’ diye yanıtladı. **10** “Bunun üzerine ağaçlar incir ağacına, ‘Gel sen kralımız ol’ dediler. **11** “İncir ağacı, ‘Tatlılığımı ve güzel meyvemi bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?’ diye yanıtladı. **12** “Sonra ağaçlar asmaya, ‘Gel sen bizim kralımız ol’ dediler. **13** Asma, ‘İlahlarla insanlara zevk veren yeni şarabımı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?’ dedi. **14** “Sonunda ağaçlar karaçalıya, ‘Gel sen kralımız ol’ dediler. **15** “Karaçalı, ‘Eğer gerçekten beni kendinize kral meshetmek istiyorsanız, gelin gölgeme sığının’ diye karşılık verdi, ‘Eğer sığınmazsanız, karaçalıdan çıkan ateş Lübnan'ın bütün sedir ağaçlarını yakıp kül edecektir.’ **16** “Şimdi siz Avimelek'i kral yapmakla içten ve dürüst davrandığınızı mı sanıyorsunuz? Yerubbaal'la ailesine iyilik mi ettiniz? Ona hak ettiği gibi mi davrandınız? **17** Oysa

babam sizi Midyanlılar'ın elinden kurtarmak için canını tehlikeye atarak sizin için savaştı. **18** Ama bugün siz babamın ailesine karşı ayaklandınız, yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdünüz. Cariyesinden doğan Avimelek kardeşiniz olduğu için onu Şekem'e kral yaptınız. **19** Eğer bugün Yerubbaal'la ailesine içten ve dürüst davrandığınıza inanıyorsanız, Avimelek'le sevinin, o da sizinle sevinsin! **20** Ama öyle değilse, dilerim, Avimelek ateş olsun, Şekem ve Beytmillo halkını yakıp kül etsin. Ya da Şekem ve Beytmillo halkı ateş olsun, Avimelek'i yakıp kül etsin." **21** Ardından Yotam kardeşi Avimelek'ten korktuğu için kaçtı, gidip Beer'e yerleşti. **22** Avimelek İsrail'i üç yıl yönetti. **23** Sonra Tanrı Avimelek'le Şekem halkını birbirine düşürdü; halk Avimelek'e başkaldırdı. **24** Tanrı bunu Avimelek'i Yerubbaal'ın yetmiş oğluna yapılan zorbalığın aynısına uğratmak, kardeşlerini öldüren Avimelek'ten ve onu bu kırıma isteklendiren Şekem halkından akıttıkları kanın öcünü almak için yaptı. **25** Şekem halkı dağ başlarında Avimelek'e pusu kurdu. Oradan geçen herkesi soyuyorlardı. Bu durum Avimelek'e bildirildi. **26** Ebet oğlu Gaal kardeşleriyle birlikte gelip Şekem'e yerleşti. Şekem halkı ona güvendi. **27** Bağlara çıkıp üzümleri topladıktan, ezip şarap yaptıktan sonra bir şenlik düzenlediler. İlahlarının tapınağına gittiler; orada yiyip içerken Avimelek'e lanetler yağdırdılar. **28** Ebet oğlu Gaal kalkıp şöyle dedi: "Avimelek kim ki, biz Şekem halkı ona hizmet edelim? Yerubbaal'ın oğlu değil mi o? Zevul da onun yardımcısı değil mi? Şekemliler'in babası Hamor'un soyundan gelenlere hizmet edin. Neden Avimelek'e hizmet edelim? **29** Keşke bu halkı ben yönetseydim! Avimelek'i uzaklaştırır ve, 'Ordunu güçlendir de öyle ortaya çık!' derdim." **30** Kentin yöneticisi olan Zevul, Ebet oğlu Gaal'ın sözlerini duyunca

öfkelendi. **31** Avimelek'e gizlice gönderdiği ulaklar aracılığıyla
şöyle dedi: “Ebet oğlu Gaal ve kardeşleri Şekem'e geldiler. Kenti
sana karşı ayaklandırıyorlar. **32** Gel, adamlarınla birlikte gece
kırda pusuya yat. **33** Sabah güneş doğar doğmaz kalk, kenti
bas. Gaal ile adamları sana saldırdığında onlara yapacağını
yap.” **34** Böylece Avimelek'le adamları gece kalkıp dört bölük
halinde Şekem yakınında pusuya yattılar. **35** Ebet oğlu Gaal çıkıp
kentin giriş kapısında durunca, Avimelek'le yanındakiler pusu
yerinden fırladılar. **36** Gelenleri gören Gaal, Zevul'a, “Dağların
tepesinden inip gelenlere bak!” dedi. Zevul, “Adam sandığın
aslında dağların gölgesidir” diye karşılık verdi. **37** Ama Gaal
ısrar etti: “Bak, topraklarımızın ortasında ilerleyenler var. Bir
kısmı da Falcılar Meşesi yolundan geliyor.” **38** Bunun üzerine
Zevul, “‘Avimelek kim ki, ona hizmet edelim’ diye övünen sen
değil miydin?” dedi, “Küçümsediğin halk bu değil mi? Haydi
şimdi git, onlarla savaş!” **39** Şekem halkına öncülük eden Gaal,
Avimelek'le savaşa tutuştu. **40** Ama tutunamayıp kaçmaya
başladı. Avimelek ardına düştü. Kentin giriş kapısına dek çok
sayıda ölü yerde yatıyordu. **41** Avimelek Aruma'da kaldı. Zevul
ise Gaal'ı ve kardeşlerini Şekem'den kovdu, kentte yaşamalarına
izin vermedi. **42** Savaşın ertesi günü Avimelek Şekemliler'in
tarlalarına gittiklerini haber aldı. **43** Adamlarını üç bölüğe ayırıp
kırda pusuya yattı. Halkın kentten çıktığını görünce saldırıp onları
öldürdü. **44** Sonra yanındaki bölükle hızla ilerleyerek kentin
giriş kapısına dayandı. Öbür iki bölükse tarlalardakilere saldırıp
onları öldürdü. **45** Avimelek gün boyu kente karşı savaştı; kenti
ele geçirdikten sonra halkını kılıçtan geçirdi. Kenti yıkıp üstüne
tuz serpti. **46** Şekem Kulesi'ndeki halk olup biteni duyunca, El-
Berit Tapınağı'nın kalesine sığındı. **47** Onların Şekem Kulesi'nde

toplandığını haber alan Avimelek, **48** yanındaki halkla birlikte Salmon Dağı'na çıktı. Eline bir balta alıp ağaçtan bir dal kesti, dalı omuzuna atarak yanındakilere, “Ne yaptığımı gördünüz” dedi, “Çabuk olun, siz de benim gibi yapın.” **49** Böylece hepsi birer dal kesip Avimelek'i izledi. Dalları kalenin dibinde yığıp ateşe verdiler. Şekem Kulesi'ndeki bin kadar kadın, erkek yanarak öldü. **50** Bundan sonra Avimelek Teves üzerine yürüdü, kenti kuşatıp ele geçirdi. **51** Kentin ortasında sağlam bir kule vardı. Kadın erkek bütün kent halkı oraya sığındı. Kapıları kapayıp kulenin damına çıktılar. **52** Avimelek gelip kuleyi kuşattı. Ateşe vermek için kapısına yaklaştığında, **53** bir kadın değirmenin üst taşını Avimelek'in üzerine atıp başını yardı. **54** Avimelek hemen silahlarını taşıyan uşağını çağırdı ve, “Kılıcını çek, beni öldür” dedi, “Hiç kimse, ‘Avimelek'i bir kadın öldürdü’ demesin.” Uşak kılıcını Avimelek'e saplayıp onu öldürdü. **55** Avimelek'in öldüğünü görünce İsrailliler evlerine döndüler. **56** Böylece Tanrı yetmiş kardeşini öldürerek babasına büyük kötülük eden Avimelek'i cezalandırdı. **57** Tanrı Şekem halkını da yaptıkları kötülüklerden ötürü cezalandırdı. Yerubbaal'ın oğlu Yotam'ın lanetine uğradılar.

10 Avimelek'in ölümünden sonra İsrail'i kurtarmak için İssakar oymağından Dodo oğlu Pua oğlu Tola adında bir adam ortaya çıktı. Tola Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şamir'de yaşardı. **2** İsrail'i yirmi üç yıl yönettikten sonra öldü, Şamir'de gömüldü. **3** Ondan sonra Gilatlı Yair başa geçti. Yair İsrail'i yirmi iki yıl yönetti. **4** Otuz oğlu vardı. Bunlar otuz eşeğe biner, otuz kenti yönetirlerdi. Gilat yöresindeki bu kentler bugün de Havvot-Yair diye anılıyor. **5** Yair ölünce Kamon'da gömüldü. **6** İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar; Baallar'a, Aştoretler'e, Aram, Sayda, Moav, Ammon ve Filist ilahlarına kulluk ettiler. RAB'bi terk ettiler,

O'na kulluk etmediler. **7** Bu yüzden İsrailliler'e öfkelenen RAB, onları Filistliler'e ve Ammonlular'a tutsak etti. **8** Bunlar o yıldan başlayarak İsrailliler'i baskı altında ezdiler; Şeria Irmağı'nın ötesinde, Gilat'taki Amorlular ülkesinde yaşayan bütün İsrailliler'i on sekiz yıl baskı altında tuttular. **9** Ammonlular Yahuda, Benyamin ve Efrayim oymaklarıyla savaşmak için Şeria Irmağı'nın ötesine geçtiler. İsrail büyük sıkıntı içindeydi. **10** İsrailliler RAB'be, "Sana karşı günah işledik" diye seslendiler, "Seni, Tanrımız'ı terk edip Baallar'a kulluk ettik." **11** RAB, "Sizi Mısırlılar'dan, Amorlular'dan, Ammonlular'dan, Filistliler'den kurtaran ben değil miyim?" diye karşılık verdi, **12** "Saydalılar, Amalekliler, Maonlular size baskı yaptıklarında bana yakardınız, ben de sizi onların elinden kurtardım. **13** Sizse beni terk ettiniz, başka ilahlara kulluk ettiniz. Bu yüzden sizi bir daha kurtarmayacağım. **14** Gidin, seçtiğiniz ilahlara yakarın; sıkıntıya düştüğünüzde sizi onlar kurtarsın." **15** İsrailliler, "Günah işledik" dediler, "Bize ne istersen yap. Yalnız bugün bizi kurtar." **16** Sonra aralarındaki yabancı putları atıp RAB'be tapındılar. RAB de onların daha fazla acı çekmesine dayanamadı. **17** Ammonlular toplanıp Gilat'ta ordugah kurunca İsrailliler de toplanarak Mispa'da ordugah kurdular. **18** Gilat halkının önderleri birbirlerine, "Ammonlular'a karşı ilk saldırıyı başlatan kişi, bütün Gilat halkının önderi olacak" dediler.

11 Yiftah adında yiğit bir savaşçı vardı. Bir fahişenin oğlu olan Yiftah'ın babasının adı Gilat'tı. **2** Gilat'ın karısı da ona erkek çocuklar doğurmuştu. Bu çocuklar büyüyünce Yiftah'ı kovmuşlardı. Ona, "Babamızın evinden miras almayacaksın. Çünkü sen başka bir kadının oğlusun" demişlerdi. **3** Yiftah kardeşlerinden kaçıp Tov yöresine yerleşti. Çevresinde toplanan

serserilere önderlik etmeye başladı. **4** Bir süre sonra Ammonlular İsrailliler'e savaş açtı. **5** Savaş patlak verince Gilat ileri gelenleri Yiftah'ı almak için Tov yöresine gittiler. **6** Ona, “Gel, komutanımız ol, Ammonlular'la savaşalım” dediler. **7** Yiftah, “Benden nefret eden, beni babamın evinden kovan siz değil miydiniz?” diye yanıtladı, “Sıkıntıya düşünce neden bana geldiniz?” **8** Gilat ileri gelenleri, “Sana başvuruyoruz; çünkü bizimle gelip Ammonlular'la savaşmanı, bize, Gilat halkına önderlik etmeni istiyoruz” dediler. **9** Yiftah, “Ammonlular'la savaşmak için beni götürürseniz, RAB de onları elime teslim ederse, sizin önderiniz olacak mıyım?” diye sordu. **10** Gilat ileri gelenleri, “RAB aramızda tanık olsun, kesinlikle dediğin gibi yapacağız” dediler. **11** Böylece Yiftah Gilat ileri gelenleriyle birlikte gitti. Halk onu kendine önder ve komutan yaptı. Yiftah bütün söylediklerini Mispa'da, RAB'bin önünde yineledi. **12** Sonra Ammon Kralı'na ulaklar göndererek, “Aramızda ne var ki, ülkeme saldırmaya kalkıyorsun?” dedi. **13** Ammon Kralı, Yiftah'ın ulaklarına şu karşılığı verdi: “İsrailliler Mısır'dan çıktıktan sonra Arnon Vadisi'nden Yabbuk ve Şeria ırmaklarına kadar uzanan topraklarımı aldılar. Şimdi buraları bana savaşsız geri ver.” **14** Yiftah yine Ammon Kralı'na ulaklar göndererek **15** şöyle dedi: “Yiftah diyor ki, İsrailliler ne Moav ülkesini, ne de Ammon topraklarını aldı. **16** Mısır'dan çıktıkları zaman Kamış Denizi'ne kadar çölde yürüyerek Kadeş'e ulaştılar. **17** Sonra Edom Kralı'na ulaklar göndererek, ‘Lütfen topraklarından geçmemize izin ver’ dediler. Edom Kralı kulak asmadı. İsrailliler Moav Kralı'na da ulaklar gönderdi, ama o da izin vermedi. Bunun üzerine Kadeş'te kaldılar. **18** “Çölü izleyerek Edom ile Moav topraklarının çevresinden geçtiler; Moav bölgesinin doğusunda, Arnon Vadisi'nin öbür yakasında konakladılar. Moav

sınırından içeri girmediler. Çünkü Arnon Vadisi sınırdı. **19** “Sonra Heşbon'da egemenlik süren Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklar göndererek, ‘Ülkenden geçip topraklarımıza ulaşmamıza izin ver’ diye rica ettiler. **20** Ama Sihon İsrailliler'in topraklarından geçip gideceklerine inanmadı. Bu nedenle bütün halkını toplayıp Yahesa'da ordugah kurdu ve İsrailliler'le savaşa tutuştu. **21** “İsrail'in Tanrısı RAB, Sihon'u ve bütün halkını İsrailliler'in eline teslim etti. İsrailliler Amorlular'ı yenip o yöredeki halkın bütün topraklarını ele geçirdiler. **22** Arnon Vadisi'nden Yabbuk Irmağı'na, çölden Şeria Irmağı'na kadar uzanan bütün Amor topraklarını ele geçirdiler. **23** “İsrail'in Tanrısı RAB Amorlular'ı kendi halkı İsrail'in önünden kovduktan sonra, sen hangi hakla buraları geri istiyorsun? **24** İlahın Kemoş sana bir yer verse oraya sahip çıkmaz mısın? Biz de Tanrımız RAB'bin önümüzden kovduğu halkın topraklarını sahipleneceğiz. **25** Sen Moav Kralı Sippor oğlu Balak'tan üstün müsün? O hiç İsrailliler'le çekişti mi, hiç onlarla savaşmaya kalkıştı mı? **26** İsrailliler üç yüz yıldır Heşbon'da, Aroer'de, bunların çevre köylerinde ve Arnon kıyısındaki bütün kentlerde yaşarken neden buraları geri almaya çalışmadınız? **27** Ben sana karşı suç işlemedim. Ama sen benimle savaşmaya kalkışmakla bana haksızlık ediyorsun. Hâkim olan RAB, İsrailliler'le Ammonlular arasında bugün hakemlik yapsın.” **28** Ne var ki Ammon Kralı, Yiftah'ın kendisine ilettiği bu sözlere kulak asmadı. **29** RAB'bin Ruhu Yiftah'ın üzerine indi. Yiftah, Gilat ve Manaşşe'den geçti, Gilat'taki Mispa'dan geçerek Ammonlular'a doğru ilerledi. **30** RAB'bin önünde ant içerek şöyle dedi: “Gerçekten Ammonlular'ı elime teslim edersen, **31** onları yenip sağ salim döndüğümde beni karşılamak için evimin kapısından ilk çıkan, RAB'be adanacaktır. Onu yakmalık

sunu olarak sunacağım.” **32** Yiftah bundan sonra Ammonlular'la savaşmaya gitti. RAB onları Yiftah'ın eline teslim etti. **33** Yiftah, başta Avel-Keramim olmak üzere, Aroer'den Minnit'e kadar yirmi kenti yakıp yıkarak Ammonlular'a çok büyük kayıplar verdirdi. Böylece Ammonlular İsrailliler'in boyunduruğuna girdi. **34** Yiftah Mispa'ya, kendi evine döndüğünde, kızı tef çalıp dans ederek onu karşılamaya çıktı. Tek çocuğu oydu, ondan başka ne oğlu ne de kızı vardı. **35** Yiftah, kızını görünce giysilerini yırtarak, “Eyvahlar olsun, kızım!” dedi, “Beni perişan ettin, umarsız bıraktın! Çünkü RAB'be verdiğim sözden dönemem.” **36** Kız, “Baba, RAB'be ant içtin” dedi, “Madem RAB düşmanların olan Ammonlular'dan senin öcünü aldı, ağzından ne çıktıysa bana öyle yap.” **37** Sonra ekledi: “Yalnız bir dileğim var: Beni iki ay serbest bırak, gidip arkadaşlarımla kırlarda gezineyim, kızlığıma ağlayayım.” **38** Babası, “Gidebilirsin” diyerek onu iki ay serbest bıraktı. Kız arkadaşlarıyla birlikte kırlara çıkıp erdenliğine ağladı. **39** İki ay sonra babasının yanına döndü. Babası da içtiği andı yerine getirdi. Kıza erkek eli değmemişti. Bundan sonra İsrail'de bir gelenek oluştu. **40** İsrail kızları her yıl kırlara çıkıp Gilatlı Yiftah'ın kızı için dört gün yas tutar oldular.

12 Efrayimli erkekler toplanıp Safon'a geçtiler. Yiftah'a, “Ammonlular'la savaşmaya gittiğinde bizi neden çağırmadın?” dediler, “Seni de evini de yakacağız.” **2** Yiftah, “Halkımla ben Ammonlular'a karşı amansız bir savaşa tutuşmuştuk” diye yanıtladı, “Sizi çağırdım, ama gelip beni onların elinden kurtarmadınız. **3** Beni kurtarmak istemediğinizi görünce canımı dişime takıp Ammonlular'a karşı harekete geçtim. Sonunda RAB onları elime teslim etti. Neden bugün benimle savaşmaya kalkışıyorsunuz?” **4** Bundan sonra Yiftah Gilat

erkeklerini toplayarak Efrayimoğulları'yla savaşa girdi. Gilatlılar Efrayimoğulları'na saldırdılar. Çünkü Efrayimoğulları onlara, “Ey Efrayim ve Manaşşe halkları arasında yaşayan Gilatlılar, siz Efrayim'den kaçan döneklersiniz!” demişlerdi. **5** Şeria Irmağı'nın Efrayim'e yol veren geçitlerini tutan Gilatlılar, geçmek isteyen Efrayimli kaçaklara, “Efrayimli misin?” diye sorarlardı. Adamlar, “Hayır” derlerse, **6** o zaman onlara, “‘Şibbolet’ deyin bakalım” derlerdi. Adamlar “Sibbolet” derdi. Çünkü “Şibbolet” sözcüğünü doğru söyleyemezlerdi. Bunun üzerine onları yakalayıp Şeria Irmağı'nın geçitlerinde öldürürlerdi. O gün Efrayimliler'den kırk iki bin kişi öldürüldü. **7** Gilatlı Yiftah İsrail'i altı yıl yönetti. Ölünce Gilat kentlerinden birinde gömüldü. **8** Ondan sonra İsrail'in başına Beytlehemli İvsan geçti. **9** İvsan'ın otuz oğlu, otuz kızı vardı. İvsan kızlarını başka boylara verdi, oğullarına da başka boylardan kızlar aldı. İsrail'i yedi yıl yönetti. **10** Ölünce Beytlehem'de gömüldü. **11** Ondan sonra İsrail'in başına Zevulun oymağından Elon geçti. Elon İsrail'i on yıl yönetti. **12** Ölünce Zevulun topraklarında, Ayalon'da gömüldü. **13** Onun ardından İsrail'in başına Piratonlu Hillel oğlu Avdon geçti. **14** Avdon'un kırk oğlu, otuz torunu ve bunların bindiği yetmiş eşeği vardı. İsrail'i sekiz yıl yönetti. **15** Piratonlu Hillel oğlu Avdon ölünce Amalekliler'e ait dağlık bölgenin Efrayim yöresindeki Piraton'da gömüldü.

13 İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları kırk yıl süreyle Filistliler'in boyunduruğuna terk etti. **2** Dan oymağından Soralı bir adam vardı. Adı Manoah'tı. Karısı kısırdı ve hiç çocuğu olmamıştı. **3** RAB'bin meleği kadına görünerek, “Kısır olduğun, çocuk doğurmadığın halde gebe kalıp bir oğul doğuracaksın” dedi, **4** “Bundan böyle şarap ya da

içki içmemeye dikkat et, murdar bir şey yeme. **5** Çünkü gebe kalıp bir oğul doğuracaksın. Onun başına ustura değmeyecek. Çünkü o daha rahmindeyken Tanrı'ya adanmış olacak. İsrail'i Filistliler'in elinden kurtarmaya başlayacak olan odur." **6** Kadın kocasına gidip, "Yanıma bir Tanrı adamı geldi" dedi, "Tanrı'nın meleğine benzer görkemli bir görünüşü vardı. Nereden geldiğini sormadım. Bana adını da söylemedi. **7** Ama, 'Gebe kalıp bir oğul doğuracaksın' dedi, 'Bundan böyle şarap ve içki içme, murdar bir şey yeme. Çünkü çocuk ana rahmine düştüğü andan öleceği güne dek Tanrı'nın adanmışı olacak.'" **8** Manoah RAB'be şöyle yakardı: "Ya Rab, gönderdiğin Tanrı adamının yine gelmesini, doğacak çocuk için ne yapmamız gerektiğini bize öğretmesini dilerim." **9** Tanrı Manoah'ın yakarışını duydu. Kadın tarladayken Tanrı'nın meleği yine ona göründü. Ne var ki, Manoah karısının yanında değildi. **10** Kadın haber vermek için koşa koşa kocasına gitti. "İşte geçen gün yanıma gelen adam yine bana göründü!" dedi. **11** Manoah kalkıp karısının ardısıra gitti. Adamın yanına varınca, "Karımla konuşan adam sen misin?" diye sordu. Adam, "Evet, benim" dedi. **12** Manoah, "Söylediklerin yerine geldiğinde, çocuğun yaşamı ve göreviyle ilgili yargı ne olacak?" diye sordu. **13** RAB'bin meleği, "Karın kendisine söylediğim her şeyden sakınsın" diye karşılık verdi, **14** "Asmanın ürününden üretilen hiçbir şey yemesin, şarap ve içki içmesin. Murdar bir şey yemesin. Buyurduklarımın hepsini yerine getirsin." **15** Manoah, "Seni alıkoymak, onuruna bir oğlak kesmek istiyoruz" dedi. **16** RAB'bin meleği, "Beni alıkoysan da hazırlayacağın yemeği yemem" dedi, "Yakmalık bir sunu sunacaksan, RAB'be sunmalısın." Manoah onun RAB'bin meleği olduğunu anlamamıştı. **17** RAB'bin meleğine, "Adın ne?" diye sordu, "Bilelim ki, söylediklerin yerine

geldiğinde seni onurlandıralım.” **18** RAB'bin meleği, “Adımı niçin soruyorsun?” dedi, “Adım tanımlanamaz.” **19** Manoah bir oğlakla tahıl sunusunu aldı, bir kayanın üzerinde RAB'be sundu. O anda Manoah'la karısının gözü önünde şaşılacak şeyler oldu: **20** RAB'bin meleği sunaktan yükselen alevle birlikte göğe yükseldi. Bunu gören Manoah'la karısı yüzüstü yere kapandılar. **21** RAB'bin meleği Manoah'la karısına bir daha görünmeyince, Manoah onun RAB'bin meleği olduğunu anladı. **22** Karısına, “Kesinlikle öleceğiz” dedi, “Çünkü Tanrı'yı gördük.” **23** Karısı, “RAB bizi öldürmek isteseydi, yakmalık sunuyu ve tahıl sunusunu kabul etmezdi” diye karşılık verdi, “Bütün bunları bize göstermezdi. Bugün söylediklerini de işitmezdik.” **24** Ve kadın bir erkek çocuk doğurdu. Adını Şimşon koydu. Çocuk büyüyüp gelişti. RAB de onu kutsadı. **25** RAB'bin Ruhu Sora ile Eştaol arasında, Mahane-Dan'da bulunan Şimşon'u yönlendirmeye başladı.

14 Şimşon bir gün Timna'ya gitti. Orada Filistli bir kadın gördü. **2** Geri dönünce annesiyle babasına, “Timna'da Filistli bir kadın gördüm” dedi, “Onu hemen bana eş olarak alın.” **3** Annesiyle babası, “Akrabalarının ya da halkımızın kızları arasında kimse yok mu ki, sünnetsiz Filistliler'den kız almaya kalkıyorsun?” diye karşılık verdiler. Ama Şimşon babasına, “Bana o kadını al, ondan hoşlanıyorum” dedi. **4** Şimşon'un annesiyle babası bunu isteyenin RAB olduğunu anlamadılar. Çünkü RAB o sırada İsrailliler'e egemen olan Filistliler'e karşı fırsat kolluyordu. **5** Böylece Şimşon annesi ve babasıyla Timna'ya doğru yola koyuldu. Timna bağlarına vardıklarında, genç bir aslan kükreyerek Şimşon'un karşısına çıktı. **6** Şimşon üzerine inen RAB'bin Ruhu'yla güçlendi ve aslanı bir oğlak parçalar gibi çıplak elle parçaladı. Ama yaptığını ne annesine ne de babasına

bildirdi. **7** Sonra gidip kadınla konuştu ve ondan çok hoşlandı. **8** Bir süre sonra kadınla evlenmek üzere yine Timna'ya giderken, aslanın leşini görmek için yoldan saptı. Bir arı sürüsünün aslanın leşini kovana çevirdiğini gördü. **9** Kovandaki balı avuçlarına doldurdu, yiye yiye oradan uzaklaştı. Annesiyle babasının yanına varınca baldan onlara da verdi, onlar da yedi. Ama balı aslanın leşinden aldığını söylemedi. **10** Babası kadını görmeye gidince, Şimşon da damat geleneğine uyarak orada bir şölen düzenledi. **11** Filistliler onu görünce ona eşlik etmek üzere otuz genç getirdiler. **12** Şimşon onlara, “Size bir bilmece sorayım” dedi, “Şölenin yedi günü içinde kesin yanıtı bulup bana bildirirseniz, size otuz keten mintan, otuz takım da üst giysi vereceğim. **13** Ama bilmeceyi çözemezseniz, o zaman da siz bana otuz keten mintanla otuz takım üst giysi vereceksiniz.” Ona, “Seni dinliyoruz” dediler, “Söyle bakalım bilmeceni.” **14** Şimşon, “Yiyenden yiyecek, Güçlüden tatlı çıktı” dedi. Üç gün geçtiyse de bilmeceyi çözemediler. **15** Dördüncü gün gençler Şimşon'un karısına, “Kocanı kandır da bize bilmecenin yanıtını versin” dediler, “Yoksa, seni de babanın evini de yakarız. Bizi soymak için mi buraya çağırdınız?” **16** Şimşon'un karısı ağlayarak ona, “Benden nefret ediyorsun” dedi, “Beni sevmiyorsun. Soydaşlarıma bir bilmece sordun, yanıtını bana söylemedin.” Şimşon karısına, “Bak” dedi, “Anneme babama bile söylemedim, sana mı söyleyeceğim?” **17** Kadın şölen boyunca yedi gün ağlayıp durdu. Kadının sürekli sıkıştırması üzerine Şimşon yedinci gün bilmecenin yanıtını ona söyledi. Kadın da yanıtı soydaşlarına iletti. **18** Yedinci gün, gün batmadan kentli gençler Şimşon'a geldiler. “Baldan tatlı, Aslandan güçlü ne var?” dediler. Şimşon, “Düvemle çift sürmüş olmasaydınız, bilmecemi çözemezdiniz” diye karşılık verdi. **19**

RAB'bin Ruhu üzerine inince güçlenen Şimşon Aşkelon'a gitti; otuz kişi vurup mallarını yağmaladı, giysilerini de bilmeceyi çözenlere verdi. Öfkeden kudurmuş bir halde babasının evine döndü. **20** Şimşon'un karısı ise Şimşon'a eşlik eden sağdıca verildi.

15 Bir süre sonra, buğday biçimi sırasında Şimşon bir oğlak alıp karısını ziyarete gitti. “Karımın odasına girmek istiyorum” dedi. Ama kızın babası Şimşon'un girmesine izin vermedi. **2** “Ondan gerçekten nefret ettiğini sanıyordum” dedi, “Bu nedenle onu senin sağdıcına verdim. Küçük kızkardeşi ondan daha güzel değil mi? Ablasının yerine onu al.” **3** Şimşon, “Bu kez Filistliler'e kötülük etsem de buna hakkım var” dedi. **4** Kıra çıkıp üç yüz çakal yakaladı. Sonra çakalları çifter çifter kuyruk kuyruğa bağladı. Kuyruklarının arasına da birer çıra sıkıştırdı. **5** Çıraları tutuşturup çakalları Filistliler'in ekinlerinin arasına salıverdi. Böylece demetleri, ekinleri, bağları, zeytinlikleri yaktı. **6** Filistliler, “Bunu kim yaptı?” dediler, “Yapsa yapsa, Timnalı'nın damadı Şimşon yapmıştır. Çünkü Timnalı karısını elinden alıp sağdıcına verdi.” Sonra gidip kadınla babasını yaktılar. **7** Şimşon onlara, “Madem böyle yaptınız, sizden öcümü almadan duramam” dedi. **8** Onlara acımasızca saldırarak çoğunu öldürdü, sonra Etam Kayalığı'na çekilip bir mağaraya sığındı. **9** Filistliler de gidip Yahuda'da ordugah kurdular, Lehi yöresine yayıldılar. **10** Yahudalılar, “Neden bizimle savaşmaya geldiniz?” diye sorunca, Filistliler, “Şimşon'u yakalamaya geldik, bize yaptığının aynısını ona yapmak için buradayız” diye karşılık verdiler. **11** Yahudalılar'dan üç bin kişi, Etam Kayalığı'ndaki mağaraya giderek Şimşon'a, “Filistliler'in bize egemen olduklarını bilmiyor musun? Nedir bu bize yaptığın?” dediler. Şimşon, “Onlar

bana ne yaptılarsa ben de onlara öyle yaptım” diye karşılık verdi.
12 “Seni yakalayıp Filistliler'e teslim etmek için geldik” dediler.
Şimşon, “Beni öldürmeyeceğinize ant için” dedi. **13** Onlar da,
“Olur, ama seni sıkıca bağlayıp onlara teslim edeceğiz” dediler,
“Söz veriyoruz, seni öldürmeyeceğiz.” Sonra onu iki yeni urganla
bağlayıp mağaradan çıkardılar. **14** Şimşon Lehi'ye yaklaşınca,
Filistliler bağırarak ona yöneldiler. RAB'bin Ruhu büyük bir güçle
Şimşon'un üzerine indi. Şimşon'un kollarını saran urganlar yanan
keten gibi dağıldı, elindeki bağlar çözüldü. **15** Şimşon yeni
ölmüş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi
öldürdü. **16** Sonra şöyle dedi: “Bir eşeğin çene kemiğiyle, İki
eşek yığını yaptım, Eşeğin çene kemiğiyle bin kişiyi öldürdüm.”
17 Bunları söyledikten sonra çene kemiğini elinden attı. Oraya
Ramat-Lehi adı verildi. **18** Şimşon ölesiye susamıştı. RAB'be
şöyle yakardı: “Kulunun eliyle büyük bir kurtuluş sağladın. Ama
şimdi susuzluktan ölüp sünnetsizlerin eline mi düşeceğim?”
19 Bunun üzerine Tanrı Lehi'deki çukuru yardı. Çukurdan su
fışkırdı. Şimşon suyu içince canlanıp güçlendi. Suyun çıktığı
yere Eyn-Hakkore adını verdi. Pınar bugün de Lehi'de duruyor.
20 Şimşon Filistliler'in egemenliği sırasında İsrailliler'e yirmi yıl
önderlik yaptı.

16 Şimşon bir gün Gazze'ye gitti. Orada gördüğü bir fahişenin
evine girdi. **2** Gazzeliler'e, “Şimşon buraya geldi” diye haber
verilince çevreyi kuşattılar. Bütün gece kentin kapısında pusuya
yattılar. “Gün ağarınca onu öldürürüz” diyerek gece boyunca
yerlerinden kımıldamadılar. **3** Şimşon gece yarısına dek yattı.
Gece yarısı kalktı, kent kapısının iki kanadıyla iki direğini tutup
sürgüyle birlikte yerlerinden söktü. Hepsini omuzlayıp Hevron'un
karşısındaki tepeye çıkardı. **4** Bir süre sonra Şimşon Sorek

Vadisi'nde yaşayan Delila adında bir kadına aşık oldu. **5** Filist beyleri kadına gelip, “Şimşon'un üstün gücünün kaynağı nedir, onu kandırıp öğrenmeye bak” dediler, “Böylece belki onu bağlar, etkisiz hale getirip yenebiliriz. Her birimiz sana bin yüzer parça gümüş vereceğiz.” **6** Bunun üzerine Delila Şimşon'a, “Lütfen, söyle bana, bu üstün gücü nereden alıyorsun?” diye sordu, “Seni bağlayıp yenmek olası mı?” **7** Şimşon, “Beni kurumamış yedi taze sırımla bağlarlarsa sıradan bir adam gibi güçsüz olurum” dedi. **8** Bunun üzerine Filist beyleri Delila'ya kurumamış yedi taze sırım getirdiler. Delila bunlarla Şimşon'u bağladı. **9** Adamları bitişik odada pusuya yatmıştı. Delila, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Şimşon sırımları ateş değdiğinde dağılıveren kendir lifleri gibi koparıp attı. Gücünün sırrını vermemişti. **10** Delila, “Beni kandırdın, bana yalan söyledin” dedi, “Lütfen söyle bana, seni neyle bağlamalı?” **11** Şimşon, “Beni hiç kullanılmamış yeni urganla sımsıkı bağlarlarsa sıradan bir adam gibi güçsüz olurum” dedi. **12** Böylece Delila yeni urgan alıp Şimşon'u bağladı. Sonra, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Adamlar hâlâ bitişik odada pusu kurmuş bekliyorlardı. Şimşon urganları iplik koparır gibi koparıp kollarından sıyırdı. **13** Delila ona, “Şimdiye kadar beni hep kandırdın, bana yalan söyledin” dedi, “Söyle bana, seni neyle bağlamalı?” Şimşon, “Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum” dedi. **14** Şimşon uyurken Delila onun başındaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu. Sonra, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Şimşon uykusundan uyandı, saçını tezgah kazığından ve kumaştan çekip kurtardı. **15** Delila, “Bana güvenmiyorsan nasıl olur da, ‘Seni seviyorum’ diyorsun?” dedi, “Üç kezdir beni

kandırıyorsun, üstün gücünün nereden geldiğini söylemiyorsun.”
16 Bu sözlerle Şimşon'u sıkıştırıp günlerce başını ağrıttı. Sonunda
Şimşon dayanamayıp **17** yüreğini kadına tümüyle açtı. “Başıma
hiç ustura değmedi” dedi, “Çünkü ben ana rahmindeyken
Tanrı'ya adanmışım. Tıraş olursam gücümü yitiririm. Sıradan
bir adam gibi güçsüz olurum.” **18** Delila Şimşon'un gerçeği
söylediğini anlayınca haber gönderip Filist beylerini çağırttı. “Bir
kez daha gelin” dedi, “Şimşon bana gerçeği söyledi.” Kadının
yanına gelen Filist beyleri gümüşü de birlikte getirdiler. **19**
Delila Şimşon'u dizleri üzerinde uyuttuktan sonra adamlardan
birini çağırtıp başındaki yedi örgüyü kestirdi. Sonra alay ederek
onu dürtüklemeye başladı. Çünkü Şimşon gücünü yitirmişti.
20 Delila, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Şimşon uyandı ve,
“Her zamanki gibi kalkıp silkinirim” diye düşündü. RAB'bin
kendisinden ayrıldığını bilmiyordu. **21** Filistliler onu yakalayıp
gözlerini oydular. Gazze'ye götürüp tunç zincirlerle bağladılar,
cezaevinde değirmen taşına koştular. **22** Bu arada Şimşon'un
kesilen saçları uzamaya başladı. **23** Filist beyleri ilahları Dagon'un
onuruna çok sayıda kurban kesip eğlenmek için toplandılar.
“İlahımız, düşmanımız Şimşon'u elimize teslim etti” dediler. **24**
Halk Şimşon'u görünce kendi ilahlarını övmeye başladı. “İlahımız
ülkemizi yakıp yıkan, Birçoğumuzu öldüren Düşmanımızı elimize
teslim etti” diyorlardı. **25** İyice coşunca, “Şimşon'u getirin, bizi
eğlendirsin” dediler. Şimşon'u cezaevinden getirip oynatmaya
başladılar, sonra sütunların arasında durdurdular. **26** Şimşon,
elinden tutan gence, “Beni tapınağın damını taşıyan sütunların
yanına götür de onlara yaslanayım” dedi. **27** Tapınak erkeklerle,
kadınlarla doluydu. Bütün Filist beyleri de oradaydı. Üç bin kadar
kadın erkek Şimşon'un oynayışını damdan seyrediyordu. **28**

Şimşon RAB'be yakarmaya başladı: “Ey Egemen RAB, lütfen beni anımsa. Ey Tanrı, bir kez daha beni güçlendir; Filistliler'den bir vuruşta iki gözümün öcünü alayım.” **29** Sonra tapınağın damını taşıyan iki ana sütunun ortasında durup sağ eliyle birini, sol eliyle ötekini kavradı. **30** “Filistliler'le birlikte öleyim” diyerek bütün gücüyle sütunlara yüklendi. Tapınak Filist beylerinin ve bütün içindekilerin üzerine çöktü. Böylece Şimşon ölürken, yaşamı boyunca öldürdüğünden daha çok insan öldürdü. **31** Şimşon'un kardeşleriyle babası Manoah'ın bütün ailesi onun ölüsünü almaya geldiler. Şimşon'u götürüp babasının Sora ile Eştaol arasındaki mezarına gömdüler. Şimşon İsrail'i yirmi yıl süreyle yönetmişti.

17 Efrayim'in dağlık bölgesinde Mika adında bir adam vardı. **2** Mika annesine, “Senden çalınan, lanetlediğini duyduğum bin yüz parça gümüş var ya, işte o gümüşler bende, onları ben çaldım” dedi. Annesi, “RAB seni kutsasın, oğlum!” dedi. **3** Mika bin yüz parça gümüşü annesine geri verdi. Annesi, “Oğlumun bir oyma put, bir de dökme put yaptırabilmesi için gümüşün tamamını RAB'be adıyorum” dedi, “Gümüşü sana geri veriyorum.” **4** Gümüşü Mika'dan geri alan kadın, iki yüz parçasını ayırıp kuyumcuya verdi. Kuyumcu bundan bir oyma, bir de dökme put yaptı. Putlar Mika'nın evine götürüldü. **5** Mika'nın bir tapınma yeri vardı. Özel aile putları ve bir efod yaptırmış, oğullarından birini de kâhinliğe atamıştı. **6** O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes kendince doğru olanı yapıyordu. **7** Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nde, Yahudalı bir ailenin yanında geçici olarak yaşayan genç bir Levili vardı. **8** Adam yerleşecek başka bir yer bulmak üzere Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden ayrıldı. Efrayim'in dağlık bölgesinden geçerken Mika'nın evine geldi. **9**

Mika, “Nereden geliyorsun?” diye sorunca adam, “Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden geliyorum, Levili'yim, yerleşecek yer arıyorum” dedi. **10** Mika, “Benimle kal” dedi, “Bana danışmanlık ve kâhinlik yap. Seni doyurur, yılda bir takım giysi, on parça da gümüş veririm.” Levili kabul etti. **11** Mika ile kalmaya razı oldu. Mika da ona oğlu gibi davrandı. **12** Genç Levili'yi kâhinliğe atayarak evine aldı. **13** Mika, “Şimdi biliyorum ki, RAB bana iyi davranacak” dedi, “Çünkü bir Levili kâhinim var.”

18 O dönemde İsrail'de kral yoktu ve Dan oymağından olanlar yerleşecek yer arıyorlardı. Çünkü İsrail oymakları arasında kendilerine düşen payı henüz almamışlardı. **2** Böylece kendi boylarından, Sora ve Eştaol kentlerinden beş cesur savaşçıyı toprakları araştırıp bilgi toplamak üzere yola çıkardılar. Onlara, “Gidin, toprakları araştırın” dediler. Adamlar Efrayim'in dağlık bölgesinde bulunan Mika'nın evine gelip geceyi orada geçirdiler. **3** Mika'nın evinin yanındayken genç Levili'nin sesini tanıdılar. Eve yaklaşarak ona, “Seni buraya kim getirdi? Burada ne yapıyorsun? Burada ne işin var?” diye sordular. **4** Levili Mika'nın kendisi için yaptıklarını anlattı. “Bana verdiği ücrete karşılık ona kâhinlik ediyorum” dedi. **5** Adamlar, “Lütfen Tanrı'ya danış, bu yolculuğumuz başarılı olacak mı, bilelim” dediler. **6** Kâhin, “Esenlikle gidin, Tanrı yolculuğunuzu onaylıyor” diye yanıtladı. **7** Böylece beş adam yola çıkıp Layiş'e vardılar. Kent halkının Saydalılar gibi kaygıdan uzak, esenlik ve güvenlik içinde yaşadığını gördüler. Yörede onlara egemen olan, baskı yapan kimse yoktu. Saydalılar'dan uzaktaydılar, başka kimseyle de ilişkileri yoktu. **8** Sonra adamlar Sora ve Eştaol'a, soydaşlarının yanına döndüler. Soydaşları, “Ne öğrendiniz?” diye sordular. **9** Adamlar, “Haydi, onlara saldıralım” dediler, “Ülkeyi gördük,

toprağı çok güzel. Ne duruyorsunuz? Gecikmeden gidip ülkeyi sahiplenin. **10** Oraya vardığınızda halkın her şeyden habersiz olduğunu göreceksiniz. Tanrı'nın elinize teslim ettiği bu ülke çok geniş; öyle bir yer ki, hiçbir eksiği yok." **11** Bunun üzerine Dan oymağından altı yüz kişi silahlarını kuşanıp Sora ve Eştaol'dan yola çıktı. **12** Gidip Yahuda'nın Kiryat-Yearim Kenti yakınında ordugah kurdular. Bu nedenle Kiryat-Yearim'in batısındaki bu yer bugün de Mahane-Dan diye anılıyor. **13** Buradan Efrayim'in dağlık bölgesine geçip Mika'nın evine gittiler. **14** Layiş yöresini araştırmaya gitmiş olan beş adam soydaşlarına, "Bu evlerden birinde bir efod, özel aile putları, bir oyma, bir de dökme put olduğunu biliyor musunuz?" dediler, "Ne yapacağınıza siz karar verin." **15** Bunun üzerine halk genç Levili'nin kaldığı Mika'nın evine yöneldi. Eve girip Levili'ye hal hatır sordular. **16** Silahlarını kuşanmış altı yüz Danlı dış kapının önüne yığılmıştı. **17** Yöreyi araştırmış olan beş adam içeri girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldılar. Kâhinle silah kuşanmış altı yüz kişiyse dış kapının önünde duruyordu. **18** Adamların Mika'nın evine girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldığını gören kâhin, "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu. **19** Adamlar, "Sus, sesini çıkarma" dediler, "Bizimle gel. Bize danışmanlık ve kâhinlik yap. Bir adamın evinde kâhinlik etmek mi iyi, yoksa İsrail'in bir boyuna, bir oymağına kâhinlik etmek mi?" **20** Kâhinin yüreği sevinçle doldu. Efodu, özel putları, oyma putu alıp topluluğun ortasında yürümeye başladı. **21** Topluluk çocuklarını, hayvanlarını, değerli eşyalarını alıp yola çıktı. **22** Danoğulları Mika'nın evinden biraz uzaklaştıktan sonra, Mika'nın komşuları toplanıp onlara yetiştiler. **23** Bağırıp çağırmaya başladılar. Danoğulları dönüp Mika'ya, "Ne oldu, neden adamlarını toplayıp geldin?" dediler.

24 Mika, “Kâhinimi, yaptırdığım putları alıp gittiniz” dedi, “Bana ne kaldı ki? Bir de, ‘Ne oldu?’ diye soruyorsunuz.” **25** “Kes sesini!” dediler, “Yoksa öfkeli adamlarımız saldırıp seni de, aileni de öldürür.” **26** Sonra yollarına devam ettiler. Mika onların kendisinden daha güçlü olduğunu görünce dönüp evine gitti. **27** Danoğulları Mika'nın yaptırdığı putları ve kâhini yanlarına alarak Layiş üzerine yürüdüler. Barışçıl ve her şeyden habersiz olan kent halkını kılıçtan geçirip kenti ateşe verdiler. **28** Beytrehov yakınındaki vadide bulunan Layiş Kenti'nin yardımına gelen olmadı. Çünkü kent Sayda'dan uzaktı, başka bir kentle de ilişkisi yoktu. Danoğulları kenti yeniden inşa ederek oraya yerleştiler. **29** Yakup'un oğlu olan ataları Dan'ın anısına kente Dan adını verdiler. Kentin eski adı Layiş'ti. **30** Oyma putu oraya diktiler. Musa oğlu Gerşom oğlu Yonatan ile oğulları sürgüne kadar onlara kâhinlik ettiler. **31** Tanrı'nın Tapınağı Şilo'da olduğu sürece Mika'nın yaptırdığı puta taptılar.

19 İsrail'in kralsız olduğu o dönemde Efrayim'in dağlık bölgesinin ücra yerinde yaşayan bir Levili vardı. Adam Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden kendisine bir cariye almıştı. **2** Ama kadın onu başka erkeklerle aldattı. Sonra adamı bırakıp Yahuda'ya, babasının Beytlehem'deki evine döndü. Kadın dört ay orada kaldıktan sonra kocası kalkıp onun yanına gitti. Gönlünü hoş edip onu geri getirmek istiyordu. Yanında uşağı ve iki de eşek vardı. Kadın onu babasının evine götürdü. Kayınbaba damadını görünce onu sevinçle karşıladı. **4** Yanında alıkoydu. Adam onların evinde üç gün kaldı, onlarla birlikte yedi, içti ve orada geceledi. **5** Dördüncü günün sabahı erkenden kalktılar. Kızın babası gitmeye hazırlanan damadına, “Rahatına bak, bir lokma ekmek ye, sonra gidersiniz” dedi. **6** İkisi oturup birlikte yiyip içtiler. Kayınbaba, “Lütfen bu gece

de kal, keyfine bak” dedi. **7** Damat gitmek üzere ayağa kalkınca kayınbabası ısrarla kalmasını istedi; damat da geceyi orada geçirdi. **8** Beşinci gün gitmek üzere erkenden kalktı. Kayınbaba, “Rahatına bak, bir şeyler ye; öğleden sonra gidersiniz” dedi. İkisi birlikte yemek yediler. **9** Damat, cariyesi ve uşağıyla birlikte gitmek için ayağa kalkınca, kayınbaba, “Bak, akşam oluyor, lütfen geceyi burada geçirin” dedi, “Gün batmak üzere. Geceyi burada geçirin, keyfinize bakın. Yarın erkenden kalkıp yola çıkar, evine gidersin.” **10** Ama adam orada gecelemek istemedi. Cariyesini alıp palan vurulmuş iki eşekle yola çıktı. Yevus'un –Yeruşalim'in– karşısında bir yere geldiler. **11** Yevus'a yaklaştıklarında gün batmak üzereydi. Uşak efendisine, “Yevuslular'ın bu kentine girip geceyi orada geçirelim” dedi. **12** Efendisi, “İsrailliler'e ait olmayan yabancı bir kente girmeyeceğiz” dedi, “Giva'ya gideceğiz.” **13** Sonra ekledi: “Haydi Giva'ya ya da Rama'ya ulaşmaya çalışalım. Bunlardan birinde geceleriz.” **14** Böylece yollarına devam ettiler. Benyaminliler'in Giva Kenti'ne yaklaştıklarında güneş batmıştı. **15** Geceyi geçirmek için Giva'ya giden yola saptılar. Varıp kentin meydanında konakladılar. Çünkü hiç kimse onları evine almadı. **16** Akşam saatlerinde yaşlı bir adam tarladaki işinden dönüyordu. Efrayim'in dağlık bölgesindendi. Giva'da oturuyordu. Kent halkı ise Benyaminli'ydi. **17** Yaşlı adam kent meydanındaki yolcuları görünce Levili'ye, “Nereden geliyor, nereye gidiyorsunuz?” diye sordu. **18** Levili, “Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden geliyor, Efrayim'in dağlık bölgesinde uzak bir yere gidiyoruz” dedi, “Ben oralıyım. Beytlehem'e gitmiştim. Şimdi RAB'bin evine dönüyorum. Ama kimse bizi evine almadı. **19** Eşeklerimiz için yem ve saman, kendim, cariyem ve uşağım için ekmek ve şarap var. Hepimiz sana hizmet etmeye hazırız. Hiçbir eksiğimiz yok.”

20 Yaşlı adam, “Gönlün rahat olsun” dedi, “Her ihtiyacını ben
karşılayacağım. Geceyi meydanda geçirmeyin.” **21** Onları evine
götürdü, eşeklerine yem verdi. Konuklar ayaklarını yıkadıktan
sonra yiyip içtiler. **22** Onlar dinlenirken kentin serserileri evi
kuşattı. Kapıya var güçleriyle vurarak yaşlı ev sahibine, “Evine
gelen o adamı dışarı çıkar, onunla yatalım” diye bağırdılar. **23** Ev
sahibi dışarıya çıkıp onların yanına gitti. “Hayır, kardeşlerim, rica
ediyorum böyle bir kötülük yapmayın” dedi, “Madem adam evime
gelip konuğum oldu, böyle bir alçaklık yapmayın. **24** Bakın, daha
erkek eli değmemiş kızımla adamın cariyesi içerde. Onları dışarı
çıkarayım, onlarla yatın, onlara dilediğinizi yapın. Ama adama bu
kötülüğü yapmayın.” **25** Ne var ki, adamlar onu dinlemediler.
Bunun üzerine Levili cariyesini zorla dışarı çıkarıp onlara teslim
etti. Adamlar bütün gece, sabaha dek kadınla yattılar, onun
ırzına geçtiler. Şafak sökerken onu salıverdiler. **26** Kadın gün
ağarırken efendisinin kaldığı evin kapısına geldi, düşüp yere
yığıldı. Ortalık aydınlanıncaya dek öylece kaldı. **27** Sabahleyin
kalkan adam, yoluna devam etmek üzere kapıyı açtı. Elleri eşiğin
üzerinde, yerde boylu boyunca yatan cariyesini görünce, **28**
kadına, “Kalk, gidelim” dedi. Kadın yanıt vermedi. Bunun üzerine
adam onu eşeğe bindirip evine doğru yola çıktı. **29** Eve varınca
eline bir bıçak aldı, cariyesinin cesedini on iki parçaya bölüp
İsrail'in on iki oymağına dağıttı. **30** Bunu her gören, “İsrailliler
Mısır'dan çıktığından beri böyle bir şey olmamış, görülmemiştir”
dedi, “Düşünün taşının, ne yapmamız gerek, söyleyin.”

20 Gilat başta olmak üzere Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar,
bütün İsrail halkı yola çıkıp Mispa'da, RAB'bin önünde tek
beden gibi toplandı. **2** Tanrı halkı İsrail'in bütün oymak önderleri
bu toplantıda hazır bulundular. Eli kılıç tutan dört yüz bin

yayaydılar. **3** –Bu arada Benyaminoğulları İsrailliler'in Mispa'da toplandığını duydular.– İsrailliler, “Anlatın bize, bu korkunç olay nasıl oldu?” diye sordular. **4** Öldürülen kadının Levili kocası şöyle yanıtladı: “Cariyemle birlikte geceyi geçirmek üzere Benyamin bölgesinin Giva Kenti'ne girdik. **5** Giva'dan bazı adamlar gece beni öldürmeyi tasarlayarak gelip evi kuşattılar. Cariyemin ırzına geçtiler, ölümüne neden oldular. **6** Onun ölüsünü alıp parçaladım, her bir parçasını İsrail'in mülk aldığı bir bölgeye gönderdim. Çünkü bu alçakça rezalet İsrail'de işlendi. **7** Ey İsrailliler! İşte hepiniz buradasınız. Düşünceniz, kararınız nedir, söyleyin.” **8** Oradakilerin hepsi ağız birliği etmişçesine, “Bizden hiç kimse çadırına gitmeyecek, evine dönmeyecek” dediler, **9** “Yapacağımız şu: Giva'ya kura ile saldıracağız. **10** Halka yiyecek sağlamak için bütün İsrail oymaklarından nüfuslarına göre, her yüz kişiden on, bin kişiden yüz, on bin kişiden bin kişi seçeceğiz. Bunlar Benyamin'in Giva Kenti'ne geldiklerinde kentlilerden İsrail'de yaptıkları bu alçaklığın öcünü alsınlar.” **11** Giva'ya karşı toplanmış olan İsrailliler tam bir birlik içindeydi. **12** İsrail oymakları, Benyamin oymağına adamlar göndererek, “Aranızda yapılan bu alçaklık nedir?” diye sordular, **13** “Giva'daki o serserileri bize hemen teslim edin. Onları öldürüp İsrail'deki kötülüğün kökünü kazıyalım.” Ama Benyaminoğulları İsrailli kardeşlerini dinlemediler. **14** İsrailliler'le savaşmak üzere öbür kentlerden akın akın Giva'ya geldiler. **15** Giva halkından olan yedi yüz seçme adam dışında, öbür kentlerden gelen ve eli kılıç tutan Benyaminoğulları'nın sayısı o gün yirmi altı bini buldu. **16** Solak olan yedi yüz seçme adam da bunların arasındaydı. Hepsi de bir kılı sapanla vuracak kadar iyi nişancıydı. **17** Benyaminoğulları'nın yanısıra İsrailliler de sayıldı. Eli kılıç tutan dört yüz bin askerleri

vardı. Hepsi de yaman savaşçılardı. **18** Beytel'e çıkan İsrailliler Tanrı'ya, “Benyaminoğulları'na karşı önce hangimiz savaşacak?” diye sordular. RAB, “Önce Yahudaoğulları savaşacak” dedi. **19** İsrailliler sabah kalkıp Giva'nın karşısında ordugah kurdular. **20** Benyaminoğulları'yla savaşmak üzere ilerleyip Giva'da savaş düzenine girdiler. **21** Giva'dan çıkan Benyaminoğulları, o gün İsrailliler'den yirmi iki bin kişiyi yere serdiler. **22** Ama İsrailliler birbirlerini yüreklendirerek önceki gün savaş düzenine girdikleri yerde mevzilendiler. **23** Sonra Beytel'de RAB'bin önünde akşama dek ağladılar. RAB'be, “Kardeşlerimiz olan Benyaminoğulları'yla yine savaşmaya çıkalım mı?” diye sordular. RAB, “Evet, onlarla savaşın” dedi. **24** Bunun üzerine İsrailliler ikinci gün yine Benyaminoğulları'na yaklaştılar. **25** Benyaminoğulları da aynı gün Giva'dan onların üzerine yürüyerek on sekiz bin kişiyi daha yere serdiler. Ölenlerin hepsi eli kılıç tutan savaşçılardı. **26** Bütün İsrailliler, bütün halk çekilip Beytel'e döndü. Orada, RAB'bin önünde durup ağladılar, o gün akşama dek oruç tuttular. RAB'be yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular. **27** Tanrı'nın Antlaşma Sandığı o sırada Beytel'deydi. Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas o sırada sandığın önünde görev yapıyordu. İsrailliler RAB'be, “Kardeşimiz Benyaminoğulları'yla savaşmaya devam edelim mi, yoksa vaz mı geçelim?” diye sordular. RAB, “Savaşın” dedi, “Çünkü onları yarın elinize teslim edeceğim.” **29** İsrailliler dört bir yandan Giva'nın çevresinde pusuya yattılar. **30** Üçüncü gün Benyaminoğulları'na karşı harekete geçerek önceki gibi kentin karşısında savaş düzenine girdiler. **31** Saldırıya geçen Benyaminoğulları kentten epey uzaklaştılar. Beytel'e ve Giva'ya giden ana yollarda, kırlarda önceki çarpışmalarda olduğu gibi İsrailliler'e kayıplar verdirmeye başladılar; otuz

kadarını öldürdüler. **32** “Geçen seferki gibi onları yine bozguna uğratıyoruz” dediler. İsrailliler ise birbirlerine, “Kaçalım da onları kentten uzağa, ana yollara çekelim” diyerek bulundukları yerden çıkıp Baal-Tamar'da savaş düzenine girdiler. Giva'nın batısında pusuya yatanlar da birden yerlerinden fırladı. **34** Böylece bütün İsrail'den seçme on bin kişi Giva'ya cepheden saldırdı. Savaş iyice kızışmıştı. Benyaminoğulları başlarına gelecek felaketten habersizdi. **35** RAB onları İsrail'in önünde bozguna uğrattı. İsrailliler o gün Benyaminoğulları'ndan eli kılıç tutan yirmi beş bin yüz kişiyi öldürdüler. **36** Benyaminoğulları yenildiklerini anladılar. İsrailliler onların geçmesine izin verdiler; çünkü Giva çevresinde pusuda yatanlara güveniyorlardı. **37** Pusudakiler ansızın Giva'ya saldırdılar. Bütün kente dağılarak halkı kılıçtan geçirdiler. **38** Pusuya yatanlarla öbür İsrailliler arasında bir işaret kararlaştırılmıştı: Kenti ateşe verip büyük bir duman bulutu oluşturacaklardı. **39** O zaman savaş alanındaki İsrailliler birden geri dönecekti. Bu arada Benyaminoğulları İsrailliler'e kayıplar verdirmeye başlamış, otuz kadarını vurmuşlardı. Daha önceki savaşta olduğu gibi, İsrailliler'i kesin bir bozguna uğrattıklarını sandılar. **40** Ama dönüp kente baktıklarında orada hortum gibi göğe yükselen duman bulutunu gördüler. Yanan kentin dumanı göğü kaplamıştı. **41** İsrailliler'in döndüğünü gören Benyaminoğulları paniğe kapıldı. Çünkü başlarına gelecek felaketi sezmişlerdi. **42** İsrailliler'in önüsıra kırlara doğru yöneldilerse de savaştan kaçamadılar. Çeşitli kentlerden çıkagelen İsrailliler onları kuşatıp yok etti. **43** Geri kalan Benyaminoğulları'nı kovaladılar. Giva'nın doğusunda konakladıkları yere dek onları yol boyunca vurup yere serdiler. **44** Benyaminoğulları'ndan on sekiz bin kişi vuruldu. Hepsi de yiğit savaşçılardı. **45** Sağ

kalanlar dönüp kırlara, Rimmon Kayalığı'na doğru kaçmaya başladı. İsrailliler yol boyunca bunlardan beş bin kişi daha öldürdü. Gidom'a kadar onları adım adım izleyerek iki binini daha vurup yere serdiler. **46** O gün Benyaminoğulları'ndan öldürülenlerin toplam sayısı yirmi beş bin kişiyi buldu. Hepsi de eli kılıç tutan yiğit savaşçılardı. **47** Kırlara kaçıp Rimmon Kayalığı'na sığınanların sayısı altı yüzdü. Kayalıkta dört ay kaldılar. **48** İsrailliler Benyamin kentlerine döndüler; insanları, hayvanları ve oradaki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler, rastladıkları bütün kentleri ateşe verdiler.

21 İsrailliler Mispa'da, "Bizden hiç kimse Benyaminoğulları'na kız vermeyecek" diye ant içmişlerdi. **2** Halk Beytel'e geldi. Akşama dek orada, Tanrı'nın önünde oturup hıçkıra hıçkıra ağladılar. **3** "Ey İsrail'in Tanrısı RAB!" dediler, "Bugün İsrail'den bir oymağın eksilmesine yol açan böyle bir şey neden oldu?" **4** Ertesi gün erkenden kalkıp bir sunak yaptılar, orada yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular. **5** İsrailliler, "RAB'bin önüne çıkmak üzere toplandığımızda İsrail oymaklarından bize kimler katılmadı?" diye sordular. Çünkü Mispa'da, RAB'bin önünde toplandıklarında kendilerine katılmayanların kesinlikle öldürüleceğine dair ant içmişlerdi. **6** İsrailliler Benyaminli kardeşleri için çok üzülüyorlardı. "İsrail bugün bir oymağını yitirdi" dediler, **7** "Sağ kalanlara eş olacak kızları bulmak için ne yapsak? Çünkü kızlarımızdan hiçbirini onlara eş olarak vermeyeceğimize RAB'bin adına ant içtik." **8** Sonra, "Mispa'ya, RAB'bin önüne İsrail oymaklarından kim çıkmadı?" diye sordular. Böylece Yaveş-Gilat'tan toplantıya, ordugaha kimsenin gelmediği ortaya çıktı. **9** Çünkü gelenler sayıldığında Yaveş-Gilat'tan kimsenin olmadığı anlaşılmıştı. **10** Bunun üzerine topluluk Yaveş-

Gilat halkının üzerine on iki bin yiğit savaşçı gönderdi. “Gidin, Yaveş-Gilat halkını, kadın, çoluk çocuk demeden kılıçtan geçirin” dediler, **11** “Yapacağınız şu: Her erkeği ve erkek eli değmiş her kadını öldüreceksiniz.” **12** Yaveş-Gilat halkı arasında erkek eli değmemiş dört yüz kız bulup Kenan topraklarında bulunan Şilo'daki ordugaha getirdiler. **13** Ardından bütün topluluk Rimmon Kayalığı'ndaki Benyaminoğulları'na aracılar göndererek barış yapmayı önerdi. **14** Bunun üzerine Benyaminoğulları döndü. Topluluk Yaveş-Gilat halkından sağ bırakılan kızları onlara eş olarak verdi. Ama kızların sayısı Benyaminoğulları için yine de yeterli değildi. **15** İsrail halkı Benyaminoğulları'nın durumuna çok üzülüyordu. Çünkü RAB İsrail oymakları arasında birliği bozmuştu. **16** Topluluğun ileri gelenleri, “Benyaminoğulları'nın kadınları öldürüldüğüne göre, kalan erkeklere eş bulmak için ne yapsak?” diyorlardı, **17** “İsrail'den bir oymağın yok olup gitmemesi için sağ kalan Benyaminoğulları'nın mirasçıları olmalı. **18** Biz onlara kızlarımızdan eş veremeyiz. Çünkü Benyaminoğulları'na kız veren her İsrailli lanetlenecek diye ant içtik.” **19** Sonra, “Bakın, Şilo'da her yıl RAB adına bir şölen düzenleniyor” diye eklediler. Şilo Beytel'in kuzeyinde, Beytel'den Şekem'e giden yolun doğusunda, Levona'nın güneyindedir. **20** Böylece Benyaminoğulları'na, “Gidip bağlarda gizlenin” diye öğüt verdiler, **21** “Gözünüzü açık tutun. Şilolu kızlar dans etmeye kalkınca bağlardan fırlayıp onlardan kendinize birer eş kapın ve Benyamin topraklarına götürün. **22** Kızların babaları ya da erkek kardeşleri bize yakınmaya gelirse, ‘Benyaminoğulları'nı hatırımız için bağışlayın’ diyeceğiz, ‘Savaşarak aldığımız kızlar hepsine yetmedi. Siz de kendi kızlarınızı isteyerek vermediğinize göre suçlu sayılmazsınız.’” **23** Benyaminoğulları da böyle yaptılar.

Kızlar dans ederken her erkek bir kız kapıp götürdü. Kendi topraklarına gittiler, kentlerini onarıp yerleştiler. **24** Ardından İsrailliler de oradan ayrılıp kendi topraklarına, oymaklarına, ailelerine döndüler. **25** O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes kendince doğru olanı yapıyordu.

Rut

1 Hâkimlerin egemenlik sürdüğü günlerde İsrail'de kıtlık başladı.
Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden bir adam, karısı ve iki oğluyla
birlikte geçici bir süre kalmak üzere Moav topraklarına doğru yola
çıktı. **2** Adamın adı Elimelek, karısının adı Naomi, oğullarının
adları da Mahlon ve Kilyon'du. Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden,
Efrat boyundan olan bu kişiler, Moav topraklarına gidip orada
yaşamaya başladılar. **3** Naomi, kocası Elimelek ölünce iki
oğluyla yalnız kaldı. **4** İki oğul Moav kızlarından kendilerine
birer eş aldılar. Kızlardan birinin adı Orpa, ötekinin adı Rut'tu.
Orada on yıl kadar yaşadıktan sonra, **5** Mahlon da, Kilyon da
öldü. Böylece kocasıyla iki oğlunu yitiren Naomi yapayalnız
kaldı. **6** Naomi, Moav topraklarındayken RAB'bin kendi halkının
yardımına yetişip yiyecek sağladığını duyunca gelinleriyle oradan
dönmeye hazırlandı. **7** Onlarla birlikte bulunduğu yerden ayrıldı
ve Yahuda ülkesine dönmek üzere yola koyuldu. **8** Yolda onlara,
“Analarınızın evine dönün” dedi. “Ölmüşlerimize ve bana nasıl
iyilik ettinizse, RAB de size iyilik etsin. **9** RAB her birinize evinde
rahat edeceğiniz birer koca versin!” Sonra onları öptü. İki gelin
hıçkıra hıçkıra ağlayarak, **10** “Hayır, seninle birlikte senin halkına
döneceğiz” dediler. **11** Naomi, “Geri dönün, kızlarım” dedi.
“Niçin benimle gelesiniz? Size koca olacak oğullarım olabilir
mi bundan sonra? **12** Dönün kızlarım, yolunuza gidin. Ben
kocaya varamayacak kadar yaşlandım. Umudum var desem,
bu gece kocaya varıp oğullar doğursam, **13** onlar büyüyene
kadar bekler miydiniz, kocaya varmaktan vazgeçer miydiniz?
Hayır, kızlarım! Benim acım sizinkinden de büyüktür. Çünkü RAB
beni felakete uğrattı.” **14** Gelinler yine hıçkıra hıçkıra ağlamaya
başladı. Sonunda Orpa kaynanasını öpüp vedalaştı, Rut'sa ona

sarılıp yanında kaldı. **15** Naomi Rut'a, “Bak, eltin kendi halkına, kendi ilahına dönüyor. Sen de onun ardından git” dedi. **16** Rut şöyle karşılık verdi: “Seni bırakıp geri dönmemi isteme! Sen nereye gidersen ben de oraya gideceğim, sen nerede kalırsan ben de orada kalacağım. Senin halkın benim halkım, senin Tanrın benim Tanrım olacak. **17** Sen nerede ölürsen ben de orada öleceğim ve orada gömüleceğim. Eğer ölümden başka bir nedenle senden ayrılırsam, RAB bana daha kötüsünü yapsın.” **18** Naomi, Rut'un kendisiyle gitmeye kesin kararlı olduğunu görünce üstelemekten vazgeçti. **19** Böylece ikisi Beytlehem'e kadar yola devam ettiler. Dönüşleri bütün kenti ayağa kaldırdı. Kadınlar birbirlerine, “Naomi bu mu?” diye sordular. **20** Naomi onlara, “Beni, Naomi değil, Mara diye çağırın” dedi. “Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Tanrı bana çok acı verdi. **21** Giderken her şeyim vardı, ama RAB beni eli boş döndürdü. Beni niçin Naomi diye çağırasınız ki? Görüyorsunuz, RAB beni sıkıntıya soktu, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı başıma felaket getirdi.” **22** İşte Naomi, Moavlı gelini Rut'la birlikte Moav topraklarından böyle döndü. Beytlehem'e gelişleri, arpanın biçilmeye başlandığı zamana rastlamıştı.

2 Naomi'nin Boaz adında bir akrabası vardı. Kocası Elimelek'in boyundan olan Boaz, ileri gelen, varlıklı bir adamdı. **2** Bir gün Moavlı Rut, Naomi'ye şöyle dedi: “İzin ver de tarlalara gideyim, iyiliksever bir adamın ardında başak devşireyim.” Naomi, “Git, kızım” diye karşılık verdi. **3** Böylece Rut gidip tarlalarda, orakçıların ardında başak devşirmeye başladı. Bir rastlantı sonucu, kendini Elimelek'in boyundan Boaz'ın tarlasında buldu. **4** Bu arada Beytlehem'den gelen Boaz orakçılara, “RAB sizinle olsun” diye seslendi. Onlar da, “RAB seni kutsasın”

karşılığını verdiler. **5** Boaz, orakçıların başında duran adamına,
“Kim bu genç kadın?” diye sordu. **6** Orakçıların başında duran
adam şu karşılığı verdi: “Naomi ile birlikte Moav topraklarından
gelen Moavlı genç kadın budur. **7** Bana gelip, ‘İzin ver de başak
devşireyim, orakçıların ardından gidip demetlerin arasındaki
artıkları toplayayım’ dedi. Sabahtan şimdiye kadar tarlada
çalışıp durdu, çardağın altında pek az dinlendi.” **8** Bunun
üzerine Boaz Rut'a, “Dinle, kızım” dedi, “Başak devşirmek için
başka tarlaya gitme; buradan ayrılma. Burada, benim hizmetçi
kızlarla birlikte kal. **9** Gözün, orakçıların biçtiği tarlada olsun;
kızların ardından git. Sana ilişmesinler diye adamlarıma buyruk
verdim. Susayınca var git, kuyudan çektikleri suyla doldurdukları
testilerden iç.” **10** Rut eğilip yüzüstü yere kapandı. Boaz'a,
“Bir yabancı olduğum halde bana neden yakınlık gösteriyor, bu
iyiliği yapıyorsun?” dedi. **11** Boaz şöyle karşılık verdi: “Kocanın
ölümünden sonra kaynanan için yaptığın her şey bana bir bir
anlatıldı. Anneni babanı, doğduğun ülkeyi bıraktın; önceden
hiç tanımadığın bir halkın arasına geldin. **12** RAB yaptıklarının
karşılığını versin. Kanatları altına sığınmak için kendisine geldiğin
İsrail'in Tanrısı RAB seni cömertçe ödüllendirsin.” **13** Rut, “Bana
çok iyi davrandın, efendim” dedi. “Kölelerinden biri olmadığım
halde, söylediğin sözlerle beni teselli ettin, yüreğimi okşadın.”
14 Yemek vakti gelince Boaz Rut'a, “Buraya yaklaş, ekmek al,
pekmeze batırıp ye” dedi. Rut varıp orakçıların yanına oturdu.
Boaz ona kavrulmuş başak verdi. Rut bir kısmını yedikten sonra
doydu, birazını da artırdı. **15** Başak devşirmek için kalkınca,
Boaz adamlarına, “Demetler arasında da başak devşirsin, ona
dokunmayın” diye buyurdu. **16** “Hatta onun için demetlerden
başak ayırıp yere bırakın da devşirsin. Sakın onu azarlamayın.”

17 Böylece Rut akşama dek tarlada başak devşirdi. Devşirdiği başakları dövünce bir efa kadar arpası oldu. **18** Bunu yüklenip kente döndü. Devşirdiklerini gören kaynanasına ayrıca, tarlada doyduktan sonra artırdığı başakları da çıkarıp verdi. **19** Naomi, "Bugün nerede başak devşirdin, nerede çalıştın?" diye sordu. "Sana bunca yakınlık göstermiş olan her kimse, kutsansın!" Rut tarlasında çalıştığı adamdan söz ederek kaynanasına, "Bugün tarlasında çalıştığım adamın adı Boaz" dedi. **20** Naomi gelinine, "RAB, sağ kalanlardan da ölmüşlerden de iyiliğini esirgemeyen Boaz'ı kutsasın" dedi. Sonra ekledi: "O adam akrabalarımızdan, yakın akrabalarımızdan biridir." **21** Moavlı Rut şöyle konuştu: "Üstelik bana, 'Adamlarım bütün biçme işini bitirinceye kadar onlarla birlikte kal' dedi." **22** Naomi, gelini Rut'a, "Kızım, onun kızlarıyla gitmen daha iyi. Başka bir tarlada sana zarar gelebilir" dedi. **23** Böylece Rut arpa ile buğday biçimi sonuna kadar Boaz'ın hizmetçi kızlarından ayrılmadı; başak devşirip kaynanasıyla oturmaya devam etti.

3 Kaynanası Naomi bir gün Rut'a, "Kızım, iyiliğin için sana rahat edeceğin bir yer aramam gerekmez mi?" dedi. **2** "Hizmetçileriyle birlikte bulunduğun Boaz akrabamız değil mi? Bak şimdi, bu akşam Boaz harman yerinde arpa savuracak. **3** Yıkan, kokular sürün, giyinip harman yerine git. Ama adam yemeyi içmeyi bitirene dek orada olduğunu belli etme. **4** Adam yatıp uyuduğunda, nerede yattığını belle; sonra gidip onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldır ve oracıkta yat. Ne yapman gerektiğini o sana söyler." **5** Rut ona, "Söylediğin her şeyi yapacağım" diye karşılık verdi. **6** Harman yerine giderek kaynanasının her dediğini yaptı. **7** Boaz yiyip içti, keyfi yerine geldi. Sonra harman yığınının dibinde uyumaya gitti. Rut da gizlice yaklaştı, onun ayaklarının

üzerindeki örtüyü kaldırıp yattı. **8** Gece yarısı adam ürktü; yattığı yerde dönünce ayaklarının dibinde yatan kadını ayrımsadı. **9** Ona, “Kimsin sen?” diye sordu. Kadın, “Ben kölen Rut'um” diye yanıtladı. “Kölenle evlen. Çünkü sen yakın akrabamızsın” dedi. **10** Boaz, “RAB seni kutsasın, kızım” dedi. “Bu son iyiliğin, ilkinden de büyük. Çünkü yoksul olsun, zengin olsun, gençlerin peşinden gitmedin. **11** Ve şimdi, korkma kızım; her istediğini yapacağım. Bütün kent halkı senin erdemli bir kadın olduğunu biliyor. **12** Yakın akrabanız olduğum doğrudur. Ama benden daha yakın biri var. **13** Geceyi burada geçir. Sabah olduğunda eğer adam senin için akrabalık görevini yaparsa ne âlâ, varsın yapsın. Ama o, akrabalık görevini yapmak istemezse, yaşayan RAB'be ant içerim ki, bu görevi ben üstlenirim. Sen sabaha kadar yat.” **14** Böylece Rut sabaha kadar Boaz'ın ayakları dibinde yattı. Ama ortalık insanların birbirini seçebileceği kadar aydınlanmadan önce kalktı. Çünkü Boaz, ‘Harman yerine kadın geldiği bilinmemeli’ demişti. **15** Boaz Rut'a, “Sırtındaki şalı çıkar, aç” dedi. Rut şalı açınca Boaz içine altı ölçek arpa boşaltıp onun sırtına yükledi. Sonra Rut kente döndü. **16** Rut geri dönünce kaynanası, “Nasıl geçti kızım?” diye sordu. Rut, Boaz'ın kendisi için yaptığı her şeyi anlattı. **17** Sonra ekledi: “‘Kaynanana eli boş dönme’ diyerek bana bu altı ölçek arpayı da verdi.” **18** Naomi, “Kızım, bu işin ne olacağını öğreninceye kadar evde kal” dedi. “Çünkü Boaz bugün bu işi bitirmeden rahat edemeyecek.”

4 Bu arada Boaz kent kapısına gidip oturdu. Sözünü ettiği yakın akraba oradan geçerken ona, “Arkadaş, gel şuraya otur” diye seslendi. Adam da varıp Boaz'ın yanına oturdu. **2** Sonra Boaz kentin ileri gelenlerinden on adam topladı. Onlara, “Siz de gelin, oturun” dedi. Adamlar da oturdular. **3** Boaz, yakın akrabadan

olan adama şöyle dedi: “Moav topraklarından dönmüş olan Naomi, akrabamız Elimelek'in tarlasını satıyor. **4** Ben de burada oturanların ve halkımın ileri gelenlerinin önünde bunu satın alman için durumu sana açayım dedim. Yakın akrabalık görevini yapmak istiyorsan, yap. Ama sen akrabalık görevini yerine getirmeyeceksen, söyle de bileyim. Çünkü bu görevi yapmak önce sana düşer. Senden sonra ben gelirim.” Adam, “Yakın akrabalık görevini ben yaparım” diye karşılık verdi. **5** Bunun üzerine Boaz, “Yalnız, tarlayı Naomi'den satın aldığın gün, ölen Mahlon'un adının bıraktığı mirasla sürmesi için dul eşi Moavlı Rut'u da almalısın” dedi. **6** Adam, “Bu durumda yakın akrabalık görevini yapamam; yaparsam kendi mirasımı tehlikeye atmış olurum” dedi. “Bana düşen akrabalık görevini sen yüklen. Çünkü ben yapamam.” **7** Eskiden İsrail'de akrabalık görevinin yerine getirildiğini ve mülk alım satımının onaylandığını göstermek için taraflardan biri çarığını çıkarıp ötekine verirdi. Alışverişi yasallaştırmanın yolu buydu. **8** Bu nedenle yakın akrabadan olan adam, “Sen kendin satın al” diyerek çarığını çıkarıp Boaz'a verdi. **9** Boaz, ileri gelenlere ve bütün halka, “Elimelek'in, Kilyon ile Mahlon'un bütün mülkünü Naomi'den satın aldığıma bugün siz tanık oldunuz” dedi. **10** “Mahlon'un dul karısı Moavlı Rut'u da kendime eş olarak alıyorum. Öyle ki, ölen Mahlon'un adı bıraktığı mirasla birlikte sürsün; kardeşlerinin arasından ve yaşadığı kentten adı silinmesin. Bugün siz buna tanık oldunuz.” **11** Kent kapısında bulunan bütün halk ve ileri gelenler, “Evet, biz tanığız” dediler. “RAB senin evine gelen kadını, İsrail soyunun o iki ana direğine –Rahel ve Lea'ya– benzer kılsın. Efrat boyunda varlıklı, Beytlehem'de ünlü olasın. **12** RAB'bin bu genç kadından sana vereceği çocuklarla senin soyun, Tamar'ın Yahuda'ya doğurduğu

Peres'in soyu gibi olsun.” **13** Böylece Boaz, Rut'u kendine eş
olarak aldı ve onunla birleşti. RAB'bin kutsamasıyla gebe kalan
Rut bir oğul doğurdu. **14** O zaman kadınlar Naomi'ye, “Bugün
seni yakın akrabasız bırakmamış olan RAB'be övgüler olsun.
Doğan çocuğun ünü İsrail'de yayılsın” dediler. **15** “O seni yaşama
döndürecek, yaşlılığında doyuracak. Çünkü onu, seni seven ve
senin için yedi oğuldan bile daha değerli olan gelinin doğurdu.”
16 Naomi çocuğu alıp bağrına bastı ve ona dadılık yaptı. **17**
Komşu kadınlar, “Naomi'nin bir oğlu oldu” diyerek çocuğa ad
koydular; ona, Ovet adını verdiler. Ovet, İşay'ın babası; İşay ise
Davut'un babasıdır. **18** Peres'in soyu şöyledir: Peres Hesron'un
babası, **19** Hesron Ram'ın babası, Ram Amminadav'ın babası,
20 Amminadav Nahşon'un babası, Nahşon Salmon'un babası, **21**
Salmon Boaz'ın babası, Boaz Ovet'in babası, **22** Ovet İşay'ın
babası, İşay da Davut'un babasıdır.

1 Samuel

1 Efrayim dağlık bölgesindeki Ramatayim Kasabası'nda
yaşayan, Efrayim oymağının Suf boyundan Yeroham oğlu Elihu
oğlu Tohu oğlu Suf oğlu Elkana adında bir adam vardı. **2**
Elkana'nın Hanna ve Peninna adında iki karısı vardı. Peninna'nın
çocukları olduğu halde, Hanna'nın çocuğu olmuyordu. **3** Elkana
Her Şeye Egemen RAB'be tapınıp kurban sunmak üzere her
yıl kendi kentinden Şilo'ya giderdi. Eli'nin RAB'bin kâhinleri
olan Hofni ve Pinehas adındaki iki oğlu da oradaydı. **4** Elkana
kurban sunduğu gün karısı Peninna'ya ve oğullarıyla kızlarına
etten birer pay verirken, **5** Hanna'ya iki pay verirdi. Çünkü RAB
Hanna'nın rahmini kapamasına karşın, Elkana onu severdi. **6**
Ama RAB Hanna'nın rahmini kapadığından, kuması Peninna
Hanna'yı öfkelendirmek için ona sürekli sataşırdı. **7** Bu yıllarca
böyle sürdü. Hanna RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde kuması
ona sataşırdı. Böylece Hanna ağlar, yemek yemezdi. **8** Kocası
Elkana, "Hanna, neden ağlıyorsun, neden yemek yemiyorsun?"
derdi, "Neden bu kadar üzgünsün? Ben senin için on oğuldan
daha iyi değil miyim?" **9** Bir gün onlar Şilo'da yiyip içtikten
sonra, Hanna kalktı. Kâhin Eli RAB'bin Tapınağı'nın kapı sövesi
yanındaki sandalyede oturuyordu. **10** Hanna, gönlü buruk, acı
acı ağlayarak RAB'be yakardı **11** ve şu adağı adadı: "Ey Her
Şeye Egemen RAB, kulunun üzüntüsüne gerçekten bakıp beni
anımsar, kulunu unutmayıp bana bir erkek çocuk verirsen,
yaşamı boyunca onu sana adayacağım. Onun başına hiç ustura
değmeyecek." **12** Hanna RAB'be yakarışını sürdürürken, Eli
onun dudaklarını gözetliyordu. **13** Hanna içinden yakarıyor,
yalnız dudakları kımıldıyor, sesi duyulmuyordu. Bu yüzden Eli,
Hanna'yı sarhoş sanarak, **14** "Sarhoşluğunu ne zamana dek

sürdüreceksin? Artık şarabı bırak" dedi. **15** Hanna, "Ah, öyle değil efendim!" diye yanıtladı, "Ben yüreği acılarla dolu bir kadınım. Ne şarap içtim, ne de başka bir içki. Sadece yüreğimi RAB'be döküyordum. **16** Kulunu kötü bir kadın sanma. Yakarışımı şimdiye dek sürdürmemin nedeni çok kaygılı, üzüntülü olmamdır." **17** Eli, "Öyleyse esenlikle git" dedi, "İsrail'in Tanrısı dileğini yerine getirsin." **18** Hanna, "Senin gözünde lütuf bulayım" deyip yoluna gitti. Sonra yemek yedi. Artık üzgün değildi. **19** Ertesi sabah erkenden kalkıp RAB'be tapındılar. Ondan sonra Rama'daki evlerine döndüler. Elkana karısı Hanna'yla birleşti ve RAB Hanna'yı anımsadı. **20** Zamanı gelince Hanna gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. "Onu RAB'den diledim" diyerek adını Samuel koydu. **21** Elkana RAB'be yıllık kurbanını ve adağını sunmak üzere ev halkıyla birlikte Şilo'ya gitti. **22** Ama Hanna gitmedi. Kocasına, "Çocuk sütten kesildikten sonra onu RAB'bin hizmetinde bulunmak üzere götüreceğim. Yaşamı boyunca orada kalacak" dedi. **23** Kocası Elkana, "Nasıl istersen öyle yap" diye karşılık verdi, "Çocuk sütten kesilinceye dek burada kal. RAB sözünü yerine getirsin." Böylece Hanna oğlu sütten kesilinceye dek evde kalıp onu emzirdi. **24** Küçük çocuk sütten kesildikten sonra Hanna üç yaşında bir boğa, bir efa un ve bir tulum şarap alarak onu kendisiyle birlikte RAB'bin Şilo'daki tapınağına götürdü. **25** Boğayı kestikten sonra çocuğu Eli'ye getirdiler. **26** Hanna, "Ey efendim, yaşamın hakkı için derim ki, burada yanında durup RAB'be yakaran kadınım ben" dedi, **27** "Bu çocuk için yakarmıştım; RAB dileğimi yerine getirdi. **28** Ben de onu RAB'be adıyorum. Yaşamı boyunca RAB'be adanmış kalacaktır." Sonra orada RAB'be tapındılar.

2 Hanna şöyle dua etti: “Yüreğim RAB'de bulduğum sevinçle
coşuyor; Gücümü yükselten RAB'dir. Düşmanlarımın karşısında
övünüyor, Kurtarışınla seviniyorum! **2** Kutsallıkta RAB'bin benzeri
yok, Evet, senin gibisi yok, ya RAB! Tanrımız gibi dayanak yok.
3 Artık büyük konuşmayın, Ağzınızdan küstahça sözler çıkmasın.
Çünkü RAB her şeyi bilen Tanrı'dır; O'dur davranışları tartan. **4**
Güçlülerin yayları kırılır; Güçsüzlerse güçle donatılır. **5** Toklar
yiyecek uğruna gündelikçi olur, Açlar doyurulur. Kısır kadın yedi
çocuk doğururken, Çok çocuklu kadın kimsesiz kalır. **6** RAB
öldürür de diriltir de, Ölüler diyarına indirir ve çıkarır. **(Sheol h7585)**
7 O kimini yoksul, kimini varsıl kılar; Kimini alçaltır, kimini yükseltir.
8 Düşkünü yerden kaldırır, Yoksulu çöplükten çıkarır; Soylularla
oturtsun Ve kendilerine onur tahtını miras olarak bağışlasın
diye. Çünkü yeryüzünün temelleri RAB'bindir, O dünyayı onların
üzerine kurmuştur. **9** RAB sadık kullarının adımlarını korur,
Ama kötüler karanlıkta susturulur. Çünkü güçle zafere ulaşamaz
insan. **10** RAB'be karşı gelenler paramparça olacak, RAB onlara
karşı gökleri gürletecek, Bütün dünyayı yargılayacak, Kralını
güçle donatacak, Meshettiği kralın gücünü yükseltecek.” **11**
Sonra Elkana Rama'ya, evine döndü. Küçük Samuel ise Kâhin
Eli'nin gözetiminde RAB'bin hizmetinde kaldı. **12** Eli'nin oğulları
değersiz kişilerdi. RAB'bi ve kâhinlerin halkla ilgili kurallarını
önemsemiyorlardı. Biri sunduğu kurbanın etini haşlarken, kâhinin
hizmetkârı elinde üç dişli büyük bir çatalla gelir, **14** çatalı
kap, tencere, tava ya da kazana daldırırdı. Çatalla çıkarılan
her şey kâhin için ayırılırdı. Şilo'ya gelen İsrailliler'in hepsine
böyle davranırlardı. **15** Üstelik kurbanın yağları yakılmadan
önce, kâhinin hizmetkârı gelip kurban sunan adama, “Kâhine
kızartmalık et ver. Senden haşlanmış et değil, çiğ et alacak”

derdi. **16** Kurban sunan, “Önce hayvanın yağları yakılmalı, sonra dilediğin kadar al” diyecek olsa, hizmetkâr, “Hayır, şimdi vereceksin, yoksa zorla alırım” diye karşılık verirdi. **17** Gençlerin RAB'be karşı işledikleri günah çok büyüktü; çünkü RAB'be sunulan sunuları küçümsüyorlardı. **18** Bu arada genç Samuel, keten efod giymiş, RAB'bin önünde hizmet ediyordu. **19** Yıllık kurbanı sunmak için annesi her yıl kocasıyla birlikte oraya gider, diktiği cüppeyi oğluna getirirdi. **20** Kâhin Eli de, Elkana ile karısına iyi dilekte bulunarak, “Dilediği ve RAB'be adadığı çocuğun yerine RAB sana bu kadından başka çocuklar versin” derdi. Bundan sonra evlerine dönerlerdi. **21** RAB'bin lütfuna eren Hanna gebe kalıp üç erkek, iki kız daha doğurdu. Küçük Samuel ise RAB'bin hizmetinde büyüdü. **22** Eli artık çok yaşlanmıştı. Oğullarının İsrailliler'e bütün yaptıklarını, Buluşma Çadırı'nın girişinde görevli kadınlarla düşüp kalktıklarını duymuştu. **23** Onlara, “Neden böyle şeyler yapıyorsunuz?” dedi, “Yaptığınız kötülükleri herkesten işitiyorum. **24** Olmaz bu, oğullarım! RAB'bin halkı arasında yayıldığını duyduğum haber iyi değil. **25** İnsan insana karşı günah işlerse, Tanrı onun için aracılık eder. Ama RAB'be karşı günah işleyeni kim savunacak?” Ne var ki, onlar babalarının sözünü dinlemediler. Çünkü RAB onları öldürmek istiyordu. **26** Bu arada giderek büyüyen genç Samuel RAB'bin de halkın da beğenisini kazanmaktaydı. **27** O sıralarda bir Tanrı adamı Eli'ye gelip şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Atan ve soyu Mısır'da firavunun halkına kölelik ederken kendimi onlara açıkça göstermedim mi? **28** Sunağıma çıkması, buhur yakıp önümde efod giymesi için bütün İsrail oymakları arasından yalnız atanı kendime kâhin seçtim. Üstelik İsrailliler'in yakılan bütün sunularını da atanın soyuna verdim. **29** Öyleyse neden konutum için buyurduğum

kurbanı ve sunuyu küçümsüyorsunuz? Halkım İsrail'in sunduğu bütün sunuların en iyi kısımlarıyla kendinizi semirterek neden oğullarını benden daha çok önemsiyorsun?' **30** "Bu nedenle İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Gerçekten, ailen ve atanın soyu sonsuza dek bana hizmet edecekler demiştim.' Ama şimdi RAB şöyle buyuruyor: 'Bu benden uzak olsun! Beni onurlandıranı ben de onurlandırırım. Ama beni saymayan küçük düşürülecek. **31** Soyundan hiç kimsenin yaşlanacak kadar yaşamaması için senin ve atanın soyunun gücünü kıracağım günler yaklaşıyor. **32** İsrail'e yapılacak bütün iyiliğe karşın, sen konutumda sıkıntı göreceksin. Artık soyundan hiç kimse yaşlanacak kadar yaşamayacak. **33** Sunağımdan bütün soyunu yok edeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan kör olacak, yüreği yanacak. Ama soyundan gelenlerin hepsi kılıçla ölecekler. **34** İki oğlun Hofni ile Pinehas'ın başına gelecek olay senin için bir belirti olacak: İkisi de aynı gün ölecek. **35** İsteklerimi ve amaçlarımı yerine getirecek güvenilir bir kâhin çıkaracağım kendime. Onun soyunu sürdüreceğim; o da meshettiğim kişinin önünde sürekli hizmet edecek. **36** Ailenden sağ kalan herkes bir parça gümüş ve bir somun ekmek için gelip ona boyun eğecek ve, Ne olur, karın tokluğuna beni herhangi bir kâhinlik görevine ata! diye yalvaracak.'"

3 Genç Samuel Eli'nin yönetimi altında RAB'be hizmet ediyordu. O günlerde RAB'bin sözü seyrek geliyordu; görümler de azalmıştı. **2** Bir gece Eli yatağında uyuyordu. Gözleri öyle zayıflamıştı ki, güçlükle görebiliyordu. **3** Samuel ise RAB'bin Tapınağı'nda, Tanrı'nın Sandığı'nın bulunduğu yerde uyuyordu. Tanrı'nın kandili daha sönmemişti. **4** RAB Samuel'e seslendi. Samuel, "Buradayım" diye karşılık verdi. **5** Ardından Eli'ye koşup, "Beni

çağırdın, işte buradayım” dedi. Ama Eli, “Ben çağırmadım, dön
yat” diye karşılık verdi. Samuel de dönüp yattı. **6** RAB yine,
“Samuel!” diye seslendi. Samuel kalkıp Eli'ye gitti ve, “İşte,
buradayım, beni çağırdın” dedi. Eli, “Çağırmadım, oğlum” diye
karşılık verdi, “Dön yat.” **7** Samuel RAB'bi daha tanımıyordu;
RAB'bin sözü henüz ona açıklanmamıştı. **8** RAB yine üçüncü kez
Samuel'e seslendi. Samuel kalkıp Eli'ye gitti. “İşte buradayım,
beni çağırdın” dedi. O zaman Eli genç Samuel'e RAB'bin
seslendiğini anladı. **9** Bunun üzerine Samuel'e, “Git yat” dedi,
“Sana yine seslenirse, ‘Konuş, ya RAB, kulun dinliyor’ dersin.”
Samuel gidip yerine yattı. **10** RAB gelip orada durdu ve önceki
gibi, “Samuel, Samuel!” diye seslendi. Samuel, “Konuş, kulun
dinliyor” diye yanıtladı. **11** RAB Samuel'e şöyle dedi: “Ben İsrail'de
her duyanı şaşkına çevirecek bir şey yapmak üzereyim. **12** O gün
Eli'nin ailesine karşı söylediğim her şeyi baştan sona dek yerine
getireceğim. **13** Çünkü farkında olduğu günahtan ötürü ailesini
sonsuza dek yargılayacağımı Eli'ye bildirdim. Oğulları Tanrı'ya
saygısızlık ettiler. Eli de onlara engel olmadı. **14** Bu nedenle,
‘Eli'nin ailesinin günahı hiçbir zaman kurban ya da sunuyla bile
bağışlanmayacaktır’ diyerek Eli'nin ailesi hakkında ant içtim.”
15 Samuel sabaha kadar yattı, sonra RAB'bin Tapınağı'nın
kapılarını açtı. Gördüğü görümü Eli'ye söylemekten çekiniyordu.
16 Ama Eli ona, “Oğlum Samuel!” diye seslendi. Samuel, “İşte
buradayım” diye yanıtladı. **17** Eli, “RAB sana neler söyledi?”
diye sordu, “Lütfen benden gizleme. Sana söylediklerinden birini
bile benden gizlersen, Tanrı sana aynısını, hatta daha kötüsünü
yapsın!” **18** Bunun üzerine Samuel hiçbir şey gizlemeden ona her
şeyi anlattı. Eli de, “O RAB'dir, gözünde iyi olanı yapsın” dedi.
19 Samuel büyürken RAB onunla birlikteydi. RAB ona verdiği

sözlerin hiçbirinin boşa çıkmasına izin vermedi. **20** Samuel'in RAB'bin bir peygamberi olarak onaylandığını Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrail anladı. **21** RAB Şilo'da görünmeyi sürdürdü. Orada sözü aracılığıyla kendisini Samuel'e tanıttı.

4 Samuel'in sözü bütün İsrail'de yayıldı. İsrailliler Filistliler'le savaşmak üzere yola çıktılar. İsrailliler Even-Ezer'de, Filistliler de Afek'te ordugah kurdu. **2** Filistliler İsrail'e karşı savaş düzenine girdiler. Savaş her yere yayılınca, Filistliler İsrailliler'i bozguna uğrattı. Savaş alanında dört bine yakın İsrailli'yi öldürdüler. **3** Askerler ordugaha dönünce, İsrail'in ileri gelenleri, "Neden bugün RAB bizi Filistliler'in önünde bozguna uğrattı?" diye sordular, "RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı Şilo'dan buraya getirelim ki, aramıza geldiğinde bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın." **4** Halk Şilo'ya adamlar gönderdi. Keruvlar arasında taht kurmuş, Her Şeye Egemen RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı oradan getirdiler. Eli'nin iki oğlu, Hofni ile Pinehas da Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nın yanındaydılar. **5** RAB'bin Antlaşma Sandığı ordugaha varınca, bütün İsrailliler öyle yüksek sesle bağırdılar ki, yer yerinden oynadı. **6** Filistliler bağrışmaları duyunca, "İbraniler'in ordugahındaki bu yüksek bağrışmaların anlamı ne?" diye sordular. RAB'bin Sandığı'nın ordugaha getirildiğini öğrenince, **7** korkarak, "Tanrılar ordugaha gelmiş" dediler, "Vay başımıza! Daha önce buna benzer bir olay olmamıştı. **8** Vay başımıza! Bu güçlü tanrıların elinden bizi kim kurtarabilir? Çölde Mısırlılar'ı her tür belaya çarptıran tanrılar bunlar. **9** Güçlü olun, ey Filistliler! Yiğitçe davranın! Yoksa, İbraniler size nasıl boyun eğdiyse, siz de onlara öyle boyun eğeceksiniz. Bu yüzden yiğitçe davranın ve savaşın!" **10** Böylece Filistliler savaşıp İsrailliler'i bozguna uğrattılar. İsrailliler'in hepsi evlerine kaçtı.

Yenilgi öyle büyüktü ki, İsrailliler otuz bin yaya asker yitirdi, **11** Tanrı'nın Sandığı alındı, Eli'nin iki oğlu, Hofni ile Pinehas öldü. **12** Benyaminli bir adam savaş alanından koşarak aynı gün Şilo'ya ulaştı. Giysileri yırtılmış, başı toz toprak içindeydi. **13** Adam Şilo'ya vardığında, Tanrı'nın Sandığı için yüreği titreyen Eli, yol kenarında bir sandalyeye oturmuş, kaygıyla bekliyordu. Adam kente girip olup bitenleri anlatınca, kenttekilerin tümü haykırdı. **14** Eli haykırışları duyunca, "Bu gürültünün anlamı ne?" diye sordu. Adam olanları Eli'ye bildirmek için hemen onun yanına geldi. **15** O sırada Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri zayıflamış, göremiyordu. **16** Adam Eli'ye, "Ben savaş alanından geliyorum" dedi, "Savaş alanından bugün kaçtım." Eli, "Ne oldu, oğlum?" diye sordu. **17** Haber getiren adam şöyle yanıtladı: "İsrailliler Filistliler'in önünden kaçtı. Askerler büyük bir yenilgiye uğradı. İki oğlun, Hofni'yle Pinehas öldü. Tanrı'nın Sandığı da ele geçirildi." **18** Adam Tanrı'nın Sandığı'ndan söz edince, Eli sandalyeden geriye, kapının yanına düştü. Yaşlı ve şişman olduğundan boynu kırılıp öldü. İsrail halkını kırk yıl süreyle yönetmişti. **19** Eli'nin gelini –Pinehas'ın karısı– gebeydi, doğurmak üzereydi. Tanrı'nın Sandığı'nın ele geçirildiğini, kayınbabasıyla kocasının öldüğünü duyunca birden sancıları tuttu, yere çömelip doğurdu. **20** Ölmek üzereyken ona yardım eden kadınlar, "Korkma, bir oğlun oldu" dediler. Ama o aldırmadı, karşılık da vermedi. **21** Tanrı'nın Sandığı ele geçirilmiş, kayınbabasıyla kocası ölmüştü. Bu yüzden, "Yücelik İsrail'den ayrıldı!" diyerek çocuğa İkavot adını verdi. **22** "Yücelik İsrail'den ayrıldı!" dedi, "Çünkü Tanrı'nın Sandığı ele geçirildi."

5 Filistliler, Tanrı'nın Sandığı'nı ele geçirdikten sonra, onu Even-Ezer'den Aşdot'a götürdüler. **2** Tanrı'nın Sandığı'nı Dagon

Tapınağı'na taşıyıp Dagon heykelinin yanına yerleştirdiler.
3 Ertesi gün erkenden kalkan Aşdotlular, Dagon'u RAB'bin
Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Dagon'u alıp
yerine koydular. **4** Ama ertesi sabah erkenden kalktıklarında,
Dagon'u yine RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüş
buldular. Bu kez Dagon'un başıyla iki eli kırılmış, eşiğin üzerinde
duruyordu; yalnızca gövdesi kalmıştı. **5** Dagon kâhinleri de,
Aşdot'taki Dagon Tapınağı'na bütün gelenler de bu yüzden
bugün de tapınağın eşiğine basmıyorlar. **6** RAB Aşdotlular'ı
ve çevrelerindeki halkı ağır biçimde cezalandırdı; onları urlarla
cezalandırıp sıkıntıya soktu. **7** Aşdotlular olup bitenleri görünce,
"İsrail Tanrısı'nın Sandığı yanımızda kalmamalı; çünkü O bizi de,
ilahımız Dagon'u da ağır bir biçimde cezalandırıyor" dediler. **8**
Bunun üzerine ulaklar gönderip bütün Filist beylerini çağırttılar
ve, "İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı ne yapalım?" diye sordular.
Filist beyleri, "İsrail Tanrısı'nın Sandığı Gat'a götürülsün" dediler.
Böylece İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı Gat'a götürdüler. **9** Ama
sandık oraya götürüldükten sonra, RAB o kenti de cezalandırdı.
Kenti çok büyük bir korku sardı. RAB kent halkını, büyük
küçük herkesi urlarla cezalandırdı. **10** Bu yüzden Tanrı'nın
Sandığı'nı Ekron'a gönderdiler. Tanrı'nın Sandığı kente girer
girmez Ekronlular, "Bizi ve halkımızı yok etmek için İsrail
Tanrısı'nın Sandığı'nı bize getirdiler!" diye bağırdılar. **11** Bütün
Filist beylerini toplayarak, "İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı buradan
uzaklaştırın" dediler, "Sandık yerine geri gönderilsin; öyle ki, bizi
de halkımızı da yok etmesin." Çünkü kentin her yanını ölüm
korkusu sarmıştı. Tanrı'nın onlara verdiği ceza çok ağırdı. **12** Sağ
kalanlarda urlar çıktı. Kent halkının haykırışı göklere yükseldi.

6 RAB'bin Sandığı Filist ülkesinde yedi ay kaldıktan sonra,
2 Filistliler kâhinlerle falcıları çağırtıp, “RAB'bin Sandığı'nı
ne yapalım? Onu nasıl yerine göndereceğimizi bize bildirin”
dediler. **3** Kâhinlerle falcılar, “İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı geri
göndereceksiniz, boş göndermeyin” diye yanıtladılar, “O'na bir
suç sunusu sunmalısınız. O zaman iyileşecek ve O'nun sizi
neden sürekli cezalandırdığını anlayacaksınız.” **4** Filistliler, “Ona
suç sunusu olarak ne göndermeliyiz?” diye sordular. Kâhinlerle
falcılar, “Suç sununuz Filist beylerinin sayısına göre beş altın ur ve
beş altın fare olsun” diye yanıtladılar, “Çünkü aynı bela hepinizin
de, beylerinizin de üzerindedir. **5** Onun için, urların ve ülkeyi
yıkan farelerin benzerlerini yapın. Böylelikle İsrail'in Tanrısı'nı
onurlandırın. Belki sizin, ilahlarınızın ve ülkenizin üzerindeki
cezayı hafifletir. **6** Neden Mısırlılar'ın ve firavunun yaptığı gibi inat
ediyorsunuz? Tanrı Mısırlılar'ı alaya aldıktan sonra, İsrail halkının
Mısır'dan çıkması için onları serbest bırakmadılar mı? **7** “Şimdi
yeni bir arabayla boyunduruk vurulmamış, süt veren iki inek
hazırlayın. İnekleri arabaya koşun; buzağılarını artlarından ayırıp
ahıra götürün. **8** RAB'bin Sandığı'nı alıp arabaya koyun; suç
sunusu olarak O'na göndereceğiniz altın eşyaları da bir kutuya
koyup yanına yerleştirin. Sonra bırakın arabayı yoluna gitsin. **9**
Ama ardından gözetleyin. Eğer kendi ülkesine, Beytşemeş'e
giden yoldan ilerlerse, demek ki, üzerimize bu büyük yıkımı
getiren O'dur. Yoksa bu yıkımın O'ndan gelmediğini, bize bir
rastlantı olduğunu anlayacağız.” **10** Adamlar denileni yaptılar.
Süt veren iki inek getirip arabaya koştular, buzağılarını da
ahıra kapadılar. **11** İçinde farelerle urların altın benzerlerinin
bulunduğu kutuyu RAB'bin Sandığı'yla birlikte arabaya koydular.
12 İnekler dosdoğru Beytşemeş yolundan gittiler. Sağa sola

sapmadan, böğüre böğüre ana yoldan ilerlediler. Filist beyleri onları Beytşemeş sınırına dek izledi. **13** O sırada Beytşemeşliler vadide buğday biçiyorlardı. Gözlerini kaldırıp sandığı görünce sevindiler. **14** Beytşemeşli Yeşu'nun tarlasına giren araba oradaki büyük bir taşın yanında durdu. Beytşemeşliler arabanın odununu yardılar, inekleri de RAB'be yakmalık sunu olarak sundular. **15** Levililer RAB'bin Sandığı'nı ve içinde altın eşyaların bulunduğu yanındaki kutuyu indirip büyük taşın üzerine koymuşlardı. O gün Beytşemeşliler RAB'be yakmalık sunular sunup kurbanlar kestiler. **16** Filistliler'in beş beyi olup bitenleri gördükten sonra aynı gün Ekron'a döndüler. **17** Filistliler Aşdot, Gazze, Aşkelon, Gat ve Ekron kentleri için RAB'be suç sunusu olarak ur biçiminde birer altın gönderdiler. **18** Altın farelerse, surlu kentlerle çevre köyler dahil beş Filistli beye ait kentlerin sayısı kadardı. Beytşemeşli Yeşu'nun tarlasında RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın üzerine konduğu büyük taş tanık olarak bugün de duruyor. **19** RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın içine baktıkları için, RAB Beytşemeşliler'den bazılarını cezalandırıp yetmiş kişiyi yok etti. Halk RAB'bin başlarına getirdiği bu büyük yıkımdan dolayı yas tuttu. **20** Beytşemeşliler, “Bu kutsal Tanrı'nın, RAB'bin önünde kim durabilir? Bizden sonra kime gidecek?” diyorlardı. **21** Sonunda Kiryat-Yearim'de oturanlara ulaklar göndererek, “Filistliler RAB'bin Sandığı'nı geri getirdiler; gelin, onu alıp götürün” dediler.

7 Bunun üzerine Kiryat-Yearim halkı varıp RAB'bin Sandığı'nı aldı. Onu Avinadav'ın tepedeki evine götürdüler. RAB'bin Antlaşma Sandığı'na bakması için Avinadav oğlu Elazar'ı görevlendirdiler. **2** Sandık uzun bir süre, yirmi yıl boyunca Kiryat-Yearim'de kaldı. Bu arada bütün İsrail halkı RAB'bin özlemini çekti. **3** Samuel İsrail halkına şöyle dedi: “Eğer bütün yüreğinizle

RAB'be dönmeye istekliyseniz, yabancı ilahları ve Aştoret'in putlarını aranızdan kaldırın. Kendinizi RAB'be adayıp yalnız O'na kulluk edin. RAB de sizi Filistliler'in elinden kurtaracaktır.”
4 Bunun üzerine İsrailliler Baal'ın ve Aştoret'in putlarını atıp yalnızca RAB'be kulluk etmeye başladılar. **5** O zaman Samuel, “Bütün İsrail halkını Mispa'da toplayın, ben de sizin için RAB'be yakaracağım” dedi. **6** Mispa'da toplanan İsrailliler kuyudan su çekip RAB'bin önüne döktüler. O gün oruç tuttular ve, “RAB'be karşı günah işledik” dediler. Samuel Mispa'da İsrail halkına önderlik etti. **7** Filistliler İsrail halkının Mispa'da toplandığını duydular. Filist beyleri İsrailliler'e karşı savaşmaya çıktılar. İsrailliler bunu duyunca Filistliler'den korktular. **8** Samuel'e, “Bizi Filistliler'in elinden kurtarması için Tanrımız RAB'be yakarmayı bırakma” dediler. **9** Bunun üzerine Samuel bir süt kuzusu alıp RAB'be tümüyle yakmalık sunu olarak sundu ve İsrailliler adına RAB'be yakardı. RAB de ona karşılık verdi. **10** Samuel yakmalık sunuyu sunarken, Filistliler, İsrailliler'e saldırmak üzere yaklaşmışlardı. Ama RAB o an korkunç bir sesle gürleyerek Filistliler'i öyle şaşkına çevirdi ki, İsrailliler'in önünde bozguna uğradılar. **11** Mispa'dan çıkan İsrailliler Filistliler'i Beytkar'ın altına kadar kovalayıp öldürdüler. **12** Samuel bir taş alıp Mispa ile Şen arasına dikti. “RAB buraya kadar bize yardım etmiştir” diyerek taşa Even-Ezer adını verdi. **13** Yenilgiye uğrayan Filistliler bir daha İsrail topraklarına saldırmadılar. Samuel yaşadığı sürece RAB Filistliler'in saldırmasını engelledi. **14** Ekron'dan Gat'a kadar Filistliler'in ele geçirdiği kentler İsrail'e geri verildi. Bunun yanısıra İsrail'in sınır toprakları da Filistliler'in elinden kurtarıldı. İsrailliler'le Amorlular arasında ise barış vardı. **15** Samuel yaşadığı sürece İsrail'e önderlik yaptı. **16** Her yıl gidip Beytel'i, Gilgal'ı, Mispa'yı

dolaşır, bu kentlerden İsrail'i yönetirdi. **17** Sonra Rama'daki evine
döner, İsrail'i oradan yönetirdi. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

8 Samuel yaşlanınca oğullarını İsrail'e önder atadı. **2** Beer-
Şeva'da görev yapan ilk oğlunun adı Yoel, ikinci oğlunun adıysa
Aviya'ydı. **3** Ama oğulları onun yolunda yürümediler. Tersine,
haksız kazanca yönelip rüşvet alır, yargıda yan tutarlardı.
4 Bu yüzden İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanıp Rama'ya,
Samuel'in yanına vardılar. **5** Ona, "Bak, sen yaşlandın" dediler,
"Oğulların da senin yolunda yürümüyor. Şimdi, öteki uluslarda
olduğu gibi, bizi yönetecek bir kral ata." **6** Ne var ki, "Bizi
yönetecek bir kral ata" demeleri Samuel'in hoşuna gitmedi.
Samuel RAB'be yakardı. **7** RAB, Samuel'e şu karşılığı verdi:
"Halkın sana bütün söylediklerini dinle. Çünkü reddettikleri
sen değilsin; kralları olarak beni reddettiler. **8** Onları Mısır'dan
çıkardığım günden bu yana bütün yaptıklarının aynısını sana da
yapıyorlar. Beni bırakıp başka ilahlara kulluk ettiler. **9** Şimdi onları
dinle. Ancak onları açıkça uyar ve kendilerine krallık yapacak
kişinin onları nasıl yöneteceğini söyle." **10** Samuel kendisinden
kral isteyen halka RAB'bin bütün söylediklerini bildirdi: **11**
"Size krallık yapacak kişinin yönetimi şöyle olacak: Oğullarınızı
alıp savaş arabalarında ve atlı birliklerinde görevlendirecek.
Onun savaş arabalarının önünde koşacaklar. **12** Bazılarını
biner, bazılarını ellişer kişilik birliklere komutan atayacak.
Kimisini toprağını sürüp ekinini biçmek, kimisini de silahların ve
savaş arabalarının donatımını yapmak için görevlendirecek. **13**
Kızlarınızı ıtriyatçı, aşçı, fırıncı olmak üzere alacak. **14** Seçkin
tarlalarınızı, bağlarınızı, zeytinliklerinizi alıp hizmetkârlarına
verecek. **15** Tahıllarınızın, üzümlerinizin ondalığını alıp saray
görevlileriyle öbür hizmetkârlarına dağıtacak. **16** Kadın erkek

kölelerinizi, seçkin boğalarınızı, eşeklerinizi alıp kendi işinde çalıştıracak. **17** Sürülerinizin de ondalığını alacak. Sizler ise onun köleleri olacaksınız. **18** Bunlar gerçekleştiğinde, seçtiğiniz kral yüzünden feryat edeceksiniz. Ama RAB o gün size karşılık vermeyecek." **19** Ne var ki, halk Samuel'in sözünü dinlemek istemedi. "Hayır, bizi yönetecek bir kral olsun" dediler, **20** "Böylece biz de bütün uluslar gibi olacağız. Kralımız bizi yönetecek, önümüzden gidip savaşlarımızı sürdürecek." **21** Halkın bütün söylediklerini dinleyen Samuel, bunları RAB'be aktardı. **22** RAB Samuel'e, "Onların sözünü dinle ve başlarına bir kral ata" diye buyurdu. Bunun üzerine Samuel İsrailliler'e, "Herkes kendi kentine dönsün" dedi.

9 Benyamin oymağından Afiyah oğlu Bekorat oğlu Seror oğlu Aviel oğlu Kiş adında bir adam vardı. Benyaminli Kiş sözü geçen biriydi. **2** Saul adında genç, yakışıklı bir oğlu vardı. İsrail halkı arasında ondan daha yakışıklısı yoktu. Boyu herkesten bir baş daha uzundu. **3** Bir gün Saul'un babası Kiş'in eşekleri kayboldu. Kiş, oğlu Saul'a, "Hizmetkârlardan birini yanına al da git, eşekleri ara" dedi. **4** Saul Efrayim dağlık bölgesinden geçip Şalişa topraklarını dolaştı. Ama eşekleri bulamadılar. Şaalim bölgesine geçtiler. Eşekler orada da yoktu. Sonra Benyamin bölgesinden geçtilerse de, hayvanları bulamadılar. **5** Suf bölgesine varınca, Saul yanındaki hizmetkârına, "Haydi dönelim! Yoksa babam eşekleri düşünmekten vazgeçip bizim için kaygılanmaya başlar" dedi. **6** Hizmetkâr, "Bak, bu kentte saygın bir Tanrı adamı vardır" diye karşılık verdi, "Bütün söyledikleri bir bir yerine geliyor. Şimdi ona gidelim. Belki gideceğimiz yolu o bize gösterir." **7** Saul, "Gidersek, adama ne götüreceğiz?" dedi, "Torbalarımızdaki ekmek tükendi. Tanrı adamına götürecek bir armağanımız yok.

Neyimiz kaldı ki?” **8** Hizmetkâr, “Bak, bende çeyrek şekel gümüş
var” diye karşılık verdi, “Gideceğimiz yolu bize göstermesi için
bunu Tanrı adamına vereceğim.” **9** –Eskiden İsrail'de biri Tanrı'ya
bir şey sormak istediğinde, “Haydi, biliciye gidelim” derdi. Çünkü
bugün peygamber denilene o zaman bilici denirdi.– **10** Saul
hizmetkârına, “İyi, haydi gidelim” dedi. Böylece Tanrı adamının
yaşadığı kente gittiler. **11** Yokuştan kente doğru çıkarlarken,
kuyudan su çekmeye giden kızlarla karşılaştılar. Onlara, “Bilici
burada mı?” diye sordular. **12** Kızlar, “Evet, ilerde” diye karşılık
verdiler, “Şimdi çabuk davranın. Kentimize bugün geldi. Çünkü
halk bugün tapınma yerinde bir kurban sunacak. **13** Kente
girer girmez, yemek için tapınma yerine çıkmadan önce onu
bulacaksınız. Kurbanı o kutsayacağı için, kendisi gelmeden halk
yemek yemez. Çağrılı olanlar o geldikten sonra yemeye başlar.
Şimdi gidin, onu hemen bulursunuz.” **14** Saul'la hizmetkârı kente
gittiler. Kente girdiklerinde, tapınma yerine çıkmaya hazırlanan
Samuel onlara doğru ilerliyordu. **15** Saul gelmeden bir gün
önce RAB Samuel'e şunu açıklamıştı: **16** “Yarın bu saatlerde
sana Benyamin bölgesinden birini göndereceğim. Onu halkım
İsrail'in önderi olarak meshedeceksin. Halkımı Filistliler'in elinden
o kurtaracak. Halkımın durumuna baktım; çünkü haykırışları
bana ulaştı.” **17** Samuel Saul'u görünce, RAB, “İşte sana sözünü
ettiğim adam!” dedi, “Halkıma o önderlik edecek.” **18** Saul kent
kapısında duran Samuel'e yaklaştı. “Bilicinin evi nerede, lütfen
söyler misin?” dedi. **19** Samuel, “Bilici benim” diye yanıtladı,
“Önümden tapınma yerine çıkın. Bugün benimle birlikte yemek
yiyeceksiniz. Yarın sabah düşündüğün her şeyi sana bildirip
seni geri gönderirim. **20** Üç gün önce kaybolan eşeklerin için
kaygılanma. Onlar bulundu. İsrail'in özlemi kime yönelik? Sana

ve babanın ailesine değil mi?” **21** Saul şu karşılığı verdi: “Ben İsrail oymaklarının en küçüğü olan Benyamin oymağından değil miyim? Ait olduğum boy da Benyamin oymağına bağlı bütün boyların en küçüğü değil mi? Bana neden böyle şeyler söylüyorsun?” **22** Samuel Saul ile hizmetkârını alıp yemek odasına götürdü; yaklaşık otuz çağrılı arasında ilk sırayı onlara verdi. **23** Sonra aşçıya, “Sana verdiğim ve bir kenara ayırmanı söylediğim payı getir” dedi. **24** Aşçı budu getirip Saul'un önüne koydu. Samuel, “İşte senin için ayrılan parça, buyur ye!” dedi, “Çünkü bunu belirtilen gün çağırdığım halkla birlikte yemen için sakladım.” O gün Saul Samuel'le yemek yedi. **25** Tapınma yerinden kente indikten sonra Samuel evinin damında Saul'la konuştu. **26** Sabah erkenden, şafak sökerken kalktılar. Samuel, damdan Saul'u çağırıp, “Hazırlan, seni göndereceğim” dedi. Saul kalktı. Samuel'le birlikte dışarı çıktılar. **27** Kentin sınırına yaklaşırken Samuel Saul'a, “Hizmetkâra önümüzden gitmesini söyle” dedi. Hizmetkâr öne geçince, Samuel, “Ama sen dur” diye ekledi, “Sana Tanrı'nın sözünü bildireceğim.”

10 Sonra Samuel yağ kabını alıp yağı Saul'un başına döktü. Onu öpüp şöyle dedi: “RAB seni kendi halkına önder olarak meshetti. **2** Bugün benden ayrıldıktan sonra Benyamin sınırında, Selsah'taki Rahel'in mezarı yanında iki kişiyle karşılaşacaksın. Sana, ‘Aramaya çıktığın eşekler bulundu’ diyecekler, ‘Baban eşekleri düşünmekten vazgeçti, oğlum için ne yapsam diye sizin için kaygılanmaya başladı.’ **3** Oradan daha ilerleyip Tavor'daki meşe ağacına varacaksın. Orada biri üç oğlak, biri üç somun ekmek, öbürü de bir tulum şarapla Tanrı'nın huzuruna, Beytel'e çıkan üç adamla karşılaşacaksın. **4** Seni selamlayıp iki somun ekmek verecekler. Sen de kabul edeceksin. **5** Sonra Filist

ordugahının bulunduğu Givat-Elohim'e varacaksın. Kente girince,
önlerinde çenk, tef, kaval ve lir çalanlarla birlikte peygamberlik
ederek tapınma yerinden inen bir peygamber topluluğuyla
karşılaşacaksın. **6** RAB'bin Ruhu senin üzerine güçlü bir biçimde
inecek. Onlarla birlikte peygamberlikte bulunacak ve başka bir
kişiliğe bürüneceksin. **7** Bu belirtiler gerçekleştiğinde, duruma
göre gerekeni yap. Çünkü Tanrı seninledir. **8** Şimdi benden önce
Gilgal'a git. Yakmalık sunuları sunmak ve esenlik kurbanlarını
kesmek için ben de yanına geleceğim. Ancak, ben yanına gelip
ne yapacağını bildirene dek yedi gün beklemen gerekecek."
9 Saul, Samuel'in yanından ayrılmak üzere ona sırtını döner
dönmez, Tanrı ona başka bir kişilik verdi. O gün bütün bu
belirtiler gerçekleşti. **10** Giva'ya varınca, Saul'u bir peygamber
topluluğu karşıladı. Tanrı'nın Ruhu güçlü bir biçimde üzerine
indi ve Saul onlarla birlikte peygamberlikte bulunmaya başladı.
11 Onu önceden tanıyanların hepsi, peygamberlerle birlikte
peygamberlikte bulunduğunu görünce, birbirlerine, "Ne oldu Kiş
oğluna? Saul da mı peygamber oldu?" diye sordular. **12** Orada
oturanlardan biri, "Ya onların babası kim?" dedi. İşte, "Saul da mı
peygamber oldu?" sözü buradan gelir. **13** Saul peygamberlikte
bulunduktan sonra tapınma yerine çıktı. **14** Amcası, Saul ile
hizmetkârına, "Nerede kaldınız?" diye sordu. Saul, "Eşekleri
arıyorduk" diye karşılık verdi, "Onları bulamayınca, Samuel'e
gittik." **15** Amcası, "Samuel sana neler söyledi, lütfen bana da
anlat" dedi. **16** Saul, "Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça bildirdi"
diye yanıtladı. Ama Samuel'in krallıkla ilgili sözlerini amcasına
açıklamadı. **17** Sonra Samuel, İsrail halkını Mispa'da RAB için
bir araya getirip şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ben
İsrailliler'i Mısır'dan çıkardım. Mısırlılar'ın ve size baskı yapan

bütün krallıkların elinden sizi kurtardım.’ **19** Ama siz bugün bütün zorluk ve sıkıntılarınızdan sizi kurtaran Tanrınız'a sırt çevirdiniz ve, ‘Hayır, bize bir kral ata’ dediniz. Şimdi RAB'bin önünde oymak oymak, boy boy dizilin.” **20** Samuel bütün İsrail oymaklarını bir bir öne çıkardı. Bunlardan Benyamin oymağı kurayla seçildi. **21** Sonra Benyamin oymağını boy boy öne çağırdı. Matri'nin boyu seçildi. En sonunda da Matri boyundan Kiş oğlu Saul seçildi. Onu aradılarsa da bulamadılar. **22** Yine RAB'be, “O daha buraya gelmedi mi?” diye sordular. RAB de, “O burada, eşyaların arasında saklanıyor” dedi. **23** Bunun üzerine koşup Saul'u oradan getirdiler. Saul halkın arasına geldi. Boyu hepsinden bir baş uzundu. **24** Samuel halka, “RAB'bin seçtiği adamı görüyor musunuz?” dedi, “Bütün halkın arasında bir benzeri yok.” Bunun üzerine halk, “Yaşasın kral!” diye bağırdı. **25** Samuel krallığın ilkelerini halka açıkladı. Bunları kitap haline getirip RAB'bin önüne koydu. Sonra herkesi evine gönderdi. **26** Saul da Giva'ya, kendi evine döndü. Tanrı'nın isteklendirdiği yiğitler ona eşlik ettiler. **27** Ama bazı kötü kişiler, “O bizi nasıl kurtarabilir?” diyerek Saul'u küçümsediler ve ona armağan vermediler. Saul ise buna aldırmadı.

11 Ammon Kralı Nahaş Yaveş-Gilat üzerine yürüyüp kenti kuşattı. Bütün Yaveşliler, Nahaş'a, “Bizimle bir antlaşma yap, sana kulluk ederiz” dediler. **2** Ama Ammonlu Nahaş, “Ancak bir koşulla sizinle antlaşma yaparım” diye karşılık verdi, “Bütün İsrail halkını küçük düşürmek için her birinizin sağ gözünü oyup çıkaracağım.” **3** Yaveş Kenti'nin ileri gelenleri ona, “İsrail'in her bölgesine ulaklar göndermemiz için bize yedi günlük bir süre tanı” dediler, “Eğer bizi kurtaracak kimse çıkmazsa o zaman sana teslim oluruz.” **4** Ulaklar Saul'un yaşadığı Giva Kenti'ne gelip

olanları halka bildirince, herkes hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.
5 Tam o sırada Saul, öküzlerinin ardında, tarladan dönüyordu.
“Halka ne oldu? Neden böyle ağlıyorlar?” diye sordu. Yaveşliler'in
söylediklerini ona anlattılar. **6** Saul bu sözleri duyunca, Tanrı'nın
Ruhu güçlü bir biçimde onun üzerine indi. Saul çok öfkelendi.
7 Bir çift öküz alıp parçaladı. Ulaklar aracılığıyla İsrail'in her
bölgesine bu parçaları gönderip şöyle dedi: “Saul ile Samuel'in
ardınca gelmeyen herkesin öküzlerine de aynı şey yapılacaktır.”
Halk RAB korkusuyla sarsıldı ve tek beden halinde yola çıktı. **8**
Saul onları Bezek'te topladı. İsrail halkı üç yüz bin, Yahudalılar
ise otuz bin kişiydi. **9** Oraya gelen Yaveşli ulaklara şöyle dediler:
“Yaveş-Gilat halkına, ‘Yarın öğleye doğru kurtarılacaksınız’
deyin.” Ulaklar gidip bu haberi iletince Yaveşliler sevindi. **10**
Ammonlular'a, “Yarın size teslim olacağız” dediler, “Bize ne
dilerseniz yapın.” **11** Ertesi gün Saul adamlarını üç bölüğe ayırdı.
Adamlar sabah nöbetinde Ammonlular'ın ordugahına girdi. Kırım
günün en sıcak zamanına dek sürdü. Sağ kalanlar dağıldı; iki
kişi bile bir arada kalmadı. **12** Bundan sonra halk Samuel'e,
“‘Saul mu bize krallık yapacak?’ diyenler kimdi? Getirin onları,
öldürelim” dedi. **13** Ama Saul, “Bugün hiç kimse öldürülmeyecek”
diye yanıtladı, “Çünkü RAB bugün İsrail halkına kurtuluş verdi.”
14 Samuel halka, “Haydi, Gilgal'a gidip orada krallığı yeniden
onaylayalım” dedi. **15** Böylece bütün halk Gilgal'a gidip RAB'bin
önünde Saul'un kral olduğunu onayladı. Orada, RAB'bin önünde
esenlik kurbanları kestiler; Saul da bütün İsrailliler de büyük bir
sevinç yaşadılar.

12 Bundan sonra Samuel İsrail halkına şöyle dedi: “Bana
söylediğiniz her şeye kulak verdim: Size bir kral atadım. **2** Şimdi
size önderlik yapan bir kralınız var. Bense yaşlandım, saçım

ağardı. Oğullarım da sizlerle birlikte. Gençliğimden bu güne dek size önderlik yaptım. **3** İşte karşınızda duruyorum. Hanginizin öküzünü aldım? Kimin eşeğine el koydum? Kimi dolandırdım? Kime baskı yaptım? Göz yummak için kimden rüşvet aldım? RAB'bin ve O'nun meshettiğinin önünde bana karşı tanıklık edin de size karşılığını vereyim." **4** Halk, "Bizi dolandırmadın" diye karşılık verdi, "Bize baskı da yapmadın. Kimsenin elinden hiçbir şey almadın." **5** Samuel, "Bana karşı bir şey bulamadığınıza bugün hem RAB, hem de O'nun meshettiği kral tanıktır" dedi. "Evet, tanıktır" dediler. **6** Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: "Musa ile Harun'u görevlendiren, atalarınızı Mısır'dan çıkaran RAB'dir. **7** Şimdi burada durun, RAB'bin önünde, O'nun sizi ve atalarınızı tekrar tekrar nasıl kurtardığına dair kanıtlar göstereyim size. **8** "Yakup Mısır'a gittikten sonra, atalarınız RAB'be yakardı. O da atalarınızı Mısır'dan çıkarıp burada yerleşmelerini sağlayan Musa ile Harun'u gönderdi. **9** Ama atalarınız Tanrıları RAB'bi unuttular. Bu yüzden RAB onları Hasor ordusunun komutanı Sisera'nın, Filistliler'in ve Moav Kralı'nın eline teslim etti. Bunlar atalarınıza karşı savaştılar. **10** Atalarınız RAB'be, 'Günah işledik; RAB'bi bırakıp Baal'ın ve Aştoret'in putlarına kulluk ettik. Ama şimdi bizi düşmanlarımızın elinden kurtar, sana kulluk edeceğiz' diye seslendiler. **11** RAB de Yerubbaal'ı, Bedan'ı, Yiftah'ı ve ben Samuel'i gönderdi. Güvenlik içinde yaşamanız için sizi saran düşmanlarınızın elinden kurtardı. **12** "Ama siz Ammon Kralı Nahaş'ın üzerinize yürüdüğünü görünce, Tanrınız RAB kralınız olduğu halde bana, 'Hayır, bize bir kral önderlik yapacak' dediniz. **13** İşte seçtiğiniz, dilediğiniz kral! Evet, RAB size bir kral verdi. **14** Eğer RAB'den korkar, O'na kulluk ederseniz, O'nun sözünü dinleyip buyruklarına karşı gelmezseniz, hem siz hem de

önderiniz olacak kral Tanrınız RAB'bin ardınca giderseniz, ne âlâ!
15 Ama RAB'bin sözünü dinlemez, buyruklarına karşı gelirseniz,
RAB kralınızı cezalandırdığı gibi sizi de cezalandıracaktır. **16**
"Şimdi olduğunuz yerde durun ve RAB'bin gözlerinizin önünde
yapacağı şu olağanüstü olayı görün. **17** Bugün buğday biçme
zamanı değil mi? Göğü gürletsin, yağmur yağdırsın diye RAB'be
yalvaracağım. Böylece bir kral istemekle yaptığınız kötülüğün
RAB'bin gözünde ne denli büyük olduğunu iyice anlayacaksınız."
18 Samuel RAB'be yalvardı ve RAB o gün göğü gürletti, yağmur
yağdırdı. Halk RAB'den de Samuel'den de çok korktu. **19** Bunun
üzerine Samuel'e, "Yok olmayalım diye, biz kulların için Tanrın
RAB'be yakar" dediler, "Çünkü bütün günahlarımıza kendimize
bir kral istemek kötülüğünü de ekledik." **20** Samuel halka,
"Korkmayın" dedi, "Siz bu büyük kötülüğü yaptınız, ama yine
de RAB'bin ardınca gitmekten vazgeçmeyin; tersine, bütün
yüreğinizle RAB'be kulluk edin. **21** Kimseyi kurtaramayan yararsız
putların ardınca gitmeyin; çünkü onlar değersizdir. **22** RAB
görkemli adının hatırına halkını bırakmayacak. Çünkü sizi kendi
halkı kılmaktan hoşnut kaldı. **23** Bana gelince, sizin için RAB'be
yalvarmaktan vazgeçip O'na karşı günah işlemek benden uzak
olsun! Ancak size iyi ve doğru yolu öğreteceğim. **24** Yalnız
RAB'den korkun, O'na bağlılıkla ve bütün yüreğinizle kulluk edin.
O'nun sizler için ne görkemli işler yaptığını bir düşünün! **25** Ama
kötülük yapmayı sürdürürseniz, hem siz yok olacaksınız, hem de
kralınız."

13 Saul İsrail'de iki yıl krallık yaptıktan sonra **2** halktan üç
bin kişi seçti. Bunlardan iki binini Mikmas ve Beytel'in dağlık
bölgesinde yanına aldı. Binini de Benyamin oymağına ait Giva
Kenti'nde Yonatan'ın yanına bıraktı. Halktan geri kalanları evlerine

gönderdi. **3** Yonatan Giva'daki Filist birliğini yendi. Filistliler bunu duydular. Saul, bütün ülkede boru çaldırarak, “İbraniler bu haberi duysun” dedi. **4** Böylece İsrailliler'in hepsi Saul'un Filist birliğini yendiğini ve Filistliler'in İsrailliler'den iğrendiğini duydu. Bunun üzerine halk Gilgal'da Saul'un çevresinde toplandı. **5** Filistliler İsrailliler'le savaşmak üzere toplandılar. Otuz bin savaş arabası, altı bin atlı asker ve kıyılardaki kum kadar kalabalık bir orduya sahiptiler. Gidip Beytaven'in doğusundaki Mikmas'ta ordugah kurdular. **6** Durumlarının tehlikeli olduğunu ve askerlerinin sıkıştırıldığını gören İsrailliler, mağaralarda, çalılıklarda, kayalıklarda, çukurlarda, sarnıçlarda gizlendiler. **7** Bazı İbraniler de Şeria Irmağı'ndan Gad ve Gilat bölgesine geçti. Ama Saul daha Gilgal'daydı. Bütün askerler onu titreyerek izliyordu. **8** Saul, Samuel tarafından belirlenen süreye uyarak, yedi gün bekledi. Ama Samuel Gilgal'a gelmeyince, halk Saul'un yanından dağılmaya başladı. **9** Saul, “Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını bana getirin” dedi. Sonra yakmalık sunuyu sundu. **10** Saul yakmalık sununun sunulmasını bitirir bitirmez Samuel geldi. Saul selamlamak için onu karşılamaya çıktı. **11** Samuel, “Ne yaptın?” diye sordu. Saul, “Halk yanımdan dağılıyordu” diye karşılık verdi, “Sen de belirlenen gün gelmedin. Üstelik Filistliler Mikmas'ta toplandılar. Bunları görünce, **12** ‘Şimdi Filistliler Gilgal'da üzerime yürüyecek; oysa ben RAB'bin yardımını dilememiştim’ diye düşündüm. Bu nedenle, yakmalık sunuyu sunma gerekliliğini duydum.” **13** Samuel, “Akılsızca davrandın” dedi, “Tanrın RAB'bin sana verdiği buyruğa uymadın; yoksa, RAB İsrail üzerinde senin krallığının sonsuza dek sürmesini sağlayacaktı. **14** Ama artık krallığın sürmeyecek. RAB kendi gönlüne uygun birini arayıp onu kendi halkına önder olarak

atamaya kararlı. Çünkü sen RAB'bin buyruğunu tutmadın.” **15** Bundan sonra Samuel Gilgal'dan ayrılarak Benyaminoğulları'nın Giva Kenti'ne gitti. Saul yanında kalan halkı saydı; yaklaşık altı yüz kişiydi. **16** Saul, oğlu Yonatan ve yanlarındaki halk Benyaminoğulları'nın bölgesindeki Giva'da kalıyorlardı. Filistliler ise Mikmas'ta ordugah kurmuşlardı. **17** Akıncılar üç koldan Filistliler'in ordugahından çıktılar. Kollardan biri Şual bölgesindeki Ofra'ya, **18** biri Beythoron'a, öbürü ise çöle, Sevoyim Vadisi'ne bakan sınıra doğru ilerledi. **19** Bütün İsrail ülkesinde bir tek demirci yoktu. Filistliler, “İbraniler kılıç, mızrak yapmasın” demişlerdi. **20** Bu nedenle bütün İsrailliler saban demirlerini, kazma, balta ve oraklarını biletmek için Filistliler'e gitmek zorundaydılar. **21** Saban demiriyle kazmanın bileme fiyatı, şekelin üçte ikisi kadardı. Beller, baltalar, üvendireler için istenilen fiyat ise şekelin üçte biriydi. **22** İşte bu yüzden, savaş sırasında Saul ile Yonatan dışında, yanlarındaki hiç kimsenin elinde kılıç, mızrak yoktu. **23** O sırada Filistliler'in bir kolu Mikmas Geçidi'ne çıkmıştı.

14 Bir gün Saul oğlu Yonatan, silahını taşıyan genç hizmetkârına, “Gel, karşı taraftaki Filist ordugahına geçelim” dedi. Ama bunu babasına haber vermedi. **2** Saul, Giva Kenti yakınındaki Migron'da bir nar ağacının altında oturmaktaydı. Yanında altı yüz kadar asker vardı. **3** Efod giymiş olan Ahiya da aralarındaydı. Ahiya Şilo'da RAB'bin kâhini olan Eli oğlu Pinehas oğlu İkavot'un erkek kardeşi Ahituv'un oğluydu. Halk Yonatan'ın gittiğini farketmemişti. **4** Yonatan'ın Filist ordugahına ulaşmak için geçmeyi tasarladığı geçidin her iki yanında iki sivri kaya vardı; birine Boses, öbürüne Sene denirdi. **5** Kayalardan biri kuzeyde Mikmas'a, öbürü güneyde Giva'ya bakardı. **6** Yonatan silahını taşıyan genç hizmetkârına, “Gel, şu sünnetsizlerin ordugahına

gidelim” dedi, “Belki RAB bizim için bir şeyler yapar. Çünkü gerek
çoklukta, gerekse azlıkta RAB'bin zafere ulaştırmasına engel
yoktur.” **7** Silahını taşıyan genç, “Ne düşünüyorsan öyle yap” diye
yanıtladı, “Haydi yürü! Düşündüğün her şeyde seninleyim.” **8**
Yonatan, “Bu adamlara gidelim, bizi görsünler” dedi, **9** “Eğer bize,
‘Yanınıza gelene dek bekleyin’ derlerse, olduğumuz yerde kalırız,
gitmeyiz. **10** Ama, ‘Yanımıza gelin’ derlerse, gideriz. Çünkü
bu, RAB'bin Filistliler'i elimize teslim ettiğine ilişkin bir belirti
olacak bizim için.” **11** Böylece ikisi de Filistliler'in askerlerine
göründüler. Filistliler, “Bakın! İbraniler gizlendikleri çukurlardan
çıkmaya başlıyor!” dediler. **12** Sonra Yonatan'la silahını taşıyan
gence, “Buraya, yanımıza gelin, size bir şey söyleyeceğiz”
diye seslendiler. Bunun üzerine Yonatan silahını taşıyana,
“Ardımdan gel” dedi, “RAB onları İsrailliler'in eline teslim etti.” **13**
Yonatan elleriyle ayaklarını kullanarak yukarıya tırmandı; silahını
taşıyan genç de onu izledi. Yonatan Filistliler'i yenilgiye uğrattı.
Silahını taşıyan genç de onu izliyor ve Filistliler'i öldürüyordu. **14**
Yonatan'la silahını taşıyan genç bu ilk saldırıda iki dönümlük bir
alanda yirmi kadar asker öldürdüler. **15** Ordugahta ve kırsal
alanda bütün Filist halkı arasında dehşet hüküm sürüyordu.
Askerlerle akıncılar bile titriyordu. Derken yer sarsıldı; sanki
Tanrı'dan gelen bir titremeydi bu. **16** Benyamin topraklarındaki
Giva Kenti'nde Saul'un nöbetçileri büyük bir kalabalığın oraya
buraya dağıldığını gördüler. **17** Bunun üzerine Saul yanındaki
adamlara, “Yoklama yapın da aramızdan kimin ayrıldığını görün”
dedi. Yoklama yapılınca Yonatan'la silahını taşıyan gencin orada
olmadığını anladılar. **18** Saul Ahiya'ya, “Tanrı'nın Sandığı'nı
getir” dedi. O sırada Tanrı'nın Sandığı İsrail halkındaydı. **19**
Saul kâhinle konuşurken, Filistliler'in ordugahındaki kargaşa

da giderek artmaktaydı. Bunun üzerine Saul kâhine, “Elini
çek” dedi. **20** Saul'la yanındaki askerlerin tümü toplanıp savaş
alanına gittiler. Orada büyük bir kargaşa vardı. Herkes birbirine
kılıç çekiyordu. **21** Daha önce Filistliler'in yanında yer alıp
onların ordugahına katılan İbraniler bile saf değiştirerek Saul'la
Yonatan'ın yanındaki İsrail birliklerine katıldılar. **22** Efrayim
dağlık bölgesinde gizlenen İsrailliler de Filistliler'in kaçtığını
duyunca onları savaş alanında kovalamaya başladılar. **23**
Böylece RAB İsrail'i o gün zafere ulaştırdı. Savaş Beytaven'in
ötesine dek yayıldı. **24** O gün İsrailliler bitkindi. Çünkü Saul, “Ben
düşmanlarımdan öç alıncaya kadar, akşama dek kim yemek
yerse lanetli olsun!” diye halka ant içirmişti. Bu yüzden de kimse
bir şey yememişti. **25** Derken, her yanı bal dolu bir ormana
vardılar. Askerler ormana girince, toprakta akan balları gördüler.
Ne var ki, içtikleri anttan korktukları için hiçbiri bala dokunmadı.
27 Yonatan babasının halka ant içirdiğini duymamıştı. Elindeki
değneği uzatıp ucunu bal gümecine batırdı. Biraz bal tadar
tatmaz gözleri parladı. **28** Bunun üzerine oradakilerden biri
Yonatan'a, “Baban askerlere, ‘Bugün kim yemek yerse lanetli
olsun’ diye ant içirdi” dedi, “Askerlerin bitkin düşmesi de bundan.”
29 Yonatan, “Babam halka sıkıntı verdi” diye yanıtladı, “Bakın, bu
baldan biraz tadınca gözlerim nasıl da parladı! **30** Bugün halk
düşmanlarından yağmaladığı yiyeceklerden özgürce yeseydi,
çok daha iyi olurdu! O zaman Filistliler'in yenilgisi de daha
ağır olmaz mıydı?” **31** O gün İsrailliler, Filistliler'i Mikmas'tan
Ayalon'a kadar yenilgiye uğrattılar. Ama İsrail askerleri o kadar
bitkindi ki, **32** yağmaladıkları mallara saldırdılar; davarları,
sığırları, buzağıları yakaladıkları gibi hemen oracıkta kesip
kanını akıtmadan yediler. **33** Durumu Saul'a bildirerek, “Bak,

askerlerin kanlı eti yemekle RAB'be karşı günah işliyor!" dediler. Bunun üzerine Saul, "Hainlik ettiniz!" dedi, "Hemen büyük bir taş yuvarlayın bana." **34** Sonra ekledi: "Halkın arasına varıp herkesin öküzünü, koyununu bana getirmesini söyleyin. Onları burada kesip yesinler. Eti kanıyla birlikte yiyerek RAB'be karşı günah işlemeyin." O gece herkes öküzünü getirip orada kesti. **35** O sırada Saul RAB'be bir sunak yaptı. RAB'be yaptığı ilk sunaktı bu. **36** Saul adamlarına, "Haydi, bu gece Filistliler'e saldıralım" dedi, "Tan ağarıncaya dek mallarını yağmalayalım, onlardan bir tekini bile sağ bırakmayalım." Adamlar, "Sence uygun olan neyse onu yap" diye karşılık verdiler. Ama kâhin, "Burada Tanrı'ya danışalım" dedi. **37** Bunun üzerine Saul Tanrı'ya, "Filistliler'e saldırmaya gideyim mi? Onları İsrailliler'in eline teslim edecek misin?" diye sordu. Ama Tanrı o gün yanıt vermedi. **38** Bunun için Saul, "Ey halkın önderleri! Buraya yaklaşın da bugün işlenen bu günahın nasıl işlendiğini ortaya çıkaralım" dedi, **39** "İsrail'i kurtaran yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, bu günaha yol açan oğlum Yonatan bile olsa kesinlikle öldürülecektir." Ama kimse bir şey söylemedi. **40** Bunun üzerine Saul halka, "Siz bir yanda durun, oğlum Yonatan'la ben öbür yanda duracağız" dedi. Halk, "Sence uygun olan neyse onu yap" diye karşılık verdi. **41** Saul İsrail'in Tanrısı RAB'be, "Bana doğru yanıtı ver" dedi. Kura Yonatan'la Saul'a düştü, halk aklandı. **42** Saul bu kez, "Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin" dedi. Kura Yonatan'a düştü. **43** Bunun üzerine Saul Yonatan'a, "Söyle bana, ne yaptın?" diye sordu. Yonatan, "Ben yalnızca elimdeki değneğin ucuyla biraz bal alıp tattım. Şimdi ölmem mi gerek?" diye karşılık verdi. **44** Saul, "Yonatan, eğer seni öldürtmezsem, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" dedi. **45** Ama halk Saul'a, "İsrail'i bu

büyük zafere ulaştıran Yonatan'ı mı öldürteceksin?" dedi, "Asla! Yaşayan RAB'bin adıyla deriz ki, saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir. Çünkü bugün o ne yaptıysa Tanrı'nın yardımıyla yapmıştır." Böylece halk Yonatan'ı öldürülmekten kurtardı. **46** Bundan sonra Saul Filistliler'i kovalamaktan vazgeçti. Filistliler de yerlerine döndüler. **47** Saul İsrail'e kral atandıktan sonra, her yandaki düşmanlarına –Moav, Ammon, Edom halkları, Sova kralları ve Filistliler'e– karşı savaştı. Gittiği her yerde zafer kazandı. **48** Yiğitçe savaşarak Amalekliler'i yenilgiye uğrattı, İsrailliler'i düşmanın yağmasından kurtardı. **49** Saul'un oğulları Yonatan, Yişvi ve Malkişua idi. İki kızından büyüğünün adı Merav, küçüğünün adı Mikal'dı. **50** Karısı, Ahimaas'ın kızı Ahinoam'dı. Ordusunun başkomutanı amcası Ner oğlu Avner'di. **51** Saul'un babası Kiş'le Avner'in babası Ner, Aviel'in oğullarıydı. **52** Saul yaşamı boyunca Filistliler'le kıyasıya savaştı. Nerede yiğit, güçlü birini görse kendi ordusuna kattı.

15 Samuel Saul'a şöyle dedi: "RAB seni kendi halkı İsrail'in Kralı olarak meshetmek için beni gönderdi. Şimdi RAB'bin sözlerine kulak ver. **2** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'İsrailliler'e yaptıkları kötülükten ötürü Amalekliler'i cezalandıracağım. Çünkü Mısır'dan çıkan İsrailliler'e karşı koydular. **3** Şimdi git, Amalekliler'e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın erkek, çoluk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür.'" **4** Bunun üzerine Saul askerlerini toplayıp Telaim Kenti'nde saydı. İki yüz bin yaya askerin yanısıra Yahudalılar'dan da on bin kişi vardı. **5** Saul Amalek Kenti'ne varıp vadide pusu kurdu. **6** Sonra Kenliler'e şu uyarıyı gönderdi: "Haydi gidin, Amalekliler'i bırakın; öyle ki, sizi de onlarla birlikte yok etmeyeyim. Çünkü siz Mısır'dan çıkan İsrail halkına iyilik ettiniz." Bunun üzerine Kenliler

Amalekliler'den ayrıldılar. **7** Saul Havila'dan Mısır'ın doğusundaki
Şur'a dek Amalekliler'i yenilgiye uğrattı. **8** Amalek Kralı Agak'ı
sağ olarak yakaladı. Halkının tümünü de kılıçtan geçirdi. **9** Ne
var ki, Saul ile adamları Agak'ı ve en iyi koyunları, sığırları, besili
danaları, kuzuları –iyi olan ne varsa hepsini– esirgediler. Bunları
tümüyle yok etmek istemediler. Ancak değersiz ve zayıf ne varsa
hepsini yok ettiler. **10** RAB Samuel'e şöyle seslendi: **11** "Saul'u
kral yaptığıma pişmanım. Beni izlemekten vazgeçti. Buyruklarımı
yerine getirmedi." Samuel öfkelendi ve bütün geceyi RAB'be
yakarmakla geçirdi. **12** Ertesi sabah Samuel Saul'la görüşmek için
erkenden kalktı. Saul'un Karmel Kenti'ne gittiğini, orada kendisine
bir anıt diktikten sonra aşağı inip Gilgal'a döndüğünü öğrendi.
13 Saul kendisine gelen Samuel'e, "RAB seni kutsasın! Ben
RAB'bin buyruğunu yerine getirdim" dedi. **14** Samuel, "Öyleyse
nedir kulağıma gelen bu koyun melemesi? Nedir bu duyduğum
sığır böğürmesi?" diye sordu. **15** Saul şöyle yanıtladı: "Halk
bunları Amalekliler'den getirdi. Tanrın RAB'be kurban sunmak
üzere davarların, sığırların en iyilerini esirgediler. Ama geri
kalanları tümüyle yok ettik." **16** Samuel, "Dur da bu gece RAB'bin
bana neler söylediğini sana bildireyim" dedi. Saul, "Söyle" diye
karşılık verdi. **17** Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: "Kendini
önemsiz saydığın halde, sen İsrail oymaklarının önderi olmadın
mı? RAB seni İsrail'e kral meshetti. **18** RAB seni bir göreve
gönderip, 'Git, o günahlı Amalekliler'i tümüyle yok et; hepsini
ortadan kaldırıncaya dek onlarla savaş' dedi. **19** Öyleyse neden
RAB'bin sözüne kulak asmadın? Neden yağmalanan mallara
saldırarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptın?" **20** Saul, "Ama
ben RAB'bin sözüne kulak verdim!" diye yanıtladı, "RAB'bin beni
gönderdiği yere gittim. Amalekliler'i tümüyle yok ettim, Amalek

Kralı Agak'ı da buraya getirdim. **21** Ne var ki askerler, Gilgal'da Tanrın RAB'be kurban sunmak üzere yağmalanmış bazı malları, yok edilmeye adanmış en iyi davarlarla sığırları aldılar." **22** Samuel şöyle karşılık verdi: "RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar Yakmalık sunulardan, kurbanlardan hoşlanır mı? İşte söz dinlemek kurbandan, Sözü önemsemek de koçların yağlarından daha iyidir. **23** Çünkü başkaldırma, falcılık kadar günahtır Ve dikbaşlılık, putperestlik kadar kötüdür. Sen RAB'bin buyruğunu reddettiğin için, RAB de senin kral olmanı reddetti." **24** Bunun üzerine Saul, "Günah işledim! Evet, RAB'bin buyruğunu da, senin sözlerini de çiğnedim" dedi, "Halktan korktuğum için onların sözünü dinledim. **25** Ama şimdi yalvarırım, günahımı bağışla ve benimle birlikte dön ki, RAB'be tapınayım." **26** Samuel, "Seninle dönmem" dedi, "Çünkü sen RAB'bin buyruğunu reddettin, RAB de İsrail Kralı olmanı reddetti!" **27** Samuel dönüp gitmeye davranınca, Saul onun cüppesinin eteğini tuttu. Cüppe yırtıldı. **28** Samuel, "Bugün RAB İsrail Krallığı'nı elinden aldı ve senden daha iyi birine verdi" dedi, **29** "İsrail'in yüce Tanrısı yalan söylemez, düşüncesini de değiştirmez. Çünkü O insan değil ki, düşüncesini değiştirsin." **30** Saul, "Günah işledim!" dedi, "Ama ne olur halkımın ileri gelenleri ve İsrailliler karşısında beni onurlandır. Tanrın RAB'be tapınmam için benimle dön." **31** Böylece Samuel Saul'la birlikte geri döndü ve Saul RAB'be tapındı. **32** Samuel, "Amalek Kralı Agak'ı bana getirin" diye buyurdu. Agak güvenle geldi. Çünkü, "Ölüm tehlikesi kesinlikle geçti" diye düşünüyordu. **33** Ama Samuel, "Kılıcın kadınları nasıl çocuksuz bıraktıysa Senin annen de kadınlar arasında Çocuksuz bırakılacak" diyerek Agak'ı Gilgal'da RAB'bin önünde kılıçla parçaladı. **34** Samuel Rama'ya, Saul da Giva'daki evine

gitti. **35** Samuel ölümüne dek Saul'u bir daha görmediyse de,
onun için üzüldü. RAB de Saul'u İsrail Kralı yaptığına pişmandı.

16 RAB Samuel'e, "Ben Saul'un İsrail Kralı olmasını reddettim
diye sen daha ne zamana dek onun için üzüleceksin?" dedi, "Yağ
boynuzunu yağla doldurup yola çık. Seni Beytlehemli İşay'ın
evine gönderiyorum. Çünkü onun oğullarından birini kral seçtim."
2 Samuel, "Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür!"
dedi. RAB şöyle yanıtladı: "Yanına bir düve al ve, 'RAB'be
kurban sunmak için geldim' de. **3** İşay'ı kurban törenine çağır.
O zaman ne yapman gerektiğini ben sana bildireceğim. Sana
belirteceğim kişiyi benim adıma kral olarak meshedeceksin."
4 Samuel RAB'bin sözüne uyarak Beytlehem Kenti'ne gitti.
Kentin ileri gelenleri onu titreyerek karşıladılar ve, "Barış için mi
geldin?" diye sordular. **5** Samuel, "Evet, barış için" diye yanıtladı,
"RAB'be kurban sunmaya geldim. Kendinizi kutsayıp benimle
birlikte kurban törenine gelin." Sonra İşay ile oğullarını kutsayıp
kurban törenine çağırdı. **6** İşay ile oğulları gelince Samuel
Eliav'ı gördü ve, "Gerçekten RAB'bin önünde duran bu adam
O'nun meshettiği kişidir" diye düşündü. **7** Ama RAB Samuel'e,
"Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğuna bakma" dedi, "Ben
onu reddettim. Çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan
dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar." **8** İşay, oğlu Avinadav'ı
çağırıp Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, "RAB bunu
da seçmedi" dedi. **9** Bunun üzerine İşay Şamma'yı da geçirdi.
Samuel yine, "RAB bunu da seçmedi" dedi. **10** Böylece İşay
yedi oğlunu da Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, "RAB
bunlardan hiçbirini seçmedi" dedi. **11** Sonra İşay'a, "Oğullarının
hepsi bunlar mı?" diye sordu. İşay, "Bir de en küçüğü var" dedi,
"Sürüyü güdüyor." Samuel, "Birini gönder de onu getirsin" dedi,

“O buraya gelmeden yemeğe oturmayacağız.” **12** İşay birini
gönderip oğlunu getirtti. Çocuk kızıl saçlı, yakışıklı, gözleri pırıl
pırıl bir delikanlıydı. RAB Samuel'e, “Kalk, onu meshet. Seçtiğim
kişi odur” dedi. **13** Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin
önünde çocuğu meshetti. O günden başlayarak RAB'bin Ruhu
Davut'un üzerine güçlü bir biçimde indi. Bundan sonra Samuel
kalkıp Rama'ya döndü. **14** Bu sıralarda RAB'bin Ruhu Saul'dan
ayrılmıştı. RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh ona sıkıntı çektiriyordu.
15 Hizmetkârları Saul'a, “Bak, Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh
sana sıkıntı çektiriyor” dediler, **16** “Efendimiz, biz hizmetkârlarına
buyruk ver, iyi lir çalan birini bulalım. Öyle ki, Tanrı'nın gönderdiği
kötü ruh üzerine gelince, o lir çalar, sen de rahatlarsın.” **17**
Saul hizmetkârlarına, “İyi lir çalan birini bulup bana getirin”
diye buyurdu. **18** Hizmetkârlardan biri, “Beytlehemli İşay'ın
oğullarından birini gördüm” dedi, “İyi lir çalar. Üstelik yürekli, güçlü
bir savaşçıdır; akıllıca konuşur, yakışıklıdır. RAB de onunladır.”
19 Bunun üzerine Saul İşay'a ulaklar göndererek, “Sürüyü güden
oğlun Davut'u bana gönder” dedi. **20** İşay ekmek yüklü bir
eşek, bir tulum şarap, bir de oğlak alıp oğlu Davut'la birlikte
Saul'a gönderdi. **21** Davut Saul'un yanına varıp onun hizmetine
girdi. Saul Davut'u çok sevdi ve ona silahlarını taşıma görevini
verdi. **22** Saul İşay'a şu haberi gönderdi: “İzin ver de Davut
hizmetimde kalsın; ondan hoşnudum.” **23** O günden sonra,
Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh ne zaman Saul'un üzerine gelse,
Davut liri alıp çalar, Saul rahatlayıp kendine gelirdi. Kötü ruh da
ondan uzaklaşırdı.

17 Savaşmak üzere ordularını bir araya getiren Filistliler,
Yahuda'nın Soko Kenti'nde toplandılar. Soko ile Azeka Kenti
arasındaki Efes-Dammim'de ordugah kurdular. **2** Saul ile İsrailliler

de toplandılar. Ela Vadisi'nde ordugah kurup Filistliler'e karşı savaş düzeni aldılar. **3** Filistliler tepenin bir yanında, İsraillliler de karşı tepede yerlerini aldı. Aralarında vadi vardı. **4** Filist ordugahından Gatlı Golyat adında usta bir dövüşçü ortaya çıktı. Boyu altı arşın bir karıştı. **5** Başına tunç miğfer takmış, pullu bir zırh kuşanmıştı. Tunç zırhın ağırlığı beş bin şekeldi. **6** Baldırları zırhlarla korunmuştu. Omuzları arasında tunç bir pala asılıydı. **7** Mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırığı gibiydi. Mızrağın demir başının ağırlığı altı yüz şekeldi. Golyat'ın önüsıra kalkanını taşıyan bir adam yürüyordu. **8** Golyat durup İsrail ordusuna, "Neden savaş düzeni aldınız?" diye haykırdı, "Ben Filistli'yim, sizse Saul'un kölelerisiniz. Aranızdan karşıma çıkacak birini seçin. **9** Dövüşte beni yenip öldürebilirse, biz sizin köleniz oluruz. Ama ben üstün gelip onu yok edebilirsem, siz bizim kölemiz olur, bize kulluk edersiniz." **10** Filistli Golyat konuşmasını şöyle sürdürdü: "Bugün İsrail ordusuna meydan okuyorum! Benimle dövüşecek birini çıkarın karşıma!" **11** Filistli'nin bu sözlerini duyunca, Saul da İsraillliler de çok korkup dehşet içinde kaldılar. **12** Davut Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden Efratlı İşay adında bir adamın oğluydu. İşay'ın sekiz oğlu vardı. Saul'un krallığı döneminde İşay'ın yaşı oldukça ilerlemişti. **13** İşay'ın üç büyük oğlu Saul'la birlikte savaşa katılmıştı. Savaşa giden en büyük oğlunun adı Eliav, ikincisinin adı Avinadav, üçüncüsünün adıysa Şamma'ydı. **14** Davut en küçükleriydi. Üç büyük oğul Saul'un yanındaydı. **15** Davut ise babasının sürüsüne bakmak için Saul'un yanından ayrılıp Beytlehem'e gider gelirdi. **16** Filistli Golyat kırk gün boyunca sabah akşam ortaya çıkıp meydan okudu. **17** Bir gün İşay, oğlu Davut'a şöyle dedi: "Kardeşlerin için şu kavrulmuş bir efa buğdayla on somun ekmeği al, çabucak

ordugaha, kardeşlerinin yanına git. **18** Şu on parça peyniri de birlik komutanına götür. Kardeşlerinin ne durumda olduğunu öğren ve iyi olduklarına ilişkin bir belirti getir. **19** Kardeşlerin Saul ve öbür İsrailliler'le birlikte Ela Vadisi'nde Filistliler'e karşı savaşıyorlar." **20** Ertesi sabah Davut erkenden kalktı. Sürüyü bir çobana bıraktı. İşay'ın buyurduğu gibi erzağı alıp yola koyuldu. Ordugaha vardığı sırada askerler savaş naraları atarak savaş düzenine giriyorlardı. **21** İsrailliler'le Filistliler karşı karşıya savaş düzeni almışlardı. **22** Davut getirdiklerini levazım görevlisine bırakıp cepheye koştu; kardeşlerinin yanına varıp onları selamladı. **23** Davut onlarla konuşurken, Gatlı Filistli, Golyat adındaki dövüşçü Filist cephesinden ileri çıkarak daha önce yaptığı gibi meydan okudu. Davut bunu duydu. **24** İsrailliler Golyat'ı görünce büyük korkuyla önünden kaçıştılar. **25** Birbirlerine, "İsrail'e meydan okumak için ortaya çıkan şu adamı görüyorsunuz ya!" diyorlardı, "Kral onu öldürene büyük bir armağanın yanısıra kızını da verecek. Babasının ailesini de İsrail'e vergi ödemekten muaf tutacak." **26** Davut yanındakilere, "Bu Filistli'yi öldürüp İsrail'den bu utancı kaldıracak kişiye ne verilecek?" diye sordu, "Bu sünnetsiz Filistli kim oluyor da yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okuyor?" **27** Adamlar daha önce verilmiş olan söze göre Golyat'ı öldürecek kişiye neler verileceğini anlattılar. **28** Ağabeyi Eliav Davut'un adamlarla konuştuğunu duyunca öfkelendi. "Ne işin var burada?" dedi, "Çöldeki üç beş koyunu kime bıraktın? Ne kadar kendini beğenmiş ve ne kadar kötü yürekli olduğunu biliyorum. Sadece savaşı görmeye geldin." **29** Davut, "Ne yaptım ki?" dedi, "Bir soru sordum, o kadar." **30** Sonra başka birine dönüp aynı soruyu sordu. Adamlar öncekine benzer bir yanıt verdiler. **31** Davut'un söylediklerini duyanlar Saul'a ilettiler. Saul onu çağırttı. **32**

Davut Saul'a, “Bu Filistli yüzünden kimse yılmasın! Ben kulun gidip onunla dövüşeceğim!” dedi. **33** Saul, “Sen bu Filistli'yle dövüşemezsin” dedi, “Çünkü daha gençsin, o ise gençliğinden beri savaşçıdır.” **34** Ama Davut, “Kulun babasının sürüsünü güder” diye karşılık verdi, “Bir aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırınca, **35** peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağzından kurtarırım. Eğer aslan ya da ayı üzerime gelirse, boğazından tuttuğum gibi vurur öldürürüm. **36** Kulun, aslan da ayı da öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistli de onlar gibi olacak. Çünkü yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okudu. **37** Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran RAB, bu Filistli'nin elinden de kurtaracaktır.” Saul, “Öyleyse git, RAB seninle birlikte olsun” dedi. **38** Sonra kendi giysilerini Davut'a verdi; başına tunç miğfer taktı, ona bir zırh giydirdi. **39** Davut giysilerinin üzerine kılıcını kuşanıp yürümeye çalıştı. Çünkü bu giysilere alışık değildi. Saul'a, “Bunlarla yürüyemiyorum” dedi, “Çünkü alışık değilim.” Sonra giysileri üzerinden çıkardı. **40** Değneğini alıp dereden beş çakıl taşı seçti. Bunları çoban dağarcığının cebine koyduktan sonra sapanını alıp Filistli Golyat'a doğru ilerledi. **41** Filistli de, önünde kalkan taşıyıcısı, Davut'a doğru ilerliyordu. **42** Davut'u tepeden tırnağa süzdü. Kızıl saçlı, yakışıklı bir genç olduğu için onu küçümsedi. **43** “Ben köpek miyim ki, üzerime değnekle geliyorsun?” diyerek kendi ilahlarının adıyla Davut'u lanetledi. **44** “Bana gelsene! Bedenini gökteki kuşlara ve kırdaki hayvanlara yem edeceğim!” dedi. **45** Davut, “Sen kılıçla, mızrakla, palayla üzerime geliyorsun” diye karşılık verdi, “Bense meydan okuduğun İsrail ordusunun Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla senin üzerine geliyorum. **46** Bugün RAB seni elime teslim edecek. Seni vurup başını gövdenden ayıracağım. Bugün Filistli askerlerin

leşlerini gökteki kuşlarla yerdeki hayvanlara yem edeceğim. Böylece bütün dünya İsrail'de Tanrı'nın var olduğunu anlayacak. **47** Bütün bu topluluk RAB'bin kılıçla, mızrakla kurtarmadığını anlayacak. Çünkü savaş zaten RAB'bindir! O sizi elimize teslim edecek." **48** Golyat saldırmak amacıyla Davut'a doğru ilerledi. Davut da onunla dövüşmek üzere hemen Filist cephesine doğru koştu. **49** Elini dağarcığına sokup bir taş çıkardı, sapanla fırlattı. Taş Filistli'nin alnına çarpıp saplandı. Filistli yüzükoyun yere düştü. **50** Böylece Davut Filistli Golyat'ı sapan ve taşla yendi. Elinde kılıç olmaksızın onu yere serdi. **51** Sonra koşup üzerine çıktı. Golyat'ın kılıcını tutup kınından çektiği gibi onu öldürdü ve başını kesti. Kahraman Golyat'ın öldüğünü gören Filistliler kaçtılar. **52** İsrailliler'le Yahudalılar kalkıp Gat'ın girişine ve Ekron kapılarına kadar nara atarak onları kovaladılar. Filistliler'in ölüleri Gat'a, Ekron'a kadar Şaarayim yolunda yerlere serildi. **53** Filistliler'i kovaladıktan sonra geri dönen İsrailliler Filist ordugahını yağmaladılar. **54** Davut Filistli Golyat'ın başını alıp Yeruşalim'e götürdü, silahlarını da kendi çadırına koydu. **55** Saul, Davut'un Golyat'la dövüşmeye çıktığını görünce, ordu komutanı Avner'e, "Ey Avner, kimin oğlu bu genç?" diye sormuştu. Avner de, "Yaşamın hakkı için, ey kral, bilmiyorum" diye yanıtlamıştı. **56** Kral Saul, "Bu gencin kimin oğlu olduğunu öğren" diye buyurmuştu. **57** Davut Golyat'ı öldürüp ordugaha döner dönmez, Avner onu alıp Saul'a götürdü. Golyat'ın kesik başı Davut'un elindeydi. **58** Saul, "Kimin oğlusun, delikanlı?" diye sordu. Davut, "Kulun Beytlehemli İşay'ın oğluyum" diye karşılık verdi.

18 Saul'la Davut'un konuşması sona erdiğinde, Saul oğlu Yonatan'ın yüreği Davut'a bağlandı. Yonatan onu canı gibi sevdi. **2** O günden sonra Saul Davut'u yanında tuttu ve babasının

evine dönmesine izin vermedi. **3** Yonatan, Davut'a beslediği derin sevgiden ötürü, onunla bir dostluk antlaşması yaptı. **4** Üzerinden kaftanını çıkarıp zırhı, kılıcı, yayı ve kuşağıyla birlikte Davut'a verdi. **5** Davut Saul'un kendisini gönderdiği her yere gitti ve başarılı oldu. Bu yüzden Saul ona ordusunda üstün bir rütbe verdi. Bu olay bütün halkı, Saul'un görevlilerini bile hoşnut etti. **6** Davut'un Filistli Golyat'ı öldürmesinden sonra, askerler geri dönerken, İsrail'in bütün kentlerinden gelen kadınlar, tef ve çeşitli çalgılar çalarak, sevinçli ezgiler söyleyip oynayarak Kral Saul'u karşılamaya çıktılar. **7** Bir yandan oynuyor, bir yandan da şu ezgiyi söylüyorlardı: “Saul binlercesini öldürdü, Davut'sa on binlercesini.” **8** Bu sözlere gücenen Saul çok öfkelendi. “Davut'a on binlercesini, banaysa ancak binlercesini verdiler. Artık kral olmaktan başka onun ne eksiği kaldı ki?” diye düşündü. **9** Böylece o günden sonra Saul Davut'u kıskanmaya başladı. **10** Ertesi gün Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh Saul'un üzerine güçlü bir biçimde indi. Saul evinde sayıklamaya başladı. Davut her zamanki gibi yine lir çalıyordu. Saul'un elinde bir mızrak vardı. **11** “Davut'u vurup duvara çakacağım” diye düşünerek mızrağı ona fırlattı. Ama Davut iki kez ondan kurtuldu. **12** Saul Davut'tan korkuyordu. Çünkü RAB Davut'laydı, oysa kendisinden ayrılmıştı. **13** Bu yüzden Saul Davut'u yanından uzaklaştırdı. Onu bin kişilik birliğe komutan atadı. Davut askerlere öncülük yapıyordu. **14** RAB onunla birlikte olduğundan, yaptığı her işte başarılıydı. **15** Davut'un büyük başarısını gördükçe Saul'un korkusu daha da artıyordu. **16** Ne var ki, bütün İsrail ve Yahuda halkı Davut'u seviyordu; çünkü Davut onlara öncülük ediyordu. **17** Saul Davut'a, “İşte büyük kızım Merav” dedi, “Onu sana eş olarak vereceğim. Yalnız hatırım için yiğitçe davran ve RAB'bin

savaşlarını sürdür.” Çünkü, “Davut'un ölümü benim elimden değil, Filistliler'in elinden olsun” diye düşünüyordu. **18** Davut, “Ben kim oluyorum, İsrail'de ailem ve babamın oymağı ne ki, krala damat olayım?” diye karşılık verdi. **19** Ne var ki, Saul'un kızı Merav'ın Davut'a verileceği zaman geldiğinde, kız Davut yerine Meholalı Adriel'e eş olarak verildi. **20** Bu arada Saul'un öbür kızı Mikal Davut'a gönül vermişti. Bunu duyan Saul sevindi. **21** “Davut'a Mikal'ı veririm” diye düşündü, “Öyle ki, Mikal Davut'u tuzağa düşürür; Filistliler de onu öldürür.” Davut'a, “Bugün damadım olmak için yine fırsatın var” dedi. **22** Sonra görevlilerine, Davut'a gizlice şunları söylemelerini buyurdu: “Bak, kral senden hoşnut, bütün görevlileri de seni seviyor. Kralın damadı olmanın zamanı geldi.” **23** Saul'un görevlileri bu sözleri Davut'a ilettiler. Davut, “Yoksul ve önemsiz biriyken kralın damadı olmak sizce küçük bir şey mi?” diye karşılık verdi. **24** Görevliler Davut'un dediklerini Saul'a bildirdiler. **25** Saul şöyle buyurdu: “Davut'a deyin ki, ‘Kral düşmanlarından öç almak için başlık parası olarak yüz Filistli'nin sünnet derisinden başka bir şey istemiyor.’” Davut'un Filistliler'in eline düşüp öleceğini tasarlıyordu. **26** Görevliler Saul'un söylediklerini Davut'a ilettiler. Davut, kralın damadı olacağına sevindi. Tanınan süre dolmadan **27** Davut'la adamları gidip iki yüz Filistli öldürdüler. Kralın damadı olabilmek için Davut, öldürülen Filistliler'in sünnet derilerini tam tamına getirip krala sundu. Saul da buna karşılık kızı Mikal'ı eş olarak ona verdi. **28** Saul, RAB'bin Davut'la birlikte olduğunu ve kızı Mikal'ın onu sevdiğini apaçık gördü. **29** Bu yüzden Davut'tan daha çok korktu ve yaşamı boyunca ona düşmanlık besledi. **30** Filistli komutanlar saldırdıkça Davut Saul'un öbür komutanlarından daha başarılı oluyordu. Bu yüzden büyük bir üne kavuştu.

19 Saul, oğlu Yonatan'a ve bütün görevlilerine Davut'u
öldürmeleri için buyruk verdi. Ama Davut'u çok seven Yonatan
ona, “Babam Saul seni öldürmek için fırsat kolluyor” diye haber
verdi, “Lütfen yarın sabah dikkatli ol; gizlenebileceğin bir yere
gidip saklan. **3** Ben de saklandığın tarlaya gidip babamın
yanında duracağım ve onunla senin hakkında konuşacağım.
Bir şey öğrenirsem, sana bildiririm.” **4** Yonatan babası Saul'a
Davut'u överek şunları söyledi: “Kral kulu Davut'a haksızlık
etmesin. Çünkü o sana hiç haksızlık etmedi ve yaptığı her
şeyde sana büyük yararı dokundu. **5** Yaşamını tehlikeye atarak
Filistli'yi öldürdü. RAB de bütün İsrail'i büyük bir zafere ulaştırdı.
Sen de bunu görüp sevindin. Öyleyse neden Davut'u yok yere
öldürerek suçsuz birine haksızlık edesin?” **6** Saul Yonatan'ın
söylediklerinden etkilenerek ant içti: “Yaşayan RAB'bin adıyla
derim ki, Davut öldürülmeyecektir.” **7** Bunun üzerine Yonatan
Davut'u çağırıp ona her şeyi anlattı. Sonra Davut'u Saul'un
yanına getirdi. Davut da önceden olduğu gibi kralın hizmetine
girdi. **8** Savaş yine patlak verdi. Davut gidip Filistliler'e karşı
savaştı. Onları öyle büyük bir bozguna uğrattı ki, önünden
kaçtılar. **9** Bir gün Saul, mızrağı elinde evinde oturuyor, Davut
da lir çalıyordu. Derken RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh Saul'u
yakaladı. **10** Saul mızrağıyla Davut'u duvara çakmaya çalıştı.
Ancak Davut yana kaçınca Saul'un mızrağı duvara saplandı.
O gece Davut kaçıp kurtuldu. **11** Saul, Davut'u gözetlemeleri,
ertesi sabah da öldürmeleri için evine ulaklar gönderdi. Ama
karısı Mikal Davut'a, “Bu gece kaçıp kurtulamazsan, yarın
öldürüleceksin” dedi. **12** Sonra Davut'u pencereden aşağıya
indirdi. Böylece Davut kaçıp kurtuldu. **13** Mikal aile putunu
alıp yatağa koydu, üstüne yorganı örttü, baş tarafına da keçi

kılından bir yastık yerleştirdi. **14** Saul'un gönderdiği ulaklar Davut'u yakalamaya geldiğinde, Mikal, “Davut hasta” dedi. **15** Saul Davut'u görmeleri için ulakları yeniden göndererek, “Onu yatağıyla buraya getirin de öldüreyim” diye buyurdu. **16** Ulaklar eve girince, yatakta başında keçi kılından yastık olan putu gördüler. **17** Saul Mikal'a “Neden beni böyle kandırıp düşmanımın kaçmasını sağladın?” diye sordu. Mikal, “Davut bana, ‘Bırak beni gideyim, yoksa seni öldürürüm’ dedi” diye yanıtladı. **18** Kaçıp kurtulan Davut, Rama'da yaşayan Samuel'in yanına gitti. Saul'un kendisine bütün yaptıklarını ona anlattı. Sonra Samuel'le birlikte Nayot Mahallesi'ne gidip orada kaldı. **19** Davut'un Rama'nın Nayot Mahallesi'nde olduğu haberi Saul'a ulaştırıldı. **20** Bunun üzerine Saul Davut'u yakalamaları için ulaklarını oraya gönderdi. Ulaklar Samuel'in önderliğinde bir peygamber topluluğunun oynayıp coştuğunu gördüler. İşte o zaman Tanrı'nın Ruhu Saul'un ulaklarının üzerine indi. Onlar da oynayıp coşmaya başladılar. **21** Saul olup bitenleri duyunca, başka ulaklar gönderdi. Onlar da oynayıp coştular. Saul'un üçüncü kez gönderdiği ulaklar da öncekiler gibi yaptı. **22** Sonunda Saul kendisi Rama'ya doğru yola çıktı. Seku'daki büyük sarnıca varınca, “Samuel'le Davut neredeler?” diye sordu. Biri, “Rama'nın Nayot Mahallesi'nde” dedi. **23** Saul Rama'daki Nayot'a doğru ilerlerken, Tanrı'nın Ruhu onun üzerine de indi. Nayot'a varıncaya dek yol boyunca oynayıp coştu. **24** Giysilerini de çıkarıp Samuel'in önünde oynayıp coştu. Bütün gün ve gece çıplak yattı. Halkın, “Saul da mı peygamber oldu?” demesi bundandır.

20 Davut Rama'nın Nayot Mahallesi'nden kaçtıktan sonra Yonatan'a gitti. Ona, “Ne yaptım? Suçum ne?” diye sordu, “Babana karşı ne günah işledim ki, beni öldürmek istiyor?” **2**

Yonatan, “Bu senden uzak olsun, ölmeyeceksin!” diye yanıtladı, “Babam bana bildirmeden ister büyük, ister küçük olsun hiçbir iş yapmaz. Neden bunu benden gizlesin? Olmaz öyle şey!” **3** Ancak Davut ant içerek, “Senin beni sevdiğini baban çok iyi biliyor” diye yanıtladı, “‘Yonatan ne yapacağımı bilmemeli, yoksa üzülür’ diye düşünmüştür. RAB'bin ve senin yaşamın hakkı için derim ki, ölüm ile aramda yalnız bir adım var.” **4** Yonatan Davut'a, “Ne dilersen dile, senin için yaparım” diye karşılık verdi. **5** Davut Yonatan'a, “Bak, yarın Yeni Ay Töreni” dedi, “Kralla birlikte yemeğe oturmam gerekir. Ama izin ver, ertesi günün akşamına dek tarlada gizleneyim. **6** Eğer baban yokluğumu sezerse ona, ‘Davut aceleyle kendi kenti Beytlehem'e gitmek için benden ısrarla izin istedi; orada bütün ailenin yıllık kurban töreni var’ dersin. **7** Baban, ‘İyi’ derse, kulun güvenlikte demektir. Ama öfkelenirse, bil ki, bana kötülük yapmaya karar vermiştir. **8** Sana gelince, bana yardım et; çünkü RAB'bin önünde benimle antlaşma yaptın. Suçluysam, beni sen öldür! Neden beni babana teslim edesin?” **9** Yonatan, “Olmaz öyle şey!” diye yanıtladı, “Babamın sana kötülük yapmaya karar verdiğini bilsem, sana söylemez miydim?” **10** Davut, “Baban sana sert bir karşılık verirse, kim bana bildirecek?” diye sordu. **11** Yonatan, “Gel, tarlaya gidelim” dedi. Böylece ikisi tarlaya gittiler. **12** Yonatan Davut'la konuşmasını sürdürdü: “İsrail'in Tanrısı RAB tanık olsun! Yarın ya da öbür gün bu saate kadar babamın ne düşündüğünü araştıracağım. Babamın sana karşı tutumu olumluysa, sana haber göndereceğim. **13** Ama babam seni öldürmeyi tasarlıyorsa, bunu sana bildirip güvenlik içinde gitmeni sağlamazsam, RAB bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın! RAB önceden babamla olduğu gibi seninle de birlikte

olsun! **14** Ama sen yaşamım boyunca RAB'bin iyiliğini bana göster ki ölmeyeyim. **15** RAB Davut'un bütün düşmanlarını yeryüzünden yok edeceği zaman bile, sen soyuma iyiliklerini sonsuza dek esirgeme." **16** Böylece Yonatan Davut soyuyla bir antlaşma yaptı ve, "RAB Davut'un düşmanlarını cezalandırsın" dedi. **17** Davut'a beslediği sevgiden ötürü Yonatan ona bir daha ant içirtti. Çünkü onu canı kadar seviyordu. **18** Yonatan Davut'a, "Yarın Yeni Ay Töreni" dedi, "Yerin boş kalacağından, yokluğun anlaşılacak. **19** Öbür gün, geçen sefer gizlendiğin yere çabucak git. Ezel Taşı'nın yanında bekle. **20** Ben hedefe atar gibi taşın bir yanına üç ok atacağım. **21** Sonra hizmetkârımı gönderip, 'Git okları bul' diye buyruk vereceğim. Eğer özellikle ona, 'Bak, oklar senin bu yanında, onları alıp buraya getir' dersem, gel. Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, güvenliktesin, tehlike yok. **22** Ama hizmetkâra, 'Bak, oklar ötende' dersem, git; çünkü RAB seni uzaklaştırmıştır. **23** Birbirimizle yaptığımız antlaşmaya gelince, RAB sonsuza dek seninle benim aramda tanık olsun." **24** Böylece Davut tarlada gizlendi. Yeni Ay Töreni başlayınca, Kral Saul gelip yemeğe oturdu. **25** Her zamanki gibi duvarın yanındaki yerine oturmuştu. Yonatan karşısında, Avner de yanında yerlerini aldılar. Davut'un yeriyse boş kaldı. **26** Ama Saul o gün bir şey söylemedi. "Davut'un başına bir şey gelmiş olmalı. Dinsel açıdan kirli olsa gerek, evet dinsel açıdan temiz değildir" diye düşündü. **27** Ertesi gün, ayın ikinci günü, Davut'un yeri yine boştu. Bunun üzerine Saul, oğlu Yonatan'a, "İşay'ın oğlu neden dün de, bugün de yemeğe gelmedi?" diye sordu. **28** Yonatan, "Davut Beytlehem'e gitmek için benden ısrarla izin istedi" diye karşılık verdi, **29** "'Lütfen izin ver. Çünkü ailemizin kentte bir kurbanı var, ağabeyim orada bulunmamı buyurdu. Gözünde lütuf

bulduysam gidip kardeşlerimi göreyim' dedi. İşte bu yüzden kralın sofrasına gelemedi." **30** Saul Yonatan'a öfkelenerek, "Seni sapık ve dikbaşlı kadının oğlu!" diye bağırdı, "İşay'ın oğlunu desteklediğini bilmiyor muyum? Bu kendin için de, seni doğuran annen için de utanç verici. **31** Çünkü İşay'ın oğlu yeryüzünde yaşadıkça ne sen güvenlikte olabilirsin, ne de krallığın. Şimdi adam gönder, onu bana getir. O ölmeli!" **32** Yonatan babası Saul'a, "Neden ölmeli? Ne yaptı ki?" diye karşılık verdi. **33** Ama Saul Yonatan'ı öldürmek amacıyla mızrağını ona fırlattı. Böylece Yonatan babasının Davut'u öldürmeye kararlı olduğunu anladı. **34** Büyük bir öfkeyle sofradan kalktı ve ayın ikinci günü hiç yemek yemedi. Babasının Davut'u böyle aşağılamasına üzüldü. **35** Sabahleyin Yonatan Davut'la buluşmak üzere tarlaya gitti. Yanına bir uşak almıştı. **36** Uşağa, "Haydi koş, atacağım okları bul" dedi. Uşak koşarken, Yonatan onun ötesine bir ok attı. **37** Uşak Yonatan'ın attığı okun düştüğü yere varınca, Yonatan, "Ok ötende!" diye seslendi, **38** "Çabuk ol! Koş, yerinde durma!" Yonatan'ın uşağı oku alıp efendisine getirdi. **39** Olup bitenden habersizdi. Olanları yalnız Yonatan'la Davut biliyordu. **40** Yonatan, silahlarını yanındaki uşağa vererek, "Al bunları kente götür" dedi. **41** Uşak gider gitmez, Davut taşın güney yanından ayağa kalktı ve yüzüstü yere kapanarak üç kez eğildi. İki arkadaş birbirlerini öpüp ağladılar; ancak Davut daha çok ağladı. **42** Yonatan, "Esenlikle yoluna git" dedi, "İkimiz RAB'bin adıyla ant içmiştik. RAB seninle benim aramda ve soylarımız arasında sonsuza dek tanık olsun." Bundan sonra Davut yoluna gitti. Yonatan da kente döndü.

21 Davut Nov Kenti'ne, Kâhin Ahimelek'in yanına gitti. Ahimelek titreyerek Davut'u karşılamaya çıktı. "Neden yalnızsın? Neden

yanında kimse yok?” diye sordu. **2** Davut şöyle yanıtladı: “Kral bana bir görev verdi. ‘Sana verdiğim görevden ve buyruklardan kimsenin haberi olmasın’ dedi. Adamlarıma gelince, belli bir yere gitmelerini söyledim. **3** Şu an elinde ne var? Bana beş somun ekmek ya da başka ne varsa ver.” **4** Kâhin, “Taze ekmeğim yok” diye karşılık verdi, “Ama adamların kadından uzak kaldılarsa kutsanmış ekmek var.” **5** Davut, “Yola çıktığımızdan her zaman olduğu gibi, kadından uzak kaldık” dedi, “Sıradan bir yolculuğa çıktığımızda bile adamlarım kendilerini temiz tutarlar; özellikle bugün ne kadar daha çok temiz olacaklar.” **6** Bunun üzerine kâhin ona kutsanmış ekmek verdi; çünkü orada huzura konan ekmekten başka ekmek yoktu. Bu ekmek RAB'bin huzurundan alındığı gün yerine sıcak ekmek konurdu. **7** O gün Saul'un görevlilerinden Edomlu Doek adındaki baş çoban RAB'bin önünde dinsel görevini yerine getirmek üzere orada bulunuyordu. **8** Davut Ahimelek'e, “Yanında mızrak ya da kılıç yok mu?” diye sordu, “Kralın işi acele olduğundan, yanıma ne kılıcımı aldım, ne de başka bir silah.” **9** Kâhin, “Ela Vadisi'nde öldürdüğün Filistli Golyat'ın kılıcı var” diye karşılık verdi, “Efodun arkasında beze sarılı duruyor. Burada başka silah yok. İstersen onu alabilirsin.” Davut, “Onun gibisi yoktur, onu bana ver” dedi. **10** Saul'dan kaçan Davut o gün Gat Kralı Akiş'e gitti. **11** Akiş'in görevlileri, “Bu İsrail Kralı Davut değil mi?” dediler, “Çalıp oynarken, ‘Saul binlercesini öldürdü, Davut'sa on binlercesini’ diye hakkında ezgiler okudukları kişi bu değil mi?” **12** Bu sözler Davut'u derin derin düşündürdü. Gat Kralı Akiş'ten çok korkan Davut, onların önünde tutumunu değiştirerek deli gibi davrandı. Kentin kapılarını tırmaladı, salyasını sakalına akıttı. **14** Akiş görevlilerine, “Şu adama bakın!” dedi, “Delinin biri! Onu neden bana getirdiniz? **15**

Bizde deliler eksik mi ki, önümde delilik yapsın diye bu adamı getirdiniz? Bu adamın sarayıma girmesi şart mı?”

22 Davut Gat'tan ayrılıp Adullam Mağarası'na kaçtı. Bunu duyan kardeşleri ve ailesinin öteki bireyleri yanına gittiler. **2** Sıkıntısı, borcu, hoşnutsuzluğu olan herkes Davut'un çevresinde toplandı. Davut sayısı dört yüze varan bu adamlara önderlik yaptı. **3** Davut oradan Moav'daki Mispa Kenti'ne gitti. Moav Kralı'ndan, “Tanrı'nın bana ne yapacağı belli oluncaya dek annemle babamın gelip yanınızda kalmasına izin verir misin?” diye bir istekte bulundu. **4** Böylece Davut annesiyle babasını Moav Kralı'nın yanına bıraktı. Davut sığınakta kaldığı sürece onlar da Moav Kralı'nın yanında kaldılar. **5** Ne var ki, Peygamber Gad Davut'a, “Sığınakta kalma. Yahuda ülkesine git” dedi. Bunun üzerine Davut oradan ayrılıp Heret Ormanı'na gitti. **6** Bu sırada Saul Davut'la yanındakilerin nerede olduklarını öğrendi. Saul elinde mızrağıyla Giva'da bir tepedeki ılgın ağacının altında oturuyordu. Askerleri de çevresinde duruyordu. **7** Saul onlara şöyle dedi: “Ey Benyaminliler, şimdi dinleyin! İşay'ın oğlu her birinize tarlalar, bağlar mı verecek? Her birinizi binbaşı, yüzbaşı mı yapacak? **8** Hepiniz bana karşı düzen kurdunuz. Çünkü oğlum İşay'ın oğluyla antlaşma yaptığında bana haber veren olmadı. İçinizden bana acıyan tek kişi çıkmadı. Bugün olduğu gibi, bana pusu kurması için oğlumun kulum Davut'u kışkırttığını bana bildiren olmadı.” **9** Bunun üzerine Saul'un askerlerinin yanında duran Edomlu Doek, “İşay oğlu Davut'un Nov Kenti'ne, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'in yanına geldiğini gördüm” dedi, **10** “Ahimelek Davut için RAB'be danıştı. Ona hem yiyecek sağladı, hem de Filistli Golyat'ın kılıcını verdi.” **11** Kral Saul, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'i ve babasının ailesinden Nov'da yaşayan bütün

kâhinleri çağırmak için ulaklar gönderdi. Hepsi kralın yanına geldi. **12** Saul Ahimelek'e, “Ey Ahituv oğlu, beni dinle!” dedi. Ahimelek, “Buyur, efendim” diye yanıtladı. **13** Saul, “Neden sen ve İşay oğlu bana karşı düzen kurdunuz?” dedi, “Çünkü ona ekmek, kılıç verdin ve onun için Tanrı'ya danıştın. O da bana karşı ayaklandı ve bugün yaptığı gibi pusu kurdu.” **14** Ahimelek, “Bütün görevlilerin arasında Davut kadar sana bağlı biri var mı?” diye karşılık verdi, “Davut senin damadın, muhafız birliği komutanın ve ailende saygın biridir. **15** Ben Davut için Tanrı'ya danışmaya o gün mü başladım? Kesinlikle hayır! Kral ben kulunu ve babasının ailesini suçlamasın. Çünkü kulun bu konuda hiçbir şey bilmiyor.” **16** Ama Saul, “Ey Ahimelek, sen de bütün ailen de kesinlikle öleceksiniz” dedi. **17** Sonra yanında duran nöbetçi askerlere, “Gidin ve Davut'u destekleyen RAB'bin kâhinlerini öldürün!” dedi, “Çünkü onun kaçtığını bildikleri halde bana haber vermediler.” Ne var ki, kralın görevlileri el kaldırıp RAB'bin kâhinlerini öldürmek istemediler. **18** Bunun üzerine kral, Doek'e, “Sen git, kâhinleri öldür” diye buyurdu. Edomlu Doek de gidip kâhinleri öldürdü. O gün Doek keten efod giymiş seksen beş kişi öldürdü. **19** Kadın erkek, çoluk çocuk demeden kâhinler kenti Nov'un halkını kılıçtan geçirdi. Sığırları, eşekleri, koyunları da öldürdü. **20** Yalnız Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'in oğullarından Aviyatar adında biri kurtulup Davut'a kaçtı. **21** Aviyatar Saul'un RAB'bin kâhinlerini öldürttüğünü Davut'a söyledi. **22** Davut Aviyatar'a, “O gün orada bulunan Edomlu Doek'in olup biteni Saul'a bildireceğini anlamıştım zaten” dedi, “Babanın bütün aile bireylerinin ölümüne ben neden oldum. **23** Yanımda kal ve korkma! Seni öldürmek isteyen beni de öldürmek istiyor. Yanımda güvenlikte olursun.”

23 Davut'a, “Filistliler Keila Kenti'ne saldırıp harmanları
yağmalıyorlar” diye haber verdiler. **2** Davut RAB'be, “Gidip şu
Filistliler'e saldırayım mı?” diye danıştı. RAB, “Git, Filistliler'e
saldır ve Keila Kenti'ni kurtar” diye yanıtladı. **3** Ama adamları
Davut'a, “Bak, biz burada Yahuda'dayken korkuyoruz” dediler,
“Keila'ya Filist ordusuna karşı savaşmaya gidersek büsbütün
korkarız.” **4** Bunun üzerine Davut RAB'be bir kez daha danıştı.
RAB ona yine, “Kalk, Keila'ya git! Çünkü Filistliler'i senin eline ben
teslim edeceğim” dedi. **5** Böylece Davut'la adamları Keila'ya gidip
Filistliler'e karşı savaştılar. Davut onların hayvanlarını ele geçirdi.
Filistliler'i ağır bir yenilgiye uğratarak Keila halkını kurtardı.
6 Ahimelek'in oğlu Aviyatar kaçıp Keila'da bulunan Davut'a
gittiğinde, efodu da birlikte götürmüştü. **7** Saul, Davut'un Keila
Kenti'ne gittiğini duyunca, “Tanrı Davut'u elime teslim etti” dedi,
“Davut sürgülü kapıları olan bir kente girmekle kendini hapsetmiş
oldu.” **8** Böylece Saul, Keila'ya yürüyüp Davut'la adamlarını
kuşatmak amacıyla bütün halkı savaşa çağırdı. **9** Davut, Saul'un
kendisine bir düzen kurduğunu duyunca, Kâhin Aviyatar'a, “Efodu
getir” dedi. **10** Sonra şöyle yakardı: “Ey İsrail'in Tanrısı RAB! Ben
kulun yüzünden Saul'un gelip Keila'yı yıkmayı tasarladığına dair
kesin haber aldım. **11** Keila halkı beni onun eline teslim eder mi?
Kulunun duymuş olduğu gibi Saul gelecek mi? Ey İsrail'in Tanrısı
RAB, yalvarırım, kuluna bildir!” RAB, “Saul gelecek” yanıtını
verdi. **12** Davut RAB'be, “Keila halkı beni ve adamlarımı Saul'un
eline teslim edecek mi?” diye sordu. RAB, “Teslim edecek” dedi.
13 Bunun üzerine Davut ile yanındaki altı yüz kadar kişi Keila'dan
ayrılıp oradan oraya yer değiştirmeye başladılar. Davut'un
Keila'dan kaçtığını öğrenen Saul oraya gitmekten vazgeçti.
14 Davut kırsal bölgedeki sığınaklarda ve Zif Çölü'nün dağlık

kesiminde kaldı. Saul her gün Davut'u aradığı halde, Tanrı onu Saul'un eline teslim etmedi. **15** Davut Zif Çölü'nde, Horeş'teyken, Saul'un kendisini öldürmek için yola çıktığını öğrendi. **16** Bu arada Saul oğlu Yonatan kalkıp Horeş'e, Davut'un yanına gitti ve onu Tanrı'nın adıyla yüreklendirdi. **17** "Korkma!" dedi, "Babam Saul sana dokunmayacak. Sen İsrail Kralı olacaksın, ben de senin yardımcın olacağım. Babam Saul da bunu biliyor." **18** İkisi de RAB'bin önünde aralarındaki antlaşmayı yenilediler. Sonra Yonatan evine döndü, Davut ise Horeş'te kaldı. **19** Zifliler Giva'ya gidip Saul'a, "Davut aramızda" dediler, "Yeşimon'un güneyinde, Hakila Tepesi'ndeki Horeş sığınaklarında gizleniyor. **20** Ey kral, ne zaman gelmek istersen gel! Davut'u kralın eline teslim etmeyi ise bize bırak." **21** Saul, "RAB sizi kutsasın! Bana acıdınız" dedi, **22** "Gidin ve bir daha araştırın; Davut'un genellikle nerelerde gizlendiğini, orada onu kimin gördüğünü iyice öğrenin. Çünkü onun çok kurnaz olduğunu söylüyorlar. **23** Gizlendiği yerlerin hepsini öğrenip bana kesin bir haber getirin. O zaman ben de sizinle gelirim. Eğer Davut o bölgedeyse, bütün Yahuda boyları içinde onu arayıp bulacağım." **24** Böylece Zifliler kalkıp Saul'dan önce Zif'e gittiler. O sırada Davut'la adamları Yeşimon'un güneyindeki Arava'da, Maon Çölü'ndeydiler. **25** Saul ile adamlarının kendisini aramaya geldiklerini öğrenince Davut aşağıya inip Maon Çölü'ndeki kayalığa sığındı. Saul bunu duyunca Davut'un ardından Maon Çölü'ne gitti. **26** Saul dağın bir yanından, Davut'la adamları ise öbür yanından ilerliyordu. Davut Saul'dan kaçıp kurtulmaya çalışıyordu. Saul'la askerleri Davut'la adamlarını yakalamak üzere yaklaşırken, **27** bir ulak gelip Saul'a şöyle dedi: "Çabuk gel! Filistliler ülkeye saldırıyor." **28** Bunun üzerine Saul Davut'u kovalamayı bırakıp Filistliler'le savaşmaya

gitti. Bu yüzden oraya Sela-Hammahlekot adı verildi. **29** Davut oradan ayrılıp Eyn-Gedi bölgesindeki sığınaklara gizlendi.

24 Saul Filistliler'i kovalamaktan dönünce, Davut'un Eyn-Gedi Çölü'nde olduğu haberini aldı. **2** Saul da Davut'la adamlarını Dağ Keçisi Kayalığı dolaylarında arayıp bulmak için, bütün İsrail'den üç bin seçme asker alıp yola çıktı. **3** Yolda koyun ağıllarına rastladı. Yakında bir de mağara vardı. Saul ihtiyacını gidermek için mağaraya girdi. Davut'la adamları mağaranın en iç bölümünde kalıyorlardı. **4** Adamları, Davut'a, "İşte RAB'bin sana, 'Dilediğini yapabilmen için düşmanını eline teslim edeceğim' dediği gün bugündür" dediler. Davut kalkıp Saul'un cüppesinin eteğinden gizlice bir parça kesti. **5** Ama sonradan Saul'un eteğinden bir parça kestiği için kendini suçlu buldu. **6** Adamlarına, "Efendime, RAB'bin meshettiği kişiye karşı böyle bir şey yapmaktan, el kaldırmaktan RAB beni uzak tutsun" dedi, "Çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir." **7** Davut bu sözlerle adamlarını engelledi ve Saul'a saldırmalarına izin vermedi. Saul mağaradan çıkıp yoluna koyuldu. **8** O zaman Davut da mağaradan çıktı. Saul'a, "Efendim kral!" diye seslendi. Saul arkasına bakınca, Davut eğilip yüzüstü yere kapandı. **9** "'Davut sana kötülük yapmak istiyor' diyenlerin sözlerini neden önemsiyorsun?" dedi, **10** "Bugün RAB'bin mağarada seni elime nasıl teslim ettiğini gözünle görüyorsun. Bazıları seni öldürmemi istedi. Ama ben seni esirgeyip, 'Efendime el kaldırmayacağım, çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir' dedim. **11** Ey baba, cüppenin eteğinden kesilmiş, elimdeki şu parçaya bak; evet, bak! Cüppenden bir parça kestim, ama seni öldürmedim. Bundan ötürü içimde kötülük ve başkaldırma düşüncesi olmadığını iyice bilesin. Sana kötülük yapmadığım halde sen beni öldürmeye çalışıyorsun. **12** RAB

aramızda yargıç olsun ve benim öcümü senden O alsın. Ama ben elimi sana karşı kaldırmayacağım. **13** Eskilerin şu, ‘Kötülük kötü kişilerden gelir’ deyişi uyarınca elim sana karşı kalkmayacaktır. **14** İsrail Kralı kime karşı çıkmış? Sen kimi kovalıyorsun? Ölü bir köpek mi? Bir pire mi? **15** RAB yargıç olsun ve hangimizin haklı olduğuna O karar versin. RAB davama baksın ve beni savunup senin elinden kurtarsın.” **16** Davut söylediklerini bitirince, Saul, “Davut oğlum, bu senin sesin mi?” diye sordu ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. **17** Sonra, “Sen benden daha doğru bir adamsın” dedi, “Sana kötülük yaptığım halde sen bana iyilikle karşılık verdin. **18** Bugün bana iyi davrandığını kanıtladın: RAB beni eline teslim ettiği halde beni öldürmedin. **19** Düşmanını yakalayan biri onu güvenlik içinde salıverir mi? Bugün bana yaptığın iyiliğe karşılık RAB de seni iyilikle ödüllendirsin. **20** Şimdi anladım ki, sen gerçekten kral olacaksın ve İsrail Krallığı senin egemenliğin altında sürecek. **21** Benden sonra soyumu ortadan kaldırmayacağına, babamın ailesinden adımı silmeyeceğine dair RAB'bin önünde ant iç.” **22** Davut Saul'un istediği gibi ant içti. Sonra Saul evine döndü. Davut'la adamları da sığınağa gittiler.

25 Bu sırada Samuel öldü. Bütün İsrailliler toplanıp onun için yas tuttular. Onu Rama'daki evine gömdüler. Bundan sonra Davut Maon Çölü'ne gitti. **2** Maon'da çok varlıklı bir adam vardı; işi Karmel'deydi. Üç bin koyunu, bin keçisi vardı. O sırada Karmel'de koyunlarını kırkmaktaydı. **3** Adamın adı Naval, karısının adı da Avigayil'di. Kadın sağgörülü ve güzeldi. Ama Kalev soyundan gelen kocası kaba, kötü huylu biriydi. **4** Davut kırdayken, Naval'ın koyunlarını kırktığını duydu. **5** On uşağı şu buyrukla ona gönderdi: “Karmel'de Naval'ın yanına gidin. Benden ona selam söyleyip **6** şöyle deyin: ‘Ömrün uzun olsun!

Sana, ailene ve sana bağlı olan herkese esenlik olsun! **7** Şimdi koyunların kırkma zamanı olduğunu duydum. Çobanların bizimle birlikteyken, onları incitmedik. Karmel'de kaldıkları sürece hiçbir kayıpları olmadı. **8** Uşaklarına sor, sana söyleyecekler. Bunun için adamlarıma yakınlık göster. Çünkü sana şenlik zamanında geldik. Lütfen kullarına ve oğlun Davut'a elinden geleni ver.'" **9** Davut'un adamları varıp Davut adına bu sözleri Naval'a ilettiler ve beklemeye başladılar. **10** Ne var ki, Naval Davut'un adamlarına şu karşılığı verdi: "Bu Davut da kim? İşay'ın oğlu da kim oluyor? Bu günlerde birçok köle efendilerini bırakıp kaçıyor. **11** Ekmeğimi, suyumu, kırkıcılarım için kestiğim hayvanların etini alıp nereden geldiklerini bilmediğim kişilere mi vereyim?" **12** Davut'un adamları geldikleri yoldan döndüler ve Naval'ın bütün söylediklerini Davut'a bildirdiler. **13** Davut adamlarına, "Herkes kılıcını kuşansın!" diye buyruk verdi. Davut da, adamları da kılıçlarını kuşandılar. Yaklaşık dört yüz adam Davut'la birlikte gitti; iki yüz kişi de erzağın yanında kaldı. **14** Naval'ın uşaklarından biri, Naval'ın karısı Avigayil'e, "Davut efendimiz Naval'a esenlik dilemek için kırdan ulaklar gönderdi" dedi, "Ama Naval onları tersledi. **15** Oysa adamlar bize çok iyi davrandılar. Bizi incitmediler. Kırda onlarla birlikte kaldığımız sürece hiçbir şeyimiz kaybolmadı. **16** Koyunlarımızı güderken, yanlarında kaldığımız sürece gece gündüz bizi korudular. **17** Şimdi ne yapman gerektiğini iyi düşün. Çünkü efendimize ve bütün ailesine kötülük yapmayı tasarlıyorlar. Üstelik efendimiz o kadar kötü ki, kimse ona bir şey söyleyemiyor." **18** Bunun üzerine Avigayil, hiç zaman yitirmeden, iki yüz ekmek, iki tulum şarap, hazırlanmış beş koyun, beş sea kavrulmuş buğday, yüz salkım kuru üzüm ve iki yüz parça incir pestili alıp eşeklere yükledi. **19**

Sonra uşaklarına, “Önümden gidin, ben arkanızdan geliyorum” dedi. Kocası Naval'a hiçbir şey söylemedi. **20** Avigayil eşeğe binmiş, dağın öbür yolundan inerken, Davut'la adamları da ona doğru ilerliyorlardı. Avigayil onlarla karşılaştı. **21** Davut, “Bu adamın kırdaki malını doğrusu boş yere korudum” demişti, “Onun mallarından hiçbir şey eksilmedi. Öyleyken bana iyilik yapacağına kötülükle karşılık verdi. **22** Eğer sabaha dek adamlarından tek birini bile sağ bırakırsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!” **23** Avigayil Davut'u görünce hemen eşekten indi; Davut'un önünde eğilip yüzüstü yere kapandı. **24** Onun ayaklarına kapanarak şöyle yalvardı: “Efendim, suçu ben, yalnız ben üstüme alıyorum. İzin ver, ben kölen seninle konuşsun, onun söyleyeceklerini dinle. **25** Yalvarırım, efendim, o kötü adam Naval'a aldırma. Çünkü kişiliği tıpkı adı gibidir. Adı akılsız anlamına gelir; kendisi de akılsızın biridir. Ben kulun, efendim Davut'un gönderdiği ulakları görmedim. **26** “Ama şimdi, ey efendim, RAB senin kan dökmene ve kendi elinle öç almana engel oldu. Yaşayan RAB'bin adı ve senin yaşamın hakkı için yalvarırım, düşmanların ve efendime kötülük tasarlayanların tümü Naval gibi olsun. **27** Ben kölenin efendime getirdiği bu armağan, seni izleyen adamlarına verilsin. **28** Lütfen kölenin suçunu bağışla. RAB kesinlikle efendimin soyunu sürdürecektir; çünkü efendim RAB'bin savaşlarını sürdürüyor. Yaşadığın sürece sende hiçbir haksızlık bulunmasın. **29** Biri kalkıp seni öldürmek amacıyla ardına düşerse, yaşamını Tanrın RAB güven altında tutacaktır; düşmanlarını sapanla taş atar gibi fırlatıp atacaktır. **30** RAB, efendime söz verdiği bütün iyilikleri yerine getirip onu İsrail'e önder atadığında, **31** kendi öcünü almak uğruna boş yere kan dökmediğin için pişmanlık ve üzüntü duymayacaksın.

RAB efendimi başarıya ulaştırdığında köleni anımsa.” **32** Davut,
“Bugün seni karşıma çıkaran İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler
olsun!” diye karşılık verdi, **33** “Anlayışını kutlarım! Bugün kan
dökmemi ve öcümü elimle almamı engellediğin için seni kutlarım.
34 Doğrusu sana kötülük etmemi önleyen İsrail'in Tanrısı yaşayan
RAB'bin adıyla derim ki, beni karşılamak için hemen gelmemiş
olsaydın, gün doğuncaya dek Naval'ın adamlarından hiçbiri sağ
kalmayacaktı.” **35** Avigayil'in kendisine getirdiklerini kabul eden
Davut, “Esenlikle evine dön. Sözlerine kulak verip dileğini kabul
ettim” dedi. **36** Avigayil Naval'ın yanına döndü. Naval evinde
krallara yaraşır bir şölen düzenlemişti. Çok sarhoş olduğundan
neşeliydi. Bu yüzden Avigayil sabaha dek ona bir şey söylemedi.
37 Ama ertesi sabah Naval ayılınca karısı ona olup bitenleri
anlattı. İşte o an Naval'ın kalbi sıkıştı ve felç oldu. **38** Yaklaşık
on gün sonra da RAB Naval'ı cezalandırıp öldürdü. **39** Davut,
Naval'ın öldüğünü duyunca, “Beni küçümseyen Naval'a karşı
davama bakan, kulunu kötülük etmekten alıkoyan RAB'be
övgüler olsun!” dedi, “RAB Naval'ın kötülüğünü onun başına
döndürdü.” Sonra Davut Avigayil'e evlenme teklifinde bulunmak
için ulaklar gönderdi. **40** Davut'un ulakları Karmel'e, Avigayil'in
yanına varıp, “Davut sana evlenme teklifinde bulunmak için bizi
gönderdi” dediler. **41** Avigayil yüzüstü yere kapanarak, “Ben
kölen sana hizmet etmeye ve efendimin ulaklarının ayaklarını
yıkamaya hazırım” diye yanıtladı. **42** Hemen kalkıp eşeğe bindi.
Yanına beş hizmetçisini alıp Davut'un ulaklarını izleyerek yola
koyuldu. Sonra Davut'un karısı oldu. **43** Davut Yizreelli Ahinoam'ı
da eş olarak almıştı. Böylece ikisi de onun karısı oldular. **44** Bu
arada Saul, Davut'un karısı olan kızı Mikal'ı Gallimli Layiş oğlu
Palti'ye vermişti.

26 Zifliler Giva'ya, Saul'un yanına gidip, “Davut Yeşimon'a
bakan Hakila Tepesi'nde gizleniyor” dediler. **2** Bunun üzerine
Saul üç bin seçme İsrailli askerle Zif Çölü'nde Davut'u aramaya
çıktı. **3** Yeşimon'a bakan Hakila Tepesi'nde, yol kenarında
ordugah kurdu. Kırda bulunan Davut, Saul'un peşine düştüğünü
anlayınca, **4** gözcü gönderdi. Böylece Saul'un oraya geldiğini
saptadı. **5** Bunun üzerine Davut, Saul'un ordugah kurduğu
yere gitti ve Saul'la ordusunun başkomutanı Ner oğlu Avner'in
nerede yattıklarını gördü. Saul ordugahın ortasında, askerler de
çevresinde yatıyorlardı. **6** O zaman Davut, Hititli Ahimelek ile
Yoav'ın kardeşi, Seruya oğlu Avişay'a, “Kim benimle ordugaha,
Saul'un yanına gelecek?” diye sordu. Avişay, “Ben seninle
geleceğim” diye karşılık verdi. **7** Davut'la Avişay o gece ordugaha
girdiler. Saul, mızrağı başucunda yere saplanmış, ordugahın
ortasında uyuyordu. Avner'le askerler de çevresinde uyuyorlardı.
8 Avişay Davut'a, “Bugün Tanrı düşmanını senin eline teslim
etti” dedi, “Şimdi bırak da, onu kendi mızrağıyla bir atışta yere
çakayım. İkinci kez vurmama gerek kalmayacak.” **9** Ne var
ki Davut, “Onu öldürme!” dedi, “RAB'bin meshettiği kişiye kim
el uzatırsa, suçlu çıkar. **10** Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki,
RAB kendisi onu öldürecektir; ya günü gelince ölecek, ya da
savaşta vurulup yok olacak. **11** Ama RAB'bin meshettiği kişiye el
uzatmaktan RAB beni uzak tutsun! Haydi, Saul'un başucundaki
mızrakla su matarasını al da gidelim.” **12** Böylece Davut Saul'un
başucundan mızrağını ve su matarasını aldı. Sonra oradan
uzaklaştılar. Onları gören olmadı. Kimse olup bitenin farkına
varmadı, uyanan da olmadı. Hepsi uyuyorlardı, çünkü RAB
onlara derin bir uyku vermişti. **13** Davut karşı yakaya geçip
tepenin üstünde, onlardan uzak bir yerde durdu. Aralarında

epeyce mesafe vardı. **14** Davut askerlere ve Ner oğlu Avner'e,
“Ey Avner, bana yanıt vermeyecek misin?” diye seslendi. Avner,
“Sen kimsin ki krala sesleniyorsun?” diye karşılık verdi. **15**
Davut, “Sen yiğit biri değil misin?” dedi, “İsrail'de senin gibisi
var mı? Öyleyse neden efendin kralı korumadın? Çünkü biri
onu öldürmek için ordugaha girdi. **16** Görevini iyi yapmadın.
Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, hepiniz ölümü hak ettiniz;
çünkü efendinizi, RAB'bin meshettiği kişiyi korumadınız. Bak
bakalım, kralın başucundaki mızrağıyla su matarası nerede?” **17**
Davut'un sesini tanıyan Saul, “Davut, oğlum, bu senin sesin mi?”
diye sordu. Davut, “Evet, efendim kral, benim sesim” diye karşılık
verdi, **18** “Efendim, ben kulunu neden kovalıyorsun? Ne yaptım?
Ne suç işledim? **19** Lütfen, efendim kral, kulunun sözlerine
kulak ver. Eğer seni bana karşı kışkırtan RAB ise, bir sunu O'nu
yatıştırır. Ama bunu yapan insanlarsa, RAB'bin önünde lanetli
olsunlar! Çünkü, ‘Git, başka ilahlara kulluk et’ diyerek, RAB'bin
mirasından bana düşen paydan bugün beni uzaklaştırdılar. **20**
Ne olur, kanım RAB'den uzak topraklara dökülmesin. İsrail Kralı,
dağlarda keklik avlayan avcı gibi, bir pireyi avlamaya çıkmış!” **21**
Bunun üzerine Saul, “Günah işledim” diye karşılık verdi, “Davut,
oğlum, geri dön. Bugün yaşamıma değer verdiğin için sana bir
daha kötülük yapmayacağım. Gerçekten akılsızca davrandım,
çok büyük yanlışlık yaptım.” **22** Davut, “İşte kralın mızrağı!” dedi,
“Adamlarından biri gelip alsın. **23** RAB herkesi doğruluğuna ve
bağlılığına göre ödüllendirir. Bugün RAB seni elime teslim ettiği
halde, ben RAB'bin meshettiği kişiye elimi uzatmak istemedim.
24 Bugün ben senin yaşamına nasıl değer verdiysem, RAB
de benim yaşamıma öyle değer versin ve beni her sıkıntıdan
kurtarsın.” **25** Saul, “Davut, oğlum, RAB seni kutsasın!” dedi,

“Sen kesinlikle büyük işler yapacak, başarılı olacaksın!” Bundan sonra Davut yoluna koyuldu, Saul da evine döndü.

27 Davut, “Bir gün Saul'un eliyle yok olacağım” diye düşündü, “Benim için en iyisi hemen Filist topraklarına kaçmak. O zaman Saul İsrail'in her yanında beni aramaktan vazgeçer; ben de onun elinden kurtulmuş olurum.” **2** Böylece Davut'la yanındaki altı yüz kişi kalkıp Gat Kralı Maok oğlu Akiş'in tarafına geçtiler. **3** Aileleriyle birlikte Gat'ta Akiş'in yanına yerleştiler. İki karısı Yizreelli Ahinoam'la Karmelli Naval'ın dul karısı Avigayil de Davut'un yanındaydı. **4** Saul Davut'un Gat'a kaçtığını duyunca, artık onu aramaktan vazgeçti. **5** Davut Akiş'e, “Benden hoşnut kaldıysan, çevre kentlerden birinde bana bir yer versinler de orada oturayım” dedi, “Çünkü ben kulunun seninle birlikte kral kentinde yaşamasına gerek yok.” **6** Akiş o gün ona Ziklak Kenti'ni verdi. Bundan ötürü Ziklak bugün de Yahuda krallarına aittir. **7** Davut Filist topraklarında bir yıl dört ay yaşadı. **8** Bu süre içinde Davut'la adamları gidip Geşurlular'a, Girizliler'e ve Amalekliler'e baskınlar yaptılar. Bunlar uzun zamandan beri Şur'a, hatta Mısır'a dek uzanan topraklarda yaşıyorlardı. **9** Davut bir bölgeye saldırdığında kadın erkek demez, kimseyi sağ bırakmazdı; yalnız davarları, sığırları, eşekleri, develeri ve giysileri alıp Akiş'e dönerdi. **10** Akiş, “Bugün nerelere baskın düzenlediniz?” diye sorardı. Davut da, “Yahuda'nın güneyine, Yerahmeelliler'in ve Kenliler'in güney bölgesine saldırdık” derdi. **11** Davut, kendisiyle Gat'a kimseyi götürmemek için kadın erkek kimseyi sağ bırakmazdı. Çünkü, “Gat'a gidip, ‘Davut şöyle yaptı, böyle yaptı’ diyerek bize karşı bilgi aktarmasınlar” diye düşünürdü. Davut, Filist topraklarında yaşadığı sürece bu yöntemi uyguladı. **12** Akiş Davut'a güven duymaya başladı.

“Davut kendi halkı olan İsrailliler'in nefretine uğradı. Bundan böyle benim hizmetimde kalacak” diye düşünüyordu.

28 O sırada Filistliler İsrail'le savaşmak için askeri birliklerini topladılar. Akiş Davut'a, “Adamlarınla birlikte benim yanımda savaşacağını bilmelisin” dedi. **2** Davut, “O zaman sen de kulunun neler yapabileceğini göreceksin!” diye karşılık verdi. Akiş, “İyi!” dedi, “Yaşadığın sürece seni kendime koruma görevlisi atayacağım.” **3** Samuel ölmüş, bütün İsrail halkı onun için yas tutmuştu. Onu kendi kenti Rama'da gömmüşlerdi. Saul da cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovmuştu. **4** Filistliler toplanıp Şunem'e gittiler ve orada ordugah kurdular. Saul da bütün İsrailliler'i toplayıp Gilboa Dağı'nda ordugah kurdu. **5** Saul Filist ordusunu görünce korkup büyük dehşete kapıldı. **6** RAB'be danıştıysa da, RAB ona ne düşlerle, ne Urim, ne de peygamberler aracılığıyla yanıt verdi. **7** Bunun üzerine Saul görevlilerine, “Bana bir cinci kadın bulun da varıp ona danışayım” diye buyruk verdi. Görevliler, “Eyn-Dor'da bir cinci kadın var” dediler. **8** Böylece Saul başka giysilere bürünüp kılığını değiştirdi. Geceleyin yanına iki kişi alıp kadının yaşadığı yere gitti. Kadına, “Lütfen benim için ruhlara danış ve sana söyleyeceğim kişiyi çağır” dedi. **9** Ama kadın ona şu karşılığı verdi: “Saul'un neler yaptığını, cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovduğunu biliyorsun. Öyleyse neden beni öldürmek için tuzak kuruyorsun?” **10** Saul, “Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, bundan sana bir kötülük gelmeyecek” diye ant içti. **11** Bunun üzerine kadın, “Sana kimi çağırayım?” diye sordu. Saul, “Bana Samuel'i çağır” dedi. **12** Kadın, Samuel'i görünce çığlık atarak, “Sen Saul'sun! Neden beni kandırdın?” dedi. **13** Kral ona, “Korkma!” dedi, “Ne görüyorsun?” Kadın, “Yerin altından

çıkan bir ilah görüyorum” diye karşılık verdi. **14** Saul, “Neye benziyor?” diye sordu. Kadın, “Cüppe giymiş yaşlı bir adam yukarıya çıkıyor” dedi. O zaman Saul onun Samuel olduğunu anladı; eğilip yüzüstü yere kapandı. **15** Samuel Saul'a, “Neden beni çağırtıp rahatsız ettin?” dedi. Saul, “Büyük sıkıntı içindeyim” diye yanıtladı, “Filistliler bana karşı savaşıyor ve Tanrı da beni terk etti. Artık bana ne peygamberler aracılığıyla, ne de düşlerle yanıt veriyor. Bu yüzden, ne yapmam gerektiğini bana bildirmen için seni çağırttım.” **16** Samuel, “RAB seni terk edip sana düşman olduğuna göre, neden bana danışıyorsun?” dedi, **17** “RAB benim aracılığımla söylediğini yaptı, krallığı senden alıp soydaşın Davut'a verdi. **18** Çünkü sen RAB'bin buyruğuna uymadın, O'nun alevlenen öfkesini Amalekliler'e uygulamadın. RAB bugün bunları bu yüzden başına getirdi. **19** RAB seni de, İsrail halkını da Filistliler'in eline teslim edecek. Yarın sen ve oğulların bana katılacaksınız. RAB İsrail ordusunu da Filistliler'in eline teslim edecek.” **20** Saul birden boylu boyunca yere düştü. Samuel'in sözlerinden ötürü büyük korkuya kapıldı. Gücü de kalmamıştı; çünkü bütün gün, bütün gece yemek yememişti. **21** Kadın Saul'a yaklaştı. Onun büyük şaşkınlık içinde olduğunu görünce, “Bak, kölen sözünü dinledi” dedi, “Canımı tehlikeye atarak benden istediğini yaptım. **22** Şimdi lütfen kölenin söyleyeceğini dinle. İzin ver de, önüne biraz yemek koyayım. Yoluna devam edecek gücün olması için yemek yemelisin.” **23** Ama Saul, “Yemem” diyerek reddetti. Ancak hizmetkârlarıyla kadın zorlayınca, onların dediğini yaptı. Yerden kalkıp yatağın üzerine oturdu. **24** Kadının evinde besili bir dana vardı. Kadın onu hemen kesti. Un alıp yoğurdu ve mayasız ekmek pişirdi. **25** Sonra Saul'la görevlilerinin önüne koydu. Onlar da yediler. Sonra o gece kalkıp gittiler.

29 Filistliler bütün ordularını Afek'te topladılar. İsrailliler ise
Yizreel'deki pınarın yanına kurdukları ordugahta kalıyorlardı.
2 Filist beyleri yüzer ve biner kişilik birliklerle ilerliyordu.
Davut'la adamlarıysa Akiş'le birlikte geriden geliyorlardı. **3** Filistli
komutanlar, “Bu İbraniler'in burada ne işi var?” diye sorunca,
Akiş şu karşılığı verdi: “Bu, İsrail Kralı Saul'un görevlisi Davut'tur.
Bir yıldan uzun süredir yanımda kalıyor. Bana geldiğinden beri
kendisinde hiçbir kötülük bulamadım.” **4** Ama Filistli komutanlar
Akiş'e öfkelendiler. “Adamı geri gönder, kendisine verdiğin
yere dönsün” dediler, “Bizimle birlikte savaşa gelmesin; yoksa
savaş sırasında bize karşı çıkar. Efendisinin beğenisini nasıl
kazanabilir? Adamlarımızın başını ona vermekten daha iyi bir
yol bulabilir mi? **5** Çalıp oynarken, ‘Saul binlercesini öldürdü,
Davut'sa on binlercesini’ diye hakkında ezgiler okudukları Davut
değil mi bu?” **6** Bunun üzerine Akiş, Davut'u çağırıp, “Yaşayan
RAB'bin adıyla derim ki, sen dürüst bir kişisin” dedi, “Benimle
birlikte savaşa katılmanı isterdim. Yanıma geldiğin günden
bu yana ters bir davranışını görmedim. Ama Filist beyleri
seni uygun görmedi. **7** Şimdi geri dön ve esenlikle git. Filist
beylerinin gözünde ters bir davranışta bulunma.” **8** Davut,
“Ama ben ne yaptım?” diye sordu, “Yanına geldiğimden bu
yana bende ne buldun ki, gidip efendim kralın düşmanlarına
karşı savaşmayayım?” **9** Akiş, “Biliyorum, sen benim gözümde
Tanrı'nın bir meleği gibi iyisin” diye yanıtladı, “Ne var ki Filistli
komutanlar, ‘Bizimle savaşa gelmesin’ diyorlar. **10** Seninle gelmiş
olan efendin Saul'un kullarıyla birlikte sabah erkenden kalkın ve
tan ağarır ağarmaz gidin.” **11** Böylece Davut'la adamları Filist
ülkesine dönmek üzere sabah erkenden kalktılar. Filistliler ise
Yizreel'e gittiler.

30 Davut'la adamları üçüncü gün Ziklak Kenti'ne vardılar. Bu
arada Amalekliler Negev bölgesiyle Ziklak'a baskın yapmış,
Ziklak Kenti'ni yakıp yıkmışlardı. **2** Kimseyi öldürmemişlerdi, ama
kadınlarla orada yaşayan genç, yaşlı herkesi tutsak etmişlerdi.
Sonra onları da yanlarına alıp yollarına gitmişlerdi. **3** Davut'la
adamları oraya varınca kentin ateşe verildiğini, karılarının,
oğullarının, kızlarının tutsak alındığını anladılar. **4** Güçleri
tükeninceye dek hıçkıra hıçkıra ağladılar. **5** Davut'un iki karısı,
Yizreelli Ahinoam ile Karmelli Naval'ın dulu Avigayil de tutsak
edilmişti. **6** Davut büyük sıkıntı içindeydi. Çünkü herkes oğulları,
kızları için acı çekiyor ve, "Davut'u taşlayalım" diyordu. Ama
Davut, Tanrısı RAB'de güç bularak, **7** Ahimelek oğlu Kâhin
Aviyatar'a, "Bana efodu getir" dedi. Aviyatar efodu getirdi. **8**
Davut RAB'be danışarak, "Bu akıncıların ardına düşersem,
onlara yetişir miyim?" diye sordu. RAB, "Artlarına düş, kesinlikle
onlara yetişip tutsakları kurtaracaksın" diye yanıtladı. **9** Bunun
üzerine Davut yanındaki altı yüz kişiyle yola çıktı. Besor Vadisi'ne
geldiler. Vadiyi geçemeyecek kadar bitkin düşen iki yüz kişi orada
kaldı. Davut dört yüz kişiyle akıncıları kovalamayı sürdürdü.
11 Kırda bir Mısırlı bulup Davut'a getirdiler. Yiyip içmesi için
ona yiyecek, içecek verdiler. **12** Bir parça incir pestili ile iki
salkım kuru üzüm de verdiler. Adam yiyince canlandı. Üç gün
üç gecedir yiyip içmemişti. **13** Davut ona, "Kime bağlısın?
Nerelisin?" diye sordu. Genç adam, "Mısırlı'yım, bir Amalekli'nin
kölesiyim" diye yanıtladı, "Üç gün önce hastalanınca, efendim
beni bıraktı. **14** Keretliler'in güney sınırlarına, Yahuda topraklarına,
Kalev'in güneyine baskınlar düzenlemiş, Ziklak Kenti'ni de ateşe
vermiştik." **15** Davut, "Beni bu akıncılara götürebilir misin?" diye
sordu. Mısırlı genç, "Beni öldürmeyeceğine ya da efendimin

eline teslim etmeyeceğine dair Tanrı'nın önünde ant içersen, seni akıncıların olduğu yere götürürüm” diye karşılık verdi. **16** Böylece Mısırlı Davut'u götürdü. Akıncılar dört bir yana dağılmışlardı. Filist ve Yahuda topraklarından topladıkları büyük yağmadan yiyip içiyor, eğlenip oynuyorlardı. **17** Davut ertesi gün tan vaktinden akşama dek onları öldürdü. Develere binip kaçan dört yüz genç dışında içlerinden kurtulan olmadı. **18** Davut Amalekliler'in ele geçirdiği her şeyi, bu arada da iki karısını kurtardı. **19** Gençler, yaşlılar, oğullar, kızlar, yağmalanan mallar, kısacası Amalekliler'in aldıklarından hiçbir şey eksik kalmadı. Davut tümünü geri aldı. **20** Bütün koyunlarla sığırları da aldı. Adamları, bunları öbür hayvanların önünden sürerek, “Bunlar Davut'un yağmaladıkları” diyorlardı. **21** Bundan sonra Davut, daha ileriye gidemeyecek kadar bitkin düşüp Besor Vadisi'nde kalan iki yüz kişinin bulunduğu yere vardı. Onlar da Davut'la yanındakileri karşılamaya çıktılar. Davut yaklaşınca onlara esenlik diledi. **22** Ama Davut'la giden adamlardan kötü ve değersiz olanların tümü, “Madem bizimle birlikte gitmediler, geri aldığımız yağmadan onlara hiçbir pay vermeyeceğiz” dediler, “Her biri yalnız karısıyla çocuklarını alıp gitsin.” **23** Ama Davut, “Hayır, kardeşlerim!” dedi, “RAB'bin bize verdikleri konusunda böyle davranamayız! O bizi korudu ve bize saldıran akıncıları elimize teslim etti. **24** Sizin bu söylediklerinizi kim kabul eder? Savaşa gidenle eşyanın yanında kalanın payı aynıdır. Her şey eşit paylaşılacak!” **25** O günden sonra Davut bunu İsrail için bugüne dek geçerli bir kural ve ilke haline getirdi. **26** Davut Ziklak'a dönünce, dostları olan Yahuda ileri gelenlerine yağma mallardan göndererek, “İşte RAB'bin düşmanlarından yağmalanan mallardan size bir armağan” dedi. **27** Sonra Beytel, Negev'deki Ramot, Yattir, **28** Aroer, Sifmot,

Eştemoa, **29** Rakal, Yerahmeelliler'in, Kenliler'in kentlerinde, **30** Horma, Bor-Aşan, Atak, **31** Hevron'da oturanlara ve adamlarıyla birlikte sık sık uğradığı yerlerin tümüne yağmalanan mallardan gönderdi.

31 Filistliler İsrailliler'le savaşa tutuştu. İsrailliler Filistliler'in önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi. **2** Filistliler Saul'la oğullarının ardına düştüler. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı yakalayıp öldürdüler. **3** Saul'un çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve ağır yaralandı. **4** Saul, silahını taşıyan adama, "Kılıcını çek de bana sapla" dedi, "Yoksa bu sünnetsizler gelip bana kılıç saplayacak ve benimle alay edecekler." Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı. **5** Saul'un öldüğünü görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine attı ve Saul'la birlikte öldü. **6** Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamları aynı gün öldüler. **7** Vadinin öbür tarafında ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasında oturan İsrailliler, İsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler. **8** Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la üç oğlunun Gilboa Dağı'nda öldüğünü gördüler. **9** Saul'un başını kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberin putlarının tapınağında ve halk arasında duyurulması için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler. **10** Saul'un silahlarını Aştoret'in tapınağına koyup cesedini Beytşean Kenti'nin suruna çaktılar. **11** Yaveş-Gilat halkı Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duydu. **12** Bütün yiğitler geceleyin yola koyularak Beytşean'a gittiler. Saul'la oğullarının cesetlerini Beytşean surundan indirip

Yaveş'e götürdüler, orada yaktılar. **13** Sonra kemiklerini toplayıp Yaveş'teki ılgın ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.

2 Samuel

1 Saul'un ölümünden sonra Amalekliler'e karşı kazandığı
zaferden dönen Davut Ziklak'ta iki gün kaldı. **2** Üçüncü
gün, Saul'un ordugahından giysileri yırtılmış, başı toz toprak
içinde bir adam geldi. Adam Davut'a yaklaşınca önünde yere
kapandı. **3** Davut, "Nereden geliyorsun?" diye sordu. Adam,
"İsrail ordugahından kaçıp kurtuldum" dedi. **4** Davut, "Ne oldu?
Bana anlat" dedi. Adam askerlerin savaş alanından kaçtığını,
birçoğunun düşüp öldüğünü, Saul'la oğlu Yonatan'ın da ölüler
arasında olduğunu anlattı. **5** Davut, kendisine haberi veren genç
adama, "Saul'la oğlu Yonatan'ın öldüğünü nereden biliyorsun?"
diye sordu. **6** Genç adam şöyle yanıtladı: "Bir rastlantı sonucu
Gilboa Dağı'ndaydım. Saul mızrağına dayanmıştı. Atlılarla savaş
arabaları ona doğru yaklaşıyordu. **7** Saul arkasına dönüp beni
görünce seslendi. Ben de, 'Buyrun, buradayım' dedim. **8** "Saul,
'Sen kimsin?' diye sordu. "'Ben bir Amalekli'yim' diye yanıtladım.
9 "Saul, 'Ne olur üstüme var ve beni öldür!' dedi, 'Çünkü çektiğim
acılardan kurtulmak istiyorum.' **10** Bu yüzden varıp onu öldürdüm.
Çünkü yere düştükten sonra yaşayamayacağını biliyordum.
Başındaki taçla kolundaki bileziği aldım ve onları buraya,
efendime getirdim." **11** Bunun üzerine Davut'la yanındakiler
giysilerini yırttılar. **12** Kılıçtan geçirilen Saul, oğlu Yonatan
ve RAB'bin halkı olan İsrailliler için akşama dek yas tutup
ağladılar, oruç tuttular. **13** Davut, kendisine haber getiren genç
adama, "Nerelisin?" diye sordu. Adam, "Ben yabancıyım, bir
Amalekli'nin oğluyum" dedi. **14** Davut, "RAB'bin meshettiği kişiye
el kaldırıp onu yok etmekten korkmadın mı?" diye sordu. **15**
Sonra adamlarından birini çağırıp, "Git, öldür onu!" diye buyurdu.
Böylece adam Amalekli'yi vurup öldürdü. **16** Davut Amalekli'ye,

“Kanından sen kendin sorumlusun” demişti, “Çünkü ‘RAB'bin meshettiği kişiyi ben öldürdüm’ demekle kendine karşı ağzınla tanıklıkta bulundun.” **17** Davut Saul'la oğlu Yonatan için ağıt yaktı. **18** Sonra Yaşar Kitabı'nda yazılan Yay adındaki ağıtın Yahuda halkına öğretilmesini buyurdu: **19** “Ey İsrail, senin yüceliğin yüksek tepelerinde yok oldu! Güçlüler nasıl da yere serildi! **20** Haberi ne Gat'a duyurun, Ne de Aşkelon sokaklarında yayın. Öyle ki, ne Filistliler'in kızları sevinsin, Ne de sünnetsizlerin kızları coşsun. **21** Ey Gilboa dağları, Üzerinize ne çiy ne de yağmur düşsün. Ürün veren tarlalarınız olmasın. Çünkü güçlünün kalkanı, Bir daha yağ sürülmeyecek olan Saul'un kalkanı Orada bir yana atıldı! **22** Yonatan'ın yayı yere serilmişlerin kanından, Yiğitlerin bedenlerinden hiç geri çekilmedi. Saul'un kılıcı hiç boşa savrulmadı. **23** Saul'la Yonatan tatlı ve sevimliydiler, Yaşamda da ölümde de ayrılmadılar. Kartallardan daha çevik, Aslanlardan daha güçlüydüler. **24** Ey İsrail kızları! Sizi al renkli, süslü giysilerle donatan, Giysinizi altın süslerle bezeyen Saul için ağlayın! **25** Güçlüler nasıl da yere serildi savaşta! Yonatan senin yüksek tepelerinde ölü yatıyor. **26** Senin için üzgünüm, kardeşim Yonatan. Benim için çok değerliydin. Sevgin kadın sevgisinden daha üstündü. **27** Güçlüler nasıl da yere serildi! Savaş silahları yok oldu!”

2 Bundan sonra Davut RAB'be, “Yahuda kentlerinden birine gideyim mi?” diye sordu. RAB, “Git” dedi. Davut, “Nereye gideyim?” diye sorunca, RAB, “Hevron'a” diye karşılık verdi. **2** Bunun üzerine Davut, iki eşiyle –Yizreelli Ahinoam ve Karmelli Naval'ın dulu Avigayil'le– birlikte oraya gitti. **3** Aileleriyle birlikte adamlarını da götürdü. Hevron'a bağlı kentlere yerleştiler. **4** Yahudalılar Hevron'a giderek orada Davut'u Yahuda Kralı olarak

meshettiler. Saul'u gömenlerin Yaveş-Gilatlılar olduğu Davut'a bildirildi. **5** Davut onlara ulaklar göndererek şöyle dedi: “Efendiniz Saul'u gömmekle ona yaptığınız iyilikten dolayı RAB sizi kutsasın. **6** RAB şimdi size bağlılıkla, iyilikle davransın. Bunu yaptığınız için ben de size aynı şekilde iyilik yapacağım. **7** Şimdi güçlü ve yürekli olun, çünkü efendiniz Saul öldü. Yahuda halkı beni kralları olarak meshetti.” **8** Saul'un ordu komutanı Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşet'i yanına alıp Mahanayim'e götürmüştü. **9** Avner onu orada Gilat, Aşurlular, Yizreel, Efrayim, Benyamin ve bütün İsrail'in kralı yaptı. **10** Saul oğlu İş-Boşet kırk yaşında kral oldu ve İsrail'de iki yıl krallık yaptı. Ancak Yahuda halkı Davut'u destekledi. **11** Davut Hevron'da Yahuda halkına yedi yıl altı ay krallık yaptı. **12** Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşet'in adamlarıyla birlikte Mahanayim'den Givon'a gitti. **13** Seruya oğlu Yoav'la Davut'un adamları varıp Givon Havuzu'nun yanında onları karşıladılar. Taraflardan biri havuzun bir yanına, öteki öbür yanına oturdu. **14** Avner Yoav'a, “Ne olur gençler kalkıp önümüzde dövüşsünler” dedi. Yoav, “Olur, kalkıp dövüşsünler” diye karşılık verdi. **15** Böylece Benyamin oymağından Saul oğlu İş-Boşet'ten yana olanlardan on iki kişiyle Davut'un adamlarından on iki kişi kalkıp ileri atıldı. **16** Her biri karşıtının başından tuttuğu gibi kılıcını böğrüne sapladı; birlikte yere serildiler. Bu yüzden Givon'daki o yere Helkat-Hassurim adı verildi. **17** O gün savaş çok çetin oldu. Davut'un adamları Avner'le İsrailliler'i yenilgiye uğrattılar. **18** Seruya'nın üç oğlu – Yoav, Avişay ve Asahel– de oradaydılar. Bir kır ceylanı kadar hızlı koşan Asahel **19** sağa sola sapmadan Avner'i kovaladı. **20** Avner arkasına bakınca, “Asahel sen misin?” diye sordu. Asahel, “Evet, benim” diye karşılık verdi. **21** Avner, “Sağa ya da sola dön. Gençlerden birini yakala ve kendin için silahlarını al”

dedi. Ama Asahel Avner'i kovalamaktan vazgeçmek istemedi. **22** Avner Asahel'i bir daha uyardı: “Beni kovalamaktan vazgeç! Neden seni yere sereyim? Sonra kardeşin Yoav'ın yüzüne nasıl bakarım?” **23** Asahel peşini bırakmayı reddedince Avner mızrağının arka ucuyla onu karnından vurdu. Mızrak Asahel'in sırtından çıktı. Asahel orada düşüp öldü. Asahel'in düşüp öldüğü yere varanların tümü orada durup beklediler. **24** Ama Yoav'la Avişay Avner'i kovalamayı sürdürdüler. Güneş batarken Givon kırsal bölgesine giden yolun üzerindeki Giah'a bakan Amma Tepesi'ne vardılar. **25** Benyaminliler Avner'in çevresinde toplanarak bir birlik oluşturdular. Bir tepenin başında durup beklediler. **26** Avner Yoav'a, “Kılıç sonsuza dek mi insanları yok etsin?” diye seslendi, “Bu olayın acıyla sona ereceğini anlamıyor musun? Kardeşlerini kovalamaktan vazgeçmeleri için askerlere ne zaman buyruk vereceksin?” **27** Yoav şöyle karşılık verdi: “Yaşayan Tanrı'nın adıyla derim ki, seslenmeseydin askerler sabaha dek kardeşlerini kovalamaktan vazgeçmeyecekti.” **28** Sonra Yoav boru çaldı. Herkes durdu. Bundan böyle İsrail halkını ne kovaladılar, ne de onlarla savaştılar. **29** Avner'le adamları bütün gece Arava Vadisi'nde yürüdüler. Şeria Irmağı'nı geçerek Bitron yolundan Mahanayim'e vardılar. **30** Yoav Avner'i kovalamaktan döndükten sonra orduyu topladı. Asahel'den başka, Davut'un adamlarından on dokuz kişi eksikti. **31** Oysa Davut'un adamları Avner'i destekleyen Benyaminliler'i bozguna uğratıp üç yüz altmış kişiyi öldürmüşlerdi. **32** Yoav'la adamları Asahel'i götürüp Beytlehem'de babasının mezarına gömdüler. Sonra bütün gece yürüyerek gün doğumunda Hevron'a vardılar.

3 Saul'un soyuyla Davut'un soyu arasındaki savaş uzun sürdü. Davut giderek güçlenirken, Saul'un soyu gitgide zayıf düşüyordu.

2 Davut'un Hevron'da doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreelli
Ahinoam'dan Amnon, **3** ikincisi Karmelli Naval'ın dulu Avigayil'den
Kilav, üçüncüsü Geşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'dan Avşalom,
4 dördüncüsü Hagit'ten Adoniya, beşincisi Avital'ın oğlu Şefatya,
5 altıncısı Davut'un eşi Egla'dan Yitream. Davut'un bu oğullarının
hepsi Hevron'da doğdular. **6** Saul'un soyuyla Davut'un soyu
arasındaki savaş sürerken, Avner Saul'un soyu arasında
güçleniyordu. **7** Saul'un Aya kızı Rispa adında bir cariyesi vardı.
Bir gün İş-Boşet Avner'e, "Neden babamın cariyesiyle yattın?"
diye sordu. **8** İş-Boşet'in sorusuna çok öfkelenen Avner şu
karşılığı verdi: "Ben Yahuda tarafına geçen bir köpek başı mıyım?
Bugün bile baban Saul'un ailesine, kardeşlerine, dostlarına
bağlıyım. Seni Davut'un eline teslim etmedim. Ama bugün
bu kadın yüzünden beni suçluyorsun. **9** RAB krallığı Saul'un
soyundan alıp Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar uzanan İsrail ve
Yahuda'da Davut'un krallığını kuracağına ant içti. Ben de bunu
Davut için yapmazsam Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü
yapsın!" **11** İş-Boşet Avner'den korktuğu için ona başka bir şey
söyleyemedi. **12** Avner kendi adına Davut'a ulaklar gönderip
şöyle dedi: "Ülke kimin ülkesi? Benimle bir antlaşma yap; o
zaman İsrail'in tümünün sana bağlanması için ben de senden
yana olurum." **13** Davut, "İyi" diye yanıtladı, "Seninle bir antlaşma
yaparım. Yalnız senden şunu istiyorum: Beni görmeye geldiğinde
Saul'un kızı Mikal'ı da getir. Yoksa beni görmeyeceksin." **14**
Öte yandan Davut Saul oğlu İş-Boşet'e de ulaklar aracılığıyla
şu haberi gönderdi: "Yüz Filistli'nin sünnet derisi karşılığında
nişanlandığım karım Mikal'ı bana ver." **15** Bunun üzerine İş-
Boşet, kadının kocası Layiş oğlu Paltiel'den alınıp getirilmesi için
adamlar gönderdi. **16** Kocası kadını ağlaya ağlaya Bahurim'e

kadar izledi; sonra Avner ona, “Geri dön” deyince döndü. **17** Avner İsrail'in ileri gelenleriyle görüşüp onlara şöyle demişti: “Siz bir süredir Davut'un kralınız olmasını istiyorsunuz. **18** Şimdi bunu gerçekleştirin! Çünkü RAB, Davut hakkında, ‘Halkım İsrail'i kulum Davut aracılığıyla Filistliler'in ve bütün düşmanlarının elinden kurtaracağım’ demişti.” **19** Avner Benyaminliler'le de görüştü, İsrail'in ve bütün Benyamin halkının uygun gördüğü her şeyi Davut'a bildirmek üzere Hevron'a gitti. **20** Avner yirmi kişiyle birlikte Hevron'a, Davut'un yanına vardı. Davut Avner'le yanındakilere bir şölen verdi. **21** Avner Davut'a, “Hemen gidip bütün İsrail halkını efendim kralın yanına toplayayım” dedi, “Öyle ki, seninle bir antlaşma yapsınlar. Sen de dilediğin her yeri yönetebilesin.” Bunun üzerine Davut Avner'i yoluna gönderdi. O da esenlikle gitti. **22** Tam o sırada Davut'un adamlarıyla Yoav, bir baskından dönmüş, yanlarında birçok yağmalanmış mal getirmişlerdi. Ama Avner Hevron'da Davut'un yanında değildi. Çünkü Davut onu göndermiş, o da esenlikle gitmişti. **23** Yoav'la yanındaki bütün askerler Hevron'a vardığında, Ner oğlu Avner'in krala geldiğini, kralın onu gönderdiğini, onun da esenlikle gittiğini Yoav'a bildirdiler. **24** Yoav krala gidip, “Ne yaptın?” dedi, “Baksana Avner ayağına kadar gelmiş! Neden onu salıverdin? Çoktan gitmiş! **25** Ner oğlu Avner'i tanırsın; seni kandırmak, nereye gidip geldiğini, neler yaptığını öğrenmek için gelmiştir.” **26** Davut'un yanından çıkan Yoav, Avner'in arkasından ulaklar gönderdi. Ulaklar Avner'i Sira Sarnıcı'ndan geri getirdiler. Davut ise bundan habersizdi. **27** Avner Hevron'a dönünce, Yoav onunla özel bir görüşme yapmak bahanesiyle, onu kent kapısına çekti. Kardeşi Asahel'in kanını döktüğü için, Avner'i orada karnından vurup öldürdü. **28** Davut bu haberi işitince şöyle dedi: “RAB'bin önünde

ben de, krallığım da Ner oğlu Avner'in kanından sonsuza dek suçsuzuz. **29** Bu suçun sorumlusu Yoav'la babasının bütün soyu olsun. Yoav'ın soyundan irinli, deri hastalığına yakalanmış, koltuk değneğine dayanan, kılıçla öldürülen, açlık çeken kişiler hiç eksik olmasın!" **30** Böylece Yoav'la kardeşi Avişay, Givon'daki savaşta kardeşleri Asahel'i öldüren Avner'i öldürdüler. **31** Sonra Davut Yoav'la yanındakilere şu buyruğu verdi: "Giysilerinizi yırtıp çula sarının ve Avner'in ölüsü önünde yas tutun!" Kral Davut da cenazenin ardısıra yürüdü. **32** Avner'i Hevron'da gömdüler. Kral, Avner'in mezarı başında hıçkıra hıçkıra ağladı. Oradaki herkes de ağladı. **33** Sonra kral, Avner için şu ağıtı yaktı: "Avner, bir budala gibi mi ölmeliydi? **34** Ellerin bağlı değildi, ayaklarına zincir vurulmamıştı. Ama sen kötülerin önünde düşen biri gibi düştün!" Herkes Avner için yine ağladı. **35** Halk Davut'un yanına varıp akşam olmadan bir şeyler yemesi için üstelediyse de, Davut ant içerek şöyle dedi: "Güneş batmadan ekmek ya da başka herhangi bir şey tatmayacağım. Yoksa Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" **36** Herkes bunu benimsedi ve kralın yaptığı her şeyden hoşnut oldukları gibi, bundan da hoşnut oldular. **37** Ner oğlu Avner'in öldürülmesinde kralın parmağı olmadığını o gün bütün İsrail halkı anladı. **38** Kral adamlarına, "Bugün İsrail'de bir önderin, büyük bir adamın öldüğünü bilmiyor musunuz?" dedi, **39** "Meshedilmiş bir kral olduğum halde bugün güçsüzüm. Seruya'nın oğulları benden daha zorlu. RAB kötülük edene yaptığı kötülüğe göre karşılık versin!"

4 Avner'in Hevron'da öldürüldüğünü duyan Saul oğlu İş-Boşet korkuya kapıldı. Bütün İsrail halkı da dehşet içindeydi. **2** Saul oğlu İş-Boşet'in iki akıncı önderi vardı; bunlar Benyamin oymağından Beerotlu Rimmon'un oğullarıydı. Birinin adı Baana, öbürününki

Rekav'dı. –Beerot Benyamin oymağından sayılırdı. **3** Beerotlular
Gittayim'e kaçmışlardı. Yabancı olan bu halk bugün de orada
gurbette yaşıyor.– **4** Saul oğlu Yonatan'ın Mefiboşet adında bir
oğlu vardı; iki ayağı da topaldı. Saul'la Yonatan'ın ölüm haberi
Yizreel'den ulaştığında, Mefiboşet beş yaşındaydı. Dadısı onu
alıp kaçmıştı. Ne var ki, aceleyle kaçmaya çalışırken çocuk düşüp
sakatlanmıştı. **5** Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav'la Baana
yola koyuldular. Öğle sıcağında İş-Boşet'in evine vardıklarında
İş-Boşet uzanmış dinlenmekteydi. **6** Buğday alacakmış gibi
yaparak eve girdiler. O sırada İş-Boşet yatak odasında yatağında
uzanıyordu. Adamlar İş-Boşet'in karnını deşip öldürdüler. Başını
gövdesinden ayırıp yanlarına aldılar. Rekav'la kardeşi Baana
kaçıp bütün gece Arava yolundan ilerlediler. **8** İş-Boşet'in başını
Hevron'da Kral Davut'a getirip, "İşte seni öldürmek isteyen
düşmanın Saul'un oğlu İş-Boşet'in başı!" dediler, "RAB bugün
Saul'dan ve onun soyundan efendimiz kralın öcünü aldı." **9**
Ama Davut Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav'la kardeşi
Baana'ya şöyle karşılık verdi: "Beni her türlü sıkıntıdan kurtaran
yaşayan RAB adıyla derim ki, iyi haber getirdiğini sanarak bana
Saul'un öldüğünü bildiren adamı yakalayıp Ziklak'ta yaşamına
son verdim. Getirdiği iyi haber için verdiğim ödül buydu! **11**
Doğru birini evinde, yatağında öldüren kötü kişilerin ölümü çok
daha kesindir! Şimdi sizi yeryüzünden yok ederek onun öcünü
sizden almayacak mıyım?" **12** Sonra adamlarına buyruk verdi.
İki kardeşi öldürüp ellerini, ayaklarını kestiler ve Hevron'daki
havuzun yanına astılar. İş-Boşet'in başını ise götürüp Hevron'da
Avner'in mezarına gömdüler.

5 İsrail'in bütün oymakları Hevron'da bulunan Davut'a gelip şöyle
dediler: "Biz senin etin, kemiğiniz. **2** Geçmişte Saul kralımızken,

savaşta İsrail'e komuta eden sendin. RAB sana, ‘Halkım İsrail'i sen güdecek, onlara sen önder olacaksın’ diye söz verdi.” **3** İsrail'in bütün ileri gelenleri Hevron'a, Kral Davut'un yanına gelince, kral RAB'bin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar da Davut'u İsrail Kralı olarak meshettiler. **4** Davut otuz yaşında kral oldu ve kırk yıl krallık yaptı. **5** Hevron'da yedi yıl altı ay Yahuda'ya, Yeruşalim'de otuz üç yıl bütün İsrail'e ve Yahuda'ya krallık yaptı. **6** Kral Davut'la adamları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'a saldırmak için yola çıktılar. Yevuslular Davut'a, “Sen buraya giremezsin, körlerle topallar bile seni geri püskürtebilir” dediler. “Davut buraya giremez” diye düşünüyorlardı. **7** Ne var ki, Davut Siyon Kalesi'ni ele geçirdi. Daha sonra bu kaleye “Davut Kenti” adı verildi. **8** Davut o gün adamlarına şöyle demişti: “Yevuslular'ı kim yenilgiye uğratırsa Davut'un nefret ettiği şu ‘Topallarla körlere’ su kanalından ulaşmalı!” “Körlerle topallar saraya giremeyecek” denmesinin nedeni işte budur. **9** Bundan sonra Davut “Davut Kenti” adını verdiği kalede oturmaya başladı. Çevredeki bölgeyi, Millo'dan içeriye doğru uzanan bölümü inşa etti. **10** Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen Tanrı RAB onunlaydı. **11** Sur Kralı Hiram Davut'a ulaklar, sedir kütükleri, marangozlar ve taşçılar gönderdi. Bu adamlar Davut için bir saray yaptılar. **12** Böylece Davut RAB'bin kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrail'in hatırı için krallığını yücelttiğini anladı. **13** Davut Hevron'dan ayrıldıktan sonra Yeruşalim'de kendine daha birçok cariye ve karı aldı. Davut'un erkek ve kız çocukları oldu. **14** Davut'un Yeruşalim'de doğan çocuklarının adları şunlardı: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman, **15** Yivhar, Elişua, Nefek, Yafia, **16** Elişama, Elyada ve Elifelet. **17** Filistliler Davut'un İsrail Kralı olarak meshedildiğini duyunca, bütün Filist

ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut kaleye sığındı. **18** Filistliler gelip Refaim Vadisi'ne yayılmışlardı. **19** Davut RAB'be danıştı: “Filistliler'e saldırayım mı? Onları elime teslim edecek misin?” RAB Davut'a, “Saldır” dedi, “Onları kesinlikle eline teslim edeceğim.” **20** Bunun üzerine Davut Baal-Perasim'e gidip orada Filistliler'i bozguna uğrattı. Sonra, “Her şeyi yarıp geçen sular gibi, RAB düşmanlarımı önümden yarıp geçti” dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim adı verildi. **21** Davut'la adamları, Filistliler'in orada bıraktığı putları alıp götürdüler. **22** Filistliler bir kez daha gelip Refaim Vadisi'ne yayıldılar. **23** Davut RAB'be danıştı. RAB şöyle karşılık verdi: “Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının önünden saldır. **24** Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyar duymaz, acele et. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için önünsıra gitmişim demektir.” **25** Davut RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filistliler'i Geva'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı.

6 Davut İsrail'deki bütün seçme adamları topladı. Sayıları otuz bin kişiydi. **2** Böylece Davut'la ordusu, sandığın üzerindeki Keruvlar arasında taht kuran Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla anılan Tanrı'nın Sandığı'nı getirmek için Baale-Yahuda'ya gittiler. **3** Tanrı'nın Sandığı'nı Avinadav'ın tepedeki evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Tanrı'nın Sandığı'nı taşıyan yeni arabayı Avinadav'ın oğulları Uzza'yla Ahyo sürüyordu. Ahyo sandığın önünden yürüyordu. **5** Bu arada Davut'la bütün İsrail halkı da RAB'bin önünde lir, çenk, tef, çıngırak ve ziller eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle bu olayı kutluyorlardı. **6** Nakon'un harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp Tanrı'nın Sandığı'nı tuttu. **7** RAB Tanrı saygısızca

davranan Uzza'ya öfkelenerek onu orada yere çaldı. Uzza Tanrı'nın Sandığı'nın yanında öldü. **8** Davut, RAB'bin Uzza'yı cezalandırmasına öfkelendi. O günden bu yana oraya Peres-Uzza denilir. **9** Davut o gün RAB'den korkarak, “RAB'bin Sandığı nasıl olur da bana gelir?” diye düşündü. **10** RAB'bin Sandığı'nı Davut Kenti'ne götürmek istemedi. Bunun yerine sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evine götürdü. **11** RAB'bin Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'u ve bütün ailesini kutsadı. **12** “Tanrı'nın Sandığı'ndan ötürü RAB Ovet-Edom'un ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı” diye Kral Davut'a bildirildi. Böylece Davut gidip Tanrı'nın Sandığı'nı Ovet-Edom'un evinden Davut Kenti'ne sevinçle getirdi. **13** RAB'bin Sandığı'nı taşıyanlar altı adım atınca, Davut bir boğayla besili bir dana kurban etti. **14** Keten efod kuşanmış Davut, RAB'bin önünde var gücüyle oynuyordu. **15** Davut'la bütün İsrail halkı, sevinç naraları ve boru sesi eşliğinde RAB'bin Sandığı'nı getiriyorlardı. **16** RAB'bin Sandığı Davut Kenti'ne varınca, Saul'un kızı Mikal pencereden baktı. RAB'bin önünde oynayıp zıplayan Kral Davut'u görünce, onu küçümsedi. **17** RAB'bin Sandığı'nı getirip Davut'un bu amaçla kurduğu çadırın içindeki yerine koydular. Davut RAB'be yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu. **18** Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla halkı kutsadı. **19** Ardından kadın erkek herkese, bütün İsrail topluluğuna birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı. Sonra herkes evine döndü. **20** Davut ailesini kutsamak için eve döndüğünde, Saul'un kızı Mikal onu karşılamaya çıktı. Davut'a şöyle dedi: “İsrail Kralı bugün ne güzel bir ün kazandırdı kendine! Değersiz biri gibi, kullarının cariyeleri önünde soyundun.” **21** Davut, “Baban ve

bütün soyu yerine beni seçen ve halkı İsrail'e önder atayan RAB'bin önünde oynadım!" diye karşılık verdi, "Evet, RAB'bin önünde oynayacağım. **22** Üstelik kendimi bundan daha da küçük düşüreceğim, hiçe sayacağım. Ama sözünü ettiğin o cariyeler beni onurlandıracaklar." **23** Saul'un kızı Mikal'ın ölene dek çocuğu olmadı.

7 Kral sarayına yerleşmişti. RAB de onu çevresindeki bütün düşmanlarından koruyarak rahata kavuşturdu. **2** O sırada kral, Peygamber Natan'a, "Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa Tanrı'nın Sandığı bir çadırda duruyor!" dedi. **3** Natan, "Git, tasarladığın her şeyi yap, çünkü RAB seninledir" diye karşılık verdi. **4** O gece RAB Natan'a şöyle seslendi: **5** "Git, kulum Davut'a şöyle de: 'RAB diyor ki, oturmam için bana sen mi tapınak yapacaksın? **6** İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım günden bu yana konutta oturmadım. Bir çadırda orada burada konaklayarak dolaşıyordum. **7** İsrailliler'le birlikte dolaştığım yerlerin herhangi birinde, halkım İsrail'i gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum mu?' **8** "Şimdi kulum Davut'a şöyle diyeceksin: 'Her Şeye Egemen RAB diyor ki, halkım İsrail'e önder olasın diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten aldım. **9** Her nereye gittiysen seninleydim. Önünden bütün düşmanlarını yok ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım. **10** Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerleştireceğim. Bundan böyle kendi yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım İsrail'e hâkimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskı yapmasınlar. Seni bütün düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım. "'RAB senin

için bir soy yetiştireceğini belirtiyor: **12** Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. **13** Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim. **14** Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Kötülük yapınca, onu insanların değneğiyle, insanların vuruşlarıyla yola getireceğim. **15** Ama senin önünden kaldırdığım Saul'dan esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim. **16** Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecektir.'" **17** Böylece Natan bütün bu sözleri ve görümleri Davut'a aktardı. **18** Bunun üzerine Kral Davut gelip RAB'bin önünde oturdu ve şöyle dedi: "Ey Egemen RAB, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin? **19** Ey Egemen RAB, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz verdin. Ey Egemen RAB, insanlarla hep böyle mi ilgilenirsin? **20** Ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü, ey Egemen RAB, kulunu tanıyorsun. **21** Sözünün hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü gösterdin ve kuluna bildirdin. **22** "Yücesin, ey Egemen RAB! Bir benzerin yok, senden başka Tanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımızla duyduk. **23** Halkın İsrail'e benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Çünkü onlar için de, ülken için de büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısır'dan kendin için kurtardığın halkın önünden ulusları ve tanrılarını kovdun. **24** Halkın İsrail'i sonsuza dek kendi halkın olarak benimsedin ve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun. **25** "Şimdi, ya RAB Tanrı, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdiğin sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir. **26** Öyle ki, insanlar, 'Her Şeye Egemen RAB İsrail'in Tanrısı'dır!' diyerek adını sonsuza dek yüceltsinler ve kulun Davut'un soyu da önünde sürsün. **27** "Ey Her Şeye

Egemen RAB, İsrail'in Tanrısı! ‘Senin için bir soy çıkaracağım’ diye kuluna açıkladın. Bundan dolayı kulun sana bu duayı etme yürekliliğini buldu. **28** Ey Egemen RAB, sen Tanrı'sın! Sözlerin gerçektir ve kuluna bu iyilikleri söz verdin. **29** Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu kutsamanı diliyorum. Çünkü, ey Egemen RAB, sen böyle söz verdin ve kulunun soyu kutsamanla sonsuza dek kutlu kılınacak.”

8 Bir süre sonra Davut Filistliler'i yenip boyunduruğu altına aldı ve Meteg-Amma'yı Filistliler'in yönetiminden çıkardı. **2** Moavlılar'ı da bozguna uğrattı. Onları yere yatırıp iple ölçtü. Ölçtüğü iki sırayı öldürdü, bir bütün sırayı sağ bıraktı. Moavlılar Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. **3** Davut Fırat'a kadar krallığını yeniden kurmaya giden Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezer'i de yendi. **4** Bin yedi yüz atlısıyla yirmi bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz savaş arabası için gereken atların dışındaki bütün atları da sakatladı. **5** Sova Kralı Hadadezer'e yardıma gelen Şam Aramlıları'ndan yirmi iki bin kişiyi öldürdü. **6** Sonra Şam Aramlıları'nın ülkesine askeri birlikler yerleştirdi. Onlar da Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı. **7** Davut Hadadezer'in komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp Yeruşalim'e götürdü. **8** Ayrıca Hadadezer'in yönetimindeki Betah ve Berotay kentlerinden bol miktarda tunç aldı. **9** Hama Kralı Toi, Davut'un Hadadezer'in bütün ordusunu bozguna uğrattığını duydu. **10** Toi Kral Davut'u selamlamak ve Hadadezer'le savaşıp yendiği için onu kutlamak üzere oğlu Yoram'ı ona gönderdi. Çünkü Toi Hadadezer'le sürekli savaşmıştı. Yoram Davut'a altın, gümüş, tunç armağanlar getirdi. **11** Kral Davut bu armağanları yendiği bütün uluslardan –Aram, Moav, Ammonlular, Filistliler ve Amalekliler'den– ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RAB'be

adadı. Bunun yanısıra Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezer'den yağmalanan altınla gümüşü de RAB'be adadı. **13** Davut Tuz Vadisi'nde on sekiz bin Edomlu öldürüp dönünce üne kavuştu. **14** Edom'un her yanına askeri birlikler yerleştirdi. Edomlular'ın tümü Davut'un köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı. **15** Bütün İsrail'de krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı. **16** Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi. **17** Ahituv oğlu Sadok'la Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, Seraya yazmandı. **18** Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in komutanıydı. Davut'un oğullarıysa kâhindi.

9 Davut, "Saul'un ailesinden daha sağ kalan, Yonatan'ın hatırı için iyilik edebileceğim kimse var mı?" diye sordu. **2** Saul'un ailesinin Siva adında bir hizmetkârı vardı. Onu Davut'un yanına çağırdılar. Kral, "Siva sen misin?" diye sordu. Siva, "Evet, ben kulunum" diye yanıtladı. **3** Kral, "Saul'un ailesinden sağ kalan kimse yok mu?" diye sordu, "Tanrı'nın iyiliğini ona göstereyim." Siva, "Yonatan'ın iki ayağı sakat bir oğlu var" diye yanıtladı. **4** Kral, "Nerede o?" diye sordu. Siva, "Ammiel oğlu Makir'in Lo-Devar'daki evinde" diye karşılık verdi. **5** Böylece Kral Davut, Lo-Devar'dan Ammiel oğlu Makir'in evinden onu yanına getirtti. **6** Saul oğlu Yonatan oğlu Mefiboşet, Davut'un yanına gelince, onun önünde yere kapandı. Davut, "Mefiboşet!" diye seslendi. Mefiboşet, "Evet, ben kulunum" diye yanıtladı. **7** Davut ona, "Korkma!" dedi, "Çünkü baban Yonatan'ın hatırı için, sana kesinlikle iyilik edeceğim. Atan Saul'un bütün toprağını sana geri vereceğim. Ve sen her zaman soframda yemek yiyeceksin." **8** Mefiboşet yere kapanıp şöyle dedi: "Kulun ne ki, benim gibi ölmüş bir köpekle ilgileniyorsun?" **9** Kral Davut, Saul'un

hizmetkârı Siva'yı çağırtıp, “Önceden efendin Saul ile ailesine ait her şeyi torunu Mefiboşet'e verdim” dedi, **10** “Sen, oğulların ve kölelerin onun için toprağı işleyip ürünü getireceksiniz. Öyle ki, efendinizin torununun yiyecek gereksinimi sağlansın. Efendinin torunu Mefiboşet her zaman benim soframda yemek yiyecektir.” Siva'nın on beş oğlu ve yirmi kölesi vardı. **11** Siva, “Efendim kralın buyurduğu her şeyi yapacağım” dedi. Mefiboşet kralın çocuklarından biri gibi onun sofrasında yemek yedi. **12** Mefiboşet'in Mika adında küçük bir oğlu vardı. Siva'ya bağlı herkes Mefiboşet'e hizmet ediyordu. **13** İki ayağı sakat Mefiboşet hep kralın sofrasında yemek yediğinden Yeruşalim'de oturuyordu.

10 Bir süre sonra Ammon Kralı öldü, yerine oğlu Hanun kral oldu. **2** Davut, “Babası bana iyilik ettiği gibi ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim” diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanun'a görevliler gönderdi. Davut'un görevlileri Ammonlular'ın ülkesine varınca, **3** Ammon önderleri, efendileri Hanun'a şöyle dediler: “Davut sana bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Davut, kenti araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için adamlarını sana gönderdi.” **4** Bunun üzerine Hanun Davut'un görevlilerini yakalattı. Sakallarının yarısını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi. **5** Davut bunu duyunca, onları karşılamak üzere adamlar gönderdi. Çünkü görevliler çok utanıyorlardı. Kral, “Sakalınız uzayıncaya dek Eriha'da kalın, sonra dönün” diye buyruk verdi. **6** Ammonlular, Davut'un nefretini kazandıklarını anlayınca, haber gönderip Beytrehov ve Sova'dan yirmi bin Aramlı yaya asker, Maaka Kralı'yla bin adamını ve Tov halkından on iki bin adamı kiraladılar.

7 Davut bunu duyunca, Yoav'ı ve güçlü adamlardan oluşan
bütün ordusunu onlara karşı gönderdi. **8** Ammonlular çıkıp kent
kapısında savaş düzeni aldılar. Aramlı Sova'yla Rehov, Tov halkı
ve Maaka'nın adamları da kırda savaş düzenine girdiler. **9** Önde,
arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrail'in iyi askerlerinden
bazılarını seçerek Aramlılar'a karşı yerleştirdi. **10** Geri kalan
birlikleri de kardeşi Avişay'ın komutasına vererek Ammonlular'a
karşı yerleştirdi. **11** Yoav, “Aramlılar benden güçlü çıkarsa,
yardımıma gelirsin” dedi, “Ama Ammonlular senden güçlü
çıkarsa, ben sana yardıma gelirim. **12** Güçlü ol! Halkımızın ve
Tanrımız'ın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı
yapsın.” **13** Yoav'la yanındakiler Aramlılar'a karşı savaşmak için
ileri atılınca, Aramlılar onlardan kaçtı. **14** Onların kaçıştığını gören
Ammonlular da Avişay'dan kaçarak kente girdiler. Bunun üzerine
Yoav Ammonlular'la savaşmaktan vazgeçerek Yeruşalim'e gitti.
15 İsrailliler'in önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar bir
araya geldiler. **16** Hadadezer, haber gönderip Fırat Irmağı'nın
karşı yakasındaki Aramlılar'ı çağırttı. Aramlılar Hadadezer'in
ordu komutanı Şovak'ın komutasında Helam'a gittiler. **17** Davut
bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağı'nı
geçerek Helam'a vardılar. Aramlılar Davut'a karşı düzen alarak
onunla savaştılar. **18** Ne var ki, Aramlılar İsrailliler'in önünden
kaçtılar. Davut onlardan yedi yüz savaş arabası sürücüsü
ile kırk bin atlı asker öldürdü. Hadadezer'in ordu komutanı
Şovak'ı da vurdu. Şovak savaş alanında öldü. **19** Hadadezer'in
buyruğundaki kralların hepsi bozguna uğradıklarını görünce,
İsrailliler'le barış yaparak onlara boyun eğdiler. Aramlılar bundan
böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

11 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde, Davut kendi subaylarıyla birlikte Yoav'ı ve bütün İsrail ordusunu savaşa gönderdi. Onlar Ammonlular'ı yenilgiye uğratıp Rabba Kenti'ni kuşatırken, Davut Yeruşalim'de kalıyordu. **2** Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı. Damdan yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi. **3** Davut onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi. Adam, "Kadın Eliam'ın kızı Hititli Uriya'nın karısı Bat-Şeva'dır" dedi. **4** Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davut'un yanına geldi. Davut aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü. **5** Gebe kalan kadın Davut'a, "Gebe kaldım" diye haber gönderdi. **6** Bunun üzerine Davut Hititli Uriya'yı kendisine göndermesi için Yoav'a haber yolladı. Yoav da Uriya'yı Davut'a gönderdi. **7** Uriya yanına varınca, Davut Yoav'ın, ordunun ve savaşın durumunu sordu. **8** Sonra Uriya'ya, "Evine git, rahatına bak" dedi. Uriya saraydan çıkınca, kral ardından bir armağan gönderdi. **9** Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamlarıyla birlikte sarayın kapısında uyudu. **10** Davut Uriya'nın evine gitmediğini öğrenince, ona, "Yolculuktan geldin. Neden evine gitmedin?" diye sordu. **11** Uriya, "Sandık da, İsrailliler'le Yahudalılar da çardaklarda kalıyor" diye karşılık verdi, "Komutanım Yoav'la efendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda nasıl olur da ben yiyip içmek, karımla yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım." **12** Bunun üzerine Davut, "Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim" dedi. Uriya o gün de, ertesi gün de Yeruşalim'de kaldı. **13** Davut Uriya'yı çağırdı. Onu sarhoş edene dek yedirip içirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin adamlarıyla birlikte uyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine

gitmedi. **14** Sabahleyin Davut Yoav'a bir mektup yazıp Uriya
aracılığıyla gönderdi. **15** Mektupta şöyle yazdı: “Uriya'yı savaşın
en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup
ölsün.” **16** Böylece Yoav kenti kuşatırken Uriya'yı yiğit adamların
bulunduğunu bildiği yere yerleştirdi. **17** Kent halkı çıkıp Yoav'ın
askerleriyle savaştı. Davut'un askerlerinden ölenler oldu. Hititli
Uriya da ölenler arasındaydı. **18** Yoav savaşla ilgili ayrıntılı
haberleri Davut'a iletmek üzere bir ulak gönderdi. **19** Ulağı
şöyle uyardı: “Sen savaşla ilgili ayrıntılı haberleri krala iletmeyi
bitirdikten sonra, **20** kral öfkelenip sana şunu sorabilir: ‘Onlarla
savaşmak için kente neden o kadar çok yaklaştınız? Surdan ok
atacaklarını bilmiyor muydunuz? **21** Yerubbeşet oğlu Avimelek'i
kim öldürdü? Teves'te surun üstünden bir kadın üzerine bir
değirmen üst taşını atıp onu öldürmedi mi? Öyleyse niçin sura o
kadar çok yaklaştınız?’ O zaman, ‘Kulun Hititli Uriya da öldü’
dersin.” **22** Ulak yola koyuldu. Davut'un yanına varınca, Yoav'ın
kendisine söylediklerinin tümünü ona iletti. **23** “Adamlar bizden
üstün çıktılar” dedi, “Kentten çıkıp bizimle kırda savaştılar. Ama
onları kent kapısına kadar geri püskürttük. **24** Bunun üzerine
okçular adamlarına surdan ok attılar. Kralın adamlarından bazıları
öldü; kulun Hititli Uriya da öldü.” **25** Davut ulağa şöyle dedi:
“Yoav'a de ki, ‘Bu olay seni üzmesin! Savaşta kimin öleceği
belli olmaz. Kente karşı saldırınızı güçlendirin ve kenti yerle bir
edin!’ Bu sözlerle onu yüreklendir.” **26** Uriya'nın karısı, kocasının
öldüğünü duyunca, onun için yas tuttu. **27** Yas süresi geçince,
Davut onu sarayına getirtti. Kadın Davut'un karısı oldu ve ona
bir oğul doğurdu. Ancak, Davut'un bu yaptığı RAB'bin hoşuna
gitmedi.

12 RAB Natan'ı Davut'a gönderdi. Natan Davut'un yanına
gelince ona, “Bir kentte biri zengin, öbürü yoksul iki adam vardı”
dedi, **2** “Zengin adamın birçok koyunu, sığırı vardı. **3** Ama
yoksul adamın satın alıp beslediği küçük bir dişi kuzudan başka
bir hayvanı yoktu. Kuzu adamın yanında, çocuklarıyla birlikte
büyüdü. Adamın yemeğinden yer, tasından içer, koynunda
uyurdu. Yoksulun kızı gibiydi. **4** Derken, zengin adama bir
yolcu uğradı. Adam gelen konuğa yemek hazırlamak için
kendi koyunlarından, sığırlarından birini almaya kıyamadığından
yoksulun kuzusunu alıp yolcuya yemek hazırladı.” **5** Zengin
adama çok öfkelenen Davut Natan'a, “Yaşayan RAB'bin adıyla
derim ki, bunu yapan ölümü hak etmiştir!” dedi, **6** “Bunu yaptığı
ve acımadığı için kuzuya karşılık dört katını ödemeli.” **7** Bunun
üzerine Natan Davut'a, “O adam sensin!” dedi, “İsrail'in Tanrısı
RAB diyor ki, ‘Ben seni İsrail'e kral olarak meshettim ve Saul'un
elinden kurtardım. **8** Sana efendinin evini verdim, karılarını da
koynuna verdim. İsrail ve Yahuda halkını da sana verdim. Bu
az gelseydi, sana daha neler neler verirdim! **9** Öyleyse neden
RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak, O'nun sözünü küçümsedin?
Hititli Uriya'yı kılıçla öldürdün, Ammonlular'ın kılıcıyla canına
kıydın. Karısını da kendine eş olarak aldın. **10** Bundan böyle,
kılıç senin soyundan sonsuza dek eksik olmayacak. Çünkü
beni küçümsedin ve Hititli Uriya'nın karısını kendine eş olarak
aldın.’ **11** “RAB şöyle diyor: ‘Sana kendi soyundan kötülük
getireceğim. Senin gözünün önünde karılarını alıp bir yakınına
vereceğim; güpegündüz karılarının koynuna girecek. **12** Evet,
sen o işi gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrail halkının
gözü önünde güpegündüz yapacağım!’” **13** Davut, “RAB'be
karşı günah işledim” dedi. Natan, “RAB günahını bağışladı,

ölmeyeceksin” diye karşılık verdi, **14** “Ama sen bunu yapmakla,
RAB'bin düşmanlarının O'nu küçümsemesine neden oldun. Bu
yüzden doğan çocuğun kesinlikle ölecek.” **15** Bundan sonra
Natan evine döndü. RAB Uriya'nın karısının Davut'tan doğan
çocuğunun hastalanmasına neden oldu. **16** Davut çocuk için
Tanrı'ya yalvarıp oruç tuttu; evine gidip gecelerini yerde yatarak
geçirdi. **17** Sarayın ileri gelenleri onu yerden kaldırmaya geldiler.
Ama Davut kalkmak istemedi, onlarla yemek de yemedi. **18**
Yedinci gün çocuk öldü. Davut'un görevlileri çocuğun öldüğünü
Davut'a bildirmekten çekindiler. Çünkü, “Çocuk daha yaşarken
onunla konuştuk ama bizi dinlemedi” diyorlardı, “Şimdi çocuğun
öldüğünü ona nasıl söyleriz? Kendisine zarar verebilir!” **19**
Davut görevlilerinin fısıldaştığını görünce, çocuğun öldüğünü
anladı. Onlara, “Çocuk öldü mü?” diye sordu. “Evet, öldü” dediler.
20 Bunun üzerine Davut yerden kalktı. Yıkandı, güzel kokular
sürünüp giysilerini değiştirdi. RAB'bin Tapınağı'na gidip tapındı.
Sonra evine döndü ve yemek istedi. Önüne konan yemeği yedi.
21 Hizmetkârları, “Neden böyle davranıyorsun?” diye sordular,
“Çocuk yaşarken oruç tuttun, ağladın; ama ölünce kalkıp yemek
yemeye başladın.” **22** Davut şöyle yanıtladı: “Çocuk yaşarken
oruç tutup ağladım. Çünkü, ‘Kim bilir, RAB bana lütfeder de
çocuk yaşar’ diye düşünüyordum. **23** Ama çocuk öldü. Artık
neden oruç tutayım? Onu geri getirebilir miyim ki? Ben onun
yanına gideceğim, ama o bana geri dönmeyecek.” **24** Davut
karısı Bat-Şeva'yı avuttu. Yanına girip onunla yattı. Bat-Şeva bir
oğul doğurdu. Çocuğun adını Süleyman koydu. Çocuğu seven
RAB Peygamber Natan aracılığıyla haber gönderdi ve hatırı için
çocuğun adını Yedidyah koydu. **26** Bu sırada Ammonlular'ın
Rabba Kenti'ne karşı savaşı sürdüren Yoav, saray semtini ele

geçirdi. **27** Sonra Davut'a ulaklar göndererek, “Rabba Kenti'ne karşı savaşıp su kaynaklarını ele geçirdim” dedi, **28** “Şimdi sen ordunun geri kalanlarını topla, kenti kuşatıp ele geçir; öyle ki, kenti ben ele geçirmeyeyim ve kent adımla anılmasın.” **29** Davut bütün askerlerini toplayıp Rabba Kenti'ne gitti, kente karşı savaşıp ele geçirdi. **30** Ammon Kralı'nın başındaki tacı aldı. Değerli taşlarla süslü, ağırlığı bir talant altını bulan tacı Davut'un başına koydular. Davut kentten çok miktarda mal yağmalayıp götürdü. **31** Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde, tuğla yapımında çalıştırdı. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra bütün ordusuyla birlikte Yeruşalim'e döndü.

13 Davut'un oğlu Avşalom'un Tamar adında güzel bir kızkardeşi vardı. Davut'un başka bir oğlu, Amnon Tamar'a gönül verdi. **2** Amnon üvey kızkardeşi Tamar yüzünden yatağa düşecek kadar üzüntüye kapıldı. Çünkü Tamar erden bir kızdı ve Amnon ona bir şey yapmayı olanaksız görüyordu. **3** Amnon'un Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonadav adında çok akıllı bir arkadaşı vardı. **4** Yonadav Amnon'a, “Ey kral oğlu, neden böyle her sabah üzgün görünüyorsun?” diye sordu, “Bana anlatamaz mısın?” Amnon, “Üvey kardeşim Avşalom'un kızkardeşi Tamar'a gönül verdim” diye yanıtladı. **5** Yonadav, “Yatağa yat ve hastaymış gibi yap” dedi, “Baban seni görmeye gelince ona şöyle dersin: ‘Lütfen kızkardeşim Tamar gelip bana yiyecek versin. Yemeği önümde hazırlasın ki, ona bakayım, elinden yiyeyim.’” **6** Böylece Amnon yatağa yatıp hastaymış gibi yaptı. Kral onu görmeye gelince, Amnon, “Lütfen kızkardeşim Tamar gelip önümde iki gözleme hazırlasın da elinden yiyeyim” dedi. **7** Davut, sarayda yaşayan Tamar'a, “Haydi kardeşin Amnon'un evine gidip ona

yiyecek hazırla” diye haber gönderdi. **8** Tamar yatmakta olan kardeşi Amnon'un evine gitti. Hamur alıp yoğurdu, önünde gözleme yapıp pişirdi. **9** Tavayı alıp gözlemeyi önüne koyduysa da Amnon yemek istemedi. “Yanımdan herkesi çıkarın” diye buyruk verdi. Herkes çıktı. **10** Sonra Amnon Tamar'a, “Yemeği yatak odama getir de, elinden yiyeyim” dedi. Tamar hazırladığı gözlemeleri kardeşi Amnon'un yatak odasına götürdü. **11** Yesin diye yemeği ona yaklaştırınca, Amnon Tamar'ı yakalayarak, “Gel, benimle yat, kızkardeşim” dedi. **12** Ama Tamar, “Hayır, kardeşim, beni zorlama!” dedi, “İsrail'de böyle şey yapılmamalıdır! Bu iğrençliği yapma! **13** Sonra ben utancımı nasıl üstümden atarım? Sense İsrail'de alçak biri durumuna düşersin. Ne olur krala söyle; o beni senden esirgemez.” **14** Ne var ki, Amnon Tamar'ı dinlemek istemedi. Daha güçlü olduğu için onunla zorla yattı. **15** Bundan sonra Amnon Tamar'dan öylesine nefret etti ki, ona duyduğu nefret, beslemiş olduğu sevgiden daha güçlüydü. Amnon Tamar'a, “Kalk, git!” dedi. **16** Tamar, “Hayır” dedi, “Çünkü beni kovman, bana yaptığın öbür kötülükten daha büyük bir kötülüktür.” Ama Amnon onu dinlemek istemedi. **17** Hizmetindeki uşağı çağırıp, “Bu kadını yanımdan dışarı çıkar, ardından da kapıyı sürgüle” dedi. **18** Uşak Tamar'ı dışarı çıkarıp ardından kapıyı sürgüledi. Tamar uzun kollu bir giysi giymişti. Kralın erden kızları böyle giyinirlerdi. **19** Tamar başına kül saçıp sırtındaki uzun kollu giysiyi yırttı. Elini başına koyup ağlaya ağlaya gitti. **20** Kardeşi Avşalom ona, “Seninle birlikte olan kardeşin Amnon muydu?” diye sordu, “Haydi, kızkardeşim, sesini çıkarma. O senin üvey kardeşindir. Bu olayın üzerinde durma.” Böylece Tamar, kardeşi Avşalom'un evinde yalnız ve üzgün yaşadı. **21** Kral Davut olup bitenleri duyunca çok öfkelendi. **22**

Avşalom ise Amnon'a iyi kötü hiçbir şey söylemedi. Kızkardeşi Tamar'a tecavüz ettiği için Amnon'dan nefret ediyordu. **23** Tam iki yıl sonra, Avşalom kralın bütün oğullarını kendi koyun kırkıcılarının bulunduğu Efrayim Kenti yakınındaki Baal-Hasor'a çağırdı. **24** Avşalom krala gelip, “Koyunlarımı kırktırıyorum” dedi, “Lütfen kral ve görevlileri de kuluna katılsın.” **25** Kral Davut, “Hayır, oğlum, hepimiz gelmeyelim, sana yük oluruz” diye yanıtladı. Avşalom üstelediyse de kral gitmek istemedi, ama onu kutsadı. **26** Bunun üzerine Avşalom, “Öyleyse izin ver de kardeşim Amnon bizimle gelsin” dedi. Kral, “Amnon neden seninle gelsin?” diye sordu. **27** Ancak Avşalom üsteleyince, kral Amnon'u ve bütün öbür oğullarını onunla gönderdi. **28** Avşalom hizmetkârlarına şöyle buyurdu: “Dinleyin! Amnon'un şaraptan iyice keyiflendiği anı bekleyin. Size ‘Amnon'u vurun’ dediğim an onu öldürün. Korkmayın! Size buyruğu ben veriyorum. Güçlü ve yürekli olun!” **29** Hizmetkârlar Avşalom'un buyruğuna uyarak Amnon'u öldürdüler. Kralın öbür oğulları katırlarına atlayıp kaçtılar. **30** Onlar yoldayken, Avşalom'un kralın bütün oğullarını öldürdüğü, hiçbirinin sağ kalmadığı söylentisi Davut'a ulaştı. **31** Kral kalkıp giysilerini yırttı, yere kapandı. Bütün görevlileri de, giysileri yırtılmış, yanıbaşındaydılar. **32** Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonadav şöyle dedi: “Efendim kral bütün oğullarının öldürüldüğünü sanmasın; yalnız Amnon öldü. Çünkü o üvey kızkardeşi Tamar'a tecavüz ettiği günden bu yana, Avşalom buna kararlıydı. **33** Onun için, ey efendim kral, bütün oğullarının öldüğü haberini dikkate alma; çünkü yalnız Amnon öldü.” **34** Bu arada Avşalom kaçtı. Nöbetçi tepenin yamacındaki batı yolundan büyük bir kalabalığın geldiğini gördü. **35** Yonadav krala, “İşte oğulların geliyor! Kulunun dediği gibi oldu” dedi. **36** O konuşmasını bitirir

bitirmez, kralın oğulları oraya varıp hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladılar. Kral ve görevlileri de acı acı ağladılar. **37** Avşalom Geşur Kralı Ammihut oğlu Talmay'ın yanına kaçtı. Davut ise oğlu Amnon için sürekli yas tutuyordu. **38** Geşur'a kaçan Avşalom orada üç yıl kaldı. **39** Kral Davut Avşalom'un yanına gitmeyi çok istiyordu. Çünkü Amnon'un ölümü konusunda avuntu bulmuştu.

14 Kral Davut'un Avşalom'u özlediğini anlayan Seruya oğlu Yoav, birini gönderip Tekoa'da yaşayan bilge bir kadını getirtti. Yoav kadına, “Lütfen yasa bürün” dedi, “Yas giysilerini giy. Yağ sürme ve ölü için günlerdir yas tutan bir kadın gibi davran. **3** Krala git ve ona söyleyeceklerimi ilet.” Sonra kadına neler söyleyeceğini bildirdi. **4** Tekoalı kadın krala gitti. Önünde yüzüstü yere kapanarak, “Ey kral, yardım et!” dedi. **5** Kral, “Neyin var?” diye sordu. Kadın, “Ben zavallı dul bir kadınım” diye yanıtladı, “Kocam öldü. **6** Ben kölenin iki oğlu vardı. İkisi tarlada kavgaya tutuştular. Orada onları ayıracak kimse yoktu. Biri öbürünü vurup öldürdü. **7** Şimdi bütün boy halkı cariyene karşı çıkıp, ‘Kardeşini öldüreni bize teslim et’ diyor, ‘Öldürdüğü kardeşinin canına karşılık onu öldürelim. Böylece mirasçıyı da ortadan kaldırmış oluruz.’ İşte geri kalan közümü de söndürecekler; yeryüzünde kocamın adını sürdürecek soy kalmayacak.” **8** Kral, “Evine dön, ben davanla ilgili buyruk vereceğim” dedi. **9** Tekoalı kadın, “Efendim kral, bu olayın suçlusu ben ve babamın ev halkı olsun” dedi, “Kral ve tahtı suçsuz olsun.” **10** Kral, “Kim sana bir şey derse, onu bana getir” dedi, “Bir daha canını sıkmaz.” **11** Kadın, “Öyleyse kral Tanrısı RAB'bin adına ant içsin de kanın öcünü alacak kişi yıkımı büyütmesin” diye karşılık verdi, “Yoksa oğlumu yok edecekler.” Kral, “Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, oğlunun saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir” dedi. **12**

Kadın, “İzin ver de, efendim krala bir söz daha söyleyeyim” dedi. Kral, “Söyle” dedi. **13** Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: “Neden Tanrı'nın halkına karşı böyle bir şey tasarladın? Kral böyle konuşmakla sanki kendini suçlu çıkarıyor. Çünkü sürgüne gönderdiği kişiyi geri getirmedi. **14** Hepimizin öleceği kesin, toprağa dökülüp yeniden toplanamayan su gibiyiz. Ama Tanrı can almaz; sürgüne gönderilen kişi kendisinden uzak kalmasın diye çözüm yolları düşünür. **15** “Halk beni korkuttuğu için efendim krala bunları söylemeye geldim. ‘Kralla konuşayım, belki kölesinin dileğini yerine getirir’ diye düşündüm, **16** ‘Belki kral oğlumla beni öldürüp Tanrı'nın halkından yoksun bırakmak isteyenin elinden kurtarmayı kabul eder.’ **17** Efendim kralın sözü beni rahatlatsın dedim. Çünkü efendim kral iyiyi, kötüyü ayırt etmekte Tanrı'nın meleği gibidir. Tanrın RAB seninle olsun!” **18** Kral, “Sana bir soru soracağım, benden gerçeği saklama” dedi. Kadın, “Efendim kral, buyur” diye karşılık verdi. **19** Kral, “Bütün bunları seninle birlikte tasarlayan Yoav mı?” diye sordu. Kadın şöyle yanıtladı: “Yaşamın hakkı için derim ki, ey efendim kral, hiçbir sorunu yanıtlamaktan kaçamam. Evet, bana buyruk veren ve kölene bütün bunları söyleten kulun Yoav'dır. **20** Kulun Yoav duruma bir çözüm getirmek için yaptı bunu. Efendim, Tanrı'nın bir meleği gibi bilgedir. Ülkede olup biten her şeyi bilir.” **21** Bunun üzerine kral Yoav'a, “İstediğini yapacağım” dedi, “Git, genç Avşalom'u geri getir.” **22** Yoav yüzüstü yere kapanarak onu kutsadı ve, “Ey efendim kral, bugün benden hoşnut olduğunu biliyorum, çünkü kulunun isteğini yaptın” dedi. **23** Yoav hemen Geşur'a gidip Avşalom'u Yeruşalim'e getirdi. **24** Ne var ki, kral, “Avşalom evine gitsin, yanıma gelmesin” diye buyruk verdi. Bu yüzden Avşalom evine gitti; kralı görmedi. **25** Bütün İsrail'de

Avşalom kadar yakışıklılığı için övülen kimse yoktu; tepeden tırnağa kusursuz biriydi. **26** Avşalom saçını kestirdiği zaman tartardı. Saçı ona ağırlık verdiği için her yıl kestirirdi. Saçının ağırlığı krallık ölçüsüne göre iki yüz şekel çekerdi. **27** Avşalom'un üç oğlu ve Tamar adında çok güzel bir kızı vardı. **28** Avşalom kralı görmeden Yeruşalim'de iki yıl yaşadı. **29** Sonra Yoav'ı krala göndermek için ona haber saldı. Ama Yoav gelmek istemedi. Avşalom ikinci kez haber gönderdi, Yoav yine gelmek istemedi. **30** Avşalom kullarına, "Bakın, Yoav'ın arpa tarlası benimkine bitişiktir" dedi, "Gidin, tarlayı ateşe verin." Bunun üzerine gidip tarlayı ateşe verdiler. **31** Yoav kalkıp Avşalom'un evine gitti. "Kulların neden tarlamı ateşe verdi?" diye sordu. **32** Avşalom şöyle yanıtladı: "Bak, sana, 'Buraya gel, seni krala göndereyim' diye haber yolladım. Ona şunları söylemeni isteyecektim: 'Neden Geşur'dan geldim? Orada kalsaydım benim için daha iyi olurdu. Artık kralı görmek istiyorum. Bir suçum varsa, beni öldürsün.'" **33** Bunun üzerine Yoav gidip Avşalom'un söylediklerini krala iletti. Kral Avşalom'u çağırttı. Avşalom kralın yanına gelip önünde yüzüstü yere kapandı. Kral da onu öptü.

15 Bundan sonra Avşalom kendisine bir savaş arabası, atlar ve önünde koşacak elli kişi hazırladı. **2** Sabah erkenden kalkıp kent kapısına giden yolun kenarında dururdu. Davasına baktırmak için krala gelen herkese seslenip, "Nerelisin?" diye sorardı. Adam hangi İsrail oymağından geldiğini söylerdi. **3** Avşalom ona şöyle derdi: "Bak, ileri sürdüğün savlar doğru ve haklı. Ne var ki, kral adına seni dinleyecek kimse yok." **4** Sonra konuşmasını şöyle sürdürürdü: "Keşke kral beni ülkeye yargıç atasa! Davası ya da sorunu olan herkes bana gelse, ben de ona hakkını versem!" **5** Biri önünde yüzüstü yere kapanmak üzere yaklaştı mı,

Avşalom elini uzatıp adamı tutar, öperdi. **6** Davasına baktırmak
için krala gelen İsrailliler'in hepsine böyle davrandı. Böylelikle
İsrailliler'in gönlünü çeldi. **7** Dört yıl sonra Avşalom krala, "İzin
ver de Hevron'a gidip RAB'be adağımı yerine getireyim" dedi, **8**
"Çünkü ben kulun Aram'ın Geşur Kenti'nde yaşarken, 'RAB beni
Yeruşalim'e geri getirirse, O'na Hevron'da tapınacağım' diye adak
adamıştım." **9** Kral, "Esenlikle git" dedi. Ne var ki, Hevron'a giden
Avşalom bütün İsrail oymaklarına gizlice ulaklar göndererek
şöyle dedi: "Boru sesini duyar duymaz, 'Avşalom Hevron'da
kral oldu' diyeceksiniz." **11** Yeruşalim'den çağrılan iki yüz kişi
olup bitenden haberleri olmaksızın, iyi niyetle Avşalom'la birlikte
gittiler. **12** Avşalom kurbanları keserken, Davut'un danışmanı
Gilolu Ahitofel'i de Gilo Kenti'nden getirtti. Böylece ayaklanma
güç kazandı. Çünkü Avşalom'u izleyen halkın sayısı giderek
çoğalıyordu. **13** Bir ulak gelip Davut'a, "İsrailliler Avşalom'a
yürekten bağlandı" dedi. **14** Bunun üzerine Davut Yeruşalim'de
kendisiyle birlikte olan bütün görevlilerine şöyle dedi: "Haydi
kaçalım! Yoksa Avşalom'dan kaçıp kurtulamayacağız. Hemen
gidelim! Yoksa Avşalom ardımızdan çabucak yetişip bizi yıkıma
uğratır. Kenti de kılıçtan geçirir." **15** Kralın görevlileri, "Efendimiz
kral ne karar verirse yapmaya hazırız" diye yanıtladılar. **16**
Böylece kral ardısıra gelen bütün ev halkıyla birlikte yola koyuldu.
Ancak saraya baksınlar diye on cariyesini orada bıraktı. **17**
Kralla yanındakiler kentin en son evinde durdular. **18** Bütün
kulları, Keretliler'le Peletliler kralın yanından geçtiler. Gat'tan
ardısıra gelmiş olan altı yüz Gatlı asker de kralın önünden geçti.
19 Kral Gatlı İttay'a, "Neden sen de bizimle geliyorsun?" dedi,
"Geri dön ve yeni kralla kal. Çünkü sen yurdundan sürülmüş
bir yabancısın. **20** Daha dün geldin. Bugün nereye gideceğimi

kendim bilmezken, seni de bizimle birlikte mi dolaştırayım? Kardeşlerinle birlikte geri dön. Tanrı'nın sevgisi ve sadakati üzerinde olsun!” **21** Ama İttay şöyle yanıtladı: “Efendim kral, yaşayan RAB'bin adıyla ve yaşamın hakkı için derim ki, ister yaşam, ister ölüm için olsun, sen neredeysen kulun ben de orada olacağım.” **22** Davut İttay'a, “Yürü, geç!” dedi. Böylece Gatlı İttay yanındaki bütün adamları ve çocuklarıyla birlikte geçti. **23** Halk geçerken, bütün yöre halkı hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Kral Kidron Vadisi'ni geçti. Halk da kırlara doğru ilerledi. **24** Kâhin Sadok'la Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer de oradaydı. Tanrı'nın Sandığı'nı yere koydular. Bütün halk kentten çıkana dek Aviyatar sunular sundu. **25** Sonra kral, Sadok'a, “Tanrı'nın Sandığı'nı kente geri götür” dedi, “RAB benden hoşnut kalırsa, beni geri getirir, sandığı ve konduğu yeri bana gösterir. **26** Ama, ‘Senden hoşnut değilim’ derse, işte buradayım, bana uygun gördüğünü yapsın.” **27** Kral Kâhin Sadok'la konuşmasını şöyle sürdürdü: “Sen bilici değil misin? Oğlun Ahimaas'ı ve Aviyatar oğlu Yonatan'ı yanına al; Aviyatar'la birlikte esenlikle kente dönün. **28** Sizden aydınlatıcı bir haber alana dek ben kırda, ırmağın sığ yerinde bekleyeceğim.” **29** Böylece Sadok'la Aviyatar Tanrı'nın Sandığı'nı Yeruşalim'e geri götürüp orada kaldılar. **30** Davut ağlaya ağlaya Zeytin Dağı'na çıkıyordu. Başı örtülüydü, yalınayak yürüyordu. Yanındaki herkesin başı örtülüydü ve ağlayarak dağa çıkıyorlardı. **31** O sırada biri Davut'a, “Ahitofel Avşalom'dan yana olan suikastçıların arasında” diye bildirdi. Bunun üzerine Davut, “Ya RAB, Ahitofel'in öğüdünü boşa çıkar” diye dua etti. **32** Davut Tanrı'ya tapılan tepenin doruğuna varınca, Arklı Huşay giysisi yırtılmış, başı toz toprak içinde onu karşıladı. **33** Davut ona, “Benimle birlikte gelirsen, bana yük olursun”

dedi, **34** “Ama kente döner ve Avşalom'a, ‘Ey kral, senin kulun olacağım; geçmişte babana nasıl kulluk ettiysem, şimdi de sana öyle kulluk edeceğim’ dersen, Ahitofel'in öğüdünü benim için boşa çıkarırsın. **35** Kâhin Sadok ile Kâhin Aviyatar orada seninle birlikte olacaklar. Kralın sarayında duyduğun her şeyi onlara bildir. **36** Sadok oğlu Ahimaas ile Aviyatar oğlu Yonatan da oradalar. Bütün duyduklarınızı onların aracılığıyla bana iletebilirsiniz.” **37** Böylece Davut'un dostu Huşay Yeruşalim'e gitti. Tam o sırada Avşalom da kente giriyordu.

16 Davut tepenin doruğunu biraz geçince, Mefiboşet'in hizmetkârı Siva palan vurulmuş ve üzerlerine iki yüz ekmek, yüz salkım kuru üzüm, yüz tane taze meyve ve bir tulum şarap yüklü iki eşekle onu karşıladı. **2** Kral, Siva'ya, “Bunları niçin getirdin?” diye sordu. Siva, “Eşekler kral ailesinin binmesi, ekmekle taze meyve hizmetkârların yemesi, şarapsa kırda yorgun düşenlerin içmesi için” diye yanıtladı. **3** Kral, “Efendin Saul'un torunu nerede?” diye sordu. Siva, “Yeruşalim'de kalıyor” diye yanıtladı, “Çünkü ‘İsrail halkı bugün atamın krallığını bana geri verecek’ diye düşünüyor.” **4** Kral, “Mefiboşet'in her şeyi senindir” dedi. Siva, “Önünde eğilirim, efendim kral! Dilerim her zaman benden hoşnut kalırsın” dedi. **5** Kral Davut Bahurim'e vardığında, Saul ailesinin geldiği boydan Gera oğlu Şimi adında biri lanetler okuyarak ortaya çıktı. **6** Bütün askerler ve koruyucular Kral Davut'un sağında, solunda olmasına karşın, Şimi Davut'la askerlerini taşlıyordu. **7** Şimi lanetler okuyarak, “Çekil git, ey eli kanlı, alçak adam!” diyordu, **8** “RAB, yerine kral olduğun Saul ailesinin dökülen kanlarının karşılığını sana verdi. RAB krallığı oğlun Avşalom'a verdi. Sen eli kanlı bir adam olduğun için bu yıkıma uğradın!” **9** Seruya oğlu Avişay krala, “Bu ölü köpek

neden efendim krala lanet okusun?" dedi, "İzin ver de gidip başını uçurayım." **10** Ama kral, "Bu sizin işiniz değil, ey Seruya oğulları!" dedi, "RAB ona, 'Davut'a lanet oku' dediği için lanet okuyorsa, kim, 'Bunu neden yapıyorsun' diye sorabilir?" **11** Sonra Davut Avişay'la askerlerine, "Öz oğlum beni öldürmeye çalışırken, şu Benyaminli'nin yaptığına şaşmamalı" dedi, "Bırakın onu, lanet okusun, çünkü ona böyle yapmasını RAB buyurmuştur. **12** Belki RAB sıkıntımı görür de, bugün okunan lanetlerin karşılığını iyilikle verir." **13** Davut'la adamları yollarına devam ettiler. Davut'un karşısında, dağın yamacında yürüyen Şimi, giderken ona lanet okuyor, taş, toprak atıyordu. **14** Gidecekleri yere yorgun argın varan kralla yanındaki halk orada dinlendiler. **15** Avşalom'la İsrail halkı Yeruşalim'e girmişlerdi. Ahitofel de Avşalom'la birlikteydi. **16** Davut'un dostu Arklı Huşay, Avşalom'un yanına varınca, "Yaşasın kral! Yaşasın kral!" diye bağırdı. **17** Avşalom Huşay'a, "Dostuna bağlılığın bu mu? Neden dostunla gitmedin?" diye sordu. **18** Huşay, "Hayır" diye yanıtladı, "Ben RAB'bin, bu halkın ve bütün İsrailliler'in seçtiği kişiden yana olacağım, onun yanında kalacağım. **19** Üstelik Davut oğlu Avşalom'dan başka kime hizmet edeceğim? Babana nasıl hizmet ettiysem, sana da öyle hizmet edeceğim." **20** Avşalom Ahitofel'e, "Ne yapmalıyız, bize öğüt ver" dedi. **21** Ahitofel, "Babanın saraya bakmak için bıraktığı cariyelerle yat" diye karşılık verdi, "Böylece bütün İsrail babanın nefretini kazandığını duyacak ve seni destekleyenlerin tümü kendilerini daha da güçlenmiş bulacaklar." **22** Sarayın damında Avşalom için bir çadır kurdular. Avşalom bütün İsrailliler'in gözü önünde babasının cariyelerinin yanına girdi. **23** O günlerde Ahitofel'in verdiği öğüt, Tanrı sözünü ileten bir adamınki gibiydi. Davut da, Avşalom da onun öğüdünü öyle kabul ederlerdi.

17 Ahitofel Avşalom'a şöyle dedi: “İzin ver de on iki bin
kişi seçeyim, bu gece kalkıp Davut'un peşine düşeyim. **2**
Davut yorgun ve güçsüzken ona saldırıp gözünü korkutayım.
Yanındakilerin hepsi kaçacaktır. Ben de yalnız Kral Davut'u
öldürürüm. **3** Sonra bütün halkı sana geri getiririm. Halkın
dönmesi, öldürmek istediğin adamın ölümüne bağlıdır. Böylece
halk da esenlikte olur.” **4** Bu öğüt Avşalom'u ve İsrail ileri
gelenlerini hoşnut etti. **5** Avşalom, “Arklı Huşay'ı da çağırın,
neler söyleyeceğini duyalım” dedi. **6** Huşay gelince Avşalom,
“Ahitofel bu öğüdü verdi” dedi, “Onun öğüdüne uyalım mı?
Yoksa, sen öğüt ver.” **7** Huşay Avşalom'a, “Bu kez Ahitofel'in
verdiği öğüt iyi değil” dedi, **8** “Baban Davut'la adamlarının güçlü
savaşçılar olduklarını biliyorsun. Kırda yavrularından yoksun
bırakılmış bir ayı gibi öfkeliler. Baban deneyimli bir savaşçıdır,
geceyi askerlerle geçirmez. **9** Şu anda ya bir mağarada ya
da başka bir yerde gizlenmiştir. Davut askerlerine karşı ilk
saldırıyı yapınca, bunu her duyan, ‘Avşalom'u destekleyenler
arasında kırım var’ diyecek. **10** O zaman aslan yürekli yiğitler
bile korkuya kapılacak. Çünkü bütün İsrailliler babanın güçlü,
yanındakilerin de yiğit olduğunu bilir. **11** “Onun için sana öğüdüm
şu: Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar, kıyıların kumu kadar olan
İsrailliler çevrene toplansın, sen de savaşa katıl. **12** O zaman
gizlendiği yerlerden birinde Davut'un üstüne yürürüz; yeryüzüne
düşen çiy gibi üzerine gideriz. Onu da, yanındakilerin hiçbirini de
yaşatmayız. **13** Eğer bir kente çekilirse, İsrailliler o kente halatlar
getirir, tek bir taş kalmayıncaya dek kenti vadiye indiririz.” **14**
Avşalom'la İsrailliler, “Arklı Huşay'ın öğüdü Ahitofel'in öğüdünden
daha iyi” dediler. Çünkü RAB, Avşalom'u yıkıma uğratmak için,
Ahitofel'in iyi öğüdünü boşa çıkarmayı tasarlamıştı. **15** Huşay

Kâhin Sadok'la Kâhin Aviyatar'a şöyle dedi: “Ahitofel Avşalom'a ve İsrail'in ileri gelenlerine böyle öğüt verdi, bense şöyle öğüt verdim. **16** Şimdi siz Davut'a hemen şu haberi gönderin: ‘Geceyi kırdaki ırmağın sığ yerinde geçirme, duraksamadan karşı yakaya geç; yoksa kral da yanındakilerin tümü de yok olabilir.’” **17** Bu sırada Yonatan'la Ahimaas Eyn-Rogel'de kalıyorlardı. Bir hizmetçi kız gidip onlara olup bitenleri haber veriyor, onlar da gidip duyduklarını Kral Davut'a bildiriyorlardı. Çünkü kendileri kente girerken görünmeyi göze alamıyorlardı. **18** Ama bir genç onları görüp Avşalom'a bildirdi. Bunun üzerine Yonatan'la Ahimaas hemen oradan ayrılıp Bahurim'de bir adamın evine gittiler. Evin avlusunda bir kuyu vardı. Yonatan'la Ahimaas kuyuya indiler. **19** Adamın karısı bir örtü alıp kuyunun ağzına serdi. Bir şey belli olmasın diye örtünün üstüne başak yaydı. **20** Avşalom'un görevlileri eve, kadının yanına varınca, “Ahimaas'la Yonatan nerede?” diye sordular. Kadın, “Irmağın karşı yakasına geçtiler” diye yanıtladı. Avşalom'un görevlileri onları aramaya gittiler; bulamayınca Yeruşalim'e döndüler. **21** Adamlar gittikten sonra, Ahimaas'la Yonatan kuyudan çıktılar ve olup bitenleri bildirmek üzere Kral Davut'a gittiler. Ona, “Haydi, hemen ırmağı geçin” dediler, “Çünkü Ahitofel size karşı böyle öğüt verdi.” **22** Bunun üzerine Davut'la yanındaki bütün halk Şeria Irmağı'nı çabucak geçti. Şafak söktüğünde Şeria Irmağı'nı geçmeyen bir kişi bile kalmamıştı. **23** Ahitofel, verdiği öğüde uyulmadığını görünce, eşeğine palan vurdu; yola koyulup kentine, evine döndü. İşlerini düzene koyduktan sonra kendini astı. Ölüsünü babasının mezarına gömdüler. **24** Davut Mahanayim'e vardığı sırada Avşalom'la yanındaki İsrail askerleri Şeria Irmağı'nı geçtiler. **25** Avşalom Yoav'ın yerine Amasa'yı ordu komutanı

atamıştı. Amasa Yitra adında bir İsmaili'nin oğluydu. Annesi Nahaş'ın kızı Avigayil'di; Yoav'ın annesi Seruya'nın kızkardeşiydi.
26 Avşalom'la İsrailliler Gilat bölgesinde ordugah kurdular. **27**
Davut Mahanayim'e vardığında, Ammonlular'ın Rabba Kenti'nden
Nahaş oğlu Şovi, Lo-Devarlı Ammiel oğlu Makir ve Rogelim'den
Gilatlı Barzillay ona yataklar, taslar, toprak kaplar getirdiler.
Ayrıca Davut'la yanındakilerin yemesi için buğday, arpa, un,
kavrulmuş buğday, bakla, mercimek, bal, tereyağı, inek peyniri
ve koyun da getirdiler. “Halk kırda yorulmuştur, aç ve susuzdur”
diye düşünmüşlerdi.

18 Davut kendini destekleyen askerleri bir araya topladı.
Onlara binbaşılar ve yüzbaşılar atadı. **2** Sonra orduyu Seruya
oğlu Yoav'ın, kardeşi Avişay'ın ve Gatlı İttay'ın denetiminde üç
kol halinde gönderdi. Kral askerlere, “Ben de sizinle birlikte
gideceğim” dedi. **3** Ancak askerler, “Bizimle gelmemelisin” diye
karşılık verdiler, “Çünkü kaçmak zorunda kalırsak düşmanlarımız
bizi umursamaz; yarımız ölse bile umursamazlar. Sen bizim gibi
on bin adama değersin. Sen kentten bize yardım et, daha iyi.” **4**
Kral, “Gözünüzde iyi olanı yapacağım” dedi. Adamları yüzer
ve biner kişilik birlikler halinde kentten çıkarken kral kapının
yanında duruyordu. **5** Kral, Yoav'a, Avişay'a ve İttay'a, “Benim
hatırım için genç Avşalom'a sert davranmayın” diye buyurdu.
Bütün askerler kralın komutanlara Avşalom'a ilişkin buyruk
verdiğini duydular. **6** Davut'un ordusu İsrailliler'le savaşmak
üzere tarlalara çıktı. Savaş Efrayim Ormanı'nda başladı. **7**
İsrail ordusu Davut'un adamları önünde yenilgiye uğradı. Büyük
bir kırım oldu. O gün yirmi bin kişi öldü. **8** Savaş her yana
yayıldı. O gün ormanda yok olanların sayısı kılıçtan geçirilenlerin
sayısından daha çoktu. **9** Avşalom ansızın Davut'un adamlarıyla

karşılaştı. Avşalom katıra binmişti. Katır büyük bir yabanıl fıstık ağacının sık dalları altından geçerken, Avşalom'un başı dallara takıldı. Katır yoluna devam edince, Avşalom havada asılı kaldı. **10** Adamlardan biri bunu gördü. Yoav'a, “Avşalom'u bir yabanıl fıstık ağacına asılı gördüm” diye bildirdi. **11** Yoav, haberi verene, “Onu gördün mü? Neden onu orada öldürmedin? Sana on parça gümüşle bir kemer verirdim” dedi. **12** Ama adam, “Elime bin parça gümüş saysan bile, kralın oğluna elimi kaldırmam” diye yanıtladı, “Çünkü kralın sana, Avişay'a ve İttay'a, ‘Benim hatırım için genç Avşalom'u koruyun’ diye buyruk verdiğini duyduk. **13** Oysa Avşalom'u öldürseydim –hiçbir şey kraldan gizli kalmaz– o zaman sen de beni savunmazdın.” **14** Yoav, “Seninle böyle vakit kaybedemem” dedi. Üç kargı aldı, yabanıl fıstık ağacında asılı duran ve hâlâ sağ olan Avşalom'un yüreğine sapladı. **15** Bunun üzerine Yoav'ın silahlarını taşıyan on genç Avşalom'un çevresini sarıp onu öldürdüler. **16** Yoav boru çaldırınca, askerler İsrailliler'i kovalamayı bırakıp geri döndüler. Yoav onların savaşı sürdürmelerine engel oldu. **17** Yoav'ın askerleri Avşalom'u alıp ormanda derin bir çukura attılar; üzerine büyük bir taş yığını yaptılar. Bütün İsrailliler evlerine kaçtılar. **18** Avşalom daha sağken bir direk alıp kendisi için Kral Vadisi'ne dikmişti. Çünkü, “Adımı anımsatacak bir oğlum yok” diye düşünmüştü. Direğe kendi adını vermişti. Bu direk bugün de Avşalom Anıtı diye bilinir. **19** Sadok oğlu Ahimaas Yoav'a, “İzin ver de koşup krala RAB'bin onu düşmanlarının elinden kurtardığını haber vereyim” dedi. **20** Yoav, “Olmaz, bugün haberi götüren sen olmayacaksın” dedi, “Başka bir zaman haber götürürsün, ama bugün değil. Çünkü kralın oğlu öldü.” **21** Sonra bir Kûşlu'ya, “Sen git, gördüklerini krala bildir” dedi. Kûşlu Yoav'ın önünde

yere kapandı, sonra koşmaya başladı. **22** Ama Sadok oğlu Ahimaas yine, “Ne olursa olsun, izin ver, ben de Kûşlu'nun ardısıra koşayım” dedi. Yoav, “Oğlum, neden koşmak istiyorsun?” dedi, “Sana ödül kazandıracak bir haberin yok ki!” **23** Ahimaas, “Ne olursa olsun koşacağım” diye karşılık verdi. Yoav, “Koş öyleyse” dedi. Böylece Ahimaas Şeria Ovası yolundan koşarak Kûşlu'yu geçti. **24** Davut kentin iç ve dış kapıları arasında oturuyordu. Nöbetçi surun yanındaki kapının tepesine çıktı. Çevreye göz gezdirince, tek başına koşan birini gördü. **25** Krala seslenerek gördüğünü bildirdi. Kral, “Tek başına geliyorsa, iyi haber getiriyor demektir” dedi. Adam gitgide yaklaşıyordu. **26** Nöbetçi koşan başka birini görünce, kapıcıya, “İşte tek başına koşan bir adam daha!” diye seslendi. Kral, “O da iyi haber getiriyor” dedi. **27** Nöbetçi, “Sanırım birinci adamın koşuşu Sadok oğlu Ahimaas'ın koşuşuna benziyor” dedi. Kral, “Ahimaas iyi adamdır” diye karşılık verdi, “İyi haberle gelir.” **28** Ahimaas krala, “Her şey yolunda!” diye seslendi. Kralın önünde yüzüstü yere kapanarak, “Efendimiz krala el kaldıranları teslim eden Tanrın RAB'be övgüler olsun!” dedi. **29** Kral, “Genç Avşalom güvenlikte mi?” diye sordu. Ahimaas şöyle yanıtladı: “Yoav kralın hizmetkârı Kûşlu'yla beni gönderdiği sırada büyük bir karışıklık gördüm, ama ne olduğunu anlamadım.” **30** Kral, “Bir yana çekilip burada bekle” dedi. Ahimaas da çekilip beklemeye başladı. **31** Tam o sırada Kûşlu geldi. “Efendimiz krala müjde!” dedi, “Bugün RAB sana karşı bütün ayaklananların elinden seni kurtardı.” **32** Kral Kûşlu'ya, “Genç Avşalom güvenlikte mi?” diye sordu. Kûşlu, “Efendimiz kral!” diye yanıtladı, “Düşmanlarının ve kötü amaçla sana karşı ayaklananların hepsinin sonu bu gencin sonu gibi olsun.” **33** Kral sarsıldı. Giriş kapısının üstündeki odaya

çıkıp ağladı. Giderken, “Ah oğlum Avşalom! Ah oğlum, oğlum Avşalom!” diye inliyordu, “Keşke senin yerine ben ölseydim, oğlum! Ah oğlum Avşalom!”

19 Yoav'a, “Kral Davut Avşalom için ağlayıp yas tutuyor” diye bildirdiler. **2** O gün zafer ordu için yasa dönüştü. Çünkü kralın oğlu için acı çektiğini duymuşlardı. **3** Bu yüzden askerler, savaş kaçakları gibi, o gün kente utanarak girdiler. **4** Kral ise yüzünü örtmüş, yüksek sesle, “Ah oğlum Avşalom! Avşalom, oğlum, oğlum!” diye bağırıyordu. **5** Yoav kralın bulunduğu odaya giderek ona şöyle dedi: “Bugün senin canını, oğullarının, kızlarının, eşlerinin, cariyelerinin canlarını kurtaran adamlarının hepsini utandırdın. **6** Çünkü senden nefret edenleri seviyor, seni sevenlerden nefret ediyorsun: Bugün komutanlarının ve adamlarının senin gözünde değersiz olduğunu gösterdin. Evet, bugün anladım ki, Avşalom sağ kalıp hepimiz ölseydik senin için daha iyi olurdu! **7** “Haydi kalk, gidip adamlarını yüreklendir! RAB'bin adıyla ant içerim ki, gitmezsen bu gece bir kişi bile seninle kalmayacak. Bu da, gençliğinden şimdiye dek başına gelen yıkımların tümünden daha kötü olacak.” **8** Bunun üzerine kral gidip kentin kapısında oturdu. Bütün askerlere, “İşte kral kentin kapısında oturuyor” diye haber salındı. Onlar da kralın yanına geldiler. Bu arada İsrailliler evlerine kaçmışlardı. **9** İsrail oymaklarından olan herkes birbiriyle tartışıyor ve, “Kral bizi düşmanlarımızın elinden kurtardı” diyordu, “Bizi Filistliler'in elinden kurtaran da odur. Şimdiyse Avşalom yüzünden ülkeyi bırakıp kaçtı. **10** Bizi yönetmesi için meshettiğimiz Avşalom'sa savaşta öldü. Öyleyse neden kralı geri getirme konusunda susup duruyorsunuz?” **11** Kral Davut Kâhin Sadok'la Kâhin Aviyatar'a şu haberi gönderdi: “Yahuda'nın ileri gelenlerine deyin ki, ‘Bütün

İsrail'de konuşulanlar kralın konutuna dek ulaştığına göre, kralı
sarayına geri getirmekte siz neden sonuncu oluyorsunuz? **12**
Siz kardeşlerimsiniz; etim, kemiğimsiniz! Kralı geri getirmekte
neden en son siz davranıyorsunuz?' **13** "Amasa'ya da şöyle
deyin: 'Sen etim, kemiğimsin! Seni Yoav'ın yerine ordunun
sürekli komutanı atamazsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha
kötüsünü yapsın!'" **14** Böylece Davut bütün Yahudalılar'ı derinden
etkiledi. Yahudalılar krala, "Bütün adamlarınla birlikte dön!"
diye haber gönderdiler. **15** Kral dönüp Şeria Irmağı'na vardı.
Yahudalılar kralı karşılamak ve Şeria Irmağı'ndan geçirmek için
Gilgal'a geldiler. **16** Bahurim'den Benyaminli Gera oğlu Şimi
de Kral Davut'u karşılamak için Yahudalılar'la birlikte çıkageldi.
17 Yanında Benyamin oymağından bin kişi vardı. Saul evinin
hizmetkârı Siva da on beş oğlu ve yirmi kölesiyle birlikte hemen
Şeria Irmağı'na, kralın yanına geldi. **18** Kralın ev halkını karşıya
geçirmek ve onun istediğini yapmak için ırmağın sığ yerinden
karşı yakaya geçtiler. Kral Şeria Irmağı'nı geçmek üzereydi ki,
Gera oğlu Şimi kendini onun önüne attı. **19** Krala, "Efendim,
beni suçlu sayma" dedi, "Ey efendim kral, Yeruşalim'den çıktığın
gün işlediğim suçu anımsama, göz önünde tutma. **20** Çünkü
kulun günah işlediğini biliyor. Efendim kralı karşılamak için
bugün bütün Yusuf soyundan ilk gelen benim." **21** Seruya oğlu
Avişay, "Şimi öldürülmeli, çünkü RAB'bin meshettiği kişiye lanet
okudu" dedi. **22** Davut, "Ey Seruya oğulları, bu sizin işiniz
değil!" dedi, "Bugün bana düşman oldunuz. İsrail'de bugün
bir tek kişi öldürülmeyecek! İsrail'in Kralı olduğumu bilmiyor
muyum?" **23** Sonra ant içerek Şimi'ye, "Ölmeyeceksin!" dedi.
24 Saul'un torunu Mefiboşet de kralı karşılamaya gitti. Kralın
gittiği günden esenlikle geri döndüğü güne dek ayaklarını

da, giysilerini de yıkamamış, bıyığını kesmemişti. **25** Kralı karşılamak için Yeruşalim'den geldiğinde, kral, “Mefiboşet, neden benimle gelmedin?” diye sordu. **26** Mefiboşet şöyle yanıtladı: “Ey efendim kral! Kulun topal olduğundan, kulum Siva'ya, ‘Eşeğe palan vur da binip kralla birlikte gideyim’ dedim. Ama o beni kandırdı. **27** Ayrıca efendim kralın önünde kuluna kara çaldı. Ama sen, ey efendim kral, Tanrı'nın bir meleği gibisin; gözünde doğru olanı yap. **28** Çünkü atamın ailesinin bütün bireyleri ölümü hak etmişken, kuluna sofrandakilerle birlikte yemek yeme ayrıcalığını tanıdın. Artık senden daha başka bir şey dilemeye ne hakkım var, ey kral?” **29** Kral, “İşlerin hakkında daha fazla konuşmana gerek yok” dedi, “Sen ve Siva toprakları paylaşın diye buyruk veriyorum.” **30** Mefiboşet, “Madem efendim kral sarayına esenlikle döndü, bütün toprakları Siva alsın” diye karşılık verdi. **31** Gilatlı Barzillay da Şeria Irmağı'nı geçişte krala eşlik edip onu uğurlamak üzere Rogelim'den gelmişti. **32** Barzillay çok yaşlıydı, seksen yaşındaydı. Kral Mahanayim'de kaldığı sürece, geçimini o sağlamıştı. Çünkü Barzillay çok varlıklıydı. **33** Kral Barzillay'a, “Benimle karşıya geç, Yeruşalim'de ben senin geçimini sağlayacağım” dedi. **34** Ama Barzillay, “Kaç yıl ömrüm kaldı ki, seninle birlikte Yeruşalim'e gideyim?” diye karşılık verdi, **35** “Şu anda seksen yaşındayım. İyi ile kötüyü ayırt edebilir miyim? Yediğimin, içtiğimin tadını alabilir miyim? Kadın erkek şarkıcıların sesini duyabilir miyim? Öyleyse neden efendim krala daha fazla yük olayım? **36** Kulun Şeria Irmağı'nı kralla birlikte geçerek sana birazcık eşlik edecek. Kral beni neden böyle ödüllendirsin? **37** İzin ver de döneyim, kentimde, annemin babamın mezarı yanında öleyim. Ama kulun Kimham burada; o seninle karşıya geçsin. Uygun gördüğünü

ona yaparsın.” **38** Kral, “Kimham benimle karşıya geçecek ve ona senin uygun gördüğünü yapacağım” dedi, “Benden ne dilersen yapacağım.” **39** Bundan sonra kralla bütün halk Şeria Irmağı'nı geçti. Kral Barzillay'ı öpüp kutsadı. Sonra Barzillay evine döndü. **40** Kral Gilgal'a geçti. Kimham da onunla birlikte gitti. Bütün Yahudalılar'la İsrailliler'in yarısı krala eşlik ettiler. **41** Sonra İsrailliler krala varıp şöyle dediler: “Neden kardeşlerimiz Yahudalılar seni çaldı? Neden seni, aile bireylerini ve bütün adamlarını Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçirdiler?” **42** Bunun üzerine Yahudalılar İsrailliler'e, “Çünkü kral bizden biri!” dediler, “Buna neden kızdınız? Kralın yiyeceklerinden bir şey yedik mi? Kendimize bir şey aldık mı?” **43** İsrailliler, “Kralda on payımız var” diye yanıtladılar, “Davut'ta sizden daha çok hakkımız var. Öyleyse neden bizi küçümsüyorsunuz? Kralımızı geri getirmekten ilk söz eden biz değil miydik?” Ne var ki, Yahudalılar'ın tepkisi İsrailliler'inkinden daha sert oldu.

20 O sırada Benyamin oymağından Bikri oğlu Şeva adında kötü bir adam bir rastlantı sonucu Gilgal'daydı. Şeva boru çalıp, “İşay oğlu Davut'la ne ilgimiz Ne de payımız var” dedi, “Ey İsrailliler, herkes kendi evine dönsün!” **2** Bunun üzerine bütün İsrailliler Davut'u bırakıp Bikri oğlu Şeva'nın ardından gitti. Yahudalılar ise krallarına bağlı kalıp Şeria Irmağı'ndan Yeruşalim'e dek ona eşlik ettiler. **3** Kral Davut Yeruşalim'deki sarayına varınca, saraya bakmak için bıraktığı on cariyeyi gözetim altına aldı, onların geçimini sağladı. Ancak yataklarına girmedi. Onlar da ölünceye dek göz altında dul kadınlar gibi yaşadılar. **4** Davut Amasa'ya, “Üç gün içinde Yahudalılar'ı yanıma çağır. Sen de burada ol” dedi. **5** Amasa Yahudalılar'ı çağırmaya gitti. Ama belirlenen zamanda dönmedi. **6** Bunun üzerine Davut Avişay'a,

“Şimdi Bikri oğlu Şeva bize Avşalom'dan daha büyük kötülük yapacak” dedi, “Efendinin adamlarını al ve onu kovala. Yoksa kendine surlu kentler bulup bizden kaçar.” **7** Böylece Yoav'ın adamları, Keretliler'le Peletliler ve bütün koruyucular Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Avişay'ın komutasında Yeruşalim'den çıktılar. **8** Givon'daki büyük kayanın yanına varınca, Amasa onları karşılamaya geldi. Yoav savaş giysisini giymişti. Giysinin üzerine bir kemer kuşanmış, kemere kınında duran bir kılıç bağlamıştı. Yoav ilerlerken kılıç kınından çıktı. **9** Yoav Amasa'ya, “İyi misin, kardeşim?” diye sordu. Onu öpmek için sağ eliyle Amasa'nın sakalından tuttu. **10** Amasa Yoav'ın elindeki kılıcı farketmedi. Yoav kılıcı karnına saplayınca, Amasa'nın bağırsakları yere döküldü. İkinci vuruşa gerek kalmadan Amasa öldü. Bundan sonra Yoav'la kardeşi Avişay, Bikri oğlu Şeva'yı kovalamayı sürdürdüler. **11** Yoav'ın adamlarından biri, Amasa'nın ölüsü yanında durup, “Yoav'ı tutan ve Davut'tan yana olan herkes Yoav'ın ardından gitsin” dedi. **12** Amasa'nın ölüsü yolun ortasında kanlar içinde duruyordu. Yoav'ın adamı, ölüye yaklaşan herkesin orada durduğunu görünce, Amasa'yı yoldan sürükleyip tarlaya götürdü ve üzerine bir örtü attı. **13** Ölü yoldan kaldırıldıktan sonra herkes Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Yoav'ın ardından gitti. **14** Şeva bütün İsrail oymaklarından ve Berliler'in bölgesinden geçip Avel-Beytmaaka'ya geldi. Berliler de toplanıp onu izleyerek kente girdiler. **15** Yoav'la bütün adamları varıp Avel-Beytmaaka Kenti'nde Şeva'yı kuşattılar. Topraktan kentin suruna bitişik bir yığın yaptılar ve suru devirmek için yıkmaya başladılar. **16** O sırada bilge bir kadın kentin içinden seslendi: “Dinleyin! Dinleyin! Yoav'a buraya gelmesini söyleyin, onunla konuşacağım.” **17** Yoav kadına yaklaştı. Kadın, “Yoav sen misin?” diye sordu. Yoav,

“Benim” diye yanıtladı. Kadın, “Kölenin sözlerini dinle” dedi. Yoav, “Dinliyorum” dedi. **18** Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: “Eskiden, ‘Avel Kenti'ne danışın’ derlerdi ve sorunları böyle çözerlerdi. **19** Biz İsrail'in esenliğini isteyen güvenilir kişileriz. Sense İsrail'e ana gibi kucak açan kentlerden birini yıkmaya çalışıyorsun. Neden RAB'bin halkını yok etmek istiyorsun?” **20** Yoav, “Asla!” diye yanıtladı, “Ne yıkmak, ne de yok etmek istiyorum. **21** Durum öyle değil. Efrayim dağlık bölgesinden Bikri oğlu Şeva adındaki adam Kral Davut'a başkaldırdı. Yalnız onu verin, ben de kentten geri çekileyim.” Kadın, “Onun başı surun üzerinden sana atılacak” dedi. **22** Sonra kadın bilgece öğüdüyle bütün halka gitti. Halk Bikri oğlu Şeva'nın başını kesip Yoav'a attı. Bunun üzerine Yoav boru çaldı. Adamları kenti bırakıp evlerine gittiler. Yoav da Yeruşalim'e, kralın yanına döndü. **23** Yoav İsrail ordusunun komutanıydı. Yehoyada oğlu Benaya ise Keretliler'le Peletliler'in komutanıydı. **24** Adoram angaryasına çalışanlardan sorumluydu. Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi. **25** Şeva yazman, Sadok'la Aviyatar kâhindi. **26** Yairli İra ise Davut'un kâhiniydi.

21 Davut'un döneminde, üç yıl art arda kıtlık oldu. Davut RAB'be danıştı. RAB şöyle yanıtladı: “Buna kan döken Saul ile ailesi neden oldu. Çünkü Saul Givonlular'ı öldürdü.” **2** Kral Givonlular'ı çağırtıp onlarla konuştu. –Givonlular İsrail soyundan değildi. Amorlular'dan sağ kalan bir halktı. İsrailliler onları sağ bırakacaklarına ant içmişlerdi. Ne var ki, İsrail ve Yahuda halkı için büyük gayret gösteren Saul onları yok etmeye çalışmıştı.– **3** Davut Givonlular'a, “Sizin için ne yapabilirim? RAB'bin halkını kutsamanız için bu suçu nasıl bağışlatabilirim?” diye sordu. **4** Givonlular ona şöyle karşılık verdi: “Saul'la ailesinden ne

altın ne de gümüş isteriz; İsrail'de herhangi birini öldürmek de istemeyiz.” Davut, “Ne isterseniz yaparım” dedi. **5** Şöyle karşılık verdiler: “Bizi yok etmeye çalışan ve İsrail ülkesinin hiçbir yerinde yaşamamamız için bizi ortadan kaldırmayı tasarlayan adamın oğullarından yedisi bize verilsin. RAB'bin seçilmişi Saul'un Giva Kenti'nde RAB'bin önünde onları asalım.” Kral, “Onları vereceğim” dedi. **7** Kral, Saul oğlu Yonatan'la RAB'bin önünde içtiği anttan ötürü, Yonatan oğlu Mefiboşet'i esirgedi. **8** Onun yerine, Aya kızı Rispa'nın Saul'dan doğurduğu Armoni ve Mefiboşet adındaki iki oğlunu ve Saul kızı Merav'ın Meholalı Barzillay oğlu Adriel'den doğurduğu beş oğlunu aldı. **9** Davut onları Givonlular'ın eline teslim etti. Givonlular onları dağda, RAB'bin önünde astılar. Yedisi de aynı anda öldüler. Biçme zamanının ilk günlerinde, arpa biçme zamanının başlangıcında öldürüldüler. **10** Aya kızı Rispa bir çul alıp kendisi için bir kayanın üzerine serdi. Biçme zamanının ilk günlerinden cesetlerin üzerine gökten yağmur yağana dek Rispa orada kaldı; cesetleri gündüzün yırtıcı kuşlardan, geceleyin yabanıl hayvanlardan korudu. **11** Saul'un cariyesi Aya kızı Rispa'nın yaptıkları Davut'a bildirildi. **12** Davut gidip Saul'un ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini Yaveş-Gilatlılar'dan aldı. Filistliler Gilboa Dağı'nda Saul'u öldürdükleri gün, onun ve oğlunun cesetlerini Beytşean alanında asmışlardı. Yaveş-Gilat halkı da cesetleri gizlice oradan almıştı. **13** Davut Saul'un ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini oradan getirdi. Asılmış yedi kişinin kemikleri de toplandı. **14** Saul'la oğlu Yonatan'ın kemiklerini Benyamin bölgesindeki Sela'da Saul'un babası Kiş'in mezarına gömdüler. Kralın bütün buyruklarını yerine getirdiler. Bundan sonra Tanrı ülkeyle ilgili yakarışları yanıtladı. **15** Filistliler'le İsrailliler arasında yeniden savaş çıktı. Davut'la adamları gidip

Filistliler'e karşı savaştılar. O sıralarda Davut bitkin düştü. **16** Ucu üç yüz şekel ağırlığında bir tunç mızrak taşıyan ve yeni kılıç kuşanan Rafaoğulları'ndan Filistli Yişbi-Benov Davut'u öldürmeyi amaçlıyordu. Ama Seruya oğlu Avişay Davut'un yardımına koştu; saldırıp onu öldürdü. Bundan sonra Davut'un adamları ant içerek, Davut'a, "İsrail'in ışığını söndürmemek için bir daha bizimle birlikte savaşa gelmeyeceksin" dediler. **18** Bir süre sonra Filistliler'le Gov'da yine savaş çıktı. Bu savaş sırasında Huşalı Sibbekay Rafa soyundan Saf adındaki adamı öldürdü. **19** İsrailliler'le Filistliler arasında Gov'da bir savaş daha çıktı. Beytlehemli Yareoregim'in oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ı öldürdü. Golyat'ın mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırığı gibiydi. **20** Gat'ta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı. **21** Adam İsrailliler'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonatan onu öldürdü. **22** Bunların dördü de Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürüldüler.

22 RAB, Davut'u bütün düşmanlarının ve Saul'un elinden kurtardığı gün Davut RAB'be şu ezgiyi okudu. **2** Şöyle dedi: "RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır, **3** Tanrım, kayamdır, O'na sığınırım, Kalkanım, güçlü kurtarıcım, Korunağım, sığınacak yerimdir. Kurtarıcım, zorbalıktan beni sen kurtarırsın! **4** Övgüye değer RAB'be seslenir, Kurtulurum düşmanlarımdan. **5** Çünkü ölüm dalgaları beni kuşattı, Yıkım selleri bastı, **6** Ölüler diyarının bağları sardı, Ölüm tuzakları çıktı karşıma. **(Sheol h7585)** **7** Sıkıntı içinde RAB'be yakardım, Tanrım'a seslendim. Tapınağından sesimi duydu, Haykırışım kulaklarına ulaştı. **8** O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı, Titreyip sarsıldı göklerin temelleri, Çünkü RAB

öfkelenmişti. **9** Burnundan duman yükseldi, Ağzından kavurucu
ateş Ve korlar fışkırdı. **10** Kara buluta basarak Gökleri yarıp
indi. **11** Bir Keruv'a binip uçtu, Rüzgarın kanatları üstünde
belirdi. **12** Karanlığı örtündü, Kara bulutları kendine çardak
yaptı. **13** Varlığının parıltısından Korlar savruluyordu. **14** RAB
göklerden gürledi, Duyurdu sesini Yüceler Yücesi. **15** Savurup
oklarını düşmanlarını dağıttı, Şimşek çaktırarak onları şaşkına
çevirdi. **16** RAB'bin azarlamasından, Burnundan çıkan güçlü
soluktan, Denizin dibi göründü, Yeryüzünün temelleri açığa
çıktı. **17** RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu, Çıkardı beni derin
sulardan. **18** Beni zorlu düşmanımdan, Benden nefret edenlerden
kurtardı, Çünkü onlar benden daha güçlüydü. **19** Felaket
günümde karşıma dikildiler, Ama RAB bana destek oldu. **20** Beni
huzura kavuşturdu, Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı. **21**
RAB doğruluğumun karşılığını verdi, Beni temiz ellerime göre
ödüllendirdi. **22** Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm, Tanrım'dan
uzaklaşarak kötülük yapmadım. **23** O'nun bütün ilkelerini göz
önünde tuttum, Kurallarından ayrılmadım. **24** O'nun önünde
kusursuzdum, Suç işlemekten sakındım. **25** Bu yüzden RAB
beni doğruluğuma Ve gözünde pak yaşayışıma göre ödüllendirdi.
26 Sadık kuluna sadakat gösterir, Kusursuz olana kusursuz
davranırsın. **27** Pak olanla pak olur, Eğriye eğri davranırsın. **28**
Alçakgönüllüleri kurtarır, Gururluları gözler, gururunu kırarsın. **29**
Ya RAB, ışığım sensin! Karanlığımı aydınlatırsın. **30** Desteğinle
akıncılara saldırır, Seninle surları aşarım, Tanrım. **31** Tanrı'nın
yolu kusursuzdur, RAB'bin sözü arıdır. O kendisine sığınan
herkesin kalkanıdır. **32** Var mı RAB'den başka tanrı? Tanrımız'dan
başka kaya var mı? **33** Sığınağım Tanrı'dır, Yolumu doğru kılan
O'dur. **34** Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi, Doruklarda tutar

beni. **35** Bana savaşmayı öğretti, Kollarımla tunç bir yayı gereyim diye. **36** Bana zafer kalkanını bağışlarsın, Alçakgönüllülüğün beni yüceltir. **37** Bastığım yerleri genişletirsin, Burkulmaz bileklerim. **38** Düşmanlarımı kovalayıp yok ettim, Hepsi yok olmadan geri dönmedim. **39** Onları ezip yok ettim, kalkamaz oldular, Ayaklarımın altına serildiler. **40** Savaş için beni güçle donattın, Bana başkaldıranları önümde yere serdin. **41** Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın, Benden nefret edenleri yok ettim. **42** Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı; RAB'bi çağırdılar, ama O yanıt vermedi. **43** Yerin tozu gibi onları ezdim, Sokak çamuru gibi ayağımın altında çiğnedim. **44** Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın, Uluslara önder olarak beni korudun, Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor. **45** Yabancılar bana boyun eğiyor, Duyar duymaz sözümü dinliyorlar. **46** Yabancıların betleri benizleri attı, Titreyerek çıkıyorlar kalelerinden. **47** RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun! Yücelsin kurtarıcım, Kayam Tanrım! **48** O'dur öcümü alan, Halkları bana bağımlı kılan. **49** Düşmanlarımdan kurtarır, Başkaldıranlardan üstün kılar beni, Zorbaların elinden alır. **50** Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB, Adını ilahilerle öveceğim. **51** RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır, Meshettiği krala, Davut'a ve soyuna Sonsuza dek sevgi gösterir.”

23 Davut'un son sözleri şunlardır: “İşay oğlu Davut, Tanrı'nın yükselttiği adam, Yakup'un Tanrısı'nın meshettiği, İsrail'in sevilen ezgi okuyucusu şöyle diyor: **2** RAB'bin Ruhu benim aracılığımla konuşuyor, Sözü dilimin ucundadır. **3** İsrail'in Tanrısı konuştu, İsrail'in kayası bana dedi ki, ‘İnsanları doğrulukla Ve Tanrı korkusuyla yöneten kişi, **4** Bulutsuz bir sabah, Şafakta görünen gün ışığı gibidir, Parlaklığı yağmurdan sonra topraktan ot bitirir.’ **5** Soyum da Tanrı'yla böyle değil mi? O benimle sonsuza dek

kalıcı, Her yönüyle düzenli ve güvenilir bir antlaşma yaptı. Kesin kurtuluşa ve her dileğime kavuşmamı O sağlamayacak mı? **6** Kötülere gelince, Elle tutulamayan dikenler gibi Tümü bir yana atılacak. **7** Dikenlere dokunan kişi, Demir bir araçla Ya da mızrağın sapıyla dokunur. Dikenler oldukları yerde bütünüyle yakılacak." **8** Davut'un yiğit askerlerinin adları şunlardır: Esnili Adino diye de bilinen üç kişinin önderi Tahkemonlu Yoşeb-Başşevet bir saldırıda sekiz yüz kişiyi öldürdü. **9** İkincisi, Ahohlu Dodo oğlu Elazar. Pas-Dammim'de savaşmak için toplanan Filistliler'e meydan okuyan Davut'un yanındaki üç yiğitten biriydi. İsrailliler o sırada geri çekilmişlerdi. **10** Ama Elazar yerinde durdu; eli yorulup kılıca yapışıncaya dek Filistliler'i öldürdü. O gün RAB büyük bir zafer sağladı. İsrailliler yalnız yere serilenleri yağmalamak üzere Elazar'a döndüler. **11** Üçüncüsü, Hararlı Age oğlu Şamma'ydı. Filistliler Lahay'daki bir mercimek tarlasının yanında toplandıklarında, İsrailli askerler onların önünden kaçmıştı. **12** Ama Şamma tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistliler'i öldürmüştü. RAB büyük bir zafer sağlamıştı. **13** Biçme zamanı Otuzlar'dan üçü Davut'un yanına, Adullam Mağarası'na gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisi'nde ordugah kurmuştu. **14** Bu sırada Davut hisarda, ikinci Filist birliğiyse Beytlehem'deydi. **15** Davut özlemle, "Keşke biri Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!" dedi. **16** Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan su çekip Davut'a getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RAB'be sundu. **17** "Ya RAB, bunu yapmak benden uzak olsun!" dedi, "Canlarını tehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?" Bu yüzden suyu içmek istemedi. Bu üç kişinin yiğitliği işte böyleydi. **18** Yoav'ın kardeşi, Seruya

oğlu Avişay Üçler'in önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi. **19** Üçler'in en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçler'den sayılmadı. **20** Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlı'yı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü. **21** İri yarı bir Mısırlı'yı da öldürdü. Mısırlı'nın elinde mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü. **22** Yehoyada oğlu Benaya'nın yaptıkları bunlardır. Bu sayede o da üç yiğitler kadar ünlendi. **23** Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiyse de, Üçler'den sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına atadı. **24** Otuzlar'ın arasında sayılan ötekiler şunlardır: Yoav'ın kardeşi Asahel, Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan, **25** İkisi de Harotlu olan Şamma ve Elika, **26** Paletli Heles, Tekoalı İkkeş oğlu İra, **27** Anatotlu Aviezer, Huşalı Mevunnay, **28** Ahohlu Salmon, Netofalı Mahray, **29** Netofalı Baana oğlu Helev, Benyaminoğulları'ndan Givalı Rivay oğlu İttay, **30** Piratonlu Benaya, Gaaş vadilerinden Hidday, **31** Arvalı Avialvon, Barhumlu Azmavet, **32** Şaalbonlu Elyahba, Yaşan'ın oğulları ve Yonatan, **33** Hararlı Şamma, Hararlı Şarar oğlu Ahiam, **34** Maakalı Ahasbay oğlu Elifelet, Gilolu Ahitofel oğlu Eliam, **35** Karmelli Hesray, Aravlı Paaray, **36** Sovalı Natan oğlu Yigal, Gatlı Bani, **37** Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısı Beerotlu Nahray, **38** Yattirli İra ve Garev, **39** Hititli Uriya. Tümü otuz yedi kişiydi.

24 RAB İsrail halkına yine öfkelendi. Davut'u onlara karşı kışkırtarak, “Git, İsrail ve Yahuda halkını say” dedi. **2** Kral, yanında bulunan ordu komutanı Yoav'a şu buyruğu verdi: “Dan'dan Beer-Şeva'ya dek İsrail'in bütün oymaklarına gidip

halkı sayın ki, halkın sayısını bileyim.” **3** Ama Yoav, “RAB Tanrın halkını yüz kat daha çoğaltsın, efendim kralım da bunu görsün!” diye karşılık verdi, “Ancak, efendim kralım neden bunu istiyor?” **4** Gelgelelim kralın sözü Yoav'la birlik komutanlarının sözünden baskın çıktı. Böylece kralın yanından ayrılıp İsrail'de sayım yapmaya gittiler. **5** Şeria Irmağı'ndan geçerek Aroer yakınında, vadinin ortasındaki kentin güneyinde konakladılar. Oradan Gat'ı, Yazer'i, Gilat'ı, Tahtim-Hodşi topraklarını, Dan-Yaan'ı geçip Sayda'ya vardılar. **7** Sonra Sur Kalesi'ne, Hivliler'le Kenanlılar'ın bütün kentlerine uğradılar. Sonunda Yahuda ülkesinin Negev bölgesindeki Beer-Şeva'ya ulaştılar. **8** Dokuz ay yirmi gün ülkeyi baştan başa dolaştıktan sonra Yeruşalim'e döndüler. **9** Yoav sayımın sonucunu krala bildirdi: İsrail'de kılıç kuşanabilen sekiz yüz bin, Yahuda'daysa beş yüz bin kişi vardı. **10** Davut sayım yaptıktan sonra kendisini suçlu buldu ve RAB'be, “Bunu yapmakla büyük günah işledim!” dedi, “Ya RAB, lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok akılsızca davrandım.” **11** Ertesi sabah Davut uyandığında, RAB Davut'un bilicisi Peygamber Gad'a şöyle dedi: “Gidip Davut'a de ki, ‘RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.’” **13** Gad Davut'a gidip durumu anlattı ve şöyle dedi: “Ülkende yedi yıl kıtlık mı olsun? Yoksa seni kovalayan düşmanlarının önünden üç ay kaçmak mı istersin? Ya da ülkende üç gün salgın hastalık mı olsun? Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün.” **14** Davut, “Sıkıntım büyük” diye yanıtladı, “İnsan eline düşmektense, RAB'bin eline düşelim. Çünkü O'nun acıması büyüktür.” **15** Bunun üzerine RAB o sabahtan belirlenen zamana dek İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Dan'dan Beer-Şeva'ya dek halktan yetmiş bin kişi öldü. **16** Melek Yeruşalim'i yok etmek

için elini uzatınca, RAB göndereceği yıkımdan vazgeçti. Halkı yok eden meleğe, “Yeter artık! Elini çek” dedi. RAB'bin meleği Yevuslu Aravna'nın harman yerinde duruyordu. **17** Davut, halkı öldüren meleği görünce, RAB'be, “Günah işleyen benim, ben suç işledim” dedi, “Bu koyunlar ne yaptı ki? Ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır.” **18** O gün Gad Davut'a gitti. Ona, “Gidip Yevuslu Aravna'nın harman yerinde RAB'be bir sunak kur” dedi. **19** Davut Gad'ın sözü uyarınca RAB'bin buyurduğu gibi gitti. **20** Aravna bakınca kralla görevlilerinin kendisine doğru yaklaştıklarını gördü. Varıp kralın önünde yüzüstü yere kapandı. **21** Sonra, “Efendim kral niçin kulunun yanına geldi?” diye sordu. Davut, “RAB'be bir sunak kurmak üzere harman yerini senden satın almak için” diye yanıtladı, “Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalksın.” **22** Aravna, “Efendim kral uygun gördüğünü alıp RAB'be sunsun” dedi, “İşte yakmalık sunu için öküzler ve odun için düvenlerle öküzlerin takımları! **23** Ey kral, Aravna bütün bunları sana veriyor.” Sonra ekledi: “RAB Tanrın senden hoşnut olsun!” **24** Ne var ki kral, “Olmaz!” dedi, “Senden malını kesinlikle bir ücret karşılığında satın alacağım. Çünkü Tanrım RAB'be karşılığını ödemeden yakmalık sunular sunmam.” Böylece Davut harman yerini ve öküzleri elli şekel gümüş karşılığında satın aldı. **25** Davut orada RAB'be bir sunak kurup yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sundu. RAB de ülkeyle ilgili yakarıyı yanıtladı ve salgın hastalık İsrail'den kaldırıldı.

1 Krallar

1 Yıllar geçmiş, Kral Davut yaşlanmıştı. Üstünü örtülerle
örtmelerine karşın ısınamıyordu. **2** Görevlileri, “Efendimiz kral!”
dediler, “Yanında kalıp sana bakacak, koynunda yatıp seni
ısıtacak genç bir kız arayalım.” **3** Görevliler bütün İsrail'i aradılar;
sonunda Şunemli Avişak adında genç ve güzel bir kız bulup
krala getirdiler. **4** Çok güzel olan genç kız, krala bakıp hizmet
etti. Ama kral ona hiç dokunmadı. **5** Hagit'in oğlu Adoniya kral
olmayı düşünüyordu. Bu amaçla ortaya çıkıp kendine savaş
arabaları, atlılar ve önünde koşacak elli muhafız buldu. **6** Babası
Davut hiçbir zaman, “Neden şöyle ya da böyle davranıyorsun?”
diye ona karşı çıkmamıştı. Avşalom'dan sonra dünyaya gelen
Adoniya çok yakışıklıydı. **7** Adoniya, Seruya oğlu Yoav ve Kâhin
Aviyatar'la görüşüp onların desteğini sağladı. **8** Ama Kâhin
Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber Natan, Şimi, Rei ve
Davut'un muhafızları ona katılmadılar. **9** Adoniya, Eyn-Rogel
yakınlarında Sohelet Kayası denilen yerde davar, sığır ve besili
buzağılar kurban edip bütün kardeşlerini, yani kralın oğullarını ve
krala hizmet eden bütün Yahudalılar'ı çağırdı. Ama Peygamber
Natan'ı, Benaya'yı, muhafızları ve kardeşi Süleyman'ı çağırmadı.
11 Bunun üzerine Natan, Süleyman'ın annesi Bat-Şeva'ya, “Hagit
oğlu Adoniya efendimiz Davut'un haberi olmadan kendini kral
ilan etmiş, duymadın mı?” dedi, **12** “Şimdi izin ver de sana kendi
canınla oğlun Süleyman'ın canını nasıl kurtaracağına ilişkin öğüt
vereyim. **13** Git Kral Davut'a söyle, ‘Efendim kral, benden sonra
oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma o oturacak diye bana ant
içmedin mi? O halde neden Adoniya kral oldu?’ **14** Sen kralla
konuşmanı bitirmeden ben içeri girip sözlerini doğrulayacağım.”
15 Bat-Şeva yaşı çok ilerlemiş olan kralın odasına girdiğinde

Şunemli Avişak ona hizmet ediyordu. **16** Bat-Şeva, kralın önünde diz çöküp yere kapandı. Kral, “Ne istiyorsun?” diye sordu. **17** Bat-Şeva şöyle karşılık verdi: “Efendim, ‘Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma oturacak’ diye bana Tanrın RAB adıyla ant içtin. **18** Efendim kral, şu anda senin haberin olmadan Adoniya krallığını ilan etti. **19** Sayısız sığır, davar ve besili buzağı kurban edip kralın bütün oğullarını, Kâhin Aviyatar'ı ve ordu komutanı Yoav'ı çağırdı, ama kulun Süleyman'ı çağırmadı. **20** Efendim kral, bütün İsrail'in gözü sende. Senden sonra tahtına kimin geçeceğini öğrenmek istiyorlar. **21** Yoksa sen ölüp atalarına kavuşunca, ben ve oğlum Süleyman suçlu sayılacağız.” **22** Bat-Şeva daha kralla konuşurken Peygamber Natan geldi. **23** Krala, “Peygamber Natan geldi” dediler. Natan kralın huzuruna çıkıp yüzüstü yere kapandı. **24** Sonra, “Efendim kral, senden sonra Adoniya'nın kral olup tahtına geçeceğini söyledin mi?” dedi, **25** “Adoniya bugün gidip sayısız sığır, davar ve besili buzağı kurban etmiş; kralın bütün oğullarını, ordu komutanlarını ve Kâhin Aviyatar'ı çağırmış. Şu anda hepsi onun önünde yiyip içiyor ve, ‘Yaşasın Kral Adoniya!’ diye bağırıyor. **26** Ama Adoniya beni, Kâhin Sadok'u, Yehoyada oğlu Benaya'yı ve kulun Süleyman'ı çağırmadı. **27** Efendim ve kralım, gerçekten bütün bunlara sen mi karar verdin? Yoksa senden sonra tahtına kimin geçeceğini biz kullarına bildirmeden mi bunu yaptın?” **28** Kral Davut, “Bana Bat-Şeva'yı çağırın!” dedi. Bat-Şeva kralın huzuruna çıkıp önünde durdu. **29** Kral Bat-Şeva'ya, “Beni bütün sıkıntılardan kurtaran, yaşayan RAB'bin adıyla ant içiyorum” dedi, **30** “‘Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma geçecek’ diye İsrail'in Tanrısı RAB'bin adıyla içtiğim andı bugün yerine getireceğim.” **31** O zaman Bat-Şeva kralın önünde diz çöküp yüzüstü yere

kapandı ve, “Efendim Kral Davut sonsuza dek yaşasın!” dedi. **32** Kral Davut, “Kâhin Sadok'u, Peygamber Natan'ı ve Yehoyada oğlu Benaya'yı bana çağırın” dedi. Hepsi önüne gelince, **33** kral onlara şöyle dedi: “Efendinizin görevlilerini yanınıza alın ve oğlum Süleyman'ı benim katırıma bindirip Gihon'a götürün. **34** Orada Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu İsrail Kralı olarak meshetsinler. Boru çalıp, ‘Yaşasın Kral Süleyman!’ diye bağırın. **35** Onun ardından gidin; çünkü o gelip tahtıma oturacak ve yerime kral olacak. Onu İsrail ve Yahuda'ya yönetici atadım.” **36** Yehoyada oğlu Benaya, “Amin” diye karşılık verdi, “Efendim kralın Tanrısı RAB de bu kararı onaylasın. **37** RAB, efendim kralla birlikte olduğu gibi Süleyman'la da birlikte olsun ve onun krallığını Davut'un krallığından daha başarılı kılsın.” **38** Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya, Keretliler'le Peletliler gidip Süleyman'ı Kral Davut'un katırına bindirdiler ve Gihon'a kadar ona eşlik ettiler. **39** Kâhin Sadok, Kutsal Çadır'dan yağ dolu boynuz kabı alıp Süleyman'ı meshetti. Boru çalınca bütün halk “Yaşasın Kral Süleyman!” diye bağırdı. **40** Herkes kaval çalarak Süleyman'ın ardından yürüdü. Öyle sevinçliydiler ki, seslerinden adeta yer sarsılıyordu. **41** Adoniya ve yanındaki konuklar yemeklerini bitirirken kalabalığın gürültüsünü duydular. Boru sesini duyan Yoav, “Kentten gelen bu gürültü de ne?” diye sordu. **42** Yoav daha sorusunu tamamlamadan, Kâhin Aviyatar oğlu Yonatan çıkageldi. Adoniya ona, “İçeri gir, sen yiğit bir adamsın. İyi haberler getirmiş olmalısın” dedi. **43** Yonatan, “Hayır, bu kez farklı” diye karşılık verdi, “Efendimiz Kral Davut, Süleyman'ı kral atadı. **44** Kral, Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya ve Keretliler'le Peletliler'in Süleyman'ı kendi katırına bindirip götürmelerini

istedi. **45** Gihon'a götürülen Süleyman orada Kâhin Sadok'la Peygamber Natan tarafından kral olarak meshedildi. Oradan sevinçle döndüler ve sesleri kentte yankılanmaya başladı. Duyduğunuz sesler onların sesleridir. **46** Üstelik Süleyman krallık tahtına oturdu bile. **47** Ayrıca efendimiz Kral Davut'u kutlamaya gelen görevlileri, 'Tanrın, Süleyman'ın adını senin adından daha yüce, krallığını senin krallığından daha başarılı kılsın' diyorlar. Kral yatağının üzerine kapanarak, **48** 'Henüz gözlerim açıkken bugün tahtıma oturacak birini veren İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun' diyor." **49** Bunun üzerine Adoniya'nın bütün konukları korkuya kapılıp kalktılar, her biri kendi yoluna gitti. **50** Adoniya ise, Süleyman'dan korktuğu için, gidip sunağın boynuzlarına sarıldı. **51** Durumu Süleyman'a anlattılar. "Adoniya senden korkuyor" dediler, "Sunağın boynuzlarına sarılmış ve 'İlk önce Kral Süleyman ben kulunu kılıçla öldürmeyeceğine dair ant içsin' diyor." **52** Süleyman, "Eğer bana bağlı kalırsa, saçının bir teline bile zarar gelmez" diye yanıtladı, "Ama içinde bir kötülük varsa öldürülür." **53** Sonra Kral Süleyman'ın gönderdiği adamlar Adoniya'yı sunaktan indirip getirdiler. Adoniya gelip önünde yere kapanınca, ona, "Evine dön!" dedi.

2 Davut'un ölümü yaklaşınca, oğlu Süleyman'a şunları söyledi:
2 "Herkes gibi ben de yakında bu dünyadan ayrılacağım. Güçlü ve kararlı ol. **3** Tanrın RAB'bin verdiği görevleri yerine getir. Onun yollarında yürü ve Musa'nın yasasında yazıldığı gibi Tanrı'nın kurallarına, buyruklarına, ilkelerine ve öğütlerine uy ki, yaptığın her şeyde ve gittiğin her yerde başarılı olasın. **4** O zaman RAB bana verdiği şu sözü yerine getirecektir: 'Eğer soyun nasıl yaşadığına dikkat eder, candan ve yürekten bana bağlı kalarak yollarımda yürürse, İsrail tahtından senin soyunun

ardı arkası kesilmeyecektir.’ **5** “Seruya oğlu Yoav'ın bana ve İsrail ordusunun iki komutanı Ner oğlu Avner'le Yeter oğlu Amasa'ya neler yaptığını biliyorsun. Sanki savaş varmış gibi onları öldürerek barış döneminde kan döktü. Belindeki kemerle ayağındaki çarıklara kan bulaştırdı. **6** Sen aklına uyanı yap, ama onun ak saçlı başının esenlik içinde ölüler diyarına gitmesine izin verme. **(Sheol h7585)** **7** “Gilatlı Barzillay'ın oğullarına iyi davran, sofranda yemek yiyenlerin arasında onlara da yer ver. Çünkü ben ağabeyin Avşalom'un önünden kaçtığım zaman onlar bana yardım etmişlerdi. **8** “Mahanayim'e gittiğim gün beni çok ağır biçimde lanetleyen Benyamin oymağından Bahurimli Gera'nın oğlu Şimi de yanında. Beni Şeria Irmağı kıyısında karşılamaya geldiğinde, ‘Seni kılıçla öldürmeyeceğim’ diye RAB'bin adıyla ona ant içmiştim. **9** Ama sen sakın onu cezasız bırakma. Ona ne yapacağını bilecek kadar akıllısın. Onun ak saçlı başını ölüler diyarına kanlar içinde gönder.” **(Sheol h7585)** **10** Davut ölüp atalarına kavuşunca, kendi adıyla bilinen kentte gömüldü. **11** Yedi yıl Hevron'da, otuz üç yıl Yeruşalim'de olmak üzere toplam kırk yıl İsrail'de krallık yaptı. **12** Babası Davut'un tahtına geçen Süleyman'ın krallığı çok sağlam temellere oturmuştu. **13** Hagit oğlu Adoniya, Süleyman'ın annesi Bat-Şeva'nın yanına gitti. Bat-Şeva ona, “Dostça mı geldin?” diye sordu. Adoniya, “Dostça” diye karşılık verdi. **14** Ve ekledi: “Sana söyleyeceklerim var.” Bat-Şeva, “Söyle!” dedi. **15** Adoniya, “Bildiğin gibi, daha önce krallık benim elimdeydi” dedi, “Bütün İsrail benim kral olmamı bekliyordu. Ancak her şey değişti ve krallık kardeşimin eline geçti. Çünkü RAB'bin isteği buydu. **16** Ama benim senden bir dileğim var. Lütfen geri çevirme.” Bat-Şeva, “Söyle!” dedi. **17** Adoniya, “Kral Süleyman seni kırmaz” dedi, “Lütfen ona

söyle, Şunemli Avişak'ı bana eş olarak versin.” **18** Bat-Şeva,
“Peki, senin için kralla konuşacağım” diye karşılık verdi. **19**
Bat-Şeva, Adoniya'nın dileğini iletmek üzere Kral Süleyman'ın
yanına gitti. Süleyman annesini karşılamak için ayağa kalkıp
önünde eğildikten sonra tahtına oturdu. Annesi için de sağ
tarafına bir taht koydurdu. **20** Tahtına oturan annesi, “Senden
küçük bir dileğim var, lütfen beni boş çevirme” dedi. Kral, “Söyle
anne, seni kırmam” diye karşılık verdi. **21** Bat-Şeva, “Şunemli
Avişak ağabeyin Adoniya'ya eş olarak verilsin” dedi. **22** Kral
Süleyman, “Neden Şunemli Avişak'ın Adoniya'ya verilmesini
istiyorsun?” dedi, “Krallığı da ona vermemi iste bari! Ne de olsa
o benim büyüğüm. Üstelik Kâhin Aviyatar'la Seruya oğlu Yoav da
ondan yana.” **23** Bu olay üzerine Kral Süleyman RAB'bin adıyla
ant içti: “Eğer Adoniya bu dileğini hayatıyla ödemezse, Tanrı
bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın! **24** Beni güçlendirip
babam Davut'un tahtına oturtan, verdiği sözü tutup bana bir
hanedan kuran, yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim ki, Adoniya
bugün öldürülecek!” **25** Böylece Kral Süleyman Yehoyada
oğlu Benaya'yı Adoniya'yı öldürmekle görevlendirdi. Benaya da
gidip Adoniya'yı öldürdü. **26** Kral, Kâhin Aviyatar'a, “Anatot'taki
tarlana dön” dedi, “Aslında ölümü hak ettin. Ama seni şimdi
öldürmeyeceğim. Çünkü sen babam Davut'un önünde Egemen
RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıdın ve babamın çektiği bütün
sıkıntıları onunla paylaştın.” **27** Eli'nin ailesi hakkında RAB'bin
Şilo'da söylediği sözün gerçekleşmesi için, Süleyman Aviyatar'ı
RAB'bin kâhinliğinden uzaklaştırdı. **28** Haber Yoav'a ulaştı.
Yoav daha önce ayaklanan Avşalom'u desteklemediği halde
Adoniya'yı destekledi. Bu nedenle RAB'bin Çadırı'na kaçtı ve
sunağın boynuzlarına sarıldı. **29** Yoav'ın RAB'bin Çadırı'na kaçıp

sunağın yanında olduğu Kral Süleyman'a bildirildi. Süleyman, Yehoyada oğlu Benaya'ya, “Git, onu vur!” diye buyruk verdi. **30** Benaya RAB'bin Çadırı'na gitti ve Yoav'a, “Kral dışarı çıkmanı buyuruyor!” dedi. Yoav, “Hayır, burada ölmek istiyorum” karşılığını verdi. Benaya gidip Yoav'ın kendisini nasıl yanıtladığını krala bildirdi. **31** Kral, “Onun istediği gibi yap” dedi, “Onu orada öldür ve göm. Yoav'ın boş yere döktüğü kanın sorumluluğunu benim ve babamın soyu üstünden kaldırmış olursun. **32** RAB döktüğü kandan ötürü onu cezalandıracaktır. Çünkü Yoav babam Davut'un bilgisi dışında, kendisinden daha iyi ve doğru olan iki kişiyi –İsrail ordusunun komutanı Ner oğlu Avner'le Yahuda ordusunun komutanı Yeter oğlu Amasa'yı– kılıçla öldürdü. **33** Böylece dökülen kanlarının sorumluluğu sonsuza dek Yoav'ın ve soyunun üstünde kalacaktır. Ama RAB, Davut'a, soyuna, ailesine ve tahtına sonsuza dek esenlik verecektir.” **34** Yehoyada oğlu Benaya gidip Yoav'ı öldürdü. Onu ıssız bir bölgede bulunan kendi evine gömdüler. **35** Kral, Yoav'ın yerine Yehoyada oğlu Benaya'yı ordu komutanı yaptı. Aviyatar'ın yerine de Kâhin Sadok'u atadı. **36** Sonra kral haber gönderip Şimi'yi çağırttı. Ona, “Yeruşalim'de kendine bir ev yap ve orada otur” dedi, “Hiçbir yere gitme. **37** Oradan ayrılıp Kidron Vadisi'nden öteye geçtiğin gün bil ki öleceksin. Sorumluluk sana ait.” **38** Şimi krala, “Efendim kral, peki” diye karşılık verdi, “Kulun olarak söylediklerini aynen yapacağım.” Şimi Yeruşalim'de uzun süre yaşadı. **39** Aradan üç yıl geçmişti, Şimi'nin iki kölesi Gat Kralı Maaka oğlu Akiş'in yanına kaçtı. Kölelerin Gat'a kaçtığını Şimi'ye haber verdiler. **40** Bunun üzerine Şimi kalkıp eşeğine palan vurdu ve kölelerini aramak üzere Gat'a Akiş'in yanına gitti. Kölelerini bulup Gat'tan geri getirdi. **41** Şimi'nin Yeruşalim'den Gat'a gidip döndüğü

Süleyman'a anlatılınca, **42** Süleyman Şimi'yi çağırttı. “Sana RAB'bin adıyla ant içirmedim mi?” dedi, “‘Kalkıp herhangi bir yere gittiğin gün öleceğini bil!’ diye seni uyarmadım mı? Sen de bana: ‘Peki, sözünü dinleyeceğim’ demedin mi? **43** Öyleyse neden RAB'bin adına içtiğin anda ve buyruğuma uymadın?” **44** Kral, Şimi'ye karşı sözlerini şöyle sürdürdü: “Babam Davut'a yaptığın bütün kötülükleri çok iyi biliyorsun. Bu yaptıklarından dolayı RAB seni cezalandıracak. **45** Ama Kral Süleyman kutsanacak ve Davut'un tahtı RAB'bin önünde sonsuza dek kurulu kalacaktır.” **46** Kral, Yehoyada oğlu Benaya'ya buyruk verdi. O da gidip Şimi'yi öldürdü. Böylece Süleyman'ın krallığı iyice pekişti.

3 Süleyman, Mısır Firavunu'nun kızıyla evlendi. Böylece firavunla müttefik oldu. Eşini Davut Kenti'ne götürdü. Kendi sarayı, RAB'bin Tapınağı ve Yeruşalim'in çevre surları tamamlanıncaya kadar orada yaşadılar. **2** Halk, hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde RAB'be kurban sunuyordu. Çünkü o güne dek RAB'bin adına yapılmış bir tapınak yoktu. **3** Süleyman babası Davut'un kurallarına uyarak RAB'be olan sevgisini gösterdi. Ancak hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde kurban sunuyor, buhur yakıyordu. **4** Tapınma yerlerinin en ünlüsü Givon'daydı. Kral Süleyman oraya giderek sunakta bin yakmalık sunu sundu. **5** RAB Tanrı, Givon'da o gece rüyada Süleyman'a görünüp, “Sana ne vermemi istersin?” diye sordu. **6** Süleyman, “Kulun babam Davut'a büyük iyilikler yaptın” diye karşılık verdi, “O sana bağlı, doğru, bütün yüreğiyle dürüst biri olarak yolunda yürüdü. Bugün tahtına oturacak bir oğul vermekle ona büyük bir iyilik daha yapmış oldun. **7** “Ya RAB Tanrım! Ben henüz çocuk denecek bir yaşta, yöneticilik nedir bilmezken bu kulunu babam Davut'un yerine kral atadın. **8** İşte kulun kendi seçtiğin kalabalık halkın, sayılamayacak kadar büyük bir

kalabalığın ortasındadır. **9** Bu yüzden bana öyle sezgi dolu bir yürek ver ki, iyi ile kötüyü ayırt edip halkını yönetebileyim. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir!" **10** Süleyman'ın bu isteği Rab'bi hoşnut etti. **11** Tanrı ona şöyle dedi: "Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim. Sana öyle bir bilgelik ve sezgi dolu bir yürek vereceğim ki, benzeri ne senden öncekilerde görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir. **13** Sana istemediklerini de vereceğim: Yaşadığın sürece öbür kralların erişemeyeceği bir zenginlik ve onura ulaşacaksın. **14** Eğer sen de baban Davut gibi kurallarıma ve buyruklarıma uyup yollarımda yürürsen, sana uzun ömür de vereceğim." **15** Süleyman uyanınca bunun bir rüya olduğunu anladı. Sonra Yeruşalim'e gitti, Rab'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde durup yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu. Ayrıca bütün görevlilerine de bir şölen verdi. **16** Bir gün iki fahişe gelip kralın önünde durdu. **17** Kadınlardan biri krala şöyle dedi: "Efendim, bu kadınla ben aynı evde kalıyoruz. Birlikte kaldığımız sırada ben bir çocuk doğurdum. **18** İki gün sonra da o doğurdu. Evde yalnızdık, ikimizden başka kimse yoktu. **19** Bu kadın geceleyin çocuğunun üzerine yattığı için çocuk ölmüş. **20** Gece yarısı, ben kulun uyurken, kalkıp çocuğumu almış, koynuna yatırmış, kendi ölü çocuğunu da benim koynuma koymuş. **21** Sabahleyin oğlumu emzirmek için kalktığımda, onu ölmüş buldum. Ama sabah aydınlığında dikkatle bakınca, onun benim doğurduğum çocuk olmadığını anladım." **22** Öbür kadın, "Hayır! Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin!" diye çıkıştı. Birinci kadın, "Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan çocuk benim!" diye diretti. Kralın önünde böyle tartışıp durdular. **23** Kral, "Biri,

‘Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin’ diyor, öbürü, ‘Hayır! Ölen
çocuk senin, yaşayan benim’ diyor. **24** O halde bana bir kılıç
getirin!” dedi. Kılıç getirilince, **25** kral, “Yaşayan çocuğu ikiye
bölüp yarısını birine, yarısını öbürüne verin!” diye buyurdu. **26**
Yüreği oğlunun acısıyla sızlayan, çocuğun gerçek annesi krala,
“Aman efendim, sakın çocuğu öldürmeyin! Ona verin!” dedi.
Öbür kadınsa, “Çocuk ne benim, ne de senin olsun, onu ikiye
bölsünler!” dedi. **27** O zaman kral kararını verdi: “Sakın çocuğu
öldürmeyin! Birinci kadına verin, çünkü gerçek annesi odur.” **28**
Kralın verdiği bu kararı duyan bütün İsrailliler hayranlık içinde
kaldı. Herkes adil bir yönetim için Süleyman'ın Tanrı'dan gelen
bilgeliğe sahip olduğunu anladı.

4 Süleyman bütün İsrail'in kralıydı. **2** Görevlileri ise şunlardı:
Kâhin: Sadok oğlu Azarya. **3** Yazmanlar: Şişa'nın oğulları
Elihoref ve Ahiya. Devlet tarihçisi: Ahilut oğlu Yehoşafat. **4** Ordu
komutanı: Yehoyada oğlu Benaya. Kâhinler: Sadok ve Aviyatar.
5 Baş vali: Natan oğlu Azarya. Kralın özel danışmanı: Natan
oğlu Kâhin Zavut. **6** Saray sorumlusu: Ahişar. Angaryacıların
başı: Avda oğlu Adoniram. **7** Süleyman'ın İsrail'de on iki bölge
valisi vardı. Bunlar kralın ve sarayın yiyecek içecek gereksinimini
karşılardı. Her vali yılda bir ay bu gereksinimleri karşılamakla
yükümlüydü. **8** Bu valiler şunlardı: Efrayim'in dağlık bölgesinde
Ben-Hur; **9** Makaz, Şaalvim, Beytşemeş ve Elon-Beythanan
bölgelerinde Ben-Deker; **10** Arubbot, Soko ve bütün Hefer
bölgesinde Ben-Heset; **11** Nafat-Dor bölgesinde Süleyman'ın kızı
Tafat'la evli olan Ben-Avinadav; **12** Taanak, Megiddo, Yizreel'in
altında Saretan'ın yanındaki bütün Beytşean ve Beytşean'dan
Avel-Mehola ve Yokmoam'ın ötelerine kadar uzanan bölgede
Ahilut oğlu Baana; **13** Ramot-Gilat, Gilat'ta Manaşşe oğlu Yair'in

yerleşim birimleri ve Başan'daki Argov yöresinde surlar ve tunç sürgülerle güçlendirilmiş altmış büyük kentin başında Ben-Gever; **14** Mahanayim bölgesinde İddo oğlu Ahinadav; **15** Naftali bölgesinde Süleyman'ın kızı Basemat'la evlenen Ahimaas; **16** Aşer ve Bealot bölgelerinde Huşay oğlu Baana; **17** İssakar bölgesinde Paruah oğlu Yehoşafat; **18** Benyamin bölgesinde Ela oğlu Şimi; **19** Gilat bölgesinde, yani Amorlular'ın Kralı Sihon'la Başan Kralı Og'un eski topraklarında Uri oğlu Gever. Ayrıca Yahuda bölgesinin tek valisi vardı. **20** Yahuda ve İsrail halkı kıyıların kumu kadar kalabalıktı. Herkes yiyip içip sevinç içinde yaşıyordu. **21** Süleyman, Fırat Irmağı'ndan Filist'e, oradan Mısır sınırına kadar bütün ülkelere egemendi. Bu ülkeler Süleyman'ın yaşamı boyunca ona haraç ödeyip hizmet ettiler. **22** Süleyman'ın sarayının bir günlük yiyecek gereksinimi şunlardı: Otuz kor ince, altmış kor kepekli un; **23** onu ahırda, yirmisi çayırda yetiştirilmiş sığır ve yüz koyun; ayrıca geyikler, ceylanlar, karacalar ve semiz kuşlar. **24** Tifsah'tan Gazze'ye kadar, Fırat Irmağı'nın batısındaki bütün krallıkları Süleyman yönetiyordu. Her tarafta barış vardı. **25** Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar Yahuda ve İsrail halkının her bireyi Süleyman'ın yaşamı boyunca kendi asması ve incir ağacı altında güvenlik içinde yaşadı. **26** Süleyman'ın savaş arabalarının atları için dört bin ahırı ve on iki bin atlısı vardı. **27** Bölge valilerinin her biri kendine düşen bir ay boyunca, Kral Süleyman'a ve sofrasına oturan herkese yiyecek sağlar, hiçbir şeyi eksik etmezdi. **28** Her vali kendisine verilen buyruk uyarınca, savaş arabalarının atlarıyla öbür atlar için belirli bir yere arpa ve saman getirirdi. **29** Tanrı, Süleyman'a bilgelik, derin bir sezgi, kıyılardaki kum kadar anlayış verdi. **30** Süleyman'ın bilgeliği, bütün doğuluların ve Mısırlılar'ın bilgeliğinden daha üstündü. **31** O, Ezrahlı Etan,

Mahol'un oğulları Heman, Kalkol ve Darda dahil herkesten daha bilgeydi. Ünü çevredeki bütün uluslara yayılmıştı. **32** Üç bin özdeyişi ve bin beş ezgisi vardı. **33** Lübnan sedir ağacından duvarlarda biten mercanköşkotuna kadar bütün ağaçlardan söz ettiği gibi, hayvanlar, kuşlar, sürüngenler ve balıklardan da söz edebiliyordu. **34** Süleyman'ın bilgeliğini duyan dünyanın bütün kralları ona adamlarını gönderirdi. Bütün uluslardan insanlar gelir, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlerdi.

5 Sur Kralı Hiram, Süleyman'ın babası Davut'un yerine kral olarak meshedildiğini duyunca, elçilerini Süleyman'a gönderdi. Çünkü Davut'la hep dostça geçinmişti. **2** Süleyman Hiram'a şu haberi gönderdi: **3** "Bildiğin gibi, babam Davut çevresindeki savaşlar yüzünden Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapamadı. Bu savaşlarda RAB, Davut'un düşmanlarını onun ayakları altına serdi. **4** Oysa şimdi Tanrım RAB her yönden bana rahatlık verdi. Ne bir düşmanım var, ne de kötü bir olay. **5** RAB, babam Davut'a, 'Tahtına oturtacağım oğlun benim adıma bir tapınak yapacak' diye söz verdi. Ben de Tanrım RAB'bin adına bir tapınak yapmaya karar verdim. **6** "Şimdi bana Lübnan'dan sedir ağaçları kesmeleri için adamlarına buyruk ver. Benim adamlarım da seninkilerle birlikte çalışsın. Adamların için istediğin ücreti vereceğim. Aramızda Saydalılar kadar ağaç kesmede usta adamlar olmadığını biliyorsun." **7** Hiram, Süleyman'dan bu haberi alınca çok sevindi ve, "Bugün, o büyük ulusu yönetmek üzere Davut'a bilge bir oğul veren RAB'be övgüler olsun!" dedi. **8** Sonra Hiram Süleyman'a şu haberi gönderdi: "Gönderdiğin haberi aldım. Sedir ve çam ağaçlarıyla ilgili bütün dileklerini yerine getireceğim. **9** Adamlarım tomrukları Lübnan'dan denize indirecekler, ben de onları sallar halinde bağlatıp belirteceğin yere

kadar yüzdüreceğim. Orada adamlarım onları çözer, sen de alıp götürürsün. Sarayımın yiyecek gereksinimini karşılamakla, sen de benim dileğimi yerine getirmiş olursun.” **10** Hiram Süleyman'a istediği kadar sedir ve çam tomruğu sağladı. **11** Süleyman her yıl Hiram'a sarayının yiyecek gereksinimi olarak yirmi bin kor buğday, yirmi kor saf zeytinyağı verirdi. **12** RAB, verdiği söz uyarınca, Süleyman'a bilgelik verdi. Süleyman'la Hiram arasında barış vardı. Aralarında bir antlaşma yaptılar. **13** Kral Süleyman angaryasına çalıştırmak üzere bütün İsrail'den otuz bin adam topladı. **14** Sırayla her ay on binini Lübnan'a gönderiyordu. Bir ay Lübnan'da, iki ay evlerinde kalıyorlardı. Angaryasına çalışan adamların başında Adoniram vardı. **15** Süleyman'ın yük taşıyan 70 000, dağlarda taş kesen 80 000 adamı vardı. **16** Ayrıca, işin yürümesini sağlayan ve işçileri yöneten 3 300 görevlisi vardı. **17** İşçiler, kralın buyruğu uyarınca, tapınağın temelini yontma taşlarla atmak üzere ocaktan büyük ve kaliteli taşlar kesip çıkardılar. **18** Süleyman'ın ve Hiram'ın yapıcılarıyla Gevallılar, tapınağın yapımı için taşlarla keresteleri kesip hazırladılar.

6 İsrail halkı Mısır'dan çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Süleyman, krallığının dördüncü yılının ikinci ayı olan Ziv ayında RAB'bin Tapınağı'nın yapımına başladı. **2** Kral Süleyman'ın RAB için yaptığı tapınağın uzunluğu altmış, genişliği yirmi, yüksekliği otuz arşındı. **3** Tapınağın ana bölümünün önündeki eyvan tapınağın genişliğinde olup yirmi arşındı. Eyvan tapınağın önünden ileriye doğru on arşındı. **4** Süleyman tapınakta dışa doğru daralan kafesli pencereler yaptırdı. **5** Tapınağın dış cephesine bitişik, ana bölümün ve iç odanın çevresindeki duvarlara bitişik, odalardan oluşan katlar yaptırdı. **6** Alt kat beş arşın, orta kat altı arşın, üst kat yedi arşın genişliğindeydi.

Kirişler tapınağın duvarlarına girmesin diye duvarların çevresinde dışarıya doğru çıkıntılar bıraktı. **7** Tapınağın yapımında kullanılan taşlar taş ocaklarında yontulmuştu. Onun için yapım halindeki tapınakta çekiç ve balta dahil hiçbir demir aletin sesi duyulmadı. **8** Aşağı yan katın girişi tapınağın güneyindeydi. Döner bir merdivenle orta kata, oradan da üçüncü kata çıkılırdı. **9** Süleyman tapınağı yapıp tamamladı. Üstünü sedir ağacından direklerle, kalın tahtalarla kapattı. **10** Dış duvarlara bitişik katlar tapınağın çevresini kapsıyordu. Her birinin yüksekliği beş arşındı. Bunlar sedir ağacından kirişlerle tapınağa eklendi. **11** RAB, Süleyman'a şöyle seslendi: **12** "Bu tapınağı yapmaktasın. Kurallarıma, ilkelerime ve bütün buyruklarıma uyup onlara bağlı kalırsan, baban Davut'a verdiğim sözü senin aracılığınla yerine getireceğim. **13** Halkım İsrail'in arasında yaşayıp onları hiç terk etmeyeceğim." **14** Süleyman tapınağı yapıp bitirdi. **15** Tapınağın iç duvarlarının yüzeyini sedir ağaçlarıyla döşeyip üstlerini tabandan tavana kadar tahtalarla kapladı. Tapınağın zeminini ise çam tahtalarla döşetti. **16** En Kutsal Yer olarak adlandırılan iç oda, tapınağın arka bölümünde yapıldı. Tabandan tavana kadar sedir tahtasından oluşan bir duvarla öbür bölümlerden ayrıldı. Bu bölümün uzunluğu yirmi arşındı. **17** Bu iç odanın önündeki ana bölümün uzunluğu ise kırk arşındı. **18** Taşlar görünmesin diye tapınağın içi, üzerine sukabağı ve çiçek motifleri oyulmuş sedir tahtalarıyla kaplandı. **19** Tapınağın içinde RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın konacağı iç oda hazırlandı. **20** Bu odanın içten içe uzunluğu, genişliği ve yüksekliği yirmişer arşındı. Süleyman odayı saf altınla kaplattı. Sunağı da sedir tahtalarla döşetti. **21** Tapınağın içini saf altınla kaplattı; iç odanın önüne altın zincirler asıp orayı da altınla kaplattı. **22** Böylece iç odadaki sunak dahil,

tapınağın içini tamamen altınla kaplatmış oldu. **23** İç odada her biri on arşın yüksekliğinde, iğde ağacından iki Keruv yaptı. **24** Her kanadı beşer arşın olan Keruv'un açık kanatları bir uçtan öbür uca toplam on arşındı. **25** Öbür Keruv'un kanat açıklığı da on arşındı. Her iki Keruv'un da ölçüsü ve görünüşü aynıydı. **26** İkisinin de yüksekliği on arşındı. **27** Süleyman Keruvlar'ı tapınağın iç odasına yerleştirdi. Keruvlar'dan birinin açık kanadı bir duvara, ötekinin kanadı karşı duvara erişirken, öbür kanatları da odanın ortasında birbirine değiyordu. **28** Süleyman Keruvlar'ı da altınla kaplattı. **29** Tapınağın iç ve dış odalarının bütün duvarlarını kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleriyle süsletti. **30** Tapınağın hem iç, hem de dış odasının döşemelerini altınla kaplattı. **31** İç odanın girişine iğde ağacından iki kanatlı söveli bir kapı yaptırdı. Söveli kapının genişliği tapınağın genişliğinin beşte biriydi. **32** İğde ağacından yapılan iki kapı kanadının üstüne kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oydurdu. Keruvlar ve hurma ağaçlarını altınla kaplattı. **33** Aynı biçimde ana bölümün girişine de iğde ağacından kapı söveleri yaptırdı. Bu söveli kapı tapınağın genişliğinin dörtte biriydi. **34** Ayrıca, çam ağacından, her biri iki kanatlı, katlanabilen iki kapı yaptırdı. **35** Bunların da üstüne Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oydurdu. Oymaların üzerini düzgün biçimde altınla kaplattı. **36** İç avlunun duvarlarını üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir ağacı kirişleriyle yaptırdı. **37** RAB'bin Tapınağı'nın temeli dördüncü yılın Ziv ayında atıldı. **38** On birinci yılın sekizinci ayı olan Bul ayında tapınak tasarlandığı biçimde bütün ayrıntılarıyla tamamlandı. Tapınağın yapımı Süleyman'ın yedi yılını almıştı.

7 Süleyman kendine, yapımı on üç yıl süren bir saray yaptırdı. **2** Uzunluğu yüz, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olan Lübnan

Ormanı adında bir saray daha yaptırdı. Saray sedir kirişler yerleştirilmiş dört sıra halindeki sedir sütunların üzerine yapılmıştı. **3** Sütunların üstündeki kırk beş kirişin üstü sedir tahtalarıyla kaplanmıştı. Bir sıra on beş kirişten oluşuyordu. **4** Kafesli pencereler üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı. **5** Kapılar ve kapı söveleri dört köşeliydi. Pencereler ise üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı. **6** Süleyman elli arşın uzunluğunda otuz arşın genişliğinde sütunlu bir eyvan yaptırdı. Eyvanın önünde sütunlarla desteklenmiş asma tavan vardı. **7** Taht Eyvanı'nı, yani kararların verileceği Yargı Eyvanı'nı da yaptırdı. Bu eyvan da baştan aşağı sedir tahtalarıyla kaplıydı. **8** Eyvanın arkasında öbür avludaki kendi oturacağı saray da aynı biçimde yapılmıştı. Süleyman, karısı olan firavunun kızı için de bu eyvanın benzeri bir saray yaptırdı. **9** Dışarıdan büyük avluya, temelden çatıya kadar bütün bu yapılar kaliteli taşlarla yapılmıştı. Taşlar testereyle kesilmiş, ön ve arka yüzleri yontulmuş, belirli ölçülere göre hazırlanmıştı. **10** Temeller sekiz ve on arşın uzunluğunda büyük, seçme taşlardan atılmıştı. **11** Üstlerinde belirli ölçülere göre kesilmiş kaliteli taşlar ve sedir kirişler vardı. **12** Büyük avlu üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir kirişlerinden oluşan bir duvarla çevrilmişti. RAB'bin Tapınağı'nın iç avlusuyla eyvanın duvarları da aynı yapıdaydı. **13** Kral Süleyman haber gönderip Sur'dan Hiram'ı getirtti. **14** Hiram'ın annesi Naftali oymağından dul bir kadın, babası ise Surlu bir tunç işçisiydi. Hiram tunç işlemede bilgili, deneyimli, usta biriydi. Gelip Kral Süleyman'ın bütün işlerini yaptı. **15** Hiram her birinin yüksekliği on sekiz arşın ve çevresi on iki arşın olan iki tunç sütun döktü. **16** Sütunların üzerine koymak için beşer arşın yüksekliğinde dökme tunçtan iki sütun başlığı yaptı. **17** Sütun başlıklarının her

biri ağla kaplanmıştı. Ağın üzeri yedi sıra örgülü zincirle ve iki sıra nar motifiyle bezenmişti. **19** Eyvanda bulunan dört arşın yüksekliğindeki sütun başlıkları da nilüfer biçimindeydi. **20** Her iki sütun başlığında, örgülü ağa yakın çıkıntının yukarısında çepeçevre diziler halinde iki yüz nar motifi vardı. **21** Hiram sütunları tapınağın eyvanına dikip sağdakine Yakin, soldakine Boaz adını verdi. **22** Sütun başlıkları nilüfer biçimindeydi. Böylece sütunların işi tamamlanmış oldu. **23** Hiram dökme tunçtan on arşın çapında, beş arşın derinliğinde, çevresi otuz arşın yuvarlak bir havuz yaptı. **24** Havuz, kenarlarının altındaki iki sıra sukabağı motifiyle birlikte dökülmüştü. Her arşında onar tane olan bu motifler havuzu çepeçevre kuşatıyordu. **25** Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boğaların sağrıları içe dönüktü. **26** Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. İki bin bat su alıyordu. **27** Hiram her biri dört arşın uzunluğunda, dört arşın genişliğinde ve üç arşın yüksekliğinde on adet tunç ayaklık yaptı. **28** Ayaklıklar aynalıklarla döşenmiş, aynalıklar da çerçeve içine alınmıştı. **29** Aynalıklar aslan, boğa, Keruv motifleriyle süslenmişti. Çerçeveler de böyleydi, yalnız aslanlarla boğaların üstünde ve altında sarkık çelenk işlemeleri vardı. **30** Her bir ayaklığın dört tunç tekerleği ve dingilleri vardı. Dört köşeye de kazan için destekler yapılmıştı. Her dökme destek çelenklerle süslenmişti. **31** Ayaklığın üst yüzeyinde kazan için bir arşın yüksekliğinde yuvarlak çerçeveli bir boşluk vardı. Boşluğun tabanı bir buçuk arşın genişliğindeydi. Çevresinde oymalar vardı. Ayaklıkların aynalıkları yuvarlak değil, kareydi. **32** Aynalıkların altındaki dört tekerleğin dingilleri ayaklıklara bağlıydı. Her tekerleğin çapı bir buçuk arşındı. **33**

Tekerlekler savaş arabalarının tekerlekleri gibiydi. Dingilleri, jantları, parmakları ve göbeklerinin hepsi dökümdü. **34** Her ayaklığın dört köşesinde de kendinden dört destek vardı. **35** Ayaklıkların üstünde yarım arşın yüksekliğinde yuvarlak birer halka vardı. Ayaklıkların başındaki dayanaklar ve yan aynalıklar da ayaklıklara bitişikti. **36** Hiram dayanakların ve aynalıklarının genişliği oranında her birinin yüzeyine Keruvlar, aslanlar, hurma ağaçları, çevrelerine de çelenkler oydu. **37** Böylece on ayaklığı yaptı; hepsinin dökümü, ölçüsü ve biçimi aynıydı. **38** Hiram ayrıca on ayaklığın üzerine oturan dörder arşın genişliğinde on tunç kazan yaptı. Her kazan kırk bat su alıyordu. **39** Ayaklıkların beşini tapınağın güneyine, beşini kuzeyine yerleştirdi. Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine yerleştirdi. **40** Hiram kazanlar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstlenmiş olduğu RAB'bin Tapınağı'yla ilgili bütün işleri tamamlamış oldu: **41** İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıkları süsleyen iki örgülü ağ, **42** Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağın üzerini ikişer sıra halinde süsleyen dört yüz nar motifi, **43** On kazan ve ayaklıkları, **44** Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli, **45** Kovalar, kürekler, çanaklar. Hiram'ın Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'na yaptığı bütün bu eşyalar parlak tunçtandı. **46** Kral bunları Şeria Ovası'nda, Sukkot ile Saretan arasındaki killi topraklarda döktürmüştü. **47** Eşyalar o kadar çoktu ki, Süleyman hepsini tartmadı. Kullanılan tuncun hesabı tutulmadı. **48** Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardı: Sunak, ekmeklerin Tanrı'nın huzuruna konduğu masa, **49** İç odanın girişine, beşi sağa, beşi sola yerleştirilen saf altın kandillikler, çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar, **50** Saf altın taslar, fitil maşaları, çanaklar, tabaklar,

buhurdanlar. Tapınaktaki iç odanın, yani En Kutsal Yer'in ve ana bölümün kapı menteşeleri de altındandı. **51** RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Kral Süleyman, babası Davut'un adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip tapınağın hazine odalarına yerleştirdi.

8 Kral Süleyman RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı Davut Kenti olan Siyon'dan getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını Yeruşalim'e çağırdı. **2** Hepsi yedinci ay olan Etanim ayındaki bayramda Kral Süleyman'ın önünde toplandı. **3** İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanınca, bazı kâhinler Antlaşma Sandığı'nı yerden kaldırdılar. **4** Sandığı, Buluşma Çadırı'nı ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları kâhinlerle Levililer tapınağa taşıdılar. **5** Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma Sandığı'nın önünde sayısız davar ve sığır kurban etti. **6** Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı tapınağın iç odasına, En Kutsal Yer'e taşıyıp Keruvlar'ın kanatlarının altına yerleştirdiler. **7** Keruvlar'ın kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırıklarını da örtüyordu. **8** Sırıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önündeki Kutsal Yer'den görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır. **9** Sandığın içinde Musa'nın Horev Dağı'nda koyduğu iki taş levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısır'dan çıkışlarında RAB'bin İsrailliler'le yaptığı antlaşmanın taş levhalarıydı. **10** Kâhinler Kutsal Yer'den çıkınca, RAB'bin Tapınağı'nı bir bulut doldurdu. **11** Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü RAB'bin görkemi tapınağı doldurmuştu. **12** O zaman Süleyman şöyle dedi: “Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin. **13** Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yaptım.” **14** Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek

onları kutsadıktan sonra şöyle dedi: **15** “Babam Davut'a verdiği
sözü tutan İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! RAB demişti ki,
16 ‘Halkım İsrail'i Mısır'dan çıkardığım günden bu yana, içinde
bulunacağım bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına ait
kentlerden hiçbirini seçmedim. Ancak halkım İsrail'i yönetmesi
için Davut'u seçtim.’ **17** “Babam Davut İsrail'in Tanrısı RAB'bin
adına bir tapınak yapmayı yürekten istiyordu. **18** Ama RAB,
babam Davut'a, ‘Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi
bir şey’ dedi, **19** ‘Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen
değil, öz oğlun yapacak.’ **20** “RAB verdiği sözü yerine getirdi.
RAB'bin sözü uyarınca, babam Davut'tan sonra İsrail tahtına ben
geçtim ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına tapınağı ben yaptırdım.
21 Ayrıca, RAB'bin atalarımızı Mısır'dan çıkardığında onlarla
yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandık için tapınakta
bir yer hazırladım.” **22** Süleyman RAB'bin sunağının önünde,
İsrail topluluğunun karşısında durup ellerini göklere açtı. **23**
“Ya RAB, İsrail'in Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka
tanrı yoktur” dedi, “Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla
yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın. **24** Ağzınla kulun babam
Davut'a verdiğin sözü bugün ellerinle yerine getirdin. **25** “Şimdi,
ya RAB, İsrail'in Tanrısı, kulun babam Davut'a verdiğin öbür
sözü de tutmanı istiyorum. Ona, ‘Senin soyundan İsrail tahtına
oturacakların ardı arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların
önümde senin gibi dikkatle yürüsünler’ demiştin. **26** Ey İsrail'in
Tanrısı, şimdi kulun babam Davut'a verdiğin sözleri yerine
getirmeni istiyorum. **27** “Tanrı gerçekten yeryüzünde yaşar mı?
Sen göklere, göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım
bu tapınak ne ki! **28** Ya RAB Tanrım, kulunun bugün ettiği duayı,
yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver. **29** Gözlerin gece

gündüz, ‘Orada bulunacağım!’ dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiği duayı işit. **30** Buraya yönelerek dua eden kulunun ve halkın İsrail'in yalvarışını işit. Göklerden, oturduğun yerden kulak ver; duyunca bağışla. **31** “Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse, **32** göklerden kulak ver ve gereğini yap. Suçlunun cezasını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla. **33** “Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarsa, **34** göklerden kulak ver, halkın İsrail'in günahını bağışla. Onları atalarına verdiğin ülkeye yine kavuştur. **35** “Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip dua eder, adını anar ve günahlarından dönerse, **36** göklerden kulak ver; kullarının, halkın İsrail'in günahlarını bağışla. Onlara doğru yolda yürümeyi öğret, halkına mülk olarak verdiğin ülkene yağmurlarını gönder. **37** “Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli, küf, tırtıl ya da çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık ortalığı sardığında, **38** halkından bir kişi ya da bütün halkın İsrail başına gelen felaketi ayrımsar, dua edip yakararak ellerini bu tapınağa doğru açarsa, **39** göklerden, oturduğun yerden kulak ver ve bağışla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davran ki, **40** atalarımıza verdiğin bu ülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar. **41** “Halkın İsrail'den olmayan, ama senin yüce adını, **42** gücünü, kudretini duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse, **43** göklerden, oturduğun yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki, dünyanın bütün

ulusları, halkın İsrail gibi, senin adını bilsin, senden korksun ve yaptırdığım bu tapınağın sana ait olduğunu öğrensin. **44** “Halkın düşmanlarına karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım bu tapınağa yönelip dua ederse, **45** dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar. **46** “Sana karşı günah işlediklerinde –günah işlemeyen tek kişi yoktur– sen öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götürecek düşmanlarının eline teslim edersen, **47** onlar da tutsak oldukları ülkede pişmanlık duyup günahlarından döner, ‘Günah işledik, yoldan sapıp kötülük yaptık’ diyerek sana yakarırlarsa, **48** tutsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiğin ülkelerine, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım tapınağına yönelip dua ederlerse, **49** göklerden, oturduğun yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar. **50** Sana karşı günah işlemiş olan halkını ve işledikleri bütün suçları bağışla. Düşmanlarının onlara acımasını sağla. **51** Çünkü onlar demir eritme ocağından, Mısır'dan çıkardığın kendi halkın, kendi mirasındır. **52** “Sana her yalvarışlarında onlara kulak ver, bu kulunun ve halkın İsrail'in yalvarışlarını dinle. **53** Ey Egemen RAB, atalarımızı Mısır'dan çıkardığında kulun Musa aracılığıyla dediğin gibi, onları dünyanın bütün halkları arasından kendine miras olarak seçtin.” **54** Süleyman, RAB'be duasını ve yalvarışını bitirince, elleri göklere açık, dizleri üzerine çökmüş olduğu RAB'bin sunağının önünden kalktı. **55** Ayakta durup bütün İsrail topluluğunu yüksek sesle şöyle kutsadı: **56** “Sözünü tutup halkı İsrail'e esenlik veren RAB'be övgüler olsun. Kulu Musa aracılığıyla verdiği iyi sözlerin hiçbiri boşa çıkmadı. **57** Tanrımız RAB atalarımızla olduğu gibi bizimle de olsun ve bizi hiç bırakmasın, bizden ayrılmasın. **58** Bütün yollarını izlememiz,

atalarımıza verdiği buyruklara, kurallara, ilkelere uymamız için
RAB yüreklerimizi kendine yöneltsin. **59** Ya RAB Tanrımız,
önünde yalvarırken söylediğim bu sözleri gece gündüz anımsa.
Kulunu ve halkın İsrail'i her durumda koru. **60** Sonunda dünyanın
bütün ulusları bilsinler ki, tek Tanrı RAB'dir ve O'ndan başka
Tanrı yoktur. **61** Bugünkü gibi O'nun kurallarına göre yaşamak
ve buyruklarına uymak için bütün yüreğinizi Tanrımız RAB'be
adayın." **62** Kral ve bütün İsrail halkı RAB'bin önünde kurban
kestiler. **63** Süleyman, esenlik kurbanı olarak RAB'be yirmi iki
bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve bütün
İsrail halkı, RAB'bin Tapınağı'nı adama işini tamamlamış oldu.
64 Aynı gün kral, tapınağın önündeki avlunun orta kısmını da
kutsadı. Yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının
yağlarını orada sundu. Çünkü RAB'bin önündeki tunç sunak
yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının yağlarını
alamayacak kadar küçüktü. **65** Süleyman, Levo-Hamat'tan Mısır
Vadisi'ne kadar her yerden gelen İsrailliler'in oluşturduğu büyük
toplulukla birlikte Tanrımız RAB'bin önünde art arda yedişer gün,
toplam on dört gün bayram yaptı. **66** Kral sekizinci gün halkı
evlerine gönderdi. Onlar da kralı kutsayıp RAB'bin, kulu Davut
ve halkı İsrail için yapmış olduğu bütün iyiliklerden dolayı sevinç
duyarak mutluluk içinde evlerine döndüler.

9 Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve yapmayı istediği
bütün işleri bitirince, **2** RAB daha önce Givon'da olduğu gibi
ona yine görünerek **3** şöyle dedi: "Duanı ve yakarışını duydum.
Adım sürekli orada bulunsun diye yaptığın bu tapınağı kutsal
kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada
olacaktır. **4** Sana gelince, baban Davut'un yaptığı gibi, bütün
yüreğinle ve doğrulukla yollarımı izler, buyurduğum her şeyi

yapar, kurallarıma ve ilkelerime uyarsan, **5** baban Davut'a,
‘İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir’ diye
verdiğim sözü tutup krallığını sonsuza dek pekiştireceğim. **6**
“Ama siz ya da çocuklarınız yollarımdan sapar, buyruklarıma ve
kurallarıma uymaz, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız,
7 size verdiğim bu ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal
kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; İsrail bütün uluslar arasında
aşağılanıp alay konusu olacak. **8** Bu gösterişli tapınağın önünden
geçenler, hayret ve dehşet içinde, ‘RAB bu ülkeyi ve tapınağı
neden bu duruma getirdi?’ diye soracaklar. **9** Ve, diyecekler ki,
‘İsrail halkı, atalarını Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'bi terk etti;
başka ilahların ardından gitti, onlara tapıp kulluk etti. RAB bu
yüzden bütün bu kötülükleri başlarına getirdi.’” **10** Süleyman
iki yapıyı –RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayını– yirmi yılda
bitirdi. **11** Bu yapılar için istediği sedir ve çam ağaçlarıyla altını
sağlayan Sur Kralı Hiram'a Celile bölgesinde yirmi kent verdi. **12**
Hiram gidip Süleyman'ın kendisine verdiği kentleri görünce onları
beğenmedi. **13** Süleyman'a, “Bunlar mı bana verdiğin kentler,
kardeşim!” dedi. Bu yüzden o bölge bugün de “Kavul” diye bilinir.
14 Oysa Hiram, Kral Süleyman'a yüz yirmi talant altın göndermişti.
15 Kral Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, kendi sarayını, Millo'yu
ve Yeruşalim'in surlarını yaptırmak; ayrıca Hasor, Megiddo ve
Gezer kentlerini onarıp güçlendirmek amacıyla angaryacıları
toplamıştı. **16** Mısır Firavunu gidip Gezer'i ele geçirmiş ve ateşe
vermişti. Orada yaşayan Kenanlılar'ı öldürerek kenti Süleyman'la
evlenen kızına armağan etmişti. **17** Süleyman Gezer'i, Aşağı
Beythoron'u, **18** Baalat'ı ve kırsal bir bölgede bulunan Tamar'la
birlikte **19** bütün ambarlı kentleri, ayrıca savaş arabalarıyla atların
bulunduğu kentleri de onarıp güçlendirdi. Böylece Yeruşalim'de,

Lübnan'da, yönetimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu. **20** İsrail halkından olmayan Amorlular, Hititler, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular'dan artakalanlara gelince, **21** Süleyman İsrail halkının tamamen yok edemediği bu insanların soyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştu. Bu durum bugün de sürüyor. **22** Ancak Süleyman İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlar savaşçı, görevli, komutan, subay, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak görev yaptılar. **23** Süleyman'ın yapılan işlerin başında duran ve çalışanları denetleyen beş yüz elli görevlisi vardı. **24** Firavunun kızı, Davut Kenti'nden Süleyman'ın kendisi için yaptırdığı saraya taşındıktan sonra, Süleyman Millo'yu yaptırdı. **25** Süleyman RAB için yaptırdığı sunakta yılda üç kez yakmalık sunular ve esenlik sunuları sunardı. Ayrıca RAB'bin önündeki sunağın üstünde buhur da yakardı. Böylece Süleyman tapınağın yapımını tamamlamış oldu. **26** Kral Süleyman Edomlular'ın ülkesinde, Kamış Denizi kıyısında Eylat yakınlarındaki Esyon-Gever'de gemiler yaptırdı. **27** Hiram denizi bilen gemicilerini Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e gönderdi. **28** Ofir'e giden bu gemiciler, Kral Süleyman'a 420 talant altın getirdiler.

10 Saba Kraliçesi, RAB'bin adından ötürü Süleyman'ın artan ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamaya geldi. **2** Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde Yeruşalim'e gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleyman'la konuştu. **3** Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı. **4** Süleyman'ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının özel giysileriyle yaptığı hizmeti, sakilerini ve RAB'bin Tapınağı'nda

sunduğu yakmalık sunuları gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı. **6** Krala, “Ülkemdeyken yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş” dedi, **7** “Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek inanmamıştım. Bunların yarısı bile bana anlatılmadı. Bilgeliğin de, zenginliğin de duyduklarımdan kat kat fazla. **8** Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar. **9** Senden hoşnut kalan, seni İsrail tahtına oturtan Tanrın RAB'be övgüler olsun! RAB İsrail'e sonsuz sevgi duyduğundan, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni kral yaptı.” **10** Saba Kraliçesi krala 120 talant altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala o kadar baharat armağan etti ki, bir daha bu kadar çok baharat görülmedi. **11** Bu arada Hiram'ın gemileri Ofir'den altın ve büyük miktarda almug kerestesiyle değerli taşlar getirdiler. **12** Kral, RAB'bin Tapınağı'yla sarayın tırabzanlarını, çalgıcıların lirleriyle çenklerini bu almug kerestesinden yaptırdı. Bugüne dek o kadar almug ağacı ne gelmiş, ne de görülmüştür. **13** Kral Süleyman Saba Kraliçesi'nin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Ayrıca ona gönülden kopan birçok armağan verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü. **14** Süleyman'a bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı buluyordu. **15** Alım satımla uğraşanlarla tüccarların kazançlarından ve Arabistan'ın bütün krallarıyla İsrail valilerinden gelenler bunun dışındaydı. **16** Kral Süleyman her biri altı yüz şekel ağırlığında dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptırdı. **17** Ayrıca her biri üç mina ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu. **18** Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı. **19** Tahtın altı basamağı, arka kısmında yuvarlak

bir başlığı vardı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu. **20** Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı. **21** Kral Süleyman'ın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleyman'ın döneminde gümüşün değeri yoktu. **22** Hiram'ın gemilerinin yanısıra, kralın da denizde ticaret gemileri vardı. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla yüklü olarak dönerlerdi. **23** Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi. **24** Tanrı'nın Süleyman'a verdiği bilgeliği dinlemek için bütün dünya onu görmek isterdi. **25** Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi. **26** Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. **27** Krallığı döneminde Yeruşalim'de gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabanıl incir ağaçları kadar bollaştı. **28** Süleyman'ın atları Mısır ve Keve'den getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keve'den satın alırdı. **29** Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz, bir at yüz elli şekel gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit ve Aram krallarına satarlardı.

11 Kral Süleyman firavunun kızının yanısıra Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydalı ve Hititli birçok yabancı kadın sevdi. **2** Bu kadınlar RAB'bin İsrail halkına, “Ne siz onların arasına girin, ne de onlar sizin aranıza girsinler; çünkü onlar kesinlikle sizi kendi ilahlarının ardınca yürümek üzere saptıracaklardır” dediği uluslardandı. Buna karşın, Süleyman onlara sevgiyle bağlandı. **3** Süleyman'ın kral kızlarından yedi yüz karısı ve üç

yüz cariyesi vardı. Karıları onu yolundan saptırdılar. **4** Süleyman yaşlandıkça, karıları onu başka ilahların ardınca yürümek üzere saptırdılar. Böylece Süleyman bütün yüreğini Tanrısı RAB'be adayan babası Davut gibi yaşamadı. **5** Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'e ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e taptı. **6** Böylece RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı, RAB'bin yolunda yürüyen babası Davut gibi tam anlamıyla RAB'bi izlemedi. **7** Yeruşalim'in doğusundaki tepede Moavlılar'ın iğrenç ilahı Kemoş'a ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e tapmak için bir yer yaptırdı. **8** İlahlarına buhur yakıp kurban kesen bütün yabancı karıları için de aynı şeyleri yaptı. **9** İsrail'in Tanrısı RAB, kendisine iki kez görünüp, “Başka ilahlara tapma!” demesine karşın, Süleyman RAB'bin yolundan saptı ve O'nun buyruğuna uymadı. Bu yüzden RAB Süleyman'a öfkelenerek, **11** “Seninle yaptığım antlaşmaya ve kurallarıma bilerek uymadığın için krallığı elinden alacağım ve görevlilerinden birine vereceğim” dedi, **12** “Ancak baban Davut'un hatırı için, bunu senin yaşadığın sürede değil, oğlun kral olduktan sonra yapacağım. **13** Ama oğlunun elinden bütün krallığı almayacağım. Kulum Davut'un ve kendi seçtiğim Yeruşalim'in hatırı için oğluna bir oymak bırakacağım.” **14** RAB kral soyundan gelen bir düşmanı, Edomlu Hadat'ı Süleyman'a karşı ayaklandırdı. **15** Daha önce, Davut Edomlular'la savaşırken, ölüleri gömmeye giden ordu komutanı Yoav Edom'daki bütün erkekleri öldürmüştü. **16** Yoav ile İsrailliler Edom'daki erkeklerin hepsini yok edinceye dek, altı ay orada kalmışlardı. **17** Ancak genç Hadat, babasının görevlilerinden bazı Edomlular'la birlikte Mısır'a kaçmıştı. **18** Sonra Midyan'dan ayrılıp Paran'a gitmişler, oradan bazı Paranlılar'ı da yanlarına alıp Mısır'a, firavunun yanına gelmişlerdi. Firavun Hadat'a

barınak, yiyecek ve toprak sağlamıştı. **19** Hadat firavunun dostluğunu kazandı. Bunun üzerine firavun, kendi karısı Kraliçe Tahpenes'in kızkardeşini Hadat'la evlendirdi. **20** Tahpenes'in kızkardeşi Hadat'a Genuvat adlı bir oğul doğurdu. Tahpenes çocuğu sarayda firavunun çocuklarıyla birlikte büyüttü. **21** Hadat Davut'la ordu komutanı Yoav'ın ölüm haberini Mısır'da duydu. Firavuna, “İzin ver, kendi ülkeme döneyim” dedi. **22** Firavun, “Bir eksiğin mi var, neden ülkene dönmek istiyorsun?” diye sordu. Hadat, “Hayır, ama lütfen gitmeme izin ver” diye yanıtladı. **23** Tanrı, efendisi Sova Kralı Hadadezer'den kaçan bir düşmanı, Elyada oğlu Rezon'u Süleyman'a karşı ayaklandırdı. **24** Davut Sovalılar'a saldırdığında, Rezon çevresine haydutları toplayıp onlara önderlik etmişti. Birlikte Şam'a gitmişler, orada kalıp yönetimi ele geçirmişlerdi. **25** Hadat'ın yaptığı kötülüğün yanısıra, Rezon Süleyman yaşadığı sürece İsrail'in düşmanı oldu; Aram'da krallık yaparak İsrail'den nefret etti. **26** Efrayim oymağından Nevat oğlu Seredalı Yarovam Kral Süleyman'a karşı ayaklandı. Yarovam Süleyman'ın görevlilerindendi. Annesi Serua adlı dul bir kadındı. **27** Yarovam'ın krala karşı ayaklanmasının öyküsü şöyleydi: Süleyman Millo'yu yaptırıp babası Davut'un Kenti'ndeki surların gediğini kapatmıştı. **28** Yarovam çok yetenekli biriydi. Süleyman bu genç adamın ne denli çalışkan olduğunu görünce, Yusuf soyunun bütün ağır işlerinin sorumluluğunu ona verdi. **29** Bir gün Yarovam Yeruşalim'in dışına çıktı. Yolda Şilolu Peygamber Ahiya ile karşılaştı. Ahiya yeni giysisini giymişti. İkisi kent dışında yalnızdılar. **30** Ahiya üzerindeki giysiyi yırtıp on iki parçaya ayırdı **31** ve Yarovam'a, “On parçayı kendine al” dedi, “Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Ben, Süleyman'ın elinden krallığı alıp on oymağı sana vereceğim. **32** Ama kulum Davut'un ve İsrail

oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yeruşalim Kenti'nin hatırı için bir oymağı onda bırakacağım. **33** Çünkü Süleyman bana sırt çevirip Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'e, Moavlılar'ın ilahı Kemoş'a ve Ammonlular'ın ilahı Molek'e taptı. Kurallarıma, ilkelerime uyup gözümde doğru olanı yapan babası Davut gibi yollarımı izlemedi. **34** Ama buyruklarıma, kurallarıma bağlı kalan, seçtiğim kulum Davut'un hatırı için Süleyman'ın elinden bütün krallığı almayacağım. Yaşamı boyunca onu önder yapacağım. **35** Ancak krallığı oğlunun elinden alıp on oymağı sana vereceğim. **36** Adımı yerleştirmek için kendime seçtiğim Yeruşalim Kenti'nde kulum Davut için önümde sönmeyen bir ışık olmak üzere Süleyman'ın oğluna bir oymak vereceğim. **37** Sana gelince, seni İsrail Kralı yapacağım. İsrail'i dilediğin gibi yöneteceksin. **38** Kulum Davut gibi isteklerimi yerine getirir, kurallarıma ve buyruklarıma uyar, gözümde doğru olanı yapar, yollarımı izlersen, seninle birlikte olacağım. Davut'a yaptığım gibi senin için de güçlü bir hanedan kurup İsrail'i sana vereceğim. **39** Süleyman'ın günahından ötürü Davut soyunun gururunu kıracağım, ancak sonsuza dek değil.'" **40** Süleyman Yarovam'ı öldürmeye çalıştı. Ama Yarovam Mısır'a kaçıp Mısır Kralı Şişak'a sığındı. Süleyman'ın ölümüne kadar orada kaldı. **41** Süleyman'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve bilgeliği Süleyman'ın tarihinde yazılıdır. **42** Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsrail'i Yeruşalim'den yönetti. **43** Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

12 Rehavam Şekem'e gitti. Çünkü bütün İsrailliler kendisini kral ilan etmek için orada toplanmışlardı. **2** Kral Süleyman'dan kaçıp Mısır'a yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca

Mısır'da kalmaya karar verdi. **3** İsrail topluluğu Yarovam'ı çağırttı.
Birlikte gidip Rehavam'a şöyle dediler: **4** “Baban üzerimize ağır
bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır
yükü ve boyunduruğu hafifletirsen sana kul köle oluruz.” **5**
Rehavam, “Şimdi gidin, üç gün sonra yine gelin” yanıtını verince
halk yanından ayrıldı. **6** Kral Rehavam, babası Süleyman'a
sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, “Bu halka nasıl
yanıt vermemi öğütlersiniz?” diye sordu. **7** İleri gelenler, “Bugün
bu halka hizmet eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman
kul köle olurlar” diye karşılık verdiler. **8** Ne var ki, Rehavam
ileri gelenlerin öğüdünü reddederek birlikte büyüdüğü genç
görevlilerine danıştı: **9** “Siz ne yapmamı öğütlersiniz? ‘Babanın
üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet’ diyen bu halka nasıl bir
yanıt verelim?” **10** Birlikte büyüdüğü gençler ona şu karşılığı
verdiler: “Sana ‘Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet’
diyen halka de ki, ‘Benim küçük parmağım babamın belinden
daha kalındır. **11** Babam size ağır bir boyunduruk yüklediyse,
ben boyunduruğunuzu daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi
kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.’”
12 Yarovam'la bütün halk, kralın, “Üç gün sonra yine gelin”
sözü üzerine, üçüncü gün Rehavam'ın yanına geldiler. **13**
İleri gelenlerin öğüdünü reddeden Kral Rehavam, gençlerin
öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt verdi: “Babamın size
yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracağım. Babam
sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.”
15 Kral halkı dinlemedi. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat
oğlu Yarovam'a verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı
düzenlemişti. **16** Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün
İsrailliler, “İşay oğlu, Davut'la ne ilgimiz, Ne de payımız var!”

diye bağırdılar, “Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim! Davut'un soyu başının çaresine baksın.” Böylece herkes evine döndü. **17** Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailliler'e krallık yapmaya başladı. **18** İsrailliler Kral Rehavam'ın gönderdiği angaryacıbaşı Adoram'ı taşa tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yeruşalim'e kaçtı. **19** İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı. **20** Yarovam'ın Mısır'dan döndüğünü duyunca, bütün İsrailliler haber gönderip kendisini toplantıya çağırdılar ve onu İsrail Kralı ilan ettiler. Yahuda oymağından başka hiç kimse Davut soyunu izlemedi. **21** Süleyman oğlu Rehavam Yeruşalim'e varınca, İsrail oymaklarıyla savaşıp onları yeniden egemenliği altına almak amacıyla bütün Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşçı topladı. **22** Bu arada Tanrı adamı Şemaya'ya Tanrı şöyle seslendi: **23** “Süleyman oğlu Yahuda Kralı Rehavam'a, bütün Yahudalılar'a, Benyaminliler'e ve orada yaşayan öteki insanlara şunu söyle: **24** ‘RAB diyor ki, İsrailli kardeşlerinize saldırmayın, onlarla savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim.’” RAB'bin bu sözlerini duyan halk O'nun buyruğuna uyup evine döndü. **25** Yarovam Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem Kenti'ni onarıp orada yaşamaya başladı. Daha sonra oradan ayrılıp Penuel Kenti'ni onardı. **26** Yarovam, “Şimdi krallık yine Davut soyunun eline geçebilir” diye düşündü, **27** “Eğer bu halk Yeruşalim'e gidip RAB'bin Tapınağı'nda kurbanlar sunarsa, yürekleri efendileri, Yahuda Kralı Rehavam'a döner. Beni öldürüp yeniden Rehavam'a bağlanırlar.” **28** Kral, danışmanlarına danıştıktan sonra, iki altın buzağı yaptırıp halkına, “Tapınmak için artık Yeruşalim'e gitmenize gerek yok” dedi, “Ey İsrail halkı, işte sizi Mısır'dan

çıkaran ilahlarınız!” 29 Altın buzağılardan birini Beytel, ötekini
Dan Kenti'ne yerleştirdi. 30 Bu günahtı. Böylece halk buzağıya
tapmak için Dan'a kadar gitmeye başladı. 31 Yarovam ayrıca
tapınma yerlerinde tapınaklar yaptırdı. Levililer'in dışında her türlü
insanlardan kâhinler atadı. 32 Yarovam sekizinci ayın on beşinci
günü Yahuda'daki bayrama benzer bir bayram başlattı. Dan'daki
sunakta ve Beytel'de yaptırdığı altın buzağılara kurbanlar sundu;
orada kurmuş olduğu tapınma yerlerine kâhinler yerleştirdi.
33 Kendi kendine uydurduğu sekizinci ayın on beşinci günü,
Beytel'de yaptırdığı sunağa gitti, kurban sunup buhur yaktı. Ve o
günü İsrail halkı için bayram ilan etti.

13 Yarovam buhur yakmak için sunağın yanında dururken, bir
Tanrı adamı RAB'bin buyruğu üzerine Yahuda'dan Beytel'e geldi.
2 RAB'bin buyruğu uyarınca sunağa karşı şöyle seslendi: “Sunak,
ey sunak! RAB diyor ki, ‘Davut'un soyundan Yoşiya adında
bir erkek çocuk doğacak. Buhur yakan, tapınma yerlerinde
görevli kâhinleri senin üstünde kurban edecek. Üstünde insan
kemikleri yakılacak.’” 3 Aynı gün Tanrı adamı bir belirti
göstererek konuşmasını şöyle sürdürdü: “RAB'bin bana açıkladığı
belirti şudur: Bu sunak parçalanacak, üstündeki küller çevreye
savrulacak.” 4 Kral Yarovam, Tanrı adamının Beytel'de sunağa
karşı söylediklerini duyunca, elini ona doğru uzatarak, “Yakalayın
onu!” diye buyruk verdi. Ancak Tanrı adamına uzattığı eli felç oldu
ve düzelmedi. 5 Tanrı adamının RAB'bin buyruğuyla gösterdiği
belirti uyarınca, sunak parçalandı, üstündeki küller çevreye
savruldu. 6 O zaman Kral Yarovam, Tanrı adamına, “Lütfen
benim için dua et, Tanrın RAB'be yalvar ki, elim eski halini
alsın” dedi. Tanrı adamı RAB'be yalvarınca kralın eli iyileşip
eski halini aldı. 7 Kral, Tanrı adamına, “Benimle eve kadar

gel de bir şeyler ye” dedi, “Sana bir armağan vereceğim.” **8** Tanrı adamı, “Varlığının yarısını bile versen, seninle gelmem” diye karşılık verdi, “Burada ne yer, ne de içerim. **9** Çünkü RAB bana, ‘Orada hiçbir şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme’ diye buyruk verdi.” **10** Böylece Tanrı adamı, Beytel'e gelmiş olduğu yoldan değil, başka bir yoldan gitti. **11** O sıralarda Beytel'de yaşayan yaşlı bir peygamber vardı. Çocukları gelip o gün Tanrı adamının Beytel'de yaptıklarını ve krala söylediklerini babalarına anlattılar. **12** Yaşlı baba, “Tanrı adamı hangi yoldan gitti?” diye sordu. Çocuklar Yahuda'dan gelen Tanrı adamının hangi yoldan gittiğini ona gösterdiler. **13** Bunun üzerine yaşlı baba, “Eşeğimi hazırlayın” dedi. Çocuklar eşeğe palan vurunca, binip **14** Tanrı adamının ardına düştü. Onun bir yabanıl fıstık ağacının altında oturduğunu görünce, “Yahuda'dan gelen Tanrı adamı sen misin?” diye sordu. Adam, “Evet, benim” diye karşılık verdi. **15** Yaşlı peygamber, “Gel benimle eve gidelim, bir şeyler ye” dedi. **16** Tanrı adamı şöyle karşılık verdi: “Yolumdan dönüp seninle gelemem. Burada ne yer, ne de içerim. **17** Çünkü RAB bana, ‘Orada hiçbir şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme’ diye buyruk verdi.” **18** Bunun üzerine yaşlı peygamber, “Ben de senin gibi peygamberim” dedi, “RAB'bin buyruğu üzerine bir melek bana, ‘Onu evine götür ve yiyip içmesini sağla’ dedi.” Ne var ki yalan söyleyerek Tanrı adamını kandırdı. **19** Böylece Tanrı adamı onunla birlikte geri döndü ve evinde yiyip içmeye başladı. **20** Sofrada otururlarken, RAB, Tanrı adamını yolundan döndüren peygambere seslendi. **21** O da Yahuda'dan gelen Tanrı adamına şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Madem RAB'bin sözünü dinlemedin, Tanrın RAB'bin sana verdiği buyruğa uymayıp **22** yolundan döndün; sana yiyip içme dediği yerde yiyip içtin,

cesedin atalarının mezarlığına gömülmeyecek.'" **23** Tanrı adamı yiyip içtikten sonra yaşlı peygamber onun için eşeği hazırladı. **24** Tanrı adamı giderken yolda bir aslanla karşılaştı. Aslan onu oracıkta öldürdü. Eşekle aslan yere serilen cesedin yanında duruyordu. **25** Yoldan geçenler yerde yatan cesetle yanında duran aslanı gördüler. Gidip yaşlı peygamberin yaşadığı kentte gördüklerini anlattılar. **26** Tanrı adamını yolundan döndüren yaşlı peygamber olanları duyunca, şöyle dedi: "RAB'bin sözünü dinlemeyen Tanrı adamı budur. Bu yüzden RAB, sözü uyarınca, onun üzerine bir aslan gönderdi. Aslan onu parçalayıp öldürdü." **27** Peygamber, çocuklarına, "Eşeği hazırlayın!" dedi. Çocukların hazırladığı eşeğe binip gitti. Eşekle aslanı yerde yatan Tanrı adamının cesedi başında buldu. Ancak aslan cesedi yemediği gibi eşeğe de dokunmamıştı. **29** Yaşlı peygamber Tanrı adamının cesedini eşeğin sırtına attı ve ona ağıt yakıp gömmek için kendi kentine götürdü. **30** Cesedi kendi mezarına gömdü. "Ah kardeşim!" diyerek ardından ağıt yaktılar. **31** Tanrı adamını gömdükten sonra, yaşlı peygamber çocuklarına şöyle dedi: "Ben ölünce beni bu Tanrı adamının yanına gömün, kemiklerimi de onun kemiklerinin yanına koyun. **32** Çünkü onun Beytel'deki sunağa ve Samiriye kentlerindeki tapınma yerlerinde bulunan bütün tapınaklara karşı RAB'bin buyruğuyla yaptığı uyarılar kesinlikle yerine gelecektir." **33** Bu olaya karşın Yarovam gittiği kötü yoldan ayrılmadı. Yine her türlü insanı tapınma yerlerine kâhin olarak atadı ve buralara kâhin olmak isteyen herkese görev verdi. **34** Yarovam'ın soyu günah işledi. Bu günahlar onların yeryüzünden silinip yok edilmesine neden oldu.

14 O sıralarda İsrail Kralı Yarovam'ın oğlu Aviya hastalandı. **2** Yarovam, karısına, "Kalk, Yarovam'ın karısı olduğunu

anlamamaları için kılığını değiştirip Şilo'ya git" dedi, "Bu halkın kralı olacağımı bana bildiren Peygamber Ahiya orada oturuyor. **3** Ona on ekmek, birkaç çörek, bir tulum bal götür. Çocuğa ne olacağını o sana bildirecektir." **4** Yarovam'ın karısı denileni yaptı; kalkıp Şilo'ya, Ahiya'nın evine gitti. Ahiya'nın gözleri yaşlılıktan görmez olmuştu. **5** RAB, Ahiya'ya şöyle dedi: "Şimdi Yarovam'ın karısı gelecek. Hastalanan oğlunun durumunu senden soracak. Onu söylediğin gibi yanıtlayacaksın. O geldiğinde kendini sana başka biriymiş gibi gösterecek." **6** Ahiya, kapıdan içeri giren kadının ayak seslerini duyunca, "Gel, Yarovam'ın karısı!" dedi, "Neden başka kılığa giriyorsun? Sana kötü haberlerim var. **7** Git Yarovam'a de ki, 'İsrail'in Tanrısı RAB, Ben seni halkın arasından seçip kendi halkıma, İsrailliler'e önder yaptım, diyor, **8** Krallığı Davut'un soyundan alıp sana verdim. Ama sen buyruklarıma uyan, gözümde yalnız doğru olanı yapan ve bütün yüreğiyle yollarımı izleyen kulum Davut'a benzemedin. **9** Senden önce yaşayanların hepsinden çok kötülük yaptın. Beni reddettin; kendine başka ilahlar buldun, dökme putlar yaparak beni öfkelendirdin. **10** "'Bundan dolayı Yarovam'ın ailesini sıkıntılara sokup İsrail'de onun soyundan gelen genç yaşlı bütün erkekleri öldüreceğim. Yarovam'ın ailesini gübre yakarcasına kökünden kurutacağım. **11** Yarovam'ın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırda ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.' RAB böyle konuştu. **12** "Sana gelince, kalk, evine dön. Kente ayak basar basmaz çocuk ölecek. **13** Bütün İsrail halkı ağıt yakıp onu gömecek. Yarovam'ın ailesinden yalnız o gömülecek. Çünkü Yarovam ailesi içinde İsrail'in Tanrısı RAB'bi hoşnut eden nitelikler yalnız onda bulundu. **14** "RAB İsrail'e bir kral atayacak. Bu kral aynı gün Yarovam'ın ailesine son verecek. Ne zaman mı? Hemen şimdi. **15** RAB İsrail

halkını cezalandıracak. İsrail halkı suda sallanan bir kamışa dönecek. RAB onları atalarına vermiş olduğu bu iyi topraklardan söküp Fırat Irmağı'nın ötelerine dağıtacak. Çünkü Aşera putlarını dikerek RAB'bi öfkelendirdiler. **16** Yarovam'ın işlediği ve İsrail halkını sürüklediği günahlar yüzünden RAB İsrail'i terk edecek." **17** Yarovam'ın karısı oradan ayrılıp Tirsa'ya döndü. Evinin eşiğine varınca çocuk öldü. **18** Bütün İsrail halkı, RAB'bin kulu Peygamber Ahiya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, çocuğu gömüp onun için ağıt yaktı. **19** Yarovam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, nasıl savaştığı, ülkesini nasıl yönettiği İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **20** Yarovam yirmi iki yıl krallık yaptı. Ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Nadav kral oldu. **21** Süleyman oğlu Rehavam Yahuda Kralı olduğunda kırk bir yaşındaydı. RAB'bin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yeruşalim Kenti'nde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naama'ydı. **22** Yahudalılar RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak, işledikleri günahlarla Tanrı'yı atalarından daha çok öfkelendirdiler. **23** Ayrıca kendilerine her yüksek tepenin üstüne ve bol yapraklı her ağacın altına tapınma yerleri, dikili taşlar ve Aşera putları yaptılar. **24** Ülkedeki putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekler bile vardı. Yahudalılar RAB'bin İsrail halkının önünden kovduğu ulusların yaptığı bütün iğrençlikleri yaptılar. **25** Rehavam'ın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdı. **26** Süleyman'ın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü. **27** Kral Rehavam bunların yerine tunç kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet etti. **28** Kral RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşır, sonra muhafız odasına

götürürlerdi. **29** Rehavam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar
ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **30**
Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş vardı. **31** Rehavam
ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına
gömüldü. Annesi Ammonlu Naama'ydı. Rehavam'ın yerine oğlu
Aviyam kral oldu.

15 Nevat oğlu İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının on sekizinci
yılında Aviyam Yahuda Kralı oldu. **2** Yeruşalim'de üç yıl
krallık yaptı. Annesi Avşalom'un kızı Maaka'ydı. **3** Babasının
kendisinden önce işlemiş olduğu bütün günahlara Aviyam da
katıldı. Bütün yüreğini Tanrısı RAB'be adayan atası Davut
gibi değildi. **4** Buna karşın Tanrısı RAB, Davut'un hatırına
Yeruşalim'i güçlendirmek için kendisinden sonra oğlunu kral
atayarak ona Yeruşalim'de bir ışık verdi. **5** Çünkü RAB'bin
gözünde doğru olanı yapan Davut, Hititli Uriya olayı dışında,
yaşamı boyunca RAB'bin buyruklarının hiçbirinden sapmamıştı.
6 Rehavam'la Yarovam arasındaki savaş Aviyam'ın yaşamı
boyunca sürüp gitti. **7** Aviyam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar
ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Aviyam'la
Yarovam arasındaki savaş sürüp gitti. **8** Aviyam ölüp atalarına
kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü, yerine oğlu Asa kral oldu.
9 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının yirminci yılında Asa Yahuda
Kralı oldu. **10** Yeruşalim'de kırk bir yıl krallık yaptı. Büyükannesi
Avşalom'un kızı Maaka'ydı. **11** Atası Davut gibi RAB'bin gözünde
doğru olanı yapan Asa, **12** putperest törenlerinde fuhuş yapan
kadın ve erkekleri ülkeden kovdu. Atalarının yapmış olduğu
bütün putları yok etti. **13** Kral Asa annesi Maaka'nın kraliçeliğini
elinden aldı. Çünkü o Aşera için iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa
bu iğrenç putu kesip Kidron Vadisi'nde yaktı. **14** Ancak puta

tapılan yerleri kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RAB'be adadı. **15** Babasının ve kendisinin adadığı altını, gümüşü ve eşyaları RAB'bin Tapınağı'na getirdi. **16** Asa'yla İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti. **17** İsrail Kralı Baaşa Yahuda'ya saldırmaya hazırlanıyordu. Yahuda Kralı Asa'nın topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kenti'ni güçlendirmeye başladı. **18** Bunun üzerine Asa, Şam'da oturan Hezyon oğlu Tavrimmon oğlu Aram Kralı Ben-Hadat'a, RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın hazinelerindeki bütün altın ve gümüşü görevlileri aracılığıyla şu haberle birlikte gönderdi: **19** "Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun. Sana armağan olarak gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarımdan askerlerini çeksin." **20** Kral Asa'nın önerisini kabul eden Ben-Hadat, komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyon'u, Dan'ı, Avel-Beytmaaka'yı ve bütün Naftali bölgesiyle birlikte Kinrot'u ele geçirdi. **21** Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurup Tirsa'ya çekildi. **22** Kral Asa istisnasız bütün Yahudalılar'ı kapsayan bir çağrı yaptı. Baaşa'nın Rama'nın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Kral Asa bunlarla Benyamin bölgesindeki Geva ve Mispa kentlerini onardı. **23** Asa'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları, bütün yaptıkları ve kurduğu kentler Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yaşlılığında ayaklarından hastalanan Asa, ölüp atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'nde atalarının yanına gömüldü; yerine oğlu Yehoşafat kral oldu. **25** Yahuda Kralı Asa'nın krallığının ikinci yılında Yarovam oğlu Nadav İsrail Kralı oldu ve İsrail'de iki yıl krallık yaptı. **26** O da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Babasının

yolunu izledi ve babasının İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı. **27** Nadav ve İsrail ordusu Filistliler'in Gibbeton Kenti'ni kuşatırken, İssakar oymağından Ahiya oğlu Baaşa, Nadav'a düzen kurup onu Gibbeton'da öldürdü. **28** Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında Nadav'ı öldüren Baaşa, onun yerine kral oldu. **29** Baaşa kral olur olmaz, Yarovam'ın bütün ailesini ortadan kaldırdı. RAB'bin, kulu Şilolu Ahiya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovam'ın bütün ailesi yok edildi; sağ kalan olmadı. **30** Bütün bunlar İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendiren Yarovam'ın işlediği ve İsrail'i sürüklediği günahlar yüzünden oldu. **31** Nadav'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **32** Yahuda Kralı Asa ile İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti. **33** Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında Ahiya oğlu Baaşa Tirsa'da bütün İsrail'in Kralı oldu ve yirmi dört yıl krallık yaptı. **34** Baaşa, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Yarovam'ın yolunu izledi ve onun İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı.

16 RAB Hanani oğlu Yehu aracılığıyla İsrail Kralı Baaşa'ya şunları bildirdi: **2** "Sen önemsiz biriyken, ben seni halkım İsrail'e önder yaptım. Ama sen Yarovam'ın yolunu izleyip halkım İsrail'i günaha sürükledin. Günahlarınız beni öfkelendirdi. **3** Onun için Nevat oğlu Yarovam'a yaptığım gibi, senin ve ailenin kökünü kurutacağım. **4** Baaşa'nın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırda ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek." **5** Baaşa'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **6** Baaşa ölüp atalarına kavuşunca, Tirsa'da gömüldü ve yerine oğlu Ela kral oldu. **7** Baaşa'nın RAB'bin gözünde yaptığı her kötülükten ötürü RAB, Hanani oğlu Peygamber Yehu aracılığıyla ona ve ailesine karşı

yargısını bildirdi. Baaşa yaptığı kötülüklerle RAB'bi öfkelendirmiş, Yarovam'ın ailesine benzemiş ve bu aileyi ortadan kaldırmıştı.
8 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi altıncı yılında Baaşa oğlu Ela Tirsa'da İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı. **9** Savaş arabalarının yarısına komuta eden Zimri adındaki bir görevlisi ona düzen kurdu. Ela o sırada Tirsa'da sarayının sorumlusu Arsa'nın evinde içip sarhoş olmuştu. **10** Zimri içeri girip Ela'yı öldürdü ve onun yerine kral oldu. Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi yedinci yılıydı. **11** Zimri İsrail Kralı olup tahta geçince, Baaşa'nın bütün ailesini yok etti. Dost ve akrabalarından hiçbir erkeği sağ bırakmadı. **12** Baaşa'yla oğlu Ela, değersiz putlara taptıkları için İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirmişlerdi. Onların işlediği ve İsrail'i sürükledikleri günahlardan dolayı RAB'bin Peygamber Yehu aracılığıyla Baaşa'ya karşı söylediği söz uyarınca, Zimri Baaşa'nın bütün ailesini ortadan kaldırdı. **14** Ela'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **15** Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi yedinci yılında Zimri Tirsa'da yedi gün krallık yaptı. İsrail ordusu Filistliler'in Gibbeton Kenti yakınlarında ordugah kurmuştu. **16** Ordugahta bulunan İsrailliler, Zimri'nin düzen kurup kralı öldürdüğünü duyunca, ordu komutanı Omri'yi o gün orada İsrail Kralı yaptılar. **17** Omri ve yanındaki bütün İsrailliler Gibbeton'dan çıkıp Tirsa'yı kuşattılar. **18** Zimri kentin alındığını görünce, sarayın kalesine girip sarayı ateşe verdi ve orada öldü. **19** Çünkü o RAB'bin gözünde kötü olanı yapmış, Yarovam'ın yolunu izlemiş, onun işlediği ve İsrail'i sürüklediği günahlara katılmıştı. **20** Zimri'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar ve krala kurduğu düzen İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
21 İsrail halkı ikiye bölündü. Halkın yarısı Ginat'ın oğlu Tivni'yi kral

yapmak isterken, öbür yarısı Omri'yi destekliyordu. **22** Sonunda Omri'yi destekleyenler Ginat oğlu Tivni'yi destekleyenlerden daha güçlü çıktı. Tivni öldü, Omri kral oldu. **23** Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz birinci yılında Omri İsrail Kralı oldu ve altı yılı Tirsa'da olmak üzere toplam on iki yıl krallık yaptı. **24** Omri, Şemer adlı birinden Samiriye Tepesi'ni iki talant gümüşe satın alıp üstüne bir kent yaptırdı. Tepenin eski sahibi Şemer'in adından dolayı kente Samiriye adını verdi. **25** RAB'bin gözünde kötü olanı yapan Omri, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı. **26** Nevat oğlu Yarovam'ın bütün yollarını izledi ve onun İsrail'i sürüklediği günahlara katılıp değersiz putlara taparak İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi. **27** Omri'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **28** Omri ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de gömüldü ve yerine oğlu Ahav kral oldu. **29** Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz sekizinci yılında Omri oğlu Ahav İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de yirmi iki yıl krallık yaptı. **30** RAB'bin gözünde kötü olanı yapan Omri oğlu Ahav, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı. **31** Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarını izlemek yetmezmiş gibi, bir de Sayda Kralı Etbaal'ın kızı İzebel'le evlendi. Gidip Baal'a hizmet ederek ona taptı. **32** Baal için Samiriye'de yaptırdığı tapınağın içine bir sunak kurdu. **33** Ayrıca bir Aşera putu yaptırdı. Ahav İsrail'in Tanrısı RAB'bi kendisinden önceki bütün İsrail krallarından daha çok öfkelendirdi. **34** Ahav'ın krallığı döneminde, Beytelli Hiel Eriha Kenti'ni yeniden inşa etti. RAB'bin Nun oğlu Yeşu aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Hiel ilk oğlu Aviram'ı kaybetme pahasına kentin temelini attı; en küçük oğlu Seguv'u kaybetme pahasına da kentin kapılarını taktı.

17 Gilat'ın Tişbe Kenti'nden olan İlyas, Ahav'a şöyle dedi:
“Hizmet ettiğim İsrail'in Tanrısı yaşayan RAB'bin adıyla derim ki,
ben söylemedikçe önümüzdeki yıllarda ne yağmur yağacak,
ne de çiy düşecek.” **2** O zaman RAB, İlyas'a şöyle seslendi: **3**
“Buradan ayrıl, doğuya git. Şeria Irmağı'nın doğusundaki Kerit
Vadisi'nde gizlen. **4** Dereden su içeceksin ve buyruk verdiğim
kargaların getirdiklerini yiyeceksin.” **5** RAB'bin söylediklerini
yapan İlyas, gidip Şeria Irmağı'nın doğusundaki Kerit Vadisi'ne
yerleşti. **6** Dereden su içiyor, kargaların sabah akşam getirdiği et
ve ekmekle besleniyordu. **7** Ancak ülkede yağmur yağmadığı
için bir süre sonra dere kurudu. **8** O zaman RAB, İlyas'a, **9**
“Şimdi kalk git, Sayda yakınlarındaki Sarefat Kenti'ne yerleş”
dedi, “Orada sana yiyecek sağlaması için dul bir kadına buyruk
verdim.” **10** Sarefat'a giden İlyas kentin kapısına varınca, orada
dul bir kadının odun topladığını gördü. Kadına: “Bana içmek
için biraz su verebilir misin?” dedi. **11** Kadın su getirmeye
giderken İlyas yine seslendi: “Lütfen bir parça da ekmek getir.”
12 Kadın, “Senin Tanrın yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim,
hiç ekmeğim yok” diye karşılık verdi, “Yalnız küpte bir avuç
un, çömleğin dibinde de azıcık yağ var. Görüyorsun, bir iki
parça odun topluyorum. Götürüp oğlumla kendim için bir şeyler
hazırlayacağım. Belki de son yemeğimiz olacak, ölüp gideceğiz.”
13 İlyas kadına, “Korkma, git yiyeceğini hazırla” dedi, “Yalnız
önce bana küçük bir pide yapıp getir. Sonra oğlunla kendin
için yaparsın. **14** İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Toprağa yağmur
düşünceye dek küpten un, çömlekten yağ eksilmeyecek.’” **15**
Kadın gidip İlyas'ın söylediklerini yaptı. Hep birlikte günlerce
yiyip içtiler. **16** RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca,
küpten un, çömlekten yağ eksilmedi. **17** Bir süre sonra ev

sahibi dul kadının oğlu gittikçe ağırlaşan kötü bir hastalığa yakalandı, sonunda öldü. **18** Kadın İlyas'a, “Ey Tanrı adamı, alıp veremediğimiz nedir?” dedi, “Günahlarımı Tanrı'ya anımsatıp oğlumun ölümüne neden olmak için mi buraya geldin?” **19** İlyas, “Oğlunu bana ver” diyerek çocuğu kadının kucağından aldı, kaldığı yukarı odaya çıkardı ve yatağına yatırdı. **20** Sonra RAB'be şöyle yalvardı: “Ya RAB Tanrım, neden yanında kaldığım dul kadının oğlunu öldürerek ona bu kötülüğü yaptın?” **21** İlyas üç kez çocuğun üzerine kapanıp RAB'be şöyle dua etti: “Ya RAB Tanrım, bu çocuğa yeniden can ver.” **22** RAB İlyas'ın yalvarışını duydu. Çocuk dirilip yeniden yaşama döndü. **23** İlyas çocuğu yukarı odadan indirip annesine verirken, “İşte oğlun yaşıyor!” dedi. **24** Bunun üzerine kadın, “Şimdi anladım ki, sen Tanrı adamısın ve söylediğin söz gerçekten RAB'bin sözüdür” dedi.

18 Uzun bir süre sonra kuraklığın üçüncü yılında RAB İlyas'a, “Git, Ahav'ın huzuruna çık” dedi, “Toprağı yağmursuz bırakmayacağım.” **2** İlyas Ahav'ın huzuruna çıkmaya gitti. Samiriye'de kıtlık şiddetlenmişti. **3** Ahav sarayının sorumlusu Ovadya'yı çağırdı. –Ovadya RAB'den çok korkardı. **4** İzebel RAB'bin peygamberlerini öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamberi yanına alıp ellişer ellişer mağaralara gizlemiş ve yiyecek, içecek gereksinimlerini karşılamıştı.– **5** Ahav, Ovadya'ya, “Haydi gidip ülkedeki bütün su kaynaklarıyla vadilere bakalım” dedi, “Belki atlarla katırların yaşamasını sağlayacak kadar ot buluruz da onları ölüme terk etmemiş oluruz.” **6** Ahav'la Ovadya, araştırma yapmak üzere ülkeyi aralarında bölüştükten sonra, her biri yalnız başına bir yöne gitti. **7** Ovadya giderken yolda İlyas'la karşılaştı. İlyas'ı tanıyınca yüzüstü yere kapanarak, “Efendim İlyas sen misin?” diye sordu. **8** İlyas, “Evet, benim. Git efendine, ‘İlyas burada’ de”

diye karşılık verdi. **9** Ovadya, “Ne günah işledim ki, beni öldürsün
diye Ahav'a gönderiyorsun?” dedi ve ekledi: **10** “Tanrın yaşayan
RAB'bin adıyla derim ki, efendimin seni aramak için adam
göndermediği ulus ve krallık kalmadı. Ahav ülkelerinde olmadığını
söyleyen herkese, seni bulamadıklarına dair ant içirdi. **11** Oysa
sen şimdi, ‘Git, efendine İlyas burada de’ diyorsun. **12** Ben senin
yanından ayrıldığımda, RAB'bin Ruhu seni bilmediğim bir yere
götürebilir. Durumu Ahav'a bildirince, gelip seni bulamazsa beni
öldürür. Ben kulun gençliğimden beri RAB'den korkan biriyim.
13 Efendim, İzebel RAB'bin peygamberlerini öldürdüğünde
yaptıklarımı duymadın mı? RAB'bin peygamberlerinden yüzünü
ellişer ellişer iki mağaraya saklayıp onların yiyecek, içecek
gereksinimlerini karşıladım. **14** Ama sen şimdi, ‘Git, efendine
İlyas burada de’ diyorsun. O zaman beni öldürür!” **15** İlyas
şöyle karşılık verdi: “Hizmetinde bulunduğum yaşayan ve Her
Şeye Egemen RAB'bin adıyla diyorum, bugün Ahav'ın huzuruna
çıkacağım.” **16** Ovadya gidip Ahav'ı gördü, ona durumu anlattı.
Bunun üzerine Ahav İlyas'ı karşılamaya gitti. **17** İlyas'ı görünce,
“Ey İsrail'i sıkıntıya sokan adam, sen misin?” diye sordu. **18** İlyas,
“İsrail'i sıkıntıya sokan ben değilim, seninle babanın ailesi İsrail'i
sıkıntıya soktunuz” diye karşılık verdi, “RAB'bin buyruklarını
terk edip Baallar'ın ardınca gittiniz. **19** Şimdi haber sal: Bütün
İsrail halkı, İzebel'in sofrasında yiyip içen Baal'ın dört yüz elli
peygamberi ve Aşera'nın dört yüz peygamberi Karmel Dağı'na
gelip önümde toplansın.” **20** Ahav bütün İsrail'e haber salarak
peygamberlerin Karmel Dağı'nda toplanmalarını sağladı. **21**
İlyas halka doğru ilerleyip, “Daha ne zamana kadar böyle iki
taraf arasında dalgalanacaksınız?” dedi, “Eğer RAB Tanrı'ysa,
O'nu izleyin; yok eğer Baal Tanrı'ysa, onun ardınca gidin.” Halk

İlyas'a hiç karşılık vermedi. **22** İlyas konuşmasını şöyle sürdürdü:
“RAB'bin peygamberi olarak sadece ben kaldım. Ama Baal'ın
dört yüz elli peygamberi var. **23** Bize iki boğa getirin. Birini
Baal'ın peygamberleri alıp kessinler, parçalayıp odunların üzerine
koysunlar; ama odunları yakmasınlar. Öbür boğayı da ben kesip
hazırlayacağım ve odunların üzerine koyacağım; ama odunları
yakmayacağım. **24** Sonra siz kendi ilahınızı adıyla çağırın, ben
de RAB'bi adıyla çağırayım. Hangisi ateşle karşılık verirse, Tanrı
odur.” Bütün halk, “Peki, öyle olsun” dedi. **25** İlyas, Baal'ın
peygamberlerine, “Kalabalık olduğunuz için önce siz boğalardan
birini seçip hazırlayın ve ilahınızı adıyla çağırın” dedi, “Ama ateş
yakmayın.” **26** Kendilerine verilen boğayı alıp hazırlayan Baal'ın
peygamberleri sabahtan öğlene kadar, “Ey Baal, bize karşılık
ver!” diye yalvardılar. Ama ne bir ses vardı, ne de bir karşılık.
Yaptıkları sunağın çevresinde zıplayıp oynadılar. **27** Öğleyin
İlyas onlarla alay etmeye başladı: “Bağırın, yüksek sesle bağırın!
O tanrıymış. Belki dalgındır, ya da heladadır, belki de yolculuk
yapıyor! Yahut uyuyordur da uyandırmak gerekir!” **28** Böylece
yüksek sesle bağırdılar. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklarla
kanlarını akıtıncaya dek bedenlerini yaraladılar. **29** Öğlenden
akşam sunusu saatine kadar kıvrandılar. Ama hâlâ ne bir ses,
ne ilgi, ne de bir karşılık vardı. **30** O zaman İlyas bütün halka,
“Bana yaklaşın” dedi. Herkes onun çevresinde toplandı. İlyas
RAB'bin yıkılan sunağını onarmaya başladı. **31** On iki taş aldı.
Bu sayı RAB'bin Yakup'a, “Senin adın İsrail olacak” diye bildirdiği
Yakupoğulları oymaklarının sayısı kadardı. **32** İlyas bu taşlarla
RAB'bin adına bir sunak yaptırdı. Çevresine de iki sea tohum
alacak kadar bir hendek kazdı. **33** Sunağın üzerine odunları
dizdi, boğayı parça parça kesip odunların üzerine yerleştirdi.

“Dört küp su doldurup yakmalık sunuyla odunların üzerine dökün” dedi. **34** Sonra, “Bir daha yapın” dedi. Bir daha yaptılar. “Bir kez daha yapın” dedi. Üçüncü kez aynı şeyi yaptılar. **35** O zaman sunağın çevresine akan su hendeği doldurdu. **36** Akşam sunusu saatinde, Peygamber İlyas sunağa yaklaşıp şöyle dua etti: “Ey İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı olan RAB! Bugün bilinsin ki, sen İsrail'in Tanrısı'sın, ben de senin kulunum ve bütün bunları senin buyruklarınla yaptım. **37** Ya RAB, bana yanıt ver! Yanıt ver ki, bu halk senin Tanrı olduğunu anlasın. Onların yine sana dönmelerini sağla.” **38** O anda gökten RAB'bin ateşi düştü. Düşen ateş yakmalık sunuyu, odunları, taşları ve toprağı yakıp hendekteki suyu kuruttu. **39** Halk olanları görünce yüzüstü yere kapandı. “RAB Tanrı'dır, RAB Tanrı'dır!” dediler. **40** İlyas, “Baal'ın peygamberlerini yakalayın, hiçbirini kaçırmayın” diye onlara buyruk verdi. Peygamberler yakalandı, İlyas onları Kişon Vadisi'ne götürüp orada öldürdü. **41** Sonra İlyas, Ahav'a, “Git, yemene içmene bak; çünkü güçlü bir yağmur sesi var” dedi. **42** Ahav yiyip içmek üzere oradan ayrılınca, İlyas Karmel Dağı'nın tepesine çıktı. Yere kapanarak başını dizlerinin arasına koydu. **43** Sonra uşağına, “Haydi git, denize doğru bak!” dedi. Uşağı gidip denize baktı ve, “Hiçbir şey görmedim” diye karşılık verdi. İlyas, uşağına yedi kez, “Git, bak” dedi. **44** Yedinci kez gidip bakan uşak, “Denizden avuç kadar küçük bir bulut çıkıyor” dedi. İlyas şöyle dedi: “Git, Ahav'a, ‘Yağmura yakalanmadan arabanı al ve geri dön’ de.” **45** Tam o sırada gökyüzü bulutlarla karardı, rüzgar çıktı, şiddetli bir yağmur başladı. Ahav hemen arabasına binip Yizreel'e gitti. **46** Üzerine RAB'bin gücü inen İlyas kemerini kuşanıp Yizreel'e kadar Ahav'ın önünde koştu.

19 Ahav, İlyas'ın bütün yaptıklarını, peygamberleri nasıl kılıçtan
geçirdiğini İzebel'e anlattı. **2** İzebel, İlyas'a, “Yarın bu saate kadar
senin peygamberlere yaptığını ben de sana yapmazsam, ilahlar
bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın” diye haber gönderdi.
3 İlyas can korkusuyla Yahuda'nın Beer-Şeva Kenti'ne kaçıp
uşağını orada bıraktı. **4** Bir gün boyunca çölde yürüdü, sonunda
bir retem çalısının altına oturdu ve ölmek için dua etti: “Ya RAB,
yeter artık, canımı al, ben atalarımdan daha iyi değilim.” **5** Sonra
retem çalısının altına yatıp uykuya daldı. Ansızın bir melek ona
dokunarak, “Kalk yemek ye” dedi. **6** İlyas çevresine bakınca
yanıbaşında, kızgın taşların üstünde bir pideyle bir testi su gördü.
Yiyip içtikten sonra yine uzandı. **7** RAB'bin meleği ikinci kez geldi,
ona dokunarak, “Kalk yemeğini ye. Gideceğin yol çok uzun” dedi.
8 İlyas kalktı, yiyip içti. Yediklerinden aldığı güçle kırk gün kırk
gece Tanrı Dağı Horev'e kadar yürüdü. **9** Geceyi orada bulunan
bir mağarada geçirdi. RAB, “Burada ne yapıyorsun, İlyas?” diye
sordu. **10** İlyas, “RAB'be, Her Şeye Egemen Tanrı'ya büyük bir
istekle kulluk ettim” diye karşılık verdi, “Ama İsrail halkı senin
antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan
geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.” **11**
RAB, “Dağa çık ve önümde dur, yanından geçeceğim” dedi.
RAB'bin önünde çok güçlü bir rüzgar dağları yarıp kayaları
parçaladı. Ancak RAB rüzgarın içinde değildi. Rüzgarın ardından
bir deprem oldu, RAB depremin içinde de değildi. **12** Depremden
sonra bir ateş çıktı, ancak RAB ateşin içinde de değildi. Ateşten
sonra ince, yumuşak bir ses duyuldu. **13** İlyas bu sesi duyunca,
cüppesiyle yüzünü örttü, çıkıp mağaranın girişinde durdu. O
sırada bir ses, “Burada ne yapıyorsun, İlyas?” dedi. **14** İlyas,
“RAB'be, Her Şeye Egemen Tanrı'ya büyük bir istekle kulluk

ettim” diye karşılık verdi, “Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.” **15** RAB, “Geldiğin yoldan geri dön, Şam yakınındaki kırlara git” dedi, “Oraya vardığında, Hazael'i Aram Kralı olarak, Nimşi oğlu Yehu'yu İsrail Kralı olarak, Avel-Meholalı Şafat'ın oğlu Elişa'yı da kendi yerine peygamber olarak meshedeceksin. **17** Hazael'in kılıcından kurtulanı Yehu, Yehu'nun kılıcından kurtulanı Elişa öldürecek. **18** Ancak İsrail'de Baal'ın önünde diz çöküp onu öpmemiş yedi bin kişiyi sağ bırakacağım.” **19** İlyas oradan ayrılıp gitti, Şafat oğlu Elişa'yı buldu. Elişa, on iki çift öküzle saban sürenlerin ardından on ikinci çifti sürüyordu. İlyas Elişa'nın yanından geçerek kendi cüppesini onun üzerine attı. **20** Elişa öküzleri bırakıp İlyas'ın ardından koştu ve, “İzin ver, annemle babamı öpeyim, sonra seninle geleyim” dedi. İlyas, “Geri dön, ben sana ne yaptım ki?” diye karşılık verdi. **21** Böylece Elişa gidip sürdüğü çiftin öküzlerini kesti. Boyunduruklarıyla ateş yakıp etleri pişirdikten sonra, yesinler diye halka dağıttı. Sonra, İlyas'ın ardından gidip ona hizmet etti.

20 Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu topladı. Atları, savaş arabaları ve kendisini destekleyen otuz iki kralla birlikte Samiriye'nin üzerine yürüyerek kenti kuşattı. **2** Ben-Hadat, kentte bulunan İsrail Kralı Ahav'a haberciler göndererek şöyle buyruk verdi: **3** “Ben-Hadat diyor ki, ‘Altınını, gümüşünü, karılarını ve en gürbüz çocuklarını bana teslim et.’” **4** İsrail Kralı, “Efendim kralın dediklerini kabul ediyorum” diye karşılık verdi, “Beni ve sahip olduğum her şeyi alabilirsin.” **5** Haberciler yine gelip Ahav'a şöyle dediler: “Ben-Hadat diyor ki, ‘Sana altınını, gümüşünü, karılarını ve çocuklarını bana vereceksin diye haber göndermiştim. **6**

Ayrıca yarın bu saatlerde sarayında ve görevlilerinin evlerinde arama yapmak üzere kendi görevlilerimi göndereceğim. Değerli olan her şeyini alıp getirecekler.'" **7** İsrail Kralı ülkenin bütün ileri gelenlerini toplayarak, "Bakın, bu adam nasıl bela arıyor!" dedi, "Bana haber gönderip altınımı, gümüşümü, karılarımı, çocuklarımı istedi, reddetmedim." **8** Bütün ileri gelenler ve halk, "Onu dinleme, isteklerini de kabul etme" diye karşılık verdiler. **9** Böylece Ahav, Ben-Hadat'ın habercilerine, "Efendimiz krala ilk isteklerinin hepsini kabul edeceğimi, ama ikincisini kabul edemeyeceğimi söyleyin" dedi. Haberciler gidip Ben-Hadat'a durumu bildirdiler. **10** O zaman Ben-Hadat Ahav'a başka bir haber gönderdi: "O kadar çok adamla senin üstüne yürüyeceğim ki, Samiriye'yi yerle bir edeceğim. Kentin tozları askerlerimin avuçlarını bile dolduramayacak. Eğer bunu yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" **11** İsrail Kralı şöyle karşılık verdi: "Kralınıza deyin ki, 'Zırhını kuşanmadan önce değil, kuşandıktan sonra övünsün.'" **12** Ben-Hadat bunu duyduğunda, kendisini destekleyen krallarla birlikte çadırda içki içiyordu. Hemen adamlarına buyruk verdi: "Saldırıya hazırlanın." Böylece Samiriye'ye karşı saldırı hazırlıklarına giriştiler. **13** O sırada bir peygamber gelip İsrail Kralı Ahav'a şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Bu büyük orduyu görüyor musun? Onları bugün senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.'" **14** Ahav, "Kimin aracılığıyla olacak bu?" diye sordu. Peygamber şu karşılığı verdi: "RAB diyor ki, 'İlçe komutanlarının genç askerleri bunu başaracak.'" Ahav, "Savaşa kim başlayacak?" diye sordu. Peygamber, "Sen başlayacaksın" dedi. **15** Ahav ilçe komutanlarının genç askerlerini çağırıp saydı. İki yüz otuz iki kişiydiler. Sonra bütün İsrail ordusunu toplayıp saydı, onlar da

yedi bin kişiydiler. **16** Öğleyin Ben-Hadat ile kendisini destekleyen otuz iki kral çadırlarda içip sarhoş olmuşken İsrail saldırısı başladı. **17** Önce genç askerler saldırıya geçti. Ben-Hadat'ın gönderdiği gözcüler, “Samiriyeliler geliyor” diye ona haber getirdiler. **18** Ben-Hadat, “İster barış, ister savaş için gelsinler, onları canlı yakalayın” dedi. **19** Genç askerler arkalarındaki İsrail ordusuyla birlikte kentten çıkıp saldırıya geçtiler. **20** Herkes önüne geleni öldürdü. Aramlılar kaçmaya başlayınca, İsrailliler peşlerine düştü. Ama Aram Kralı Ben-Hadat, atına binerek atlılarla birlikte kaçıp kurtuldu. **21** İsrail Kralı atlarla savaş arabalarına büyük zararlar vererek Aramlılar'ı ağır bir yenilgiye uğrattı. **22** Daha sonra peygamber gelip İsrail Kralı'na, “Git, gücünü pekiştir ve neler yapman gerektiğini iyi düşün” dedi, “Çünkü önümüzdeki ilkbaharda Aram Kralı sana yine saldıracak.” **23** Bu arada görevlileri Aram Kralı'nın kendisine, “İsrail'in ilahı dağ ilahıdır” dediler, “Bu nedenle bizden güçlü çıktılar. Ama ovada savaşırsak, onları kesinlikle yeneriz. **24** Şimdi bütün kralları görevlerinden al, onların yerine yeni komutanlar ata. **25** Kaybettiğin kadar at ve savaş arabası toplayarak kendine yeni bir ordu kur. İsrailliler'le ovada savaşalım. O zaman onları kesinlikle yeneriz.” Aram Kralı Ben-Hadat bütün söylenenleri kabul edip yerine getirdi. **26** İlkbaharda Aramlılar'ı toplayıp İsrailliler'le savaşmak üzere Afek Kenti'ne gitti. **27** İsrail halkı da toplanıp yiyeceğini hazırladı. Aramlılar'la savaşmak üzere yola çıkıp onların karşısına ordugah kurdu. Ülkeyi dolduran Aramlılar'ın karşısında İsrailliler iki küçük oğlak sürüsü gibi kalıyordu. **28** Bir Tanrı adamı gidip İsrail Kralı Ahav'a şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Aramlılar, RAB dağların Tanrısı'dır, ovaların değil, dedikleri için bu güçlü ordunun tümünü senin eline teslim

edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.'" **29** Birbirlerine karşı ordugah kuran Aramlılar'la İsrailliler yedi gün beklediler. Yedinci gün savaş başladı. İsrailliler bir gün içinde yüz bin Aramlı yaya asker öldürdü. **30** Sağ kalanlar Afek Kenti'ne kaçtılar. Orada da yirmi yedi bin kişinin üstüne surlar yıkıldı. Ben-Hadat kentin içine kaçıp bir iç odaya saklandı. **31** Görevlileri Ben-Hadat'a şöyle dediler: "Duyduğumuza göre, İsrail kralları iyi yürekli krallarmış. Haydi bellerimize çul kuşanıp başlarımıza ip saralım ve İsrail Kralı'nın huzuruna çıkalım. Belki senin canını bağışlar." **32** Bellerine çul kuşanıp başlarına da ip bağladılar ve İsrail Kralı'nın huzuruna çıkarak, "Kulun Ben-Hadat 'Canımı bağışla' diye yalvarıyor" dediler. Ahav, "Ben-Hadat hâlâ yaşıyor mu? O benim kardeşim sayılır" diye karşılık verdi. **33** Adamlar bunu olumlu bir belirti sayarak hemen sözü ağzından aldılar ve, "Evet, Ben-Hadat kardeşin sayılır!" dediler. Kral, "Gidin, onu getirin" diye buyruk verdi. Ben-Hadat gelince, Ahav onu kendi savaş arabasına aldı. **34** Ben-Hadat, "Babamın babandan almış olduğu kentleri geri vereceğim" dedi, "Babam nasıl Samiriye'de çarşılar kurduysa, sen de Şam'da çarşılar kurabilirsin." Bunun üzerine Ahav, "Ben de bu şartlara dayanarak sana özgürlüğünü veriyorum" dedi. Böylece onunla bir antlaşma yaparak gitmesine izin verdi. **35** Peygamberlerden biri, RAB'bin sözüne uyarak arkadaşına, "Lütfen, beni vur!" dedi. Ama arkadaşı onu vurmak istemedi. **36** O zaman peygamber arkadaşına şöyle dedi: "Sen RAB'bin buyruğunu dinlemediğin için, yanımdan ayrılır ayrılmaz bir aslan seni öldürecek." Adam oradan ayrıldıktan sonra aslan onu yakalayıp öldürdü. **37** Bunun üzerine aynı peygamber, başka bir adama giderek, "Lütfen beni vur!" dedi. Adam da onu vurup yaraladı. **38** Peygamber gitti, kılığını değiştirmek için gözlerini

bağladı. Yol kenarında kralın geçmesini beklemeye başladı. **39** Kral oradan geçerken, peygamber ona şöyle seslendi: “Ben kulun, tam savaşın içindeyken, askerin biri bana bir tutsak getirip, ‘Bu adamı iyi koru’ dedi, ‘Kaçacak olursa, karşılığını ya canınla, ya da bir talant gümüşle ödersin.’ **40** Ama ben oraya buraya bakarken, adam kayboldu.” İsrail Kralı, “Sen kendini yargılamış oldun” diye karşılık verdi, “Cezanı çekeceksin.” **41** Peygamber, hemen gözlerindeki sargıyı çıkardı. O zaman İsrail Kralı onun bir peygamber olduğunu anladı. **42** Bunun üzerine peygamber krala şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Ölüme mahkûm ettiğim adamı salıverdiğin için onun yerine sen öleceksin. Onun halkının başına gelecekler senin halkının başına gelecek.’” **43** Keyfi kaçan İsrail Kralı öfkeyle Samiriye'deki sarayına döndü.

21 Yizreel'de Samiriye Kralı Ahav'ın sarayının yanında Yizreelli Navot'un bir bağı vardı. Bir gün Ahav, Navot'a şunu önerdi: “Bağını bana ver. Sarayıma yakın olduğu için orayı sebze bahçesi olarak kullanmak istiyorum. Karşılığında ben de sana daha iyi bir bağ vereyim, ya da istersen değerini gümüş olarak ödeyeyim.” **3** Ama Navot, “Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermekten RAB beni esirgesin” diye karşılık verdi. **4** “Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermem” diyen Yizreelli Navot'un bu sözlerine sıkılıp öfkelenen Ahav sarayına döndü. Asık bir yüzle yatağına uzanıp hiçbir şey yemedi. **5** Karısı İzebel yanına gelip, “Neden bu kadar sıkılıyorsun? Neden yemek yemiyorsun?” diye sordu. **6** Ahav karısına şöyle karşılık verdi: “Yizreelli Navot'a, ‘Sen bağını gümüş karşılığında bana sat, istersen ben de onun yerine sana başka bir bağ vereyim’ dedim. Ama o, ‘Hayır, bağımı sana vermem’ dedi.” **7** İzebel, “Sen İsrail'e böyle mi krallık yapıyorsun?” dedi, “Kalk, yemeğini ye, keyfini bozma. Yizreelli

Navot'un bağını sana ben vereceğim.” **8** İzebel Ahav'ın mührünü kullanarak onun adına mektuplar yazdı, Navot'un yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soylularına gönderdi. **9** Mektuplarda şunları yazdı: “Oruç ilan edip Navot'u halkın önüne oturtun. **10** Karşısına da, ‘Navot Tanrı'ya ve krala sövdü’ diyen iki yalancı tanık koyun. Sonra onu dışarı çıkarıp taşlayarak öldürün.” **11** Navot'un yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soyluları İzebel'in gönderdiği mektuplarda yazdıklarını uyguladılar. **12** Oruç ilan edip Navot'u halkın önüne oturttular. **13** Sonra iki kötü adam gelip Navot'un karşısına oturdu ve halkın önünde: “Navot, Tanrı'ya ve krala sövdü” diyerek yalan yere tanıklık etti. Bunun üzerine onu kentin dışına çıkardılar ve taşlayarak öldürdüler. **14** Sonra İzebel'e, “Navot taşlanarak öldürüldü” diye haber gönderdiler. **15** İzebel, Navot'un taşlanıp öldürüldüğünü duyar duymaz, Ahav'a, “Kalk, Yizreelli Navot'un sana gümüş karşılığında satmak istemediği bağını sahiplen” dedi, “Çünkü o artık yaşamıyor, öldü.” **16** Ahav, Yizreelli Navot'un öldüğünü duyunca, onun bağını almaya gitti. **17** O zaman RAB, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: **18** “Kalk, Samiriyeli İsrail Kralı Ahav'ı karşılamaya git. Şu anda Navot'un bağındadır. Orayı almaya gitti. **19** Ona de ki, RAB şöyle diyor: ‘Hem adamı öldürdün, hem de bağını aldın, değil mi? Navot'un kanını köpekler nerede yaladıysa, senin kanını da orada yalayacak.’” **20** Ahav, İlyas'a, “Ey düşmanım, beni buldun, değil mi?” dedi. İlyas şöyle karşılık verdi: “Evet, buldum. Çünkü sen RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak kendini sattın. **21** RAB diyor ki, ‘Seni sıkıntılara sokacak ve yok edeceğim. İsrail'de senin soyundan gelen genç yaşlı bütün erkeklerin kökünü kurutacağım. **22** Beni öfkelendirip İsrail'i günaha sürüklediğin için senin ailen de Nevat oğlu Yarovam'ın ve Ahiya oğlu Baaşa'nın ailelerinin akıbetine

uğrayacak.’ 23 “RAB İzebel için de, ‘İzebel'i Yizreel Kenti'nin
surları dibinde köpekler yiyecek’ diyor. 24 ‘Ahav'ın ailesinden
kentte ölenleri köpekler, kırda ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.’” 25
–Ahav kadar, RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak kendini satan
hiç kimse olmadı. Karısı İzebel onu her konuda kışkırtıyordu.
26 Ahav RAB'bin İsrail halkının önünden kovduğu Amorlular'ın
her yaptığına uyarak putların ardınca yürüdü ve iğrenç işler
yaptı.– 27 Ahav bu sözleri dinledikten sonra, giysilerini yırttı,
çula sarınıp oruç tutmaya başladı. Çul içinde yatıp kalkarak,
alçakgönüllü bir yol tuttu. 28 RAB, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi:
29 “Ahav'ın önümde ne denli alçakgönüllü davrandığını gördün
mü? Bu alçakgönüllülüğünden ötürü yaşamı boyunca ben de
onu sıkıntıya sokmayacağım. Ama oğlunun zamanında ailesine
sıkıntı vereceğim.”

22 Üç yıl boyunca Aram ile İsrail arasında savaş çıkmadı. 2
Üçüncü yıl Yahuda Kralı Yehoşafat, İsrail Kralı'nı görmeye gitti. 3
İsrail Kralı Ahav, görevlilerine, “Ramot-Gilat'ın bize ait olduğunu
bilmiyor musunuz?” dedi, “Biz onu Aram Kralı'ndan geri almak
için bir şey yapmadık.” 4 Sonra Yehoşafat'a, “Ramot-Gilat'a karşı
benimle birlikte savaşır mısın?” diye sordu. Yehoşafat, “Beni
kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say” diye yanıtladı, 5
“Ama önce RAB'be danışalım” diye ekledi. 6 İsrail Kralı dört
yüz kadar peygamberi toplayıp, “Ramot-Gilat'a karşı savaşayım
mı, yoksa vaz mı geçeyim?” diye sordu. Peygamberler, “Savaş,
çünkü Rab kenti senin eline teslim edecek” diye yanıtladılar.
7 Ama Yehoşafat, “Burada danışabileceğimiz RAB'bin başka
peygamberi yok mu?” diye sordu. 8 İsrail Kralı, “Yimla oğlu
Mikaya adında biri daha var” diye yanıtladı, “Onun aracılığıyla
RAB'be danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü

benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, yalnız kötü şeyler söyler.” Yehoşafat, “Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!” dedi. **9** İsrail Kralı bir görevli çağırıp, “Hemen Yimla oğlu Mikaya'yı getir!” diye buyurdu. **10** İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye Kapısı'nın girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu. **11** Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Aramlılar'ı yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın.’” **12** Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: “Ramot-Gilat'a saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek.” **13** Mikaya'yı çağırmaya giden görevli ona, “Bak! Peygamberler bir ağızdan kral için olumlu şeyler söylüyorlar” dedi, “Rica ederim, senin sözün de onlarınkine uygun olsun; olumlu bir şey söyle.” **14** Mikaya, “Yaşayan RAB'bin hakkı için, RAB bana ne derse onu söyleyeceğim” diye karşılık verdi. **15** Mikaya gelince kral, “Mikaya, Ramot-Gilat'a karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçelim?” diye sordu. Mikaya, “Saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek” diye yanıtladı. **16** Bunun üzerine kral, “RAB'bin adına bana gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?” diye sordu. **17** Mikaya şöyle karşılık verdi: “İsrailliler'i dağlara dağılmış çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, ‘Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün’ dedi.” **18** İsrail Kralı Yehoşafat'a, “Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydim?” dedi. **19** Mikaya konuşmasını sürdürdü: “Öyleyse RAB'bin sözünü dinle! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda duruyordu. **20** RAB sordu: ‘Ramot-Gilat'a

saldırıp ölsün diye Ahav'ı kim kandıracak?' "Kimi şöyle, kimi böyle derken, **21** bir ruh çıkıp RAB'bin önünde durdu ve, 'Ben onu kandıracağım' dedi. "RAB, 'Nasıl?' diye sordu. **22** "Ruh, 'Aldatıcı ruh olarak gidip Ahav'ın bütün peygamberlerine yalan söyleteceğim' diye karşılık verdi. "RAB, 'Onu kandırmayı başaracaksın!' dedi, 'Git, dediğini yap.' **23** "İşte RAB bütün bu peygamberlerin ağzına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi." **24** Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yüzüne bir tokat attı. "RAB'bin Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?" dedi. **25** Mikaya, "Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin" diye yanıtladı. **26** Bunun üzerine İsrail Kralı, "Mikaya'yı kentin yöneticisi Amon'a ve kralın oğlu Yoaş'a götürün" dedi, **27** "Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemelerini söyleyin!" **28** Mikaya, "Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla konuşmamış demektir" dedi ve, "Herkes bunu duysun!" diye ekledi. **29** İsrail Kralı Ahav'la Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilat'a saldırmak için yola çıktılar. **30** İsrail Kralı, Yehoşafat'a, "Ben kılık değiştirip savaşa öyle gireceğim, ama sen kral giysilerini giy" dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirip savaşa girdi. **31** Aram Kralı, savaş arabalarının otuz iki komutanına, "İsrail Kralı dışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!" diye buyruk vermişti. **32** Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı. **33** Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bıraktılar. **34** O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralı'nı zırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına, "Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım"

dedi. **35** Savaş o gün şiddetlendi. İsrail Kralı, arabasında
Aramlılar'a karşı akşama kadar dayandı ve akşamleyin öldü.
Yarasından akan kanlar arabasının içinde kaldı. **36** Güneş
batarken ordugahta, “Herkes kendi kentine, ülkesine dönsün!”
diye bağırdılar. **37** Kral ölmüştü. Onu Samiriye'ye getirip orada
gömdüler. **38** Arabası fahişelerin yıkandığı Samiriye Havuzu'nun
kenarında temizlenirken RAB'bin sözü uyarınca köpekler kanını
yaladı. **39** Ahav'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün
yaptıkları, yaptırdığı fildişi süslemeli saray ve bütün kentler İsrail
krallarının tarihinde yazılıdır. **40** Ahav ölüp atalarına kavuşunca
yerine oğlu Ahazya kral oldu. **41** İsrail Kralı Ahav'ın krallığının
dördüncü yılında Asa oğlu Yehoşafat Yahuda Kralı oldu. **42**
Yehoşafat otuz beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi
beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhi'nin kızı Azuva'ydı. **43** Babası
Asa'nın bütün yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat
RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak alışılagelen tapınma
yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâ oralarda kurban kesip buhur
yakıyordu. **44** Yehoşafat İsrail Kralı ile barış yaptı. **45** Yehoşafat'ın
krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları ve savaşları Yahuda
krallarının tarihinde yazılıdır. **46** Yehoşafat babası Asa'nın
döneminden kalan, putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın
ve erkeklerin hepsini ülkeden süpürüp attı. **47** Edom'da kral
yoktu, yerine bir vekil bakıyordu. **48** Yehoşafat altın almak için
Ofir'e gitmek üzere ticaret gemileri yaptırdı. Ancak gemiler oraya
gidemeden Esyon-Gever'de parçalandı. **49** O zaman Ahav oğlu
Ahazya, Yehoşafat'a, “Benim adamlarım gemilerde seninkilerle
birlikte gitsinler” dedi. Ama Yehoşafat kabul etmedi. **50** Yehoşafat
ölüp atalarına kavuştu ve atası Davut'un Kenti'nde atalarının
yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu. **51** Yahuda Kralı

Yehoşafat'ın krallığının on yedinci yılında Ahav oğlu Ahazya Samiriye'de İsrail Kralı oldu. İki yıl krallık yaptı. **52** RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Babasının, annesinin ve İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın yolunda yürüdü. **53** Baal'a hizmet edip taptı. Babasının her yaptığına uyarak İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi.

2 Krallar

1 İsrail Kralı Ahav'ın ölümünden sonra Moavlılar İsrail'e karşı
ayaklandı. **2** İsrail Kralı Ahazya Samiriye'de yaşadığı sarayın üst
katındaki kafesli pencereden düşüp yaralandı. Habercilerine,
“Gidin, Ekron ilahı Baalzevuv'a danışın, yaralarımın iyileşip
iyileşmeyeceğini öğrenin” dedi. **3** Ama RAB'bin meleği, Tişbeli
İlyas'a şöyle dedi: “Kalk, Samiriye Kralı'nın habercilerini karşıla
ve onlara de ki, ‘İsrail'de Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevuv'a
danışmaya gidiyorsunuz?’ **4** Kralınıza deyin ki, ‘RAB, Yattığın
yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin! diyor.’” Böylece
İlyas oradan ayrıldı. **5** Haberciler kralın yanına döndüler. Kral,
“Neden geri döndünüz?” diye sordu. **6** Şöyle karşılık verdiler:
“Yolda bir adamla karşılaştık. Bize dedi ki, ‘Gidin, sizi gönderen
krala RAB şöyle diyor deyin: İsrail'de Tanrı yok mu ki Ekron ilahı
Baalzevuv'a danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden
yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!’” **7** Kral,
“Sizi karşılayıp bu sözleri söyleyen nasıl bir adamdı?” diye
sordu. **8** “Üzerinde tüylü bir giysi, belinde deri bir kuşak vardı”
diye yanıtladılar. Kral, “O Tişbeli İlyas'tır” dedi. **9** Sonra bir
komutanla birlikte elli adamını İlyas'a gönderdi. Komutan tepenin
üstünde oturan İlyas'ın yanına çıkıp ona, “Ey Tanrı adamı, kral
aşağı inmeni istiyor” dedi. **10** İlyas, “Eğer ben Tanrı adamıysam,
şimdi göklerden ateş yağacak ve seninle birlikte elli adamını
yok edecek!” diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağdı,
komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti. **11** Bunun üzerine
kral, İlyas'a başka bir komutanla birlikte elli adam daha gönderdi.
Komutan İlyas'a, “Ey Tanrı adamı, kral hemen aşağı inmeni
istiyor!” dedi. **12** İlyas, “Eğer ben Tanrı adamıysam, göklerden
ateş yağacak ve seninle birlikte elli adamını yok edecek!” diye

karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti. **13** Kral üçüncü kez bir komutanla elli adam gönderdi. Üçüncü komutan çıkıp İlyas'ın önünde diz çöktü ve ona şöyle yalvardı: “Ey Tanrı adamı, lütfen bana ve adamlarıma acı, canımızı bağışla! **14** Göklerden yağan ateş daha önce gelen iki komutanla ellişer adamını yakıp yok etti, ama lütfen bana acı.” **15** RAB'bin meleği, İlyas'a, “Onunla birlikte aşağı in, korkma” dedi. İlyas kalkıp komutanla birlikte kralın yanına gitti **16** ve ona şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘İsrail'de danışacak Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevuv'a danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!’” **17** RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca Kral Ahazya öldü. Oğlu olmadığı için yerine kardeşi Yoram geçti. Bu olay Yahuda Kralı Yehoşafat oğlu Yehoram'ın krallığının ikinci yılında oldu. **18** Ahazya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2 RAB İlyas'ı kasırgayla göklere çıkarmadan önce, İlyas ile Elişa Gilgal'dan ayrılıp yola çıkmışlardı. **2** İlyas Elişa'ya, “Lütfen sen burada kal, çünkü RAB beni Beytel'e gönderdi” dedi. Elişa, “Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam” diye karşılık verdi. Böylece Beytel'e birlikte gittiler. **3** Beytel'deki peygamber topluluğu Elişa'nın yanına geldi. “RAB bugün efendini senin başından alacak, biliyor musun?” diye ona sordular. Elişa, “Evet, biliyorum, konuşmayın!” diye karşılık verdi. **4** İlyas, “Elişa, lütfen burada kal, çünkü RAB beni Eriha'ya gönderdi” dedi. Elişa, “Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam” diye karşılık verdi. Böylece birlikte Eriha'ya gittiler. **5** Eriha'daki peygamber topluluğu Elişa'nın yanına geldi. “RAB efendini bugün senin başından alacak, biliyor

musun?” diye ona sordular. Elişa, “Evet, biliyorum, konuşmayın” diye karşılık verdi. **6** Sonra İlyas, “Lütfen, burada kal, çünkü RAB beni Şeria Irmağı kıyısına gönderdi” dedi. Elişa, “Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam” diye karşılık verdi. Böylece ikisi birlikte yollarına devam etti. **7** Elli peygamber de onları Şeria Irmağı'na kadar izledi. İlyas ile Elişa Şeria Irmağı'nın kıyısında durdular. Peygamberler de biraz ötede, onların karşısında durdu. **8** İlyas cüppesini dürüp sulara vurunca, sular ikiye ayrıldı. Elişa ile İlyas kuru toprağın üzerinden yürüyerek karşıya geçtiler. **9** Karşı yakaya geçtikten sonra İlyas Elişa'ya, “Söyle, yanından alınmadan önce senin için ne yapabilirim?” dedi. Elişa, “İzin ver, senin ruhundan iki pay miras alayım” diye karşılık verdi. **10** İlyas, “Zor bir şey istedin” dedi, “Eğer yanından alındığımı görürsen olur, yoksa olmaz.” **11** Onlar yürüyüp konuşurlarken, ansızın ateşten bir atlı araba göründü, onları birbirinden ayırdı. İlyas kasırgayla göklere alındı. **12** Olanları gören Elişa şöyle bağırdı: “Baba, baba, İsrail'in arabası ve atlıları!” İlyas'ı bir daha göremedi. Giysilerini yırtıp paramparça etti. **13** Sonra İlyas'ın üzerinden düşen cüppeyi alıp geri döndü ve Şeria Irmağı'nın kıyısında durdu. **14** İlyas'ın üzerinden düşen cüppeyi sulara vurarak, “İlyas'ın Tanrısı RAB nerede?” diye seslendi. Cüppeyi sulara vurunca ırmak ikiye ayrıldı, Elişa karşı yakaya geçti. **15** Erihalı peygamberler karşıdan Elişa'yı görünce, “İlyas'ın ruhu Elişa'nın üzerinde!” dediler. Sonra onu karşılamaya giderek önünde yere kapandılar. **16** “Yanımızda elli güçlü adam var” dediler, “İzin ver, gidip efendini arayalım. Belki RAB'bin Ruhu onu dağların ya da vadilerin birine atmıştır.” Elişa, “Hayır, onları göndermeyin” dedi. **17** Ama o kadar direttiler ki, sonunda Elişa dayanamadı, “Peki, gönderin” dedi. Elli adam gidip üç gün

İlyas'ı aradılarsa da bulamadılar. **18** Sonra Eriha'ya, Elişa'nın yanına döndüler. Elişa onlara, “Ben size gitmeyin demedim mi?” dedi. **19** Erihalılar Elişa'ya, “Efendimiz, gördüğün gibi bu kentin yeri iyi ama suyu kötü, toprağı da verimsiz” dediler. **20** Elişa, “Yeni bir kabın içine tuz koyup bana getirin” dedi. Kap getirilince, **21** Elişa suyun kaynağına çıktı, tuzu suya atıp şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Bu suyu paklıyorum, artık onda ölüm ve verimsizlik olmayacak.’” **22** Elişa'nın söylediği gibi, su bugüne dek temiz kaldı. **23** Elişa oradan ayrılıp Beytel'e giderken kentin çocukları yola döküldüler. “Defol, defol, kel kafalı!” diyerek onunla alay ettiler. **24** Elişa arkasına dönüp çocuklara baktı ve RAB'bin adıyla onları lanetledi. Bunun üzerine ormandan çıkan iki dişi ayı çocuklardan kırk ikisini parçaladı. **25** Elişa oradan Karmel Dağı'na gitti, sonra Samiriye'ye döndü.

3 Yahuda Kralı Yehoşafat'ın krallığının on sekizinci yılında Ahav oğlu Yoram Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on iki yıl krallık yaptı. **2** Yoram RAB'bin gözünde kötü olanı yaptıysa da annesiyle babası kadar kötü değildi. Çünkü babasının yaptırdığı Baal'ı simgeleyen dikili taşı kaldırıp attı. **3** Bununla birlikte Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlara o da katıldı ve bu günahlardan ayrılmadı. **4** Moav Kralı Meşa koyun yetiştirirdi. İsrail Kralı'na her yıl yüz bin kuzu, yüz bin de koç yünü sağlamak zorundaydı. **5** Ama Ahav'ın ölümünden sonra, Moav Kralı İsrail Kralı'na karşı ayaklandı. **6** O zaman Kral Yoram Samiriye'den ayrıldı ve bütün İsrailliler'i bir araya topladı. **7** Yahuda Kralı Yehoşafat'a da şu haberi gönderdi: “Moav Kralı bana başkaldırdı, benimle birlikte Moavlılar'a karşı savaşır mısın?” Yehoşafat, “Evet, savaşırım. Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say” dedi. **8** Sonra, “Hangi yönden saldıralım?” diye sordu. Yoram, “Edom kırlarından”

diye karşılık verdi. **9** İsrail, Yahuda ve Edom kralları birlikte yola çıktılar. Dolambaçlı yollarda yedi gün ilerledikten sonra suları tükendi. Askerler ve hayvanlar susuz kaldı. **10** İsrail Kralı, “Eyvah!” diye bağırdı, “RAB, Moavlılar'ın eline teslim etmek için mi üçümüzü bir araya topladı?” **11** Yehoşafat, “Burada RAB'bin peygamberi yok mu? Onun aracılığıyla RAB'be danışalım” dedi. İsrail Kralı'nın adamlarından biri, “Şafat oğlu Elişa burada. İlyas'ın ellerine o su dökerdi” diye yanıtladı. **12** Kral Yehoşafat, “O, RAB'bin ne düşündüğünü bilir” dedi. Bunun üzerine Yehoşafat, İsrail ve Edom kralları birlikte Elişa'nın yanına gittiler. **13** Elişa İsrail Kralı'na, “Ne diye bana geldin?” dedi, “Git, annenle babanın peygamberlerine danış.” İsrail Kralı, “Olmaz! Demek RAB üçümüzü Moavlılar'ın eline teslim etmek için bir araya toplamış” diye karşılık verdi. **14** Elişa şöyle dedi: “Hizmetinde olduğum, Her Şeye Egemen, yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, Yahuda Kralı Yehoşafat'a saygım olmasaydı, sana ne bakardım, ne de ilgilenirdim. **15** Şimdi bana lir çalan bir adam getirin.” Getirilen adam lir çalarken, RAB'bin gücü Elişa'nın üzerine indi. **16** Elişa şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Bu vadinin başından sonuna kadar hendekler kazın. **17** Ne rüzgar göreceksiniz, ne yağmur. Öyleyken vadi suyla dolup taşacak. Sizler, sürüleriniz ve öteki hayvanlarınız doyasıya içeceksiniz. **18** RAB için bunu yapmak kolaydır. O, Moavlılar'ı da sizin elinize teslim edecek. **19** Onların önemli surlu kentlerinin tümünü ele geçireceksiniz. Meyve ağaçlarının hepsini kesecek, su kaynaklarını kurutacak, verimli tarlalarına taş dolduracaksınız.’” **20** Ertesi sabah, sununun sunulduğu saatte, Edom yönünden akan sular her yeri doldurdu. **21** Moavlılar kralların kendilerine saldırmak üzere yola çıktıklarını duydular. Genç, yaşlı eli silah tutan herkes bir araya toplanıp

sınırda beklemeye başladı. **22** Ertesi sabah erkenden kalktılar. Güneş ışınlarının kızıllaştırdığı suyu kan sanarak, **23** "Kan bu!" diye haykırdılar, "Krallar kendi aralarında savaşıp birbirlerini öldürmüş olsalar gerek. Haydi, Moavlılar, yağmaya!" **24** Ama Moavlılar İsrail ordugahına vardıklarında, İsrailliler saldırıp onları püskürttü. Moavlılar kaçmaya başladı. İsrailliler peşlerine düşüp onları öldürdüler. **25** Kentlerini yıktılar. Her İsrailli verimli tarlalara taş attı. Bütün tarlalar taşla doldu. Su kaynaklarını kuruttular, meyve ağaçlarını kestiler. Yalnız Kîr-Hereset'in taşları yerinde kaldı. Sapancılar kenti kuşatıp saldırıya geçti. **26** Moav Kralı, savaşı kaybettiğini anlayınca, yanına yedi yüz kılıçlı adam aldı; Edom kuvvetlerini yarıp kaçmak istediyse de başaramadı. **27** Bunun üzerine tahtına geçecek en büyük oğlunu surların üzerine götürüp yakmalık sunu olarak sundu. İsrailliler bu olaydan doğan büyük öfke karşısında oradan ayrılıp ülkelerine döndüler.

4 Bir gün, peygamber topluluğundan bir adamın karısı gidip Elişa'ya şöyle yakardı: "Efendim, kocam öldü! Bildiğin gibi RAB'be tapınırdı. Şimdi bir alacaklısı geldi, iki oğlumu benden alıp köle olarak götürmek istiyor." **2** Elişa, "Senin için ne yapsam?" diye karşılık verdi, "Söyle bana, evinde neler var?" Kadın, "Azıcık zeytinyağı dışında, kulunun evinde hiçbir şey yok" dedi. **3** Elişa, "Bütün komşularına git, ne kadar boş kapları varsa iste" dedi, **4** "Sonra oğullarınla birlikte eve git. Kapıyı üzerinize kapayın ve bütün kapları yağla doldurun. Doldurduklarınızı bir kenara koyun." **5** Kadın oradan ayrılıp oğullarıyla birlikte evine gitti, kapıyı kapadı. Oğullarının getirdiği kapları doldurmaya başladı. **6** Bütün kaplar dolunca oğullarından birine, "Bana bir kap daha getir" dedi. Oğlu, "Başka kap kalmadı" diye karşılık verdi. O zaman zeytinyağının akışı durdu. **7** Kadın gidip durumu Tanrı

adamı Elişa'ya bildirdi. Elişa, “Git, zeytinyağını sat, borcunu öde” dedi, “Kalan parayla da oğullarınla birlikte yaşamını sürdür.” **8** Elişa bir gün Şunem'e gitti. Orada zengin bir kadın vardı. Elişa'yı yemeğe alıkoydu. O günden sonra Elişa ne zaman Şunem'e gitse, yemek için oraya uğradı. **9** Kadın kocasına, “Bize sık sık gelen bu adamın kutsal bir Tanrı adamı olduğunu anladım” dedi, **10** “Gel, damda onun için küçük bir oda yapalım; içine yatak, masa, sandalye, bir de kandil koyalım. Bize geldiğinde orada kalsın.” **11** Bir gün Elişa geldi, yukarı odaya çıkıp uzandı. **12** Uşağı Gehazi'ye, “Şunemli kadını çağır” dedi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince, **13** Elişa Gehazi'ye şöyle dedi: “Ona de ki, ‘Bizim için katlandığın bunca zahmetlere karşılık ne yapabilirim? Senin için kralla ya da ordu komutanıyla konuşayım mı?’” Kadın, “Ben halkımın arasında mutlu yaşıyorum” diye karşılık verdi. **14** Elişa, “Öyleyse ne yapabilirim?” diye sordu. Gehazi, “Kadının oğlu yok, kocası da yaşlı” diye yanıtladı. **15** Bunun üzerine Elişa, “Kadını çağır” dedi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelip kapının eşiğinde durdu. **16** Elişa, kadına, “Gelecek yıl bu zaman kucağında bir oğlun olacak” dedi. Kadın, “Olamaz, efendim!” diye karşılık verdi, “Sen ki bir Tanrı adamısın, lütfen kuluna yalan söyleme!” **17** Ama kadın gebe kaldı ve bir yıl sonra, Elişa'nın söylediği günlerde bir oğul doğurdu. **18** Çocuk büyüdü. Bir gün orakçıların başında bulunan babasının yanına gitti. **19** “Başım ağrıyor, başım!” diye bağırmaya başladı. Babası uşağına, “Onu annesine götür” dedi. **20** Uşak çocuğu alıp annesine götürdü. Çocuk öğlene kadar annesinin dizlerinde yattıktan sonra öldü. **21** Annesi onu yukarı çıkardı, Tanrı adamının yatağına yatırdı, sonra kapıyı kapayıp dışarıya çıktı. **22** Kocasını çağırıp şöyle dedi: “Lütfen bir eşekle birlikte uşaklarından birini bana

gönder. Tanrı adamının yanına gitmeliyim. Hemen dönerim." **23** Kocası, "Neden bugün gidiyorsun?" dedi, "Ne Yeni Ay, ne de Şabat bugün." Kadın, "Zarar yok" karşılığını verdi. **24** Eşeğe palan vurup uşağına, "Haydi yürü, ben sana söylemedikçe yavaşlama" dedi. **25** Karmel Dağı'na varıp Tanrı adamının yanına çıktı. Tanrı adamı, kadını uzaktan görünce, uşağı Gehazi'ye, "Bak, Şunemli kadın geliyor!" dedi, **26** "Haydi koş, onu karşıla, 'Nasılsın, kocanla oğlun nasıllar?' diye sor." Kadın Gehazi'ye, "Herkes iyi" dedi. **27** Kadın dağa çıkıp Tanrı adamının yanına varınca, onun ayaklarına sarıldı. Gehazi kadını uzaklaştırmak istediyse de Tanrı adamı, "Kadını rahat bırak!" dedi, "Çünkü acı çekiyor. RAB bunun nedenini benden gizledi, açıklamadı." **28** Kadın ona, "Efendim, ben senden çocuk istedim mi?" dedi, "Beni umutlandırma demedim mi?" **29** Elişa Gehazi'ye, "Hemen kemerini kuşan, değneğimi al, koş" dedi, "Biriyle karşılaşırsan selam verme, biri seni selamlarsa karşılık verme. Git, değneğimi çocuğun yüzüne tut." **30** Çocuğun annesi, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmayacağım" dedi. Sonra Gehazi'yle birlikte yola çıktı. **31** Gehazi önden gidip değneği çocuğun yüzüne tuttu, ama ne bir ses vardı, ne de bir yanıt. Bunun üzerine Gehazi geri dönüp Elişa'yı karşıladı ve ona, "Çocuk dirilmedi" diye haber verdi. **32** Elişa eve vardığında, çocuğu yatağında ölü buldu. **33** İçeri girdi, kapıyı kapayıp RAB'be yalvarmaya başladı. **34** Sonra ağzı çocuğun ağzının, gözleriyle elleri de çocuğun gözleriyle ellerinin üzerine gelecek biçimde yatağa, çocuğun üzerine kapandı. Çocuğun bedeni ısınmaya başladı. **35** Elişa kalkıp odanın içinde sağa sola gezindi, sonra yine dönüp çocuğun üzerine kapandı. Çocuk yedi kez aksırdı ve gözlerini açtı. **36** Elişa Gehazi'ye, "Şunemli kadını çağır" diye

seslendi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince, Elişa, “Al oğlunu” dedi. **37** Kadın Elişa'nın ayaklarına kapandı, yerlere kadar eğildi, sonra çocuğunu alıp gitti. **38** Elişa Gilgal'a döndü. Ülkede kıtlık vardı. Elişa bir peygamber topluluğuyla otururken uşağına, “Büyük tencereyi ateşe koy, peygamberlere çorba pişir” dedi. **39** Biri ot toplamak için tarlaya gitti ve yabanıl bir bitki buldu. Bitkiden bir etek dolusu yaban kabağı topladı, getirip tencereye doğradı. Bunların ne olduğunu kimse bilmiyordu. **40** Çorba yenmek üzere boşaltıldı. Ama adamlar çorbayı tadar tatmaz, “Ey Tanrı adamı, zehirli bu!” diye bağırdılar ve yiyemediler. **41** Elişa, “Biraz un getirin” dedi. Unu tencereye atıp, “Koy önlerine, yesinler” dedi. Tencerede zararlı bir şey kalmadı. **42** Baal-Şalişa'dan bir adam geldi. Tanrı adamına o yıl ilk biçilen arpadan yapılmış yirmi ekmekle taze buğday başağı getirdi. Elişa uşağına, “Bunları halka dağıt, yesinler” dedi. **43** Uşak, “Nasıl olur, bu yüz kişinin önüne konur mu?” diye sordu. Elişa, “Halka dağıt, yesinler” diye karşılık verdi, “Çünkü RAB diyor ki, ‘Yiyecekler, birazı da artacak.’” **44** Bunun üzerine uşak yiyecekleri halkın önüne koydu. RAB'bin sözü uyarınca halk yedi, birazı da arttı.

5 Aram Kralı'nın ordu komutanı Naaman efendisinin gözünde saygın, değerli bir adamdı. Çünkü RAB onun aracılığıyla Aramlılar'ı zafere ulaştırmıştı. Naaman yiğit bir askerdi, ama bir deri hastalığına yakalanmıştı. **2** Aramlılar düzenledikleri akınlar sırasında İsrail'den küçük bir kızı tutsak almışlardı. Bu kız Naaman'ın karısının hizmetine verilmişti. **3** Bir gün hanımına, “Keşke efendim Samiriye'deki peygamberin yanına gitse! Peygamber onu deri hastalığından kurtarırdı” dedi. **4** Naaman gidip İsrailli kızın söylediklerini efendisi krala anlattı. **5** Aram Kralı şöyle karşılık verdi: “Kalk git, seninle İsrail Kralı'na

bir mektup göndereceğim.” Naaman yanına on talant gümüş, altı bin şekel altın ve on takım giysi alıp gitti. **6** Mektubu İsrail Kralı'na verdi. Mektupta şunlar yazılıydı: “Bu mektupla birlikte sana kulum Naaman'ı gönderiyorum. Onu deri hastalığından kurtarmanı dilerim.” **7** İsrail Kralı mektubu okuyunca giysilerini yırtıp şöyle haykırdı: “Ben Tanrı mıyım, can alıp can vereyim? Nasıl bana bir adam gönderip onu deri hastalığından kurtar der? Görüyor musunuz, açıkça benimle kavga çıkarmaya çalışıyor!” **8** İsrail Kralı'nın giysilerini yırttığını duyan Tanrı adamı Elişa ona şu haberi gönderdi: “Neden giysilerini yırttın? Adam bana gelsin, İsrail'de bir peygamber olduğunu anlasın!” **9** Böylece Naaman atları ve savaş arabalarıyla birlikte gidip Elişa'nın evinin kapısı önünde durdu. **10** Elişa ona şu haberi gönderdi: “Git, Şeria Irmağı'nda yedi kez yıkan. Tenin eski halini alacak, tertemiz olacaksın.” **11** Gelgelelim Naaman oradan öfkeyle ayrıldı. “Sandım ki dışarı çıkıp yanıma gelecek, Tanrısı RAB'bi adıyla çağırarak eliyle hastalıklı derime dokunup beni iyileştirecek” dedi, **12** “Şam'ın Avana ve Farpar ırmakları İsrail'in bütün ırmaklarından daha iyi değil mi? Oralarda yıkanıp paklanamaz mıydım sanki?” Sonra öfkeyle dönüp gitti. **13** Naaman'ın görevlileri yanına varıp, “Efendim, peygamber senden daha zor bir şey istemiş olsaydı, yapmaz mıydın?” dediler, “Oysa o sana sadece, ‘Yıkan, temizlen’ diyor.” **14** Bunun üzerine Naaman Tanrı adamının sözü uyarınca gidip Şeria Irmağı'nda yedi kez suya daldı. Teni eski haline döndü, bebek teni gibi tertemiz oldu. **15** Naaman adamlarıyla birlikte Tanrı adamının yanına döndü. Onun önünde durup şöyle dedi: “Şimdi anladım ki, İsrail dışında dünyanın hiçbir yerinde Tanrı yoktur. Lütfen, bu kulunun armağanını kabul et.” **16** Elişa, “Hizmetinde olduğum yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim ki, hiçbir

şey alamam” diye karşılık verdi. Naaman direttiyse de, Elişa almak istemedi. **17** Bunun üzerine Naaman, “Madem armağan istemiyorsun, öyleyse buradan iki katır yükü toprak almama izin ver” dedi, “Çünkü bu kulun artık RAB'bin dışında başka ilahlara yakmalık sunu ve kurban sunmayacaktır. **18** Ama RAB kulunu bir konuda bağışlasın. Efendim tapınmak için Rimmon Tapınağı'na girip kendisine eşlik etmemi isteyince, tapınakta onunla birlikte yere kapandığımda RAB bu kulunu bağışlasın.” **19** Elişa ona, “Esenlikle git” dedi. Naaman oradan ayrılıp biraz uzaklaşınca, **20** Tanrı adamı Elişa'nın uşağı Gehazi, “Efendim, Aramlı Naaman'a çok yumuşak davrandı; getirdiği armağanları kabul etmedi” dedi, “Yaşayan RAB'bin hakkı için, peşinden koşup ondan bir şey alacağım.” **21** Böylece Gehazi Naaman'ın peşine düştü. Naaman ardından birinin koştuğunu görünce, arabasından inip onu karşıladı ve, “Ne oldu?” diye sordu. **22** Gehazi, “Bir şey yok” dedi, “Yalnız efendimin bir ricası var. Biraz önce Efrayim'in dağlık bölgesinden iki genç peygamber geldi. Efendim onlara bir talant gümüşle iki takım giysi vermen için beni gönderdi.” **23** Naaman, “Lütfen iki talant al!” dedi ve ısrarla iki talant gümüşü iki torbaya koyup bağladı. Ayrıca iki uşağına da birer takım giysi verdi. Uşaklar Gehazi'nin önüsıra bunları taşıdılar. **24** Tepeye varınca Gehazi eşyaları ellerinden alıp eve koydu, adamları da geri gönderdi. **25** Sonra gidip efendisi Elişa'nın huzuruna çıktı. Elişa, “Neredeydin, Gehazi?” diye sordu. Gehazi, “Kulun hiçbir yere gitmedi” diye karşılık verdi. **26** Bunun üzerine Elişa, “O adam arabasından inip seni karşılarken ruhum seninle değil miydi?” diye sordu, “Şimdi gümüş ya da giysi, zeytinlik, bağ, koyun, sığır, erkek ve kadın köle almanın zamanı mı? **27** Bu yüzden Naaman'ın deri hastalığı sonsuza dek senin ve soyunun

üzerinde kalacak.” Böylece Gehazi Elişa'nın huzurundan kar gibi beyaz bir deri hastalığıyla ayrıldı.

6 Bir gün peygamber topluluğu Elişa'ya, “Bak, yaşadığımız yer bize küçük geliyor” dedi, **2** “Lütfen izin ver, Şeria Irmağı kıyısına gidelim, ağaç kesip kendimize ev yapalım.” Elişa, “Gidin” dedi. **3** Peygamberlerden biri, “Lütfen kullarınla birlikte sen de gel” dedi. Elişa, “Olur, gelirim” diye karşılık verdi **4** ve onlarla birlikte gitti. Şeria Irmağı kıyısına varınca ağaç kesmeye başladılar. **5** Biri ağaç keserken balta demirini suya düşürdü. “Eyvah, efendim! Onu ödünç almıştım” diye bağırdı. **6** Tanrı adamı, “Nereye düştü?” diye sordu. Adam ona demirin düştüğü yeri gösterdi. Elişa bir dal kesip oraya atınca, balta demiri su yüzüne çıktı. **7** Elişa, “Al onu!” dedi. Adam elini uzatıp balta demirini aldı. **8** Aram Kralı İsrail'le savaş halindeydi. Görevlilerine danıştıktan sonra, “Ordugahımı kuracak bir yer seçtim” dedi. **9** Tanrı adamı Elişa, İsrail Kralı'na şu haberi gönderdi: “Sakın oradan geçmeyin, çünkü Aramlılar oraya doğru iniyorlar.” **10** İsrail Kralı adam gönderip oradaki durumu denetledi. Böylece Tanrı adamı İsrail Kralı'nı birkaç kez uyardı. Kral da önlem aldı. **11** Bu durum Aram Kralı'nı çok öfkelendirdi. Görevlilerini çağırıp, “İçinizden hanginizin İsrail Kralı'ndan yana olduğunu söylemeyecek misiniz?” dedi. **12** Görevlilerden biri, “Hiçbirimiz, efendimiz kral” diye karşılık verdi, “Yalnız İsrail'de yaşayan Peygamber Elişa senin yatak odanda söylediklerini bile İsrail Kralı'na bildiriyor.” **13** Aram Kralı şöyle buyurdu: “Gidip onun nerede olduğunu öğrenin. Adam gönderip onu yakalayacağım.” Elişa'nın Dotan'da olduğu bildirilince, **14** kral oraya atlılar, savaş arabaları ve büyük bir kuvvet gönderdi. Geceleyin varıp kenti kuşattılar. **15** Tanrı adamının uşağı erkenden kalktı. Dışarıya çıkınca kentin askerler,

atlılar ve savaş arabalarınca kuşatıldığını gördü. Dönüp Elişa'ya, “Eyvah, efendim, ne yapacağız?” diye sordu. **16** Elişa, “Korkma, çünkü bizim yandaşlarımız onlarınkinden daha çok” diye karşılık verdi. **17** Sonra şöyle dua etti: “Ya RAB, lütfen onun gözlerini aç, görsün!” RAB uşağın gözlerini açtı. Uşak Elişa'nın çevresindeki dağların atlılarla, ateşten savaş arabalarıyla dolu olduğunu gördü. **18** Aramlılar kendisine doğru ilerleyince Elişa RAB'be şöyle yalvardı: “Ya RAB, lütfen bu halkı kör et.” RAB Elişa'nın yalvarışını duydu ve onları kör etti. **19** Bunun üzerine Elişa onlara, “Yanlış yoldasınız” dedi, “Aradığınız kent bu değil. Beni izleyin, sizi aradığınız adama götüreyim.” Sonra onları Samiriye'ye götürdü. **20** Samiriye'ye girdiklerinde Elişa şöyle dua etti: “Ya RAB, bu adamların gözlerini aç, görsünler.” RAB gözlerini açınca adamlar Samiriye'nin ortasında olduklarını anladılar. **21** İsrail Kralı adamları görünce Elişa'ya, “Onları öldüreyim mi? Öldüreyim mi, baba?” dedi. **22** Elişa, “Hayır, öldürme” diye karşılık verdi, “Kendi kılıç ve yayınla tutsak aldığın insanları nasıl öldürürsün. Önlerine yiyecek içecek bir şeyler koy, yiyip içtikten sonra izin ver, krallarına dönsünler.” **23** Bunun üzerine İsrail Kralı adamlara büyük bir şölen verdi, yedirip içirdikten sonra da onları krallarına gönderdi. Aramlı akıncılar bir daha İsrail topraklarına ayak basmadılar. **24** Bir süre sonra, Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu toplayıp İsrail'e girdi ve Samiriye'yi kuşattı. **25** Samiriye'de büyük bir kıtlık oldu. Kuşatma sonunda bir eşek kellesinin fiyatı seksen şekel gümüşe, dörtte bir kav güvercin gübresinin fiyatı ise beş şekel gümüşe çıktı. **26** İsrail Kralı surların üzerinde yürürken, bir kadın, “Efendim kral, bana yardım et!” diye seslendi. **27** Kral, “RAB sana yardım etmiyorsa, ben nasıl yardım edebilirim ki?” diye karşılık verdi, “Buğday mı, yoksa

şarap mı istersin? **28** Derdin ne?" Kadın şöyle yanıtladı: "Geçen gün şu kadın bana dedi ki, 'Oğlunu ver, bugün yiyelim, yarın da benim oğlumu yeriz.' **29** Böylece oğlumu pişirip yedik. Ertesi gün ona, 'Oğlunu ver de yiyelim' dedim. Ama o, oğlunu gizledi." **30** Kadının bu sözlerini duyan kral giysilerini yırttı. Surların üzerinde yürürken, halk onun giysilerinin altına çul giydiğini gördü. **31** Kral, "Eğer bugün Şafat oğlu Elişa'nın başı yerinde kalırsa, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" dedi. **32** Elişa o sırada halkın ileri gelenleriyle birlikte evinde oturuyordu. Kral önden bir haberci gönderdi. Ama daha haberci gelmeden, Elişa ileri gelenlere, "Görüyor musunuz caniyi?" dedi, "Kalkmış, başımı kestirmek için adam gönderiyor! Haberci geldiğinde kapıyı kapayın, onu içeri almayın. Çünkü ardından efendisi kral da gelecek." **33** Elişa konuşmasını bitirmeden, haberci yanına geldi ve, "Bu felaket RAB'dendir" dedi, "Neden hâlâ RAB'bi bekleyeyim?"

7 Elişa, "RAB'bin sözüne kulak verin!" dedi, "RAB diyor ki, 'Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısı'nda bir sea ince un da, iki sea arpa da birer şekele satılacak.'" **2** Kralın özel yardımcısı olan komutan, Tanrı adamına, "RAB göklerin kapaklarını açsa bile olacak şey değil bu!" dedi. Elişa, "Sen her şeyi gözlerinle göreceksin, ama onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!" diye karşılık verdi. **3** Kent kapısının girişinde deri hastalığına yakalanmış dört adam vardı. Birbirlerine, "Ne diye ölene dek burada kalalım?" diyorlardı, **4** "Kente girelim desek, orada kıtlık var, ölürüz; burada kalsak da öleceğiz. Bari gidip Aram ordugahına teslim olalım. Canımızı bağışlarlarsa yaşarız, öldürürlerse de öldürsünler." **5** Akşam karanlığında kalkıp Aram ordugahına doğru gittiler. Ordugaha yaklaştıklarında, orada kimseyi göremediler. **6** Çünkü

Rab Aram ordugahında savaş arabalarıyla, atlarıyla yaklaşan büyük bir ordunun çıkardığı seslerin duyulmasını sağlamıştı. Aramlılar da birbirlerine, “Bakın, İsrail Kralı bize saldırmak için Hitit ve Mısır krallarını kiralamış!” demişlerdi. **7** Böylece, gün batarken çadırlarını, atlarını, eşeklerini bırakıp kaçmışlar, canlarını kurtarmak için ordugahı olduğu gibi bırakmışlardı. **8** Deri hastalığına yakalanmış adamlar ordugaha varıp çadırların birine girdiler. Yiyip içtikten sonra oradaki altın, gümüş ve giysileri götürüp gizlediler. Sonra dönüp başka bir çadıra girdiler, orada bulduklarını da götürüp gizlediler. **9** Ardından birbirlerine, “Yaptığımız doğru değil” dediler, “Bugün müjde günü. Oysa biz susuyoruz. Gün doğuncaya kadar beklersek, cezaya çarptırılacağımız kesin. Haydi saraya gidip durumu bildirelim.” **10** Böylece gidip kent kapısındaki nöbetçilere seslendiler. “Aram ordugahına gittik” dediler, “Hiç kimseyi göremedik; ne de bir insan sesi duyduk. Yalnızca bağlı atlar, eşekler vardı. Çadırları da olduğu gibi bırakıp gitmişler.” **11** Kapı nöbetçileri haberi duyurdu. Haber kralın sarayına ulaştırıldı. **12** Kral gece kalkıp görevlilerine, “Aramlılar'ın ne tasarladığını size söyleyeyim” dedi, “Aç kaldığımızı biliyorlar. Onun için ordugahlarını bırakıp kırda gizlenmişler. Kentin dışına çıktığımızda, bizi canlı yakalayıp kenti ele geçirmeyi düşünüyorlar.” **13** Görevlilerden biri, “Kentte kalan beş atla birkaç adam gönderelim, o zaman durumu anlarız” dedi, “Nasıl olsa gidecek olanlar da burada, kentte kalan nice İsrailli gibi ölüme mahkûm!” **14** Adamlar yanlarına iki atlı araba aldılar. Kral, “Gidin, ne olduğunu öğrenin” diyerek onları Aram ordusunun ardından gönderdi. **15** Adamlar Şeria Irmağı'na kadar Aram ordusunu izlediler. Yol baştan sona kadar Aramlılar'ın kaçarken attıkları giysi ve eşyalarla doluydu. Haberciler dönüp

krala durumu bildirdiler. **16** Bunun üzerine halk kentten çıkıp Aram ordugahını yağmaladı. RAB'bin dediği gibi, bir sea ince unun da, iki sea arpanın da fiyatı bir şekele düştü. **17** Kral özel yardımcısı olan komutanı kentin kapısında bırakmıştı. Halk onu kapının ağzında çiğneyerek öldürdü. Kral Elişa'nın evine gittiğinde, Tanrı adamı ona olacakları önceden bildirmişti. **18** Her şey Tanrı adamının krala dediği gibi oldu. "Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısı'nda bir sea ince un da, iki sea arpa da birer şekele satılacak" demişti. **19** Komutan da Tanrı adamına şöyle karşılık vermişti: "RAB göklerin kapaklarını açsa bile, olacak şey değil bu!" Elişa, "Sen her şeyi gözlerinle görecek, ama onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!" demişti. **20** Tam dediği gibi oldu. Komutan kentin kapısında halk tarafından çiğnenerek öldü.

8 Elişa, oğlunu diriltmiş olduğu Şunemli kadına şöyle demişti: "Kalk, ailenle birlikte buradan git, geçici olarak kalabileceğin bir yer bul. Çünkü RAB ülkeye yedi yıl sürecek bir kıtlık göndermeye karar verdi." **2** Kadın Tanrı adamının öğüdüne uyarak ailesiyle birlikte kalkıp Filist ülkesine gitti ve orada yedi yıl kaldı. **3** Yedi yıl sonra Filist'ten döndü. Evini, tarlasını geri almak için kraldan yardım istemeye gitti. **4** O sırada kral Tanrı adamının uşağı Gehazi'yle konuşuyor, "Bana Elişa'nın yaptığı bütün mucizeleri anlat" diyordu. **5** İşte Gehazi tam Elişa'nın ölüyü nasıl dirilttiğini krala anlatırken, oğlu diriltilen kadın eviyle tarlasını geri almak için kraldan yardım istemeye geldi. Gehazi krala, "Efendim kral, sözünü ettiğim kadın budur. Yanındaki oğlu da Elişa'nın dirilttiği çocuktur" dedi. **6** Kral kadına sorunca kadın her şeyi anlattı. Bunun üzerine kral bir görevli çağırtıp şu buyruğu verdi: "Bu kadına her şeyini, ülkeden ayrıldığı günden bugüne kadar biriken bütün geliriyle birlikte tarlasını geri verin." **7** Aram Kralı Ben-

Hadat hastalandığı sırada Elişa Şam'a gitti. Tanrı adamının Şam'a geldiği krala bildirildi. **8** Kral, Hazael'e, “Bir armağan al, Tanrı adamını karşılamaya git” dedi, “Onun aracılığıyla RAB'be danış, bu hastalıktan kurtulup kurtulamayacağımı sor.” **9** Hazael, Şam'ın en iyi mallarından oluşan kırk deve yükü armağanı yanına alarak, Tanrı adamını karşılamaya gitti. Elişa'nın önünde durup şöyle dedi: “Kulun Aram Kralı Ben-Hadat, hastalığından kurtulup kurtulamayacağını sormam için beni gönderdi.” **10** Elişa, “Git ona, ‘Kesinlikle iyileşeceksin’ de; ama RAB bana onun kesinlikle öleceğini açıkladı” diye karşılık verdi. **11** Tanrı adamı, Hazael'i utandırıncaya kadar dik dik yüzüne baktı. Ardından ağlamaya başladı. **12** Hazael, “Efendim, niçin ağlıyorsun?” diye sordu. Elişa, “Senin İsrail halkına yapacağın kötülükleri biliyorum” diye yanıtladı, “Kalelerini ateşe verecek, gençlerini kılıçtan geçirecek, çocuklarını yere çalıp öldürecek, gebe kadınlarının karınlarını deşeceksin.” **13** Hazael, “Bir köpekten farksız olan bu kulun, bütün bu işleri nasıl yapabilir?” dedi. Elişa, “RAB bana senin Aram Kralı olacağını gösterdi” diye yanıtladı. **14** Bunun üzerine Hazael Elişa'dan ayrılıp efendisi Ben-Hadat'ın yanına döndü. Ben-Hadat ona, “Elişa sana ne söyledi?” diye sordu. Hazael, “Kesinlikle iyileşeceğini söyledi” diye yanıtladı. **15** Gelgelelim ertesi gün Hazael ıslattığı bir örtüyü kralın yüzüne kapatıp onu boğdu. Böylece kral öldü, yerine Hazael geçti. **16** İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın krallığının beşinci yılında, Yehoşafat'ın Yahuda Kralı olduğu sırada, Yehoşafat'ın oğlu Yehoram Yahuda'yı yönetmeye başladı. **17** Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekiz yıl krallık yaptı. **18** Karısı Ahav'ın kızı olduğu için, o da Ahav'ın ailesi gibi İsrail krallarının yolunu izledi ve RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **19** Ama RAB kulu Davut'un hatırı

için Yahuda'yı yok etmek istemedi. Çünkü Davut'a ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti. **20** Yehoram'ın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılar'a karşı ayaklanarak kendi krallıklarını kurdular. **21** Yehoram bütün savaş arabalarıyla Sair'e gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı. Askerleri de kaçarak evlerine döndü. **22** O sırada Livna Kenti ayaklandı. Edomlular'ın Yahuda'ya karşı başkaldırması bugün de sürüyor. **23** Yehoram'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **24** Yehoram ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahazya kral oldu. **25** İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın krallığının on ikinci yılında Yehoram oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu. **26** Ahazya yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de bir yıl krallık yaptı. Annesi İsrail Kralı Omri'nin torunu Atalya'ydı. **27** Ahazya evlilik yoluyla Ahav'a akraba olduğu için Ahav ailesinin yolunu izledi ve onlar gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **28** Ahazya, Aram Kralı Hazael'le savaşmak üzere Ahav oğlu Yoram'la birlikte Ramot-Gilat'a gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladılar. **29** Kral Yoram Ramot-Gilat'ta Aram Kralı Hazael'le savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için Yizreel'e gitti.

9 Peygamber Elişa, peygamberler topluluğundan bir adam çağırıp, "Kemerini kuşan, bu yağ kabını alıp Ramot-Gilat'a git" dedi, **2** "Oraya varınca Nimşi oğlu, Yehoşafat oğlu Yehu'yu ara. Onu kardeşlerinin arasından alıp başka bir odaya götür. **3** Zeytinyağını başına dök ve ona RAB şöyle diyor de: 'Seni İsrail Kralı olarak meshettim.' Sonra kapıyı aç ve koş, oyalanma!"

4 Böylece peygamberin uşağı Ramot-Gilat'a gitti. **5** Oraya
vardığında ordu komutanlarının bir arada oturduklarını gördü.
“Komutanım, sana bir haberim var” dedi. Yehu, “Hangimize
söylüyorsun?” diye sordu. Uşak, “Sana, efendim” diye yanıtladı.
6 Yehu kalkıp eve girdi. Uşak yağı Yehu'nun başına döküp
ona şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Seni halkım
İsrail'in kralı olarak meshettim. **7** Efendin Ahav'ın ailesini
öldüreceksin. Bana hizmet eden peygamberlerin ve bütün
kullarımın dökülen kanının öcünü İzebel'den alacağım. **8** Ahav'ın
bütün soyu ortadan kalkacak. İsrail'de genç yaşlı Ahav'ın
soyundan gelen bütün erkeklerin kökünü kurutacağım. **9** Nevat
oğlu Yarovam'la Ahiya oğlu Baaşa'nın ailelerine ne yaptımsa,
Ahav'ın ailesine de aynısını yapacağım. **10** Yizreel topraklarında
İzebel'in ölüsünü köpekler yiyecek ve onu gömen olmayacak.’”
Uşak bunları söyledikten sonra kapıyı açıp kaçtı. **11** Yehu
komutan arkadaşlarının yanına döndü. İçlerinden biri, “Her
şey yolunda mı? O delinin seninle ne işi vardı?” diye sordu.
Yehu, “Onu tanıyorsunuz, neler saçmaladığını bilirsiniz” diye
karşılık verdi. **12** “Hayır, bilmiyoruz, ne söyledi? Anlat bize!”
dediler. Yehu şöyle yanıtladı: “Bana RAB şöyle diyor dedi:
‘Seni İsrail Kralı olarak meshettim.’” **13** Bunun üzerine hepsi
hemen cüppelerini çıkarıp merdivenin başında duran Yehu'nun
ayaklarına serdi. Boru çalarak, “Yehu kraldır!” diye bağırdılar.
14 Nimşi oğlu Yehoşafat oğlu Yehu Yoram'a karşı bir düzen
kurdu. O sıralarda Yoram ile İsrail halkı Aram Kralı Hazael'e
karşı Ramot-Gilat'ı savunuyordu. **15** Ancak Kral Yoram, Aram
Kralı Hazael'le savaşırken Aramlılar onu yaralamıştı. Yoram da
yaraların iyileşmesi için Yizreel'e dönmüştü. Yehu arkadaşlarına,
“Eğer siz de benimle aynı görüşteyseniz, hiç kimsenin kentten

kaçmasına ve gidip durumu Yizreel'e bildirmesine izin vermeyin” dedi. **16** Yehu savaş arabasına binip Yizreel'e gitti. Çünkü Yoram orada hasta yatıyordu. Yahuda Kralı Ahazya da Yoram'ı görmek için oraya gitmişti. **17** Yizreel'de kulede nöbet tutan gözcü, Yehu'nun ordusuyla yaklaştığını görünce, “Bir kalabalık görüyorum!” diye bağırdı. Yoram, “Bir atlı gönder, onu karşılasın, barış için gelip gelmediğini sorsun” dedi. **18** Atlı Yehu'yu karşılamaya gitti ve ona, “Kralımız, ‘Barış için mi geldin?’ diye soruyor” dedi. Yehu, “Barıştan sana ne! Sen beni izle” diye karşılık verdi. Gözcü durumu krala bildirdi: “Ulak onlara vardı, ama geri dönmedi.” **19** Bu kez ikinci bir atlı gönderildi. Atlı onlara varıp, “Kralımız, ‘Barış için mi geldin?’ diye soruyor” dedi. Yehu, “Barıştan sana ne! Sen beni izle” diye karşılık verdi. **20** Gözcü durumu krala bildirdi: “Ulak onlara vardı, ama geri dönmedi. Komutanları savaş arabasını Nimşi oğlu Yehu gibi delicesine sürüyor.” **21** Kral Yoram, “Arabamı hazırlayın!” diye buyruk verdi. Arabası hazırlandı. İsrail Kralı Yoram ile Yahuda Kralı Ahazya arabalarına binip Yehu'yu karşılamaya gittiler. Yizreelli Navot'un topraklarında onunla karşılaştılar. **22** Yoram Yehu'yu görünce, “Barış için mi geldin?” diye sordu. Yehu, “Annen İzebel'in yaptığı bunca putperestlik ve büyücülük sürüp giderken barıştan söz edilir mi?” diye karşılık verdi. **23** Yoram, “Hainlik bu, Ahazya!” diye bağırdı ve arabasının dizginlerini çevirip kaçtı. **24** Yehu var gücüyle yayını çekip Yoram'ı sırtından vurdu. Ok Yoram'ın kalbini delip geçti. Yoram arabasının içine yığılıp kaldı. **25** Yehu yardımcısı Bidkar'a, “Onun cesedini al, Yizreelli Navot'un toprağına at” dedi, “Anımsa, senle ben birlikte Yoram'ın babası Ahav'ın ardından savaş arabasıyla giderken, RAB Ahav'a, **26** ‘Dün Navot'la oğullarının kanını gördüm. Seni

de bu topraklarda cezalandıracağım' demişti. Şimdi RAB'bin sözü uyarınca, Yoram'ın cesedini al, Navot'un toprağına at!"
27 Yahuda Kralı Ahazya olanları görünce Beythaggan'a doğru kaçmaya başladı. Yehu ardına takılıp, "Onu da öldürün!" diye bağırdı. Ahazya'yı Yivleam yakınlarında, Gur yolunda, arabasının içinde vurdular. Yaralı olarak Megiddo'ya kadar kaçıp orada öldü. **28** Adamları Ahazya'nın cesedini bir savaş arabasına koyup Yeruşalim'e götürdüler. Onu Davut Kenti'nde atalarının yanına, kendi mezarına gömdüler. **29** Ahazya Ahav oğlu Yoram'ın krallığının on birinci yılında Yahuda Kralı olmuştu. **30** Sonra Yehu Yizreel'e gitti. İzebel bunu duyunca, gözlerine sürme çekti, saçlarını tarayıp pencereden dışarıyı gözlemeye başladı. **31** Yehu kentin kapısından içeri girince, İzebel, "Ey efendisini öldüren Zimri, barış için mi geldin?" diye seslendi. **32** Yehu pencereye doğru bakıp, "Kim benden yana?" diye bağırdı. İki üç görevli yukarıdan ona baktı. **33** Yehu, "Atın onu aşağı!" dedi. Görevliler İzebel'i aşağıya attılar. Kanı surların ve bedenini çiğneyen atların üzerine sıçradı. **34** Yehu içeri girip yedi, içti. Sonra, "O lanet olası kadını alıp gömün, ne de olsa bir kral kızıdır" dedi. **35** Ama İzebel'i gömmeye giden adamlar başından, ayaklarından, ellerinden başka bir şey bulamadılar. **36** Geri dönüp durumu Yehu'ya bildirdiler. Yehu onlara şöyle dedi: "Kulu Tişbeli İlyas aracılığıyla konuşan RAB'bin sözü yerine geldi. RAB, 'Yizreel topraklarında İzebel'in ölüsünü köpekler yiyecek' demişti. **37** 'İzebel'in leşi Yizreel topraklarına gübre olacak ve kimse, bu İzebel'dir, diyemeyecek.'"

10 Ahav'ın Samiriye'de yetmiş oğlu vardı. Yehu mektuplar yazıp Samiriye'ye gönderdi. Yizreel'in yöneticilerine, ileri gelenlere ve Ahav'ın çocuklarını koruyanlara yazdığı mektuplarda

Yehu şöyle diyordu: **2** “Efendinizin oğulları sizinle birliktedir. Savaş arabalarınız, atlarınız, silahlarınız var. Surlu bir kentte yaşıyorsunuz. Bu mektup size ulaşır ulaşmaz, **3** efendinizin oğullarından en iyi ve en uygun olanı seçip babasının tahtına oturtun. Ve efendinizin ailesini korumak için savaşın.” **4** Ama onlar dehşete düştüler. “İki kral Yehu'yla başa çıkamadı, biz nasıl çıkarız?” dediler. **5** Saray sorumlusu, kent valisi, ileri gelenler ve Ahav'ın çocuklarını koruyanlar Yehu'ya şu haberi gönderdi: “Biz senin kullarınız, söyleyeceğin her şeyi yapmaya hazırız. Kimseyi kral yapmaya niyetimiz yok. Kendin için en iyi olan neyse onu yap.” **6** Yehu onlara ikinci bir mektup yazdı: “Eğer siz benden yana ve bana bağlıysanız, efendinizin oğullarının başını kesip yarın bu saatlerde Yizreel'e, bana getirin.” Kral Ahav'ın yetmiş oğlu, onları yetiştirmekle görevli kent ileri gelenlerinin koruması altındaydı. **7** Yehu'nun mektubu kent ileri gelenlerine ulaşınca, Ahav'ın yetmiş oğlunu öldürüp başlarını küfelere koydular ve Yizreel'e, Yehu'ya gönderdiler. **8** Ulak gelip Yehu'ya, “Kral oğullarının başlarını getirdiler” diye haber verdi. Yehu, “Onları iki yığın halinde kent kapısının girişine bırakın, sabaha kadar orada kalsınlar” dedi. **9** Ertesi sabah Yehu halkın önüne çıkıp şöyle dedi: “Efendime düzen kurup onu öldüren benim, sizin suçunuz yok. Ama bunları kim öldürdü? **10** Bu olay gösteriyor ki, RAB'bin Ahav'ın ailesine ilişkin söylediği hiçbir söz boşa çıkmayacaktır. RAB, kulu İlyas aracılığıyla verdiği sözü yerine getirdi.” **11** Sonra Yizreel'de Ahav'ın öteki akrabalarının hepsini, bütün yüksek görevlilerini, yakın arkadaşlarını ve kâhinlerini öldürdü. Sağ kalan olmadı. **12** Yehu Yizreel'den ayrılıp Samiriye'ye doğru yola çıktı. Yolda çobanların Beyteket adını verdiği yerde, **13** Yahuda Kralı Ahazya'nın akrabalarıyla karşılaştı. Onlara, “Siz kimsiniz?”

diye sordu. “Biz Ahazya'nın akrabalarıyız” diye karşılık verdiler, “Kralın ve ana kraliçe İzebel'in çocuklarına saygılarımızı sunmaya gidiyoruz.” **14** Yehu adamlarına, “Bunları diri yakalayın!” diye buyruk verdi. Onları diri yakalayıp Beyteket Kuyusu yakınında kılıçtan geçirdiler. Öldürülenler kırk iki kişiydi. Sağ kalan olmadı. **15** Yehu oradan ayrıldı. Yolda kendisine doğru gelen Rekav oğlu Yehonadav'la karşılaştı. Ona selam vererek, “Ben sana karşı iyi duygular besliyorum, sen de aynı duygulara sahip misin?” diye sordu. Yehonadav, “Evet” diye yanıtladı. Yehu, “Öyleyse elini ver” dedi. Yehonadav elini uzattı. Yehu onu arabasına alarak, **16** “Benimle gel ve RAB için nasıl çaba harcadığımı gör” dedi. Sonra onu arabasıyla Samiriye'ye götürdü. **17** Samiriye'ye varınca Yehu RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Ahav'ın orada kalan akrabalarının hepsini öldürdü. **18** Yehu, bütün halkı toplayarak, “Ahav Baal'a az kulluk etti, ben daha çok edeceğim” dedi, **19** “Baal'ın bütün peygamberlerini, kâhinlerini, ona tapan herkesi çağırın. Hiçbiri gelmemezlik etmesin. Çünkü Baal'a büyük bir kurban sunacağım. Kim gelmezse öldürülecek.” Gerçekte Yehu Baal'a tapanları yok etmek için bir düzen kurmaktaydı. **20** Yehu, “Baal'ın onuruna bir toplantı yapılacağını duyurun” dedi. Duyuru yapıldı. **21** Yehu bütün İsrail'e haber saldı. Baal'a tapanların hepsi geldi, gelmeyen kalmadı. Baal'ın tapınağı hıncahınç doldu. **22** Yehu, kutsal giysiler görevlisine, “Baal'a tapanların hepsine giysi çıkar” diye buyruk verdi. Görevli herkese giysi getirdi. **23** O zaman Yehu Rekav oğlu Yehonadav'la birlikte Baal'ın tapınağına girdi. İçerdekilere, “Çevrenize iyi bakın” dedi, “Aranızda RAB'be tapanlardan kimse olmasın, sadece Baal'a tapanlar olsun.” **24** Ardından Yehu'yla Yehonadav kurban ve yakmalık sunu sunmak üzere içeri girdiler. Yehu tapınağın

çevresine seksen kişi yerleştirmiş ve onlara şu buyruğu vermişti: “Elinize teslim ettiğim bu adamlardan biri kaçarsa, bunu canınızla ödersiniz!” **25** Yakmalık sununun sunulması biter bitmez, Yehu muhafızlarla komutanlara, “İçeriye girin, hepsini öldürün, hiçbiri kaçmasın!” diye buyruk verdi. Muhafızlarla komutanlar hepsini kılıçtan geçirip ölülerini dışarı attılar. Sonra Baal'ın tapınağının iç bölümüne girdiler. **26** Baal'ın tapınağındaki dikili taşları çıkarıp yaktılar. **27** Baal'ın dikili taşını ve tapınağını ortadan kaldırdılar. Halk orayı helaya çevirdi. Orası bugüne kadar da öyle kaldı. **28** Böylece Yehu İsrail'de Baal'a tapmaya son verdi. **29** Ne var ki, Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan –Beytel ve Dan'daki altın buzağılara tapmaktan– vazgeçmedi. **30** RAB Yehu'ya, “Gözümde doğru olanı yaparak başarılı oldun” dedi, “Ahav'ın ailesine istediğim her şeyi yaptın. Bunun için senin soyun dört kuşak İsrail tahtında oturacak.” **31** Gelgelelim Yehu İsrail'in Tanrısı RAB'bin yasasını yürekten izlemedi, önemsemedi. Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı. **32** RAB o günlerde İsrail topraklarını küçültmeye başladı. Aram Kralı Hazael Şeria Irmağı'nın doğusunda Gadlılar, Rubenliler ve Manaşşeliler'in yaşadığı bütün Gilat bölgesini, Arnon Vadisi'ndeki Aroer'den Gilat ve Başan'a kadar bütün İsrail topraklarını ele geçirdi. **34** Yehu'nun krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **35** Yehu ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de gömüldü. Yerine oğlu Yehoahaz kral oldu. **36** Yehu Samiriye'de yirmi sekiz yıl İsrail krallığı yaptı.

11 Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldürüldüğünü duyunca, kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı. **2** Ne var ki, Kral Yehoram'ın kızı, Ahazya'nın üvey kızkardeşi Yehoşeva,

Ahazya oğlu Yoaş'ı kralın öldürülmek istenen öteki oğullarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi. Çocuğu Atalya'dan gizleyerek kurtarmış oldu. **3** Atalya ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca RAB'bin Tapınağı'nda dadısıyla birlikte gizlendi. **4** Yedinci yıl Yehoyada haber gönderip Karyalılar'ın ve muhafızların yüzbaşılarını çağırttı. Onları RAB'bin Tapınağı'nda toplayarak onlarla bir antlaşma yaptı. Hepsine RAB'bin Tapınağı'nda ant içirdikten sonra kralın oğlu Yoaş'ı kendilerine gösterdi. **5** Onlara şu buyrukları verdi: "Şabat Günü göreve gidenlerin üçte biri kral sarayını koruyacak, **6** üçte biri Sur Kapısı'nda, üçte biri de muhafızların arkasındaki kapıda bulunacak. Sırayla tapınak nöbeti tutacaksınız. **7** Şabat Günü görevleri biten öbür iki bölükteki askerlerin tümü RAB'bin Tapınağı'nın çevresinde durup kralı koruyacak. **8** Herkes yalın kılıç kralın çevresini sarsın, yaklaşan olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin." **9** Yüzbaşılar Kâhin Yehoyada'nın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat Günü göreve gidenlerle görevi biten adamlarını alıp Yehoyada'nın yanına gittiler. **10** Kâhin RAB'bin Tapınağı'ndaki Kral Davut'tan kalan mızraklarla kalkanları yüzbaşılara dağıttı. **11** Kralı korumak için sunağın ve tapınağın çevresine tapınağın güneyinden kuzeyine kadar silahlı muhafızlar yerleştirildi. **12** Yehoyada kralın oğlu Yoaş'ı dışarı çıkarıp başına taç koydu. Tanrı'nın Yasası'nı da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu meshedip alkışlayarak, "Yaşasın kral!" diye bağırdılar. **13** Atalya muhafızlarla halkın çıkardığı gürültüyü duyunca, RAB'bin Tapınağı'nda toplananların yanına gitti. **14** Baktı, kral geleneğe uygun olarak sütunun yanında duruyor; yüzbaşılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış. Ülke halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyordu. Atalya giysilerini

yırtarak, “Hainlik! Hainlik!” diye bağırdı. **15** Kâhin Yehoyada yüzbaşılara, “O kadını aradan çıkarın. Ardından kim giderse kılıçtan geçirin” diye buyruk verdi. Çünkü kadının RAB'bin Tapınağı'nda öldürülmesini istemiyordu. **16** Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısı'na götürülüp öldürüldü. **17** Yehoyada RAB'bin halkı olmaları için RAB ile kral ve halk arasında bir antlaşma yaptı. Ayrıca halkla kral arasında da bir antlaşma yaptı. **18** Ülke halkı gidip Baal'ın tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baal'ın Kâhini Mattan'ı da sunakların önünde öldürdüler. Kâhin Yehoyada RAB'bin Tapınağı'na nöbetçiler yerleştirdi. **19** Sonra yüzbaşıları, Karyalılar'ı, muhafızları ve halkı yanına aldı. Kralı RAB'bin Tapınağı'ndan getirdiler. Muhafızlar Kapısı'ndan geçerek sarayına götürdüler, kral tahtına oturttular. **20** Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya sarayda kılıçla öldürülmüştü.

12 İsrail Kralı Yehu'nun krallığının yedinci yılında Yoaş Yahuda Kralı oldu. Yedi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivya'ydı. **2** Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Çünkü Kâhin Yehoyada ona yol gösteriyordu. **3** Ancak alışılagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. **4** Yoaş kâhinlere şöyle dedi: “RAB'bin Tapınağı için yapılan bağışları: Nüfus sayımından elde edilen geliri, kişi başına düşen vergiyi ve halkın gönüllü olarak RAB'bin Tapınağı'na sunduğu paraları toplayın. **5** Her kâhin bunları hazine görevlilerinden alsın. Tapınağın neresinde yıkık bir yer varsa, onarılsın.” **6** Yoaş'ın krallığının yirmi üçüncü yılında kâhinler tapınağı hâlâ onarmamışlardı. **7** Bunun üzerine Kral Yoaş, Kâhin Yehoyada ile öbür kâhinleri çağırıp, “Neden

RAB'bin Tapınağı'nı onarmıyorsunuz?" diye sordu, "Hazine görevlilerinden artık para almayın. Aldığınız paraları da RAB'bin Tapınağı'nın onarımına devredin." **8** Böylece kâhinler halktan para toplamamayı ve tapınağın onarım işlerine karışmamayı kabul ettiler. **9** Kâhin Yehoyada bir sandık aldı. Kapağına bir delik açıp sunağın yanına, RAB'bin Tapınağı'na girenlerin sağına yerleştirdi. Kapıda görevli kâhinler RAB'bin Tapınağı'na getirilen bütün paraları sandığa atıyorlardı. **10** Sandıkta çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıyla başkâhin RAB'bin Tapınağı'na getirilen paraları sayıp torbalara koyarlardı. **11** Sayılan paralar RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan adamlara verilirdi. Onlar da paraları RAB'bin Tapınağı'nda çalışan marangozlara, yapıcılara, **12** duvarcılara, taşçılara öder, tapınağı onarmak için kereste ve yontma taş alımında kullanır ve onarım için gereken öbür malzemelere harcarlardı. **13** RAB'bin Tapınağı'nda toplanan paralar, tapınak için gümüş tas, fitil maşaları, çanak, borazan, altın ya da gümüş eşya yapımında kullanılmadı. **14** Bu para yalnız işçilere ödendi ve tapınağın onarımına harcandı. **15** Tapınakta çalışanlara para ödemekle görevli kişiler öyle dürüst insanlardı ki, onlara hesap bile sorulmazdı. **16** Suç ve günah sunusu olarak verilen paralarsa RAB'bin Tapınağı'na getirilmezdi; bunlar kâhinlere aitti. **17** O sırada Aram Kralı Hazael, Gat Kenti'ne saldırıp kenti ele geçirdi. Sonra Yeruşalim'e saldırmaya karar verdi. **18** Yahuda Kralı Yoaş, ataları olan öbür Yahuda krallarından Yehoşafat'ın, Yehoram'ın, Ahazya'nın ve kendisinin RAB'be adamış olduğu bütün kutsal armağanları, RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulunan bütün altınları Aram Kralı Hazael'e gönderdi. Bunun üzerine Hazael Yeruşalim'e saldırmaktan vazgeçti. **19** Yoaş'ın

krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **20** Kral Yoaş'ın görevlileri düzen kurup onu Silla'ya inen yolda, Beytmillo'da öldürdüler. **21** Yoaş'ı öldürenler, görevlilerinden Şimat oğlu Yozakar'la Şomer oğlu Yehozavat'tı. Yoaş Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

13 Yahuda Kralı Ahazya oğlu Yoaş'ın krallığının yirmi üçüncü yılında Yehu oğlu Yehoahaz Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on yedi yıl krallık yaptı. **2** Yehoahaz RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı. Bu günahlardan ayrılmadı. **3** İşte bu yüzden RAB'bin İsrail'e karşı öfkesi alevlendi ve RAB onları uzun süre Aram Kralı Hazael'le oğlu Ben-Hadat'ın egemenliği altına soktu. **4** Bunun üzerine Yehoahaz RAB'be yakardı. RAB onun yakarışını kabul etti. Çünkü İsrail'in çektiği sıkıntıyı, Aram Kralı'nın onlara neler yaptığını görüyordu. **5** RAB İsrail'e bir kurtarıcı gönderdi. Böylece halk Aramlılar'ın egemenliğinden kurtuldu ve önceki gibi evlerinde yaşamaya başladı. **6** Ne var ki Yarovam ailesinin İsrail'i sürüklediği günahları izlediler, bu günahlardan ayrılmadılar. Aşera putu da Samiriye'de dikili kaldı. **7** Yehoahaz'ın elli atlı, on savaş arabası, on bin de yaya asker dışında gücü kalmamıştı. Çünkü Aram Kralı ötekileri harman tozu gibi ezip yok etmişti. **8** Yehoahaz'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **9** Yehoahaz ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de gömüldü ve yerine oğlu Yehoaş kral oldu. **10** Yahuda Kralı Yoaş'ın krallığının otuz yedinci yılında Yehoahaz oğlu Yehoaş Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on altı yıl krallık yaptı. **11** RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı;

onun yolunu izledi. **12** Yehoaş'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiği başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **13** Yehoaş ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de İsrail krallarının yanına gömüldü ve tahtına Yarovam geçti. **14** Elişa ölümcül bir hastalığa yakalandı. İsrail Kralı Yehoaş gidip onu ziyaret etti, "Baba, baba, İsrail'in arabası ve atlıları!" diyerek ağladı. **15** Elişa ona, "Bir yayla birkaç ok al" dedi. Kral yayla okları aldı. **16** Elişa, "Yayı hazırla" dedi. Kral yayı hazırlayınca, Elişa ellerini kralın elleri üzerine koydu. **17** "Doğuya bakan pencereyi aç" dedi. Kral pencereyi açtı. Elişa, "Oku at!" dedi. Kral oku atınca, Elişa, "Bu ok Aramlılar'a karşı sizi zafere ulaştıracak RAB'bin kurtarış okudur" dedi, "Afek'te onları kesin bozguna uğratacaksınız." **18** Sonra, "Öbür okları al" dedi. İsrail Kralı okları alınca, Elişa, "Onları yere vur" dedi. Kral okları üç kez yere vurdu ve durdu. **19** Buna öfkelenen Tanrı adamı Elişa, "Beş altı kez vurmalıydın, o zaman Aramlılar'a karşı kesin bir zafer kazanırdın" dedi, "Ama şimdi Aramlılar'ı ancak üç kez bozguna uğratacaksın." **20** Elişa öldü ve gömüldü. Her ilkbaharda Moav akıncıları İsrail topraklarına girerlerdi. **21** Bir keresinde İsrailliler, ölü gömerken akıncıların geldiğini görünce, ölüyü Elişa'nın mezarına atıp kaçtılar. Ölü Elişa'nın kemiklerine dokununca dirilip ayağa kalktı. **22** Aram Kralı Hazael Yehoahaz'ın krallığı boyunca İsrailliler'e baskı yaptı. **23** Ama RAB, İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmadan ötürü, İsrailliler'e iyilik etti. Onlara acıyıp yardım etti. Yok olmalarına izin vermedi. Onları şimdiye kadar huzurundan atmadı. **24** Aram Kralı Hazael ölünce yerine oğlu Ben-Hadat kral oldu. **25** Bunun üzerine İsrail Kralı Yehoaş, babası Yehoahaz'ın krallığı döneminde Hazael oğlu

Ben-Hadat'ın savaşta ele geçirmiş olduğu kentleri geri aldı. Onu üç kez bozguna uğratıp İsrail kentlerine yeniden sahip oldu.

14 İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaş'ın krallığının ikinci yılında Yoaş oğlu Amatsya Yahuda Kralı oldu. **2** Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yehoaddan'dı. **3** Amatsya RAB'bin gözünde doğru olanı yaptıysa da atası Davut gibi değildi. Her konuda babası Yoaş'ı örnek aldı. **4** Ancak alışılagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. **5** Amatsya krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri ortadan kaldırdı. **6** Ancak Musa'nın Kitabı'ndaki yasaya uyarak katillerin çocuklarını öldürtmedi. Çünkü RAB, "Ne babalar çocuklarının yerine öldürülecek, ne de çocuklar babalarının yerine. Herkes kendi günahı için öldürülecek" diye buyurmuştu. **7** Amatsya Tuz Vadisi'nde on bin Edomlu asker öldürdü. Savaşarak Sela'yı ele geçirdi ve oraya Yokteel adını verdi. Orası hâlâ aynı adla anılmaktadır. **8** Bundan sonra Amatsya, Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoaş'a, "Gel, yüz yüze görüşelim" diye haber gönderdi. **9** İsrail Kralı Yehoaş da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsya'ya şu haberi gönderdi: "Lübnan'da dikenli bir çalı, sedir ağacına, 'Kızını oğluma eş olarak ver' diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabanıl bir hayvan basıp çalıyı çiğner. **10** Edomlular'ı bozguna uğrattın diye böbürleniyorsun. Bu zafer sana yeter. Otur evinde! Niçin bela arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını da derde sokacaksın." **11** Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Derken İsrail Kralı Yehoaş Yahuda Kralı Amatsya'nın üzerine yürüdü. İki ordu Yahuda'nın Beytşemeş Kenti'nde karşılaştı. **12** İsrailliler'in önünde bozguna uğrayan Yahudalılar evlerine

kaçtı. **13** İsrail Kralı Yehoaş, Ahazya oğlu Yoaş oğlu Yahuda
Kralı Amatsya'yı Beytşemeş'te yakaladı. Sonra Yeruşalim'e girip
Efrayim Kapısı'ndan Köşe Kapısı'na kadar Yeruşalim surlarının
dört yüz arşınlık bölümünü yıktırdı. **14** RAB'bin Tapınağı'nda ve
sarayın hazinelerinde bulduğu altını, gümüşü ve bütün eşyaları
aldı. Ayrıca bazı adamları da rehine olarak yanına alıp Samiriye'ye
döndü. **15** Yehoaş'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları
ve Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiği başarılar
İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **16** Yehoaş ölüp atalarına
kavuşunca, Samiriye'de İsrail krallarının yanına gömüldü. Yerine
oğlu Yarovam kral oldu. **17** Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya,
İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaş'ın ölümünden sonra on beş yıl
daha yaşadı. **18** Amatsya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar
Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **19** Yeruşalim'de Amatsya'ya
bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakiş'e kaçtı. Ardından adam
göndererek onu öldürttüler. **20** Ölüsü at sırtında Yeruşalim'e
getirildi, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. **21** Yahuda
halkı Amatsya'nın yerine on altı yaşındaki oğlu Azarya'yı kral
yaptı. **22** Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra
Azarya Eylat Kenti'ni onarıp Yahuda topraklarına kattı. **23** Yahuda
Kralı Yoaş oğlu Amatsya'nın krallığının on beşinci yılında Yehoaş
oğlu Yarovam Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve kırk bir yıl krallık
yaptı. **24** Yarovam RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat
oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı. **25**
İsrail'in Tanrısı RAB'bin, kulu Gat-Heferli Amittay oğlu Yunus
Peygamber aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovam Levo-
Hamat'tan Arava Gölü'ne kadar İsrail topraklarını yeniden ele
geçirdi. **26** RAB İsrail'in çektiği sıkıntıyı görmüştü. Genç yaşlı
herkes acı içinde kıvranıyordu. İsrail'e yardım edecek kimse

yoktu. **27** RAB İsrail'in adını yeryüzünden silmek istemiyordu.
Onun için, Yehoaş oğlu Yarovam aracılığıyla onları kurtardı. **28**
Yarovam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları,
askeri başarıları, eskiden Yahuda'ya ait olan Şam ve Hama
kentlerini yeniden İsrail topraklarına katışı İsrail krallarının
tarihinde yazılıdır. **29** Yarovam ölüp ataları olan İsrail krallarına
kavuştu. Yerine oğlu Zekeriya kral oldu.

15 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının yirmi yedinci yılında
Amatsya oğlu Azarya Yahuda Kralı oldu. **2** Azarya on altı
yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli iki yıl krallık yaptı. Annesi
Yeruşalimli Yekolya'ydı. **3** Babası Amatsya gibi, Azarya da
RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. **4** Ancak alışılagelen tapınma
yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban
kesip buhur yakıyordu. **5** RAB Kral Azarya'yı cezalandırdı. Kral
ölünceye kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı
bir evde yaşadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönetti. **6**
Azarya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları
Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **7** Azarya ölüp atalarına
kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine
oğlu Yotam kral oldu. **8** Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz
sekizinci yılında Yarovam oğlu Zekeriya Samiriye'de İsrail Kralı
oldu ve altı ay krallık yaptı. **9** Ataları gibi, RAB'bin gözünde
kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği
günahlardan ayrılmadı. **10** Yaveş oğlu Şallum Zekeriya'ya bir
düzen kurdu; halkın önünde saldırıp onu öldürdü, yerine kendisi
kral oldu. **11** Zekeriya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar
İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **12** Böylece RAB'bin Yehu'ya,
“Senin soyun dört kuşak İsrail tahtında oturacak” diye verdiği
söz yerine gelmiş oldu. **13** Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının

otuz dokuzuncu yılında Yaveş oğlu Şallum İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de bir ay krallık yaptı. **14** Gadi oğlu Menahem Tirsa'dan Samiriye'ye gelip Yaveş oğlu Şallum'a saldırdı. Onu öldürüp yerine kendisi kral oldu. **15** Şallum'un krallığı dönemindeki öteki olaylar ve kurduğu düzen İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **16** O sırada Menahem, Tirsa Kenti'nden başlayarak, Tifsah Kenti'ne ve çevresinde yaşayan herkese saldırdı. Çünkü kentin kapısını kendisine açmamışlardı. Herkesi öldürüp gebe kadınların karınlarını bile yardı. **17** Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz dokuzuncu yılında Gadi oğlu Menahem İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de on yıl krallık yaptı. **18** RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve yaşamı boyunca Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı. **19** Asur Kralı Tiglat-Pileser İsrail'e saldırdı. Menahem, Tiglat-Pileser'in desteğini sağlayıp krallığını güçlendirmek için, ona bin talant gümüş verdi. **20** İsrail'deki bütün zenginleri adam başı elli şekel gümüş ödemekle yükümlü kılarak Asur Kralı'na verilen gümüşü karşıladı. Böylece Asur Kralı İsrail topraklarından çekilip ülkesine döndü. **21** Menahem'in krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **22** Menahem ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Pekahya kral oldu. **23** Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının ellinci yılında Menahem oğlu Pekahya Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı. **24** Pekahya RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı. **25** Komutanlarından biri olan Remalya'nın oğlu Pekah kendisine düzen kurdu. Argov ve Arye'nin işbirliğiyle yanına Gilatlı elli adam alarak Pekahya'yı Samiriye'deki sarayın kalesinde öldürdü, yerine kendisi kral oldu. **26** Pekahya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün

yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **27** Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının elli ikinci yılında Remalya oğlu Pekah Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve yirmi yıl krallık yaptı. **28** RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı. **29** İsrail Kralı Pekah'ın krallığı sırasında, Asur Kralı Tiglat-Pileser İsrail'in İyon, Avel-Beytmaaka, Yanoah, Kedeş, Hasor kentleriyle Gilat, Celile ve Naftali bölgelerini ele geçirerek halkı Asur'a sürdü. **30** Yahuda Kralı Azarya oğlu Yotam'ın krallığının yirminci yılında Ela oğlu Hoşea, Remalya oğlu Pekah'a düzen kurdu ve onu öldürüp yerine kendisi kral oldu. **31** Pekah'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **32** İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ın krallığının ikinci yılında Azarya oğlu Yotam Yahuda Kralı oldu. **33** Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. Annesi Sadok'un kızı Yeruşa'ydı. **34** Babası Azarya gibi, Yotam da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. **35** Ancak alışılagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. Yotam RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Kapısı'nı onardı. **36** Yotam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **37** RAB işte o günlerde Aram Kralı Resin'le İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ı Yahuda üzerine göndermeye başladı. **38** Yotam ölüp atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

16 İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ın krallığının on yedinci yılında Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralı oldu. **2** Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. Tanrısı RAB'bin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı. **3** İsrail

krallarının yolunu izledi; hatta RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğlunu ateşte kurban etti. **4** Puta tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında kurban kesip buhur yaktı. **5** Aram Kralı Resin'le İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah Yeruşalim'e yürüdüler. Kenti kuşattılarsa da Ahaz'ı yenemediler. **6** O sırada Aram Kralı Resin Eylat'ı geri alıp Yahudalılar'ı oradan sürdü. Edomlular Eylat'a yerleşti. Bugün de orada yaşıyorlar. **7** Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileser'e: "Senin kulun kölenim; gel, bana saldıran Aram ve İsrail krallarının elinden beni kurtar" diye ulaklar gönderdi. **8** RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulunan altın ve gümüşü armağan olarak Asur Kralı'na gönderdi. **9** Asur Kralı Ahaz'ın isteğini olumlu karşıladı, saldırıp Şam'ı ele geçirdi. Kent halkını Kîr'e sürüp Resin'i öldürdü. **10** Kral Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileser'i karşılamak için Şam'a gittiğinde, oradaki sunağı gördü. Aynısını yaptırmak için sunağın bütün ayrıntılarını gösteren bir planı ve maketi Kâhin Uriya'ya gönderdi. **11** Kâhin Uriya, Kral Ahaz Şam'dan dönünceye kadar, onun göndermiş olduğu maketin tıpkısı bir sunak yaptı. **12** Kral Şam'dan dönünce sunağı gördü, yaklaşıp üzerinde sunular sundu. **13** Yakmalık sunuları ve tahıl sunularını sundu, dökmelik sunuyu boşalttı, esenlik sunusunun kanını sunağın üzerine döktü. **14** RAB'bin huzurundaki tunç sunağı tapınağın önünden, yeni sunakla tapınağın arasındaki yerinden getirtip yeni sunağın kuzeyine yerleştirdi. **15** Kral Ahaz Kâhin Uriya'ya şu buyrukları verdi: "Sabahın yakmalık sunusuyla akşamın tahıl sunusunu, kralın yakmalık ve tahıl sunusunu, ayrıca ülke halkının yakmalık, tahıl ve dökmelik sunularını bu büyük sunağın üzerinde sun; yakmalık sunuların ve kurbanların kanını onun üzerine dök. Ama tunç

sunağı geleceği bilmek için kendim kullanacağım.” **16** Kâhin Uriya Kral Ahaz'ın bütün buyruklarını yerine getirdi. **17** Kral Ahaz tapınaktaki kazanların üzerine oturduğu ayaklıkların yan aynalıklarını söküp kazanları kaldırdı. Havuzu tunç boğaların üzerinden indirip taş bir döşeme üzerine yerleştirdi. **18** Asur Kralı'nı hoşnut etmek için RAB'bin Tapınağı'na konan kral kürsüsünün setini kaldırıp kralın tapınağa girmek için kullandığı özel kapıyı kapattı. **19** Ahaz'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **20** Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

17 Yahuda Kralı Ahaz'ın krallığının on ikinci yılında Ela oğlu Hoşea Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve dokuz yıl krallık yaptı. **2** RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı, ama kendisinden önceki İsrail kralları kadar kötü değildi. **3** Asur Kralı Şalmaneser Hoşea'ya savaş açtı. Hoşea teslim olup haraç ödemeye başladı. **4** Ancak Asur Kralı Hoşea'nın hainlik yaptığını öğrendi. Çünkü Hoşea Mısır Firavunu So'nun desteğini sağlamak için ona ulaklar göndermiş, üstelik her yıl ödemesi gereken haraçları da Asur Kralı'na ödememişti. Bunun üzerine Asur Kralı onu yakalayıp cezaevine kapadı. **5** Asur Kralı İsrail topraklarına saldırdı. Samiriye'yi kuşattı. Kuşatma üç yıl sürdü. **6** Hoşea'nın krallığının dokuzuncu yılında Asur Kralı Samiriye'yi ele geçirdi. İsrail halkını Asur'a sürdü. Onları Halah'a, Habur Irmağı kıyısındaki Gozan'a ve Med kentlerine yerleştirdi. **7** Bütün bunlar kendilerini Mısır Firavunu'nun boyunduruğundan kurtarıp Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'be karşı günah işledikleri için İsrailliler'in başına geldi. Çünkü başka ilahlara tapmışlar, **8** RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların törelerine ve İsrail krallarının

koyduğu kurallara göre yaşamışlardı. **9** Tanrıları RAB'bin onaylamadığı bu işleri gizlilik içinde yapmışlar, gözcü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerde tapınma yerleri kurmuşlardı. **10** Her yüksek tepenin üzerine, bol yapraklı her ağacın altına dikili taşlar, Aşera putları diktiler. **11** RAB'bin onların önünden kovmuş olduğu ulusların yaptığı gibi, bütün tapınma yerlerinde buhur yaktılar. Yaptıkları kötülüklerle RAB'bi öfkelendirdiler. **12** RAB'bin, "Bunu yapmayacaksınız" demiş olmasına karşın putlara taptılar. **13** RAB İsrail ve Yahuda halkını bütün peygamberler ve biliciler aracılığıyla uyarmış, onlara, "Bu kötü yollarınızdan dönün" demişti, "Atalarınıza buyurduğum ve kullarım peygamberler aracılığıyla size gönderdiğim Kutsal Yasa'nın tümüne uyarak buyruklarımı, kurallarımı yerine getirin." **14** Ama dinlemediler, Tanrıları RAB'be güvenmeyen ataları gibi inat ettiler. **15** Tanrı'nın kurallarını, uyarılarını ve atalarıyla yaptığı antlaşmayı hiçe sayarak değersiz putların ardınca gittiler, böylece kendi değerlerini de yitirdiler. Çevrelerindeki uluslar gibi yaşamamaları için RAB kendilerine buyruk verdiği halde, ulusların törelerine göre yaşadılar. **16** Tanrıları RAB'bin bütün buyruklarını terk ettiler. Tapınmak için kendilerine iki dökme buzağı ve Aşera putu yaptırdılar. Gök cisimlerine taptılar. Baal'a kulluk ettiler. **17** Oğullarını, kızlarını ateşte kurban ettiler. Falcılık, büyücülük yaptılar. RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar, kendilerini kötülüğe adayarak O'nu öfkelendirdiler. **18** RAB İsrailliler'e çok kızdı, Yahuda oymağı dışında hepsini huzurundan kovdu. **19** Yahudalılar bile Tanrıları RAB'bin buyruklarına uymadılar. İsrailliler'in benimsediği törelere göre yaşadılar. **20** Bundan dolayı RAB İsrail soyundan olan herkesi reddetti. Çapulcuların eline teslim ederek onları cezalandırdı. Hepsini huzurundan kovdu. **21** RAB İsrail'i Davut

soyunun elinden aldıktan sonra, İsrailliler Nevat oğlu Yarovam'ı kral yaptılar. Yarovam İsrailliler'i RAB'bin yolundan saptırarak büyük günaha sürükledi. **22** İsrailliler Yarovam'ın işlediği bütün günahlara katıldılar ve bunlardan ayrılmadılar. **23** Sonunda RAB kulları peygamberler aracılığıyla uyarmış olduğu gibi, onları huzurundan kovdu. İsrailliler kendi topraklarından Asur'a sürüldüler. Bugün de orada yaşıyorlar. **24** Asur Kralı İsrailliler'in yerine Babil, Kuta, Avva, Hama ve Sefarvayim'den insanlar getirtip Samiriye kentlerine yerleştirdi. Bunlar Samiriye'yi mülk edinip oradaki kentlerde yaşamaya başladılar. **25** Oralara ilk yerleştiklerinde RAB'be tapınmadılar. Bu yüzden RAB aslanlar göndererek bazılarını öldürttü. **26** Asur Kralı'na, "Sürdüğün ve Samiriye kentlerine yerleştirdiğin uluslar Samiriye ilahının yasasını bilmiyorlar. O da üzerlerine aslanlar gönderiyor" diye haber salındı, "Bu yüzden aslanlara yem oluyorlar. Çünkü ülke ilahının yasasından haberleri yok." **27** Bunun üzerine Asur Kralı şu buyruğu verdi: "Samiriye'den sürülen kâhinlerden birini geri gönderin, gidip orada yaşasın ve ülke ilahının yasasını onlara öğretsin." **28** Samiriye'den sürülen kâhinlerden biri gelip Beytel'e yerleşti ve RAB'be nasıl tapınacaklarını onlara öğretmeye başladı. **29** Gelgelelim Samiriye kentlerine yerleşen her ulus kendi ilahlarını yaptı. Samiriyeliler'in yapmış olduğu tapınma yerlerindeki yapılara bu ilahları koydular. **30** Babil halkı Sukkot-Benot, Kuta halkı Nergal, Hama halkı Aşima, **31** Avva halkı ise Nivhaz ve Tartak adındaki ilahlarını yaptılar. Sefarvayim halkı ise oğullarını ilahları Adrammelek ve Anammelek'e yakarak kurban ettiler. **32** Bir yandan RAB'be tapınıyor, öte yandan tapınma yerlerindeki yapılarda görev yapmak üzere aralarından rasgele kâhinler seçiyorlardı. **33** Böylece hem RAB'be tapınıyorlar,

hem de aralarından geldikleri ulusların törelerine göre kendi ilahlarına kulluk ediyorlardı. **34** Bugün de eski törelerine göre yaşıyorlar. Ne RAB'be tapınıyorlar, ne de RAB'bin İsrail adını verdiği Yakup'un oğulları için koymuş olduğu kurallara, ilkelere, yasalara, buyruklara uyuyorlar. **35** RAB Yakupoğulları'yla antlaşma yapmış ve onlara şöyle buyurmuştu: “Başka ilahlara tapmayacak, önlerinde eğilmeyecek, onlara kulluk etmeyecek, kurban kesmeyeceksiniz. **36** Yalnızca ulu gücüyle her yere erişen eliyle sizleri Mısır'dan çıkaran RAB'be tapınacaksınız. O'nun önünde eğilip O'na kurban keseceksiniz. **37** Sizler için yazmış olduğu kuralları, ilkeleri, yasaları, buyrukları her zaman yerine getirmeye özen gösterecek ve başka ilahlara tapmayacaksınız. **38** Sizinle yaptığım antlaşmayı unutmayacak ve başka ilahlara tapmayacaksınız. **39** Yalnız Tanrınız RAB'be tapacaksınız. O sizi bütün düşmanlarınızın elinden kurtaracak.” **40** Ne var ki Samiriye'ye yerleşenler buna kulak asmadılar ve eski törelerine göre yaşamaya devam ettiler. **41** Bu uluslar aynı zamanda hem RAB'be, hem de putlarına tapıyorlardı. Çocukları ve torunları da bugüne dek ataları gibi yaşıyorlar.

18 İsrail Kralı Ela oğlu Hoşea'nın krallığının üçüncü yılında Ahaz oğlu Hizkiya Yahuda Kralı oldu. **2** Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriya'nın kızı Aviya'ydı. **3** Atası Davut gibi, o da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. **4** Alışılagelen tapınma yerlerini kaldırdı, dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı. Musa'nın yapmış olduğu Nehuştan adındaki tunç yılanı da parçaladı. Çünkü İsrailliler o güne kadar ona buhur yakıyorlardı. **5** Hizkiya İsrail'in Tanrısı RAB'be güvendi. Kendisinden önceki ve sonraki Yahuda kralları arasında onun gibisi yoktu. **6** RAB'be çok bağlıydı, O'nun

yolundan ayrılmadı, RAB'bin Musa'ya vermiş olduğu buyrukları yerine getirdi. **7** RAB onunla birlikteydi. Yaptığı her işte başarılı oldu. Asur Kralı'na karşı ayaklandı ve ona kulluk etmedi. **8** Gazze ve çevresine, gözcü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerde Filistliler'i bozguna uğrattı. **9** Hizkiya'nın krallığının dördüncü yılında –İsrail Kralı Ela oğlu Hoşea'nın krallığının yedinci yılı– Asur Kralı Şalmaneser Samiriye'ye yürüyerek kenti kuşattı. **10** Kuşatma üç yıl sürdü. Sonunda Samiriye'yi ele geçirdiler. Hizkiya'nın krallığının altıncı yılı, İsrail Kralı Hoşea'nın krallığının dokuzuncu yılında Samiriye alındı. **11** Asur Kralı İsrailliler'i Asur'a sürerek Halah'a, Habur Irmağı kıyısındaki Gozan'a ve Med kentlerine yerleştirdi. **12** Çünkü Tanrıları RAB'bin sözünü dinlememişler, O'nun antlaşmasını ve RAB'bin kulu Musa'nın buyruklarını çiğnemişlerdi. Ne kulak asmışlar, ne de buyrukları yerine getirmişlerdi. **13** Hizkiya'nın krallığının on dördüncü yılında Asur Kralı Sanherib, Yahuda'nın surlu kentlerine saldırıp hepsini ele geçirdi. **14** Yahuda Kralı Hizkiya, Lakiş Kenti'ndeki Asur Kralı'na şu haberi gönderdi: “Suçluyum, üzerimden kuvvetlerini çek, ne istersen ödeyeceğim.” Asur Kralı Yahuda Kralı Hizkiya'yı üç yüz talant gümüş ve otuz talant altın ödemekle yükümlü kıldı. **15** Hizkiya RAB'bin Tapınağı'nda ve kral sarayının hazinelerinde bulunan bütün gümüşü ona verdi. **16** Daha önce yaptırmış olduğu RAB'bin Tapınağı'nın kapılarıyla kapı pervazlarının üzerindeki altın kaplamaları da çıkarıp Asur Kralı'na verdi. **17** Asur Kralı başkomutan, askeri danışman ve komutanını büyük bir orduyla Lakiş'ten Yeruşalim'e, Kral Hizkiya'ya gönderdi. Yeruşalim'e varan ordu Çırpıcı Tarlası yolunda, Yukarı Havuz'un su yolunun yanında durdu. **18** Haber gönderip Kral Hizkiya'yı çağırdılar. Saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet

tarihçisi Asaf oğlu Yoah Asurlular'ı karşılamaya çıktı. **19** Komutan onlara şöyle dedi: “Hizkiya'ya söyleyin. ‘Büyük kral, Asur Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne, neye güveniyorsun? **20** Savaş tasarıların ve gücün olduğunu söylüyorsun, ama bunlar boş sözler. Kime güveniyorsun da bana karşı ayaklanıyorsun? **21** İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısır'a güveniyorsun. Bu değnek kendisine yaslanan herkesin eline batar, deler. Firavun da kendisine güvenenler için böyledir. **22** Yoksa bana, Tanrımız RAB'be güveniyoruz mu diyeceksiniz? Hizkiya'nın Yahuda ve Yeruşalim halkına, yalnız Yeruşalim'de, bu sunağın önünde tapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırdığı Tanrı değil mi bu?’ **23** “Haydi, efendim Asur Kralı'yla bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsen sana iki bin at veririm. **24** Mısır'ın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına güvensen bile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yenemezsin! **25** Dahası var: RAB'bin buyruğu olmadan mı saldırıp burayı yıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB, ‘Git, o ülkeyi yık’ dedi.” **26** Hilkiya oğlu Elyakim, Şevna ve Yoah, “Lütfen biz kullarınla Aramice konuş” diye karşılık verdiler, “Çünkü biz bu dili anlarız. Yahudi dilinde konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor.” **27** Komutan, “Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinize söyleyeyim diye mi gönderdi beni?” dedi, “Surların üzerinde oturan bu halka, sizin gibi dışkısını yemek, idrarını içmek zorunda kalacak olan herkese gönderdi.” **28** Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağırdı: “Büyük kralın, Asur Kralı'nın söylediklerini dinleyin! **29** Kral diyor ki, ‘Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi benim elimden kurtaramaz. **30** RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralı'nın eline geçmeyecek diyen Hizkiya'ya kanmayın, RAB'be güvenmeyin. **31** Hizkiya'yı dinlemeyin.’ Çünkü Asur Kralı diyor ki,

‘Teslim olun, bana gelin. Böylece ben gelip sizi zeytinyağı ve bal ülkesi olan kendi ülkeniz gibi bir ülkeye –tahıl ve yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye– götürene kadar herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yiyecek, kendi sarnıcından içecek. Yaşamı seçin, ölümü değil. RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmaya çalışan Hizkiya'yı dinlemeyin. **33** Ulusların ilahları ülkelerini Asur Kralı'nın elinden kurtarabildi mi? **34** Hani nerede Hama'nın, Arpat'ın ilahları? Sefarvayim'in, Hena ve İvva'nın ilahları nerede? Samiriye'yi elimden kurtarabildiler mi? **35** Bütün ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki, RAB Yeruşalim'i elimden kurtarabilsin?’” **36** Halk sustu, komutana tek sözle bile karşılık veren olmadı. Çünkü Kral Hizkiya, “Karşılık vermeyin” diye buyurmuştu. **37** Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.

19 Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çul kuşanıp RAB'bin Tapınağı'na girdi. **2** Saray sorumlusu Elyakim'i, Yazman Şevna'yı ve ileri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi. Hepsi çul kuşanmıştı. **3** Yeşaya'ya şöyle dediler: “Hizkiya diyor ki, ‘Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok. **4** Yaşayan Tanrı'yı aşağılamak için efendisi Asur Kralı'nın gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et.’” **5** Yeşaya, Kral Hizkiya'dan gelen görevlilere şöyle dedi: “Efendinize şunları söyleyin: ‘RAB diyor ki, Asur Kralı'nın adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma. **7** Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki,

bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.'" **8** Komutan, Asur Kralı'nın Lakiş'ten ayrılıp Livna'ya karşı savaştığını duydu. Krala danışmak için oraya gitti. **9** Kûş Kralı Tirhaka'nın kendisiyle savaşmak üzere yola çıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiya'ya yine ulaklar göndererek şöyle dedi: **10** "Yahuda Kralı Hizkiya'ya deyin ki, 'Güvendiğin Tanrın, Yeruşalim Asur Kralı'nın eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın. **11** Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığını, onları nasıl yerle bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağını mı sanıyorsun? **12** Atalarımın yok ettiği ulusları –Gozanlılar'ı, Harranlılar'ı, Resefliler'i, Telassar'da yaşayan Edenliler'i– ilahları kurtarabildi mi? **13** Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayim, Hena, İvva kralları nerede?'" **14** Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin önünde mektubu yere yayarak **15** şöyle dua etti: "Ey Keruvlar arasında taht kuran İsrail'in Tanrısı RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin. Yeri, göğü sen yarattın. **16** Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB; Sanherib'in söylediklerini, yaşayan Tanrı'yı nasıl aşağıladığını duy. **17** Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları birçok ulusu ve ülkelerini viraneye çevirdiler. **18** İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil, insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı. **19** Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanherib'in elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek Tanrı olduğunu anlasın." **20** Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya şu haberi gönderdi: "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Asur Kralı Sanherib'le ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki, "'Erden kız Siyon seni hor görüyor, Alay ediyor seninle. Yeruşalim kızı ardından alayla baş sallıyor. **22** Sen kimi aşağıladın, kime

küfrettin? Kime sesini yükselttin? İsrail'in Kutsalı'na tepeden baktın! **23** Ulakların aracılığıyla Rab'bi aşağıladın. Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine, Lübnan'ın doruklarına çıktım, dedin. Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kestim, Lübnan'ın en iç noktalarına, Gür ormanlarına ulaştım. **24** Yabancı ülkelerde kuyular kazdım, sular içtim, Mısır'ın bütün kanallarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin. **25** "'Bütün bunları çoktan yaptığımı, Çok önceden tasarladığımı duymadın mı? Surlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni Şimdi ben gerçekleştirdim. **26** O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı. Yılgınlık ve utanç içindeydiler; Kır otuna, körpe filizlere, Damlarda büyümeden kavrulup giden ota döndüler. **27** Senin oturuşunu, kalkışını, Ne zaman gidip geldiğini, Bana nasıl öfkelendiğini biliyorum. **28** Bana duyduğun öfkeden, Kulağıma erişen küstahlığından ötürü Halkamı burnuna, gemimi ağzına takacak, Seni geldiğin yoldan geri çevireceğim. **29** "'Senin için belirti şu olacak, ey Hizkiya: Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksiniz, İkinci yıl ise ardından biteni. Üçüncü yıl ekip biçin, Bağlar dikip ürününü yiyin. **30** Yahudalılar'ın kurtulup sağ kalanları Yine aşağıya doğru kök salacak, Yukarıya doğru meyve verecek. **31** Çünkü sağ kalanlar Yeruşalim'den, Kurtulanlar Siyon Dağı'ndan çıkacak. Her Şeye Egemen RAB'bin gayretiyle olacak bu.' **32** "Bundan dolayı RAB Asur Kralı'na ilişkin şöyle diyor: 'Bu kente girmeyecek, ok atmayacak. Kente kalkanla yaklaşmayacak, Karşısında rampa kurmayacak. **33** Geldiği yoldan dönecek ve kente girmeyecek' diyor RAB, **34** 'Kendim için ve kulum Davut'un hatırı için Bu kenti savunup kurtaracağım' diyor." **35** O gece RAB'bin meleği gidip Asur ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaştılar. **36** Bunun üzerine Asur

Kralı Sanherib ordugahını bırakıp çekildi. Ninova'ya döndü ve orada kaldı. **37** Bir gün ilahı Nisrok'un tapınağında tapınırken, oğullarından Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla öldürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu.

20 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amots oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Ev işlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.'" **2** Hizkiya yüzünü duvara dönüp RAB'be yalvardı: **3** "Ya RAB, yürekten bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen." Sonra acı acı ağlamaya başladı. **4** Yeşaya sarayın orta avlusundan çıkmadan önce RAB ona şöyle dedi: **5** "Geri dön ve halkımı yöneten Hizkiya'ya şunu söyle: 'Atan Davut'un Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm, seni sağlığına kavuşturacağım. Üç gün içinde RAB'bin Tapınağı'na çıkacaksın. **6** Ömrünü on beş yıl daha uzatacağım. Seni de kenti de Asur Kralı'nın elinden kurtaracağım. Kendim için ve kulum Davut'un hatırı için bu kenti savunacağım.'" **7** Sonra Yeşaya, "İncir pestili getirin" dedi. Getirip çıbanına koydular ve Hizkiya iyileşti. **8** Hizkiya Yeşaya'ya, "RAB'bin beni iyileştireceğine ve üç gün içinde RAB'bin Tapınağı'na çıkacağıma ilişkin belirti nedir?" diye sormuştu. **9** Yeşaya şöyle karşılık vermişti: "RAB'bin verdiği sözü tutacağına ilişkin belirti şu olacak: Gölge on basamak uzasın mı, kısalsın mı?" **10** Hizkiya, "Gölgenin on basamak uzaması kolaydır, on basamak kısalsın" demişti. **11** Bunun üzerine Peygamber Yeşaya RAB'be yakardı ve RAB Ahaz'ın merdiveninden aşağı düşmüş olan gölgeyi on basamak kısaltmıştı. **12** O sırada Hizkiya'nın hastalandığını duyan Baladan oğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi. **13** Hizkiya elçileri kabul etti. Deposundaki

bütün değerli eşyaları –altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi– elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı. **14** Peygamber Yeşaya Kral Hizkiya'ya gidip, “Bu adamlar sana ne dediler, nereden gelmişler?” diye sordu. Hizkiya, “Uzak bir ülkeden, Babil'den gelmişler” diye karşılık verdi. **15** Yeşaya, “Sarayında ne gördüler?” diye sordu. Hizkiya, “Sarayımdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı” diye yanıtladı. **16** Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: “RAB'bin sözüne kulak ver. **17** RAB diyor ki, ‘Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarının bugüne kadar bütün biriktirdikleri Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak. **18** Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, Babil Kralı'nın sarayında hadım edilecek.’” **19** Hizkiya, “RAB'den ilettiğin bu söz iyi” dedi. Çünkü, “Nasıl olsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak” diye düşünüyordu. **20** Hizkiya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün başarıları, bir havuz ve tünel yaparak suyu kente nasıl getirdiği, Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **21** Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Manaşşe kral oldu.

21 Manaşşe on iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli beş yıl krallık yaptı. Annesinin adı Hefsivah'tı. **2** RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **3** Babası Hizkiya'nın yok ettiği puta tapılan yerleri yeniden yaptırdı. İsrail Kralı Ahav gibi, Baal için sunaklar kurdu, Aşera putu yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti. **4** RAB'bin, “Yeruşalim'de bulunacağım” dediği RAB'bin Tapınağı'nda sunaklar kurdu. **5** Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı. **6** Oğlunu ateşte kurban etti; falcılık ve büyücülük yaptı.

Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı. RAB'bin gözünde çok kötülük yaparak O'nu öfkelendirdi. **7** Manaşşe yaptırdığı Aşera putunu RAB'bin Tapınağı'na yerleştirdi. Oysa RAB tapınağa ilişkin Davut'la oğlu Süleyman'a şöyle demişti: “Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yeruşalim'de adım sonsuza dek anılacak. **8** Buyruklarımı dikkatle yerine getirir ve kulum Musa'nın kendilerine verdiği Kutsal Yasa'yı tam uygularlarsa, İsrail halkının ayağını bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım.” **9** Ama halk kulak asmadı. Manaşşe onları öylesine yoldan çıkardı ki, RAB'bin İsrail halkının önünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar. **10** RAB, kulları peygamberler aracılığıyla şöyle dedi: **11** “Yahuda Kralı Manaşşe bu iğrenç işleri yaptığı, kendisinden önceki Amorlular'dan daha çok kötülük ettiği, putlar dikerek Yahudalılar'ı günaha sürüklediği için İsrail'in Tanrısı RAB, ‘Yeruşalim'in ve Yahuda'nın başına öyle bir felaket getireceğim ki, duyanların hepsi şaşkına dönecek’ diyor, **13** ‘Samiriye'yi ve Ahav'ın soyunu nasıl cezalandırdımsa, Yeruşalim'i cezalandırırken de aynı ölçü ipini, aynı çekülü kullanacağım. Bir adam tabağını nasıl temizler, silip yüzüstü kapatırsa, Yeruşalim'i de öyle silip süpüreceğim. **14** Halkımdan sağ kalanları terk edeceğim ve düşmanlarının eline teslim edeceğim. Yeruşalim halkı yağmalanıp ganimet olarak götürülecek. **15** Çünkü gözümde kötü olanı yaptılar. Atalarının Mısır'dan çıktığı günden bugüne kadar beni öfkelendirdiler.’” **16** Manaşşe RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak Yahudalılar'ı günaha sürüklemekle kalmadı, Yeruşalim'i bir uçtan öbür uca dolduracak kadar çok sayıda suçsuzun kanını döktü. **17** Manaşşe'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve işlediği günahlar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **18**

Manaşşe ölüp atalarına kavuşunca, sarayının Uzza adındaki bahçesine gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu. **19** Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de iki yıl krallık yaptı. Annesi Yotvalı Harus'un kızı Meşullemet'ti. **20** Amon da babası Manaşşe gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **21** Babasının yürüdüğü yollarda yürüdü, aynı putlara taptı ve hizmet etti. **22** Atalarının Tanrısı RAB'bi terk etti, O'nun yolunda yürümedi. **23** Kral Amon'un görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler. **24** Ülke halkı Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşiya'yı kral yaptı. **25** Amon'un krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **26** Amon Uzza bahçesinde kendi mezarına gömüldü. Yerine oğlu Yoşiya kral oldu.

22 Yoşiya sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de otuz bir yıl krallık yaptı. Annesi Boskatlı Adaya'nın kızı Yedida'ydı. **2** Yoşiya RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Sağa sola sapmadan atası Davut'un bütün yollarını izledi. **3** Kral Yoşiya, krallığının on sekizinci yılında Meşullam oğlu Asalya oğlu Yazman Şafan'ı RAB'bin Tapınağı'na gönderirken ona şöyle dedi: **4** "Başkâhin Hilkiya'nın yanına çık. Kapı nöbetçilerinin halktan toplayıp RAB'bin Tapınağı'na getirdikleri paraları saysın. **5** RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan denetçilere versin. Onlar da paraları RAB'bin Tapınağı'ndaki çatlakları onaranlara, marangozlara, yapıcılara, duvarcılara ödesinler. Tapınağın onarımı için gerekli keresteyi, yontma taşı da bu parayla alsınlar. **7** Onlara verilen paranın hesabı sorulmasın, çünkü dürüstçe çalışıyorlar." **8** Başkâhin Hilkiya Yazman Şafan'a, "RAB'bin Tapınağı'nda Yasa Kitabı'nı buldum" diyerek kitabı ona verdi. Şafan kitabı okudu. **9** Sonra krala giderek, "Görevlilerin tapınaktaki paraları alıp RAB'bin

Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan adamlara verdiler” diye durumu bildirdi. **10** Ardından, “Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi” diyerek kitabı krala okudu. **11** Kral Kutsal Yasa'daki sözleri duyunca giysilerini yırttı. **12** Kâhin Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mikaya oğlu Akbor'a, Yazman Şafan'a ve kendi özel görevlisi Asaya'ya şöyle buyurdu: **13** “Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, bütün Yahuda halkı için de RAB'be danışın. RAB'bin bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür. Çünkü atalarımız bu kitabın sözlerine kulak asmadılar, bizler için yazılan bu sözlere uymadılar.” **14** Kâhin Hilkiya, Ahikam, Akbor, Şafan ve Asaya varıp tapınaktaki giysilerin nöbetçisi Harhas oğlu Tikva oğlu Şallum'un karısı Peygamber Hulda'ya danıştılar. Hulda Yeruşalim'de, İkinci Mahalle'de oturuyordu. **15** Hulda onlara şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB, ‘Sizi bana gönderen adama şunları söyleyin’ diyor: **16** ‘Yahuda Kralı'nın okuduğu kitapta yazılı olduğu gibi, buraya da, burada yaşayan halkın başına da felaket getireceğim. **17** Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.’ **18** “RAB'be danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralı'na şöyle deyin: ‘İsrail'in Tanrısı RAB duyduğun sözlere ilişkin diyor ki: **19** Madem yıkılıp lanetle anılacak olan burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, önümde kendini alçalttın, giysilerini yırtıp huzurumda ağladın, ben de yalvarışını işittim. **20** Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarına gömüleceksin. Buraya getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin.’” Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala ilettiler.

23 Kral Yoşiya haber gönderip Yahuda ve Yeruşalim'in bütün ileri gelenlerini yanına topladı. **2** Sonra Yahudalılar, Yeruşalim'de

yaşayanlar, kâhinler, peygamberler, büyük küçük herkesle birlikte RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin Tapınağı'nda bulunmuş olan Antlaşma Kitabı'nı baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu. **3** Sütunun yanında durarak RAB'bin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RAB'bin huzurunda antlaşma yaptı. Bütün halk bu antlaşmayı onayladı. **4** Kral Yoşiya Baal, Aşera ve gök cisimleri için yapılmış olan bütün eşyaları RAB'bin Tapınağı'ndan çıkarmak üzere Başkâhin Hilkiya'ya, kâhin yardımcılarına ve kapı nöbetçilerine buyruk verdi. Bunları Yeruşalim'in dışına çıkarıp Kidron Vadisi'nde yaktı, küllerini Beytel'e götürdü. **5** Yahuda krallarının kentlerde ve Yeruşalim'in çevresindeki tapınma yerlerinde buhur yaksınlar diye atamış olduğu putperest kâhinleri, Baal'a, güneşe, aya, takımyıldızlara –bütün gök cisimlerine– buhur yakanları ortadan kaldırdı. **6** Aşera putunu RAB'bin Tapınağı'ndan çıkarıp Yeruşalim'in dışında Kidron Vadisi'nde yaktı, ezip toza çevirdi. Bu tozu sıradan halkın mezarlarına serpti. **7** Fuhuş yapan kadın ve erkeklerin RAB'bin Tapınağı alanındaki odalarını yıktı. Kadınlar orada Aşera için kumaş dokurlardı. **8** Yoşiya Yahuda kentlerinden bütün kâhinleri getirtti. Geva'dan Beer-Şeva'ya kadar kâhinlerin buhur yaktıkları tapınma yerlerini kirletti. Adını kent yöneticisinden alan Yeşu Kapısı'nın girişinde, kentin ana kapısının solunda kalan kapılardaki tapınma yerlerini de yıktı. **9** Tapınma yerlerinin kâhinleri, Yeruşalim'deki RAB'bin sunağına çıkmaz, ancak öbür kâhinlerle birlikte mayasız ekmek yerlerdi. **10** Yoşiya, kimse oğlunu ya da kızını ilah Molek için ateşte kurban etmesin diye, Ben-Hinnom Vadisi'ndeki Tofet'i kirletti. **11** Yahuda krallarının

güneşe adamış olduğu atları RAB'bin Tapınağı'nın girişinden kaldırdı. Atlar tapınağın avlusunda, hadım Natan-Melek'in odasının yanındaydı. Yoşiya güneşe adanmış savaş arabalarını da ateşe verdi. **12** Ahaz'ın yukarı odasının damında Yahuda krallarının yaptırdığı sunakları da, RAB'bin Tapınağı'nın iki avlusunda Manaşşe'nin yaptırdığı sunakları da yıktı; onları kırıp parçalayarak tozlarını Kidron Vadisi'ne saçtı. **13** Yeruşalim'in doğusunda, Yıkım Dağı'nın güneyinde İsrail Kralı Süleyman'ın Saydalılar'ın iğrenç putu Aştoret, Moavlılar'ın iğrenç putu Kemoş ve Ammonlular'ın iğrenç putu Molek için yaptırmış olduğu tapınma yerlerini kirletti. **14** Dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı; yerlerini insan kemikleriyle doldurdu. **15** Bundan başka İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın yaptırdığı Beytel'deki tapınma yerini ve sunağı bile yıktı. Tapınma yerini ateşe verip toz duman etti. Aşera putunu yaktı. **16** Yoşiya çevresine bakındı. Tepedeki mezarları görünce, adamlarını gönderip mezarlardaki kemikleri çıkarttı. Olacakları önceden bildiren Tanrı adamının açıkladığı RAB'bin sözü uyarınca, kemikleri sunağın üzerinde yakarak sunağı kirletti. **17** Kral, “Orada görünen anıt nedir?” diye sordu. Kent halkı, “Orası Yahuda'dan gelen ve senin Beytel'deki sunağa yaptıklarını bildiren Tanrı adamının mezarıdır” diye yanıtladı. **18** Kral, “Ona dokunmayın” dedi, “Kimse onun kemiklerini rahatsız etmesin.” Böylece Tanrı adamının kemiklerine de, Samiriye'den gelmiş olan peygamberin kemiklerine de dokunmadılar. **19** Yoşiya Beytel'de yaptığı gibi, İsrail krallarının Samiriye kentlerinde yaptırdığı RAB'bi öfkelendiren tapınma yerlerindeki bütün yapıları ortadan kaldırdı. **20** O kentlerdeki tapınma yerlerinin bütün kâhinlerini sunakların üzerinde kurban etti. Sunakların üzerinde insan kemikleri yaktıktan sonra Yeruşalim'e döndü. **21** Kral,

“Tanrınız RAB için Fısıh Bayramı'nı bu Antlaşma Kitabı'nda yazılanlara uygun biçimde kutlayın” diye halka buyruk verdi. **22** İsrail'e önderlik etmiş olan hâkimler döneminden bu yana, ne İsrail, ne de Yahuda kralları döneminde, böyle bir Fısıh Bayramı kutlanmamıştı. **23** RAB için düzenlenen bu Fısıh Bayramı Kral Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında Yeruşalim'de kutlandı. **24** Bundan başka Yoşiya, Kâhin Hilkiya'nın RAB'bin Tapınağı'nda bulduğu kitapta yazılı yasanın ilkelerini yerine getirmek amacıyla, cincileri, ruhçuları, aile putlarını, öteki putları, ayrıca Yahuda ve Yeruşalim'de görülen bütün iğrençlikleri silip süpürdü. **25** Ne ondan önce, ne de sonra onun gibi candan ve yürekten var gücüyle RAB'be yönelen ve Musa'nın yasasına uyan bir kral çıktı. **26** Oysa Manaşşe işlediği suçlarla RAB'bi öyle öfkelendirmişti ki, RAB Yahuda'ya karşı alevlenen öfkesinden vazgeçmedi **27** ve “İsrail'i nasıl huzurumdan attımsa, Yahuda'yı da öyle atacağım” dedi, “Seçtiğim bu kenti, Yeruşalim'i ve ‘Orada bulunacağım’ dediğim tapınağı kendimden uzaklaştıracağım.” **28** Yoşiya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **29** Yoşiya'nın krallığı sırasında Mısır Firavunu Neko Asur Kralı'na yardım etmek üzere Fırat'a doğru yola çıktı. Kral Yoşiya da Neko'nun üzerine yürüdü. Megiddo'da karşılaştılar. Neko Yoşiya'yı öldürdü. **30** Görevlileri Yoşiya'nın cesedini savaş arabasıyla Megiddo'dan Yeruşalim'e getirip mezarına gömdüler. Yahuda halkı Yoşiya'nın oğlu Yehoahaz'ı meshederek babasının yerine kral yaptı. **31** Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. **32** Yehoahaz ataları gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **33** Yeruşalim'de krallık yapmasın diye, Firavun Neko, Hama ülkesinde, Rivla'da

Yehoahaz'ı zincire vurdu. Ülke halkını yüz talant gümüş ve bir talant altın ödemekle yükümlü kıldı. **34** Firavun Neko Yoşiya'nın oğlu Elyakim'i babasının yerine kral yaptı ve adını değiştirip Yehoyakim koydu. Sonra Yehoahaz'ı alıp Mısır'a döndü. Yehoahaz orada öldü. **35** Yehoyakim firavunun istediği altın ve gümüşü ödedi. Bu parayı bulmak için firavunun buyruğuna uyarak ülkeyi vergiye bağladı. Firavun Neko'ya verilmek üzere Yahuda halkından herkesin gücü oranında altın ve gümüş topladı. **36** Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Annesi Rumalı Pedaya'nın kızı Zevuda'ydı. **37** Yehoyakim ataları gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

24 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığı döneminde Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda'ya saldırdı. Yehoyakim üç yıl ona boyun eğdiyse de sonradan fikrini değiştirerek Nebukadnessar'a başkaldırdı. **2** RAB, kulları peygamberler aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yahuda'yı yok etmek üzere Kildani, Aramlı, Moavlı ve Ammonlu akıncıları ona karşı gönderdi. **3** Bütün bunlar RAB'bin buyruğuyla Yahudalılar'ın başına geldi. Manaşşe'nin işlediği bütün günahlar, döktüğü suçsuz kan yüzünden RAB Yahudalılar'ı huzurundan atmak istedi. Çünkü Manaşşe Yeruşalim'i suçsuzların kanıyla doldurmuştu ve RAB bunu bağışlamak niyetinde değildi. **5** Yehoyakim'in krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **6** Yehoyakim ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Yehoyakin kral oldu. **7** Mısır Kralı bir daha ülkesinden dışarı çıkamadı. Çünkü Babil Kralı Mısır Vadisi'nden Fırat'a kadar daha önce Mısır Firavunu'na ait olan bütün toprakları ele geçirmişti. **8** Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Elnatan'ın kızı Nehuşta'ydı. **9** O da babası gibi

RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **10** O sırada Babil Kralı Nebukadnessar'ın askerleri Yeruşalim'in üzerine yürüyüp kenti kuşattı. **11** Kuşatma sürerken Nebukadnessar geldi. **12** Yahuda Kralı Yehoyakin, annesi, görevlileri, yöneticileri ve hadımlarıyla birlikte, Nebukadnessar'a teslim oldu. Babil Kralı krallığının sekizinci yılında Yehoyakin'i tutsak etti. **13** RAB'bin sözü uyarınca, Nebukadnessar RAB'bin Tapınağı'nın ve kral sarayının bütün hazinelerini boşalttı, İsrail Kralı Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyaların tümünü parçaladı. **14** Bütün Yeruşalim halkını, komutanları, yiğit savaşçıları, zanaatçıları, demircileri, toplam on bin kişiyi sürgün etti. Yahuda halkının en yoksul kesimi dışında kimse kalmadı. **15** Babil Kralı Nebukadnessar Yehoyakin'i tutsak olarak Babil'e götürdü. Onunla birlikte annesini, karılarını, hadımlarını ve ülkenin ileri gelenlerini de Yeruşalim'den Babil'e sürdü. Ayrıca yedi bin deneyimli yiğit savaşçıyı ve bin zanaatçıyla demirciyi Babil'e sürgün etti. **17** Yehoyakin'in yerine amcası Mattanya'yı kral yaptı ve adını değiştirip Sidkiya koydu. **18** Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. **19** Yehoyakim gibi Sidkiya da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **20** RAB Yeruşalim'le Yahuda'ya öfkelendiği için onları huzurundan attı. Sidkiya Babil Kralı'na karşı ayaklandı.

25 Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar. **2** Kral Sidkiya'nın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma altında kaldı. **3** Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu. **4** Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler

kenti çepeçevre kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar. **5** Ama Kildani ordusu kralın ardına düşerek Eriha ovalarında ona yetişti. Sidkiya'nın bütün ordusu dağıldı. **6** Kral Sidkiya yakalanıp Rivla'da Babil Kralı'nın huzuruna çıkarıldı ve hakkında karar verildi. **7** Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını öldürdüler; kendisinin de gözlerini oydular, zincire vurup Babil'e götürdüler. **8** Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının on dokuzuncu yılında, beşinci ayın yedinci günü muhafız birliği komutanı, Babil Kralı'nın görevlisi Nebuzaradan Yeruşalim'e girdi. **9** RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve Yeruşalim'deki bütün evleri ateşe verip önemli yapıları yaktı. **10** Muhafız birliği komutanı önderliğindeki Kildani ordusu Yeruşalim'i çevreleyen surları yıktı. **11** Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, Babil Kralı'nın safına geçen kaçakları ve geri kalan halkı sürgün etti. **12** Ancak bağcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı yoksulları orada bıraktı. **13** Kildaniler RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç sütunları, ayaklıkları, tunç havuzu parçalayıp tunçları Babil'e götürdüler. **14** Tapınak törenlerinde kullanılan kovaları, kürekleri, fitil maşalarını, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar. **15** Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş buhurdanları, çanakları alıp götürdü. **16** RAB'bin Tapınağı için Süleyman'ın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz ve ayaklıklar için hesapsız tunç harcanmıştı. **17** Her sütun on sekiz arşın yüksekliğindeydi, üzerlerinde tunç birer başlık vardı. Başlığın yüksekliği üç arşındı, çevresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle bezenmişti. Öbür sütun da ağ motifleriyle süslenmişti ve ötekine benziyordu. **18** Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Seraya'yı, Başkâhin Yardımcısı Sefanya'yı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı. **19** Kentte kalan askerlerin komutanını,

kralın beş danışmanını, ayrıca ülke halkını askere yazan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kentte bulunan altmış kişiyi tutsak etti. **20** Hepsini Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına götürdü. **21** Babil Kralı Hama ülkesinde, Rivla'da onları idam etti. Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu. **22** Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda'da kalan halkın üzerine Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı vali atadı. **23** Ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralı'nın Gedalya'yı vali atadığını duyunca, Mispa'ya, Gedalya'nın yanına geldiler. Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareah oğlu Yohanan, Netofalı Tanhumet oğlu Seraya, Maakalı oğlu Yaazanya ve adamlarıydı. **24** Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, “Kildani yetkililerden korkmayın” dedi, “Ülkeye yerleşip Babil Kralı'na hizmet edin. Böylesi sizin için daha iyi olur.” **25** O yılın yedinci ayında kral soyundan Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail on adamıyla birlikte Mispa'ya gidip Gedalya'yı öldürdü. Ayrıca, Gedalya'yı destekleyen Yahudiler'i ve Kildaniler'i de kılıçtan geçirdi. **26** Bunun üzerine büyük küçük bütün halk ordu komutanlarıyla birlikte Mısır'a kaçtı. Çünkü Kildaniler'den korkuyorlardı. **27** Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının yirmi yedinci günü, Yahuda Kralı Yehoyakin'i cezaevinden çıkardı. **28** Kendisiyle tatlı tatlı konuştu ve ona Babil'deki öteki sürgün krallardan daha üstün bir yer verdi. **29** Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığı sürece Babil Kralı'nın sofrasında yer aldı. **30** Yaşamı boyunca kral tarafından günlük yiyeceği sürekli karşılandı.

1 Tarihler

1 Adem, Şit, Enoş, **2** Kenan, Mahalalel, Yeret, **3** Hanok, Metuşelah, Lemek, **4** Nuh. Nuh'un oğulları: Sam, Ham, Yafet. **5** Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras. **6** Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Difat, Togarma. **7** Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş, Kittim, Rodanim. **8** Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan. **9** Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan. **10** Kûş'un Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı. **11** Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlılar'ın, Naftuhlular'ın, Patruslular'ın, Filistliler'in ataları olan Kasluhlular'ın ve Kaftorlular'ın atasıydı. **13** Kenan ilk oğlu Sidon'un babası ve Hititler'in, Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın, Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in, Arvatlılar'ın, Semarlılar'ın, Hamalılar'ın atasıydı. **17** Sam'ın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram, Ûs, Hul, Geter, Meşek. **18** Arpakşat Şelah'ın babasıydı. Şelah'tan Ever oldu. **19** Ever'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'ti, çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktan'dı. **20** Yoktan Almodat'ın, Şelef'in, Hasarmavet'in, Yerah'ın, Hadoram'ın, Uzal'ın, Dikla'nın, Eval'ın, Avimael'in, Şeva'nın, Ofir'in, Havila'nın, Yovav'ın atasıydı. Bunların hepsi Yoktan'ın soyundandı. **24** Sam, Arpakşat, Şelah, **25** Ever, Pelek, Reu, **26** Seruk, Nahor, Terah, **27** Avram –İbrahim–. **28** İbrahim'in oğulları: İshak, İsmail. **29** İsmailoğulları'nın soyu: İsmail'in ilk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam, **30** Mişma, Duma, Massa, Hadat, Tema, **31** Yetur, Nafiş, Kedema gelir. Bunlar İsmail'in oğullarıydı. **32** İbrahim'in cariyesi Ketura'nın oğulları: Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah. Yokşan'ın oğulları: Şeva, Dedan. **33**

Midyan'ın oğulları: Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa. Bunların hepsi Ketura'nın soyundandı. **34** İshak İbrahim'in oğluydu. İshak'ın oğulları: Esav, İsrail. **35** Esav'ın oğulları: Elifaz, Reuel, Yeuş, Yalam, Korah. **36** Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz ve Timna'dan doğan Amalek. **37** Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. **38** Seir'in oğulları: Lotan, Şoval, Sivon, Âna, Dişon, Eser, Dişan. **39** Lotan'ın oğulları: Hori, Homam. Timna Lotan'ın kızkardeşiydi. **40** Şoval'ın oğulları: Alyan, Manahat, Eval, Şefi, Onam. Sivon'un oğulları: Aya, Âna. **41** Âna'nın oğlu: Dişon. Dişon'un oğulları: Hamran, Eşban, Yitran, Keran. **42** Eser'in oğulları: Bilhan, Zaavan, Yaakan. Dişan'ın oğulları şunlardı: Ûs, Aran. **43** İsrailliler'i yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edom'u şu krallar yönetti: Beor oğlu Bala. Kentinin adı Dinhava'ydı. **44** Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti. **45** Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kral oldu. **46** Huşam ölünce, Midyan'ı Moav kırlarında bozguna uğratan Bedat oğlu Hadat kral oldu. Kentinin adı Avit'ti. **47** Hadat ölünce, yerine Masrekalı Samla geçti. **48** Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti. **49** Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti. **50** Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Pai'ydi. Karısı, Me-Zahav kızı Matret'in kızı Mehetavel'di. **51** Sonunda Hadat da öldü. Edom beyleri şunlardı: Timna, Alva, Yetet, **52** Oholivama, Ela, Pinon, **53** Kenaz, Teman, Mivsar, **54** Magdiel, İram. Edom beyleri bunlardı.

2 İsrail'in oğulları şunlardır: Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun, **2** Dan, Yusuf, Benyamin, Naftali, Gad, Aşer. **3** Yahuda'nın oğulları: Er, Onan, Şela. Bu üç oğulu Yahuda'ya Kenanlı Şua'nın kızı doğurdu. Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü. **4** Yahuda'nın

gelini Tamar ona Peres ve Zerah'ı doğurdu. Yahuda'nın toplam beş oğlu vardı. **5** Peres'in oğulları: Hesron, Hamul. **6** Zerahoğulları: Zimri, Etan, Heman, Kalkol, Darda. Toplam beş kişiydi. **7** Karmi'nin oğlu: Yok edilmeye adanmış eşyalar konusunda RAB'be ihanet etmekle İsrail'i yıkıma sürükleyen Akan. **8** Etam'ın oğlu: Azarya. **9** Hesron'un oğulları: Yerahmeel, Ram, Kalev. **10** Amminadav Ram'ın oğluydu. Yahudalılar'ın önderi Nahşon Amminadav'ın oğluydu. **11** Salma Nahşon'un oğluydu. Boaz Salma'nın, **12** Ovet Boaz'ın, İşay Ovet'in oğluydu. **13** İşay'ın yedi oğlu oldu: Birincisi Eliav, ikincisi Avinadav, üçüncüsü Şima, **14** dördüncüsü Netanel, beşincisi Radday, **15** altıncısı Osem, yedincisi Davut. **16** Kızkardeşleri Seruya ile Avigayil'di. Seruya'nın üç oğlu vardı: Avişay, Yoav, Asahel. **17** İsmaili Yeter'le evlenen Avigayil Amasa'yı doğurdu. **18** Hesron oğlu Kalev'in, karısı Azuva'dan ve Yeriot'tan oğulları oldu. Karısından doğan oğullar şunlardır: Yeşer, Şovav, Ardon. **19** Azuva ölünce, Kalev kendisine Hur'u doğuran Efrat'la evlendi. **20** Uri Hur'un oğluydu, Besalel Uri'nin oğluydu. **21** Daha sonra Hesron, Gilat'ın babası Makir'in kızıyla yattı. Altmış yaşındayken evlendiği bu kadın ona Seguv'u doğurdu. **22** Yair Seguv'un oğluydu; Gilat ülkesinde yirmi üç kenti vardı. **23** Ama Geşur'la Aram Havvot-Yair'i ve Kenat ile çevresindeki köyleri, toplam altmış kenti ele geçirdiler. Buralarda yaşayan bütün halk Gilat'ın babası Makir'in soyundandı. **24** Hesron Kalev-Efrata'da öldükten sonra, karısı Aviya Tekoa'nın kurucusu olan Aşhur'u doğurdu. **25** Hesron'un ilk oğlu Yerahmeel'in oğulları: İlk oğlu Ram, Buna, Oren, Osem, Ahiya. **26** Yerahmeel'in Atara adında başka bir karısı vardı; O da Onam'ın annesiydi. **27** Yerahmeel'in ilk oğlu Ram'ın oğulları: Maas, Yamin, Eker. **28** Onam'ın oğulları: Şammay,

Yada. Şammay'ın oğulları: Nadav, Avişur. **29** Avişur'un Avihayil adında bir karısı vardı; ona Ahban'ı ve Molit'i doğurdu. **30** Nadav'ın oğulları: Selet, Appayim. Selet çocuksuz öldü. **31** Appayim'in oğlu: Yişi. Yişi'nin oğlu: Şeşan. Şeşan'ın oğlu: Ahlay. **32** Şammay'ın kardeşi Yada'nın oğulları: Yeter ve Yonatan. Yeter çocuksuz öldü. **33** Yonatan'ın oğulları: Pelet, Zaza. Bunlar Yerahmeel'in soyundan geliyordu. **34** Şeşan'ın oğlu olmadıysa da kızları vardı. Şeşan'ın Yarha adında Mısırlı bir uşağı vardı. **35** Şeşan kızını uşağı Yarha'yla evlendirdi. Kadın ona Attay'ı doğurdu. **36** Natan Attay'ın oğluydu. Zavat Natan'ın, **37** Eflal Zavat'ın, Ovet Eflal'ın, **38** Yehu Ovet'in, Azarya Yehu'nun, **39** Heles Azarya'nın, Elasa Heles'in, **40** Sismay Elasa'nın, Şallum Sismay'ın, **41** Yekamya Şallum'un, Elişama Yekamya'nın oğluydu. **42** Yerahmeel'in kardeşi Kalev'in oğulları: İlk oğlu Zif'in kurucusu Meşa ve Hevron'un kurucusu Meraşa. **43** Hevron'un oğulları: Korah, Tappuah, Rekem, Şema. **44** Raham Şema'nın oğluydu. Yorkoam Raham'ın, Şammay Rekem'in, **45** Maon Şammay'ın oğluydu. Beytsur'un kurucusu Maon'du. **46** Kalev'in cariyesi Efa ona Haran'ı, Mosa'yı ve Gazez'i doğurdu. Gazez Haran'ın oğluydu. **47** Yahday'ın oğulları: Regem, Yotam, Geşan, Pelet, Efa, Şaaf. **48** Kalev'in öbür cariyesi Maaka ona Şever'i ve Tirhana'yı doğurdu. **49** Maaka Madmanna'nın kurucusu Şaaf'ı, Makbena ve Giva'nın kurucusu Şeva'yı da doğurdu. Kalev'in Aksa adında bir de kızı oldu. **50** Kalev'in soyundan gelenler: Efrat'ın ilk oğlu Hur'un oğulları: Kiryat-Yearim'in kurucusu Şoval, **51** Beytlehem'in kurucusu Salma, Beytgader'in kurucusu Haref. **52** Kiryat-Yearim'in kurucusu Şoval, Haroeliler'in ve Menuhot'ta yaşayan halkın yarısının atasıydı. **53** Kiryat-Yearim'in boyları: Yeterliler, Pûtlular, Şumatlılar, Mişralılar. Soralılar'la Eştaollular

da bu boyların soyundan geldi. **54** Salma'nın soyundan gelenler: Beytlehemliler, Netofalılar, Atrot-Beytyoavlılar, Manahatlılar'ın yarısı ve Sorlular. **55** Yabes'te yaşayan yazmanların boyları: Tiratlılar, Şimatlılar, Sukatlılar. Bunlar Rekav halkının atası Hammat'ın soyundan gelen Kenliler'dir.

3 Davut'un Hevron'da doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreelli Ahinoam'dan Amnon, ikincisi Karmelli Avigayil'den Daniel, **2** üçüncüsü Geşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'dan Avşalom, dördüncüsü Hagit'ten Adoniya, **3** beşincisi Avital'dan Şefatya, altıncısı karısı Egla'dan Yitream. **4** Davut'un bu altı oğlu Hevron'da doğdular. Davut orada yedi yıl altı ay, Yeruşalim'de de otuz üç yıl krallık yaptı. **5** Davut'un Yeruşalim'de doğan oğulları: Şima, Şovav, Natan, Süleyman. Bu dördü Ammiel'in kızı Bat-Şeva'dan doğdular. **6** Öbür oğulları: Yivhar, Elişama, Elifelet, **7** Nogah, Nefek, Yafia, **8** Elişama, Elyada, Elifelet. Toplam dokuz kişiydiler. **9** Bütün bunlar, Davut'un cariyelerinden doğanlar dışındaki oğullarıydı. Tamar onların kızkardeşidir. **10** Rehavam Süleyman'ın oğluydu. Aviya Rehavam'ın, Asa Aviya'nın, Yehoşafat Asa'nın, **11** Yehoram Yehoşafat'ın, Ahazya Yehoram'ın, Yoaş Ahazya'nın, **12** Amatsya Yoaş'ın, Azarya Amatsya'nın, Yotam Azarya'nın, **13** Ahaz Yotam'ın, Hizkiya Ahaz'ın, Manaşşe Hizkiya'nın, **14** Amon Manaşşe'nin, Yoşiya Amon'un oğluydu. **15** Yoşiya'nın oğulları: İlk oğlu Yohanan, İkincisi Yehoyakim, Üçüncüsü Sidkiya, Dördüncüsü Şallum. **16** Yehoyakim'in oğulları: Yehoyakin ve Sidkiya. **17** Sürgün edilen Yehoyakin'in torunları: Şealtiel, **18** Malkiram, Pedaya, Şenassar, Yekamya, Hoşama, Nedavya. **19** Pedaya'nın oğulları: Zerubbabil, Şimi. Zerubbabil'in çocukları: Meşullam, Hananya ve kızkardeşleri Şelomit. **20** Zerubbabil'in beş oğlu daha vardı: Haşuva, Ohel,

Berekya, Hasadya, Yuşav-Heset. **21** Hananya'nın oğulları: Pelatya, Yeşaya. Yeşaya Refaya'nın, Refaya Arnan'ın, Arnan Ovadya'nın, Ovadya Şekanya'nın babasıydı. **22** Şekanya'nın oğlu: Şemaya. Şemaya'nın oğulları: Hattuş, Yigal, Bariah, Nearya, Şafat. Toplam altı kişiydi. **23** Nearya'nın oğulları: Elyoenay, Hizkiya, Azrikam. Toplam üç kişiydi. **24** Elyoenay'ın oğulları: Hodavya, Elyaşiv, Pelaya, Akkuv, Yohanan, Delaya, Anani. Toplam yedi kişiydi.

4 Yahuda oğulları: Peres, Hesron, Karmi, Hur, Şoval. **2** Şoval oğlu Reaya Yahat'ın babasıydı. Yahat Ahumay'ın ve Lahat'ın babasıydı. Soralı boylar bunlardı. **3** Etam'ın oğulları: Yizreel, Yişma, Yidbaş. Kızkardeşlerinin adı Haselelponi'dir. **4** Penuel Gedor'un babasıydı. Ezer Huşa'nın babasıydı. Bunlar Beytlehem'in kurucusu ve Efrat'ın ilk oğlu Hur'un torunlarıydı. **5** Tekoa'nın kurucusu Aşhur'un Helah ve Naara adında iki karısı vardı. **6** Naara ona Ahuzzam, Hefer, Temeni ve Haahaştari'yi doğurdu. Bunlar Naara'nın oğullarıydı. **7** Helah'ın oğulları: Seret, Yishar, Etnan **8** ve Anuv'la Hassoveva'nın babası Kos. Kos Harum oğlu Aharhel boylarının atasıydı. **9** Yabes kardeşlerinden daha saygın biriydi. Annesi, “Onu acı çekerek doğurdum” diyerek adını Yabes koymuştu. **10** Yabes, İsrail'in Tanrısı'na, “Ne olur, beni kutsa, sınırlarımı genişlet!” diye yakardı, “Elin üzerimde olsun, beni kötülükten koru. Öyle ki, acı çekmeyeyim.” Tanrı onun yakarışını duydu. **11** Şuha'nın kardeşi Keluv, Eşton'un babası Mehir'in babasıydı. **12** Eşton Beytrafa'nın, Paseah'ın ve İr-Nahaş'ın kurucusu Tehinna'nın babasıydı. Bunlar Rekalılar'dır. **13** Kenaz'ın oğulları: Otniel, Seraya. Otniel'in oğulları: Hatat ve Meonotay. Meonotay Ofra'nın babasıydı. Seraya Ge-Haraşim'in kurucusu Yoav'ın babasıydı. Bunlar el işlerinde becerikli kişilerdi.

15 Yefunne oğlu Kalev'in oğulları: İru, Ela, Naam. Ela'nın oğlu:
Kenaz. **16** Yehallelel'in oğulları: Zif, Zifa, Tirya, Asarel. **17**
Ezra'nın oğulları: Yeter, Meret, Efer, Yalon. Meret'in karılarından
biri Miryam'ı, Şamma'yı ve Eştemoa'nın kurucusu Yişbah'ı
doğurdu. **18** Bunlar Meret'in evlendiği firavunun kızı Bitya'nın
doğurduğu çocuklardır. Meret'in Yahudalı karısı, Gedor'un
kurucusu Yeret'i, Soko'nun kurucusu Hever'i, Zanoah'ın kurucusu
Yekutiel'i doğurdu. **19** Hodiya Naham'ın kızkardeşiyle evlendi.
Ondan doğan oğulları Keila'da yaşayan Garm ve Eştemoa'da
yaşayan Maaka boylarının atasıydı. **20** Şimon'un oğulları:
Amnon, Rinna, Ben-Hanan, Tilon. Yişi'nin torunları: Zohet ve
Ben-Zohet. **21** Yahuda oğlu Sela'nın oğulları: Leka'nın kurucusu
Er, Mareşa'nın kurucusu Lada, Beytaşbea'da ince keten işinde
çalışanların boyları, **22** Yokim, Kozevalılar, Moavlı kadınlarla
evlenen Yoaş'la Saraf ve Yaşuvi-Lehem. Bu kayıtlar eskidir.
23 Netayim ve Gedera'da oturur, çömlekçilik yapar ve kral için
çalışırlardı. **24** Şimonoğulları: Nemuel, Yamin, Yariv, Zerah,
Şaul. **25** Şallum Şaul'un oğluydu. Mivsam Şallum'un, Mişma da
Mivsam'ın oğluydu. **26** Mişma'nın torunları: Hammuel Mişma'nın
oğluydu. Zakkur Hammuel'in, Şimi de Zakkur'un oğluydu. **27**
Şimi'nin on altı oğlu, altı kızı vardı. Ancak kardeşlerinin çok
sayıda çocukları yoktu. Bu yüzden Şimon oymağı, sayıca
Yahuda oymağı kadar artmadı. **28** Şimonoğulları Beer-Şeva,
Molada, Hasar-Şual, Bilha, Esem, Tolat, Betuel, Horma, Ziklak,
Beytmarkavot, Hasar-Susim, Beytbiri ve Şaarayim kentlerinde
yaşadılar. Davut dönemine dek kentleri bunlardı. **32** Ayrıca şu
beş ilçede de yaşadılar: Etam, Ayin, Rimmon, Token, Aşan. **33**
Baalat'a kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler
Şimonoğulları'na aitti. Ailelerinin soy kütüğünü de tuttular. **34**

Meşovav, Yamlek, Amatsya oğlu Yoşa, **35** Yoel, Asiel oğlu Seraya oğlu Yoşivya oğlu Yehu, **36** Elyoenay, Yaakova, Yeşohaya, Asaya, Adiel, Yesimiel, Benaya **37** ve Şemaya oğlu Şimri oğlu Yedaya oğlu Allon oğlu Şifi oğlu Ziza. **38** Yukarıda adı geçenlerin her biri, ait olduğu boyun başıydı. Aileleri sayıca çoğaldılar. **39** Sürülerine otlak aramak için Gedor yakınlarına, vadinin doğusuna kadar gittiler. **40** Orada çok zengin otlaklar buldular. Ülke geniş, rahat ve huzur doluydu. Eskiden orada Ham'ın soyundan gelenler yaşardı. **41** Yukarıda adı yazılı olanlar, Yahuda Kralı Hizkiya döneminde geldiler. Hamlılar'ın çadırlarına ve orada yaşayan Meunlular'a saldırıp tümünü öldürdüler. Sonra ülkelerine yerleştiler. Bugün de oradalar. Çünkü orada sürüleri için otlak vardı. **42** Yişi'nin oğulları Pelatya, Nearya, Refaya, Uzziel önderliğinde Şimon oymağından beş yüz kişi Seir dağlık bölgesine gidip **43** Amalekliler'den sağ kalanları öldürdüler. Bugün de orada yaşıyorlar.

5 İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları. –Ruben ilk doğandır. Babasının yatağına yatıp onu kirlettiği için ilk oğulluk hakkı İsrail oğlu Yusuf'un oğullarına verildi. Bu yüzden Ruben soy kütüğüne ilk oğulluk hakkına göre yazılmadı. **2** Yahuda kardeşleri arasında en güçlü olandı, önderlik hep onun soyundan çıktı. Ama ilk oğulluk hakkı Yusuf'a aitti.– **3** İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. **4** Yoel'in soyu: Şemaya Yoel'in, Gog Şemaya'nın, Şimi Gog'un, Mika Şimi'nin, Reaya Mika'nın, Baal Reaya'nın, Beera Baal'ın oğluydu. Asur Kralı Tiglat-Pileser'in sürgüne gönderdiği Beera Rubenliler'in önderiydi. **7** Boylarına göre aile soy kütüğüne yazılan akrabaları şunlardır: Önder Yeiel, Zekeriya, **8** Yoel oğlu Şema oğlu Azaz oğlu Bala. Bunlar Aroer'de, Nevo ve Baal-Meon'a kadar uzanan

topraklarda yaşadılar. **9** Doğuda Fırat'tan çöle kadar uzanan topraklara yayıldılar. Çünkü Gilat bölgesinde sığırları çoğalmıştı. **10** Rubenliler Saul döneminde Hacerliler'e karşı savaş açtı. Onları yenilgiye uğratıp Gilat'ın doğusunda kalan topraklardaki çadırlarını ele geçirdiler. **11** Gadlılar, Başan'da, Selka'ya kadar uzanan topraklarda Rubenliler'in karşısında yaşadılar. **12** Önderleri Yoel'di; ikinci derecede önemli Şafam, Başan'da ise Yanay ve Şafat'tı. **13** Boylarına göre akrabaları şunlardır: Mikael, Meşullam, Şeva, Yoray, Yakan, Zia, Ever. Toplam yedi kişiydi. **14** Bunlar Bûz oğlu Yahdo oğlu Yeşişay oğlu Mikael oğlu Gilat oğlu Yaroah oğlu Huri oğlu Avihayil'in oğullarıydı. **15** Guni oğlu Avdiel oğlu Ahi bu boyların başıydı. **16** Gadlılar Gilat'ta, Başan'da, çevredeki köylerde ve Şaron'un bütün otlaklarında yaşadılar. **17** Bunların hepsi Yahuda Kralı Yotam'ın ve İsrail Kralı Yarovam'ın döneminde soy kütüğüne yazıldılar. **18** Rubenliler'in, Gadlılar'ın ve Manaşşe oymağının yarısının kalkan ve kılıç kullanabilen, ok atabilen, savaş için eğitilmiş 44 760 yiğit askeri vardı. **19** Hacerliler'e, Yetur'a, Nafiş'e, Nodav'a karşı savaş açtılar. **20** Onlarla savaşırken yardım gördüler. Tanrı Hacerliler'i ve onlarla birlikte olanları ellerine teslim etti. Çünkü savaş sırasında Tanrı'ya yalvarmışlar, O'na güvenmişlerdi. Bu yüzden Tanrı yalvarışlarını yanıtladı. **21** Hacerliler'in hayvanlarını ele geçirdiler: Elli bin deve, iki yüz elli bin davar, iki bin eşek. Tutsak olarak da yüz bin kişi aldılar. **22** Savaş Tanrı'nın isteğiyle olduğu için düşmandan birçok kişiyi öldürdüler. Sürgün dönemine dek Hacerliler'in topraklarında yaşadılar. **23** Manaşşe oymağının yarısı Başan'dan Baal-Hermon'a, Senir, yani Hermon Dağı'na kadar uzanan topraklarda yaşadı ve sayıca çoğaldı. **24** Boy başları şunlardı: Efer, Yişi, Eliel, Azriel, Yeremya, Hodavya,

Yahdiel. Bunlar yiğit savaşçılar, ünlü kişiler ve boy başlarıydı. **25** Ne var ki atalarının Tanrısı'na bağlı kalmadılar. Tanrı'ya ihanet ederek önlerinden yok ettiği ulusların ilahlarına yöneldiler. **26** Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Tiglat-Pileser diye bilinen Asur Kralı Pûl'u harekete geçirdi. Asur Kralı Rubenliler'i, Gadlılar'ı, Manaşşe oymağının yarısını tutsak edip Halah'a, Habur'a, Hara'ya, Gozan Irmağı'na sürdü. Onlar bugün de oralarda yaşıyorlar.

6 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari. **2** Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. **3** Amram'ın çocukları: Harun, Musa, Miryam. Harun'un oğulları: Nadav, Avihu, Elazar, İtamar. **4** Pinehas Elazar'ın oğluydu. Avişua Pinehas'ın, **5** Bukki Avişua'nın, Uzzi Bukki'nin, **6** Zerahya Uzzi'nin, Merayot Zerahya'nın, **7** Amarya Merayot'un, Ahituv Amarya'nın, **8** Sadok Ahituv'un, Ahimaas Sadok'un, **9** Azarya Ahimaas'ın, Yohanan Azarya'nın, **10** Azarya Yohanan'ın oğluydu. –Süleyman'ın Yeruşalim'de yaptığı tapınakta kâhinlik eden oydu.– **11** Amarya Azarya'nın, Ahituv Amarya'nın, **12** Sadok Ahituv'un, Şallum Sadok'un, **13** Hilkiya Şallum'un, Azarya Hilkiya'nın, **14** Seraya Azarya'nın, Yehosadak Seraya'nın oğluydu. **15** RAB Nebukadnessar aracılığıyla Yahuda ve Yeruşalim halkını sürdüğünde Yehosadak da sürgüne gitmişti. **16** Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari. **17** Gerşon'un oğulları: Livni, Şimi. **18** Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. **19** Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi. Soylarına göre yazılan Levi oymağının boyları şunlardır: **20** Gerşon'un soyu: Livni Gerşon'un, Yahat Livni'nin, Zimma Yahat'ın, **21** Yoah Zimma'nın, İddo Yoah'ın, Zerah İddo'nun, Yeateray Zerah'ın oğluydu. **22** Kehat'ın soyu: Amminadav Kehat'ın, Korah Amminadav'ın, Assir Korah'ın, **23** Elkana Assir'in, Evyasaf Elkana'nın, Assir Evyasaf'ın, **24** Tahat Assir'in, Uriel Tahat'ın, Uzziya Uriel'in,

Şaul Uzziya'nın oğluydu. **25** Elkana'nın öbür oğulları: Amasay,
Ahimot. **26** Elkana Ahimot'un, Sofay Elkana'nın, Nahat Sofay'ın,
27 Eliav Nahat'ın, Yeroham Eliav'ın, Elkana Yeroham'ın, Samuel
Elkana'nın oğluydu. **28** Samuel'in oğulları: İlk oğlu Yoel, ikincisi
Aviya. **29** Merari'nin soyu: Mahli Merari'nin, Livni Mahli'nin, Şimi
Livni'nin, Uzza Şimi'nin, **30** Şima Uzza'nın, Hagiya Şima'nın,
Asaya Hagiya'nın oğluydu. **31** Antlaşma Sandığı RAB'bin
Tapınağı'na taşındıktan sonra Davut'un orada görevlendirdiği
ezgiciler şunlardır. **32** Bunlar Süleyman Yeruşalim'de RAB'bin
Tapınağı'nı kurana dek Buluşma Çadırı'nda ezgi okuyarak
hizmet eder, belirlenmiş kurallar uyarınca görevlerini yerine
getirirlerdi. **33** Oğullarıyla birlikte görev yapan kişiler şunlardır:
Kehatoğulları'ndan: Ezgici Heman. Heman, İsrail oğlu Levi oğlu
Kehat oğlu Yishar oğlu Korah oğlu Evyasaf oğlu Assir oğlu
Tahat oğlu Sefanya oğlu Azarya oğlu Yoel oğlu Elkana oğlu
Amasay oğlu Mahat oğlu Elkana oğlu Suf oğlu Toah oğlu Eliel
oğlu Yeroham oğlu Elkana oğlu Samuel oğlu Yoel'in oğluydu. **39**
Heman'ın sağ yanında görev yapan akrabası Asaf. Asaf, Levi
oğlu Gerşon oğlu Yahat oğlu Şimi oğlu Zimma oğlu Etan oğlu
Adaya oğlu Zerah oğlu Etni oğlu Malkiya oğlu Baaseya oğlu
Mikael oğlu Şima oğlu Berekya'nın oğluydu. **44** Heman'ın solunda
görev yapan kardeşleri Merarioğulları'ndan: Etan. Etan, Levi oğlu
Merari oğlu Muşi oğlu Mahli oğlu Şemer oğlu Bani oğlu Amsi oğlu
Hilkiya oğlu Amatsya oğlu Haşavya oğlu Malluk oğlu Avdi oğlu
Kiyşi'nin oğluydu. **48** Bunların Levili akrabaları, çadırın, Tanrı'nın
Tapınağı'nın bütün görevlerini yerine getirmek üzere atandılar.
49 Ancak, Tanrı kulu Musa'nın buyruğu uyarınca, yakmalık
sunu sunağında ve buhur sunağında sunu sunanlar Harun'la
oğullarıydı. En Kutsal Yer'de yapılan hizmetlerden ve İsrailliler'in

bağışlanması için sunulan kurbanlardan onlar sorumluydu. **50** Harunoğulları şunlardır: Harun'un oğlu Elazar, onun oğlu Pinehas, onun oğlu Avişua, **51** onun oğlu Bukki, onun oğlu Uzzi, onun oğlu Zerahya, **52** onun oğlu Merayot, onun oğlu Amarya, onun oğlu Ahituv, **53** onun oğlu Sadok, onun oğlu Ahimaas. **54** İlk kurayı çeken Kehat boyundan Harunoğulları'nın sınırlarına göre yerleşim yerleri şunlardır: **55** Yahuda topraklarındaki Hevron'la çevresindeki otlaklar onlara verildi. **56** Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kalev'e verildi. **57** Sığınak kent seçilen Hevron, Livna, Yattir, Eştemoa, Hilen, Devir, Aşan, Yutta, Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları Harunoğulları'na verildi. **60** Benyamin oymağından da Givon, Geva, Alemet, Anatot ve bunların otlakları verildi. Kehat boylarına verilen bu kentlerin toplam sayısı on üçtü. **61** Geri kalan Kehatoğulları'na Manaşşe oymağının yarısına ait boylardan alınan on kent kurayla verildi. **62** Gerşonoğulları'na boy sayısına göre İssakar, Aşer, Naftali ve Başan'daki Manaşşe oymağından alınan on üç kent verildi. **63** Merarioğulları'na boy sayısına göre Ruben, Gad ve Zevulun oymaklarından alınan on iki kent kurayla verildi. **64** İsrailliler bu kentleri otlaklarıyla birlikte Levililer'e verdiler. **65** Yahuda, Şimon, Benyamin oymaklarından alınan ve yukarıda adları sayılan kentler kurayla verildi. **66** Kehat boyundan bazı ailelere Efrayim oymağından alınan kentler verildi. **67** Efrayim dağlık bölgesinde sığınak kent seçilen Şekem, Gezer, Yokmoam, Beythoron, Ayalon, Gat-Rimmon ve bunların otlakları verildi. **70** İsrailliler Manaşşe oymağının yarısından alınan Aner, Bilam ve bunların otlaklarını Kehat boyunun öbür ailelerine verdiler. **71** Aşağıdaki kentler Gerşonoğulları'na verildi: Manaşşe oymağının yarısına ait Başan'daki Golan, Aştarot ve bunların otlakları. **72** İssakar oymağından Kedeş, Daverat, Ramot,

Anem ve bunların otlakları. **74** Aşer oymağından Maşal, Avdon, Hukok, Rehov ve bunların otlakları. **76** Naftali oymağından Celile'deki Kedeş, Hammon, Kiryatayim ve bunların otlakları. **77** Merarioğulları'na –geri kalan Levililer'e– aşağıdaki kentler verildi: Zevulun oymağından Rimmono, Tavor ve bunların otlakları. **78** Ruben oymağından Eriha'nın ötesinde, Şeria Irmağı'nın doğusundaki kırda bulunan Beser, Yahsa, Kedemot, Mefaat ve bunların otlakları. **80** Gad oymağından Gilat'taki Ramot, Mahanayim, Heşbon, Yazer ve bunların otlakları.

7 İssakar'ın dört oğlu vardı: Tola, Pua, Yaşuv, Şimron. **2** Tola'nın oğulları: Uzzi, Refaya, Yeriel, Yahmay, Yivsam, Samuel. Bunlar Tola boyunun başlarıydı. Soy kütüğüne göre yiğit savaşçılardı. Davut döneminde sayıları 22 600'dü. **3** Uzzi'nin oğlu: Yizrahya. Yizrahya'nın oğulları: Mikael, Ovadya, Yoel, Yişşiya. Beşi de boy başıydı. **4** Soy kütüğüne göre, aralarında savaşa hazır 36 000 kişi vardı. Hepsinin çok sayıda karısı ve çocuğu vardı. **5** Soy kütüğüne göre İssakar boylarına bağlı akrabalarından savaşacak durumda olanların sayısı 87 000'di. **6** Benyamin'in üç oğlu vardı: Bala, Beker, Yediael. **7** Bala'nın beş oğlu vardı: Esbon, Uzzi, Uzziel, Yerimot, İyri. Bunlar boy başıydı. Soy kütüğüne kayıtlı yiğit savaşçıların sayısı 22 034 kişiydi. **8** Beker'in oğulları: Zemira, Yoaş, Eliezer, Elyoenay, Omri, Yeremot, Aviya, Anatot, Alemet. Hepsi Beker'in oğullarıydı. **9** Bunların soy kütüğüne kayıtlı aile başlarının ve yiğit savaşçıların sayısı 20 200'dü. **10** Yediael'in oğlu: Bilhan. Bilhan'ın oğulları: Yeuş, Benyamin, Ehut, Kenaana, Zetan, Tarşiş, Ahişahar. **11** Yediael'in bütün oğulları boy başlarıydı. Aralarında savaşa hazır 17 200 yiğit savaşçı vardı. **12** Şuppim ve Huppim İr'in, Huşim ise Aher'in oğluydu. **13** Naftali'nin oğulları: Yahasiel, Guni, Yeser, Şallum.

Bunlar Bilha'nın soyundandı. **14** Manaşşe'nin oğulları: Aramlı cariyenin doğurduğu Asriel, Makir. Makir Gilat'ın babasıydı. **15** Makir Huppim'le Şuppim'in kızkardeşi Maaka'yı karı olarak aldı. Makir'in ikinci oğlunun adı Selofhat'tı. Selofhat'ın yalnız kızları oldu. **16** Makir'in karısı Maaka, Pereş ve Şereş adında iki oğul doğurdu. Şereş'in de Ulam ve Rekem adında iki oğlu oldu. **17** Ulam'ın oğlu: Bedan. Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat'ın oğulları bunlardır. **18** Gilat'ın kızkardeşi Hammoleket İşhot'u, Aviezer'i, Mahla'yı doğurdu. **19** Şemida'nın oğulları: Ahyan, Şekem, Likhi, Aniam. **20** Efrayim'in oğulları: Şutelah, Ezer ve Elat. Beret Şutelah'ın, Tahat Beret'in, Elada Tahat'ın, Tahat Elada'nın, Zavat Tahat'ın, Şutelah da Zavat'ın oğluydu. Ülkede doğup büyüyen Gatlılar Ezer'le Elat'ı öldürdüler. Çünkü onların sürülerini çalmaya gitmişlerdi. **22** Babaları Efrayim günlerce yas tuttu. Akrabaları onu avutmaya geldiler. **23** Efrayim karısıyla yine yattı. Kadın gebe kalıp bir oğul doğurdu. Evinde talihsizlik var diye babası oğlana Beria adını verdi. **24** Kızı Aşağı ve Yukarı Beythoron'u, Uzzen-Şeera'yı kuran Şeera'ydı. **25** Beria'nın Refah adında bir oğlu vardı. Refah Beria'nın, Reşef Refah'ın, Telah Reşef'in, Tahan Telah'ın, Ladan Tahan'ın, Ammihut Ladan'ın, Elişama Ammihut'un, Nun Elişama'nın, Yeşu da Nun'un oğluydu. **28** Efrayimliler'in yerleştikleri topraklar Beytel'i ve çevresindeki köyleri, doğuda Naaran'ı, batıda Gezer'i ve köylerini, Şekem, Aya ve köylerini kapsıyordu. **29** Manaşşe oymağının sınırında Beytşean, Taanak, Megiddo, Dor ve bunlara ait köyler vardı. İsrail oğlu Yusuf'un soyu buralarda yaşadı. **30** Aşer'in oğulları: Yimna, Yişva, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah. **31** Beriaoğulları: Hever ve Birzayit'in kurucusu Malkiel. **32** Hever Yaflet, Şomer, Hotam ve kızkardeşleri Şua'nın babasıydı. **33** Yafletoğulları: Pasak, Bimhal,

Aşvat. Yaflet'in oğulları bunlardı. **34** Şomeroğulları: Ahi, Rohga,
Yehubba, Aram. **35** Kardeşi Helem'in oğulları: Sofah, Yimna,
Şeleş, Amal. **36** Sofahoğulları: Suah, Harnefer, Şual, Beri, Yimra,
37 Beser, Hod, Şamma, Şilşa, Yitran, Beera. **38** Yeteroğulları:
Yefunne, Pispa, Ara. **39** Ulla'nın oğulları: Arah, Hanniel, Risya.
40 Bunların hepsi Aşer soyundandı. Boy başları, seçkin kişiler,
yiğit savaşçılar ve tanınmış önderlerdi. Soy kütüğüne kayıtlı
savaşa hazır olanların sayısı yirmi altı bindi.

8 Benyamin'in ilk oğlu Bala, İkinci oğlu Aşbel, Üçüncü oğlu
Ahrah, **2** Dördüncü oğlu Noha, Beşinci oğlu Rafa'ydı. **3** Bala'nın
oğulları: Addar, Gera, Avihut, **4** Avişua, Naaman, Ahoah, **5**
Gera, Şefufan, Huram. **6** Ehutoğulları Geva'da yaşayan ailelerin
başlarıydı. Oradan Manahat'a sürüldüler. Adları şunlardır: **7**
Naaman, Ahiya ve onları sürgüne gönderen Gera. Gera Uzza'yla
Ahihut'un babasıydı. **8** Şaharayim, karıları Huşim'le Baara'yı
boşadıktan sonra, Moav kırında çocuk sahibi oldu. **9** Yeni karısı
Hodeş'ten doğan oğulları şunlardır: Yovav, Sivya, Meşa, Malkam,
10 Yeus, Sakeya, Mirma. Bunlar Şaharayim'in oğullarıydı. Hepsi
de boy başlarıydı. **11** Şaharayim'in karısı Huşim'den de Avituv ve
Elpaal adında iki oğlu vardı. **12** Elpaal'ın oğulları: Ever, Mişam,
Ono ve Lod kentleriyle çevrelerindeki köyleri yeniden kuran
Şemet, Beria, Şema. Beria'yla Şema Ayalon'da yaşayan halkın
boy başlarıydı. Bunlar Gat'ta yaşayan halkı sürdüler. **14** Ahyo,
Şaşak, Yeremot, **15** Zevadya, Arat, Eder, **16** Mikael, Yişpa ve
Yoha Beria'nın oğullarıydı. **17** Zevadya, Meşullam, Hizki, Hever,
18 Yişmeray, Yizliya ve Yovav Elpaal'ın oğullarıydı. **19** Yakim,
Zikri, Zavdi, **20** Elienay, Silletay, Eliel, **21** Adaya, Beraya ve Şimrat
Şimi'nin oğullarıydı. **22** Şaşak'ın oğulları: Yişpan, Ever, Eliel, **23**
Avdon, Zikri, Hanan, **24** Hananya, Elam, Antotiya, **25** Yifdeya,

Penuel. **26** Yeroham'ın oğulları: Şamşeray, Şeharya, Atalya, **27** Yaareşya, Eliya, Zikri. **28** Bunların hepsi soy kütüğüne göre boy başları ve önderlerdi. Yeruşalim'de yaşadılar. **29** Givon'un kurucusu Yeiel Givon'da yaşadı. Karısının adı Maaka'ydı. **30** Yeiel'in ilk oğlu Avdon'du. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadav, **31** Gedor, Ahyo, Zeker **32** ve Şima'nın babası Miklot. Bunlar Yeruşalim'deki akrabalarının yanında yaşarlardı. **33** Ner Kiş'in, Kiş Saul'un babasıydı. Saul Yonatan, Malkişua, Avinadav ve Eşbaal'ın babasıydı. **34** Yonatan Merib-Baal'ın, Merib-Baal Mika'nın babasıydı. **35** Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tarea, Ahaz. **36** Ahaz Yehoadda'nın babasıydı. Yehoadda Alemet, Azmavet, Zimri'nin, Zimri Mosa'nın, **37** Mosa Binea'nın, Binea Rafa'nın, Rafa Elasa'nın, Elasa da Asel'in babasıydı. **38** Asel'in altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya, Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı. **39** Asel'in kardeşi Esek'in oğulları: İlk oğlu Ulam, ikincisi Yeuş, üçüncüsü Elifelet. **40** Ulamoğulları ok atmakta usta, yiğit savaşçılardı. Ulam'ın birçok oğlu, torunu vardı. Sayıları yüz elli kişiydi. Hepsi Benyamin soyundandı.

9 Bütün İsrailliler soylarına göre kaydedilmiştir. Bu kayıtlar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. Yahudalılar RAB'be ihanet ettikleri için Babil'e sürüldüler. **2** Kentlerindeki mülklerine dönüp ilk yerleşenler bazı İsrailliler, kâhinler, Levililer ve tapınak görevlileriydi. **3** Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe soyundan Yeruşalim'de yaşayanlar şunlardır: **4** Yahuda oğlu Peres soyundan Bani oğlu İmri oğlu Omri oğlu Ammihut oğlu Utay. **5** Şelaoğulları'ndan: İlk oğlu Asaya ve oğulları. **6** Zerahoğulları'ndan: Yeuel. Yahudalılar'ın toplamı 690 kişiydi. **7** Benyamin soyundan gelenler: Hassenua oğlu Hodavya oğlu

Meşullam oğlu Sallu, **8** Yeroham oğlu Yivneya, Mikri oğlu Uzzi oğlu Ela, Yivniya oğlu Reuel oğlu Şefatya oğlu Meşullam. **9** Soylarına göre kaydedilenlerin toplamı 956 kişiydi. Bunların hepsi aile başlarıydı. **10** Kâhinler: Yedaya, Yehoyariv, Yakin, **11** Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Azarya, **12** Malkiya oğlu Paşhur oğlu Yeroham oğlu Adaya, İmmer oğlu Meşillemit oğlu Meşullam oğlu Yahzera oğlu Adiel oğlu Maasay. **13** Aile başları olan kâhin kardeşlerinin toplamı 1 760'tı. Tanrı'nın Tapınağı'ndaki hizmetlerden sorumlu yetenekli kişilerdi. **14** Levililer: Merarioğulları'ndan Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu Şemaya, **15** Bakbakkar, Hereş, Galal, Asaf oğlu Zikri oğlu Mika oğlu Mattanya, **16** Yedutun oğlu Galal oğlu Şemaya oğlu Ovadya ve Netofalılar'ın köylerinde yaşayan Elkana oğlu Asa oğlu Berekya. **17** Tapınak kapı nöbetçileri: Şallum, Akkuv, Talmon, Ahiman ve kardeşleri. Şallum başlarıydı. **18** Bugüne kadar doğuya bakan Kral Kapısı'nda görevlidirler. Levili bölüklere bağlı kapı nöbetçileri bunlardı. **19** Korah oğlu Evyasaf oğlu Kore oğlu Şallum ve ailesinden –Korahoğulları'ndan– olan çalışma arkadaşları Çadır'ın giriş kapısının nöbetçileriydi. Bunların ataları da RAB'bin ordugahının giriş kapısının nöbetçileriydi. **20** Önceleri Elazar oğlu Pinehas onların başıydı. RAB onunlaydı. **21** Buluşma Çadırı'nın kapısında Meşelemya oğlu Zekeriya nöbet tutardı. **22** Giriş kapısına nöbetçi seçilenlerin toplamı 212'ydi. Bunlar, köylerinde bağlı oldukları soy kütüğüne yazılıdır. Davut'la Bilici Samuel tarafından bu göreve atanmışlardı. **23** Oğullarıyla birlikte RAB'bin Tapınağı'nın, yani Çadır'ın kapılarında nöbet tutarlardı. **24** Nöbetçiler dört yanda –doğuda, batıda, kuzeyde ve güneyde– nöbet tutardı. **25** Köylerdeki kardeşleri zaman zaman gelir, yedi günlük bir süre için

görevi onlarla paylaşırdı. **26** Dört kapının baş nöbetçileri Levili'ydi.
Bunlar Tanrı'nın Tapınağı'ndaki odalardan ve hazinelerden
sorumluydu. **27** Geceyi Tanrı'nın Tapınağı'nın çevresinde
geçirirlerdi. Çünkü tapınağı koruma ve her sabah kapılarını
açma görevi onlarındı. **28** Bazıları da tapınak hizmetinde
kullanılan eşyalardan sorumluydu. Eşyaları sayarak içeri alır,
sayarak dışarıya çıkarırlardı. **29** Öbürleri eşyalardan, kutsal
yere ait nesnelerden, ince undan, şaraptan, zeytinyağından,
günnükten, baharattan sorumluydu. **30** Ancak baharatı karıştırıp
hazırlama görevi kâhinlerindi. **31** Korahoğulları'ndan Şallum'un
ilk oğlu Levili Mattitya sacda pide pişirme görevine atanmıştı.
32 Kardeşleri Kehatoğulları'ndan bazıları da her Şabat Günü
adak ekmeklerini hazırlamakla görevliydi. **33** Levililer'in boy
başları olan ezgiciler tapınağın odalarında yaşardı. Başka iş
yapmazlardı. Çünkü yaptıkları işten gece gündüz sorumluydular.
34 Bunların hepsi soy kütüğüne göre Levililer'in boy başları,
önderleriydi ve Yeruşalim'de yaşarlardı. **35** Givon'un kurucusu
Yeiel, Givon'da yaşadı. Karısının adı Maaka'ydı. **36** Yeiel'in ilk
oğlu Avdon'du. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadav, **37**
Gedor, Ahyo, Zekeriya, Miklot. **38** Miklot Şimam'ın babasıydı.
Bunlar Yeruşalim'de akrabalarının yanında yaşarlardı. **39** Ner
Kiş'in, Kiş Saul'un babasıydı. Saul Yonatan, Malkişua, Avinadav
ve Eşbaal'ın babasıydı. **40** Yonatan Merib-Baal'ın, Merib-Baal
Mika'nın babasıydı. **41** Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tahrea,
Ahaz. **42** Ahaz Yada'nın babasıydı. Yada Alemet, Azmavet ve
Zimri'nin, Zimri Mosa'nın, **43** Mosa Binea'nın, Binea Refaya'nın,
Refaya Elasa'nın, Elasa da Asel'in babasıydı. **44** Asel'in altı oğlu
vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya, Ovadya,
Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı.

10 Filistliler İsrailliler'le savaşa tutuştu. İsrailliler Filistliler'in
önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi. **2**
Filistliler Saul'la oğullarının ardına düştüler. Saul'un oğulları
Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı yakalayıp öldürdüler. **3**
Saul'un çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular
tarafından vuruldu ve yaralandı. **4** Saul silahını taşıyan adama,
"Kılıcını çek de bana sapla" dedi, "Yoksa bu sünnetsizler gelip
benimle alay edecekler." Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya
kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını
çekip kendini üzerine attı. **5** Saul'un öldüğünü görünce, silah
taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine atıp öldü. **6** Böylece Saul,
üç oğlu ve bütün ev halkı birlikte öldüler. **7** Vadide oturan
İsrailliler, İsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü
anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip
bu kentlere yerleştiler. **8** Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak
için geldiklerinde, Saul'la oğullarının Gilboa Dağı'nda öldüğünü
gördüler. **9** Saul'u soyduktan sonra başını kesip silahlarını
aldılar. Sonra bu iyi haberi putlarına ve halka duyurmaları
için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler. **10** Saul'un
silahlarını ilahlarının tapınağına koyup başını Dagon Tapınağı'na
çaktılar. **11** Yaveş-Gilat halkı Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duydu.
12 Bütün yiğitler gidip Saul'la oğullarının cesetlerini Yaveş'e
getirdiler. Sonra kemiklerini Yaveş'teki yabanıl fıstık ağacının
altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular. **13** Saul RAB'be ihanet
ettiği için öldü. RAB'bin sözünü yerine getirmedi. Yol göstermesi
için RAB'be danışacağına bir cinciye danıştı. Bu yüzden RAB
onu öldürdü. Krallığını da İşay oğlu Davut'a devretti.

11 İsrailliler'in tümü Hevron'da bulunan Davut'a gelip şöyle
dediler: "Biz senin etin, kemiğiniz. **2** Geçmişte Saul kralımızken,

savaşta İsrail'e komuta eden sendin. Tanrın RAB sana, ‘Halkım İsrail'i sen güdecek, onlara sen önder olacaksın’ diye söz verdi.” **3** İsrail'in bütün ileri gelenleri Hevron'a, Kral Davut'un yanına gelince, Davut RAB'bin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar da RAB'bin Samuel aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Davut'u İsrail Kralı olarak meshettiler. **4** Kral Davut'la İsrailliler Yevus diye bilinen Yeruşalim'e saldırmak için yola çıktılar. Orada yaşayan Yevuslular **5** Davut'a, “Sen buraya giremezsin” dediler. Ne var ki, Davut Siyon Kalesi'ni, Davut Kenti'ni ele geçirdi. **6** Davut, “Yevuslular'a ilk saldıran kişi komutan ve önder olacak” demişti. İlk saldırıyı Seruya oğlu Yoav yaptı, böylece ordu komutanı oldu. **7** Bundan sonra Davut kalede oturmaya başladı. Bunun için oraya “Davut Kenti” adı verildi. **8** Çevredeki bölgeyi, Millo'dan çevre surlara kadar uzanan kesimi inşa etti. Yoav da kentin geri kalan bölümünü onardı. **9** Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen RAB onunlaydı. **10** RAB'bin İsrail'e verdiği söz uyarınca Davut'un yiğit askerlerinin komutanları İsrail halkıyla birlikte Davut'u kral yaptılar ve krallığının güçlenmesi için onu desteklediler. **11** Bunların adları şöyledir: Üçler'in önderi Hakmonlu Yaşovam, mızrağını üç yüz kişiye karşı kaldırıp bir saldırıda hepsini öldürdü. **12** İkincisi, üç yiğitlerden biri olan Ahohlu Dodo oğlu Elazar. **13** Filistliler savaş için Pas-Dammim'de toplandıklarında Elazar Davut'un yanındaydı. Orada bir arpa tarlası vardı. İsrailliler Filistliler'in önünden kaçmıştı. **14** Ama Elazar'la Davut tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistliler'i öldürmüşlerdi. RAB onlara büyük bir zafer sağlamıştı. **15** Otuzlar'dan üçü Davut'un yanına, Adullam Mağarası'ndaki kayaya gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisi'nde ordugah kurmuştu. **16** Bu sırada Davut hisarda,

başka bir Filist birliğiyse Beytlehem'deydi. **17** Davut özlemle, “Keşke biri Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!” dedi. **18** Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan su çekip Davut'a getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RAB'be sundu. **19** “Ey Tanrım, bunu yapmak benden uzak olsun!” dedi, “Canlarını tehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?” Canlarını tehlikeye atarak suyu getirdikleri için Davut içmek istemedi. Bu üç kişinin yiğitliği işte böyleydi. **20** Yoav'ın kardeşi Avişay Üçler'in önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi. **21** Üçler'in en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçler'den sayılmadı. **22** Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlı'yı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü. **23** Beş arşın boyunda iri yarı bir Mısırlı'yı da öldürdü. Mısırlı'nın elinde dokumacı sırığı gibi bir mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü. **24** Yehoyada oğlu Benaya'nın yaptıkları bunlardır. Bu sayede o da üç yiğitler kadar ünlendi. **25** Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiyse de, Üçler'den sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına atadı. **26** Öteki yiğitler şunlardır: Yoav'ın kardeşi Asahel, Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan, **27** Harorlu Şammot, Pelonlu Heles, **28** Tekoalı İkkeş oğlu İra, Anatotlu Aviezer, **29** Huşalı Sibbekay, Ahohlu İlay, **30** Netofalı Mahray ve Baana oğlu Helet, **31** Benyaminoğulları'ndan Givalı Rivay oğlu İttay, Piratonlu Benaya, **32** Gaaş vadilerinden Huray, Arvalı Aviel, **33** Baharumlu Azmavet, Şaalbonlu Elyahba, **34** Gizonlu Haşem'in oğulları, Hararlı Şage oğlu Yonatan, **35** Hararlı Sakâr

oğlu Ahiam, Ur oğlu Elifal, **36** Mekeralı Hefer, Pelonlu Ahiya, **37** Karmelli Hesro, Ezbay oğlu Naaray, **38** Natan'ın kardeşi Yoel, Hacer oğlu Mivhar, **39** Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısı Berotlu Nahray, **40** Yattirli İra ve Garev, **41** Hititli Uriya, Ahlay oğlu Zavat, **42** Rubenliler'in önderi Rubenli Şiza oğlu Adina ve ona eşlik eden otuz kişi, **43** Maaka oğlu Hanan, Mitanlı Yoşafat, **44** Aşteralı Uzziya, Aroerli Hotam'ın oğulları Şama ve Yeiel, **45** Şimri oğlu Yediael ve kardeşi Tisli Yoha, **46** Mahavlı Eliel, Elnaam'ın oğulları Yerivay ve Yoşavya, Moavlı Yitma, **47** Eliel, Ovet, Mesovalı Yaasiel.

12 Davut'un Kiş oğlu Saul'dan gizlendiği Ziklak'ta yanına gelenler şunlardır. Bunlar savaşta onu destekleyen yiğitlerdi. **2** Benyamin oymağından, Saul'un ailesindendiler. Yay taşır ve yayla ok, sapanla taş atmak için hem sağ, hem sol ellerini kullanabilirlerdi. **3** Givalı Şemaa'nın oğulları Ahiezer'le Yoaş'ın komutası altındaydılar. Adları şunlardı: Azmavet'in oğulları Yeziel'le Pelet, Beraka, Anatotlu Yehu, **4** Otuzlar'dan bir yiğit ve Otuzlar'ın önderi olan Givonlu Yişmaya, Yeremya, Yahaziel, Yohanan, Gederalı Yozavat, **5** Eluzay, Yerimot, Bealya, Şemarya, Haruflu Şefatya, **6** Elkana, Yişşiya, Azarel, Yoezer, Yaşovam, Korahlılar, **7** Yoela, Zevadya, Gedorlu Yeroham'ın oğulları. **8** Davut çölde saklandığı yerdeyken bazı Gadlılar da ona katıldı. Bunlar savaşa hazır, kalkan ve mızrak kullanabilen yiğit adamlardı. Yüzleri aslan yüzü gibiydi, dağlardaki ceylanlar kadar çeviktiler. **9** Önderleri Ezer'di. İkincisi Ovadya, üçüncüsü Eliav, **10** dördüncüsü Mişmanna, beşincisi Yeremya, **11** altıncısı Attay, yedincisi Eliel, **12** sekizincisi Yohanan, dokuzuncusu Elzavat, **13** onuncusu Yeremya, on birincisi de Makbannay'dı. **14** Bu Gadlılar ordu komutanlarıydı. En güçsüzleri yüz, güçlüleri bin kişinin

yerini tutardı. **15** Birinci ay, Şeria Irmağı her yana taşmışken, karşı yakaya geçtiler. Oradaki vadilerde oturanların tümünü doğuya, batıya kaçırdılar. **16** Benyamin ve Yahudaoğulları'ndan bazı kişiler de Davut'un yanına, saklandığı yere gittiler. **17** Onları karşılamaya çıkan Davut şöyle dedi: “Eğer bana yardım etmek için esenlikle geldiyseniz, buyrun bize katılın. Ama ben haksızlık yapmamışken beni düşmanlarımın eline teslim etmeye geldiyseniz, atalarımızın Tanrısı bunu görsün ve sizi yargılasın.” **18** Tanrı'nın Ruhu Otuzlar'ın önderi Amasay'ın üzerine indi. Amasay şöyle dedi: “Ey Davut, seniniz biz! Ey İşay oğlu, seninleyiz! Esenlik olsun sana, esenlik! Seni destekleyenlere de esenlik olsun! Tanrın sana yardım edecektir.” Davut onları iyi karşıladı ve akıncıların başı yaptı. **19** Davut Filistliler'le birlikte Saul'a karşı savaşmaya gidince, Manaşşe oymağından da bazı kişiler onun yanına geçtiler. Ne var ki Davut'la adamları Filistliler'e yardım etmediler. Çünkü Filist beyleri birbirlerine danışıp, “Davut efendisi Saul'a dönerse başımızdan oluruz” diyerek onu geri göndermişlerdi. **20** Davut Ziklak'a gittiğinde yanına geçen Manaşşeliler şunlardır: Adna, Yozavat, Yediael, Mikael, Yozavat, Elihu, Silletay. Bunlar Manaşşe'de bin kişilik birliklerin komutanlarıydı. **21** Düşman akıncılarına karşı Davut'a yardım ettiler. Hepsi de yiğit savaşçılar, ordu komutanlarıydı. **22** Her gün insanlar Davut'a yardım etmeye geliyorlardı. Davut büyük, güçlü bir orduya sahip oluncaya dek bu böyle sürdü. **23** RAB'bin sözü uyarınca Saul'un krallığını Davut'a vermek için Hevron'a, Davut'un yanına gelen savaşçıların sayısı şudur: **24** Savaşa hazır, kalkan ve mızrak taşıyan Yahudaoğulları'ndan 6 800 kişi. **25** Savaşa hazır, yiğit Şimonoğulları'ndan 7 100 kişi. **26** Levioğulları'ndan 4 600 kişi. **27** Harun ailesinin başı Yehoyada

ve onunla birlikte olanlar 3 700 kişi. **28** Genç yiğit Sadok'la ailesinden 22 subay. **29** Saul'un soyu Benyaminliler'den 3 000 kişi. Benyaminliler'in çoğu o zamana dek Saul'un ailesine bağlı kalmışlardı. **30** Efrayimoğulları'ndan yiğit savaşçı ve boylarında ün salmış 20 800 kişi. **31** Davut'u kral yapmak için Manaşşe oymağının yarısından özel olarak seçilip gelenler 18 000 kişi. **32** İssakaroğulları'ndan 200 kişi. Bunlar İsrailliler'in ne zaman ne yapması gerektiğini bilen kişilerdi. Boy başlarıydı ve bütün akrabalarını yönetirlerdi. **33** Zevulun'dan 50 000 kişi. Bunlar savaşa hazır, deneyimli askerlerdi. Her tür silahı kullanmada ustaydılar. Davut'a candan ve yürekten yardım ettiler. **34** Naftali'den 1 000 subay ile kalkan ve mızrak taşıyan 37 000 kişi. **35** Danlılar'dan savaşa hazır 28 600 kişi. **36** Aşer'den savaşa hazır, deneyimli 40 000 asker. **37** Şeria Irmağı'nın doğusunda yaşayan, savaş için her tür silahla donatılmış Rubenliler'den, Gadlılar'dan ve Manaşşe oymağının yarısından 120 000 kişi. **38** Bunların hepsi savaşa hazır yiğit askerlerdi. Büyük bir kararlılıkla Davut'u bütün İsrail'in kralı yapmak için Hevron'a geldiler. Geri kalan İsrailliler de Davut'u kral yapma konusunda aynı düşüncedeydiler. **39** Adamlar Davut'un yanında üç gün kaldılar. Orada yiyip içtiler. Gereksinimlerini yakınları sağlamıştı. **40** İssakar, Zevulun ve Naftali'ye kadar yayılmış olan yakınları da yiyecek yüklü eşeklerle, develerle, katırlarla, öküzlerle geldiler. Bol miktarda un, incir pestili, kuru üzüm salkımları, şarap, zeytinyağı, çok sayıda sığır ve davar getirdiler. Çünkü İsrail'de sevinç vardı.

13 Davut binbaşılara, yüzbaşılara ve subaylarına danıştı. **2** Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle seslendi: “Eğer onaylarsanız ve Tanrımız RAB'bin isteğiyse, İsrail ülkesinin her yanına yayılmış

öbür soydaşlarımıza ve onlarla birlikte kendi kentlerinde ve otlaklarında yaşayan kâhinlerle Levililer'e haberciler gönderelim. Onlar da gelip bize katılsınlar. **3** Tanrımız'ın Sandığı'nı geri getirelim. Çünkü Saul'un krallığı döneminde ona gereken önemi vermedik." **4** Topluluk bu öneriyi benimseyerek sandığı geri getirmeye karar verdi. **5** Davut Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı Kiryat-Yearim'den geri getirmek için Mısır'daki Şihor Irmağı'ndan Levo-Hamat'a kadar bütün İsrailliler'i topladı. **6** Böylece Davut'la İsrailliler Keruvlar arasında taht kuran RAB Tanrı'nın adıyla anılan Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı getirmek için Yahuda'daki Baala Kenti'ne –Kiryat-Yearim'e– gittiler. **7** Tanrı'nın Sandığı'nı Avinadav'ın evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Arabayı Uzza'yla Ahyo sürüyordu. **8** Bu arada Davut'la bütün İsrail halkı da Tanrı'nın önünde lir, çenk, tef, zil ve borazanlar eşliğinde ezgiler okuyarak, var güçleriyle bu olayı kutluyorlardı. **9** Kidon'un harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp sandığı tuttu. **10** RAB sandığa elini uzatan Uzza'ya öfkelenerek onu yere çaldı. Uzza orada, Tanrı'nın önünde öldü. **11** Davut, RAB'bin Uzza'yı cezalandırmasına öfkelendi. O günden bu yana oraya Peres-Uzza denilir. **12** Davut o gün Tanrı'dan korkarak, "Tanrı'nın Sandığı'nı nasıl yanıma getirsem?" diye düşündü. **13** Sandığı yanına, Davut Kenti'ne götüreceğine Gatlı Ovet-Edom'un evine götürdü. **14** Tanrı'nın Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'un ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı.

14 Sur Kralı Hiram Davut'a ulaklar ve bir saray yapmak için sedir tomrukları, taşçılar, marangozlar gönderdi. **2** Böylece Davut RAB'bin kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrail'in hatırı için krallığını çok yücelttiğini anladı. **3** Davut Yeruşalim'de kendine

daha birçok karı aldı; bunlardan erkek ve kız çocukları oldu.
4 Davut'un Yeruşalim'de doğan çocuklarının adları şunlardı:
Şammua, Şovav, Natan, Süleyman, **5** Yivhar, Elişua, Elpelet, **6**
Nogah, Nefek, Yafia, **7** Elişama, Beelyada, Elifelet. **8** Filistliler
Davut'un İsrail Kralı olarak meshedildiğini duyunca, bütün Filist
ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut onları
karşılamaya gitti. **9** Filistliler gelip Refaim Vadisi'nde baskın
yapmışlardı. **10** Davut Tanrı'ya danıştı: "Filistliler'e saldırayım mı?
Onları elime teslim edecek misin?" RAB, "Saldır" dedi, "Onları
eline teslim edeceğim." **11** Bunun üzerine Davut'la adamları Baal-
Perasim'e gittiler. Davut orada Filistliler'i bozguna uğrattı. Sonra,
"Her şeyi yarıp geçen sular gibi, Tanrı düşmanlarımı benim elimle
yarıp geçti" dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim adı verildi.
12 Filistliler putlarını orada bıraktılar. Davut'un buyruğu uyarınca
putlar yakıldı. **13** Filistliler bir kez daha gelip vadiye baskın
yaptılar. **14** Davut yine Tanrı'ya danıştı. Tanrı şöyle karşılık verdi:
"Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının
önünden saldır. **15** Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi
duyar duymaz, saldırıya geç. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna
uğratmak için önünsıra gitmişim demektir." **16** Davut Tanrı'nın
kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filist ordusunu Givon'dan
Gezer'e kadar bozguna uğrattı. **17** Böylece Davut'un ünü her
yana yayıldı. RAB bütün ulusların ondan korkmasını sağladı.

15 Davut kendisine Davut Kenti'nde evler yaptı. Ardından
Tanrı'nın Antlaşma Sandığı için bir yer hazırlayıp çadır
kurdu. **2** Sonra, "Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı yalnız
Levililer taşıyacak" dedi, "Çünkü sandığı taşımak ve sonsuza
dek kendisine hizmet etmek için RAB Levililer'i seçti." **3**
Davut RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı hazırlamış olduğu yere

getirmek için bütün İsrailliler'i Yeruşalim'de topladı. **4** Sonra Harunoğulları'yla Levililer'i bir araya getirdi: **5** Kehatoğulları'ndan: Önder Uriel'le 120 yakını, **6** Merarioğulları'ndan: Önder Asaya'yla 220 yakını, **7** Gerşonoğulları'ndan: Önder Yoel'le 130 yakını, **8** Elisafanoğulları'ndan: Önder Şemaya'yla 200 yakını, **9** Hevronoğulları'ndan: Önder Eliel'le 80 yakını, **10** Uzzieloğulları'ndan: Önder Amminadav'la 112 yakını. **11** Bundan sonra Davut Kâhin Sadok'la Kâhin Aviyatar'ı, Levili Uriel'i, Asaya'yı, Yoel'i, Şemaya'yı, Eliel'i, Amminadav'ı yanına çağırdı. **12** Onlara şöyle dedi: “Siz Levili boyların başlarısınız. Levili kardeşlerinizle birlikte kendinizi kutsayın, sonra İsrail'in Tanrısı RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı hazırlamış olduğum yere getirin. **13** Çünkü geçen sefer sandığı siz taşımadığınız ve biz de kurala uygun davranmadığımız için Tanrımız RAB bize öfkelendi.” **14** Böylece kâhinlerle Levililer İsrail'in Tanrısı RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı getirmek için kendilerini kutsadılar. **15** RAB'bin sözü uyarınca ve Musa'nın onlara buyurduğu gibi, Tanrı'nın Sandığı'nın sırıklarını omuzları üzerinde taşıdılar. **16** Davut Levili önderlere, kardeşlerinden çenk, lir ve zil gibi çalgılar eşliğinde yüksek sesle sevinçli ezgiler okuyacak ezgiciler atamalarını söyledi. **17** Levililer de Yoel oğlu Heman'ı, akrabalarından Berekya oğlu Asaf'ı, akrabaları Merarioğulları'ndan Kuşaya oğlu Etan'ı atadılar. **18** Onlara yardımcı olarak da kapı nöbetçileri kardeşlerinden Zekeriya'yı, Yaaziel'i, Şemiramot'u, Yehiel'i, Unni'yi, Eliav'ı, Benaya'yı, Maaseya'yı, Mattitya'yı, Elifelehu'yu, Mikneya'yı, Ovet-Edom'u, Yeiel'i atadılar. **19** Ezgicilerden Heman, Asaf, Etan tunç zil; **20** Zekeriya, Aziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Maaseya, Benaya tiz perdeli çenk çalmak; **21** Mattitya, Elifelehu, Mikneya, Ovet-Edom, Yeiel, Azazya sekiz

telli lirle önderlik yapmak üzere seçildiler. **22** Levililer'in önderi Kenanya ise ezgilerden sorumluydu. Bu konuda yetenekliydi. **23** Berekya ile Elkana Antlaşma Sandığı'nın bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi. **24** Şevanya, Yoşafat, Netanel, Amasay, Zekeriya, Benaya, Eliezer adındaki kâhinler Tanrı'nın Antlaşma Sandığı önünde borazan çalıyordu. Ovet-Edom ile Yehiya da Antlaşma Sandığı'nın bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi. **25** Böylece Davut, İsrail ileri gelenleri ve binbaşılar RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı Ovet-Edom'un evinden sevinçle getirmeye gittiler. **26** Tanrı, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer'e yardım ettiği için, yedi boğa ile yedi koç kurban ettiler. **27** Davut, sandığı taşıyan Levililer, ezgiciler ve ezgilerden sorumlu olan Kenanya ince ketenden cüppeler giyinmişlerdi. Davut ince keten efod da kuşanmıştı. **28** Böylece İsrailliler sevinç naraları atarak, boru, borazan, zil, çenk ve lirler çalarak RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı getiriyorlardı. **29** RAB'bin Antlaşma Sandığı Davut Kenti'ne varınca, Saul'un kızı Mikal pencereden baktı. Oynayıp zıplayan Kral Davut'u görünce, onu içinden küçümsedi.

16 Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı getirip Davut'un bu amaçla kurduğu çadırın içine koydular. Tanrı'ya yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular. **2** Davut yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, RAB'bin adıyla halkı kutsadı. **3** Ardından erkek, kadın her İsrailli'ye birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı. **4** RAB'bin Antlaşma Sandığı önünde hizmet etmek, İsrail'in Tanrısı RAB'bi anmak, O'na şükretmek ve övgüler sunmak için bazı Levililer'i atadı. **5** Bunların önderi Asaf, yardımcısı Zekeriya'ydı. Öbürleri Yeiel, Şemiramot, Yehiel, Mattitya, Eliav, Benaya, Ovet-Edom ve Yeiel'di. Bunlar çenk ve lir, Asaf yüksek sesli zil, **6** Kâhin Benaya ile Yahaziel de

Tanrı'nın Antlaşma Sandığı önünde sürekli borazan çalacaklardı.
7 O gün Davut RAB'be şükretme işini ilk kez Asaf'la kardeşlerine
verdi. **8** RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın, Halklara duyurun
yaptıklarını! **9** O'nu ezgilerle, ilahilerle övün, Bütün harikalarını
anlatın! **10** Kutsal adıyla övünün, Sevinsin RAB'be yönelenler!
11 RAB'be ve O'nun gücüne bakın, Durmadan O'nun yüzünü
arayın! **12** Ey sizler, kulu İsrail'in soyu, Seçtiği Yakupoğulları,
O'nun yaptığı harikaları, Olağanüstü işlerini Ve ağzından çıkan
yargıları anımsayın! **14** Tanrımız RAB O'dur, Yargıları bütün
yeryüzünü kapsar. **15** O'nun antlaşmasını, Bin kuşak için verdiği
sözü, İbrahim'le yaptığı antlaşmayı, İshak için içtiği andı sonsuza
dek anımsayın. **17** "Hakkınıza düşen mülk olarak Kenan ülkesini
size vereceğim" diyerek, Bunu Yakup için bir kural, İsrail'le
sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı. **19** O zaman bir avuç
insandınız, Sayıca az ve ülkeye yabancıydınız. **20** Bir ulustan
öbürüne, Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular. **21** RAB kimsenin
onları ezmesine izin vermedi, Onlar için kralları bile payladı:
22 "Meshettiklerime dokunmayın, Peygamberlerime kötülük
etmeyin!" dedi. **23** Ey bütün dünya, ezgiler söyleyin RAB'be!
Her gün duyurun kurtarışını! **24** Görkemini uluslara, Harikalarını
bütün halklara anlatın! **25** Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye
değer, İlahlardan çok O'ndan korkulur. **26** Halkların bütün ilahları
bir hiçtir, Oysa gökleri yaratan RAB'dir. **27** Yücelik, ululuk O'nun
huzurundadır, Güç ve sevinç O'nun konutundadır. **28** Ey bütün
halklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün, **29**
RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Sunular getirip
O'nun önüne çıkın! Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının! **30**
Titreyin O'nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler! Dünya sağlam
kurulmuş, sarsılmaz. **31** Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü, Uluslar

arasında, “RAB egemenlik sürüyor!” densin. **32** Gürlesin deniz içindekilerle birlikte, Bayram etsin kırlar ve üzerindekiler! **33** O zaman RAB'bin önünde ormanın ağaçları Sevinçle haykıracak. Çünkü O yeryüzünü yargılamaya geliyor. **34** RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur. **35** Şöyle seslenin: “Kurtar bizi, ey kurtarıcımız Tanrı, Topla bizi, ulusların arasından çıkar. Kutsal adına şükredelim, Yüceliğinle övünelim. **36** İsrail'in Tanrısı RAB'be Öncesizlikten sonsuza dek övgüler olsun!” Bütün halk, “Amin!” diyerek RAB'be övgüler sundu. **37** Davut RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde günlük işlerde sürekli hizmet etmeleri için Asaf'la Levili kardeşlerini atadı. **38** Onlarla birlikte hizmet etmeleri için Ovet-Edom'la altmış sekiz Levili akrabasını da atadı. Yedutun oğlu Ovet-Edom'la Hosa kapı nöbetçileriydi. **39** Davut Kâhin Sadok'la öbür kâhin kardeşlerini Givon'daki tapınma yerinde, RAB'bin Çadırı'nın bulunduğu yerde görevlendirdi. **40** Bunlar RAB'bin İsrail'e verdiği yasada yazılanlar uyarınca, sabah akşam, düzenli olarak yakmalık sunu sunağında RAB'be sunular sunacaklardı. **41** Onlarla birlikte Heman'la Yedutun'u ve RAB'bin sonsuz sevgisi için şükretsinler diye özel olarak seçilen öbürlerini de görevlendirdi. **42** Heman'la Yedutun borazanlardan, zillerden ve Tanrı'yı öven ezgiler için gereken öbür çalgılardan sorumluydu. Yedutunoğulları'nı da kapıda nöbetçi olarak görevlendirdi. **43** Sonra herkes evine döndü. Davut da ailesini kutsamak için evine döndü.

17 Davut sarayına yerleştikten sonra Peygamber Natan'a, “Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa RAB'bin Antlaşma Sandığı bir çadırın altında duruyor!” dedi. **2** Natan, “Tasarladığın her şeyi yap, çünkü Tanrı seninledir” diye karşılık verdi. **3** O gece Tanrı Natan'a şöyle seslendi: **4** “Git,

kulum Davut'a şöyle de: 'RAB diyor ki, oturmam için bana tapınak yapmayacaksın. **5** İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım günden bu yana tapınakta oturmadım. Bir çadırdan öbür çadıra, orada burada konaklayarak dolaştım. **6** İsrailliler'le birlikte dolaştığım yerlerin herhangi birinde, halkımı gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum mu?' **7** "Şimdi kulum Davut'a şöyle diyeceksin: 'Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Halkım İsrail'e önder olasın diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten aldım. **8** Her nereye gittiysen seninleydim. Önünden bütün düşmanlarını yok ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım. **9** Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerleştireceğim. Bundan böyle kendi yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım İsrail'e hâkimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskı yapmasınlar. Bütün düşmanlarının sana boyun eğmesini sağlayacağım. RAB'bin senin için bir soy yetiştirecek, bilesin. **11** "'Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra oğullarından birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. **12** Benim için tapınak kuracak olan odur. Ben de onun tahtını sonsuza dek sürdüreceğim. **13** Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Senden önceki kraldan esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim. **14** Onu sonsuza dek tapınağımın ve krallığımın üzerine atayacağım; tahtı sonsuza dek sürecektir.'" **15** Böylece Natan bütün bu sözleri ve görümleri Davut'a aktardı. **16** Bunun üzerine Kral Davut gelip RAB'bin önünde oturdu ve şöyle dedi: "Ya RAB Tanrı, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin? **17** Ey Tanrı, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz verdin. Benimle de

büyük bir adammışım gibi ilgilendin, ya RAB Tanrı! **18** Kulunu onurlandırdın, ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü sen kulunu tanıyorsun. **19** Ya RAB, kulunun hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü gösterdin ve bu büyük vaatleri bildirdin. **20** “Ya RAB, bir benzerin yok, senden başka tanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımızla duyduk. **21** Halkın İsrail'e benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısır'dan kurtardığın halkın önünden ulusları kovdun. **22** Halkın İsrail'i sonsuza dek kendi halkın olarak seçtin ve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun. **23** “Şimdi, ya RAB, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdiğin sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir. **24** Öyle ki, insanlar, ‘İsrail'i kayıran, Her Şeye Egemen RAB Tanrı İsrail'in Tanrısı'dır!’ diyerek adını sonsuza dek ansınlar, yüceltsinler ve kulun Davut'un soyu da önünde sürsün. **25** “Sen, ey Tanrım, ben kulun için bir soy çıkaracağını bana açıkladın. Bundan dolayı kulun önünde sana dua etme yürekliliğini buldu. **26** Ya RAB, sen Tanrı'sın! Kuluna bu iyi sözü verdin. **27** Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu kutsamayı uygun gördün. Çünkü, ya RAB, onu kutsadığın için sonsuza dek kutlu kılınacak.”

18 Bir süre sonra, Davut Filistliler'i yenip boyunduruğu altına aldı; Gat'ı ve çevresindeki köyleri Filistliler'in yönetiminden çıkardı. **2** Moavlılar'ı da bozguna uğrattı. Onlar Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. **3** Davut Fırat'a kadar krallığını pekiştirmeye giden Sova Kralı Hadadezer'i de Hama yakınlarında yendi. **4** Bin savaş arabasını, yedi bin atlısını, yirmi bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz savaş arabası için gereken atların dışındaki bütün atları da sakatladı. **5** Sova Kralı Hadadezer'e yardıma

gelen Şam Aramlıları'ndan yirmi iki bin kişiyi öldürdü. **6** Sonra Şam Aramlıları'nın ülkesine askeri birlikler yerleştirdi. Onlar da Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı. **7** Davut Hadadezer'in komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp Yeruşalim'e götürdü. **8** Ayrıca Hadadezer'in yönetimindeki Tivhat ve Kun kentlerinden bol miktarda tunç aldı. Süleyman bunu havuz, sütunlar ve çeşitli eşyalar yapmak için kullandı. **9** Hama Kralı Tou, Davut'un Sova Kralı Hadadezer'in bütün ordusunu bozguna uğrattığını duydu. **10** Tou Kral Davut'u selamlamak ve Hadadezer'le savaşıp yendiği için kutlamak üzere oğlu Hadoram'ı ona gönderdi. Çünkü Tou Hadadezer'le sürekli savaşmıştı. Hadoram Davut'a her türlü altın, gümüş, tunç armağanlar getirdi. **11** Kral Davut bu armağanları bütün uluslardan –Edom, Moav, Ammonlular, Filistliler ve Amalekliler'den– ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RAB'be adadı. **12** Seruya oğlu Avişay Tuz Vadisi'nde on sekiz bin Edomlu öldürdü. **13** Edom'a askeri birlikler yerleştirdi. Edomlular'ın tümü Davut'un köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı. **14** Bütün İsrail'de krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı. **15** Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi. **16** Ahituv oğlu Sadok'la Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, Şavşa yazmandı. **17** Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in komutanıydı. Davut'un oğulları da sarayda yüksek görevlere atanmışlardı.

19 Bir süre sonra Ammon Kralı Nahaş öldü, yerine oğlu kral oldu. **2** Davut, "Babası bana iyilik ettiği için ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim" diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanun'a ulaklar gönderdi. Davut'un ulakları Hanun'a baş sağlığı dilemek için Ammonlular'ın

ülkesine varınca, **3** Ammon önderleri Hanun'a şöyle dediler: “Davut sana baş sağlığı dileyen bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Bu ulaklar ülkeyi araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için buraya geldiler.” **4** Bunun üzerine Hanun Davut'un ulaklarını yakalattı. Sakallarını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi. **5** Davut bunu duyunca, ulakları karşılamak üzere adamlar gönderdi. Çünkü ulaklar çok utanıyorlardı. Kral, “Sakalınız uzayıncaya dek Eriha'da kalın, sonra dönün” diye buyruk verdi. **6** Ammonlular Davut'un nefretini kazandıklarını anlayınca, Hanun'la Ammonlular Aram-Naharayim, Aram-Maaka ve Sova'dan savaş arabalarıyla atlılar kiralamak için bin talant gümüş gönderdiler. **7** Otuz iki bin savaş arabası ve Maaka Kralı'yla askerlerini kiraladılar. Maaka Kralı'yla askerleri gelip Medeva'nın yakınında ordugah kurdular. Ammonlular da savaşmak üzere kentlerinden çıkıp bir araya geldiler. **8** Davut bunu duyunca, Yoav'ı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi. **9** Ammonlular çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. Yardıma gelen krallar da kırda savaş düzenine girdiler. **10** Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrail'in en iyi askerlerinden bazılarını seçerek Aramlılar'ın karşısına yerleştirdi. **11** Geri kalan birlikleri de kardeşi Avişay'ın komutasına vererek Ammonlular'a karşı yerleştirdi. **12** Yoav, “Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımıma gelirsin” dedi, “Ama Ammonlular senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim. **13** Güçlü ol! Halkımızın ve Tanrımız'ın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapsın.” **14** Yoav'la yanındakiler Aramlılar'a karşı savaşmak için ileri atılınca, Aramlılar onlardan kaçtı. **15** Aramlılar'ın kaçıştığını gören Ammonlular da Yoav'ın kardeşi

Avişay'dan kaçarak kente girdiler. Yoav ise Yeruşalim'e döndü. **16** İsrailliler'in önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar, ulaklar gönderip Fırat Irmağı'nın karşı yakasında, Hadadezer'in ordu komutanı Şofak'ın komutasındaki Aramlılar'ı çağırdılar. **17** Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağı'ndan geçerek onlara doğru ilerleyip karşılarında savaş düzeni aldı. Davut savaşmak için düzen alınca, Aramlılar onunla savaştılar. **18** Ne var ki, Aramlılar İsrailliler'in önünden kaçtılar. Davut onlardan yedi bin savaş arabası sürücüsü ile kırk bin yaya asker öldürdü. Ordu komutanı Şofak'ı da öldürdü. **19** Hadadezer'in buyruğundaki krallar İsrailliler'in önünde bozguna uğradıklarını görünce, Davut'la barış yaparak ona boyun eğdiler. Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

20 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde Yoav, komutasındaki orduyla birlikte yola çıktı. Ammonlular'ın ülkesini yerle bir edip Rabba Kenti'ni kuşatırken Davut Yeruşalim'de kalıyordu. Yoav Rabba Kenti'ne saldırıp onu yerle bir etti. **2** Davut Ammon Kralı'nın başındaki tacı aldı. Değerli taşlarla süslü, ağırlığı bir talant altını bulan tacı Davut'un başına koydular. Davut kentten çok miktarda mal yağmalayıp götürdü. **3** Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde çalıştırdı. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra ordusuyla birlikte Yeruşalim'e döndü. **4** Bir süre sonra Filistliler'le Gezer'de savaş çıktı. Bu savaş sırasında Huşalı Sibbekay, Rafa soyundan Sippay'ı öldürünce, Filistliler boyun eğdiler. **5** İsrailliler'le Filistliler arasında çıkan bir başka savaşta Yair oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ın kardeşi Lahmi'yi öldürdü. Golyat'ın mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırığı gibiydi. **6** Gat'ta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir

adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı. **7** Adam İsrailliler'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonatan onu öldürdü. **8** Bunlar Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürüldüler.

21 Şeytan İsrailliler'e karşı çıkıp İsrail'de sayım yapması için Davut'u kışkırttı. **2** Davut Yoav'la halkın önderlerine, "Gidin, Beer-Şeva'dan Dan'a dek İsrailliler'i sayın" dedi, "Sonra bana bilgi verin ki, halkın sayısını bileyim." **3** Ama Yoav, "RAB halkını yüz kat daha çoğaltsın" diye karşılık verdi, "Ey efendim kral, bunlar hepsi senin kulların değil mi? Efendim neden bunu istiyor? Neden İsrail'i suça sürüklüyor?" **4** Gelgelelim kralın sözü Yoav'ın sözünden baskın çıktı. Böylece Yoav kralın yanından ayrılıp İsrail'in her yanını dolaşmaya gitti. Sonra Yeruşalim'e dönerek **5** sayımın sonucunu Davut'a bildirdi: İsrail'de kılıç kuşanabilen bir milyon yüz bin, Yahuda'daysa dört yüz yetmiş bin kişi vardı. **6** Yoav Levililer'le Benyaminliler'i saymadı; çünkü kralın bu konudaki buyruğunu benimsememişti. **7** Tanrı da yapılanı uygun görmedi ve bu yüzden İsrailliler'i cezalandırdı. **8** Davut Tanrı'ya, "Bunu yapmakla büyük günah işledim!" dedi, "Lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok akılsızca davrandım." **9** RAB Davut'un bilicisi Gad'a şöyle dedi: **10** "Gidip Davut'a de ki, 'RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.'" **11** Gad Davut'a gidip şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Hangisini istiyorsun? **12** Üç yıl kıtlık mı? Yoksa kılıçla seni kovalayan düşmanlarının önünde üç ay kaçıp yok olmak mı? Ya da RAB'bin kılıcının ve RAB'bin meleğinin bütün İsrail ülkesine üç gün salgın hastalık salmasını mı?' Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün." **13** Davut, "Sıkıntım büyük"

diye yanıtladı, “İnsan eline düşmektense, RAB'bin eline düşeyim. Çünkü O'nun acıması çok büyüktür.” **14** Bunun üzerine RAB İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Yetmiş bin İsrailli öldü. **15** Tanrı Yeruşalim'i yok etmek için bir melek gönderdi. Ama melek yıkıma başlayacağı sırada RAB onu gördü. Göndereceği yıkımdan vazgeçerek halkı yok eden meleğe, “Yeter artık! Elini çek” dedi. RAB'bin meleği Yevuslu Ornan'ın harman yerinde duruyordu. **16** Davut başını kaldırıp baktı. Elinde yalın bir kılıç olan RAB'bin meleğini gördü. Melek elini Yeruşalim'in üzerine uzatmış, yerle gök arasında duruyordu. Çula sarınmış Davut'la halkın ileri gelenleri yüzüstü yere kapandılar. **17** Davut Tanrı'ya şöyle seslendi: “Halkın sayılmasını buyuran ben değil miydim? Günah işleyen benim, kötülük yapan benim. Ama bu koyunlar ne yaptı ki? Ya RAB Tanrım, ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır. Bu salgın hastalığı halkın üzerinden kaldır.” **18** RAB'bin meleği Gad'a, Davut'un Yevuslu Ornan'ın harman yerine gidip RAB'be bir sunak kurmasını buyurdu. **19** Davut RAB'bin adıyla konuşan Gad'ın sözü uyarınca oraya gitti. **20** Harman yerinde buğday döverken, Ornan arkasına dönüp meleği gördü. Yanındaki dört oğlu gizlendi. **21** Davut'un yaklaştığını gören Ornan, harman yerinden çıktı, varıp Davut'un önünde yüzüstü yere kapandı. **22** Davut Ornan'a, “RAB'be bir sunak kurmak üzere harman yerini bana sat” dedi, “Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalksın. Harman yerini bana tam değerine satacaksın.” **23** Ornan, “Senin olsun!” diye karşılık verdi, “Efendim kral uygun gördüğünü yapsın. İşte yakmalık sunular için öküzleri, odun olarak düvenleri, tahıl sunusu olarak buğday veriyorum. Hepsini veriyorum.” **24** Ne var ki, Kral Davut, “Olmaz!” dedi, “Tam değerini ödeyip alacağım. Çünkü senin olanı

RAB'be vermem. Karşılığını ödemeden yakmalık sunu sunmam.”
25 Böylece Davut harman yeri için Ornan'a altı yüz şekel altın
ödedi. **26** Davut orada RAB'be bir sunak kurup yakmalık sunuları
ve esenlik sunularını sundu. RAB'be yakardı. RAB yakmalık
sunu sunağında gökten gönderdiği ateşle onu yanıtladı. **27**
Bundan sonra RAB meleğe kılıcını kınına koymasını buyurdu.
Melek buyruğa uydu. **28** RAB'bin kendisine Yevuslu Ornan'ın
harman yerinde yanıt verdiğini gören Davut, orada kurbanlar
kesti. **29** Musa'nın çölde RAB için yaptığı çadırla yakmalık sunu
sunağı o sırada Givon'daki tapınma yerindeydi. **30** Ama Davut
Tanrı'ya danışmak için oraya gidemedi. Çünkü RAB'bin meleğinin
kılıcından korkuyordu.

22 Davut, “RAB Tanrı'nın Tapınağı ve İsrail için yakmalık sunu
sunağı burada olacak” dedi. **2** Davut İsrail'de yaşayan yabancıların
toplanmasını buyurdu. Tanrı'nın Tapınağı'nı kurmak için onları
yontma taşlar hazırlamakla görevlendirdi. **3** Giriş kapılarının
çivileri ve kenetleri için çok miktarda demir, tartılamayacak
kadar çok tunç sağladı. **4** Ayrıca sayısız sedir tomruğu da
sağladı. Çünkü Saydalılar'la Surlular Davut'a çok sedir tomruğu
getirmişlerdi. **5** Davut, “Oğlum Süleyman genç ve deneyimsiz”
dedi, “RAB için kurulacak tapınak bütün ulusların gözünde çok
büyük, ünlü ve görkemli olmalı. Onun için hazırlık yapmalıyım.”
Böylece, ölmeden önce, tapınağın yapımı için büyük hazırlık
yaptı. **6** Davut, oğlu Süleyman'ı yanına çağırdı. Onu İsrail'in
Tanrısı RAB için bir tapınak kurmakla görevlendirdi. **7** Sonra
Süleyman'a şöyle dedi: “Oğlum, Tanrım RAB'bin adına bir
tapınak kurmak istedim. **8** Ama RAB bana, ‘Sen çok kan
döktün, büyük savaşlara katıldın’ dedi, ‘Benim adıma tapınak
kurmayacaksın. Çünkü yeryüzünde gözümün önünde çok kan

döktün. **9** Ama barışsever bir oğlun olacak. Onu her yandan
kuşatan düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım. Adı
Süleyman olacak. Onun döneminde İsrail'in barış ve güvenlik
içinde yaşamasını sağlayacağım. **10** Adıma bir tapınak kuracak
olan odur. O bana oğul olacak, ben de ona baba olacağım.
Onun krallığının tahtını İsrail'de sonsuza dek sürdüreceğim.' **11**
"Şimdi, oğlum, RAB seninle olsun; Tanrın RAB kendisine tapınak
kurman için verdiği söz uyarınca, seni başarılı kılsın. **12** Tanrın
RAB seni İsrail'e önder atadığı zaman yasasını yerine getirmen
için sana sağgörü ve anlayış versin. **13** RAB'bin İsrail'e Musa
aracılığıyla verdiği kurallara, ilkelere dikkatle uyarsan, başarılı
olacaksın. Güçlü ve yürekli ol! Korkma, yılma! **14** "İşte sıkıntılar
içinde RAB'bin Tapınağı için yüz bin talant altın, bir milyon
talant gümüş, tartılamayacak kadar çok miktarda tunç, demir,
tomruk ve taş sağladım. Sen de bunlara ekleyebilirsin. **15** Birçok
işçin var. Taşçıların, duvarcıların, marangozların ve her tür işte
hünerli adamların var. **16** Ölçülemeyecek kadar altının, gümüşün,
tuncun, demirin de var. Haydi, işi başlat. RAB seninle olsun!" **17**
Davut bütün İsrail önderlerine oğlu Süleyman'a yardım etmelerini
buyurdu. **18** Onlara, "Tanrınız RAB sizinle değil mi?" dedi, "Her
yanda sizi rahata kavuşturmadı mı? Çünkü bu ülkede yaşayanları
elime teslim etti. Bu yüzden ülke RAB'bin ve halkının yönetimi
altındadır. **19** Şimdi yüreğinizi ve canınızı Tanrınız RAB'be
adayarak O'na yönelin. RAB Tanrı'nın Tapınağı'nı yapmaya
başlayın. Öyle ki, RAB'bin adına kuracağınız tapınağa RAB'bin
Antlaşma Sandığı'nı ve Tanrı'ya ait kutsal eşyaları getiresiniz."

23 Davut çok yaşlanınca, oğlu Süleyman'ı İsrail Kralı yaptı. **2**
Davut İsrail'in bütün önderlerini, kâhinleri, Levililer'i bir araya
topladı. **3** Otuz ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı. Toplamı

otuz sekiz bin erkekti. **4** Bunlardan yirmi dört bini RAB'bin Tapınağı'nın işlerini gözetecek, altı bini memur ve yargıç olacaktı; **5** dört bini kapı nöbetçisi olacak, dört bini de Davut'un RAB'bi övmek için sağladığı çalgıları çalacaktı. **6** Davut Levililer'i Levi'nin oğullarına göre bölümlere ayırdı: Gerşon, Kehat, Merari. **7** Gerşonlular: Ladan, Şimi. **8** Ladan'ın oğulları: İlk oğlu Yehiel, Zetam, Yoel. Toplam üç kişiydi. **9** Bunlar Ladan boyunun boy başlarıydı. Şimi'nin oğulları: Şelomit, Haziel, Haran. Toplam üç kişiydi. **10** Şimi'nin öbür oğulları: Yahat, Ziza, Yeuş, Beria. Bu dördü Şimi'nin oğullarıydı. **11** Yahat ilk, Ziza ikinci oğuldu. Ancak Yeuş'la Beria'nın çok sayıda oğulları olmadığı için bir boy sayıldılar. **12** Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Toplam dört kişi. **13** Amram'ın oğulları: Harun, Musa. Harun'la oğulları en kutsal eşyaları korumak, RAB'bin önünde buhur yakmak, O'na hizmet etmek ve sonsuza dek O'nun adına halkı kutsamak için atandılar. **14** Tanrı adamı Musa'nın oğulları da Levi oymağından sayıldı. **15** Musa'nın oğulları: Gerşom, Eliezer. **16** Gerşom'un oğulları: Önder Şevuel. **17** Eliezer'in oğlu: Önder Rehavya. Eliezer'in başka oğlu yoktu. Rehavya'nınsa birçok oğlu vardı. **18** Yishar'ın oğulları: Önder Şelomit. **19** Hevron'un oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel, dördüncüsü Yekamam. **20** Uzziel'in oğulları: İlk oğlu Mika, ikincisi Yişşiya. **21** Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi. Mahli'nin oğulları: Elazar, Kiş. **22** Elazar oğul sahibi olmadan öldü. Ama kızları vardı. Amcaları Kiş'in oğulları onlarla evlendi. **23** Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder, Yeremot. Toplam üç kişi. **24** Boylarına göre Levioğulları bunlardı. Boy başlarının her biri kendi adıyla sayıldı. Yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer, RAB'bin Tapınağı'nın işlerinde görev aldılar. **25** Çünkü Davut, "İsrail'in

Tanrısı RAB halkını rahata kavuşturdu” demişti, “Yeruşalim'i de sonsuza dek kendine konut seçti. **26** Onun için Levililer'in RAB'bin Çadırı'nı ve tapınma hizmetinde kullanılan eşyaları taşımalarına artık gerek yok.” **27** Davut'un son buyruğu uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı. **28** Levililer'in görevi RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde Harunoğulları'na yardım etmekti: Avlulardan, odalardan, kutsal eşyaların arınmasından ve Tanrı'nın Tapınağı'ndaki öbür hizmetlerden sorumluydular. **29** Adak ekmeklerinden, tahıl sunusu için kullanılan ince undan, mayasız ince ekmekten, sacda pişirilen yiyeceklerden ve zeytinyağıyla karıştırılan sunulardan, her tür hacim ve uzunluk ölçülerinden onlar sorumluydu. **30** RAB'be şükretmek, övgüler sunmak üzere her sabah ve akşam tapınakta hazır bulunacaklardı. **31** Şabat Günü, Yeni Ay Töreni ve öbür bayramlarda RAB'be yakmalık sunular sunulduğunda da hazır bulunacaklardı. RAB'bin önünde, kendileri için belirlenen ilkeler uyarınca uygun sayıda sürekli hizmet edeceklerdi. **32** Böylece Levililer Buluşma Çadırı'na ve kutsal yere bakma, RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde kardeşleri Harunoğulları'na yardım etme görevini üstlendiler.

24 Harunoğulları'nın bağlı oldukları bölükler: Harun'un oğulları: Nadav, Avihu, Elazar, İtamar. **2** Nadav'la Avihu babalarından önce, oğul sahibi olamadan öldüler. Onun için Elazar'la İtamar kâhinlik yaptılar. **3** Davut Elazar soyundan Sadok'la İtamar soyundan Ahimelek'in yardımıyla Harunoğulları'nı yaptıkları göreve göre bölüklere ayırdı. **4** Elazaroğulları arasında İtamaroğulları'ndan daha çok önder olduğundan, buna göre bölündüler: Elazaroğulları'ndan on altı boy başı, İtamaroğulları'ndan ise sekiz boy başı çıktı. **5** Gerek Elazaroğulları, gerekse İtamaroğulları arasında kutsal yerden ve

Tanrı'yla ilgili hizmetlerden sorumlu önderler vardı. Bu yüzden atanmaları kayırılmaksızın kurayla yapıldı. **6** Levili Netanel oğlu Yazman Şemaya, kralın ve görevlileri Kâhin Sadok, Aviyatar oğlu Ahimelek, kâhinler ve Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekimini kaydetti. Kura sırayla, bir Elazar ailesinden, bir İtamar ailesinden çekildi. **7** Birinci kura Yehoyariv'e düştü, İkincisi Yedaya'ya. **8** Üçüncüsü Harim'e, Dördüncüsü Seorim'e, **9** Beşincisi Malkiya'ya, Altıncısı Miyamin'e, **10** Yedincisi Hakkos'a, Sekizincisi Aviya'ya, **11** Dokuzuncusu Yeşu'ya, Onuncusu Şekanya'ya, **12** On birincisi Elyaşiv'e, On ikincisi Yakim'e, **13** On üçüncüsü Huppa'ya, On dördüncüsü Yeşevav'a, **14** On beşincisi Bilga'ya, On altıncısı İmmer'e, **15** On yedincisi Hezir'e, On sekizincisi Happises'e, **16** On dokuzuncusu Petahya'ya, Yirmincisi Yehezkel'e, **17** Yirmi birincisi Yakin'e, Yirmi ikincisi Gamul'a, **18** Yirmi üçüncüsü Delaya'ya, Yirmi dördüncüsü Maazya'ya düştü. **19** İsrail'in Tanrısı RAB'bin buyruğu uyarınca ataları Harun'un verdiği ilkelere göre RAB'bin Tapınağı'na gidip görev yapma sırası buydu. **20** Öbür Levililer: Amramoğulları'ndan Şuvael, Şuvaeloğulları'ndan Yehdeya. **21** Rehavyaoğulları'ndan önder Yişşiya. **22** Yisharoğulları'ndan Şelomot, Şelomotoğulları'ndan Yahat. **23** Hevron'un oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel, dördüncüsü Yekamam. **24** Uzziel'in oğlu: Mika. Mika'nın oğlu: Şamir. **25** Mika'nın kardeşi: Yişşiya. Yişşiya'nın oğlu: Zekeriya. **26** Merarioğulları: Mahli, Muşi, Yaaziya. **27** Merari'nin torunlarından Yaaziya'nın oğulları: Şoham, Zakkur, İvri. **28** Mahli'den: Elazar. Elazar'ın oğlu olmadı. **29** Kiş'ten: Kiş oğlu Yerahmeel. **30** Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder, Yerimot. Levi soyundan gelen boylar bunlardır. **31** Bunlar da kardeşleri Harunoğulları gibi, Kral Davut'un, Sadok'un, Ahimelek'in, kâhinler

ve Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekti. Büyük boy başları da, kardeşleri olan küçük boy başları da kura çektiler.

25 Davut'la ordu komutanları hizmet için Asaf'ın, Heman'ın, Yedutun'un bazı oğullarını ayırdılar. Bunlar lir, çenk ve ziller eşliğinde peygamberlikte bulunacaklardı. Bu göreve atananların listesi şuydu: **2** Asaf'ın oğullarından: Zakkur, Yusuf, Netanya, Aşarela. Bunlar kralın buyruğu uyarınca peygamberlikte bulunan Asaf'ın yönetimi altındaydılar. **3** Yedutun'un oğullarından: Gedalya, Seri, Yeşaya, Şimi, Haşavya, Mattitya. Toplam altı kişiydi. Lir eşliğinde peygamberlikte bulunan, RAB'be şükür ve övgü sunan babaları Yedutun'un sorumluluğu altındaydılar. **4** Heman'ın oğullarından: Bukkiya, Mattanya, Uzziel, Şevuel, Yerimot, Hananya, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Ezer, Yoşbekaşa, Malloti, Hotir, Mahaziot. **5** Hepsi kralın bilicisi Heman'ın oğullarıydı. Tanrı'nın sözü uyarınca bu oğullar Heman'ı güçlendirmek için ona verilmişti. Tanrı Heman'a on dört oğulla üç kız verdi. **6** Bunların tümü babalarının sorumluluğu altında RAB Tanrı'nın Tapınağı'nda hizmet etmek için zil, çenk ve lirler eşliğinde ezgi söylerdi. Asaf, Yedutun, Heman kralın sorumluluğu altındaydı. **7** RAB'be ezgi okumak için eğitilmiş yetenekli Levililer'in toplamı 288 kişiydi. **8** Bunların her biri, büyük küçük, öğretmen öğrenci ayrımı yapılmaksızın, görev dağıtımı için kura çekti. **9** Birinci kura Asaf soyundan Yusuf'a düştü; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. İkincisi Gedalya'ya; kendisi, kardeşleri ve oğullarıyla birlikte 12 kişi. **10** Üçüncüsü Zakkur'a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **11** Dördüncüsü Yisri'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **12** Beşincisi Netanya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **13** Altıncısı Bukkiya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **14** Yedincisi Yesarela'ya; oğulları ve

kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **15** Sekizincisi Yeşaya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **16** Dokuzuncusu Mattanya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **17** Onuncusu Şimi'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **18** On birincisi Azarel'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **19** On ikincisi Haşavya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **20** On üçüncüsü Şuvael'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **21** On dördüncüsü Mattitya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **22** On beşincisi Yeremot'a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **23** On altıncısı Hananya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **24** On yedincisi Yoşbekaşa'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **25** On sekizincisi Hanani'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **26** On dokuzuncusu Malloti'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **27** Yirmincisi Eliata'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **28** Yirmi birincisi Hotir'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **29** Yirmi ikincisi Giddalti'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **30** Yirmi üçüncüsü Mahaziot'a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. **31** Yirmi dördüncüsü Romamti-Ezer'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

26 Kapı nöbetçilerinin bölükleri: Korahlılar'dan: Asafoğulları'ndan Kore oğlu Meşelemya. **2** Meşelemya'nın oğulları: İlk oğlu Zekeriya, ikincisi Yediael, üçüncüsü Zevadya, dördüncüsü Yatniel, **3** beşincisi Elam, altıncısı Yehohanan, yedincisi Elyehoenay. **4** Ovet-Edom'un oğulları: İlk oğlu Şemaya, ikincisi Yehozavat, üçüncüsü Yoah, dördüncüsü Sakâr, beşincisi Netanel, **5** altıncısı Ammiel, yedincisi İssakar, sekizincisi Peulletay. Çünkü Tanrı Ovet-Edom'u kutsamıştı. **6** Ovet-Edom'un oğlu Şemaya'nın oğulları vardı. Bunlar yetenekli olduklarından boy başlarıydılar. **7** Şemaya'nın oğulları: Otni, Refael, Ovet,

Elzavat. Şemaya'nın akrabaları Elihu ile Şemakya da yiğit adamlardı. **8** Bunların tümü Ovet-Edom soyundandı. Onlar da, oğullarıyla akrabaları da yiğit, görevlerinde becerikli kişilerdi. Ovet-Edom soyundan 62 kişi vardı. **9** Meşelemya'nın 18 becerikli oğlu ve akrabası vardı. **10** Merarioğulları'ndan Hosa'nın oğulları: İlki Şimri'ydi. –Şimri ilk oğul olmadığı halde babası onu önder atamıştı.– **11** İkincisi Hilkiya, üçüncüsü Tevalya, dördüncüsü Zekeriya. Hosa'nın oğullarıyla akrabalarının toplamı 13 kişiydi. **12** RAB'bin Tapınağı'nda Levili kardeşleri gibi görev yapan kapı nöbetçisi bölükler ve başlarındaki adamlar bunlardır. **13** Her kapı için her aile büyük, küçük ayırmadan kura çekti. **14** Kurada Doğu Kapısı Şelemya'ya düştü. Sonra bilge bir danışman olan oğlu Zekeriya için kura çekildi. Ona Kuzey Kapısı düştü. **15** Güney Kapısı Ovet-Edom'a, depo için çekilen kura da oğullarına düştü. **16** Batı Kapısı ile yukarı yol üzerindeki Şalleket Kapısı için çekilen kuralar Şuppim'le Hosa'ya düştü. Her ailenin nöbet zamanları sırayla birbirini izliyordu. **17** Doğu Kapısı'nda günde altı, Kuzey Kapısı'nda dört, Güney Kapısı'nda dört, depolarda da ikişerden dört Levili nöbetçi vardı. **18** Batı Kapısı'na bakan avlu içinse, yolda dört, avluda iki nöbetçi bekliyordu. **19** Korah ve Merari soyundan gelen kapı nöbetçilerinin bölükleri bunlardı. **20** Levili Ahiya Tanrı'nın Tapınağı'nın hazinelerinden ve Tanrı'ya adanmış armağanlardan sorumluydu. **21** Ladanoğulları: Ladan soyundan gelen Gerşonoğulları, Ladan boyunun boy başları Gerşonlu Yehieli ve oğullarıydı. **22** Yehieli'nin oğulları: Zetam'la kardeşi Yoel. Bunlar RAB'bin Tapınağı'nın hazinelerinden sorumluydu. **23** Amram, Yishar, Hevron, Uzziel soylarından şu kişilere görev verildi: **24** Musa oğlu Gerşom'un soyundan Şevuel tapınak hazinelerinin baş sorumlusuydu. **25** Eliezer

soyundan gelen kardeşleri: Rehavya Eliezer'in oğluydu, Yeşaya Rehavya'nın oğluydu, Yoram Yeşaya'nın oğluydu, Zikri Yoram'ın oğluydu, Şelomit Zikri'nin oğluydu. **26** Şelomit'le kardeşleri boy başlarının, Kral Davut'un binbaşılarının, yüzbaşılarının ve öbür ordu komutanlarının verdiği armağanların saklandığı hazinelerden sorumluydular. **27** Bunlar savaşta yağmalanan mallardan bir kısmını RAB'bin Tapınağı'nın onarımı için ayırdılar. **28** Bilici Samuel'in, Kiş oğlu Saul'un, Ner oğlu Avner'in, Seruya oğlu Yoav'ın verdiği armağanlarla öbür armağanlardan da Şelomit'le kardeşleri sorumluydu. **29** Yisharlılar'dan: Kenanya ile oğulları İsrail'de memur ve yargıç olarak tapınak dışındaki işlere bakmakla görevlendirildiler. **30** Hevronlular'dan: Haşavya ile kardeşleri –bin yedi yüz yiğit adam– RAB'bin işlerine ve kralın hizmetine bakmak için İsrail'in Şeria Irmağı'nın batı yakasında kalan bölgesine atanmıştı. **31** Aile soy kütüğündeki kayıtlara göre Yeriya Hevronlular'ın boy başıydı. Davut'un krallığının kırkıncı yılında kayıtlar incelendi ve Gilat'taki Yazer'de Hevronlular arasında yiğit savaşçılar bulundu. **32** Yeriya'nın aile başları olan iki bin yedi yüz akrabası vardı. Kral Davut bu yiğit adamları Tanrı'nın ve kralın işlerine bakmaları için Rubenliler'e, Gadlılar'a, Manaşşe oymağının yarısına yönetici olarak atadı.

27 İsrail'de görev yapan İsrailli boy başlarının, binbaşılarla yüzbaşıların ve görevlilerin listesi. Bunlar değişen birliklerde yıl boyunca aydan aya her konuda krala hizmet ederlerdi. Her birlik 24 000 kişiden oluşurdu. **2** Birinci ay için birinci birliğin komutanı Zavdiel oğlu Yaşovam'dı. Komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu. **3** Birinci ay için görevlendirilen ordunun başkomutanı Yaşovam, Peres soyundandı. **4** İkinci ay için ikinci birliğin komutanı Ahohlu Doday'dı. Miklot bu birliğin baş görevlisiydi.

Doday komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu. **5** Üçüncü ay için üçüncü birliğin komutanı Kâhin Yehoyada oğlu önder Benaya'ydı. Komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu. **6** Otuz yiğitlerden biri ve Otuzlar'ın önderi olan Benaya'ydı bu. Oğlu Ammizavat da onun birliğinde görevliydi. **7** Dördüncü ay için dördüncü birliğin komutanı Yoav'ın kardeşi Asahel'di. Sonradan yerine oğlu Zevadya geçti. Birliğinde 24 000 kişi vardı. **8** Beşinci ay için beşinci birliğin komutanı Yizrahlı Şamhut'tu. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı. **9** Altıncı ay için altıncı birliğin komutanı Tekoalı İkkeş oğlu İra'ydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı. **10** Yedinci ay için yedinci birliğin komutanı Efrayimoğulları'ndan Pelonlu Heles'ti. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı. **11** Sekizinci ay için sekizinci birliğin komutanı Zerahlılar'dan Huşalı Sibbekay'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı. **12** Dokuzuncu ay için dokuzuncu birliğin komutanı Benyaminoğulları'ndan Anatotlu Aviezer'di. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı. **13** Onuncu ay için onuncu birliğin komutanı Zerahlılar'dan Netofalı Mahray'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı. **14** On birinci ay için on birinci birliğin komutanı Efrayimoğulları'ndan Piratonlu Benaya'ydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı. **15** On ikinci ay için on ikinci birliğin komutanı Otniel soyundan Netofalı Helday'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı. **16** İsrail oymaklarının yöneticileri: Ruben oymağı: Zikri oğlu Eliezer. Şimon oymağı: Maaka oğlu Şefatya. **17** Levi oymağı: Kemuel oğlu Haşavya. Harunoğulları: Sadok. **18** Yahuda oymağı: Davut'un kardeşlerinden Elihu. İssakar oymağı: Mikael oğlu Omri. **19** Zevulun oymağı: Ovadya oğlu Yişmaya. Naftali oymağı: Azriel oğlu Yerimot. **20** Efrayimoğulları: Azazya oğlu Hoşea. Manaşşe oymağının yarısı: Pedaya oğlu Yoel.

21 Gilat'taki Manaşşe oymağının öbür yarısı: Zekeriya oğlu Yiddo. Benyamin oymağı: Avner oğlu Yaasiel. **22** Dan oymağı: Yeroham oğlu Azarel. İsrail oymaklarının yöneticileri bunlardı. **23** Davut yirmi ve daha aşağıdaki yaştakilerin sayımını yapmadı. Çünkü RAB İsrail'i gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağına söz vermişti. **24** Seruya oğlu Yoav da başladığı sayımı bitirmedi. Bu sayımdan ötürü RAB İsrail'e öfkelendi. Bu yüzden sayımın sonucu Kral Davut'un tarihinde yazılmadı. **25** Kralın hazinelerine yönetici olarak Adiel oğlu Azmavet atanmıştı. Açık bölgelerdeki, kentlerdeki, köylerdeki, kalelerdeki depolardan da Uzziya oğlu Yehonatan sorumluydu. **26** Toprağı süren tarım işçilerinden: Keluv oğlu Ezri, **27** Bağlardan: Ramalı Şimi, Üzümlerden ve şarap mahzenlerinden: Şefamlı Zavdi, **28** Şefela bölgesindeki zeytinliklerden ve yabanıl incir ağaçlarından: Gederli Baal-Hanan, Zeytinyağı depolarından: Yoaş, **29** Şaron'da otlatılan sığırlardan: Şaronlu Şitray, Vadilerdeki sığırlardan: Adlay oğlu Şafat, **30** Develerden: İsmaili Ovil, Eşeklerden: Meronotlu Yehdeya, **31** Davarlardan: Hacerli Yaziz sorumluydu. Bunların hepsi Kral Davut'un servetinden sorumlu yöneticilerdi. **32** Davut'un amcası Yehonatan anlayışlı bir yazman ve danışmandı. Hakmoni oğlu Yehiel kralın oğullarına bakardı. **33** Ahitofel kralın danışmanıydı. Arklı Huşay kralın dostuydu. **34** Ahitofel'den sonra yerine Benaya oğlu Yehoyada'yla Aviyatar geçti. Yoav kralın ordu komutanıydı.

28 Davut İsrail'deki bütün yöneticilerin –oymak başlarının, kralın hizmetindeki birlik komutanlarının, binbaşıların, yüzbaşıların, kralla oğullarına ait servetten ve sürüden sorumlu kişilerin, saray görevlilerinin, bütün güçlü adamların ve yiğit savaşçıların– Yeruşalim'de toplanmasını buyurdu. **2** Kral Davut ayağa kalkıp onlara şöyle dedi: “Ey kardeşlerim ve halkım, beni dinleyin!

RAB'bin Antlaşma Sandığı, Tanrımız'ın ayak basamağı için kalıcı bir yer yapmak istedim. Konutun yapımı için hazırlık yaptım. **3** Ama Tanrı bana, ‘Adıma bir tapınak kurmayacaksın’ dedi, ‘Çünkü sen savaşçı birisin, kan döktün.’ **4** “İsrail'in Tanrısı RAB, sonsuza dek İsrail Kralı olmam için bütün ailem arasından beni seçti. Önder olarak Yahuda'yı, Yahuda oymağından da babamın ailesini seçti. Babamın oğulları arasından beni bütün İsrail'in kralı yapmayı uygun gördü. **5** Bütün oğullarım arasından –RAB bana birçok oğul verdi– İsrail'de RAB'bin krallığının tahtına oturtmak için oğlum Süleyman'ı seçti. **6** RAB bana şöyle dedi: ‘Tapınağımı ve avlularımı yapacak olan oğlun Süleyman'dır. Onu kendime oğul seçtim. Ben de ona baba olacağım. **7** Bugün yaptığı gibi buyruklarıma, ilkelerime dikkatle uyarsa, krallığını sonsuza dek sürdüreceğim.’ **8** “Şimdi, Tanrımız'ın önünde, RAB'bin topluluğu olan bütün İsrail'in gözü önünde size sesleniyorum: Tanrınız RAB'bin bütün buyruklarına uymaya dikkat edin ki, bu verimli ülkeyi mülk edinip sonsuza dek çocuklarınıza miras olarak veresiniz. **9** “Sen, ey oğlum Süleyman, babanın Tanrısı'nı tanı. Bütün yüreğinle ve istekle O'na kulluk et. Çünkü RAB her yüreği araştırır, her düşüncenin ardındaki amacı saptar. Eğer O'na yönelirsen, kendisini sana buldurur. Ama O'nu bırakırsan, seni sonsuza dek reddeder. **10** Şimdi dinle! Tapınağı yapmak için RAB seni seçti. Yürekli ol, işe başla!” **11** Davut tapınağa ait eyvanın, binaların –hazine odalarının, yukarıyla iç odaların ve Bağışlanma Kapağı'nın bulunduğu yerin– tasarılarını oğlu Süleyman'a verdi. **12** Ruh aracılığıyla kendisine açıklanan bütün tasarıları verdi: RAB'bin Tapınağı'nın avlularıyla çevredeki bütün odaların, Tanrı'nın Tapınağı'nın hazinelerinin, adanmış armağanların konulacağı yerlerin ölçülerini verdi. **13** Kâhinlerle

Levililer'in bölüklerine ilişkin kuralları, RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet ve hizmette kullanılan bütün eşyalarla ilgili ilkeleri, **14** değişik hizmetlerde kullanılan altın eşyalar için saptanan altın miktarını, değişik hizmetlerde kullanılan gümüş eşyalar için saptanan gümüş miktarını, **15** altın kandilliklerle kandiller –her bir altın kandillikle kandil– için saptanan altını, her kandilliğin kullanış biçimine göre gümüş kandilliklerle kandiller için saptanan gümüşü, **16** adak ekmeklerinin dizildiği masalar için belirlenen altını, gümüş masalar için gümüşü, **17** büyük çatallar, çanaklar ve testiler için belirlenen saf altını, her altın tas için saptanan altını, her gümüş tas için saptanan gümüşü, **18** buhur sunağı için saptanan saf altın miktarını bildirdi. Davut arabanın –RAB'bin Antlaşma Sandığı'na kanatlarını yayarak onu örten altın Keruvlar'ın– tasarısını da verdi. **19** "Bütün bunlar RAB'bin eli üzerimde olduğu için bana bildirildi" dedi, "Ben de tasarının bütün ayrıntılarını yazılı olarak veriyorum." **20** Sonra oğlu Süleyman'a, "Güçlü ve yürekli ol!" dedi, "İşe giriş. Korkma, yılma. Çünkü benim Tanrım, RAB Tanrı seninledir. RAB'bin Tapınağı'nın bütün yapım işleri bitinceye dek seni başarısızlığa uğratmayacak, seni bırakmayacaktır. **21** Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işleri için kâhinlerle Levililer'in bölükleri burada hazır bekliyor. Her tür yapım işinde usta ve istekli adamlar sana yardım edecek. Önderler de bütün halk da senin buyruklarını bekliyor."

29 Kral Davut bütün topluluğa şöyle dedi: "Tanrı'nın seçtiği oğlum Süleyman genç ve deneyimsizdir. İş büyüktür. Çünkü bu tapınak insan için değil, RAB Tanrı içindir. **2** Tanrım'ın Tapınağı'na gereç sağlamak için var gücümle çalıştım. Altın eşyalar için altın, gümüş için gümüş, tunç için tunç, demir için demir, ahşap için ağaç sağladım. Ayrıca oniks, kakma taşlar, süs taşları,

çeşitli renklerde değerli taşlar ve çok miktarda mermer sağladım.
3 Bu kutsal tapınak için sağladıklarımın yanısıra, Tanrım'ın
Tapınağı'na sevgim yüzünden, kişisel servetimden de altın ve
gümüş de veriyorum: **4** Üç bin talant Ofir altını ve tapınağın
duvarlarını kaplamak için yedi bin talant kaliteli gümüş. **5** Bunları
altın, gümüş gerektiren işlerde ve sanatkârların el işçiliğinde
kullanılmak üzere veriyorum. Kim bugün kendini RAB'be adamak
istiyor?" **6** Bunun üzerine boy başları, İsrail'in oymak önderleri,
binbaşılar, yüzbaşılar ve saray yöneticileri gönülden armağanlar
verdiler. **7** Tanrı'nın Tapınağı'nın yapımı için beş bin talant, on
bin darik altın, on bin talant gümüş, on sekiz bin talant tunç, yüz
bin talant demir bağışladılar. **8** Değerli taşları olanlar, Gerşonlu
Yehiel'in denetiminde, bunları RAB'bin Tapınağı'nın hazinesine
verdi. **9** Halk verdiği armağanlar için seviniyordu. Çünkü herkes
RAB'be içtenlikle ve gönülden vermişti. Kral Davut da çok
sevinçliydi. **10** Davut bütün topluluğun gözü önünde RAB'bi övdü.
Şöyle dedi: "Ey atamız İsrail'in Tanrısı RAB, Sonsuzluk boyunca
sana övgüler olsun! **11** Ya RAB, büyüklük, güç, yücelik, Zafer ve
görkem senindir. Gökte ve yerde olan her şey senindir. Egemenlik
senindir, ya RAB! Sen her şeyden yücesin. **12** Zenginlik ve onur
senden gelir. Her şeye egemensin. Güç ve yetki senin elindedir.
Birini yükseltmek ve güçlendirmek Senin elindedir. **13** Şimdi, ey
Tanrımız, sana şükrederiz, Görkemli adını överiz. **14** "Ama ben
kimim, halkım kim ki, böyle gönülden armağanlar verebilelim? Her
şey sendendir. Biz ancak senin elinden aldıklarımızı sana verdik.
15 Senin önünde garibiz, yabancıyız atalarımız gibi. Yeryüzündeki
günlerimiz bir gölge gibidir, kalıcı değildir. **16** Ya RAB Tanrımız,
kutsal adına bir tapınak yapmak için sağladığımız bu büyük
servet senin elindendir, hepsi senindir. **17** Yüreği sınadığını,

doğruluktan hoşlandığını bilirim. Her şeyi içtenlikle, gönülden verdim. Şimdi burada olan halkının sana nasıl istekle bağışlar verdiğini sevinçle gördüm. **18** Ya RAB, atalarımız İbrahim'in, İshak'ın, İsrail'in Tanrısı, bu isteği sonsuza dek halkının yüreğinde ve düşüncesinde tut, onların sana bağlı kalmalarını sağla. **19** Oğlum Süleyman'a bütün buyruklarına, uyarılarına, kurallarına uymak, hazırlığını yaptığım tapınağı kurmak için istekli bir yürek ver." **20** Sonra Davut bütün topluluğa, "Tanrınız RAB'bi övün!" dedi. Böylece hepsi atalarının Tanrısı RAB'bi övdü; Tanrı'nın ve kralın önünde başlarını eğip yere kapandı. **21** Ertesi gün halk RAB'be kurbanlar kesip yakmalık sunular sundu: Bin boğa, bin koç, bin kuzunun yanısıra, bütün İsrailliler için dökmelik sunular ve birçok başka kurban. **22** O gün İsrailliler büyük bir sevinçle RAB'bin önünde yiyip içtiler. Bundan sonra Davut oğlu Süleyman'ı ikinci kez kral olarak onayladılar. Süleyman'ı RAB'bin önünde önder, Sadok'u da kâhin olarak meshettiler. **23** Böylece Süleyman babası Davut'un yerine RAB'bin tahtına oturdu. Başarılı oldu. Bütün İsrail halkı onun sözüne uydu. **24** Yöneticilerin, güçlü kişilerin ve Davut'un oğullarının tümü Kral Süleyman'a bağlı kalacaklarına söz verdiler. **25** RAB bütün İsrailliler'in gözünde Süleyman'ı çok yükseltti ve daha önce İsrail'de hiçbir kralın erişemediği bir krallık görkemiyle donattı. **26** İşay oğlu Davut bütün İsrail'de krallık yaptı. **27** Yedi yıl Hevron'da, otuz üç yıl Yeruşalim'de olmak üzere toplam kırk yıl İsrail'de krallık yaptı. **28** Güzel bir yaşlılık döneminde öldü. Zenginlik ve onur dolu günler yaşadı. Yerine oğlu Süleyman kral oldu. **29** Kral Davut'un krallığı dönemindeki öteki olaylar, başından sonuna dek Bilici Samuel'in, Peygamber Natan'ın, Bilici Gad'ın tarihinde yazılıdır. **30** Krallığı dönemindeki bütün ayrıntılar, ne denli güçlü

olduğu, başından geçen olaylar, İsrail'de ve çevredeki ülkelerde olup bitenler bu tarihte yazılıdır.

2 Tarihler

1 Davut oğlu Süleyman krallığını sağlamlaştırdı. Çünkü Tanrısı
RAB onunlaydı ve onu çok yüceltti. **2** Süleyman bütün İsrailliler'i
–binbaşıları, yüzbaşıları, yargıçları, İsrail'in boy başları olan
önderleri– çağırttı. **3** Sonra bütün toplulukla birlikte Givon'daki
tapınma yerine gitti. Çünkü RAB'bin kulu Musa'nın çölde yaptığı
Tanrı'yla Buluşma Çadırı oradaydı. **4** Ancak Davut Tanrı'nın
Antlaşma Sandığı'nı Kiryat-Yearim'den getirip Yeruşalim'de
hazırladığı çadıra koymuştu. **5** Hur oğlu Uri oğlu Besalel'in
yaptığı tunç sunağı da Givon'da RAB'bin Konutu'nun önüne
yerleştirmişti. Süleyman'la topluluk orada RAB'be danıştılar. **6**
Süleyman RAB'bin önüne, Buluşma Çadırı'nın önündeki tunç
sunağa çıkarak üzerinde bin yakmalık sunu sundu. **7** Tanrı o
gece Süleyman'a görünüp, "Sana ne vermemi istersin?" diye
sordu. **8** Süleyman, "Babam Davut'a büyük iyilikler yaptın" diye
karşılık verdi, "Beni de onun yerine kral atadın. **9** Ya RAB Tanrı,
babam Davut'a verdiğin söz yerine gelsin! Beni yeryüzünün
tozu kadar çok olan bir halkın kralı yaptın. **10** Şimdi bu halkı
yönetebilmem için bana bilgi ve bilgelik ver. Başka türlü senin bu
büyük halkını kim yönetebilir!" **11** Tanrı Süleyman'a, "Demek
yüreğinin dileği bu" dedi, "Zenginlik, mal mülk, onur ya da senden
nefret edenlerin ölümünü istemedin, kendin için uzun ömür de
istemedin. Bunların yerine seni başına kral yaptığım halkımı
yönetmek için bilgi ve bilgelik istedin. **12** Sana bilgi ve bilgelik
verilecektir. Sana ayrıca öyle bir zenginlik, mal mülk ve onur
vereceğim ki, benzeri ne senden önceki krallarda görülmüştür,
ne de senden sonrakilerde görülecektir." **13** Bundan sonra
Süleyman Givon'daki tapınma yerinden, Buluşma Çadırı'ndan
ayrılıp Yeruşalim'e gitti. İsrail'i oradan yönetti. **14** Kral Süleyman

savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. **15** Krallığı döneminde Yeruşalim'de altın ve gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabanıl incir ağaçları kadar bollaştı. **16** Süleyman'ın atları Mısır ve Keve'den getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keve'den satın alırdı. **17** Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz, bir at yüz elli şekel gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit ve Aram krallarına satarlardı.

2 Süleyman RAB adına bir tapınak, kendisi için de bir saray yaptırmaya karar verdi. **2** Yük taşımak için yetmiş bin, dağlarda taş kesmek için seksen bin, bunlara gözcülük etmek için de üç bin altı yüz kişi görevlendirdi. **3** Sur Kralı Hiram'a da şu haberi gönderdi: “Babam Davut'un oturması için saray yapılırken kendisine gönderdiğin sedir tomruklarından bana da gönder. **4** Tanrım RAB'be adamak üzere, O'nun adına bir tapınak yapıyorum. Bu tapınakta hoş kokulu buhur yakıp adak ekmeklerini sürekli olarak masaya dizeceğiz. Sabah akşam, her Şabat Günü, her Yeni Ay ve Tanrımız RAB'bin belirlediği bayramlarda orada yakmalık sunular sunacağız. İsrail'e bunları sürekli yapması buyruldu. **5** “Yapacağım tapınak büyük olacak. Çünkü Tanrımız bütün tanrılardan büyüktür. **6** Ama O'na bir tapınak yapmaya kimin gücü yeter? Çünkü O göklere, göklerin göklerine bile sığmaz. Ben kimim ki O'na bir tapınak yapayım! Ancak önünde buhur yakılabilecek bir yer yapabilirim. **7** “Bana bir adam gönder; Yahuda ve Yeruşalim'de babam Davut'un yetiştirdiği ustalarımla çalışsın. Altın, gümüş, tunç ve demiri işlemede; mor, kırmızı, lacivert kumaş dokumada, oymacılıkta usta olsun. **8** “Bana Lübnan'dan sedir, çam, algum tomrukları da

gönder. Adamlarının oradaki ağaçları kesmekte usta olduklarını biliyorum. Benim adamlarım da seninkilerle birlikte çalışsın. **9** Öyle ki, bana çok sayıda tomruk sağlayabilsinler. Çünkü yapacağım tapınak büyük ve görkemli olacak. **10** Ağaç kesen adamlarına yirmi bin kor bulgur, yirmi bin kor arpa, yirmi bin bat şarap, yirmi bin bat zeytinyağı vereceğim." **11** Sur Kralı Hiram Süleyman'a mektupla şu yanıtı gönderdi: "RAB halkını sevdiği için, seni onların kralı yaptı." **12** Hiram mektubunu şöyle sürdürdü: "Yeri göğü yaratan İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Kral Davut'a bilge bir oğul verdi; RAB için bir tapınak, kendisi için de bir saray yapacak akıllı ve anlayışlı bir oğul. **13** "Sana Huram-Avi adında usta ve akıllı birini gönderiyorum. **14** Annesi Danlı, babası Surlu'dur. Altın, gümüş, tunç, demir, taş ve tahta işlemekte; ince keten, mor, lacivert ve kırmızı kumaş dokumakta ustadır. Her türlü oymacılıkta usta olduğu gibi her tasarımı uygulayabilecek yetenektedir. Ustalarınla ve babanın, efendim Davut'un yetiştirdiği ustalarla çalışacak. **15** "Efendim, sözünü ettiğin buğday, arpa, zeytinyağı ve şarabı kullarına gönder. **16** Biz de sana gereken bütün tomrukları Lübnan'da keser, deniz yoluyla, sallarla Yafa'ya kadar yüzdürürüz. Sonra sen tomrukları alıp Yeruşalim'e götürürsün." **17** Babası Davut'un yaptığı sayımdan sonra, Süleyman da İsrail'de yaşayan bütün yabancılar arasında bir sayım yaptı. Yabancıların sayısı 153 600 kişi olarak belirlendi. **18** Bunlardan 70 000'ine yük taşıma, 80 000'ine dağlarda taş kesme, 3 600'üne de işçileri çalıştırma görevi verildi.

3 Süleyman bundan sonra RAB'bin Yeruşalim'de babası Davut'a göründüğü Moriya Dağı'nda RAB'bin Tapınağı'nı yaptırmaya başladı. Yevuslu Ornan'ın olan bu harman yerini Davut sağlamıştı.

2 Süleyman krallığının dördüncü yılının ikinci ayının ikinci gününde
yapıyı başlattı. **3** Tanrı'nın Tapınağı için attığı temel, eski ölçülere
göre altmış arşın uzunluğunda, yirmi arşın genişliğindeydi.
4 Tapınağın ön cephesini boydan boya kaplayan eyvanının
genişliği yirmi arşın, yüksekliği yüz yirmi arşındı. Süleyman
iç duvarları saf altınla kaplattı. **5** Ana bölümün duvarlarını
da önce çam tahtasıyla, sonra saf altınla kaplattı; hurma
ağacı ve zincir motifleriyle süsletti. **6** Tapınağı değerli taşlarla
bezetti. Kullanılan altın Parvayim'den getirilmişti. **7** Kirişleri,
kapı eşiklerini, duvarlarla kapıları altınla kaplattı. Duvarlara
Keruvlar oydurdu. **8** En Kutsal Yer'i yaptı: Uzunluğu tapınağın
genişliğine eşitti; uzunluğu da genişliği de yirmişer arşındı. En
Kutsal Yer'in iç duvarlarını altı yüz talant saf altınla kaplattı. **9**
Altın çivilerin ağırlığı elli şekeldi. Süleyman yukarı odaları da
altınla kaplattı. **10** En Kutsal Yer'de iki Keruv heykeli yaptırarak
altınla kaplattı. **11** Keruvlar'ın kanatlarının uzunluğu yirmi arşındı.
Keruvlar'dan birinin kanadı beş arşındı ve tapınağın duvarına
erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı ve öteki Keruv'un kanadına
değiyordu. **12** Aynı şekilde öteki Keruv'un da kanadı beş arşındı
ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı
ve birinci Keruv'un kanadına değiyordu. **13** Ayakta duran ve
açılmış kanatlarının uzunluğu yirmi arşın olan Keruvlar'ın yüzü
ana bölüme bakıyordu. **14** En Kutsal Yer'in perdesi lacivert, mor,
kırmızı kumaştan ve ince ketenden yapılmıştı. Üzerinde Keruv
işlemeleri vardı. **15** Süleyman otuz beşer arşın yüksekliğinde iki
sütun yaptırıp tapınağın önüne diktirdi. Sütun başlıkları beşer
arşın yüksekliğindeydi. **16** Gerdanlığa benzer zincirler yaptırarak
sütunların üzerine koydurdu. Yüz nar motifi yaptırıp zincirlere

taktırdı. **17** Sütunları tapınağın önüne diktirip sağdakine Yakin, soldakine Boaz adını verdi.

4 Süleyman tunçtan bir sunak yaptırdı. Sunağın eniyle uzunluğu yirmişer arşın, yüksekliği on arşındı. **2** Dökme tunçtan on arşın çapında, beş arşın derinliğinde, çevresi otuz arşın yuvarlak bir havuz yaptırdı. **3** Havuzun dışı boğa kabartmalarıyla kuşatılmıştı. Her arşında onar tane olan bu kabartmalar iki sıra halindeydi ve gövdeyle birlikte dökülmüştü. **4** Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boğaların sağrıları içe dönüktü. **5** Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. Üç bin bat su alıyordu. **6** Süleyman yıkama işleri için on kazan yaptırdı. Beşini sunağın güneyine, beşini kuzeyine yerleştirdi. Yakmalık sunuların parçaları bunlarda yıkanırdı. Havuz ise kâhinlerin yıkanması içindi. **7** Süleyman tanıma uygun biçimde yaptırdığı on altın kandilliği tapınağın içine, beşi sağda, beşi solda olmak üzere yerleştirdi. **8** Yaptırdığı on masanın beşini de tapınağın sağına, beşini soluna yerleştirdi. Ayrıca yüz altın çanak yaptırdı. **9** Kâhinlerin avlusunu, büyük avluyla kapılarını yaptırdı. Kapıları tunçla kaplattı. **10** Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine yerleştirdi. **11** Hiram kovalar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstlenmiş olduğu Tanrı'nın Tapınağı'yla ilgili işleri tamamlamış oldu: **12** İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıkları süsleyen iki örgülü ağ, **13** Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağın üzerini ikişer sıra halinde süsleyen dört yüz nar motifi, **14** On kazan ve ayaklıkları, **15** Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli, **16** Kovalar, kürekler, büyük çatallar. Huram-Avi'nin Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'na yaptığı bütün eşyalar

parlak tunçtandı. **17** Kral bunları Şeria Ovası'nda, Sukkot ile Seredata arasındaki killi topraklarda döktürmüştü. **18** Süleyman'ın yaptırdığı eşyalar o kadar çoktu ki, kullanılan tuncun hesabı tutulmadı. **19** Süleyman'ın Tanrı'nın Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardı: Altın sunak ve ekmeklerin Tanrı'nın huzuruna konduğu masalar, **20** İç odanın önüne yerleştirilen ve kurala uygun olarak yakılan saf altından kandilliklerle kandilleri, **21** Çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar. –Bunlar saf altındandı.– **22** Saf altın fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar ve tapınağın altın kapıları. En Kutsal Yer'in ve ana bölümün kapıları da altındandı.

5 RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Süleyman, babası Davut'un adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip Tanrı'nın Tapınağı'nın hazine odalarına yerleştirdi. **2** Süleyman RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı Davut Kenti olan Siyon'dan getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını Yeruşalim'e çağırdı. **3** Hepsi yedinci aydaki bayramda kralın önünde toplandı. **4** İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanınca, Levililer Antlaşma Sandığı'nı yerden kaldırdılar. **5** Sandığı, Buluşma Çadırı'nı ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları Levili kâhinler tapınağa taşıdılar. **6** Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma Sandığı'nın önünde sayısız davar ve sığır kurban etti. **7** Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı tapınağın iç odasına, En Kutsal Yer'e taşıyıp Keruvlar'ın kanatlarının altına yerleştirdiler. **8** Keruvlar'ın kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırıklarını da örtüyordu. **9** Sırıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önünden görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır. **10** Sandığın içinde Musa'nın Horev Dağı'nda koyduğu iki levhadan

başka bir şey yoktu. Bunlar Mısır'dan çıkışlarında RAB'bin İsrailliler'le yaptığı antlaşmanın levhalarıydı. **11** Kâhinler Kutsal Yer'den çıktılar. Orada bulunan kâhinlerin hepsi, bölüklerinin sırasını beklemeden, kendilerini kutsamışlardı. **12** Bütün Levili ezgiciler –Asaf, Heman, Yedutun, oğullarıyla kardeşleri– zillerle, çenk ve lirlerle, ince keten kuşanmış olarak sunağın doğusunda yerlerini almışlardı. Borazan çalan yüz yirmi kâhin onlara eşlik ediyordu. **13** Borazan çalanlarla ezgiciler tek ses halinde RAB'be şükredip övgüler sunmaya başladılar. Borazan, zil ve çalgıların eşliğinde seslerini yükselterek RAB'bi şöyle övdüler: "RAB iyidir; Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır." O anda RAB'bin Tapınağı'nı bir bulut doldurdu. **14** Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü RAB Tanrı'nın görkemi tapınağı doldurmuştu.

6 O zaman Süleyman şöyle dedi: "Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin. **2** Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yaptım." **3** Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onları kutsadıktan sonra **4** şöyle dedi: "Babam Davut'a verdiği sözü tutan İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! RAB demişti ki, **5** 'Halkımı Mısır'dan çıkardığım günden bu yana, içinde bulunacağım bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına ait kentlerden hiçbirini seçmedim. İçlerinden halkım İsrail'i yönetecek birini de seçmedim. **6** Ancak adımın içinde bulunacağı yer olarak Yeruşalim'i, halkım İsrail'i yönetmesi için Davut'u seçtim.' **7** "Babam Davut İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapmayı yürekten istiyordu. **8** Ama RAB, babam Davut'a, 'Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi bir şey' dedi, **9** 'Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen değil, öz oğlun yapacak.' **10** "RAB verdiği sözü yerine getirdi.

RAB'bin sözü uyarınca, babam Davut'tan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına tapınağı ben yaptırdım.
11 Ayrıca RAB'bin İsrail halkıyla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandığı oraya yerleştirdim." **12** Süleyman RAB'bin sunağının önünde, İsrail topluluğunun karşısında durup ellerini göklere açtı. **13** Beş arşın uzunluğunda, beş arşın eninde, üç arşın yüksekliğinde tunç bir kürsü yaptırıp avlunun ortasına kurdurmuştu. Bu kürsünün üstünde durdu, İsrail topluluğunun önünde diz çöküp ellerini göklere açtı. **14** "Ya RAB, İsrail'in Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yoktur" dedi, "Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın. **15** Ağzınla kulun babam Davut'a verdiğin sözü bugün ellerinle yerine getirdin. **16** "Şimdi, ya RAB, İsrail'in Tanrısı, kulun babam Davut'a verdiğin öbür sözü de tutmanı istiyorum. Ona, 'Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların ardı arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların yasam uyarınca önümde senin gibi dikkatle yürüsünler' demiştin. **17** Ya RAB, İsrail'in Tanrısı, şimdi kulun Davut'a verdiğin sözü yerine getirmeni istiyorum. **18** "Tanrı gerçekten yeryüzünde, insanlar arasında yaşar mı? Sen göklere, göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki! **19** Ya RAB Tanrım, kulunun ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver. **20** Gözlerin gece gündüz, 'Adımı oraya yerleştireceğim!' dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiği duayı işit. **21** Buraya yönelerek dua eden kulunun ve halkın İsrail'in yakarışını işit. Göklerden, oturduğun yerden kulak ver; duyunca bağışla. **22** "Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse, **23** göklerden kulak ver ve gereğini yap. Suçluya

karşılığını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla.
24 “Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen
halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip
yakararak önüne çıkarsa, **25** göklerden kulak ver, halkın İsrail'in
günahını bağışla. Onları kendilerine ve atalarına verdiğin ülkeye
yine kavuştur. **26** “Halkın sana karşı günah işlediği için gökler
kapanıp yağmur yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip
dua eder, adını anar ve günahlarından dönerse, **27** göklerden
kulak ver; kullarının, halkın İsrail'in günahlarını bağışla. Onlara
doğru yolda yürümeyi öğret, halkına mülk olarak verdiğin ülkene
yağmurlarını gönder. **28** “Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli,
küf, tırtıl ya da çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden
birinde halkını kuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık
ortalığı sardığında, **29** halkından bir kişi ya da bütün halkın İsrail
başına gelen felaketi, acıyı kavrar, dua edip yakararak ellerini
bu tapınağa doğru açarsa, **30** göklerden, oturduğun yerden
kulak ver ve bağışla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin.
Onlara yaptıklarına göre davran ki, **31** atalarımıza verdiğin bu
ülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar ve senin yolunda
yürüsünler. **32** “Halkın İsrail'den olmayan, ama senin yüce adını,
gücünü, kudretini duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu
tapınağa gelip dua ederlerse, **33** göklerden, oturduğun yerden
kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki, dünyanın bütün ulusları,
halkın İsrail gibi, adını bilsin, senden korksun ve yaptırdığım bu
tapınağın sana ait olduğunu öğrensin. **34** “Halkın, düşmanlarına
karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu
kente ve adına yaptırdığım bu tapınağa yönelip dua ederse, **35**
dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar.
36 “Sana karşı günah işlediklerinde –günah işlemeyen tek kişi

yoktur– öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götürecek düşmanlarının eline teslim edersen, **37** onlar da tutsak oldukları ülkede pişmanlık duyup günahlarından döner, ‘Günah işledik, yoldan sapıp kötülük yaptık’ diyerek sana yakarırlarsa, **38** tutsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiğin ülkelerine, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım tapınağa yönelip dua ederlerse, **39** göklerden, oturduğun yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar. Sana karşı günah işlemiş olan halkını bağışla. **40** “Şimdi, ey Tanrım, bizi gör ve burada edilen duaya kulak ver. **41** “Çık, ya RAB Tanrı, yaşayacağın yere, Gücünü simgeleyen Sandık'la birlikte. Ya RAB Tanrı, kâhinlerin kurtuluşu kuşansın, Sadık kulların iyiliklerinle sevinsinler. **42** Ya RAB Tanrı, meshettiğin krala yüz çevirme. Kulun Davut'a yaptığın iyilikleri anımsa.”

7 Süleyman duasını bitirince, gökten ateş yağdı; yakmalık sunularla kurbanları yiyip bitirdi. RAB'bin görkemi tapınağı doldurdu. **2** RAB'bin Tapınağı O'nun görkemiyle dolunca kâhinler tapınağa giremediler. **3** Gökten yağan ateşi ve tapınağın üzerindeki RAB'bin görkemini gören İsrailliler avluda yüzüstü yere kapandılar; RAB'be tapınarak O'nu övdüler: “RAB iyidir; Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.” **4** Kral ve bütün halk RAB'bin önünde kurban kestiler. **5** Kral Süleyman yirmi iki bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve halk Tanrı'nın Tapınağı'nı adamış oldular. **6** Kâhinler yerlerini almışlardı. Kral Davut'un RAB'bi övmek için yaptırdığı ve “RAB'bin sevgisi sonsuza dek kalıcıdır” diyerek överken kullandığı çalgıları alan Levililer de yerlerini almıştı. Levililer'in karşısında duran kâhinler borazanlarını çalıyorlardı. Bu sırada bütün İsrailliler ayakta duruyordu. **7** Süleyman RAB'bin Tapınağı'nın önündeki avlunun

orta kısmını kutsadı. Yakmalık sunularla esenlik sunularının yağlı parçalarını orada sundu. Çünkü yaptırdığı tunç sunak yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve yağlı parçaları almadı. **8** Süleyman, Levo-Hamat'tan Mısır Vadisi'ne kadar her yerden gelen İsrailliler'in oluşturduğu çok büyük bir toplulukla birlikte bayramı yedi gün kutladı. **9** Sekizinci gün kutsal bir toplantı yaptılar. Sunağı adamaya yedi gün, bayramı kutlamaya da yedi gün ayırdılar. **10** Kral yedinci ayın yirmi üçüncü günü halkı evlerine gönderdi. RAB'bin, Davut, Süleyman ve halkı İsrail için yapmış olduğu iyilikten dolayı hepsi mutluydu, sevinçle coşuyordu. **11** Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayında yapmayı istediği bütün işleri başarıyla bitirince, **12** RAB geceleyin ona görünerek şöyle dedi: "Duanı duydum. Burayı kendime kurban sunulan tapınak olarak seçtim. **13** "Yağmur yağmasın diye göğü kapadığımda, toprağın ürününü yiyip bitirmesi için çekirgelere buyruk verdiğimde ya da halkımın arasına salgın hastalık gönderdiğimde, **14** adımla çağrılan halkım alçakgönüllülüğü takınır, bana yönelip dua eder, kötü yollarından dönerse, gökten onları duyacağım, günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım. **15** Gözlerim burada edilen duaya açık, kulaklarım işitici olacak. **16** Adım sürekli orada bulunsun diye bu tapınağı seçip kutsal kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır. **17** Sana gelince, baban Davut'un yaptığı gibi yollarımı izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarıma ve ilkelerime uyarsan, **18** baban Davut'la, 'İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir' diye yaptığım antlaşmaya bağlı kalıp krallığını pekiştireceğim. **19** "Ama siz yollarımdan sapar, kurallarımı, buyruklarımı bırakır, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, **20** size verdiğim

ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; burayı bütün ulusların aşağılayıp alay ettiği bir yer durumuna getireceğim. **21** Bu gösterişli tapınağın önünden geçenler hayretle, 'RAB bu ülkeyi ve tapınağı neden bu duruma getirdi?' diye soracaklar. **22** Ve diyecekler ki, 'İsrail halkı, atalarını Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'bi terk etti; başka ilahların ardından gitti, onlara tapıp kulluk etti. RAB bu yüzden bu kötülükleri başlarına getirdi.'"

8 Süleyman RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayını yirmi yılda bitirdi. **2** Sonra Hiram'ın kendisine verdiği kentleri onarıp İsrailliler'in buralara yerleşmesini sağladı. **3** Ardından Hamat-Sova üzerine yürüyerek orayı ele geçirdi. **4** Çölde Tadmor Kenti'ni onardı. Hama yöresinde yaptırdığı bütün ambarlı kentlerin yapımını bitirdi. **5** Yukarı ve Aşağı Beythoron'u yeniden kurup çevrelerini surlarla, sürgülü kapılarla sağlamlaştırdı. **6** Baalat'ı ve yönetimindeki bütün ambarlı kentleri, savaş arabalarıyla atların bulunduğu kentleri de onarıp güçlendirdi. Böylece Yeruşalim'de, Lübnan'da, yönetimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu. **7** İsrail halkından olmayan Hititler, Amorlular, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular'dan artakalanlara gelince, **8** Süleyman İsrail halkının yok etmediği bu insanların soyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştu. Bu durum bugün de sürüyor. **9** Ancak İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlar savaşçı, birlik komutanı, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak görev yaptılar. **10** Kral Süleyman adına halkı denetleyen iki yüz elli görevli de İsrail halkındandı. **11** Süleyman, "Karım İsrail Kralı Davut'un sarayında kalmamalı. Çünkü RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın girdiği yerler kutsaldır" diyerek firavunun kızını Davut Kenti'nden kendisi için yaptırdığı saraya getirtti.

12 Tapınağın eyvanının önünde, yaptırdığı sunakta RAB'be yakmalık sunular sundu. **13** Şabat Günü, Yeni Ay, yılın üç bayramı –Mayasız Ekmek, Haftalar ve Çardak bayramları– için Musa'nın buyurduğu sunuları günü gününe sundu. **14** Babası Davut'un koyduğu kural uyarınca, kâhin bölüklerine ayrı ayrı görevler verdi. Levililer'i Tanrı'yı övme ve her günün gerektirdiği işlerde kâhinlere yardım etme görevine atadı. Kapı nöbetçilerini de bölüklerine göre değişik kapılarda görevlendirdi. Çünkü Tanrı adamı Davut böyle buyurmuştu. **15** Bunlar, hazine odalarına ilişkin konular dahil, hiçbir konuda kralın kâhinlerle Levililer'e verdiği buyruklardan ayrılmadılar. **16** RAB'bin Tapınağı'nın temelinin atıldığı günden bitimine dek Süleyman'ın yapmak istediği her iş yerine getirildi. Böylece RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanmış oldu. **17** Bundan sonra Süleyman Esyon-Gever'e, Edom kıyısındaki Eylat'a gitti. **18** Hiram ona denizi bilen gemiciler ve kendi görevlileri aracılığıyla gemiler gönderdi. Kral Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e giden bu gemiciler, dört yüz elli talant altın getirdiler.

9 Saba Kraliçesi, Süleyman'ın ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamak için Yeruşalim'e geldi. Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleyman'la konuştu. **2** Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı. **3** Süleyman'ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının ve sakilerinin özel giysileriyle yaptığı hizmeti, RAB'bin Tapınağı'nda sunduğu yakmalık sunuları gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı. **5** Krala, "Ülkemdeyken, yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım

doğruymuş” dedi, **6** “Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek anlatılanlara inanmamıştım. Büyük bilgeliğinin yarısı bile bana anlatılmadı. Duyduklarımdan daha üstünsün. **7** Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar. **8** Senden hoşnut kalan, adına egemenlik sürmen için seni tahta oturtan Tanrın RAB'be övgüler olsun! Tanrın İsrail'i sevdiği, sonsuza dek korumak istediği için, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni İsrail'e kral yaptı.” **9** Saba Kraliçesi krala 120 talant altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala armağan ettiği baharatın benzeri yoktu. **10** Bu arada Hiram'ın adamlarıyla Süleyman'ın adamları Ofir'den altın, algum kerestesiyle değerli taşlar getirdiler. **11** Kral, RAB'bin Tapınağı'yla sarayın basamaklarını, çalgıcıların lirleriyle çenklerini bu algum kerestesinden yaptırdı. Yahuda bölgesinde daha önce böylesi görülmemişti. **12** Kral Süleyman Saba Kraliçesi'nin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Kraliçenin kendisine getirdiklerinden daha fazlasını ona verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü. **13** Süleyman'a bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı buluyordu. **14** Tüccarların ve alım satımla uğraşanların getirdiği altın bunun dışındaydı. Arabistan'ın bütün krallarıyla İsrail valileri de Süleyman'a altın, gümüş getiriyorlardı. **15** Kral Süleyman dövme altından her biri altı yüz şekel ağırlığında iki yüz büyük kalkan yaptırdı. **16** Ayrıca her biri üç yüz şekel ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu. **17** Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı. **18** Tahtın altı basamağı, bir de altın ayak taburesi vardı. Bunlar tahta bağlıydı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli

bulunuyordu. **19** Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı. **20** Kral Süleyman'ın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleyman'ın döneminde gümüşün değeri yoktu. **21** Kralın gemileri Hiram'ın adamlarının yönetiminde Tarşiş'e giderdi. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla yüklü olarak dönerlerdi. **22** Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi. **23** Tanrı'nın Süleyman'a verdiği bilgeliği dinlemek için dünyanın bütün kralları onu görmek isterlerdi. **24** Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi. **25** Süleyman'ın atlarla savaş arabaları için dört bin ahırı, on iki bin atlısı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. **26** Fırat Irmağı'ndan Filist bölgesine, oradan da Mısır sınırına dek uzanan bölgedeki bütün krallara egemendi. **27** Onun krallığı döneminde Yeruşalim'de gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabanıl incir ağaçları kadar bollaştı. **28** Süleyman'ın atları Mısır'dan ve bütün öbür ülkelerden getirilirdi. **29** Süleyman'ın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, Peygamber Natan'ın tarihinde, Şilolu Ahiya'nın peygamberlik yazılarında ve Bilici İddo'nun Nevat oğlu Yarovam'a ilişkin görümlerinde yazılıdır. **30** Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsrail'i Yeruşalim'den yönetti. **31** Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

10 Rehavam Şekem'e gitti. Çünkü bütün İsrailliler kendisini kral ilan etmek için orada toplanmışlardı. **2** Kral Süleyman'dan kaçıp Mısır'a yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca Mısır'dan

döndü. **3** İsrailliler Yarovam'ı çağırttılar. Birlikte gidip Rehavam'a
şöyle dediler: **4** “Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu.
Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu
hafifletirsen sana kul köle oluruz.” **5** Rehavam, “Üç gün sonra
yine gelin” yanıtını verince halk yanından ayrıldı. **6** Kral Rehavam,
babası Süleyman'a sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere,
“Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?” diye sordu. **7** İleri
gelenler, “Halka iyi davranır, onları hoşnut eder, olumlu yanıt
verirsen, sana her zaman kul köle olurlar” diye karşılık verdiler.
8 Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederek
birlikte büyüdüğü genç görevlilerine danıştı: **9** “Siz ne yapmamı
öğütlersiniz? ‘Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet’
diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?” **10** Birlikte büyüdüğü
gençler ona şu karşılığı verdiler: “Sana, ‘Babanın üzerimize
koyduğu boyunduruğu hafiflet’ diyen halka de ki, ‘Benim küçük
parmağım, babamın belinden daha kalındır. **11** Babam size
ağır bir boyunduruk yüklediyse, ben boyunduruğunuzu daha
da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben
sizi akreplerle yola getireceğim.’” **12** Yarovam'la bütün halk,
kralın, “Üç gün sonra yine gelin” sözü üzerine, üçüncü gün
Rehavam'ın yanına geldiler. **13** İleri gelenlerin öğüdünü reddeden
Kral Rehavam, gençlerin öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt
verdi: “Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da
ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben
sizi akreplerle yola getireceğim.” **15** Kral halkı dinlemedi. Bu
Tanrı'dandı. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovam'a
verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemişti. **16**
Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsrailliler, “İşay
oğlu Davut'la ne ilgimiz, Ne de payımız var!” diye bağırdılar,

“Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim! Davut'un soyu başının
çaresine baksın.” Böylece herkes evine döndü. **17** Rehavam da
yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailliler'e krallık yapmaya
başladı. **18** İsrailliler Kral Rehavam'ın gönderdiği angaryacıbaşı
Hadoram'ı taşa tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam
savaş arabasına atlayıp Yeruşalim'e kaçtı. **19** İsrail halkı, Davut
soyundan gelenlere hep başkaldırdı.

11 Rehavam Yeruşalim'e varınca, İsrailliler'le savaşıp onları
yeniden egemenliği altına almak amacıyla Yahuda ve Benyamin
oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşçı topladı. **2** Bu
arada RAB, Tanrı adamı Şemaya'ya şöyle seslendi: **3** “Süleyman
oğlu Yahuda Kralı Rehavam'a, Yahuda ve Benyamin bölgesinde
yaşayan bütün İsrailliler'e şunu söyle: **4** ‘RAB diyor ki, İsrailli
kardeşlerinize saldırmayın, onlarla savaşmayın. Herkes evine
dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim.’” RAB'bin bu sözlerini
duyan halk Yarovam'a karşı savaşmaktan vazgeçti. **5** Rehavam
Yeruşalim'de yaşadı ve savunma amacıyla Yahuda'daki şu
kentleri onardı: **6** Beytlehem, Etam, Tekoa, **7** Beytsur, Soko,
Adullam, **8** Gat, Mareşa, Zif, **9** Adorayim, Lakiş, Azeka, **10**
Sora, Ayalon, Hevron. Bunlar Yahuda ve Benyamin bölgesinde
surlu kentlerdi. **11** Rehavam bu kentlerin surlarını güçlendirerek
buralara komutanlar atadı; yiyecek, zeytinyağı, şarap depoladı.
12 Her kent için kalkanlar, mızraklar sağladı. Kentleri iyice
güçlendirdi. Böylece Yahuda ve Benyamin bölgeleri onun denetimi
altında kaldı. **13** İsrail'in her bölgesinden kâhinlerle Levililer
Rehavam'dan yana geçtiler. **14** Levililer otlaklarını, mallarını
bırakıp Yahuda ve Yeruşalim'e gelmişlerdi. Çünkü Yarovam'la
oğulları onları RAB'bin kâhinliğinden uzaklaştırmıştı. **15** Yarovam
tapınma yerleri ve yaptırdığı teke ve buzağı biçimindeki putlar

için kâhinler atamıştı. **16** İsrail'in her oymağından RAB'be, İsrail'in Tanrısı'na yönelmeye yürekten kararlı olanlar ise, atalarının Tanrısı RAB'be kurban sunmak için kâhinlerle Levililer'in ardından Yeruşalim'e geldiler. **17** Üç yıl Davut'la Süleyman'ın izinde yürüyen bu kişiler, Süleyman oğlu Rehavam'ı destekleyerek Yahuda Krallığı'nı güçlendirdiler. **18** Rehavam Davut oğlu Yerimot'un kızı Mahalat'la evlendi. Mahalat'ın annesi Avihayil, İşay oğlu Eliav'ın kızıydı. **19** Mahalat Rehavam'a şu oğulları doğurdu: Yeuş, Şemarya, Zaham. **20** Rehavam Mahalat'tan sonra Avşalom'un kızı Maaka ile evlendi. Maaka ona Aviya'yı, Attay'ı, Ziza'yı, Şelomit'i doğurdu. **21** Rehavam Avşalom'un kızı Maaka'yı öbür eşleriyle cariyelerinin hepsinden daha çok severdi. Rehavam'ın on sekiz karısı, altmış cariyesi vardı. Bunlardan yirmi sekiz erkek, altmış kız çocuğu oldu. **22** Rehavam Maaka'dan doğan Aviya'yı kral yapmak amacıyla onu kardeşleri arasında önder ve tahta geçecek aday atadı. **23** Bilgece davranarak oğullarının bazılarını Yahuda ve Benyamin topraklarına, surlu kentlere dağıttı. Onlara bol yiyecek sağladı ve birçok kadınla evlendirdi.

12 Rehavam krallığını pekiştirip güçlenince, İsrail halkıyla birlikte RAB'bin Yasası'na sırt çevirdi. **2** Rehavam'ın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdı. Çünkü Rehavam'la halk RAB'be ihanet etmişti. **3** Şişak'ın bin iki yüz savaş arabası, altmış bin atlısı ve Mısır'dan onunla birlikte gelen Luvlu, Suklu, Kûşlu sayısız askeri vardı. **4** Şişak Yahuda'nın surlu kentlerini ele geçirerek Yeruşalim'e kadar geldi. **5** Bu sırada Peygamber Şemaya, Rehavam'a ve Şişak yüzünden Yeruşalim'de toplanan Yahuda önderlerine gelip şöyle dedi: "RAB, 'Siz beni bıraktınız. Ben de sizi bırakıp Şişak'ın eline teslim

ettim’ diyor.” **6** İsrail önderleriyle kral alçakgönüllü bir tutum takınarak, “RAB adildir” dediler. **7** RAB onların alçakgönüllü bir tutum takındıklarını görünce, Şemaya'ya şöyle dedi: “Madem alçakgönüllü bir tutum takındılar, onları yok etmeyeceğim; biraz da olsa onları huzura kavuşturacağım. Öfkemi Şişak aracılığıyla Yeruşalim üzerine boşaltmayacağım. **8** Ama onları Şişak'a köle edeceğim. Öyle ki, bana hizmet etmekle öbür ulusların krallarına hizmet etmek arasındaki farkı anlayabilsinler.” **9** Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdığında, Süleyman'ın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü. **10** Kral Rehavam bunların yerine tunç kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet etti. **11** Kral RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşıyarak ona eşlik eder, sonra muhafız odasına götürürlerdi. **12** Rehavam'ın alçakgönüllü bir tutum takınması üzerine RAB'bin öfkesi dindi, onu büsbütün yok etmekten vazgeçti. Yahuda'da bazı iyi davranışlar da vardı.
13 Kral Rehavam Yeruşalim'de krallığını pekiştirerek sürdürdü. Kral olduğunda kırk bir yaşındaydı. RAB'bin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yeruşalim Kenti'nde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naama'ydı. **14** Rehavam RAB'be yönelmeye yürekten kararlı olmadığı için kötülük yaptı. **15** Rehavam'ın yaptığı işler, başından sonuna dek, Peygamber Şemaya ve Bilici İddo'nun soyla ilgili tarihinde yazılıdır. Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş vardı. **16** Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü. Rehavam'ın yerine oğlu Aviya kral oldu.

13 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının on sekizinci yılında Aviya Yahuda Kralı oldu. **2** Yeruşalim'de üç yıl krallık yaptı. Annesi

Givalı Uriel'in kızı Mikaya'ydı. Aviya'yla Yarovam arasında savaş vardı. **3** Aviya seçme yiğit askerlerden oluşan dört yüz bin kişilik bir orduyla savaşa çıktı. Yarovam da sekiz yüz bin seçme yiğit savaşçıdan oluşan bir orduyla ona karşı savaş düzenine girdi. **4** Aviya Efrayim dağlık bölgesindeki Semarayim Dağı'na çıkıp şöyle seslendi: “Ey Yarovam ve bütün İsrailliler, beni dinleyin! **5** İsrail'in Tanrısı RAB'bin bozulmaz bir antlaşmayla İsrail Krallığı'nı sonsuza dek Davut'a ve soyuna verdiğini bilmiyor musunuz? **6** Nevat oğlu Yarovam efendisi Davut oğlu Süleyman'a başkaldırdı. **7** Bir takım işe yaramaz kötü kişiler çevresinde toplanıp Süleyman oğlu Rehavam'a baskı yaptılar. O sırada Rehavam onlara karşı koyamayacak kadar genç ve deneyimsizdi. **8** “Şimdi de siz Davut soyunun elindeki RAB'bin Krallığı'na karşı gelmeyi tasarlıyorsunuz. Büyük bir ordusunuz. Üstelik Yarovam'ın ilahlarınız olsun diye yaptırdığı altın buzağılar da yanınızda. **9** RAB'bin kâhinlerini, Harunoğulları'yla Levililer'i kovmadınız mı? Onların yerine öbür halklar gibi kendinize kâhinler atamadınız mı? Atanmak için bir boğa ve yedi koçla gelen herkes, tanrı olmayanlara kâhin olabiliyor. **10** “Ama bizim Tanrımız RAB'dir, O'nu bırakmadık. RAB'be hizmet eden kâhinler Harun soyundandır. Levililer de onlara yardımcıdır. **11** Onlar her sabah, her akşam RAB'be yakmalık sunular sunar, hoş kokulu buhur yakar, dinsel açıdan temiz masanın üzerine adak ekmeklerini dizerler. Her akşam altın kandilliğin kandillerini yakarlar. Biz Tanrımız RAB'bin buyruklarını yerine getiriyoruz. Oysa siz O'na sırt çevirdiniz. **12** Tanrı bizimledir, O önderimizdir. O'nun kâhinleri borazanlarla size karşı savaş çağrısı yapacaklar. Ey İsrail halkı, atalarınızın Tanrısı RAB'be karşı savaşmayın; çünkü başaramazsınız.” **13** Yarovam askerlerinin

bir bölümüyle Yahudalılar'ı önden karşılarken, öbür bölümünü arkalarında pusu kurmaya göndermişti. **14** Yahudalılar önden, arkadan kuşatıldıklarını görünce, RAB'be yakardılar. Kâhinler borazanlarını çaldı. **15** Yahudalılar savaş çığlıkları attığı anda, Tanrı Yarovam'la İsrailliler'i Aviya'yla Yahudalılar'ın önünde yenilgiye uğrattı. **16** İsrailliler Yahudalılar'ın önünden kaçtı. Tanrı onları Yahudalılar'ın eline teslim etti. **17** Aviya'yla ordusu İsrailliler'i bozguna uğrattı. İsrailliler'den beş yüz bin seçme asker öldürüldü. **18** Böylece İsrailliler yenilgiye uğradı, Yahudalılar'sa zafer kazandı. Çünkü Yahudalılar atalarının Tanrısı RAB'be güvenmişlerdi. **19** Aviya Yarovam'ı kovaladı. Yarovam'a ait Beytel, Yeşana, Efron kentleriyle çevrelerindeki köyleri ele geçirdi. **20** Aviya'nın krallığı döneminde Yarovam bir daha eski gücünü toparlayamadı. Sonunda RAB onu cezalandırdı, Yarovam öldü. **21** Aviya ise gitgide krallığını güçlendirdi. On dört kadınla evlenip yirmi iki erkek, on altı kız babası oldu. **22** Aviya'nın yaptığı öbür işler, uygulamaları ve söyledikleri, Peygamber İddo'nun yorumunda yazılıdır.

14 Aviya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü, yerine oğlu Asa kral oldu. Ülke Asa'nın yönetimi altında on yıl barış içinde yaşadı. **2** Asa Tanrısı RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yaptı. **3** Yabancı ilahların sunaklarını, puta tapılan yerleri kaldırdı. Dikili taşları parçaladı, Aşera putlarını devirdi. **4** Yahudalılar'dan atalarının Tanrısı RAB'be yönelmelerini, O'nun yasasına ve buyruklarına uymalarını istedi. **5** Yahuda'nın bütün kentlerinden puta tapılan yerlerle buhur sunaklarını kaldırdı. Ülke onun yönetimi altında barış içinde yaşadı. **6** Ülke barış içinde olduğu için Asa Yahuda'daki bazı kentleri surlarla çevirdi. O yıllarda kimse ona karşı savaş açmadı. Çünkü RAB ona esenlik

vermişti. **7** Asa Yahudalılar'a, “Bu kentleri onaralım” dedi, “Onları surlarla kuşatıp kulelerle, kapılarla, sürgülerle güçlendirelim. Ülke hâlâ bizim elimizde, çünkü Tanrımız RAB'be yöneldik, O da bizi her yandan esenlikle kuşattı.” Böylece yapım işlerini başarıyla bitirdiler. **8** Asa'nın Yahudalılar'la Benyaminliler'den oluşan bir ordusu vardı. Yahudalılar büyük kalkan ve mızraklarla donanmış üç yüz bin kişiydi. Benyaminliler ise küçük kalkan ve yay taşıyan iki yüz seksen bin kişiydi. Bunların hepsi yiğit savaşçılardı. **9** Kûşlu Zerah binlerce asker ve üç yüz savaş arabasıyla Mareşa'ya ilerledi. **10** Asa ona karşı durmak için yola çıktı. İki ordu Mareşa yakınlarında Sefata Vadisi'nde savaş düzeni aldı. **11** Asa, Tanrısı RAB'be, “Ya RAB, güçlünün karşısında güçsüze yardım edebilecek senden başka kimse yoktur” diye yakardı, “Ey Tanrımız RAB, bize yardım et, çünkü sana güveniyoruz. Senin adınla bu kalabalığa karşı çıktık. Ya RAB, sen bizim Tanrımız'sın. İnsanlar sana karşı zafer kazanmasın.” **12** RAB Kûşlular'ı Asa'yla Yahudalılar'ın önünde bozguna uğrattı. Kûşlular kaçmaya başladı. **13** Asa ordusuyla onları Gerar'a kadar kovaladı. Kûşlular'dan kurtulan olmadı. RAB'bin ve ordusunun önünde kırıldılar. Yahudalılar çok miktarda mal yağmalayıp götürdüler. **14** Gerar'ın çevresindeki bütün köyleri yerle bir ettiler. Çünkü RAB'bin dehşeti onları sarmıştı. Bu köylerde çok mal olduğundan onları yağmaladılar. **15** Çobanların çadırlarına da saldırdılar. Çok sayıda davar ve deveyi alıp Yeruşalim'e döndüler.

15 Tanrı'nın Ruhu Odet oğlu Azarya'nın üzerine indi. **2** Azarya, Kral Asa'ya gidip şöyle dedi: “Ey Asa, ey Yahuda ve Benyamin halkı, beni dinleyin! RAB'le birlikte olduğunuz sürece, O da sizinle olacaktır. O'nu ararsanız bulursunuz. Ama O'nu bırakırsanız, O da sizi bırakır. **3** İsrail halkı uzun süre gerçek Tanrı'dan,

eğitici kâhinlerden ve yasadan uzak yaşadı. **4** Ama sıkıntıya
düştüklerinde İsrail'in Tanrısı RAB'be döndüler, O'nu arayıp
buldular. **5** O günlerde yolcuların güvenliği yoktu. Çünkü çevre
ülkelerde yaşayanların tümü büyük kargaşa içindeydi. **6** Ulus
ulusu, kent kenti ezmeye çalışıyordu. Çünkü Tanrı onları çeşitli
sıkıntılarla tedirgin ediyordu. **7** Ama siz güçlü olun, cesaretinizi
yitirmeyin. Yaptıklarınızın karşılığını alacaksınız." **8** Asa bu
sözleri, Peygamber Odet'in oğlu Azarya'nın peygamberliğini
duyunca, cesaret buldu. Yahuda ve Benyamin topraklarından,
Efrayim'in dağlık bölgesinde ele geçirdiği kentlerden iğrenç
putları kaldırdı. RAB'bin Tapınağı'nın eyvanının önündeki RAB'bin
sunağını onardı. **9** Efrayim'den, Manaşşe'den, Şimon'dan gelen
birçok İsrailli, Tanrısı RAB'bin Asa'yla birlikte olduğunu görünce
onun tarafına geçti. Asa bu gelenlerle Yahuda ve Benyamin
halkını bir araya topladı. **10** Asa'nın krallığının on beşinci yılının
üçüncü ayında Yeruşalim'de toplandılar. **11** Yağmalamış oldukları
hayvanlardan yedi yüz sığırla yedi bin davarı o gün RAB'be
kurban ettiler. **12** Bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla atalarının
Tanrısı RAB'be yönelmek için antlaşma yaptılar. **13** Büyük
küçük, kadın erkek, kim İsrail'in Tanrısı RAB'be yönelmezse
öldürülecekti. **14** Yüksek sesle bağırarak, borazan ve boru çalarak
RAB'bin önünde ant içtiler. **15** Yahudalılar bütün yürekleriyle
içtikleri ant için sevindiler. RAB'bi istekle arayıp buldular. O
da onları her yandan esenlikle kuşattı. **16** Kral Asa annesi
Maaka'nın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera için iğrenç bir
put yaptırmıştı. Asa bu iğrenç putu kesip parçaladıktan sonra
Kidron Vadisi'nde yaktı. **17** Ancak İsrail'den puta tapılan yerleri
kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RAB'be adadı. **18**
Babasının ve kendisinin adadığı altını, gümüşü ve eşyaları

Tanrı'nın Tapınağı'na getirdi. **19** Asa'nın krallığının otuz beşinci yılına kadar savaş olmadı.

16 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz altıncı yılında İsrail Kralı Baaşa Yahuda'ya saldırmaya hazırlanıyordu. Asa'nın topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kenti'ni güçlendirmeye başladı. **2** Bunun üzerine Asa, RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın hazinelerindeki altın ve gümüşü çıkararak şu haberle birlikte Şam'da oturan Aram Kralı Ben-Hadat'a gönderdi: **3** "Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun. Sana gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarımdan askerlerini çeksin." **4** Kral Asa'nın önerisini kabul eden Ben-Hadat, ordu komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyon'u, Dan'ı, Avel-Mayim'i, Naftali'nin bütün ambarlı kentlerini ele geçirdiler. **5** Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurup işe son verdi. **6** Kral Asa bütün Yahudalılar'ı çağırttı; Baaşa'nın Rama'nın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Asa bunlarla Geva ve Mispa kentlerini onardı. **7** O sırada Bilici Hanani Yahuda Kralı Asa'ya gelip şöyle dedi: "Tanrın RAB'be güveneceğine Aram Kralı'na güvendin. Bu yüzden Aram Kralı'nın ordusu elinden kurtuldu. **8** Kûşlular'la Luvlular, çok sayıda savaş arabaları, atlılarıyla büyük bir ordu değil miydiler? Ama sen RAB'be güvendin, O da onları eline teslim etti. **9** RAB'bin gözleri bütün yürekleriyle kendisine bağlı olanlara güç vermek için her yeri görür. Akılsızca davrandın. Bundan böyle hep savaş içinde olacaksın." **10** Asa biliciye öfkelenip onu cezaevine attırdı. Çünkü söyledikleri onu kızdırmıştı. Halktan bazı kişilere de baskı yaptı. **11** Asa'nın yaptığı işler, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **12**

Asa, krallığının otuz dokuzuncu yılında ayaklarından hastalandı. Durumu çok ağırdı. Hastalığında RAB'be yöneleceğine hekimlere başvurdu. **13** Asa krallığının kırk birinci yılında ölüp atalarına kavuştu. **14** Onu özel olarak hazırlanmış, güzel kokulu çeşit çeşit baharat dolu bir sedyeye yatırarak Davut Kenti'nde kendisi için yaptırdığı mezara gömdüler. Onuruna çok büyük bir ateş yaktılar.

17 Asa'nın yerine oğlu Yehoşafat kral oldu. Yehoşafat İsrail'e karşı krallığını pekiştirdi. **2** Yahuda'nın bütün surlu kentlerine askeri birlikler yerleştirdi; Yahuda'ya ve babası Asa'nın ele geçirmiş olduğu Efrayim kentlerine de asker yerleştirdi. **3** RAB Yehoşafat'laydı. Çünkü Yehoşafat atası Davut'un başlangıçtaki yollarını izledi; Baallar'a yöneleceğine, **4** babasının Tanrısı'na yöneldi; İsrail halkının yaptıklarına değil, Tanrı'nın buyruklarına uydu. **5** RAB onun yönetimi altındaki krallığı pekiştirdi. Bütün Yahudalılar ona armağanlar getirdi. Böylece Yehoşafat büyük zenginliğe ve onura kavuştu. **6** Yüreği RAB'de cesaret buldu, puta tapılan yerleri ve Aşera putlarını Yahuda'dan kaldırdı. **7** Yehoşafat krallığının üçüncü yılında halka öğretmek amacıyla görevlilerinden Ben-Hayil'i, Ovadya'yı, Zekeriya'yı, Netanel'i, Mikaya'yı Yahuda kentlerine gönderdi. **8** Onlarla birlikte şu Levililer'i de gönderdi: Şemaya, Netanya, Zevadya, Asahel, Şemiramot, Yehonatan, Adoniya, Toviya, Tov-Adoniya. Kâhinlerden Elişama ile Yehoram'ı gönderdi. **9** RAB'bin Yasa Kitabı'nı yanlarına alıp Yahuda'da halka öğrettiler. Bütün Yahuda kentlerini dolaşarak halka ders verdiler. **10** Yahuda'yı çevreleyen ülkelerin krallıklarını RAB korkusu sardı. Bu yüzden Yehoşafat'a karşı savaşamadılar. **11** Bazı Filistliler Yehoşafat'a haraç olarak armağanlar ve gümüş verdiler. Araplar da ona davar getirdiler: Yedi bin yedi yüz koçla

yedi bin yedi yüz teke. **12** Yehoşafat giderek güçlendi. Yahuda'da kaleler, ambarlı kentler yaptırdı. **13** Yahuda kentlerinde birçok işler yaptı. Yeruşalim'e deneyimli yiğit savaşçılar yerleştirdi. **14** Bunlar boylarına göre şöyle kaydedilmişlerdi: Yahuda'dan binbaşılar: Komutan Adna ve komutasında 300 000 yiğit asker; **15** Yanında Komutan Yehohanan ve komutasında 280 000 asker; **16** Onun yanında kendini RAB'bin hizmetine adayan Zikri oğlu Amatsya ve komutasında 200 000 yiğit asker. **17** Benyamin oymağından: Yiğit bir savaşçı olan Elyada ile komutasında yay ve kalkanla silahlanmış 200 000 asker; **18** Yanında Yehozavat ve komutasında savaşmak üzere donatılmış 180 000 asker. **19** Bunlar kralın surlu Yahuda kentlerine yerleştirdiği askerlerin yanısıra, ona hizmet ediyorlardı.

18 Büyük bir zenginlik ve onura kavuşan Yehoşafat, evlilik bağıyla Ahav'a akraba oldu. **2** Birkaç yıl sonra Samiriye Kenti'nde yaşayan Ahav'ı görmeye gitti. Ahav onun ve yanındakilerin onuruna birçok davar, sığır keserek Ramot-Gilat'a saldırmak için onu kışkırttı. **3** İsrail Kralı Ahav, Yahuda Kralı Yehoşafat'a, “Ramot-Gilat'a karşı benimle birlikte savaşır mısın?” diye sordu. Yehoşafat, “Beni kendin, halkımı halkın say. Savaşta sana eşlik edeceğiz” diye yanıtladı, **4** “Ama önce RAB'be danışalım” diye ekledi. **5** İsrail Kralı Ahav dört yüz peygamber toplayıp, “Ramot-Gilat'a karşı savaşalım mı, yoksa vaz mı geçeyim?” diye sordu. Peygamberler, “Savaş, çünkü Tanrı kenti senin eline teslim edecek” diye yanıtladılar. **6** Ama Yehoşafat, “Burada danışabileceğimiz RAB'bin başka peygamberi yok mu?” diye sordu. **7** İsrail Kralı, “Yimla oğlu Mikaya adında biri daha var” diye yanıtladı, “Onun aracılığıyla RAB'be danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü benimle ilgili hiç iyi peygamberlik

etmez, hep kötü şeyler söyler.” Yehoşafat, “Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!” dedi. **8** İsrail Kralı bir görevli çağırıp, “Hemen Yimla oğlu Mikaya'yı getir!” diye buyurdu. **9** İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye Kapısı'nın girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu. **10** Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Aramlılar'ı yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın.’” **11** Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: “Ramot– Gilat'a saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek.” **12** Mikaya'yı çağırmaya giden görevli ona, “Bak! Peygamberler bir ağızdan kral için olumlu şeyler söylüyorlar” dedi, “Rica ederim, senin sözün de onlarınkine uygun olsun; olumlu bir şey söyle.” **13** Mikaya, “Yaşayan RAB'bin hakkı için, Tanrım ne derse onu söyleyeceğim” diye karşılık verdi. **14** Mikaya gelince kral, “Mikaya, Ramot-Gilat'a karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçeyim?” diye sordu. Mikaya, “Saldırın, kazanacaksınız! Çünkü onlar sizin elinize teslim edilecek” diye yanıtladı. **15** Bunun üzerine kral, “RAB'bin adına bana gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?” diye sordu. **16** Mikaya şöyle karşılık verdi: “İsrailliler'i dağlara dağılmış çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, ‘Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün’ dedi.” **17** İsrail Kralı Ahav Yehoşafat'a, “Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydim?” dedi. **18** Mikaya konuşmasını sürdürdü: “Öyleyse RAB'bin sözünü dinleyin! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda duruyordu. **19** RAB sordu: ‘Ramot-Gilat'a saldırıp ölsün diye İsrail Kralı Ahav'ı kim

kandıracak?' "Kimi şöyle, kimi böyle derken, **20** bir ruh çıkıp RAB'bin önünde durdu ve, 'Ben onu kandıracağım' dedi. "RAB, 'Nasıl?' diye sordu. **21** "Ruh, 'Aldatıcı ruh olarak gidip Ahav'ın bütün peygamberlerine yalan söyleteceğim' diye karşılık verdi. "RAB, 'Onu kandırmayı başaracaksın' dedi, 'Git, dediğini yap.' **22** "İşte RAB bu peygamberlerinin ağzına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi." **23** Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yüzüne bir tokat attı. "RAB'bin Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?" dedi. **24** Mikaya, "Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin" diye yanıtladı. **25** Bunun üzerine İsrail Kralı, "Mikaya'yı kentin yöneticisi Amon'a ve kralın oğlu Yoaş'a götürün" dedi, **26** "Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemelerini söyleyin!" **27** Mikaya, "Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla konuşmamış demektir" dedi ve, "Herkes bunu duysun!" diye ekledi. **28** İsrail Kralı Ahav'la Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilat'a saldırmak için yola çıktılar. **29** İsrail Kralı, Yehoşafat'a, "Ben kılık değiştirip savaşa öyle gireceğim, ama sen kral giysilerini giy" dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirdi, sonra savaşa girdiler. **30** Aram Kralı, savaş arabalarının komutanlarına, "İsrail Kralı dışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!" diye buyruk vermişti. **31** Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı. RAB Tanrı ona yardım edip saldıranların yönünü değiştirdi. **32** Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bıraktılar. **33** O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralı'nı zırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına, "Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım" dedi. **34** Savaş

o gün şiddetlendi. Arabasında Aramlılar'a karşı akşama kadar dayanan İsrail Kralı gün batımında öldü.

19 Yahuda Kralı Yehoşafat ise Yeruşalim'deki sarayına güvenlik içinde döndü. **2** Hanani oğlu Bilici Yehu, Kral Yehoşafat'ı karşılamaya giderek ona şöyle dedi: “Kötülere yardım edip RAB'den nefret edenleri mi sevmen gerekir? Bunun için RAB'bin öfkesi senin üstünde olacak. **3** Ancak, bazı iyi yönlerin de var. Ülkeden Aşera putlarını kaldırıp attın ve yürekten Tanrı'ya yönelmeye karar verdin.” **4** Yehoşafat Yeruşalim'de yaşadı. Beer-Şeva'dan Efrayim dağlık bölgesine kadar yine halkın arasında dolaşarak onları atalarının Tanrısı RAB'be döndürdü. **5** Ülkeye, Yahuda'nın bütün surlu kentlerine yargıçlar atadı. **6** Onlara, “Yaptıklarınıza dikkat edin” dedi, “Çünkü insan adına değil, yargı verirken sizinle olan RAB adına yargılayacaksınız. **7** Onun için RAB'den korkun, dikkatle yargılayın. Çünkü Tanrımız RAB kimsenin haksızlık yapmasına, kimseyi kayırmasına, rüşvet almasına göz yummaz.” **8** RAB'bin yargılarını uygulamak, davalara bakmak için Yehoşafat Yeruşalim'e de bazı Levililer'i, kâhinleri, İsrail boy başlarını atadı. Bunlar Yeruşalim'de yaşadılar. **9** Yehoşafat onlara şu buyrukları verdi: “Görevinizi RAB korkusuyla, bağlılıkla, bütün yüreğinizle yapmalısınız. **10** Kentlerde yaşayan kardeşlerinizden gelen her davada –kan davası, Kutsal Yasa, buyruklar, kurallar ya da ilkelerle ilgili her konuda– onları RAB'be karşı suç işlememeleri için uyarın; öyle ki RAB size de kardeşlerinize de öfkelenmesin. Böyle yaparsanız suç işlememiş olursunuz. **11** “RAB'be ilişkin her konuda Başkâhin Amarya, krala ilişkin her konuda ise Yahuda oymağının önderi İsmail oğlu Zevadya size başkanlık edecek.

Levililer de görevli olarak size yardımcı olacaklar. Yürekli olun, bu buyrukları uygulayın. RAB doğru kişiyle olsun!”

20 Bundan sonra Moavlılar, Ammonlular ve Meunlular'ın bir kısmı Yehoşafat'la savaşmak için yola çıktılar. **2** Birkaç kişi Yehoşafat'a gidip, “Gölün öbür yakasından, Edom'dan sana saldırmak için büyük bir ordu geliyor. Şu anda Haseson-Tamar'da –Eyn-Gedi'de–” dediler. **3** Korkuya kapılan Yehoşafat RAB'be danışmaya karar verdi ve bütün Yahuda'da oruç ilan etti. **4** RAB'be yönelmek için Yahuda'nın bütün kentlerinden gelen halk toplanıp RAB'den yardım diledi. **5** Yehoşafat RAB'bin Tapınağı'nda, yeni avlunun önünde, Yahuda ve Yeruşalim topluluğunun arasına gidip durdu. **6** “Ey atalarımızın Tanrısı RAB, sen göklerde oturan Tanrı değil misin?” dedi, “Ulusların bütün krallıklarını yöneten sensin. Güç, kudret senin elinde. Kimse sana karşı duramaz. **7** Ey Tanrımız, bu ülkede yaşayanları halkın İsrail'in önünden kovan ve ülkeyi sonsuza dek dostun İbrahim'in soyuna veren sen değil misin? **8** Onlar orada yaşadılar, adına bir tapınak kurdular ve, **9** ‘Başımıza bela, savaş, yargı, salgın hastalık, kıtlık gelirse, adının bulunduğu bu tapınağın ve senin önünde duracağız’ dediler, ‘Sıkıntıya düştüğümüzde sana yakaracağız, sen de duyup bizi kurtaracaksın.’ **10** “İşte Ammonlular, Moavlılar ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlar! Mısır'dan çıktıktan sonra İsrailliler'in onların ülkesine girmelerine izin vermedin. Bu yüzden atalarımız başka yöne döndü, onları yok etmedi. **11** Ama bak, bunun karşılığını bize nasıl ödüyorlar! Bize miras olarak vermiş olduğun mülkünden bizi kovmaya geliyorlar. **12** Ey Tanrımız, onları yargılamayacak mısın? Çünkü bize saldıran bu büyük orduya karşı koyacak gücümüz yok. Ne yapacağımızı bilemiyoruz. Gözümüz sende.” **13** Bütün Yahudalılar, çoluk

çocuklarıyla birlikte RAB'bin önünde duruyordu. **14** RAB'bin Ruhu topluluğun ortasında duran Asaf soyundan Mattanya oğlu Yeiel oğlu Benaya oğlu Zekeriya oğlu Levili Yahaziel'in üzerine indi. **15** Yahaziel şöyle dedi: “Ey Kral Yehoşafat, ey Yahuda halkı ve Yeruşalim'de oturanlar, dinleyin! RAB size şöyle diyor: ‘Bu büyük ordudan korkmayın, yılmayın! Çünkü savaş sizin değil, Tanrı'nındır. **16** Yarın onlarla savaşmaya çıkın. Onları vadinin sonunda, Yeruel kırlarında, Sits Yokuşu'nu çıkarlarken bulacaksınız. **17** Bu kez savaşmak zorunda kalmayacaksınız. Yerinizde durup bekleyin, RAB'bin size sağlayacağı kurtuluşu görün, ey Yahuda ve Yeruşalim halkı! Korkmayın, yılmayın. Yarın onlara karşı savaşa çıkın. RAB sizinle olacak!’” **18** Yehoşafat yüzüstü yere kapandı. Yahuda halkıyla Yeruşalim'de oturanlar da RAB'bin önünde yere kapanıp O'na tapındılar. **19** Sonra Kehatoğulları'ndan ve Korahoğulları'ndan bazı Levililer ayağa kalkıp İsrail'in Tanrısı RAB'bi yüksek sesle övdüler. **20** Ertesi sabah erkenden kalkıp Tekoa kırlarına doğru yola çıktılar. Yola koyulduklarında Yehoşafat durup şöyle dedi: “Beni dinleyin, ey Yahuda halkı ve Yeruşalim'de oturanlar! Tanrınız RAB'be güvenin, güvenlikte olursunuz. O'nun peygamberlerine güvenin, başarılı olursunuz.” **21** Yehoşafat halka danıştıktan sonra RAB'be ezgi okumak, O'nun kutsallığının görkemini övmek için adamlar atadı. Bunlar ordunun önünde yürüyerek şöyle diyorlardı: “RAB'be şükredin, Çünkü sevgisi sonsuza dek kalıcıdır!” **22** Onlar ezgi okuyup övgüler sunmaya başladığında, RAB Yahuda'ya saldıran Ammonlular'a, Moavlılar'a ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlara pusu kurmuştu. Hepsi bozguna uğratıldı. **23** Ammonlular'la Moavlılar, Seir dağlık bölgesinde yaşayan halkı büsbütün yok etmek için onlara saldırdılar. Seirliler'i yok ettikten sonra da

birbirlerini öldürmeye başladılar. **24** Yahudalılar kırdaki gözcü kulesine varınca, o büyük orduya baktılar, ama sadece yere serilmiş cesetler gördüler. Tek kişi kurtulmamıştı. **25** Malları yağmalamaya giden Yehoşafat'la askerleri, ölülerin arasında çok miktarda mal, giysi ve değerli eşya buldular. Taşıyabileceklerinden çok mal topladılar. Yağma edilecek o kadar çok mal vardı ki, toplama işi üç gün sürdü. **26** Dördüncü gün Beraka Vadisi'nde toplanarak RAB'be övgüler sundular. Bu yüzden oranın adı bugün de Beraka Vadisi olarak kaldı. **27** Bundan sonra bütün Yahuda ve Yeruşalim halkı Yehoşafat'ın önderliğinde sevinçle Yeruşalim'e döndü. Çünkü RAB düşmanlarını bozguna uğratarak onları sevindirmişti. **28** Çenk, lir ve borazan çalarak Yeruşalim'e, RAB'bin Tapınağı'na gittiler. **29** RAB'bin İsrail'in düşmanlarına karşı savaştığını duyan ülkelerin krallıklarını Tanrı korkusu sardı. **30** Yehoşafat'ın ülkesi ise barış içindeydi. Çünkü Tanrısı her yandan onu esenlikle kuşatmıştı. **31** Yehoşafat Yahuda'yı yönetti. Otuz beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhi'nin kızı Azuva'ydı. **32** Babası Asa'nın yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. **33** Ancak alışılagelen tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâ atalarının Tanrısı'na bütün yüreğiyle yönelmemişti. **34** Yehoşafat'ın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, İsrail kralları tarihinin bir bölümü olan Hanani oğlu Yehu'nun tarihinde yazılıdır. **35** Yahuda Kralı Yehoşafat bir süre sonra kendini günaha veren İsrail Kralı Ahazya ile anlaşmaya vardı. **36** Tarşiş'e gidecek gemiler yapmak için anlaştılar. Gemileri Esyon-Gever'de yaptılar. **37** Mareşalı Dodavahu oğlu Eliezer, Yehoşafat'a karşı şöyle peygamberlik etti: “Ahazya ile anlaşmaya

vardığın için RAB işini bozacak.” Gemiler Tarşiş'e gidemeden parçalandı.

21 Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu. **2** Yehoşafat oğlu Yehoram'ın kardeşleri şunlardı: Azarya, Yehiel, Zekeriya, Azaryahu, Mikael, Şefatya. Bunların tümü İsrail Kralı Yehoşafat'ın oğullarıydı. **3** Babaları onlara çok miktarda altın, gümüş, değerli eşyalar armağan etmiş, ayrıca Yahuda'da surlu kentler vermişti. Ancak, Yehoram ilk oğlu olduğundan, krallığı ona bırakmıştı. **4** Babasının yerine geçen Yehoram güçlenince, bütün kardeşlerini ve bazı İsrail önderlerini kılıçtan geçirtti. **5** Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekiz yıl krallık yaptı. **6** Karısı Ahav'ın kızı olduğu için, o da Ahav'ın ailesi gibi İsrail krallarının yolunu izledi ve RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **7** Ama RAB Davut'la yaptığı antlaşmadan ötürü onun soyunu yok etmek istemedi. Çünkü Davut'a ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti. **8** Yehoram'ın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılar'a karşı ayaklanarak kendi krallıklarını kurdular. **9** Yehoram komutanları ve bütün savaş arabalarıyla oraya gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı. **10** Edomlular'ın Yahuda'ya karşı başkaldırması bugün de sürüyor. O sırada Livna Kenti de ayaklandı. Çünkü Yehoram atalarının Tanrısı RAB'bi bırakmıştı. **11** Yahuda tepelerinde puta tapılan yerler bile yapmış, Yeruşalim halkının putlara bağlanmasına önayak olmuş, Yahuda halkını günaha sürüklemişti. **12** Yehoram Peygamber İlyas'tan bir mektup aldı. Mektup şöyleydi: “Atan Davut'un Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘Baban Yehoşafat'ın ve Yahuda Kralı Asa'nın yollarını izlemedin. **13** İsrail krallarının

yolunu izledin. Ahav'ın ailesinin yaptığı gibi Yahuda ve Yeruşalim halkının putlara bağlanmasına önayak oldun. Üstelik kendi ailenden, senden daha iyi olan kardeşlerini öldürttün. **14** Bu yüzden RAB halkını, oğullarını, karılarını ve senin olan her şeyi büyük bir yıkımla vuracak. **15** Sen de korkunç bir bağırsak hastalığına yakalanacaksın. Bu hastalık yüzünden bağırsakların dışarı dökülene dek günlerce sürüneceksin.'" **16** RAB Filistliler'i ve Kûşlular'ın yanında yaşayan Araplar'ı Yehoram'a karşı kışkırttı. **17** Saldırıp Yahuda'ya girdiler. Sarayda bulunan her şeyi, kralın oğullarıyla karılarını alıp götürdüler. Kralın en küçük oğlu Yehoahaz'dan başka oğlu kalmadı. **18** Sonra RAB Yehoram'ı iyileşmez bir bağırsak hastalığıyla cezalandırdı. **19** Zaman geçti, ikinci yılın sonunda hastalık yüzünden bağırsakları dışarı döküldü. Şiddetli acılar içinde öldü. Halkı ataları için ateş yaktığı gibi onun onuruna ateş yakmadı. **20** Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekiz yıl krallık yaptı. Ölümüne kimse üzülmedi. Onu Davut Kenti'nde gömdülerse de, kralların mezarlığına gömmediler.

22 Yeruşalim halkı Yehoram'ın en küçük oğlu Ahazya'yı babasının yerine kral yaptı. Çünkü Araplar'la ordugaha gelen akıncılar büyük kardeşlerinin hepsini öldürmüştü. Dolayısıyla Yehoram oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu. **2** Ahazya yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de bir yıl krallık yaptı. Annesi Omri'nin torunu Atalya'ydı. **3** Ahazya da Ahav ailesinin yollarını izledi. Annesi onu kötülüğe itiyordu. **4** Ahav ailesi gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Çünkü babasının ölümünden beri Ahav ailesi onu yıkıma götürecek öğütler veriyordu. **5** Ahazya onların öğütlerine uyarak, Aram Kralı Hazael'le savaşmak üzere İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'la birlikte Ramot-Gilat'a gitti.

Aramlılar Yoram'ı yaraladılar. **6** Yoram Ramot-Gilat'ta Aram Kralı Hazael'le savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için Yizreel'e gitti. **7** Yoram'ı ziyaret eden Ahazya'yı Tanrı yıkıma uğrattı. Ahazya oraya varınca, Yoram'la birlikte Nimşi oğlu Yehu'yu karşılamaya gitti; RAB Yehu'yu Ahav soyunu ortadan kaldırmak için meshetmişti. **8** Yehu, Ahav soyunu cezalandırırken, Ahazya'ya hizmet eden Yahuda önderleriyle Ahazya'nın yeğenlerini bulup hepsini öldürdü. **9** Sonra Ahazya'yı aramaya koyuldu. Onu Samiriye'de gizlenirken yakalayıp Yehu'ya getirdiler, sonra öldürdüler. Ahazya'yı, "Bütün yüreğiyle RAB'be yönelen Yehoşafat'ın torunudur" diyerek gömdüler. Böylece Ahazya'nın soyunda krallığı yönetebilecek güçte kimse kalmadı. **10** Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldürüldüğünü duyunca, Yahuda'da kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı. **11** Ne var ki, Kral Yehoram'ın kızı Yehoşavat, Ahazya oğlu Yoaş'ı kralın öldürülmek istenen öteki oğullarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi. Yehoşavat Kral Yehoram'ın kızı, Kâhin Yehoyada'nın karısı, Ahazya'nın da üvey kızkardeşiydi. Öldürülmesin diye çocuğu Atalya'dan gizledi. **12** Atalya ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca Tanrı'nın Tapınağı'nda onların yanında gizlendi.

23 Yedinci yıl gücünü gösteren Yehoyada yüzbaşı olan Yeroham oğlu Azarya, Yehohanan oğlu İsmail, Ovet oğlu Azarya, Adaya oğlu Maaseya, Zikri oğlu Elişafat'la bir antlaşma yaptı. **2** Yahuda'yı dolaşarak bütün kentlerden Levililer'le İsrail boy başlarını topladılar. Yeruşalim'e dönen **3** topluluk Tanrı'nın Tapınağı'nda kralla bir antlaşma yaptı. Yehoyada onlara şöyle dedi: "Davut'un soyuna ilişkin RAB'bin verdiği söz uyarınca, kralın

oğlu kral olacak. **4** Siz şunları yapacaksınız: Şabat Günü göreve
giden kâhinlerle Levililer'in üçte biri kapılarda nöbet tutacak, **5**
üçte biri sarayda, üçte biri de Temel Kapısı'nda duracak. Bütün
halk RAB'bin Tapınağı'nın avlularında toplanacak. **6** Kâhinlerle
görevli Levililer'in dışında RAB'bin Tapınağı'na kimse girmesin.
Onlar kutsal oldukları için girebilirler. Halk da RAB'bin buyruğunu
yerine getirmeye özen gösterecek. **7** Levililer yalın kılıç kralın
çevresini saracaklar. Tapınağa yaklaşan olursa öldürün. Kral
nereye giderse, ona eşlik edin." **8** Levililer'le Yahudalılar Kâhin
Yehoyada'nın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat Günü
göreve gidenlerle görevi biten adamlarını aldılar. Çünkü Kâhin
Yehoyada bölüklere izin vermemişti. **9** Kâhin Yehoyada Tanrı'nın
Tapınağı'ndaki Kral Davut'tan kalan mızrakları ve büyük küçük
kalkanları yüzbaşılara dağıttı. **10** Kralı korumak için sunağın
ve tapınağın çevresine tapınağın güneyinden kuzeyine kadar
bütün silahlı adamları yerleştirdi. **11** Yehoyada'yla oğulları kralın
oğlu Yoaş'ı dışarı çıkarıp başına taç koydular. Tanrı'nın Yasası'nı
da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu meshederek, "Yaşasın
kral!" diye bağırdılar. **12** Atalya koşuşan, kralı öven halkın
çıkardığı gürültüyü duyunca, RAB'bin Tapınağı'nda toplananların
yanına gitti. **13** Baktı, kral tapınağın girişinde sütunun yanında
duruyor; yüzbaşılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış. Ülke
halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyor, ezgiciler çalgılarıyla
övgüleri yönetiyordu. Atalya giysilerini yırtarak, "Hainlik! Hainlik!"
diye bağırdı. **14** Kâhin Yehoyada yüzbaşıları çağırarak, "O
kadını aradan çıkarın. Ardından kim giderse kılıçtan geçirin" diye
buyruk verdi. Çünkü, "Onu RAB'bin Tapınağı'nda öldürmeyin"
demişti. **15** Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısı'na varır
varmaz öldürüldü. **16** Yehoyada RAB'bin halkı olmaları için

kendisiyle halk ve kral arasında bir antlaşma yaptı. **17** Bütün halk gidip Baal'ın tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baal'ın Kâhini Mattan'ı da sunakların önünde öldürdüler. **18** Yehoyada Levili kâhinleri RAB'bin Tapınağı'ndaki işin başına getirdi. Onları Davut tarafından atanmış oldukları görevleri yerine getirmek, Musa'nın Yasası'nda yazılanlar uyarınca RAB'be yakmalık sunular sunmak ve Davut'un koyduğu düzene göre sevinçle ezgiler okumakla görevlendirdi. **19** Ayrıca dinsel açıdan herhangi bir nedenle kirli birinin içeri girmemesi için RAB'bin Tapınağı'nın kapılarına da nöbetçiler yerleştirdi. **20** Sonra yüzbaşıları, soyluları, halkın yöneticilerini ve ülke halkını yanına alarak kralı RAB'bin Tapınağı'ndan getirdi. Yukarı Kapı'dan geçip saraya girerek kralı tahta oturttular. **21** Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya kılıçla öldürülmüştü.

24 Yoaş yedi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivya'ydı. **2** Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. **3** Yehoyada onu iki kadınla evlendirdi. Yoaş'ın onlardan oğulları, kızları oldu. **4** Bir süre sonra Yoaş RAB'bin Tapınağı'nı onarmaya karar verdi. **5** Kâhinlerle Levililer'i toplayarak şöyle dedi: “Yahuda kentlerine gidip Tanrınız'ın Tapınağı'nı onarmak için gerekli yıllık parayı bütün İsrail halkından toplayın. Bunu hemen yapın.” Ama Levililer hemen işe girişmediler. **6** Bunun üzerine kral, Başkâhin Yehoyada'yı çağırıp, “RAB'bin kulu Musa'nın ve İsrail topluluğunun Levha Sandığı'nın bulunduğu çadır için koyduğu vergiyi Yahuda ve Yeruşalim'den toplasınlar diye Levililer'i neden uyarmadın?” diye sordu. **7** Çünkü o kötü kadının, Atalya'nın oğulları, RAB Tanrı'nın Tapınağı'na zorla girerek bütün adanmış eşyaları Baallar için kullanmışlardı. **8** Kralın buyruğu uyarınca

bir sandık yapılarak RAB'bin Tapınağı'nın kapısının dışına yerleştirildi. **9** Tanrı'nın kulu Musa'nın çölde İsrail halkına koyduğu vergiyi RAB'be getirmeleri için Yahuda ve Yeruşalim halkına bir çağrı yapıldı. **10** Bütün önderlerle halk vergilerini sevinçle getirdiler, doluncaya dek sandığın içine attılar. **11** Levililer, sandığı kralın görevlilerine getiriyorlardı. Çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıyla başkâhinin görevlisine haber veriyor, onlar da gelip sandığı boşaltıyor, sonra yine yerine koyuyorlardı. Bunu her gün yaptılar ve çok para topladılar. **12** Kral Yoaş'la Yehoyada parayı RAB'bin Tapınağı'nda yapılan işlerden sorumlu olanlara veriyorlardı. RAB'bin Tapınağı'nı onarmak için ücretle taşçılar, marangozlar, demir ve tunç işçileri tuttular. **13** İşten sorumlu kişiler çalışkandı, onarım işi onlar sayesinde ilerledi. Tanrı'nın Tapınağı'nı eski durumuna getirip sağlamlaştırdılar. **14** Onarım işi bitince, geri kalan parayı krala ve Yehoyada'ya getirdiler. Bununla RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet ve yakmalık sunuları sunmak için gereçler, tabaklar, altın ve gümüş eşyalar yaptılar. Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin Tapınağı'nda sürekli yakmalık sunu sunuldu. **15** Yehoyada uzun yıllar yaşadıktan sonra yüz otuz yaşında öldü. **16** İsrail'de Tanrı'ya ve Tanrı'nın Tapınağı'na yaptığı yararlı hizmetlerden dolayı kendisini Davut Kenti'nde kralların yanına gömdüler. **17** Yehoyada'nın ölümünden sonra Yahuda önderleri gelip kralın önünde eğildiler. Kral da onları dinledi. **18** Atalarının Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı terk ederek Aşera putlarıyla öbür putlara taptılar. Suçları yüzünden RAB Yahuda ve Yeruşalim halkına öfkelendi. **19** Kendisine dönmeleri için aralarına peygamberler gönderdi. Bu peygamberler halkı uyardılarsa da, onlara kulak asmadılar. **20** O zaman Tanrı'nın Ruhu Kâhin Yehoyada oğlu

Zekeriya'nın üzerine indi. Zekeriya, halkın önünde durup seslendi: “Tanrı şöyle diyor: ‘Niçin buyruklarıma karşı geliyorsunuz? İşleriniz iyi gitmeyecek. Çünkü siz beni bıraktınız, ben de sizi bıraktım.’” **21** Bunun üzerine Zekeriya'ya düzen kurdular. Kralın buyruğuyla RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda taşa tutup onu öldürdüler. **22** Kral Yoaş Zekeriya'nın babası Yehoyada'nın kendisine yaptığı iyiliği unutup oğlunu öldürdü. Zekeriya ölürken, “RAB bu yaptığınızı görüp hesabını sorsun” dedi. **23** Yıl sonunda Aram ordusu Yoaş'a saldırıp Yahuda ve Yeruşalim'e girdi. Halkın bütün önderlerini öldürdüler. Yağmaladıkları malların hepsini Şam Kralı'na gönderdiler. **24** Aram ordusu küçük bir ordu olmasına karşın, RAB çok büyük bir orduyu ellerine teslim etmişti. Çünkü Yahuda halkı, atalarının Tanrısı RAB'bi bırakmıştı. Böylece Aram ordusu Yoaş'ı cezalandırmış oldu. **25** Aramlılar Yoaş'ı ağır yaralı durumda bırakıp gittiler. Yoaş'ın görevlileri, Kâhin Yehoyada'nın oğlunun kanını döktüğü için, düzen kurup onu yatağında öldürdüler. Yoaş'ı Davut Kenti'nde gömdülerse de, kralların mezarlığına gömmediler. **26** Yoaş'a düzen kuranlar şunlardı: Ammonlu Şimat adlı kadının oğlu Zavat, Moavlı Şimrit adlı kadının oğlu Yehozavat. **27** Yoaş'ın oğullarının öyküsü, kendisine Tanrı'dan defalarca gelen bildiriler, Tanrı'nın Tapınağı'nın onarımıyla ilgili konular kralların tarihine ilişkin yorumda yazılıdır. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

25 Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yehoaddan'dı. **2** Amatsya RAB'bin gözünde doğru olanı yaptıysa da bütün yüreğiyle yapmadı. **3** Krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri öldürttü. **4** Ancak Musa'nın kitabındaki yasaya uyarak çocuklarını öldürtmedi. Çünkü RAB, “Ne

babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek” diye buyurmuştu. **5** Amatsya Yahudalılar'ı topladı. Bütün Yahudalılar'la Benyaminliler'i boylarına göre binbaşıların ve yüzbaşıların denetimine verdi. Yaşları yirmi ve yirminin üstünde olanların sayımını yaptı. Savaşa hazır, mızrak ve kalkan kullanabilen üç yüz bin seçme asker olduğunu saptadı. **6** Ayrıca İsrail'den yüz talant gümüş karşılığında, yüz bin yiğit savaşçı tuttu. **7** Bu sırada bir Tanrı adamı gelip krala şöyle dedi: “Ey kral, İsrail'den gelen askerler seninle savaşa gitmesin. Çünkü RAB İsrailliler'le, yani Efrayimliler'le birlikte değil. **8** Gidersen, yiğitçe savaşsan bile Tanrı seni düşmanın önünde bozguna uğratacak. Tanrı'nın yardım etmeye de, bozguna uğratmaya da gücü vardır.” **9** Amatsya, “Ya İsrail askerleri için ödediğim yüz talant ne olacak?” diye sordu. Tanrı adamı, “RAB sana bundan çok daha fazlasını verebilir” diye karşılık verdi. **10** Bunun üzerine Amatsya Efrayim'den gelen askerlerin evlerine dönmelerini buyurdu. Yahudalılar'a çok kızan askerler büyük bir öfke içinde evlerine döndüler. **11** Amatsya cesaretini toplayarak ordusunu Tuz Vadisi'ne götürdü. Yahudalılar orada on bin Seirli'yi öldürdü. **12** Sağ olarak ele geçirdikleri on bin kişiyi de uçurumun kenarına götürüp oradan aşağıya attılar. Hepsi paramparça oldu. **13** Bu arada Amatsya'nın kendisiyle birlikte savaşa katılmamaları için geri gönderdiği askerler, Samiriye ile Beythoron arasındaki Yahuda kentlerine saldırdılar. Üç bin kişi öldürüp çok miktarda mal yağmaladılar. **14** Amatsya, Edomlular'ı bozguna uğrattıktan sonra, dönüşte Seir halkının putlarını yanında getirdi. Kendisine ilah olarak diktiği putlara taptı ve buhur yaktı. **15** RAB Amatsya'ya öfkelendi. Ona bir peygamber göndererek, “Halkını senin elinden

kurtaramayan bu halkın ilahlarına neden tapıyorsun?" diye sordu.
16 Peygamber konuşmasını sürdürmekteyken Amatsya ona,
"Seni krala danışman mı atadık? Sus! Yoksa öldürüleceksin" dedi.
Peygamber, "Tanrı'nın seni yok etmeye karar verdiğini biliyorum.
Çünkü sen bu kötülüğü yaptın, öğüdüme de aldırış etmedin!"
dedikten sonra sustu. **17** Yahuda Kralı Amatsya, danışmanlarıyla
konuştuktan sonra Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoaş'a,
"Gel, yüz yüze görüşelim" diye haber gönderdi. **18** İsrail Kralı
Yehoaş da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsya'ya şu haberi
gönderdi: "Lübnan'da dikenli bir çalı, sedir ağacına, 'Kızını
oğluma eş olarak ver' diye haber yollar. O sırada oradan geçen
yabanıl bir hayvan basıp çalıyı çiğner. **19** İşte Edomlular'ı
bozguna uğrattın diye böbürleniyorsun. Otur evinde! Niçin bela
arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını da derde
sokacaksın." **20** Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Bunun
böyle olması Tanrı'nın isteğiydi. Edom'un ilahlarına taptıkları için
Tanrı onları düşmanın eline teslim etmeye karar vermişti. **21**
Derken İsrail Kralı Yehoaş Yahuda Kralı Amatsya'nın üzerine
yürüdü. İki ordu Yahuda'nın Beytşemeş Kenti'nde karşılaştı.
22 İsrailliler'in önünde bozguna uğrayan Yahudalılar evlerine
kaçtı. **23** İsrail Kralı Yehoaş, Yehoahaz oğlu Yoaş oğlu Yahuda
Kralı Amatsya'yı Beytşemeş'te yakalayıp Yeruşalim'e götürdü.
Efrayim Kapısı'ndan Köşe Kapısı'na kadar Yeruşalim surlarının
dört yüz arşınlık bölümünü yıktırdı. **24** Tanrı'nın Tapınağı'nda
Ovet-Edom soyunun gözetimi altındaki altını, gümüşü, eşyaları,
sarayın hazinelerini ve bazı adamları da rehine olarak yanına
alıp Samiriye'ye döndü. **25** Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya,
İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaş'ın ölümünden sonra on beş
yıl daha yaşadı. **26** Amatsya'nın yaptığı öbür işler, başından

sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
27 RAB'bin ardınca yürümekten vazgeçtiği andan başlayarak
Yeruşalim'de Amatsya'ya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakiş'e
kaçtı. Ardından adam göndererek onu öldürttüler. **28** Ölüsü at
sırtında getirildi, Yahuda Kenti'nde atalarının yanına gömüldü.

26 Yahuda halkı Amatsya'nın yerine on altı yaşındaki oğlu
Uzziya'yı kral yaptı. **2** Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan
sonra Uzziya Eylat Kenti'ni onarıp Yahuda topraklarına kattı. **3**
Uzziya on altı yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli iki yıl krallık
yaptı. Annesi Yeruşalimli Yekolya'ydı. **4** Babası Amatsya gibi,
Uzziya da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. **5** Kendisine Tanrı
korkusunu öğreten Zekeriya'nın günlerinde Tanrı'ya yöneldi.
RAB'be yöneldiği sürece Tanrı onu başarılı kıldı. **6** Uzziya
Filistliler'e savaş açtı. Gat, Yavne ve Aşdot'un surlarını yıktırdı.
Sonra Aşdot yakınlarında ve Filist bölgesinde kentler kurdu. **7**
Filistliler'e, Gur-Baal'da yaşayan Araplar'a ve Meunlular'a karşı
Tanrı ona yardım etti. **8** Ammonlular Uzziya'ya haraç vermeye
başladılar. Gitgide güçlenen Uzziya'nın ünü Mısır sınırına dek
ulaştı. **9** Uzziya Yeruşalim'de Köşe Kapısı, Dere Kapısı ve surun
köşesi üzerinde kuleler kurup bunları sağlamlaştırdı. **10** Şefela'da
ve ovada çok sayıda hayvanı olduğundan, kırda gözetleme
kuleleri yaptırarak birçok sarnıç açtırdı. Dağlık bölgelerde, verimli
topraklarda da ırgatları, bağcıları vardı; çünkü toprağı severdi. **11**
Uzziya'nın savaşa hazır bir ordusu vardı. Kralın komutanlarından
Hananya'nın denetiminde Yazman Yeiel'le görevli Maaseya'nın
yaptığı sayımın sonuçlarına göre, bu ordu bölük bölük savaşa
girerdi. **12** Yiğit savaşçıları yöneten boy başlarının sayısı 2
600'dü. **13** Bunların komutası altında krala yardım etmek için
düşmanla yiğitçe savaşacak 307 500 askerden oluşan bir ordu

vardı. **14** Uzziya bütün ordu için kalkan, mızrak, miğfer, zırh, yay, sapan taşı sağladı. **15** Yeruşalim'de becerikli adamlarca tasarlanmış gereçler yaptırdı. Okları, büyük taşları fırlatmak için bu gereçleri kulelere ve köşelere yerleştirdi. Uzziya'nın ünü uzaklara kadar yayıldı; çünkü gördüğü olağanüstü yardım sayesinde büyük güce kavuşmuştu. **16** Ne var ki, güçlenince kendisini yıkıma sürükleyecek bir gurura kapıldı. Tanrısı RAB'be ihanet etti. Buhur sunağı üzerinde buhur yakmak için RAB'bin Tapınağı'na girdi. **17** Kâhin Azarya ile RAB'bin yürekli seksen kâhini de ardısıra tapınağa girdiler. **18** Kral Uzziya'ya karşı durarak, “Ey Uzziya, RAB'be buhur yakmaya hakkın yok!” dediler, “Ancak Harun soyundan kutsanmış kâhinler buhur yakabilir. Tapınaktan çık! Çünkü sen RAB'be ihanet ettin; RAB Tanrı da seni onurlandırmayacak!” **19** Buhur yakmak için elinde buhurdan tutan Uzziya kâhinlere öfkelendi. Öfkelenir öfkelenmez de kâhinlerin önünde, RAB'bin Tapınağı'ndaki buhur sunağının yanında duran Uzziya'nın alnında deri hastalığı belirdi. **20** Başkâhin Azarya ile öbür kâhinler ona bakınca alnında deri hastalığı belirdiğini gördüler. Onu çabucak oradan çıkardılar. Uzziya da çıkmaya istekliydi, çünkü RAB onu cezalandırmıştı. **21** Kral Uzziya ölünceye kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı ve RAB'bin Tapınağı'na sokulmadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönetti. **22** Uzziya'nın yaptığı öbür işleri, başından sonuna dek, Amots oğlu Peygamber Yeşaya yazmıştır. **23** Uzziya ölüp atalarına kavuşunca, deri hastalığına yakalandığı için onu atalarının yanına, kral mezarlığının ayrı bir yerine gömdüler. Yerine oğlu Yotam kral oldu.

27 Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. Annesi Sadok'un kızı Yeruşa'ydı. **2** Babası

Uzziya gibi, Yotam da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak RAB'bin Tapınağı'na girmedi. Ne var ki, halk kötülük yapmayı sürdürmekteydi. **3** Yotam RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Kapısı'nı onardı. Ofel Tepesi'ndeki surun üzerinde de birçok iş yaptı. **4** Yahuda'nın dağlık bölgesinde kentler, ormanlık tepelerinde kaleler ve kuleler kurdu. **5** Ammon Kralı'yla savaşarak Ammonlular'ı yendi. Ammonlular o yıl için kendisine yüz talant gümüş, on bin kor buğday, on bin kor arpa verdiler. İkinci ve üçüncü yıllar için de aynı miktarı ödediler. **6** Tanrısı RAB'bin önünde kararlı bir şekilde yürüyen Yotam giderek güçlendi. **7** Yotam'ın yaptığı öbür işler, bütün savaşları ve uygulamaları, İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. **8** Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. **9** Yotam ölüp atalarına kavuşunca, onu Davut Kenti'nde gömdüler. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

28 Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. RAB'bin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı. **2** İsrail krallarının yollarını izledi; Baallar'a tapmak için dökme putlar bile yaptırdı. **3** Ben-Hinnom Vadisi'nde buhur yaktı. RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğullarını ateşte kurban etti. **4** Puta tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında kurban kesip buhur yaktı. **5** İşte bu nedenle Tanrısı RAB Ahaz'ı Aram Kralı'nın eline teslim etti. Aramlılar onu bozguna uğrattılar, halkından birçoğunu tutsak alıp Şam'a götürdüler. Ayrıca onu ağır bir yenilgiye uğratan İsrail Kralı'nın eline de teslim edildi. **6** Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah, Yahuda'da bir günde yüz yirmi bin yiğit askeri öldürttü. Çünkü Yahuda halkı atalarının Tanrısı RAB'be sırt çevirmişti. **7** Efrayimli yiğit

Zikri, kralın oğlu Maaseya'yı, saray sorumlusu Azrikam'ı ve kraldan sonra ikinci adam olan Elkana'yı öldürdü. **8** İsrailliler kardeşleri olan Yahudalılar'dan iki yüz bin kadınla çocuğu tutsak aldı. Bu arada çok miktarda malı da yağmalayıp Samiriye'ye taşıdılar. **9** Orada RAB'bin Odet adında bir peygamberi vardı. Odet Samiriye'ye dönmekte olan ordunun karşısına çıkıp şöyle dedi: “Atalarınızın Tanrısı RAB, Yahuda halkına öfkelendiği için onları elinize teslim etti. Ama siz göklere erişen bir öfkeyle onları öldürdünüz. **10** Şimdi de Yahuda ve Yeruşalim halkını kendinize kadın ve erkek köleler yapmayı düşünüyorsunuz. Tanrınız RAB'be karşı siz hiç suç işlemediniz mi? **11** Şimdi beni dinleyin! Kardeşlerinizden aldığınız tutsakları geri gönderin, çünkü RAB'bin kızgın öfkesi üzerinizdedir.” **12** Efrayim halkının önderlerinden Yehohanan oğlu Azarya, Meşillemot oğlu Berekya, Şallum oğlu Yehizkiya ve Hadlay oğlu Amasa savaştan dönenlerin karşısına çıkarak, **13** “Tutsakları buraya getirmeyin, yoksa RAB'be karşı suç işlemiş olacağız” dediler, “Suçlarımızı, günahlarımızı çoğaltmak mı istiyorsunuz? Şimdiden yeterince suçumuz var zaten. RAB'bin kızgın öfkesi İsrail halkının üzerindedir.” **14** Bunun üzerine savaşçılar tutsaklarla yağmalanan malları önderlerin ve topluluğun önüne bıraktılar. **15** Görevlendirilen belirli kişiler tutsakları aldılar, yağmalanmış giysilerle aralarındaki çıplakların hepsini giydirdiler. Onlara giysi, çarık, yiyecek, içecek sağladılar. Yaralarına zeytinyağı sürdüler. Yürüyemeyecek durumda olanları eşeklere bindirdiler. Onları hurma kenti Eriha'ya, kardeşlerine geri götürdükten sonra Samiriye'ye döndüler. **16** O sırada Kral Ahaz yardım istemek için Asur Kralı'na haber gönderdi. **17** Edomlular yine Yahuda'ya saldırmış, onları yenip tutsak almışlardı. **18** Filistliler ise Şefela bölgesiyle Yahuda'nın Negev bölgesindeki

kentlere akınlar düzenleyip Beytşemeş, Ayalon, Gederot ile Soko, Timna, Gimzo ve çevre köylerini ele geçirerek buralara yerleşmişlerdi. **19** RAB İsrail Kralı Ahaz yüzünden Yahuda halkını bu ezik duruma düşürmüştü. Çünkü Ahaz Yahuda'yı günaha özendirmiş ve RAB'be ihanet etmişti. **20** Asur Kralı Tiglat-Pileser Ahaz'a geldi, ama yardım edeceğine onu sıkıntıya düşürdü. **21** Ahaz RAB'bin Tapınağı'ndan, saraydan ve önderlerden aldıklarını Asur Kralı'na armağan ettiyse de ona yaranamadı. **22** İşte Ahaz denen bu kral, sıkıntılı günlerinde RAB'be ihanetini artırdı. **23** Daha önce kendisini bozguna uğratan Şam ilahlarına kurbanlar sundu. "Madem ilahları Aram krallarına yardım etti, onlara kurban sunayım da bana da yardım etsinler" diye düşünüyordu. Ne var ki, bu ilahlar onun da, bütün İsrail halkının da yıkımına neden oldu. **24** Ahaz Tanrı'nın Tapınağı'ndaki eşyaları toplayıp parçaladı. RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını kapatıp Yeruşalim'in her köşesinde sunaklar yaptırdı. **25** Başka ilahlara buhur yakmak için Yahuda'nın her kentinde tapınma yerleri yaparak atalarının Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi. **26** Ahaz'ın yaptığı öbür işler ve bütün uygulamaları, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **27** Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, onu İsrail krallarının mezarlığına gömeceklerine Yeruşalim Kenti'nde gömdüler. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

29 Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriya'nın kızı Aviya'ydı. **2** Atası Davut gibi, o da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. **3** Hizkiya krallığının birinci yılının birinci ayında RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını açıp onardı. **4** Sonra kâhinlerle Levililer'i çağırıp tapınağın doğusundaki alanda topladı. **5** Onlara, "Ey Levililer, beni dinleyin!" dedi, "Şimdi kendinizi kutsayın; atalarınızın Tanrısı

RAB'bin Tapınağı'nı da kutsayın. İğrenç olan her şeyi kutsal yerden çıkarın. **6** Atalarımız Tanrı'ya ihanet ettiler. Tanrımız RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak O'nu bıraktılar. Yüzlerini RAB'bin Konutu'ndan ayırıp ona sırt çevirdiler. **7** Tapınağın eyvana açılan kapılarını kapattılar, kandilleri sönmeye bıraktılar. Kutsal yerde İsrail'in Tanrısı'na buhur yakmadılar, yakmalık sunu da sunmadılar. **8** Yahuda ve Yeruşalim halkı bu yüzden RAB'bin öfkesine uğradı. Gözlerinizle gördüğünüz gibi, RAB'bin onlara yaptığı, başkalarını korkuya, dehşete düşürdü. Alay konusu oldular. **9** İşte bu yüzden, babalarımız kılıçtan geçirildi; oğullarımız, kızlarımız, karılarımız tutsak alındı. **10** Şimdi, bize duyduğu kızgın öfkeyi yatıştırmak için, İsrail'in Tanrısı RAB'le bir antlaşma yapmayı tasarlıyorum. **11** Oğullarım, artık işi savsaklamayın! Çünkü RAB önünde durmanız, hizmet etmeniz, hizmetkârları olmanız ve buhur yakmanız için sizi seçti." **12** İşe başlayan Levililer şunlardı: Kehat boyundan Amasay oğlu Mahat, Azarya oğlu Yoel; Merari boyundan Avdi oğlu Kiş, Yehallelel oğlu Azarya; Gerşon boyundan Zimma oğlu Yoah, Yoah oğlu Eden; **13** Elisafan soyundan Şimri, Yeiel; Asaf soyundan Zekeriya, Mattanya; **14** Heman soyundan Yehiel, Şimi; Yedutun soyundan Şemaya ve Uzziel. **15** Bu Levililer kardeşlerini topladılar. Kendilerini kutsadıktan sonra, RAB'bin sözü uyarınca kralın buyruğuyla RAB'bin Tapınağı'nı dinsel açıdan arındırmak için içeri girdiler. **16** RAB'bin Tapınağı'nı arındırmak için içeri giren kâhinler tapınakta buldukları bütün kirli sayılan şeyleri tapınağın avlusuna çıkardılar. Levililer bunları dışarı çıkarıp Kidron Vadisi'ne götürdüler. **17** Birinci ayın ilk günü kutsamaya başladılar; ayın sekizinci günü tapınağın eyvanına vardılar. Tapınağı kutsamayı sekiz gün daha sürdürerek, birinci ayın on

altıncı günü işi bitirdiler. **18** Sonra Kral Hizkiya'ya giderek, “Bütün
RAB'bin Tapınağı'nı, yakmalık sunu sunağıyla takımlarını, adak
ekmeklerinin dizildiği masayla takımlarını arındırdık” dediler,
19 “Ayrıca krallığı döneminde ihanet eden Ahaz'ın attırdığı
bütün takımları da hazırlayıp kutsadık. Hepsi RAB'bin sunağının
önünde duruyor.” **20** Ertesi gün Kral Hizkiya erkenden kentin ileri
gelenlerini toplayıp onlarla birlikte RAB'bin Tapınağı'na gitti. **21**
Kral ailesi, tapınak ve Yahuda halkı için günah sunusu olarak yedi
boğa, yedi koç, yedi kuzu, yedi teke getirdiler. Hizkiya bunları
RAB'bin sunağının üzerinde sunmaları için Harun soyundan
gelen kâhinlere buyruk verdi. **22** Önce boğalar kesildi, kâhinler
boğaların kanını sunağın üzerine döktüler. Sonra sırasıyla koçları
ve kuzuları keserek kanlarını sunağın üzerine döktüler. **23**
Tekeleri günah sunusu olarak kralla topluluğun önüne getirdiler.
Kralla topluluk ellerini tekelerin üzerine koydu. **24** Sonra kâhinler
tekeleri kestiler. Bütün İsrail halkının günahlarını bağışlatmak için
tekelerin kanını sunağın üzerinde günah sunusu olarak sundular.
Çünkü kral yakmalık sunu ve günah sunusunu bütün İsrail halkı
adına sunmaları için buyruk vermişti. **25** Sonra kral Davut'un,
bilicisi Gad'ın ve Peygamber Natan'ın düzenine göre Levililer'i
ziller, çenkler ve lirlerle RAB'bin Tapınağı'na yerleştirdi. RAB bu
düzeni peygamberleri aracılığıyla vermişti. **26** Böylece Levililer
Davut'un çalgılarıyla, kâhinler de borazanlarıyla yerlerini aldılar.
27 Hizkiya yakmalık sununun sunağın üzerinde yakılmasını
buyurdu. Sunu sunulmaya başlayınca, borazanlar ve İsrail Kralı
Davut'un çalgıları eşliğinde RAB'be ezgiler okumaya koyuldular.
28 Ezgiciler ezgi söylüyor, borazancılar borazan çalıyor, bütün
topluluk tapınıyordu. Yakmalık sunu bitinceye dek bu böyle sürüp
gitti. **29** Yakmalık sunular sunulduktan sonra, kralla yanındakiler

yere kapanıp tapındılar. **30** Kral Hizkiya ile önderler, Levililer'e Davut'un ve Bilici Asaf'ın sözleriyle RAB'bi övmelerini söylediler. Onlar da sevinçle övgüler sundular, başlarını eğip tapındılar. **31** Hizkiya, “Artık kendinizi RAB'be adamış bulunuyorsunuz” dedi, “Gelin, RAB'bin Tapınağı'na kurbanlar, şükran sunuları getirin.” Bunun üzerine topluluk kurban ve şükran sunuları getirdi. İçlerindeki istekli kişiler de yakmalık sunular getirdiler. **32** Topluluğun yakmalık sunu olarak getirdiği hayvanların sayısı yetmiş sığır, yüz koç, iki yüz kuzuydu. Bunların tümü RAB'be yakmalık sunu olarak sunulmak içindi. **33** Kurban olarak adanan hayvanlar altı yüz sığır, üç bin davardı. **34** Yakmalık sunu olarak kesilen hayvanların derilerini yüzecek kâhinlerin sayısı yetersizdi. Bu nedenle kardeşleri Levililer iş bitene ve öbür kâhinler kutsanana dek onlara yardım etti. Çünkü Levililer kendilerini kutsamaya kâhinlerden daha çok özen göstermişlerdi. **35** Çok sayıda yakmalık sununun yanısıra esenlik sunularının yağı ve yakmalık sunularla birlikte sunulan dökmelik sunular da vardı. Böylece RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet düzeni yeniden kurulmuş oldu. **36** Hizkiya'yla bütün halk, Tanrı'nın halk için yaptıkları karşısında sevinç içindeydi; çünkü her şey çabucak tamamlanmıştı.

30 Hizkiya, bütün İsrail ve Yahuda halkına haber göndererek, Efrayim ve Manaşşe halkına da mektup yazarak, İsrail'in Tanrısı RAB için Fısıh Bayramı'nı kutlamak amacıyla Yeruşalim'deki RAB'bin Tapınağı'na gelmelerini bildirdi. **2** Kralla önderleri ve Yeruşalim'deki topluluk Fısıh Bayramı'nı ikinci ay kutlamaya karar verdiler. **3** Bayramı zamanında kutlayamamışlardı; çünkü ne kendini kutsamış yeterli sayıda kâhin vardı, ne de halk Yeruşalim'de toplanabilmişti. **4** Bu tasarı krala da topluluğa da

uygun göründü. **5** Herkes Yeruşalim'e gelip İsrail'in Tanrısı RAB
için Fısıh Bayramı'nı kutlasın diye Beer-Şeva'dan Dan'a kadar
bütün İsrail ülkesine duyuru yapmaya karar verdiler. Çünkü
bayram, yazılı olduğu gibi çok sayıda insanla kutlanmamıştı. **6**
Kralın buyruğu uyarınca ulaklar, kral ve önderlerinden aldıkları
mektuplarla bütün İsrail ve Yahuda'yı koşa koşa dolaşarak şu
duyuruyu yaptılar: “Ey İsrail halkı! İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in
Tanrısı RAB'be dönün. Öyle ki, O da sağ kalanlarınıza, Asur
krallarının elinden kurtulanlarınıza dönsün. **7** Atalarının Tanrısı
RAB'be ihanet eden atalarınıza, kardeşlerinize benzemeyin;
gördüğünüz gibi RAB onları dehşet verici bir duruma düşürdü.
8 Atalarınız gibi inatçı olmayın, RAB'be boyun eğin. O'nun
sonsuza dek kutsal kıldığı tapınağa gelin. Kızgın öfkesinin
sizden uzaklaşması için Tanrınız RAB'be kulluk edin. **9** RAB'be
dönerseniz, kardeşlerinizi, oğullarınızı tutsak edenler onlara
acıyıp bu ülkeye dönmelerine izin vereceklerdir. Çünkü Tanrınız
RAB lütfeden, acıyan bir Tanrı'dır. O'na dönerseniz, O da
yüzünü sizden çevirmeyecektir.” **10** Ulaklar Efrayim ve Manaşşe
bölgelerinde Zevulun'a dek kent kent dolaştılar. Ne var ki,
halk gülerek onlarla alay etti. **11** Ama Aşer, Manaşşe ve
Zevulun halkından bazıları alçakgönüllü bir tutum takınarak
Yeruşalim'e gitti. **12** Birlik ruhu vermek için Tanrı'nın eli Yahuda'nın
üzerindeydi. Öyle ki, Tanrı kral ve önderlerin RAB'bin sözü
uyarınca verdikleri buyruğa halkın uymasını sağladı. **13** İkinci ay
Mayasız Ekmek Bayramı'nı kutlamak için çok büyük bir topluluk
Yeruşalim'de toplandı. **14** İşe Yeruşalim'deki sunakları kaldırmakla
başladılar. Bütün buhur sunaklarını kaldırıp Kidron Vadisi'ne
attılar. **15** İkinci ayın on dördüncü günü Fısıh kurbanını kestiler.
Kâhinlerle Levililer utanarak kendilerini kutsadılar, sonra RAB'bin

Tapınağı'na yakmalık sunular getirdiler. **16** Bunun ardından, Tanrı adamı Musa'nın Yasası uyarınca, geleneksel yerlerini aldılar. Kâhinler Levililer'in elinden aldıkları kurban kanını sunağın üstüne döktüler. **17** Topluluk arasında kendini kutsamamış birçok kişi vardı; bu nedenle arınmamış olanların Fısıh kurbanını kesme ve RAB'be adama görevini Levililer üstlendi. **18** Çok sayıda insan, Efrayim, Manaşşe, İssakar ve Zevulun'dan gelen halkın birçoğu kendisini dinsel açıdan arındırmamıştı; öyleyken yazılana ters düşerek Fısıh kurbanını yediler. Hizkiya onlar için şöyle dua etti: “Kutsal yerin kuralları uyarınca arınmamış bile olsa, RAB Tanrı'ya, atalarının Tanrısı'na yönelmeye yürekten kararlı olan herkesi iyi olan RAB bağışlasın.” **20** RAB Hizkiya'nın yakarışını duydu ve halkı bağışladı. **21** Yeruşalim'deki İsrailliler Mayasız Ekmek Bayramı'nı yedi gün büyük sevinçle kutladılar. Levililer'le kâhinler RAB'bi yüceltmek amacıyla kullanılan yüksek sesli çalgılarla her gün O'nu övüyorlardı. **22** Hizkiya RAB'be hizmetlerini başarıyla yerine getiren Levililer'i övdü. Yedi gün boyunca herkes esenlik kurbanlarını kesip atalarının Tanrısı RAB'be şükrederek bayramda kendisine ayrılan paydan yedi. **23** Topluluk bayramı yedi gün daha kutlamaya karar verdi. Böylece herkes bayramı yedi gün daha sevinçle kutladı. **24** Yahuda Kralı Hizkiya topluluğa bin boğayla yedi bin davar sağladı; önderler de topluluğa bin boğayla on bin davar daha verdiler. Birçok kâhin kendini kutsadı. **25** Bütün Yahuda topluluğu, kâhinler, Levililer, İsrail'den gelen topluluk, İsrail'den gelip Yahuda'ya yerleşen yabancılar sevindi. **26** Yeruşalim'de büyük sevinç vardı. Çünkü İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın günlerinden bu yana Yeruşalim'de böylesi bir olay yaşanmamıştı. **27** Levili kâhinler

ayağa kalkıp halkı kutsadılar. Tanrı onları duydu. Çünkü duaları O'nun kutsal konutuna, göklere erişmişti.

31 Bütün bunlar sona erince, oradaki İsrailliler Yahuda kentlerine giderek dikili taşları parçalayıp Aşera putlarını devirdiler. Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe bölgelerindeki puta tapılan yerlerin ve sunakların hepsini yıktılar. Sonra herkes kendi kentine, toprağına döndü. **2** Hizkiya kâhinlerle Levililer'i görevlerine göre bölüklere ayırdı. Kimine yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunma, kimine hizmet etme, kimine de RAB'bin Konutu'nun kapılarında şükredip övgüler söyleme görevini verdi. **3** Kral da RAB'bin Yasası uyarınca sabah akşam sunulmak üzere yakmalık sunular, Şabat günleri, Yeni Ay ve bayramlarda sunulacak yakmalık sunular için sürüsünden hayvanlar verdi. **4** Yeruşalim'de yaşayan halka da kâhinlerle Levililer'in paylarına düşeni vermelerini buyurdu; öyle ki, RAB'bin Yasası'na kendilerini adayabilsinler. **5** Kralın bu buyruğunu duyar duymaz İsrailliler ilk yetişen tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, bal ve bütün tarla ürünlerinden bol bol verdiler. Bunun yanısıra her şeyin ondalığını da bol bol getirdiler. **6** Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailliler'le Yahudalılar da sığırlarının, davarlarının, Tanrıları RAB'be adamış oldukları kutsal armağanların ondalığını getirip bir araya yığdılar. **7** Ondalıkların toplanması üçüncü aydan yedinci aya kadar sürdü. **8** Hizkiya ile önderler gelip yığınları görünce, RAB'be övgüler sunup halkı İsrail'i kutsadılar. **9** Hizkiya kâhinlerle Levililer'e yığınları sorunca, **10** Sadok soyundan Başkâhin Azarya şu yanıtı verdi: “Halk RAB'bin Tapınağı'na bağış getirmeye başladıktan bu yana yiyip doyduk; üstelik artırdık da. Çünkü RAB halkını kutsadı. Bu büyük yığın da artakalandır.” **11** Hizkiya RAB'bin Tapınağı'ndaki depoların hazırlanması için buyruk verdi. Depolar

hazırlandı. **12** Bağışlar, ondalıklar, adanan armağanlar sadakatle içeri getirildi. Bütün bu işlerin sorumlusu olarak Levili Konanya atandı; kardeşi Şimi de yardımcısı oldu. **13** Kral Hizkiya ile Tanrı'nın Tapınağı'nın sorumlusu Azarya, Konanya ile kardeşi Şimi'nin yönetimindeki şu denetçileri atadılar: Yehiel, Azazya, Nahat, Asahel, Yerimot, Yozavat, Eliel, Yismakya, Mahat, Benaya. **14** Tapınağın Doğu Kapısı'nın nöbetçisi Yimna'nın oğlu Levili Kore, Tanrı'ya gönülden verilen sunuların sorumlusuydu. RAB'be adanan bağışları ve kutsal yiyecekleri dağıtmak için bu göreve getirilmişti. **15** Eden, Minyamin, Yeşua, Şemaya, Amarya ve Şekanya kâhinlerin yaşadıkları kentlerde bölükleri uyarınca büyük küçük bütün kardeşlerine bağışları dağıtma işinde Kore'ye sadakatle yardım ettiler. **16** Ayrıca soyağacında adı kayıtlı üç ve daha yukarı yaştaki erkeklere, bölüklerine ve sorumluluklarına göre RAB'bin Tapınağı'na girip günün gerektirdiği değişik görevleri yapanların tümüne; bağlı oldukları boylara göre kütüğe kayıtlı kâhinlere, bölüklerine ve sorumluluklarına göre yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer'e; kâhinlerle Levililer'in soyağacında kayıtlı küçük çocuklara, kadınlara, oğullarla kızlara, yani topluluğa yiyecek dağıtıyorlardı. Çünkü kendilerini sadakatle Tanrı'ya adamışlardı. **19** Kentlerinin çevresindeki kırlarda ya da herhangi bir kentte yaşayan Harun soyundan kâhinlere gelince, onlardan olan bütün erkeklere ve Levililer'in soyağacında kayıtlı herkese yiyecek dağıtmak için belirli kişiler atanmıştı. **20** Hizkiya bütün Yahuda'da böyle davrandı; Tanrısı RAB'bin önünde iyi, doğru ve hakça olanı yaptı. **21** Tanrı'nın Tapınağı'nda üstlendiği görevi bütün yüreğiyle yerine getirdi; Kutsal Yasa'ya, buyruklara uydu; Tanrısı'na yöneldi. Bu sayede başarılı oldu.

32 Hizkiya'nın RAB'be bağlılıkla yaptığı bu hizmetlerden sonra
Asur Kralı Sanherib gelip Yahuda'ya saldırdı. Surlu kentleri ele
geçirmek amacıyla onları kuşattı. **2** Sanherib'in Yeruşalim'le
savaşmaya hazırlandığını duyan Hizkiya, **3** kentin dışındaki
pınarları kapatma konusunda önderlerine ve ordu komutanlarına
danıştı. Onlar da onu desteklediler. **4** Böylece birçok kişi toplandı.
"Neden Asur Kralı gelip bol su bulsun?" diyerek bütün pınarları
ve ülkenin ortasından akan dereyi kapadılar. **5** Hizkiya gücünü
toplayarak surun yıkılmış bölümlerini onarttı, üstüne kuleler
yaptırdı. Dışardan bir sur daha yaptırarak Davut Kenti'nde Millo'yu
sağlamlaştırdı. Bunların yanısıra, çok sayıda silah ve kalkan
hazırlattı. **6** Halka komutanlar atadı. Sonra onları kent kapısı
yakınındaki alanda toplayarak şöyle yüreklendirdi: **7** "Güçlü
ve yürekli olun! Asur Kralı'ndan ve yanındaki büyük ordudan
korkmayın, yılmayın. Çünkü bizimle olan onunla olandan daha
üstündür. **8** Ondaki güç insansaldır; bizdeki güç ise bize yardım
eden ve bizden yana savaşan Tanrımız RAB'dir." Yahuda Kralı
Hizkiya'nın bu sözleri halka güven verdi. **9** Asur Kralı Sanherib,
bütün ordusuyla Lakiş Kenti'ni kuşatırken, subayları aracılığıyla
Yahuda Kralı Hizkiya'ya ve Yeruşalim'de yaşayan Yahuda halkına
şu haberi gönderdi: **10** "Asur Kralı Sanherib şöyle diyor: 'Neye
güvenerek Yeruşalim'de kuşatma altında kalıyorsunuz?' **11**
Hizkiya, 'Tanrımız RAB bizi Asur Kralı'nın elinden kurtaracak'
diyerek sizi kandırıyor. Sizi kıtlığa ve susuzluğa terk edip ölüme
sürüklüyor. **12** Tanrı'nın tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan
kaldıran, Yahuda ve Yeruşalim halkına, 'Tek bir sunağın önünde
tapınacak, onun üzerinde buhur yakacaksınız' diyen Hizkiya değil
mi bu? **13** Benim ve atalarımın öbür ülkelerin halklarına neler
yaptığımızı bilmiyor musunuz? Ulusların ilahlarından hangisi

ülkesini benim elimden kurtarabildi? **14** Atalarımın büsbütün yok ettiği bu ulusların ilahlarından hangisi halkını elimden kurtarabildi ki, Tanrınız sizi elimden kurtarabilsin? **15** Hizkiya'nın sizi kandırıp aldatmasına izin vermeyin! Ona güvenmeyin! Çünkü hiçbir ulusun, krallığın ilahlarından bir teki bile halkını elimden ya da atalarımın elinden kurtaramamıştır! Tanrınız kim ki sizi elimden kurtarsın?" **16** Sanherib'in subayları RAB Tanrı'ya ve kulu Hizkiya'ya karşı daha birçok şey söylediler. **17** Sanherib İsrail'in Tanrısı RAB'bi aşağılamak için yazdığı mektuplarda da şöyle diyordu: "Öteki ulusların tanrıları halklarını elimden kurtaramadıkları gibi, Hizkiya'nın Tanrısı da halkını elimden kurtaramayacak." **18** Sonra kenti ele geçirmek amacıyla surun üstündeki Yeruşalim halkını korkutup yıldırmak için Yahudi dilinde bağırdılar. **19** Üstelik dünyanın öteki uluslarının insan eliyle yapılmış ilahlarından söz edercesine Yeruşalim'in Tanrısı'ndan söz ettiler. **20** Bunun üzerine Kral Hizkiya ile Amots oğlu Peygamber Yeşaya dua edip Tanrı'ya yalvardılar. **21** RAB bir melek göndererek Asur Kralı'nın ordugahındaki bütün yiğit savaşçıları, önderleri, komutanları yok etti. Asur Kralı utanç içinde ülkesine döndü. Bir gün kendi ilahının tapınağına girdiğinde de oğullarından bazıları onu orada kılıçla öldürdüler. **22** Böylece RAB Hizkiya'yla Yeruşalim'de yaşayanları Asur Kralı Sanherib'in ve öbür düşmanlarının elinden kurtararak her yanda güvenlik içinde yaşamalarını sağladı. **23** Yeruşalim'e gelen birçok kişi RAB'be sunular, Yahuda Kralı Hizkiya'ya da değerli armağanlar getirdi. O günden sonra Hizkiya bütün uluslar arasında saygınlık kazandı. **24** O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalanınca, RAB'be yalvardı. RAB yakarışını duyarak ona bir belirti verdi. **25** Ne var ki, Hizkiya kendisine yapılan bu iyiliğe yaraşır biçimde davranmayıp

büyüklendi. Bu yüzden RAB hem ona, hem Yahuda'ya, hem de Yeruşalim'e öfkelendi. **26** Hizkiya ile Yeruşalim'de yaşayanlar gururu bırakıp alçakgönüllü davranmaya başladılar. Bu sayede Hizkiya'nın krallığı boyunca RAB'bin öfkesine uğramadılar. **27** Hizkiya çok zengin ve onurlu biriydi. Altını, gümüşü, değerli taşları, baharatı, kalkanları ve çeşit çeşit değerli eşyası için hazineler yaptırdı. **28** Ayrıca tahıl ambarları, yeni şarap ve zeytinyağı depoları, sığırlar için ahırlar, sürüler için ağıllar yaptırdı. **29** Bunların yanısıra kendisi için kentler kurdurdu ve çok sayıda davar, sığır edindi. Tanrı ona çok büyük zenginlik vermişti. **30** Gihon Pınarı'nın yukarı ağzını kapayıp suyun Davut Kenti'nin batı yakasından aşağıya akmasını sağlayan da Hizkiya'dır. Üstlendiği her işte başarılı oldu. **31** Ama Babil önderlerinin ülkede gerçekleştirilen belirtiyi araştırmak için gönderdiği elçiler gelince, Tanrı Hizkiya'yı denemek ve aklından geçenlerin hepsini öğrenmek için onu bıraktı. **32** Hizkiya'nın yaptığı öbür işler ve RAB'be bağlılığı Amots oğlu Peygamber Yeşaya'nın Yahuda ve İsrail krallarının tarihindeki görümünde yazılıdır. **33** Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, Davutoğulları'nın mezarlarının üst kesimine gömüldü. Bütün Yahuda ve Yeruşalim halkı onu saygıyla andı. Yerine oğlu Manaşşe kral oldu.

33 Manaşşe on iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli beş yıl krallık yaptı. **2** RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **3** Babası Hizkiya'nın ortadan kaldırdığı puta tapılan yerleri yeniden yaptırdı. Baallar için sunaklar kurdu, Aşera putları yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti. **4** RAB'bin, “Adım sonsuza dek Yeruşalim'de bulunacaktır” dediği RAB'bin Tapınağı'nda sunaklar kurdu. **5** Tapınağın iki avlusunda gök

cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı. **6** Oğullarını Ben-Hinnom Vadisi'nde ateşte kurban etti; falcılık ve büyücülük yaptı. Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı. RAB'bin gözünde çok kötülük yaparak O'nu öfkelendirdi. **7** Manaşşe yaptırdığı putu Tanrı'nın Tapınağı'na yerleştirdi. Oysa Tanrı tapınağa ilişkin Davut'la oğlu Süleyman'a şöyle demişti: “Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yeruşalim'de adım sonsuza dek anılacak. **8** Kendilerine Musa aracılığıyla buyurduğum Kutsal Yasa'yı, kuralları, ilkeleri dikkatle yerine getirirlerse, İsrail halkının ayağını bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım.” **9** Ancak Manaşşe Yahudalılar'la Yeruşalim'de yaşayanları öylesine yoldan çıkardı ki, RAB'bin İsrail halkının önünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar. **10** RAB Manaşşe'yle halkını uyardıysa da aldırış etmediler. **11** Bunun üzerine RAB Asur Kralı'nın ordu komutanlarını onların üzerine gönderdi. Manaşşe'yi tutsak alıp burnuna çengel taktılar; tunç zincirlerle bağlayıp Babil'e götürdüler. **12** Ne var ki, Manaşşe sıkıntısında Tanrısı RAB'be yakardı ve atalarının Tanrısı önünde son derece alçakgönüllü davrandı. **13** RAB'be yalvarınca RAB yakarışını, duasını duydu ve onu yine Yeruşalim'e, krallığına getirdi. İşte o zaman Manaşşe RAB'bin Tanrı olduğunu anladı. **14** Sonra Davut Kenti için vadideki Gihon Pınarı'nın batısından Balık Kapısı'nın girişine kadar yüksek bir dış sur yaptı; Ofel Tepesi'ni de bu surla çevirdi. Yahuda'nın bütün surlu kentlerine komutanlar yerleştirdi. **15** RAB'bin Tapınağı'ndan yabancı ilahları ve diktirdiği putu çıkardı; tapınağın bulunduğu tepede ve Yeruşalim'de yaptırdığı bütün sunakları kaldırıp kentin dışına attı. **16** RAB'bin sunağını yeniden kurup üzerinde esenlik ve şükran kurbanları kesti; Yahuda halkına

İsrail'in Tanrısı RAB'be kulluk etmeleri için buyruk verdi. **17** Ne var ki, halk tapınma yerlerinde kurban sunmayı sürdürdü; ancak yalnız Tanrıları RAB'be kurban sunuyorlardı. **18** Manaşşe'nin yaptığı öbür işler, Tanrısı'na yakarışı ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına onu uyaran bilicilerin sözleri, İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. **19** Duası, Tanrı'nın ona yanıtı, gururundan dönmeden önce işlediği bütün günahlar, ihaneti, yaptırdığı tapınma yerleri, Aşera putlarıyla öbür putları diktirdiği yerler Hozay'ın tarihinde yazılıdır. **20** Manaşşe ölüp atalarına kavuşunca, kendi sarayına gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu. **21** Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de iki yıl krallık yaptı. **22** Amon da babası Manaşşe gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Babası Manaşşe'nin yaptırdığı putlara kurban sundu, onlara taptı. **23** Ancak RAB'bin önünde alçakgönüllülüğü takınan babası Manaşşe'nin tersine, giderek suçunu artırdı. **24** Görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler. **25** Ülke halkı Kral Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşiya'yı kral yaptı.

34 Yoşiya sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de otuz bir yıl krallık yaptı. **2** RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Sağa sola sapmadan atası Davut'un yollarını izledi. **3** Yoşiya krallığının sekizinci yılında, daha gençken, atası Davut'un Tanrısı'na yönelmeye başladı. Krallığının on ikinci yılında da Yahuda ve Yeruşalim'i puta tapılan yerlerden, Aşera putlarından, oyma ve dökme putlardan arındırmaya başladı. **4** Yoşiya'nın gözetiminde Baallar'ın sunaklarını yıktırıp üzerlerindeki buhur sunaklarını parçalattı. Aşera putlarını, oyma ve dökme putları da parçalayıp ezdikten sonra tozlarını onlara kurban sunanların mezarlarına serpti. **5** Kâhinlerin kemiklerini kendi sunaklarının üstünde yaktı. Böylece Yahuda ve Yeruşalim'i arındırdı. **6** Naftali'ye dek

Manaşşe, Efrayim ve Şimon oymaklarının kentleriyle çevredeki yıkıntılarda bulunan **7** sunakları, Aşera putlarını yıktı; toz haline gelinceye dek putları ezdi. İsrail ülkesinin her yanındaki buhur sunaklarını paramparça etti. Sonra Yeruşalim'e döndü. **8** Yoşiya ülkeyi ve tapınağı arındırdıktan sonra, krallığının on sekizinci yılında Asalya oğlu Şafan'ı, kent yöneticisi Maaseya'yı ve Yoahaz oğlu devlet tarihçisi Yoah'ı Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı onarmaya gönderdi. **9** Bunlar Tanrı'nın Tapınağı'na getirilen paraları götürüp Başkâhin Hilkiya'ya verdiler. Kapı nöbetçileri olan Levililer bu parayı Manaşşe ve Efrayim halkından, İsrail'in geri kalanından, bütün Yahudalılar'la Benyaminliler'den, Yeruşalim'de yaşayanlardan toplamışlardı. **10** Paraları RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan denetçilere verdiler. Onlar da tapınağı yenileme ve onarma işinde çalışan işçilere ödediler. **11** Yontma taş, Yahuda krallarının yıkılmaya terk ettiği yapıların kiriş ve bağlantı yerlerinin onarımı için kereste almaları için marangozlara, yapıcılara ödeme yapıldı. **12** Çalışanlar işi özenle yaptılar. Başlarında yönetici olarak Levililer'den şu denetçiler vardı: Merari boyundan Yahat'la Ovadya, Kehat boyundan Zekeriya'yla Meşullam. Çalgı çalmakta usta olan Levililer yük taşıyan işçilerin sorumluluğunu aldılar ve her işi yapan işçileri denetlediler. Levililer'den bazıları da yazman, görevli, kapı nöbetçisi olarak çalıştılar. **14** RAB'bin Tapınağı'na getirilen parayı çıkarırlarken, Kâhin Hilkiya Musa aracılığıyla verilmiş olan RAB'bin Yasa Kitabı'nı buldu. **15** Yazman Şafan'a, “RAB'bin Tapınağı'nda Yasa Kitabı'nı buldum” diyerek kitabı ona verdi. **16** Şafan kitabı krala götürerek, “Görevlilerin kendilerine verilen her işi yapıyorlar” diye haber verdi, **17** “RAB'bin Tapınağı'ndaki paraları alıp denetçilerle işçilere verdiler.” **18** Ardından, “Kâhin Hilkiya

bana bir kitap verdi” diyerek kitabı krala okudu. **19** Kral Kutsal Yasa'daki sözleri duyunca giysilerini yırttı. **20** Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mika oğlu Avdon'a, Yazman Şafan'a ve kendi özel görevlisi Asaya'ya şöyle buyurdu: **21** “Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, İsrail ve Yahuda halkının geri kalanı için de RAB'be danışın. RAB'bin bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür. Çünkü atalarımız RAB'bin sözüne kulak asmadılar, bu kitapta yazılanlara uymadılar.” **22** Hilkiya ile kralın gönderdiği adamlar varıp tapınaktaki giysilerin nöbetçisi Hasra oğlu Tokhat oğlu Şallum'un karısı Peygamber Hulda'ya danıştılar. Hulda Yeruşalim'de, İkinci Mahalle'de oturuyordu. **23** Hulda onlara şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB, ‘Sizi bana gönderen adama şunları söyleyin’ diyor: **24** ‘Yahuda Kralı'nın önünde okunan kitapta yazılı bütün lanetleri, felaketi buraya da, burada yaşayan halkın başına da getireceğim. **25** Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.’ **26** “RAB'be danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralı'na şöyle deyin: ‘İsrail'in Tanrısı RAB duyduğun sözlere ilişkin diyor ki: **27** Madem burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, kendini alçalttın, evet, önümde kendini alçalttın, giysilerini yırtıp huzurumda ağladın, ben de yalvarışını işittim. Böyle diyor RAB. **28** Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarına gömüleceksin. Buraya ve burada yaşayanlara getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin.’” Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala ilettiler. **29** Kral Yoşiya haber gönderip Yahuda ve Yeruşalim'in bütün ileri gelenlerini topladı. **30** Sonra Yahudalılar, Yeruşalim'de yaşayanlar, kâhinler, Levililer, büyük küçük herkesle birlikte RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin

Tapınağı'nda bulunmuş olan Antlaşma Kitabı'nı baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu. **31** Özel yerinde durarak RAB'bin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RAB'bin huzurunda antlaşma yaptı. **32** Sonra oradaki Yeruşalim ve Benyamin halkına bu antlaşmaya bağlı kalacaklarına ilişkin ant içirtti. Yeruşalim'de yaşayanlar Tanrı'nın, atalarının Tanrısı'nın antlaşmasına bağlı kaldılar. **33** Yoşiya İsrail topraklarından bütün iğrenç putları kaldırttı. İsrail'de kalan halkın Tanrıları RAB'be kulluk etmelerini sağladı. Kral yaşadığı sürece halk atalarının Tanrısı RAB'bin ardınca yürümekten vazgeçmedi.

35 Yoşiya Yeruşalim'de RAB için Fısıh Bayramı'nı kutladı. Birinci ayın on dördüncü günü Fısıh kurbanı kesildi. **2** Yoşiya kâhinleri görevlerine atayarak RAB'bin Tapınağı'nda hizmet etmeleri için yüreklendirdi. **3** Bütün İsrail halkını eğiten RAB'be adanmış Levililer'e, "Kutsal sandığı İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın yaptırdığı tapınağa koyun" dedi, "Bundan böyle onu omuzlarınızın üzerinde taşımayacaksınız. Şimdi Tanrınız RAB'be ve halkı İsrail'e hizmet edin. **4** İsrail Kralı Davut'la oğlu Süleyman'ın yazılı düzeni uyarınca, boylarınıza, bölüklerinize göre hazırlanın. **5** Kardeşleriniz olan halkın boylarına bağlı bölüklere yardım etmek üzere siz Levililer takımlar halinde kutsal yerde durun. **6** Kendinizi kutsayın ve RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi Fısıh kurbanlarını kesip kardeşleriniz için hazırlayın." **7** Yoşiya Fısıh kurbanını sunmaları için oradaki halka sürüsünden otuz bin kuzuyla oğlak, üç bin de sığır bağışladı. **8** Kralın önderleri de halka, kâhinlere ve Levililer'e gönülden bağışta bulundular. Tanrı Tapınağı'nın yöneticileri olan

Hilkiya, Zekeriya, Yehiel de Fısıh kurbanı olarak kâhinlere iki bin altı yüz kuzuyla oğlak, üç yüz sığır verdiler. **9** Konanya, kardeşleri Şemaya ile Netanel, Levililer'in önderleri Haşavya, Yeiel ve Yozavat da Fısıh kurbanı olarak Levililer'e beş bin kuzuyla oğlak, beş yüz de sığır bağışladılar. **10** Hizmetle ilgili hazırlıklar tamamlanınca, kralın buyruğu uyarınca kâhinlerle bölüklerine göre Levililer yerlerini aldılar. **11** Fısıh kurbanları kesildi. Kâhinler kendilerine verilen kanı sunağın üzerine döktüler; Levililer de hayvanların derisini yüzdüler. **12** Musa'nın kitabında yazılanlar uyarınca, RAB'be sunsunlar diye yakmalık sunular halk boylarının bölüklerine verilmek üzere bir yana koyuldu. Sığırlara da aynısını yaptılar. **13** Kural uyarınca, Fısıh kurbanlarını ateşte kızarttılar; kutsal sunuları da tencerelerde, kazanlarda, tavalarda haşlayıp çabucak halka dağıttılar. **14** Bundan sonra Levililer hem kendileri, hem de kâhinler adına hazırlık yaptılar. Çünkü Harun soyundan kâhinler akşam geç vakte kadar yakmalık sunu ve yağ sunmakla uğraşıyorlardı. Bu nedenle Levililer hem kendileri, hem de Harun soyundan gelen kâhinler için hazırlık yaptılar. **15** Asaf soyundan gelen ezgiciler Davut, Asaf, Heman ve kralın bilicisi Yedutun'un buyruğu uyarınca yerlerinde durdular. Kapı nöbetçileri de görevlerini bırakmak zorunda kalmadı, çünkü onlar için hazırlığı kardeşleri Levililer yapmıştı. **16** Böylece o gün Kral Yoşiya'nın buyruğu doğrultusunda Fısıh Bayramı'nı kutlamak ve RAB'bin sunağı üzerinde yakmalık sunular sunmak için RAB'bin hizmetiyle ilgili bütün çalışmalar tamamlandı. **17** O gün orada bulunan İsrail halkı Fısıh Bayramı'nı kutladı. Mayasız Ekmek Bayramı'nı da yedi gün boyunca kutladılar. **18** Peygamber Samuel'in döneminden bu yana, İsrail'de böyle bir Fısıh Bayramı kutlanmamıştı. Hiçbir İsrail

kralı da Yoşiya'nın, kâhinlerin, Levililer'in, bütün Yahuda halkıyla oradaki İsrailliler'in ve Yeruşalim'de yaşayanların kutladığı gibi bir Fısıh Bayramı kutlamamıştı. **19** Bu Fısıh Bayramı Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında kutlandı. **20** Yoşiya'nın tapınağı düzenlemesinden sonra, Mısır Kralı Neko savaşmak üzere Fırat kıyısındaki Karkamış'a yürüdü. Yoşiya da onunla savaşmak için yola çıktı. **21** Ama Neko ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: "Benimle senin aranda bir anlaşmazlık yok, ey Yahuda Kralı! Bugün sana değil, savaş açtığım ülkeye karşı savaşmaya geldim. Tanrı ivedi davranmamı buyurdu. Benden yana olan Tanrı'dan sakın. Yoksa seni yok eder!" **22** Ne var ki, Yoşiya onunla savaşmaktan vazgeçmediği gibi, Tanrı'nın Neko aracılığıyla söylediği sözlere de aldırış etmedi. Kılık değiştirip Megiddo Ovası'nda Neko ile savaşmak üzere yola çıktı. **23** Okçular Kral Yoşiya'yı vurunca, kral görevlilerine, "Beni buradan götürün, ağır yaralıyım!" dedi. **24** Görevlileri onu savaş arabasından çıkarıp kendisine ait başka bir arabaya koyarak Yeruşalim'e götürdüler. Yoşiya öldü ve atalarının mezarlığına gömüldü. Bütün Yahuda ve Yeruşalim halkı onun için yas tuttu. **25** Yeremya Yoşiya için bir ağıt yazdı. Kadın, erkek bütün ozanlar bugüne dek ağıtlarında Yoşiya'yı anarlar. İsrail'de bir gelenek haline gelen bu ağıtlar Ağıtlar Kitabı'nda yazılıdır. **26** Yoşiya'nın yaptığı öbür işler, RAB'bin Yasası'nda yazılanlara uygun bağlılığı, **27** uygulamaları, başından sonuna dek İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

36 Yahuda halkı babası Yoşiya'nın yerine oğlu Yehoahaz'ı Yeruşalim'e kral yaptı. **2** Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay krallık yaptı. **3** Mısır Kralı Neko Yeruşalim'de onu tahttan indirerek ülke halkını yüz talant gümüş ve bir talant

altın ödemekle yükümlü kıldı. Yehoahaz'ın ağabeyi Elyakim'i de Yahuda'yla Yeruşalim Kralı yaptı ve adını değiştirip Yehoyakim koydu. Sonra kardeşi Yehoahaz'ı alıp Mısır'a döndü. **5** Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Tanrısı RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **6** Yehoyakim'e saldıran Babil Kralı Nebukadnessar Babil'e götürmek için onu tunç zincirlerle bağladı. **7** RAB'bin Tapınağı'ndaki bazı eşyaları da alıp Babil'de kendi tapınağına yerleştirdi. **8** Yehoyakim'in yaptığı öbür işler, iğrençlikleri, onunla ilgili açığa çıkan kötülükler İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yerine oğlu Yehoyakin kral oldu. **9** Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay on gün krallık yaptı. O da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. **10** İlkbaharda Kral Nebukadnessar onu ve RAB'bin Tapınağı'ndaki bazı değerli eşyaları Babil'e getirtti. Yehoyakin'in yerine akrabası Sidkiya'yı Yahuda ve Yeruşalim Kralı yaptı. **11** Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. **12** Tanrısı RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. RAB'bin sözünü bildiren Peygamber Yeremya'nın karşısında alçakgönüllü davranmadı. **13** Sidkiya Tanrı adıyla kendisine bağlı kalacağına ant içiren Kral Nebukadnessar'a karşı ayaklandı. İsrail'in Tanrısı RAB'be dönmemek için direnerek inat etti. **14** Üstelik kâhinlerin ve halkın önderleri de öteki ulusların iğrenç törelerine uyarak ihanetlerini gitgide artırdılar ve RAB'bin Yeruşalim'de kutsal kıldığı tapınağını kirlettiler. **15** Atalarının Tanrısı RAB, halkına ve konutuna acıdığı için onları ulakları aracılığıyla defalarca uyardı. **16** Ama onlar Tanrı'nın ulaklarıyla alay ederek sözlerini küçümsediler, peygamberlerini aşağıladılar. Sonunda RAB'bin halkına karşı öfkesi kurtuluş yolu bırakmayacak kadar alevlendi. **17** RAB Kildan Kralı'nı onların üzerine saldırttı. Kildani ordusu

gençlerini tapınakta kılıçtan geçirdi. Ne delikanlıya, ne genç kıza, ne yaşlıya, ne aksaçlıya acıdı. RAB hepsini Kildan Kralı'nın eline teslim etti. **18** Kral, RAB Tanrı'nın Tapınağı'ndaki büyük küçük bütün eşyaları, tapınağın, Yahuda Kralı'nın ve önderlerinin hazinelerini Babil'e taşıttı. **19** Tanrı'nın Tapınağı'nı ateşe verdiler, Yeruşalim surlarını yıkıp bütün sarayları yaktılar, değerli olan her şeyi yok ettiler. **20** Kildan Kralı kılıçtan kurtulanları Babil'e sürdü. Bunlar Pers krallığı egemen oluncaya dek onun ve oğullarının köleleri olarak yaşadılar. **21** Böylece RAB'bin Yeremya aracılığıyla söylediği söz yerine geldi: "Ülke tutulmayan Şabat yıllarını tamamlayıncaya, yetmiş yıl doluncaya kadar ıssız kalıp dinlenecek." **22** Pers Kralı Koreş'in krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreş'i harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriyi duyurdu: **23** "Pers Kralı Koreş şöyle diyor: 'Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'nde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi. Aranızda O'nun halkından kim varsa oraya gitsin. Tanrısı RAB onunla olsun!'"

Ezra

1 Pers Kralı Koreş'in krallığının birinci yılında RAB, Yeremya
aracılığıyla bildirdiği sözü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı
Koreş'i harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara
şu yazılı bildiriyi duyurdu: **2** "Pers Kralı Koreş şöyle diyor:
'Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi.
Beni Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'nde kendisi için bir tapınak
yapmakla görevlendirdi. **3** Aranızda O'nun halkından kim varsa
Tanrısı onunla olsun. Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'ne gidip
İsrail'in Tanrısı RAB'bin, Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağı'nı
yeniden yapsınlar. **4** Krallığımda yaşayan yerliler, sürgün oldukları
yerlerde sağ kalmış olanlara altın, gümüş, mal ve hayvanlar
sağlamakla birlikte Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağı'na gönülden
sunular sunsun.'" **5** Böylece Yahuda ve Benyamin oymaklarının
boy başları, kâhinler, Levililer ve ruhları Tanrı tarafından harekete
geçirilen herkes, RAB'bin Yeruşalim'deki Tapınağı'nı yeniden
yapmak için gidiş hazırlıklarına girişti. **6** Komşuları gönülden
verdikleri armağanların yanısıra, altın, gümüş kaplar, mal, hayvan
ve değerli armağanlarla onları desteklediler. **7** Pers Kralı Koreş
de Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki RAB'bin Tapınağı'ndan alıp
kendi ilahının tapınağına koymuş olduğu kapları çıkardı. Bunları
hazine görevlisi Mitredat'a getirterek sayımını yaptırdı ve Yahuda
önderi Şeşbassar'a verdi. **9** Sayım sonucu şuydu: 30 altın
leğen, 1 000 gümüş leğen, 29 tas, **10** 30 altın tas ve birbirinin
benzeri 410 gümüş tas, 1 000 parça değişik kap. **11** Altın ve
gümüş eşyaların toplamı 5 400 parçaydı. Sürgünler Babil'den
Yeruşalim'e dönerken Şeşbassar bunların hepsini birlikte getirdi.

2 Babil Kralı Nebukadnessar'ın Babil'e sürgün ettiği insanlar
yaşadıkları ilden Yeruşalim ve Yahuda'daki kendi kentlerine

döndü. **2** Bunlar Zerubbabil, Yeşu, Nehemya, Seraya, Reelaya, Mordekay, Bilşan, Mispar, Bigvay, Rehum ve Baana'nın önderliğinde geldiler. Sürgünden dönen İsrailliler'in sayıları şöyleydi: **3** Paroşoğulları: 2 172 **4** Şefatyaoğulları: 372 **5** Arahoğulları: 775 **6** Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2 812 **7** Elamoğulları: 1 254 **8** Zattuoğulları: 945 **9** Zakkayoğulları: 760 **10** Banioğulları: 642 **11** Bevayoğulları: 623 **12** Azgatoğulları: 1 222 **13** Adonikamoğulları: 666 **14** Bigvayoğulları: 2 056 **15** Adinoğulları: 454 **16** Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98 **17** Besayoğulları: 323 **18** Yoraoğulları: 112 **19** Haşumoğulları: 223 **20** Gibbaroğulları: 95 **21** Beytlehemliler: 123 **22** Netofalılar: 56 **23** Anatotlular: 128 **24** Azmavetliler: 42 **25** Kiryat-Yearimliler, Kefiralılar ve Beerotlular: 743 **26** Ramalılar ve Gevalılar: 621 **27** Mikmaslılar: 122 **28** Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 223 **29** Nevolular: 52 **30** Magbişliler: 156 **31** Öbür Elam Kenti'nden olanlar: 1 254 **32** Harimliler: 320 **33** Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 725 **34** Erihalılar: 345 **35** Senaalılar: 3 630. **36** Kâhinler: Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973 **37** İmmeroğulları: 1 052 **38** Paşhuroğulları: 1 247 **39** Harimoğulları: 1 017. **40** Levililer: Hodavya soyundan Yeşu ve Kadmieloğulları: 74. **41** Ezgiciler: Asafoğulları: 128. **42** Tapınak kapı nöbetçileri: Şallumoğulları, Ateroğulları, Talmonoğulları, Akkuvoğulları, Hatitaoğulları, Şovayoğulları, toplam 139. **43** Tapınak görevlileri: Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları, **44** Kerosoğulları, Siahaoğulları, Padonoğulları, **45** Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Akkuvoğulları, **46** Hagavoğulları, Şalmayoğulları, Hananoğulları, **47** Giddeloğulları, Gaharoğulları, Reayaoğulları, **48** Resinoğulları, Nekodaoğulları, Gazzamoğulları, **49** Uzzaoğulları, Paseahoğulları, Besayoğulları,

50 Asnaoğulları, Meunimoğulları, Nefusimoğulları, **51** Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuroğulları, **52** Baslutoğulları, Mehidaoğulları, Harşaoğulları, **53** Barkosoğulları, Siseraoğulları, Temahoğulları, **54** Nesiahoğulları, Hatifaoğulları. **55** Süleyman'ın kullarının soyu: Sotayoğulları, Hassoferetoğulları, Perudaoğulları, **56** Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddeloğulları, **57** Şefatyaoğulları, Hattiloğulları, Pokeret-Hassevayimoğulları, Amioğulları. **58** Tapınak görevlileriyle Süleyman'ın kullarının soyundan olanlar: 392. **59** Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addan ve İmmer'den dönen, ancak hangi aileden olduklarını ve soylarının İsrail'den geldiğini kanıtlayamayanlar şunlardır: **60** Delayaoğulları, Toviyaoğulları, Nekodaoğulları: 652. **61** Kâhinlerin soyundan: Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı Barzillay'ın kızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alan Barzillay'ın oğulları. **62** Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıt bulamayınca, kâhinlik görevi ellerinden alındı. **63** Vali, Urim ile Tummim'i kullanan bir kâhin çıkıncaya dek en kutsal yiyeceklerden yememelerini buyurdu. **64** Bütün halk toplam 42 360 kişiydi. **65** Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle, kadınlı erkekli 200 ezgici, 736 at, 245 katır, 435 deve, 6 720 eşek vardı. **68** Bazı aile başları Yeruşalim'deki RAB Tanrı'nın Tapınağı'na varınca, tapınağın bulunduğu yerde yeniden kurulması için gönülden armağanlar verdiler. **69** Her biri gücü oranında hazineye bu iş için toplam 61 000 darik altın, 5 000 mina gümüş, 100 kâhin mintanı bağışladı. **70** Kâhinler, Levililer, halktan bazı kişiler –ezgiciler, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri– kendi kentlerine yerleştiler. Böylece bütün İsrailliler kentlerinde yaşamaya başladılar.

3 İsrailliler kendi kentlerine yerleştikten sonra, yedinci ay Yeruşalim'de tek vücut halinde toplandılar. **2** Yosadak oğlu Yeşu ve

kâhin olan kardeşleri, Şealtiel oğlu Zerubbabil'le kardeşleri İsrail'in Tanrısı'nın sunağını yeniden kurdular. Amaçları, Tanrı adamı Musa'nın yasası uyarınca, sunağın üzerinde yakmalık sunular sunmaktı. **3** Çevrelerinde yaşayan halklardan korkmalarına karşın, sunağı eski temeli üzerine yeniden kurdular. Üzerinde RAB'be sabah, akşam öngörülen yakmalık sunuları sundular. **4** Sonra yazılanlara uygun biçimde Çardak Bayramı'nı kutladılar. Kural uyarınca, her gün için belirlenen sayıya göre, yakmalık sunuları sundular. **5** Bundan sonra da günlük yakmalık sunuyu, Yeni Ay sunularını, RAB'bin belirlediği bütün kutsal bayramların sunularını ve RAB'be gönülden verilen sunuları sundular. **6** RAB'bin Tapınağı'nın temeli henüz atılmadığı halde, yedinci ayın birinci günü RAB'be yakmalık sunular sunmaya başladılar. **7** İsrailliler taşçılarla marangozlara para ödediler. Ayrıca sedir tomruklarını Lübnan'dan denize indirerek Yafa'ya getirmeleri için Saydalılar'a ve Surlular'a yiyecek, içecek, zeytinyağı sağladılar. Bütün bunlara Pers Kralı Koreş izin vermişti. **8** Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'na vardıktan sonra, ikinci yılın ikinci ayında Şealtiel oğlu Zerubbabil, Yosadak oğlu Yeşu ve bütün öteki kardeşleri, kâhinler, Levililer ve sürgünden Yeruşalim'e dönenlerin tümü işe başladılar. RAB'bin Tapınağı'nın yapımını denetlemek için yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer'i görevlendirdiler. **9** Levililer'den Yeşu, oğulları ve kardeşleri, Yahuda soyundan Kadmiel ile oğulları, Henadat'ın oğullarıyla torunları Tanrı'nın Tapınağı'nın yapımında çalışanları denetleme işini hep birlikte yüklendiler. **10** Yapıcılar RAB'bin Tapınağı'nın temelini atınca, İsrail Kralı Davut'un kuralı uyarınca kâhinler RAB'bi övmek için tören giysilerini giymiş olarak ellerinde borazanlarla, Levili Asafoğulları da zillerle yerlerini aldılar. **11** RAB'be övgüler,

şükranlar sunarak ezgi okudular: “RAB iyidir; İsrail'e sevgisi sonsuzdur.” RAB'bin Tapınağı'nın temeli atıldığı için herkes yüksek sesle RAB'bi övmeye başladı. **12** Eski tapınağı görmüş birçok yaşlı kâhin, Levili ve boy başı tapınağın temelinin atıldığını görünce hıçkıra hıçkıra ağladılar. Birçokları da sevinç çığlıkları attı. **13** Sevinç çığlıkları ağlama sesinden ayırt edilemiyordu. Çünkü halk avaz avaz bağırıyordu. Ses uzak yerlerden bile duyuluyordu.

4 Yahudalılar'la Benyaminliler'in düşmanları, sürgünden dönenlerin İsrail'in Tanrısı RAB için bir tapınak yaptığını duyunca, **2** Zerubbabil'in ve boy başlarının yanına vardılar. “Tapınağı sizinle birlikte kuralım” dediler, “Çünkü biz de, sizin gibi Tanrınız'a tapıyoruz; bizi buraya getiren Asur Kralı Esarhaddon'un döneminden bu yana sizin Tanrınız'a kurban sunuyoruz.” **3** Ne var ki Zerubbabil, Yeşu ve İsrail'in öteki boy başları, “Tanrımız'a bir tapınak kurmak size düşmez” diye karşılık verdiler, “Pers Kralı Koreş'in buyruğu uyarınca, İsrail'in Tanrısı RAB için tapınağı yalnız biz kuracağız.” **4** Bunun üzerine çevre halkı Yahudalılar'ı tapınağın yapımından caydırmak için korkutmaya, cesaretlerini kırmaya girişti. **5** Tasarılarına engel olmak için Pers Kralı Koreş'in döneminden Pers Kralı Darius'un krallığına dek rüşvetle danışmanlar tuttular. **6** Ahaşveroş'un krallığının başlangıcında, Yahudalılar'ın düşmanları Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayanları suçlayan bir belge düzenlediler. **7** Pers Kralı Artahşasta'nın krallığı döneminde, Bişlam, Mitredat, Taveel ve öbür çalışma arkadaşları Artahşasta'ya bir mektup yazdılar. Mektup Aramice yazılıp çevrildi. **8** Vali Rehum ile Yazman Şimşay Kral Artahşasta'ya Yeruşalim'i suçlayan bir mektup yazdılar. Mektup şöyleydi: **9** “Vali Rehum, Yazman

Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları, yargıçlar, yöneticiler, görevliler, Persler, Erekliler, Babilliler, Elam topraklarından gelen Sus halkı, **10** büyük ve onurlu Asurbanipal'ın sürüp Samiriye Kenti'yle Fırat'ın batı yakasındaki bölgeye yerleştirdiği öbür halklarından." **11** İşte Kral Artahşasta'ya gönderilen mektubun örneği: "Kral Artahşasta'ya, "Fırat'ın batı yakasındaki bölgede yaşayan kullarından: **12** "Yönetimindeki öbür bölgelerden çıkıp bize gelen Yahudiler Yeruşalim'e yerleşerek o asi ve kötü kenti yeniden kurmaya başladılar. Bunu bilgine sunuyoruz. Temelini pekiştiriyor, surlarını tamamlıyorlar. **13** Ey kral, bilmelisin ki, bu kent yeniden kurulur, surları tamamlanırsa, Yahudiler yine vergi ödemeyecek; krallığının geliri de azalacak. **14** Biz sarayının ekmeğini yedik. Sana zarar gelmesine izin veremeyiz. Bunun için, haberin olsun diye bu mektubu gönderiyoruz. **15** Atalarının belgeleri araştırılsın. Kayıtlarda bu kentin asi, krallara, valilere zarar veren bir kent olduğunu göreceksin. Bu kent öteden beri başkaldıran bir kenttir. Yerle bir edilmesinin nedeni de budur. **16** Bu yüzden, ey kral, sana bildiriyoruz: Bu kent yeniden kurulur, surları tamamlanırsa, Fırat'ın batı yakasındaki bölgede hiçbir payın kalmayacak." **17** Kral şu yanıtı gönderdi: "Samiriye'de ve Fırat'ın batı yakasındaki öbür yerlerde yaşayan Vali Rehum'a, Yazman Şimşay'a ve öbür çalışma arkadaşlarına selamlar. **18** "Bize gönderdiğiniz mektup çevrilip bana okundu. **19** Buyruğum üzerine araştırma yapıldı. Bu kentin öteden beri krallara başkaldırdığı, isyan ettiği, ayaklandığı saptandı. **20** Yeruşalim'i güçlü krallar yönetti. Fırat'ın batı yakasındaki bütün bölgede egemenlik sürdüler. Oradaki halktan vergi topladılar. **21** Şimdi işi durdurmaları için bu adamlara bir buyruk çıkarın. Öyle ki, ben buyruk vermedikçe kent yeniden kurulmasın. **22** Bu

konuya özen gösterin; krallığıma daha fazla zarar gelmesin.”
23 Kral Artahşasta'nın mektubunun örneği kendilerine okunur
okunmaz, Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları
hemen Yeruşalim'e Yahudiler'in yanına gittiler ve zorla onları
durdurdular. **24** Böylece Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın
yapımı, Pers Kralı Darius'un krallığının ikinci yılına dek askıda
kaldı.

5 O sırada Peygamber Hagay ile İddo oğlu Peygamber Zekeriya,
Yahuda ve Yeruşalim'deki Yahudiler'e İsrail Tanrısı'nın adıyla
peygamberlikte bulundular. **2** Bunun üzerine Şealtiel oğlu
Zerubbabil ile Yosadak oğlu Yeşu Tanrı'nın Yeruşalim'deki
Tapınağı'nı yeniden kurmaya giriştiler. Tanrı'nın peygamberleri
de onlarla birlikteydi ve onlara yardım ediyordu. **3** Fırat'ın
batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve
çalışma arkadaşları onlara gidip, “Bu tapınağı yeniden kurmak ve
yapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?” diye sordular. **4**
Yapıyı kuranların adlarını da sordular. **5** Ama Tanrıları Yahudi ileri
gelenlerini koruyordu. Bu yüzden, Darius'a bir haber gönderilip
ondan yazılı bir yanıt alınıncaya dek Yahudiler durdurulmadı.
6 Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-
Bozenay, çalışma arkadaşları ve oradaki görevlilerin Kral Darius'a
gönderdikleri mektubun örneği aşağıdadır. **7** Gönderdikleri belge
şöyleydi: “Kral Darius'a candan selamlar. **8** Yahuda İli'ne, yüce
Tanrı'nın Tapınağı'na gittiğimizi krala bildiririz. Tapınağı büyük
taşlarla kuruyor, duvarlarına kirişler yerleştiriyorlar. Tapınağın
yapımında canla başla çalışılıyor ve yapım işi başarıyla ilerliyor. **9**
“Halkın ileri gelenlerine, ‘Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını
tamamlamak için size kim yetki verdi?’ diye sorduk. **10** Bilgine
sunmak üzere önderlerinin kim olduklarını sana yazabilmek

için adlarını da sorduk. **11** "İşte bize verdikleri yanıt: "'Biz yerin ve göğün Tanrısı'nın kullarıyız. Uzun yıllar önce İsrail'in büyük bir kralının kurup yapımını tamamladığı tapınağı yeniden kuruyoruz. **12** Ama atalarımız Göklerin Tanrısı'nı öfkelendirdi. Bu yüzden Tanrı onları Babil Kralı Kildani Nebukadnessar'ın eline teslim etti. Nebukadnessar tapınağı yıktı, halkı da Babil'e sürdü. **13** Ama Babil Kralı Koreş, krallığının birinci yılında Tanrı'nın Tapınağı'nın yeniden yapılması için buyruk verdi. **14** Ayrıca Nebukadnessar'ın Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'ndan çıkarıp Babil'deki tapınağa götürdüğü altın ve gümüş kapları da oradan çıkararak vali atadığı Şeşbassar adlı kişiye verdi. **15** Koreş ona, Bu kapları al, gidip Yeruşalim'deki tapınağa yerleştir dedi, Tanrı'nın Tapınağı'nı eski yerinde yeniden kur. **16** Böylece Şeşbassar gelip Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın temelini attı. O günden bu yana yapım işleri sürmekte, ama daha bitmedi.' **17** "Kral uygun görüyorsa, Babil Sarayı'ndaki arşivde bir araştırma yapılsın. Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın yeniden kurulması için Kral Koreş'in bir buyruk verip vermediği saptansın. Sonra kral bu konuya ilişkin kararını bize bildirsin."

6 Kral Darius'un buyruğu uyarınca, Babil'de kayıtların saklandığı odada araştırma yapıldı. **2** Medya İli'ndeki Ahmeta Kalesi'nde bir tomar bulundu. Tomarın içinde şunlar yazılıydı: **3** "Kral Koreş, krallığının birinci yılında, Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'na ilişkin şöyle buyruk verdi: 'Kurban kesmek üzere bu tapınağın yeniden kurulması için temel atılsın. Üç sıra büyük taş, bir sıra kiriş döşensin. Yüksekliği ve genişliği altmışar arşın olsun. Giderler saraydan karşılansın. **5** Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağı'ndan çıkarıp Babil'e getirdiği altın ve gümüş kaplar da geri verilsin. Yeruşalim'deki tapınakta özel yerlerine

götürülsün. Hepsi Tanrı'nın Tapınağı'na konsun.'" **6** "Onun
için siz, Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay, Şetar-
Bozenay, çalışma arkadaşları ve oranın görevlileri, tapınaktan
uzak durun! **7** Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işlerine karışmayın.
Bırakın, Yahudiler'in valisiyle ileri gelenleri Tanrı'nın Tapınağı'nı
eski yerinde yeniden kursunlar. **8** Ayrıca Tanrı'nın Tapınağı'nın
yeniden kurulması için Yahudi ileri gelenlerine neler yapmanız
gerektiğini de size buyuruyorum: Bu adamların bütün giderleri
kralın hazinesinden, Fırat'ın batı yakasındaki bölgeden toplanan
vergilerden ödensin. Öyle ki, yapım işleri aksamasın. **9**
Yeruşalim'deki kâhinlerin bütün gereksinimlerini hiç aksatmadan
her gün vereceksiniz: Göklerin Tanrısı'na sunulacak yakmalık
sunular için genç boğalar, koçlar, kuzular ve buğday, tuz,
şarap, zeytinyağı. **10** Öyle ki, Göklerin Tanrısı'nı hoşnut eden
sunular sunsunlar, ben ve oğullarım sağ kalalım diye dua
etsinler. **11** Bundan başka buyuruyorum ki, bu kararı değiştirenin
evinden bir kiriş çıkarılacak ve o kişi kirişin üzerine asılacak.
Evi de bu suçtan ötürü çöplüğe çevrilecek. **12** Yeruşalim'i
adına konut seçen Tanrı, bu kararı değiştirmeye, oradaki
Tanrı Tapınağı'nı yıkmaya kalkışan her kralı ve ulusu yok
etsin. Ben Darius böyle buyurdum. Buyruğum özenle yerine
getirilsin." **13** Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay,
Şetar-Bozenay ve çalışma arkadaşları Kral Darius'un buyruğunu
özenle yerine getirdiler. **14** Peygamber Hagay ile İddo oğlu
Zekeriya'nın yaptıkları peygamberlik sayesinde Yahudi ileri
gelenleri yapım işlerini başarıyla ilerlettiler. İsrail Tanrısı'nın
buyruğu ve Pers kralları Koreş'in, Darius'un, Artahşasta'nın
buyrukları uyarınca tapınağın yapımını bitirdiler. **15** Tapınak
Kral Darius'un krallığının altıncı yılı, Adar ayının üçüncü günü

tamamlandı. **16** İsrail halkı –kâhinler, Levililer ve sürgünden dönenlerin tümü– Tanrı'nın Tapınağı'nın adanmasını sevinçle kutladılar. **17** Tanrı'nın Tapınağı'nın adanması için yüz boğa, iki yüz koç, dört yüz kuzu kurban ettiler. Oymakların sayısına göre, bütün İsrailliler için günah sunusu olarak on iki teke sundular. **18** Musa'nın Kitabı'ndaki kural uyarınca Tanrı'nın Yeruşalim'deki hizmeti için kâhinlerle Levililer'i bağlı oldukları bölüklere göre görevlere atadılar. **19** Sürgünden dönenler birinci ayın on dördüncü günü Fısıh Bayramı'nı kutladılar. **20** Kâhinlerle Levililer hep birlikte kendilerini arındırdılar; dinsel açıdan hepsi arındı. Levililer sürgünden dönenlerin tümü, kardeşleri olan kâhinler ve kendileri için Fısıh kurbanını kestiler. **21** Sürgünden dönen İsrailliler'le İsrail'in Tanrısı RAB'be yönelmek amacıyla kendilerini çevredeki halkların kötü alışkanlıklarından ayırıp onlara katılanların hepsi kurban etinden yedi. **22** Mayasız Ekmek Bayramı'nı yedi gün sevinçle kutladılar. Çünkü RAB onları sevindirdi ve Asur Kralı'nın onlara iyi davranmasını, İsrail'in Tanrısı Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işlerinde onlara yardım etmesini sağladı.

7 Bu olaylardan sonra, Pers Kralı Artahşasta'nın krallığı döneminde, Başkâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas oğlu Avişua oğlu Bukki oğlu Uzzi oğlu Zerahya oğlu Merayot oğlu Azarya oğlu Amarya oğlu Ahituv oğlu Sadok oğlu Şallum oğlu Hilkiya oğlu Azarya oğlu Seraya oğlu Ezra adında biri Babil'den geldi. Ezra İsrail'in Tanrısı RAB'bin Musa'ya verdiği yasayı iyi bilen bir bilgindi. Tanrısı RAB'bin yardımıyla kral ona her istediğini verdi. **7** Kral Artahşasta'nın krallığının yedinci yılında İsrail halkından, kâhinlerden, Levililer'den, ezgicilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden bazıları Yeruşalim'e

gitti. **8** Ezra, Artahşasta'nın krallığının yedinci yılının beşinci ayında Yeruşalim'e vardı. **9** Birinci ayın birinci günü Babil'den ayrılmıştı. Tanrısı'nın koruyucu eli sayesinde beşinci ayın birinci günü Yeruşalim'e vardı. **10** Ezra kendini RAB'bin Yasası'nı inceleyip uygulamaya ve İsrail'de kuralları, ilkeleri öğretmeye adamıştı. **11** Kral Artahşasta'nın RAB'bin buyruklarını, İsrail için koyduğu kuralları iyi bilen Kâhin ve Bilgin Ezra'ya verdiği mektubun bir örneği şudur: **12** "Kralların Kralı Artahşasta'dan Gökler Tanrısı'nın Yasası'nın bilgini Kâhin Ezra'ya selamlar! **13** "Krallığımda yaşayan İsrail halkından, kâhinlerden ve Levililer'den Yeruşalim'e gitmek isteyen herkesin seninle gidebilmesi için buyruk veriyorum. **14** Elindeki Tanrın'ın Yasası'nın uygulanıp uygulanmadığı konusunda Yahuda ve Yeruşalim'de araştırma yapman için, ben ve yedi danışmanım seni görevlendirdik. **15** Benim ve danışmanlarımın Yeruşalim'de konut kuran İsrail'in Tanrısı'na gönülden verdiğimiz altını, gümüşü birlikte götürmelisin. **16** Babil İli'nden elde edeceğin altının, gümüşün tümünü, halkın ve kâhinlerin Tanrıları'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'na gönülden verdikleri armağanları da alıp götürmelisin. **17** "Bu parayla hemen boğalar, koçlar, kuzular, tahıl sunuları ve dökmelik sunular satın alacak ve hepsini Tanrın'ın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın sunağı üzerinde sunacaksın. **18** Sen ve kardeşlerin artan altını, gümüşü Tanrınız'ın isteği uyarınca dilediğiniz gibi kullanın. **19** Tanrın'ın Tapınağı'nın hizmetinde kullanılmak üzere sana verilen kapların hepsini Yeruşalim'in Tanrısı'na sun. **20** Tanrın'ın Tapınağı için ödemen gereken başka bir şey varsa, giderleri kralın hazinesinden karşılarsın. **21** "Ben, Kral Artahşasta, Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin bütün hazine görevlilerine buyruk veriyorum: Gökler Tanrısı'nın Yasası'nın bilgini Kâhin

Ezra'nın sizden her istediğini özenle yerine getirin. **22** Kendisine gerektiğinde yüz talanta kadar gümüş, yüz kor buğday, yüz bat şarap, yüz bat zeytinyağı ve istediği kadar tuz sağlayın. **23** Göklerin Tanrısı kendi tapınağı için ne buyurursa, özenle yerine getirin. Öyle ki, bana ve oğullarıma öfkelenmesin. **24** Şunu da bilesiniz ki, kâhinlerden, Levililer'den, ezgicilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden, Tanrı'nın Tapınağı'nın öbür hizmetkârlarından vergi almaya yetkiniz yoktur. **25** "Sana gelince, Ezra, sendeki Tanrı bilgeliği uyarınca yargıçlar ata. Bunlar Fırat'ın batı yakasındaki bölgede yaşayan bütün halka, Tanrın'ın yasalarını bilenlerin hepsine adalet sağlasınlar. Yasayı bilmeyenlere de siz öğreteceksiniz. **26** Tanrın'ın Yasası'na ve kralın buyruklarına uymayanlar ya ölümle, ya sürgünle, ya mallarına el konarak, ya da hapsedilerek cezalandırılsın." **27** Atalarımızın Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Kralın yüreğine Yeruşalim'deki tapınağını onurlandırma isteğini koydu. **28** Kralın, danışmanlarının, güçlü komutanlarının bana iyi davranmalarını sağladı. Tanrım RAB'bin eli üzerimde olduğundan yüreklendim. İsrail ileri gelenlerinin bazılarını toplayıp benimle Yeruşalim'e dönmelerini sağladım.

8 Artahşasta'nın krallığı döneminde ben Ezra'yla birlikte Babil'den dönen boy başlarının ve onlarla birlikte kayıtlı olanların listesi: **2** Pinehasoğulları'ndan Gerşom, İtamaroğulları'ndan Daniel, Davutoğulları'ndan Hattuş. **3** Şekanyaoğulları'ndan, Paroşoğulları'ndan Zekeriya ve onunla birlikte bu boydan kaydedilen 150 erkek. **4** Pahat-Moavoğulları'ndan Zerahya oğlu Elyehoenay ve onunla birlikte 200 erkek. **5** Yahaziel oğlu Şekanya'nın oğullarından 300 erkek. **6** Adinoğulları'ndan Yonatan oğlu Ebet ve onunla birlikte 50 erkek. **7** Elamoğulları'ndan Atalya

oğlu Yeşaya ve onunla birlikte 70 erkek. **8** Şefatyaoğulları'ndan Mikael oğlu Zevadya ve onunla birlikte 80 erkek. **9** Yoavoğulları'ndan Yehiel oğlu Ovadya ve onunla birlikte 218 erkek. **10** Yosifya oğlu Şelomit'in oğullarından 160 erkek. **11** Bevayoğulları'ndan Bevay oğlu Zekeriya ve onunla birlikte 28 erkek. **12** Azgatoğulları'ndan Hakkatan oğlu Yohanan ve onunla birlikte 110 erkek. **13** Adonikam'ın küçük oğullarından adları Elifelet, Yeiel, Şemaya olanlar ve onlarla birlikte 60 erkek. **14** Bigvayoğulları'ndan Utay, Zakkur ve onlarla birlikte 70 erkek. **15** Onları Ahava Kenti'ne doğru uzanan kanalın yanına topladım. Orada üç gün konakladık. Halkın ve kâhinlerin arasında yoklama yaptığımda orada Levililer'den kimse olmadığını gördüm. **16** Bunun üzerine Eliezer, Ariel, Şemaya, Elnatan, Yariv, Elnatan, Natan, Zekeriya, Meşullam adındaki önderleri, Öğretmen Yoyariv'i ve Elnatan'ı çağırttım. **17** Sonra onları Kasifya'da bulunan Önder İddo'ya gönderdim. İddo'ya ve tapınak görevlisi olan kardeşlerine neler söylemeleri gerektiğini bildirdim. Öyle ki, bize Tanrımız'ın Tapınağı'nda görev yapacak adamlar göndersinler. **18** Tanrımız'ın iyiliği sayesinde İsrail oğlu Levi oğlu Mahlioğulları'ndan Şerevya adında bilge bir kişiyi bize gönderdiler. Kendisiyle birlikte oğulları ve kardeşleri toplam on sekiz kişi geldi. **19** Haşavya'yı, Merarioğulları'ndan Yeşaya'yı ve kardeşleriyle oğullarını, toplam yirmi kişiyi de gönderdiler. **20** Ayrıca Levililer'e yardım etmek üzere Davut'la görevlilerinin atadığı tapınak görevlilerinden iki yüz yirmi kişi gönderdiler. Hepsinin adı listeye yazılmıştı. **21** Tanrımız'ın önünde alçakgönüllü davranmak, O'ndan kendimiz, çocuklarımız, mallarımız için güvenli bir yolculuk dilemek üzere orada, Ahava Kanalı yanında oruç ilan ettim. **22** Yolculuğumuz sırasında herhangi bir düşmandan bizi korumaları için, kraldan

asker ve atlı istemeye utanıyordum. Çünkü krala, “Tanrımız kendisine yönelenlerin hepsine iyilik eder, ama kızgın öfkesi kendisini bırakanların üzerindedir” demiştik. **23** Oruç tuttuk ve bu konuda Tanrımız'a yakardık. O da yakarışımızı yanıtladı. **24** Şerevya, Haşavya ve kardeşlerinden on kişiyle birlikte on iki önde gelen kâhin seçtim. **25** Kralın, danışmanlarının, komutanlarının ve orada bulunan İsrailliler'in Tanrımız'ın Tapınağı'na bağışladığı altını, gümüşü, kapları tartıp onlara verdim. **26** Tartıp verdiklerim şunlardır: 650 talant gümüş, 100 talant gümüş kap, 100 talant altın, **27** bin dariklik yirmi altın tas ve altın kadar değerli, kaliteli, parlak tunçtan iki kap. **28** Onlara, “Siz RAB için kutsalsınız, bu kaplar da öyle” dedim, “Altın ve gümüş, atalarınızın Tanrısı RAB'be gönülden sunulan sunudur. **29** RAB'bin Yeruşalim'deki Tapınağı'nın odalarında, önde gelen kâhinlerin, Levililer'in, İsrail'in boy başlarının önünde tartıncaya dek bunları iyi koruyun.” **30** Böylece kâhinlerle Levililer Yeruşalim'e, Tanrımız'ın Tapınağı'na götürülmek için tartılan altını, gümüşü, kapları aldılar. **31** Birinci ayın on ikinci günü Yeruşalim'e gitmek üzere Ahava Kanalı'ndan ayrıldık. Tanrımız'ın eli üzerimizdeydi; yol boyunca düşmandan, pusuya yatanların saldırısından bizi korudu. **32** Sonunda Yeruşalim'e vardık. Orada üç gün kaldık. **33** Dördüncü gün, Tanrımız'ın Tapınağı'na gidip altını, gümüşü, kapları tarttık ve Uriya oğlu Kâhin Meremot'a verdik. Pinehas oğlu Elazar, Levili Yeşu oğlu Yozavat ve Binnuy oğlu Noadya da onunla birlikteydi. **34** Her şey sayıldı, tartıldı; tartılanların tümü anında kayda geçirildi. **35** Sürgünden dönenler İsrail'in Tanrısı'na yakmalık sunular sundular: Bütün İsrail için on iki boğa, doksan altı koç, yetmiş yedi kuzu ve günah sunusu olarak on iki teke. Bütün bunlar RAB'be yakmalık sunu olarak sunuldu. **36** Ayrıca kralın

buyruklarını içeren belgeyi kralın satraplarına ve Fırat'ın batı yakasındaki valilere verdiler. Bunlar İsrail halkına ve Tanrı'nın Tapınağı'na yardım etmişlerdi.

9 Bütün bunlardan sonra, önderler yanıma gelerek şöyle dediler: "İsrail halkı, kâhinlerle Levililer dahil, çevredeki halkların – Kenanlılar'ın, Hititler'in, Perizliler'in, Yevuslular'ın, Ammonlular'ın, Moavlılar'ın, Mısırlılar'ın, Amorlular'ın– iğrenç alışkanlıklarından kendilerini ayrı tutmadı. **2** Kendilerine ve oğullarına bu halklardan kız aldılar. Böylece kutsal soy çevredeki halklarla karıştı. Önderlerle görevliler bu hainlikte öncülük etti." **3** Bunu duyunca giysimi ve cüppemi yırttım, saçımı sakalımı yoldum, dehşet içinde oturakaldım. **4** Sürgünden dönenlerin bu hainliğinden ötürü İsrail'in Tanrısı'nın sözlerinden titreyenlerin hepsi çevremde toplandı. Bense akşam sunusu sunulana dek dehşet içinde kaldım. **5** Akşam sunusu saati gelince üzüntümü bir yana bırakıp kalktım. Giysimle cüppem hâlâ yırtıktı. Diz çöküp ellerimi Tanrım RAB'be açtım. **6** Şöyle dua ettim: "Ey Tanrım, yüzümü sana çevirmeye utanıyorum, sıkılıyorum. Ey Tanrım, günahlarımız başımızdan aşkın. Suçlarımız göklere ulaştı. **7** Atalarımızın günlerinden bugüne dek suçlarımız içinde boğulduk. Günahlarımız yüzünden biz de, krallarımızla kâhinlerimiz de yabancı kralların eline teslim edildik. Kılıçtan geçirildik, sürgüne gönderildik. Yağmalandık. Bugün de olduğu gibi aşağılandık. **8** "Şimdiyse Tanrımız RAB bir an için bize acıdı. Sürgünden kurtulan bir azınlık bıraktı bize. Kutsal yerinde bize sarsılmaz bir destek verdi. Gözlerimizi aydınlattı. Köleliğimizde bize yenilenme fırsatı sağladı. **9** Köle olduğumuz halde Tanrımız bizi köle bırakmadı. Pers krallarının bize iyi davranmalarını sağladı: Tanrımız'ın Tapınağı'nı yeniden kurmak, yıkık yerleri onarmak için bize yenilenme fırsatı verdi.

Yeruşalim'de ve Yahuda'da bize bir korunma duvarı verdi. **10** “Ey Tanrımız, bundan başka ne diyebiliriz? Kulların peygamberler aracılığıyla verdiğin buyruklara uymadık. Şöyle demiştin: ‘Mülk edinmek için gitmekte olduğunuz ülke, orada yaşayan halkların iğrençlikleriyle kirlenmiştir. İğrençlikleri yüzünden ülke baştan başa murdarlıklarla doldu. **12** Bunun için kızlarınızı onların oğullarına vermeyin. Onların kızlarını da oğullarınıza almayın. Hiçbir zaman onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın. Öyle ki, güç bulasınız, ülkenin iyi ürünlerini yiyesiniz ve ülkeyi sonsuza dek oğullarınıza miras bırakasınız.’ **13** “Başımıza gelenlere yaptığımız kötülükler ve büyük suçumuz neden oldu. Sen, ey Tanrımız, bizi hak ettiğimizden daha az cezalandırdın ve bize sürgünden kurtulan böyle bir azınlık bıraktın. **14** “Yine buyruklarına karşı gelecek miyiz? Bu iğrençlikleri yapan halklarla evlilik bağıyla karışacak mıyız? Bunu yaparsak, tek kişi sağ kalmadan yok edinceye dek bize öfkelenmeyecek misin? **15** Ey İsrail'in Tanrısı RAB, sen adilsin! Bugün sürgünden kurtulan bir azınlık olarak bırakıldık. Senin önünde durmaya hakkımız olmadığı halde, suçlarımızın içinde önünde duruyoruz.”

10 Ağlayarak kendini Tanrı'nın Tapınağı'nın önünde yere atan Ezra dua edip günahlarını açıkladı. Bu arada erkek, kadın, çocuk, İsrailliler'den çok büyük bir topluluk Ezra'nın çevresine toplandı. Onlar da hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. **2** Elamoğulları'ndan Yehiel oğlu Şekanya, Ezra'ya şöyle dedi: “Çevremizdeki halklardan yabancı karılar aldığımız için Tanrımız'a ihanet ettik. Buna karşın İsrail için hâlâ umut var. **3** Senin ve Tanrımız'ın buyrukları karşısında titreyenlerin öğütleri uyarınca, bütün yabancı kadınları ve çocuklarını uzaklaştırmak için Tanrımız'la şimdi bir antlaşma yapalım. Bu antlaşma yasaya uygun olsun. **4** Haydi kalk!

Sorumluluk senin üzerinde. Biz seni destekleyeceğiz. Güçlü ol
ve gerekeni yap!” **5** Bunun üzerine yerden kalkan Ezra önde
gelen Levili kâhinlere ve öbür İsrailliler'e söyleneni yapmaları için
ant içirdi. Hepsi ant içti. **6** Sonra Ezra Tanrı'nın Tapınağı'nın
önünden ayrılıp Elyaşiv oğlu Yehohanan'ın odasına gitti. Orada
gecelerken ne yemek yedi, ne su içti. Sürgünden dönenler
Tanrı'ya bağlı kalmadığı için yas tutuyordu. **7** Sürgünden
dönenlerin hepsinin Yeruşalim'de toplanması için Yahuda ve
Yeruşalim'de bir duyuru yapıldı: **8** Halkın önderlerinin ve
ileri gelenlerinin kararı uyarınca, üç gün içinde gelmeyenin
bütün malına el konulacak, kendisi de sürgünden dönenler
topluluğundan atılacaktı. **9** Bütün Yahudalı ve Benyaminli
erkekler üç gün içinde Yeruşalim'de toplandılar. Dokuzuncu ayın
yirminci günü hepsi Tanrı'nın Tapınağı'nın önündeki alandaydı.
Hem durumun öneminden, hem de yağmurdan ötürü herkes
titriyordu. **10** Kâhin Ezra kalkıp, “Siz Tanrı'ya ihanet ettiniz” dedi,
“Yabancı kadınlarla evlendiniz. İsrail'in suçuna suç kattınız. **11**
Şimdi atalarınızın Tanrısı RAB'be suçunuzu açıklayın. O'nun
istediğini yapın. Çevredeki halklardan ve yabancı karılardan
ayrılın.” **12** Topluluk yüksek sesle şöyle karşılık verdi: “Bütün
söylediklerini yapacağız. **13** Yalnız kalabalık çok, üstelik hava da
yağmurlu. Dışarda duracak gücümüz kalmadı. Hem bu bir iki
günde çözülecek iş değil. Çünkü bu konuda çok günah işledik.
14 Bütün topluluk adına önderlerimiz bu konuyla ilgilensin. Sonra
kentlerimizde yabancı kadınla evli olan herkes saptanan bir
zamanda kentin ileri gelenleri ve yargıçlarıyla birlikte gelsin.
Yeter ki, Tanrımız'ın bu konudaki kızgın öfkesi üzerimizden
kalksın.” **15** Ancak, Asahel oğlu Yonatan, Tikva oğlu Yahzeya
ve onları destekleyen Meşullam ile Levili Şabbetay buna karşı

çıktılar. **16** Sürgünden dönenler bu öneriye göre davrandılar. Kâhin Ezra adlarını belirterek her boydan boy başlarını seçti. Onuncu ayın birinci günü oturup konuyu incelemeye başladılar. **17** Birinci ayın birinci günü yabancı kadınlarla evlenen bütün erkeklerin durumunu incelemeyi bitirdiler. **18** Kâhinlerin soyundan gelip yabancı kadınlarla evlenenler şunlardı: Yosadak oğlu Yeşu'nun oğullarından ve kardeşlerinin soyundan Maaseya, Eliezer, Yariv, Gedalya. **19** Bunlar karılarını kovacaklarına söz verdiler. İşledikleri suç için suç sunusu olarak sürüden bir koç sundular. **20** İmmeroğulları'ndan: Hanani, Zevadya. **21** Harimoğulları'ndan: Maaseya, Eliya, Şemaya, Yehiel, Uzziya. **22** Paşhuroğulları'ndan: Elyoenay, Maaseya, İsmail, Netanel, Yozavat, Elasa. **23** Levililer'den: Yozavat, Şimi, Kelaya –Kelita– Petahya, Yahuda, Eliezer. **24** Ezgicilerden: Elyaşiv. Tapınak kapı nöbetçilerinden: Şallum, Telem, Uri. **25** Öbür İsrailliler'den: Paroşoğulları'ndan: Ramya, Yizziya, Malkiya, Miyamin, Elazar, Malkiya, Benaya. **26** Elamoğulları'ndan: Mattanya, Zekeriya, Yehiel, Avdi, Yeremot, Eliya. **27** Zattuoğulları'ndan: Elyoenay, Elyaşiv, Mattanya, Yeremot, Zavat, Aziza. **28** Bevayoğulları'ndan: Yehohanan, Hananya, Zabbay, Atlay. **29** Banioğulları'ndan: Meşullam, Malluk, Adaya, Yaşuv, Şeal, Yeremot. **30** Pahat-Moavoğulları'ndan: Adna, Kelal, Benaya, Maaseya, Mattanya, Besalel, Binnuy, Manaşşe. **31** Harimoğulları'ndan: Eliezer, Yişşiya, Malkiya, Şemaya, Şimon, **32** Benyamin, Malluk, Şemarya. **33** Haşumoğulları'ndan: Mattenay, Mattatta, Zavat, Elifelet, Yeremay, Manaşşe, Şimi. **34** Banioğulları'ndan: Maaday, Amram, Uel, **35** Benaya, Bedeya, Keluhu, **36** Vanya, Meremot, Elyaşiv, **37** Mattanya, Mattenay, Yaasay, **38** Bani, Binnuy, Şimi, **39** Şelemya, Natan, Adaya, **40** Maknadvay, Şaşay, Şaray, **41** Azarel, Şelemya,

Şemarya, **42** Şallum, Amarya, Yusuf. **43** Nevooğulları'ndan:
Yeiel, Mattitya, Zavat, Zevina, Yadday, Yoel, Benaya. **44** Bunların
hepsi yabancı kadınlarla evlenmişti. Bazılarının bu kadınlardan
çocukları da vardı.

Nehemya

1 Hakalya oğlu Nehemya'nın anlattıkları: Pers Kralı Artahşasta'nın krallığının yirminci yılı, Kislev ayında Sus Kalesi'ndeydim. **2** Kardeşlerimden Hanani ve bazı Yahudalılar yanıma geldi. Onlara sürgünden kurtulup sağ kalan Yahudiler'i ve Yeruşalim'in durumunu sordum. **3** “Sürgünden kurtulup Yahuda İli'ne dönenler büyük sıkıntı ve utanç içinde” diye karşılık verdiler, “Üstelik Yeruşalim surları yıkılmış, kapıları yakılmış.” **4** Bunları duyunca oturup ağladım, günlerce yas tuttum. Oruç tutup Göklerin Tanrısı'na dua ettim: **5** “Ey Göklerin Tanrısı RAB! Yüce ve görkemli Tanrı! Seni sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın. **6** Ya RAB, halimi gör, gece gündüz kulların İsrail halkı için ettiğim duaya kulak ver. İtiraf ediyorum, İsrail halkı günah işledi, ben ve atalarım günah işledik. **7** Sana çok kötülük yaptık. Kulun Musa'ya verdiğin buyruklara, kurallara, ilkelere uymadık. **8** “Kulun Musa'ya söylediklerini anımsa. Dedin ki, ‘Eğer bana ihanet ederseniz, sizi ulusların arasına dağıtacağım. **9** Ama bana döner, buyruklarımı özenle yerine getirirseniz, dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsanız bile sizleri toplayıp seçtiğim yere, bulunacağım yere getireceğim.’ **10** “Onlar senin kulların, kendi halkındır. Yüce kudretin ve güçlü elinle onları kurtardın. **11** Ya Rab, bu kulunun, adını yüceltmekten sevinç duyan öbür kullarının dualarına kulak ver. Beni bugün başarılı kıl ve kralın önerimi kabul etmesini sağla.” O günlerde kralın sakisiydim.

2 Kral Artahşasta'nın krallığının yirminci yılı, Nisan ayıydı. Krala getirilen şarabı alıp kendisine sundum. O güne kadar beni hiç üzgün görmemişti. **2** Bu yüzden, “Neden böyle üzgün görünüyorsun?” diye sordu, “Hasta olmadığına göre, bir derdin

olmalı.” Çok korktum. **3** Krala, “Tanrı sana uzun ömürler versin” dedim, “Atalarımın gömüldüğü kent yıkıldı, kapıları yakıldı. Nasıl üzülmem?” **4** Kral, “Dileğin ne?” diye sordu. Göklerin Tanrısı'na dua edip krala şöyle dedim: “Eğer uygun görüyorsan, benden hoşnut kaldınsa, lütfen beni Yahuda'ya, atalarımın gömüldüğü kente gönder; kenti onarayım.” **6** Kral kraliçeyle birlikte oturuyordu. “Yolculuğun ne kadar sürer?” diye sordu, “Ne zaman dönersin?” Böylece kral dileğimi uygun buldu ve beni göndermeyi kabul etti. Ona ne zaman döneceğimi söyledim. **7** Sonra şöyle dedim: “Uygun görüyorsan, Yahuda'ya varmamı sağlamaları için, Fırat'ın batı yakasındaki valilere birer mektup yazılsın. **8** Bir de kralın orman sorumlusu Asaf'a bir mektup götürmek istiyorum. Tapınağın yanındaki kalenin kapıları, kent surları ve oturacağım evin yapımı için bana kereste versin.” Tanrım bana destek olduğu için kral dileklerimi yerine getirdi. **9** Fırat'ın batı yakasındaki valilere gidip kralın mektuplarını verdim. Kral benimle birlikte komutanlar ve atlılar göndermişti. **10** Horonlu Sanballat ile Ammonlu görevlilerden Toviya, İsrail halkının iyiliği için birinin çalışmaya geldiğini duyunca çok sıkıldılar. **11** Yeruşalim'e gittim. Orada üç gün kaldıktan sonra, **12** gece kalkıp birkaç adamla birlikte işe koyuldum. Yeruşalim için yapacaklarıma ilişkin Tanrı'dan aldığım esini kimseye açıklamadım. Bindiğim hayvandan başka hayvan götürmemiştim. **13** Hâlâ karanlıktı. Dere Kapısı'ndan Ejder Pınarı'na, oradan Gübre Kapısı'na gittim. Yeruşalim'in yıkılan surlarını, yanıp kül olan kapılarını gözden geçirdim. **14** Sonra Pınar Kapısı'na, Kral Havuzu'na doğru gittim. Ne var ki, yol bindiğim hayvanın geçmesine uygun değildi. **15** Gece karanlığında dere boyunca ilerledim, surları gözden geçirip geri geldim. Sonunda Dere Kapısı'ndan girip yerime

döndüm. **16** Yetkililer nereye gittiğimi, ne yaptığımı bilmiyorlardı. Çünkü Yahudiler'e, kâhinlere, soylulara, yetkililere ve öteki görevlilere henüz hiçbir şey söylememiştim. **17** Sonra onlara, “İçine düştüğümüz yıkımı görüyorsunuz” dedim, “Yeruşalim yıkılmış, kapıları ateşe verilmiş. Gelin, Yeruşalim surlarını onaralım, utancımıza son verelim.” **18** Onlara Tanrı'nın bana nasıl destek olduğunu ve kralın söylediklerini anlattım. Onlar da, “Haydi, onarmaya başlayalım” dediler. Var güçleriyle bu hayırlı işe başladılar. **19** Ama Horonlu Sanballat, Ammonlu görevlilerden Toviya, Arap Geşem yapacaklarımızı duyunca, bizi küçümseyip alay ettiler. “Ne yapıyorsunuz? Krala baş mı kaldırıyorsunuz?” dediler. **20** Onları şöyle yanıtladım: “Göklerin Tanrısı bizi başarılı kılacaktır. Biz O'nun kulları olarak onarımı başlatacağız. Ama sizin Yeruşalim üzerinde ne hakkınız, ne de payınız olacak, adınız bile anılmayacak.”

3 Başkâhin Elyaşiv ile öbür kâhinler işe koyulup Koyun Kapısı'nı onardılar, kapı kanatlarını kutsayıp yerine taktılar. Hammea Kulesi'ne ve Hananel Kulesi'ne kadar surları kutsadılar. **2** Bitişik bölümü Erihalılar, onun yanındakini de İmri oğlu Zakkur onardı. **3** Balık Kapısı'nı Senaalılar onardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar. **4** Bitişik bölümü Hakkos oğlu Uriya oğlu Meremot onardı. Onun yanındakini Meşezavel oğlu Berekya oğlu Meşullam onardı. Onun yanındakini Baana oğlu Sadok onardı. **5** Onun yanındakini Tekoalılar onardı; ama soylular efendilerinin buyurduğu işlere el atmadılar. **6** Eski Kapı'yı Paseah oğlu Yoyada ile Besodya oğlu Meşullam onardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar. **7** Bitişik bölümü Givonlu Melatya, Meronotlu Yadon ve Fırat'ın batı yakasındaki

bölge valisinin yönetiminde yaşayan Givonlular'la Mispalılar onardı. **8** Onların yanındakini kuyumculardan biri olan Harhaya oğlu Uzziel onardı. Onun yanındakini baharatçı Hananya onardı. Yeruşalim surlarını Geniş Duvar'a kadar onardılar. **9** Onların yanındaki bölümü Yeruşalim'in yarısını yöneten Hur oğlu Refaya onardı. **10** Bunun yanındaki bölüm Harumaf oğlu Yedaya'nın evinin karşısına düşüyordu. O bölümü Yedaya onardı. Onun yanındakini Haşavneya oğlu Hattuş onardı. **11** Harim oğlu Malkiya ile Pahat-Moav oğlu Haşşuv başka bir bölümü ve Fırınlar Kulesi'ni onardılar. **12** Onların yanındaki bölümü Yeruşalim'in öbür yarısını yöneten Halloheş oğlu Şallum kızlarıyla birlikte onardı. **13** Dere Kapısı'nı Hanun ve Zanoah'ta yaşayanlar onardı. Kapı kanatlarını yerlerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar. Ayrıca Gübre Kapısı'na kadar uzanan surlarda bin arşınlık yer onardılar. **14** Gübre Kapısı'nı Beythakkerem bölgesini yöneten Rekav oğlu Malkiya onardı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar. **15** Pınar Kapısı'nı Mispa bölgesini yöneten Kol-Hoze oğlu Şallun onardı. Üzerini bir saçakla kapadı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktı. Kral Bahçesi'nin yanındaki Şelah Havuzu'nun duvarını Davut Kenti'nden inen merdivenlere kadar onardı. **16** Oradan ötesini Beytsur bölgesinin yarısını yöneten Azbuk oğlu Nehemya, Davut'un aile mezarlığından yapay havuza ve Yiğitler Evi'ne kadar onardı. **17** Surların sonraki bölümünü aşağıdaki Levililer onardı: Bani oğlu Rehum bir sonraki bölümü onardı. Bitişiğini Keila bölgesinin yarısını yöneten Haşavya kendi bölgesi adına onardı. **18** Ondan sonraki bölümü, Keila bölgesinin öbür yarısını yöneten Henadat oğlu Bavvay yönetiminde kardeşleri onardılar. **19** Onun bitişiğini –silah deposuna, surun döndüğü yere kadar

çıkan yolun karşısını– Mispa'yı yöneten Yeşu oğlu Ezer onardı.
20 Ondan sonraki, surun döndüğü yerden Başkâhin Elyaşiv'in
evinin kapısına kadar uzanan bölümü büyük çaba harcayarak
Zakkay oğlu Baruk onardı. **21** Ondan sonrasını, Elyaşiv'in evinin
kapısından evin sonuna kadar uzanan bölümü Hakkos oğlu Uriya
oğlu Merемot onardı. **22** Surların sonraki bölümünü çevrede
yaşayan kâhinler onardı. **23** Evlerinin karşısına düşen bölümü
Benyamin ile Haşşuv onardılar. Onlardan sonra, evinin bitişiği
olan bölümü Ananya oğlu Maaseya oğlu Azarya onardı. **24**
Ondan sonraki, Azarya'nın evinden surun döndüğü köşeye
kadar uzanan bölümü Henadat oğlu Binnuy onardı. **25** Uzay
oğlu Palal surun döndüğü köşeden sonraki bölümü ve yukarı
saray muhafız avlusunun yanındaki gözetleme kulesini onardı.
Ondan sonraki bölümü Paroş oğlu Pedaya onardı; **26** Pedaya
ile Ofel Tepesi'nde yaşayan tapınak görevlileri doğuya doğru
Su Kapısı'nın önüne ve gözetleme kulesine kadarki bölümü
onardılar. **27** Ondan sonraki, büyük gözetleme kulesinden
Ofel surlarına kadar uzanan bölümü Tekoalılar onardı. **28**
At Kapısı'nın yukarısını kâhinler onardı. Her biri kendi evinin
karşısını yaptı. **29** Onlardan sonra, evinin karşısına düşen bölümü
İmmer oğlu Sadok onardı. Ondan sonrasını Doğu Kapısı'nın
nöbetçisi Şekanya oğlu Şemaya onardı. **30** Ondan sonraki
bölümü Şelemya oğlu Hananya ile Salaf'ın altıncı oğlu Hanun
onardı. Ondan sonra, odasının karşısına düşen bölümü Berekya
oğlu Meşullam onardı. **31** Ondan sonraki bölümü, tapınak
görevlileriyle tüccarların kaldığı eve, oradan Mifkat Kapısı'na,
surun yukarı köşesindeki odaya kadar, kuyumculardan biri olan
Malkiya onardı. **32** Surun köşesindeki odayla Koyun Kapısı
arasındaki bölümü kuyumcularla tüccarlar onardılar.

4 Sanballat surları onardığımızı duyunca öfkeden deliye döndü.
Bizimle alay etmeye başladı. **2** Dostlarının ve Samiriye ordusunun
önünde, “Bu zavallı Yahudiler ne yaptıklarını sanıyorlar?” dedi,
“Onlara izin verirler mi? Kurban mı kesecekler? Bir günde
mi bitirecekler? Küle dönmüş molozların arasından taşları mı
canlandıracaklar?” **3** Yanında duran Ammonlu Toviya, “Yaptıkları
şu taş duvara bak!” dedi, “Üzerine bir tilki çıksa yıkılır.” **4**
O zaman şöyle dua ettim: “Ey Tanrımız, bize kulak ver! Hor
görüyorlar bizi. Onların aşağılamalarını kendi başlarına döndür.
Sürüldükleri ülkede yağmaya uğrasınlar. **5** Suçlarını bağışlama,
günahlarını unutma. Çünkü biz çalışanları aşağıladılar.” **6**
Surun onarımına devam ettik; yarı yüksekliğe kadar suru
tamamladık. Çünkü herkes canla başla çalışıyordu. **7** Sanballat,
Toviya, Araplar, Ammonlular ve Aşdotlular Yeruşalim surlarındaki
onarımın ilerlediğini, gediklerin kapanmaya başladığını duyunca
çok öfkelendiler. **8** Hepsi bir araya gelerek Yeruşalim'e karşı
savaşmak ve kentte karışıklık çıkarmak için düzen kurdular. **9**
Ama biz Tanrımız'a dua ettik ve gece gündüz onları gözetlesinler
diye nöbetçiler diktik. **10** O sırada Yahudalılar, “Yük taşıyanların
gücü tükendi” dediler, “O kadar moloz var ki, artık surların
onarımını sürdüremiyoruz.” **11** Düşmanlarımız ise, “Onlar
anlamadan, bizi görmeden aralarına girip hepsini öldürerek bu işe
son verelim” diye düşünüyorlardı. **12** Çevrede yaşayan Yahudiler
gelip on kez bizi uyardılar. “Yanımıza gelin, yoksa size her yönden
saldıracaklar” dediler. **13** Bu yüzden, surların en alçak yerlerinin
arkasına, tamamlanmamış yerlere, çeşitli boylardan kılıçlı,
mızraklı, yaylı adamlar yerleştirdim. **14** Durumu görünce ayağa
kalktım; soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, “Onlardan
korkmayın!” dedim, “Yüce ve görkemli Rab'bi anımsayın.

Kardeşleriniz, oğullarınız, kızlarınız, karılarınız, evleriniz için savaşın.” **15** Kurdukları düzeni anladığımız düşmanlarımızın kulağına gitti. Tanrı düzenlerini boşa çıkarmıştı. O zaman hepimiz surlara, işimizin başına döndük. **16** O günden sonra adamlarımın yarısı çalışırken öbür yarısı mızraklı, kalkanlı, yaylı ve zırhlı olarak nöbet tuttu. Önderler Yahudalılar'ın arkasında yer almıştı. **17** Duvarcılar, yükleri taşıyanlar, yükleyenler bir eliyle çalışıyor, bir eliyle silah tutuyordu. **18** Yapıcılar kılıç kuşanmış, öyle çalışıyorlardı. Boru çalansa benim yanımdaydı. **19** Soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, “İş çok büyük ve dağınık” dedim, “Surların üzerinde her birimiz ayrı yerde, birbirimizden uzaktayız. **20** Nereden boru sesini işitirseniz, orada bize katılın. Tanrımız bizim için savaşacak.” **21** İşte böyle çalışıyorduk. Yarımız gün doğumundan yıldızlar görünene kadar mızraklarla nöbet tutuyordu. **22** O sırada halka, “Herkes geceyi yardımcısıyla birlikte Yeruşalim'de geçirsin” dedim, “Gece bizim için nöbet tutsunlar, gündüz de çalışsınlar.” **23** Ne ben, ne kardeşlerim, ne adamlarım, ne de yanımdaki nöbetçiler, giysilerimizi çıkarmadık. Herkes suya bile silahıyla gitti.

5 Bir süre sonra kadınlı erkekli halk Yahudi kardeşlerinden şiddetle yakınmaya başladı. **2** Bazıları, “Biz kalabalığız” diyordu, “Oğullarımız, kızlarımız çok. Yaşamak için buğdaya ihtiyacımız var.” **3** Bazıları da, “Kıtlıkta buğday almak için tarlalarımızı, bağlarımızı, evlerimizi ipotek ediyoruz” diyordu. **4** Bazıları ise, “Krala vergi ödemek için tarlalarımızı, bağlarımızı karşılık gösterip borç para aldık” diyordu, **5** “Yahudi kardeşlerimizle aynı kanı taşımıyor muyuz? Bizim çocuklarımızın onlarınkinden ne farkı var? Oğullarımızı kızlarımızı köle olarak satmak zorunda kaldık. Kızlarımızdan bazıları cariye olarak satıldı bile.

Çaresiz kaldık. Çünkü tarlalarımız, bağlarımız başkalarının elinde.” **6** Onların bu dertlerini, yakınmalarını duyunca çok öfkelendim. **7** Düşününce soylularla yetkilileri suçlu buldum. Onlara, “Kardeşlerinizden faiz alıyorsunuz!” dedim. Onlara karşı herkesi bir araya topladım. Sonra şöyle dedim: **8** “Biz yabancılara satılan Yahudi kardeşlerimizi elimizden geldiğince geri almaya çalışırken siz kardeşlerinizi satıyorsunuz. Yine bize satılsınlar diye mi?” Sustular, söyleyecek söz bulamadılar. **9** Sonra, “Yaptığınız doğru değil” dedim, “Düşmanlarımız olan öteki ulusların aşağılamalarından kaçınmak için Tanrı korkusuyla yaşamanız gerekmez mi? **10** Kardeşlerim, adamlarım ve ben ödünç olarak halka para ve buğday veriyoruz. Lütfen faiz almaktan vazgeçelim! **11** Tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini, evlerini onlara hemen geri verin. Bir de faiz olarak aldığınız gümüşün, buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının yüzde birini verin.” **12** “Veririz” dediler, “Artık onlardan hiçbir şey istemeyeceğiz. Ne diyorsan öyle yapacağız.” Kâhinleri çağırdım ve yetkililere kâhinlerin önünde verdikleri sözü tutacaklarına ilişkin ant içirdim. **13** Sonra eteğimi silktim ve dedim ki, “Kim verdiği sözü tutmazsa, Tanrı da onu böyle silksin; malını mülkünü elinden alsın; tamtakır bıraksın.” Herkes buna, “Amin” dedi ve RAB'be övgüler sundu. Ve sözlerini tuttular. **14** Yahuda'da valilik yaptığım on iki yıl boyunca, ilk atandığım günden son güne kadar, Artahşasta'nın krallığının yirminci yılından otuz ikinci yılına dek, ne ben, ne kardeşlerim valiliğe ayrılan yiyecek bütçesine dokunmadık. **15** Benden önce görev yapan valiler halka yük oldular. Onlardan kırk şekel gümüşün yanısıra yiyecek ve şarap da aldılar. Uşakları bile halkı ezdi. Ama ben Tanrı'dan korktuğum için böyle davranmadım. **16** Surların onarımını sürdürdüm. Adamlarımın hepsi işin başında

durdu. Bir tarla bile satın almadık. **17** Çevremizdeki uluslardan bize gelenlerin dışında Yahudiler'den ve yetkililerden yüz elli kişi soframa otururdu. **18** Benim için her gün bir boğa, altı seçme koyun, tavuklar kesilir, on günde bir de her türden bolca şarap hazırlanırdı. Bütün bunlara karşın valiliğin yiyecek bütçesine dokunmadım. Çünkü halk ağır yük altındaydı. **19** Ey Tanrım, bu halk uğruna yaptıklarım için beni iyilikle an.

6 Surları onardığım, gediklerini kapadığım haberi Sanballat'a, Toviya'ya, Arap Geşem'e ve öbür düşmanlarımıza ulaştı. O sırada kapı kanatlarını henüz takmamıştım. **2** Sanballat ile Geşem bana haber göndererek, “Gel, Ono Ovası'ndaki köylerden birinde buluşalım” dediler. Bana kötülük yapmayı düşünüyorlardı. **3** Onlara haberciler göndererek, “Büyük bir iş yapıyorum, gelemem” dedim, “Yanınıza gelirsem işi bırakmış olurum; niçin iş dursun?” **4** Bana dört kez bu haberi gönderdiler, ben de hep aynı yanıtı verdim. **5** Sanballat beşinci kez aynı öneriyle habercisini gönderdi. Habercinin elinde açık bir mektup vardı. **6** İçinde şunlar yazılıydı: “Çevredeki uluslar arasında Geşem'in de doğruladığı bir söylenti var. Sen ve Yahudiler ayaklanmayı düşündüğünüz için surları onarıyormuşsunuz. Anlatılanlara göre kral olmak üzeresin. **7** Yahuda Kralı olduğunu Yeruşalim'e duyurmak için peygamberler bile atamışsın. Bütün bunlar kralın kulağına gidecek. Onun için, gel de görüşelim.” **8** Ona şu yanıtı gönderdim: “Söylediklerinin hiçbiri doğru değil. Hepsini kendin uyduruyorsun.” **9** Hepsi bizi korkutmaya çalışıyorlardı. “İşi bırakacaklar, onarım duracak” diye düşünüyorlardı. Ama ben, “Tanrım, ellerime güç ver” diye dua ettim. **10** Bir gün Mehetavel oğlu Delaya oğlu Şemaya'nın evine gittim. Evine kapanmıştı. Bana, “Tanrı'nın evinde, tapınakta buluşalım” dedi, “Tapınağın

kapılarını kapatalım, çünkü seni öldürmeye gelecekler. Gece seni öldürmeye gelecekler.” **11** Ona, “Ben kaçacak adam değilim” dedim, “Benim gibi biri canını kurtarmak için tapınağa sığınır mı? Gelmeyeceğim.” **12** Anladım ki, onu Tanrı göndermemiş. Bu sözleri bir peygamber gibi, benim kötülüğüm için söylemişti. Toviya ile Sanballat onu satın almışlardı. **13** Bu yolla gözümü korkutup bana günah işleteceklerini düşünüyorlardı. Böylece beni kötülemek için ellerine fırsat geçmiş olacaktı. **14** “Ey Tanrım, Toviya'yla Sanballat'ın yaptığı kötülüğü unutma” diye dua ettim, “Beni korkutmak isteyen kadın peygamber Noadya'yla öbür peygamberlerin yaptıklarını da unutma.” **15** Surların onarımı elli iki günde, yirmi beş Elul'da bitti. **16** Bütün düşmanlarımız bunu duydu, çevremizdeki ulusları korku sardı. Böylece düşmanlarımız özgüvenlerini büsbütün yitirdiler. Çünkü bu işi Tanrımız'ın yardımıyla başardığımızı anladılar. **17** O günlerde Yahuda soylularıyla Toviya sık sık yazışıyorlardı. **18** Birçok Yahudalı Toviya'ya bağlı kalacağına ant içmişti. Çünkü Toviya, Arah oğlu Şekanya'nın damadıydı. Oğlu Yehohanan da Berekya oğlu Meşullam'ın kızını almıştı. **19** Soylular Toviya'nın iyiliklerini bana anlatıyor, benim söylediklerimi de ona iletiyorlardı. Toviya beni yıldırmak için sürekli mektup gönderiyordu.

7 Surların onarımı bitip kapılar yerine takıldıktan sonra, kapı nöbetçileri, ezgiciler ve Levililer göreve atandı. **2** Kardeşim Hanani'yle kale komutanı Hananya'yı Yeruşalim'e yönetici atadım. Hananya güvenilir bir kişiydi. Çoğu insandan daha çok Tanrı'dan korkardı. **3** Onlara, “Güneş ortalığı ısıtıncaya kadar Yeruşalim kapıları açılmasın” dedim, “Kapı nöbetçileri görev başındayken kapıları kapalı tutsunlar. Kapıları siz sürgüleyin ve Yeruşalim'de oturanlara nöbet görevi verin. Bazıları bu

görevi yapsın, bazıları da evlerinin çevresinde nöbet tutsun.” **4** Yeruşalim geniş, büyük bir kentti, ama nüfusu azdı. İçindeki evler henüz onarılmamıştı. **5** Tanrım soylarına göre halkın sayımı yapılabilsin diye soyluları, yetkilileri ve bütün halkı toplamamı istedi. Sürgünden ilk dönenlerin soy kütüğünü buldum. İçinde şunlar yazılıydı: **6** Babil Kralı Nebukadnessar'ın sürgün ettiği insanlar yaşadıkları ilden Yeruşalim ve Yahuda'daki kendi kentlerine döndü. **7** Bunlar Zerubbabil, Yeşu, Nehemya, Azarya, Raamya, Nahamani, Mordekay, Bilşan, Misperet, Bigvay, Nehum ve Baana'nın önderliğinde geldiler. Sürgünden dönen İsrailliler'in sayıları şöyleydi: **8** Paroşoğulları: 2 172 **9** Şefatyaoğulları: 372 **10** Arahoğulları: 652 **11** Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2 818 **12** Elamoğulları: 1 254 **13** Zattuoğulları: 845 **14** Zakkayoğulları: 760 **15** Binnuyoğulları: 648 **16** Bevayoğulları: 628 **17** Azgatoğulları: 2 322 **18** Adonikamoğulları: 667 **19** Bigvayoğulları: 2067 **20** Adinoğulları: 655 **21** Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98 **22** Haşumoğulları: 328 **23** Besayoğulları: 324 **24** Harifoğulları: 112 **25** Givonlular: 95 **26** Beytlehemliler ve Netofalılar: 188 **27** Anatotlular: 128 **28** Beytazmavetliler: 42 **29** Kiryat-Yearimliler, Kefiralılar ve Beerotlular: 743 **30** Ramalılar ve Gevalılar: 621 **31** Mikmaslılar: 122 **32** Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 123 **33** Öbür Nevo Kenti'nden olanlar: 52 **34** Öbür Elam Kenti'nden olanlar: 1254 **35** Harimliler: 320 **36** Erihalılar: 345 **37** Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 721 **38** Senaalılar: 3 930 **39** Kâhinler: Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973 **40** İmmeroğulları: 1 052 **41** Paşhuroğulları: 1 247 **42** Harimoğulları: 1017 **43** Levililer: Kadmiel ve Hodeva soyundan gelen Yeşuoğulları: 74 **44** Ezgiciler: Asafoğulları: 148 **45** Tapınak kapı nöbetçileri: Şallumoğulları, Ateroğulları, Talmonoğulları,

Akkuvoğulları, Hatitaoğulları, Şovayoğulları: 138 **46** Tapınak görevlileri: Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları, **47** Kerosoğulları, Siaoğulları, Padonoğulları, **48** Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Şalmayoğulları, **49** Hananoğulları, Giddeloğulları, Gaharoğulları, **50** Reayaoğulları, Resinoğulları, Nekodaoğulları, **51** Gazzamoğulları, Uzzaoğulları, Paseahoğulları, **52** Besayoğulları, Meunimoğulları, Nefişesimoğulları, **53** Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuroğulları, **54** Baslitoğulları, Mehidaoğulları, Harşaoğulları, **55** Barkosoğulları, Siseraoğulları, Temahoğulları, **56** Nesiahoğulları, Hatifaoğulları. **57** Süleyman'ın kullarının soyu: Sotayoğulları, Soferetoğulları, Peridaoğulları, **58** Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddeloğulları, **59** Şefatyaoğulları, Hattiloğulları, Pokeret-Hassevayimoğulları, Amonoğulları. **60** Tapınak görevlileriyle Süleyman'ın kullarının soyundan olanlar: 392 **61** Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addon ve İmmer'den dönen, ancak hangi aileden olduklarını ve soylarının İsrail'den geldiğini kanıtlayamayanlar şunlardır: **62** Delayaoğulları, Toviyaoğulları, Nekodaoğulları: 642 **63** Kâhinlerin soyundan: Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı Barzillay'ın kızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alan Barzillay'ın oğulları. **64** Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıt bulamayınca, kâhinlik görevi ellerinden alındı. **65** Vali, Urim ile Tummim'i kullanan bir kâhin çıkıncaya dek en kutsal yiyeceklerden yememelerini buyurdu. **66** Bütün halk toplam 42 360 kişiydi. **67** Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle, kadınlı erkekli 245 ezgici, 736 at, 245 katır, 435 deve, 6 720 eşek vardı. **70** Bazı aile başları onarım işi için bağışta bulundu: Vali hazineye 1 000 darik altın, 50 çanak, 530 kâhin mintanı bağışladı. **71** Bazı aile başları da iş için hazineye 20 000 darik altın, 2 200 mina gümüş verdiler. **72** Halkın geri

kalanı ise, toplam 20 000 darik altın, 2 000 mina gümüş ve 67 kâhin mintanı verdi. **73** Kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri, ezgiciler, sıradan insanlar ve bütün İsrailliler kentlerine yerleştiler.

8 İsrailliler kentlerine yerleştikten sonra, yedinci ay tek vücut halinde Su Kapısı'nın karşısındaki alanda toplandılar. Bilgin Ezra'ya RAB'bin Musa aracılığıyla İsrail halkına verdiği buyrukları içeren Yasa Kitabı'nı getirmesini söylediler. **2** Yedinci ayın birinci günü Kâhin Ezra Yasa Kitabı'nı halkın toplandığı yere getirdi. Dinleyip anlayabilecek kadın erkek herkes oradaydı. **3** Ezra Su Kapısı'nın karşısındaki alanda kadınların, erkeklerin ve anlayabilecek yaştaki çocukların önünde, sabahtan öğlene kadar Yasa Kitabı'nı okudu. Herkes dikkatle dinledi. **4** Bilgin Ezra toplantı için hazırlanmış ahşap bir zemin üzerinde duruyordu. Sağında Mattitya, Şema, Anaya, Uriya, Hilkiya ve Maaseya vardı. Solunda ise Pedaya, Mişael, Malkiya, Haşum, Haşbaddana, Zekeriya ve Meşullam duruyordu. **5** Ezra halkın gözü önünde kitabı açtı. Halktan daha yüksek bir yerde duruyordu. Kitabı açar açmaz herkes ayağa kalktı. **6** Ezra yüce Tanrı'ya, RAB'be övgüler sundu. Bütün halk ellerini kaldırarak, “Amin! Amin!” diye karşılık verdi. Hep birlikte eğilip yere kapanarak RAB'be tapındılar. **7** Levililer'den Yeşu, Bani, Şerevya, Yamin, Akkuv, Şabbetay, Hodiya, Maaseya, Kelita, Azarya, Yozavat, Hanan ve Pelaya ayakta duran halka yasayı anlattılar. **8** Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı okuyup açıkladılar, herkesin anlamasını sağlayacak biçimde yorumladılar. **9** Vali Nehemya, Kâhin ve Bilgin Ezra ve halka öğretmenlik yapan Levililer, “Bugün Tanrınız RAB için kutsal bir gündür. Yas tutup ağlamayın” dediler. Çünkü bütün halk Kutsal Yasa'yı dinlerken ağlıyordu. **10** Nehemya

da, “Gidin, yağlı yiyip tatlı için” dedi, “Hazırlığı olmayanlara da bir pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiz için kutsal bir gündür. Üzülmeyin. RAB'bin verdiği sevinç sizi güçlü kılar.” **11** Levililer, “Sakin olun, bugün kutsal bir gündür, üzülmeyin” diyerek halkı yatıştırdılar. **12** Böylece herkes yiyip içmek, yiyeceklerini başkalarıyla paylaşmak ve büyük şenlik yapmak üzere evinin yolunu tuttu. Çünkü kendilerine okunanları anlamışlardı. **13** Ertesi gün bütün aile başları, kâhinler ve Levililer Kutsal Yasa'nın buyruklarını öğrenmek için Bilgin Ezra'nın çevresine toplandılar. **14** Yasada RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği şu buyruğu buldular: Yedinci ayda kutlanan bayramda İsrailliler çardaklarda oturmalı. **15** Bütün kentlerde ve Yeruşalim'de şu duyuru yapılsın: “Dağlara çıkın; yasada yazılana uygun olarak, çardak yapmak üzere zeytin, iğde, mersin ve hurma dalları, sık yapraklı ağaç dalları getirin.” **16** Böylece halk dalları getirip damlarında, evlerinin ve Tanrı Tapınağı'nın avlularında, Su Kapısı ve Efrayim Kapısı alanlarında çardaklar yaptı. **17** Sürgünden dönen herkes yaptığı çardakta oturdu. İsrailliler Nun oğlu Yeşu'nun döneminden beri böyle bir kutlama yapmamışlardı. Herkes büyük sevinç içindeydi. **18** Ezra ilk günden son güne kadar, her gün Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı okudu. Yedi gün bayram yaptılar. Sekizinci gün kural uyarınca kutsal toplantı yapıldı.

9 Aynı ayın yirmi dördüncü günü İsrailliler toplandı. Hepsi oruç tutmuş, çul kuşanmış, başına toprak serpmişti. **2** İsrail soyundan gelenler bütün yabancılardan ayrılmıştı. Günahlarını ve atalarının yaptığı kötülükleri ayakta itiraf ettiler. **3** Oldukları yerde durup günün dörtte biri boyunca Tanrıları RAB'bin Yasa Kitabı'nı okudular. Günün öbür dörtte birindeyse günahlarını itiraf ederek Tanrıları RAB'be tapındılar. **4** Levililer'e yüksekçe bir

yer ayrılmıştı. Yeşu, Bani, Kadmiel, Şevanya, Bunni, Şerevya, Bani ve Kenani orada oturuyordu. Ayağa kalkıp yüksek sesle Tanrıları RAB'be yakardılar. **5** Levililer'den Yeşu, Kadmiel, Bani, Haşavneya, Şerevya, Hodiya, Şevanya ve Petahya halka, “Ayağa kalkın!” dediler, “Başlangıçtan sonsuza kadar var olan Tanrınız RAB'be övgüler olsun. ‘Ya Rab senin kutsal adın öyle yücedir ki, bizim yüceltmelerimiz, övgülerimiz yetersiz kalır.’” **6** Halk şöyle dua etti: “Tek RAB sensin. Gökleri, göklerin göklerini, bütün gök cisimlerini, yeryüzünü ve içindeki her şeyi, denizleri ve içlerindeki her şeyi sen yarattın. Hepsine sen can verdin. Bütün gök cisimleri sana tapınır. **7** “Ya RAB, Avram'ı seçen, onu Kildaniler'in Ur Kenti'nden çıkaran, ona İbrahim adını veren Tanrı sensin. **8** Onu kendine yürekten bağlı buldun ve onunla bir antlaşma yaptın. Kenanlı, Hitit, Amorlu, Perizli, Yevus ve Girgaş topraklarını onun soyuna vereceğim deyip sözünü tuttun. Çünkü sen doğrusun. **9** “Atalarımızın Mısır'da çektiklerini gördün, Kamış Denizi'nde yakarışlarını işittin. **10** Firavuna, görevlilerine ve ülkesinin halkına karşı mucizeler, harikalar yarattın. Çünkü atalarımızı nasıl ezdiklerini biliyordun. Bugün olduğu gibi ün kazandın. **11** Denizi yararak atalarımıza yol açtın. Denizin ortasından, kuru topraktan geçip gittiler. Onları kovalayanları ise bir taş gibi azgın derin sulara fırlattın. **12** Gündüzün bir bulut sütunuyla, geceleyin yollarına ışık tutmak için bir ateş sütunuyla atalarımıza yol gösterdin. **13** “Sina Dağı'na indin, onlarla göklerden konuştun. Onlara doğru ilkeler, adil yasalar, iyi kurallar, buyruklar verdin. **14** Kutsal Şabat Günü'nü bildirdin. Kulun Musa aracılığıyla buyruklar, kurallar, yasalar verdin. **15** Acıktıklarında gökten ekmek verdin, susadıklarında kayadan su çıkardın. Onlara vermeye ant içtiğin ülkeye girmelerini,

orayı mülk edinmelerini buyurdun. **16** “Ama atalarımız gurura kapıldı; dikbaşlılık edip buyruklarına uymadılar. **17** Söz dinlemek istemediler, aralarında yaptığın harikaları unuttular. Dikbaşlılık ettiler, eski kölelik yaşamlarına dönmek için kendilerine bir önder bularak başkaldırdılar. Ama sen bağışlayan, iyilik yapan, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin bir Tanrı'sın. Onları terk etmedin. **18** Kendilerine buzağı biçiminde dökme bir put yaptılar, ‘Sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız budur!’ diyerek seni çok aşağıladılar. **19** Yine de, yüce merhametinden ötürü onları çölde bırakmadın. Gündüzün yol göstermek için bulut sütununu, geceleyin yollarına ışık tutmak için ateş sütununu önlerinden eksik etmedin. **20** Onları eğitmek için iyi Ruhun'u verdin. Ağızlarından manı eksiltmedin. Susadıklarında onlara su verdin. **21** Kırk yıl onları çölde besledin. Hiç eksikleri olmadı. Ne giysileri eskidi, ne de ayakları şişti. **22** “Onlara ülkeler, uluslar verdin, aralarında bölüştürdün. Heşbon Kralı Sihon'un, Başan Kralı Og'un ülkesini mülk edindiler. **23** Onlara gökteki yıldızlar kadar çocuk verdin. Onları, mülk edinmek üzere atalarına söz verdiğin ülkeye getirdin. **24** Çocukları Kenan ülkesini ele geçirip mülk edindiler. Ülke halkının onlara boyun eğmesini sağladın. Krallarını ve ülkedeki halkları istediklerini yapsınlar diye ellerine teslim ettin. **25** Surlu kentler, verimli topraklar ele geçirdiler. Güzel eşyalarla dolu evlere, kazılmış sarnıçlara, bağlara, zeytinliklere, çok sayıda meyve ağacına sahip oldular. Yediler, doydular, beslendiler ve onlara yaptığın büyük iyiliklere sevindiler. **26** “Ama halkın söz dinlemedi, sana başkaldırdı. Yasana sırt çevirdiler, sana dönmeleri için kendilerini uyaran peygamberleri öldürdüler. Seni çok aşağıladılar. **27** Bu yüzden onları düşmanlarının eline teslim ettin. Düşmanları onları ezdi. Sıkıntıya düşünce sana feryat ettiler. Onları göklerden

duydun, yüce merhametinden ötürü kurtarıcılar gönderdin. Bunlar halkı düşmanlarının elinden kurtardı. **28** “Ne var ki İsrail halkı rahata kavuşunca yine senin gözünde kötü olanı yaptı. Bu yüzden onları düşmanlarının eline terk ettin. Düşmanları onlara egemen oldu. Yine sana yönelip feryat ettiler. Onları göklerden duydun ve merhametinden ötürü defalarca kurtardın. **29** “Onları Kutsal Yasan'a dönmeleri için uyardınsa da, gurura kapılarak buyruklarına karşı geldiler. Kurallarını çiğneyip günah işlediler. Oysa kim kurallarına bağlı kalırsa yaşam bulur. İnatla sana sırt çevirdiler, dinlemek istemediler. **30** Yıllarca onlara katlandın. Ruhun'la, peygamberlerin aracılığıyla onları uyardın. Ama kulak asmadılar. Bunun üzerine onları çeşitli ülke halklarının ellerine teslim ettin. **31** Yüce merhametinden ötürü yok olmalarına izin vermedin. Onları terk etmedin. Çünkü sen iyilik yapan, acıyan bir Tanrı'sın. **32** “Ey Tanrımız! Sen antlaşmana bağlı kalırsın. Güçlü, görkemli, yüce bir Tanrı'sın. Asur krallarının döneminden bugüne kadar krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, peygamberlerimiz, atalarımız ve bütün halk acı çekti. Çektiklerimizi küçümseme. **33** Başımıza gelen bütün olaylarda sen hep adil davrandın, doğru olanı yaptın, bizse kötülük yaptık. **34** Krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, atalarımız yasana göre yaşamadılar. Verdiğin buyrukları, yaptığın uyarıları dinlemediler. **35** Ülkelerinde onlara sağladığın bolluk içinde, önlerine serdiğin geniş, verimli topraklarda sana kulluk etmediler, kötülüklerinden dönmediler. **36** “Bak, bugün köleyiz. Meyvelerini, iyi ürünlerini yesinler diye atalarımıza verdiğin ülkede köle olduk. **37** Günahlarımız yüzünden ürünlerimizin çoğunu başımıza getirdiğin krallara veriyoruz. Bizi de, hayvanlarımızı da istedikleri gibi kullanıyorlar. Büyük sıkıntı içindeyiz.” **38** “Bütün bu olanlardan ötürü biz İsrail

halkı olarak kesin bir yazılı antlaşma yapıyoruz. Önderlerimiz, Levililerimiz ve kâhinlerimiz de antlaşmayı mühürlüyor.”

10 Antlaşmayı mühürleyenler şunlardı: Hakalya oğlu Vali Nehemya ve Sidkiya. **2** Kâhinler: Seraya, Azarya, Yeremya, **3** Paşhur, Amarya, Malkiya, **4** Hattuş, Şevanya, Malluk, **5** Harim, Meremot, Ovadya, **6** Daniel, Ginneton, Baruk, **7** Meşullam, Aviya, Miyamin, **8** Maazya, Bilgay, Şemaya. **9** Levililer: Azanya oğlu Yeşu, Henadat oğullarından Binnuy, Kadmiel; **10** arkadaşları Şevanya, Hodiya, Kelita, Pelaya, Hanan, **11** Mika, Rehov, Haşavya, **12** Zakkur, Şerevya, Şevanya, **13** Hodiya, Bani, Beninu. **14** Halk önderleri: Paroş, Pahat-Moav, Elam, Zattu, Bani, **15** Bunni, Azgat, Bevay, **16** Adoniya, Bigvay, Adin, **17** Ater, Hizkiya, Azzur, **18** Hodiya, Haşum, Besay, **19** Harif, Anatot, Nevay, **20** Magpiaş, Meşullam, Hezir, **21** Meşezavel, Sadok, Yaddua, **22** Pelatya, Hanan, Anaya, **23** Hoşea, Hananya, Haşşuv, **24** Halloheş, Pilha, Şovek, **25** Rehum, Haşavna, Maaseya, **26** Ahiya, Hanan, Anan, **27** Malluk, Harim, Baana. **28** “Halkın geri kalanı, kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri, ezgiciler, Tanrı'nın Yasası uğruna çevre halklardan ayrılmış olan herkes, karıları ve anlayıp kavrayacak yaştaki oğullarıyla, kızlarıyla birlikte **29** soylu kardeşlerine katıldılar. Tanrı'nın, kulu Musa aracılığıyla verdiği yasaya göre yaşamak, Egemenimiz RAB'bin bütün buyruklarına, ilkelerine, kurallarına uymak üzere ant içtiler, uymayacaklara lanet okudular. **30** “Çevremizdeki halklara kız verip kız almayacağız. **31** “Çevre halklardan Şabat Günü ya da kutsal bir gün eşya veya tahıl satmak isteyen olursa almayacağız. Yedi yılda bir toprağı sürmeyeceğiz ve bütün alacaklarımızı sileceğiz. **32** “Tanrımız'ın Tapınağı'nın giderlerini karşılamak üzere hepimiz sorumluluk alıyoruz. Her yıl

şekelin üçte birini vereceğiz. Bu para adak ekmekleri, günlük tahıl sunusu ve yakmalık sunular, Şabat günleri, Yeni Aylar ve öbür bayramlarda sunulan kurbanlar, kutsal sunular, İsrail'in günahlarını bağışlatacak sunular ve Tanrımız'ın Tapınağı'nın öteki işleri için harcanacak. **34** "Kâhinler, Levililer ve halk hep birlikte kura çektik. Aileler her yıl Kutsal Yasa'ya uygun olarak Tanrımız RAB'bin sunağında yakılmak üzere belirli zamanlarda odun getirecek. **35** "Ayrıca her yıl toprağımızın ve meyve ağaçlarımızın ilk ürününü RAB'bin Tapınağı'na götüreceğiz. **36** "Yasaya uygun olarak, ilk doğan oğullarımızı, hayvanlarımızı, ilk doğan sığırlarımızı ve davarlarımızı Tanrımız'ın Tapınağı'na, tapınakta hizmet eden kâhinlere götüreceğiz. **37** "Hamurlu yiyeceklerimizin, kaldırdığımız ürünlerin, bütün ağaçlarımızın meyvelerinin, yeni şarabımızın, zeytinyağımızın ilkini Tanrımız'ın Tapınağı'nın depolarına getirip kâhinlere vereceğiz. Toprağımızın ondalığını Levililer'e vereceğiz, çünkü çalıştığımız bütün kentlerde ondalıkları onlar topluyor. **38** Levililer ondalıkları toplarken Harun soyundan bir kâhin yanlarında bulunacak. Levililer topladıkları ondalığın onda birini Tanrımız'ın Tapınağı'ndaki depolara, hazine odalarına bırakacak. **39** İsrail halkıyla Levililer, buğdaydan, yeni şaraptan, zeytinyağından verilen armağanları, tapınak eşyalarının, kâhinlerin, tapınak kapı nöbetçilerinin ve ezgicilerin bulunduğu odalara koyacaklar. "Artık Tanrımız'ın Tapınağı'nı göz ardı etmeyeceğiz."

11 Halkın önderleri Yeruşalim'e yerleşti. Geri kalanlar aralarında kura çektiler. Her on kişiden biri kutsal kente, Yeruşalim'e yerleşecek, öteki dokuz kişiyse kendi kentlerinde kalacaklardı. **2** Halk Yeruşalim'de yaşamaya gönüllü olanların hepsini kutladı. **3** Yeruşalim'e yerleşen bölge önderleri şunlardır: –Ancak bazı

İsrailliler, kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri, Süleyman'ın kullarının soyundan gelenler Yahuda kentlerine, her biri kendi kentindeki kendi mülküne yerleşti. **4** Yahuda ve Benyamin halkından bazılarıysa Yeruşalim'de kaldı.– Yahuda soyundan gelenler: Peres soyundan Mahalalel oğlu Şefatya oğlu Amarya oğlu Zekeriya oğlu Uzziya oğlu Ataya, **5** Şela soyundan Zekeriya oğlu Yoyariv oğlu Adaya oğlu Hazaya oğlu Kol-Hoze oğlu Baruk oğlu Maaseya. **6** Peresoğulları'ndan Yeruşalim'e 468 yiğit yerleşti. **7** Benyamin soyundan gelenler: Yeşaya oğlu İtiel oğlu Maaseya oğlu Kolaya oğlu Pedaya oğlu Yoet oğlu Meşullam oğlu Sallu. **8** Onu Gabbay ve Sallay izledi; toplam 928 yiğit. **9** Zikri oğlu Yoel onlara önderlik ediyordu, Hassenua oğlu Yahuda ise kentte vali yardımcısıydı. **10** Kâhinler: Yoyariv oğlu Yedaya, Yakin, **11** Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Seraya **12** ve tapınağa hizmet eden kardeşleri; toplam 822 kişi. Malkiya oğlu Paşhur oğlu Zekeriya oğlu Amsi oğlu Pelalya oğlu Yeroham oğlu Adaya **13** ve aile başları olan kardeşleri; toplam 242 kişi. İmmer oğlu Meşillemot oğlu Ahzay oğlu Azarel oğlu Amaşsay ve **14** kardeşlerinden oluşan 128 cesur yiğit. Haggedolim oğlu Zavdiel onlara önderlik ediyordu. **15** Levililer: Bunni oğlu Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu Şemaya. **16** Levililer'in önderlerinden Şabbetay'la Yozavat Tanrı Tapınağı'nın dış işlerini yönetiyordu. **17** Asaf oğlu Zavdi oğlu Mika oğlu Mattanya şükran duasını okuyan tapınak korosunu yönetiyordu. Kardeşlerinden Bakbukya ise ikinci derecede görevliydi. Ayrıca Yedutun oğlu Galal oğlu Şammua oğlu Avda vardı. **18** Kutsal kentte yaşayan Levililer 284 kişiydi. **19** Tapınak kapı nöbetçileri: Kapılarda Akkuv, Talmon ve kardeşleri nöbet tutardı. Toplam 172 kişiydiler. **20** İsrailliler'in geri kalanı, kâhinlerle

Levililer ise Yahuda'nın öbür kentlerine dağılmıştı. Herkes kendi mülküne yerleşmişti. **21** Tapınak görevlileri Ofel'de yaşıyordu. Önderleri Siha ile Gişpa idi. **22** Tanrı'nın Tapınağı'nda ezgi söyleyenlere Asaf soyundan gelenler önderlik ediyordu. Bu soydan Mika oğlu Mattanya oğlu Haşavya oğlu Bani oğlu Uzzi Yeruşalim'de, Levililer'in başında bulunuyordu. **23** Pers Kralı'nın ezgicilerle ilgili buyruğu vardı. Düzenli olarak her gün ücretlerini alacaklardı. **24** Yahuda oğlu Zerah'ın soyundan Meşezavel oğlu Petahya İsrail halkının genel temsilcisi olarak Pers Kralı'na yardımcı oluyordu. **25** Kırsal bölgelerde, köylerde yaşayanlara gelince: Bazı Yahudalılar Kiryat-Arba ve köylerinde, bazıları Divon ve köylerinde, bazıları Yekavseel ve köylerinde, **26** bazıları Yeşua'da, Molada'da, Beytpelet'te, **27** Hasar-Şual'da, Beer-Şeva ve köylerinde, **28** bazıları Ziklak'ta, Mekona ve köylerinde, **29** bazıları Eyn-Rimmon'da, Sora'da, Yarmut'ta, **30** Zanoah'ta, Adullam ve köylerinde, bazıları Lakiş ve çevresinde, bazıları da Azeka ve köylerinde yaşıyordu. Yahudalılar'ın yaşadığı bu yerler Beer-Şeva ile Hinnom Vadisi arasındaki toprakları kapsıyordu. **31** Benyamin soyundan olanlar Geva'da, Mikmas'ta, Aya'da, Beytel ve köylerinde, **32** Anatot'ta, Nov'da, Ananya'da, **33** Hasor'da, Rama'da, Gittayim'de, **34** Hadit'te, Sevoim'de, Nevallat'ta, **35** Lod'da, Ono'da ve Esnaf Vadisi'nde yaşıyordu. **36** Bölükler halinde Yahuda'dan gelen bazı Levililer de Benyamin'e yerleşti.

12 Şealtiel oğlu Zerubbabil ve Yeşu ile birlikte sürgünden dönen kâhinlerle Levililer şunlardır: Kâhinler: Seraya, Yeremya, Ezra, **2** Amarya, Malluk, Hattuş, **3** Şekanya, Rehum, Meremot, **4** İddo, Ginneton, Aviya, **5** Miyamin, Maadya, Bilga, **6** Şemaya, Yoyariv, Yedaya, **7** Sallu, Amok, Hilkiya, Yedaya. Bunlar Yeşu'nun döneminde kâhinlere ve öbür kardeşlerine önderlik ediyorlardı. **8**

Levililer: Yeşu, Binnuy, Kadmiel, Şerevya, Yahuda ve şükran ezgileri sorumlusu Mattanya ile kardeşleri. **9** Öbür kardeşleri Bakbukya ile Unni ezgiler söylenirken onların karşısında dururdu. **10** Yeşu Yoyakim'in babasıydı. Yoyakim Elyaşiv'in babası, Elyaşiv Yoyada'nın babası, **11** Yoyada Yonatan'ın babası, Yonatan Yaddua'nın babasıydı. **12** Yoyakim'in döneminde, kâhin ailelerinin başları şunlardı: Seraya ailesinin başında Meraya, Yeremya'nın Hananya, **13** Ezra'nın Meşullam, Amarya'nın Yehohanan, **14** Meliku'nun Yonatan, Şevanya'nın Yusuf, **15** Harim'in Adna, Merayot'un Helkay, **16** İddo'nun Zekeriya, Ginneton'un Meşullam, **17** Aviya'nın Zikri, Minyamin'in, Moadya'nın Piltay, **18** Bilga'nın Şammua, Şemaya'nın Yehonatan, **19** Yoyariv'in Mattenay, Yedaya'nın Uzzi, **20** Sallay'ın Kallay, Amok'un Ever, **21** Hilkiya'nın Haşavya, Yedaya'nın Netanel. **22** Levililer'den Elyaşiv, Yoyada, Yohanan ve Yaddua'nın yaşadığı günlerde, Pers Kralı Darius'un döneminde, Levili aile başlarının ve kâhinlerin kaydı tutuldu. **23** Levili aile başlarının listesi Elyaşiv oğlu Yohanan'ın yaşadığı döneme kadar tarihler kitabına yazıldı. **24** Levili önderlerden Haşavya, Şerevya ve Kadmiel oğlu Yeşu bir yanda, kardeşleri öbür yanda durur, Tanrı adamı Davut'un buyruğu uyarınca karşılıklı övgüler ve şükürler sunarlardı. **25** Mattanya, Bakbukya, Ovadya, Meşullam, Talmon ve Akkuv kapılarda nöbet tutarak kapılara yakın ambarları korumakla görevliydiler. **26** Yosadak oğlu Yeşu oğlu Yoyakim'in ve Vali Nehemya ile Kâhin ve Bilgin Ezra'nın yaşadığı dönemde bu insanlar görev yaptı. **27** Yeruşalim surları Tanrı'ya adanacağı zaman, nerede bir Levili varsa aranıp bulundu ve Yeruşalim'e getirildi. Çünkü surları sevinçle, şükranla, ezgilerle, zil, çenk ve lirlerle adamak istiyorlardı. **28** Ezgiciler Yeruşalim çevresindeki bölgelerden,

Netofalılar'ın köylerinden, Beytgilgal'dan, Geva ve Azmavet çevresinden toplandı. Yeruşalim çevresinde köyler kurmuşlardı. **30** Kâhinlerle Levililer önce kendilerini, sonra halkı, kapıları ve surları paklama görevini yerine getirdiler. **31** Yahudalı önderleri surların üzerine çıkardım. Şükrederek yürüsünler diye iki büyük gruba ayırdım. Birinci grup sağdan Gübre Kapısı'na doğru yürüdü. **32** Arkalarından Hoşaya ve Yahudalı önderlerin yarısı, **33** Azarya, Ezra, Meşullam, **34** Yahuda, Benyamin, Şemaya, Yeremya **35** ve borazan çalan bazı kâhinler izliyordu. Asaf oğlu Zakkur oğlu Mikaya oğlu Mattanya oğlu Şemaya oğlu Yonatan oğlu Zekeriya **36** ve kardeşleri Şemaya, Azarel, Milalay, Gilalay, Maay, Netanel, Yahuda ve Hanani Tanrı adamı Davut gibi çalgılarıyla yürüyorlardı. Bilgin Ezra onlara öncülük ediyordu. **37** Pınar Kapısı'ndan Davut Kenti'nin merdivenlerinden dosdoğru surlara çıktılar; Davut'un sarayının üst tarafından geçerek doğuya doğru, Su Kapısı'na kadar yürüdüler. **38** Şükürler sunarak yürüyen öbür grupsa surların üzerinde sola doğru ilerliyordu. Halkın yarısıyla birlikte ben de onları izledim. Fırınlar Kulesi'nden geçip Geniş Duvar'a kadar yürüdük. **39** Efrayim Kapısı'nı, Eski Kapı'yı, Balık Kapısı'nı, Hananel Kulesi'ni, Hammea Kulesi'ni geçip Koyun Kapısı'na kadar gittik. Muhafızlar Kapısı'nda durduk. **40** Şükürler sunarak yürüyen bu iki grup Tanrı Tapınağı'nda durdu. Görevlilerin yarısıyla birlikte ben de durdum. **41** Benim grubumda borazan çalan şu kâhinler vardı: Elyakim, Maaseya, Minyamin, Mikaya, Elyoenay, Zekeriya, Hananya. **42** Ayrıca Maaseya, Şemaya, Elazar, Uzzi, Yehohanan, Malkiya, Elam, Ezer. Ezgiciler Yizrahya'nın öncülüğünde yüksek sesle ezgiler söylediler. **43** O gün pek çok kurban kesildi. Halk coşku içindeydi, çünkü Tanrı onlara büyük sevinç vermişti. Kadınlarla çocuklar

da bu sevince katıldılar. Yeruşalim'den gelen sevinç sesleri uzaklardan duyulabiliyordu. **44** Bu arada bağışların, ilk ürünlerin ve ondalıkların konacağı ambarları gözetecek bazı kişiler görevlendirildi. Bunlar Kutsal Yasa'nın kâhinler ve Levililer için öngördüğü yardımları kentlerin çevresindeki kırsal bölgelerden toplayıp ambarlara getirmekle sorumluydu. Yahudalılar kâhinlerle Levililer'in hizmetinden hoşnuttu. **45** Çünkü onlar Tanrıları'nın hizmetini ve paklama görevini yerine getiriyorlardı. Ezgicilerle kapı nöbetçileri de Davut'la oğlu Süleyman'ın buyruğuna uygun olarak sorumluluklarını yerine getirdiler. **46** Çünkü eskiden, Davut'un ve Asaf'ın yaşadığı yıllarda, ezgicileri yönetenler vardı. Tanrı'ya övgü ve şükür ezgileri söylenirdi. **47** Zerubbabil'in ve Nehemya'nın yaşadığı dönemde bütün İsrail halkı bağışlarıyla ezgicilerin ve kapı nöbetçilerinin ücretlerini gününde karşıladı. Levililer'in hakkını ayırdılar, Levililer de Harun soyundan gelenlerin hakkını ayırdı.

13 O gün Musa'nın Kitabı halka okundu. Kitapta Ammonlular'la Moavlılar'ın sonsuza dek Tanrı'nın topluluğuna giremeyeceği yazılıydı. **2** Çünkü onlar İsrail halkına ekmek ve su vermemekle kalmamış, İsrailliler'e lanet okuması için Balam'a da para vermişlerdi. Ancak Tanrımız laneti kutsamaya çevirmişti. **3** İsrail halkı bu yasayı duyunca, bütün yabancıları ayrı tutmaya başladı. **4** Tanrımız'ın Tapınağı'nın ambarlarına Kâhin Elyaşiv bakıyordu. Elyaşiv Toviya'nın akrabasıydı. **5** Bu yüzden ona büyük bir oda vermişti. Eskiden bu odaya tahıl sunuları, günnük, tapınak eşyaları, ayrıca Kutsal Yasa uyarınca Levililer'e, ezgicilere, tapınak kapı nöbetçilerine verilen buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının ondalıkları ve kâhinlere verilen bağışlar konulurdu. **6** Ama bütün bunlar olup biterken ben Yeruşalim'de değildim.

Babil Kralı Artahşasta'nın krallığının otuz ikinci yılında, onun yanına gitmiştim. Bir süre sonra yine izin istedim **7** ve Yeruşalim'e döndüm. O zaman Elyaşiv'in yaptığı kötülüğü öğrendim. Tanrı Tapınağı'nın avlusunda Toviya'ya oda vermişti. **8** Buna çok canım sıkıldı. Toviya'nın bütün eşyalarını odadan attım. **9** Odaları temizlemeleri için buyruk verdim. Tanrı Tapınağı'nın eşyalarını, tahıl sunularını, günnüğü yine oraya koydurdum. **10** Ayrıca öğrendim ki, Levililer'in alacakları verilmemiş. Hizmeti yürüten Levililer'le ezgiciler tarlalarına geri dönmüşler. **11** Görevlileri azarladım. “Tanrı'nın Tapınağı neden ihmal edilmiş?” diye sordum. Sonra bütün gidenleri toplayıp işlerinin başına koydum. **12** Bütün Yahuda halkı buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının ondalığını yine ambarlara getirmeye başladı. **13** Bu kez ambarların başına Kâhin Şelemya'yı, Bilgin Sadok'u ve Levililer'den Pedaya'yı koydum. Mattanya oğlu Zakkur oğlu Hanan onların yardımcısıydı. Bunlar güvenilir insanlardı. Görevleri kardeşlerinin paylarını bölüştürmekti. **14** Ey Tanrım, beni anımsa. Tapınağın için ve oradaki hizmetler için yaptığım iyi işleri hiçe sayma. **15** O günlerde Yahuda'da bazı adamların Şabat Günü üzüm sıktıklarını gördüm. Bazıları da demet demet tahıllarını eşeklere yüklüyor, şarap, üzüm, incir ve çeşitli yüklerle birlikte Şabat Günü Yeruşalim'e getiriyorlardı. Şabat Günü bunları sattıkları için onları azarladım. **16** Yeruşalim'de yaşayan Surlular balık ve çeşitli mallar getirip Şabat Günü kentte Yahudalılar'a satıyorlardı. **17** Yahudalı soyluları azarlayarak, “Yaptığınız kötülüğe bakın!” dedim, “Şabat Günü'nü hiçe sayıyorsunuz. **18** Atalarınız da aynı şeyi yapmadı mı? Bu yüzden Tanrımız başımıza ve bu kente bela yağdırmadı mı? Siz Şabat Günü'nü hiçe sayarak Tanrı'nın öfkesini İsrail'e karşı alevlendiriyorsunuz.” **19** Şabat'tan

önceki akşam Yeruşalim kapılarına gölge düşünce, kapıların kapatılması ve Şabat sona erinceye kadar açılmaması için buyruk verdim. Şabat Günü kente yük sokulmasın diye bazı adamlarımı kapılara yerleştirdim. **20** Tüccarlarla çeşitli eşya satıcıları bir iki kez geceyi Yeruşalim'in dışında geçirdiler. **21** Onları uyardım: “Niçin surun dibinde geceliyorsunuz? Bir daha yaparsanız size karşı zor kullanacağım.” Bir daha Şabat Günü gelmediler. **22** Şabat Günü'nün kutsallığını korumak için Levililer'e kendilerini paklasınlar ve gidip kapılarda nöbet tutsunlar diye buyruk verdim. Ey Tanrım, bunun için de beni anımsa ve yüce sevgin uyarınca bana merhamet et. **23** Ayrıca o günlerde Aşdotlu, Ammonlu, Moavlı kadınlarla evlenmiş Yahudiler gördüm. **24** Çocuklarının yarısı Aşdot dilini ya da öbür halkların dilini konuşuyor, Yahudi dilini bilmiyorlardı. **25** Adamları azarladım, lanet okudum. Bazılarını dövüp saçlarını yoldum. Tanrı'nın adıyla onlara ant içirdim ve, “Yabancılara kız verip kız almayacaksınız” dedim, **26** “Kral Süleyman bu yabancı kadınlar yüzünden günaha girmedi mi? Onca ulusun kralları arasında Süleyman gibisi yoktu. Tanrı onu öyle sevdi ki, bütün İsrail'e kral yaptı. Ama yabancı kadınlar onu bile günaha sürükledi. **27** Şimdi de siz yabancı kadınlarla evlenerek Tanrımız'a ihanet ediyorsunuz. Yaptığınız bu büyük kötülüğe göz mü yumalım?” **28** Başkâhin Elyaşiv oğlu Yoyada'nın oğullarından biri Horonlu Sanballat'ın kızıyla evliydi. Bu yüzden onu yanımdan kovdum. **29** Ey Tanrım, onları anımsa; çünkü kâhinliği lekelediler, kâhinlerle ve Levililer'le yaptığın antlaşmayı bozdular. **30** Halkı bütün yabancılardan arındırdım. Kâhinlerle Levililer'e görevlerini tek tek bildirdim. **31** Belirli zamanlarda yakılmak için armağan edilen odunları,

getirilen ilk ürünleri düzene koydum. Ey Tanrım, bütün bunları
iyiliğim için anımsa.

Ester

1 Ahaşveroş Hoddu'dan Kûş'a uzanan bölgedeki yüz yirmi
yedi ilin kralıydı. **2** O sırada ülkeyi Sus Kalesi'ndeki tahtından
yönetiyordu. **3** Krallığının üçüncü yılında bütün önderlerinin
ve görevlilerinin onuruna bir şölen verdi. Pers ve Med ordu
komutanları, ileri gelenler ve il valileri de oradaydı. **4** Ahaşveroş
tam yüz seksen gün süren şenliklerle krallığının sonsuz
zenginliğini, büyüklüğünün görkemini ve yüceliğini gösterdi. **5**
Bunun ardından, sarayının avlusunda küçük büyük ayırmadan,
Sus Kalesi'nde bulunan bütün halka yedi gün süren bir şölen
verdi. **6** Mermer sütunlar üzerindeki gümüş çemberlere mor ve
beyaz renkli iplikten yapılmış sicimlerle bağlanmış beyaz ve
lacivert kumaşlar asılmıştı. Somaki, mermer, sedef ve pahalı
taşlar döşenmiş avluya altın ve gümüş sedirler yerleştirilmişti.
7 Sarayın en iyi şarabı kralın cömertliğine yaraşır biçimde bol
bol ve her biri değişik altın kupalar içinde sunuluyordu. **8**
Kralın buyruğu uyarınca, konuklar içki içmeye zorlanmadı. Kral
saray hizmetkârlarına konukların dileklerini yerine getirmeleri için
buyruk vermişti. **9** O sırada Kraliçe Vaşti de Kral Ahaşveroş'un
sarayındaki kadınlara bir şölen veriyordu. **10** Yedinci gün,
şarabın etkisiyle keyiflenen Kral Ahaşveroş, hizmetindeki yedi
haremağasına –Mehuman, Bizta, Harvona, Bigta, Avagta,
Zetar ve Karkas'a– Kraliçe Vaşti'yi başında tacıyla huzuruna
getirmelerini buyurdu. Kraliçe Vaşti güzeldi. Kral halka ve
önderlere onun ne kadar güzel olduğunu göstermek istiyordu. **12**
Ama Kraliçe Vaşti haremağalarının kraldan getirdiği buyruğu
reddedip gitmedi. Bunun üzerine kral çok kızdı, öfkesinden
küplere bindi. **13** Kral yasaları bilen bilge kişilerle görüştü. Çünkü
kralın, yasaları ve adaleti bilen kişilere danışması gelenektendi.

14 Kendisine en yakın olan Karşena, Şetar, Admata, Tarşiş, Meres, Marsena ve Memukan onunla yüzyüze görüşebiliyorlardı. Pers ve Med İmparatorluğu'nun bu yedi önderi krallığın en üst yöneticileriydi. **15** Kral Ahaşveroş onlara, “Kralın haremağaları aracılığıyla gönderdiği buyruğa uymayan Kraliçe Vaşti'ye yasaya göre ne yapmalı?” diye sordu. **16** Memukan, kralın ve önderlerin önünde şu yanıtı verdi: “Kraliçe Vaşti yalnız krala karşı değil, bütün önderlere ve kralın bütün illerindeki halklara karşı suç işledi. **17** Bütün kadınlar, kraliçenin davranışıyla ilgili haberi duyunca, ‘Kral Ahaşveroş Kraliçe Vaşti'nin huzuruna getirilmesini buyurdu, ama kraliçe gitmedi’ diyerek kocalarını küçümsemeye başlayacaklar. **18** Bugün kraliçenin davranışını öğrenen Pers ve Medli soylu kadınlar da kralın soylu adamlarına aynı biçimde davranacak. Bu da alabildiğine kadınların küçümsemesine, erkeklerin de öfkelenmesine yol açacak. **19** Kral uygun görüyorsa ferman çıkarsın; bu ferman Persler'le Medler'in değişmeyen yasalarına eklensin. Buna göre Vaşti bir daha Kral Ahaşveroş'un huzuruna çıkmasın ve kral ondan daha iyi birini kraliçeliğe seçsin. **20** Kralın fermanı büyük krallığının dört bir yanına ulaşınca, ister soylu ister halktan olsun, bütün kadınlar kocalarına saygı gösterecektir.” **21** Bu sözler kralın ve önderlerinin hoşuna gitti. Kral, Memukan'ın önerisine uyarak, **22** krallığın bütün illerine yazılı buyruklar gönderdi. Her ile kendi işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazıldı. Her erkeğin kendi evinin egemeni olduğu her dilde vurgulandı.

2 Bu olaylardan sonra öfkesi dinen Kral Ahaşveroş, Vaşti'yi, yaptıklarını ve ona karşı alınan kararı anımsadı. **2** Kralın özel hizmetkârları, “Kral için genç, güzel, el değmemiş kızlar aransın” dediler, **3** “Kral, egemen olduğu bütün illerde görevliler

atasın. Bu görevliler bütün genç, güzel, el değmemiş kızları toplayıp Sus Kalesi'ndeki hareme getirsinler, kralın kızlardan sorumlu haremağası Hegay'a teslim etsinler. Güzelleşmeleri için ne gerekiyorsa verilsin. **4** Sonunda kralın hoşuna giden kız, Vaşti'nin yerine kraliçe olsun." Kral bu öneriyi beğendi ve söyleneni yaptı. **5** Sus Kalesi'nde Mordekay adında bir Yahudi vardı. Benyamin oymağından olan Mordekay, Kiş oğlu Şimi oğlu Yair'in oğluydu. **6** Kiş, Babil Kralı Nebukadnessar'ın Yahuda Kralı Yehoyakin ile birlikte Yeruşalim'den sürgün ettiği kişilerden biriydi. **7** Mordekay'ın Hadassa adında bir amca kızı vardı. Annesiyle babasını yitiren Hadassa'yı Mordekay evlat edinip büyütmüştü. Hadassa'nın öbür adı Ester'di; endamı ve yüzü güzeldi. **8** Kralın buyruğu ve fermanı yayınlandıktan sonra çok sayıda genç kız Sus Kalesi'ne getirilip harem sorumlusu Hegay'a teslim edildi. Saraya getirilen kızlar arasında Ester de vardı. **9** Hegay Ester'i beğendi ve ona ayrıcalık tanıdı. En iyi biçimde beslenip güzelleşmesi için ne gerekiyorsa hemen sağladı; ayrıca kralın sarayından seçilen yedi hizmetçiyi buyruğuna verdi. Sonra onu hizmetçileriyle birlikte haremin en güzel bölümüne yerleştirdi. **10** Ester halkını da, soyunu da açıklamadı. Çünkü Mordekay bunları açıklamasını yasaklamıştı. **11** Mordekay, Ester'in nasıl olduğunu ve ona nasıl davranıldığını öğrenmek için her gün haremin avlusunun önünde gezinip dururdu. **12** Her genç kız sırası geldiğinde Kral Ahaşveroş'un huzuruna çıkacaktı. Ama kızlarla ilgili kurallar uyarınca, önce on iki ay süren güzellik bakımını tamamlaması gerekiyordu. Altı ay süreyle her kıza mür yağı sürülüyor, altı ay da kremler, losyonlar uygulanıyordu. **13** Kralın yanına girme sırası gelen genç kız, haremden her istediğini alıp birlikte saraya götürürdü. **14** Akşam kralın yanına

giren kız, ertesi sabah ikinci hareme, cariyelerden sorumlu haremağası Şaaşgaz'ın yönetimindeki hareme dönerdi. Yalnız kralın beğendiği, adıyla çağırdığı kız yeniden onun yanına girebilirdi. **15** Kralın yanına girme sırası Mordekay'ın evlat edindiği Ester'e –Mordekay'ın amcası Avihayil'in kızına– gelince, Ester, kralın kızlardan sorumlu haremağası Hegay'ın kendisine önerdiklerinden başka bir şey istemedi. Kendisini gören herkesin beğenisini kazandı. **16** Ahaşveroş'un krallığının yedinci yılında, Tevet diye adlandırılan onuncu ayda, Ester saraya, kralın yanına götürüldü. **17** Kral Ester'i öbür kızlardan daha çok sevdi, en çok ondan hoşlandı, en çok ona ayrıcalık tanıdı. Kraliçelik tacını ona giydirip Vaşti'nin yerine kraliçe yaptı. **18** Ardından Ester'in onuruna büyük bir şölen verdi. Bu şölende bütün önderler ve görevliler hazır bulundu. Kral bütün illerde bayram ilan etti ve krallara yaraşır cömertlikle armağanlar dağıttı. **19** Kızlar ikinci kez toplandıklarında Mordekay, kralın kapı görevlilerinden biri olmuştu. **20** Ester, Mordekay'ın verdiği buyruk uyarınca, soyunu ve halkını henüz açıklamamıştı; kendisini büyüttüğü günlerde olduğu gibi, Mordekay'ın sözünü dinlemeye devam etti. **21** Mordekay kralın kapı görevlisiyken, kapı nöbetçilerinden ikisi, Bigtan ve Tereş, Kral Ahaşveroş'a öfkelendiler; onu öldürmek için fırsat kollamaya başladılar. **22** Durumu öğrenen Mordekay bunu Kraliçe Ester'e iletti; o da Mordekay adına krala bildirdi. **23** Durum araştırıldı; doğru olduğu anlaşılınca da iki adam darağacına asıldı ve olay kralın önünde tarih kayıtlarına geçirildi.

3 Bu olaylardan sonra Kral Ahaşveroş, Agaklı Hammedata'nın oğlu Haman'ı yüksek bir göreve atayıp onurlandırdı. Onu bütün önderlerden daha yetkili kıldı. **2** Kralın buyruğu üzerine saray kapısında çalışan herkes Haman'ın önünde eğilip yere

kapanırdı. Ama Mordekay ne eğildi, ne de yere kapandı. **3** Kralın kapı görevlileri Mordekay'a, “Kralın buyruğuna neden karşı geliyorsun?” diye sordular. **4** Görevliler ona bu soruyu her gün sordularsa da Mordekay onlara kulak asmadı. Bunun üzerine durumu Haman'a bildirdiler. Çünkü Mordekay onlara kendisinin Yahudi olduğunu söylemişti ve böyle davranmaya devam edip etmeyeceğini görmek istiyorlardı. **5** Haman, Mordekay'ın eğilip yere kapanmadığını görünce öfkeden kudurdu. **6** Yalnız onu öldürmeyi düşünmekle kalmadı, onun hangi halktan geldiğini bildiği için bütün halkını, Ahaşveroş'un egemenliğinde yaşayan bütün Yahudiler'i ortadan kaldırmaya karar verdi. **7** Bu işe en uygun ayı ve günü belirlemek için Ahaşveroş'un krallığının on ikinci yılında, birinci ay olan Nisan ayında Haman'ın önünde pur, yani kura çekildi. Kura, on ikinci ay olan Adar ayına düştü. **8** Haman Kral Ahaşveroş'a şöyle dedi: “Krallığının bütün illerinde, öbür halkların arasına dağılmış, onlardan ayrı yaşayan bir halk var. Yasaları bütün öbür halklarınkinden farklı; kendileri de kralın yasalarına uymazlar. Onları kendi hallerine bırakmak kralın çıkarlarına uygun düşmez. **9** Kral uygun görüyorsa, yok edilmeleri için yazılı bir buyruk verilsin. Ben de hazineye ödenmek üzere kralın memurlarına on bin talant gümüş vereceğim.” **10** Bunun üzerine kral mühür yüzüğünü parmağından çıkartıp Agaklı Hammedata'nın oğlu Yahudi düşmanı Haman'a verdi. **11** Ona, “Para sende kalsın; o halka da ne istersen yap” dedi. **12** Birinci ayın on üçüncü günü kralın yazmanları çağrıldı ve Haman'ın buyruğu her ile kendi işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazılarak satraplara, il valilerine ve bütün halk önderlerine gönderildi. Buyruk Kral Ahaşveroş'un adını ve yüzüğünün mührünü taşıyordu. **13** Krallığın bütün illerine ulaklar

aracılığıyla mektuplar gönderildi. Bu mektuplar, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncü günü, genç, yaşlı, kadın, çocuk, bütün Yahudiler'in bir günde öldürülüp yok edilmesini, kökünün kurutulup mal mülklerinin de yağmalanmasını buyuruyordu. **14** Bu fermanın metni her ilde yasa olarak duyurulacak ve bütün halklara bildirilecekti. Öyle ki, herkes belirlenen gün için hazır olsun. **15** Ulaklar kralın buyruğuyla hemen yola çıktılar. Ferman Sus Kalesi'nde de duyuruldu. Sus halkı şaşkınlık içindeyken kral ile Haman oturmuş içki içiyorlardı.

4 Mordekay olup bitenleri öğrenince giysilerini yırttı, çula sarınıp başından aşağı kül döktü, yüksek sesle ve acıyla feryat ederek kent merkezine geldi. **2** Varıp sarayın kapısında durdu. Çünkü çula sarınmış hiç kimse bu kapıdan içeri giremezdi. **3** Kralın buyruğunun ve fermanının ulaştığı her ilde Yahudiler büyük yas tuttular, ağlayıp feryat ettiler, oruç tuttular. Birçoğu da çula sarınıp kül içinde yattı. **4** Hizmetçileriyle haremağaları gelip Mordekay'ın durumunu anlatınca, Kraliçe Ester çok sarsıldı. Çulunu çıkartıp giyinmesi için Mordekay'a giysiler gönderdi, ama Mordekay bunları kabul etmedi. **5** Bunun üzerine Ester kralın kendi hizmetine atadığı haremağalarından biri olan Hatak'ı çağırttı; Mordekay'dan ne olup bittiğini ve nedenini öğrenmesini buyurdu. **6** Hatak saray kapısının açıldığı kent meydanına, Mordekay'ın yanına gitti. **7** Mordekay başına gelen her şeyi ona anlattı. Yahudiler'in yok edilmesi için Haman'ın saray hazinesine vaat ettiği paranın miktarını bile tam tamına ona bildirdi. **8** Ester'e gösterip açıklaması için Sus'ta yayımlanan, Yahudiler'in kökünün kurutulmasını isteyen fermanın bir kopyasını da ona verdi. Ester'in krala çıkmasını, ondan merhamet dileyip kendi halkı için yalvarmasını istedi. **9** Hatak geri dönüp Mordekay'ın

söylediklerini Ester'e bildirdi. **10** Ester Mordekay'a şu haberi götürmesini buyurdu: **11** “Kralın bütün adamları ve illerinde yaşayan halk biliyor ki, çağrılmadan sarayın iç avlusuna girip kralın yanına yaklaşan her erkek ya da kadın için tek bir ceza vardır. Kral altın asasını uzatıp canlarını bağışlamadıkça bu kişiler ölüme çarptırılır. Ben de otuz gündür kralın huzuruna çağrılmış değilim.” **12** Ester'in bu sözleri kendisine iletilince, **13** Mordekay ona şu yanıtı götürmelerini istedi: “Sarayda yaşadığın için bütün Yahudiler içinde kurtulacak tek kişinin sen olacağını sanma. **14** Şu anda susarsan, Yahudiler'e yardım ve kurtuluş başka yerden gelecektir; ama sen ve babanın ev halkı yok olacaksınız. Kim bilir, belki de böyle bir gün için kraliçe oldun.” **15** Bunun üzerine Ester Mordekay'a şu yanıtı gönderdi: **16** “Git, Sus'taki bütün Yahudiler'i topla; benim için oruç tutun; üç gün, üç gece hiçbir şey yemeyin, içmeyin. Hizmetçilerimle ben de sizin gibi oruç tutacağız. Ardından, kurala aykırı olduğu halde kralın huzuruna çıkacağım; ölürsem ölürüm.” **17** Mordekay oradan ayrıldı ve Ester'in söylediği her şeyi yaptı.

5 Üçüncü gün Ester kraliçe giysilerini kuşanıp sarayın iç avlusunda, taht odasının önünde durdu. Kral bu odanın giriş kapısının karşısındaki tahtında oturuyordu. **2** Avluda bekleyen Kraliçe Ester'i görünce onu hoşgörüyle karşılayıp elindeki altın asayı ona doğru uzattı. Ester yaklaşıp asanın ucuna dokundu. **3** Kral ona, “Ne istiyorsun Kraliçe Ester, dileğin ne?” diye sordu. “Krallığın yarısını bile istesen sana verilecektir.” **4** Ester, “Kral uygun görüyorsa, bugün kendisi için vereceğim şölene Haman'la birlikte gelsin” diye karşılık verdi. **5** Kral adamlarına, “Ester'in isteğini yerine getirmek için Haman'ı hemen çağırın” dedi. Böylece kralla Haman Ester'in verdiği şölene gittiler. **6**

Şarap içerlerken kral yine Ester'e sordu: “Söyle, ne istiyorsun? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak.” **7** Ester, “İsteğim ve dileğim şu” diye yanıtladı, **8** “Kral benden hoşnutsa, istediğimi vermek, dileğimi yerine getirmek istiyorsa, kral ve Haman yarın kendileri için vereceğim şölene gelsinler, o zaman kralın sorusunu yanıtlarım.” **9** Haman o gün şölenden mutlu ve sevinçli ayrıldı. Ama Mordekay'ı sarayın kapısında görünce ve onun ayağa kalkmadığını, kendisine saygı göstermediğini farkedince öfkeden kudurdu. **10** Yine de kendini tuttu ve evine gitti. Sonra dostlarını ve eşi Zereş'i çağırttı. **11** Onlara sonsuz zenginliğinden, çok sayıdaki oğullarından, kralın, kendisini nasıl onurlandırdığından, öbür önderlerinden ve görevlilerinden üstün tuttuğundan söz etti. **12** “Üstelik, Kraliçe Ester, verdiği şölene kralın yanısıra yalnız beni çağırdı” diye ekledi, “Yarınki şölene de kralla birlikte beni davet etti. **13** Ne var ki, o Yahudi Mordekay'ı sarayın kapısında otururken gördükçe bunlardan hiçbirinin gözümde değeri kalmıyor.” **14** Karısı Zereş ve bütün dostları Haman'a şöyle dediler: “Elli arşın yüksekliğinde bir darağacı kurulsun. Sabah olunca kraldan Mordekay'ı oraya astırmasını iste. Sonra da sevinç içinde kralla birlikte şölene gidersin.” Haman öneriyi beğendi ve darağacını hemen kurdurdu.

6 O gece kralın uykusu kaçtı; tarih kayıtlarının getirilip kendisine okunmasını buyurdu. **2** Kayıtlar Kral Ahaşveroş'u öldürmeyi tasarlamış olan iki görevliden söz ediyordu. Kapı nöbetçisi olarak görev yapmış olan Bigtan ve Tereş adındaki bu iki adamı Mordekay ele vermişti. **3** Kral, “Bu yaptıklarından dolayı Mordekay nasıl onurlandırıldı, ona ne ödül verildi?” diye sordu. Hizmetkârlar, “Onun için hiçbir şey yapılmadı” diye yanıtladılar. **4**

Kral, “Avluda kim var?” diye sordu. O sırada Haman sarayın dış avlusuna yeni girmişti. Kraldan, hazırlattığı darağacına Mordekay'ın asılmasını isteyecekti. **5** Hizmetkârlar krala, “Haman avluda bekliyor” dediler. Kral, “Buraya gelsin” dedi. **6** Haman içeri girince kral ona, “Kralın onurlandırmak istediği biri için ne yapılmalı?” diye sordu. “Kral benden başka kimi onurlandırmak isteyebilir ki?” diye düşünen Haman şu yanıtı verdi: “Kral onurlandırmak istediği kişi için kendi giydiği bir kral giysisini ve üzerine bindiği sorguçlu atı getirtir, **9** giysiyi ve atı en üst yöneticilerinden birine verir; o da kralın onurlandırmak istediği kişiyi giydirip atın üstünde kent meydanında gezdirir. Önden giderek, ‘Kralın onurlandırmak istediği kişiye böyle davranılır’ diye bağırır.” **10** Kral Haman'a, “Hemen git” dedi, “Giysiyle atı al ve söylediklerini kralın kapı görevlisi Yahudi Mordekay için yap. Söylediklerinin hiçbirinde kusur etme.” **11** Böylece Haman giysiyi ve atı aldı, Mordekay'ı giydirip atın üstünde kent meydanında gezdirmeye başladı. Önden giderek, “Kralın onurlandırmak istediği kişiye böyle davranılır” diye bağırıyordu. **12** Sonra Mordekay saray kapısına döndü. Haman ise utanç içinde başını örterek çabucak evine gitti. **13** Başına gelenleri karısı Zereş'e ve bütün dostlarına anlattı. Karısı Zereş ve danışmanları ona şöyle dediler: “Önünde gerilemeye başladığın Mordekay Yahudi soyundansa, ona gücün yetmeyecek, önünde yok olup gideceksin.” **14** Onlar daha konuşurken, kralın haremağaları gelip Haman'ı apar topar Ester'in vereceği şölene götürdüler.

7 Böylece kral ve Haman, Kraliçe Ester'in şölenine gittiler. **2** O gün şarap içerlerken kral Ester'e yine sordu: “İsteğin nedir, Kraliçe Ester? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak.” **3** Kraliçe Ester şöyle yanıtladı: “Ey

kralım, eğer benden hoşnutsan ve uygun görüyorsan, isteğim canımı bağışlaman, dileğim de halkımı esirgemendir. **4** Çünkü ben ve halkım öldürülüp yok edilmek, yeryüzünden silinmek üzere satıldık. Eğer köle ve cariye olarak satılmış olsaydık sesimi çıkartmazdım; böyle bir sorun için kralı rahatsız etmek uygun olmazdı." **5** Kral Ahaşveroş Kraliçe Ester'e, "Böyle bir şeyi yapmaya cüret eden kim, nerede bu adam?" diye sordu. **6** Ester, "Düşmanımız, hasmımız, işte bu kötü Haman'dır!" dedi. Haman kralla kraliçenin önünde dehşete kapıldı. **7** Kral öfkeyle içki masasından kalkıp sarayın bahçesine çıktı. Haman ise Kraliçe Ester'den canını bağışlamasını istemek için içerde kaldı. Çünkü kralın kendisini yok etmeye kararlı olduğunu anlamıştı. **8** Kral sarayın bahçesinden şölen salonuna dönünce, Haman'ı Ester'in uzandığı sedire kapanmış olarak gördü ve, "Bu adam sarayda, gözümün önünde kraliçeye bile el uzatmaya mı kalkıyor?" diye bağırdı. Kral sözlerini bitirir bitirmez Haman'ın yüzünü örttüler. **9** Krala hizmet eden haremağalarından biri olan Harvona şöyle dedi: "Bakın, kralı uyarıp hayatını kurtaran Mordekay için Haman'ın hazırlattığı elli arşın yüksekliğindeki darağacı Haman'ın evinin önünde hazır duruyor." Kral, "Haman o darağacına asılsın!" diye buyurdu. **10** Böylece Haman Mordekay için hazırlattığı darağacına asıldı; kralın öfkesi de yatıştı.

8 O gün Kral Ahaşveroş Yahudi düşmanı Haman'ın malını mülkünü Kraliçe Ester'e verdi. Ester'in Mordekay'a yakınlığını açıklaması üzerine Mordekay kralın huzuruna kabul edildi. **2** Kral, Haman'dan geri almış olduğu mühür yüzüğünü parmağından çıkarıp Mordekay'a verdi. Ester de onu Haman'ın malının mülkünün yöneticisi atadı. **3** Ester yine kralla görüştü. Ağlayarak onun ayaklarına kapandı. Agaklı Haman'ın Yahudiler'e karşı

kurduğu düzene ve kötü tasarıya engel olması için yalvardı.
4 Kral altın asasını Ester'e doğru uzatınca Ester ayağa kalkıp
kralın önünde durdu **5** ve şöyle dedi: “Kral benden hoşnutsa
ve uygun görüyorsa, benden hoşlanıyorsa ve dileğimi uygun
buluyorsa, Agaklı Hammedata oğlu Haman'ın krallığın bütün
illerinde yaşayan Yahudiler'in yok edilmesini buyurmak için
yazdırdığı mektupları yazılı olarak geçersiz kılsın. **6** Halkımın
felakete uğradığını görmeye nasıl dayanırım? Soydaşlarımın
öldürülmesine tanık olmaya nasıl dayanırım?” **7** Kral Ahaşveroş,
Kraliçe Ester'e ve Yahudi Mordekay'a, “Bakın” dedi, “Haman'ın
malını mülkünü Ester'e verdim ve Yahudiler'i yok etmeyi
tasarladığı için Haman'ı darağacına astırdım. **8** Ama kral adına
yazılmış ve onun yüzüğüyle mühürlenmiş yazıyı kimse geçersiz
kılamaz. Bunun için, uygun gördüğünüz biçimde kral adına
Yahudi sorunu konusunda şimdi siz yazın ve kralın yüzüğüyle
mühürleyin.” **9** Bunun üzerine üçüncü ay olan Sivan ayının yirmi
üçüncü günü kralın yazmanları çağrıldı. Mordekay'ın buyurduğu
her şey, Hoddu'dan Kûş'a dek uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi
ilde yaşayan Yahudiler'e, satraplara, vali ve önderlere yazıldı.
Her il için kendi işaretleri, her halk için kendi dili kullanıldı.
Yahudiler'e de kendi alfabelerinde ve kendi dillerinde yazıldı. **10**
Mordekay Kral Ahaşveroş adına yazdırdığı mektupları kralın
yüzüğüyle mühürledi ve kralın hizmetinde kullanılmak üzere
yetiştirilen atlara binmiş ulaklarla her yere gönderdi. **11** Kral
mektuplarda Yahudiler'e bütün kentlerde toplanma ve kendilerini
koruma hakkını veriyordu. Ayrıca kendilerine, çocuklarına ve
kadınlarına saldırabilecek herhangi bir düşman halkın ya da ilin
silahlı güçlerini öldürüp yok etmelerine, kökünü kurutmalarına
ve mallarını mülklerini yağmalamalarına izin veriyordu. **12** Bu

izin Kral Ahaşveroş'un bütün illerinde tek bir gün –on ikinci ayın, yani Adar ayının on üçüncü günü– geçerli olacaktı. **13** Bütün halklara duyurulan bu fermanın metni her ilde yasa yerine geçecekti. Böylece Yahudiler belirlenen gün düşmanlarından öç almaya hazır olacaklardı. **14** Kralın hizmetindeki atlara binen ulaklar, kralın buyruğuna uyarak hemen dörtnala yola koyuldular. Ferman Sus Kalesi'nde de okundu. **15** Mordekay, lacivert ve beyaz bir krallık giysisiyle, başında büyük bir altın taç ve sırtında ince ketenden mor bir pelerinle kralın huzurundan ayrıldı. Sus Kenti sevinç çığlıklarıyla yankılandı. **16** Yahudiler için aydınlık ve sevinç, mutluluk ve onur dolu günler başlamıştı. **17** Kralın buyruğu ve fermanı ulaştığı her ilde ve her kentte Yahudiler arasında sevinç ve mutluluğa yol açtı. Şölenler düzenlendi, bir bayram havası doğdu. Ülkedeki halklardan çok sayıda kişi Yahudi oldu; çünkü Yahudi korkusu hepsini sarmıştı.

9 Kralın buyruğu ve fermanı, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncü günü yerine getirilecekti. Yahudi düşmanları o gün Yahudiler'i alt etmeyi ummuşlardı, ama tam tersi oldu; Yahudiler kendilerinden nefret edenleri alt ettiler. **2** Yahudiler kendilerini yok etmeyi tasarlayanlara saldırmak üzere Kral Ahaşveroş'un bütün illerindeki kentlerde bir araya geldiler. Hiç kimse onlara karşı koyamadı. Çünkü Yahudi korkusu bütün halkları sarmıştı. **3** İl önderleri, satraplar, valiler ve kralın memurları, Mordekay'dan korktukları için Yahudiler'i desteklediler. **4** Mordekay sarayda güçlü biriydi artık; ünü bütün illere ulaşmıştı. Gücü gittikçe artıyordu. **5** Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler, öldürdüler, yok ettiler. Kendilerinden nefret edenlere dilediklerini yaptılar. **6** Sus Kalesi'nde beş yüz kişiyi öldürüp yok ettiler. **7** Yahudi düşmanı Hammedata oğlu Haman'ın on

oğlunu –Parşandata, Dalfon, Aspata, Porata, Adalya, Aridata, Parmaşta, Arisay, Ariday ve Vayzata'yı– öldürdüler. Ama yağmaya girişmediler. **11** Sus Kalesi'nde öldürülenlerin sayısı aynı gün krala bildirildi. **12** O da Kraliçe Ester'e, “Yahudiler Sus Kalesi'nde Haman'ın on oğlu dahil beş yüz kişiyi öldürüp yok etmişler” dedi, “Kim bilir, öbür illerimde neler yapmışlardır? İstediğin nedir, sana vereyim; başka dileğin var mı, yerine getirilecektir.” **13** Ester, “Eğer kral uygun görüyorsa, Sus'taki Yahudiler bugünkü fermanını yarın da uygulasınlar” dedi, “Haman'ın on oğlunun cesetleri de darağacına asılsın.” **14** Kral bu isteklerin yerine getirilmesini buyurdu. Sus'ta ferman çıkarıldı ve Haman'ın on oğlu asıldı. **15** Sus'taki Yahudiler Adar ayının on dördüncü günü yeniden toplanarak kentte üç yüz kişi daha öldürdüler; ama yağmaya girişmediler. **16** Krallığın illerinde yaşayan öbür Yahudiler de canlarını korumak ve düşmanlarından kurtulmak için bir araya geldiler. Kendilerinden nefret edenlerden yetmiş beş bin kişiyi öldürdüler, ama yağmaya girişmediler. **17** Bütün bunlar Adar ayının on üçüncü günü oldu. Yahudiler on dördüncü gün dinlendiler ve o günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler. **18** Sus'taki Yahudiler ise kendilerini savunmak için on üçüncü ve on dördüncü günler bir araya geldiler. On beşinci gün de dinlendiler. O günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler. **19** Taşradaki kentlerde yaşayan Yahudiler işte bu nedenle Adar ayının on dördüncü gününü şölen ve eğlence günü olarak kutlarlar ve birbirlerine yemek sunarlar. **20** Mordekay bu olayları kayda geçirdi. Ardından Kral Ahaşveroş'un uzak, yakın bütün illerinde yaşayan Yahudiler'e mektuplar gönderdi. **21** Her yıl Adar ayının on dördüncü ve on beşinci günlerini kutlamalarını buyurdu. **22** Çünkü o günler, Yahudiler'in düşmanlarından kurtulduğu günlerdir.

O ay kederlerinin sevince, yaslarının mutluluğa dönüştüğü aydır. Mordekay o günlerde şölenler düzenleyip eğlenmelerini, birbirlerine yemek sunmalarını, yoksullara armağanlar vermelerini buyurdu. **23** Böylece Yahudiler, Mordekay'ın buyruğunu kabul ederek başlattıkları kutlamaları sürdürdüler. **24** Çünkü bütün Yahudiler'in düşmanı Agaklı Hammedata oğlu Haman onları yok etmek için düzen kurmuştu. Onları ezip yok etmek için pur, yani kura çekmişti. **25** Ama kral durumu öğrenince, Haman'ın Yahudiler'e karşı kurduğu düzen geri tepti; kral, Haman'ın ve oğullarının darağacına asılmaları için yazılı buyruklar verdi. **26** Pur sözcüğünden ötürü bu günlere Purim adı verildi. Böylece Yahudiler, Mordekay'ın mektubunda yazılı olanlardan, görüp geçirdiklerinden ve başlarına gelenlerden ötürü bu iki günü buyrulduğu biçimde ve günlerde her yıl kutlamayı kabul ettiler. Bu gelenek kendileri için, soylarından olanlar ve onlara katılan herkes için geçerli olacaktı. **28** Böylece bu günler her ilde, her kentte ve her ailede kuşaktan kuşağa anımsanacak ve kutlanacaktı. Purim günleri Yahudiler için son bulmayacak ve bu günlerin anısı kuşaklar boyu sürecekti. **29** Avihayil'in kızı Kraliçe Ester ve Yahudi Mordekay Purim'le ilgili bu ikinci mektubu tam yetkiyle yazıp uygulamaya koydular. **30** Mordekay, Ahaşveroş'un egemenliği altındaki yüz yirmi yedi ilde yaşayan Yahudiler'e esenlik ve güvenlik dilekleriyle dolu mektuplar gönderdi. **31** Kraliçe Ester'le birlikte daha önce kararlaştırdıkları gibi, Purim günlerini belirlenen tarihte kutlamalarını buyuruyordu. Bu kutlamalara kendilerinin de, soylarından gelenlerin de katılmalarını, oruç tutmada ve ağıt yakmada belirlenen kurallara uymalarını istedi. **32** Purim'e ilişkin bu düzenlemeler Ester'in buyruğuyla onaylandı ve kayda geçirildi.

10 Kral Ahaşveroş ülkeyi en uzak kıyılarına dek haraca
bağlamıştı. **2** Büyüklüğü, kahramanlıkları ve Mordekay'ı her
bakımdan nasıl onurlandırdığı Pers ve Med krallarının tarihinde
yazılıdır. **3** Yahudi Mordekay, Kral Ahaşveroş'tan sonra ikinci
adam olmuştu. Yahudi soydaşları arasında saygı gören ve
çoğunluk tarafından sevilen biriydi. Çünkü halkının iyiliğini
düşünüyor, bütün soydaşlarının esenliği için çaba gösteriyordu.

Eyüp

1 Ûs ülkesinde Eyüp adında bir adam yaşardı. Kusursuz, doğru
bir adamdı. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınırdı. **2** Yedi oğlu,
üç kızı vardı. **3** Yedi bin koyuna, üç bin deveye, beş yüz çift
öküze, beş yüz çift eşeğe ve pek çok köleye sahipti. Doğudaki
insanların en zengini oydu. **4** Oğulları sırayla evlerinde şölen
verir, birlikte yiyip içmek için üç kızkardeşlerini de çağırırlardı. **5**
Bu şölen dönemi bitince Eyüp onları çağırtıp kutsardı. Sabah
erkenden kalkar, “Çocuklarım günah işlemiş, içlerinden Tanrı'ya
sövmüş olabilirler” diyerek her biri için yakmalık sunu sunardı.
Eyüp hep böyle yapardı. **6** Bir gün ilahi varlıklar RAB'bin
huzuruna çıkmak için geldiklerinde, Şeytan da onlarla geldi. **7**
RAB Şeytan'a, “Nereden geliyorsun?” dedi. Şeytan, “Dünyada
gezip dolaşmaktan” diye yanıtladı. **8** RAB, “Kulum Eyüp'e
bakıp da düşündün mü?” dedi, “Çünkü dünyada onun gibisi
yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten
kaçınır.” **9** Şeytan, “Eyüp Tanrı'dan boşuna mı korkuyor?” diye
yanıtladı. **10** “Onu, ev halkını, sahip olduğu her şeyi sen çitle
çevirip korumadın mı? Elleriyle yaptığı her şeyi bereketli kıldın.
Sürüleri bütün ülkeye yayıldı. **11** Ama elini uzatır da sahip olduğu
her şeyi yok edersen, yüzüne karşı sövecektir.” **12** RAB Şeytan'a,
“Peki” dedi, “Sahip olduğu her şeyi senin eline bırakıyorum,
yalnız kendisine dokunma.” Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan
ayrıldı. **13** Bir gün Eyüp'ün oğullarıyla kızları ağabeylerinin
evinde yemek yiyip şarap içerken **14** bir ulak gelip Eyüp'e şöyle
dedi: “Öküzler çift sürüyor, eşekler onların yanında otluyordu. **15**
Sabalılar baskın yaptı, hepsini alıp götürdü. Uşakları kılıçtan
geçirdiler. Yalnız ben kaçıp kurtuldum sana durumu bildirmek
için.” **16** O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, “Tanrı

ateş yağdırdı” dedi, “Koyunlarla uşakları yakıp küle çevirdi. Yalnızca ben kaçıp kurtuldum durumu sana bildirmek için.” **17** O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, “Kildaniler üç bölük halinde develere saldırdı” dedi, “Hepsini alıp götürdüler, uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnızca ben kurtuldum durumu sana bildirmek için.” **18** O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, “Oğullarınla kızların ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken **19** ansızın çölden şiddetli bir rüzgar esti” dedi, “Evin dört köşesine çarptı; ev gençlerin üzerine yıkıldı, hepsi öldü. Yalnız ben kurtuldum durumu sana bildirmek için.” **20** Bunun üzerine Eyüp kalktı, kaftanını yırtıp saçını sakalını kesti, yere kapanıp tapındı. **21** Dedi ki, “Bu dünyaya çıplak geldim, çıplak gideceğim. RAB verdi, RAB aldı, RAB'bin adına övgüler olsun!” **22** Bütün bu olaylara karşın Eyüp günah işlemedi ve Tanrı'yı suçlamadı.

2 Başka bir gün ilahi varlıklar RAB'bin huzuruna çıkmak için geldiklerinde Şeytan da RAB'bin huzuruna çıkmak için onlarla gelmişti. **2** RAB Şeytan'a, “Nereden geliyorsun?” dedi. Şeytan, “Dünyada gezip dolaşmaktan” diye yanıtladı. **3** RAB, “Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?” dedi, “Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır. Senin kışkırtmaların sonucunda onu boş yere yıkıma uğrattım, ama o doğruluğunu hâlâ sürdürüyor.” **4** “Cana can!” diye yanıtladı Şeytan, “İnsan canı için her şeyini verir. **5** Elini uzat da, onun etine, kemiğine dokun, yüzüne karşı sövecektir.” **6** RAB, “Peki” dedi, “Onu senin eline bırakıyorum. Yalnız canına dokunma.” **7** Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan ayrıldı. Eyüp'ün bedeninde tepeden tırnağa kadar kötü çıbanlar çıkardı. **8** Eyüp çıbanlarını kaşımak için bir çömlek parçası aldı. Kül içinde oturuyordu. **9** Karısı, “Hâlâ doğruluğunu sürdürüyor

musun?” dedi, “Tanrı'ya söv de öl bari!” **10** Eyüp, “Aptal kadınlar gibi konuşuyorsun” diye karşılık verdi, “Nasıl olur? Tanrı'dan gelen iyiliği kabul edelim de kötülüğü kabul etmeyelim mi?” Bütün bu olaylara karşın Eyüp'ün ağzından günah sayılabilecek bir söz çıkmadı. **11** Eyüp'ün üç dostu –Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar– Eyüp'ün başına gelen bunca kötülüğü duyunca kalkıp bir araya geldiler. Acısını paylaşmak, onu avutmak için yanına gitmek üzere anlaştılar. **12** Uzaktan onu tanıyamadılar; yüksek sesle ağlayıp kaftanlarını yırtarak başlarına toprak saçtılar. **13** Yedi gün yedi gece onunla birlikte yere oturdular. Kimse ağzını açmadı, çünkü ne denli acı çektiğini görüyorlardı.

3 Sonunda Eyüp ağzını açtı ve doğduğu güne lanet edip şöyle dedi: **3** “Doğduğum gün yok olsun, ‘Bir oğul doğdu’ denen gece yok olsun! **4** Karanlığa bürünsün o gün, Yüce Tanrı onunla ilgilenmesin, Üzerine ışık doğmasın. **5** Karanlık ve ölüm gölgesi sahip çıksın o güne, Bulut çöksün üzerine; Işığını karanlık söndürsün. **6** Zifiri karanlık yutsun o geceyi, Yılın günleri arasında sayılmasın, Aylardan hiçbirine girmesin. **7** Kısır olsun o gece, Sevinç sesi duyulmasın içinde. **8** Günleri lanetleyenler, Livyatan'ı uyandırmaya hazır olanlar, O günü lanetlesin. **9** Akşamının yıldızları kararsın, Boş yere aydınlığı beklesin, Tan atışını görmesin. **10** Çünkü sıkıntı yüzü görmemem için Anamın rahminin kapılarını üstüme kapamadı. **11** “Neden doğarken ölmedim, Rahimden çıkarken son soluğumu vermedim? **12** Neden beni dizler, Emeyim diye memeler karşıladı? **13** Çünkü şimdi huzur içinde yatmış, Uyuyup dinlenmiş olurdum; **14** Yaptırdıkları kentler şimdi viran olan Dünya kralları ve danışmanlarıyla birlikte, **15** Evlerini gümüşle dolduran Altın sahibi önderlerle birlikte. **16** Neden düşük bir çocuk gibi, Gün

yüzü görmemiş yavrular gibi toprağa gömülmedim? **17** Orada kötüler kargaşayı bırakır, Yorgunlar rahat eder. **18** Tutsaklar huzur içinde yaşar, Angaryacının sesini duymazlar. **19** Küçük de büyük de oradadır, Köle efendisinden özgürdür. **20** "Niçin sıkıntı çekenlere ışık, Acı içindekilere yaşam verilir? **21** Oysa onlar gelmeyen ölümü özler, Onu define arar gibi ararlar; **22** Mezara kavuşunca Neşeden coşar, sevinç bulurlar. **23** Neden yaşam verilir nereye gideceğini bilmeyen insana, Çevresini Tanrı'nın çitle çevirdiği kişiye? **24** Çünkü iniltim ekmekten önce geliyor, Su gibi dökülmekte feryadım. **25** Korktuğum, Çekindiğim başıma geldi. **26** Huzur yok, sükûnet yok, rahat yok, Yalnız kargaşa var."

4 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı: **2** "Biri sana bir şey söylemeye çalışsa gücenir misin? Kim konuşmadan durabilir? **3** Evet, pek çoklarına sen ders verdin, Zayıf elleri güçlendirdin, **4** Tökezleyeni senin sözlerin ayakta tuttu, Titreyen dizleri sen pekiştirdin. **5** Ama şimdi senin başına gelince gücüne gidiyor, Sana dokununca yılgınlığa düşüyorsun. **6** Senin güvendiğin Tanrı'dan korkun değil mi, Umudun kusursuz yaşamında değil mi? **7** "Düşün biraz: Hangi suçsuz yok oldu, Nerede doğrular yıkıma uğradı? **8** Benim gördüğüm kadarıyla, fesat sürenler, Kötülük tohumu ekenler ektiklerini biçiyor. **9** Tanrı'nın soluğuyla yok oluyor, Öfkesinin rüzgarıyla tükeniyorlar. **10** Aslanın kükremesi, homurtusu kesildi, Dişleri kırıldı genç aslanların. **11** Aslan av bulamadığı için yok oluyor, Dişi aslanın yavruları dağılıyor. **12** "Bir söz gizlice erişti bana, Fısıltısı kulağıma ulaştı. **13** Gece rüyaların doğurduğu düşünceler içinde, İnsanları ağır uyku bastığı zaman, **14** Beni dehşet ve titreme aldı, Bütün kemiklerimi sarstı. **15** Önümden bir ruh geçti, Tüylerim ürperdi. **16** Durdu, ama ne olduğunu seçemedim. Bir suret duruyordu gözümün önünde, Çıt çıkmazken

bir ses duydum: **17** ‘Tanrı karşısında insan doğru olabilir mi?
Kendisini yaratanın karşısında temiz çıkabilir mi? **18** Bakın,
Tanrı kullarına güvenmez, Meleklerinde hata bulur da, **19** Çamur
evlerde oturanlara, Mayası toprak olanlara, Güveden kolay
ezilenlere mi güvenir? **20** Ömürleri sabahtan akşama varmaz,
Kimse farkına varmadan sonsuza dek yok olurlar. **21** İçlerindeki
çadır ipleri çekilince, Bilgelikten yoksun olarak ölüp giderler.’

5 “Haydi çağır, seni yanıtlayan çıkacak mı? Meleklerin hangisine
yöneleceksin? **2** Aptalı üzüntü öldürür, Budalayı kıskançlık bitirir.
3 Ben aptalın kök saldığını görünce, Hemen yurduna lanet ettim.
4 Çocukları güvenlikten uzak, Mahkeme kapısında ezilir, Savunan
çıkmaz. **5** Ürününü açlar yer, Dikenler arasındakini bile toplarlar;
Mallarını susamışlar yutmak ister. **6** Çünkü dert topraktan
çıkmaz, Sıkıntı yerden bitmez. **7** Havaya uçuşan kıvılcımlar
gibi Sıkıntı çekmek için doğar insan. **8** “Oysa ben Tanrı'ya
yönelir, Davamı O'na bırakırdım. **9** Anlayamadığımız büyük
işler, Sayısız şaşılası işler yapan O'dur. **10** Yeryüzüne yağmur
yağdırır, Tarlalara sular gönderir. **11** Düşkünleri yükseltir, Yaslıları
esenliğe çıkarır. **12** Kurnazların oyununu bozar, Düzenlerini
gerçekleştiremesinler diye. **13** Bilgeleri kurnazlıklarında yakalar,
Düzenbazların oyunu son bulur. **14** Gündüz karanlığa toslar,
Öğlen, geceymiş gibi el yordamıyla ararlar. **15** Yoksulu onların
kılıç gibi ağzından Ve güçlünün elinden O kurtarır. **16** Yoksul
umutlanır, Haksızlık ağzını kapar. **17** “İşte, ne mutlu Tanrı'nın
eğittiği insana! Bu yüzden Her Şeye Gücü Yeten'in yola getirişini
küçümseme. **18** Çünkü O hem yaralar hem sarar, O incitir, ama
elleri sağaltır. **19** Altı kez sıkıntıya düşsen seni kurtarır, Yedinci
kez de sana zarar vermez. **20** Kıtlıkta ölümden, Savaşta kılıçtan
seni O koruyacak. **21** Kamçılayan dillerden uzak kalacak, Yıkım

gelince korkmayacaksın. **22** Yıkıma, açlığa gülüp geçecek,
Yabanıl hayvanlardan ürkmeyeceksin. **23** Çünkü tarladaki taşlarla
anlaşacaksın, Yabanıl hayvanlar seninle barışacak. **24** Çadırının
güvenlik içinde olduğunu bilecek, Yurdunu yoklayınca eksik
bulmayacaksın. **25** Çocuklarının çoğalacağını bileceksin, Soyun
ot gibi bitecek. **26** Zamanında toplanan demetler gibi, Mezara
dinç gireceksin. **27** "İşte araştırdık, doğrudur, Onun için bunu
dinle ve belle."

6 Eyüp şöyle yanıtladı: **2** "Keşke üzüntüm tartılabilse, Acım
teraziye konabilseydi! **3** Denizlerin kumundan ağır gelirdi, Bu
yüzden abuk sabuk konuştum. **4** Çünkü Her Şeye Gücü Yeten'in
okları içimde, Ruhum onların zehirini içiyor, Tanrı'nın dehşetleri
karşıma dizildi. **5** Otu olan yaban eşeği anırır mı, Yemi olan öküz
böğürür mü? **6** Tatsız bir şey tuzsuz yenir mi, Yumurta akında
tat bulunur mu? **7** Böyle yiyeceklere dokunmak istemiyorum,
Beni hasta ediyorlar. **8** "Keşke dileğim yerine gelse, Tanrı
özlediğimi bana verse! **9** Kerem edip beni ezse, Elini çabuk
tutup yaşam bağımı kesse! **10** Yine avunur, Amansız derdime
karşın sevinirdim, Çünkü Kutsal Olan'ın sözlerini yadsımadım.
11 Gücüm nedir ki, bekleyeyim? Sonum nedir ki, sabredeyim?
12 Taş kadar güçlü müyüm, Etim tunçtan mı? **13** Çaresiz
kalınca Kendimi kurtaracak gücüm mü olur? **14** "Kederli insana
dost sevgisi gerekir, Her Şeye Gücü Yeten'den korkmaktan
vazgeçse bile. **15** Kardeşlerim kuru bir dere gibi beni aldattı;
Hani gürül gürül akan dereler vardır, **16** Eriyen buzlarla taşan,
Kar sularıyla beslenen, **17** Ama kurak mevsimde akmayan,
Sıcakta yataklarında tükenen dereler... İşte öyle aldattılar beni.
18 O dereler için kervanlar yolundan sapar, Çöle çıkıp yok olurlar.
Tema'nın kervanları su arar, Saba'dan gelen yolcular umutla

bakar. **20** Ama oraya varınca umut bağladıkları için utanır, Hayal kırıklığına uğrarlar. **21** Artık siz de bir hiç oldunuz, Dehşete kapılıp korkuyorsunuz. **22** ‘Benim için bir şey verin’ Ya da, ‘Rüşvet verip Beni düşmanın elinden kurtarın, Acımasızların elinden alın’ dedim mi? **24** “Bana öğretin, susayım, Yanlışımı gösterin. **25** Doğru söz acıdır! Ama tartışmalarınız neyi kanıtlıyor? **26** Sözlerimi düzeltmek mi istiyorsunuz? Çaresizin sözlerini boş laf mı sayıyorsunuz? **27** Öksüzün üzerine kura çeker, Arkadaşınızın üzerine pazarlık ederdiniz. **28** “Şimdi lütfedip bana bakın, Yüzünüze karşı yalan söyleyecek değilim ya. **29** Bırakın artık, haksızlık etmeyin, Bir daha düşünün, davamda haklıyım. **30** Ağzımdan haksız bir söz çıkıyor mu, Damağım kötü niyeti ayırt edemiyor mu?

7 “Yeryüzünde insan yaşamı savaşı andırmıyor mu, Günleri gündelikçinin günlerinden farklı mı? **2** Gölgeyi özleyen köle, Ücretini bekleyen gündelikçi gibi, **3** Miras olarak bana boş aylar verildi, Payıma sıkıntılı geceler düştü. **4** Yatarken, ‘Ne zaman kalkacağım’ diye düşünüyorum, Ama gece uzadıkça uzuyor, Gün doğana dek dönüp duruyorum. **5** Bedenimi kurt, kabuk kaplamış, Çatlayan derimden irin akıyor. **6** “Günlerim dokumacının mekiğinden hızlı, Umutsuz tükenmekte. **7** Ey Tanrı, yaşamımın bir soluk olduğunu anımsa, Gözüm bir daha mutluluk yüzü görmeyecek. **8** Şu anda bana bakan gözler bir daha beni görmeyecek, Senin gözlerin üzerimde olacak, Ama ben yok olacağım. **9** Bir bulutun dağılıp gitmesi gibi, Ölüler diyarına inen bir daha çıkmaz. **(Sheol h7585)** **10** Bir daha evine dönmez, Bulunduğu yer artık onu tanımaz. **11** “Bu yüzden sessiz kalmayacak, İçimdeki sıkıntıyı dile getireceğim; Canımın acısıyla yakınacağım. **12** Ben deniz ya da deniz canavarı mıyım ki,

Başıma bekçi koydun? **13** Yatağım beni rahatlatır, Döşeğim
acılarımı dindirir diye düşündüğümde, **14** Beni düşlerle korkutuyor,
Görümlerle yıldırıyorsun. **15** Öyle ki, boğulmayı, Ölmeyi şu
yaşama yeğliyorum. **16** Yaşamımdan tiksiniyor, Sonsuza dek
yaşamak istemiyorum; Çek elini benden, çünkü günlerimin
anlamı kalmadı. **17** "İnsan ne ki, onu büyütesin, Üzerinde kafa
yorasın, **18** Her sabah onu yoklayasın, Her an onu sınayasın? **19**
Gözünü üzerimden hiç ayırmayacak mısın, Tükürüğümü yutacak
kadar bile beni rahat bırakmayacak mısın? **20** Günah işledimse,
ne yaptım sana, Ey insan gözcüsü? Niçin beni kendine hedef
seçtin? Sana yük mü oldum? **21** Niçin isyanımı bağışlamaz,
Suçumu affetmezsin? Çünkü yakında toprağa gireceğim, Beni
çok arayacaksın, ama ben artık olmayacağım."

8 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı: **2** "Ne zamana dek böyle
konuşacaksın? Sözlerin sert rüzgar gibi. **3** Tanrı adaleti saptırır
mı, Her Şeye Gücü Yeten doğru olanı çarpıtır mı? **4** Oğulların
ona karşı günah işlediyse, İsyanlarının cezasını vermiştir. **5** Ama
sen gayretle Tanrı'yı arar, Her Şeye Gücü Yeten'e yalvarırsan, **6**
Temiz ve doğruysan, O şimdi bile senin için kolları sıvayıp Seni
hak ettiğin yere geri getirecektir. **7** Başlangıcın küçük olsa da,
Sonun büyük olacak. **8** "Lütfen, önceki kuşaklara sor, Atalarının
neler öğrendiğini iyice araştır. **9** Çünkü biz daha dün doğduk, bir
şey bilmeyiz, Yeryüzündeki günlerimiz sadece bir gölge. **10** Onlar
sana anlatıp öğretmeyecek, İçlerindeki sözleri dile getirmeyecek
mi? **11** "Bataklık olmayan yerde kamış biter mi? Susuz yerde
saz büyür mü? **12** Henüz yeşilken, kesilmeden, Otlardan önce
kururlar. **13** Tanrı'yı unutan herkesin sonu böyledir, Tanrısız
insanın umudu böyle yok olur. **14** Onun güvendiği şey kırılır,
Dayanağı ise bir örümcek ağıdır. **15** Örümcek ağına yaslanır,

ama ağ çöker, Ona tutunur, ama ağ taşımaz. **16** Tanrısızlar
güneşte iyi sulanmış bitkiyi andırır, Dalları bahçenin üzerinden
aşar; **17** Kökleri taş yığınına sarılır, Çakılların arasında yer aranır.
18 Ama yerinden sökülürse, Yeri, 'Seni hiç görmedim' diyerek onu
yadsır. **19** İşte sevinci böyle son bulur, Yerinde başka bitkiler biter.
20 "Tanrı kusursuz insanı reddetmez, Kötülük edenlerin elinden
tutmaz. **21** O senin ağzını yine gülüşle, Dudaklarını sevinç
haykırışıyla dolduracaktır. **22** Düşmanlarını utanç kaplayacak,
Kötülerin çadırı yok olacaktır."

9 Eyüp şöyle yanıtladı: **2** "Biliyorum, gerçekten öyledir, Ama
Tanrı'nın önünde insan nasıl haklı çıkabilir? **3** Biri O'nunla
tartışmak istese, Binde bir bile O'na yanıt veremez. **4** O'nun
bilgisi derin, gücü eşsizdir, Kim O'na direndi de ayakta kaldı? **5**
O dağları yerinden oynatır da, Dağlar farkına varmaz, Öfkeyle
altüst eder onları. **6** Dünyayı yerinden oynatır, Direklerini titretir.
7 Güneşe buyruk verir, doğmaz güneş, Yıldızları mühürler.
8 O'dur tek başına gökleri geren, Denizin dalgaları üzerinde
yürüyen. **9** Büyük Ayı'yı, Oryon'u, Ülker'i, Güney takımyıldızlarını
yaratan O'dur. **10** Anlayamadığımız büyük işler, Sayısız şaşılası
işler yapan O'dur. **11** İşte, yanımdan geçer, O'nu göremem,
Geçip gider, farkına bile varmam. **12** Evet, O avını kaparsa,
kim O'nu durdurabilir? Kim O'na, 'Ne yapıyorsun' diyebilir? **13**
Tanrı öfkesini dizginlemez, Rahav'ın yardımcıları bile O'nun
ayağına kapanır. **14** "Nerde kaldı ki, ben O'na yanıt vereyim,
O'nunla tartışmak için söz bulayım? **15** Haklı olsam da O'na yanıt
veremez, Merhamet etmesi için yargıcıma yalvarırdım ancak. **16**
O'nu çağırsam, O da bana yanıt verseydi, Yine de inanmazdım
sesime kulak verdiğine. **17** O beni kasırgayla eziyor, Nedensiz
yaralarımı çoğaltıyor. **18** Soluk almama izin vermiyor, Ancak

beni acıya doyuruyor. **19** Sorun güç sorunuysa, O güçlüdür!
Adalet sorunuysa, kim O'nu mahkemeye çağırabilir? **20** Suçsuz
olsam ağzım beni suçlar, Kusursuz olsam beni suçlu çıkarır.
21 "Kusursuz olsam da kendime aldırdığım yok, Yaşamımı hor
görüyorum. **22** Hepsi bir, bu yüzden diyorum ki, 'O suçluyu
da suçsuzu da yok ediyor.' **23** Kırbaç ansızın ölüm saçınca,
O suçsuzların sıkıntısıyla eğlenir. **24** Dünya kötülerin eline
verilmiş, Yargıçların gözünü kapayan O'dur. O değilse, kimdir?
25 "Günlerim koşucudan çabuk, İyilik görmeden geçmekte. **26**
Kamış sandal gibi kayıp gidiyor, Avının üstüne süzülen kartal gibi.
27 'Acılarımı unutayım, Üzgün çehremi değiştirip gülümseyeyim'
desem, **28** Bütün dertlerimden yılarım, Çünkü beni suçsuz
saymayacağını biliyorum. **29** Madem suçlanacağım, Neden boş
yere uğraşayım? **30** Sabun otuyla yıkansam, Ellerimi kül suyuyla
temizlesem, **31** Beni yine pisliğe batırırsın, Giysilerim bile benden
tiksinir. **32** O benim gibi bir insan değil ki, O'na yanıt vereyim,
Birlikte mahkemeye gideyim. **33** Keşke aramızda bir hakem olsa
da, Elini ikimizin üstüne koysa! **34** Tanrı sopasını üzerimden
kaldırsın, Dehşeti beni yıldırmasın. **35** O zaman konuşur, O'ndan
korkmazdım, Ama bu durumda bir şey yapamam.

10 "Yaşamımdan usandım, Özgürce yakınacak, İçimdeki acıyla
konuşacağım. **2** Tanrı'ya: Beni suçlama diyeceğim, Ama söyle,
niçin benimle çekişiyorsun. **3** Hoşuna mı gidiyor gaddarlık
etmek, Kendi ellerinin emeğini reddedip Kötülerin tasarılarını
onaylamak? **4** Sende insan gözü mü var? İnsanın gördüğü
gibi mi görüyorsun? **5** Günlerin ölümlü birinin günleri gibi,
Yılların insanın yılları gibi mi ki, **6** Suçumu arıyor, Günahımı
araştırıyorsun? **7** Kötü olmadığımı, Senin elinden beni kimsenin
kurtaramayacağını biliyorsun. **8** "Senin ellerin bana biçim verdi,

beni yarattı, Şimdi dönüp beni yok mu edeceksin? **9** Lütfen anımsa, balçık gibi bana sen biçim verdin, Beni yine toprağa mı döndüreceksin? **10** Beni süt gibi dökmedin mi, Peynir gibi katılaştırmadın mı? **11** Bana et ve deri giydirdin, Beni kemiklerle, sinirlerle ördün. **12** Bana yaşam verdin, sevgi gösterdin, İlgin ruhumu korudu. **13** "Ama bunları yüreğinde gizledin, Biliyorum aklındakini: **14** Günah işleseydim, beni gözlerdin, Suçumu cezasız bırakmazdın. **15** Suçluysam, vay başıma! Suçsuzken bile başımı kaldıramıyorum, Çünkü utanç doluyum, çaresizim. **16** Başımı kaldırsam, aslan gibi beni avlar, Şaşılası gücünü yine gösterirsin üstümde. **17** Bana karşı yeni tanıklar çıkarır, Öfkeni artırırsın. Orduların dalga dalga üzerime geliyor. **18** "Niçin doğmama izin verdin? Keşke ölseydim, hiçbir göz beni görmeden! **19** Hiç var olmamış olurdum, Rahimden mezara taşınırdım. **20** Birkaç günlük ömrüm kalmadı mı? Beni rahat bırak da biraz yüzüm gülsün; **21** Dönüşü olmayan yere gitmeden önce, Karanlık ve ölüm gölgesi diyarına, **22** Zifiri karanlık diyarına, Ölüm gölgesi, kargaşa diyarına, Aydınlığın karanlığı andırdığı yere."

11 Naamalı Sofar şöyle yanıtladı: **2** "Bunca söz yanıtsız mı kalsın? Çok konuşan haklı mı sayılsın? **3** Saçmalıkların karşısında sussun mu insanlar? Sen alay edince kimse seni utandırmasın mı? **4** Tanrı'ya, 'İnancım arıdır' diyorsun, 'Senin gözünde temizim.' **5** Ama keşke Tanrı konuşsa, Sana karşı ağzını açsa da, **6** Bilgeliğin sırlarını bildirse! Çünkü bilgelik çok yönlüdür. Bil ki, Tanrı günahlarından bazılarını unuttu bile. **7** "Tanrı'nın derin sırlarını anlayabilir misin? Her Şeye Gücü Yeten'in sınırlarına ulaşabilir misin? **8** Onlar gökler kadar yüksektir, ne yapabilirsin? Ölüler diyarından derindir, nasıl anlayabilirsin?

(Sheol h7585) 9 Ölçüleri yeryüzünden uzun, Denizden geniştir.
10 “Gelip seni hapsetse, mahkemeye çağırsa, Kim O'na engel
olabilir? 11 Çünkü O yalancıları tanır, Kötülüğü görür de dikkate
almaz mı? 12 Ne zaman yaban eşeği insan doğurursa, Aptal da
o zaman sağduyulu olur. 13 “O'na yüreğini adar, Ellerini açarsan,
14 İşlediğin günahı kendinden uzaklaştırır, Çadırında haksızlığa
yer vermezsen, 15 Utanmadan başını kaldırır, Sağlam ve
korkusuz olabilirsin. 16 Sıkıntılarını unutur, Akıp gitmiş sular gibi
anarsın onları. 17 Yaşamın öğlen güneşinden daha parlak olur,
Karanlık sabaha döner. 18 Güven duyarsın, çünkü umudun olur,
Çevrene bakıp güvenlik içinde yatarsın. 19 Uzanırsın, korkutan
olmaz, Birçokları senden lütuf diler. 20 Ama kötülerin gözlerinin
feri sönecek, Kaçacak yer bulamayacaklar, Tek umutları son
soluklarını vermek olacak.”

12 Eyüp şöyle yanıtladı: 2 “Kendinizi bir şey sandığınız belli,
Ama bilgelik de sizinle birlikte ölecek! 3 Sizin kadar benim
de aklım var, Sizden aşağı kalmam. Kim bilmez bunları? 4
“Gülünç oldum dostlarıma, Ben ki, Tanrı'ya yakarırdım, yanıtlardı
beni. Doğru ve kusursuz adam gülünç oldu. 5 Kaygısızlar
felaketi küçümser, Ayağı kayanı umursamaz. 6 Soyguncuların
çadırlarında rahatlık var, Tanrı'yı gazaba getirenler güvenlik
içinde, Tanrı'ya değil, kendi bileklerine güveniyorlar. 7 “Ama
şimdi sor hayvanlara, sana öğretsinler, Gökte uçan kuşlara sor,
sana anlatsınlar, 8 Toprağa söyle, sana öğretsin, Denizdeki
balıklara sor, sana bilgi versinler. 9 Hangisi bilmez Bunu RAB'bin
yaptığını? 10 Her yaratığın canı, Bütün insanlığın soluğu O'nun
elindedir. 11 Damağın yemeği tattığı gibi Kulak da sözleri
denemez mi? 12 Bilgelik yaşlılarda, Akıl uzun yaşamdadır. 13
“Bilgelik ve güç Tanrı'ya özgüdür, O'ndadır öğüt ve akıl. 14

O'nun yıktığı onarılamaz, O'nun hapsettiği kişi özgür olamaz.
15 Suları tutarsa, kuraklık olur, Salıverirse dünyayı sel götürür.
16 Güç ve zafer O'na aittir, Aldanan da aldatan da O'nundur.
17 Danışmanları çaresiz kılar, Yargıçları çıldırtır. **18** Kralların
bağladığı bağı çözer, Bellerine kuşak bağlar. **19** Kâhinleri çaresiz
kılar, Koltuklarında yıllananları devirir. **20** Güvenilir danışmanları
susturur, Yaşlıların aklını alır. **21** Rezalet saçar soylular üzerine,
Güçlülerin kuşağını gevşetir. **22** Karanlıkların derin sırlarını
açar, Ölüm gölgesini aydınlığa çıkarır. **23** Ulusları büyütür,
ulusları yok eder, Ulusları genişletir, ulusları sürgün eder. **24**
Dünya önderlerinin aklını başından alır, Yolu izi belirsiz bir çölde
dolaştırır onları. **25** Karanlıkta el yordamıyla yürür, ışık yüzü
görmezler; Sarhoş gibi dolaştırır onları.

13 "İşte, gözlerim her şeyi gördü, Kulağım duydu, anladı. **2**
Sizin bildiğinizi ben de biliyorum, Sizden aşağı kalmam. **3**
Ama ben Her Şeye Gücü Yeten'le konuşmak, Davamı Tanrı'yla
tartışmak istiyorum. **4** Sizlerse yalan düzüyorsunuz, Hepiniz
değersiz hekimlersiniz. **5** Keşke büsbütün sussanız! Sizin için
bilgelik olurdu bu. **6** Şimdi davamı dinleyin, Yakınmama kulak
verin. **7** Tanrı adına haksızlık mı edeceksiniz? O'nun adına
yalan mı söyleyeceksiniz? **8** O'nun tarafını mı tutacaksınız?
Tanrı'nın davasını mı savunacaksınız? **9** Sizi sorguya çekerse,
iyi mi olur? İnsanları aldattığınız gibi O'nu da mı aldatacaksınız?
10 Gizlice O'nun tarafını tutarsanız, Kuşkusuz sizi azarlar. **11**
O'nun görkemi sizi yıldırmaz mı? Dehşeti üzerinize düşmez
mi? **12** Anlattıklarınız kül kadar değersizdir, Savunduklarınızsa
çamurdan farksız. **13** "Susun, bırakın ben konuşayım, Başıma ne
gelirse gelsin. **14** Hayatım tehlikeye girecekse girsin, Canım zora
düşecekse düşsün. **15** Beni öldürecek, umudum kalmadı, Hiç

olmazsa yürüdüğüm yolun doğruluğunu yüzüne karşı savunayım.
16 Aslında bu benim kurtuluşum olacak, Çünkü tanrısız bir
adam O'nun karşısına çıkamaz. **17** Sözlerimi iyi dinleyin,
Kulaklarınızdan çıkmasın söyleyeceklerim. **18** İşte davamı
hazırladım, Haklı çıkacağımı biliyorum. **19** Kim suçlayacak
beni? Biri varsa susar, son soluğumu veririm. **20** "Yalnız şu iki
şeyi lütfet, Tanrım, O zaman kendimi senden gizlemeyeceğim:
21 Elini üstümden çek Ve dehşetinle beni yıldırma. **22** Sonra
beni çağır, yanıtlayayım, Ya da bırak ben konuşayım, sen
yanıtla. **23** Suçlarım, günahlarım ne kadar? Bana suçumu,
günahımı göster. **24** Niçin yüzünü gizliyorsun, Beni düşman gibi
görüyorsun? **25** Rüzgarın sürüklediği yaprağa dönmüşüm, Beni
mi korkutacaksın? Kuru samanı mı kovalayacaksın? **26** Çünkü
hakkımda acı şeyler yazıyor, Gençliğimde işlediğim günahları
bana miras veriyorsun. **27** Ayaklarımı tomruğa vuruyor, Yollarımı
gözetliyor, İzimi sürüyorsun. **28** "Oysa insan telef olmuş, çürük
bir şey, Güve yemiş giysi gibidir.

14 "İnsanı kadın doğurur, Günleri sayılı ve sıkıntı doludur. **2**
Çiçek gibi açıp solar, Gölge gibi gelip geçer. **3** Gözlerini böyle
birine mi dikiyorsun, Yargılamak için önüne çağırıyorsun? **4** Kim
temizi kirliden çıkarabilir? Hiç kimse! **5** Madem insanın günleri
belirlenmiş, Aylarının sayısı saptanmış, Sınır koymuşsun, öteye
geçemez; **6** Gözünü ondan ayır da, Çalışma saatini dolduran
gündelikçi gibi rahat etsin. **7** "Oysa bir ağaç için umut vardır,
Kesilse, yeniden sürgün verir, Eksilmez filizleri. **8** Kökü yerde
kocasa, Kütüğü toprakta ölse bile, **9** Su kokusu alır almaz
filizlenir, Bir fidan gibi dal budak salar. **10** İnsan ise ölüp yok olur,
Son soluğunu verir ve her şey biter. **11** Suyu akıp giden göl Ya
da kuruyan ırmak nasıl çöle dönerse, **12** İnsan da öyle, yatar, bir

daha kalkmaz, Gökler yok oluncaya dek uyanmaz, Uyandırılmaz.
13 “Keşke beni ölüler diyarına gizlesen, Öfken geçinceye dek saklasan, Bana bir süre versen de, beni sonra anımsasan. **(Sheol h7585)** **14** İnsan ölür de dirilir mi? Başka biri nöbetimi devralıncaya dek Savaş boyunca umutla beklerdim. **15** Sen çağırırdın, ben yanıtlardım, Ellerinle yaptığın yaratığı özlerdin. **16** O zaman adımlarımı sayar, Günahımın hesabını tutmazdın. **17** İsyanımı torbaya koyup mühürler, Suçumu örterdin. **18** “Ama dağın yıkılıp çöktüğü, Kayanın yerinden taşındığı, **19** Suyun taşı aşındırdığı, Selin toprağı sürükleyip götürdüğü gibi, İnsanın umudunu yok ediyorsun. **20** Onu hep yenersin, yok olup gider, Çehresini değiştirir, uzağa gönderirsin. **21** Oğulları saygı görür, onun haberi olmaz, Aşağılanırlar, anlamaz. **22** Ancak kendi canının acısını duyar, Yalnız kendisi için yas tutar.”

15 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı: **2** “Bilge kişi boş sözlerle yanıtlar mı, Karnını doğu rüzgarıyla doldurur mu? **3** Boş sözlerle tartışır, Yararsız söylevler verir mi? **4** Tanrı korkusunu bile ortadan kaldırıyor, Tanrı'nın huzurunda düşünmeyi engelliyorsun. **5** Çünkü suçun ağzını kışkırtıyor, Hilekârların diliyle konuşuyorsun. **6** Kendi ağzın seni suçluyor, ben değil, Dudakların sana karşı tanıklık ediyor. **7** “İlk doğan insan sen misin? Yoksa dağlardan önce mi var oldun? **8** Tanrı'nın sırrını mı dinledin de, Yalnız kendini bilge görüyorsun? **9** Senin bildiğin ne ki, biz bilmeyelim? Senin anladığın ne ki, bizde olmasın? **10** Bizde ak saçlı da yaşlı da var, Babandan bile yaşlı. **11** Az mı geliyor Tanrı'nın avutması sana, Söylediği yumuşak sözler? **12** Niçin yüreğin seni sürüklüyor, Gözlerin parıldıyor, **13** Tanrı'ya öfkeni gösteriyorsun, Ağzından böyle sözler dökülüyor? **14** “İnsan gerçekten temiz olabilir mi? Kadından doğan biri doğru olabilir mi? **15** Tanrı meleklerine

güvenmiyorsa, Gökler bile O'nun gözünde temiz değilse, **16** Haksızlığı su gibi içen İğrenç, bozuk insana mı güvenecek? **17** “Dinle beni, sana açıklayayım, Gördüğümü anlatayım, **18** Bilgelerin atalarından öğrenip bildirdiği, Gizlemediği gerçekleri; **19** O atalar ki, ülke yalnız onlara verilmişti, Aralarına henüz yabancı girmemişti. **20** Kötü insan yaşamı boyunca kıvranır, Zorbaya ayrılan yıllar sayılıdır. **21** Dehşet sesleri kulağından eksilmez, Esenlik içindeyken soyguncunun saldırısına uğrar. **22** Karanlıktan kurtulabileceğine inanmaz, Kılıç onu gözler. **23** ‘Nerede?’ diyerek ekmek ardınca dolaşır, Karanlık günün yanıbaşında olduğunu bilir. **24** Acı ve sıkıntı onu yıldırır, Savaşa hazır bir kral gibi onu yener. **25** Çünkü Tanrı'ya el kaldırmış, Her Şeye Gücü Yeten'e meydan okumuş, **26** Kalın, yumrulu kalkanıyla O'na inatla saldırmıştı. **27** “Yüzü semirdiği, Göbeği yağ bağladığı halde, **28** Yıkılmış kentlerde, Taş yığınına dönmüş oturulmaz evlerde oturacak, **29** Zengin olmayacak, serveti tükenecek, Malları ülkeye yayılmayacaktır. **30** Karanlıktan kaçamayacak, Filizlerini alev kurutacak, Tanrı'nın ağzından çıkan solukla yok olacaktır. **31** Boş şeye güvenerek kendini aldatmasın, Çünkü ödülü de boş olacaktır. **32** Gününden önce işi tamamlanacak, Dalı yeşermeyecektir. **33** Asma gibi koruğunu dökecek, Zeytin ağacı gibi çiçeğini dağıtacaktır. **34** Çünkü tanrısızlar sürüsü kısır olur, Rüşvetçilerin çadırlarını ateş yakıp yok eder. **35** Fesada gebe kalıp kötülük doğururlar, İçleri yalan doludur.”

16 Eyüp şöyle yanıtladı: **2** “Buna benzer çok şey duydum, Oysa siz avutmuyor, sıkıntı veriyorsunuz. **3** Boş sözleriniz hiç sona ermeyecek mi? Nedir derdiniz, boyuna karşılık veriyorsunuz? **4** Yerimde siz olsaydınız, Ben de sizin gibi konuşabilirdim; Size karşı güzel sözler dizer, Başımı sallayabilirdim. **5** Ağzımdan çıkan

sözlerle yüreklendirir, Dudaklarımdan dökülen avutucu sözlerle yatıştırırdım sizi. **6** “Konuşsam bile acım dinmez, Sussam ne değişir? **7** Ey Tanrı, beni tükettin, Bütün ev halkımı dağıttın. **8** Beni sıkıp buruşturdun, bana karşı tanık oldu bu; Zayıflığım kalkmış tanıklık ediyor bana karşı. **9** Tanrı öfkeyle saldırıp parçalıyor beni, Dişlerini gıcırdatıyor bana, Düşmanım gözlerini üzerime dikiyor. **10** İnsanlar bana dudak büküyor, Aşağılayarak tokat atıyor, Birleşiyorlar bana karşı. **11** Tanrı haksızlara teslim ediyor beni, Kötülerin kucağına atıyor. **12** Ben rahat yaşıyordum, ama Tanrı paraladı beni, Boynumdan tutup yere çaldı. Beni hedef yaptı kendine. **13** Okçuları beni kuşatıyor, Acımadan böbreklerimi deşiyor, Ödümü yerlere döküyor. **14** Bedenimde gedik üstüne gedik açıyor, Dev gibi üzerime saldırıyor. **15** “Giymek için çul diktim, Gururumu ayak altına aldım. **16** Ağlamaktan yüzüm kızardı, Gözlerimin altı morardı. **17** Yine de ellerim şiddetten uzak, Duam içtendir. **18** “Ey toprak, kanımı örtme, Feryadım asla dinmesin. **19** Daha şimdiden tanığım göklerde, Beni savunan yücelerdedir. **20** Dostlarım benimle eğleniyor, Gözlerim Tanrı'ya yaş döküyor; **21** Tanrı kendisiyle insan arasında İnsanoğluyla komşusu arasında hak arasın diye. **22** “Çünkü birkaç yıl sonra, Dönüşü olmayan yolculuğa çıkacağım.

17 “Yaşama gücüm tükendi, günlerim kısaldı, Mezar gözlüyor beni. **2** Çevremi alaycılar kuşatmış, Gözümü onların aşağılamasıyla açıp kapıyorum. **3** “Ey Tanrı, kefilim ol kendine karşı, Başka kim var bana güvence verecek? **4** Çünkü onların aklını anlayışa kapadın, Bu yüzden onları zafere kavuşturmayacaksın. **5** Para için dostlarını satan adamın Çocuklarının gözünün feri söner. **6** “Tanrı beni insanların diline düşürdü, Yüzüme tükürmekteler. **7** Kederden gözümün feri

söndü, Kollarım bacaklarım çırpı gibi. **8** Dürüst insanlar buna şaşıyor, Suçsuzlar tanrısızlara saldırıyor. **9** Doğrular kendi yolunu tutuyor, Elleri temiz olanlar gittikçe güçleniyor. **10** “Ama siz, hepiniz gelin yine deneyin! Aranızda bir bilge bulamayacağım. **11** Günlerim geçti, tasarılarım, Dileklerim suya düştü. **12** Bu insanlar geceyi gündüze çeviriyorlar, Karanlığa ‘Işık yakındır’ diyorlar. **13** Ölüler diyarını evim diye gözlüyorsam, Yatağımı karanlığa seriyorsam, **(Sheol h7585)** **14** Çukura ‘Babam’, Kurda ‘Annem, kızkardeşim’ diyorsam, **15** Umudum nerede? Kim benim için umut görebilir? **16** Umut benimle ölüler diyarına mı inecek? Toprağa birlikte mi gireceğiz?” **(Sheol h7585)**

18 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı: **2** “Ne zaman bitecek bu sözler? Biraz anlayışlı olun da konuşalım. **3** Niçin hayvan yerine konuyoruz, Gözünüzde aptal sayılıyoruz? **4** Sen kendini öfkenle paralıyorsun, Senin uğruna dünyadan vaz mı geçilecek? Kayalar yerini mi değiştirecek? **5** “Evet, kötünün ışığı sönecek, Ateşinin alevi parlamayacak. **6** Çadırındaki ışık karanlığa dönecek, Yanındaki kandil sönecek. **7** Adımlarının gücü zayıflayacak, Kurduğu düzene kendi düşecek. **8** Ayakları onu ağa götürecek, Kendi ayağıyla tuzağa basacak. **9** Topuğu kapana girecek, Tuzak onu kapacak. **10** Toprağa gizlenmiş bir ilmek, Yoluna koyulmuş bir kapan bekliyor onu. **11** Dehşet saracak onu her yandan, Her adımında onu kovalayacak. **12** Gücünü kıtlık kemirecek, Tökezleyince, felaket yanında bitiverecek. **13** Derisini hastalık yiyecek, Kollarıyla bacaklarını ölüm yutacak. **14** Güvenli çadırından atılacak, Dehşet kralının önüne sürüklenecek. **15** Çadırında ateş oturacak, Yurdunun üzerine kükürt saçılacak. **16** Kökleri dipten kuruyacak, Dalları üstten solacak. **17** Ülkede anısı yok olacak, Adı dünyadan silinecek. **18** Işıktan karanlığa

sürülecek, Dünyadan kovulacak. **19** Ne çocuğu ne torunu kalacak halkı arasında, Yaşadığı yerde kimsesi kalmayacak. **20** Batıdakiler onun yıkımına şaşacak, Doğudakiler dehşet içinde bakacak. **21** Evet, kötülerin yaşamı işte böyle son bulur, Tanrı'yı tanımayanların varacağı yer budur.”

19 Eyüp şöyle yanıtladı: **2** “Ne zamana dek beni üzecek, Sözlerinizle ezeceksiniz? **3** On kez oldu beni aşağılıyor, Hiç utanmadan saldırıyorsunuz. **4** Yanlış yola sapmışsam, Bu benim suçum. **5** Kendinizi gerçekten benden üstün görüyor, Utancımı bana karşı kullanıyorsanız, **6** Bilin ki, Tanrı bana haksızlık yaptı, Beni ağıyla kuşattı. **7** “İşte, ‘Zorbalık bu!’ diye haykırıyorum, ama yanıt yok, Yardım için bağırıyorum, ama adalet yok. **8** Yoluma set çekti, geçemiyorum, Yollarımı karanlığa boğdu. **9** Üzerimden onurumu soydu, Başımdaki tacı kaldırdı. **10** Her yandan yıktı beni, tükendim, Umudumu bir ağaç gibi kökünden söktü. **11** Öfkesi bana karşı alev alev yanıyor, Beni hasım sayıyor. **12** Orduları üstüme üstüme geliyor, Bana karşı rampalar yapıyor, Çadırımın çevresinde ordugah kuruyorlar. **13** “Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı, Tanıdıklarım bana büsbütün yabancılaştı. **14** Akrabalarım uğramaz oldu, Yakın dostlarım beni unuttu. **15** Evimdeki konuklarla hizmetçiler Beni yabancı sayıyor, Garip oldum gözlerinde. **16** Kölemi çağırıyorum, yanıtlamıyor, Dil döksem bile. **17** Soluğum karımı tiksindiriyor, Kardeşlerim benden iğreniyor. **18** Çocuklar bile beni küçümsüyor, Ayağa kalksam benimle eğleniyorlar. **19** Bütün yakın dostlarım benden iğreniyor, Sevdiklerim yüz çeviriyor. **20** Bir deri bir kemiğe döndüm, Ölümün eşiğine geldim. **21** “Ey dostlarım, acıyın bana, siz acıyın, Çünkü Tanrı'nın eli vurdu bana. **22** Neden Tanrı gibi siz de beni kovalıyor, Etime doymuyorsunuz? **23** “Keşke şimdi sözlerim

yazılsa, Kitaba geçseydi, **24** Demir kalemle, kurşunla Sonsuza dek kalsın diye kayaya kazılsaydı! **25** Oysa ben kurtarıcımın yaşadığını, Sonunda yeryüzüne geleceğini biliyorum. **26** Derim yok olduktan sonra, Yeni bedenimle Tanrı'yı göreceğim. **27** O'nu kendim göreceğim, Kendi gözlerimle, başkası değil. Yüreğim bayılıyor bağrımda! **28** Eğer, 'Sıkıntının kökü onda olduğu için Onu kovalım' diyorsanız, **29** Kılıçtan korkmalısınız, Çünkü kılıç cezası öfkeli olur, O zaman adaletin var olduğunu göreceksiniz."

20 Naamalı Sofar şöyle yanıtladı: **2** "Sıkıntılı düşüncelerim beni yanıt vermeye zorluyor, Bu yüzden çok heyecanlıyım. **3** Beni utandıran bir azar işitiyorum, Anlayışım yanıt vermemi gerektiriyor. **4** "Bilmiyor musun eskiden beri, İnsan dünyaya geldiğinden beri, **5** Kötünün zafer çığlığı kısadır, Tanrısızın sevinciyse bir anlıktır. **6** Boyu göklere erişse, Başı bulutlara değse bile, **7** Sonsuza dek yok olacak, kendi pisliği gibi; Onu görmüş olanlar, 'Nerede o?' diyecekler. **8** Düş gibi uçacak, bir daha bulunamayacak, Gece görümü gibi yok olacak. **9** Kendisini görmüş olan gözler bir daha onu görmeyecek, Yaşadığı yerde artık görünmeyecektir. **10** Çocukları yoksulların lütfunu dileyecek, Malını kendi eliyle geri verecektir. **11** Kemiklerini dolduran gençlik ateşi Kendisiyle birlikte toprakta yatacak. **12** "Kötülük ağzında tatlı gözükse, Onu dilinin altına gizlese bile, **13** Tutsa, bırakmasa, Damağının altına saklasa bile, **14** Yediği yiyecek midesinde ekşiyecek, İçinde kobra zehirine dönüşecek. **15** Yuttuğu servetleri kusacak, Tanrı onları midesinden çıkaracak. **16** Kobra zehiri emecek, Engereğin zehir dişi onu öldürecek. **17** Akarsuların, bal ve ayran akan derelerin Sefasını süremeyecek. **18** Zahmetle kazandığını Yemeden geri verecek, Elde ettiği kazancın tadını çıkaramayacak. **19** Çünkü yoksulları ezip yüzüstü

bıraktı, Kendi yapmadığı evi zorla aldı. **20** “Hırsı yüzünden rahat nedir bilmedi, Serveti onu kurtaramayacak. **21** Yediğinden artakalan olmadı, Bu yüzden bolluğu uzun sürmeyecek. **22** Varlık içinde yokluk çekecek, Sıkıntı tepesine binecek. **23** Karnını tıka basa doyurduğunda, Tanrı kızgın öfkesini ondan çıkaracak, Üzerine gazap yağdıracak. **24** Demir silahtan kaçacak olsa, Tunç ok onu delip geçecek. **25** Çekilince ok sırtından, Parıldayan ucu ödünden çıkacak, Dehşet çökecek üzerine. **26** Koyu karanlık onun hazinelerini gözlüyor. Körüklenmemiş ateş onu yiyip bitirecek, Çadırında artakalanı tüketecek. **27** Suçunu gökler açığa çıkaracak, Yeryüzü ona karşı ayaklanacak. **28** Varlığını seller, Azgın sular götürecek Tanrı'nın öfkelendiği gün. **29** Budur kötünün Tanrı'dan aldığı pay, Budur Tanrı'nın ona verdiği miras.”

21 Eyüp şöyle yanıtladı: **2** “Sözümü dikkatle dinleyin, Bana verdiğiniz avuntu bu olsun. **3** Bırakın ben de konuşayım, Ben konuştuktan sonra alay edin. **4** “Yakınmam insana mı karşı? Niçin sabırsızlanmayayım? **5** Bana bakın da şaşın, Elinizi ağzınıza koyun. **6** Bunu düşündükçe içimi korku sarıyor, Bedenimi titreme alıyor. **7** Kötüler niçin yaşıyor, Yaşlandıkça güçleri artıyor? **8** Çocukları sapasağlam çevrelerinde, Soyları gözlerinin önünde. **9** Evleri güvenlik içinde, korkudan uzak, Tanrı'nın sopası onlara dokunmuyor. **10** Boğalarının çiftleşmesi hiç boşa çıkmaz, İnekleri hep doğurur, hiç düşük yapmaz. **11** Çocuklarını sürü gibi salıverirler, Yavruları oynaşır. **12** Tef ve lir eşliğinde şarkı söyler, Ney sesiyle eğlenirler. **13** Ömürlerini bolluk içinde geçirir, Esenlik içinde ölüler diyarına inerler. **(Sheol h7585)** **14** Tanrı'ya, ‘Bizden uzak dur!’ derler, ‘Yolunu öğrenmek istemiyoruz. **15** Her Şeye Gücü Yeten kim ki, O'na kulluk edelim?

Ne kazancımız olur O'na dua etsek?' **16** Ama zenginlikleri kendi ellerinde değil. Kötülerin öğüdü benden uzak olsun. **17** "Kaç kez kötülerin kandili söndü, Başlarına felaket geldi, Tanrı öfkelendiğinde paylarına düşen kederi verdi? **18** Kaç kez rüzgarın sürüklediği saman gibi, Kasırganın uçurduğu saman çöpü gibi oldular? **19** 'Tanrı babaların cezasını çocuklarına çektirir' diyorsunuz, Kendilerine çektirsin de bilsinler nasıl olduğunu. **20** Yıkımlarını kendi gözleriyle görsünler, Her Şeye Gücü Yeten'in gazabını içsinler. **21** Çünkü sayılı ayları sona erince Geride bıraktıkları aileleri için niye kaygı çeksinler? **22** "En yüksektekileri bile yargılayan Tanrı'ya Kim akıl öğretebilir? **23** Biri gücünün doruğunda ölür, Büsbütün rahat ve kaygısız. **24** Bedeni iyi beslenmiş, İlikleri dolu. **25** Ötekiyse acı içinde ölür, İyilik nedir hiç tatmamıştır. **26** Toprakta birlikte yatarlar, Üzerlerini kurt kaplar. **27** "Bakın, düşüncelerinizi, Bana zarar vermek için kurduğunuz düzenleri biliyorum. **28** 'Büyük adamın evi nerede?' diyorsunuz, 'Kötülerin çadırları nerede?' **29** Yolculara hiç sormadınız mı? Anlattıklarına kulak asmadınız mı? **30** Felaket günü kötü insan esirgenir, Gazap günü ona kurtuluş yolu gösterilir. **31** Kim davranışını onun yüzüne vurur? Kim yaptığının karşılığını ona ödetir? **32** Mezarlığa taşınır, Kabri başında nöbet tutulur. **33** Vadi toprağı tatlı gelir ona, Herkes ardından gider, Önüsıra gidenlerse sayısızdır. **34** "Boş laflarla beni nasıl avutursunuz? Yanıtlarınızdan çıkan tek sonuç yalandır."

22 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı: **2** "İnsan Tanrı'ya yararlı olabilir mi? Bilge kişinin bile O'na yararı dokunabilir mi? **3** Doğruluğun Her Şeye Gücü Yeten'e ne zevk verebilir, Kusursuz yaşamın O'na ne kazanç sağlayabilir? **4** Seni azarlaması, dava etmesi O'ndan korktuğun için mi? **5** Kötülüğün büyük,

Günahların sonsuz değil mi? **6** Çünkü kardeşlerinden nedensiz rehin alıyor, Onları soyuyordun. **7** Yorguna su içirmedin, Açtan ekmeği esirgedin; **8** Ülkeye bileğinle sahip oldun, Saygın biri olarak orada yaşadın. **9** Dul kadınları eli boş çevirdin, Öksüzlerin kolunu kanadını kırdın. **10** Bu yüzden her yanın tuzaklarla çevrili, Ansızın gelen korkuyla yılıyorsun, **11** Her şey kararıyor, göremez oluyorsun, Seller altına alıyor seni. **12** "Tanrı göklerin yükseklerinde değil mi? Yıldızlara bak, ne kadar yüksekteler! **13** Sen ise, 'Tanrı ne bilir?' diyorsun, 'Zifiri karanlığın içinden yargılayabilir mi? **14** Koyu bulutlar O'na engeldir, göremez, Gökkubbenin üzerinde dolaşır.' **15** Kötülerin yürüdüğü Eski yolu mu tutacaksın? **16** Onlar ki, vakitleri gelmeden çekilip alındılar, Temellerini sel bastı. **17** Tanrı'ya, 'Bizden uzak dur!' dediler, 'Her Şeye Gücü Yeten bize ne yapabilir?' **18** Ama onların evlerini iyilikle dolduran O'ydu. Bunun için kötülerin öğüdü benden uzak olsun. **19** "Doğrular onların yıkımını görüp sevinir, Suçsuzlar şöyle diyerek eğlenir: **20** 'Düşmanlarımız yok edildi, Malları yanıp kül oldu.' **21** "Tanrı'yla dost ol, barış ki, Bolluğa eresin. **22** Ağzından çıkan öğretiyi benimse, Sözlerini yüreğinde tut. **23** Her Şeye Gücü Yeten'e dönersen, eski haline kavuşursun. Kötülüğü çadırından uzak tutar, **24** Altınını yere, Ofir altınını vadideki çakılların arasına atarsan, **25** Her Şeye Gücü Yeten senin altının, Değerli gümüşün olur. **26** O zaman Her Şeye Gücü Yeten'den zevk alır, Yüzünü Tanrı'ya kaldırırsın. **27** O'na dua edersin, dinler seni, Adaklarını yerine getirirsin. **28** Neye karar verirsen yapılır, Yollarını ışık aydınlatır. **29** İnsanlar seni alçaltınca, güvenini yitirme, Çünkü Tanrı alçakgönüllüleri kurtarır. **30** O suçsuz olmayanı bile kurtarır, Senin ellerinin temizliği sayesinde kurtulur suçlu."

23 Eyüp şöyle yanıtladı: **2** “Bugün de acı acı yakınacağım,
İniltime karşın Tanrı'nın üzerimdeki eli ağırdır. **3** Keşke O'nu
nerede bulacağımı bilseydim, Tahtına varabilseydim! **4** Davamı
önünde dile getirir, Kanıtlarımı art arda sıralardım. **5** Bana
vereceği yanıtı öğrenir, Ne diyeceğini anlardım. **6** Eşsiz gücüyle
bana karşı mı çıkardı? Hayır, yalnızca dinlerdi beni. **7** Haklı kişi
davasını oraya, O'nun önüne getirebilirdi, Ben de yargılanmaktan
sonsuza dek kurtulurdum. **8** “Doğuya gitsem orada değil,
Batıya gitsem O'nu bulamıyorum. **9** Kuzeyde iş görse O'nu
seçemiyorum, Güneye dönse O'nu göremiyorum. **10** Ama O
tuttuğum yolu biliyor, Beni sınadığında altın gibi çıkacağım.
11 Adımlarını yakından izledim, Sapmadan yolunu tuttum. **12**
Ağzından çıkan buyruklardan ayrılmadım, Günlük ekmeğimden
çok ağzından çıkan sözlere değer verdim. **13** “O tek başınadır,
kim O'nu caydırabilir? Canı ne isterse onu yapar. **14** Benimle ilgili
kararını yerine getirir, Daha nice tasarısı vardır. **15** Bu yüzden
dehşete düşerim huzurunda, Düşündükçe korkarım O'ndan. **16**
Tanrı cesaretimi kırdı, Her Şeye Gücü Yeten beni yıldırdı. **17**
Karanlık beni susturamadı, Yüzümü örten koyu karanlık.

24 “Niçin Her Şeye Gücü Yeten yargı için vakit saptamıyor?
Neden O'nu tanıyanlar bu günleri görmesin? **2** İnsanlar sınır
taşlarını kaldırıyor, Çaldıkları sürüleri otlatıyorlar. **3** Öksüzlerin
eşeğini kovuyor, Dul kadının öküzünü rehin alıyorlar. **4** Yoksulları
yoldan saptırıyor, Ülkenin düşkünlerini gizlenmeye zorluyorlar.
5 Bakın, yoksullar çöldeki yaban eşekleri gibi Yiyecek bulmak
için erkenden işe çıkıyorlar, Çocuklarına yiyeceği kırlar sağlıyor.
6 Yemlerini tarlalardan topluyor, Kötülerin bağındaki artıkları
eşeliyorlar. **7** Geceyi giysisiz, çıplak geçiriyorlar, Örtünecek
şeyleri yok soğukta. **8** Dağlara yağan sağanaktan ıslanıyor,

Sığınakları olmadığı için kayalara sarılıyorlar. **9** Öksüz memeden uzaklaştırılıyor, Düşkünün bebeği rehin alınıyor. **10** Giysisiz, çıplak dolaşıyor, Aç karnına demet taşıyorlar. **11** Teraslar arasında zeytin eziyor, Susuzluktan kavrulurken Şarap için üzüm sıkıyorlar. **12** Kentlerden insan iniltileri yükseliyor, Yaralı canlar feryat ediyor, Ama Tanrı haksızlığı önemsemiyor. **13** "Bunlar ışığa başkaldıranlardır; Onun yolunu tanımaz, İzinde yürümezler. **14** Gün ağarınca katil kalkar, Düşkünü, yoksulu öldürür, Hırsız gibi sıvışır geceleyin. **15** Zina edenin gözü alaca karanlıktadır, 'Beni kimse görmez' diye düşünür, Yüzünü örtüyle gizler. **16** Hırsızlar karanlıkta evleri deler, Gündüz gizlenir, ışık nedir bilmezler. **17** Çünkü zifiri karanlık, sabahıdır onların, Karanlığın dehşetiyle dostturlar. **18** "Diyorsunuz ki, 'Suyun üstündeki köpüktür onlar, Lanetlidir ülkedeki payları, Kimse bağlara gitmez. **19** Kuraklık ve sıcağın eriyen karı alıp götürdüğü gibi Ölüler diyarı da günahlıları alıp götürür. **(Sheol h7585)** **20** Rahim onları unutacak, Kurtlara yem olacak, Bir daha anılmayacaklar. Haksızlık bir ağaç gibi kırılacak. **21** Onlar çocuğu olmayan kısır kadınları yolar, Dul kadına iyilik etmezler. **22** Tanrı, gücüyle zorbaları yok eder, Harekete geçince zorbaların yaşama umudu kalmaz. **23** Tanrı onlara güven verir, O'na güvenirler, Ama gözü yürüdükleri yoldadır. **24** Kısa süre yükselir, sonra yok olurlar, Düşerler, tıpkı ötekiler gibi alınıp götürülür, Başak başı gibi kesilirler.' **25** "Böyle değilse, kim beni yalancı çıkarabilir, Söylediklerimin boş olduğunu gösterebilir?"

25 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı: **2** "Egemenlik ve heybet Tanrı'ya özgüdür, Yüce göklerde düzen kuran O'dur. **3** Orduları sayılabilir mi? Işığı kimin üzerine doğmaz? **4** İnsan Tanrı'nın önünde nasıl doğru olabilir? Kadından doğan biri nasıl temiz

olabilir? **5** O'nun gözünde ay parlak, Yıldızlar temiz değilse, **6** Nerede kaldı bir kurtçuk olan insan, Bir böcek olan insanoğlu!”

26 Eyüp şöyle yanıtladı: **2** “Çaresize nasıl yardım ettin! Güçsüz pazıyı nasıl kurtardın! **3** Bilge olmayana ne öğütler verdin! Sağlam bilgiyi pek güzel öğrettin! **4** Bu sözleri kime söyledin? Senin ağzından konuşan ruh kimin? **5** “Suların ve sularda yaşayanların altında Ölüler titriyor. **6** Tanrı'nın önünde ölüler diyarı çıplaktır, Yıkım diyarı örtüsüz. **(Sheol h7585)** **7** O boşluğun üzerine kuzey göklerini yayar, Hiçliğin üzerine dünyayı asar. **8** Bulutların içine suları sarar, Bulutlar yırtılmaz onların ağırlığı altında. **9** Dolunayın yüzünü örter, Üstüne bulutlarını serper. **10** Suların yüzeyine sınır çizer Işıkla karanlığın ayrıldığı yerde. **11** Göklerin direkleri sarsılır, Şaşkına dönerler O azarlayınca. **12** Gücüyle denizi çalkalar, Ustaca Rahav'ı vurur. **13** Gökler O'nun soluğuyla açılır, O'nun eli parçalar kaçan yılanı. **14** Bunlar yaptıklarının küçücük parçaları, O'ndan duyduğumuz hafif bir fısıltıdır. Gürleyen gücünü kim anlayabilir?”

27 Eyüp anlatmaya devam etti: **2** “Hakkımı elimden alan Tanrı'nın varlığı hakkı için, Bana acı çektiren Her Şeye Gücü Yeten'in hakkı için, **3** İçimde yaşam belirtisi olduğu sürece, Tanrı'nın soluğu burnumda olduğu sürece, **4** Ağzımdan kötü söz çıkmayacak, Dilimden yalan dökülmeyecek. **5** Size asla hak vermeyecek, Son soluğumu verene dek suçsuz olduğumu söyleyeceğim. **6** Doğruluğuma sarılacak, onu bırakmayacağım, Yaşadığım sürece vicdanım beni suçlamayacak. **7** “Düşmanlarım kötüler gibi, Bana saldıranlar haksızlar gibi cezalandırılsın. **8** Tanrısız insanın umudu nedir Tanrı onu yok ettiğinde, canını aldığında? **9** Başına sıkıntı geldiğinde, Tanrı feryadını duyar mı? **10** Her Şeye Gücü Yeten'den zevk alır mı? Her zaman Tanrı'ya

yakarır mı? **11** “Tanrı'nın gücünü size öğreteceğim, Her Şeye Gücü Yeten'in tasarısını gizlemeyeceğim. **12** Aslında siz, hepiniz gördünüz bunu, Öyleyse ne diye boş boş konuşuyorsunuz? **13** “Kötünün Tanrı'dan alacağı pay, Zorbanın Her Şeye Gücü Yeten'den alacağı miras şudur: **14** Çocukları ne kadar çok olursa olsun, kılıçla öldürülecek, Soyu yeterince ekmek bulamayacaktır. **15** Sağ kalanlar hastalıktan ölüp gömülecek, Dul karıları ağlamayacaktır. **16** Kötü insan kum gibi gümüş yığsa, Yığınla giysi biriktirse, **17** Onun biriktirdiğini doğru insan giyecek, Gümüşü suçsuz paylaşacak. **18** Evini güve kozası gibi inşa eder, Bekçinin kurduğu çardak gibi. **19** Zengin olarak yatar, ama bu öyle sürmez, Gözlerini açtığında hepsi yok olup gitmiştir. **20** Dehşet onu sel gibi basar, Kasırga gece kapar götürür. **21** Doğu rüzgarı onu uçurup götürür, Yerinden silip süpürür. **22** Acımasızca üzerine eser, Elinden kaçmaya çalışırken. **23** Onunla alay ederek el çırpar, Yerinden ıslık çalar.”

28 Gümüş maden ocağından elde edilir, Altını arıtmak için de bir yer vardır. **2** Demir topraktan çıkarılır, Bakırsa taştan. **3** İnsan karanlığa son verir, Koyu karanlığın, ölüm gölgesinin taşlarını Son sınırına kadar araştırır. **4** Maden kuyusunu insanların oturduğu yerden uzakta açar, İnsan ayağının unuttuğu yerlerde, Herkesten uzak iplere sarılıp sallanır. **5** Ekmek topraktan çıkar, Toprağın altı ise yanmış, altüst olmuştur. **6** Kayalarından laciverttaşı çıkar, Yüzeyi altın tozunu andırır. **7** Yırtıcı kuş yolu bilmez, Doğanın gözü onu görmemiştir. **8** Güçlü hayvanlar oraya ayak basmamış, Aslan oradan geçmemiştir. **9** Madenci elini çakmak taşına uzatır, Dağları kökünden altüst eder. **10** Kayaların içinden tüneller açar, Gözleri değerli ne varsa görür. **11** Irmakların kaynağını tıkar, Gizli olanı ışığa çıkarır. **12** Ama bilgelik nerede bulunur? Aklın

yeri neresi? **13** İnsan onun değerini bilmez, Yaşayanlar diyarında
ona rastlanmaz. **14** Engin, “Bende değil” der, Deniz, “Yanımda
değil.” **15** Onun bedeli saf altınla ödenmez, Değeri gümüşle
ölçülmez. **16** Ona Ofir altınıyla, değerli oniksle, Laciverttaşıyla
değer biçilmez. **17** Ne altın ne cam onunla karşılaştırılabilir, Saf
altın kaplara değişilmez. **18** Yanında mercanla billurun sözü
edilmez, Bilgeliğin değeri mücevherden üstündür. **19** Kûş topazı
onunla denk sayılmaz, Saf altınla ona değer biçilmez. **20** Öyleyse
bilgelik nereden geliyor? Aklın yeri neresi? **21** O bütün canlıların
gözünden uzaktır, Gökte uçan kuşlardan bile saklıdır. **22** Yıkım'la
Ölüm: “Kulaklarımız ancak fısıltısını duydu” der. **23** Onun yolunu
Tanrı anlar, Yerini bilen O'dur. **24** Çünkü O yeryüzünün uçlarına
kadar bakar, Göklerin altındaki her şeyi görür. **25** Rüzgara güç
verdiği, Suları ölçtüğü, **26** Yağmura kural koyduğu, Yıldırıma yol
açtığı zaman, **27** Bilgeliği görüp değerini biçti, Onu onaylayıp
araştırdı. **28** İnsana, “İşte Rab korkusu, bilgelik budur” dedi,
“Kötülükten kaçınmak akıllılıktır.”

29 Eyüp yine anlatmaya başladı: **2** “Keşke geçen aylar geri
gelseydi, Tanrı'nın beni kolladığı, **3** Kandilinin başımın üstünde
parladığı, Işığıyla karanlıkta yürüdüğüm günler, **4** Keşke olgunluk
günlerim geri gelseydi, Tanrı'nın çadırımı dostça koruduğu, **5**
Her Şeye Gücü Yeten'in henüz benimle olduğu, Çocuklarımın
çevremde bulunduğu, **6** Yollarımın sütle yıkandığı, Yanımdaki
kayanın zeytinyağı akıttığı günler! **7** “Kent kapısına gidip
Kürsümü meydana koyduğumda, **8** Gençler beni görüp gizlenir,
Yaşlılar kalkıp ayakta dururlardı; **9** Önderler konuşmaktan
çekinir, Elleriyle ağızlarını kaparlardı; **10** Soyluların sesi kesilir,
Dilleri damaklarına yapışırdı. **11** Beni duyan kutlar, Beni gören
överdi; **12** Çünkü yardım isteyen yoksulu, Desteği olmayan

öksüzü kurtarırdım. **13** Ölmekte olanın hayır duasını alır, Dul kadının yüreğini sevinçten coştururdum. **14** Doğruluğu giysi gibi giyindim, Adalet kaftanım ve sarığımdı sanki. **15** Körlere göz, Topallara ayaktım. **16** Yoksullara babalık eder, Garibin davasını üstlenirdim. **17** Haksızın çenesini kırar, Avını dişlerinin arasından kapardım. **18** "'Son soluğumu yuvamda vereceğim' diye düşünüyordum, 'Günlerim kum taneleri kadar çok. **19** Köküm sulara erişecek, Çiy geceyi dallarımda geçirecek. **20** Aldığım övgüler tazelenecek, Elimdeki yay yenilenecek.' **21** "İnsanlar beni saygıyla dinler, Öğüdümü sessizce beklerlerdi. **22** Ben konuştuktan sonra onlar konuşmazdı, Sözlerim üzerlerine damlardı. **23** Yağmuru beklercesine beni bekler, Son yağmurları içercesine sözlerimi içerlerdi. **24** Kendilerine gülümsediğimde gözlerine inanmazlardı, Güler yüzlülüğüm onlara cesaret verirdi. **25** Onların yolunu ben seçer, başlarında dururdum, Askerlerinin ortasında kral gibi otururdum, Yaslıları avutan biri gibiydim.

30 "Ama şimdi, yaşı benden küçük olanlar Benimle alay etmekte, Oysa babalarını sürümün köpeklerinin Yanına koymaya tenezzül etmezdim. **2** Çünkü güçleri tükenmişti, Bileklerinin gücü ne işime yarardı? **3** Yoksulluktan, açlıktan bitkindiler, Akşam çölde, ıssız çorak yerlerde kök kemiriyorlardı. **4** Çalılıklarda karapazı topluyor, Retem kökü yiyorlardı. **5** Toplumdan kovuluyorlardı, İnsanlar hırsızmışlar gibi onlara bağırıyordu. **6** Korkunç vadilerde, yerdeki deliklerde, Kaya kovuklarında yaşıyorlardı. **7** Çalıların arasında anırır, Çalı altında birbirine sokulurlardı. **8** Aptalların, adı sanı belirsiz insanların çocuklarıydılar, Ülkeden kovulmuşlardı. **9** "Şimdiyse destan oldum dillerine, Ağızlarına doladılar beni. **10** Benden tiksiniyor, uzak duruyorlar, Yüzüme tükürmekten çekinmiyorlar. **11** Tanrı ipimi çözüp beni alçalttığı için Dizginsiz

davranmaya başladılar bana. **12** Sağımdaki ayak takımı üzerime yürüyor, Ayaklarımı kaydırıyor, Bana karşı rampalar kuruyorlar. **13** Yolumu kesiyor, Kimseden yardım görmeden Beni yok etmeye çalışıyorlar. **14** Koca bir gedikten girer gibi ilerliyor, Yıkıntılar arasından üzerime yuvarlanıyorlar. **15** Dehşet çöktü üzerime, Onurum rüzgara kapılmış gibi uçtu, Mutluluğum bulut gibi geçip gitti. **16** “Şimdi tükeniyorum, Acı günler beni ele geçirdi. **17** Geceleri kemiklerim sızlıyor, Beni kemiren acılar hiç durmuyor. **18** Tanrı'nın şiddeti Üzerimdeki giysiye dönüştü, Gömleğimin yakası gibi beni sıkıyor. **19** Beni çamura fırlattı, Toza, küle döndüm. **20** “Sana yakarıyorum, ama yanıt vermiyorsun, Ayağa kalktığımda gözünü bana dikiyorsun. **21** Bana acımasız davranıyor, Bileğinin gücüyle beni eziyorsun. **22** Beni kaldırıp rüzgara bindiriyorsun, Fırtınanın içinde darma duman ediyorsun. **23** Biliyorum, beni ölüme, Bütün canlıların toplanacağı yere götüreceksin. **24** “Kuşkusuz düşenin dostu olmaz, Felakete uğrayıp yardım istediğinde. **25** Sıkıntıya düşenler için ağlamaz mıydım? Yoksullar için üzülmez miydim? **26** Ama ben iyilik beklerken kötülük geldi, Işık umarken karanlık geldi. **27** İçim kaynıyor, rahatım yok, Önümde acı günler var. **28** Yaslı yaslı dolaşıyorum, güneş yok, Topluluk içinde kalkıp feryat ediyorum. **29** Çakallarla kardeş, Baykuşlarla arkadaş oldum. **30** Derim karardı, soyuluyor, Kemiklerim ateşten yanıyor. **31** Lirimin sesi yas feryadına, Neyimin sesi ağlayanların sesine döndü.

31 “Gözlerimle antlaşma yaptım Şehvetle bir kıza bakmamak için. **2** Çünkü insanın yukarıdan, Tanrı'dan payı nedir, Yücelerden, Her Şeye Gücü Yeten'den mirası ne? **3** Kötüler için felaket, Haksızlık yapanlar için bela değil mi? **4** Yürüdüğüm yolları görmüyor mu, Attığım her adımı saymıyor mu? **5** “Eğer yalan

yolunda yürüdümse, Ayağım hileye seğirttiyse, **6** –Tanrı beni doğru teraziyle tartsın, Kusursuz olduğumu görsün– **7** Adımım yoldan saptıysa, Yüreğim gözümü izlediyse, Ellerim pisliğe bulaştıysa, **8** Ektiğimi başkaları yesin, Ekinlerim kökünden sökülsün. **9** “Eğer gönlümü bir kadına kaptırdıysam, Komşumun kapısında pusuya yattıysam, **10** Karım başkasının buğdayını öğütsün, Onunla başka erkekler yatsın. **11** Çünkü bu utanç verici, Yargılanması gereken bir suç olurdu. **12** Yıkım diyarına dek yakan bir ateştir o, Bütün ürünümü kökünden kavururdu. **13** “Benimle ters düştüklerinde Kölemin ve hizmetçimin hakkını yemişsem, **14** Tanrı yargıladığında ne yaparım? Hesap sorduğunda ne yanıt veririm? **15** Beni ana karnında yaratan onu da yaratmadı mı? Rahimde bize biçim veren O değil mi? **16** “Eğer yoksulların dileğini geri çevirdimse, Dul kadının umudunu kırdımsa, **17** Ekmeğimi yalnız yedim, Öksüzle paylaşmadımsa, **18** Gençliğimden beri öksüzü baba gibi büyütmedimse, Doğduğumdan beri dul kadına yol göstermedimse, **19** Giysisi olmadığı için can çekişen birini Ya da örtüsü olmayan bir yoksulu gördüm de, **20** Koyunlarımın yünüyle ısıtmadıysam, O da içinden beni kutsamadıysa, **21** Mahkemede sözümün geçtiğini bilerek Öksüze el kaldırdımsa, **22** Kolum omuzumdan düşsün, Kol kemiğim kırılsın. **23** Çünkü Tanrı'dan gelecek beladan korkarım, O'nun görkeminden ötürü böyle bir şey yapamam. **24** “Eğer umudumu altına bağladımsa, Saf altına, ‘Güvencim sensin’ dedimse, **25** Servetim çok, Varlığımı bileğimle kazandım diye sevindimse, **26** Işıldayan güneşe, Parıldayarak hareket eden aya bakıp da, **27** İçimden ayartıldımsa, Elim onlara taptığımı gösteren bir öpücük yolladıysa, **28** Bu da yargılanacak bir suç olurdu, Çünkü yücelerdeki Tanrı'yı yadsımış olurdum. **29** “Eğer düşmanımın yıkımına sevindim, Başına

kötülük geldi diye keyiflendimse, **30** –Kimsenin canına lanet ederek Ağzımın günah işlemesine izin vermedim– **31** Evimdeki insanlar, ‘Eyüp'ün verdiği etle Karnını doyurmayan var mı?’ diye sormadıysa, **32** –Hiçbir yabancı geceyi sokakta geçirmezdi, Çünkü kapım her zaman yolculara açıktı– **33** Kalabalıktan çok korktuğum, Boyların aşağılamasından yıldığım, Susup dışarı çıkmadığım için Suçumu bağrımda gizleyip Adem gibi isyanımı örttümse, **35** –“Keşke beni dinleyen biri olsa! İşte savunmamı imzalıyorum, Her Şeye Gücü Yeten bana yanıt versin! Hasmımın yazdığı tomar elimde olsa, **36** Kuşkusuz onu omuzumda taşır, Taç gibi başıma koyardım. **37** Attığım her adımı ona bildirir, Kendisine bir önder gibi yaklaşırdım.– **38** “Toprağım bana feryat ediyorsa, Sabanın açtığı yarıklar bir ağızdan ağlıyorsa, **39** Ürününü para ödemeden yedimse Ya da üzerinde oturanların kalbini kırdımsa, **40** Orada buğday yerine diken, Arpa yerine delice bitsin.” Eyüp'ün konuşması sona erdi.

32 Böylece bu üç kişi Eyüp'e yanıt vermekten vazgeçti, çünkü Eyüp kendi doğruluğundan emindi. **2** Ram ailesinden Bûzlu Barakel oğlu Elihu Eyüp'e çok öfkelendi. Çünkü Eyüp kendini Tanrı'dan haklı görüyordu. **3** Elihu Eyüp'ün üç arkadaşına da öfkelendi, çünkü Eyüp'ü suçlamalarına karşın sağlam bir yanıt bulamamışlardı. **4** Elihu Eyüp'le konuşmak için sırasını beklemişti, çünkü ötekiler yaşça kendisinden büyüktü. **5** Bu üç kişinin başka bir şey söyleyemeyeceğini görünce öfkesi alevlendi. **6** Bûzlu Barakel oğlu Elihu şöyle konuştu: “Ben yaşça küçüğüm, sizse yaşlısınız. Bu yüzden çekindim, bildiğimi söylemekten korktum. **7** ‘Çok gün görenler konuşsun’ dedim, ‘Çok yıl yaşayanlar bilgeliği öğretsin.’ **8** Oysa insana ruh, Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu akıl verir. **9** Akıl yaşta değil baştadır. Adaleti

anlamak yaşa bakmaz. **10** “Bu yüzden, ‘Beni dinleyin’ diyorum,
Ben de bildiğimi söyleyeyim. **11** Siz konuşurken ben bekledim,
Siz ne diyeceğinizi araştırırken Düşüncelerinizi dinledim. **12**
Bütün dikkatimi size çevirdim. Ama hiçbiriniz Eyüp'ün haksızlığını
kanıtlayamadı, Onun söylediklerine karşılık veremedi. **13** ‘Biz
bilgeliğe eriştik, Bırakın Tanrı onu haksız çıkarsın, insan değil’
demeyin. **14** Ama Eyüp'ün sözlerinin hedefi ben değildim, Bu
yüzden onu sizin sözlerinizle yanıtlamayacağım. **15** “Onlar
yıldı, yanıt veremiyorlar artık, Söyleyecek şeyleri kalmadı. **16**
Onlar konuşmuyor diye ben beklemeli miyim, Duruyor, yanıt
vermiyorlar diye? **17** Benim de söyleyecek sözüm var, Ben de
bildiğimi söyleyeceğim. **18** Çünkü içim dolu, İçimdeki ruh beni
zorluyor. **19** İçim açılmamış şarap gibi, Yeni şarap tulumları
gibi patlamak üzere. **20** Konuşup rahatlamalıyım, Ağzımı açıp
yanıtlamalıyım. **21** Kimseye ayrıcalık göstermeyecek, Kimseye
yaltaklanmayacağım. **22** Çünkü yaltaklanmayı bilsem, Yaratıcım
beni hemen yok ederdi.

33 “Ama şimdi lütfen sözümü dinle, Eyüp, Söyleyeceğim her
şeye kulak ver. **2** Ağzımı açtım açacağım, Söyleyeceklerim
dilimin ucunda. **3** Sözlerim temiz bir yürekten çıkıyor, Dudaklarım
bildiklerini içtenlikle söylüyor. **4** Beni Tanrı'nın Ruhu yarattı,
Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu yaşam veriyor bana. **5** Elinden
gelirse beni yanıtla, Kendini hazırla, karşımda dur. **6** Tanrı'nın
önünde ben de tıpkı senin gibiyim, Ben de balçıktan yaratıldım. **7**
Onun için dehşetim seni yıldırmasın, Baskım sana ağır gelmesin.
8 “Sesin hâlâ kulaklarımda, Şöyle demiştin: **9** ‘Ben kusursuz ve
günahsızım, Temiz ve suçsuzum. **10** Yine de Tanrı bana karşı
bahane arıyor, Beni düşman görüyor. **11** Ayaklarımı tomruğa
vuruyor, Yollarımı gözetliyor.’ **12** “Ama sana şunu söyleyeyim, Bu

konuda haksızsın. Çünkü Tanrı insandan büyüktür. **13** İnsanın hiçbir sözünü yanıtlamıyor diye Niçin O'nunla çekişiyorsun? **14** Çünkü insan anlamasa da, Tanrı şu ya da bu yolla konuşur. **15** Rüyada, geceleyin görümde, İnsanları ağır uyku basınca, Yatakta yatarlarken, **16** Kulaklarına konuşur, Uyarısıyla onları korkutur; **17** Onları yaptıkları kötülükten döndürmek, Gururdan uzak tutmak, **18** Canlarını çukurdan, Hayatlarını ölümden kurtarmak için. **19** İnsan yatağında acılarla, Kemiklerinde dinmez sızılarla yola getirilir. **20** Öyle ki, içi yemek kaldırmaz, En lezzetli yiyecekten tiksinir. **21** Eti erir, görünmez olur, Gözükmeyen kemikleri ortaya çıkar. **22** Canı çukura, Hayatı ölüm meleklerine yaklaşır. **23** "Yine de insana doğruyu bildirmek için Yanında bir melek, bin melekten biri Arabulucu olarak bulunursa, **24** Ona lütfeder de, 'Onu ölüm çukuruna inmekten kurtar, Ben fidyeyi buldum' derse, **25** Eti çocuk eti gibi yenilenir, Gençlik günlerine döner. **26** Dua ettiğinde Tanrı ondan hoşnut kalır, O da Tanrı'nın yüzünü görüp sevinir. Tanrı onun durumunu düzeltir. **27** Sonra insanların önünde türkü çağırır: 'Günah işleyip doğru yoldan saptım, Ama Tanrı hak ettiğim cezayı vermedi bana, **28** Canımı çukura inmekten O kurtardı, Işığı görmek için yaşayacağım.' **29** "İşte, insanın canını çukurdan çıkarmak, Onu yaşam ışığıyla aydınlatmak için Tanrı bütün bunları iki kez, Hatta üç kez yapar. **31** "İyi dinle, Eyüp, kulak ver, Sen sus, ben konuşacağım. **32** Söyleyeceğin bir şey varsa söyle, Çünkü seni haklı çıkarmak isterim. **33** Yoksa, beni dinle, Sus da sana bilgelik öğreteyim."

34 Elihu konuşmasına şöyle devam etti: **2** "Ey bilgeler, sözlerimi dinleyin, Kulak verin bana, ey bilgi sahipleri. **3** Çünkü damak nasıl yemeği tadarsa, Kulak da sözleri sınar. **4** Gelin, doğruyu seçelim, İyiyi birlikte öğrenelim. **5** "Çünkü Eyüp, 'Ben suçsuzum'

diyor, ‘Tanrı hakkımı elimden aldı. **6** Haklı olduğum halde yalancı
sayılıyorum, Suçsuz olduğum halde okunla yaraladın beni.’ **7**
Eyüp gibisi var mı? Alayı su gibi içiyor! **8** Kötülük yapanlarla
dostluk edip geziyor, Kötülerle aynı yolda yürüyor. **9** Çünkü,
‘Tanrı'yı hoşnut etmeye çalışmak İnsana yarar getirmez’ diyor. **10**
“Bu yüzden, ey sağduyulu insanlar, beni dinleyin! Tanrı kötülük
yapar mı, Her Şeye Gücü Yeten haksızlık eder mi? Asla! **11**
Çünkü O herkese yaptığının karşılığını öder, Hak ettiğini başına
getirir. **12** Tanrı kesinlikle kötülük etmez, Her Şeye Gücü Yeten
adaleti saptırmaz. **13** Kim yeryüzünü O'na emanet etti? Kim O'nu
bütün dünyanın başına atadı? **14** Eğer niyet eder de Ruhunu ve
soluğunu geri çekerse, **15** Bütün insanlık bir anda yok olur, İnsan
yine toprağa döner. **16** “Aklın varsa dinle, Kulak ver sözlerime.
17 Adaletten nefret eden hiç hüküm sürebilir mi? Adil ve güçlü
olanı suçlayacak mısın? **18** Krallara, ‘Değersizsiniz’, Soylulara,
‘Kötüsünüz’ diyen, **19** Önderlere ayrıcalık tanımayan, Zengini
yoksuldan çok önemsemeyen O değil mi? Çünkü hepsi O'nun
ellerinin işidir. **20** Gece yarısı bir anda ölürler, Herkes sarsılır,
ölüp gider, Güçlüler de insan eli değmeden alınıp götürülür.
21 “Tanrı'nın gözleri insanların yolundan ayrılmaz, Attıkları her
adımı görür. **22** Kötülük yapanların gizlenebileceği Ne karanlık
bir yer vardır, ne de ölüm gölgesi. **23** Yargılanmak için önüne
gelsinler diye, Tanrı insanları sorgulamaya pek gerek duymaz.
24 Araştırmadan güçlü insanları kırar, Onların yerine başkalarını
diker. **25** Çünkü ne yaptıklarını bilir, Gece onları deviriverir,
ezilirler. **26** Herkesin gözü önünde Kötülükleri yüzünden onları
cezalandırır; **27** Artık O'nun ardından gitmedikleri, Yollarının
hiçbirini dikkate almadıkları için. **28** Yoksulun feryadını O'na
duyurdular; Düşkünlerin feryadını işitti. **29** Ama Tanrı sessiz

kalırsa kim O'nu suçlayabilir? Yüzünü gizlerse kim O'nu görebilir?
Bir ulusa karşı da bir insana karşı da O hep aynıdır, **30** Tanrısız
insan krallık etmesin, Halka tuzak kurmasın diye. **31** "Kimse
Tanrı'ya, 'Suçluyum, artık kötülük yapmayacağım' dedi mi, **32**
'Göremediğimi sen bana öğret, Haksızlık ettimse, bir daha
etmem?' **33** O'nu reddettiğin halde, Senin keyfince mi seni
ödüllendirmeli? Çünkü karar verecek olan sensin, ben değil,
Öyleyse anlat bana bildiğini. **34** "Sağduyulu insanlar, Beni
dinleyen bilgeler diyecekler ki, **35** 'Eyüp bilgisizce konuşuyor,
Sözlerinin değeri yok.' **36** Kötü biri gibi yanıtladığı için Keşke
Eyüp'ün sınanması sonsuza dek sürse! **37** Çünkü günahına
isyan da ekliyor, Önümüzde alay edercesine el çırpıyor, Tanrı'ya
karşı konuştukça konuşuyor."

35 Elihu konuşmasına şöyle devam etti: **2** "'Tanrı'nın önünde
haklıyım' diyorsun. Doğru buluyor musun bunu? **3** Ama hâlâ,
'Günah işlemezsem Yararım ne, kazancım ne?' diye soruyorsun.
4 "Ben yanıtlayayım seni Ve arkadaşlarını. **5** Göklere bak da
gör, Üzerinde yükselen bulutlara göz gezdir. **6** Günah işlersen,
Tanrı'ya ne zararı olur? İsyanların çoksa ne olur O'na? **7**
Doğruysan, O'na verdiğin nedir, Ya da ne alır O senin elinden? **8**
Kötülüğün ancak senin gibi birine zarar verir, Doğruluğun ise
yalnız insanoğlu içindir. **9** "İnsanlar ağır baskı altında feryat
ediyor, Güçlülere karşı yardım istiyor. **10** Ama kimse, 'Nerede
Yaratıcım Tanrı?' demiyor; O Tanrı ki, gece bize ezgiler verir,
11 Yeryüzündeki hayvanlardan çok bize öğretir Ve bizi gökteki
kuşlardan daha bilge kılar. **12** Kötülerin gururu yüzünden insanlar
feryat ediyor, Ama yanıtlayan yok. **13** Gerçek şu ki, Tanrı boş
feryadı dinlemez, Her Şeye Gücü Yeten bunu önemsemez. **14**
O'nu görmediğini söylediğin zaman bile Davan O'nun önündedir,

bekle; **15** Madem bu öfkeyle şimdi cezalandırmadı, İsyana da
pek aldırmaz diyorsun. **16** Bu yüzden Eyüp ağzını boş yere
açıyor, Bilgisizce konuştukça konuşuyor."

36 Elihu konuşmasına şöyle devam etti: **2** "Biraz bekle, sana
açıklayayım, Çünkü Tanrı için söylenecek daha çok söz var.
3 Bilgimi geniş kaynaklardan toplayacağım, Yaratıcıma hak
vereceğim. **4** Kuşkusuz söylediğim hiçbir şey yalan değil,
Karşında bilgide yetkin biri var. **5** "Tanrı güçlüdür, ama kimseyi
hor görmez, Güçlü ve amacında kararlı. **6** Kötüleri yaşatmaz,
Ezilenin hakkını verir. **7** Gözlerini doğru kişiden ayırmaz, Onu
krallarla birlikte tahta oturtur, Sonsuza dek yükseltir. **8** Ama
insanlar zincire vurulur, Baskı altında tutulurlarsa, **9** Onlara
yaptıklarını, Gurura kapılıp isyan ettiklerini bildirir. **10** Öğüdünü
dinletir, Kötülükten dönmelerini buyurur. **11** Eğer dinler ve
O'na kulluk ederlerse, Kalan günlerini bolluk, Yıllarını rahatlık
içinde geçirirler. **12** Ama dinlemezlerse ölür, Ders almadan
yok olurlar. **13** "Tanrısızlar öfkelerini içlerinde gizler, Kendilerini
bağladığında Tanrı'dan yardım istemezler. **14** Genç yaşta ölüp
giderler, Yaşamları putperest tapınaklarında fuhşu iş edinmiş
erkekler arasında sona erer. **15** Ama Tanrı acı çekenleri acı
çektikleri için kurtarır, Düşkünlere kendini dinletir. **16** "Evet,
seni sıkıntıdan çeker çıkarırdı; Darlığın olmadığı geniş bir yere,
Zengin yiyeceklerle bezenmiş bir sofraya. **17** Oysa şimdi kötülerin
hak ettiği cezayı çekiyorsun, Yargı ve adalet yakalamış seni. **18**
Dikkat et, para seni baştan çıkarmasın, Büyük bir rüşvet seni
saptırmasın. **19** Zenginliğin ya da bütün gücün yeter mi Sıkıntı
çekmeni önlemeye? **20** Halkların yeryüzünden Yok edildiği
geceyi özleme. **21** Dikkat et, kötülüğe dönme, Çünkü sen onu
düşkünlüğe yeğledin. **22** "İşte Tanrı gücüyle yükselir, O'nun

gibi öğretmen var mı? **23** Kim O'na ne yapması gerektiğini
söyleyebilir? Kim O'na, ‘Haksızlık ettin’ diyebilir? **24** O'nun
işlerini yüceltmelisin, anımsa bunu, İnsanların ezgilerle övdüğü
işlerini. **25** Bütün insanlar bunları görmüştür, Herkes onları
uzaktan izler. **26** Evet, Tanrı öyle büyüktür ki, O'nu anlayamayız,
Varlığının süresi hesaplanamaz. **27** “Su damlalarını yukarı çeker,
Buharından yağmur damlatır. **28** Bulutlar nemini döker, İnsanların
üzerine bol yağmur yağdırır. **29** Bulutları nasıl yaydığını, Göksel
konutundan nasıl gürlediğini kim anlayabilir? **30** Şimşekleri
çevresine nasıl yaydığına, Denizin dibine dek nasıl ulaştırdığına
bakın. **31** Tanrı halkları böyle yönetir, Bol yiyecek sağlar. **32**
Şimşeği elleriyle tutar, Hedefine vurmasını buyurur. **33** O'nun
gürleyişi fırtınayı haber verir, Sığırlar bile fırtına kopacağını
bildirir.

37 “Yüreğim titrer buna, Yerinden oynar. **2** Dinleyin, gürleyen
sesini dinleyin, Ağzından çıkan sesi! **3** Şimşeğini göğün
altındaki her yere, Yeryüzünün dört bucağına salar. **4** Ardından
bir ses gümbürder, Görkemli sesiyle gürler. Sesi duyulunca
şimşekleri alıkoymaz. **5** Tanrı'nın sesi şaşılacak biçimde gürler,
O, anlayışımızın ötesinde büyük işler yapar. **6** Çünkü kara,
‘Yere düş’ der, Sağanağa, ‘Bütün şiddetinle boşal.’ **7** Yarattığı
bütün insanlar ne yaptığını bilsin diye, Herkese işini bıraktırır.
8 Hayvanlar kovuklarına girer, İnlerinde otururlar. **9** Kasırga
yuvasından kopar, Soğuk saçılan rüzgarlardan. **10** Tanrı'nın
soluğu suları dondurur, Geniş sular buz tutar. **11** Bulutlara
nem yükler, Şimşeğini her yana yayar. **12** Yeryüzünde ne
buyurursa yapmak üzere Bulutlar O'nun istediği yönde döner
durur. **13** Ya insanları cezalandırmak Ya da yeryüzünü sulayıp
sevgisini göstermek için Yağmur gönderir. **14** “Dinle, Eyüp, Dur

da düşün Tanrı'nın şaşılası işlerini. **15** Tanrı'nın bulutları nasıl
düzenlediğini, Şimşeğini nasıl çaktırdığını biliyor musun? **16**
Bulutların dengesini, Bilgisi kusursuz olanın şaşılası işlerini biliyor
musun? **17** Dünyanın soluğu kesildiğinde Güneyin kavurucu
rüzgarı altında Giysilerin seni terletmez mi? **18** Dökme tunç bir
ayna kadar sert olan gökkubbeyi O'nunla birlikte yayabilir misin?
19 "O'na ne söyleyeceğimizi öğret bize, Çünkü karanlık yüzünden
sözümüze düzen veremiyoruz. **20** Konuşmak istediğim O'na
söylenebilir mi? Kimse yutulmak ister mi? **21** Rüzgar geçip göğü
temizlediğinde Gökte parıldayan ışığa kimse bakamaz. **22** Altın
parıltısı geliyor kuzeyden, Tanrı korkunç görkeme bürünmüş. **23**
Her Şeye Gücü Yeten'e biz ulaşamayız. Gücü yücedir, Adaleti ve
eşsiz doğruluğuyla kimseyi ezmez. **24** Bu yüzden insanlar O'na
saygı duyar, Çünkü O, bilgeleri dikkate almaz."

38 RAB kasırganın içinden Eyüp'ü şöyle yanıtladı: **2** "Bilgisizce
sözlerle Tasarımı karartan bu adam kim? **3** Şimdi erkek gibi
kuşağını beline vur da, Ben sorayım, sen anlat. **4** "Ben dünyanın
temelini atarken sen neredeydin? Anlıyorsan söyle. **5** Kim saptadı
onun ölçülerini? Kuşkusuz biliyorsun! Kim çekti ipi üzerine?
6 Neyin üstüne yapıldı temelleri? Kim koydu köşe taşını, **7**
Sabah yıldızları birlikte şarkı söylerken, İlahi varlıklar sevinçle
çığrışırken? **8** "Denizin ardından kapıları kim kapadı, Ana
rahminden fışkırdığı zaman; **9** Ona bulutları giysi, Koyu karanlığı
kundak yaptığım, **10** Sınırını koyduğum, Kapılarıyla sürgülerini
yerleştirdiğim, **11** 'Buraya kadar gelip öteye geçmeyeceksin,
Gururlu dalgaların şurada duracak' dediğim zaman? **12** "Sen
ömründe sabaha buyruk verdin mi, Şafağa yerini gösterdin mi;
13 Yeryüzünün uçlarını tutsun, Oradaki kötüler silkilip atılsın
diye? **14** Mühür basılan balçık gibi biçim değiştirir yeryüzü,

Giysi kıvrımları gibi göze çarpar. **15** Kötülerin ışıkları alınır,
Kalkan kolları kırılır. **16** “Denizin kaynaklarına vardın mı, Gezdin
mi enginin diplerinde? **17** Ölüm kapıları sana gösterildi mi?
Gördün mü ölüm gölgesinin kapılarını? **18** Dünyanın genişliğini
kavradın mı? Anlat bana, bütün bunları biliyorsan. **19** “Işığın
bulunduğu yerin yolu nerede? Ya karanlık, onun yeri neresi?
20 Onları yerlerine götürebilir misin? Evlerinin yolunu biliyor
musun? **21** Bilmediğin şey yok zaten, Çünkü onlarla aynı
zamanda doğmuştun! O kadar yaşlısın! **22** “Karın ambarlarına
girdin mi, Dolunun ambarlarını gördün mü? **23** Ben onları
sıkıntılı günler için, Kavga ve savaş günleri için saklıyorum. **24**
Nerede ışığın dağıtıldığı, Doğu rüzgarının yeryüzüne saçıldığı
yere giden yol? **25** Kim sellere kanal, Yıldırımlara yol açtı;
26 Kimsenin yaşamadığı toprakları, İnsanın bulunmadığı çölü
sulasın diye; **27** Kurak ve ıssız yeri doyursun, Ot bitirsin diye?
28 Yağmurun babası var mı? Çiy damlalarını kim yarattı? **29** Buz
kimin rahminden çıktı? Göklerden düşen kırağıyı kim doğurdu,
30 Sular taş gibi katılaşıp Enginin yüzü donunca? **31** “Ülker
yıldızlarını bağlayabilir misin? Oryon'un bağlarını çözebilir misin?
32 Mevsimlerinde çıkartabilir misin takımyıldızları? Büyük ve
Küçük Ayı'ya yol gösterebilir misin? **33** Biliyor musun göklerin
yasalarını? Tanrı'nın yönetimini yeryüzünde kurabilir misin? **34**
“Başına bol yağmur yağsın diye Bulutlara sesini duyurabilir misin?
35 Varıp da, ‘Buradayız’ desinler diye, Şimşekleri gönderebilir
misin? **36** Kim mısırturnasına bilgelik, Horoza anlayış verdi?
37 Kimin bulutları sayacak bilgisi var? Kim göklerin tulumlarını
boşaltabilir, **38** Toprak sertleşip Parçaları birbirine yapışınca? **39**
“Dişi aslanlar için sen avlanabilir misin, Genç aslanların karnını
doyurabilir misin, **40** İnlerine sindikleri, Çalılıkta pusuya yattıkları

zaman? **41** Kuzguna yiyeceğini kim sağlıyor, Yavruları Tanrı'ya feryat edip Açlıktan kıvrandığı zaman?

39 “Dağ keçilerinin ne zaman doğurduğunu biliyor musun? Geyiklerin yavruladığı zamanı sen mi gözlüyorsun? **2** Sen mi sayıyorsun doğuruncaya dek geçirdikleri ayları? Doğurdukları zamanı biliyor musun? **3** Çöküp yavrularını doğurur, Kurtulurlar sancılarından. **4** Güçlenir, kırda büyür yavrular, Gider, bir daha dönmezler. **5** “Kim yaban eşeğini başı boş gönderdi, Kim bağlarını çözdü? **6** Yurt olarak ona bozkırı, Barınak olarak tuzlayı verdim. **7** Kentteki kargaşaya güler o, Sürücünün bağırdığını duymaz. **8** Otlamak için tepeleri dolaşır, Yeşillik arar. **9** “Yaban öküzü sana kulluk etmek ister mi? Geceyi senin yemliğinin yanında geçirir mi? **10** Sabanla yarık açsın diye ona bağ vurabilir misin? Arkanda, ovalarda tırmık çeker mi? **11** Çok güçlü diye ona bel bağlayabilir misin? Ağır işini ona bırakabilir misin? **12** Ekinini getireceğine, Buğdayını harman yerinde toplayacağına güvenir misin? **13** “Devekuşunun kanatları sevinçle dalgalanır, Ama leyleğin kanatları ve tüyleriyle kıyaslanamaz. **14** Devekuşu yumurtalarını yere bırakır, Onları kumda ısıtır, **15** Ayak altında ezilebileceklerini, Yabanıl hayvanlarca çiğnenebileceklerini düşünmez. **16** Yavrularına sert davranır, kendinin değilmiş gibi, Çektiği zahmetin boşa gideceğine üzülmez. **17** Çünkü Tanrı ona bilgelik bağışlamamış, Anlayıştan pay vermemiştir. **18** Yine de koşmak için kabarınca Ata ve binicisine güler. **19** “Sen mi ata güç verdin, Dalgalanan yeleyi boynuna giydirdin? **20** Sen misin onu çekirge gibi sıçratan, Gururlu kişnemesiyle korku saçtıran? **21** Ayakları toprağı şiddetle eşer, Gücünden ötürü sevinçle coşar, Savaşçının üstüne yürür. **22** Korkuya güler, hiçbir şeyden yılmaz, Kılıç önünde geri adım atmaz. **23** Ok kılıfı, parıldayan mızrak ve

pala Üzerinde takırdar atın. **24** Coşku ve heyecanla uzaklıkları yutar, Boru çalınca duramaz yerinde. **25** Boru çaldıkça, 'Hi!' diye kişner, Savaş kokusunu, komutanların gürleyen sesini, Savaş çığlıklarını uzaklardan duyar. **26** "Atmaca senin bilgeliğinle mi süzülüyor, Kanatlarını güneye doğru açıyor? **27** Kartal senin buyruğunla mı yükseliyor, Yuvasını yükseklere kuruyor? **28** Uçurum kenarlarında konaklıyor, Sivri kayalar onun kalesi. **29** Oradan gözetliyor yiyeceğini, Gözleri avını uzaktan seçiyor. **30** Onun yavruları kanla beslenir, Leşler neredeyse, o da oradadır."

40 RAB Eyüp'e şöyle dedi: **2** "Her Şeye Gücü Yeten'le çatışan O'nu yola getirebilir mi? Tanrı'yı suçlayan yanıtlasın." **3** O zaman Eyüp RAB'bi şöyle yanıtladı: **4** "Bak, ben değersiz biriyim, Sana nasıl yanıt verebilirim? Ağzımı elimle kapıyorum. **5** Bir kez konuştum, yanıt almadım, İkinci kez konuşamam artık." **6** RAB kasırganın içinden Eyüp'ü şöyle yanıtladı: **7** "Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da, Ben sorayım, sen anlat. **8** "Adaletimi boşa mı çıkaracaksın? Kendini haklı çıkarmak için beni mi suçlayacaksın? **9** Sende Tanrı'nın bileği gibi bilek var mı? Sesin O'nunki gibi gürleyebilir mi? **10** Öyleyse şan ve şerefe bürün, Görkem ve yücelik kuşan. **11** Gazabının ateşini saç, Gururluya bakıp onu alçalt. **12** Gururluya bakıp onu çökert, Kötüleri bulundukları yerde ez. **13** Hepsini birlikte toprağa göm, Mezarda yüzlerini kefenle sar. **14** O zaman sağ kolunun seni kurtarabileceğini Ben de kabul ederim. **15** "Seninle birlikte yarattığım Behemot'a bak, Sığır gibi ot yiyor. **16** Bak, ne güç var belinde, Karnının kasları ne güçlü! **17** Kuyruğunu sedir ağacı gibi sallıyor, Sımsıkıdır uyluk lifleri. **18** Kemikleri tunç borular, Kaburgaları demir çubuklar gibidir. **19** Tanrı'nın yapıtları arasında ilk sırayı alır, Yalnız Yaratıcısı ona kılıçla yaklaşır. **20** Tepeler

ürünlerini ona getirir, Bütün yabanıl hayvanlar yanında oynaşır.
21 Hünnap çalıları altında, Kamışlarla örtülü bir bataklıkta yatar.
22 Hünnaplar onu gölgelerinde saklar, Vadideki kavaklar kuşatır.
23 Irmak coşsa bile o ürkmez, Güvenlik içindedir, Şeria Irmağı
boğazına dayansa bile. **24** Gözleri açıkken kim onu tutabilir, Kim
kancayla burnunu delebilir?

41 "Livyatan'ı çengelle çekebilir misin, Dilini halatla bağlayabilir
misin? **2** Burnuna sazdan ip takabilir misin, Kancayla çenesini
delebilir misin? **3** Yalvarıp yakarır mı sana, Tatlı tatlı konuşur
mu? **4** Seninle antlaşma yapar mı, Onu ömür boyu köle edesin
diye? **5** Kuşla oynar gibi onunla oynayabilir misin, Hizmetçilerin
eğlensin diye ona tasma takabilir misin? **6** Balıkçılar onun üzerine
pazarlık eder mi? Tüccarlar aralarında onu böler mi? **7** Derisini
zıpkınlarla, Başını mızraklarla doldurabilir misin? **8** Elini üzerine
koy da, çıkacak çıngarı gör, Bir daha yapmayacaksın bunu. **9**
Onu yakalamak için umutlanma, Görünüşü bile insanın ödünü
patlatır. **10** Onu uyandıracak kadar yürekli adam yoktur. Öyleyse
benim karşımda kim durabilir? **11** Kim benden hesap vermemi
isteyebilir? Göklerin altında ne varsa bana aittir. **12** "Onun kolları,
bacakları, Zorlu gücü, güzel yapısı hakkında Konuşmadan
edemeyeceğim. **13** Onun giysisinin önünü kim açabilir? Kim
onun iki katlı zırhını delebilir? **14** Ağzının kapılarını açmaya
kim yeltenebilir, Dehşet verici dişleri karşısında? **15** Sımsıkı
kenetlenmiştir Sırtındaki sıra sıra pullar, **16** Öyle yakındır ki
birbirine Aralarından hava bile geçmez. **17** Birbirlerine geçmişler,
Yapışmış, ayrılmazlar. **18** Aksırması ışık saçar, Gözleri şafak
gibi parıldar. **19** Ağzından alevler fışkırır, Kıvılcımlar saçılır. **20**
Kaynayan kazandan, Yanan sazdan çıkan duman gibi Burnundan
duman tüter. **21** Soluğu kömürleri tutuşturur, Alev çıkar ağzından.

22 Boynu güçlüdür, Dehşet önü sıra gider. **23** Etinin katmerleri
birbirine yapışmış, Sertleşmiş üzerinde, kımıldamazlar. **24** Göğsü
taş gibi serttir, Değirmenin alt taşı gibi sert. **25** Ayağa kalktı mı
güçlüler dehşete düşer, Çıkardığı gürültüden ödleri patlar. **26**
Üzerine gidildi mi ne kılıç işler, Ne mızrak, ne cirit, ne de kargı. **27**
Demir saman gibi gelir ona, Tunç çürük odun gibi. **28** Oklar onu
kaçırmaz, Anız gibi gelir ona sapan taşları. **29** Anız sayılır onun
için topuzlar, Vınlayan palaya güler. **30** Keskin çömlek parçaları
gibidir karnının altı, Düven gibi uzanır çamura. **31** Derin suları
kaynayan kazan gibi fokurdatır, Denizi merhem çömleği gibi
karıştırır. **32** Ardında parlak bir iz bırakır, İnsan enginin saçları
ağarmış sanır. **33** Yeryüzünde bir eşi daha yoktur, Korkusuz bir
yaratıktır. **34** Kendini büyük gören her varlığı aşağılar, Gururlu
her varlığın kralı odur."

42 O zaman Eyüp RAB'bi şöyle yanıtladı: **2** "Senin her
şeyi yapabileceğini biliyorum, Hiçbir amacına engel olunmaz.
3 'Tasarımı bilgisizce karartan bu adam kim?' diye sordun.
Kuşkusuz anlamadığım şeyleri konuştum, Beni aşan, bilmediğim
şaşılası işleri. **4** "'Dinle de konuşayım' dedin, 'Ben sorayım, sen
anlat.' **5** Kulaktan duymaydı bildiklerim senin hakkında, Şimdiyse
gözlerimle gördüm seni. **6** Bu yüzden kendimi hor görüyor, Toz
ve kül içinde tövbe ediyorum." **7** RAB Eyüp'le konuştuktan sonra,
Temanlı Elifaz'a: "Sana ve iki dostuna karşı öfkem alevlendi"
dedi, "Çünkü kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız.
8 Şimdi yedi boğa, yedi koç alıp kulum Eyüp'ün yanına gidin,
kendiniz için yakmalık sunu sunun. Kulum Eyüp sizin için dua
etsin. Çünkü onun duasını kabul eder, aptallığınızın karşılığını
vermem. Kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız."
9 Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar gidip RAB'bin

söylediğini yaptılar. RAB de Eyüp'ün duasını kabul etti. **10** Eyüp dostları için dua ettikten sonra, RAB onu eski gönencine kavuşturup ona önceki varlığının iki katını verdi. **11** Bütün erkek ve kız kardeşleri, eski tanıdıklarının hepsi Eyüp'ün yanına gelip evinde onunla birlikte yemek yediler. Acısını paylaşıp RAB'bin başına getirmiş olduğu felaketlerden ötürü onu avuttular. Her biri ona bir parça gümüş, bir de altın halka verdi. **12** RAB Eyüp'ün sonunu başından bereketli kıldı. On dört bin koyuna, altı bin deveye, bin çift öküze, bin eşeğe sahip oldu. **13** Yedi oğlu, üç kızı oldu. **14** İlk kızının adını Yemima, ikincisinin Kesia, üçüncüsünün Keren-Happuk koydu. **15** Ülkenin hiçbir yerinde Eyüp'ün kızları kadar güzel kızlar yoktu. Babaları, kardeşlerinin yanısıra onlara da miras verdi. **16** Bundan sonra Eyüp yüz kırk yıl daha yaşadı, oğullarını, dört göbek torunlarını gördü. **17** Kocayıp yaşama doyarak öldü.

Mezmurlar

1 Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez,
Günahkârların yolunda durmaz, Alaycıların arasında oturmaz. **2**
Ancak zevkini RAB'bin Yasası'ndan alır Ve gece gündüz onun
üzerinde derin derin düşünür. **3** Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş
ağaca benzer, Meyvesini mevsiminde verir, Yaprağı hiç solmaz.
Yaptığı her işi başarır. **4** Kötüler böyle değil, Rüzgarın savurduğu
saman çöpüne benzerler. **5** Bu yüzden yargılanınca aklanamaz,
Doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkârlar. **6** Çünkü RAB
doğruların yolunu gözetir, Kötülerin yolu ise ölüme götürür.

2 Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa, Neden boş düzenler
kurar bu halklar? **2** Dünyanın kralları saf bağlıyor, Hükümdarlar
birleşiyor RAB'be ve meshettiği krala karşı. **3** "Koparalım
onların kayışlarını" diyorlar, "Atalım üzerimizden bağlarını." **4**
Göklerde oturan Rab gülüyor, Onlarla eğleniyor. **5** Sonra öfkeyle
uyarıyor onları, Gazabıyla dehşete düşürüyor **6** Ve, "Ben kralımı
Kutsal dağım Siyon'a oturttum" diyor. **7** RAB'bin bildirisini ilan
edeceğim: Bana, "Sen benim oğlumsun" dedi, "Bugün ben sana
baba oldum. **8** Dile benden, miras olarak sana ulusları, Mülk
olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim. **9** Demir çomakla
kıracaksın onları, Çömlek gibi parçalayacaksın." **10** Ey krallar,
akıllı olun! Ey dünya önderleri, ders alın! **11** RAB'be korkuyla
hizmet edin, Titreyerek sevinin. **12** Oğulu öpün ki öfkelenmesin,
Yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz. Çünkü öfkesi bir anda
alevleniverir. Ne mutlu O'na sığınanlara!

3 Davut'un oğlu Avşalom'dan kaçtığı zaman yazdığı mezmur
Ya RAB, düşmanlarım ne kadar çoğaldı, Hele bana karşı
ayaklananlar! **2** Birçoğu benim için: "Tanrı katında ona kurtuluş
yok!" diyor. (Sela) **3** Ama sen, ya RAB, çevremde kalkansın,

Onurum, başımı yukarı kaldıran sensin. 4 RAB'be seslenirim,
Yanıtlar beni kutsal dağından. (Sela) 5 Yatar uyurum, Uyanır
kalkarım, RAB destektir bana. 6 Korkum yok Çevremi saran
binlerce düşmandan. 7 Ya RAB, kalk, ey Tanrım, kurtar beni! Vur
bütün düşmanlarımın çenesine, Kır kötülerin dişlerini. 8 Kurtuluş
RAB'dedir, Halkının üzerinde olsun bereketin! (Sela)

4 Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru Sana
seslenince yanıtla beni, Ey adil Tanrım! Ferahlat beni sıkıntıya
düştüğümde, Lütfet bana, kulak ver duama. 2 Ey insanlar,
ne zamana dek Onurumu utanca çevireceksiniz? Ne zamana
dek boş şeylere gönül verecek, Yalan peşinde koşacaksınız?
(Sela) 3 Bilin ki, RAB sadık kulunu kendine ayırmıştır, Ne
zaman seslensem, duyar beni. 4 Öfkelenebilirsiniz, ama günah
işlemeyin; İyi düşünün yatağınızda, susun. (Sela) 5 Doğruluk
kurbanları sunun RAB'be, O'na güvenin. 6 “Kim bize iyilik
yapacak?” diyen çok. Ya RAB, yüzünün ışığıyla bizi aydınlat! 7
Öyle bir sevinç verdin ki bana, Onların bol tahıl ve yeni şaraptan
aldığı sevinçten fazla. 8 Esenlik içinde yatar uyurum, Çünkü
yalnız sen, ya RAB, Güvenlik içinde tutarsın beni.

5 Müzik şefi için - Ney için - Davut'un mezmuru Sözlerime
kulak ver, ya RAB, İniltilerimi işit. 2 Feryadımı dinle, ey
Kralım ve Tanrım! Duam sanadır. 3 Sabah sesimi duyarsın,
ya RAB, Her sabah sana duamı sunar, umutla beklerim. 4
Çünkü sen kötülükten hoşlanan Tanrı değilsin, Kötülük senin
yanında barınmaz. 5 Böbürlenenler önünde duramaz, Bütün suç
işleyenlerden nefret duyar, 6 Yalan söyleyenleri yok edersin; Ya
RAB, sen eli kanlılardan, Aldatıcılardan tiksinirsin. 7 Bense bol
sevgin sayesinde Kutsal tapınağına gireceğim; Oraya doğru
saygıyla eğileceğim. 8 Yol göster bana doğruluğunla, ya RAB,

Düşmanlarıma karşı! Yolunu önümde düzle. **9** Çünkü onların sözüne güvenilmez, Yürekleri yıkım dolu. Ağızları açık birer mezardır, Yaltaklanır dururlar. **10** Ey Tanrı, onları suçlu çıkar! Kurdukları düzen yıkımlarına yol açsın. Kov onları sayısız isyanları yüzünden. Çünkü sana karşı ayaklandılar. **11** Sevinsin sana sığınan herkes, Sevinç çığlıkları atsın sürekli, Kanat ger üzerlerine; Sevinçle coşsun adını sevenler sende. **12** Çünkü sen doğru kişiyi kutsarsın, ya RAB, Çevresini kalkan gibi lütfunla sararsın.

6 Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla Davut'un mezmuru Ya RAB, öfkeyle azarlama beni, Gazapla yola getirme. **2** Lütfet bana, ya RAB, bitkinim; Şifa ver bana, ya RAB, kemiklerim sızlıyor, **3** Çok acı çekiyorum. Ah, ya RAB! Ne zamana dek sürecek bu? **4** Gel, ya RAB, kurtar beni, Yardım et sevginden dolayı. **5** Çünkü ölüler arasında kimse seni anmaz, Kim şükür sunar sana ölüler diyarından? **(Sheol h7585)** **6** İnleye inleye bittim, Döşeğim su içinde bütün gece ağlamaktan, Yatağım sırılsıklam gözyaşlarımdan. **7** Kederden gözlerimin feri sönüyor, Zayıflıyor gözlerim düşmanlarım yüzünden. **8** Ey kötülük yapanlar, Uzak durun benden, Çünkü RAB ağlayışımı işitti. **9** Yalvarışımı duydu, Duamı kabul etti. **10** Bütün düşmanlarım utanacak, Hepsini dehşet saracak, Ansızın geri dönecekler utanç içinde.

7 Benyaminli Kûş'un sözlerine ilişkin Davut'un RAB'be okuduğu şigayon Sana sığınıyorum, ya RAB Tanrım! Peşime düşenlerden kurtar beni, Özgür kıl. **2** Yoksa aslan gibi parçalayacaklar beni, Kurtaracak biri yok diye, Lime lime edecekler etimi. **3** Ya RAB Tanrım, eğer şunu yaptıysam: Birine haksızlık ettiysem, **4** Dostuma ihanet ettiysem, Düşmanımı nedensiz soyduysam, **5** Ardıma düşsün düşman, Yakalasın beni, Canımı yerde çiğnesin,

Ayak altına alsın onurumu. (Sela) **6** Öfkeyle kalk, ya RAB!
Düşmanlarımın gazabına karşı çık! Benim için uyan! Buyur,
adalet olsun. **7** Uluslar topluluğu çevreni sarsın, Onları yüce
katından yönet. **8** RAB halkları yargılar; Beni de yargıla, ya RAB,
Doğruluğuma, dürüstlüğüme göre. **9** Ey adil Tanrım! Kötülerin
kötülüğü son bulsun, Doğrular güvene kavuşsun, Sen ki akılları,
gönülleri sınarsın. **10** Tanrı kalkan gibi yanıbaşımda, Temiz
yüreklileri O kurtarır. **11** Tanrı adil bir yargıçtır, Öyle bir Tanrı ki,
her gün öfke saçar. **12** Kötüler yola gelmezse, Tanrı kılıcını biler,
Yayını gerip hedefine kurar. **13** Hazır bekler ölümcül silahları,
Alevli okları. **14** İşte kötü insan kötülük sancıları çekiyor, Fesada
gebe kalmış, Yalan doğuruyor. **15** Bir kuyu açıp kazıyor, Kazdığı
kuyuya kendisi düşüyor. **16** Kötülüğü kendi başına gelecek,
Zorbalığı kendi tepesine inecek. **17** Şükredeyim doğruluğu için
RAB'be, Yüce RAB'bin adını ilahilerle öveyim.

8 Müzik şefi için - Gittit üzerine - Davut'un mezmuru
Ey Egemenimiz RAB, Ne yüce adın var yeryüzünün
tümünde! Gökyüzünü görkeminle kapladın. **2** Çocukların, hatta
emziktekilerin sesiyle Set çektin hasımlarına, Düşmanı, öç alanı
yok etmek için. **3** Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri, Oraya
koyduğun ayı ve yıldızları, **4** Soruyorum kendi kendime: “İnsan
ne ki, onu anasın, Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?” **5**
Nerdeyse bir tanrı yaptın onu, Başına yücelik ve onur tacını
koydun. **6** Ellerinin yapıtları üzerine onu egemen kıldın, Her
şeyi ayaklarının altına serdin; **7** Davarları, sığırları, Yabanıl
hayvanları, **8** Gökteki kuşları, denizdeki balıkları, Denizde
kıpırdaşan bütün canlıları. **9** Ey Egemenimiz RAB, Ne yüce adın
var yeryüzünün tümünde!

9 Müzik şefi için - “Oğulun Ölümü” makamında - Davut'un
mezmuru Ya RAB, bütün yüreğimle sana şükredeceğim, Yaptığın
harikaların hepsini anlatacağım. **2** Sende sevinç bulacak,
coşacağım, Adını ilahilerle öveceğim, ey Yüceler Yücesi! **3**
Düşmanlarım geri çekilirken, Sendeleyip ölüyorlar senin önünde.
4 Çünkü hakkımı, davamı sen savundun, Adil yargıç olarak
tahta oturdun. **5** Ulusları azarladın, kötüleri yok ettin, Sonsuza
dek adlarını sildin. **6** Yok olup gitti düşmanlar sonsuza dek,
Kökünden söktün kentlerini, Anıları bile silinip gitti. **7** Oysa RAB
sonsuza dek egemenlik sürer, Yargı için kurmuştur tahtını; **8**
O yönetir doğrulukla dünyayı, O yargılar adaletle halkları. **9**
RAB ezilenler için bir sığınak, Sıkıntılı günlerde bir kaledir. **10**
Seni tanıyanlar sana güvenir, Çünkü sana yönelenleri hiç terk
etmedin, ya RAB. **11** Siyon'da oturan RAB'bi ilahilerle övün!
Yaptıklarını halklar arasında duyurun! **12** Çünkü dökülen kanın
hesabını soran anımsar, Ezilenlerin feryadını unutmaz. **13** Acı
bana, ya RAB! Ey beni ölümün eşiğinden kurtaran, Benden nefret
edenler yüzünden çektiğim sıkıntıya bak! **14** Öyle ki, övgüye
değer işlerini anlatayım, Siyon Kenti'nin kapılarında Sağladığın
kurtuluşla sevineyim. **15** Uluslar kendi kazdıkları kuyuya düştü,
Ayakları gizledikleri ağa takıldı. **16** Adil yargılarıyla RAB kendini
gösterdi, Kötüler kendi kurdukları tuzağa düştü. Higayon (sela)
17 Kötüler ölüler diyarına gidecek, Tanrı'yı unutan bütün uluslar...
(Sheol h7585) **18** Ama yoksul büsbütün unutulmayacak, Mazlumun
umudu sonsuza dek kırılmayacak. **19** Kalk, ya RAB! İnsan galip
çıkmasın, Huzurunda yargılansın uluslar! **20** Onlara dehşet saç,
ya RAB! Sadece insan olduklarını bilsin uluslar. (Sela)

10 Ya RAB, neden uzak duruyorsun, Sıkıntılı günlerde kendini
gizliyorsun? **2** Kötüler gururla mazlumları avlıyor, Mazlumlar

kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor. **3** Kötü insan içindeki isteklerle övünür, Açgözlü insan RAB'be lanet okur, O'nu hor görür. **4** Kendini beğenmiş kötü insan Tanrı'ya yönelmez, Hep, “Tanrı yok!” diye düşünür. **5** Kötülerin yolları her zaman başarıya götürür. Öyle yücedir ki senin yargıların, Kötüler anlayamaz, düşmanına burun kıvırır. **6** İçinden, “Ben sarsılmam” der, “Hiçbir zaman sıkıntıya düşmem.” **7** Ağzı lanet, hile ve zulüm dolu, Dilinin altında kötülük ve fesat saklı. **8** Köylerin çevresinde pusu kurar, Masumu gizli yerlerde öldürür, Çaresizi sinsice gözler. **9** Gizli yerlerde pusuya yatar Çalılıktaki aslan gibi, Kapmak için mazlumu bekler Ve ağına düşürüp yakalar. **10** Kurbanları çaresiz çöker, Saldıranın üstün gücü altında ezilir. **11** Kötü insan içinden, “Tanrı unuttu” der, “Örttü yüzünü, asla göremez.” **12** Kalk, ya RAB, kaldır elini, ey Tanrı! Mazlumları unutma! **13** Neden kötü insan seni hor görsün, İçinden, “Tanrı hesap sormaz” desin? **14** Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri görürsün, Yardım etmek için onları izlersin; Çaresizler sana dayanır, Öksüzün yardımcısı sensin. **15** Kötünün, haksızın kolunu kır, Sormadık hesap kalmasın yaptığı kötülükten. **16** RAB sonsuza dek kral kalacak, Uluslar O'nun ülkesinden temizlenecek. **17** Mazlumların dileğini duyarsın, ya RAB, Yüreklendirirsin onları, Kulağın hep üzerlerinde; **18** Öksüze, düşküne hakkını vermek için, Bir daha dehşet saçmasın ölümlü insan.

11 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ben RAB'be sığınırım, Nasıl dersiniz bana, “Kuş gibi kaç dağlara. **2** Bak, kötüler yaylarını geriyor, Temiz yürekli insanları Karanlıkta vurmak için Oklarını kirişine koyuyor. **3** Temeller yıkılırsa, Ne yapabilir doğru insan?” **4** RAB kutsal tapınağındadır, O'nun tahtı göklerdedir, Bütün insanları görür, Herkesi sınar. **5** RAB doğru insanı sınar,

Kötüden, zorbalığı sevenden tiksinir. 6 Kötülerin üzerine kızgın
korlar ve kükürt yağdıracak, Paylarına düşen kâse kavurucu
rüzgar olacak. 7 Çünkü RAB doğrudur, doğruları sever; Dürüst
insanlar O'nun yüzünü görecek.

12 Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla - Davut'un mezmuru
Kurtar beni, ya RAB, sadık kulun kalmadı, Güvenilir insanlar yok
oldu. 2 Herkes birbirine yalan söylüyor, Dalkavukluk, ikiyüzlülük
ediyor. 3 Sustursun RAB dalkavukların ağzını, Büyüklenen
dilleri. 4 Onlar ki, “Dilimizle kazanırız, Dudaklarımız emrimizde,
Kim bize efendilik edebilir?” derler. 5 “Şimdi kalkacağım” diyor
RAB, “Çünkü mazlumlar eziliyor, Yoksullar inliyor, Özledikleri
kurtuluşu vereceğim onlara.” 6 RAB'bin sözleri pak sözlerdir;
Toprak ocakta eritilmiş, Yedi kez arıtılmış gümüşe benzer. 7 Sen
onları koru, ya RAB, Bu kötü kuşaktan hep uzak tut! 8 İnsanlar
arasında alçaklık rağbet görünce, Kötüler her yanda dolaşır
oldu.

13 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ne zamana dek, ya
RAB, Sonsuza dek mi beni unutacaksın? Ne zamana dek
yüzünü benden gizleyeceksin? 2 Ne zamana dek içimde tasa,
Yüreğimde hep keder olacak? Ne zamana dek düşmanım bana
üstün çıkacak? 3 Gör halimi, ya RAB, yanıtla Tanrım, Gözlerimi
aç, ölüm uykusuna dalmayayım. 4 Düşmanlarım, “Onu yendik!”
demesin, Sarsıldığımda hasımlarım sevinmesin. 5 Ben senin
sevgine güveniyorum, Yüreğim kurtarışınla coşsun. 6 Ezgiler
söyleyeceğim sana, ya RAB, Çünkü iyilik ettin bana.

14 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Akılsız içinden, “Tanrı
yok!” der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü, İyilik eden yok.
2 RAB göklerden bakar oldu insanlara, Akıllı, Tanrı'yı arayan biri
var mı diye. 3 Hepsi saptı, Tümü yozlaştı, İyilik eden yok, Bir kişi

bile! **4** Suç işleyenlerin hiçbiri görmüyor mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, RAB'be yakarmıyorlar. **5** Dehşete düşecekler yeryüzünde, Çünkü Tanrı doğruların yanındadır. **6** Mazlumun tasarılarını boşa çıkarırdınız, Ama RAB onun sığınağıdır. **7** Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse! RAB halkını eski gönencine kavuşturunca, Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

15 Davut'un mezmuru Ya RAB, çadırına kim konuk olabilir? Kutsal dağında kim oturabilir? **2** Kusursuz yaşam süren, adil davranan, Yürekten gerçeği söyleyen. **3** İftira etmez, Dostuna zarar vermez, Komşusuna kara çalmaz böylesi. **4** Aşağılık insanları hor görür, Ama RAB'den korkanlara saygı duyar. Kendi zararına ant içse bile, dönmez andından. **5** Parasını faize vermez, Suçsuza karşı rüşvet almaz. Böyle yaşayan asla sarsılmayacak.

16 Davut'un Miktamı Koru beni, ey Tanrı, Çünkü sana sığınıyorum. **2** RAB'be dedim ki, “Efendim sensin. Senden öte mutluluk yok benim için.” **3** Ülkedeki kutsallara gelince, Soyludur onlar, biricik zevkim onlardır. **4** Başka ilahların ardınca koşanların derdi artacak. Onların kan sunularını dökmeyeceğim, Adlarını ağzıma almayacağım. **5** Benim payıma, Benim kâseme düşen sensin, ya RAB; Yaşamım senin ellerinde. **6** Payıma ne güzel yerler düştü, Ne harika bir mirasım var! **7** Övgüler sunarım bana öğüt veren RAB'be, Geceleri bile vicdanım uyarır beni. **8** Gözümü RAB'den ayırmam, Sağımda durduğu için sarsılmam. **9** Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor, Bedenim güven içinde. **10** Çünkü sen beni ölüler diyarına terk etmezsin, Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin. **(Sheol h7585)** **11** Yaşam

yolunu bana bildirirsin. Bol sevinç vardır senin huzurunda, Sağ elinden mutluluk eksilmez.

17 Davut'un duası Haklı davamı dinle, ya RAB, Feryadımı işit! Hilesiz dudaklardan çıkan duama kulak ver! **2** Haklı çıkar beni, Çünkü sen gerçeği görürsün. **3** Yüreğimi yokladın, Gece denedin, Sınadın beni, Kötü bir şey bulmadın; Kararlıyım, ağzımdan kötü söz çıkmaz, **4** Başkalarının yaptıklarına gelince, Ben senin sözlerine uyarak Şiddet yollarından kaçındım. **5** Sıkı adımlarla senin yollarını tuttum, Kaymadı ayaklarım. **6** Sana yakarıyorum, ey Tanrı, Çünkü beni yanıtlarsın; Kulak ver bana, dinle söylediklerimi! **7** Göster harika sevgini, Ey sana sığınanları saldırganlardan sağ eliyle kurtaran! **8** Koru beni gözbebeği gibi; Kanatlarının gölgesine gizle **9** Kötülerin saldırısından, Çevremi saran ölümcül düşmanlarımdan. **10** Yürekleri yağ bağlamış, Ağızları büyük laflar ediyor. **11** İzimi buldular, üzerime geliyorlar, Yere vurmak için gözetliyorlar. **12** Tıpkı parçalamak için sabırsızlanan bir aslan, Pusuya yatan genç bir aslan gibi. **13** Kalk, ya RAB, kes önlerini, eğ başlarını! Kılıcınla kurtar canımı kötülerden, **14** Elinle bu insanlardan, ya RAB, Yaşam payı bu dünyada olan insanlardan. Varsın karınları vereceğin cezalara doysun, Çocukları da yiyip doysun, Artanı torunlarına kalsın! **15** Ama ben doğruluk sayesinde yüzünü göreceğim senin, Uyanınca suretini görmeye doyacağım.

18 Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru - RAB kendisini bütün düşmanlarının pençesinden ve Saul'un elinden kurtardığı gün Davut RAB'be şu ezgiyi okudu: Seni seviyorum, gücüm sensin, ya RAB! **2** RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır, Tanrım, kayam, sığınacak yerimdir, Kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağımdır! **3** Övgüye değer RAB'be seslenir,

Kurtulurum düşmanlarımdan. **4** Ölüm iplerine dolanmıştım, Yıkım selleri basmıştı beni, **5** Ölüler diyarının bağları sarmıştı, Ölüm tuzakları çıkmıştı karşıma. **(Sheol h7585)** **6** Sıkıntı içinde RAB'be yakardım, Yardıma çağırdım Tanrım'ı. Tapınağından sesimi duydu, Haykırışım kulaklarına ulaştı. **7** O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı, Titreyip sarsıldı dağların temelleri, Çünkü RAB öfkelenmişti. **8** Burnundan duman yükseldi, Ağzından kavurucu ateş Ve korlar fışkırdı. **9** Kara buluta basarak Gökleri yarıp indi. **10** Bir Keruv'a binip uçtu, Rüzgar kanatlar takarak hızla geldi. **11** Karanlığı örtündü, Kara bulutları kendine çardak yaptı. **12** Varlığının parıltısından, Bulutlardan dolu ve korlar savruluyordu. **13** RAB göklerden gürledi, Duyurdu sesini Yüceler Yücesi, Dolu ve alevli korlarla. **14** Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı, Şimşek çaktırarak onları şaşkına çevirdi. **15** Denizin dibi göründü, Yeryüzünün temelleri açığa çıktı, ya RAB, Senin azarlamandan, Burnundan çıkan güçlü soluktan. **16** RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu, Çıkardı beni derin sulardan. **17** Beni zorlu düşmanımdan, Benden nefret edenlerden kurtardı, Çünkü onlar benden güçlüydü. **18** Felaket günümde karşıma dikildiler, Ama RAB bana destek oldu. **19** Beni huzura kavuşturdu, Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı. **20** RAB doğruluğumun karşılığını verdi, Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi. **21** Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm, Tanrım'dan uzaklaşarak kötülük yapmadım. **22** O'nun bütün ilkelerini göz önünde tuttum, Kurallarından ayrılmadım. **23** O'nun gözünde kusursuzdum, Suç işlemekten sakındım. **24** Bu yüzden RAB beni doğruluğuma Ve gözünde pak olan ellerime göre ödüllendirdi. **25** Sadık kuluna sadakat gösterir, Kusursuz olana kusursuz davranırsın. **26** Pak olanla pak olur, Eğriye eğri davranırsın. **27**

Alçakgönüllüleri kurtarır, Gururluların başını eğersin. **28** Işığımın
kaynağı sensin, ya RAB, Tanrım! Karanlığımı aydınlatırsın. **29**
Desteğinle akıncılara saldırır, Seninle surları aşarım, Tanrım. **30**
Tanrı'nın yolu kusursuzdur, RAB'bin sözü arıdır. O kendisine
sığınan herkesin kalkanıdır. **31** Var mı RAB'den başka tanrı?
Tanrımız'dan başka kaya var mı? **32** Tanrı beni güçle donatır,
Yolumu kusursuz kılar. **33** Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi,
Doruklarda tutar beni. **34** Bana savaşmayı öğretti, Kollarımla
tunç bir yayı gereyim diye. **35** Bana zafer kalkanını bağışlarsın,
Sağ elin destekler, Alçakgönüllülüğün yüceltir beni. **36** Bastığım
yerleri genişletirsin, Burkulmaz bileklerim. **37** Kovalayıp yetiştim
düşmanlarıma, Hepsi yok olmadan geri dönmedim. **38** Ezdim
onları, kalkamaz oldular, Ayaklarımın altına serildiler. **39** Savaş
için beni güçle donattın, Bana başkaldıranları önümde yere
serdin. **40** Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın, Benden
nefret edenleri yok ettim. **41** Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı;
RAB'bi çağırdılar, ama O yanıt vermedi. **42** Ezdim onları,
rüzgarın savurduğu toza döndüler, Sokak çamuru gibi savurup
attım. **43** Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın, Ulusların
önderi yaptın, Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor. **44** Duyar
duymaz sözümü dinlediler, Yabancılar bana yaltaklandılar. **45**
Yabancıların betleri benizleri attı, Titreyerek çıktılar kalelerinden.
46 RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun! Yücelsin kurtarıcım
Tanrı! **47** O'dur öcümü alan, Halkları bana bağımlı kılan. **48**
Düşmanlarımdan kurtarır, Başkaldıranlardan üstün kılar beni,
Zorbaların elinden alır. **49** Bunun için uluslar arasında sana
şükredeceğim, ya RAB, Adını ilahilerle öveceğim. **50** RAB kralını
büyük zaferlere ulaştırır, Meshettiği krala, Davut'a ve soyuna
Sonsuza dek sevgi gösterir.

19 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Gökler Tanrı'nın
görkemini açıklamakta, Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta.
2 Gün güne söz söyler, Gece geceye bilgi verir. **3** Ne söz
geçer orada, ne de konuşma, Sesleri duyulmaz. **4** Ama sesleri
yeryüzünü dolaşır, Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır. Güneş
için göklerde çadır kurdu Tanrı. **5** Gerdekten çıkan güveye benzer
güneş, Koşuya çıkacak atlet gibi sevinir. **6** Göğün bir ucundan
çıkar, Öbür ucuna döner, Hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından. **7**
RAB'bin yasası yetkindir, cana can katar, RAB'bin buyrukları
güvenilirdir, Saf adama bilgelik verir, **8** RAB'bin kuralları doğrudur,
yüreği sevindirir, RAB'bin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır. **9**
RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır, RAB'bin ilkeleri gerçek,
tamamen adildir. **10** Onlara altından, bol miktarda saf altından
çok istek duyulur, Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır.
11 Uyarırlar kulunu, Onlara uyanların ödülü büyüktür. **12** Kim
yanlışlarını görebilir? Bağışla göremediğim kusurlarımı, **13**
Bilerek işlenen günahlardan koru kulunu, İzin verme bana
egemen olmalarına! O zaman büyük isyandan uzak, Kusursuz
olurum. **14** Ağzımdan çıkan sözler, Yüreğimdeki düşünceler,
Kabul görsün senin önünde, Ya RAB, kayam, kurtarıcım benim!

20 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Sıkıntılı gününde RAB
seni yanıtlasın, Yakup'un Tanrısı'nın adı seni korusun! **2** Yardım
göndersin sana kutsal yerden, Siyon'dan destek versin. **3** Bütün
tahıl sunularını anımsasın, Yakmalık sunularını kabul etsin! (Sela)
4 Gönlünce versin sana, Bütün tasarılarını gerçekleştirsin! **5** O
zaman zaferini sevinç çığlıklarıyla kutlayacağız, Tanrımız'ın adıyla
sancaklarımızı dikeceğiz. RAB senin bütün dileklerini yerine
getirsin. **6** Şimdi anladım ki, RAB meshettiği kralı kurtarıyor, Sağ
elinin kurtarıcı gücüyle Kutsal göklerinden ona yanıt veriyor.

7 Bazıları savaş arabalarına, Bazıları atlarına güvenir, Bizse Tanrımız RAB'bin adına güveniriz. **8** Onlar çöküyor, düşüyorlar; Bizse kalkıyor, dimdik duruyoruz. **9** Ya RAB, kralı kurtar! Yanıtla bizi sana yakardığımız gün!

21 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ya RAB, kral seviniyor gösterdiğin güce. Sevinçten coşuyor verdiğin zaferle! **2** Gönlünün istediğini verdin, Ağzından çıkan dileği geri çevirmedin. (Sela) **3** Onu güzel armağanlarla karşıladın, Başına saf altından taç koydun. **4** Senden yaşam istedi, verdin ona: Uzun, sonsuz bir ömür. **5** Sağladığın zaferle büyük yüceliğe erişti, Onu görkem ve büyüklükle donattın. **6** Üzerine sürekli bereket yağdırdın, Varlığınla onu sevince boğdun. **7** Çünkü kral RAB'be güvenir, Yüceler Yücesi'nin sevgisi sayesinde sarsılmaz. **8** Elin bütün düşmanlarına erişecek, Sağ elin senden nefret edenlere uzanacak. **9** Öfkelendiğin an, ya RAB, Kızgın fırına döndüreceksin onları; Gazapla yutacak, Ateşle tüketeceksin. **10** Yok edeceksin çocuklarını yeryüzünden, Soylarını insanlar arasından. **11** Düzenler kursalar sana, Aldatmaya çalışsalar, Yine de başarılı olamazlar. **12** Çünkü sırtlarını döndüreceksin, Yayını yüzlerine doğru gerince. **13** Yüceliğini göster, ya RAB, gücünle! Ezgiler söyleyip ilahilerle öveceğiz kudretini.

22 Müzik şefi için - “Tan Geyiği” makamında - Davut'un mezmuru Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Niçin bana yardım etmekten, Haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun? **2** Ey Tanrım, gündüz sesleniyorum, yanıt vermiyorsun, Gece sesleniyorum, yine rahat yok bana. **3** Oysa sen kutsalsın, İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran sensin. **4** Sana güvendiler atalarımız, Sana dayandılar, onları kurtardın. **5** Sana yakarıp kurtuldular, Sana güvendiler, aldanmadılar. **6** Ama ben insan değil, toprak

kurduyum, İnsanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor. **7** Beni
gören herkes alay ediyor, Sırıtıp baş sallayarak diyorlar ki, **8**
“Sırtını RAB'be dayadı, kurtarsın bakalım onu, Madem onu
seviyor, yardım etsin!” **9** Oysa beni ana rahminden çıkaran, Ana
kucağındayken sana güvenmeyi öğreten sensin. **10** Doğuşumdan
beri sana teslim edildim, Ana rahminden beri Tanrım sensin.
11 Benden uzak durma! Çünkü sıkıntı yanıbaşımda, Yardım
edecek kimse yok. **12** Boğalar kuşatıyor beni, Azgın Başan
boğaları sarıyor çevremi. **13** Kükreyerek avını parçalayan
aslanlar gibi Ağızlarını açıyorlar bana. **14** Su gibi dökülüyorum,
Bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor; Yüreğim balmumu
gibi içimde eriyor. **15** Gücüm çömlek parçası gibi kurudu,
Dilim damağıma yapışıyor; Beni ölüm toprağına yatırdın. **16**
Köpekler kuşatıyor beni, Kötüler sürüsü çevremi sarıyor, Ellerimi,
ayaklarımı deliyorlar. **17** Bütün kemiklerimi sayar oldum, Gözlerini
dikmiş, bana bakıyorlar. **18** Giysilerimi aralarında paylaşıyor,
Elbisem için kura çekiyorlar. **19** Ama sen, ya RAB, uzak durma;
Ey gücüm benim, yardımıma koş! **20** Canımı kılıçtan, Biricik
hayatımı köpeğin pençesinden kurtar! **21** Kurtar beni aslanın
ağzından, Yaban öküzlerinin boynuzundan. Yanıt ver bana!
22 Adını kardeşlerime duyurayım, Topluluğun ortasında sana
övgüler sunayım: **23** Ey sizler, RAB'den korkanlar, O'na övgüler
sunun! Ey Yakup soyu, O'nu yüceltin! Ey İsrail soyu, O'na saygı
gösterin! **24** Çünkü O mazlumun çektiği sıkıntıyı hafife almadı,
Ondan tiksinmedi, yüz çevirmedi; Kendisini yardıma çağırdığında
ona kulak verdi. **25** Övgü konum sen olacaksın büyük toplulukta,
Senden korkanların önünde yerine getireceğim adaklarımı. **26**
Yoksullar yiyip doyacak, RAB'be yönelenler O'na övgü sunacak.
Sonsuza dek ömrünüz tükenmesin! **27** Yeryüzünün dört bucağı

anımsayıp RAB'be dönecek, Ulusların bütün soyları O'nun
önünde yere kapanacak. **28** Çünkü egemenlik RAB'bindir,
Ulusları O yönetir. **29** Yeryüzündeki bütün zenginler doyacak Ve
O'nun önünde yere kapanacak, Toprağa gidenler, Ölümlerine
engel olamayanlar, Eğilecekler O'nun önünde. **30** Gelecek
kuşaklar O'na kulluk edecek, Rab yeni kuşaklara anlatılacak. **31**
O'nun kurtarışını, “Rab yaptı bunları” diyerek, Henüz doğmamış
bir halka duyuracaklar.

23 Davut'un mezmuru RAB çobanımdır, Eksiğim olmaz. **2** Beni
yemyeşil çayırlarda yatırır, Sakin suların kıyısına götürür. **3**
İçimi tazeler, Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder. **4**
Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, Kötülükten korkmam.
Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana.
5 Düşmanlarımın önünde bana sofra kurarsın, Başıma yağ
sürersin, Kâsem taşıyor. **6** Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi
izleyecek beni, Hep RAB'bin evinde oturacağım.

24 Davut'un mezmuru RAB'bindir yeryüzü ve içindeki her şey,
Dünya ve üzerinde yaşayanlar; **2** Çünkü O'dur denizler üzerinde
onu kuran, Sular üzerinde durduran. **3** RAB'bin dağına kim
çıkabilir, Kutsal yerinde kim durabilir? **4** Elleri pak, yüreği temiz
olan, Gönlünü putlara kaptırmayan, Yalan yere ant içmeyen. **5**
RAB kutsar böylesini, Kurtarıcısı Tanrı aklar. **6** O'na yönelenler,
Yakup'un Tanrısı'nın yüzünü arayanlar İşte böyledir. (Sela) **7**
Kaldırın başınızı, ey kapılar! Açılın, ey eski kapılar! Yüce Kral
girsin içeri! **8** Kimdir bu Yüce Kral? O RAB'dir, güçlü ve yiğit,
Savaşta yiğit olan RAB. **9** Kaldırın başınızı, ey kapılar! Açılın, ey
eski kapılar! Yüce Kral girsin içeri! **10** Kimdir bu Yüce Kral? Her
Şeye Egemen RAB'dir bu Yüce Kral! (Sela)

25 Davut'un mezmuru Ya RAB, bütün varlığımla sana
yaklaşıyorum, **2** Ey Tanrım, sana güveniyorum, utandırma
beni, Düşmanlarım zafer kahkahası atmasın! **3** Sana umut
bağlayan hiç kimse utanca düşmez; Nedensiz hainlik edenler
utanır. **4** Ya RAB, yollarını bana öğret, Yönlerini bildir. **5** Bana
gerçek yolunda öncülük et, eğit beni; Çünkü beni kurtaran Tanrı
sensin. Bütün gün umudum sende. **6** Ya RAB, sevecenliğini ve
sevgini anımsa; Çünkü onlar öncesizlikten beri aynıdır. **7** Gençlik
günahlarımı, isyanlarımı anımsama, Sevgine göre anımsa beni,
Çünkü sen iyisin, ya RAB. **8** RAB iyi ve doğrudur, Onun için
günahkârlara yol gösterir. **9** Alçakgönüllülere adalet yolunda
öncülük eder, Kendi yolunu öğretir onlara. **10** RAB'bin bütün
yolları sevgi ve sadakate dayanır Antlaşmasındaki buyruklara
uyanlar için. **11** Ya RAB, adın uğruna Suçumu bağışla, çünkü
suçum büyük. **12** Kim RAB'den korkarsa, RAB ona seçeceği
yolu gösterir. **13** Gönenç içinde yaşayacak o insan, Soyu ülkeyi
sahiplenecek. **14** RAB kendisinden korkanlarla paylaşır sırrını,
Onlara açıklar antlaşmasını. **15** Gözlerim hep RAB'dedir, Çünkü
ayaklarımı ağdan O çıkarır. **16** Halime bak, lütfet bana; Çünkü
garip ve mazlumum. **17** Yüreğimdeki sıkıntılar artıyor, Kurtar beni
dertlerimden! **18** Üzüntüme, acılarıma bak, Bütün günahlarımı
bağışla! **19** Düşmanlarıma bak, ne kadar çoğaldılar, Nasıl da
benden nefret ediyorlar! **20** Canımı koru, kurtar beni! Hayal
kırıklığına uğratma, çünkü sana sığınıyorum! **21** Dürüstlük,
doğruluk korusun beni, Çünkü umudum sendedir. **22** Ey Tanrı,
kurtar İsrail'i Bütün sıkıntılarından!

26 Davut'un mezmuru Beni haklı çıkar, ya RAB, Çünkü dürüst
bir yaşam sürdüm; Sarsılmadan RAB'be güvendim. **2** Dene
beni, ya RAB, sına; Duygularımı, düşüncelerimi yokla. **3** Çünkü

sevgini hep göz önünde tutuyor, Senin gerçeğini yaşıyorum ben. **4** Yalancılarla oturmam, İkiyüzlülerin suyuna gitmem. **5** Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim, Fesatçıların arasına girmem. **6** Suçsuzluğumu göstermek için ellerimi yıkar, Sunağının çevresinde dönerim, ya RAB, **7** Yüksek sesle şükranımı duyurmak Ve bütün harikalarını anlatmak için. **8** Severim, ya RAB, yaşadığın evi, Görkeminin bulunduğu yeri. **9** Günahkârların, Eli kanlı adamların yanısıra canımı alma. **10** Onların elleri kötülük aletidir, Sağ elleri rüşvet doludur. **11** Ama ben dürüst yaşarım, Kurtar beni, lütfet bana! **12** Ayağım emin yerde duruyor. Topluluk içinde sana övgüler sunacağım, ya RAB.

27 Davut'un mezmuru RAB benim ışığım, kurtuluşumdur, Kimseden korkmam. RAB yaşamımın kalesidir, Kimseden yılmam. **2** Hasımlarım, düşmanlarım olan kötüler, Beni yutmak için üzerime gelirken Tökezleyip düşerler. **3** Karşımda bir ordu konaklasa, Kılım kıpırdamaz, Bana karşı savaş açılsa, Yine güvenimi yitirmem. **4** RAB'den tek dileğim, tek isteğim şu: RAB'bin güzelliğini seyretmek, Tapınağında O'na hayran olmak için Ömrümün bütün günlerini O'nun evinde geçirmek. **5** Çünkü O kötü günde beni çardağında gizleyecek, Çadırının emin yerinde saklayacak, Yüksek bir kaya üzerine çıkaracak beni. **6** O zaman çevremi saran düşmanlarıma karşı Başım yukarı kalkacak, Sevinçle haykırarak kurbanlar sunacağım O'nun çadırında, O'nu ezgilerle, ilahilerle öveceğim. **7** Sana yakarıyorum, ya RAB, kulak ver sesime, Lütfet, yanıtla beni! **8** Ya RAB, içimden bir ses duydum: “Yüzümü ara!” dedin, İşte yüzünü arıyorum. **9** Yüzünü benden gizleme, Kulunu öfkeyle geri çevirme! Bana hep yardımcı oldun; Bırakma, terk etme beni, Ey beni kurtaran Tanrı! **10** Annemle babam beni terk etseler bile, RAB beni kabul eder.

11 Ya RAB, yolunu öğret bana, Düşmanlarıma karşı Düz yolda
bana öncülük et. **12** Beni hasımlarımın keyfine bırakma, Çünkü
yalancı tanıklar dikiliyor karşıma, Ağızları şiddet saçıyor. **13**
Yaşam diyarında RAB'bin iyiliğini göreceğimden kuşkum yok. **14**
Umudunu RAB'be bağla, Güçlü ve yürekli ol; Umudunu RAB'be
bağla!

28 Davut'un mezmuru Ya RAB, sana yakarıyorum, Kayam
benim, kulak tıkama sesime; Çünkü sen sessiz kalırsan,
Ölüm çukuruna inen ölülere dönerim ben. **2** Seni yardıma
çağırdığımda, Ellerimi kutsal konutuna doğru açtığımda, Kulak
ver yalvarışlarıma. **3** Beni kötülerle, haksızlık yapanlarla Aynı
kefeye koyup cezalandırma. Onlar komşularıyla dostça konuşur,
Ama yüreklerinde kötülük beslerler. **4** Eylemlerine, yaptıkları
kötülüklere göre onları yanıtla; Yaptıklarının, hak ettiklerinin
karşılığını ver. **5** Onlar RAB'bin yaptıklarına, Ellerinin eserine
önem vermezler; Bu yüzden RAB onları yıkacak, Bir daha ayağa
kaldırmayacak. **6** RAB'be övgüler olsun! Çünkü yalvarışımı
duydu. **7** RAB benim gücüm, kalkanımdır, O'na yürekten
güveniyor ve yardım görüyorum. Yüreğim coşuyor, Ezgilerimle
O'na şükrediyorum. **8** RAB halkının gücüdür, Meshettiği kralın
zafer kalesidir. **9** Halkını kurtar, kendi halkını kutsa; Çobanlık et
onlara, sürekli destek ol!

29 Davut'un mezmuru Ey ilahi varlıklar, RAB'bi övün, RAB'bin
gücünü, yüceliğini övün, **2** RAB'bin görkemini adına yaraşır
biçimde övün, Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının! **3** RAB'bin
sesi sulara hükmediyor, Yüce Tanrı gürlüyor, RAB engin sulara
hükmediyor. **4** RAB'bin sesi güçlüdür, RAB'bin sesi görkemlidir.
5 RAB'bin sesi sedir ağaçlarını kırar, Lübnan sedirlerini parçalar.
6 Lübnan'ı buzağı gibi, Siryon Dağı'nı yabanıl öküz yavrusu

gibi sıçratır. **7** RAB'bin sesi şimşek gibi çakar, **8** RAB'bin sesi çölü titretir, RAB Kadeş Çölü'nü sarsar. **9** RAB'bin sesi geyikleri doğurtur, Ormanları çıplak bırakır. O'nun tapınağında herkes "Yücesin!" diye haykırır. **10** RAB tufan üstünde taht kurdu, O sonsuza dek kral kalacak. **11** RAB halkına güç verir, Halkını esenlikle kutsar!

30 Tapınak adanırken söylenen bir ilahi - Davut'un mezmuru
Seni yüceltmek istiyorum, ya RAB, Çünkü beni kurtardın,
Düşmanlarımı bana güldürmedin. **2** Ya RAB Tanrım, Sana
yakardım, bana şifa verdin. **3** Ya RAB, beni ölüler diyarından
çıkardın, Yaşam verdin bana, ölüm çukuruna düşürmedin. **(Sheol h7585)** **4** Ey RAB'bin sadık kulları, O'nu ilahilerle övün, Kutsallığını
anarak O'na şükredin. **5** Çünkü öfkesi bir an sürer, Lütfu ise bir
ömür; Gözyaşlarınız belki bir gece akar, Ama sabahla sevinç
doğar. **6** Huzur duyunca dedim ki, "Asla sarsılmayacağım!" **7** Ya RAB, lütfunla beni güçlü bir dağ gibi Sarsılmaz kıldın;
Ama sen yüzünü gizleyince, Dehşete düştüm. **8** Ya RAB, sana
sesleniyorum, Rab'be yalvarıyorum: **9** "Ne yararı olur senin
için dökülen kanımın, Ölüm çukuruna inersem? Toprak sana
övgüler sunar mı, Senin sadakatini ilan eder mi? **10** Dinle,
ya RAB, acı bana; Yardımcım ol, ya RAB!" **11** Yasımı şenliğe
döndürdün, Çulumu çıkarıp beni sevinçle kuşattın. **12** Öyle ki,
gönlüm seni ilahilerle övsün, susmasın! Ya RAB Tanrım, sana
sürekli şükredeceğim.

31 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
Ya RAB, sana sığınıyorum. Utandırma beni hiçbir zaman!
Adaletinle kurtar beni! **2** Kulak ver bana, Çabuk yetiş, kurtar beni;
Bir kaya ol bana sığınmam için, Güçlü bir kale ol kurtulmam için! **3** Madem kayam ve kalem sensin, Öncülük et, yol göster bana Kendi

adın uğruna. **4** Bana kurdukları tuzaktan uzak tut beni, Çünkü sığınağım sensin. **5** Ruhumu ellerine bırakıyorum, Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni. **6** Değersiz putlara bel bağlayanlardan tiksinirim, RAB'be güvenirim ben. **7** Sadakatinden ötürü sevinip coşacağım, Çünkü düşkün halimi görüyor, Çektiğim sıkıntıları biliyorsun, **8** Beni düşman eline düşürmedin, Bastığım yerleri genişlettin. **9** Acı bana, ya RAB, sıkıntıdayım, Üzüntü gözümü, canımı, içimi kemiriyor. **10** Ömrüm acıyla, Yıllarım iniltiyle tükeniyor, Suçumdan ötürü gücüm zayıflıyor, Kemiklerim eriyor. **11** Düşmanlarım yüzünden rezil oldum, Özellikle komşularıma. Tanıdıklarıma dehşet salar oldum; Beni sokakta görenler benden kaçar oldu. **12** Gönülden çıkmış bir ölü gibi unutuldum, Kırılmış bir çömleğe döndüm. **13** Birçoğunun fısıldaştığını duyuyorum, Her yer dehşet içinde, Bana karşı anlaştılar, Canımı almak için düzen kurdular. **14** Ama ben sana güveniyorum, ya RAB, "Tanrım sensin!" diyorum. **15** Hayatım senin elinde, Kurtar beni düşmanlarımın pençesinden, Ardıma düşenlerden. **16** Yüzün kulunu aydınlatsın, Sevgi göster, kurtar beni! **17** Utandırma beni, ya RAB, sana sesleniyorum; Kötüler utansın, ölüler diyarında sesleri kesilsin. **(Sheol h7585)** **18** Sussun o yalancı dudaklar; Doğru insana karşı Gururla, tepeden bakarak, Küçümseyerek konuşan dudaklar. **19** İyiliğin ne büyüktür, ya RAB, Onu senden korkanlar için saklarsın, Herkesin gözü önünde, Sana sığınanlara iyi davranırsın. **20** İnsanların düzenlerine karşı, Koruyucu huzurunla üzerlerine kanat gerersin; Saldırgan dillere karşı Onları çardağında gizlersin. **21** RAB'be övgüler olsun, Kuşatılmış bir kentte Sevgisini bana harika biçimde gösterdi. **22** Telaş içinde demiştim ki, "Huzurundan atıldım!" Ama yardıma çağırınca seni, Yalvarışımı işittin. **23** RAB'bi sevin, ey O'nun sadık kulları!

RAB kendisine bağlı olanları korur, Büyüklenenlerin ise tümüyle hakkından gelir. **24** Ey RAB'be umut bağlayanlar, Güçlü ve yürekli olun!

32 Davut'un mezmuru - Maskil Ne mutlu isyanı bağışlanan, Günahı örtülen insana! **2** Suçu RAB tarafından sayılmayan, Ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu! **3** Sustuğum sürece Kemiklerim eridi, Gün boyu inlemekten. **4** Çünkü gece gündüz Elin üzerimde ağırlaştı. Dermanım tükendi yaz sıcağında gibi. (Sela) **5** Günahımı açıkladım sana, Suçumu gizlemedim. "RAB'be isyanımı itiraf edeceğim" deyince, Günahımı, suçumu bağışladın. (Sela) **6** Bu nedenle her sadık kulun Ulaşılır olduğun zaman sana dua etsin. Engin sular taşsa bile ona erişemez. **7** Sığınağım sensin, Beni sıkıntıdan korur, Çevremi kurtuluş ilahileriyle kuşatırsın. (Sela) **8** Eğiteceğim seni, gideceğin yolu göstereceğim, Öğüt vereceğim sana, Gözüm sendedir. **9** At ya da katır gibi anlayışsız olmayın; Onları idare etmek için gem ve dizgin gerekir, Yoksa sana yaklaşmazlar. **10** Kötülerin acısı çoktur, Ama RAB'be güvenenleri O'nun sevgisi kuşatır. **11** Ey doğru insanlar, sevinç kaynağınız RAB olsun, coşun; Ey yüreği temiz olanlar, Hepiniz sevinç çığlıkları atın!

33 Ey doğru insanlar, RAB'be sevinçle haykırın! Dürüstlere O'nu övmek yaraşır. **2** Lir çalarak RAB'be şükredin, On telli çenk eşliğinde O'nu ilahilerle övün. **3** O'na yeni bir ezgi söyleyin, Sevinç çığlıklarıyla sazınızı konuşturun. **4** Çünkü RAB'bin sözü doğrudur, Her işi sadakatle yapar. **5** Doğruluğu, adaleti sever, RAB'bin sevgisi yeryüzünü doldurur. **6** Gökler RAB'bin sözüyle, Gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı. **7** Deniz sularını bir araya toplar, Engin suları ambarlara depolar. **8** Bütün yeryüzü RAB'den korksun, Dünyada yaşayan herkes O'na saygı

duysun. **9** Çünkü O söyleyince, her şey var oldu; O buyurunca, her şey belirdi. **10** RAB ulusların planlarını bozar, Halkların tasarılarını boşa çıkarır. **11** Ama RAB'bin planları sonsuza dek sürer, Yüreğindeki tasarılar kuşaklar boyunca değişmez. **12** Ne mutlu Tanrısı RAB olan ulusa, Kendisi için seçtiği halka! **13** RAB göklerden bakar, Bütün insanları görür. **14** Oturduğu yerden, Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler. **15** Herkesin yüreğini yaratan, Yaptıkları her şeyi tartan O'dur. **16** Ne büyük ordularıyla zafer kazanan kral var, Ne de büyük gücüyle kurtulan yiğit. **17** Zafer için at boş bir umuttur, Büyük gücüne karşın kimseyi kurtaramaz. **18** Ama RAB'bin gözü kendisinden korkanların, Sevgisine umut bağlayanların üzerindedir; **19** Böylece onları ölümden kurtarır, Kıtlıkta yaşamalarını sağlar. **20** Umudumuz RAB'dedir, Yardımcımız, kalkanımız O'dur. **21** O'nda sevinç bulur yüreğimiz, Çünkü O'nun kutsal adına güveniriz. **22** Madem umudumuz sende, Sevgin üzerimizde olsun, ya RAB!

34 Davut'un mezmuru Avimelek'in önünde kendini deli gösterip kovulduğu, gittiği zaman Her zaman RAB'be övgüler sunacağım, Övgüsü dilimden düşmeyecek. **2** RAB'le övünürüm, Mazlumlar işitip sevinsin! **3** Benimle birlikte RAB'bin büyüklüğünü duyurun, Adını birlikte yüceltelim. **4** RAB'be yöneldim, yanıt verdi bana, Bütün korkularımdan kurtardı beni. **5** O'na bakanların yüzü ışıl ışıl parlar, Yüzleri utançtan kızarmaz. **6** Bu mazlum yakardı, RAB duydu, Bütün sıkıntılarından kurtardı onu. **7** RAB'bin meleği O'ndan korkanların çevresine ordugah kurar, Kurtarır onları. **8** Tadın da görün, RAB ne iyidir, Ne mutlu O'na sığınan adama! **9** RAB'den korkun, ey O'nun kutsalları, Çünkü O'ndan korkanın eksiği olmaz. **10** Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur; Ama RAB'be yönelenlerden hiçbir iyilik esirgenmez. **11** Gelin, ey

çocuklar, dinleyin beni: Size RAB korkusunu öğreteyim. **12** Kim yaşamdan zevk almak, İyi günler görmek istiyorsa, **13** Dilini kötülükten, Dudaklarını yalandan uzak tutsun. **14** Kötülükten sakının, iyilik yapın; Esenliği amaçlayın, ardınca gidin. **15** RAB'bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir, Kulakları onların yakarışına açıktır. **16** RAB kötülük yapanlara karşıdır, Onların anısını yeryüzünden siler. **17** Doğrular yakarır, RAB duyar; Bütün sıkıntılarından kurtarır onları. **18** RAB gönlü kırıklara yakındır, Ruhu ezikleri kurtarır. **19** Doğrunun dertleri çoktur, Ama RAB hepsinden kurtarır onu. **20** Bütün kemiklerini korur, Hiçbiri kırılmaz. **21** Kötü insanın sonu kötülükle biter, Cezasını bulur doğrulardan nefret edenler. **22** RAB kullarını kurtarır, O'na sığınanların hiçbiri ceza görmez.

35 Davut'un mezmuru Ya RAB, benimle uğraşanlarla sen uğraş, Benimle savaşanlarla sen savaş! **2** Al küçük kalkanla büyük kalkanı, Yardımıma koş! **3** Kaldır mızrağını, kargını beni kovalayanlara, “Seni ben kurtarırım” de bana! **4** Canıma kastedenler utanıp rezil olsun! Utançla geri çekilsin bana kötülük düşünenler! **5** Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne dönsünler, RAB'bin meleği artlarına düşsün! **6** Karanlık ve kaygan olsun yolları, RAB'bin meleği kovalasın onları! **7** Madem neden yokken bana gizli ağlar kurdular, Nedensiz çukur kazdılar, **8** Başlarına habersiz felaket gelsin, Gizledikleri ağa kendileri tutulsun, Felakete uğrasınlar. **9** O zaman RAB'de sevinç bulacağım, Beni kurtardığı için coşacağım. **10** Bütün varlığımla şöyle diyeceğim: “Senin gibisi var mı, ya RAB, Mazlumu zorbanın elinden, Mazlumu ve yoksulu soyguncudan kurtaran?” **11** Kötü niyetli tanıklar türüyor, Bilmediğim konuları soruyorlar. **12** İyiliğime karşı kötülük ediyor, Yalnızlığa itiyorlar beni. **13** Oysa

onlar hastalanınca ben çula sarınır, Oruç tutup alçakgönüllü olurdum. Duam yanıtsız kalınca, Bir dost, bir kardeş yitirmiş gibi dolaşırdım. Kederden belim bükülürdü, Annesi için yas tutan biri gibi. **15** Ama ben sendeleyince toplanıp sevindiler, Toplandı bana karşı tanımadığım alçaklar, Durmadan didiklediler beni. **16** Tanrıtanımaz, alaycı soytarılar gibi, Diş gıcırdattılar bana. **17** Ne zamana dek seyirci kalacaksın, ya Rab? Kurtar canımı bunların saldırısından, Hayatımı bu genç aslanlardan! **18** Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım, Kalabalığın ortasında sana övgüler dizeceğim. **19** Sevinmesin boş yere bana düşman olanlar, Göz kırpmasınlar birbirlerine Nedensiz benden nefret edenler. **20** Çünkü barış sözünü etmez onlar, Kurnazca düzen kurarlar ülkenin sakin insanlarına. **21** Beni suçlamak için ağızlarını ardına kadar açtılar: “Oh! Oh!” diyorlar, “İşte kendi gözümüzle gördük yaptıklarını!” **22** Olup biteni sen de gördün, ya RAB, sessiz kalma, Ya Rab, benden uzak durma! **23** Uyan, kalk savun beni, Uğraş hakkım için, ey Tanrım ve Rab'bim! **24** Adaletin uyarınca haklı çıkar beni, ya RAB, Tanrım benim! Gülmesinler halime! **25** Demesinler içlerinden: “Oh! İşte buydu dileğimiz!”, Konuşmasınlar ardımdan: “Yedik başını!” diye. **26** Utansın kötü halime sevinenler, Kızarsın yüzleri hepsinin; Gururla karşıma dikilenler Utanca, rezalete bürünsün. **27** Benim haklı çıkmamı isteyenler, Sevinç çığlıkları atıp coşsunlar; Şöyle desinler sürekli: “Kulunun esenliğinden hoşlanan RAB yücelsin!” **28** O zaman gün boyu adaletin, Övgülerin dilimden düşmeyecek.

36 Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru Günah fısıldar kötü insana, Yüreğinin dibinden: Tanrı korkusu yoktur onda. **2** Kendini öyle beğenmiş ki, Suçunu görmez, ondan tiksinmez. **3** Ağzından kötülük ve yalan akar, Akıllanmaktan,

iyilik yapmaktan vazgeçmiş. **4** Yatağında bile fesat düşünür,
Olumsuz yolda direnir, reddetmez kötülüğü. **5** Ya RAB, sevgin
göklere, Sadakatin gökyüzüne erişir. **6** Doğruluğun ulu dağlara
benzer, Adaletin uçsuz bucaksız enginlere. İnsanı da, hayvanı
da koruyan sensin, ya RAB. **7** Sevgin ne değerli, ey Tanrı!
Kanatlarının gölgesine sığınır insanoğlu. **8** Evindeki bolluğa
doyarlar, Zevklerinin ırmağından içirirsin onlara. **9** Çünkü yaşam
kaynağı sensin, Senin ışığınla aydınlanırız. **10** Sürekli göster
Seni tanıyanlara sevgini, Yüreği temiz olanlara doğruluğunu. **11**
Gururlunun ayağı bana varmasın, Kötülerin eli beni kovmasın. **12**
Kötülük yapanlar oracıkta düştüler, Yıkıldılar, kalkamazlar artık.

37 Davut'un mezmuru Kötülük edenlere kızıp üzülme, Suç
işleyenlere özenme! **2** Çünkü onlar ot gibi hemen solacak,
Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek. **3** Sen RAB'be güven, iyilik
yap, Ülkede otur, sadakatle çalış. **4** RAB'den zevk al, O senin
yüreğinin dileklerini yerine getirecektir. **5** Her şeyi RAB'be bırak,
O'na güven, O gerekeni yapar. **6** O senin doğruluğunu ışık gibi,
Hakkını öğle güneşi gibi Aydınlığa çıkarır. **7** RAB'bin önünde
sakin dur, sabırla bekle; Kızıp üzülme işi yolunda olanlara,
Kötü amaçlarına kavuşanlara. **8** Kızmaktan kaçın, bırak öfkeyi,
Üzülme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni. **9** Çünkü kötülerin
kökü kazınacak, Ama RAB'be umut bağlayanlar ülkeyi miras
alacak. **10** Yakında kötünün sonu gelecek, Yerini arasan da
bulunmayacak. **11** Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak,
Derin bir huzurun zevkini tadacak. **12** Kötü insan doğru insana
düzen kurar, Diş gıcırdatır. **13** Ama Rab kötüye güler, Çünkü bilir
onun sonunun geldiğini. **14** Kılıç çekti kötüler, yaylarını gerdi,
Mazlumu, yoksulu yıkmak, Doğru yolda olanları öldürmek için.
15 Ama kılıçları kendi yüreklerine saplanacak, Yayları kırılacak.

16 Doğrunun azıcık varlığı, Pek çok kötünün servetinden iyidir.
17 Çünkü kötülerin gücü kırılacak, Ama doğrulara RAB destek
olacak. **18** RAB yetkinlerin her gününü gözetir, Onların mirası
sonsuza dek sürecek. **19** Kötü günde utanmayacaklar, Kıtlıkta
karınları doyacak. **20** Ama kötüler yıkıma uğrayacak; RAB'bin
düşmanları kır çiçekleri gibi kuruyup gidecek, Duman gibi dağılıp
yok olacak. **21** Kötüler ödünç alır, geri vermez; Doğrularsa
cömertçe verir. **22** RAB'bin kutsadığı insanlar ülkeyi miras
alacak, Lanetlediği insanların kökü kazınacak. **23** RAB insana
sağlam adım attırır, İnsanın yolundan hoşnut olursa. **24** Düşse
bile yıkılmaz insan, Çünkü elinden tutan RAB'dir. **25** Gençtim,
ömrüm tükendi, Ama hiç görmedim doğru insanın terk edildiğini,
Soyunun ekmek dilendiğini. **26** O hep cömertçe ödünç verir,
Soyu kutsanır. **27** Kötülükten kaç, iyilik yap; Sonsuz yaşama
kavuşursun. **28** Çünkü RAB doğruyu sever, Sadık kullarını
terk etmez. Onlar sonsuza dek korunacak, Kötülerinse kökü
kazınacak. **29** Doğrular ülkeyi miras alacak, Orada sonsuza dek
yaşayacak. **30** Doğrunun ağzından bilgelik akar, Dilinden adalet
damlar. **31** Tanrısı'nın yasası yüreğindedir, Ayakları kaymaz. **32**
Kötü, doğruya pusu kurar, Onu öldürmeye çalışır. **33** Ama RAB
onu kötünün eline düşürmez, Yargılanırken mahkûm etmez. **34**
RAB'be umut bağla, O'nun yolunu tut, Ülkeyi miras almak üzere
seni yükseltecektir. Kötülerin kökünün kazındığını göreceksin. **35**
Kötü ve acımasız adamı gördüm, İlk dikildiği toprakta yeşeren
ağaç gibi Dal budak salıyordu; **36** Geçip gitti, yok oldu, Aradım,
bulunmaz oldu. **37** Yetkin adamı gözle, doğru adama bak,
Çünkü yarınlar barışseverindir. **38** Ama başkaldıranların hepsi
yok olacak, Kötülerin kökü kazınacak. **39** Doğruların kurtuluşu
RAB'den gelir, Sıkıntılı günde onlara kale olur. **40** RAB onlara

yardım eder, kurtarır onları, Kötülerin elinden alıp özgür kılar,
Çünkü kendisine sığınırlar.

38 Anma sunusu için Davut'un mezmuru Ya RAB, öfkelenip
azarlama beni, Gazapla yola getirme! **2** Okların içime saplandı,
Elin üzerime indi. **3** Öfken yüzünden sağlığım bozuldu, Günahım
yüzünden rahatım kaçtı. **4** Çünkü suçlarım başımdan aştı,
Taşınmaz bir yük gibi sırtımda ağırlaştı. **5** Akılsızlığım yüzünden
Yaralarım iğrenç, irinli. **6** Eğildim, iki büklüm oldum, Gün boyu
yaslı dolaşıyorum. **7** Çünkü belim ateş içinde, Sağlığım bozuk. **8**
Tükendim, ezildim alabildiğine, İnliyorum yüreğimin acısından. **9**
Ya Rab, bütün özlemlerimi bilirsin, İniltilerim senden gizli değil.
10 Yüreğim çarpıyor, gücüm tükeniyor, Gözlerimin feri bile söndü.
11 Eşim dostum kaçar oldu derdimden, Yakınlarım uzak duruyor
benden. **12** Canıma susayanlar bana tuzak kuruyor, Zararımı
isteyenler kuyumu kazıyor, Gün boyu hileler düşünüyorlar. **13**
Ama ben bir sağır gibi duymuyorum, Bir dilsiz gibi ağzımı
açmıyorum; **14** Duymaz, Ağzında yanıt bulunmaz bir adama
döndüm. **15** Umudum sende, ya RAB, Sen yanıtlayacaksın,
ya Rab, Tanrım benim! **16** Çünkü dua ediyorum: “Halime
sevinmesinler, Ayağım kayınca böbürlenmesinler!” **17** Düşmek
üzereyim, Acım hep içimde. **18** Suçumu itiraf ediyorum, Günahım
yüzünden kaygılanıyorum. **19** Ama düşmanlarım güçlü ve dinç,
Yok yere benden nefret edenler çok. **20** İyiliğe karşı kötülük
yapanlar bana karşı çıkar, İyiliğin peşinde olduğum için. **21**
Beni terk etme, ya RAB! Ey Tanrım, benden uzak durma! **22**
Yardımıma koş, Ya Rab, kurtuluşum benim!

39 Müzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru Karar verdim:
“Adımlarıma dikkat edeceğim, Dilimi günahtan sakınacağım;
Karşımda kötü biri oldukça, Ağzıma gem vuracağım.” **2** Dilimi

tutup sustum, Hep kaçındım konuşmaktan, yararı olsa bile. Acım alevlendi, **3** Yüreğim tutuştu içimde, Ateş aldı derin derin düşünürken, Şu sözler döküldü dilimden: **4** “Bildir bana, ya RAB, sonumu, Sayılı günlerimi; Bileyim ömrümün ne kadar kısa olduğunu! **5** Yalnız bir karış ömür verdin bana, Hiç kalır hayatım senin önünde. Her insan bir soluktur sadece, En güçlü çağında bile. (Sela) **6** “Bir gölge gibi dolaşır insan, Boş yere çırpınır, Mal biriktirir, kime kalacağını bilmeden. **7** “Ne bekleyebilirim şimdi, ya Rab? Umudum sende. **8** Kurtar beni bütün isyanlarımdan, Aptalların hakaretine izin verme. **9** Sustum, açmayacağım ağzımı; Çünkü sensin bunu yapan. **10** Uzaklaştır üzerimden yumruklarını, Tokadının altında mahvoldum. **11** Sen insanı suçundan ötürü Azarlayarak yola getirirsin, Güve gibi tüketirsin sevdiği şeyleri. Her insan bir soluktur sadece. (Sela) **12** “Duamı işit, ya RAB, Kulak ver yakarışıma, Gözyaşlarıma kayıtsız kalma! Çünkü ben bir garibim senin yanında, Bir yabancı, atalarım gibi. **13** Uzaklaştır üzerimden bakışlarını, Göçüp yok olmadan mutlu olayım!”

40 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru RAB'bi sabırla bekledim; Bana yönelip yakarışımı duydu. **2** Ölüm çukurundan, Balçıktan çıkardı beni, Ayaklarımı kaya üzerinde tuttu, Kaymayayım diye. **3** Ağzıma yeni bir ezgi, Tanrımız'a bir övgü ilahisi koydu. Çokları görüp korkacak Ve RAB'be güvenecekler. **4** Ne mutlu RAB'be güvenen insana, Gururluya, yalana sapana ilgi duymayana. **5** Ya RAB, Tanrım, Harikaların, düşüncelerin ne çoktur bizim için; Sana eş koşulmaz! Duyurmak, anlatmak istesem yaptıklarını, Saymakla bitmez. **6** Kurbandan, sunudan hoşnut olmadın, Ama kulaklarımı açtın. Yakmalık sunu, günah sunusu da istemedin. **7** O zaman şöyle dedim: “İşte geldim; Kutsal Yazı tomarında

benim için yazılmıştır. Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben, Yasan yüreğimin derinliğindedir." **9** Büyük toplantıda müjdelerim senin zaferini, Sözümü esirgemem, Ya RAB, bildiğin gibi! **10** Zaferini içimde gizlemem, Bağlılığını ve kurtarışını duyururum, Sevgini, sadakatini saklamam büyük topluluktan. **11** Ya RAB, esirgeme sevecenliğini benden! Sevgin, sadakatin hep korusun beni! **12** Sayısız belalar çevremi sardı, Suçlarım bana yetişti, önümü göremiyorum; Başımdaki saçlardan daha çoklar, Çaresiz kaldım. **13** Ne olur, ya RAB, kurtar beni! Yardımıma koş, ya RAB! **14** Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar! **15** Bana, "Oh! Oh!" çekenler Dehşete düşsün utançlarından! **16** Sende neşe ve sevinç bulsun Bütün sana yönelenler! "RAB yücedir!" desin hep Senin kurtarışını özleyenler! **17** Bense mazlum ve yoksulum, Düşün beni, ya Rab. Yardımcım ve kurtarıcım sensin, Geç kalma, ey Tanrım!

41 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ne mutlu yoksulu düşünene! RAB kurtarır onu kötü günde. **2** Korur RAB, yaşatır onu, Ülkede mutlu kılar, Terk etmez düşmanlarının eline. **3** Destek olur RAB ona Yatağa düşünce; Hastalandığında sağlığa kavuşturur onu. **4** "Acı bana, ya RAB!" dedim, "Şifa ver bana, çünkü sana karşı günah işledim!" **5** Kötü konuşuyor düşmanlarım ardımdan: "Ne zaman ölecek adı batası?" diyorlar. **6** Biri beni görmeye geldi mi, boş laf ediyor, Fesat topluyor içinde, Sonra dışarı çıkıp fesadı yayıyor. **7** Benden nefret edenlerin hepsi Fısıldaşıyor aralarında bana karşı, Zararımı düşünüyorlar, **8** "Başına öyle kötü bir şey geldi ki" diyorlar, "Yatağından kalkamaz artık." **9** Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile İhanet etti bana. **10** Bari sen acı bana, ya RAB, kaldır beni. Bunların

hakkından geleyim. **11** Düşmanım zafer çığlığı atmazsa, O zaman anlarım benden hoşnut kaldığını. **12** Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur, Sonsuza dek beni huzurunda tutarsın. **13** Öncesizlikten sonsuza dek, Övgüler olsun İsrail'in Tanrısı RAB'be! Amin! Amin!

42 Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili Geyik akarsuları nasıl özlerse, Canım da seni öyle özler, ey Tanrı! **2** Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı; Ne zaman görmeye gideceğim Tanrı'nın yüzünü? **3** Gözyaşlarım ekmeğim oldu gece gündüz, Gün boyu, “Nerede senin Tanrın?” dedikleri için. **4** Anımsayınca içim içimi yiyor, Nasıl toplulukla birlikte yürür, Tanrı'nın evine kadar alaya öncülük ederdim, Sevinç ve şükran sesleri arasında, Bayram eden bir kalabalıkla birlikte. **5** Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır. **6** Gönlüm üzgün, Bu yüzden seni anımsıyorum, ey Tanrım. Şeria yöresinde, Hermon ve Misar dağlarında Çağlayanların gümbürdeyince, Enginler birbirine sesleniyor, Bütün dalgaların, sellerin üzerimden geçiyor. **8** Gündüz RAB sevgisini gösterir, Gece ilahi söyler, dua ederim Yaşamımın Tanrısı'na. **9** Kayam olan Tanrım'a diyorum ki, “Neden beni unuttun? Niçin düşmanlarımın baskısı altında Yaslı gezeyim?” **10** Gün boyu hasımlarım: “Nerede senin Tanrın?” diyerek Bana sataştıkça, Kemiklerim kırılıyor sanki. **11** Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

43 Hakkımı ara, ey Tanrı, Savun beni vefasız ulusa karşı, Kurtar hileci, haksız insandan. **2** Çünkü sen Tanrım, kalemsin; Neden beni reddettin? Niçin düşmanlarımın baskısı altında Yaslı

gezeyim? **3** Gönder ışığını, gerçeğini, Yol göstersinler bana, Senin kutsal dağına, konutuna götürsünler beni. **4** O zaman Tanrı'nın sunağına, Neşe, sevinç kaynağım Tanrı'ya gideceğim Ve sana, ey Tanrı, Tanrım benim, Lirle şükredeceğim. **5** Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

44 Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili Ey Tanrı, kulaklarımızla duyduk, Atalarımız anlattı bize, Neler yaptığını onların gününde, eski günlerde. **2** Elinle ulusları kovdun, Ama atalarımıza yer verdin; Halkları kırdın, Ama atalarımızın yayılmasını sağladın. **3** Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar, Kendi bilekleriyle zafere ulaşmadılar. Senin sağ elin, bileğin, yüzünün ışığı sayesinde oldu bu; Çünkü sen onları sevdin. **4** Ey Tanrı, kralım sensin, Buyruk ver de Yakup soyu kazansın! **5** Senin sayende düşmanlarımızı püskürteceğiz, Senin adınla karşıtlarımızı ezeceğiz. **6** Çünkü ben yayıma güvenmem, Kılıcım da beni kurtarmaz; **7** Ancak sensin bizi düşmanlarımızdan kurtaran, Bizden nefret edenleri utanca boğan. **8** Her gün Tanrı'yla övünür, Sonsuza dek adına şükran sunarız. (Sela) **9** Ne var ki, reddettin bizi, aşağıladın, Artık ordularımızla savaşa çıkmıyorsun. **10** Düşman karşısında bizi gerilettin, Bizden tiksinenler bizi soydu. **11** Kasaplık koyuna çevirdin bizi, Ulusların arasına dağıttın. **12** Yok pahasına sattın halkını, Üstelik satıştan hiçbir şey kazanmadan. **13** Bizi komşularımızın yüzkarası, Çevremizdekilerin eğlencesi, alay konusu ettin. **14** Ulusların diline düşürdün bizi, Gülüyor halklar halimize. **15** Rezilliğim gün boyu karşımda, Utancımdan yerin dibine geçtim **16** Hakaret ve sövgü duya duya, Öç almak isteyen düşman karşısında. **17** Bütün

bunlar başımıza geldi, Yine de seni unutmadık, Antlaşmana ihanet etmedik, **18** Döneklik etmedik, Adımlarımız senin yolundan sapmadı. **19** Oysa sen bizi ezdin, ülkemizi çakalların uğrağı ettin, Üstümüzü koyu karanlıkla örttün. **20** Eğer Tanrımız'ın adını unutsaydık, Yabancı bir ilaha ellerimizi açsaydık, **21** Tanrı bunu ortaya çıkarmaz mıydı? Çünkü O yürekteki gizleri bilir. **22** Senin uğruna her gün öldürülüyoruz, Kasaplık koyun sayılıyoruz. **23** Uyan, ya Rab! Niçin uyuyorsun? Kalk! Sonsuza dek terk etme bizi! **24** Niçin yüzünü gizliyorsun? Neden mazlum halimizi, üzerimizdeki baskıyı unutuyorsun? **25** Çünkü yere serildik, Bedenimiz toprağa yapıştı. **26** Kalk, yardım et bize! Kurtar bizi sevgin uğruna!

45 Müzik şefi için - “Zambaklar” makamında Korahoğulları'nın Maskili - Aşk ilahisi Yüreğimden güzel sözler taşıyor, Kral için söylüyorum şiirlerimi, Dilim usta bir yazarın kalemi gibi olsun. **2** Sen insanların en güzelisin, Lütuf saçılmış dudaklarına. Çünkü Tanrı seni sonsuza dek kutsamış. **3** Ey yiğit savaşçı, kuşan kılıcını beline, Görkemine, yüceliğine bürün. **4** At sırtında görkeminle, zaferle ilerle, Gerçek ve adalet uğruna Sağ elin korkunç işler göstersin. **5** Okların sivridir, Kral düşmanlarının yüreğine saplanır, Halklar ayaklarının altına serilir. **6** Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır, Krallığının asası adalet asasıdır. **7** Doğruluğu sever, kötülükten nefret edersin. Bunun için Tanrı, senin Tanrın, Seni sevinç yağıyla Arkadaşlarından daha çok meshetti. **8** Giysilerinin tümü mür, öd, tarçın kokuyor; Fildişi saraylardan gelen çalgı sesleri seni eğlendiriyor! **9** Kral kızları senin saygın kadınların arasında, Kraliçe, Ofir altınları içinde senin sağında duruyor. **10** Dinle, ey kral kızı, bak, kulak ver, Halkını, baba evini unut. **11** Kral senin güzelliğine

vuruldu, Efendin olduğu için önünde eğil. **12** Sur halkı armağan getirecek, Halkın zenginleri lütfunu kazanmak isteyecek. **13** Kral kızı odasında ışıl ışıl parıldıyor, Giysisi altınla dokunmuş. **14** İşlemeli giysiler içinde kralın önüne çıkarılacak, Arkadaşları, ona eşlik eden kızlar sana getirilecek. **15** Sevinç ve coşkuyla götürülecek, Kralın sarayına girecekler. **16** Atalarının yerini oğulların alacak, Onları önder yapacaksın bütün ülkeye. **17** Adını kuşaklar boyunca yaşatacağım, Böylece halklar sonsuza dek övecek seni.

46 Müzik şefi için - Tiz sesliler için - Korahoğulları'nın ezgisi
Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür, Sıkıntıda hep yardıma hazırdır.
2 Bu yüzden korkmayız yeryüzü altüst olsa, Dağlar denizlerin
bağrına devrilse, **3** Sular kükreyip köpürse, Kabaran deniz
dağları titretse bile. (Sela) **4** Bir ırmak var ki, suları sevinç getirir
Tanrı kentine, Yüceler Yücesi'nin kutsal konutuna. **5** Tanrı onun
ortasındadır, Sarsılmaz o kent. Gün doğarken Tanrı ona yardım
eder. **6** Uluslar kükrüyor, krallıklar sarsılıyor, Tanrı gürleyince
yeryüzü eriyip gidiyor. **7** Her Şeye Egemen RAB bizimledir,
Yakup'un Tanrısı kalemizdir. (Sela) **8** Gelin, görün RAB'bin
yaptıklarını, Yeryüzüne getirdiği yıkımları. **9** Savaşları durdurur
yeryüzünün dört bucağında, Yayları kırar, mızrakları parçalar,
Kalkanları yakar. **10** "Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim! Uluslar
arasında yüceleceğim, Yeryüzünde yüceleceğim!" **11** Her Şeye
Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısı kalemizdir. (Sela)

47 Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru Ey bütün uluslar,
el çırpın! Sevinç çığlıkları atın Tanrı'nın onuruna! **2** Ne müthiştir
yüce RAB, Bütün dünyanın ulu Kralı. **3** Halkları altımıza, Ulusları
ayaklarımızın dibine serer. **4** Sevdiği Yakup'un gururu olan
mirasımızı O seçti bizim için. (Sela) **5** RAB Tanrı sevinç çığlıkları,

Boru sesleri arasında yükseldi. **6** Ezgiler sunun Tanrı'ya, ezgiler;
Ezgiler sunun Kralımız'a, ezgiler! **7** Çünkü Tanrı bütün dünyanın
kralıdır, Maskil sunun! **8** Tanrı kutsal tahtına oturmuş, Krallık
eder uluslara. **9** Ulusların önderleri İbrahim'in Tanrısı'nın halkıyla
bir araya gelmiş; Çünkü Tanrı'ya aittir yeryüzü kralları. O çok
yücedir.

48 İlahi - Korahoğulları'nın mezmuru RAB büyüktür ve yalnız O
övülmeye değer Tanrımız'ın kentinde, kutsal dağında. **2** Yükselir
zarafetle, Bütün yeryüzünün sevinci Siyon Dağı, Safon'un doruğu,
ulu Kral'ın kenti. **3** Tanrı onun kalelerinde Sağlam kule olarak
gösterdi kendini. **4** Krallar toplandı, Birlikte Siyon'un üzerine
yürüdüler. **5** Ama onu görünce şaşkına döndüler, Dehşete düşüp
kaçtılar. **6** Doğum sancısı tutan kadın gibi, Bir titreme aldı onları
orada. **7** Doğu rüzgarının parçaladığı ticaret gemileri gibi Yok
ettin onları. **8** Her Şeye Egemen RAB'bin kentinde, Tanrımız'ın
kentinde, Nasıl duyduksa, öyle gördük. Tanrı onu sonsuza dek
güvenlik içinde tutacak. (Sela) **9** Ey Tanrı, tapınağında, Ne kadar
vefalı olduğunu düşünüyoruz. **10** Adın gibi, ey Tanrı, övgün
de Dünyanın dört bucağına varıyor. Sağ elin zafer dolu. **11**
Sevinsin Siyon Dağı, Coşsun Yahuda kentleri Senin yargılarınla!
12 Siyon'un çevresini gezip dolanın, Kulelerini sayın, **13** Surlarına
dikkatle bakın, Kalelerini yoklayın ki, Gelecek kuşağa anlatasınız:
14 Bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız olacak, Bize hep yol
gösterecektir.

49 Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru Ey bütün
halklar, dinleyin! Kulak verin hepiniz, ey dünyada yaşayanlar, **2**
Halk çocukları, bey çocukları, Zenginler, yoksullar! **3** Bilgelik
dökülecek ağzımdan, Anlayış sağlayacak içimdeki düşünceler, **4**
Kulak vereceğim özdeyişlere, Lirle yorumlayacağım bilmecemi.

5 Niçin korkayım kötü günlerde Niyeti bozuk düşmanlarım
çevremi sarınca? **6** Onlar varlıklarına güvenir, Büyük servetleriyle
böbürlenirler. **7** Kimse kimsenin hayatının bedelini ödeyemez,
Tanrı'ya fidye veremez. **8** Çünkü hayatın fidyesi büyüktür,
Kimse ödemeye yeltenmemeli. **9** Böyle olmasa, Sonsuza dek
yaşar insan, Mezar yüzü görmez. **10** Kuşkusuz herkes biliyor
bilgelerin öldüğünü, Aptallarla budalaların yok olduğunu. Mallarını
başkalarına bırakıyorlar. **11** Mezarları, sonsuza dek evleri,
Kuşaklar boyu konutları olacak, Topraklarına kendi adlarını
verseler bile. **12** Bütün gösterişine karşın geçicidir insan, Ölüp
giden hayvanlar gibi. **13** Budalaların yolu, Onların sözünü
onaylayanların sonu budur. (Sela) **14** Sürü gibi ölüler diyarına
sürülecekler, Ölüm güdecek onları. Tan ağarınca doğrular
onlara egemen olacak, Cesetleri çürüyecek, Ölüler diyarı onlara
konut olacak. **(Sheol h7585)** **15** Ama Tanrı beni Ölüler diyarının
pençesinden kurtaracak Ve yanına alacak. (Sela) **(Sheol h7585)**
16 Korkma biri zenginleşirse, Evinin görkemi artarsa. **17** Çünkü
ölünce hiçbir şey götüremez, Görkemi onunla mezara gitmez.
18 Yaşarken kendini mutlu saysa bile, Başarılı olunca övülse
bile. **19** Atalarının kuşağına katılacak, Onlar ki asla ışık yüzü
görmeyecekler. **20** Bütün gösterişine karşın anlayışsızdır insan,
Ölüp giden hayvanlar gibi.

50 Asaf'ın mezmuru Güçlü olan Tanrı, RAB konuşuyor;
Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar Yeryüzünün tümüne
sesleniyor. **2** Güzelliğin doruğu Siyon'dan Parıldıyor Tanrı. **3**
Tanrımız geliyor, sessiz kalmayacak, Önünde yanan ateş her
şeyi kül ediyor, Çevresinde şiddetli bir fırtına esiyor. **4** Halkını
yargılamak için Yere göğe sesleniyor: **5** "Toplayın önüme sadık
kullarımı, Kurban keserek benimle antlaşma yapanları." **6** Gökler

O'nun doğruluğunu duyuruyor, Çünkü yargıç Tanrı'nın kendisidir.
(Sela) **7** “Ey halkım, dinle de konuşayım, Ey İsrail, sana karşı
tanıklık edeyim: Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım! **8** Kurbanlarından
ötürü seni azarlamıyorum, Yakmalık sunuların sürekli önümde.
9 Ne evinden bir boğa, Ne de ağıllarından bir teke alacağım.
10 Çünkü bütün orman yaratıkları, Dağlardaki bütün hayvanlar
benimdir. **11** Dağlardaki bütün kuşları korurum, Kırlardaki bütün
yabanıl hayvanlar benimdir. **12** Acıksam sana söylemezdim,
Çünkü bütün dünya ve içindekiler benimdir. **13** Ben boğa eti yer
miyim? Ya da keçi kanı içer miyim? **14** Tanrı'ya şükran kurbanı
sun, Yüceler Yücesi'ne adadığın adakları yerine getir. **15** Sıkıntılı
gününde seslen bana, Seni kurtarırım, sen de beni yüceltirsin.
16 Ama Tanrı kötüye şöyle diyor: “Kurallarımı ezbere okumaya
Ya da antlaşmamı ağzına almaya ne hakkın var? **17** Çünkü yola
getirilmekten nefret ediyor, Sözlerimi arkana atıyorsun. **18** Hırsız
görünce onunla dost oluyor, Zina edenlere ortak oluyorsun.
19 Ağzını kötülük için kullanıyor, Dilini yalana koşuyorsun. **20**
Oturup kardeşine karşı konuşur, Annenin oğluna kara çalarsın.
21 Sen bunları yaptın, ben sustum, Beni kendin gibi sandın. Seni
azarlıyorum, Suçlarını gözünün önüne seriyorum. **22** “Dikkate
alın bunu, ey Tanrı'yı unutan sizler! Yoksa parçalarım sizi,
kurtaran olmaz. **23** Kim şükran kurbanı sunarsa beni yüceltir;
Yolunu düzeltene kurtarışımı göstereceğim.”

51 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Davut Bat-Şeva'yla
yattıktan sonra Peygamber Natan kendisine geldiği zaman
Ey Tanrı, lütfet bana, Sevgin uğruna; Sil isyanlarımı, Sınırsız
merhametin uğruna. **2** Tümüyle yıka beni suçumdan, Arıt beni
günahımdan. **3** Çünkü biliyorum isyanlarımı, Günahım sürekli
karşımda. **4** Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim, Senin

gözünde kötü olanı yaptım. Bu nedenle, söylediklerinde haklı, Yargılarında adilsin. **5** Nitekim suç içinde doğdum ben, Günah içinde annem bana hamile kaldı. **6** Madem sen gönülde sadakat istiyorsun, Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde. **7** Beni mercanköşkotuyla arıt, paklanayım, Yıka beni, kardan beyaz olayım. **8** Neşe, sevinç sesini duyur bana, Bayram etsin ezdiğin kemikler. **9** Bakma günahlarıma, Sil bütün suçlarımı. **10** Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, Yeniden kararlı bir ruh var et içimde. **11** Beni huzurundan atma, Kutsal Ruhun'u benden alma. **12** Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini, Bana destek ol, istekli bir ruh ver. **13** Başkaldıranlara senin yollarını öğreteyim, Günahkârlar geri dönsün sana. **14** Kurtar beni kan dökme suçundan, Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı, Dilim senin kurtarışını ilahilerle övsün. **15** Ya Rab, aç dudaklarımı, Ağzım senin övgülerini duyursun. **16** Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın, Yoksa sunardım sana, Yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın. **17** Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur, Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı. **18** Lütfet, Siyon'a iyilik yap, Yeruşalim'in surlarını onar. **19** O zaman doğru sunulan kurbanlar, Yakmalık sunular, tümüyle yakmalık sunular, Seni hoşnut kılar; O zaman sunağında boğalar sunulur.

52 Müzik şefi için - Davut'un Maskili Edomlu Doek gelip Saul'a “Davut Ahimelek'in evine girdi” diye bildirdiği zaman Niçin kötülüğünle böbürlenirsin, ey kabadayı, Tanrı'nın sadık kullarına karşı Bütün gün dilin yıkım tasarlar Keskin ustura gibi, ey hilekâr. **3** İyilikten çok kötülüğü, Doğru konuşmaktan çok yalanı seversin. (Sela) **4** Seni hileli dil seni! Her yıkıcı sözü seversin. **5** Ama Tanrı seni sonsuza dek yıkacak, Seni kapıp çadırından fırlatacak, Yaşam diyarından kökünü sökecek. (Sela)

6 Doğrular bunu görünce korkacak, Gülerek şöyle diyecekler: 7
“İşte bu adam, Tanrı'ya sığınmak istemedi, Servetinin bolluğuna
güvendi, Başkalarını yıkarak güçlendi!” 8 Ama ben Tanrı'nın
evinde yeşeren zeytin ağacı gibiyim, Sonsuza dek Tanrı'nın
sevgisine güvenirim. 9 Sürekli sana şükrederim yaptıkların için,
Sadık kullarının önünde umut bağlarım, Çünkü adın iyidir.

53 Müzik şefi için - Mahalat makamında Davut'un Maskili
Akılsız içinden, “Tanrı yok!” der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı
yürüdü, İyilik eden yok. 2 Tanrı göklerden bakar oldu insanlara,
Akıllı, Tanrı'ya yönelen biri var mı diye. 3 Hepsi saptı, Tümü
yozlaştı, İyilik eden yok, Bir kişi bile! 4 Suç işleyenler görmüyor
mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, Tanrı'ya yakarmıyorlar. 5 Ama
korkulmayacak yerde korkacaklar, Çünkü Tanrı seni kuşatanların
kemiklerini dağıtacak, Onları reddettiği için hepsini utandıracak.
6 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse! Tanrı halkını eski
gönencine kavuşturunca, Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı
coşacak.

54 Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili Zifliler gelip
Saul'a: “Davut aramızda gizleniyor” dedikleri zaman Ey Tanrı,
beni adınla kurtar, Gücünle akla beni! 2 Ey Tanrı, duamı dinle,
Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere. 3 Çünkü küstahlar bana
saldırıyor, Zorbalar canımı almak istiyor, Tanrı'ya aldırmıyorlar.
(Sela) 4 İşte Tanrı benim yardımcımdır, Tek desteğim Rab'dir. 5
Düşmanlarım yaptıkları kötülüğün cezasını bulsun, Sadakatin
uyarınca yok et onları. 6 Ya RAB, sana gönülden bir kurban
sunacağım, Adına şükredeceğim, çünkü adın iyidir. 7 Beni bütün
sıkıntılarımdan kurtardın, Gözlerim düşmanlarımın yok oluşunu
gördü.

55 Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili Ey Tanrı, kulak ver duama, Sırt çevirme yalvarışıma! **2** Dikkatini çevir, yanıt ver bana. Düşüncelerim beni rahatsız ediyor, şaşkınım **3** Düşman sesinden, kötünün baskısından; Çünkü sıkıntıya sokuyorlar beni, Öfkeyle üstüme üstüme geliyorlar. **4** Yüreğim sızlıyor içimde, Ölüm dehşeti çöktü üzerime. **5** Korku ve titreme sardı beni, Ürperti kapladı içimi. **6** "Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!" Dedim kendi kendime, "Uçar, rahatlardım. **7** Uzaklara kaçar, Çöllerde konaklardım. (Sela) **8** Sert rüzgara, kasırgaya karşı Hemen bir barınak bulurdum." **9** Şaşkına çevir kötüleri, ya Rab, karıştır dillerini, Çünkü kentte şiddet ve çatışma görüyorum. **10** Gece gündüz kent surları üzerinde dolaşırlar, Haksızlık, fesat dolu kentin içi. **11** Yıkıcılık kentin göbeğinde, Zorbalık, hile eksilmez meydanından. **12** Beni aşağılayan bir düşman olsaydı, Katlanabilirdim; Bana küstahlık eden bir hasım olsaydı, Gizlenebilirdim. **13** Ama sensin, bana denk, Yoldaşım, yakın arkadaşım. **14** Birlikte tatlı tatlı yarenlik eder, Toplulukla Tanrı'nın evine giderdik. **15** Ölüm yakalasın düşmanlarımı ansızın, Diri diri ölüler diyarına insinler; Çünkü içleri ve evleri kötülük dolu. **(Sheol h7585)** **16** Bense Tanrı'ya seslenirim, RAB kurtarır beni. **17** Sabah, öğlen, akşam kederimden feryat ederim, O işitir sesimi. **18** Bana karşı girişilen savaştan Esenlikle kurtarır canımı, Sayısı çok da olsa karşıtlarımın. **19** Öncesizlikten bu yana tahtında oturan Tanrı, Duyacak ve ezecek onları. (Sela) Çünkü hiç değişmiyor Ve Tanrı'dan korkmuyorlar. **20** Yoldaşım dostlarına saldırarak Yaptığı antlaşmayı bozdu. **21** Ağzından bal damlar, Ama yüreğinde savaş var. Sözleri yağdan yumuşak, Ama yalın birer kılıçtır. **22** Yükünü RAB'be bırak, O sana destek olur. Asla izin vermez Doğru insanın sarsılmasına. **23** Ama sen,

ey Tanrı, ölüm çukuruna atacaksın kötüleri, Günlerinin yarısını görmeyecek katillerle hainler; Bense sana güveniyorum.

56 Müzik şefi için “Uzak Yabanıl Fıstık Ağaçlarındaki Güvercin” makamında Davut'un Miktamı - Gat Kenti'nde Filistliler kendisini yakaladığı zaman Acı bana, ey Tanrı, Çünkü ayak altında çiğniyor insanlar beni, Gün boyu saldırıp eziyorlar. **2** Düşmanlarım ayak altında çiğniyor beni her gün, Küstahça saldırıyor çoğu. **3** Sana güvenirim korktuğum zaman. **4** Tanrı'ya, sözünü övdüğüm Tanrı'ya Güvenirim ben, korkmam. İnsan bana ne yapabilir? **5** Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar, Hakkımda hep kötülük tasarlıyorlar. **6** Fesatlık için uğraşıyor, pusuya yatıyor, Adımlarımı gözlüyor, canımı almak istiyorlar. **7** Kötülüklerinin cezasından kurtulacaklar mı? Ey Tanrı, halkları öfkeyle yere çal! **8** Çektiğim acıları kaydettin, Gözyaşlarımı tulumunda biriktirdin! Bunlar defterinde yazılı değil mi? **9** Seslendiğim zaman, Düşmanlarım geri çekilecek. Biliyorum, Tanrı benden yana. **10** Sözünü övdüğüm Tanrı'ya, Sözünü övdüğüm RAB'be, **11** Tanrı'ya güvenirim ben, korkmam; İnsan bana ne yapabilir? **12** Ey Tanrı, sana adaklar adamıştım, Şükran kurbanları sunmalıyım şimdi. **13** Çünkü canımı ölümden kurtardın, Ayaklarımı tökezlemekten korudun; İşte yaşam ışığında, Tanrı huzurunda yürüyorum.

57 Müzik şefi için - “Yok Etme” makamında Davut'un Miktamı - Saul'dan kaçıp mağaraya sığındığı zaman Acı bana, ey Tanrı, acı, Çünkü sana sığınıyorum; Felaket geçinceye kadar, Kanatlarının gölgesine sığınacağım. **2** Yüce Tanrı'ya, Benim için her şeyi yapan Tanrı'ya sesleniyorum. **3** Gökten gönderip beni kurtaracak, Beni ezmek isteyenleri azarlayacak, (Sela) Sevgisini, sadakatini gösterecektir. **4** Aslanların arasındayım, Alev kusan insanlar arasında yatarım, Mızrak gibi, ok gibi dişleri,

Keskin kılıç gibi dilleri. **5** Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın! **6** Ayaklarım için ağ serdiler, Çöktüm; Yoluma çukur kazdılar, İçine kendileri düştüler. (Sela) **7** Kararlıyım, ey Tanrı, kararlıyım, Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim. **8** Uyan, ey canım, Uyan, ey lir, ey çenk, Seheri ben uyandırayım! **9** Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya Rab, Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim. **10** Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatin gökyüzüne ulaşır. **11** Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

58 Müzik şefi için - “Yok Etme” makamında Davut'un Miktamı Ey yöneticiler, gerçekten adil mi karar verirsiniz? Doğru mu yargılarsınız insanları? **2** Hayır! Hep haksızlık tasarlarsınız içinizde, Zorbalık saçar elleriniz yeryüzüne. **3** Kötüler daha ana rahmindeyken yoldan çıkar, Doğdu doğalı yalan söyleyerek sapar. **4** Zehirleri yılan zehiri gibidir. Kulakları tıkalı bir kobrayı andırırlar, **5** Usta büyücülerin, Afsuncuların sesini duymak istemeyen bir kobrayı. **6** Ey Tanrı, kır onların ağzında dişlerini, Sök genç aslanların azı dişlerini, ya RAB! **7** Akıp giden su gibi yok olsunlar. Yaylarını gerince oklarının ucu kırılsın. **8** Süründükçe eriyen sümüklüböceğe dönsünler. Düşük çocuk gibi güneş yüzü görmesinler. **9** Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan, Yaşı da kurusu da kasırgayla savrulacak kötülerin. **10** Doğru adam alınan öcü görünce sevinecek Ve ayaklarını kötünün kanında yıkayacak. **11** O zaman insanlar, “Gerçekten doğrulara ödül var” diyecek, “Gerçekten dünyayı yargılayan bir Tanrı var.”

59 Müzik şefi için - “Yok Etme” makamında Davut'un Miktamı - Saul'un Davut'u öldürtmek için adam gönderip evini gözetlediği

zaman Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım, Kalem ol hasımlarıma karşı. **2** Kurtar beni suç işleyenlerden, Uzak tut kanlı katillerden. **3** Bak, canımı almak için pusu kuruyorlar, Güçlüler bana karşı birleşiyorlar, Oysa başkaldırmadım, günahım yok, ya RAB. **4** Suç işlemediğim halde, Koşuşup hazırlanıyorlar. Kalk bana yardım etmek için, halime bak! **5** Sen, ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, İsrail'in Tanrısı, Uyan bütün ulusları cezalandırmak için, Acıma bu suçlu hainlere! (Sela) **6** Akşam döner, köpek gibi hırlayıp Sinsi sinsi kenti dolaşırlar. **7** Bak, neler dökülür ağızlarından, Kılıç çıkar dudaklarından. “Kim duyacak?” derler. **8** Ama sen onlara gülersin, ya RAB, Bütün uluslarla eğlenirsin. **9** Gücüm sensin, seni gözlüyorum, Çünkü kalemsin, ey Tanrı. **10** Tanrım sevgisiyle karşılar beni, Bana düşmanlarımın yıkımını gösterir. **11** Onları öldürme, yoksa halkım unutur, Gücünle dağıt ve alçalt onları, Ya Rab, kalkanımız bizim. **12** Ağızlarının günahı, dudaklarından çıkan söz yüzünden, Gururlarının tuzağına düşsünler. Okudukları lanet, söyledikleri yalan yüzünden **13** Yok et onları gazabınla, yok et, tükensinler; Bilsinler ki, Tanrı'nın Egemenliği Yakup soyundan Yeryüzünün ucuna kadar ulaşır. (Sela) **14** Akşam döner, köpek gibi hırlayıp Sinsi sinsi kenti dolaşırlar. **15** Yiyecek bulmak için gezerler, Doymazlarsa ulurlar. **16** Bense gücün için sabah ezgiler söyleyecek, Sevgini sevinçle dile getireceğim. Çünkü sen bana kale, Sıkıntılı günümde sığınak oldun. **17** Gücüm sensin, seni ilahilerle öveceğim, Çünkü kalem, beni seven Tanrı sensin.

60 Müzik şefi için - “Antlaşma Zambağı” makamında Davut'un öğretici Miktamı Davut'un Aram-Naharayimliler ve Aram-Sovalılar'la çarpıştığı ve Yoav geri dönüp Tuz Vadisi'nde on iki bin Edomlu öldürdüğü zaman Bizi reddettin, parladın bize karşı,

ey Tanrı, Öfkelendin; eski halimize döndür bizi! **2** Salladın yeri, yarıklar açtın; Onar çatlaklarını, çünkü yer sarsılıyor. **3** Halkına sıkıntı çektirdin, Sersemletici bir şarap içirdin bize. **4** Sancak verdin senden korkanlara, Okçulara karşı açsınlar diye. (Sela) **5** Kurtar bizi sağ elinle, yardım et, Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye! **6** Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde: “Şekem'i sevinçle bölüştürecek, Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim. **7** Gilat benimdir, Manaşşe de benim, Efrayim miğferim, Yahuda asam. **8** Moav yıkanma leğenim, Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım, Filist'e zaferle haykıracağım.” **9** Kim beni surlu kente götürecek? Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek? **10** Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi? Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık? **11** Yardım et bize düşmana karşı, Çünkü boştur insan yardımı. **12** Tanrı'yla zafer kazanırız, O çiğner düşmanlarımızı.

61 Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru Ey Tanrı, yakarışımı işit, Duama kulak ver! **2** Sana seslenirim yeryüzünün öbür ucundan, Yüreğime hüzün çökünce. Erişemeyeceğim yüksek bir kayaya çıkar beni, **3** Çünkü sen benim için sığınak, Düşmana karşı güçlü bir kule oldun. **4** Çadırında sonsuza dek oturmak Ve kanatlarının gölgesine sığınmak isterim. (Sela) **5** Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun, Adından korkanların mirasını bana verdin. **6** Kralın günlerine gün kat, Yılları yüzyıllar olsun! **7** Tanrı'nın huzurunda sonsuza dek tahtında otursun; Onu sevgin ve sadakatinle koru! **8** O zaman adını hep ilahilerle öveceğim, Her gün adaklarımı yerine getireceğim.

62 Müzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru Canım yalnız Tanrı'da huzur bulur, Kurtuluşum O'ndan gelir. **2** Tek kayam, kurtuluşum, Kalem O'dur, asla sarsılmam. **3** Birini ezmek için daha ne vakte kadar Hep birlikte üstüne saldıracaksınız, Eğri bir

duvara, Yerinden oynamış bir çite saldırır gibi? **4** Tek düşünceleri onu doruktan indirmektir. Yalandan zevk alırlar. Ağızlarıyla hayırdua ederken, İçlerinden lanet okurlar. (Sela) **5** Ey canım, yalnız Tanrı'da huzur bul, Çünkü umudum O'ndadır. **6** Tek kayam, kurtuluşum, Kalem O'dur, sarsılmam. **7** Kurtuluşum ve onurum Tanrı'ya bağlıdır, Güçlü kayam, sığınağım O'dur. **8** Ey halkım, her zaman O'na güven, İçini dök O'na, Çünkü Tanrı sığınağımızdır. (Sela) **9** Sıradan insan ancak bir soluk, Soylu insansa bir yalandır. Tartıya konduğunda ikisi birlikte soluktan hafiftir. **10** Zorbalığa güvenmeyin, yağma malla övünmeyin; Varlığınız artsa bile, ona gönül bağlamayın. **11** Tanrı bir şey söyledi, Ben iki şey duydum: Güç Tanrı'nındır, **12** Sevgi de senin, ya Rab! Çünkü sen herkese, yaptığının karşılığını verirsin.

63 Yahuda kırlarında bulunduğu zaman - Davut'un mezmuru
Ey Tanrı, sensin benim Tanrım, Seni çok özlüyorum, Canım sana susamış, Kurak, yorucu, susuz bir diyarda, Bütün varlığımla seni arıyorum. **2** Kutsal yerde baktım sana, Gücünü, görkemini görmek için. **3** Senin sevgin yaşamdan iyidir, Bu yüzden dudaklarım seni yüceltir. **4** Ömrümce sana övgüler sunacağım, Senin adınla ellerimi kaldıracağım. **5** Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım sana, Şakıyan dudaklarla ağzım sana övgüler sunacak. **6** Yatağıma uzanınca seni anarım, Gece boyunca derin derin seni düşünürüm. **7** Çünkü sen bana yardımcı oldun, Kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm. **8** Canım sana sımsıkı sarılır, Sağ elin bana destek olur. **9** Ama canımı almak isteyenler, Yerin derinliklerine inecek, **10** Kılıcın ağzına atılacak, Çakallara yem olacak. **11** Kralsa Tanrı'da sevinç bulacak. Tanrı'nın adıyla ant içenlerin hepsi övünecek, Yalancıların ağzıysa kapanacak.

64 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ey Tanrı, kulak ver sesime yakındığım zaman, Hayatımı düşman korkusundan koru. **2** Kötülerin gizli tasarılarından, O suçlu güruhun şamatasından esirge beni. **3** Onlar dillerini kılıç gibi bilemiş, Acı sözlerini ok gibi hedefe yöneltmişler, **4** Pusularından masum insanın üzerine atmak için. Ansızın vururlar, hiç çekinmeden. **5** Birbirlerini kötülük yapmaya iter, Gizli tuzaklar tasarlarken, “Kim görecek?” derler. **6** Haksızlık yapmayı düşünür, “Kusursuz bir plan yaptık!” derler. İnsanın içi ve yüreği derin bir sırdır, bilinmez. **7** Ama Tanrı onlara ok atacak, Ansızın yaralanacaklar. **8** Dilleri yüzünden yıkıma uğrayacaklar, Hallerini gören herkes alayla baş sallayacak. **9** Bütün insanlar korkuya kapılacak, Tanrı'nın işini duyuracak, O'nun yaptıkları üzerinde düşünecekler. **10** Doğru insan RAB'de sevinç bulacak, O'na sığınacak, Bütün temiz yürekliler O'nu övecek.

65 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi Ey Tanrı, Siyon'da seni övgü bekliyor, Yerine getirilecek sana adanan adaklar. **2** Ey sen, duaları işiten, Bütün insanlar sana gelecek. **3** Suçlarımızın altında ezildik, Ama sen isyanlarımızı bağışlarsın. **4** Ne mutlu avlularında otursun diye Seçip kendine yaklaştırdığın kişiye! Evinin, kutsal tapınağının Nimetlerine doyacağız. **5** Ey bizi kurtaran Tanrı, Müthiş işler yaparak Zaferle yanıtlarsın bizi. Sen yeryüzünün dört bucağında, Uzak denizlerdekilerin umudusun; **6** Kudret kuşanan, Gücüyle dağları kuran, **7** Denizlerin kükremesini, Dalgaların gümbürtüsünü, Halkların kargaşasını yatıştıran sensin. **8** Dünyanın öbür ucunda yaşayanlar Korkuya kapılır senin belirtilerin karşısında. Doğudan batıya kadar insanlara Sevinç çığlıkları attırırsın. **9** Toprağa bakar, çok verimli kılarsın, Onu zenginliğe boğarsın. Ey Tanrı, ırmakların suyla doludur, İnsanlara

tahıl sağlarsın, Çünkü sen toprağı şöyle hazırlarsın: **10** Sabanın açtığı yarıkları bolca sular, Sırtlarını düzlersin. Yağmurla toprağı yumuşatır, Ürünlerine bereket katarsın. **11** İyiliklerinle yılı taçlandırırsın, Arabalarının geçtiği yollardan bolluk akar, **12** Otlaklar yeşillenir, Tepeler sevince bürünür, **13** Çayırlar sürülerle bezenir, Vadiler ekinle örtünür, Sevinçten haykırır, ezgi söylerler.

66 Müzik şefi için - İlahi - Mezmur Ey yeryüzündeki bütün insanlar, Tanrı'ya sevinç çığlıkları atın! **2** Adının yüceliğine ilahiler söyleyin, O'na görkemli övgüler sunun! **3** "Ne müthiş işlerin var!" deyin Tanrı'ya, "Öyle büyük gücün var ki, Düşmanların eğiliyor önünde. **4** Bütün yeryüzü sana tapınıyor, İlahiler okuyor, adını ilahilerle övüyor." (Sela) **5** Gelin, bakın Tanrı'nın neler yaptığına! Ne müthiş işler yaptı insanlar arasında: **6** Denizi karaya çevirdi, Atalarımız yaya geçtiler ırmaktan. Yaptığına sevindik orada. **7** Kudretiyle sonsuza dek egemenlik sürer, Gözleri ulusları süzer; Başkaldıranlar gurura kapılmasın! (Sela) **8** Ey halklar, Tanrımız'a şükredin, Övgülerini duyurun. **9** Hayatımızı koruyan, Ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O'dur. **10** Sen bizi sınadın, ey Tanrı, Gümüş arıtır gibi arıttın. **11** Ağa düşürdün bizi, Sırtımıza ağır yük vurdun. **12** İnsanları başımıza çıkardın, Ateşten, sudan geçtik. Ama sonra bizi bolluğa kavuşturdun. **13** Yakmalık sunularla evine gireceğim, Adaklarımı yerine getireceğim, **14** Sıkıntı içindeyken dudaklarımdan dökülen, Ağzımdan çıkan adakları. **15** Yakılan koçların dumanıyla semiz hayvanlardan Sana yakmalık sunular sunacağım, Tekeler, sığırlar kurban edeceğim. (Sela) **16** Gelin, dinleyin, ey sizler, Tanrı'dan korkanlar, Benim için neler yaptığını size anlatayım. **17** Ağzımla O'na yakardım, Övgüsü dilimden düşmedi. **18** Yüreğimde kötülüğe yer verseydim, Rab beni dinlemezdi. **19** Oysa Tanrı dinledi beni,

Kulak verdi duamın sesine. **20** Övgüler olsun Tanrı'ya, Çünkü duamı geri çevirmedi, Sevgisini benden esirgemedi.

67 Müzik şefi için - Telli sazlarla - Mezmur - İlahi Tanrı bize lütfetsin, bolluk versin, Yüzünün ışığı üzerimize parlasın. (Sela) **2** Öyle ki, yeryüzünde yolun, Bütün uluslar arasında kurtarıcı gücün bilinsin. **3** Halklar sana şükretsin, ey Tanrı, Bütün halklar sana şükretsin! **4** Uluslar sevinsin, sevinçten çığlık atsın, Çünkü sen halkları adaletle yargılarsın, Yeryüzündeki uluslara yol gösterirsin. (Sela) **5** Halklar sana şükretsin, ey Tanrı, Bütün halklar sana şükretsin! **6** Toprak ürününü verdi, Tanrı, Tanrımız, bizi bolluğa kavuştursun. **7** Tanrı bize bolluk versin, Dünyanın dört bucağındakiler O'ndan korksun!

68 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi Kalksın Tanrı, dağılsın düşmanları, Kaçsın önünden O'ndan nefret edenler! **2** Dağıtsın onları dağılan duman gibi; Ateşin karşısında eriyen balmumu gibi Yok olsun kötüler Tanrı'nın önünde! **3** Ancak doğrular sevinsin, Bayram etsinler Tanrı'nın önünde, Neşeyle coşsunlar. **4** Tanrı'ya ezgiler söyleyin, adını ilahilerle övün, Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın; O'nun adı RAB'dir, bayram edin önünde! **5** Kutsal konutundaki Tanrı, Öksüzlerin babası, dul kadınların savunucusudur. **6** Tanrı kimsesizlere ev verir, Tutsakları özgürlüğe ve gönence kavuşturur, Ama başkaldıranlar kurak yerde oturur. **7** Ey Tanrı, sen halkına öncülük ettiğinde, Çölde yürüdüğünde, (Sela) **8** Yer sarsıldı, Göklerden yağmur boşandı Tanrı'nın önünde, Sina Dağı sarsıldı Tanrı'nın, İsrail'in Tanrısı'nın önünde. **9** Bol yağmurlar yağdırdın, ey Tanrı, Canlandırdın yorgun düşen yurdunu. **10** Halkın oraya yerleşti, İyiliğinle mazlumların geçimini sağladın, ey Tanrı. **11** Rab buyruk verdi, Büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi:

12 “Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları! Evi bekleyen kadınlar ganimeti paylaşıyor. **13** Ağılların arasında uyurken, Kanatları gümüş, tüyleri pırıl pırıl altınla kaplı Bir güvercine benzersiniz.” **14** Her Şeye Gücü Yeten, kralları dağıtırken, Sanki Salmon Dağı'na kar yağıyordu. **15** Ey Başan Dağı, Tanrı Dağı! Ey Başan Dağı, dorukları ulu dağ! **16** Ey ulu dağlar, niçin yan gözle bakıyorsunuz Tanrı'nın yerleşmek için seçtiği dağa? Evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır. **17** Tanrı'nın savaş arabaları sayısızdır, Rab kutsallık içinde Sina'dan geldi. **18** Sen yükseğe çıktın, tutsakları peşine taktın, İnsanlardan, başkaldıranlardan bile armağanlar aldın, Oraya yerleşmek için, ya RAB Tanrı. **19** Her gün yükümüzü taşıyan Rab'be, Bizi kurtaran Tanrı'ya övgüler olsun. (Sela) **20** Tanrımız kurtarıcı bir Tanrı'dır, Ölümden kurtarış yalnız Egemen RAB'be özgüdür. **21** Kuşkusuz Tanrı düşmanlarının başını, Suçlu yaşayanların kıllı kafasını ezer. **22** Rab, “Onları Başan'dan, Denizin derinliklerinden geri getireceğim” der, **23** “Öyle ki, ayaklarını düşmanlarının kanına batırasın, Köpeklerinin dili de onlardan payını alsın.” **24** Ey Tanrı, senin zafer alayını, Tanrım'ın, Kralım'ın kutsal yere törenle gelişini gördüler: **25** Başta okuyucular, arkada çalgıcılar, Ortada tef çalan genç kızlar. **26** “Ey sizler, İsrail soyundan gelenler, Toplantılarınızda Tanrı'ya, RAB'be övgüler sunun!” **27** Önde en küçük oymak Benyamin, Kalabalık halinde Yahuda önderleri, Zevulun ve Naftali önderleri oradalar! **28** Ey Tanrı, Yeruşalim'deki tapınağından göster gücünü, Bizim için kullandığın gücünü, ey Tanrı. Krallar sana armağanlar sunacak. **30** Azarla kamışlar arasında yaşayan hayvanı, Halkların buzağılarıyla boğalar sürüsünü, Çiğne ayaklarınla gümüşe gönül verenleri, Dağıt savaştan zevk alan halkları! **31** Mısır'dan elçiler gelecek, Kûşlular ellerini Tanrı'ya doğru kaldırıverecek. **32** Ey

yeryüzünün krallıkları, Tanrı'ya ezgiler söyleyin, İlahilerle övün Rab'bi, (Sela) **33** Göklere, kadim göklere binmiş olanı. İşte sesiyle, güçlü sesiyle gürlüyor! **34** Tanrı'nın gücünü tanıyın; O'nun yüceliği İsrail'in üzerinde, Gücü göklerdedir. **35** Ne heybetlisin, ey Tanrı, tapınağında! İsrail'in Tanrısı'na, Halkına güç, kudret veren Tanrı'ya övgüler olsun!

69 Müzik şefi için - “Zambaklar” makamında - Davut'un mezmuru Kurtar beni, ey Tanrı, Sular boyuma ulaştı. **2** Dipsiz batağa gömülüyorum, Basacak yer yok. Derin sulara battım, Sellere kapıldım. **3** Tükendim feryat etmekten, Boğazım kurudu; Gözlerimin feri sönüyor Tanrım'ı beklemekten. **4** Yok yere benden nefret edenler Saçlarımdan daha çok. Kalabalıktır canıma kasteden haksız düşmanlarım. Çalmadığım malı nasıl geri verebilirim? **5** Akılsızlığımı biliyorsun, ey Tanrı, Suçlarım senden gizli değil. **6** Ya Rab, Her Şeye Egemen RAB, Utanmasın sana umut bağlayanlar benim yüzümden! Ey İsrail'in Tanrısı, Benim yüzümden sana yönelenler rezil olmasın! **7** Senin uğruna hakarete katlandım, Utanç kapladı yüzümü. **8** Kardeşlerime yabancı, Annemin öz oğullarına uzak kaldım. **9** Çünkü evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirdi, Sana edilen hakaretlere ben uğradım. **10** Oruç tutup ağlayınca, Yine hakarete uğradım. **11** Çula büründüğüm zaman Alay konusu oldum. **12** Kent kapısında oturanlar beni çekiştiriyor, Sarhoşların türküsü oldum. **13** Ama benim duam sanadır, ya RAB. Ey Tanrı, sevginin bolluğuyla, Güvenilir kurtarışınla uygun gördüğünde Yanıtla beni. **14** Beni çamurdan kurtar, İzin verme batmama; Benden nefret edenlerden, Derin sulardan kurtulayım. **15** Seller beni sürüklemesin, Engin beni yutmasın, Ölüm çukuru ağzını üstüme kapamasın. **16** Yanıt ver bana, ya RAB, Çünkü sevgin iyidir.

Yüzünü çevir bana büyük merhametinle! **17** Kulundan yüzünü gizleme, Çünkü sıkıntıdayım, hemen yanıtla beni! **18** Yaklaş bana, kurtar canımı, Al başımdan düşmanlarımı. **19** Bana nasıl hakaret edildiğini, Utandığımı, rezil olduğumu biliyorsun; Düşmanlarımın hepsi senin önünde. **20** Hakaret kalbimi kırdı, dertliyim, Acılarımı paylaşacak birini bekledim, çıkmadı, Avutacak birini aradım, bulamadım. **21** Yiyeceğime zehir kattılar, Sirke içirdiler susadığımda. **22** Önlerindeki sofra tuzak olsun onlara, Yandaşları için kapan olsun! **23** Gözleri kararsın, göremesinler! Bellerini hep bükük tut! **24** Gazabını yağdır üzerlerine, Öfkenin ateşi yapışsın yakalarına! **25** Issız kalsın konakları, Çadırlarında oturan olmasın! **26** Çünkü senin vurduğun insanlara zulmediyor, Yaraladığın insanların acısını konuşuyorlar. **27** Ceza yağdır başlarına, Senin tarafından aklanmasınlar! **28** Yaşam kitabından silinsin adları, Doğrularla yan yana yazılmasınlar! **29** Bense ezilmiş ve kederliyim, Senin kurtarışın, ey Tanrı, bana bir kale olsun! **30** Tanrı'nın adını ezgilerle öveceğim, Şükranlarımla O'nu yücelteceğim. **31** RAB'bi bir öküzden, Boynuzlu, tırnaklı bir boğadan Daha çok hoşnut eder bu. **32** Mazlumlar bunu görünce sevinsin, Ey Tanrı'ya yönelen sizler, yüreğiniz canlansın. **33** Çünkü RAB yoksulları işitir, Kendi tutsak halkını hor görmez. **34** O'na övgüler sunun, ey yer, gök, Denizler ve onlardaki bütün canlılar! **35** Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak, Yahuda kentlerini onaracak; Halk oraya yerleşip sahibi olacak. **36** Kullarının çocukları orayı miras alacak, O'nun adını sevenler orada oturacak.

70 Müzik şefi için - Anma sunusu için - Davut'un mezmuru
Ey Tanrı, kurtar beni! Yardımıma koş, ya RAB! **2** Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı

isteyenler, Rezil olsunlar! **3** Bana, “Oh! Oh!” çekenler Geri
çekilsin utançlarından! **4** Sende neşe ve sevinç bulsun Bütün
sana yönelenler! “Tanrı yücedir!” desin hep Senin kurtarışını
özleyenler! **5** Bense, mazlum ve yoksulum, Ey Tanrı, yardımıma
koş! Yardımcım ve kurtarıcım sensin, Geç kalma, ya RAB!

71 Ya RAB, sana sığınıyorum, Utandırma beni hiçbir zaman! **2**
Adaletinle kurtar beni, tehlikeden uzaklaştır, Kulak ver bana,
kurtar beni! **3** Sığınacak kayam ol, Her zaman başvurabileceğim;
Buyruk ver, kurtulayım, Çünkü kayam ve kalem sensin. **4**
Ey Tanrım, kurtar beni Kötünün elinden, haksızın, gaddarın
pençesinden! **5** Çünkü umudum sensin, ey Egemen RAB,
Gençliğimden beri dayanağım sensin. **6** Doğduğum günden
beri sana güveniyorum, Beni ana rahminden çıkaran sensin.
Övgülerim hep sanadır. **7** Birçokları için iyi bir örnek oldum, Çünkü
sen güçlü sığınağımsın. **8** Ağzımdan sana övgü eksilmez, Gün
boyu yüceliğini anarım. **9** Yaşlandığımda beni reddetme, Gücüm
tükendiğinde beni terk etme! **10** Çünkü düşmanlarım benden söz
ediyor, Beni öldürmek isteyenler birbirine danışıyor, **11** “Tanrı onu
terk etti” diyorlar, “Kovalayıp yakalayın, Kurtaracak kimsesi yok!”
12 Ey Tanrı, benden uzak durma, Tanrım, yardımıma koş! **13**
Utansın, yok olsun beni suçlayanlar, Utanca, rezalete bürünsün
kötülüğümü isteyenler. **14** Ama ben her zaman umutluyum,
Sana övgü üstüne övgü dizeceğim. **15** Gün boyu senin zaferini,
Kurtarışını anlatacağım, Ölçüsünü bilmesem de. **16** Ey Egemen
RAB, gelip yiğitliklerini, Senin, yalnız senin zaferini duyuracağım.
17 Ey Tanrı, çocukluğumdan beri beni sen yetiştirdin, Senin
harikalarını hâlâ anlatıyorum. **18** Yaşlanıp saçlarıma ak düşse
bile Terk etme beni, ey Tanrı, Gücünü gelecek kuşağa, Kudretini
sonrakilere anlatana dek. **19** Ey Tanrı, doğruluğun göklere

erişiyor, Büyük işler yaptın, Senin gibisi var mı, ey Tanrı? **20** Sen ki, bana birçok kötü sıkıntı gösterdin, Bana yeniden yaşam verecek, Beni toprağın derinliklerinden çıkaracaksın. **21** Saygınlığımı artıracak, Yine beni avutacaksın. **22** Ben de seni, Senin sadakatini çenkle öveceğim, ey Tanrım, Lir çalarak seni ilahilerle öveceğim, Ey İsrail'in Kutsalı! **23** Seni ilahilerle överken, Dudaklarımla, varlığımla sevincimi dile getireceğim, Çünkü sen beni kurtardın. **24** Dilim gün boyu senin zaferinden söz edecek, Çünkü kötülüğümü isteyenler Utanıp rezil oldu.

72 Süleyman'ın mezmuru Ey Tanrı, adaletini krala, Doğruluğunu kral oğluna armağan et. **2** Senin halkını doğrulukla, Mazlum kullarını adilce yargılasın! **3** Dağlar, tepeler, Halka adilce gönenç getirsin! **4** Mazlumlara hakkını versin, Yoksulların çocuklarını kurtarsın, Zalimleriyse ezsin! **5** Güneş ve ay durdukça, Kral kuşaklar boyunca yaşasın; **6** Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi, Toprağı sulayan bereketli yağmurlar gibi olsun! **7** Onun günlerinde doğruluk serpilip gelişsin, Ay ışıdığı sürece esenlik artsın! **8** Egemenlik sürsün denizden denize, Fırat'tan yeryüzünün ucuna dek! **9** Çöl kabileleri diz çöksün önünde, Düşmanları toz yalasın. **10** Tarşiş'in ve kıyı ülkelerinin kralları Ona haraç getirsin, Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun! **11** Bütün krallar önünde yere kapansın, Bütün uluslar ona kulluk etsin! **12** Çünkü yardım isteyen yoksulu, Dayanağı olmayan düşkünü o kurtarır. **13** Yoksula, düşküne acır, Düşkünlerin canını kurtarır. **14** Baskıdan, zorbalıktan özgür kılar onları, Çünkü onun gözünde onların kanı değerlidir. **15** Yaşasın kral! Ona Saba altını versinler; Durmadan dua etsinler onun için, Gün boyu onu övsünler! **16** Ülkede bol buğday olsun, Dağ başlarında dalgalansın! Başakları Lübnan gibi verimli olsun, Kent halkı ot gibi serpilip çoğalsın! **17**

Kralın adı sonsuza dek yaşasın, Güneş durdukça adı var olsun,
Onun aracılığıyla insanlar kutsansın, Bütün uluslar “Ne mutlu
ona” desin! **18** RAB Tanrı'ya, İsrail'in Tanrısı'na övgüler olsun,
Harikalar yaratan yalnız O'dur. **19** Yüce adına sonsuza dek
övgüler olsun, Bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle dolsun! Amin!
Amin! **20** İşay oğlu Davut'un duaları burada bitiyor.

73 Asaf'ın mezmuru Tanrı gerçekten İsrail'e, Yüreği temiz
olanlara karşı iyidir. **2** Ama benim ayaklarım neredeyse
tökezlemiş, Adımlarım az kalsın kaymıştı. **3** Çünkü kötülerin
gönencini gördükçe, Küstahları kıskanıyordum. **4** Onlar acı nedir
bilmezler, Bedenleri sağlıklı ve semizdir. **5** Başkalarının derdini
bilmez, Onlar gibi çile çekmezler. **6** Bu yüzden gurur onların
gerdanlığı, Zorbalık onları örten bir giysi gibidir. **7** Şişmanlıktan
gözleri dışarı fırlar, İçleri kötülük kazanı gibi kaynar. **8** İnsanlarla
eğlenir, kötü niyetle konuşur, Tepeden bakar, baskıyla tehdit
ederler. **9** Göklere karşı ağızlarını açarlar, Boş sözleri yeryüzünü
dolaşır. **10** Bu yüzden halk onlardan yana döner, Sözlerini
ağzı açık dinler. **11** Derler ki, “Tanrı nasıl bilir? Bilgisi var mı
Yüceler Yücesi'nin?” **12** İşte böyledir kötüler, Hep tasasız,
sürekli varlıklarını artırırlar. **13** Anlaşılan boş yere yüreğimi
temiz tutmuşum, Ellerimi yıkamışım suçsuzum diye. **14** Gün
boyu içim içimi yiyor, Her sabah azap çekiyorum. **15** “Ben
de onlar gibi konuşayım” deseydim, Senin çocuklarına ihanet
etmiş olurdum. **16** Bunu anlamak için düşündüğümde, Zor
geldi bana, **17** Tanrı'nın Tapınağı'na girene dek; O zaman
anladım sonlarının ne olacağını. **18** Gerçekten onları kaygan
yere koyuyor, Yıkıma sürüklüyorsun. **19** Nasıl da bir anda yok
oluyor, Siliniveriyorlar dehşet içinde! **20** Uyanan birisi için rüya
nasılsa, Sen de uyanınca, ya Rab, Hor göreceksin onların

görüntüsünü. **21** Kalbim kırıldığında, İçim acı dolduğunda, **22** Akılsız ve bilgisizdim, Karşında bir hayvan gibi. **23** Yine de sürekli seninleyim, Sağ elimden tutarsın beni. **24** Öğütlerinle yol gösterir, Beni sonunda yüceliğe eriştirirsin. **25** Senden başka kimim var göklerde? İstemem senden başkasını yeryüzünde. **26** Bedenim ve yüreğim tükenebilir, Ama Tanrı yüreğimde güç, Bana düşen paydır sonsuza dek. **27** Kuşkusuz yok olacak senden uzak duranlar, Ortadan kaldıracaksın sana vefasızlık edenleri. **28** Ama benim için en iyisi Tanrı'ya yakın olmaktır; Bütün işlerini duyurayım diye Sığınak yaptım Egemen RAB'bi kendime.

74 Asaf'ın Maskili Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin? Niçin otlağının koyunlarına karşı öfken tütmekte? **2** Anımsa geçmişte sahiplendiğin topluluğu, Kendi halkın olsun diye kurtardığın oymağı Ve üzerine konut kurduğun Siyon Dağı'nı. **3** Yönelt adımlarını şu onarılmaz yıkıntılara doğru, Düşman kutsal yerdeki her şeyi yıktı. **4** Düşmanların bizimle buluştuğun yerde kükredi, Zafer simgesi olarak kendi bayraklarını dikti. **5** Gür bir ormana Baltayla dalar gibiydiler. **6** Baltayla, balyozla kırdılar, Bütün oymaları. **7** Ateşe verdiler tapınağını, Yerle bir edip kutsallığını bozdular Adının yaşadığı konutun. **8** İçlerinden, “Hepsini ezelim!” dediler. Ülkede Tanrı'yla buluşma yerlerinin tümünü yaktılar. **9** Artık kutsal simgelerimizi görmüyoruz, Peygamberler de yok oldu, İçimizden kimse bilmiyor ne zamana dek... **10** Ey Tanrı, ne zamana dek düşman sana sövecek, Hasmın senin adını hor görecek? **11** Niçin geri çekiyorsun elini? Çıkar sağ elini bağrından, yok et onları! **12** Ama geçmişten bu yana kralım sensin, ey Tanrı, Yeryüzünde kurtuluş sağladın. **13** Gücünle denizi yardın, Canavarların kafasını sularda parçaladın. **14** Livyatan'ın başlarını ezdin, Çölde yaşayanlara onu yem ettin.

15 Kaynaklar, dereler fışkırttın, Sürekli akan ırmakları kuruttun.
16 Gün senindir, gece de senin, Ay ve güneşi sen yerleştirdin, **17**
Yeryüzünün bütün sınırlarını sen saptadın, Yazı da kışı da yaratan
sensin. **18** Anımsa, ya RAB, düşmanın sana nasıl sövdüğünü,
Akılsız bir halkın, adını nasıl hor gördüğünü. **19** Canavara teslim
etme kumrunun canını, Asla unutma düşkün kullarının yaşamını.
20 Yaptığın antlaşmayı gözönüne al, Çünkü ülkenin her karanlık
köşesi Zorbaların inleriyle dolmuş. **21** Düşkünler boynu bükük
geri çevrilmesin, Mazlumlar, yoksullar adına övgüler dizsin. **22**
Kalk, ey Tanrı, davanı savun! Anımsa akılsızların gün boyu sana
nasıl sövdüğünü! **23** Unutma hasımlarının yaygarasını, Sana
başkaldıranların durmadan yükselen patırtısını!

75 Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında - Asaf'ın mezmuru -
İlahi Sana şükrederiz, ey Tanrı, Şükrederiz, çünkü sen yakınsın,
Harikaların bunu gösterir. **2** "Belirlediğim zaman gelince,
Doğrulukla yargılayacağım" diyor Tanrı, **3** "Yeryüzü altüst olunca
üzerindekilerle, Ben pekiştireceğim onun direklerini. (Sela) **4**
Övünenlere, 'Övünmeyin artık!' dedim; Kötülere, 'Kaldırmayın
başınızı! **5** Kaldırmayın başınızı! Tepeden konuşmayın!'" **6** Çünkü
ne doğudan, ne batıdan, Ne de çöldeki dağlardan doğar yargı.
7 Yargıç ancak Tanrı'dır, Birini alçaltır, birini yükseltir. **8** RAB
elinde dolu bir kâse tutuyor, Köpüklü, baharat karıştırılmış şarap
döküyor; Yeryüzünün bütün kötüleri Tortusuna dek yalayıp onu
içiyor. **9** Bense sürekli duyuracağım bunu, Yakup'un Tanrısı'nı
ilahilerle öveceğim: **10** "Kıracağım kötülerin bütün gücünü,
Doğruların gücüyse yükseltilecek."

76 Müzik şefi için - Telli sazlarla - Asaf'ın mezmuru - İlahi
Yahuda'da Tanrı bilinir, İsrail'de adı uludur; **2** Konutu Şalem'dedir,
Yaşadığı yer Siyon'da. **3** Orada kırdı alevli okları, Kalkanı, kılıcı,

savaş silahlarını. (Sela) **4** Işıl ışıl parıldıyorsun, Avı bol dağlardan daha görkemli. **5** Yağmaya uğradı yiğitler, Uykularına daldılar, En güçlüleri bile elini kıpırdatamaz oldu. **6** Ey Yakup'un Tanrısı, sen kükreyince, Atlarla atlılar son uykularına daldılar. **7** Yalnız sensin korkulması gereken, Öfkelenince kim durabilir karşında? **8** Yargını göklerden açıkladın, Yeryüzü korkup sessizliğe büründü, **9** Ey Tanrı, sen yargılamaya, Ülkedeki mazlumları kurtarmaya kalkınca. (Sela) **10** İnsanların gazabı bile sana övgüler doğuruyor, Gazabından kurtulanları çevrene topluyorsun. **11** Adaklar adayın Tanrınız RAB'be, Yerine getirin adaklarınızı, Armağanlar sunun korkulması gereken Tanrı'ya, Bütün çevresindekiler. **12** RAB önderlerin soluğunu keser, Korku salar yeryüzü krallarına.

77 Müzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru Yüksek sesle Tanrı'ya yakarıyorum, Haykırıyorum beni duysun diye. **2** Sıkıntılı günümde Rab'be yönelir, Gece hiç durmadan ellerimi açarım, Gönlüm avunmaz bir türlü. **3** Tanrı'yı anımsayınca inlerim, Düşündükçe içim daralır. (Sela) **4** Açık tutuyorsun göz kapaklarımı, Sıkıntıdan konuşamıyorum. **5** Geçmiş günleri, Yıllar öncesini düşünüyorum. **6** Gece ilahilerimi anacağım, Kendi kendimle konuşacağım, İnceden inceye soracağım: **7** “Rab sonsuza dek mi bizi reddedecek? Lütfunu bir daha göstermeyecek mi? **8** Sevgisi sonsuza dek mi yok oldu? Sözü geçerli değil mi artık? **9** Tanrı unuttu mu acımayı? Sevecenliğinin yerini öfke mi aldı?” (Sela) **10** Sonra kendi kendime, “İşte benim derdim bu!” dedim, “Yüceler Yücesi gücünü göstermiyor artık.” **11** RAB'bin işlerini anacağım, Evet, geçmişteki harikalarını anacağım. **12** Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim, Bütün işlerinin üzerinde dikkatle duracağım. **13** Ey Tanrı, yolun kutsaldır! Hangi ilah Tanrı kadar uludur? **14** Harikalar yaratan

Tanrı sensin, Halklar arasında gücünü gösterdin. **15** Güçlü bileğinle kendi halkını, Yakup ve Yusuf oğullarını kurtardın. (Sela) **16** Sular seni görünce, ey Tanrı, Sular seni görünce çalkalandı, Enginler titredi. **17** Bulutlar suyunu boşalttı, Gökler gürledi, Her yanda okların uçuştu. **18** Kasırgada gürleyişin duyuldu, Şimşekler dünyayı aydınlattı, Yer titreyip sarsıldı. **19** Kendine denizde, Derin sularda yollar açtın, Ama ayak izlerin belli değildi. **20** Musa ve Harun'un eliyle Halkını bir sürü gibi güttün.

78 Asaf'ın Maskili Dinle, ey halkım, öğrettiklerimi, Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere. **2** Özdeyişlerle söze başlayacağım, Eski sırları anlatacağım, **3** Duyduğumuzu, bildiğimizi, Atalarımızın bize anlattığını. **4** Torunlarından bunları gizlemeyeceğiz; RAB'bin övgüye değer işlerini, Gücünü, yaptığı harikaları Gelecek kuşağa duyuracağız. **5** RAB Yakup soyuna koşullar bildirdi, İsrail'e yasa koydu. Bunları çocuklarına öğretsinler diye Atalarımıza buyruk verdi. **6** Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler, Onlar da kendi çocuklarına anlatsınlar, **7** Tanrı'ya güven duysunlar, Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar, O'nun buyruklarını yerine getirsinler; **8** Ataları gibi inatçı, başkaldırıcı, Yüreği kararsız, Tanrı'ya sadakatsiz bir kuşak olmasınlar. **9** Oklarla, yaylarla kuşanmış Efrayimoğulları Savaş günü sırtlarını döndüler. **10** Tanrı'nın antlaşmasına uymadılar, O'nun yasasına göre yaşamayı reddettiler. **11** Unuttular O'nun işlerini, Kendilerine gösterdiği harikaları. **12** Mısır'da, Soan bölgesinde Tanrı harikalar yapmıştı atalarının önünde. **13** Denizi yarıp geçirmişti onları, Bir duvar gibi ayakta tutmuştu suları. **14** Gündüz bulutla, Gece ateş ışığıyla onlara yol göstermişti. **15** Çölde kayaları yarmış, Sanki dipsiz kaynaklardan Onlara kana kana su içirmişti. **16** Kayadan akarsular fışkırtmış, Suları ırmak gibi akıtmıştı. **17** Ama

onlar çölde Yüceler Yücesi'ne başkaldırarak Günah işlemeye devam ettiler. **18** Canlarının çektiği yiyeceği isteyerek İçlerinde Tanrı'yı denediler. **19** “Tanrı çölde sofra kurabilir mi?” diyerek, Tanrı'ya karşı konuştular. **20** “Bak, kayaya vurunca sular fışkırdı, Dereler taştı. Peki, ekmek de verebilir mi, Et sağlayabilir mi halkına?” **21** RAB bunu duyunca çok öfkelendi, Yakup'a ateş püskürdü, Öfkesi tırmandı İsrail'e karşı; **22** Çünkü Tanrı'ya inanmıyorlardı, O'nun kurtarıcılığına güvenmiyorlardı. **23** Yine de RAB buyruk verdi bulutlara, Kapaklarını açtı göklerin; **24** Man yağdırdı onları beslemek için, Göksel tahıl verdi onlara. **25** Meleklerin ekmeğini yedi her biri, Doyasıya yiyecek gönderdi onlara. **26** Doğu rüzgarını estirdi göklerde, Gücüyle güney rüzgarına yol gösterdi. **27** Toz gibi et yağdırdı başlarına, Deniz kumu kadar kuş; **28** Ordugahlarının ortasına, Konakladıkları yerin çevresine düşürdü. **29** Yediler, tıka basa doydular, İsteklerini yerine getirdi Tanrı. **30** Ancak onlar isteklerine doymadan, Daha ağızları doluyken, **31** Tanrı'nın öfkesi parladı üzerlerine. En güçlülerini öldürdü, Yere serdi İsrail yiğitlerini. **32** Yine de günah işlemeye devam ettiler, O'nun harikalarına inanmadılar. **33** Bu yüzden Tanrı onların günlerini boşluk, Yıllarını dehşet içinde bitirdi. **34** Tanrı onları öldürdükçe O'na yönelmeye, İstekle O'nu yeniden aramaya başlıyorlardı. **35** Tanrı'nın kayaları olduğunu, Yüce Tanrı'nın kurtarıcıları olduğunu anımsıyorlardı. **36** Oysa ağızlarıyla O'na yaltaklanıyor, Dilleriyle yalan söylüyorlardı. **37** O'na yürekten bağlı değillerdi, Antlaşmasına sadık kalmadılar. **38** Yine de Tanrı sevecendi, Suçlarını bağışlıyor, onları yok etmiyordu; Çok kez öfkesini tuttu, Bütün gazabını göstermedi. **39** Onların yalnızca insan olduğunu anımsadı, Geçip giden, dönmeyen bir rüzgar gibi. **40** Çölde kaç kez O'na başkaldırdılar,

Issız yerlerde O'nu gücendirdiler! **41** Defalarca denediler Tanrı'yı,
İncittiler İsrail'in Kutsalı'nı. **42** Anımsamadılar O'nun güçlü elini,
Kendilerini düşmandan kurtardığı günü, **43** Mısır'da gösterdiği
belirtileri, Soan bölgesinde yaptığı şaşılası işleri. **44** Mısır'ın
kanallarını kana çevirdi, Sularını içemediler. **45** Gönderdiği at
sinekleri yedi halkı, Gönderdiği kurbağalar yok etti ülkeyi. **46**
Ekinlerini tırtıllara, Emeklerinin ürününü çekirgelere verdi. **47**
Asmalarını doluyla, Yabanıl incir ağaçlarını iri dolu taneleriyle yok
etti. **48** Büyükbaş hayvanlarını kırgına, Küçükbaş hayvanlarını
yıldırıma teslim etti. **49** Üzerlerine kızgın öfkesini, Gazap, hışım,
bela Ve bir alay kötülük meleği gönderdi. **50** Yol verdi öfkesine,
Canlarını ölümden esirgemedi, Onları salgın hastalığın pençesine
düşürdü. **51** Mısır'da bütün ilk doğanları, Ham'ın çadırlarında
bütün ilk çocukları vurdu. **52** Kendi halkını davar gibi götürdü,
Çölde onları bir sürü gibi güttü. **53** Onlara güvenlik içinde yol
gösterdi, korkmadılar; Düşmanlarınıysa deniz yuttu. **54** Böylece
onları kendi kutsal topraklarının sınırına, Sağ elinin kazandığı
dağlık bölgeye getirdi. **55** Önlerinden ulusları kovdu, Mülk
olarak topraklarını İsrail oymakları arasında bölüştürdü. Halkını
konutlarına yerleştirdi. **56** Ama onlar yüce Tanrı'yı denediler, O'na
başkaldırdılar, Koşullarına uymadılar. **57** Döneklik edip ataları
gibi ihanet ettiler, Güvenilmez bir yay gibi bozuk çıktılar. **58** Puta
taptıkları yerlerle O'nu kızdırdılar, Putlarıyla O'nu kıskandırdılar.
59 Tanrı bunları duyunca çok öfkelendi, İsrail'i büsbütün reddetti.
60 İnsanlar arasında kurduğu çadırı, Şilo'daki konutunu terk
etti. **61** Kudretini tutsaklığa, Görkemini düşman eline teslim etti.
62 Halkını kılıç önüne sürdü, Öfkesini kendi halkından çıkardı.
63 Gençlerini ateş yuttu, Kızlarına düğün türküsü söylenmez
oldu. **64** Kâhinleri kılıç altında öldü, Dul kadınları ağlayamadı.

65 O zaman Rab uykudan uyanır gibi, Şarabın rehavetinden
ayılan bir yiğit gibi oldu. **66** Düşmanlarını püskürttü, Onları
sonsuz utanca boğdu. **67** Tanrı Yusuf soyunu reddetti, Efrayim
oymağını seçmedi; **68** Ancak Yahuda oymağını, Sevdiği Siyon
Dağı'nı seçti. **69** Tapınağını doruklar gibi, Sonsuzluk için kurduğu
yeryüzü gibi yaptı. **70** Kulu Davut'u seçti, Onu koyun ağılından
aldı. **71** Halkı Yakup'u, kendi halkı İsrail'i gütmek için, Onu yavru
kuzuların ardından getirdi. **72** Böylece Davut onlara dürüstçe
çobanlık etti, Becerikli elleriyle onlara yol gösterdi.

79 Asaf'ın mezmuru Ey Tanrı, uluslar senin yurduna saldırdı,
Kutsal tapınağını kirletti, Yeruşalim'i taş yığınına çevirdi. **2**
Kullarının ölülerini yem olarak yırtıcı kuşlara, Sadık kullarının
etini yabanıl hayvanlara verdiler. **3** Kanlarını su gibi akıttılar
Yeruşalim'in çevresine, Onları gömecek kimse yok. **4**
Komşularımıza yüzkarası, Çevremizdekilere eğlence ve oyuncak
olduk. **5** Ne zamana dek, ya RAB? Sonsuza dek mi sürecek
öfken, Alev gibi yanan kıskançlığın? **6** Öfkeni seni tanımayan
ulusların, Adını anmayan ülkelerin üzerine dök. **7** Çünkü onlar
Yakup soyunu yiyip bitirdiler, Yurdunu viraneye çevirdiler. **8**
Atalarımızın suçlarını artık önümüze sürme, Sevecenliğini hemen
göster bize, Çünkü tükendikçe tükendik. **9** Yardım et bize yüce
adın uğruna, ey bizi kurtaran Tanrı, Kurtar bizi adın uğruna,
bağışla günahlarımızı! **10** Niçin uluslar, “Nerede onların Tanrısı?”
diye konuşsun, Kullarının dökülen kanının öcünü alacağını
bilsinler, Gözlerimizle bunu görelim! **11** Tutsakların iniltisi senin
katına erişsin, Koru büyük gücünle ölüme mahkûm olanları. **12**
Komşularımızın sana ettikleri hakareti Yedi kat iade et bağırlarına,
ya Rab! **13** Bizler, kendi halkın, otlağının koyunları Sonsuza

dek şükredeceğiz sana, Kuşaklar boyunca övgülerini dilimizden düşürmeyeceğiz.

80 Müzik şefi için - “Zambaklar Antlaşması” makamında - Asaf'ın mezmuru Kulak ver, ey İsrail'in çobanı, Ey Yusuf'u bir sürü gibi güden, Keruvlar arasında taht kuran, Saç ışığını, **2** Efrayim, Benyamin, Manaşşe önünde Uyandır gücünü, Gel, kurtar bizi! **3** Bizi eski halimize kavuştur, ey Tanrı, Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım! **4** Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Ne zamana dek halkının dualarına ateş püsküreceksin? **5** Onlara ekmek yerine gözyaşı verdin, Ölçekler dolusu gözyaşı içirdin. **6** Kavga nedeni ettin bizi komşularımıza, Düşmanlarımız alay ediyor bizimle. **7** Bizi eski halimize kavuştur, Ey Her Şeye Egemen Tanrı, Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım! **8** Mısır'dan bir asma çubuğu getirdin, Ulusları kovup onu diktin. **9** Onun için toprağı hazırladın, Kök saldı, bütün ülkeye yayıldı. **10** Gölgesi dağları, Dalları koca sedir ağaçlarını kapladı. **11** Sürgünleri Akdeniz'e, Filizleri Fırat'a dek uzandı. **12** Niçin yıktın bağın duvarlarını? Yoldan geçen herkes üzümünü koparıyor, **13** Orman domuzları onu yoluyor, Yabanıl hayvanlar onunla besleniyor. **14** Ey Her Şeye Egemen Tanrı, ne olur, dön bize! Göklerden bak ve gör, İlgilen bu asmayla. **15** İlgilen sağ elinin diktiği filizle, Kendine seçtiğin oğulla! **16** Asman kesilmiş, yakılmış, Öfkeli bakışların yok etsin düşmanlarını! **17** Elin, sağ kolun olan adamın üzerinde, Kendine seçtiğin insanın üzerinde olsun! **18** O zaman senden asla ayrılmayacağız; Yaşam ver bize, adını analım! **19** Ya RAB, ey Her Şeye Egemen Tanrı, Bizi eski halimize kavuştur, Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

81 Müzik şefi için - Gittit üzerine - Asaf'ın mezmuru Sevincinizi dile getirin gücümüz olan Tanrı'ya, Sevinç çığlıkları atın Yakup'un

Tanrısı'na! **2** Çalgıya başlayın, tef çalın, Tatlı sesli lir ve çenk
çınlatın. **3** Yeni Ay'da, dolunayda, Boru çalın bayram günümüzde.
4 Çünkü bu İsrail için bir kuraldır, Yakup'un Tanrısı'nın ilkesidir.
5 Tanrı Mısır'a karşı yürüdüğünde, Yusuf soyuna koydu bu
koşulu. Orada tanımadığım bir ses işittim: **6** "Sırtındaki yükü
kaldırdım, Ellerin küfeden kurtuldu" diyordu, **7** "Sıkıntıya düşünce
seslendin, seni kurtardım, Gök gürlemesinin ardından sana
yanıt verdim, Meriva sularında seni sınadım. (Sela) **8** "Dinle,
ey halkım, seni uyarıyorum; Ey İsrail, keşke beni dinlesen! **9**
Aranızda yabancı ilah olmasın, Başka bir ilaha tapmayın! **10**
Seni Mısır'dan çıkaran Tanrın RAB benim. Ağzını iyice aç,
doldurayım! **11** "Ama halkım sesimi dinlemedi, İsrail bana boyun
eğmek istemedi. **12** Ben de onları inatçı yürekleriyle baş başa
bıraktım, Bildikleri gibi yaşasınlar diye. **13** Keşke halkım beni
dinleseydi, İsrail yollarımda yürüseydi! **14** Düşmanlarını hemen
yere serer, Hasımlarına el kaldırırdım! **15** Benden nefret edenler
bana boyun eğerdi, Bu böyle sonsuza dek sürerdi. **16** Oysa
sizleri en iyi buğdayla besler, Kayadan akan balla doyururdum."

82 Asaf'ın mezmuru Tanrı yerini aldı tanrısal kurulda, Yargısını
açıklıyor ilahların ortasında: **2** "Ne zamana dek haksız karar
verecek, Kötüleri kayıracaksınız? (Sela) **3** Zayıfın, öksüzün
davasını savunun, Mazlumun, yoksulun hakkını arayın. **4** Zayıfı,
düşkünü kurtarın, Onları kötülerin elinden özgür kılın." **5** Bilmiyor,
anlamıyorlar, Karanlıkta dolaşıyorlar. Yeryüzünün temelleri
sarsılıyor. **6** "'Siz ilahlarsınız' diyorum, 'Yüceler Yücesi'nin
oğullarısınız hepiniz!' **7** Yine de insanlar gibi öleceksiniz, Sıradan
bir önder gibi düşeceksiniz!" **8** Kalk, ey Tanrı, yargıla yeryüzünü!
Çünkü bütün uluslar senindir.

83 İlahi - Asaf'ın mezmuru Ey Tanrı, susma, Sessiz, hareketsiz kalma! **2** Bak, düşmanların kargaşa çıkarıyor, Senden nefret edenler boy gösteriyor. **3** Halkına karşı kurnazlık peşindeler, Koruduğun insanlara dolap çeviriyorlar. **4** “Gelin, bu ulusun kökünü kazıyalım” diyorlar, “İsrail'in adı bir daha anılmasın!” **5** Hepsi sözbirliği etmiş, düzen kuruyor, Sana karşı anlaşmaya vardı: **6** Edomlular, İsmaililer, Moavlılar, Hacerliler, **7** Geval, Ammon, Amalek, Filist ve Sur halkı. **8** Asur da onlara katıldı, Lutoğulları'na güç verdiler. (Sela) **9** Onlara Midyan'a, Kişon Vadisi'nde Sisera'ya ve Yavin'e yaptığını yap: **10** Onlar Eyn-Dor'da yok oldular, Toprak için gübreye döndüler. **11** Onların soylularına Orev ve Zeev'e yaptığını, Beylerine Zevah ve Salmunna'ya yaptığını yap. **12** Onlar: “Gelin, sahiplenelim Tanrı'nın otlaklarını” demişlerdi. **13** Ey Tanrım, savrulan toza, Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne çevir onları! **14** Orman yangını gibi, Dağları tutuşturan alev gibi, **15** Fırtınanla kovala, Kasırganla dehşete düşür onları! **16** Utançla kapla yüzlerini, Sana yönelsinler, ya RAB. **17** Sonsuza dek utanç ve dehşet içinde kalsınlar, Rezil olup yok olsunlar. **18** Senin adın RAB'dir, Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne egemen en yüce Tanrı olduğunu.

84 Müzik şefi için - Gittit üzerine - Korahoğulları'nın mezmuru Ey Her Şeye Egemen RAB, Ne kadar severim konutunu! **2** Canım senin avlularını özlüyor, İçim çekiyor, Yüreğim, bütün varlığım Sana, yaşayan Tanrı'ya sevinçle haykırıyor. **3** Kuşlar bile bir yuva, Kırlangıç, yavrularını koyacak bir yer buldu Senin sunaklarının yanında, Ey Her Şeye Egemen RAB, Kralım ve Tanrım! **4** Ne mutlu senin evinde oturanlara, Seni sürekli överler! (Sela) **5** Ne mutlu gücünü senden alan insana! Aklı hep Siyon'u ziyaret etmekte. **6** Baka Vadisi'nden geçerken, Pınar başına

çeviririler orayı, İlk yağmurlar orayı berekete boğar. **7** Gittikçe güçlenir, Siyon'da Tanrı'nın huzuruna çıkarlar. **8** Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, duamı dinle, Kulak ver, ey Yakup'un Tanrısı! (Sela) **9** Ey Tanrı, kalkanımıza bak, Meshettiğin krala lütfet! **10** Senin avlularında bir gün, Başka yerdeki bin günden iyidir; Kötülerin çadırında yaşamaktansa, Tanrım'ın evinin eşiğinde durmayı yeğlerim. **11** Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır. Lütuf ve yücelik sağlar; Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez. **12** Ey Her Şeye Egemen RAB, Ne mutlu sana güvenen insana!

85 Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru Ya RAB, ülkenden hoşnut kaldın, Yakup soyunu eski gönencine kavuşturdun. **2** Halkının suçlarını bağışladın, Bütün günahlarını yok saydın. (Sela) **3** Bütün gazabını bir yana koydun, Kızgın öfkenden vazgeçtin. **4** Ey bizi kurtaran Tanrı, bizi eski halimize getir, Bize karşı öfkeni dindir! **5** Sonsuza dek mi öfkeleneceksin bize? Kuşaktan kuşağa mı sürdüreceksin öfkeni? **6** Halkın sende sevinç bulsun diye Bize yeniden yaşam vermeyecek misin? **7** Ya RAB, sevgini göster bize, Kurtarışını bağışla! **8** Kulak vereceğim RAB Tanrı'nın ne diyeceğine; Halkına, sadık kullarına esenlik sözü verecek, Yeter ki, bir daha akılsızlık etmesinler. **9** Evet, O kendisinden korkanları kurtarmak üzeredir, Görkemi ülkemizde yaşasın diye. **10** Sevgiyle sadakat buluşacak, Doğrulukla esenlik öpüşecek. **11** Sadakat yerden bitecek, Doğruluk gökten bakacak. **12** Ve RAB iyi olan neyse, onu verecek, Toprağımızdan ürün fışkıracak. **13** Doğruluk önüsıra yürüyecek, Adımları için yol yapacak.

86 Davut'un duası Kulak ver, ya RAB, yanıtla beni, Çünkü mazlum ve yoksulum. **2** Koru canımı, çünkü senin sadık kulunum.

Ey Tanrım, kurtar sana güvenen kulunu! **3** Acı bana, ya Rab,
Çünkü gün boyu sana yakarıyorum. **4** Sevindir kulunu, ya Rab,
Çünkü dualarımı sana yükseltiyorum. **5** Sen iyi ve bağışlayıcısın,
ya Rab, Sana yakaran herkese bol sevgi gösterirsin. **6** Kulak ver
duama, ya RAB, Yalvarışlarımı dikkate al! **7** Sıkıntılı günümde
sana yakarırım, Çünkü yanıtlarsın beni. **8** İlahlar arasında
senin gibisi yok, ya Rab, Eşsizdir işlerin. **9** Yarattığın bütün
uluslar gelip Sana tapınacaklar, ya Rab, Adını yüceltecekler. **10**
Çünkü sen ulusun, harikalar yaratırsın, Tek Tanrı sensin. **11**
Ya RAB, yolunu bana öğret, Senin gerçeğine göre yürüyeyim,
Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım. **12** Ya Rab
Tanrım, bütün yüreğimle sana şükredeceğim, Adını sonsuza dek
yücelteceğim. **13** Çünkü bana sevgin büyüktür, Canımı ölüler
diyarının derinliklerinden sen kurtardın. **(Sheol h7585)** **14** Ey Tanrı,
küstahlar bana saldırıyor, Zorbalar sürüsü, sana aldırmayanlar
Canımı almak istiyor, **15** Oysa sen, ya Rab, Sevecen, lütfeden,
tez öfkelenmeyen, Sevgisi ve sadakati bol bir Tanrı'sın. **16** Yönel
bana, acı halime, Kuluna kendi gücünü ver, Kurtar hizmetçinin
oğlunu. **17** İyiliğinin bir belirtisini göster bana; Benden nefret
edenler görüp utansın; Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin,
Beni avuttun.

87 Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi RAB Siyon'u kutsal dağlar
üzerine kurdu. **2** Siyon'un kapılarını Yakup soyunun bütün
konutlarından daha çok sever. **3** Ey Tanrı kenti, senin için ne
yüce sözler söylenir: (Sela) **4** “Beni tanıyanlar arasında Rahav
ve Babil'i anacağım, Filist'i, Sur'u, Kûş'u da; ‘Bu da Siyon'da
doğdu’ diyeceğim.” **5** Evet, Siyon için şöyle denecek: “Şu da
orada doğmuş, bu da, Yüceler Yücesi onu sarsılmaz kılacak.”
6 RAB halkları kaydederken, “Bu da Siyon'da doğmuş” diye

yazacak. (Sela) **7** Okuyucular, kavalcılar, “Bütün kaynaklarım sendedir!” diyecek.

88 Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi - Müzik şefi için - “Mahalat Leannot” makamında - Ezrahlı Heman'ın Maskili Ya RAB, beni kurtaran Tanrı, Gece gündüz sana yakarıyorum. **2** Duam sana erişsin, Kulak ver yakarışıma. **3** Çünkü sıkıntıya doydum, Canım ölüler diyarına yaklaştı. **(Sheol h7585)** **4** Ölüm çukuruna inenler arasında sayılıyorum, Tükenmiş gibiyim; **5** Ölüler arasına atılmış, Artık anımsamadığın, İlginden yoksun, Mezarda yatan cesetler gibiyim. **6** Beni çukurun dibine, Karanlıklara, derinliklere attın. **7** Öfken üzerime çöktü, Dalga dalga kızgınlığınla beni ezdin. (Sela) **8** Yakınlarımı benden uzaklaştırdın, İğrenç kıldın beni gözlerinde. Kapalı kaldım, çıkamıyorum. **9** Üzüntüden gözlerimin feri sönüyor, Her gün sana yakarıyorum, ya RAB, Ellerimi sana açıyorum. **10** Harikalarını ölülere mi göstereceksin? Ölüler mi kalkıp seni övecek? (Sela) **11** Sevgin mezarda, Sadakatin yıkım diyarında duyurulur mu? **12** Karanlıklarda harikaların, Unutulmuşluk diyarında doğruluğun bilinir mi? **13** Ama ben, ya RAB, yardıma çağırıyorum seni, Sabah duam sana varıyor. **14** Niçin beni reddediyorsun, ya RAB, Neden yüzünü benden gizliyorsun? **15** Düşkünüm, gençliğimden beri ölümle burun burunayım, Dehşetlerinin altında tükendim. **16** Şiddetli gazabın üzerimden geçti, Saçtığın dehşet beni yedi bitirdi. **17** Bütün gün su gibi kuşattılar beni, Çevremi tümüyle sardılar. **18** Eşi dostu benden uzaklaştırdın, Tek dostum karanlık kaldı.

89 Ezrahlı Eytan'ın Maskili RAB'bin sevgisini sonsuza dek ezgilerle öveceğim, Sadakatini bütün kuşaklara bildireceğim. **2** Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim, Sadakatini gökler kadar kalıcı kıldın. **3** Dedin ki, “Seçtiğim adamla antlaşma

yaptım, Kulum Davut'a şöyle ant içtim: **4** ‘Soyunu sonsuza dek
sürdüreceğim, Tahtını kuşaklar boyunca sürekli kılacağım.’”
(Sela) **5** Ya RAB, gökler över harikalarını, Kutsallar topluluğunda
övülür sadakatin. **6** Çünkü göklerde RAB'be kim eş koşulur? Kim
benzer RAB'be ilahi varlıklar arasında? **7** Kutsallar topluluğunda
Tanrı korku uyandırır, Çevresindekilerin hepsinden ulu ve
müthiştir. **8** Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Senin gibi güçlü
RAB var mı? Sadakatin çevreni sarar. **9** Sen kudurmuş denizler
üzerinde egemenlik sürer, Dalgalar kabardıkça onları dindirirsin.
10 Sen Rahav'ı leş ezer gibi ezdin, Güçlü kolunla düşmanlarını
dağıttın. **11** Gökler senindir, yeryüzü de senin; Dünyanın ve
içindeki her şeyin temelini sen attın. **12** Kuzeyi, güneyi sen
yarattın, Tavor ve Hermon dağları Sana sevincini dile getiriyor.
13 Kolun güçlüdür, Elin kudretli, sağ elin yüce. **14** Tahtın adalet
ve doğruluk üzerine kurulu, Sevgi ve sadakat önünsıra gider. **15**
Ne mutlu sevinç çığlıkları atmasını bilen halka, ya RAB! Yüzünün
ışığında yürürler. **16** Gün boyu senin adınla sevinir, Doğruluğunla
yücelirler. **17** Çünkü sen onların gücü ve yüceliğisin, Lütfun
sayesinde gücümüz artar. **18** Kalkanımız RAB'be, Kralımız
İsrail'in Kutsalı'na aittir. **19** Geçmişte bir görüm aracılığıyla,
Sadık kullarına şöyle dedin: “Bir yiğide yardım ettim, Halkın
içinden bir genci yükselttim. **20** Kulum Davut'u buldum, Kutsal
yağımla onu meshettim. **21** Elim ona destek olacak, Kolum güç
verecek. **22** Düşman onu haraca bağlayamayacak, Kötüler onu
ezmeyecek. **23** Düşmanlarını onun önünde kıracağım, Ondan
nefret edenleri vuracağım. **24** Sadakatim, sevgim ona destek
olacak, Benim adımla gücü yükselecek. **25** Sağ elini denizin,
Irmakların üzerine egemen kılacağım. **26** ‘Babam sensin’ diye
seslenecek bana, ‘Tanrım, kurtuluşumun kayası.’ **27** Ben de onu

ilk oğlum, Dünyadaki kralların en yücesi kılacağım. **28** Sonsuza dek ona sevgi göstereceğim, Onunla yaptığım antlaşma hiç bozulmayacak. **29** Soyunu sonsuza dek, Tahtını gökler durduğu sürece sürdüreceğim. **30** "Çocukları yasamdan ayrılır, İlkelerime göre yaşamazsa; **31** Kurallarımı bozar, Buyruklarıma uymazsa, **32** İsyanlarını sopayla, Suçlarını dayakla cezalandıracağım. **33** Ama onu sevmekten vazgeçmeyecek, Sadakatime sırt çevirmeyeceğim. **34** Antlaşmamı bozmayacak, Ağzımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim. **35** Bir kez kutsallığım üstüne ant içtim, Davut'a yalan söylemeyeceğim. **36** Onun soyu sonsuza dek sürecek, Tahtı karşımda güneş gibi duracak, **37** Göklerde güvenilir bir tanık olan ay gibi Sonsuza dek kalacak." (Sela) **38** Ama sen reddettin, sırt çevirdin, Çok öfkelendin meshettiğin krala. **39** Kulunla yaptığın antlaşmadan vazgeçtin, Onun tacını yere atıp kirlettin. **40** Yıktın bütün surlarını, Viran ettin kalelerini. **41** Yoldan geçen herkes onu yağmaladı, Yüzkarası oldu komşularına. **42** Hasımlarının sağ elini onun üstüne kaldırdın, Bütün düşmanlarını sevindirdin. **43** Kılıcının ağzını başka yöne çevirdin, Savaşta ona yan çıkmadın. **44** Görkemine son verdin, Tahtını yere çaldın. **45** Gençlik günlerini kısalttın, Onu utanca boğdun. (Sela) **46** Ne zamana dek, ya RAB? Sonsuza dek mi gizleneceksin? Ne zamana dek öfken alev alev yanacak? **47** Anımsa ömrümün ne çabuk geçtiğini, Ne boş yaratmışsın insanoğlunu! **48** Var mı yaşayıp da ölümü görmeyen, Ölüler diyarının pençesinden canını kurtaran? (Sela) **(Sheol h7585)** **49** Ya Rab, nerede o eski sevgin? Davut'a göstereceğine ant içtiğin o sadık sevgin! **50** Anımsa, ya Rab, kullarının nasıl rezil olduğunu, Bütün halkların hakaretini bağrımda nasıl taşıdığımı, Düşmanlarının hakaretini,

ya RAB, Meshettiğin kralın attığı adıma edilen hakaretleri. **52** Sonsuza dek övgüler olsun RAB'be! Amin! Amin!

90 Tanrı adamı Musa'nın duası Ya Rab, barınak oldun bize
Kuşaklar boyunca. **2** Dağlar var olmadan, Daha evreni ve
dünyayı yaratmadan, Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.
3 İnsanı toprağa döndürürsün, “Ey insanoğulları, toprağa dönün!”
diyerek. **4** Çünkü senin gözünde bin yıl Geçmiş bir gün, dün gibi,
Bir gece nöbeti gibidir. **5** İnsanları bir düş gibi siler, süpürürsün,
Sabah biten ot misali: **6** Sabah filizlenir, büyür, Akşam solar,
kurur. **7** Eriyip bitiyoruz senin öfkenden, Kızgınlığından dehşete
düşüyoruz. **8** Suçlarımızı önüne, Gizli günahlarımızı yüzünün
ışığına çıkardın. **9** Gazabından kısalıyor günlerimiz, Bir soluk gibi
tükeniyor yıllarımız. **10** Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor, Bilemedin
seksen, o da sağlıklıysak; En güzel yıllar da zahmetle, kederle
geçiyor, Çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz. **11** Kim bilir gazabının
gücünü? Çünkü öfken sana duyulan korku kadar güçlüdür. **12**
Bu yüzden günlerimizi saymayı bize öğret ki, Bilgelik kazanalım.
13 Vazgeç, ya RAB! Öfken ne zamana dek sürecek? Acı
kullarına! **14** Sabah bizi sevginle doyur, Ömrümüz boyunca
sevinçle haykıralım. **15** Kaç gün bizi sıkıntıya soktunsa, Kaç yıl
çile çektirdinse, O kadar sevindir bizi. **16** Yaptıkların kullarına,
Görkemin onların çocuklarına görünsün. **17** Tanrımız Rab bizden
hoşnut kalsın. Ellerimizin emeğini boşa çıkarma. Evet, ellerimizin
emeğini boşa çıkarma.

91 Yüceler Yücesi'nin barınağında oturan, Her Şeye Gücü
Yeten'in gölgesinde barınır. **2** “O benim sığınağım, kalemdir”
derim RAB için, “Tanrım'dır, O'na güvenirim.” **3** Çünkü O
seni avcı tuzağından, Ölümcül hastalıktan kurtarır. **4** Seni
kanatlarının altına alır, Onların altına sığınırsın. O'nun sadakati

senin kalkanın, siperin olur. **5** Ne gecenin dehşetinden korkarsın,
Ne gündüz uçan oktan, Ne karanlıkta dolaşan hastalıktan, Ne
de öğleyin yok eden kırgından. **7** Yanında bin kişi, Sağında
on bin kişi kırılsa bile, Sana dokunmaz. **8** Sen yalnız kendi
gözlerinle seyredecek, Kötülerin cezasını göreceksin. **9** Sen
RAB'bi kendine sığınak, Yüceler Yücesi'ni konut edindiğin için,
10 Başına kötülük gelmeyecek, Çadırına felaket yaklaşmayacak.
11 Çünkü Tanrı meleklerine buyruk verecek, Gideceğin her yerde
seni korusunlar diye. **12** Elleri üzerinde taşıyacaklar seni, Ayağın
bir taşa çarpmasın diye. **13** Aslanın, kobranın üzerine basıp
geçeceksin, Genç aslanı, yılanı çiğneyeceksin. **14** "Beni sevdiği
için Onu kurtaracağım" diyor RAB, "Beni iyi tanıdığı için Ona kale
olacağım. **15** Bana seslenince onu yanıtlayacağım, Sıkıntıda
onun yanında olacağım, Kurtarıp yücelteceğim onu. **16** Onu
uzun ömürle doyuracak, Ona kurtarışımı göstereceğim."

92 Mezmur - Şabat Günü için ilahi Ya RAB, sana şükretmek,
Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek, Sabah sevgini, Gece
sadakatini, On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel!
4 Çünkü yaptıklarınla beni sevindirdin, ya RAB, Ellerinin işi
karşısında sevinç ilahileri okuyorum. **5** Yaptıkların ne büyüktür,
ya RAB, Düşüncelerin ne derin! **6** Aptal insan bilemez, Budala
akıl erdiremez: **7** Kötüler mantar gibi bitse, Suçlular pıtrak gibi
açsa bile, Bu onların sonsuza dek yok oluşu demektir. **8** Ama sen
sonsuza dek yücesin, ya RAB. **9** Ya RAB, düşmanların kesinlikle,
Evet, kesinlikle yok olacak, Suç işleyen herkes dağılacak. **10**
Beni yaban öküzü kadar güçlü kıldın, Taze zeytinyağını başıma
döktün. **11** Gözlerim düşmanlarımın bozgununu gördü, Kulaklarım
bana saldıran kötülerin sonunu duydu. **12** Doğru insan hurma
ağacı gibi serpilip gelişecek, Lübnan sediri gibi yükselecek. **13**

RAB'bin evinde dikilmiş olarak Tanrımız'ın avlularında serpilip
büyüyecek. **14** Böyleleri yaşlanınca da meyve verecek, Taptaze
ve yeşil kalacaklar. **15** "RAB doğrudur! Kayamdır benim! O'nda
haksızlık bulunmaz!" diye duyuracaklar.

93 RAB egemenlik sürüyor, görkeme bürünmüş, Kudret giyinip
kuşanmış. Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz. **2** Ya RAB,
tahtın öteden beri kurulmuş, Varlığın öncesizliğe uzanır. **3**
Denizler gürlüyor, ya RAB, Denizler gümbür gümbür gürlüyor,
Denizler dalgalarını çınlatıyor. **4** Yücelerdeki RAB engin suların
gürleyişinden, Denizlerin azgın dalgalarından Daha güçlüdür. **5**
Koşulların hep geçerlidir; Tapınağına kutsallık yaraşır Sonsuza
dek, ya RAB.

94 Ya RAB, öç alıcı Tanrı, Saç ışığını, ey öç alıcı Tanrı! **2**
Kalk, ey yeryüzünün yargıcı, Küstahlara hak ettikleri cezayı ver!
3 Kötüler ne zamana dek, ya RAB, Ne zamana dek sevinip
coşacak? **4** Ağızlarından küstahlık dökülüyor, Suç işleyen herkes
övünüyor. **5** Halkını eziyorlar, ya RAB, Kendi halkına eziyet
ediyorlar. **6** Dulu, garibi boğazlıyor, Öksüzleri öldürüyorlar. **7**
"RAB görmez" diyorlar, "Yakup'un Tanrısı dikkat etmez." **8** Ey
halkın içindeki budalalar, dikkat edin; Ey aptallar, ne zaman
akıllanacaksınız? **9** Kulağı yaratan işitmez mi? Göze biçim veren
görmez mi? **10** Ulusları yola getiren yargılamaz mı? İnsanı eğiten
bilmez mi? **11** RAB insanın düşüncelerinin Boş olduğunu bilir.
12 Ne mutlu, ya RAB, yola getirdiğin, Yasanı öğrettiğin insana!
13 Kötüler için çukur kazılıncaya dek, Onu sıkıntılı günlerden
kurtarıp rahatlatırsın. **14** Çünkü RAB halkını reddetmez, Kendi
halkını terk etmez. **15** Adalet yine doğruluk üzerine kurulacak,
Yüreği temiz olan herkes ona uyacak. **16** Kötülere karşı beni kim
savunacak? Kim benim için suçlulara karşı duracak? **17** RAB

yardımcım olmasaydı, Şimdiye dek sessizlik diyarına göçmüştüm bile. **18** “Ayağım kayıyor” dediğimde, Sevgin ayakta tutar beni, ya RAB. **19** Kaygılar içimi sarınca, Senin avutmaların gönlümü sevindirir. **20** Yasaya dayanarak haksızlık yapan koltuk sahibi Seninle bağdaşır mı? **21** Onlar doğruya karşı birleşiyor, Suçsuzu ölüme mahkûm ediyorlar. **22** Ama RAB bana kale oldu, Tanrım sığındığım kaya oldu. **23** Tanrımız RAB yaptıkları kötülüğü Kendi başlarına getirecek, Kötülükleri yüzünden köklerini kurutacak, Evet, köklerini kurutacak.

95 Gelin, RAB'be sevinçle haykıralım, Bizi kurtaran kayaya sevinç çığlıkları atalım, **2** Şükranla huzuruna çıkalım, O'na sevinç ilahileri yükseltelim! **3** Çünkü RAB ulu Tanrı'dır, Bütün ilahların üstünde ulu kraldır. **4** Yerin derinlikleri O'nun elindedir, Dağların dorukları da O'nun. **5** Deniz O'nundur, çünkü O yarattı, Karaya da O'nun elleri biçim verdi. **6** Gelin, tapınalım, eğilelim, Bizi yaratan RAB'bin önünde diz çökelim. **7** Çünkü O Tanrımız'dır, Bizse O'nun otlağının halkı, Elinin altındaki koyunlarız. Bugün sesini duyarsanız, **8** Meriva'da, o gün çölde, Massa'da olduğu gibi, Yüreklerinizi nasırlaştırmayın. **9** Yaptıklarımı görmelerine karşın, Atalarınız orada beni sınayıp denediler. **10** Kırk yıl o kuşaktan hep iğrendim, “Yüreği kötü yola sapan bir halktır” dedim, “Yollarımı bilmiyorlar.” **11** Bu yüzden öfkeyle ant içtim: “Huzur diyarıma asla girmeyecekler!”

96 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be! Ey bütün dünya, RAB'be ezgiler söyleyin! **2** Ezgi söyleyin, RAB'bin adını övün, Her gün duyurun kurtarışını! **3** Görkemini uluslara, Harikalarını bütün halklara anlatın! **4** Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer, İlahlardan çok O'ndan korkulur. **5** Halkların bütün ilahları bir hiçtir, Oysa gökleri yaratan RAB'dir. **6** Yücelik, ululuk O'nun

huzurundadır, Güç ve güzellik O'nun tapınağındadır. **7** Ey bütün halklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün, **8** RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Sunular getirip avlularına girin! **9** Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının! Titreyin O'nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler! **10** Uluslara, "RAB egemenlik sürüyor" deyin. Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz. O halkları adaletle yargılar. **11** Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü! Gürlesin deniz içindekilerle birlikte! **12** Bayram etsin kırlar ve üzerindekiler! O zaman RAB'bin önünde bütün orman ağaçları Sevinçle haykıracak. Çünkü O geliyor! Yeryüzünü yargılamaya geliyor. Dünyayı adaletle, Halkları kendi gerçeğiyle yönetecek.

97 RAB egemenlik sürüyor, coşsun yeryüzü, Bütün kıyı halkları sevinsin! **2** Bulut ve zifiri karanlık sarmış çevresini, Doğruluk ve adalettir tahtının temeli. **3** Ateş yürüyor O'nun önünde, Düşmanlarını yakıyor çevrede. **4** Şimşekleri dünyayı aydınlatır, Yeryüzü görüp titrer. **5** Dağlar balmumu gibi erir, RAB'bin, bütün yeryüzünün Rab'bi önünde. **6** Gökler O'nun doğruluğunu duyurur, Bütün halklar görkemini görür. **7** Utansın puta tapanlar, Değersiz putlarla övünenler! RAB'be tapın, ey bütün ilahlar! **8** Siyon seviniyor yargılarını duyunca, ya RAB, Yahuda kentleri coşuyor. **9** Çünkü sensin, ya RAB, bütün yeryüzünün en yücesi, Bütün ilahların üstündesin, çok ulusun. **10** Ey sizler, RAB'bi sevenler, kötülükten tiksinin. O sadık kullarının canını korur, Onları kötülerin elinden kurtarır. **11** Doğrulara ışık, Temiz yüreklilere sevinç saçar. **12** Ey doğrular, RAB'de sevinç bulun, Kutsallığını anarak O'na şükredin!

98 Mezmur Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be. Çünkü harikalar yaptı, Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal koluyla. **2** RAB ulusların gözü önüne serdi kurtarışını, Zaferini bildirdi. **3** İsrail halkına sevgisini,

Sadakatini anımsadı; Tanrımız'ın zaferini gördü dünyanın dört bucağı. **4** Sevinç çığlıkları yükseltin RAB'be, ey yeryüzündekiler! Sevinç ilahileriyle yeri göğü çınlatın! **5** Lirle ezgiler sunun RAB'be, Lir ve müzik eşliğinde! **6** Boru ve borazan eşliğinde Sevinç çığlıkları atın Kral olan RAB'bin önünde. **7** Gürlesin deniz ve içindekiler, Gürlesin yeryüzü ve üzerindekiler. **8** El çırpsın ırmaklar, Sevinçle haykırsın dağlar RAB'bin önünde! Çünkü O geliyor Yeryüzünü yönetmeye. Dünyayı adaletle, Halkları doğrulukla yönetecek.

99 RAB egemenlik sürüyor, titresin halklar! Keruvlar arasında tahtına oturmuş, Sarsılsın yeryüzü! **2** RAB Siyon'da uludur, Yücedir O, bütün halklara egemendir. **3** Övsünler büyük, müthiş adını! O kutsaldır. **4** Ey adaleti seven güçlü kral, Eşitliği sen sağladın, Yakup soyunda doğru ve adil olanı sen yaptın. **5** Yüceltin Tanrımız RAB'bi, Ayaklarının taburesi önünde tapının! O kutsaldır. **6** Musa'yla Harun O'nun kâhinlerindendi, Samuel de O'nu adıyla çağıranlar arasındaydı. RAB'be seslenirlerdi, O da yanıtlardı. **7** Bulut sütunu içinden onlarla konuştu, Uydular O'nun buyruklarına, Kendilerine verdiği kurallara. **8** Ya RAB Tanrımız, yanıt verdin onlara; Bağışlayıcı bir Tanrı oldun, Ama yaptıkları kötülüğü cezasız bırakmadın. **9** Tanrımız RAB'bi yüceltin, Tapının O'na kutsal dağında! Çünkü Tanrımız RAB kutsaldır.

100 Mezmur - Şükretmek için Ey bütün dünya, RAB'be sevinç çığlıkları yükseltin! **2** O'na neşeyle kulluk edin, Sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna! **3** Bilin ki RAB Tanrı'dır. Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz, O'nun halkı, otlağının koyunlarıyız. **4** Kapılarına şükranla, Avlularına övgüyle girin! Şükredin O'na, adına övgüler sunun! **5** Çünkü RAB iyidir, Sevgisi sonsuzdur. Sadakati kuşaklar boyunca sürer.

101 Davut'un mezmuru Sevgini ve adaletini ezgilerle anacağım,
Seni ilahilerle öveceğim, ya RAB. **2** Dürüst davranmaya özen
göstereceğim, Ne zaman geleceksin bana? Temiz bir yaşam
süreceğim evimde, **3** Önümde alçaklığa izin vermeyeceğim.
Tiksinirim döneklerin işinden, Etkilemez beni. **4** Uzak olsun
benden sapıklık, Tanımak istemem kötülüğü. **5** Yok ederim
dostunu gizlice çekiştireni, Katlanamam tepeden bakan, gururlu
insana. **6** Gözüm ülkenin sadık insanları üzerinde olacak,
Yanımda oturmalarını isterim; Bana dürüst yaşayan kişi hizmet
edecek. **7** Hilekâr evimde oturmayacak, Yalan söyleyen gözümün
önünde durmayacak. **8** Her sabah ülkedeki kötüleri yok ederek
Bütün haksızları RAB'bin kentinden söküp atacağım.

102 Zayıf düşünce derdini RAB'be döken mazlumun duası Ya
RAB, duamı işit, Yakarışım sana erişsin. **2** Sıkıntılı günümde
yüzünü benden gizleme, Kulak ver sesime, Seslenince yanıt
ver bana hemen. **3** Çünkü günlerim duman gibi yok oluyor,
Kemiklerim ateş gibi yanıyor. **4** Yüreğim kırgın yemiş ot gibi
kurudu, Ekmek yemeyi bile unuttum. **5** Bir deri bir kemiğe döndüm
Acı acı inlemekten. **6** Issız yerlerdeki ishakkuşunu andırıyorum,
Viranelerdeki kukumav gibiyim. **7** Gözüme uyku girmiyor, Damda
yalnız kalmış bir kuş gibiyim. **8** Düşmanlarım bütün gün bana
hakaret ediyor, Bana dil uzatanlar adımı lanet için kullanıyor. **9**
Kızıp öfkelendiğin için Külü ekmek gibi yiyor, İçeceğime gözyaşı
katıyorum. Beni kaldırıp bir yana attın. **11** Günlerim akşam
uzayan gölge gibi yitmekte, Ot gibi sararmaktayım. **12** Ama
sen, sonsuza dek tahtında otursun, ya RAB, Ünün kuşaklar
boyu sürer. **13** Kalkıp Siyon'a sevecenlik göstereceksin, Çünkü
onu kayırmanın zamanıdır, beklenen zaman geldi. **14** Kulların
onun taşlarından hoşlanır, Tozunu bile severler. **15** Uluslar

RAB'bin adından, Yeryüzü kralları görkeminden korkacak. **16** Çünkü RAB Siyon'u yeniden kuracak, Görkem içinde görünecek. **17** Yoksulların duasına kulak verecek, Yalvarışlarını asla hor görmeyecek. **18** Bunlar gelecek kuşak için yazılsın, Öyle ki, henüz doğmamış insanlar RAB'be övgüler sunsun. **19** RAB yücelerdeki kutsal katından aşağı baktı, Göklerden yeryüzünü gözetledi, **20** Tutsakların iniltisini duymak, Ölüm mahkûmlarını kurtarmak için. **21** Böylece halklar ve krallıklar RAB'be tapınmak için toplanınca, O'nun adı Siyon'da, Övgüsü Yeruşalim'de duyurulacak. **23** RAB gücümü kırdı yaşam yolunda, Ömrümü kısalttı. **24** "Ey Tanrım, ömrümün ortasında canımı alma!" dedim. "Senin yılların kuşaklar boyu sürer! **25** "Çok önceden attın dünyanın temellerini, Gökler de senin ellerinin yapıtıdır. **26** Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. Onları bir kaftan gibi değiştireceksin, Geçip gidecekler. **27** Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek. **28** Gözetiminde yaşayacak kullarının çocukları, Senin önünde duracak soyları."

103 Davut'un mezmuru RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! O'nun kutsal adına övgüler sun, ey bütün varlığım! **2** RAB'be övgüler sun, ey canım! İyiliklerinin hiçbirini unutma! **3** Bütün suçlarını bağışlayan, Bütün hastalıklarını iyileştiren, **4** Canını ölüm çukurundan kurtaran, Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren, **5** Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O'dur, Bu nedenle gençliğin kartalınki gibi tazelenir. **6** RAB bütün düşkünlere Hak ve adalet sağlar. **7** Kendi yöntemlerini Musa'ya, İşlerini İsrailliler'e açıkladı. **8** RAB sevecen ve lütfedendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir. **9** Sürekli suçlamaz, Öfkesini sonsuza dek sürdürmez. **10** Bize günahlarımıza göre davranmaz, Suçlarımızın karşılığını vermez. **11** Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse,

Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür. **12** Doğu batıdan ne kadar uzaksa, O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı. **13** Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa, RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır. **14** Çünkü mayamızı bilir, Toprak olduğumuzu anımsar. **15** İnsana gelince, ota benzer ömrü, Kır çiçeği gibi serpilir; **16** Rüzgar üzerine esince yok olur gider, Bulunduğu yer onu tanımaz. **17** Ama RAB kendisinden korkanları sonsuza dek sever, Antlaşmasına uyan Ve buyruklarına uymayı anımsayan soylarına adil davranır. **19** RAB tahtını göklere kurmuştur, O'nun egemenliği her yeri kapsar. **20** RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun melekleri, O'nun sözünü dinleyen, Söylediklerini yerine getiren güç sahipleri! **21** RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun bütün göksel orduları, İsteğini yerine getiren kulları! **22** RAB'be övgüler sunun, Ey O'nun egemen olduğu yerlerdeki bütün yaratıklar! RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!

104 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! Ya RAB Tanrım, ne ulusun! Görkem ve yücelik kuşanmışsın, **2** Bir kaftana bürünür gibi ışığa bürünmüşsün. Gökleri bir çadır gibi geren, **3** Evini yukarıdaki sular üzerine kuran, Bulutları kendine savaş arabası yapan, Rüzgarın kanatları üzerinde gezen, **4** Rüzgarları kendine haberci, Yıldırımları hizmetkâr eden sensin. **5** Yeryüzünü temeller üzerine kurdun, Asla sarsılmasın diye. **6** Engini ona bir giysi gibi giydirdin, Sular dağların üzerinde durdu. **7** Sen kükreyince sular kaçtı, Göğü gürletince hemen çekildi. **8** Dağları aşıp derelere aktı, Onlar için belirlediğin yerlere doğru. **9** Bir sınır koydun önlerine, Geçmesinler, gelip yeryüzünü bir daha kaplamasınlar diye. **10** Vadilerde fışkırttığın pınarlar, Dağların arasından akar. **11** Bütün kır hayvanlarını suvarır, Yaban eşeklerinin susuzluğunu

giderirler. **12** Kuşlar yanlarında yuva kurar, Dalların arasında ötüşürler. **13** Gökteki evinden dağları sularsın, Yeryüzü işlerinin meyvesine doyar. **14** Hayvanlar için ot, İnsanların yararı için bitkiler yetiştirirsin; İnsanlar ekmeğini topraktan çıkarsın diye, **15** Yüreklerini sevindiren şarabı, Yüzlerini güldüren zeytinyağını, Güçlerini artıran ekmeği hep sen verirsin. **16** RAB'bin ağaçları, Kendi diktiği Lübnan sedirleri suya doyar. **17** Kuşlar orada yuva yapar, Leyleğin evi ise çamlardadır. **18** Yüksek dağlar dağ keçilerinin uğrağı, Kayalar kaya tavşanlarının sığınağıdır. **19** Mevsimleri göstersin diye ayı, Batacağı zamanı bilen güneşi yarattın. **20** Karartırsın ortalığı, gece olur, Başlar kıpırdamaya orman hayvanları. **21** Genç aslan av peşinde kükrer, Tanrı'dan yiyecek ister. **22** Güneş doğunca İnlerine çekilir, yatarlar. **23** İnsan işine gider, Akşama dek çalışmak için. **24** Ya RAB, ne çok eserin var! Hepsini bilgece yaptın; Yeryüzü yarattıklarınla dolu. **25** İşte uçsuz bucaksız denizler, İçinde kaynaşan sayısız canlılar, Büyük küçük yaratıklar. **26** Orada gemiler dolaşır, İçinde oynaşsın diye yarattığın Livyatan da orada. **27** Hepsi seni bekliyor, Yiyeceklerini zamanında veresin diye. **28** Sen verince onlar toplar, Sen elini açınca onlar iyiliğe doyar. **29** Yüzünü gizleyince dehşete kapılırlar, Soluklarını kesince ölüp toprak olurlar. **30** Ruhun'u gönderince var olurlar, Yeryüzüne yeni yaşam verirsin. **31** RAB'bin görkemi sonsuza dek sürsün! Sevinsin RAB yaptıklarıyla! **32** O bakınca yeryüzü titrer, O dokununca dağlar tüter. **33** Ömrümce RAB'be ezgiler söyleyecek, Var oldukça Tanrım'ı ilahilerle öveceğim. **34** Düşüncem O'na hoş görünsün, Sevincim RAB olsun! **35** Tükensin dünyadaki günahlılar, Yok olsun artık kötüler! RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! RAB'be övgüler sunun!

105 RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın, Halklara duyurun
yaptıklarını! **2** O'nu ezgilerle, ilahilerle övün, Bütün harikalarını
anlatın! **3** Kutsal adıyla övünün, Sevinsin RAB'be yönelenler! **4**
RAB'be ve O'nun gücüne bakın, Durmadan O'nun yüzünü arayın!
5 Ey sizler, kulu İbrahim'in soyu, Seçtiği Yakupoğulları, O'nun
yaptığı harikaları, Olağanüstü işlerini Ve ağzından çıkan yargıları
anımsayın! **7** Tanrımız RAB O'dur, Yargıları bütün yeryüzünü
kapsar. **8** O antlaşmasını, Bin kuşak için verdiği sözü, İbrahim'le
yaptığı antlaşmayı, İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar.
10 "Hakkınıza düşen mülk olarak Kenan ülkesini size vereceğim"
diyerek, Bunu Yakup için bir kural, İsrail'le sonsuza dek geçerli
bir antlaşma yaptı. **12** O zaman bir avuç insandılar, Sayıca az
ve ülkeye yabancıydılar. **13** Bir ulustan öbürüne, Bir ülkeden
ötekine dolaşıp durdular. **14** RAB kimsenin onları ezmesine izin
vermedi, Onlar için kralları bile payladı: **15** "Meshettiklerime
dokunmayın, Peygamberlerime kötülük etmeyin!" dedi. **16** Ülkeye
kıtlık gönderdi, Bütün yiyeceklerini yok etti. **17** Önlerinden bir
adam göndermişti, Köle olarak satılan Yusuf'tu bu. **18** Zincir
vurup incittiler ayaklarını, Demir halka geçirdiler boynuna, **19**
Söyledikleri gerçekleşinceye dek, RAB'bin sözü onu sınadı.
20 Kral adam gönderip Yusuf'u salıverdi, Halklara egemen
olan onu özgür kıldı. **21** Onu kendi sarayının efendisi, Bütün
varlığının sorumlusu yaptı; **22** Önderlerini istediği gibi eğitsin,
İleri gelenlerine akıl versin diye. **23** O zaman İsrail Mısır'a gitti,
Yakup Ham ülkesine yerleşti. **24** RAB halkını alabildiğine çoğalttı,
Düşmanlarından sayıca artırdı onları. **25** Sonunda tutumunu
değiştirdi düşmanlarının: Halkından tiksindiler, Kullarına kurnazca
davrandılar. **26** Kulu Musa'yı, Seçtiği Harun'u gönderdi aralarına.
27 Onlar gösterdiler RAB'bin belirtilerini, Ham ülkesinde şaşılası

işlerini. **28** Karanlık gönderip ülkeyi karanlığa bürüdü RAB, Çünkü
Mısırlılar O'nun sözlerine karşı gelmişti. **29** Kana çevirdi sularını,
Öldürdü balıklarını. **30** Ülkede kurbağalar kaynaştı Krallarının
odalarına kadar. **31** RAB buyurunca sinek sürüleri, Sivrisinekler
üşüştü ülkenin her yanına. **32** Dolu yağdırdı yağmur yerine,
Şimşekler çaktırdı ülkelerinde. **33** Bağlarını, incir ağaçlarını
vurdu, Parçaladı ülkenin ağaçlarını. **34** O buyurunca çekirgeler,
Sayısız yavrular kaynadı. **35** Ülkenin bütün bitkilerini yediler,
Toprağın ürününü yiyip bitirdiler. **36** RAB ülkede ilk doğanların
hepsini, İlk çocuklarını öldürdü. **37** İsrailliler'i ülkeden altın ve
gümüşle çıkardı, Oymaklarından tek kişi bile tökezlemedi. **38**
Onlar gidince Mısır sevindi, Çünkü İsrail korkusu çökmüştü
Mısır'ın üzerine. **39** RAB bulutu bir örtü gibi yaydı üzerlerine,
Gece ateş verdi yollarını aydınlatsın diye. **40** İstediler, bıldırcın
gönderdi, Göksel ekmekle doyurdu karınlarını. **41** Kayayı yardı,
sular fışkırdı, Çorak topraklarda bir ırmak gibi aktı. **42** Çünkü
kutsal sözünü, Kulu İbrahim'e verdiği sözü anımsadı. **43** Halkını
sevinç içinde, Seçtiklerini sevinç çığlıklarıyla ülkeden çıkardı.
44 Ulusların topraklarını verdi onlara. Halkların emeğini miras
aldılar; **45** Kurallarını yerine getirsinler, Yasalarına uysunlar diye.
RAB'be övgüler sunun!

106 Övgüler sunun, RAB'be! RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur. **2** RAB'bin büyük işlerini kim anlatabilir, Kim
O'na yeterince övgü sunabilir? **3** Ne mutlu adalete uyanlara,
Sürekli doğru olanı yapanlara! **4** Ya RAB, halkına lütfettiğinde
anımsa beni, Onları kurtardığında ilgilen benimle. **5** Öyle
ki, seçtiklerinin gönencini göreyim, Ulusunun sevincini, Kendi
halkının kıvancını paylaşayım. **6** Atalarımız gibi biz de günah
işledik, Suç işledik, kötülük ettik. **7** Atalarımız Mısır'dayken

Yaptığın harikaları anlamadı, Çok kez gösterdiğin sevgiyi
anımsamadı, Denizde, Kamış Denizi'nde başkaldırdılar. **8** Buna
karşın RAB gücünü göstermek için, Adı uğruna kurtardı onları. **9**
Kamış Denizi'ni azarladı, kurudu deniz, Yürüdüler enginde O'nun
öncülüğünde, Çölde yürür gibi. **10** Kendilerinden nefret edenlerin
elinden aldı onları, Düşmanlarının pençesinden kurtardı. **11** Sular
yuttu hasımlarını, Hiçbiri kurtulmadı. **12** O zaman atalarımız
O'nun sözlerine inandılar, Ezgiler söyleyerek O'nu övdüler. **13**
Ne var ki, RAB'bin yaptıklarını çabucak unuttular, Öğüt vermesini
beklemediler. **14** Özlemle kıvrandılar çölde, Tanrı'yı denediler
ıssız yerlerde. **15** Tanrı onlara istediklerini verdi, Ama üzerlerine
yıpratıcı bir hastalık gönderdi. **16** Onlar ordugahlarında Musa'yı,
RAB'bin kutsal kulu Harun'u kıskanınca, **17** Yer yarıldı ve Datan'ı
yuttu, Aviram'la yandaşlarının üzerine kapandı. **18** Ateş kavurdu
onları izleyenleri, Alev yaktı kötüleri. **19** Bir buzağı heykeli yaptılar
Horev'de, Dökme bir puta tapındılar. **20** Tanrı'nın yüceliğini, Ot
yiyen öküz putuna değiştirdiler. **21** Unuttular kendilerini kurtaran
Tanrı'yı, Mısır'da yaptığı büyük işleri, **22** Ham ülkesinde yarattığı
harikaları, Kamış Denizi kıyısında yaptığı müthiş işleri. **23** Bu
yüzden onları yok edeceğini söyledi Tanrı, Ama seçkin kulu
Musa O'nun önündeki gedikte durarak, Yok edici öfkesinden
vazgeçirdi O'nu. **24** Ardından hor gördüler güzelim ülkeyi,
Tanrı'nın verdiği söze inanmadılar. **25** Çadırlarında söylendiler,
Dinlemediler RAB'bin sesini. **26** Bu yüzden RAB elini kaldırdı
Ve çölde onları yere sereceğine, Soylarını ulusların arasına
saçacağına, Onları öteki ülkelere dağıtacağına ant içti. **28**
Sonra Baal-Peor'a bel bağladılar, Ölülere sunulan kurbanları
yediler. **29** Öfkelendirdiler RAB'bi yaptıklarıyla, Salgın hastalık
çıktı aralarında. **30** Ama Pinehas kalkıp araya girdi, Felaketi

önledi. **31** Bu doğruluk sayıldı ona, Kuşaklar boyu, sonsuza dek
sürecek bu. **32** Yine RAB'bi öfkelendirdiler Meriva suları yanında,
Musa'nın başına dert açıldı onlar yüzünden; **33** Çünkü onu
sinirlendirdiler, O da düşünmeden konuştu. **34** RAB'bin onlara
buyurduğu gibi Yok etmediler halkları, **35** Tersine öteki uluslara
karıştılar, Onların törelerini öğrendiler. **36** Putlarına taptılar, Bu da
onlara tuzak oldu. **37** Oğullarını, kızlarını Cinlere kurban ettiler.
38 Kenan putlarına kurban olsun diye Oğullarının, kızlarının
kanını, Suçsuzların kanını döktüler; Ülke onların kanıyla kirlendi.
39 Böylece yaptıklarıyla kirli sayıldılar, Vefasız duruma düştüler
töreleriyle. **40** RAB'bin öfkesi parladı halkına karşı, Tiksindi kendi
halkından. **41** Onları ulusların eline teslim etti. Onlardan nefret
edenler onlara egemen oldu. **42** Düşmanları onları ezdi, Boyun
eğdirdi hepsine. **43** RAB onları birçok kez kurtardı, Ama akılları
fikirleri başkaldırmaktaydı Ve alçaltıldılar suçları yüzünden. **44**
RAB yine de ilgilendi sıkıntılarıyla Yakarışlarını duyunca. **45**
Antlaşmasını anımsadı onlar uğruna, Eşsiz sevgisinden ötürü
vazgeçti yapacaklarından. **46** Merhamet koydu onları tutsak
alanların yüreğine. **47** Kurtar bizi, ey Tanrımız RAB, Topla
bizi ulusların arasından. Kutsal adına şükredelim, Yüceliğinle
övünelim. **48** Öncesizlikten sonsuza dek, İsrail'in Tanrısı RAB'be
övgüler olsun! Bütün halk, “Amin!” desin. RAB'be övgüler olsun!

107 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur. **2**
Böyle desin RAB'bin kurtardıkları, Düşman pençesinden özgür
kıldıkları, **3** Doğudan, batıdan, kuzeyden, güneyden, Bütün
ülkelerden topladıkları. **4** Issız çöllerde dolaştılar, Yerleşecekleri
kente giden bir yol bulamadılar. **5** Aç, susuz, Sefil oldular. **6**
O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı onları
dertlerinden. **7** Yerleşecekleri bir kente varıncaya dek, Onlara

doğru yolda öncülük etti. **8** Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için. **9** Çünkü O susamış
canın susuzluğunu giderir, Aç canı iyiliklerle doyurur. **10** Zincire
vurulmuş, acıyla kıvranan tutsaklar, Karanlıkta, zifiri karanlıkta
oturmuştu. **11** Çünkü Tanrı'nın buyruklarına karşı çıkmışlardı,
Küçümsemişlerdi Yüceler Yücesi'nin öğüdünü. **12** Ağır işlerle
hayatı onlara zehir etti, Çöktüler, yardım eden olmadı. **13** O zaman
sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden;
14 Çıkardı karanlıktan, zifiri karanlıktan, Kopardı zincirlerini.
15 Şükretsinler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı
harikalar için! **16** Çünkü tunç kapıları kırdı, Demir kapı kollarını
parçaladı O. **17** Cezalarını buldu aptallar, Suçları, isyanları
yüzünden. **18** İğrenir olmuşlardı bütün yemeklerden, Ölümün
kapılarına yaklaşmışlardı. **19** O zaman sıkıntı içinde RAB'be
yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden. **20** Sözünü gönderip
iyileştirdi onları, Kurtardı ölüm çukurundan. **21** Şükretsinler
RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için! **22**
Şükran kurbanları sunsunlar Ve sevinç çığlıklarıyla duyursunlar
O'nun yaptıklarını! **23** Gemilerle denize açılanlar, Okyanuslarda
iş yapanlar, **24** RAB'bin işlerini, Derinliklerde yaptığı harikaları
gördüler. **25** Çünkü O buyurunca şiddetli bir fırtına koptu,
Dalgalar şaha kalktı. **26** Göklere yükselip diplere indi gemiler,
Sıkıntıdan canları burunlarına geldi gemicilerin, **27** Sarhoş gibi
sallanıp sendelediler, Ustalıkları işe yaramadı. **28** O zaman
sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden.
29 Fırtınayı limanlığa çevirdi, Yatıştı dalgalar; **30** Rahatlayınca
sevindiler, Diledikleri limana götürdü RAB onları. **31** Şükretsinler
RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için! **32**
Yüceltsinler O'nu halk topluluğunda, Övgüler sunsunlar ileri

gelenlerin toplantısında. **33** Irmakları çöle çevirir, Pınarları kurak toprağa, **34** Verimli toprağı çorak alana, Orada yaşayanların kötülüğü yüzünden. **35** Çölü su birikintisine çevirir, Kuru toprağı pınara. **36** Açları yerleştirir oraya; Oturacak bir kent kursunlar, **37** Tarlalar ekip bağlar diksinler, Bol ürün alsınlar diye. **38** RAB'bin kutsamasıyla, Çoğaldılar alabildiğine, Eksiltmedi hayvanlarını. **39** Sonra azaldılar, alçaldılar, Baskı, sıkıntı ve acı yüzünden. **40** RAB rezalet saçtı soylular üzerine, Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırdı onları. **41** Ama yoksulu sefaletten kurtardı, Davar sürüsü gibi çoğalttı ailelerini. **42** Doğru insanlar görüp sevinecek, Kötülerse ağzını kapayacak. **43** Aklı olan bunları göz önünde tutsun, RAB'bin sevgisini dikkate alsın.

108 Ezgi - Davut'un mezmuru Kararlıyım, ey Tanrı, Bütün varlığımla sana ezgiler, ilahiler söyleyeceğim! **2** Uyan, ey lir, ey çenk, Seheri ben uyandırayım! **3** Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya RAB, Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim. **4** Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatin gökyüzüne ulaşır. **5** Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın! **6** Kurtar bizi sağ elinle, yardım et, Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye! **7** Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde: “Şekem'i sevinçle bölüştürecek, Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim. **8** Gilat benimdir, Manaşşe de benim, Efrayim miğferim, Yahuda asam. **9** Moav yıkanma leğenim, Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım, Filist'e zaferle haykıracağım.” **10** Kim beni surlu kente götürecek? Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek? **11** Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi? Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık? **12** Yardım et bize düşmana karşı, Çünkü boştur insan yardımı. **13** Tanrı'yla zafer kazanırız, O çiğner düşmanlarımızı.

109 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ey övgüler sunduğum
Tanrı, Sessiz kalma! **2** Çünkü kötüler, yalancılar Bana karşı ağzını
açtı, Karalıyorlar beni. **3** Nefret dolu sözlerle beni kuşatıp Yok
yere bana savaş açtılar. **4** Sevgime karşılık bana düşman oldular,
Bense dua etmekteyim. **5** İyiliğime kötülük, Sevgime nefretle
karşılık verdiler. **6** Kötü bir adam koy düşmanın başına, Sağında
onu suçlayan biri dursun! **7** Yargılanınca suçlu çıksın, Duası
bile günah sayılsın! **8** Ömrü kısa olsun, Görevini bir başkası
üstlensin! **9** Çocukları öksüz, Karısı dul kalsın! **10** Çocukları
avare gezip dilensin, Yıkık evlerinden uzakta yiyecek arasın!
11 Bütün malları tefecinin ağına düşsün, Emeğini yabancılar
yağmalasın! **12** Kimse ona sevgi göstermesin, Öksüzlerine
acıyan olmasın! **13** Soyu kurusun, Bir kuşak sonra adı silinsin!
14 Atalarının suçları RAB'bin önünde anılsın, Annesinin günahı
silinmesin! **15** Günahları hep RAB'bin önünde dursun, RAB
anılarını yok etsin yeryüzünden! **16** Çünkü düşmanım sevgi
göstermeyi düşünmedi, Ölesiye baskı yaptı mazluma, yoksula,
Yüreği kırık insana. **17** Sevdiği lanet başına gelsin! Madem
kutsamaktan hoşlanmıyor, Uzak olsun ondan kutsamak! **18**
Laneti bir giysi gibi giydi, Su gibi içine, yağ gibi kemiklerine
işlesin lanet! **19** Bir giysi gibi onu örtünsün, Bir kuşak gibi hep
onu sarsın! **20** Düşmanlarıma, beni kötüleyenlere, RAB böyle
karşılık versin! **21** Ama sen, ey Egemen RAB, Adın uğruna bana
ilgi göster; Kurtar beni, iyiliğin, sevgin uğruna! **22** Çünkü düşkün
ve yoksulum, Yüreğim yaralı içimde. **23** Batan güneş gibi geçip
gidiyorum, Çekirge gibi silkilip atılıyorum. **24** Dizlerim titriyor
oruç tutmaktan; Bir deri bir kemiğe döndüm. **25** Düşmanlarıma
yüzkarası oldum; Beni görünce kafalarını sallıyorlar! **26** Yardım
et bana, ya RAB Tanrım; Kurtar beni sevgin uğruna! **27** Bilsinler

bu işte senin elin olduğunu, Bunu senin yaptığını, ya RAB! **28** Varsın lanet etsin onlar, sen kutsa beni, Bana saldıranlar utanacak, Ben kulunsa sevineceğim. **29** Rezilliğe bürünsün beni suçlayanlar, Kaftan giyer gibi utançlarıyla örtünsünler! **30** RAB'be çok şükredeceğim, Kalabalığın arasında O'na övgüler dizeceğim; **31** Çünkü O yoksulun sağında durur, Onu yargılayanlardan kurtarmak için.

110 Davut'un mezmuru RAB Efendim'e: “Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur” diyor. **2** RAB Siyon'dan uzatacak kudret asanı, Düşmanlarının ortasında egemenlik sür! **3** Savaşacağın gün Gönüllü gidecek askerlerin. Seherin bağrından doğan çiy gibi Kutsal giysiler içinde Sana gelecek gençlerin. **4** RAB ant içti, kararından dönmez: “Melkisedek düzeni uyarınca Sonsuza dek kâhinsin sen!” dedi. **5** Rab senin sağındadır, Kralları ezecek öfkelendiği gün. **6** Ulusları yargılayacak, ortalığı cesetler dolduracak, Dünyanın dört bucağında başları ezecek. **7** Yol kenarındaki dereden su içecek; Bu yüzden başını dik tutacak.

111 Övgüler sunun RAB'be! Doğru insanların toplantısında, Topluluk içinde, Bütün yüreğimle RAB'be şükredeceğim. **2** RAB'bin işleri büyüktür, Onlardan zevk alanlar hep onları düşünür. **3** O'nun yaptıkları yüce ve görkemlidir, Doğruluğu sonsuza dek sürer. **4** RAB unutulmayacak harikalar yaptı, O sevecen ve lütfedendir. **5** Kendisinden korkanları besler, Antlaşmasını sonsuza dek anımsar. **6** Ulusların topraklarını kendi halkına vermekle Gösterdi onlara işlerinin gücünü. **7** Yaptığı her işte sadık ve adildir, Bütün koşulları güvenilirdir; **8** Sonsuza dek sürer, Sadakat ve doğrulukla yapılır. **9** O halkının kurtuluşunu sağladı, Antlaşmasını sonsuza dek geçerli kıldı. Adı kutsal ve

müthiştir. **10** Bilgeliğin temeli RAB korkusudur, O'nun kurallarını yerine getiren herkes Sağduyu sahibi olur. O'na sonsuza dek övgü sunulur!

112 Övgüler sunun RAB'be! Ne mutlu RAB'den korkan insana, O'nun buyruklarından büyük zevk alana! **2** Soyu yeryüzünde güç kazanacak, Doğruların kuşağı kutsanacak. **3** Bolluk ve zenginlik eksilmez evinden, Sonsuza dek sürer doğruluğu. **4** Karanlıkta ışık doğar dürüstler için, Lütfeden, sevecen, doğru insanlar için. **5** Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren, İşlerini adaletle yürüten insana! **6** Asla sarsılmaz, Sonsuza dek anılır doğru insan. **7** Kötü haberden korkmaz, Yüreği sarsılmaz, RAB'be güvenir. **8** Gözü pektir, korku nedir bilmez, Sonunda düşmanlarının yenilgisini görür. **9** Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi; Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır, Gücü ve saygınlığı artar. **10** Kötü kişi bunu görünce kudurur, Dişlerini gıcırdatır, kendi kendini yer, bitirir. Kötülerin dileği boşa çıkar.

113 Övgüler sunun RAB'be! Övgüler sunun, ey RAB'bin kulları, RAB'bin adına övgüler sunun! **2** Şimdiden sonsuza dek RAB'bin adına şükürler olsun! **3** Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar RAB'bin adına övgüler sunulmalı! **4** RAB bütün uluslara egemendir, Görkemi gökleri aşar. **5** Var mı Tanrımız RAB gibi, Yücelerde oturan, **6** Göklerde ve yeryüzünde olanlara Bakmak için eğilen? **7** Düşkünü yerden kaldırır, Yoksulu çöplükten çıkarır; **8** Soylularla, Halkının soylularıyla birlikte oturtsun diye. **9** Kısır kadını evde oturtur, Çocuk sahibi mutlu bir anne kılar. RAB'be övgüler sunun!

114 İsrail Mısır'dan çıktığında, Yakup'un soyu yabancı dil konuşan bir halktan ayrıldığında, **2** Yahuda Rab'bin kutsal yeri oldu, İsrail de O'nun krallığı. **3** Deniz olanı görüp geri çekildi,

Şeria Irmağı tersine aktı. **4** Dağlar koç gibi, Tepeler kuzu gibi sıçradı. **5** Ey deniz, sana ne oldu da kaçtın? Ey Şeria, neden tersine aktın? **6** Ey dağlar, niçin koç gibi, Ey tepeler, niçin kuzu gibi sıçradınız? **7** Titre, ey yeryüzü, Kayayı havuza, Çakmaktaşını pınara çeviren Rab'bin önünde, Yakup'un Tanrısı'nın huzurunda.

115 Bizi değil, ya RAB, bizi değil, Sevgin ve sadakatin uğruna, Kendi adını yücelt! **2** Niçin uluslar: “Hani, nerede onların Tanrısı?” desin. **3** Bizim Tanrımız göklerdedir, Ne isterse yapar. **4** Oysa onların putları altın ve gümüşten yapılmış, İnsan elinin eseridir. **5** Ağızları var, konuşmazlar, Gözleri var, görmezler, **6** Kulakları var, duymazlar, Burunları var, koku almazlar, **7** Elleri var, hissetmezler, Ayakları var, yürümezler, Boğazlarından ses çıkmaz. **8** Onları yapan, onlara güvenen herkes Onlar gibi olacak! **9** Ey İsrail halkı, RAB'be güven, O'dur yardımcınız ve kalkanınız! **10** Ey Harun soyu, RAB'be güven, O'dur yardımcınız ve kalkanınız! **11** Ey RAB'den korkanlar, RAB'be güvenin, O'dur yardımcınız ve kalkanınız! **12** RAB bizi anımsayıp kutsayacak, İsrail halkını, Harun soyunu kutsayacak. **13** Küçük, büyük, Kendisinden korkan herkesi kutsayacak. **14** RAB sizi, Sizi ve çocuklarınızı çoğaltsın! **15** Yeri göğü yaratan RAB Sizleri kutsasın. **16** Göklerin öteleri RAB'bindir, Ama yeryüzünü insanlara vermiştir. **17** Ölüler, sessizlik diyarına inenler, RAB'be övgüler sunmaz; **18** Biziz RAB'bi öven, Şimdiden sonsuza dek. RAB'be övgüler sunun!

116 RAB'bi seviyorum, Çünkü O feryadımı duyar. **2** Bana kulak verdiği için, Yaşadığım sürece O'na sesleneceğim. **3** Ölüm iplerine dolaşmıştım, Ölüler diyarının kâbusu yakama yapışmıştı, Sıkıntıya, acıya gömülmüştüm. **(Sheol h7585)** **4** O zaman RAB'bi adıyla çağırdım, “Aman, ya RAB, kurtar canımı!” dedim. **5** RAB lütufkâr ve adildir, Sevecendir Tanrımız. **6** RAB saf insanları

korur, Tükendiğim zaman beni kurtardı. **7** Ey canım, yine huzura kavuş, Çünkü RAB sana iyilik etti. **8** Sen, ya RAB, canımı ölümden, Gözlerimi yaştan, Ayaklarımı sürçmekten kurtardın. **9** Yaşayanların diyarında, RAB'bin huzurunda yürüyeceğim. **10** İman ettim, “Büyük acı çekiyorum” dediğim zaman bile. **11** Şaşkınlık içinde, “Bütün insanlar yalancı” dedim. **12** Ne karşılık verebilirim RAB'be, Bana yaptığı onca iyilik için? **13** Kurtuluş sunusu olarak kadeh kaldırıp RAB'bi adıyla çağıracağım. **14** Bütün halkının önünde, RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim. **15** RAB'bin gözünde değerlidir Sadık kullarının ölümü. **16** Ya RAB, ben gerçekten senin kulunum; Kulun, hizmetçinin oğluyum, Sen çözdün bağlarımı. **17** Ya RAB, seni adınla çağırıp Şükran kurbanı sunacağım. **18** RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim Bütün halkının önünde, **19** RAB'bin Tapınağı'nın avlularında, Senin orta yerinde, ey Yeruşalim! RAB'be övgüler sunun!

117 Ey bütün uluslar, RAB'be övgüler sunun! Ey bütün halklar, O'nu yüceltin! **2** Çünkü bize beslediği sevgi büyüktür, RAB'bin sadakati sonsuza dek sürer. RAB'be övgüler sunun!

118 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur. **2** “Sonsuzdur sevgisi!” desin İsrail halkı. **3** “Sonsuzdur sevgisi!” desin Harun'un soyu. **4** “Sonsuzdur sevgisi!” desin RAB'den korkanlar. **5** Sıkıntı içinde RAB'be seslendim; Yanıtladı, rahata kavuşturdu beni. **6** RAB benden yana, korkmam; İnsan bana ne yapabilir? **7** RAB benden yana, benim yardımcım, Benden nefret edenlerin sonuna zaferle bakacağım. **8** RAB'be sığınmak İnsana güvenmekten iyidir. **9** RAB'be sığınmak Soylulara güvenmekten iyidir. **10** Bütün uluslar beni kuşattı, RAB'bin adıyla püskürttüm onları. **11** Kuşattılar, sardılar beni, RAB'bin adıyla püskürttüm onları. **12** Arılar gibi sardılar beni, Ama diken ateşi

gibi sönüverdiler; RAB'bin adıyla püskürttüm onları. **13** İtilip kakıldım, düşmek üzereydim, Ama RAB yardım etti bana. **14** RAB gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni. **15** Sevinç ve zafer çığlıkları Çınlıyor doğruların çadırlarında: “RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar! **16** RAB'bin sağ eli üstündür, RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!” **17** Ölmeyecek, yaşayacağım, RAB'bin yaptıklarını duyuracağım. **18** RAB beni şiddetle yola getirdi, Ama ölüme terk etmedi. **19** Açın bana adalet kapılarını, Girip RAB'be şükredeyim. **20** İşte budur RAB'bin kapısı! Doğrular girebilir oradan. **21** Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin, Kurtarıcım oldun. **22** Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu. **23** RAB'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş! **24** Bugün RAB'bin yarattığı gündür, Onun için sevinip coşalım! **25** Ne olur, ya RAB, kurtar bizi, Ne olur, başarılı kıl bizi! **26** Kutsansın RAB'bin adıyla gelen! Kutsuyoruz sizi RAB'bin evinden. **27** RAB Tanrı'dır, aydınlattı bizi. İplerle bağlayın bayram kurbanını, İlerleyin sunağın boynuzlarına kadar. **28** Tanrım sensin, şükrederim sana, Tanrım sensin, yüceltirim seni. **29** RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

119 Ne mutlu yolları temiz olanlara, RAB'bin yasasına göre yaşayanlara! **2** Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara, Bütün yüreğiyle O'na yönelenlere! **3** Hiç haksızlık etmezler, O'nun yolunda yürürler. **4** Koyduğun koşullara Dikkatle uyulmasını buyurdun. **5** Keşke kararlı olsam Senin kurallarına uymakta! **6** Hiç utanmayacağım, Bütün buyruklarını izledikçe. **7** Şükredeceğim sana temiz yürekle, Adil hükümlerini öğrendikçe. **8** Kurallarını yerine getireceğim, Bırakma beni hiçbir zaman! **9** Genç insan yolunu nasıl temiz tutar? Senin sözünü tutmakla. **10** Bütün yüreğimle sana yöneliyorum, İzin verme buyruklarından

sapmama! **11** Aklımdan çıkarmam sözünü, Sana karşı günah
işlememek için. **12** Övgüler olsun sana, ya RAB, Bana kurallarını
öğret. **13** Ağzından çıkan bütün hükümleri Dudaklarımla
yineliyorum. **14** Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken, Sanki benim
oluyor bütün hazineler. **15** Koşullarını derin derin düşünüyorum,
Yollarını izlerken. **16** Zevk alıyorum kurallarından, Sözünü
unutmayacağım. **17** Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım, Sözüne
uyayım. **18** Gözlerimi aç, Yasandaki harikaları göreyim. **19**
Garibim bu dünyada, Buyruklarını benden gizleme! **20** İçim
tükeniyor, Her an hükümlerini özlemekten. **21** Buyruklarından
sapan Lanetli küstahları azarlarsın. **22** Uzaklaştır benden
küçümsemeleri, hakaretleri, Çünkü öğütlerini tutuyorum. **23**
Önderler toplanıp beni kötüleseler bile, Ben kulun senin kurallarını
derin derin düşüneceğim. **24** Öğütlerin benim zevkimdir, Bana
akıl verirler. **25** Toza toprağa serildim, Sözün uyarınca yaşam ver
bana. **26** Yaptıklarımı açıkladım, beni yanıtladın; Kurallarını öğret
bana! **27** Koşullarını anlamamı sağla ki, Harikalarının üzerinde
düşüneyim. **28** İçim eriyor kederden, Sözün uyarınca güçlendir
beni! **29** Yalan yoldan uzaklaştır, Yasan uyarınca lütfet bana.
30 Ben sadakat yolunu seçtim, Hükümlerini uygun gördüm.
31 Öğütlerine dört elle sarıldım, ya RAB, Utandırma beni! **32**
İçime huzur verdiğin için Buyrukların doğrultusunda koşacağım.
33 Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB, Öyle ki,
onları sonuna kadar izleyeyim. **34** Anlamamı sağla, yasana
uyayım, Bütün yüreğimle onu yerine getireyim. **35** Buyrukların
doğrultusunda yol göster bana, Çünkü yolundan zevk alırım.
36 Yüreğimi haksız kazanca değil, Kendi öğütlerine yönelt. **37**
Gözlerimi boş şeylerden çevir, Beni kendi yolunda yaşat. **38**
Senden korkulması için Ben kuluna verdiğin sözü yerine getir. **39**

Korktuğum hakaretten uzak tut beni, Çünkü senin ilkelerin iyidir.
40 Çok özlüyorum senin koşullarını! Beni doğruluğunun içinde
yaşat! **41** Bana sevgini göster, ya RAB, Sözün uyarınca kurtar
beni! **42** O zaman beni aşağılayanlara Gereken yanıtı verebilirim,
Çünkü senin sözüne güvenirim. **43** Gerçeğini ağzımdan düşürme,
Çünkü senin hükümlerine umut bağladım. **44** Yasana sürekli,
Sonsuza dek uyacağım. **45** Özgürce yürüyeceğim, Çünkü senin
koşullarına yöneldim ben. **46** Kralların önünde senin öğütlerinden
söz edecek, Utanç duymayacağım. **47** Senin buyruklarından
zevk alıyor, Onları seviyorum. **48** Saygı ve sevgi duyuyorum
buyruklarına, Derin derin düşünüyorum kurallarını. **49** Kuluna
verdiğin sözü anımsa, Bununla umut verdin bana. **50** Acı
çektiğimde beni avutan budur, Sözün bana yaşam verir. **51**
Çok eğlendiler küstahlar benimle, Yine de yasandan şaşmadım.
52 Geçmişte verdiğin hükümleri anımsayınca, Avundum, ya
RAB. **53** Çileden çıkıyorum, Yasanı terk eden kötüler yüzünden.
54 Senin kurallarındır ezgilerimin konusu, Konuk olduğum bu
dünyada. **55** Gece adını anarım, ya RAB, Yasana uyarım. **56**
Tek yaptığım, Senin koşullarına uymak. **57** Benim payıma düşen
sensin, ya RAB, Sözlerini yerine getireceğim, dedim. **58** Bütün
yüreğimle sana yakardım. Lütfet bana, sözün uyarınca. **59**
Tuttuğum yolları düşündüm, Senin öğütlerine göre adım attım.
60 Buyruklarına uymak için Elimi çabuk tuttum, oyalanmadım.
61 Kötülerin ipleri beni sardı, Yasanı unutmadım. **62** Doğru
hükümlerin için Gece yarısı kalkıp sana şükrederim. **63** Dostuyum
bütün senden korkanların, Koşullarına uyanların. **64** Yeryüzü
sevginle dolu, ya RAB, Kurallarını öğret bana! **65** Ya RAB,
iyilik ettin kuluna, Sözünü tuttun. **66** Bana sağduyu ve bilgi ver,
Çünkü inanıyorum buyruklarına. **67** Acı çekmeden önce yoldan

sapardım, Ama şimdi sözüne uyuyorum. **68** Sen iyisin, iyilik edersin; Bana kurallarını öğret. **69** Küstahlar yalanlarla beni lekeledi, Ama ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyarım. **70** Onların yüreği yağ bağladı, Bense zevk alırım yasandan. **71** İyi oldu acı çekmem; Çünkü kurallarını öğreniyorum. **72** Ağzından çıkan yasa benim için Binlerce altın ve gümüşten daha değerlidir. **73** Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi. Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim. **74** Senden korkanlar beni görünce sevinsin, Çünkü senin sözüne umut bağladım. **75** Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir; Bana acı çektirirken bile sadıksın. **76** Ben kuluna verdiğin söz uyarınca, Sevgin beni avutsun. **77** Sevecenlik göster bana, yaşayayım, Çünkü yasandan zevk alıyorum. **78** Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için. Bense senin koşullarını düşünüyorum. **79** Bana dönsün senden korkanlar, Öğütlerini bilenler. **80** Yüreğim kusursuz uysun kurallarına, Öyle ki, utanç duymayayım. **81** İçim tükeniyor senin kurtarışını özlerken, Senin sözüne umut bağladım ben. **82** Gözümün feri sönüyor söz verdiklerini beklemekten, “Ne zaman avutacaksın beni?” diye soruyorum. **83** Dumandan kararmış tuluma döndüm, Yine de unutmuyorum kurallarını. **84** Daha ne kadar bekleyecek kulun? Ne zaman yargılayacaksın bana zulmedenleri? **85** Çukur kazdılar benim için Yasana uymayan küstahlar. **86** Bütün buyrukların güvenilirdir; Haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana! **87** Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden, Ama ben senin koşullarından ayrılmadım. **88** Koru canımı sevgin uyarınca, Tutayım ağzından çıkan öğütleri. **89** Ya RAB, sözün Göklerde sonsuza dek duruyor. **90** Sadakatin kuşaklar boyu sürüyor, Kurduğun yeryüzü sapasağlam duruyor. **91** Bugün hükümlerin uyarınca ayakta duran her şey Sana kulluk

ediyor. **92** Eğer yasan zevk kaynağım olmasaydı, Çektiğim acılardan yok olurdum. **93** Koşullarını asla unutmayacağım, Çünkü onlarla bana yaşam verdin. **94** Kurtar beni, çünkü seninim, Senin koşullarına yöneldim. **95** Kötüler beni yok etmeyi beklerken, Ben senin öğütlerini inceliyorum. **96** Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduğunu gördüm, Ama senin buyruğun sınır tanımaz. **97** Ne kadar severim yasanı! Bütün gün düşünürüm onun üzerinde. **98** Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar, Çünkü her zaman aklımdadır onlar. **99** Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım, Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum. **100** Yaşlılardan daha bilgeyim, Çünkü senin koşullarına uyuyorum. **101** Sakınırım her kötü yoldan, Senin sözünü tutmak için. **102** Ayrılmam hükümlerinden, Çünkü bana sen öğrettin. **103** Ne tatlı geliyor verdiğin sözler damağıma, Baldan tatlı geliyor ağzıma! **104** Senin koşullarına uymakla bilgelik kazanıyorum, Bu yüzden nefret ediyorum her yanlış yoldan. **105** Sözün adımlarım için çıra, Yolum için ışıktır. **106** Adil hükümlerini izleyeceğime ant içtim, Andımı tutacağım. **107** Çok sıkıntı çektim, ya RAB; Koru hayatımı sözün uyarınca. **108** Ağzımdan çıkan içten övgüleri Kabul et, ya RAB, Bana hükümlerini öğret. **109** Hayatım her an tehlikede, Yine de unutmam yasanı. **110** Kötüler tuzak kurdu bana, Yine de sapmadım senin koşullarından. **111** Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır, Yüreğimin sevincidir onlar. **112** Kararlıyım Sonuna kadar senin kurallarına uymaya. **113** Döneklerden tiksinir, Senin yasanı severim. **114** Sığınağım ve kalkanım sensin, Senin sözüne umut bağlarım. **115** Ey kötüler, benden uzak durun, Tanrım'ın buyruklarını yerine getireyim. **116** Sözün uyarınca destek ol bana, yaşam bulayım; Umudumu boşa çıkarma! **117** Sıkı tut beni, kurtulayım, Her zaman kurallarını

dikkate alayım. **118** Kurallarından sapan herkesi reddedersin,
Çünkü onların hileleri boştur. **119** Dünyadaki kötüleri cüruf gibi
atarsın, Bu yüzden severim senin öğütlerini. **120** Bedenim
ürperiyor dehşetinden, Korkuyorum hükümlerinden. **121** Adil
ve doğru olanı yaptım, Gaddarların eline bırakma beni! **122**
Güven altına al kulunun mutluluğunu, Baskı yapmasın bana
küstahlar. **123** Gözümün feri sönüyor, Beni kurtarmanı, Adil
sözünü yerine getirmeni beklemekten. **124** Kuluna sevgin
uyarınca davran, Bana kurallarını öğret. **125** Ben senin kulunum,
bana akıl ver ki, Öğütlerini anlayabileyim. **126** Ya RAB, harekete
geçmenin zamanıdır, Yasanı çiğniyorlar. **127** Bu yüzden senin
buyruklarını, Altından, saf altından daha çok seviyorum; **128**
Koyduğun koşulların hepsini doğru buluyorum, Her yanlış yoldan
tiksiniyorum. **129** Harika öğütlerin var, Bu yüzden onlara candan
uyuyorum. **130** Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar, Saf insanlara
akıl verir. **131** Ağzım açık, soluk soluğayım, Çünkü buyruklarını
özlüyorum. **132** Bana lütufla bak, Adını sevenlere her zaman
yaptığın gibi. **133** Adımlarımı pekiştir verdiğin söz uyarınca, Hiçbir
suç bana egemen olmasın. **134** Kurtar beni insan baskısından,
Koşullarına uyabileyim. **135** Yüzün aydınlık saçsın kulunun
üzerine, Kurallarını öğret bana. **136** Oluk oluk yaş akıyor
gözlerimden, Çünkü uymuyorlar yasana. **137** Sen adilsin, ya
RAB, Hükümlerin doğrudur. **138** Buyurduğun öğütler doğru Ve
tam güvenilirdir. **139** Gayretim beni tüketti, Çünkü düşmanlarım
unuttu senin sözlerini. **140** Sözün çok güvenilirdir, Kulun onu
sever. **141** Önemsiz ve horlanan biriyim ben, Ama koşullarını
unutmuyorum. **142** Adaletin sonsuza dek doğrudur, Yasan
gerçektir. **143** Sıkıntıya, darlığa düştüm, Ama buyrukların benim
zevkimdir. **144** Öğütlerin sonsuza dek doğrudur; Bana akıl ver ki,

yaşayayım. **145** Bütün yüreğimle haykırıyorum, Yanıtla beni,
ya RAB! Senin kurallarına uyacağım. **146** Sana sesleniyorum,
Kurtar beni, Öğütlerine uyayım. **147** Gün doğmadan kalkıp
yardım dilerim, Senin sözüne umut bağladım. **148** Verdiğin söz
üzerinde düşüneyim diye, Gece boyunca uyku girmiyor gözüme.
149 Sevgin uyarınca sesime kulak ver, Hükümlerin uyarınca, ya
RAB, yaşam ver bana! **150** Yaklaşıyor kötülük ardınca koşanlar,
Yasandan uzaklaşıyorlar. **151** Oysa sen yakınsın, ya RAB,
Bütün buyrukların gerçektir. **152** Çoktan beri anladım Öğütlerini
sonsuza dek verdiğini. **153** Çektiğim sıkıntıyı gör, kurtar beni,
Çünkü yasanı unutmadım. **154** Davamı savun, özgür kıl beni,
Sözün uyarınca koru canımı. **155** Kurtuluş kötülerden uzaktır,
Çünkü senin kurallarına yönelmiyorlar. **156** Çok sevecensin, ya
RAB, Hükümlerin uyarınca koru canımı. **157** Bana zulmedenler,
düşmanlarım çok, Yine de sapmadım senin öğütlerinden. **158**
Tiksinerek bakıyorum hainlere, Çünkü uymuyorlar senin sözüne.
159 Bak, ne kadar seviyorum koşullarını, Sevgin uyarınca,
ya RAB, koru canımı. **160** Sözlerinin temeli gerçektir, Doğru
hükümlerinin tümü sonsuza dek sürecektir. **161** Yok yere
zulmediyor bana önderler, Oysa yüreğim senin sözünle titrer.
162 Ganimet bulan biri gibi Verdiğin sözlerde sevinç bulurum.
163 Tiksinir, iğrenirim yalandan, Ama senin yasanı severim. **164**
Doğru hükümlerin için Seni günde yedi kez överim. **165** Yasanı
sevenler büyük esenlik bulur, Hiçbir şey sendeletmez onları. **166**
Ya RAB, kurtarışına umut bağlar, Buyruklarını yerine getiririm.
167 Öğütlerine candan uyar, Onları çok severim. **168** Öğütlerini,
koşullarını uygularım, Çünkü bütün davranışlarımı görürsün sen.
169 Feryadım sana erişsin, ya RAB, Sözün uyarınca akıl ver
bana! **170** Yalvarışım sana ulaşsın; Verdiğin söz uyarınca kurtar

beni! **171** Dudaklarımdan övgüler aksın, Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun. **172** Dilimde sözün ezgilere dönüşsün, Çünkü bütün buyrukların doğrudur. **173** Elin bana yardıma hazır olsun, Çünkü senin koşullarını seçtim ben. **174** Kurtarışını özlüyorum, ya RAB, Yasan zevk kaynağımdır. **175** Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım, Hükümlerin bana yardımcı olsun. **176** Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşıyordum; Kulunu ara, Çünkü buyruklarını unutmadım ben.

120 Hac ilahisi Sıkıntıya düşünce RAB'be seslendim; Yanıtladı beni. **2** Ya RAB, kurtar canımı yalancı dudaklardan, Aldatıcı dillerden! **3** Ey aldatıcı dil, RAB ne verecek sana, Daha ne verecek? **4** Yiğidin sivri oklarıyla Retem çalısından alevli korlar! **5** Vay bana, Meşek'te garip kaldım sanki, Kedar çadırları arasında oturdum. **6** Fazla kaldım Barıştan nefret edenler arasında. **7** Ben barış yanlısıyım, Ama söze başladığımda, Onlar savaşa kalkıyor!

121 Hac ilahisi Gözlerimi dağlara kaldırıyorum, Nereden yardım gelecek? **2** Yeri göğü yaratan RAB'den gelecek yardım. **3** O ayaklarının kaymasına izin vermez, Seni koruyan uyuklamaz. **4** İsrail'in koruyucusu ne uyur ne uyuklar. **5** Senin koruyucun RAB'dir, O sağ yanında sana gölgedir. **6** Gündüz güneş, Gece ay sana zarar vermez. **7** RAB her kötülükten seni korur, Esirger canını. **8** Şimdiden sonsuza dek RAB koruyacak gidişini, gelişini.

122 Davut'un hac ilahisi Bana: “RAB'bin evine gidelim” dendikçe Sevinirim. **2** Ayaklarımız senin kapılarında, Ey Yeruşalim! **3** Bitişik nizamda kurulmuş bir kenttir Yeruşalim! **4** Oymaklar çıkar oraya, RAB'bin oymakları, İsrail'e verilen öğüt uyarınca, RAB'bin adına şükretmek için. **5** Çünkü orada yargı tahtları, Davut soyunun tahtları kurulmuştur. **6** Esenlik dileyin

Yeruşalim'e: “Huzur bulsun seni sevenler! 7 Surlarına esenlik,
Saraylarına huzur egemen olsun!” 8 Kardeşlerim, dostlarım için,
“Esenlik olsun sana!” derim. 9 Tanrımız RAB'bin evi için İyilik
dilerim sana.

123 Hac ilahisi Gözlerimi sana kaldırıyorum, Ey göklerde taht
kuran! 2 Nasıl kulların gözleri efendilerinin, Hizmetçinin gözleri
hanımının eline bakarsa, Bizim gözlerimiz de RAB Tanrımız'a
öyle bakar, O bize acıyıncaya dek. 3 Acı bize, ya RAB, acı;
Gördüğümüz hakaret yeter de artar. 4 Rahat yaşayanların
alayları, Küstahların hakareti Canımıza yetti.

124 Davut'un hac ilahisi RAB bizden yana olmasaydı, Desin
şimdi İsrail: 2 RAB bizden yana olmasaydı, İnsanlar bize
saldırdığında, 3 Diri diri yutarlardı bizi, Öfkeleri bize karşı
alevlenince. 4 Sular silip süpürürdü bizleri, Seller geçerdi
üzerimizden. 5 Kabaran sular Aşardı başımızdan. 6 Övgüler
olsun Bizi onların ağzına yem etmeyen RAB'be! 7 Bir kuş gibi
Kurtuldu canımız avcının tuzağından, Kırıldı tuzak, kurtulduk. 8
Yeri göğü yaratan RAB'bin adı yardımcımızdır.

125 Hac ilahisi RAB'be güvenenler Siyon Dağı'na benzer,
Sarsılmaz, sonsuza dek durur. 2 Dağlar Yeruşalim'i nasıl
kuşatmışsa, RAB de halkını öyle kuşatmıştır, Şimdiden sonsuza
dek. 3 Kalmayacak kötülerin asası, Doğruların payına düşen
toprakta, Yoksa doğrular haksızlığa el uzatabilir. 4 İyilik et, ya
RAB, İyilere, yüreği temiz olanlara. 5 Ama kendi halkından eğri
yollara sapanları, RAB kötü uluslarla birlikte kovacak. İsrail'e
esenlik olsun!

126 Hac ilahisi RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince, Rüya
gibi geldi bize. 2 Ağzımız gülüşlerle, Dilimiz sevinç çığlıklarıyla

doldu. “RAB onlar için büyük işler yaptı” Diye konuşuldu uluslar arasında. 3 RAB bizim için büyük işler yaptı, Sevinç doldu içimiz. 4 Ya RAB, eski gönencimize kavuştur bizi, Negev'de suya kavuşan vadiler gibi. 5 Gözyaşları içinde ekenler, Sevinç çığlıklarıyla biçecek; 6 Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan, Sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek.

127 Süleyman'ın hac ilahisi Evi RAB yapmazsa, Yapıcılar boşuna didinir. Kenti RAB korumazsa, Bekçi boşuna bekler. 2 Boşuna erken kalkıp Geç yatıyorsunuz. Ey zahmetle kazanılan ekmeği yiyenler, RAB sevdiklerinin rahat uyumasını sağlar. 3 Çocuklar RAB'bin verdiği bir armağandır, Rahmin ürünü bir ödüldür. 4 Yiğidin elinde nasılsa oklar, Öyledir gençlikte doğan çocuklar. 5 Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana! Kent kapısında hasımlarıyla tartışırken Utanç duymayacaklar.

128 Hac ilahisi Ne mutlu RAB'den korkana, O'nun yolunda yürüyene! 2 Emeğinin ürününü yiyeceksin, Mutlu ve başarılı olacaksın. 3 Eşin evinde verimli bir asma gibi olacak; Çocukların zeytin filizleri gibi sofranın çevresinde. 4 İşte RAB'den korkan kişi Böyle kutsanacak. 5 RAB seni Siyon'dan kutsasın! Yeruşalim'in gönencini göresin, Bütün yaşamın boyunca! 6 Çocuklarının çocuklarını göresin! İsrail'e esenlik olsun!

129 Hac ilahisi Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar; Şimdi söylesin İsrail: 2 “Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar, Ama yenemediler beni. 3 Çiftçiler saban sürdüler sırtımda, Upuzun iz bıraktılar.” 4 Ama RAB adildir, Kesti kötülerin bağlarını. 5 Siyon'dan nefret eden herkes Utanç içinde geri çekilsin. 6 Damlardaki ota, Büyümeden kuruyan ota dönsünler. 7 Orakçı avucunu, Demetçi kucağını dolduramaz onunla. 8 Yoldan

geçenler de, “RAB sizi kutsasın, RAB'bin adıyla sizi kutsarız” demezler.

130 Hac ilahisi Derinliklerden sana sesleniyorum, ya RAB,
2 Sesimi işit, ya Rab, Yalvarışıma iyi kulak ver! **3** Ya RAB,
sen suçların hesabını tutsan, Kim ayakta kalabilir, ya Rab? **4**
Ama sen bağışlayıcısın, Öyle ki senden korkulsun. **5** RAB'bi
gözlüyorum, Canım RAB'bi gözlüyor, Umut bağlıyorum O'nun
sözüne. **6** Sabahı gözleyenlerden, Evet, sabahı gözleyenlerden
daha çok, Canım Rab'bi gözlüyor. **7** Ey İsrail, RAB'be umut
bağla! Çünkü RAB'de sevgi, Tam kurtuluş vardır. **8** İsrail'i bütün
suçlarından Fidyeyle O kurtaracaktır.

131 Davut'un hac ilahisi Ya RAB, yüreğimde gurur yok, Gözüm
yükseklerde değil. Büyük işlerle, Kendimi aşan harika işlerle
uğraşmıyorum. **2** Tersine, ana kucağında sütten kesilmiş çocuk
gibi, Kendimi yatıştırıp huzur buldum, Sütten kesilmiş çocuğa
döndüm. **3** Ey İsrail, RAB'be umut bağla Şimdiden sonsuza dek!

132 Hac ilahisi Ya RAB, Davut'un hatırı için, Çektiği bütün
zorlukları, Sana nasıl ant içtiğini, Yakup'un güçlü Tanrısı'na
adak adadığını anımsa: **3** “Evime gitmeyeceğim, Yatağıma
uzanmayacağım, **4** Gözlerime uyku girmeyecek, Göz kapaklarım
kapanmayacak, **5** RAB'be bir yer, Yakup'un güçlü Tanrısı'na
bir konut buluncaya dek.” **6** Antlaşma Sandığı'nın Efrata'da
olduğunu duyduk, Onu Yaar kırlarında bulduk. **7** “RAB'bin
konutuna gidelim, Ayağının taburesi önünde tapınalım” dedik. **8**
Çık, ya RAB, yaşayacağın yere, Gücünü simgeleyen sandıkla
birlikte. **9** Kâhinlerin doğruluğu kuşansın, Sadık kulların sevinç
çığlıkları atsın. **10** Kulun Davut'un hatırı için, Meshettiğin krala
yüz çevirme. **11** RAB Davut'a kesin ant içti, Andından dönmez:
“Senin soyundan birini tahtına oturtacağım. **12** Eğer oğulların

antlaşmama, Vereceğim öğütlere uyarlarsa, Onların oğulları da sonsuza dek Senin tahtına oturacak.” **13** Çünkü RAB Siyon'u seçti, Onu konut edinmek istedi. **14** “Sonsuza dek yaşayacağım yer budur” dedi, “Burada oturacağım, çünkü bunu kendim istedim. **15** Çok bereketli kılacağım erzağını, Yiyecekle doyuracağım yoksullarını. **16** Kurtuluşla donatacağım kâhinlerini; Hep sevinç ezgileri söyleyecek sadık kulları. **17** Burada Davut soyundan güçlü bir kral çıkaracağım, Meshettiğim kralın soyunu Işık olarak sürdüreceğim. **18** Düşmanlarını utanca bürüyeceğim, Ama onun başındaki taç parıldayacak.”

133 Davut'un hac ilahisi Ne iyi, ne güzeldir, Birlik içinde kardeşçe yaşamak! **2** Başa sürülen değerli yağ gibi, Sakaldan, Harun'un sakalından Kaftanının yakasına dek inen yağ gibi. **3** Hermon Dağı'na yağan çiy Siyon dağlarına yağıyor sanki. Çünkü RAB orada bereketi, Sonsuz yaşamı buyurdu.

134 Hac ilahisi Ey sizler, RAB'bin bütün kulları, RAB'bin Tapınağı'nda gece hizmet edenler, O'na övgüler sunun! **2** Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırıp RAB'be övgüler sunun! **3** Yeri göğü yaratan RAB kutsasın sizi Siyon'dan.

135 RAB'be övgüler sunun! RAB'bin adına övgüler sunun, Ey RAB'bin kulları! Ey sizler, RAB'bin Tapınağı'nda, Tanrımız'ın Tapınağı'nın avlularında hizmet edenler, Övgüler sunun! **3** RAB'be övgüler sunun, Çünkü RAB iyidir. Adını ilahilerle övün, Çünkü hoştur bu. **4** RAB kendine Yakup soyunu, Öz halkı olarak İsrail'i seçti. **5** Biliyorum, RAB büyüktür, Rabbimiz bütün ilahlardan üstündür. **6** RAB ne isterse yapar, Göklerde, yeryüzünde, Denizlerde, bütün derinliklerde. **7** Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir. **8** İnsanlardan hayvanlara dek

Mısır'da ilk doğanları öldürdü. **9** Ey Mısır, senin orta yerinde,
Firavunla bütün görevlilerine Belirtiler, şaşılası işler gösterdi.
10 Birçok ulusu bozguna uğrattı, Güçlü kralları öldürdü: **11**
Amorlu kral Sihon'u, Başan Kralı Og'u, Bütün Kenan krallarını.
12 Topraklarını mülk, Evet, mülk olarak halkı İsrail'e verdi. **13** Ya
RAB, adın sonsuza dek sürecek, Bütün kuşaklar seni anacak.
14 RAB halkını haklı çıkarır, Kullarına acır. **15** Ulusların putları
altın ve gümüşten yapılmış, İnsan elinin eseridir. **16** Ağızları var,
konuşmazlar, Gözleri var, görmezler, **17** Kulakları var, duymazlar,
Soluk alıp vermezler. **18** Onları yapan, onlara güvenen herkes
Onlar gibi olacak! **19** Ey İsrail halkı, RAB'be övgüler sun! Ey
Harun soyu, RAB'be övgüler sun! **20** Ey Levi soyu, RAB'be
övgüler sun! RAB'be övgüler sunun, ey RAB'den korkanlar! **21**
Yeruşalim'de oturan RAB'be Siyon'dan övgüler sunulsun! RAB'be
övgüler sunun!

136 Şükredin RAB'be, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur; **2**
Şükredin tanrılar Tanrısı'na, Sevgisi sonsuzdur; **3** Şükredin
rabler Rabbi'ne, Sevgisi sonsuzdur; **4** Büyük harikalar yapan tek
varlığa, Sevgisi sonsuzdur; **5** Gökleri bilgece yaratana, Sevgisi
sonsuzdur; **6** Yeri sular üzerine yayana, Sevgisi sonsuzdur; **7**
Büyük ışıklar yaratana, Sevgisi sonsuzdur; **8** Gündüze egemen
olsun diye güneşi, Sevgisi sonsuzdur; **9** Geceye egemen olsun
diye ayı ve yıldızları yaratana, Sevgisi sonsuzdur; **10** Mısır'da ilk
doğanları öldürene, Sevgisi sonsuzdur; **11** Güçlü eli, kudretli
koluyla Sevgisi sonsuzdur; İsrail'i Mısır'dan çıkarana, Sevgisi
sonsuzdur; **13** Kamış Denizi'ni ikiye bölene, Sevgisi sonsuzdur;
14 İsrail'i ortasından geçirene, Sevgisi sonsuzdur; **15** Firavunla
ordusunu Kamış Denizi'ne dökene, Sevgisi sonsuzdur; **16** Kendi
halkını çölde yürütene, Sevgisi sonsuzdur; **17** Büyük kralları

vurana, Sevgisi sonsuzdur; **18** Güçlü kralları öldürene, Sevgisi sonsuzdur; **19** Amorlu kral Sihon'u, Sevgisi sonsuzdur; **20** Başan Kralı Og'u öldürene, Sevgisi sonsuzdur; **21** Topraklarını mülk olarak, Sevgisi sonsuzdur; Kulu İsrail'e mülk verene, Sevgisi sonsuzdur; **23** Düşkün günlerimizde bizi anımsayana, Sevgisi sonsuzdur; **24** Düşmanlarımızdan bizi kurtarana, Sevgisi sonsuzdur; **25** Bütün canlılara yiyecek verene, Sevgisi sonsuzdur; **26** Şükredin Göklerin Tanrısı'na, Sevgisi sonsuzdur.

137 Babil ırmakları kıyısında oturup Siyon'u andıkça ağladık; **2** Çevredeki kavaklara Lirlerimizi astık. **3** Çünkü orada bizi tutsak edenler bizden ezgiler, Bize zulmedenler bizden şenlik istiyor, “Siyon ezgilerinden birini okuyun bize!” diyorlardı. **4** Nasıl okuyabiliriz RAB'bin ezgisini El toprağında? **5** Ey Yeruşalim, seni unutursam, Sağ elim kurusun. **6** Seni anmaz, Yeruşalim'i en büyük sevincimden üstün tutmazsam, Dilim damağıma yapışsın! **7** Yeruşalim'in düştüğü gün, “Yıkın onu, yıkın temellerine kadar!” Diyen Edomlular'ın tavrını anımsa, ya RAB. **8** Ey sen, yıkılası Babil kızı, Bize yaptıklarını Sana ödetecek olana ne mutlu! **9** Ne mutlu senin yavrularını tutup Kayalarda parçalayacak insana!

138 Davut'un mezmuru Bütün yüreğimle sana şükrederim, ya RAB, İlahlar önünde seni ilahilerle överim. **2** Kutsal tapınağına doğru eğilir, Adına şükrederim, Sevgin, sadakatin için. Çünkü adını ve sözünü her şeyden üstün tuttun. **3** Seslendiğim gün bana yanıt verdin, İçime güç koydun, beni yüreklendirdin. **4** Şükretsin sana, ya RAB, yeryüzü krallarının tümü, Çünkü ağzından çıkan sözleri işittiler. **5** Yaptığın işleri ezgilerle övsünler, ya RAB, Çünkü çok yücesin. **6** RAB yüksekse de, Alçakgönüllüleri gözetir, Küstahları uzaktan tanır. **7** Sıkıntıya düşersem, canımı korur, Düşmanlarımın öfkesine karşı el kaldırırsın, Sağ elin beni kurtarır.

8 Ya RAB, her şeyi yaparsın benim için. Sevgin sonsuzdur, ya RAB, Elinin eserini bırakma!

139 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ya RAB, sınayıp tanıdın beni. **2** Oturup kalkışımı bilirsin, Niyetimi uzaktan anlarsın. **3** Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersin, Bütün yaptıklarımdan haberin var. **4** Daha sözü ağzıma almadan, Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya RAB. **5** Beni çepeçevre kuşattın, Elini üzerime koydun. **6** Kaldıramam böylesi bir bilgiyi, Başa çıkamam, erişemem. **7** Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan, Nereye kaçabilirim huzurundan? **8** Göklere çıksam, oradasın, Ölüler diyarına yatak sersem, yine oradasın. **(Sheol h7585)** **9** Seherin kanatlarını alıp uçsam, Denizin ötesine konsam, **10** Orada bile elin yol gösterir bana, Sağ elin tutar beni. **11** Desem ki, "Karanlık beni kaplasın, Çevremdeki aydınlık geceye dönsün." **12** Karanlık bile karanlık sayılmaz senin için, Gece, gündüz gibi ışıldar, Karanlıkla aydınlık birdir senin için. **13** İç varlığımı sen yarattın, Annemin rahminde beni sen ördün. **14** Sana övgüler sunarım, Çünkü müthiş ve harika yaratılmışım. Ne harika işlerin var! Bunu çok iyi bilirim. **15** Gizli yerde yaratıldığımda, Yerin derinliklerinde örüldüğümde, Bedenim senden gizli değildi. **16** Henüz döl yatağındayken gözlerin gördü beni; Bana ayrılan günlerin hiçbiri gelmeden, Hepsi senin kitabına yazılmıştı. **17** Hakkımdaki düşüncelerin ne değerli, ey Tanrı, Sayıları ne çok! **18** Kum tanelerinden fazladır saymaya kalksam. Uyanıyorum, hâlâ seninleyim. **19** Ey Tanrı, keşke kötüleri öldürsen! Ey eli kanlı insanlar, uzaklaşın benden! **20** Çünkü senin için kötü konuşuyorlar, Adını kötüye kullanıyor düşmanların. **21** Ya RAB, nasıl tiksinmem senden tiksinenlerden? Nasıl iğrenmem sana başkaldıranlardan? **22** Onlardan tümüyle nefret ediyor, Onları

düşman sayıyorum. **23** Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi, Sına beni, öğren kaygılarımı. **24** Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı, Öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!

140 Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Ya RAB, kurtar beni kötü insandan, Koru beni zorbadan. **2** Onlar yüreklerinde kötülük tasarlar, Savaşı sürekli körükler, **3** Yılan gibi dillerini bilerler, Engerek zehiri var dudaklarının altında. (Sela) **4** Ya RAB, sakın beni kötünün elinden, Koru beni zorbadan; Bana çelme takmayı tasarlıyorlar. **5** Küstahlar benim için tuzak kurdu, Haydutlar ağ gerdi; Yol kenarına kapan koydular benim için. (Sela) **6** Sana diyorum, ya RAB: “Tanrım sensin.” Yalvarışıma kulak ver, ya RAB. **7** Ey Egemen RAB, güçlü kurtarıcım, Savaş gününde başımı korudun. **8** Kötülerin dileklerini yerine getirme, ya RAB, Tasarılarını ileri götürme! Yoksa gurura kapılırlar. (Sela) **9** Beni kuşatanların başını, Dudaklarından dökülen fesat kaplasın. **10** Kızgın korlar yağsın üzerlerine! Ateşe, dipsiz çukurlara atılsınlar, Bir daha kalkamasınlar. **11** İftiracılara ülkede hayat kalmasın, Felaket zorbaları amansızca avlasın. **12** Biliyorum, RAB mazlumun davasını savunur, Yoksulları haklı çıkarır. **13** Kuşkusuz doğrular senin adına şükredecek, Dürüstler senin huzurunda oturacak.

141 Davut'un mezmuru Seni çağırıyorum, ya RAB, yardımıma koş! Sana yakarınca sesime kulak ver! **2** Duam önünde yükselen buhur gibi, El açışım akşam sunusu gibi kabul görsün! **3** Ya RAB, ağzıma bekçi koy, Dudaklarımın kapısını koru! **4** Yüreğim kötülüğe eğilim göstermesin, Suç işleyenlerin fesadına bulaşmayayım; Onların nefis yemeklerini tatmayayım. **5** Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır, Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir, Başım reddetmez onu. Çünkü duam hep kötülere karşıdır. **6**

Önderleri kayalardan aşağı atılınca, Dinleyecekler tatlı sözlerimi.
7 Sabanla sürülüp yarılmış toprak gibi, Saçılmış kemiklerimiz
ölüler diyarının ağzına. **(Sheol h7585)** **8** Ancak gözlerim sende, ey
Egemen RAB, Sana sığınıyorum, beni savunmasız bırakma! **9**
Koru beni kurdukları tuzaktan, Suç işleyenlerin kapanlarından.
10 Ben güvenlik içinde geçip giderken, Kendi ağlarına düşsün
kötüler.

142 Davut'un Maskili - Mağaradayken ettiği dua Yüksek
sesle yakarıyorum RAB'be, Yüksek sesle RAB'be yalvarıyorum.
2 Önüne döküyorum yakınmalarımı, Önünde anlatıyorum
sıkıntılarımı. **3** Bunalıma düştüğümde, Gideceğim yolu sen
bilirsin. Tuzak kurdular yürüdüğüm yola. **4** Sağıma bak da gör,
Kimse saymıyor beni, Sığınacak yerim kalmadı, Kimse aramıyor
beni. **5** Sana haykırıyorum, ya RAB: “Sığınağım, Yaşadığımız
bu dünyada nasibim sensin” diyorum. **6** Haykırışıma kulak ver,
Çünkü çok çaresizim; Kurtar beni ardıma düşenlerden, Çünkü
benden güçlüler. **7** Çıkar beni zindandan, Adına şükredeyim. O
zaman doğrular çevremi saracak, Bana iyilik ettiğin için.

143 Davut'un mezmuru Duamı işit, ya RAB, Yalvarışlarıma
kulak ver! Sadakatinle, doğruluğunla yanıtla beni! **2** Kulunla
yargıya girme, Çünkü hiçbir canlı senin karşında aklanmaz. **3**
Düşman beni kovalıyor, Ezip yere seriyor. Çoktan ölmüş olanlar
gibi, Beni karanlıklarda oturtuyor. **4** Bu yüzden bunalıma düştüm,
Yüreğim perişan. **5** Geçmiş günleri anıyor, Bütün yaptıklarını
derin derin düşünüyor, Ellerinin işine bakıp dalıyorum. **6** Ellerimi
sana açıyorum, Canım kurak toprak gibi sana susamış. (Sela) **7**
Çabuk yanıtla beni, ya RAB, Tükeniyorum. Çevirme benden
yüzünü, Yoksa ölüm çukuruna inen ölülere dönerim. **8** Sabahları
duyur bana sevgini, Çünkü sana güveniyorum; Bana gideceğim

yolu bildir, Çünkü duam sanadır. **9** Düşmanlarımdan kurtar beni, ya RAB; Sana sığınıyorum. **10** Bana istemini yapmayı öğret, Çünkü Tanrım'sın benim. Senin iyi Ruhun Düz yolda bana öncülük etsin! **11** Ya RAB, adın uğruna yaşam ver bana, Doğruluğunla kurtar beni sıkıntıdan. **12** Sevginden ötürü, Öldür düşmanlarımı, Yok et bütün hasımlarımı, Çünkü senin kulunum ben.

144 Davut'un mezmuru Ellerime vuruşmayı, Parmaklarıma savaşmayı öğreten Kayam RAB'be övgüler olsun! **2** O'dur benim vefalı dostum, kalem, Kurtarıcım, kulem, Kalkanım, O'na sığınırım; O'dur halkları bana boyun eğdiren! **3** Ya RAB, insan ne ki, onu gözetesin, İnsan soyu ne ki, onu düşünesin? **4** İnsan bir soluğu andırır, Günleri geçici bir gölge gibidir. **5** Ya RAB, gökleri yar, aşağıya in, Dokun dağlara, tütsünler. **6** Şimşek çaktır, dağıt düşmanı, Savur oklarını, şaşkına çevir onları. **7** Yukarıdan elini uzat, kurtar beni; Çıkar derin sulardan, Al eloğlunun elinden. **8** Onların ağzı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler. **9** Ey Tanrı, sana yeni bir ezgi söyleyeyim, Seni on telli çenkle, ilahilerle öveyim. **10** Sensin kralları zafere ulaştıran, Kulun Davut'u kötülük kılıcından kurtaran. **11** Kurtar beni, özgür kıl Eloğlunun elinden. Onların ağzı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler. **12** O zaman gençliğinde Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak oğullarımız, Sarayın oymalı sütunları gibi olacak kızlarımız. **13** Her türlü ürünle dolup taşacak ambarlarımız; Binlerce, on binlerce yavrulayacak Çayırlarda davarlarımız. **14** Semiz olacak sığırlarımız; Surlarımıza gedik açılmayacak, İnsanlarımız sürgün edilmeyecek, Meydanlarımızda feryat duyulmayacak! **15** Ne mutlu bunlara sahip olan halka! Ne mutlu Tanrısı RAB olan halka!

145 Davut'un övgü ilahisi Ey Tanrım, ey Kral, seni yücelteceğim,
Adını sonsuza dek öveceğim. **2** Seni her gün övecek, Adını
sonsuza dek yücelteceğim. **3** RAB büyüktür, yalnız O övgüye
yaraşıktır, Akıl ermez büyüklüğüne. **4** Yaptıkların kuşaktan kuşağa
şükranla anılacak, Güçlü işlerin duyurulacak. **5** Düşüneceğim
harika işlerini, İnsanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak.
6 Yaptığın müthiş işlerin gücünden söz edecekler, Ben de senin
büyüklüğünü duyuracağım. **7** Eşsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak,
Sevinç ezgileriyle övecekler doğruluğunu. **8** RAB lütufkâr ve
sevecendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir. **9** RAB herkese iyi
davranır, Sevecenliği bütün yapıtlarını kapsar. **10** Bütün yapıtların
sana şükreder, ya RAB, Sadık kulların sana övgüler sunar.
11 Krallığının yüceliğini anlatır, Kudretini konuşur; **12** Herkes
senin gücünü, Krallığının yüce görkemini bilsin diye. **13** Senin
krallığın ebedi krallıktır, Egemenliğin kuşaklar boyunca sürer.
RAB verdiği bütün sözleri tutar, Her davranışı sadıktır. **14** RAB
her düşene destek olur, İki büklüm olanları doğrultur. **15** Herkesin
umudu sende, Onlara yiyeceklerini zamanında veren sensin. **16**
Elini açar, Bütün canlıları doyurursun dilediklerince. **17** RAB
bütün davranışlarında adil, Yaptığı bütün işlerde sevecendir. **18**
RAB kendisine yakaran, İçtenlikle yakaran herkese yakındır.
19 Dileğini yerine getirir kendisinden korkanların, Feryatlarını
işitir, onları kurtarır. **20** RAB korur kendisini seven herkesi, Yok
eder kötülerin hepsini. **21** RAB'be övgüler sunsun ağzım! Bütün
canlılar O'nun kutsal adına, Sonsuza dek övgüler dizsin.

146 RAB'be övgüler sunun! Ey gönlüm, RAB'be övgüler sun. **2**
Yaşadıkça RAB'be övgüler sunacak, Var oldukça Tanrım'a ilahiler
söyleyeceğim. **3** Önderlere, Sizi kurtaramayacak insanlara
güvenmeyin. **4** O son soluğunu verince toprağa döner, O gün

tasarıları da biter. **5** Ne mutlu yardımcısı Yakup'un Tanrısı olan insana, Umudu Tanrısı RAB'de olana! **6** Yeri göğü, Denizi ve içindeki her şeyi yaratan, Sonsuza dek güvenilir olan, **7** Ezilenlerin hakkını alan, Açlara yiyecek sağlayan O'dur. RAB tutsakları özgür kılar, **8** Körlerin gözünü açar, İki büklüm olanları doğrultur, Doğruları sever. **9** RAB garipleri korur, Öksüze, dul kadına yardım eder, Kötülerin yolunuysa saptırır. **10** RAB Tanrın sonsuza dek, ey Siyon, Kuşaklar boyunca egemenlik sürecek. RAB'be övgüler sunun!

147 RAB'be övgüler sunun! Ne güzel, ne hoş Tanrımız'ı ilahilerle övmek! O'na övgü yaraşır. **2** RAB yeniden kuruyor Yeruşalim'i, Bir araya topluyor İsrail'in sürgünlerini. **3** O kırık kalplileri iyileştirir, Yaralarını sarar. **4** Yıldızların sayısını belirler, Her birini adıyla çağırır. **5** Rabbimiz büyük ve çok güçlüdür, Sınırsızdır anlayışı. **6** RAB mazlumlara yardım eder, Kötüleri yere çalar. **7** RAB'be şükran ezgileri okuyun, Tanrımız'ı lirle, ilahilerle övün. **8** O'dur gökleri bulutlarla kaplayan, Yeryüzüne yağmur sağlayan, Dağlarda ot bitiren. **9** O yiyecek sağlar hayvanlara, Bağrışan kuzgun yavrularına. **10** Ne atın gücünden zevk alır, Ne de insanın yiğitliğinden hoşlanır. **11** RAB kendisinden korkanlardan, Sevgisine umut bağlayanlardan hoşlanır. **12** RAB'bi yücelt, ey Yeruşalim! Tanrın'a övgüler sun, ey Siyon! **13** Çünkü senin kapılarının kol demirlerine güç katar, İçindeki halkı kutsar. **14** Sınırlarını esenlik içinde tutar, Seni en iyi buğdayla doyurur. **15** Yeryüzüne buyruğunu gönderir, Sözü çarçabuk yayılır. **16** Yapağı gibi kar yağdırır, Kırağıyı kül gibi saçar. **17** Aşağıya iri iri dolu savurur, Kim dayanabilir soğuğuna? **18** Buyruk verir, eritir buzları, Rüzgarını estirir, sular akmaya başlar. **19** Sözünü Yakup soyuna, Kurallarını, ilkelerini İsrail'e bildirir.

20 Başka hiçbir ulus için yapmadı bunu, Onlar O'nun ilkelerini bilmezler. RAB'be övgüler sunun!

148 RAB'be övgüler sunun! Göklerden RAB'be övgüler sunun, Yücelerde O'na övgüler sunun! **2** Ey bütün melekleri, O'na övgüler sunun, Övgüler sunun O'na, ey bütün göksel orduları! **3** Ey güneş, ay, O'na övgüler sunun, Övgüler sunun O'na, ey ışıldayan bütün yıldızlar! **4** Ey göklerin gökleri Ve göklerin üstündeki sular, O'na övgüler sunun! **5** RAB'bin adına övgüler sunsunlar, Çünkü O buyruk verince, var oldular; **6** Bozulmayacak bir kural koyarak, Onları sonsuza dek yerlerine oturttu. **7** Yeryüzünden RAB'be övgüler sunun, Ey deniz canavarları, bütün enginler, **8** Şimşek, dolu, kar, bulutlar, O'nun buyruğuna uyan fırtınalar, **9** Dağlar, bütün tepeler, Meyve ağaçları, sedir ağaçları, **10** Yabanıl ve evcil hayvanlar, Sürüngenler, uçan kuşlar, **11** Yeryüzünün kralları, bütün halklar, Önderler, yeryüzünün bütün yöneticileri, **12** Delikanlılar, genç kızlar, Yaşlılar, çocuklar! **13** RAB'bin adına övgüler sunsunlar, Çünkü yalnız O'nun adı yücedir. O'nun yüceliği yerin göğün üstündedir. **14** RAB kendi halkını güçlü kıldı, Bütün sadık kullarına, Kendisine yakın olan halka, İsrailliler'e ün kazandırdı. RAB'be övgüler sunun!

149 RAB'be övgüler sunun! RAB'be yeni bir ezgi söyleyin, Sadık kullarının toplantısında O'nu ezgilerle övün! **2** İsrail Yaratıcısı'nda sevinç bulsun, Siyon halkı Kralları'yla coşsun! **3** Dans ederek övgüler sunsunlar O'nun adına, Tef ve lir çalarak O'nu ilahilerle övsünler! **4** Çünkü RAB halkından hoşlanır, Alçakgönüllüleri zafer tacıyla süsler. **5** Bu onurla mutlu olsun sadık kulları, Sevinç ezgileri okusunlar yataklarında! **6** Ağızlarında Tanrı'ya yüce övgüler, Ellerinde iki ağızlı kılıçla **7** Uluslardan öç alsınlar, Halkları cezalandırsınlar, **8** Krallarını zincire, Soylularını

prangaya vursunlar! **9** Yazılan kararı onlara uygulasınlar! Bütün sadık kulları için onurdur bu. RAB'be övgüler sunun!

150 RAB'be övgüler sunun! Kutsal yerde Tanrı'ya övgüler sunun! Gücünü gösteren göklerde övgüler sunun O'na! **2** Övgüler sunun O'na güçlü işleri için! Övgüler sunun O'na eşsiz büyüklüğüne yaraşır biçimde! **3** Boru çalarak O'na övgüler sunun! Çenkle ve lirle O'na övgüler sunun! **4** Tef ve dansla O'na övgüler sunun! Saz ve neyle O'na övgüler sunun! **5** Zillerle O'na övgüler sunun! Çınlayan zillerle O'na övgüler sunun! **6** Bütün canlı varlıklar RAB'be övgüler sunsun! RAB'be övgüler sunun!

Süleyman'In Özdeyişleri

1 Davut oğlu İsrail Kralı Süleyman'ın özdeyişleri: **2** Bu özdeyişler, bilgeliğe ve terbiyeye ulaşmak, Akıllıca sözleri anlamak, **3** Başarıya götüren terbiyeyi edinip Doğru, haklı ve adil olanı yapmak, **4** Saf kişiyi ihtiyatlı, Genç adamı bilgili ve sağgörülü kılmak içindir. **5** Özdeyişlerle benzetmeleri, Bilgelerin sözleriyle bilmecelerini anlamak için Bilge kişi dinlesin ve kavrayışını artırsın, Akıllı kişi yaşam hüneri kazansın. **7** RAB korkusudur bilginin temeli. Ahmaklarsa bilgeliği ve terbiyeyi küçümser. **8** Oğlum, babanın uyarılarına kulak ver, Annenin öğrettiklerinden ayrılma. **9** Çünkü bunlar başın için sevimli bir çelenk, Boynun için gerdanlık olacaktır. **10** Oğlum, seni ayartmaya çalışan günahkârlara teslim olma. **11** Şöyle diyebilirler: “Bizimle gel, Adam öldürmek için pusuya yatalım, Zevk uğruna masum kişileri tuzağa düşürelim. **12** Onları ölüler diyarı gibi diri diri, Ölüm çukuruna inenler gibi Bütünüyle yutalım. **(Sheol h7585)** **13** Bir sürü değerli mal ele geçirir, Evlerimizi ganimetle doldururuz. **14** Gel, sen de bize katıl, Tek bir kesemiz olacak.” **15** Oğlum, böyleleriyle gitme, Onların tuttuğu yoldan uzak dur. **16** Çünkü ayakları kötülüğe koşar, Çekinmeden kan dökerler. **17** Kuşların gözü önünde ağ sermek boşunadır. **18** Başkasına pusu kuran kendi kurduğu pusuya düşer. Yalnız kendi canıdır tuzağa düşürdüğü. **19** Haksız kazanca düşkün olanların sonu böyledir. Bu düşkünlük onları canlarından eder. **20** Bilgelik dışarıda yüksek sesle haykırıyor, Meydanlarda sesleniyor. **21** Kalabalık sokak başlarında bağırıyor, Kentin giriş kapılarında sözlerini duyuruyor: **22** “Ey budalalar, budalalığı ne zamana dek seveceksiniz? Alaycılar ne zamana dek alay etmekten zevk alacak? Akılsızlar ne zamana dek bilgiden nefret edecek? **23** Uyardığımda yola

gelin, o zaman size yüreğimi açar, Sözlerimi anlamanıza yardım ederim. **24** Ama sizi çağırdığım zaman beni reddettiniz. Elimi uzattım, umursayan olmadı. **25** Duymazlıktan geldiniz bütün öğütlerimi, Uyarılarımı duymak istemediniz. **26** Bu yüzden ben de felaketinize sevineceğim. Belaya uğradığınızda, Bela üzerinize bir fırtına gibi geldiğinde, Bir kasırga gibi geldiğinde felaketiniz, Sıkıntıya, kaygıya düştüğünüzde, Sizinle alay edeceğim. **28** O zaman beni çağıracaksınız, Ama yanıtlamayacağım. Var gücünüzle arayacaksınız beni, Ama bulamayacaksınız. **29** Çünkü bilgiden nefret ettiniz. RAB'den korkmayı reddettiniz. **30** Öğütlerimi istemediniz, Uyarılarımın tümünü küçümsediniz. **31** Bu nedenle tuttuğunuz yolun meyvesini yiyeceksiniz, Kendi düzenbazlığınıza doyacaksınız. **32** Bön adamlar dönekliklerinin kurbanı olacak. Akılsızlar kaygısızlıklarının içinde yok olup gidecek. **33** Ama beni dinleyen güvenlik içinde yaşayacak, Kötülükten korkmayacak, huzur bulacak.”

2 Oğlum, bilgeliğe kulak verip Yürekten akla yönelerek Sözlerimi kabul eder, Buyruklarımı aklında tutarsan, **3** Evet, aklı çağırır, Ona gönülden seslenirsen, **4** Gümüş ararcasına onu ararsan, Onu ararsan define arar gibi, **5** RAB korkusunu anlar Ve Tanrı'yı yakından tanırsın. **6** Çünkü bilgeliğin kaynağı RAB'dir. O'nun ağzından bilgi ve anlayış çıkar. **7** Doğru kişileri başarıya ulaştırır, Kalkanıdır dürüst yaşayanların. **8** Adil olanların adımlarını korur, Sadık kullarının yolunu gözetir. **9** O zaman anlarsın her iyi yolu, Neyin doğru, haklı ve adil olduğunu. **10** Çünkü yüreğin bilgelikle dolacak, Zevk alacaksın bilgiden. **11** Sağgörü sana bekçilik edecek Ve akıl seni koruyacak. **12** Bunlar seni kötü yoldan, Ahlaksızın sözlerinden kurtaracak. **13** Onlar ki karanlık yollarda yürümek için Doğru yoldan ayrılırlar. **14** Kötülük yapmaktan

hoşlanır, Zevk alırlar kötülüğün aşırısından. **15** Yolları dolambaçlı, Yaşayışları çarpıktır. **16** Bilgelik, gençken evlendiği eşini terk eden, Tanrı'nın önünde içtiği andı unutan ahlaksız kadından, Sözleriyle yaltaklanan Vefasız kadından seni kurtaracak. **18** O kadının evi insanı ölüme, Yolları ölülere götürür. **19** Ona gidenlerden hiçbiri geri dönmez, Yaşam yollarına erişmez. **20** Bu nedenle sen iyilerin yolunda yürü, Doğruların izinden git. **21** Çünkü ülkede yaşayacak olan doğrulardır, Dürüst kişilerdir orada kalacak olan. **22** Kötüler ülkeden sürülecek, Hainler sökülüp atılacak.

3 Oğlum, unutma öğrettiklerimi, Aklında tut buyruklarımı. **2** Çünkü bunlar ömrünü uzatacak, Yaşam yıllarını, esenliğini artıracaktır. **3** Sevgiyi, sadakati hiç yanından ayırma, Bağla onları boynuna, Yaz yüreğinin levhasına. **4** Böylece Tanrı'nın ve insanların gözünde Beğeni ve saygınlık kazanacaksın. **5** RAB'be güven bütün yüreğinle, Kendi aklına bel bağlama. **6** Yaptığın her işte RAB'bi an, O senin yolunu düze çıkarır. **7** Kendini bilge biri olarak görme, RAB'den kork, kötülükten uzak dur. **8** Böylece bedenin sağlık Ve ferahlık bulur. **9** Servetinle ve ürününün turfandasıyla RAB'bi onurlandır. **10** O zaman ambarların tıka basa dolar, Teknelerin yeni şarapla dolup taşar. **11** Oğlum, RAB'bin terbiye edişini hafife alma, O'nun azarlamasından usanma. **12** Çünkü RAB, oğlundan hoşnut bir baba gibi, Sevdiğini azarlar. **13** Bilgeliğe erişene, Aklı bulana ne mutlu! **14** Gümüş kazanmaktansa onu kazanmak daha iyidir. Onun yararı altından daha çoktur. **15** Daha değerlidir mücevherden, Dileyeceğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz. **16** Sağ elinde uzun ömür, Sol elinde zenginlik ve onur vardır. **17** Yolları sevinç yollarıdır, Evet, bütün yolları esenliğe çıkarır. **18** Bilgelik yaşam ağacıdır

ona sarılanlara, Ne mutlu ona sımsıkı tutunanlara! **19** RAB dünyanın temelini bilgelikle attı, Gökleri akıllıca yerleştirdi. **20** Bilgisiyle enginler yarıldı, Bulutlar suyunu verdi. **21** Oğlum, sağlam öğüde, sağgörüye tutun. Sakın gözünü ayırma onlardan. **22** Onlar sana yaşam verecek Ve boynuna güzel bir süs olacak. **23** O zaman güvenlik içinde yol alırsın, Sendelemeden. **24** Korkusuzca yatar, Tatlı tatlı uyursun. **25** Beklenmedik felaketten, Ya da kötülerin uğradığı yıkımdan korkma. **26** Çünkü senin güvencen RAB'dir, Tuzağa düşmekten seni O koruyacaktır. **27** Elinden geldikçe, İyiliğe hakkı olanlardan iyiliği esirgeme. **28** Elinde varken komşuna, “Bugün git, yarın gel, o zaman veririm” deme. **29** Sana güvenerek yanında yaşayan komşuna Kötülük tasarlama. **30** Sana kötülük etmemiş biriyle Yok yere çekişme. **31** Zorba kişiye imrenme, Onun yollarından hiçbirini seçme. **32** Çünkü RAB sapkınlardan tiksinir, Ama doğruların candan dostudur. **33** RAB kötülerin evini lanetler, Doğruların oturduğu yeriyse kutsar. **34** RAB alaycılarla alay eder, Ama alçakgönüllülere lütfeder. **35** Bilge kişiler onuru miras alacak, Akılsızlara yalnız utanç kalacak.

4 Çocuklarım, babanızın uyarılarına kulak verin. Dikkat edin ki anlayışlı olasınız. **2** Çünkü size iyi ders veriyorum, Ayrılmayın öğrettiğimden. **3** Ben bir çocukken babamın evinde, Annemin körpecik tek yavrusuyken, **4** Babam bana şunu öğretti: “Söylediklerime yürekten sarıl, Buyruklarımı yerine getir ki yaşayasın. **5** Bilgeliği ve aklı sahiplen, Söylediklerimi unutma, onlardan sapma. **6** Bilgelikten ayrılma, o seni korur. Sev onu, seni gözetir. **7** Bilgeliğe ilk adım onu sahiplenmektir. Bütün servetine mal olsa da akla sahip çık. **8** Onu el üstünde tut, o da seni yüceltecek, Ona sarılırsan seni onurlandıracak. **9** Başına

zarif bir çelenk, Görkemli bir taç giydirecektir.” **10** Dinle oğlum, sözlerimi benimse ki, Uzasın ömrün. **11** Seni bilgelik yolunda eğitir, Doğru yollara yöneltirim. **12** Ayakların takılmadan yürür, Sürçmeden koşarsın. **13** Aldığın terbiyeye sarıl, bırakma, Onu uygula, çünkü odur yaşamın. **14** Kötülerin yoluna ayak basma, Yürüme alçakların yolunda, **15** O yoldan sakın, yakınından bile geçme, Yönünü değiştirip geç. **16** Çünkü kötülük etmedikçe uyuyamaz onlar, Uykuları kaçar saptırmadıkça birilerini. **17** Yedikleri ekmek kötülük, İçtikleri şarap zorbalık ürünüdür. **18** Oysa doğruların yolu şafak ışığı gibidir, Giderek öğle güneşinin parlaklığına erişir. **19** Kötülerin yoluysa zifiri karanlık gibidir, Neden tökezlediklerini bilmezler. **20** Oğlum, sözlerime dikkat et, Dediklerime kulak ver. **21** Aklından çıkmasın bunlar, Onları yüreğinde sakla. **22** Çünkü onları bulan için yaşam, Bedeni için şifadır bunlar. **23** Her şeyden önce de yüreğini koru, Çünkü yaşam ondan kaynaklanır. **24** Yalan çıkmasın ağzından, Uzak tut dudaklarını sapık sözlerden. **25** Gözlerin hep ileriye baksın, Dosdoğru önüne! **26** Gideceğin yolu düzle, O zaman bütün işlerin sağlam olur. **27** Sapma sağa sola, Ayağını kötülükten uzak tut.

5 Oğlum, bilgeliğime dikkat et, Akıllıca sözlerime kulak ver. **2** Böylelikle her zaman sağgörülü olur, Dudaklarınla bilgiyi korursun. **3** Zina eden kadının bal damlar dudaklarından, Ağzı daha yumuşaktır zeytinyağından. **4** Ama sonu pelinotu kadar acı, İki ağızlı kılıç kadar keskindir. **5** Ayakları ölüme gider, Adımları ölüler diyarına ulaşır. **(Sheol h7585)** **6** Yaşama giden yolu hiç düşünmez, Yolları dolaşıktır, ama farkında değil. **7** Oğlum, şimdi beni dinle, Ağzımdan çıkan sözlerden ayrılma. **8** Öyle kadınlardan uzak dur, Yaklaşma evinin kapısına. **9**

Yoksa onurunu başkalarına, Yıllarını bir gaddara kaptırırsın. **10** Varını yoğunu yer bitirir yabancılar, Emeğin başka birinin evini bayındır kılar. **11** Ah çekip inlersin ömrünün son günlerinde, Etin, bedenin tükendiğinde. **12** “Eğitilmekten neden bu kadar nefret ettim, Yüreğim uyarıları neden önemsemedi?” dersin. **13** “Öğretmenlerimin sözünü dinlemedim, Beni eğitenlere kulak vermedim. **14** Halkın ve topluluğun arasında Tam bir yıkımın eşiğine gelmişim.” **15** Suyu kendi sarnıcından, Kendi kuyunun kaynağından iç. **16** Pınarların sokakları, Akarsuların meydanları mı sulamalı? **17** Yalnız senin olsun onlar, Paylaşma yabancılarla. **18** Çeşmen bereketli olsun Ve gençken evlendiğin karınla mutlu ol. **19** Sevimli bir geyik, zarif bir ceylan gibi, Hep seni doyursun memeleri. Aşkıyla sürekli coş. **20** Oğlum, neden ahlaksız bir kadınla coşasın, Neden başka birinin karısını koynuna alasın? **21** RAB insanın tuttuğu yolu gözler, Attığı her adımı denetler. **22** Kötü kişiyi kendi suçları ele verecek, Günahının kemendi kıskıvrak bağlayacak onu. **23** Aşırı ahmaklığı onu yoldan çıkaracak, Terbiyeyi umursamadığı için ölecek.

6 Oğlum, eğer birine kefil oldunsa, Onun borcunu yüklendinse, **2** Düştünse tuzağa kendi sözlerinle, Ağzının sözleriyle yakalandınsa, **3** O kişinin eline düştün demektir. Oğlum, şunu yap ve kendini kurtar: Git, yere kapan onun önünde, Ona yalvar yakar. **4** Gözlerine uyku girmesin, Ağırlaşmasın göz kapakların. **5** Avcının elinden ceylan gibi, Kuşbazın elinden kuş gibi kurtar kendini. **6** Ey tembel kişi, git, karıncalara bak, Onların yaşamından bilgelik öğren. **7** Başkanları, önderleri ya da yöneticileri olmadığı halde, **8** Yazın erzaklarını biriktirirler, Yiyeceklerini toplarlar biçim mevsiminde. **9** Ne zamana dek yatacaksın, ey tembel kişi? Ne zaman kalkacaksın uykundan?

10 “Biraz kestireyim, biraz uyuklayayım, Ellerimi kavuşturup
şöyle bir uyuyayım” demeye kalmadan, **11** Yokluk bir haydut
gibi, Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine. **12** Ağzında yalanla
dolaşan kişi, Soysuz ve fesatçıdır. **13** Göz kırpar, bir sürü
ayak oyunu, El kol hareketleri yapar, **14** Ahlaksız yüreğinde
kötülük tasarlar, Çekişmeler yaratır durmadan. **15** Bu yüzden
ansızın yıkıma uğrayacak, Birdenbire çaresizce yok olacak. **16**
RAB'bin nefret ettiği altı şey, İğrendiği yedi şey vardır: **17** Gururlu
gözler, Yalancı dil, Suçsuz kanı döken eller, **18** Düzenbaz yürek,
Kötülüğe seğirten ayaklar, **19** Yalan soluyan yalancı tanık Ve
kardeşler arasında çekişme yaratan kişi. **20** Oğlum, babanın
buyruklarına uy, Annenin öğrettiklerinden ayrılma. **21** Bunlar
sürekli yüreğinin bağı olsun, Tak onları boynuna. **22** Yolunda sana
rehber olacak, Seni koruyacaklar yattığın zaman; Söyleşecekler
seninle uyandığında. **23** Bu buyruklar sana çıra, Öğretilenler
ışıktır. Eğitici uyarılar yaşam yolunu gösterir. **24** Seni kötü
kadından, Başka birinin karısının yaltaklanan dilinden Koruyacak
olan bunlardır. **25** Böyle kadınların güzelliği seni ayartmasın,
Bakışları seni tutsak etmesin. **26** Çünkü fahişe yüzünden insan
bir lokma ekmeğe muhtaç kalır, Başkasının karısıyla yatmak da
kişinin canına mal olur. **27** İnsan koynuna ateş alır da, Giysisi
yanmaz mı? **28** Korlar üzerinde yürür de, Ayakları kavrulmaz
mı? **29** Başkasının karısıyla yatan adamın durumu budur. Böyle
bir ilişkiye giren cezasız kalmaz. **30** Aç hırsız karnını doyurmak
için çalıyorsa, Kimse onu hor görmez. **31** Ama yakalanırsa,
çaldığının yedi katını ödemek zorunda; Varını yoğunu vermek
anlamına gelse bile. **32** Zina eden adam sağduyudan yoksundur.
Yaptıklarıyla kendini yok eder. **33** Payına düşen dayak ve
onursuzluktur, Asla kurtulamaz utançtan. **34** Çünkü kıskançlık

kocanın öfkesini azdırır, Öç alırken acımasız olur. **35** Hiçbir fidye kabul etmez, Gönlünü alamazsın armağanların çokluğuyla.

7 Oğlum, sözlerimi yerine getir, Aklında tut buyruklarımı. **2** Buyruklarımı yerine getir ki, yaşayasın. Öğrettiklerimi gözünün bebeği gibi koru. **3** Onları yüzük gibi parmaklarına geçir, Yüreğinin levhasına yaz. **4** Bilgeliğe, “Sen kızkardeşimsin”, Akla, “Akrabamsın” de. **5** Zina eden kadından, Yaltaklanan ahlaksız kadından seni koruyacak olan bunlardır. **6** Evimin penceresinden, Kafesin ardından dışarıyı seyrederken, **7** Bir sürü toy gencin arasında, Sağduyudan yoksun bir delikanlı çarptı gözüme. **8** Akşamüzeri, alaca karanlıkta, Akşam karanlığı çökerken, O kadının oturduğu sokağa saptığını, Onun evine yöneldiğini gördüm. **10** Derken kadın onu karşıladı, Fahişe kılığıyla sinsice. **11** Yaygaracı, dik başlı biriydi kadın. Bir an bile durmaz evde. **12** Kâh sokakta, kâh meydanlardadır. Sokak başlarında pusuya yatar. **13** Delikanlıyı tutup öptü, Yüzü kızarmadan ona şöyle dedi: **14** “Esenlik kurbanlarımı kesmek zorundaydım, Adak sözümü bugün yerine getirdim. **15** Bunun için seni karşılamaya, seni aramaya çıktım, İşte buldum seni! **16** Döşeğime Mısır ipliğinden dokunmuş Renkli örtüler serdim. **17** Yatağıma mür, öd Ve tarçın serptim. **18** Haydi gel, sabaha dek doya doya sevişelim, Aşktan zevk alalım. **19** Kocam evde değil, Uzun bir yolculuğa çıktı. **20** Yanına para torbasını aldı, Dolunaydan önce eve dönmeyecek.” **21** Onu bir sürü çekici sözlerle baştan çıkardı, Tatlı diliyle peşinden sürükledi. **22** Kesimevine götürülen öküz gibi Hemen izledi onu delikanlı; Tuzağa düşen geyik gibi, **23** Ciğerini bir ok delene kadar; Kapana koşan bir kuş gibi, Bunun yaşamına mal olacağını bilmeden. **24** Çocuklarım, şimdi dinleyin beni, Kulak verin söylediklerime, **25** Sakın o kadına

gönül vermeyin, Onun yolundan gitmeyin. **26** Yere serdiği bir sürü kurbanı var, Öldürdüğü kişilerin sayısı pek çok. **27** Ölüler diyarına giden yoldur onun evi, Ölüm odalarına götürür. **(Sheol h7585)**

8 Bilgelik çağırıyor, Akıl sesini yükseltiyor. **2** Yol kenarındaki tepelerin başında, Yolların birleştiği yerde duruyor o. **3** Kentin girişinde, kapıların yanında, Sesini yükseltiyor: **4** "Ey insanlar, size sesleniyorum, Çağrım insan soyunadır! **5** Ey bön kişiler, ihtiyatlı olmayı öğrenin; Sağduyulu olmayı öğrenin, ey akılsızlar! **6** Söylediğim yetkin sözleri dinleyin, Ağzımı doğruları söylemek için açarım. **7** Ağzım gerçeği duyurur, Çünkü dudaklarım kötülükten iğrenir. **8** Ağzımdan çıkan her söz doğrudur, Yoktur eğri ya da sapık olanı. **9** Apaçıktır hepsi anlayana, Bilgiye erişen, doğruluğunu bilir onların. **10** Gümüş yerine terbiyeyi, Saf altın yerine bilgiyi edinin. **11** Çünkü bilgelik mücevherden değerlidir, Dilediğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz. **12** Ben bilgelik olarak ihtiyatı kendime konut edindim. Bilgi ve sağgörü bendedir. **13** RAB'den korkmak kötülükten nefret etmek demektir. Kibirden, küstahlıktan, Kötü yoldan, sapık ağızdan nefret ederim. **14** Öğüt ve sağlam karar bana özgüdür. Akıl ve güç kaynağı benim. **15** Krallar sayemde egemenlik sürer, Hükümdarlar adil kurallar koyar. **16** Önderler, adaletle yöneten soylular Sayemde yönetirler. **17** Beni sevenleri ben de severim, Gayretle arayan beni bulur. **18** Zenginlik ve onur, Kalıcı değerler ve bolluk bendedir. **19** Meyvem altından, saf altından, Ürünüm seçme gümüşten daha iyidir. **20** Doğruluk yolunda, Adaletin izinden yürürüm. **21** Böylelikle, beni sevenleri servet sahibi yapar, Hazinelerini doldururum. **22** RAB yaratma işine başladığında İlk beni yarattı, **23** Dünya var olmadan önce, Ta başlangıçta, öncesizlikte yerimi aldım. **24** Enginler

yokken, Suları bol pınarlar yokken doğdum ben. **25** Dağlar daha oluşmadan, Tepeler belirmeden, RAB dünyayı, kırları Ve dünyadaki toprağın zerresini yaratmadan doğdum. **27** RAB gökleri yerine koyduğunda oradaydım, Engin denizleri ufukla çevirdiğinde, **28** Bulutları oluşturduğunda, Denizin kaynaklarını güçlendirdiğinde, **29** Sular buyruğundan öte geçmesinler diye Denize sınır çizdiğinde, Dünyanın temellerini pekiştirdiğinde, **30** Baş mimar olarak O'nun yanındaydım. Gün be gün sevinçle dolup taştım, Huzurunda hep coştum. **31** O'nun dünyası mutluluğum, İnsanları sevincimdi. **32** Çocuklarım, şimdi beni dinleyin: Yolumu izleyenlere ne mutlu! **33** Uyarılarımı dinleyin ve bilge kişiler olun, Görmezlikten gelmeyin onları. **34** Beni dinleyen, Her gün kapımı gözleyen, Kapımın eşiğinden ayrılmayan kişiye ne mutlu! **35** Çünkü beni bulan yaşam bulur Ve RAB'bin beğenisini kazanır. **36** Beni gözardı edense kendine zarar verir, Benden nefret eden, ölümü seviyor demektir.”

9 Bilgelik kendi evini yaptı, Yedi direğini yonttu. **2** Hayvanlarını kesti, Şarabını hazırlayıp sofrasını kurdu. **3** Kentin en yüksek noktalarına gönderdiği Hizmetçileri aracılığıyla herkesi çağırıyor: **4** “Kim safsa buraya gelsin” diyor. Sağduyudan yoksun olanlara da, “Gelin, yiyeceklerimi yiyin, Hazırladığım şaraptan için” diyor. **6** “Saflığı bırakın da yaşayın, Aklın yolunu izleyin. **7** “Alaycıyı paylayan aşağılanmayı hak eder, Kötü kişiyi azarlayan hakarete uğrar. **8** Alaycıyı azarlama, yoksa senden nefret eder. Bilge kişiyi azarlarsan, seni sever. **9** Bilge kişiyi eğitirsen Daha bilge olur, Doğru kişiye öğretirsen bilgisini artırır. **10** RAB korkusudur bilgeliğin temeli. Akıl Kutsal Olan'ı tanımaktır. **11** Benim sayemde günlerin çoğalacak, Ömrüne yıllar katılacak. **12** Bilgeysen, bilgeliğinin yararı sanadır, Alaycı olursan acısını yalnız sen

çekersin.” **13** Akılsız kadın yaygaracı Ve saftır, hiçbir şey bilmez.
14 Evinin kapısında, Kentin en yüksek yerinde bir iskemleye
oturur; Yoldan geçenleri, Kendi yollarından gidenleri çağırmak
için, **16** “Kim safsa buraya gelsin” der. Sağduyudan yoksun
olanlara da, **17** “Çalıntı su tatlı, Gizlice yenen yemek lezzetlidir”
der. **18** Ne var ki, evine girenler ölüme gittiklerini, Ona konuk
olanlar Ölüler diyarının dibine indiklerini bilmezler. **(Sheol h7585)**

10 Süleyman'ın özdeyişleri: Bilge çocuk babasını sevindirir,
Akılsız çocuk annesini üzer. **2** Haksızca kazanılan servetin
yararı yoktur, Ama doğruluk ölümden kurtarır. **3** RAB doğru kişiyi
aç komaz, Ama kötülerin isteğini boşa çıkarır. **4** Tembel eller
insanı yoksullaştırır, Çalışkan el zengin eder. **5** Aklı başında
evlat ürünü yazın toplar, Hasatta uyuyansa ailesinin yüzkarasıdır.
6 Bereket doğru kişinin başına yağar, Kötülerse zorbalıklarını
sözle gizler. **7** Doğrular övgüyle, Kötüler nefretle anılır. **8** Bilge
kişi buyrukları kabul eder, Çenesi düşük ahmaksa yıkıma uğrar.
9 Dürüst kişi güvenlik içinde yaşar, Ama hileli yoldan giden
açığa vurulacaktır. **10** Sinsice göz kırpan, acılara neden olur.
Çenesi düşük ahmak da yıkıma uğrar. **11** Doğru kişinin ağzı
yaşam pınarıdır, Kötülerse zorbalıklarını sözle gizlerler. **12** Nefret
çekişmeyi azdırır, Sevgi her suçu bağışlar. **13** Akıllı kişinin
dudaklarından bilgelik akar, Ama sağduyudan yoksun olan sırtına
kötek yer. **14** Bilge kişi bilgi biriktirir, Ahmağın ağzıysa onu yıkıma
yaklaştırır. **15** Zenginin serveti onun kalesidir, Fakirin yoksulluğu
ise onu yıkıma götürür. **16** Doğru kişinin ücreti yaşamdır, Kötünün
geliriyse kendisine cezadır. **17** Terbiyeye kulak veren yaşam
yolunu bulur. Uyarıları reddedense başkalarını yoldan saptırır.
18 Nefretini gizleyen kişinin dudakları yalancıdır. İftira yayan
akılsızdır. **19** Çok konuşanın günahı eksik olmaz, Sağduyulu

kişiyse dilini tutar. **20** Doğru kişinin dili saf gümüş gibidir, Kötünün niyetleriyse değersizdir. **21** Doğru kişinin sözleri birçoklarını besler, Ahmaklarsa sağduyu yoksunluğundan ölür. **22** RAB'bin bereketidir kişiyi zengin eden, RAB buna dert katmaz. **23** Kötülük akılsızlar için eğlence gibidir. Aklı başında olanlar içinse bilgelik aynı şeydir. **24** Kötü kişinin korktuğu başına gelir, Doğru kişiyse dileğine erişir. **25** Kasırga gelince kötü kişiyi silip götürür; Ama doğru kişi sonsuza dek ayakta kalır. **26** Dişler için sirke, Gözler için duman neyse, Tembel ulak da kendisini gönderen için öyledir. **27** RAB korkusu ömrü uzatır, Kötülerin yıllarıysa kısadır. **28** Doğrunun umudu onu sevindirir, Kötünün beklentileriyse boşa çıkar. **29** RAB'bin yolu dürüst için sığınak, Fesatçı içinse yıkımdır. **30** Doğru kişi hiçbir zaman sarsılmaz, Ama kötüler ülkede kalamaz. **31** Doğru kişinin ağzı bilgelik üretir, Sapık dilse kesilir. **32** Doğru kişinin dudakları söylenecek sözü bilir, Kötünün ağzındansa sapık sözler çıkar.

11 RAB hileli teraziden iğrenir, Hilesiz tartıdansa hoşnut kalır. **2** Küstahlığın ardından utanç gelir, Ama bilgelik alçakgönüllülerdedir. **3** Erdemlinin dürüstlüğü ona yol gösterir, Hainin yalancılığıysa yıkıma götürür. **4** Gazap günü servet işe yaramaz, Oysa doğruluk ölümden kurtarır. **5** Dürüst insanın doğruluğu onun yolunu düzler, Kötü kişiyse kötülüğü yüzünden yıkılıp düşer. **6** Erdemlinin doğruluğu onu kurtarır, Ama haini kendi hırsı ele verir. **7** Kötü kişi öldüğünde umutları yok olur, Güvendiği güç de biter. **8** Doğru kişi sıkıntıdan kurtulur, Onun yerine sıkıntıyı kötü kişi çeker. **9** Tanrısız kişi başkalarını ağzıyla yıkıma götürür, Oysa doğrular bilgi sayesinde kurtulur. **10** Doğruların başarısına kent bayram eder, Kötülerin ölümüne sevinç çığlıkları atılır. **11** Dürüstlerin kutsamasıyla kent gelişir, Ama kötülerin ağzı kenti

yerle bir eder. **12** Başkasını küçük gören sağduyudan yoksundur,
Akıllı kişiyse dilini tutar. **13** Dedikoducu sır saklayamaz, Oysa
güvenilir insan sırdaş olur. **14** Yol göstereni olmayan ulus
düşer, Danışmanı bol olan zafere gider. **15** Yabancıya kefil olan
mutlaka zarar görür, Kefaletten kaçınan güvenlik içinde yaşar.
16 Sevecen kadın onur, Zorbalarsa yalnızca servet kazanır.
17 İyilikseverin yararı kendinedir, Gaddarsa kendi başına bela
getirir. **18** Kötü kişinin kazancı aldatıcıdır, Doğruluk ekenin
ödülüyse güvenlidir. **19** Yürekten doğru olan yaşama kavuşur,
Kötülüğün ardından giden ölümünü hazırlar. **20** RAB sapık
yürekliden iğrenir, Dürüst yaşayandan hoşnut kalır. **21** Bilin
ki, kötü kişi cezasız kalmaz, Doğruların soyuysa kurtulur. **22**
Sağduyudan yoksun kadının güzelliği, Domuzun burnundaki
altın halkaya benzer. **23** Doğruların isteği hep iyilikle sonuçlanır,
Kötülerin umutlarıysa gazapla. **24** Eliaçık olan daha çok kazanır,
Hak yiyenin sonuysa yoksulluktur. **25** Cömert olan bolluğa
erecek, Başkasına su verene su verilecek. **26** Halk buğday
istifleyeni lanetler, Ama buğday satanı kutsar. **27** İyiliği amaç
edinen beğeni kazanır, Kötülüğü amaç edinense kötülüğe uğrar.
28 Zenginliğine güvenen tepetaklak gidecek, Oysa doğrular
dalındaki yaprak gibi gelişecek. **29** Ailesine sıkıntı çektirenin
mirası yeldir, Ahmaklar da bilgelerin kulu olur. **30** Doğru kişinin
işleri yaşam ağacının meyvesine benzer, Bilge kişi insanları
kazanır. **31** Bu dünyada doğru kişi bile cezalandırılırsa, Kötülerle
günahlıların cezalandırılacağı kesindir.

12 Terbiye edilmeyi seven bilgiyi de sever, Azarlanmaktan nefret
eden budaladır. **2** İyi kişi RAB'bin lütfuna erer, Ama düzenbazı
RAB mahkûm eder. **3** Kötülük kişiyi güvenliğe kavuşturmaz, Ama
doğruların kökü kazılamaz. **4** Erdemli kadın kocasının tacıdır,

Edepsiz kadınsa kocasını yer bitirir. **5** Doğruların tasarıları adil,
Kötülerin öğütleri aldatıcıdır. **6** Kötülerin sözleri ölüm tuzağıdır,
Doğruların konuşmasıysa onları kurtarır. **7** Kötüler yıkılıp yok
olur, Doğru kişinin evi ayakta kalır. **8** Kişi sağduyusu oranında
övülür, Çarpık düşünceliyse küçümsenir. **9** Köle sahibi olup
aşağılanan Büyüklük taslayıp ekmeğe muhtaç olandan yeğdir.
10 Doğru kişi hayvanıyla ilgilenir, Ama kötünün sevecenliği bile
zalimcedir. **11** Toprağını işleyenin ekmeği bol olur, Hayal peşinde
koşansa sağduyudan yoksundur. **12** Kötü kişi kötülerin ganimetini
ister, Ama doğru kişilerin kökü ürün verir. **13** Kötü kişinin günahlı
sözleri kendisi için tuzaktır, Ama doğru kişi sıkıntıyı atlatır. **14**
İnsan ağzının ürünüyle iyiliğe doyar, Elinin emeğine göre de
karşılığını alır. **15** Ahmağın yolu kendi gözünde doğrudur, Bilge
kişiyse öğüde kulak verir. **16** Ahmak sinirlendiğini hemen belli
eder, Ama ihtiyatlı olan aşağılanmaya aldırmaz. **17** Dürüst tanık
doğruyu söyler, Yalancı tanıksa hile solur. **18** Düşünmeden
söylenen sözler kılıç gibi keser, Bilgelerin diliyse şifa verir. **19**
Gerçek sözler sonsuza dek kalıcıdır, Oysa yalanın ömrü bir
anlıktır. **20** Kötülük tasarlayanın yüreği hileci, Barışı öğütleyenin
yüreğiyse sevinçlidir. **21** Doğru kişiye hiç zarar gelmez, Kötünün
başıysa beladan kurtulmaz. **22** RAB yalancı dudaklardan iğrenir,
Ama gerçeğe uyanlardan hoşnut kalır. **23** İhtiyatlı kişi bilgisini
kendine saklar, Oysa akılsızın yüreği ahmaklığını ilan eder. **24**
Çalışkanların eli egemenlik sürer, Tembellikse köleliğe götürür.
25 Kaygılı yürek insanı çökertir, Ama güzel söz sevindirir. **26**
Doğru kişi arkadaşına da yol gösterir, Kötünün tuttuğu yolsa
kendini saptırır. **27** Tembel kişi işini bitirmez, Oysa çalışkan
değerli bir servet kazanır. **28** Doğru yol yaşam kaynağıdır, Bu yol
ölümsüzlüğe götürür.

13 Bilge kişi terbiye edilmeyi sever, Alaycı kişi azarlansa da aldırmaz. **2** İyi insan ağzından çıkan sözler için ödüllendirilir, Ama hainlerin soluduğu zorbalıktır. **3** Dilini tutan canını korur, Ama boşboğazın sonu yıkımdır. **4** Tembel canının çektiğini elde edemez, Çalışkanın istekleriyse tümüyle yerine gelir. **5** Doğru kişi yalandan nefret eder, Kötünün sözleriyse iğrençtir, yüzkarasıdır. **6** Doğruluk dürüst yaşayanı korur, Kötülük günahkârı yıkar. **7** Kimi hiçbir şeyi yokken kendini zengin gösterir, Kimi serveti çokken kendini yoksul gösterir. **8** Kişinin serveti gün gelir canına fidye olur, Oysa yoksul kişi tehdide aldırmaz. **9** Doğruların ışığı parlak yanar, Kötülerin çırası söner. **10** Kibirden ancak kavga çıkar, Öğüt dinleyense bilgedir. **11** Havadan kazanılan para yok olur, Azar azar biriktirenin serveti çok olur. **12** Ertelenen umut hayal kırıklığına uğratır, Yerine gelen dilekse yaşam verir. **13** Uyarılara kulak asmayan bedelini öder, Buyruklara saygılı olansa ödülünü alır. **14** Bilgelerin öğrettikleri yaşam kaynağıdır, İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır. **15** Sağduyulu davranış saygınlık kazandırır, Hainlerin yoluysa yıkıma götürür. **16** İhtiyatlı kişi işini bilerek yapar, Akılsız kişiyse ahmaklığını sergiler. **17** Kötü ulak belaya düşer, Güvenilir elçiyse şifa getirir. **18** Terbiye edilmeye yanaşmayanı Yokluk ve utanç bekliyor, Ama azara kulak veren onurlandırılır. **19** Yerine getirilen dilek mutluluk verir. Akılsız kötülükten uzak kalamaz. **20** Bilgelerle oturup kalkan bilge olur, Akılsızlarla dost olansa zarar görür. **21** Günahkârın peşini felaket bırakmaz, Doğruların ödülüyse gönençtir. **22** İyi kişi torunlarına miras bırakır, Günahkârın servetiyse doğru kişiye kalır. **23** Yoksulun tarlası bol ürün verebilir, Ama haksızlık bunu alıp götürür. **24** Oğlundan değneği esirgeyen, onu sevmiyor

demektir. Seven baba özenle terbiye eder. **25** Doğru kişinin yeterince yiyeceği vardır, Kötünün karnıysa aç kalır.

14 Bilge kadın evini yapar, Ahmak kadın evini kendi eliyle yıkar. **2** Doğru yolda yürüyen, RAB'den korkar, Yoldan sapan, RAB'bi hor görür. **3** Ahmağın sözleri sırtına kötektir, Ama bilgenin dudakları kendisini korur. **4** Öküz yoksa yemlik boş kalır, Çünkü bol ürünü sağlayan öküzün gücüdür. **5** Güvenilir tanık yalan söylemez, Yalancı tanıksa yalan solur. **6** Alaycı bilgeliği arasa da bulamaz, Akıllı içinse bilgi edinmek kolaydır. **7** Akılsız kişiden uzak dur, Çünkü sana öğretecek bir şeyi yok. **8** İhtiyatlı kişinin bilgeliği, ne yapacağını bilmektir, Akılsızların ahmaklığıysa aldanmaktır. **9** Ahmaklar suç sunusuyla alay eder, Dürüstler ise iyi niyetlidir. **10** Yürek kendi acısını bilir, Sevinciniyse kimse paylaşmaz. **11** Kötü kişinin evi yerle bir edilecek, Doğru kişinin konutuysa bayındır olacak. **12** Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür, Ama sonu ölümdür. **13** Gülerken bile yürek sızlayabilir, Sevinç bitince acı yine görünebilir. **14** Yüreği dönek olan tuttuğu yolun, İyi kişi de yaptıklarının ödülünü alacaktır. **15** Saf kişi her söze inanır, İhtiyatlı olansa attığı her adımı hesaplar. **16** Bilge kişi korktuğu için kötülükten uzaklaşır, Akılsızsa büyüklük taslayıp kendine güvenir. **17** Çabuk öfkelenen ahmakça davranır, Düzenbazdan herkes nefret eder. **18** Saf kişilerin mirası akılsızlıktır, İhtiyatlı kişilerin tacı ise bilgidir. **19** Alçaklar iyilerin önünde, Kötüler doğruların kapısında eğilirler. **20** Komşusu bile yoksulu sevmez, Oysa zenginin dostu çoktur. **21** Komşuyu hor görmek günahtır, Ne mutlu mazluma lütfedene! **22** Kötülük tasarlayan yolunu şaşırmaz mı? Oysa iyilik tasarlayan sevgi ve sadakat kazanır. **23** Her emek kazanç getirir, Ama boş lakırdı yoksulluğa götürür. **24** Bilgelerin tacı servetleridir,

Akılsızlarsa ahmaklıklarıyla tanınır. **25** Dürüst tanık can kurtarır,
Yalancı tanık aldatıcıdır. **26** RAB'den korkan tam güvenliktedir,
RAB onun çocuklarına da sığınak olacaktır. **27** RAB korkusu
yaşam kaynağıdır, İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır. **28**
Kralın yüceliği halkının çokluğuna bağlıdır, Halk yok olursa
hükümdar da mahvolur. **29** Geç öfkelenen akıllıdır, Çabuk
sinirlenen ahmaklığını gösterir. **30** Huzurlu yürek bedenin yaşam
kaynağıdır, Hırs ise insanı için için yer bitirir. **31** Muhtacı ezen,
Yaradanı'nı hor görüyor demektir. Yoksula acıyansa Yaradan'ı
yüceltir. **32** Kötü kişi uğradığı felaketle yıkılır, Doğru insanın
ölümde bile sığınacak yeri var. **33** Bilgelik akıllı kişinin yüreğinde
barınır, Akılsızlar arasında bile kendini belli eder. **34** Doğruluk bir
ulusu yüceltir, Oysa günah herhangi bir halk için utançtır. **35** Kral
sağduyulu kulunu beğenir, Utanç getirene öfkelenir.

15 Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır, Oysa yaralayıcı söz öfkeyi
alevlendirir. **2** Bilgenin dili bilgiyi iyi kullanır, Akılsızın ağzındansa
ahmaklık akar. **3** RAB'bin gözü her yerde olanı görür, Kötüleri
de iyileri de gözler. **4** Okşayıcı dil yaşam verir, Çarpık dilse
ruhu yaralar. **5** Ahmak babasının uyarılarını küçümser, İhtiyatlı
kişi azara kulak verir. **6** Doğru kişinin evi büyük hazine gibidir,
Kötünün geliriyse sıkıntı kaynağıdır. **7** Bilgelerin dudakları bilgi
yayar, Ama akılsızların yüreği öyle değildir. **8** RAB kötülerin
kurbanından iğrenir, Ama doğruların duası O'nu hoşnut eder. **9**
RAB kötü kişinin yolundan iğrenir, Doğruluğun ardından gideni
sever. **10** Yoldan sapan şiddetle cezalandırılır Ve azarlanmaktan
nefret eden ölüme gider. **11** RAB, ölüm ve yıkım diyarında
olup biteni bilir, Nerde kaldı ki insanın yüreği! **(Sheol h7585)** **12**
Alaycı kişi azarlanmaktan hoşlanmaz, Bilgelere gidip danışmaz.
13 Mutlu yürek yüzü neşelendirir, Acılı yürek ruhu ezer. **14**

Akıllı yürek bilgi arar, Akılsızın ağzıysa ahmaklıkla beslenir. **15** Mazlumun bütün günleri sıkıntı doludur, Mutlu bir yürekse sahibine sürekli ziyafettir. **16** Yoksul olup RAB'den korkmak, Zengin olup kaygı içinde yaşamaktan yeğdir. **17** Sevgi dolu bir ortamdaki sebze yemeği, Nefret dolu bir ortamdaki besili danadan yeğdir. **18** Huysuz kişi çekişme yaratır, Sabırlı kişi kavgayı yatıştırır. **19** Tembelin yolu dikenli çit gibidir, Doğrunun yoluysa ana caddeye benzer. **20** Bilge çocuk babasını sevindirir, Akılsız çocuksa annesini küçümser. **21** Sağduyudan yoksun kişi ahmaklığıyla sevinir, Ama akıllı insan dürüst bir yaşam sürer. **22** Karşılıklı danışılmazsa tasarılar boşa çıkar, Danışmanların çokluğuyla başarıya ulaşılır. **23** Uygun yanıt sahibini mutlu eder, Yerinde söylenen söz ne güzeldir! **24** Sağduyulu kişi yukarıya, yaşama giden yoldadır, Bu da ölüler diyarına inmesini önler. **(Sheol h7585)** **25** RAB kibirlinin evini yıkar, Dul kadının sınırını korur. **26** RAB kötünün tasarılarından iğrenir, Temiz düşüncelerden hoşnut kalır. **27** Kazanca düşkün kişi kendi evine sıkıntı verir, Rüşvetten nefret edense rahat yaşar. **28** Doğru kişinin aklı yanıtını iyi tartar, Kötünün ağzı kötülük saçar. **29** RAB kötülerden uzak durur, Oysa doğruların duasını duyar. **30** Gülen gözler yüreği sevindirir, İyi haber bedeni ferahlatır. **31** Yaşam veren uyarıları dinleyen, Bilgeler arasında konaklar. **32** Terbiyeden kaçan kendine zarar verir, Azara kulak verense sağduyu kazanır. **33** RAB korkusu bilgelik öğretir, Alçakgönüllülük de onurun önkoşuludur.

16 İnsan aklıyla çok şey tasarlayabilir, Ama dilin vereceği yanıt RAB'dendir. **2** İnsan her yaptığını temiz sanır, Ama niyetlerini tartan RAB'dir. **3** Yapacağın işleri RAB'be emanet et, O zaman tasarıların gerçekleşir. **4** RAB her şeyi amacına uygun yapar, Kötü

kişinin yıkım gününü de O hazırlar. **5** RAB yüreği küstah olandan iğrenir, Bilin ki, öyleleri cezasız kalmaz. **6** Sevgi ve bağlılık suçları bağışlatır, RAB korkusu insanı kötülükten uzaklaştırır. **7** RAB kişinin yaşayışından hoşnutsa Düşmanlarını bile onunla barıştırır. **8** Doğrulukla kazanılan az şey Haksızlıkla kazanılan büyük gelirden iyidir. **9** Kişi yüreğinde gideceği yolu tasarlar, Ama adımlarını RAB yönlendirir. **10** Tanrı buyruklarını kralın ağzıyla açıklar, Bu nedenle kral adaleti çiğnememelidir. **11** Doğru terazi ve baskül RAB'bindir, Bütün tartı ağırlıklarını O belirler. **12** Krallar kötülükten iğrenir, Çünkü tahtın güvencesi adalettir. **13** Kral doğru söyleyenden hoşnut kalır, Dürüst konuşanı sever. **14** Kralın öfkesi ölüm habercisidir, Ama bilge kişi onu yatıştırır. **15** Kralın yüzü gülüyorsa, yaşam demektir. Lütfu son yağmuru getiren bulut gibidir. **16** Bilgelik kazanmak altından daha değerlidir, Akla sahip olmak da gümüşe yeğlenir. **17** Dürüstlerin tuttuğu yol kötülükten uzaklaştırır, Yoluna dikkat eden, canını korur. **18** Gururun ardından yıkım, Kibirli ruhun ardından da düşüş gelir. **19** Mazlumlar arasında alçakgönüllü biri olmak, Kibirlilerle çapul malı paylaşmaktan iyidir. **20** Öğüde kulak veren başarıya ulaşır, RAB'be güvenen mutlu olur. **21** Bilge yüreklilere akıllı denir, Tatlı söz ikna gücünü artırır. **22** Sağduyu, sahibine yaşam kaynağı, Ahmaklıksa ahmaklara cezadır. **23** Bilgenin aklı diline yön verir, Dudaklarının ikna gücünü artırır. **24** Hoş sözler petek balı gibidir, Cana tatlı ve bedene şifadır. **25** Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür, Ama sonu ölümdür. **26** Emekçinin iştahıdır onu çalıştıran, Çünkü açlığı onu kamçılar. **27** Alçaklar başkalarına kötülük tasarlar, Konuşmaları kavurucu ateş gibidir. **28** Huysuz kişi çekişmeyi körükler, Dedikoducu can dostları ayırır. **29** Zorba kişi başkalarını ayartır Ve onları olumsuz yola yöneltir. **30** Göz

kırpmak düzenbazlığa, Sinsi gülücükler kötülüğe işarettir. **31** Ağarmış saçlar onur tacıdır, Doğru yaşayışla kazanılır. **32** Sabırlı kişi yiğitten üstündür, Kendini denetleyen de kentler fethedenden üstündür. **33** İnsan kura atar, Ama her kararı RAB verir.

17 Huzur içinde kuru bir lokma, Kavga ve ziyafet dolu evden iyidir. **2** Sağduyulu köle, Ailesini utanca sokan oğula egemen olur Ve kardeşlerle birlikte mirastan pay alır. **3** Altın ocakta, gümüş potada arıtılır, Yüreği arıtansa RAB'dir. **4** Kötü kişi fesat yüklü dudakları dinler, Yalancı da yıkıcı dile kulak verir. **5** Yoksulla alay eden, onu yaratanı hor görür. Felakete sevinen cezasız kalmaz. **6** Torunlar yaşlıların tacıdır, Çocukların övüncü anne babalarıdır. **7** Kurumlu sözler ahmağa nasıl yakışmazsa, Soyluya da yalancı dudaklar hiç yakışmaz. **8** Sahibinin gözünde rüşvet bir tılsımdır. Ne yapsa başarılı olur. **9** Sevgi isteyen kişi suçları bağışlar, Olayı diline dolayansa can dostları ayırır. **10** Akıllı kişiyi azarlamak, Akılsıza yüz darbe vurmaktan etkilidir. **11** Kötü kişi ancak başkaldırmaya eğilimlidir, Ona gönderilecek ulak acımasız olacaktır. **12** Azgınlığı üstünde bir akılsızla karşılaşmak, Yavrularından edilmiş dişi ayıyla karşılaşmaktan beterdir. **13** İyiliğin karşılığını kötülükle ödeyenin Evinden kötülük eksik olmaz. **14** Kavganın başlangıcı su sızıntısına benzer, Bir patlamaya yol açmadan çekişmeyi bırak. **15** Kötüyü aklayan da, doğruyu mahkûm eden de RAB'bi tiksindirir. **16** Akılsız biri bilgelik satın almak için niye para harcasın? Zaten sağduyudan yoksun! **17** Dost her zaman sever, Kardeş sıkıntılı günde belli olur. **18** Sağduyudan yoksun kişi el sıkışıp Başkasına kefil olur. **19** Başkaldırıyı seven kavgayı sever, Kapısını yüksek yapan yıkımına davetiye çıkarır. **20** Sapık yürekli kişi iyilik beklememeli. Diliyle aldatan da belaya düşer. **21** Akılsız kendisini doğurana

derttir, Ahmağın babası sevinç nedir bilmez. **22** İç ferahlığı sağlık getirir, Ezik ruh ise bedeni yıpratır. **23** Kötü kişi adaleti saptırmak için Gizlice rüşvet alır. **24** Akıllı kişi gözünü bilgelikten ayırmaz, Akılsızın gözüyse hep sağda soldadır. **25** Akılsız çocuk babasına üzüntü, Annesine acı verir. **26** Ne suçsuza ceza kesmek iyidir, Ne de görevliyi dürüst davrandığı için dövmek... **27** Bilgili kişi az konuşur, Akıllı kişi sakin ruhludur. **28** Çenesini tutup susan ahmak bile Bilge ve akıllı sayılır.

18 Geçimsiz kişi kendi çıkarı peşindedir, İyi öğüde hep karşı çıkar. **2** Akılsız kişi bir şey anlamaktan çok Kendi düşüncelerini açmaktan hoşlanır. **3** Kötülüğü aşağılanma, Ayıbı utanç izler. **4** Bilge kişinin ağzından çıkan sözler derin sular gibidir, Bilgelik pınarı da coşkun bir akarsu. **5** Kötüyü kayırmak da, Suçsuzdan adaleti esirgemek de iyi değildir. **6** Akılsızın dudakları çekişmeye yol açar, Ağzı da dayağı davet eder. **7** Akılsızın ağzı kendisini mahveder, Dudakları da canına tuzaktır. **8** Dedikodu tatlı lokma gibidir, İnsanın ta içine işler. **9** İşini savsaklayan kişi Yıkıcıya kardeştir. **10** RAB'bin adı güçlü kuledir, Ona sığınan doğru kişi için korunaktır. **11** Zengin servetini bir kale, Aşılmaz bir sur sanır. **12** Yürekteki gururu düşüş, Alçakgönüllülüğü ise onur izler. **13** Dinlemeden yanıt vermek Ahmaklık ve utançtır. **14** İnsanın ruhu hastalıkta ona destektir. Ama ezik ruh nasıl dayanabilir? **15** Akıllı kişi bilgiyi satın alır, Bilgenin kulağı da bilgi peşindedir. **16** Armağan, verenin yolunu açar Ve kendisini büyüklerin önüne çıkartır. **17** Duruşmada ilk konuşan haklı görünür, Başkası çıkıp onu sorgulayana dek. **18** Kura çekişmeleri sona erdirir, Güçlü rakipleri uzlaştırır. **19** Gücenmiş kardeş surlu kentten daha zor elde edilir. Çekişme sürgülü kale kapısı gibidir. **20** İnsanın karnı ağzının meyvesiyle, Dudaklarının ürünüyle doyar. **21** Dil ölüme

de götürebilir, yaşama da; Konuşmayı seven, dilin meyvesine katlanmak zorundadır. **22** İyi bir eş bulan iyilik bulur Ve RAB'bin lütfuna erer. **23** Yoksul acınma dilenir, Zenginin yanıtıysa serttir. **24** Yıkıma götüren dostlar vardır, Ama öyle dost var ki, kardeşten yakındır insana.

19 Dürüst yaşayan bir yoksul olmak, Yalancı bir akılsız olmaktan yeğdir. **2** Bilgisiz heves işe yaramaz, Acelecilik insanı yanılgıya düşürür. **3** İnsanın ahmaklığı yaşamını yıkar, Yine de içinden RAB'be öfkelenir. **4** Zenginlik dost üstüne dost kazandırır. Oysa yoksulun dostu onu yüzüstü bırakır. **5** Yalancı tanık cezasız kalmaz, Yalan soluyan kurtulamaz. **6** Birçokları önemli kişinin gözüne girmek Ve eli açık olanın dostu olmak ister. **7** Yoksulun akrabaları bile onu sevmezse, Dostlarının ondan uzak duracağı daha da kesindir. Ne kadar yalvarsa ona yaklaşmazlar. **8** Sağduyulu olan canını sever, Aklı izleyen bolluğa kavuşur. **9** Yalancı tanık cezasız kalmaz, Yalan soluyan yok olur. **10** Akılsızın gösterişli bir yaşam sürmesi uygun değilse, Kölelerin önderlere egemen olması Hiç uygun değildir. **11** Sağduyulu kişi sabırlıdır, Kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır. **12** Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer, Lütfuysa otların üzerine düşen çiy gibidir. **13** Akılsız çocuk babasının başına beladır, Dırdır eden kadın sürekli damlayan su gibidir. **14** Ev ve servet babadan mirastır, Ama sağduyulu kadın RAB'bin armağanıdır. **15** Tembellik insanı uyuşukluğa iter, Haylaz kişi de aç kalır. **16** Tanrı buyruğuna uyan canını korur, Gitmesi gereken yolları umursamayan ölür. **17** Yoksula acıyan kişi RAB'be ödünç vermiş olur, Yaptığı iyilik için RAB onu ödüllendirir. **18** Henüz umut varken çocuğunu eğit, Onun yıkımına neden olma. **19** Huysuz insan cezasını çekmelidir. Onu bir kere kurtarsan da, hep aynı

şeyi yapman gerekir. **20** Öğüde kulak ver, terbiyeyi kabul et ki,
Ömrünün kalan kısmı boyunca bilge olasın. **21** İnsan yüreğinde
çok şey tasarlar, Ama gerçekleşen, RAB'bin amacıdır. **22**
İnsandan istenen vefadır, Yoksul olmak yalancı olmaktan yeğdir.
23 RAB korkusu Doygun ve dertsiz bir yaşama kavuşturur. **24**
Tembel sahana daldırdığı elini Ağzına geri götürmek bile istemez.
25 Alaycıyı döversen bön kişi ibret alır, Akıllı kişiyi azarlarsan
bilgisine bilgi katar. **26** Babasına saldıran, annesini kovan çocuk,
Ailesinin utancı ve yüzkarasıdır. **27** Oğlum, uyarılara kulağını
tıkarsan, Bilgi kaynağı sözlerden saparsın. **28** Niyeti bozuk tanık
adaletle eğlenir, Kötülerin ağzı fesatla beslenir. **29** Alaycılar için
ceza, Akılsızların sırtı için kötek hazırdır.

20 Şarap insanı alaycı, içki gürültücü yapar, Onun etkisiyle
yoldan sapan bilge değildir. **2** Kralın öfkesi genç aslanın
kükreyişine benzer, Onu kızdıran canından olur. **3** Kavgadan
kaçınmak insan için onurdur, Oysa her ahmak tartışmaya
hazırdır. **4** Sonbaharda çift sürmeyen tembel, Hasatta aradığını
bulamaz. **5** İnsanın niyetleri derin bir kuyunun suları gibidir,
Akıllı kişi onları açığa çıkarır. **6** İnsanların çoğu, “Vefalıyım”
der. Ama sadık birini kim bulabilir? **7** Doğru ve dürüst bir
babaya Sahip olan çocuklara ne mutlu! **8** Yargı kürsüsünde
oturan kral, Kötülüğü gözleriyle ayıklar. **9** Kim, “Yüreğimi pak
kıldım, Günahımdan arındım” diyebilir? **10** RAB hileli tartıdan
da, hileli ölçüden de tiksinir. **11** Çocuk bile eylemleriyle kendini
belli eder, Yaptıkları pak ve doğru mu, değil mi, anlaşılır. **12**
İşiten kulağı da gören gözü de RAB yaratmıştır. **13** Uykuyu
seversen yoksullaşırsın, Uyanık durursan ekmeğin bol olur. **14**
Alıcı, “İşe yaramaz, işe yaramaz” der, Ama alıp gittikten sonra
aldığıyla övünür. **15** Bol bol altının, mücevherin olabilir, Ama

bilgi akıtan dudaklar daha değerlidir. **16** Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al; Bir yabancı için yapıyorsa bunu, Giysisini rehin tut. **17** Hileyle kazanılan yiyecek insana tatlı gelir, Ama sonra ağza dolan çakıl gibidir. **18** Tasarılarını danışarak yap, Yöntemlere uyarak savaş. **19** Dedikoducu sır saklayamaz, Bu nedenle ağzı gevşek olanla arkadaşlık etme. **20** Annesine ya da babasına sövenin Işığı zifiri karanlıkta sönecek. **21** Tez elde edilen mirasın Sonu bereketli olmaz. **22** “Bu kötülüğü sana ödeteceğim” deme; RAB'bi bekle, O seni kurtarır. **23** RAB hileli tartıdan tiksinir, Hileli teraziden hoşlanmaz. **24** İnsanın adımlarını RAB yönlendirir; Öyleyse insan tuttuğu yolu nasıl anlayabilir? **25** Düşünmeden adakta bulunmak Sakıncalıdır. **26** Bilge kral kötüleri ayıklar, Harman döver gibi cezalandırır. **27** İnsanın ruhu RAB'bin ışığıdır, İç varlığın derinliklerine işler. **28** Sevgi ve sadakat kralın güvencesidir. Onun tahtını sağlamlaştıran sevgidir. **29** Gençlerin görkemi güçleri, Yaşlıların onuru ağarmış saçlardır. **30** Yaralayan darbeler kötülüğü temizler, Kötek iç varlığın derinliklerini paklar.

21 Kralın yüreği RAB'bin elindedir, Kanaldaki su gibi onu istediği yöne çevirir. **2** İnsan izlediği her yolun doğru olduğunu sanır, Ama niyetlerini tartan RAB'dir. **3** RAB kendisine kurban sunulmasından çok, Doğruluğun ve adaletin yerine getirilmesini ister. **4** Küstah bakışlar ve kibirli yürek Kötülerin çırası ve günahıdır. **5** Çalışkanın tasarıları hep bollukla, Her türlü acelecilik hep yoklukla sonuçlanır. **6** Yalan dolanla yapılan servet, Sis gibi geçicidir ve ölüm tuzağıdır. **7** Kötülerin zorbalığı kendilerini süpürüp götürür, Çünkü doğru olanı yapmaya yanaşmazlar. **8** Suçlunun yolu dolambaçlı, Pak kişinin yaptıklarıysa dosdoğrudur. **9** Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa, Damın köşesinde oturmak yeğdir. **10** Kötünün can attığı kötülüktür, Hiç kimseye

acımaz. **11** Alaycı cezalandırılınca bön kişi akıllanır, Bilge olan öğretilenden bilgi kazanır. **12** Adil Olan, kötünün evini dikkatle gözler Ve kötüleri yıkıma uğratır. **13** Yoksulun feryadına kulağını tıkayanın Feryadına yanıt verilmeyecektir. **14** Gizlice verilen armağan öfkeyi, Koyna sokuşturulan rüşvet de kızgın gazabı yatıştırır. **15** Hak yerine gelince doğru kişi sevinir, Fesatçı dehşete düşer. **16** Sağduyudan uzaklaşan, Kendini ölüler arasında bulur. **17** Zevkine düşkün olan yoksullaşır, Şaraba ve zeytinyağına düşkün kişi de zengin olmaz. **18** Kötü kişi doğru kişinin fidyesidir, Hain de dürüstün. **19** Çölde yaşamak, Can sıkıcı ve kavgacı kadınla yaşamaktan yeğdir. **20** Bilgenin evi değerli eşya ve zeytinyağıyla doludur, Akılsızsa malını har vurup harman savurur. **21** Doğruluğun ve sevginin ardından koşan, Yaşam, gönenç ve onur bulur. **22** Bilge kişi güçlülerin kentine saldırıp Güvendikleri kaleyi yıkar. **23** Ağzını ve dilini tutan Başını beladan korur. **24** Gururlu, küstah ve alaycı: Bunlar kas kas kasılan insanın adlarıdır. **25** Tembelin isteği onu ölüme götürür, Çünkü elleri çalışmaktan kaçınır; **26** Bütün gün isteklerini sıralar durur, Oysa doğru kişi esirgemeden verir. **27** Kötülerin sunduğu kurban iğrençtir, Hele bunu kötü niyetle sunarlarsa. **28** Yalancı tanık yok olur, Dinlemeyi bilenin tanıklığıysa inandırıcıdır. **29** Kötü kişi kendine güçlü bir görünüm verir, Erdemli insansa tuttuğu yoldan emindir. **30** RAB'be karşı başarılı olabilecek Bilgelik, akıl ve tasarı yoktur. **31** At savaş günü için hazır tutulur, Ama zafer sağlayan RAB'dir.

22 İyi ad büyük servetten, Saygınlık gümüş ve altından yeğdir. **2** Zenginle yoksulun ortak yönü şu: Her ikisini de RAB yarattı. **3** İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce saklanır, Bönse öne atılır ve zarar görür. **4** Alçakgönüllülüğün ve RAB korkusunun ödülü, Zenginlik,

onur ve yaşamdır. **5** Kötünün yolu diken ve tuzakla doludur.
Canını korumak isteyen bunlardan uzak durur. **6** Çocuğu tutması
gereken yola göre yetiştir, Yaşlandığında o yoldan ayrılmaz. **7**
Zengin yoksullara egemen olur, Borç alan borç verenin kulu olur.
8 Fesat eken dert biçer, Gazabının değneği yok olur. **9** Cömert
olan kutsanır, Çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır. **10** Alaycıyı
kov, kavga biter; Çekişme ve aşağılamalar da sona erer. **11** Yürek
temizliğini ve güzel sözleri seven, Kralın dostluğunu kazanır. **12**
RAB bilgiyi gözetip korur, Hainin sözlerini ise altüst eder. **13**
Tembel der ki, “Dışarda aslan var, Sokağa çıksam beni parçalar.”
14 Sokak kadınının ağzı dipsiz çukur gibidir, RAB'bin gazabına
uğrayan oraya düşer. **15** Akılsızlık çocuğun öz yapısındadır,
Değnekle terbiye edilirse akılsızlıktan uzaklaşır. **16** Servetini
büyütmek için yoksulu ezenle Zengine armağan verenin sonu
yoksulluktur. **17** Kulak ver, bilgelerin sözlerini dinle, Öğrettiğimi
zihnine işle. **18** Sözlerimi yüreğinde saklarsan mutlu olursun,
Onlar hep hazır olsun dudaklarında. **19** RAB'be güvenmen için
Bugün bunları sana, evet sana da bildiriyorum. **20** Senin için
otuz söz yazdım, Bilgi ve öğüt sözleri... **21** Öyle ki, güvenilir,
doğru sözleri bilesin, Böylece seni gönderene güvenilir yanıt
verebilesin. **22** Yoksulu, yoksul olduğu için soymaya kalkma,
Düşkünü mahkemede ezme. **23** Çünkü onların davasını RAB
yüklenecek Ve onları soyanların canını alacak. **24** Huysuz
kişiyle arkadaşlık etme; Tez öfkelenenle yola çıkma. **25** Yoksa
onun yollarına alışır, Kendini tuzağa düşmüş bulursun. **26** El
sıkışıp Başkasının borcuna kefil olmaktan kaçın. **27** Ödeyecek
paran olmazsa, Altındaki döşeğe bile el koyarlar. **28** Atalarının
belirlediği Eski sınır taşlarının yerini değiştirme. **29** İşinde usta

birini görüyor musun? Öylesi sıradan kişilere değil, Krallara bile hizmet eder.

23 Bir önderle yemeğe oturduğunda Önüne konulana dikkat
et. **2** İştahına yenilecek olursan, Daya bıçağı kendi boğazına.
3 Onun lezzetli yemeklerini çekmesin canın, Böyle yemeğin
ardında hile olabilir. **4** Zengin olmak için didinip durma, Çıkar
bunu aklından. **5** Servet göz açıp kapayana dek yok olur,
Kanatlanıp kartal gibi göklere uçar. **6** Cimrinin verdiği yemeği
yeme, Lezzetli yemeklerini çekmesin canın. **7** Çünkü yediğin
her şeyin hesabını tutar, "Ye, iç" der sana, Ama yüreği senden
yana değildir. **8** Yediğin azıcık yemeği kusarsın, Söylediğin güzel
sözler de boşa gider. **9** Akılsıza öğüt vermeye kalkma, Çünkü
senin sözlerindeki sağduyuyu küçümser. **10** Eski sınır taşlarının
yerini değiştirme, Öksüzlerin toprağına el sürme. **11** Çünkü
onların Velisi güçlüdür Ve onların davasını sana karşı O yürütür.
12 Uyarıları zihnine işle, Bilgi dolu sözlere kulak ver. **13** Çocuğunu
terbiye etmekten geri kalma, Onu değnekle dövsen de ölmez. **14**
Onu değnekle döversen, Canını ölüler diyarından kurtarırsın.
(Sheol h7585) **15** Oğlum, bilge yürekli olursan, Benim yüreğim de
sevinir. **16** Dudakların doğru konuştuğunda Gönlüm de coşar. **17**
Günahkârlara imrenmektense, Sürekli RAB korkusunda yaşa.
18 Böylece bir geleceğin olur Ve umudun boşa çıkmaz. **19**
Oğlum, dinle ve bilge ol, Yüreğini doğru yolda tut. **20** Aşırı şarap
içenlerle, Ete düşkün oburlarla arkadaşlık etme. **21** Çünkü ayyaş
ve obur kişi yoksullaşır, Uyuşukluk da insana paçavra giydirir.
22 Sana yaşam veren babanın sözlerine kulak ver, Yaşlandığı
zaman anneni hor görme. **23** Gerçeği satın al ve satma; Bilgeliği,
terbiyeyi, aklı da. **24** Doğru kişinin babası coştukça coşar,
Bilgece davranan oğulun babası sevinir. **25** Annenle baban

seninle coşsun, Seni doğuran sevinsin. **26** Oğlum, beni yürekten dinle, Gözünü gittiğim yoldan ayırma. **27** Çünkü fahişe derin bir çukur, Ahlaksız kadın dar bir kuyudur. **28** Evet, soyguncu gibi pusuda bekler Ve birçok erkeği yoldan çıkarır. **29** Ah çeken kim? Vah çeken kim? Kimdir çekişip duran? Yakınan kim? Boş yere yaralanan kim? Gözleri kanlı olan kim? **30** İçmeye oturup kalkamayanlar, Karışık şarapları denemeye gidenlerdir. **31** Şarabın kızıl rengine, Kadehte ışımasına, Boğazdan aşağı süzülüvermesine bakma. **32** Sonunda yılan gibi ısırır, Engerek gibi sokar. **33** Gözlerin garip şeyler görür, Aklından ahlaksızlıklar geçer. **34** Kendini kâh denizin ortasında, Kâh gemi direğinin tepesinde yatıyor sanırsın. **35** "Dövdüler beni ama incinmedim, Vurdular ama farketmedim" dersin, "Yeniden içmek için ne zaman ayılacağım?"

24 Kötülere imrenme, Onlarla birlikte olmayı isteme. **2** Çünkü yürekleri zorbalık tasarlar, Dudakları belalardan söz eder. **3** Ev bilgelikle yapılır, Akılla pekiştirilir. **4** Bilgi sayesinde odaları Her türlü değerli, güzel eşyayla dolar. **5** Bilgelik güçten, Bilgi kaba kuvvetten üstündür. **6** Savaşmak için yöntem, Zafer kazanmak için birçok danışman gerekli. **7** Ahmak için bilgelik ulaşılamayacak kadar yüksektir, Kent kurulunda ağzını açamaz. **8** Kötülük tasarlayan kişi Düzenbaz olarak bilinecektir. **9** Ahmakça tasarılar günahtır, Alaycı kişiden herkes iğrenir. **10** Sıkıntılı günde cesaretini yitirirsen, Gücün kıt demektir. **11** Ölüm tehlikesi içinde olanları kurtar, Ölmek üzere olanları esirge. **12** "İşte bunu bilmiyordum" desen de, İnsanın yüreğindekini bilen sezmez mi? Senin canını koruyan anlamaz mı? Ödetmez mi herkese yaptığını? **13** Oğlum, bal ye, çünkü iyidir, Süzme bal damağa tatlı gelir. **14** Bilgelik de canın için öyledir, bilmiş ol. Bilgeliği

bulursan bir geleceğin olur Ve umudun boşa çıkmaz. **15** Ey kötü adam, doğru kişinin evine karşı pusuya yatma, Konutunu yıkmaya kalkma. **16** Çünkü doğru kişi yedi kez düşse yine kalkar, Ama kötüler felakette yıkılır. **17** Düşmanın düşüşüne keyiflenme, Sendelemesine sevinme. **18** Yoksa RAB görür ve hoşnut kalmaz Ve düşmanına duyduğu öfke yatışır. **19** Kötülük edenlere kızıp üzülme, Onlara özenme. **20** Çünkü kötülerin geleceği yok, Çırası sönecek onların. **21** Oğlum, RAB'be ve krala saygı göster, Onlara başkaldıranlarla arkadaşlık etme. **22** Çünkü onlar ansızın felakete uğrar, İnsanın başına ne belalar getireceklerini kim bilir? **23** Şunlar da bilgelerin sözleridir: Yargılarken yan tutmak iyi değildir. **24** Kötüye, "Suçsuzsun" diyen yargıcı Halklar lanetler, uluslar kınar. **25** Ne mutlu suçluyu mahkûm edene! Herkes onu candan kutlar. **26** Dürüst yanıt Gerçek dostluğun işaretidir. **27** İlkin dışardaki işini bitirip tarlanı hazırla, Ondan sonra evini yap. **28** Başkalarına karşı nedensiz tanıklık etme Ve dudaklarınla aldatma. **29** "Bana yaptığını ben de ona yapacağım, Ödeteceğim bana yaptığını" deme. **30** Tembelin tarlasından, Sağduyudan yoksun kişinin bağından geçtiğimde **31** Her yanı dikenlerin, otların Kapladığını gördüm; Taş duvar da yıkılmıştı. **32** Gördüklerimi derin derin düşündüm, Seyrettiklerimden ibret aldım. **33** "Biraz kestireyim, biraz uyuklayayım, Ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyayım" demeye kalmadan, **34** Yokluk bir haydut gibi, Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine.

25 Bundan sonrakiler de Süleyman'ın özdeyişleridir. Bunları Yahuda Kralı Hizkiya'nın adamları derledi. **2** Tanrı'yı gizli tuttuğu şeyler için, Krallarıysa açığa çıkardıkları için yüceltiriz. **3** Göğün yüksekliği, yerin derinliği gibi, Kralların aklından geçen de kestirilemez. **4** Cürufu gümüşten ayırınca, Kuyumcunun işleyeceği

madde kalır. **5** Kötüleri kralın huzurundan uzaklaştırırsan Kralın tahtı adaletle pekişir. **6** Kralın önünde kendini yüceltme, Önemli kişiler arasında yer edinmeye çalışma. **7** Çünkü kralın seni bir soylunun önünde alaşağı etmesindense, Sana, “Yukarıya gel” demesi yeğdir. **8** Gördüklerinle hemencecik mahkemeye başvurma; Çünkü başkası seni utandırabilir, Sonra ne yapacağını bilemezsin. **9** Davanı doğrudan komşunla gör; Başkasının sırrını açıklama. **10** Yoksa işiten seni utandırabilir Ve bu kötü ün yakanı bırakmaz. **11** Yerinde söylenen söz, Gümüş oymalardaki altın elma gibidir. **12** Altın küpe ya da altın bir süs neyse, Dinleyen kulak için bilgenin azarlaması da öyledir. **13** Hasatta kar serinliği nasılsa, Güvenilir ulak da kendisini gönderenler için öyledir. Böyle biri efendilerinin canına can katar. **14** Yağmursuz bulut ve yel nasılsa, Vermediği armağanla övünen kişi de öyledir. **15** Sabırla bir hükümdar bile ikna edilir, Tatlı dil en güçlü direnci kırar. **16** Bal buldun mu yeteri kadar ye, Fazla doyarsan kusarsın. **17** Başkalarının evine seyrek git, Yoksa onları bezdirir, nefretini kazanırsın. **18** Başkasına karşı yalancı tanıklık eden Topuz, kılıç ya da sivri ok gibidir. **19** Sıkıntılı günde haine güvenmek, Çürük dişe ya da sakat ayağa güvenmek gibidir. **20** Dertli kişiye ezgi söylemek, Soğuk günde giysilerini üzerinden almaya, Ya da sodaya sirke katmaya benzer. **21** Düşmanın acıkmışsa doyur, Susamışsa su ver. **22** Bunu yapmakla onu utanca boğarsın Ve RAB seni ödüllendirir. **23** Kuzeyden esen rüzgar nasıl yağmur getirirse, İftiracı dil de öfkeli bakışlara yol açar. **24** Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa, Damın köşesinde oturmak yeğdir. **25** Susamış kişi için soğuk su neyse, Uzak ülkeden gelen iyi haber de öyledir. **26** Kötünün önünde pes eden doğru kişi, Suyu bulanmış pınar, kirlenmiş kuyu gibidir. **27** Fazla bal

yemek iyi değildir; Hep yüceltilmeyi beklemek de... **28** Kendini denetleyemeyen kişi Yıkılmış sursuz kent gibidir.

26 Yaz ortasında kar, hasatta yağmur uygun olmadığı gibi, Akılsıza da onur yakışmaz. **2** Öteye beriye uçuşan serçe Ve kırlangıç gibi, Hak edilmemiş lanet de tutmaz. **3** Ata kırbaç, eşeğe gem, Akılsızın sırtına da değnek gerek. **4** Akılsıza ahmaklığına göre karşılık verme, Yoksa sen de onun düzeyine inersin. **5** Akılsıza ahmaklığına uygun karşılık ver, Yoksa kendini bilge sanır. **6** Akılsızın eliyle haber gönderen, Kendi ayaklarını kesen biri gibi, Kendine zarar verir. **7** Akılsızın ağzında özdeyiş, Kötürümün sarkan bacakları gibidir. **8** Akılsızı onurlandırmak, Taşı sapana bağlamak gibidir. **9** Sarhoşun elindeki dikenli dal ne ise, Akılsızın ağzında özdeyiş de odur. **10** Oklarını gelişigüzel fırlatan okçu neyse, Yoldan geçen akılsızı ya da sarhoşu ücretle tutan da öyledir. **11** Ahmaklığını tekrarlayan akılsız, Kusmuğuna dönen köpek gibidir. **12** Kendini bilge gören birini tanıyor musun? Akılsız bile ondan daha umut vericidir. **13** Tembel, “Yolda aslan var, Sokaklarda aslan dolaşıyor” der. **14** Menteşeleri üzerinde dönen kapı gibi, Tembel de yatağında döner durur. **15** Tembel elini sahana daldırır, Yeniden ağzına götürmeye üşenir. **16** Tembel kendini, Akıllıca yanıt veren yedi kişiden daha bilge sanır. **17** Kendini ilgilendirmeyen bir kavgaya bulaşan kişi, Yoldan geçen köpeği kulaklarından tutana benzer. **18** Ateşli ve öldürücü oklar savuran bir deli neyse, Komşusunu aldatıp, “Şaka yapıyordum” Diyen de öyledir. **20** Odun bitince ateş söner, Dedikoducu yok olunca kavga diner. **21** Kor için kömür, ateş için odun neyse, Çekişmeyi alevlendirmek için kavgacı da öyledir. **22** Dedikodu tatlı lokma gibidir, İnsanın ta içine işler. **23** Okşayıcı dudaklarla kötü yürek, Sırlanmış toprak kaba benzer. **24** Yüreği nefret dolu

kişi sözleriyle niyetini gizlemeye çalışır, Ama içi hile doludur. **25** Güzel sözlerine kanma, Çünkü yüreğinde yedi iğrenç şey vardır. **26** Nefretini hileyle örtse bile, Kötülüğü toplumun önünde ortaya çıkar. **27** Başkasının kuyusunu kazan içine kendi düşer, Taşı yuvarlayan altında kalır. **28** Yalancı dil incittiği kişilerden nefret eder, Yaltaklanan ağızdan yıkım gelir.

27 Yarınla övünme, Çünkü ne getireceğini bilemezsin. **2** Seni kendi ağzın değil, başkaları övsün, Kendi dudakların değil, yabancı övsün. **3** Taş ağırdır, kum bir yüktür, Ama ahmağın kışkırtması ikisinden de ağırdır. **4** Öfke zalim, hiddet azgındır, Ama kıskançlığa kim dayanabilir? **5** Açık bir azar, Gizli tutulan sevgiden iyidir. **6** Düşmanın öpücükleri aldatıcıdır, Ama dostun seni iyiliğin için yaralar. **7** Tok insanın canı balı bile çekmez, Aç kişiye en acı şey tatlı gelir. **8** Yuvasından uzak kalan kuş nasılsa, Yurdundan uzak kalan insan da öyledir. **9** Güzel koku ve buhur canı ferahlatır, Dostun verdiği öğüt insana tatlı gelir. **10** Kendi dostunu da babanın dostunu da bırakma Ve felakete uğradığın gün kardeşinin evine gitme; Yakın komşun uzaktaki kardeşten yeğdir. **11** Oğlum, bilgece davran ki yüreğim sevinsin, Beni ayıplayana yanıt vereyim. **12** İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce saklanır, Bönse öne atılır ve zarar görür. **13** Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al; Bir yabancı için yapıyorsa bunu, Giysisini rehin tut. **14** Sabah sabah komşuya verilen gürültülü bir selam Küfür sayılır. **15** Kavgacı kadının dırdırı Yağmurlu günde damlaların dinmeyen sesi gibidir. **16** Böyle bir kadını dizginlemeye kalkmak, Rüzgarı ya da yağı avuçta tutmaya çalışmak gibidir. **17** Demir demiri biler, İnsan da insanı... **18** İncir ağacını budayan meyvesini yer, Efendisine hizmet eden onurlandırılır. **19** Su görüntümüzü nasıl yansıtıyorsa, Yürek de insanın içini yansıtır. **20** Ölüm ve

yıkım diyarı insana doymaz, İnsanın gözü de hiç doymaz. **(Sheol h7585)** **21** Altın ocakta, gümüş potada sınanır, İnsansa aldığı övgüyle sınanır. **22** Ahmağı buğdayla birlikte dibekte tokmakla dövsen bile, Ahmaklığından kurtulmaz. **23** Davarına iyi bak, Sığırlarına dikkat et. **24** Çünkü zenginlik kalıcı değildir Ve taç kuşaktan kuşağa geçmez. **25** Çayır biçilince, yeni çimen çıkınca, Dağlardaki otlar toplanınca, **26** Kuzular seni giydirir, Tekeler tarlanın bedeli olur. **27** Keçilerin sütü yalnız seni değil, Ev halkını, hizmetçilerini de doyurmaya yeter.

28 Kötü kişi kendisini kovalayan olmasa bile kaçar, Doğrularsa genç aslan gibi yüreklidir. **2** Ayaklanan ülke çok başlı olur, Ama akıllı, bilgili kişi düzeni sağlar. **3** Yoksulu ezen yoksul, Ürünü harap eden sağanak yağmur gibidir. **4** Yasayı terk eden kötüyü över, Yerine getirense kötüye karşı çıkar. **5** Kötüler adaletten anlamaz, RAB'be yönelenlerse her yönüyle anlar. **6** Dürüst bir yoksul olmak, Yolsuzlukla zengin olmaktan yeğdir. **7** Kutsal Yasa'yı yerine getiren çocuk akıllıdır, Oburlarla arkadaşlık edense babasını utandırır. **8** Faiz ve tefecilikle malına mal katan kişi, Bunu yoksullara acıyan için biriktirir. **9** Yasaya kulağını tıkayanın Duası da iğrençtir. **10** Dürüst kişileri kötü yola saptıran Kendi kazdığı çukura düşer. İyiliği, özü sözü bir olanlar miras alacak. **11** Zengin kendini bilge sanır, Ama akıllı yoksul onun içini okur. **12** Doğruların zaferi coşkuyla kutlanır, Ama kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar. **13** Günahlarını gizleyen başarılı olmaz, İtiraf edip bırakansa merhamet bulur. **14** Günahtan çekinen ne mutludur! İnatçılık edense belaya düşer. **15** Yoksul halkı yöneten kötü kişi Kükreyen aslan, saldırgan ayı gibidir. **16** Gaddar önderin aklı kıttır; Haksız kazançtan nefret edense uzun ömürlü olur. **17** Adam öldürmekten vicdan azabı çeken, mezara

dek kaçacaktır; Kimse ona yardım etmesin. **18** Alnı ak yaşayan kurtulur, Yolsuzluk yapan ansızın yıkıma uğrar. **19** Toprağını işleyenin ekmeği bol olur, Hayal peşinde koşansa yoksulluğa doyar. **20** Güvenilir kişi bolluğa erer, Zengin olmaya can atansa beladan kurtulamaz. **21** Hatır gözetmek iyi değildir, Çünkü insan bir lokma ekmek için bile suç işler. **22** Cimri servet peşinde koşar, Yoksulluğa uğrayacağını düşünmez. **23** Başkasını azarlayan sonunda Pohpohlayandan daha çok beğeni kazanır. **24** Annesini ya da babasını soymayı günah saymayan, Haydutla birdir. **25** Açgözlü kavga çıkarır, RAB'be güvenense bolluk içinde yaşar. **26** Kendine güvenen akılsızdır, Bilgece davranan güvenlikte olur. **27** Yoksula verenin eksiği olmaz, Yoksulu görmezden gelense bir sürü lanete uğrar. **28** Kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar, Ama kötüler yok olunca doğrular çoğalır.

29 Defalarca azarlandığı halde dikbaşlılık eden, Ansızın yıkıma uğrayacak, çare yok. **2** Doğru kişiler çoğalınca halk sevinir, Kötü kişi hükümdar olunca halk inler. **3** Bilgeliği seven babasını sevindirir, Fahişelerle dostluk eden malını yitirir. **4** Adaletle yöneten kral ülkesini ayakta tutar, Rüşvet alansa çökertir. **5** Başkasını pohpohlayan kişi, Ona tuzak olur. **6** Kötünün başkaldırısı kendine tuzak olur, Doğru kişiyse ezgi söyler ve sevinir. **7** Doğru kişi yoksulların hakkını verir, Kötü kişi hak hukuk nedir bilmez. **8** Alaycı kişiler kentleri bile karıştırır, Bilgelerse öfkeyi yatıştırır. **9** Bilge kişiyle davası olan ahmak Kızar, alay eder ve rahat vermez. **10** Kana susamışlar dürüst kişiden nefret eder, Doğrularsa onun canını korur. **11** Akılsız hep patlamaya hazırdır, Bilgeyse öfkesini dizginler. **12** Hükümdar yalana kulak verirse, Bütün görevlileri de kötü olur. **13** Zorbayla yoksulun ortak bir noktası var: İkisinin de gözünü açan RAB'dir. **14**

Yoksulları adaletle yöneten kralın Tahtı hep güvenlikte olur.
15 Değnekle terbiye bilgelik kazandırır, Kendi haline bırakılan
çocuksa annesini utandırır. **16** Kötüler çoğalınca başkaldırı
da çoğalır, Ama doğrular onların düşüşünü görecektir. **17**
Oğlunu terbiye et, o da sana huzur verecek Ve gönlünü hoşnut
edecektir. **18** Tanrısal esinden yoksun olan halk Sınır tanımaz
olur. Ne mutlu Kutsal Yasa'yı yerine getirene! **19** Köle salt sözle
terbiye edilemez, Çünkü anlasa da kulak asmaz. **20** Sözünü
tartmadan konuşan birini tanıyor musun? Akılsızın durumu bile
onunkinden daha umut vericidir. **21** Çocukluğundan beri kölesini
şımartan, Sonunda cezasını çeker. **22** Öfkeli kişi çekişme yaratır,
Huysuz kişinin başkaldırısı eksik olmaz. **23** Kibir insanı küçük
düşürür, Alçakgönüllülükse onur kazandırır. **24** Hırsızla ortak
olanın düşmanı kendisidir, Mahkemede yemin etse de bildiğini
söylemez. **25** İnsandan korkmak tuzaktır, Ama RAB'be güvenen
güvenlikte olur. **26** Hükümdarın gözüne girmek isteyen çoktur,
Ama RAB'dir insana adalet sağlayan. **27** Doğrular haksızlardan
iğrenir, Kötüler de dürüst yaşayanlardan.

30 Massalı Yake oğlu Agur'un sözleri: Bu adam şöyle diyor:
“Yoruldum, ey Tanrım, yoruldum ve tükendim. **2** Gerçekten
ben insanların en cahiliyim, Bende insan aklı yok. **3** Bilgeliği
öğrenmedim, Kutsal Olan'a ilişkin bilgiden de yoksunum. **4** Kim
göklere çıkıp indi? Kim yeli avuçlarında topladı? Suları giysisiyle
sarıp sarmalayan kim? Kim belirledi dünyanın sınırlarını? Adı
nedir, oğlunun adı nedir, biliyorsan söyle! **5** Tanrı'nın her sözü
güvenilirdir, O kendisine sığınan herkese kalkandır. **6** O'nun
sözüne bir şey katma, Yoksa seni azarlar, yalancı çıkarsın. **7** Ey
Tanrı, iki şey diledim senden: Ben ölmeden bunları esirgeme
benden. **8** Sahtekârlığı, yalanı benden uzak tut, Bana ne

yoksulluk ne de zenginlik ver; Payıma düşen ekmeği ver, yeter. **9** Yoksa bolluktan, ‘Kimmiş RAB?’ diye seni yadsır, Ya da yoksulluktan çalar Ve Tanrım'ın adını lekelemiş olurum. **10** “Köleyi efendisine çekiştirme, Yoksa sana lanet eder, sen de suçlu çıkarsın. **11** Öyleleri var ki, babalarına lanet eder, Annelerine değer vermezler. **12** Öyleleri var ki, kendilerini tertemiz sanırlar, Oysa kötülüklerinden arınmış değiller. **13** Öyleleri var ki, kendilerinden üstün kimse yok sanır, Herkese tepeden bakarlar. **14** Öyleleri var ki, dişleri kılıç, çeneleri bıçaktır, Mazlumlarla yoksulları yutup yeryüzünden yok ederler. **15** Sülüğün iki kızı vardır, adları ‘Ver, ver’dir. Hiç doymayan üç şey, ‘Yeter’ demeyen dört şey vardır: **16** Ölüler diyarı, kısır rahim, Suya doymayan toprak ve ‘Yeter’ demeyen ateş. **(Sheol h7585)** **17** Babasıyla alay edenin, annesinin sözünü hor görenin Gözünü vadideki kargalar oyacak; O akbabalara yem olacak. **18** Aklımın ermediği üç şey, Anlamadığım dört şey var: **19** Kartalın gökyüzünde, Yılanın kayada, Geminin denizde izlediği yol Ve erkeğin genç kızla tuttuğu yol. **20** Zina eden kadının yolu da şöyledir: Yer, ağzını siler, Sonra da, ‘Suç işlemedim’ der. **21** Yeryüzü üç şeyin altında sarsılır; Katlanamadığı dört şey vardır: **22** Kölenin kral olması, Budalanın doyması, **23** Nefret edilen kadının evlenmesi Ve hizmetçinin hanımının yerine geçmesi. **24** “Dünyada dört küçük yaratık var ki, Çok bilgece davranırlar: **25** Karıncalar güçlü olmayan bir topluluktur, Ama yiyeceklerini yazdan biriktirirler. **26** Kaya tavşanları da güçsüz bir topluluktur, Ama yuvalarını kaya kovuklarında yaparlar. **27** Çekirgelerin kralı yoktur, Ama bölük bölük ilerlerler. **28** Kertenkele elle bile yakalanır, Ama kral saraylarında bulunur. **29** “Yürüyüşü gösterişli üç yaratık, Davranışı gösterişli dört yaratık var: **30** Hayvanların en güçlüsü

olan Ve hiçbir şeyin önünde pes etmeyen aslan, **31** Tazı, teke Ve ordusunun başındaki kral. **32** “Eğer budala gibi kendini yücelttinse Ya da kötülük tasarladınsa, Dur ve düşün! **33** Çünkü nasıl sütü dövünce tereyağı, Burnu sıkınca kan çıkarsa, Öfkeyi kurcalayınca da kavga çıkar.”

31 Massa Kralı Lemuel'in sözleri, Annesinin ona öğrettikleri: **2** “Oğlum, rahmimin ürünü, ne diyeyim? Adaklarımın yanıtı oğlum, ne diyeyim? **3** Gücünü kadınlara, Gençliğini kralları mahvedenlere kaptırma! **4** “Şarap içmek krallara yakışmaz, ey Lemuel, Krallara yakışmaz! İçkiyi özlemek hükümdarlara yaraşmaz. **5** Çünkü içince kuralları unutur, Mazlumun hakkını yerler. **6** İçkiyi çaresize, Şarabı kaygı çekene verin. **7** İçsin ki yoksulluğunu unutsun, Artık sefaletini anmasın. **8** Ağzını hakkını savunamayan için, Kimsesizin davasını gütmek için aç. **9** Ağzını aç ve adaletle yargıla, Mazlumun, yoksulun hakkını savun.” **10** Erdemli kadını kim bulabilir? Onun değeri mücevherden çok üstündür. **11** Kocası ona yürekten güvenir Ve kazancı eksilmez. **12** Kadın ona kötülükle değil, Yaşamı boyunca iyilikle karşılık verir. **13** Yün, keten bulur, Zevkle elleriyle işler. **14** Ticaret gemileri gibidir, Yiyeceğini uzaktan getirir. **15** Gün ağarmadan kalkar, Ev halkına yiyecek, hizmetçilerine paylarını verir. **16** Bir tarlayı gözüne kestirip satın alır, El emeğiyle kazandığı parayla bağ diker. **17** Giyinip kollarını sıvar, Canla başla çalışır. **18** Ticaretinin kârlı olduğunu bilir, Çırası gece boyunca yanar. **19** Eliyle örekeyi tutar, Avucunda iği tutar. **20** Mazluma kollarını açar, Yoksula elini uzatır. **21** Kar yağınca ev halkı için kaygılanmaz, Çünkü hepsinin iki kat giysisi vardır. **22** Yatak örtüleri dokur, Kendi giysileri ince mor ketendendir. **23** Kocası ülkenin ileri gelenleriyle oturup kalkar, Kent kurulunda iyi tanınır. **24** Kadın diktiği keten giysilerle

Ördüğü kuşakları tüccara satar. **25** Güç ve onurla kuşanmıştır,
Geleceğe güvenle bakar. **26** Ağzından bilgelik akar, Dili iyilik
öğütler. **27** Ev halkının işlerini yönetir, Tembellik nedir bilmez. **28**
Çocukları önünde ayağa kalkıp onu kutlar, Kocası onu över. **29**
“Soylu işler yapan çok kadın var, Ama sen hepsinden üstünsün”
der. **30** Çekicilik aldatıcı, güzellik boştur; Ama RAB'be saygılı
kadın övülmeye layıktır. **31** Ellerinin hak ettiğini verin kendisine,
Yaptıkları için kent kurulunda övülsün.

Vaiz

1 Bunlar Yeruşalim'de krallık yapan Davut oğlu Vaiz'in sözleridir:
2 “Her şey boş, bomboş, bomboş!” diyor Vaiz. **3** Ne kazancı
var insanın Güneşin altında harcadığı onca emekten? **4**
Kuşaklar gelir, kuşaklar geçer, Ama dünya sonsuza dek kalır.
5 Güneş doğar, güneş batar, Hep doğduğu yere koşar. **6**
Rüzgar güneye gider, kuzeye döner, Döne döne eserek Hep
aynı yolu izler. **7** Bütün ırmaklar denize akar, Yine de deniz
dolmaz. Irmaklar hep çıktıkları yere döner. **8** Her şey yorucu,
Sözcüklerle anlatılamayacak kadar. Göz görmekle doymuyor,
Kulak işitmekle dolmuyor. **9** Önce ne olduysa, yine olacak.
Önce ne yapıldıysa, yine yapılacak. Güneşin altında yeni bir
şey yok. **10** Var mı kimsenin, “Bak bu yeni!” diyebileceği bir
şey? Her şey çoktan, bizden yıllar önce de vardı. **11** Geçmiş
kuşaklar anımsanmıyor, Gelecek kuşaklar da kendilerinden
sonra gelenlerce anımsanmayacak. **12** Ben Vaiz, Yeruşalim'de
İsrail kralıyken **13** kendimi göklerin altında yapılan her şeyi
bilgece araştırıp incelemeye adadım. Tanrı'nın uğraşsınlar diye
insanlara verdiği çetin bir zahmettir bu. **14** Güneşin altında
yapılan bütün işleri gördüm; hepsi boştur, rüzgarı kovalamaya
kalkışmaktır! **15** Eğri olan doğrultulamaz, eksik olan sayılamaz.
16 Kendi kendime, “İşte, bilgeliğimi benden önce Yeruşalim'de
krallık yapan herkesten çok artırdım” dedim, “Alabildiğine bilgi
ve bilgelik edindim.” **17** Kendimi bilgi ve bilgeliği, deliliği ve
akılsızlığı anlamaya adadım. Gördüm ki, bu da yalnızca rüzgarı
kovalamaya kalkışmakmış. **18** Çünkü çok bilgelik çok keder
doğurur, bilgi arttıkça acı da artar.

2 Kendi kendime, “Gel, zevki tat. İyi mi, değil mi, gör” dedim.
Ama gördüm ki, o da boş. **2** Gülmeye, “Delilik”, zevke, “Ne

işe yarar?” dedim. **3** İnsanların göklerin altında geçirdiği birkaç günlük ömürleri boyunca, yapacakları iyi bir şey olup olmadığını görünceye dek, bilgeliğimin önderliğinde, bedenimi şarapla nasıl canlandırayım, akılsızlığı nasıl ele alayım diye düşündüm durdum. **4** Büyük işlere girdim. Kendime evler inşa ettim, bağlar diktim. **5** Bahçeler, parklar yaptım, oralara türlü türlü meyve ağaçları diktim. **6** Dal budak salan orman ağaçlarını sulamak için havuzlar yaptım. **7** Kadın, erkek köleler satın aldım; evimde doğan kölelerim de vardı. Ayrıca benden önce Yeruşalim'de yaşayan herkesten çok sığıra, davara sahip oldum. **8** Altın, gümüş biriktirdim; kralların, illerin hazinelerini topladım. Kadın, erkek şarkıcılar ve erkeklerin özlemi olan bir harem edindim. **9** Böylece büyük üne kavuştum, benden önce Yeruşalim'de yaşayanların hepsini aştım. Bilgeliğimden de bir şey yitirmedim. **10** Gözümün dilediği hiçbir şeyi kendimden esirgemedim. Gönlümü hiçbir zevkten alıkoymadım. Yaptığım her işten zevk aldı gönlüm. Bütün emeğimin ödülü bu oldu. **11** Yaptığım bütün işlere, Çektiğim bütün emeklere bakınca, Gördüm ki, hepsi boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış. Güneşin altında hiçbir kazanç yokmuş. **12** Sonra bilgelik, delilik, akılsızlık nedir diye baktım; Çünkü kralın yerine geçecek kişi Zaten yapılanın ötesinde ne yapabilir ki? **13** Işığın karanlıktan üstün olduğu gibi Bilgeliğin de akılsızlıktan üstün olduğunu gördüm. **14** Bilge nereye gittiğini görür, Ama akılsız karanlıkta yürür. İkisinin de aynı sonu paylaştığını gördüm. **15** “Akılsızın başına gelen, benim de başıma gelecek” Dedim kendi kendime, “Öyleyse kazancım ne bilgelikten?” “Bu da boş” dedim içimden. **16** Çünkü akılsız gibi, bilge de uzun süre anılmaz, Gelecekte ikisi de unutulur. Nitekim bilge de akılsız gibi ölür! **17** Böylece hayattan nefret ettim. Çünkü güneşin altında yapılan iş

çetindi bence. Her şey boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.
18 Güneşin altında harcadığım bütün emekten nefret ettim. Çünkü
her şeyi benden sonra gelecek olana bırakmak zorundayım. **19**
Kim bilir, bilge mi olacak, akılsız mı? Güneşin altında bilgeliğimi
kullanarak harcadığım bütün emek üzerinde saltanat sürecek. Bu
da boş. **20** Bu yüzden güneşin altında harcadığım onca emeğe
üzülmeye başladım. **21** Çünkü biri bilgelik, bilgi ve beceriyle
çalışır, sonunda her şeyini hiç emek vermemiş başka birine
bırakmak zorunda kalır. Bu da boş ve büyük bir hüsrandır. **22**
Çünkü ne kazancı var adamın, güneşin altında harcadığı bunca
emekten, bunca kafa yormaktan? **23** Günler boyunca çektiği
zahmet acı ve dert doğurur. Gece bile içi rahat etmez. Bu da
boş. **24** İnsan için yemekten, içmekten ve yaptığı işten zevk
almaktan daha iyi bir şey yoktur. Gördüm ki, bu da Tanrı'dandır.
25 O'nsuz kim yiyebilir, kim zevk alabilir? **26** Çünkü Tanrı bilgiyi,
bilgeliği, sevinci hoşnut kaldığı insana verir. Günahkâra ise,
yığma, biriktirme zahmeti verir; biriktirdiklerini Tanrı'nın hoşnut
kaldığı insanlara bıraksın diye. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya
kalkışmakmış.

3 Her şeyin mevsimi, göklerin altındaki her olayın zamanı
vardır. **2** Doğmanın zamanı var, ölmenin zamanı var. Dikmenin
zamanı var, sökmenin zamanı var. **3** Öldürmenin zamanı var,
şifa vermenin zamanı var. Yıkmanın zamanı var, yapmanın
zamanı var. **4** Ağlamanın zamanı var, gülmenin zamanı var. Yas
tutmanın zamanı var, oynamanın zamanı var. **5** Taş atmanın
zamanı var, taş toplamanın zamanı var. Kucaklaşmanın zamanı
var, kucaklaşmamanın zamanı var. **6** Aramanın zamanı var,
vazgeçmenin zamanı var. Saklamanın zamanı var, atmanın
zamanı var. **7** Yırtmanın zamanı var, dikmenin zamanı var.

Susmanın zamanı var, konuşmanın zamanı var. **8** Sevmenin zamanı var, nefret etmenin zamanı var. Savaşın zamanı var, barışın zamanı var. **9** Çalışanın harcadığı emekten ne kazancı var? **10** Tanrı'nın uğraşsınlar diye insanlara verdiği zahmeti gördüm. **11** O her şeyi zamanında güzel yaptı. İnsanların yüreğine sonsuzluk kavramını koydu. Yine de insan Tanrı'nın yaptığı işi başından sonuna dek anlayamaz. **12** İnsan için yaşamı boyunca mutlu olmaktan, iyi yaşamaktan daha iyi bir şey olmadığını biliyorum. **13** Her insanın yiyip içmesi, yaptığı her işle doyuma ulaşması bir Tanrı armağanıdır. **14** Tanrı'nın yaptığı her şeyin sonsuza dek süreceğini biliyorum. Ona ne bir şey eklenebilir ne de ondan bir şey çıkarılabilir. Tanrı insanların kendisine saygı duymaları için bunu yapıyor. **15** Şimdi ne oluyorsa, geçmişte de oldu, Ne olacaksa, daha önce de olmuştur. Tanrı geçmiş olayların hesabını soruyor. **16** Güneşin altında bir şey daha gördüm: Adaletin ve doğruluğun yerini kötülük almış. **17** İçimden "Tanrı doğruyu da, kötüyü de yargılayacaktır" dedim, "Çünkü her olayın, her eylemin zamanını belirledi." **18** İnsanlara gelince, "Tanrı hayvan olduklarını görsünler diye insanları sınıyor" diye düşündüm. **19** Çünkü insanların başına gelen hayvanların da başına geliyor. Aynı sonu paylaşıyorlar. Biri nasıl ölüyorsa, öbürü de öyle ölüyor. Hepsi aynı soluğu taşıyor. İnsanın hayvandan üstünlüğü yoktur. Çünkü her şey boş. **20** İkisi de aynı yere gidiyor; topraktan gelmiş, toprağa dönüyor. **21** Kim biliyor insan ruhunun yukarıya çıktığını, hayvan ruhunun aşağıya, yeraltına indiğini? **22** Sonuçta insanın yaptığı işten zevk almasından daha iyi bir şey olmadığını gördüm. Çünkü onun payına düşen budur. Kendisinden sonra olacakları görmesi için kim onu geri getirebilir?

4 Güneşin altında yapılan baskılara bir daha baktım, Ezilenlerin gözyaşlarını gördüm; Avutanları yok, Güç ezenlerden yana, Avutanları yok. **2** Çoktan ölmüş ölüleri, Hâlâ sağ olan yaşayanlardan daha mutlu gördüm. **3** Ama henüz doğmamış, Güneşin altında yapılan kötülükleri görmemiş olan İkisinden de mutludur. **4** Harcanan her emeğin, yapılan her ustaca işin ardında kıskançlık olduğunu gördüm. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış. **5** Akılsız ellerini kavuşturup kendi kendini yer. **6** Rahat kazanılan bir avuç dolusu Zahmetle, rüzgarı kovalamaya kalkışarak kazanılan İki avuç dolusundan daha iyidir. **7** Güneşin altında bir boş şey daha gördüm: **8** Yalnız bir adam vardı, Oğlu da kardeşi de yoktu. Çabaları dinmek nedir bilmezdi, Gözü zenginliğe doymazdı. “Kimin için çalışıyorum, Neden kendimi zevkten yoksun bırakıyorum?” diye sormazdı. Bu da boş ve çetin bir zahmettir. **9** İki kişi bir kişiden iyidir, Çünkü emeklerine iyi karşılık alırlar. **10** Biri düşerse, öteki kaldırır. Ama yalnız olup da düşenin vay haline! Onu kaldıran olmaz. **11** Ayrıca iki kişi birlikte yatarsa, birbirini ısıtır. Ama tek başına yatan nasıl ısınabilir? **12** Yalnız biri yenik düşer, Ama iki kişi direnebilir. Üç kat iplik kolay kolay kopmaz. **13** Yoksul ama bilge bir genç artık öğüt almayı bilmeyen kocamış akılsız kraldan iyidir. **14** Çünkü genç, ülkesinde yoksulluk içinde doğsa bile cezaevinden krallığa yükselebilir. **15** Güneşin altında yaşayan herkesin kralın yerine geçen genci izlediğini gördüm. **16** Yeni kralın yönettiği halk sayısız olabilir. Yine de sonrakiler ondan hoşnut olmayabilir. Gerçekten bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır.

5 Tanrı'nın evine gittiğinde davranışına dikkat et. Yaptıkları kötülüğün farkında olmayan akılsızlar gibi kurban sunmak için değil, dinlemek için yaklaş. **2** Ağzını çabuk açma, Tanrı'nın

önünde hemen konuya girme, Çünkü Tanrı gökte, sen yerdesin,
Bu yüzden, az konuş. **3** Çok tasa kötü düş, Çok söz akılsızlık
doğurur. **4** Tanrı'ya adak adayınca, yerine getirmekte gecikme.
Çünkü O akılsızlardan hoşlanmaz. Adağını yerine getir! **5**
Adamamak, adayıp da yerine getirmemekten iyidir. **6** Ağzının
seni günaha sürüklemesine izin verme. Ulağın önünde: “Adağım
yanlıştı” deme. Tanrı niçin senin sözlerine öfkelensin, yaptığın işi
yok etsin? **7** Çünkü çok düş kurmak hayalciliğe ve laf kalabalığına
yol açar; Tanrı'ya saygı göster. **8** Bir yerde yoksullara baskı
yapıldığını, adaletin ve doğruluğun çiğnendiğini görürsen şaşma;
çünkü üstü gözeten daha üst biri var, onların da üstleri var. **9**
Tarlaların sürülmesini isteyen bir kral ülke için her bakımdan
yararlıdır. **10** Parayı seven paraya doymaz, Zenginliği seven
kazancıyla yetinmez. Bu da boştur. **11** Mal çoğaldıkça yiyeni
de çoğalır. Sahibine ne yararı var, seyretmekten başka? **12**
Az yesin, çok yesin işçi rahat uyur, Ama zenginin malı zengini
uyutmaz. **13** Güneşin altında acı bir kötülük gördüm: Sahibinin
zararına biriktirilen Ve bir talihsizlikle yok olup giden servet. Böyle
bir servet sahibi baba olsa bile, Oğluna bir şey bırakamaz. **15**
Annesinin rahminden çıplak çıkar insan. Dünyaya nasıl geldiyse
öyle gider, Emeğinden hiçbir şey götürmez elinde. **16** Dünyaya
nasıl geldiyse öyle gider insan. Bu da acı bir kötülüktür. Ne
kazancı var yel için zahmet çekmekten? **17** Ömrü boyunca
büyük üzüntü, hastalık, öfke içinde Karanlıkta yiyor. **18** Gördüm
ki, iyi ve güzel olan şu: Tanrı'nın insana verdiği birkaç günlük
ömür boyunca yemek, içmek, güneşin altında harcadığı emekten
zevk almak. Çünkü insanın payına düşen budur. **19** Üstelik
Tanrı bir insana mal mülk veriyor, onu yemesi, ödülünü alması,
yaptığı işten mutluluk duyması için ona güç veriyorsa, bu bir

Tanrı armağanıdır. **20** Bu yüzden insan, geçen ömrünü pek düşünmez. Çünkü Tanrı onun yüreğini mutlulukla meşgul eder.

6 Güneşin altında insana ağır gelen bir kötülük gördüm: **2** Adam vardır, Tanrı kendisine mal, mülk, saygınlık verir, yerine gelmeyecek isteği yoktur. Ama Tanrı yemesine izin vermez; bir yabancı yer. Bu da boş ve acı bir derttir. **3** Bir adam yüz çocuk babası olup uzun yıllar yaşamış, ama uzun ömrüne karşılık, zenginliğin tadını çıkaramamış, bir mezara bile gömülmemişse, düşük çocuk ondan iyidir derim. **4** Çünkü düşük çocuk boş yere doğuyor, karanlık içinde geçip gidiyor, adı karanlığa gömülüyor. **5** Ne güneş yüzü görüyor, ne de bir şey tanıyor. Öbür adam iki kez biner yıl yaşasa bile mutluluk duymaz, düşük çocuk ondan rahattır. Hepsi aynı yere gitmiyor mu? **7** İnsan hep boğazı için çalışır, Yine de doymaz. **8** Bilgenin akılsızdan ne üstünlüğü var? Yoksul başkasına nasıl davranacağını bilmekle ne yarar sağlar? **9** Gözün gördüğü gönlün çektiğinden iyidir. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır. **10** Ne varsa, adı çoktan konmuştur, İnsanın da ne olduğu biliniyor. Kimse kendinden güçlü olanla çekişemez. **11** Söz çoğaldıkça anlam azalır, Bunun kime yararı olur? **12** Çünkü gölge gibi gelip geçen kısa ve boş ömründe insana neyin yararlı olduğunu kim bilebilir? Bir adama kendisinden sonra güneşin altında neler olacağını kim söyleyebilir?

7 İyi ad hoş kokulu yağdan, Ölüm günü doğum gününden iyidir. **2** Yas evine gitmek, şölen evine gitmekten iyidir. Çünkü her insanın sonu ölümdür, Yaşayan herkes bunu aklında tutmalı. **3** Üzüntü gülmekten iyidir, Çünkü yüz mahzun olunca yürek sevinir. **4** Bilge kişinin aklı yas evindedir, Akılsızın aklıysa şenlik evinde. **5** Bilgenin azarını işitmek, Akılsızın türküsünü işitmekten iyidir.

6 Çünkü akılsızın gülmesi, Kazanın altındaki çalıların çatırtısı
gibidir. Bu da boştur. **7** Haksız kazanç bilgeyi delirtir, Rüşvet
karakteri bozar. **8** Bir olayın sonu başlangıcından iyidir. Sabırlı
kibirliden iyidir. **9** Çabuk öfkelenme, Çünkü öfke akılsızların
bağrında barınır. **10** “Neden geçmiş günler bugünlerden iyiydi?”
diye sorma, Çünkü bu bilgece bir soru değil. **11** Bilgelik miras
kadar iyidir, Güneşi gören herkes için yararlıdır. **12** Bilgelik
siperdir, para da siper, Bilginin yararı ise şudur: Bilgelik ona
sahip olan kişinin yaşamını korur. **13** Tanrı'nın yaptığını düşün:
O'nun eğrilttiğini kim doğrultabilir? **14** İyi günde mutlu ol, Ama
kötü günde dikkatle düşün; Tanrı birini öbürü gibi yaptı ki, İnsan
kendisinden sonra neler olacağını bilmesin. **15** Boş ömrümde
şunları gördüm: Doğru insan doğruluğuna karşın ölüyor, Kötü
insanın ise, kötülüğüne karşın ömrü uzuyor. **16** Ne çok doğru ol
ne de çok bilge. Niçin kendini yok edesin? **17** Ne çok kötü ol ne
de akılsız. Niçin vaktinden önce ölesin? **18** Birini tutman iyidir,
Öbüründen de elini çekme. Çünkü Tanrı'ya saygı duyan ikisini de
başarır. **19** Bilgelik, bilge kişiyi kentteki on yöneticiden daha güçlü
kılar. **20** Çünkü yeryüzünde hep iyilik yapan, Hiç günah işlemeyen
doğru insan yoktur. **21** İnsanların söylediği her söze aldırma,
Yoksa uşağının bile sana sövdüğünü duyabilirsin. **22** Çünkü
sen de birçok kez Başkalarına sövdüğünü pekâlâ biliyorsun. **23**
Bütün bunları bilgelikle denedim: “Bilge olacağım” dedim. Ama
bu beni aşıyordu. **24** Bilgelik denen şey Uzak ve çok derindir,
onu kim bulabilir? **25** Böylece, bilgelik ve çözüm aramaya,
incelemeye, kavramaya, Kötülüğün akılsızlık, akılsızlığın delilik
olduğunu anlamaya kafa yordum. **26** Kimi kadını ölümden acı
buldum. O kadın ki, kendisi tuzak, yüreği kapan, elleri zincirdir.
Tanrı'nın hoşnut kaldığı insan ondan kaçar, Günah işleyense ona

tutsak olur. **27** Vaiz diyor ki, “Şunu gördüm: Bir çözüm bulmak
için Bir şeyi öbürüne eklerken **28** –Araştırıp hâlâ bulamazken–
Binde bir adam buldum, Ama aralarında bir kadın bulamadım.
29 Bulduğum tek şey: Tanrı insanları doğru yarattı, Oysa onlar
hâlâ karmaşık çözümler arıyorlar.”

8 Bilge insan gibisi var mı? Kim olup bitenlerin anlamını bilebilir?
Bilgelik insanın yüzünü aydınlatır, Sert görünüşünü değiştirir.
2 Kralın buyruğuna uy, diyorum. Çünkü Tanrı'nın önünde ant
içtin. **3** Kralın huzurundan ayrılmak için acele etme. Kötülüğe
bulaşma. Çünkü o dilediği her şeyi yapar. **4** Kralın sözünde güç
vardır. Kim ona, “Ne yapıyorsun?” diyebilir? **5** Onun buyruğuna
uyan zarar görmez. Bilge kişi bunun zamanını ve yolunu bilir. **6**
Çünkü her işin bir zamanı ve yolu vardır. İnsanın derdi kendine
yeter. **7** Kimse geleceği bilmez, Kim kime geleceği bildirebilir? **8**
Rüzgarı tutup ona egemen olmaya kimsenin gücü yetmediği
gibi, Ölüm gününe egemen olmaya da kimsenin gücü yetmez.
Savaştan kaçış olmadığı gibi, kötülük de sahibini kurtaramaz. **9**
Bütün bunları gördüm ve güneşin altında yapılan her iş üzerinde
kafa yordum. Gün gelir, insanın insana egemenliği kendine
zarar verir. **10** Bir de kötülerin gömüldüğünü gördüm. Kutsal
yere girip çıkar, kötülük yaptıkları kentte övülürlerdi. Bu da
boş. **11** Suçlu çabuk yargılanmazsa, insanlar kötülük etmek için
cesaret bulur. **12** Günahlı yüz kez kötülük edip uzun yaşasa
bile, Tanrı'dan korkanların, O'nun önünde saygıyla duranların
iyilik göreceğini biliyorum. **13** Oysa kötü, Tanrı'dan korkmadığı
için iyilik görmeyecek, gölge gibi olan ömrü uzamayacaktır. **14**
Yeryüzünde boş bir şey daha var: Kötülerin hak ettiği doğruların,
doğruların hak ettiğiyse kötülerin başına geliyor. Bu da boş,
diyorum. **15** Mutluluğu övgüye değer buldum. Çünkü güneşin

altında insan için yiyip içmekten, mutlu olmaktan daha iyi bir şey yoktur. Çünkü Tanrı'nın güneşin altında kendisine verdiği ömür boyunca çektiği zahmetten insana kalacak olan budur. **16** Bilgeliği ve dünyada çekilen zahmeti anlamak için kafamı yorunca –öyleleri var ki, gece gündüz gözüne uyku girmez– **17** Tanrı'nın yaptığı her şeyi gördüm. İnsan güneşin altında olup bitenleri keşfedemez. Arayıp bulmak için ne kadar çaba harcarsa harcasın, yine de anlamını bulamaz. Bilge kişi anladığını söylese bile gerçekten kavrayamaz.

9 Böylece bütün bunları düşünüp taşındım ve şu sonuca vardım: Doğrular, bilgeler ve yaptıkları her şey Tanrı'nın elindedir. Onları sevginin mi, nefretin mi beklediğini kimse bilmez. **2** Herkesin başına aynı şey geliyor. Doğrunun, iyinin, kötünün, temizin, kirlinin, kurban sunanla sunmayanın başına gelen şey aynı. İyi insana ne oluyorsa, günahlıya da oluyor; Ant içene ne oluyorsa, ant içmekten korkana da aynısı oluyor. **3** Güneşin altında yapılan işlerin tümünün kötü yanı şu ki, herkesin başına aynı şey geliyor. Üstelik insanların içi kötülük doludur, yaşadıkları sürece içlerinde delilik vardır. Ardından ölüp gidiyorlar. **4** Yaşayanlar arasındaki herkes için umut vardır. Evet, sağ köpek ölü aslandan iyidir! **5** Çünkü yaşayanlar öleceğini biliyor, Ama ölüler hiçbir şey bilmiyor. Onlar için artık ödül yoktur, Anıları bile unutulmuştur. **6** Sevgileri, nefretleri, Kıskançlıkları çoktan bitmiştir. Güneşin altında yapılanlardan Bir daha payları olmayacaktır. **7** Git, sevinçle ekmeğini ye, neşeyle şarabını iç. Çünkü yaptıkların baştan beri Tanrı'nın hoşuna gitti. **8** Giysilerin hep ak olsun. Başından zeytinyağı eksilmesin. **9** Güneşin altında Tanrı'nın sana verdiği boş ömrün bütün günlerini, bütün anlamsız günlerini sevdiğin karınla güzel güzel yaşayarak geçir. Çünkü hayattan ve

güneşin altında harcadığın emekten payına düşecek olan budur.
10 Çalışmak için eline ne geçerse, var gücünle çalış. Çünkü
gitmekte olduğun ölüler diyarında iş, tasarı, bilgi ve bilgelik yoktur.
(Sheol h7585) **11** Güneşin altında bir şey daha gördüm: Yarışı
hızlı koşanlar, Savaşı yiğitler, Ekmeği bilgeler, Serveti akıllılar,
Beğeniyi bilgililer kazanmaz. Ama zaman ve şans hepsinin
önüne çıkar. **12** Dahası insan kendi vaktini bilmez: Balığın
acımasız ağa, kuşun kapana düştüğü gibi, İnsanlar da üzerlerine
ansızın çöken kötü zamana yakalanırlar. **13** Güneşin altında
bilgelik olarak şunu da gördüm, beni çok etkiledi: **14** Çok az
insanın yaşadığı küçük bir kent vardı. Güçlü bir kral saldırıp onu
kuşattı. Karşısına büyük rampalar kurdu. **15** Kentte yoksul ama
bilge bir adam vardı. Bilgeliğiyle kenti kurtardı. Ne var ki, kimse
bu yoksul adamı anmadı. **16** Bunun üzerine, “Bilgelik güçten
iyidir” dedim, “Ne yazık ki, yoksul insanın bilgeliği küçümseniyor,
söyledikleri dikkate alınmıyor.” **17** Bilgenin sessizce söylediği
sözler, Akılsızlar arasındaki önderin bağırışından iyidir. **18** Bilgelik
silahtan iyidir, Ama bir deli çıkar, her şeyi berbat eder.

10 Ölü sinekler attarın ıtırını kokutur. Biraz aptallık da bilgeliği
ve saygınlığı bastırır. **2** Bilgenin yüreği hep doğruya eğilimlidir,
Akılsızın ise, hep yanlışa. **3** Yolda yürürken bile akılsızın aklı
kıttır, Akılsız olduğunu herkese gösterir. **4** Yöneticinin öfkesi sana
karşı alevlenirse, Yerinden ayrılma; Çünkü serinkanlılık büyük
yanlışları bastırır. **5** Güneşin altında gördüğüm bir haksızlık var,
Yöneticiden kaynaklanan bir yanlışı andırıyor: **6** Zenginler düşük
makamlarda otururken, Aptallar yüksek makamlara atanıyor. **7**
Köleleri at sırtında, Önderleri yerde köleler gibi yürürken gördüm.
8 Çukur kazan içine kendi düşer, Duvarda gedik açanı yılan
sokar. **9** Taş çıkaran taştan incinir, Odun yaran tehlikeye girer.

10 Balta körse, ağzı bilenmemişse, Daha çok güç gerektirir; Ama
bilgelik başarı doğurur. **11** Yılan büyü yapılmadan önce sokarsa,
Büyücünün yararı olmaz. **12** Bilgenin ağzından çıkan sözler
benimsenir, Oysa akılsız kendi ağzıyla yıkımına yol açar. **13**
Sözünün başı aptallık, Sonu zırdeliliktir. **14** Akılsız konuştukça
konuşur. Kimse ne olacağını bilmez. Kim ona kendisinden sonra
ne olacağını bildirebilir? **15** Akılsızın emeği kendini öylesine
yıpratır ki, Kente bile nasıl gideceğini bilemez. **16** Kralın bir
çocuksa, Önderlerin sabah şölen veriyorsa, vay sana, ey ülke! **17**
Kralın soyluysa, Önderlerin sarhoşluk için değil Güçlenmek için
vaktinde yemek yiyorsa, ne mutlu sana, ey ülke! **18** Tembellikten
dam çöker, Miskinlikten çatı akar. **19** Şölen eğlenmek için yapılır,
Şarap yaşama sevinç katar, Paraysa her ihtiyacı karşılar. **20**
İçinden bile krala sövme, Yatak odanda zengine lanet etme,
Çünkü gökte uçan kuşlar haber taşır, Kanatlı varlıklar söylediğini
aktarır.

11 Ekmeğini suya at, Çünkü günler sonra onu bulursun. **2**
Yedi, hatta sekiz kişiye pay ver, Çünkü ülkenin başına ne felaket
geleceğini bilemezsin. **3** Bulutlar su yüklüyse, Yeryüzüne döker
yağmurlarını. Ağaç ister güneye ister kuzeye devrilsin, Devrildiği
yerde kalır. **4** Rüzgarı gözeten ekmez, Bulutlara bakan biçmez.
5 Ana rahmindeki çocuğun nasıl ruh ve beden aldığını bilmediğin
gibi, Her şeyi yaratan Tanrı'nın yaptıklarını da bilemezsin. **6**
Tohumunu sabah ek, Akşam da elin boş durmasın. Çünkü
bu mu iyi, şu mu, Yoksa ikisi de aynı sonucu mu verecek,
bilemezsin. **7** Işık tatlıdır, Güneşi görmek güzeldir. **8** Evet, insan
uzun yıllar yaşarsa, Sevinçle yaşasın. Ama karanlık günleri
unutmasın, Çünkü onlar da az değil. Gelecek her şey boştur. **9**
Ey delikanlı, gençliğinle sevin, Bırak gençlik günlerinde yüreğin

sevinç duysun. Gönlünün isteklerini, gözünün gördüklerini izle,
Ama bil ki, bütün bunlar için Tanrı seni yargılayacaktır. **10**
Öyleyse at tasayı yüreğinden, Uzaklaştır derdi bedeninden.
Çünkü gençlik de dinçlik de boştur.

12 Bu yüzden zor günler gelmeden, “Zevk almıyorum” diyeceğin
yıllar yaklaşmadan, Güneş, ışık, ay ve yıldızlar kararmadan Ve
yağmurdan sonra bulutlar geri dönmeden, Gençlik günlerinde
seni yaratanı anımsa. **3** O gün, evi bekleyenler titreyecek,
Güçlüler eğilecek, Öğütücüler azaldığı için duracak, Pencereden
bakanlar kararacak. **4** Değirmen sesi yavaşlayınca, Sokağa
açılan çift kapı kapanacak, İnsanlar kuş sesiyle uyanacak, Ama
şarkıların sesini duyamayacaklar. **5** Dahası yüksek yerden,
Sokaktaki tehlikelerden korkacaklar; Badem ağacı çiçek açacak,
Çekirge ağırlaşacak, Tutku zayıflayacak. Çünkü insan sonsuzluk
evine gidecek, Yas tutanlar sokakta dolaşacak. **6** Gümüş tel
kopmadan, Altın tas kırılmadan, Testi çeşmede parçalanmadan,
Kuyu makarası kırılmadan, **7** Toprak geldiği yere dönmeden, Ruh
onu veren Tanrı'ya dönmeden, Seni yaratanı anımsa. **8** “Her şey
boş” diyor Vaiz, “Bomboş!” **9** Vaiz yalnız bilge değildi, bildiklerini
halka da öğretiyordu. Hesap etti, araştırdı ve birçok özdeyişi
düzene soktu. **10** Güzel sözler bulmaya çalıştı. Yazdıkları gerçek
ve doğrudur. **11** Bilgelerin sözleri üvendire gibidir, derledikleri
özdeyişlerse, iyi çakılan çivi gibi; bir tek Çoban tarafından
verilmişler. **12** Bunların dışındakilerden sakın, evladım. Çok kitap
yazmanın sonu yoktur, fazla araştırma da bedeni yıpratır. **13** Her
şey duyuldu, sonuç şu: Tanrı'ya saygı göster, buyruklarını yerine
getir, Çünkü her insanın görevi budur. **14** Tanrı her işi, her gizli
şeyi yargılayacaktır, İster iyi ister kötü olsun.

Ezgiler Ezgisi

1 Süleyman'ın Ezgiler Ezgisi. **2** Beni dudaklarıyla öptükçe öpsün!
Çünkü aşkın şaraptan daha tatlı. **3** Ne güzel kokuyor sürdüğün
esans, Dökülmüş esans sanki adın, Kızlar bu yüzden seviyor seni.
4 Al götür beni, haydi koşalım! Kral beni odasına götürsün. Seninle
coşup seviniriz, Aşkını şaraptan çok överiz. Ne kadar haklılar
seni sevmekte! **5** Esmerim ben, ama güzelim, Ey Yeruşalim
kızları! Kedar'ın çadırları gibi, Süleyman'ın çadır bezleri gibi kara.
6 Bakmayın esmer olduğuma, Güneş kararttı beni. Çünkü kızdılar
bana erkek kardeşlerim, Bağlara bakmakla görevlendirdiler.
Ama kendi bağıma bakmadım. **7** Ey sevgilim, söyle bana,
sürünü nerede otlatıyorsun, Öğleyin nerede yatırıyorsun? Neden
arkadaşlarının sürüleri yanında Yüzünü örten bir kadın durumuna
düşeyim? **8** Ey güzeller güzeli, Bilmiyorsan, Sürünün izine
çık, Çobanların çadırları yanında Oğlaklarını otlat. **9** Firavunun
arabalarına koşulu kısrağa benzetiyorum seni, aşkım benim! **10**
Yanakların süslerle, Boynun gerdanlıklarla ne güzel! **11** Sana
gümüş düğmelerle altın süsler yapacağız. **12** Kral divandayken,
Hintsümbülümün güzel kokusu yayıldı. **13** Memelerim arasında
yatan Mür dolu bir kesedir benim için sevgilim; **14** Eyn-Gedi
bağlarında Bir demet kına çiçeğidir benim için sevgilim. **15** Ah,
ne güzelsin, aşkım, ah, ne güzel! Gözlerin tıpkı birer güvercin!
16 Ne yakışıklısın, sevgilim, ah, ne çekici! Yeşilliktir yatağımız. **17**
Sedir ağaçlarıdır evimizin kirişleri, Tavanımızın tahtaları ardıçlar.

2 Ben Şaron çiğdemiyim, Vadilerin zambağıyım. **2** Dikenlerin
arasında zambak nasılsa Kızların arasında öyledir aşkım. **3**
Orman ağaçları arasında bir elma ağacına benzer Delikanlıların
arasında sevgilim. Onun gölgesinde oturmaktan zevk alırım,
Tadı damağımda kalır meyvesinin. **4** Ziyafet evine götürdü

beni, Üzerimdeki sancağı aşktı. **5** Güçlendirin beni üzüm pestiliyle, Canlandırın elmayla, Çünkü aşk hastasıyım ben. **6** Sol eli başımın altında, Sağ eli sarsın beni. **7** Dişi ceylanlar, Yabanıl dişi geyikler üstüne Ant içiriyorum size, ey Yeruşalim kızları! Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye, Gönlü hoş olana dek. **8** İşte! Sevgilimin sesi! Dağların üzerinden sekerek, Tepelerin üzerinden sıçrayarak geliyor. **9** Sevgilim ceylana benzer, sanki bir geyik yavrusu. Bakın, duvarımızın ardında duruyor, Pencerelerden bakıyor, Kafeslerden seyrediyor. **10** Sevgilim şöyle dedi: “Kalk, gel aşkım, güzelim. **11** Bak, kış geçti, Yağmurların ardı kesildi, **12** Çiçekler açtı, Şarkı mevsimi geldi, Kumrular ötüşmeye başladı beldemizde. **13** İncir ağacı ilk meyvesini verdi, Yeşeren asmalar mis gibi kokular saçmakta. Kalk, gel aşkım, güzelim.” **14** Kaya kovuklarında, Uçurum kenarlarında gizlenen güvercinim! Boyunu bosunu göster bana, Sesini duyur; Çünkü sesin tatlı, boyun bosun güzeldir. **15** Yakalayın tilkileri bizim için, Bağları bozan küçük tilkileri; Çünkü bağlarımız yeşerdi. **16** Sevgilim benimdir, ben de onun, Zambaklar arasında gezinir durur. **17** Ey sevgilim, gün serinleyip gölgeler uzayana dek, Engebeli dağlar üzerinde bir ceylan gibi, Geyik yavrusu gibi ol!

3 Gece boyunca yatağımda Sevgilimi aradım, Aradım, ama bulamadım. **2** “Kalkıp kenti dolaşayım, Sokaklarda, meydanlarda sevgilimi arayayım” dedim, Aradım, ama bulamadım. **3** Kenti dolaşan bekçiler buldu beni, “Sevgilimi gördünüz mü?” diye sordum. **4** Onlardan ayrılır ayrılmaz Sevgilimi buldum. Tuttum onu, bırakmadım; Annemin evine, Beni doğuran kadının odasına götürünceye dek. **5** Dişi ceylanlar, Yabanıl dişi geyikler üstüne Ant içiriyorum size, ey Yeruşalim kızları! Aşkımı ayıltmayasınız,

uyandırmayasınız diye, Gönlü hoş olana dek. **6** Kimdir bu kırdan çıkan, Bir duman sütunu gibi, Tüccarın türlü türlü baharatıyla, Mür ve günnükle tütsülenmiş? **7** İşte Süleyman'ın tahtırevanı! İsrailli yiğitlerden Altmış kişi eşlik ediyor ona. **8** Hepsi kılıç kuşanmış, eğitilmiş savaşçı. Gecenin tehlikelerine karşı, Hepsinin kılıcı belinde. **9** Kral Süleyman tahtırevanı Lübnan ağaçlarından yaptı. **10** Direklerini gümüşten, Tabanını altından yaptı. Koltuğu mor kumaşla kaplıydı. İçini sevgiyle döşemişti Yeruşalim kızları. **11** Dışarı çıkın, ey Siyon kızları! Düğününde, mutlu gününde Annesinin verdiği tacı giymiş Kral Süleyman'ı görün.

4 Ah, ne güzelsin, aşkım, ah, ne güzel! Peçenin ardındaki gözlerin güvercinler gibi. Siyah saçların Gilat Dağı'nın yamaçlarından inen Keçi sürüsü sanki. **2** Yeni kırkılıp yıkanmış, Sudan çıkmış koyun sürüsü gibi dişlerin, Hepsinin ikizi var. Yavrusunu yitiren yok aralarında. **3** Al kurdele gibi dudakların, Ağzın ne güzel! Peçenin ardındaki yanakların Nar parçası sanki. **4** Boynun Davut'un kulesi gibi, Kakma taşlarla yapılmış, Üzerine bin kalkan asılmış, Hepsi de birer yiğit kalkanı. **5** Sanki bir çift geyik yavrusu memelerin Zambaklar arasında otlayan İkiz ceylan yavrusu. **6** Gün serinleyip gölgeler uzayınca, Mür dağına, Günnük tepesine gideceğim. **7** Tepeden tırnağa güzelsin, aşkım, Hiç kusurun yok. **8** Benimle gel Lübnan'dan, yavuklum, Benimle gel Lübnan'dan! Amana doruğundan, Senir ve Hermon doruklarından, Aslanların inlerinden, Parsların dağlarından geç. **9** Çaldın gönlümü kızkardeşim, yavuklum, Bir bakışınla, Gerdanlığının tek zinciriyle çaldın gönlümü! **10** Aşkın ne güzel, kızkardeşim, yavuklum, Şaraptan çok daha tatlı; Esansının kokusu her türlü baharattan güzel! **11** Ey yavuklum, bal damlar dudaklarından, Bal ve süt var dilinin altında, Lübnan'ın kokusu

geliyor giysilerinden! **12** Kapalı bahçesin sen, kızkardeşim, yavuklum, Kapalı bir kaynak, mühürlü bir pınar. **13** Fidanların nar bahçesidir; Seçme meyvelerle, Kına ve hintsümbülüyle, **14** Hintsümbülü ve safranla, Güzel kokulu kamış ve tarçınla, her türlü günnük ağacıyla, Mür ve ödle, her türlü seçme baharatla. **15** Sen bir bahçe pınarısın, Bir taze su kuyusu, Lübnan'dan akan bir dere. **16** Uyan, ey kuzey rüzgarı, Sen de gel, ey güney rüzgarı! Bahçemde es de güzel kokusu saçılsın. Sevgilim bahçesine gelsin, seçme meyvelerini yesin!

5 Bahçeme girdim, kızkardeşim, yavuklum, Mürümü topladım baharatımla, Gümecimi, balımı yedim, Şarabımı, sütümü içtim. Yiyin, için, ey dostlar! Mest olun aşktan, ey sevgililer! **2** Ben uyuyordum ama yüreğim uyanıktı. Dinleyin! Sevgilim kapıyı vuruyor. “Aç bana, kızkardeşim, aşkım, eşsiz güvercinim! Sırılsıklam oldu başım çiyden, Kaküllerim gecenin neminden.” **3** Entarimi çıkardım, Yine giyinmeli miyim? Ayaklarımı yıkadım, Yine kirletmeli miyim? **4** Kapı deliğinden uzattı elini sevgilim, Aşk duygularım kabardı onun için. **5** Kalktım, sevgilime kapıyı açayım diye, Mür elimden damladı, Parmaklarımdan aktı Sürgü tokmakları üzerine. **6** Kapıyı açtım sevgilime, Ama sevgilim yoktu, gitmişti! Kendimden geçmişim o konuşurken. Aradım onu, ama bulamadım, Seslendim, ama yanıt vermedi. **7** Kenti dolaşan bekçiler buldu beni, Dövüp yaraladılar. Sur bekçileri alıp götürdü şalımı. **8** Size ant içiriyorum, ey Yeruşalim kızları! Eğer sevgilimi bulursanız, Söyleyin ona, aşk hastasıyım ben. **9** Farkı ne sevgilinin öbürlerinden, Ey güzeller güzeli? Farkı ne ki, bize böyle ant içiriyorsun? **10** Sevgilimin teni pembe-beyaz, ışıl ışıl yanıyor! Göze çarpıyor on binler arasında. **11** Başı saf altın, Kakülleri kıvır kıvır, kuzgun gibi siyah. **12** Akarsu kıyısındaki

Güvercinler gibi gözleri; Sütle yıkanmış, Yuvasındaki mücevher sanki. **13** Yanakları güzel kokulu tarhlar gibi, Nefis kokular saçıyor. Dudakları zambak gibi, Mür yağı damlatıyor. **14** Elleri, üzerine sarı yakut kakılmış altın çubuklar, Gövdesi laciverttaşıyla süslenmiş cilalı fildişi. **15** Mermer sütun bacakları Saf altın ayaklıklar üzerine kurulmuş. Boyu bosu Lübnan dağları gibi, Lübnan'ın sedir ağaçları gibi eşsiz. **16** Ağzı çok tatlı, Tepeden tırnağa güzel. İşte böyledir sevgilim, böyledir yarim, ey Yeruşalim kızları!

6 Nereye gitti sevgilin, Ey güzeller güzeli, Ne yana yöneldi? Biz de onu arayalım seninle birlikte! **2** Bahçesine indi sevgilim, Güzel kokulu tarhlara, Bahçede gezinmek, zambak toplamak için. **3** Ben sevgilime aitim, sevgilim de bana, Gezinip duruyor zambaklar arasında. **4** Sevgilim, Tirsa kadar güzelsin, Yeruşalim kadar şirin, Sancak açmış bir ordu kadar görkemli. **5** Çevir gözlerini benden, Çünkü şaşırtıyorlar beni. Gilat Dağı'nın yamaçlarından inen Keçi sürüsünü andırıyor siyah saçların. **6** Yeni yıkanmış, sudan çıkmış dişi koyun sürüsü gibi dişlerin, Hepsinin ikizi var; Yavrusunu yitiren yok aralarında. **7** Peçenin ardındaki yanakların Nar parçası sanki. **8** Altmış kraliçe, Seksen cariye, Sayısız bakire kız olabilir; **9** Ama bir tanedir benim eşsiz güvercinim, Biricik kızıdır annesinin, Gözbebeği kendisini doğuranın. Kızlar sevgilimi görünce, “Ne mutlu ona!” dediler. Kraliçeler, cariyeler onu övdüler. **10** Kimdir bu kadın? Şafak gibi beliren, Ay kadar güzel, Güneş kadar parlak, Sancak açmış bir ordu kadar görkemli. **11** Ceviz bahçesine indim, Yeşermiş vadiyi göreyim diye; Asma tomurcuk verdi mi, Narlar çiçek açtı mı bakayım diye. **12** Nasıl oldu farkına varmadan, Tutkum bindirdi beni soylu halkımın savaş arabalarına. **13** Dön, geri dön, ey Şulamlı kız, Dön, geri dön

de seni seyredelim. Niçin Şulamlı kızı seyretmek istiyorsunuz,
Mahanayim oyununu seyredercesine?

7 Ne güzel sandaletli ayakların, Ey soylu kız! Mücevher gibi
yuvarlak kalçaların, Usta ellerin işi. **2** Karışık şarabın hiç
eksilmediği Yuvarlak bir tas gibi göbeğin. Zambaklarla kuşanmış
Buğday yığını gibi karnın. **3** Sanki bir çift geyik yavrusu
memelerin, İkiz ceylan yavrusu. **4** Fildişi kule gibi boynun. Bat-
Rabim Kapısı yanındaki Heşbon havuzları gibi gözlerin. Şam'a
bakan Lübnan Kulesi gibi burnun. **5** Karmel Dağı gibi duruyor
başın, Pırıl pırıl mora çalar saçların. Kaküllerine tutsak oldu
kral. **6** Ne güzel, ne çekicidir aşk! Zevkten zevke sürükler. **7**
Hurma ağacına benziyor boyun, Salkım salkım memelerin. **8**
"Çıkayım hurma ağacına" dedim, "Tutayım meyveli dallarını."
Üzüm salkımları gibi olsun memelerin, Elma gibi koksun soluğun,
9 En iyi şarap gibi ağzın. Sevgilimin dudaklarına, dişlerine doğru
kaysın. **10** Ben sevgilime aitim, O da bana tutkun. **11** Gel,
sevgilim, kıra çıkalım, Köylerde geceleyelim. **12** Bağlara gidelim
sabah erkenden, Bakalım, asma tomurcuk verdi mi? Dalları
yeşerdi mi, Narlar çiçek açtı mı, Orada sevişeceğim seninle. **13**
Mis gibi koku saçıyor adamotları, Kapımızın yanıbaşında Taze,
kuru, Her çeşit seçme meyve var. Senin için sakladım onları,
sevgilim.

8 Keşke kardeşim olsaydın, Annemin memelerinden süt emmiş.
Dışarıda görünce öperdim seni, Kimse de kınamazdı beni. **2**
Önüne düşer, Beni eğiten Annemin evine götürürdüm seni; Sana
baharatlı şarapla Kendi narlarımın suyundan içirirdim. **3** Sol
eli başımın altında, Sağ eli sarsın beni. **4** Ant içiriyorum size,
ey Yeruşalim kızları! Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız
diye, Gönlü hoş olana dek. **5** Kim bu, Sevgilisine yaslanarak

çölden çıkan? Elma ağacı altında uyandırdım seni, Orada doğum sancıları çekti annen, Orada doğum sancıları çekip doğurdu seni. **6** Beni yüreğinin üzerine bir mühür gibi, Kolunun üzerine bir mühür gibi yerleştir. Çünkü sevgi ölüm kadar güçlü, Tutku ölüler diyarı kadar katıdır. Alev alev yanar, Yakıp bitiren ateş gibi. **(Sheol h7585)** **7** Sevgiyi engin sular söndüremez, Irmaklar süpürüp götüremez. İnsan varını yoğunu sevgi uğruna verse bile, Yine de hor görülür! **8** Küçük bir kızkardeşimiz var, Daha memeleri çıkmadı. Ne yapacağız kızkardeşimiz için, Söz kesileceği gün? **9** Eğer o bir sursa, Üzerine gümüş mazgallı siper yaparız; Eğer bir kapıysa, Sedir tahtalarıyla onu kaplarız. **10** Ben bir surum, memelerim de kuleler gibi, Böylece hoşnut eden biri oldum onun gözünde. **11** Süleyman'ın bağı vardı Baal-Hamon'da, Kiraya verdi bağını; Her biri bin gümüş öderdi ürünü için. **12** Benim bağım kendi emrimde, Bin gümüş senin olsun, ey Süleyman, İki yüz gümüş de ürününe bakan kiracıların. **13** Ey sen, bahçelerde oturan kadın, Arkadaşlar kulak veriyor sesine, Bana da duyur onu. **14** Koş, sevgilim, Mis kokulu dağların üzerinde bir ceylan gibi, Geyik yavrusu gibi ol!

Yeşaya

1 Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında
Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda ve Yeruşalim'le ilgili görümü: **2**
Ey gökler dinleyin, ey yeryüzü kulak ver! Çünkü RAB konuşuyor:
“Çocuklar yetiştirip büyüttüm, Ama bana başkaldırdılar. **3** Öküz
sahibini, eşek efendisinin yemliğini bilir, Ama İsrail halkı bu
kadarını bile bilmiyor, Halkım anlamıyor.” **4** Günahlı ulusun, suç
yüklü halkın, Kötülük yapan soyun, Baştan çıkmış çocukların vay
haline! RAB'bi terk ettiler, İsrail'in Kutsalı'nı hor gördüler, O'na
sırt çevirdiler. **5** Neden bir daha dövülesiniz? Neden vefasızlığı
sürdürüyorsunuz? Baş büsbütün hasta, yürek büsbütün yaralı.
6 Bedeniniz tepeden tırnağa sağlıksız, Taze darbe izleriyle,
yara bereyle dolu, Temizlenmemiş, yağla yumuşatılmamış,
sarılmamış. **7** Ülkeniz ıssız, kentleriniz ateşe verilmiş. Yabancılar
topraklarınızı Gözünüzün önünde yiyip bitiriyor! Sanki ülkenin
kökünü kazımışlar. **8** Siyon kızı bağdaki çardak, Salatalık
bostanındaki kulübe gibi, Kuşatılmış bir kent gibi kalakalmış. **9**
Her Şeye Egemen RAB bazılarımızı Sağ bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik. **10** Ey Sodom yöneticileri,
RAB'bin söylediklerini dinleyin; Ey Gomora halkı, Tanrımız'ın
yasasına kulak verin. **11** “Kurbanlarınızın sayısı çokmuş, Bana
ne?” diyor RAB, “Yakmalık koç sunularına, Besili hayvanların
yağına doydum. Boğa, kuzu, teke kanı değil istediğim. **12**
Huzuruma geldiğinizde Avlularımı çiğnemenizi mi istedim sizden?
13 Anlamsız sunular getirmeyin artık. Buhurdan iğreniyorum.
Kötülük dolu törenlere, Yeni Ay, Şabat Günü kutlamalarına
Ve düzenlediğiniz toplantılara dayanamıyorum. **14** Yeni Ay
törenlerinizden, bayramlarınızdan nefret ediyorum. Bunlar bana
yük oldu, Onları taşımaktan yoruldum. **15** “Ellerinizi açıp

bana yakardığınızda Gözlerimi sizden kaçıracağım. Ne kadar
çok dua ederseniz edin dinlemeyeceğim. Elleriniz kan dolu.
16 Yıkanıp temizlenin, Kötülük yaptığınızı gözüm görmesin,
Kötülük etmekten vazgeçin. **17** İyilik etmeyi öğrenin, Adaleti
gözetin, zorbayı yola getirin, Öksüzün hakkını verin, Dul kadını
savunun." **18** RAB diyor ki, "Gelin, şimdi davamızı görelim.
Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa Kar gibi ak pak
olacaksınız. Elleriniz kırmız böceği gibi kızıl olsa da Yapağı
gibi bembeyaz olacak. **19** İstekli olur, söz dinlerseniz, Ülkenin
en iyi ürünlerini yiyeceksiniz. **20** Ama direnip başkaldırırsanız,
Kılıç sizi yiyip bitirecek." Bunu söyleyen RAB'dir. **21** Sadık kent
nasıl da fahişe oldu! Adaletle doluydu, doğruluğun barınağıydı,
Şimdiyse katillerle doldu. **22** Gümüşü cüruf oldu, Şarabına su
katıldı. **23** Yöneticileri asilerle hırsızların işbirlikçisi; Hepsi rüşveti
seviyor, Armağan peşine düşmüş. Öksüzün hakkını vermiyor,
Dul kadının davasını görmüyorlar. **24** Bu yüzden Rab, Her
Şeye Egemen RAB, İsrail'in Güçlüsü şöyle diyor: "Hasımlarımı
cezalandırıp rahata kavuşacağım, Düşmanlarımdan öç alacağım.
25 Sana karşı duracak, Kül suyuyla arıtır gibi seni cüruftan arıtıp
temizleyeceğim. **26** Eskiden, başlangıçta olduğu gibi, Sana
yöneticiler, danışmanlar yetiştireceğim. Ondan sonra 'Doğruluk
Kenti', 'Sadık Kent' diye adlandırılacaksın." **27** Siyon adalet
sayesinde, Tövbe edenleri de doğruluk sayesinde kurtulacak. **28**
Ama başkaldıranlarla günahlılar Birlikte yıkıma uğrayacaklar.
RAB'bi terk edenler yok olacak. **29** "Sevip altında tapındığınız
yabanıl fıstık ağaçlarından utanacaksınız, Putperest törenleriniz
için seçtiğiniz bahçelerden ötürü yüzünüz kızaracak. **30** Yaprakları
solmuş yabanıl fıstık ağacına, Susuz bahçeye döneceksiniz. **31**

Güçlü adamlarınız kıtık gibi, Yaptıkları işler kıvılcım gibi olacak;
İkisi birlikte yanacak ve söndüren olmayacak.”

2 Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda ve Yeruşalim'le ilgili görümü:
2 RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu dağ, Son günlerde dağların
en yücesi, Tepelerin en yükseği olacak. Oraya akın edecek
ulusların hepsi. **3** Birçok halk gelecek, “Haydi, RAB'bin Dağı'na,
Yakup'un Tanrısı'nın Tapınağı'na çıkalım” diyecekler, “O bize
kendi yolunu öğretsin, Biz de O'nun yolundan gidelim.” Çünkü
yasa Siyon'dan, RAB'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak. **4** RAB
uluslar arasında yargıçlık edecek, Birçok halkın arasındaki
anlaşmazlıkları çözecek. İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp
saban demiri, Mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa
kılıç kaldırmayacak, Savaş eğitimi yapmayacaklar artık. **5** Ey
Yakup soyu, gelin RAB'bin ışığında yürüyelim. **6** Ya RAB,
halkını, Yakup soyunu terk ettin, Çünkü yürekleri doğu kökenli
inançlarla dolu. Filistliler gibi falcılıkla uğraşıyor, Yabancılarla el
sıkışıyorlar. **7** Ülkeleri altınla, gümüşle dolu, Hazinelerinin sonu
yok, Sayısız atları, savaş arabaları var. **8** Ülkeleri putlarla dolu;
Elleriyle yaptıkları, Parmaklarıyla biçim verdikleri Putların önünde
eğiliyorlar. **9** Bu yüzden herkes alçaltılıp dize getirilecek. Onları
bağışlama, ya RAB! **10** RAB'bin dehşetinden, Yüce görkeminden
kaçmak için kayalıklara gidin, Yerin altına saklanın. **11** İnsanın
küstah bakışları alçaltılacak, Gururu kırılacak. O gün yalnız RAB
yüceltilecek. **12** Çünkü Her Şeye Egemen RAB o gün Kibirlileri,
gururluları, kendini beğenmişleri alçaltacak; **13** Lübnan'ın bütün
ulu, yüksek sedir ağaçlarını, Başan'ın bütün meşelerini yok
edecek; **14** Bütün ulu dağları, yüksek tepeleri, **15** Bütün yüksek
kuleleri, güçlü surları Yerle bir edecek; **16** Ticaret gemilerinin,
güzel teknelerinin hepsini yok edecek. **17** İnsanların gururu,

kibiri kırılacak, O gün yalnız RAB yüceltilecek, **18** Putlar tümüyle ortadan kalkacak. **19** RAB kalkıp yeryüzünü sarsmaya başlayınca, İnsanlar O'nun dehşetinden Ve yüce görkeminden kaçmak için Kayalık mağaralara, yeraltı kovuklarına saklanacaklar. **20** O gün insanlar Yeryüzünü sarsmak üzere harekete geçen RAB'bin dehşetinden Ve yüce görkeminden kaçmak için Tapmak amacıyla yaptıkları altın, gümüş putları Köstebeklere, yarasalara atıp Kaya kovuklarına, uçurumlardaki yarıklara saklanacaklar. **22** Ölümlü insana güvenmekten vazgeçin. Onun ne değeri var ki?

3 Bakın, Rab, Her Şeye Egemen RAB, Her türlü yardım ve desteği, Yani ekmek ve suyu, Yiğitlerle savaşçıları, Yöneticilerle peygamberleri, Falcılarla ileri gelenleri, Takım komutanlarıyla soyluları, danışmanları, Hünerli büyücülerle bilge muskacıları Yeruşalim'den ve Yahuda'dan çekip alacak. **4** Çocukları onlara yönetici atayacak, Küçük çocuklar onlara egemen olacak. **5** İnsan insana, komşu komşuya haksızlık edecek. Genç yaşlıya, Sıradan adam onurlu kişiye Hayasızca davranacak. **6** Ailede bir kardeş öbürüne sarılıp, “Hiç olmazsa senin bir üstlüğün var, Önderimiz ol! Bu yıkıntıları sen yönet” diyecek. **7** O zaman adam şöyle yanıtlayacak: “Ben yaranızı saramam. Evimde ne yiyecek ne giyecek var. Beni halkın önderi yapmayın.” **8** Yeruşalim sendeledi, Yahuda düştü. Çünkü söyledikleri de yaptıkları da RAB'be karşı; O'nun yüce varlığını aşağılıyor. **9** Yüzlerindeki ifade onlara karşı tanıklık ediyor. Sodom gibi günahlarını açıkça söylüyor, gizlemiyorlar. Vay onların haline! Çünkü bu felaketi başlarına kendileri getirdiler. **10** Doğru kişiye iyilik göreceğini söyleyin. Çünkü iyiliklerinin meyvesini yiyecek. **11** Vay kötülerin haline! Kötülük görecek, yaptıklarının karşılığını alacaklar. **12** Çocuklar halkımı eziyor, Kadınlar onu yönetiyor. Ey halkım, sana

yol gösterenler Seni saptırıyor, yolunu şaşırtıyorlar. **13** RAB davasını görmek için yerini aldı, Halkları yargılamak için ayağa kalkıyor. **14** RAB halkının ileri gelenleri ve önderleriyle davasını görecek. Rab, Her Şeye Egemen RAB onlara diyor ki, “Bağları yiyip bitiren sizsiniz, Evleriniz yoksullardan zorla aldığınız malla dolu. Ne hakla halkımı eziyor, Yoksulu sömürüyorsunuz?” **16** RAB şöyle diyor: “Siyon kızları kibirlidir, burunları bir karış havada, göz kırparak geziyor, ayaklarındaki halhalları şıngırdatarak kırıtıyorlar. **17** Bu yüzden onların başlarında yaralar çıkaracağım, mahrem yerlerini açacağım.” **18** O gün Rab güzel halhalları, alın çatkılarını, hilalleri, küpeleri, bilezikleri, peçeleri, başlıkları, ayak zincirlerini, kuşakları, koku şişelerini, muskaları, yüzükleri, burun halkalarını, bayramlık giysileri, pelerinleri, şalları, keseleri, el aynalarını, keten giysileri, baş sargılarını, tülbentleri ortadan kaldıracak. **24** O zaman güzel kokunun yerini pis koku, Kuşağın yerini ip, Lüleli saçın yerini kel kafa, Süslü giysinin yerini çul, Güzelliğin yerini dağlama izi alacak. **25** Erkekleri kılıçtan geçirilecek, Yiğitleri savaşta yok olacak. **26** Siyon'un kapıları ah çekip yas tutacak; Kent, yerde oturan, Terk edilmiş bir kadın gibi olacak.

4 O gün yedi kadın bir erkeği tutup, “Kendi yemeğimizi de giysimizi de sağlarız; yeter ki senin adını alalım. Utancımızı gider!” diyecekler. **2** O gün RAB'bin dalı, İsrail halkından sağ kalanların güzelliği ve görkemi olacak; ülkenin meyvesi de onların kıvancı ve övüncü olacak. **3** Siyon'da, yani Yeruşalim'de sağ kalanlara, “Yeruşalim'de yaşıyor” diye kaydedilenlere, “Kutsal” denilecek. **4** Rab Siyon kızlarını pisliklerinden arındıracak. Yeruşalim'de dökülen kanı adil ve ateşten bir ruhla temizleyecek. **5** Sonra RAB Siyon Dağı'nın her yanını, orada toplananların

üzerini gündüz bulutla, gece dumanla ve parlak alevle örtecek.
Yüceliği onların üzerinde bir örtü olacak. **6** Bu, bir çardak,
gündüzün sıcağına karşı gölge, yağmura, fırtınaya karşı sığınak
ve korunak olacak.

5 Sevgilimin bağı için yaktığı ezgiyi sevgilim için okuyayım:
Toprağı verimli bir tepede Sevgilimin bir bağı vardı. **2** Toprağı
belleyip taşları ayıkladı, Seçme asmalar dikip orta yere bir
gözcü kulesi yaptı. Üzüm sıkmak için bir çukur kazdı Ve bağının
üzüm vermesini bekledi. Ama bağ yabanıl üzüm verdi. **3**
Sevgilim diyor ki, “Ey Yeruşalim'de yaşayanlar ve Yahuda
halkı, lütfen benimle bağım arasında hakem olun! **4** Bağım
için yapmadığım ne kaldı? Ben üzüm vermesini beklerken
niçin yabanıl üzüm verdi? **5** Şimdi bağıma ne yapacağımı
size söyleyeyim: Çitini söküp atacağım, varsın yiyip bitirsinler;
duvarını yıkacağım, varsın çiğnesinler. **6** Viraneye çevireceğim
onu; budanmayacak, çapalanmayacak; dikenli çalılar bitecek
her yanında. Üzerine yağmur yağdırmasınlar diye bulutlara
buyruk vereceğim.” **7** Her Şeye Egemen RAB'bin bağı İsrail
halkı, Hoşlandığı fidan da Yahuda halkıdır. RAB adalet bekledi,
Zorbalık gördü; Doğruluk bekledi, Feryatlar duydu. **8** Evlerine ev,
tarlalarına tarla katanların vay haline! Oturacak yer kalmadı,
Ülkede bir tek siz oturuyorsunuz. **9** Her Şeye Egemen RAB'bin
şöyle ant içtiğini duydum: “Büyük ve gösterişli çok sayıda
ev ıssız kalacak, İçinde oturan olmayacak. **10** Çünkü on
dönümlük bağ ancak bir bat şarap, Bir homer tohum ancak bir
efa tahıl üretecek.” **11** Sabah erkenden kalkıp içki peşinden
koşanların, gece geç vakte kadar şarap içip kızışanların vay
haline! **12** Onların şölenlerinde lir, çenk, tef ve kaval çalınır, şarap
içilir. Ama RAB'bin yaptıklarına dikkat etmez, ellerinin yapıtına

aldırmazlar. **13** Halkım bilgisizliği yüzünden sürgün edilecek; saygın kişileri kıtlıktan ölecek, kalabalıklar susuzluktan kırılacak. **14** Bu yüzden doymak bilmeyen ölüler diyarı ağzını ardına kadar açtı; Yeruşalim'in soyluları, sıradan insanları ve gürültülü bir şekilde eğlenenleri oraya inecek. **(Sheol h7585)** **15** Hepsi alçaltılacak; dize getirilecek, küstah bakışları alçaltılacak. **16** Ama Her Şeye Egemen RAB adaletinden ötürü yüceltilecek. Kutsal Tanrı doğruluğuyla kutsal olduğunu gösterecek. **17** Kuzular kendi otlaklarındaymış gibi otlayacak, zenginlerin ıssız kalan konutlarını yabancılar ele geçirecek. **18** Suçu yalanla örülmüş iplerle, günahı araba urganıyla çekenlerin vay haline! **19** Diyorlar ki, “Tanrı elini çabuk tutup işini hızlandırsın da görelim. İsrail'in Kutsalı tasarladığını yapsın da görelim.” **20** Kötüye iyi, iyiye kötü diyenlerin, karanlığı ışık, ışığı karanlık yerine koyanların, acıya tatlı, tatlıya acı diyenlerin vay haline! **21** Kendilerini bilge görenlerin, akıllı sananların vay haline! **22** Şarap içmekte sınır tanımayanların, içkileri karıştırıp içmekten çekinmeyenlerin, rüşvet uğruna kötüyü haklı çıkaranların, haklıların hakkını elinden alanların vay haline! **24** Alev alev yanan ateş, samanı nasıl yiyip bitirirse, kuru ot alevin içinde nasıl birden tutuşup yok olursa, onlar da kökten çürüyüp gidecek, çiçekleri toz gibi havaya savrulacak. Çünkü Her Şeye Egemen RAB'bin yasasını reddettiler, İsrail'in Kutsalı'nın sözlerini küçümsediler. **25** Bu yüzden RAB'bin halkına karşı öfkesi alevlendi, elini kaldırıp onları vurdu. Dağlar titriyor, cesetler çöp gibi sokaklara serildi. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, eli hâlâ kalkmış durumda. **26** RAB uzaktaki ulusları bir sancak işaretiyle, dünyanın en uzağındakileri ıslık sesiyle çağıracak; hızla, hemen gelecekler. **27** Aralarında yorulan, sendeleyen olmayacak; uyuklamayacak,

uyumayacaklar. Gevşek kemer, kopuk çarık bağı olmayacak. **28** Okları sivri, yayları kuruludur. Atlarının toynakları çakmaktaşı, arabalarının tekerlekleri kasırga gibidir. **29** Askerleri dişi aslan gibi, genç aslanlar gibi kükrüyor, homurdanarak avlarını kapıp götürüyorlar. Kimse avlarını pençelerinden kurtaramıyor. **30** O gün İsrail'e karşı denizin gürleyişi gibi gürleyecekler. Karaya bakan biri karanlık ve sıkıntı görecek. Işık karanlık bulutlarla kaplanacak.

6 Kral Uzziya'nın öldüğü yıl yüce ve görkemli Rab'bi gördüm; tahtta oturuyordu, giysisinin etekleri tapınağı dolduruyordu. **2** Üzerinde Seraflar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisiyle yüzlerini, ikisiyle ayaklarını örtüyor, öbür ikisiyle de uçuyorlardı. **3** Birbirlerine şöyle sesleniyorlardı: “Her Şeye Egemen RAB Kutsal, kutsal, kutsaldır. Yüceliği bütün dünyayı dolduruyor.” **4** Seraflar'ın sesinden kapı söveleriyle eşikler sarsıldı, tapınak dumanla doldu. **5** “Vay başıma! Mahvoldum” dedim, “Çünkü dudakları kirli bir adamım, dudakları kirli bir halkın arasında yaşıyorum. Buna karşın Kral'ı, Her Şeye Egemen RAB'bi gözlerimle gördüm.” **6** Seraflar'dan biri bana doğru uçtu, elinde sunaktan maşayla aldığı bir kor vardı; **7** onunla ağzıma dokunarak, “İşte bu kor dudaklarına değdi, suçun silindi, günahın bağışlandı” dedi. **8** Sonra Rab'bin sesini işittim: “Kimi göndereyim? Bizim için kim gidecek?” diyordu. “Ben! Beni gönder” dedim. **9** “Git, bu halka şunu duyur” dedi, “‘Duyacak duyacak, ama anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama görmeyeceksiniz! **10** Bu halkın yüreğini duygusuzlaştır, Kulaklarını ağırlaştır, Gözlerini kapat. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın Ve bana dönüp şifa bulmasınlar.’” **11** “Ne vakte kadar, ya Rab?” diye sordum. Rab yanıtladı: “Kentler viraneye dönüp

kimsesiz kalıncaya, Evler ıpıssız oluncaya, Toprak büsbütün kıraçlaşıncaya kadar. **12** İnsanları çok uzaklara süreceğim, Ülke bomboş kalacak, **13** Halkın onda biri kalsa da ülke mahvolacak. Ama devrildiği zaman kütüğü kalan Yabanıl fıstık ve meşe ağacı gibi, Kutsal soy kütüğünden çıkacak."

7 Uzziya oğlu Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralı'yken, Aram Kralı Resin'le Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah Yeruşalim'e saldırdılar, ama ele geçiremediler. **2** Davut'un torunları Aram'ın Efrayimliler'le güçbirliği ettiğini duydular. Ahaz'la halkının yürekleri rüzgarda sallanan orman ağaçları gibi titremeye başladı. **3** Bu arada RAB Yeşaya'ya şöyle seslendi: "Ahaz'ı karşılamak için oğlun Şear-Yaşuv'la birlikte Yukarı Havuz'un su yolunun sonuna, Çırpıcı Tarlası'na giden yola çık. **4** Ona de ki, 'Dikkatli ve sakin ol, korkma! Şu tüten iki yanık odun parçasının –Aram Kralı Resin'le Remalya'nın oğlunun– öfkesinden korkma. **5** Aram, Efrayim ve Remalya'nın oğlu sizin için kötü şeyler tasarlıyor. Diyorlar ki, **6** Haydi, Yahuda'ya saldıralım, halkı korkutup ülkeyi ele geçirelim, Taveal'ın oğlunu kral ilan edelim. **7** "'Buna karşılık Egemen RAB diyor ki, bu tasarı asla gerçekleşmeyecek. **8** Çünkü Şam sadece Aram'ın başkenti, Resin de sadece Şam'ın başıdır. Efrayim'e gelince, altmış beş yıl içinde paramparça edilip halk olmaktan çıkacak. **9** Samiriye sadece Efrayim'in başkenti, Remalya'nın oğlu da sadece Samiriye'nin başıdır. Bana güvenmezseniz, güvenlikte olamazsınız.'" **10** RAB Ahaz'a yine seslendi: **11** "Tanrın RAB'den bir işaret iste; ölüler diyarı kadar derin, gökler kadar yüksek olsun." **(Sheol h7585)** **12** Ama Ahaz, "Hayır, istemem, RAB'bi sınamam" dedi. **13** Bunun üzerine Yeşaya, "Dinleyin, ey Davut'un torunları!" dedi, "İnsanların sabrını taşırmanız yetmezmiş gibi şimdi de Tanrım'ın sabrını mı taşırıyorsunuz?

14 Bundan ötürü Rab'bin kendisi size bir belirti verecek: İşte,
kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak.
15 Çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçecek yaşa gelince tereyağı
ve bal yiyecek. **16** Ama çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçecek
yaşa gelmeden, seni dehşete düşüren o iki kralın toprakları ıssız
kalacak. **17** "RAB seni, halkını ve babanın soyunu Efrayim'in
Yahuda'dan ayrıldığı günden bu yana görülmemiş bir felakete
uğratacak; üzerinize Asur Kralı'nı saldırtacak. **18** "O gün RAB
Mısır ırmaklarının ta uçlarından sinekleri, Asur topraklarından
arıları ıslıkla çağıracak. **19** Akın akın gelip derin vadilerde, kaya
kovuklarında, dikenli çalılıklarda, otlaklarda konaklayacaklar.
20 "O gün Rab Fırat'ın ötesinden kiraladığı usturayla –Asur
Kralı'yla– sakalınızı, saçlarınızı, beden kıllarınızı tıraş edecek.
21 O günlerde bir inekle bir çift koyun besleyen **22** aldığı bol
süt sayesinde tereyağı yiyecek. Ülkede kalan herkes bal ve
tereyağıyla beslenecek. **23** "O gün bin gümüş değerinde bin
asmaya sahip olan her bağ dikenli çalılarla dolacak. **24** İnsanlar
oralara okla, yayla gidecek. Çünkü ülkenin her yanı dikenli
çalılarla kaplanacak. **25** Bir zamanlar çapalanıp ekin ekilen
tepeler korkudan kimsenin giremeyeceği dikenliklere dönecek,
sığırın gezindiği, davarın çiğnediği yerler olacak."

8 RAB bana şöyle dedi: "Büyük bir levha alıp okunaklı harflerle
üzerine, 'Maher-Şalal-Haş-Baz' yaz. **2** Kâhin Uriya ile Yeverekya
oğlu Zekeriya'yı kendime güvenilir tanık seçiyorum." **3** Peygamber
olan karım bundan bir süre sonra gebe kaldı ve bir erkek çocuk
doğurdu. RAB bana, "Adını 'Maher-Şalal-Haş-Baz' koy" dedi,
4 "Çocuk daha 'Anne, baba' demesini öğrenmeden, Şam'ın
serveti ve Samiriye'nin ganimeti Asur Kralı'na götürülecek." **5**
RAB bana yine seslenip dedi ki, **6** "Bu halk usul usul akan

Şiloah sularını reddettiği, Resin'le Remalya'nın oğluyla mutlu olduğu için, **7** ben Rab, Fırat'ın kabaran güçlü sularını –bütün dehşetiyle Asur Kralı'nı– üzerlerine salacağım. Yatağından taşan ırmak, kıyılarını su altında bırakacak. **8** Yahuda'yı kaplayan sular her şeyi silip süpürerek adam boyu yükselecek, ülkeni boydan boya dolduracak, ey İmmanuel!" **9** Ey halklar, yıkıma, bozguna uğrayacaksınız. Yeryüzünün en uç köşeleri, kulak verin. Savaşmaya, bozguna uğramaya hazırlanın. Evet, savaşa ve bozguna hazır olun. **10** İstediğinizi tasarlayın, hepsi boşa gidecek. İstediğiniz kadar konuşun, hiçbiri gerçekleşmeyecek. Çünkü Tanrı bizimledir. **11** RAB beni halkın tuttuğu yoldan gitmeme konusunda şiddetle uyararak şöyle dedi: **12** "Onların entrika dediği her şeye Siz entrika demeyin; Onların korktuğundan korkmayın, yılmayın. **13** "Her Şeye Egemen RAB'bi kutsal sayın. Korkunuz, yılgınız O'ndan olsun. **14** Tapınak O olacak. İsrail'in iki krallığı içinse Sürçme taşı ve tökezleme kayası, Yeruşalim'de yaşayanlar için Kapan ve tuzak olacak. **15** Birçokları sendeleyip düşecek, parçalanacak, Tuzağa düşüp ele geçecek." **16** Ya RAB, öğrencilerim arasında bildirimi koru, Öğretimi mühürle! **17** Kendini Yakup'un soyundan gizleyen RAB'bi özlemle bekliyorum, umudum O'nda. **18** Ben ve RAB'bin bana verdiği çocuklar, Siyon Dağı'nda oturan Her Şeye Egemen RAB'bin İsrail'deki belirtileri ve işaretleriyiz. **19** Birileri size, "Fısıldaşıp mırıldanan medyumlarla ruh çağıranlara danışın" dediğinde, "Halk kendi Tanrısı'na danışmaz mı; yaşayanlar için ölülere mi danışılır?" deyin. **20** Tanrı'nın öğretisine ve bildirisine dönmek gerek! Böyle düşünmezlerse, onlar için hiç şafak sökmeyecek. **21** Aç ve çaresiz, ülkede dolanıp duracaklar. Aç kalınca öfkelenip krallarına, Tanrıları'na lanet edecekler. Yukarıya da **22** dünyaya

da baksalar sıkıntıdan, karanlıktan, korkunç karanlıktan başka bir şey görmeyecekler. Kovulacakları yer koyu karanlıktır.

9 Bununla birlikte sıkıntı çekmiş olan ülke karanlıkta kalmayacak. Geçmişte Zevulun ve Naftali bölgelerini alçaltan Tanrı, gelecekte Şeria Irmağı'nın ötesinde, Deniz Yolu'nda, ulusların yaşadığı Celile'yi onurlandıracak. **2** Karanlıkta yürüyen halk Büyük bir ışık görecek; Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanların üzerine ışık parlayacak. **3** Ya RAB, ulusu çoğaltacak, sevincini artıracaksın. Ekin biçenlerin neşelendiği, Ganimet paylaşanların coştuğu gibi, Onlar da sevinecek senin önünde. **4** Çünkü onlara yük olan boyunduruğu, Omuzlarını döven değneği, Onlara eziyet edenlerin sopasını paramparça edeceksin; Tıpkı Midyanlılar'ı yenilgiye uğrattığın günkü gibi. **5** Savaşta giyilen çizmeleri Ve kana bulanmış giysileri Yakılacak, ateşe yem olacak. **6** Çünkü bize bir çocuk doğacak, Bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak. **7** Davut'un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak. Egemenliğini adaletle, doğrulukla kuracak Ve sonsuza dek sürdürecek. Her Şeye Egemen RAB'bin gayreti bunu sağlayacak. **8** Rab İsrail için, Yakup soyu için yargısını bildirdi. Bu yargı yerine gelecek. **9** Bütün halk, Efrayim ve Samiriye'de yaşayanlar, Rab'bin bu yargısını duyacak. Gururlu ve küstah olan bu halk diyor ki, **10** "Kerpiç evler yıkıldı, Ama yerlerine yontma taştan evler yapacağız. Yabanıl incir ağaçları kesildi, Ama yerlerine sedir ağaçları dikeceğiz." **11** Bundan dolayı RAB, Resin'in hasımlarını Halka karşı güçlendirecek; Düşmanlarını, doğudan Aramlılar'ı, Batıdan Filistliler'i ayaklandıracak. Bunlar ağızlarını ardına kadar açıp İsrail'i yutacaklar. Bütün bunlara

karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda. **13** Halk kendisini cezalandıran RAB'be dönmeyecek, Her Şeye Egemen RAB'bi aramayacak. **14** Bunun için RAB İsrail'den başı da kuyruğu da Hurma dalını da sazı da Bir günde kesip atacak. **15** Baş ileri gelen saygın kişi, Kuyruksa öğretisi sahte olan peygamberdir. **16** Çünkü bu halkı saptıranlar ona yol gösterenlerdir. Onları izleyenler de yem oluyor. **17** Bu yüzden Rab onların gençleri için sevinç duymayacak, Öksüzlerine, dul kadınlarına acımayacak. Çünkü hepsi tanrısızdır, kötülük yaparlar. Her ağız saçmalıyor. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda. **18** Kötülük dikenli çalıları yiyip bitiren ateş gibidir. Ormandaki çalılığı tutuşturur, Duman sütunları yükseltir. **19** Her Şeye Egemen RAB'bin öfkesi Ülkeyi ateş gibi sardı. Halk ateşe yem olacak, Kardeş kardeşini esirgemeyecek. **20** İnsanlar şurada burada bulduklarını yiyecekler, Ama aç kalacak, doymayacaklar. Herkes çocuğunun etini yiyecek: **21** Manaşşe Efrayim'i, Efrayim Manaşşe'yi yiyecek, Sonra birlikte Yahuda'nın üzerine yürüyecekler. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda.

10 Yoksullardan adaleti esirgemek, Halkımın düşkünlerinin hakkını elinden almak, Dulları avlamak, Öksüzlerin malını yağmalamak için Haksız kararlar alanların, Adil olmayan yasalar çıkaranların vay haline! **3** Yargı günü Uzaklardan başınıza felaket geldiğinde ne yapacaksınız? Yardım için kime koşacaksınız, Servetinizi nereye saklayacaksınız? **4** Tutsaklar arasında bir köşeye sinmek Ya da savaşta ölmekten başka çareniz kalmayacak. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda. **5** "Vay haline Asur, öfkemin değneği! Elindeki sopa benim gazabımdır. **6** Asur'u tanrısız ulusa

karşı salacağım; Soyup yağma etmesi, Sokaktaki çamur gibi onları çiğnemesi, Öfkelendiğim halkın üzerine yürümesi için Buyruk vereceğim.” **7** Ama Asur Kralı bundan da kötüsünü düşünüyor. Birçok ulusun kökünü kazıyıp yok etmeyi tasarlıyor. **8** “Komutanlarımın hepsi birer kral değil mi?” diyor, **9** “Kalno'yu, Karkamış gibi ele geçirmedim mi? Hama'nın sonu Arpat'ınki, Samiriye'nin sonu Şam'ınki gibi olmadı mı? **10** Putları Yeruşalim ve Samiriye'ninkinden daha çok olan putperest ülkeleri nasıl ele geçirdimse, **11** Samiriye'ye ve putlarına ne yaptımsa, Yeruşalim'e ve putlarına da yapamaz mıyım?” **12** Rab Siyon Dağı'na ve Yeruşalim'e karşı tasarladıklarını yapıp bitirdikten sonra şöyle diyecek: “Asur Kralı'nı kibirli yüreği, Övüngen bakışları yüzünden cezalandıracağım. **13** Çünkü, ‘Her şeyi bileğimin gücüyle, Bilgeliğimle yaptım’ diyor, ‘Akıllıyım, ulusları ayıran sınırları yok ettim, Hazinelerini yağmaladım, Güçlü kralları tahtlarından indirdim. **14** Elimi yuvaya sokup kuş yumurtalarını toplar gibi Ulusların varını yoğunu topladım. Terk edilmiş yumurtaları nasıl toplarlarsa, Ben de bütün ülkeleri öyle topladım. Kanat çırpan, ağzını açan, Sesini çıkaran olmadı.’” **15** Balta kendisini kullanana karşı övünür mü? Testere kendisini kullanana karşı büyüklenir mi? Sanki değnek kendisini kaldıranı sallayabilir, Sopa sahibini kaldırabilirmiş gibi... **16** Rab, Her Şeye Egemen RAB, Asur'un güçlü adamlarını Yıpratıcı hastalıkla cezalandıracak. Orduları alev alev yanacak. **17** İsrail'in Işığı ateş, İsrail'in Kutsalı alev olacak; Asur'un dikenli çalılarını Bir gün içinde yakıp bitirecek. **18** Görkemli ormanıyla verimli tarlaları, Ölümcül bir hastalığa yakalanmış insan gibi Tümüyle harap olacak. **19** Ormanda artakalan ağaçlar Bir çocuğun bile sayabileceği kadar az olacak. **20** O gün İsrail'in sağ kalanları, Yakup'un kaçıp kurtulan torunları,

Kendilerini yok etmek isteyene değil, Artık içtenlikle RAB'be, İsrail'in Kutsalı'na dayanacaklar. **21** Geriye kalanlar, Yakup soyundan sağ kalanlar, Güçlü Tanrı'ya dönecekler. **22** Ey İsrail, halkın denizin kumu kadar çok olsa da, Ancak pek azı dönecek. Tümüyle adil bir yıkım kararlaştırıldı. **23** Rab, Her Şeye Egemen RAB, Kararlaştırılan yıkımı bütün yeryüzünde gerçekleştirecek. **24** Bu nedenle Rab, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: "Ey sen, Siyon'da yaşayan halkım, Asurlular, Mısırlılar'ın yaptığı gibi Sana değnekle vurduklarında, Sopalarını sana karşı kaldırdıklarında korkma. **25** Çünkü çok yakında gazabım sona erecek, Öfkem Asurlular'ın yıkımını sağlayacak. **26** Ben, Her Şeye Egemen RAB, Midyanlılar'ı Orev Kayası'nda alt ettiğim gibi, Onları da kırbaçla alt edeceğim. Değneğimi Mısır'a karşı nasıl denizin üzerine uzattımsa, Şimdi yine öyle yapacağım. **27** O gün Asur'un yükü sırtınızdan, Boyunduruğu boynunuzdan kalkacak; Semirdiğiniz için boyunduruk kırılacak." **28** Ayat Kenti'ne saldırdılar, Migron'dan geçip ağırlıklarını Mikmas'ta bıraktılar. **29** Geçidi aşarak Geva'da konakladılar. Rama Kenti korkudan titredi, Saul'un kenti Giva'da yaşayan halk kaçıştı. **30** Ey Gallim halkı, sesini yükselt! Ey Layşa halkı, dinle! Zavallı Anatot halkı! **31** Madmena halkı kaçıyor, Hagevim'de yaşayanlar sığınacak yer arıyor. **32** Düşman bugün Nov'da duracak; Siyon Kenti'nin kurulduğu dağa, Yeruşalim Tepesi'ne yumruk sallayacak. **33** Rab, Her Şeye Egemen RAB düşmanı Dal gibi kesip korkunç güçle yere çalacak. Uzun boyluları devirecek, Gururluları alçaltacak. **34** Ormandaki çalılıkları baltayla keser gibi Kesip devirecek onları. Lübnan, Güçlü Olan'ın önünde diz çökecek.

11 İşay'ın kütüğünden yeni bir filiz çıkacak, Kökünden bir fidan meyve verecek. **2** RAB'bin Ruhu, bilgelik ve anlayış

ruhu, Öğüt ve güç ruhu, bilgi ve RAB korkusu ruhu Onun üzerinde olacak. **3** RAB korkusu hoşuna gidecek. Gözüyle gördüğüne göre yargılamayacak, Kulağıyla işittiğine göre karar vermeyecek. **4** Yoksulları adaletle yargılayacak, Yeryüzünde ezilenler için dürüstçe karar verecek. Dünyayı ağzının değneğiyle cezalandıracak, Kötüleri soluğuyla öldürecek. **5** Davranışının temeli adalet ve sadakat olacak. **6** Onun döneminde kurtla kuzu bir arada yaşayacak, Parsla oğlak birlikte yatacak, Buzağı, genç aslan ve besili sığır yanyana duracak, Onları küçük bir çocuk güdecek. **7** İnekle ayı birlikte otlayacak, Yavruları bir arada yatacak. Aslan sığır gibi saman yiyecek. **8** Emzikteki bebek kobra deliği üzerinde oynayacak, Sütten kesilmiş çocuk elini engerek kovuğuna sokacak. **9** Kutsal dağımın hiçbir yerinde Kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek. Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa, Dünya da RAB'bin bilgisiyle dolacak. **10** O gün İşay'ın kökü ortaya çıkacak, Halklara sancak olacak, Uluslar ona yönelecek. Kaldığı yer görkemli olacak. **11** O gün Rab, Asur'dan, Mısır, Patros, Kûş, Elam, Şinar, Hama ve deniz kıyılarından Halkının sağ kalanlarını kurtarmak için İkinci kez elini uzatacak. **12** Uluslar için sancak kaldıracak, Sürgün İsrailliler'i toplayacak, Dağılmış Yahudalılar'ı Dünyanın dört bucağından bir araya getirecek. **13** Efrayim halkının kıskançlığı yok olacak, Yahudalılar'ı sıkıştıranlar ortadan kalkacak. Efrayim Yahuda'yı kıskanmayacak, Yahuda Efrayim'i sıkıştırmayacak. **14** Batıdaki Filistliler'e saldırıp Hep birlikte doğudakilerin her şeyini yağmalayacaklar. Edom ve Moav halklarının topraklarına el koyacak, Ammonlular'a boyun eğdirecekler. **15** RAB Mısır'ın Süveyş Körfezi'ni tümüyle kurutacak. Elinin bir sallayışıyla estireceği kavurucu rüzgarla Fırat'ı süpürüp yedi dereye bölecek.

Öyle ki, insanlar ırmak yatağından çarıkla geçebilsin. **16** RAB'bin
Asur'da sağ kalan halkı için Bir çıkış yolu olacak; Tıpkı Mısır'dan
çıktıkları gün İsrailliler'in de bir çıkış yolu olduğu gibi.
12 İsrail halkı o gün, “Ya RAB, sana şükrederiz” diyecek,
“Bize öfkelenmiştin ama öfken dindi, Bizi avuttun. **2** Tanrı
kurtuluşumuzdur. O'na güvenecek, yılmayacağız. Çünkü RAB
gücümüz ve ezgimizdir. O kurtardı bizi.” **3** Kurtuluş pınarlarından
sevinçle su alacaksınız. **4** O gün diyeceksiniz ki, “RAB'be
şükredin, O'nu adıyla çağırın, Halklara duyurun yaptıklarını,
Adının yüce olduğunu duyurun! **5** RAB'be ezgiler söyleyin,
Çünkü görkemli işler yaptı. Bütün dünya bilsin bunu. **6** Ey Siyon
halkı, sesini yükselt, sevinçle haykır! Çünkü aranızda bulunan
İsrail'in Kutsalı büyüktür.”
13 Amots oğlu Yeşaya'nın Babil'le ilgili bildirisi: **2** Çıplak dağın
tepesine sancak dikin! Savaşçıları yüksek sesle çağırıp El
sallayın ki Soylulara ayrılan kapılardan içeri girsinler. **3** RAB
seçtiklerine buyruk verdi, O'nun yüceliğiyle övünen yiğitleri
Öfkesinin gereğini yapmaya çağırdı. **4** Dağlardaki kalabalığın
gürültüsünü dinleyin! Büyük bir halkın sesini andırıyor. Bir araya
gelmiş ulusların Ve krallıkların gümbürtüsünü dinleyin! Her
Şeye Egemen RAB bir orduyu savaşa hazırlıyor. **5** Öfkesinin
araçlarıyla uzak bir ülkeden, Dünyanın öbür ucundan Bütün
ülkeyi yerle bir etmek üzere geliyor. **6** Feryat edin! Çünkü RAB'bin
günü yakındır. Her Şeye Gücü Yeten'in göndereceği yıkım
gibi geliyor o gün. **7** Bu yüzden ellerde derman kalmayacak,
Her yürek eriyecek. **8** Herkesi dehşet saracak, Hepsi acı
ve ıstırap içinde boğulacak, Doğuran kadın gibi kıvranacak,
Şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; Yüzleri kızaracak. **9**
İşte RAB'bin acımasız günü geliyor. Ülkeyi viraneye çevirip

İçindeki günahkârları ortadan kaldıracağı Gazap ve kızgın öfke dolu gün geliyor. **10** Gökteki yıldızlarla takımyıldızlar ışımayacak, Doğan güneş kararacak, ay ışığını vermez olacak. **11** RAB diyor ki, “Kötülüğünden ötürü dünyayı, Suçlarından ötürü kötüleri cezalandıracağım. Kibirlilerin küstahlığını sona erdirecek, Zalimlerin gururunu kıracağım. **12** İnsanı saf altından, Ofir altınından daha ender kılacağım. **13** Ben, Her Şeye Egemen RAB, Gazaba geldiğim, öfkemin alevlendiği gün Gökleri titreteceğim, yer yerinden oynayacak. **14** “Herkes kovalanan ceylan gibi, Çobansız koyunlar gibi halkına dönecek, Ülkesine kaçacak. **15** Yakalananın bedeni delik deşik edilecek, Ele geçen kılıçtan geçirilecek. **16** Yavruları gözleri önünde parçalanacak, Evleri yağmalanacak, Kadınlarının ırzına geçilecek. **17** “Gümüşe değer vermeyen, Altını sevmeyen Medler'i Onlara karşı harekete geçireceğim. **18** Oklarıyla gençleri parçalayacak, Bebeklere acımayacak, Çocukları esirgemeyecekler. **19** Ben Tanrı, Sodom ve Gomora'yı nasıl yerle bir ettimse, Kildaniler'in yüce gururu, Krallıkların en güzeli olan Babil'i de yerle bir edeceğim. **20** Orada bir daha kimse yaşamayacak, Kuşaklar boyu kimse oturmayacak, Bedeviler çadır kurmayacak, Çobanlar sürülerini dinlendirmeyecek. **21** Orası yabanıl hayvanlara barınak olacak, Evler çakallarla dolacak, Baykuşlar yuva yapacak, tekeler oynaşacak orada. **22** Kalelerinde sırtlanlar, Görkemli saraylarında çakallar uluyacak. Babil'in sonu yaklaştı, günleri uzatılmayacak.”

14 Çünkü RAB Yakup soyuna acıyacak, İsrail halkını yine seçip Topraklarına yerleştirecek. Yabancılar da Yakup soyuna katılıp onlara bağlanacak. **2** Uluslar İsrail halkını İsrail topraklarına götürecekler. İsrail halkı RAB'bin verdiği topraklarda onları Erkek ve kadın köle olarak sahiplenecek. Kendisini tutsak

edenleri tutsak edecek, Kendisini ezenlere egemen olacak. **3** RAB İsrail halkını acıdan, sıkıntıdan Ve yaptığı ağır işlerden kurtardığı gün **4** Babil Kralı'nı alaya alarak, “Halkı ezenin nasıl da sonu geldi!” diyecekler, “Zorbalığı nasıl da sona erdi!” **5** RAB kötülerin değneğini, Egemenlerin asasını kırdı. **6** O asa ki, halklara gazapla vurdukça vurdu, Ulusları öfkeyle, dinmeyen zulümle yönetti. **7** Bütün dünya esenlik ve barış içinde Sevinçle haykırıyor. **8** Lübnan'ın çam ve sedir ağaçları bile Kralın yok oluşuna seviniyor. “Onun ölümünden beri kimse bizi kesmeye gelmiyor” diyorlar. **9** Toprağın altındaki ölüler diyarı Babil Kralı'nı karşılamak için sabırsızlanıyor. Onun gelişi ölüleri, Dünyanın eski önderlerini heyecanlandırıyor; Ulusları yönetmiş kralları Tahtlarından ayağa kaldırıyor. **(Sheol h7585)** **10** Hepsi ona seslenip diyecekler ki, “Sen de bizim gibi gücünü yitirdin, Bize benzedin.” **11** Görkemin de çenklerinin sesi de Ölüler diyarına indirildi. Altında kurtlar kaynaşacak, Üstünü kurtçuklar kaplayacak. **(Sheol h7585)** **12** Ey parlak yıldız, seherin oğlu, Göklerden nasıl da düştün! Ey ulusları ezip geçen, Nasıl da yere yıkıldın! **13** İçinden, “Göklere çıkacağım” dedin, “Tahtımı Tanrı'nın yıldızlarından daha yükseğe koyacağım; İlahların toplandığı dağda, Safon'un doruğunda oturacağım. **14** Bulutların üstüne çıkacak, Kendimi Yüceler Yücesi'yle eşit kılacağım.” **15** Ancak ölüler diyarına, Ölüm çukurunun dibine İndirilmiş bulunuyorsun. **(Sheol h7585)** **16** Seni görenler bakıp bakıp şöyle düşünecekler: “Dünyayı sarsan, ülkeleri titreten, Yeryüzünü çöle çeviren, Kentleri yerle bir eden, Tutsakları evlerine salıvermeyen adam bu mu?” **18** Ulusların bütün kralları tek tek, Görkemli mezarlarda yatıyor. **19** Ama sen reddedilen bir dal gibi Mezarından dışarı atıldın; Bedenleri kılıçla delinip Ölüm çukurunun dibine atılmış ölülerle örtülüsün;

Ayak altında çiğnenen leş gibisin. **20** Ülkeni harap edip halkını katlettiğin için Başkaları gibi gömülmeyeceksin. Kötülük yapan soy bir daha anılmayacak. **21** Atalarının suçundan ötürü Babil Kralı'nın oğullarını boğazlamak için yer hazırlayın. Kalkıp dünyayı sahiplenmesinler, Yeryüzünü kentlerle doldurmasınlar. **22** “Babil halkına karşı harekete geçeceğim” Diyor Her Şeye Egemen RAB, “Babil'in adını, sağ kalanlarını, Oğullarını, torunlarını dünyadan sileceğim.” Böyle diyor RAB. **23** “Babil'i baykuş yuvasına, bataklığa çevirecek, Yıkım süpürgesiyle süpüreceğim” Diyor Her Şeye Egemen RAB. **24** Her Şeye Egemen RAB ant içerek şöyle dedi: “Düşündüğüm gibi olacak, Tasarladığım gibi gerçekleşecek. **25** Asurlular'ı kendi ülkemde ezecek, Dağlarımda çiğneyeceğim. Halkım Asur'un boyunduruğundan, Omuzlarındaki yükten kurtulacak. **26** İşte bütün dünya için belirlenen tasarı budur. Bütün uluslara karşı elim kalkmış durumda. **27** Her Şeye Egemen RAB'bin tasarısını kim boşa çıkarabilir? Kalkmış durumdaki elini kim indirebilir?” **28** Kral Ahaz'ın öldüğü yıl gelen bildiri: **29** Ey Filistliler, sizi döven değnek kırıldı diye sevinmeyin. Çünkü yılanın kökünden engerek türeyecek, Onun ürünü uçan yılan olacak. **30** Yoksulların en yoksulu doyacak, Düşkünler güvenlikte yatacak. Ama sizin kökünüzü kıtlıkla kurutacağım, Sağ kalanlarınız da ölecek. **31** Ulumaya başla ey kapı! Ey kent, feryat et! Ey Filistliler, eridiniz baştan başa. Kuzeyden toz duman yükseliyor, Düşman askerleri sıra sıra geliyor. **32** O ulusun elçilerine ne yanıt verilecek? “RAB Siyon'un temelini attı, Halkının düşkünleri oraya sığınacak” denecek.

15 Moav'la ilgili bildiri: Moav'ın Ar Kenti bir gecede viraneye döndü, yok oldu, Moav'ın Kîr Kenti bir gecede viraneye döndü, yok oldu. **2** Bu yüzden Divon halkı ağlamak için tapınağa,

Tapınma yerlerine çıktı. Moav halkı, Nevo ve Medeva için feryat ediyor. İnsanlar saçlarını sakallarını kesiyor. **3** Çul giyiyorlar sokaklarda, Damlarda, meydanlarda herkes feryat ediyor, Gözyaşları sel gibi. **4** Heşbon ve Elale'nin haykırışları Yahas'a ulaşıyor. Moav askerleri bu yüzden feryat ediyor, Yürekleri korku içinde. **5** Yüreğim sızlıyor Moav için. Kaçanlar Soar'a, Eglat-Şelişiya'ya ulaştı, Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit Yokuşu'ndan, Horonayim yolunda yıkımlarına ağıt yakıyorlar. **6** Nimrim suları kuruduğu için otlar sararıp soldu. Taze ot kalmadı, yeşillik yok artık. **7** Bu yüzden halk kazanıp biriktirdiği ne varsa, Kavak Vadisi üzerinden taşıyacak. **8** Haykırışları Moav topraklarında yankılanıyor, Feryatları Eglayim'e, Beer-Elim'e dek ulaştı. **9** Çünkü Dimon suları kan dolu, Ama başına daha beterini getireceğim. Moav'dan kaçıp kurtulanların, Ülkede sağ kalanların üzerine aslan salacağım.

16 Sela'dan çöl yoluyla Siyon Kenti'nin kurulduğu dağa, Ülkenin hükümdarına kuzular gönderin. **2** Moavlı kızlar yuvalarından atılmış, Öteye beriye uçuşan kuşlar gibi Arnon Irmağı'nın geçitlerinde dolaşıyor. **3** “Bize öğüt ver, bir karar al, Öğle sıcağında gece gibi gölge sal üstümüze. Kovulanları sakla, kaçakları ele verme” diyorlar. **4** “Kovulanlarım seninle birlikte yaşasın. Kırıp geçirenlere karşı Biz Moavlılar'a sığınak ol.” Baskı ve yıkım son bulduğunda, Ülkeyi çiğneyenler yok olduğunda, Sevgiye dayanan bir yönetim kurulacak, **5** Davut soyundan biri sadakatle krallık yapacak. Yargılarken adaleti arayacak, Doğru olanı yapmakta tez davranacak. **6** Moav'ın ne denli gururlanıp büyüklendiğini, Kendini ne denli beğendiğini, Kibirlenip küstahlaştığını duyduk. Övünmesi boşunadır. **7** Bu yüzden Moavlılar Moav için feryat edecek, Hepsi feryat edecek. Kîr-

Hereset'in üzüm pestillerini Anımsayıp üzülecek, yas tutacaklar. **8** Çünkü Heşbon'un tarlaları, Sivma'nın asmaları kurudu. Ulusların beyleri onların seçkin dallarını kırdılar. O dallar ki, Yazer'e erişir, çöle uzanırdı, Filizleri yayılır, gölü aşardı. **9** Bu yüzden Yazer için, Sivma'nın asmaları için acı acı ağlıyorum. Sizleri gözyaşlarımla sulayacağım, Ey Heşbon ve Elale! Çünkü savaş çığlıkları yaz meyvelerinizin, Biçtiğiniz ekinin üzerine düştü. **10** Meyve bahçelerindeki sevinç ve neşe yok oldu. Bağlarda ne şarkı söyleyen olacak, Ne sevinç çığlığı atan. Üzüm sıkma çukurlarında çalışan kalmayacak, Sevinç çığlıklarını susturdum. **11** Yüreğim bir lir gibi inliyor Moav için, Kîr-Hereset için içim sızlıyor. **12** Moav halkı tapınma yerine çıkarak kendini yoruyor, Dua etmek için tapınağa gidiyor, ama hepsi boşuna! **13** RAB'bin Moav için geçmişte söylediği budur. **14** RAB şimdi diyor ki, “Moav'ın övündükleri de kalabalık halkı da tam üç yıl sonra rezil olacak. Sağ kalan çok az sayıda kişiyse güçsüz olacak.”

17 Şam'la ilgili bildiri: İşte Şam kent olmaktan çıkacak, Enkaz yığınına dönecek. **2** Aroer kentleri terk edilecek, Hayvan sürüleri orada yatacak, Onları ürküten olmayacak. **3** Efrayim'de surlu kent kalmayacak, Şam'ın egemenliği yok olacak. Sağ kalan Aramlılar'ın onuru İsrail'in onuru gibi kırılacak. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor. **4** O gün Yakup soyunun görkemi sönecek, Hepsi bir deri bir kemik kalacak. **5** İsrail, ekinin elle biçilip Başakların devşirildiği bir tarla, Refaim Vadisi'nde hasattan sonra Başakların toplandığı bir tarla gibi olacak. **6** Çok az kişi kurtulacak. Artakalanların sayısı, dövüldükten sonra tepesinde iki üç, Dal uçlarında dört beş zeytin tanesi kalan Zeytin ağacı gibi olacak. İsrail'in Tanrısı RAB böyle diyor. **7** O gün insanlar kendilerini yaratana bakacaklar, gözleri İsrail'in Kutsalı'nı görecek.

8 Elleriyle yaptıkları sunaklara, parmaklarıyla biçim verdikleri
Aşera putlarına, buhur sunaklarına bakmayacaklar. **9** O gün
İsrail'in güçlü kentleri İsrailliler'den kaçan Amorlular'la Hivliler'in
Terk ettiği kentler gibi ıssız olacak. **10** Çünkü, ey İsrail, seni
kurtaran Tanrı'yı unuttun, Sığındığın Kaya'yı anmaz oldun. Bunun
yerine, güzel fidanlar, ithal asmalar dikiyorsun. **11** Onlar diktiğin
gün filizlenip Ertesi sabah tomurcuklanabilir. Ama hastalık ve
dinmez acı gününde meyve vermeyecekler. **12** Eyvah, çok
sayıda ulus kükrüyor, Azgın deniz gibi gürlüyorlar. Halklar güçlü
sular gibi çağlıyor. **13** Halklar kabaran sular gibi çağlayabilir,
Ama Tanrı onları azarlayınca uzaklara kaçacaklar. Rüzgarın
önünde dağdaki saman ufağı gibi, Kasırganın önünde diken
yumağı gibi savrulacaklar. **14** Akşam dehşet saçıyorlardı, Sabah
olmadan yok olup gittiler. Bizi yağmalayanların, bizi soyanların
sonu budur.

18 Kûş ırmaklarının ötesinde, Kanat vızıltılarının duyulduğu
ülkenin vay haline! **2** O ülke ki, elçilerini Sazdan kayıklarla Nil
sularından gönderir. Ey ayağına tez ulaklar, Irmakların böldüğü
ülkeye, Her yana korku saçan halka, Güçlü ve ezici ulusa, O
uzun boylu, pürüzsüz tenli ulusa gidin! **3** Ey sizler, dünyada
yaşayan herkes, Yeryüzünün ahalisi! Sancak dağların tepesine
dikilince dikkat edin. Boru çalınınca dinleyin. **4** Çünkü RAB bana
şöyle dedi: “Gün ışığında duru sıcaklık gibi, Hasat döneminin
sıcaklığındaki Çiy bulutu gibi durgun olacak Ve bulunduğum
yerden seyredeceğim.” **5** Bağbozumundan önce çiçekler düşüp
Üzümler olgunlaşmaya yüz tutunca, Asmanın dalları bıçakla
kesilecek, Çubukları koparılıp atılacak. **6** Hepsi dağın yırtıcı
kuşlarına, Yerin yabanıl hayvanlarına terk edilecek. Yazın yırtıcı
kuşlara, Kışın yabanıl hayvanlara yem olacaklar. **7** O zaman

ırmakların böldüğü ülke, Her yana korku saçan güçlü ve ezici halk, O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulus, Her Şeye Egemen RAB'be armağanlar getirecek. Her Şeye Egemen RAB'bin adını koyduğu Siyon Dağı'na getirecekler armağanlarını.

19 Mısır'la ilgili bildiri: İşte RAB hızla yol alan buluta binmiş Mısır'a geliyor! Mısır putları O'nun önünde titriyor, Mısırlılar'ın yüreği hopluyor. **2** RAB diyor ki, “Mısırlılar'ı Mısırlılar'a karşı ayaklandıracağım; Kardeş kardeşe, komşu komşuya, kent kente, Ülke ülkeye karşı savaşacak. **3** Mısırlılar'ın cesareti tükenecek, Tasarılarını boşa çıkaracağım. Yardım için putlara, ölülerin ruhlarına, Medyumlarla ruh çağıranlara danışacaklar. **4** Mısırlılar'ı acımasız bir efendiye teslim edeceğim, Katı yürekli bir kral onlara egemen olacak.” Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor. **5** Nil'in suları çekilecek, Kuruyup çatlayacak yatağı. **6** Su kanalları kokacak, Kuruyacak ırmağın kolları, Kamışlarla sazlar solacak. **7** Nil kıyısında, ırmağın ağzındaki sazlar, Nil boyunca ekili tarlalar kuruyacak, Savrulup yok olacak. **8** Balıkçılar yas tutacak, Nil'e olta atanların hepsi ağlayacak, Suyun yüzüne ağ atanlar perişan olacak. **9** Taranmış keten işleyenler, Beyaz bez dokuyanlar umutsuzluğa kapılacak. **10** Dokumacılar bunalacak, Ücretliler sıkıntıya düşecek. **11** Soan Kenti'nin önderleri ne kadar akılsız! Firavunun bilge danışmanları Saçma sapan öğütler veriyorlar. Nasıl olur da firavuna, “Biz bilgelerin oğulları, Eski zaman krallarının torunlarıyız” diyorlar? **12** Ey firavun, hani nerede senin bilgelerin? Her Şeye Egemen RAB Mısır'a karşı neler tasarladı, Bildirsinler bakalım sana eğer biliyorlarsa. **13** Soan Kenti'nin önderleri aptal olup çıktılar, Nof önderleri aldandılar, Mısır oymaklarının ileri gelenleri Mısır'ı saptırdılar. **14** RAB onların aklını karıştırdı; Kendi kusmuğu içinde yalpalayan sarhoş

nasılsa, Mısır'ı da her alanda saptırdılar. **15** Mısır'da kimsenin yapabileceği bir şey kalmadı; Ne başın ne kuyruğun, ne hurma dalının ne de sazın. **16** O gün Mısırlılar kadın gibi olacaklar; Her Şeye Egemen RAB'bin kendilerine karşı kalkan elinin önünde titreyip dehşete kapılacaklar. **17** Yahuda Mısır'ı dehşete düşürecek. Yahuda dendi mi, Her Şeye Egemen RAB'bin Mısır'a karşı tasarladıklarını anımsayan herkes dehşete kapılacak. **18** O gün Mısır'da Kenan dilini konuşan beş kent olacak. Bu kentler Her Şeye Egemen RAB'be bağlılık andı içecekler; içlerinden biri 'Yıkım Kenti' diye adlandırılacak. **19** O gün Mısır'ın ortasında RAB için bir sunak, sınırında da bir sütun dikilecek. **20** Her Şeye Egemen RAB için Mısır'da bir belirti ve tanık olacak bu. Halk kendine baskı yapanlardan ötürü RAB'be yakarınca, RAB onları savunacak bir kurtarıcı gönderip özgür kılacak. **21** RAB kendini Mısırlılar'a tanıtacak, onlar da o gün RAB'bi tanıyacak, kurbanlarla, sunularla O'na tapınacaklar. RAB'be adak adayacak ve adaklarını yerine getirecekler. **22** RAB Mısırlılar'ı hastalıkla alabildiğine cezalandıracak, sonra iyileştirecek. RAB'be yönelip yakaracaklar. RAB de onları iyileştirecek. **23** O gün Mısır'la Asur arasında bir yol olacak. Asurlu Mısır'a, Mısırlı Asur'a gidip gelecek. Mısırlılar'la Asurlular birlikte tapınacaklar. **24** O gün Mısır ve Asur'un yanısıra İsrail üçüncü ülke olacak. Dünya bu üçü sayesinde kutsanacak. **25** Her Şeye Egemen RAB, "Halkım Mısır, ellerimin işi Asur ve mirasım İsrail kutsansın" diyerek dünyayı kutsayacak.

20 Asur ordusunun başkomutanı, Asur Kralı Sargon'un buyruğuyla gelerek Aşdot'a saldırıp kenti ele geçirdiği yıl RAB Amots oğlu Yeşaya aracılığıyla şöyle dedi: "Git, belindeki çulu çöz, ayağındaki çarığı çıkar." Yeşaya denileni yaptı, çıplak ve

yalınayak dolaşmaya başladı. 3 RAB dedi ki, “Mısır'a ve Kûş'a
belirti ve ibret olsun diye kulum Yeşaya nasıl üç yıl çıplak ve
yalınayak dolaştıysa, 4 Asur Kralı da Mısır'a utanç olsun diye
Mısırlı tutsaklarla Kûşlu sürgünleri genç yaşlı demeden, çıplak ve
yalınayak, mahrem yerleri açık yürütecek. 5 Kûş'a bel bağlayan,
Mısır'la övünen halk hüsrana uğrayacak, utanç içinde kalacak. 6
Bu kıyı bölgesinde yaşayanlar o gün, “Asur Kralı'nın elinden
kurtulmak için yardımına sığındığımız, bel bağladığımız ulusların
başına gelene bakın!” diyecekler, “Biz nasıl kurtulacağız?”

21 Deniz kıyısındaki çölle ilgili bildiri: Negev'den fırtınalar nasıl
üst üste gelirse, Çölden, korkunç ülkeden bir istilacı öyle geliyor.
2 Korkunç bir görüm gördüm: Hain hainlik etmede, Harap eden
harap etmede. Ey Elam, saldır! Ey Meday, onu kuşat! Onun
neden olduğu iniltileri sona erdireceğim. 3 Gördüklerimden
ötürü belime ağrı saplandı, Doğuran kadının ağrıları gibi ağrılar
tuttu beni. Duyduklarımdan sarsıldım, Gördüklerimden dehşete
düştüm. 4 Şaşkınım, titremeler sardı beni. Özlediğim alaca
karanlık bana korku veriyor artık. 5 Gördüğüm görümde sofrayı
hazırlıyor, Halıları seriyor, yiyip içiyorlar. Kalkın, ey önderler,
kalkanları yağlayın! 6 Rab bana dedi ki, “Git, bir gözcü dik,
gördüğünü bildirsin. 7 Savaş arabalarının, Atlara, eşeklere,
develere binmiş insanların Çifter çifter geldiğini görünce dikkat
kesilsin.” 8 Gözcü, “Ey efendim, Her gün aralıksız gözcü
kulesinde duruyor, Her gece yerimde nöbet tutuyorum” diye
bağırdı, 9 “Bak, savaş arabalarıyla atlılar Çifter çifter geliyor!”
Sonra, “Yıkıldı, Babil yıkıldı!” diye haber verdi, “Taptıkları bütün
putlar yere çalınıp parçalandı!” 10 Ey halkım, harman yerinde
Buğday gibi dövülmüş olan halkım! Her Şeye Egemen RAB'den,
İsrail'in Tanrısı'ndan duyduklarımı Size bildirdim. 11 Duma ile

ilgili bildiri: Biri Seir'den bana sesleniyor: “Ey gözcü, geceden geriye ne kaldı? Geceden geriye ne kaldı?” **12** Yanıtım şöyle: “Sabah olmak üzere, Ama yine gece olacak. Soracaksanız sorun, yine gelin.” **13** Arabistan'la ilgili bildiri: Arabistan çalılıklarında geceleyeceksiniz, Ey Dedan kervanları! **14** Ey Tema'da oturanlar, Su getirin, susamışları karşılayın, Kaçıp kurtulana ekmek verin. **15** Çünkü onlar kılıçtan, yalın kılıçtan, Gerilmiş yaydan, çetin çarpışmalardan kaçtılar. **16** Rab bana şöyle dedi: “Kedar'ın bütün övüncü tam bir yıl sonra sona erecek. **17** Okçulardan, Kedar savaşçılarından pek az sağ kalan olacak.” Bunu söyleyen, İsrail'in Tanrısı RAB'dir.

22 Görüm Vadisi'yle ilgili bildiri: Gürültü patırtı içinde eğlenen kent halkı, Ne oldu size, neden hepiniz damlara çıktınız? Ölenleriniz ne kılıçtan geçirildi, Ne de savaşta öldü. **3** Önderleriniz hep birlikte kaçtılar, Yaylarını kullanmadan tutsak alındılar. Uzağa kaçtığınız halde ele geçenlerin hepsi tutsak edildi. **4** Bunun için dedim ki, “Beni yalnız bırakın, acı acı ağlayayım. Halkımın uğradığı yıkımdan ötürü Beni avutmaya kalkmayın.” **5** Çünkü Rab'bin, Her Şeye Egemen RAB'bin Görüm Vadisi'nde kargaşa, bozgun Ve dehşet saçacağı gün, Duvarların yıkılacağı, Dağlara feryat edileceği gün geliyor. **6** Elamlılar ok kılıflarını sırtlanıp savaş arabalarıyla, Atlılarıyla geldiler. Kîr halkı kalkanlarını açtı. **7** Verimli vadileriniz savaş arabalarıyla doldu, Atlılar kent kapılarının karşısına dizildi. **8** RAB'bin Yahuda'yı savunmasız bıraktığı gün Orman Sarayı'ndaki silahlara güvendiniz. **9** Davut Kenti'nin duvarlarında Çok sayıda gedik olduğunu gördünüz, Aşağı Havuz'da su depoladınız, **10** Yeruşalim'deki evleri saydınız, Surları onarmak için evleri yıktınız. **11** Eski Havuz'un suları için İki surun arasında bir depo yaptınız. Ama bunu çok önceden

tasarlayıp Gerçekleştirmiş olan Tanrı'ya güvenmediniz, O'nu umursamadınız. **12** Rab, Her Şeye Egemen RAB O gün sizi ağlayıp yas tutmaya, Saçlarınızı kesip çul kuşanmaya çağırdı. **13** Oysa siz keyif çatıp eğlendiniz, “Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz” diyerek Sığır, koyun kestiniz, Et yiyip şarap içtiniz. **14** Her Şeye Egemen RAB bana, “Siz ölene dek bu suçunuz bağışlanmayacak” diye seslendi. Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor. **15** Rab, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Haydi, o kâhyaya, Sarayın sorumlusu Şevna'ya git ve de ki, **16** ‘Burada ne işin var? Kimin var ki, kendine burada mezar kazdın, Yüksekte kendine mezar, kayada konut oydun? **17** Ey güçlü kişi, RAB seni tuttuğu gibi şiddetle savuracak. **18** Top gibi evirip çevirip Geniş bir ülkeye fırlatacak. Orada öleceksin, Gurur duyduğun arabaların orada kalacak. Efendinin evi için utanç nedenisin! **19** Seni görevden alacak, Makamından alaşağı edeceğim. **20** “‘O gün Hilkiya oğlu kulum Elyakim'i çağırıp **21** Senin cüppeni ona giydireceğim. Senin kuşağınla onu güçlendirip Yetkini ona vereceğim. Yeruşalim'de yaşayanlara Ve Yahuda halkına o babalık yapacak. **22** Davut'un evinin anahtarını ona teslim edeceğim. Açtığını kimse kapayamayacak, Kapadığını kimse açamayacak. **23** Onu sağlam yere çakılmış çadır kazığı yapacağım, Ailesi için onur kürsüsü olacak. **24** Ailenin ağırlığı – soyundan türeyen herkes– Taslardan kâselere kadar her küçük kap ona asılacak.’” **25** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “O gün sağlam yere çakılmış kazık yerinden çıkacak, kırılıp düşecek, ona asılan yük de yok olacak.” Çünkü RAB böyle diyor.

23 Sur Kenti'yle ilgili bildiri: Ey ticaret gemileri, feryat edin! Çünkü Sur Kenti evleriyle, Limanlarıyla birlikte yok oldu. Kittim'den size haber geldi. **2** Ey kıyı halkı ve denizcilerin zenginleştirdiği

Sayda tüccarları, susun! **3** Şihor'un tahılı, Nil'in ürünü Denizleri aşar, Sur'a gelir sağlardı. Ulusların kârı ona akardı. **4** Utan, ey Sayda, ey deniz kıyısındaki kale! Çünkü deniz sana sesleniyor: “Ne doğum ağrısı çektim, ne de doğurdum. Ne delikanlılar büyüttüm, ne de kızlar.” **5** Sur'un haberi Mısır'a ulaşınca, Yüreği burkulacak insanların. **6** Tarşiş'e geçin, ey kıyıda oturanlar, Feryat edin. **7** Uzak ülkeleri yurt edinmiş, Eğlenceye düşkün halkınız, Eski, tarihsel kentiniz bu mu? **8** Taçlar giydiren Sur'a karşı bu işi kim tasarladı? O kent ki, tüccarları prenslerdi, İş adamları dünyanın saygın kişileriydi. **9** Görkeminin sonucu olan gururunu kırmak, Dünyaca ünlü bütün saygın kişilerini alçaltmak için Her Şeye Egemen RAB tasarladı bunu. **10** Kendi topraklarını Nil gibi basıp geç, Ey Tarşiş kızı, artık engel yok. **11** RAB denizin üzerine elini uzatıp ülkeleri titretti, Kenan kalelerinin yıkılmasını buyurdu. **12** “Eğlencen sona erdi, ey Sayda, erden kız!” dedi, “Kirletildin. Kalk, Kittim'e geç, Orada bile rahat yüzü görmeyeceksin.” **13** Kildan ülkesine bak! O halk yok artık. Asurlular onların ülkesini yabanıl hayvanlara verdi, Kuşatma kuleleri diktiler, saraylarını soydular, Ülkeyi viraneye çevirdiler. **14** Feryat edin, ey ticaret gemileri! Çünkü sığınağınız harap oldu. **15** Bundan sonra Sur Kenti yetmiş yıl, bir kralın ömrü süresince unutulacak. Yetmiş yıl bitince, fahişe için bestelenen türküdeki gibi Sur'a şöyle denecek: **16** “Bir lir al, dolaş kenti, Ey sen, unutulmuş fahişe! Güzel çal seni anımsamaları için, Türkü üstüne türkü söyle.” **17** Yetmiş yıl geçince RAB Sur'la ilgilenecek, ama Sur para için yine fahişeliğe dönecek. Dünyanın bütün krallıklarıyla fahişelik edecek. **18** Kentin ticaretten ve fuhuştan kazandıkları RAB'be adanacak. Bunlar biriktirilmeyecek, hazineye konmayacak. Ticaretten kazandıklarını doyuncaya dek

yesinler, güzel güzel giyinsinler diye RAB'bin önünde yaşayanlara verilecek.

24 İşte RAB yeryüzünü harap edip viraneye çevirecek,
Yeryüzünü altüst edecek, Üzerinde yaşayanları darmadağın edecek. **2** Ayrım yapılmayacak; Ne halkla kâhin arasında, Ne köleyle efendi arasında, Ne hizmetçiyle hanım arasında, Ne alıcıyla satıcı arasında, Ne ödünç alanla ödünç veren arasında, Ne faizciyle borç alan arasında. **3** Dünya tümüyle yağmalanıp viraneye çevrilecek. RAB böyle söyledi. **4** Dünya kuruyup büzülüyor, Yeryüzü solup büzülüyor, Dünyadaki soylular güçlerini yitiriyor. **5** Dünyada yaşayanlar onu kirletti. Çünkü Tanrı'nın yasalarını çiğnediler, Kurallarını ayaklar altına aldılar, Ebedi antlaşmayı bozdular. **6** Bu yüzden lanet dünyayı yiyip bitirdi, Orada yaşayanlar suçlarının cezasını çekiyorlar. Yaşayanlar bu nedenle yanıyor, pek azı kurtulacak. **7** Yeni şarabın sonu geldi, Asmalar soldu, Bir zamanlar sevinçli olanların hepsi inliyor. **8** Tefin coşkun sesi kesildi, Eğlenenlerin gürültüsü durdu, Lirin coşkun sesi kesildi. **9** Ezgi eşliğinde şarap içilmiyor artık, İçkinin tadı içene acı geliyor. **10** Yıkılan kent perişan durumda, Kimse girmesin diye her evin girişi kapandı. **11** İnsanlar şarap özlemiyle sokaklarda bağrışıyor, Sevinçten eser kalmadı, Dünyanın coşkusu yok oldu. **12** Kent viraneye döndü, Kapıları paramparça oldu. **13** Çünkü zeytinler dökülsün diye dövülen ağaç nasılsa, Bağbozumundan artakalan üzümler nasılsa, Dünyadaki bütün uluslar da öyle olacak. **14** Sağ kalanlar seslerini yükseltip Sevinç çığlıkları atacak, Batıda yaşayanlar RAB'bin büyüklüğü karşısında Hayranlıkla bağıracak. **15** Onun için, doğuda yaşayanlar RAB'bi yüceltin, Deniz kıyısındakiler, İsrail'in Tanrısı RAB'bin adını yüceltin. **16** Dünyanın en uzak

köşelerinden ezgiler işitiyoruz: “Doğru Olan'a övgüler olsun!”
Ama ben, “Bittim, bittim! Vay halime!” dedim, “Hainler hainliklerini
sürdürüyor. Evet, hainler sürekli hainlik ediyorlar.” **17** Ey dünyada
yaşayanlar, Önünüzde dehşet, çukur ve tuzak var. **18** Dehşet
haberinden kaçan çukura düşecek, Çukurdan çıkan tuzağa
yakalanacak. Göklerin kapakları açılacak, Dünyanın temelleri
sarsılacak. **19** Yeryüzü büsbütün çatlayıp yarılacak, Sarsıldıkça
sarsılacak. **20** Dünya sarhoş gibi yalpalayacak, Bir kulübe gibi
sallanacak, İsyanlarının ağırlığı altında çökecek Ve bir daha
kalkamayacak. **21** O gün RAB yukarıda, gökteki güçleri Ve
aşağıda, yeryüzündeki kralları cezalandıracak. **22** Zindana
tıkılan tutsaklar gibi Cezaevine kapatılacak Ve uzun süre sonra
cezalandırılacaklar. **23** Ayın yüzü kızaracak, güneş utanacak.
Çünkü Her Şeye Egemen RAB Siyon Dağı'nda, Yeruşalim'de
krallık edecek. Halkın ileri gelenleri O'nun yüceliğini görecek.

25 Ya RAB, sensin benim Tanrım, Seni yüceltir, adını överim.
Çünkü sen eskiden beri tasarladığın harikaları Tam bir sadakatle
gerçekleştirdin. **2** Kenti bir taş yığınına, Surlu kenti viraneye
çevirdin. Yabancıların kalesiydi, kent olmaktan çıktı. Bir daha da
onarılmayacak. **3** Bundan ötürü güçlü uluslar seni onurlandıracak,
Acımasız ulusların kentleri senden korkacak. **4** Çünkü onların
öfkesi Duvara çarpan sağanak gibi yükselince, Sen yoksulun,
sıkıntı içindeki düşkünün kalesi, Sağanağa karşı sığınak, Sıcağa
karşı gölgelik oldun. **5** Yabancıların gürültüsünü çöl sıcağı gibi
bastırırsın. Bulutun gölgesi sıcağı nasıl kırarsa, Bu acımasız
adamların türküsü de öyle diniyor. **6** Her Şeye Egemen RAB
bu dağda Bütün uluslara yağlı yemeklerin Ve dinlendirilmiş
seçkin şarapların sunulduğu Zengin bir şölen verecek. **7** Bütün
halkların üzerindeki örtüyü, Bütün ulusların üzerine örülmüş olan

örtüyü Bu dağda kaldıracak. **8** Ölümü sonsuza dek yutacak.
Egemen RAB bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek. Halkının
utancını bütün yeryüzünden kaldıracak. Çünkü RAB böyle
diyor. **9** O gün diyecekler ki, "İşte Tanrımız budur; O'na umut
bağlamıştık, bizi kurtardı, RAB O'dur, O'na umut bağlamıştık,
O'nun kurtarışıyla sevinip coşalım." **10** RAB'bin eli bu dağın
üzerinde kalacak, Ama Moav gübre çukurundaki saman gibi
Kendi yerinde çiğnenecek. **11** Oracıkta yüzmek isteyen biri gibi
ellerini uzatacak, Ama kurnazlığına karşın RAB onun gururunu
kıracak. **12** RAB surlarındaki yüksek burçları Devirip yıkacak,
yerle bir edecek.

26 O gün Yahuda'da şu ilahi söylenecek: Güçlü bir kentimiz
var. Çünkü Tanrı'nın kurtarışı Kente sur ve duvar gibidir. **2**
Açın kentin kapılarını, Sadık kalan doğru ulus içeri girsin. **3**
Sana güvendiği için Düşüncelerinde sarsılmaz olanı Tam bir
esenlik içinde korursun. **4** RAB'be sonsuza dek güvenin, Çünkü
RAB, evet RAB sonsuza dek kalıcı kayadır. **5** Yüksekte oturanı
alçaltır, Yüce kenti yıkar, Yerle bir eder. **6** O kent ayak altında,
Mazlumların ayakları, Yoksulların adımları altında çiğnenecek. **7**
Doğru adamın yolu düzdür, Ey Dürüst Olan, doğru adamın yolunu
sen düzlersin. **8** Evet, ya RAB, ilkelerinin çizdiği yolda sana
umut bağladık, Adın ve ünündür yüreğimizin dileği, **9** Geceleri
canım sana susar, Evet, içimde ruhum seni özler; Çünkü senin
ilkelerin yeryüzünde oldukça, Orada oturanlar doğruluğu öğrenir.
10 Kötüler lütfedilse bile doğruluğu öğrenmez. Dürüstlüğün
egemen olduğu diyarda haksızlık eder, RAB'bin büyüklüğünü
görmezler. **11** Ya RAB, elin yükseldi, ama görmüyorlar, Halkın
için gösterdiğin gayreti görüp utansınlar. Evet, düşmanların için
yaktığın ateş onları yiyip bitirecek. **12** Ya RAB, bizi esenliğe

çıkaracak sensin, Çünkü ne yaptıysak hepsi senin başarındır.
13 Ey Tanrımız RAB, senden başka efendiler bizi yönetti, Ama
yalnız sana, senin adına yakaracağız. **14** O efendiler öldü, artık
yaşamıyorlar, Dirilmeyecek onlar. Çünkü onları cezalandırıp
yok ettin, Anılmalarına son verdin. **15** Ulusu çoğalttın, ya RAB,
Evet, ulusu çoğalttın ve yüceltildin. Her yönde ülkenin sınırlarını
genişlettin. **16** Ya RAB, sıkıntıdayken seni aradılar. Onları terbiye
ettiğinde sessizce yakararak içlerini döktüler. **17** Doğum vakti
yaklaşan gebe kadın Çektiği sancıdan ötürü nasıl kıvranır,
feryat ederse, Senin önünde biz de öyle olduk, ya RAB. **18**
Gebe kaldık, kıvrandık, Rüzgardan başka bir şey doğurmadık
sanki. Ne dünyaya kurtuluş sağlayabildik, Ne de dünyada
yaşayanları yaşama kavuşturabildik. **19** Ama senin ölülerin
yaşayacak, Bedenleri dirilecek. Ey sizler, toprak altında yatanlar,
Uyanın, ezgiler söyleyin. Çünkü senin çiyin sabah çiyine benzer,
Toprak ölülerini yaşama kavuşturacak. **20** Haydi halkım, iç
odalarınıza girip Ardınızdan kapılarınızı kapatın, RAB'bin öfkesi
geçene dek kısa süre gizlenin. **21** Çünkü dünyada yaşayanları
Suçlarından ötürü cezalandırmak için RAB bulunduğu yerden
geliyor. Dünya üzerine dökülen kanı açığa vuracak, Öldürülenleri
artık saklamayacak.

27 O gün RAB Livyatan'ı, o kaçan yılanı, Evet Livyatan'ı, o
kıvrıla kıvrıla giden yılanı Acımasız, kocaman, güçlü kılıcıyla
cezalandıracak, Denizdeki canavarı öldürecek. **2** O gün RAB,
“Sevdiğim bağ için ezgiler söyleyin” diyecek, **3** “Ben RAB, bağın
koruyucusuyum, Onu sürekli sularım. Kimse zarar vermesin diye
Gece gündüz beklerim. **4** Kızgın değilim. Keşke karşıma dikenli
çalılar çıksa! Onların üzerine yürür, Tümünü ateşe verirdim. **5**
Ya da koruyuculuğuma sarılsınlar, Barışsınlar benimle, Evet,

benimle barışsınlar.” **6** Yakup soyu gelecekte kök salacak, İsrail
filizlenip çiçeklenecek, Yeryüzünü meyvesiyle dolduracak. **7**
RAB İsrailliler'i, kendilerini cezalandıranları cezalandırdığı gibi
cezalandırdı mı? Ya da İsrailliler'i başkalarını öldürdüğü gibi
öldürdü mü? **8** RAB onları yargıladı, Kovup sürgüne gönderdi.
Doğu rüzgarının estiği gün Onları şiddetli soluğuyla savurdu.
9 Böylece Yakup soyunun suçu bağışlanacak. Günahlarının
kaldırılmasının sonucu şöyle olacak: Sunağın taşlarını tebeşir
taşı gibi un ufak ettiklerinde Ne Aşera putu ne de buhur sunağı
kalacak. **10** Surlu kent terk edildi, Çöl kadar ıssız, sahipsiz bir
yurt oldu. Dana orada otlayıp uzanacak, Filizlerini yiyip bitirecek.
11 Kuruyan dalları koparılacak, Kadınlar gelip bunları yakacaklar.
Çünkü bu halk akıllı bir halk değil. Bu yüzden onları yaratan
kendilerine acımayacak, Onlara biçim veren onları kayırmayacak.
12 Ey İsrailoğulları, o gün RAB gürül gürül akan Fırat ile Mısır
Vadisi arasında harman döver gibi, sizi birer birer toplayacak.
13 Evet, o gün büyük bir boru çalınacak; Asur'da yitenlerle
Mısır'a sürgün edilenler gelip kutsal dağda, Yeruşalim'de RAB'be
tapınacaklar.

28 Vay haline verimli vadinin başındaki kentin, Efrayimli
sarhoşların gurur tacının! Şaraba yenilmişlerin yüceliği ve
görkemi, solmakta olan çiçeği andırıyor. **2** Rab'bin güçlü kudretli
bir adamı var. Dolu fırtınası gibi, harap eden kasırga gibi, silip
süpüren güçlü sel gibi o kenti şiddetle yere çalacak. **3** Efrayimli
sarhoşların gurur tacı ayaklar altında çiğnenecek. **4** Verimli
vadinin başındaki kent, yüce ve görkemli taç, artık solmakta
olan çiçeği andıran kent, mevsiminden önce olgunlaşmış incir
gibi görülür görülmez koparılıp yutulacak. **5** O gün Her Şeye
Egemen RAB, halkından sağ kalanlar için yücelik tacı, güzellik

çelengi olacak. **6** Yargı kürsüsünde oturanlar için adalet ruhu,
kent kapılarında saldırıları geri püskürtenler için cesaret kaynağı
olacak. **7** Kâhinlerle peygamberler bile şarabın ve içkinin etkisiyle
yalpalayıp sendeliyor; içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyorlar,
şaraba yenik düşmüşler. Yanlış görümler görüyorlar, kararlarında
tutarsızlar. **8** Sofralar kusmuk dolu, pisliğe bulaşmamış yer yok!
9 "Kimi eğitmeye çalışıyor?" diyorlar, "Kime iletiyor bildirisini?
Sütten yeni kesilmiş, memeden yeni ayrılmış çocuklara mı? **10**
Çünkü bütün söylediği buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne
buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şurdan,
biraz burdan..." **11** Öyle olsun, o zaman RAB bu halka yabancı
dudaklarla, anlaşılmaz bir dille seslenecek. **12** Onlara, "Rahatlık
budur, yorgunların rahat etmelerini sağlayın, huzur budur" dedi,
ama dinlemek istemediler. **13** Bu yüzden RAB'bin sözü onlar
için "Buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne
kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan"dır. Madem
öyle, varsın sırtüstü düşüp yaralansınlar, kapana kısılıp tutsak
olsunlar. **14** Bundan ötürü, ey alaycılar, Yeruşalim'deki bu halkı
yöneten sizler, RAB'bin sözüne kulak verin. **15** Şöyle diyorsunuz:
"Ölümle antlaşma yaptık, ölüler diyarıyla uyuştuk; öyle ki, büyük
bela ülkeden geçerken bize zarar vermeyecek. Çünkü yalanları
kendimize sığınak yaptık, hilenin ardına gizlendik." **(Sheol h7585)**
16 Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, "İşte Siyon'a sağlam
temel olarak bir taş, denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşı
yerleştiriyorum. Ona güvenen yenilmeyecek. **17** Adaleti ölçü ipi,
doğruluğu çekül yapacağım. Yalanlara dayanan sığınağı dolu
süpürüp götürecek, gizlendiğiniz yerleri sel basacak. **18** Ölümle
yaptığınız antlaşma yürürlükten kaldırılacak, ölüler diyarıyla
uyuşmanız geçerli sayılmayacak. Büyük bela ülkeden geçerken

sizi çiğneyecek. **(Sheol h7585)** **19** Bu bela her geldiğinde sizi süpürüp götürecek. Her gün, gece gündüz gelecek. Bu bildiriyi anlayan dehşete kapılacak. **20** Yatak uzanamayacağınız kadar kısa, örtü sarınamayacağınız kadar dar olacak. **21** Çünkü RAB, Perasim Dağı'nda olduğu gibi kalkacak, Givon Vadisi'nde olduğu gibi öfkelenecek. Ne kadar garip olsa da işini tamamlayacak, ne kadar tuhaf olsa da yapacağını yapacak. **22** Alay etmeyin artık, yoksa zincirleriniz daha da kalınlaşır. Çünkü bütün ülkenin kesin bir yıkıma uğrayacağını Rab'den, Her Şeye Egemen RAB'den duydum. **23** Kulak verin, sesimi işitin, dikkat edin, ne söylediğimi dinleyin. **24** Çiftçi ekin ekmek için durmadan toprağı sürer mi, boyuna eşeleyip tırmıklar mı? **25** Toprağı düzledikten sonra çörekotunu, kimyonu serpmez mi? Buğdayı sıra sıra, arpayı ayırdığı yere, kızıl buğdayı da onun yanına ekmez mi? **26** Tanrısı ona uygun olanı gösterir, onu eğitir. **27** Çünkü çörekotu harmanda keskin aletle dövülmez, kimyonun üzerinden tekerlekle geçilmez. Çörekotu değnekle, kimyon çubukla dövülür. **28** Buğday ekmek yapmak için öğütülür, ama boyuna dövülmez. Harmanın üzerinden tekerlek ve atlar geçse de buğdayı ezmez. **29** Bu işteki bilgelik de Her Şeye Egemen RAB'den gelir. O'nun tasarıları harikadır, bilgelikte üstündür.

29 Ariel, Ariel, Davut'un ordugah kurduğu kent, vay haline! Sen yıla yıl kat, bayramların süredursun. **2** Ama seni sıkıntıya sokacağım. Feryat, figan edeceksin, Benim için sunak ocağı gibi olacaksın. **3** Sana karşı çepeçevre ordugah kuracak, Çevreni rampalarla, kulelerle kuşatacağım. **4** Alçaltılacaksın, yerin altından konuşacak, Toz toprak içinden boğuk boğuk sesleneceksin. Sesin ölü sesi gibi yerden, Sözlerin fısıltı gibi toprağın içinden çıkacak. **5** Ama sayısız düşmanların ince toz,

Acımasız orduları savrulmuş saman ufağı gibi olacak. Bir anda,
ansızın, **6** Her Şeye Egemen RAB gök gürlemesiyle, Depremle,
büyük gümbürtü, kasırga ve fırtınayla, Her şeyi yiyip bitiren ateş
aleviyle seni cezalandıracak. **7** Sonra Ariel'e karşı savaşan
çok sayıda ulus, Ona ve kalesine saldıranların hepsi, Onu
sıkıntıya sokanlar bir rüya gibi, Gece görülen görüm gibi yok olup
gidecekler. **8** Rüyada yemek yediğini gören aç kişi, Uyandığında
hâlâ açtır; Rüyada su içtiğini gören susuz kişi, Uyandığında
susuzluktan hâlâ baygındır. İşte Siyon Dağı'na karşı savaşan
Kalabalık uluslar da böyle olacak. **9** Şaşırın, şaşkına dönün,
Kendinizi kör edin, görmez olun. Şarap içmeden sarhoş olun, İçki
içmeden sendeleyin. **10** Çünkü RAB size uyuşukluk ruhu verdi;
Gözlerinizi mühürledi, ey peygamberler, Başlarınızı örttü, ey
biliciler. **11** Sizin için bütün görüm Mühürlenmiş bir kitabın sözleri
gibi oldu. İnsanlar böyle bir kitabı Okuma bilen birine verip,
“Rica etsek şunu okur musun?” diye sorduklarında, “Okuyamam,
çünkü mühürlenmiş” yanıtını alırlar. **12** Kitabı okuma bilmeyen
birine verip, “Rica etsek şunu okur musun?” diye sorduklarında
ise, “Okuma bilmem” yanıtını alırlar. **13** Rab diyor ki, “Bu halk
bana yaklaşıp Ağızlarıyla, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri
benden uzak. Benden korkmaları da İnsanlardan öğrendikleri
buyrukların sonucudur. **14** Onun için ben de bu halkın arasında
yine bir harika, Evet, şaşılacak bir şey yapacağım. Bilgelerin
bilgeliği yok olacak, Akıllının aklı duracak.” **15** Tasarılarını
RAB'den gizlemeye uğraşanların vay haline! Karanlıkta iş gören
bu adamlar, “Bizi kim görecek, kim tanıyacak?” diye düşünürler.
16 Ne kadar ters düşünceler! Çömlekçi balçıkla bir tutulur mu?
Yapı, kendini yapan için, “Beni o yapmadı” diyebilir mi? Çömlek
kendine biçim veren için, “O bir şeyden anlamaz” diyebilir mi? **17**

Lübnan pek yakında meyve bahçesine, Meyve bahçesi ormana dönmeyecek mi? **18** O gün sağırlar kitabın sözlerini işitecek, Körler koyu karanlıkta görecek. **19** Düşkünlerin RAB'de buldukları sevinç artacak, Yoksullar İsrail'in Kutsalı sayesinde coşacak. **20** Çünkü acımasızlar yok olacak, alaycılar silinecek, Kötülüğe fırsat kollayanların hepsi kesilip atılacak. **21** Onlar ki, insanı tek sözle davasında suçlu çıkarır, Kent kapısında haksızı azarlayana tuzak kurar, Yok yere haklının hakkını çiğnerler. **22** Bundan dolayı, İbrahim'i kurtarmış olan RAB Yakup soyuna diyor ki, “Yakup soyu artık utanmayacak, Yüzleri korkudan sararmayacak. **23** Elimin yapıtı olan çocuklarını Aralarında gördüklerinde Adımı kutsal sayacaklar; Evet, Yakup'un Kutsalı'nı kutsal sayacak, İsrail'in Tanrısı'ndan korkacaklar. **24** Yoldan sapmış olanlar kavrayışa, Yakınıp duranlar bilgiye kavuşacak.”

30 RAB, “Vay haline bu dikbaşlı soyun!” diyor, “Benim değil, kendi tasarılarını yerine getirip Ruhuma aykırı anlaşmalar yaparak Günah üstüne günah işliyorlar. **2** Bana danışmadan firavunun koruması altına girmek, Mısır'ın gölgesine sığınmak için oraya gidiyorlar. **3** Ne var ki, firavunun koruması onlar için utanç, Mısır'ın gölgesine sığınmaları onlar için rezillik olacak. **4** Önderleri Soan'da olduğu, Elçileri Hanes'e ulaştığı halde, **5** Kendilerine yararı olmayan bir halk yüzünden hepsi utanacak. O halkın onlara ne yardımı ne de yararı olacak, Ancak onları utandırıp rezil edecek.” **6** Negev'deki hayvanlara ilişkin bildiri: “Elçiler erkek ve dişi aslanların, Engereklerin, uçan yılanların yaşadığı Çetin ve sıkıntılı bir bölgeden geçerler. Servetlerini eşeklerin sırtına, Hazinelerini develerin hörgücüne yükleyip Kendilerine hiç yararı olmayan halka taşırlar. **7** Mısır'ın yardımı boş ve yararsızdır, Bu yüzden Mısır'a ‘Haylaz Rahav’ adını verdim. **8** “Şimdi git,

söylediğimi onların önünde Bir levhaya yazıp kitaba geçir ki,
Gelecekte kalıcı bir tanık olsun. **9** Çünkü o asi bir halk, yalancı bir
soy, RAB'bin yasasını duymak istemeyen bir soydur. **10** Bilicilere,
‘Artık görüm görmeyin’, Görenlere, ‘Bizim için doğru şeyler
görmeyin, Bize güzel şeyler söyleyin, asılsız şeyler açıklayın’
diyorlar, **11** ‘Yoldan çekilin, yolu açın, Bizi İsrail'in Kutsalı'yla
yüzleştirmekten vazgeçin.’” **12** Bu nedenle İsrail'in Kutsalı diyor
ki, “Madem bu bildiriyi reddettiniz, Baskıya ve hileye güvenip
dayandınız; **13** Bu suçunuz yüksek bir surda Sırt veren çatlağa
benziyor. Böyle bir sur birdenbire yıkılıverir. **14** O, toprak çömlek
gibi parçalanacak. Parçalanması öyle şiddetli olacak ki, Ocaktan
ateş almaya ya da sarnıçtan su çıkarmaya Yetecek büyüklükte bir
parça kalmayacak.” **15** Egemen RAB, İsrail'in Kutsalı şöyle diyor:
“Bana dönün, huzur bulun, kurtulursunuz. Kaygılanmayın, bana
güvenin, güçlü olursunuz. Ama bunu yapmak istemiyorsunuz.
16 ‘Hayır, atlara binip kaçarız’ diyorsunuz, Bu yüzden kaçmak
zorunda kalacaksınız. ‘Hızlı atlara bineriz’ diyorsunuz, Bu yüzden
sizi kovalayanlar da hızlı olacak. **17** Bir kişinin tehdidiyle
bin kişi kaçacak, Beş kişinin tehdidiyle hepiniz kaçacaksınız;
Dağ başında bir gönder, Tepede bir sancak gibi kalana dek
kaçacaksınız. **18** “Yine de RAB size lütfetmeyi özlemle bekliyor,
Size merhamet göstermek için harekete geçiyor. Çünkü RAB
adil Tanrı'dır. Ne mutlu O'nu özlemle bekleyenlere!” **19** “Ey
Yeruşalim'de oturan Siyon halkı, Artık ağlamayacaksın! Feryat
ettiğinde Rab sana nasıl da lütfedecek! Feryadını duyar duymaz
seni yanıtlayacak. **20** Rab ekmeği sıkıntıyla, Suyu cefayla verse
de, Öğretmeniniz artık gizlenmeyecek, Gözünüzle göreceksiniz
onu. **21** Sağa ya da sola sapacağınız zaman, Arkanızdan, ‘Yol
budur, bu yoldan gidin’ Diyen sesini duyacaksınız. **22** Gümüş

kaplı oyma putlarınızı, Altın kaplama dökme putlarınızı ‘Kirli’ ilan edecek, Kirli bir âdet bezi gibi atıp ‘Defol’ diyeceksiniz. **23** Rab toprağa ektiğiniz tohum için yağmur verecek, Toprağın ürünü olan yiyecek bol ve zengin olacak. O gün sığırlarınız geniş otlaklarda otlanacak. **24** Toprağı işleyen öküzlerle eşekler Kürekle, yabayla savrulmuş, Tuzlanmış yem yiyecekler. **25** Kulelerin yıkıldığı o büyük kıyım günü Her yüksek dağda, her yüce tepede Akarsular olacak. **26** RAB halkının kırıklarını sardığı, Vuruşuyla açtığı yaraları iyileştirdiği gün, Ay güneş gibi parlayacak, Güneş yedi kat, yedi günün toplam parlaklığı kadar parlak olacak.” **27** Bakın, RAB'bin kendisi uzaktan geliyor, Kızgın öfkeyle kara bulut içinde. Dudakları gazap dolu, Dili her şeyi yiyip bitiren ateş sanki. **28** Soluğu adam boynuna dek yükselmiş taşkın ırmak gibi. Ulusları elekten geçirecek, değersizleri ayıracak, Halkların ağzına yoldan saptıran bir gem takacak. **29** Ama sizler bayram gecesini kutlar gibi Ezgiler söyleyeceksiniz. RAB'bin dağına, İsrail'in Kayası'na Kaval eşliğinde çıktığınız gibi İçten sevineceksiniz. **30** RAB heybetli sesini işittirecek; Kızgın öfkeyle, her şeyi yiyip bitiren ateş aleviyle, Sağanak yağmurla, fırtına ve doluyla Bileğinin gücünü gösterecek. **31** Asur RAB'bin sesiyle dehşete düşecek, O'nun değneğiyle vurulacak. **32** RAB'bin terbiye değneğiyle onlara indirdiği her darbeye Tef ve lir eşlik edecek. RAB silahlarını savura savura onlarla savaşacak. **33** Tofet çoktan hazırlandı, Evet, kral için hazırlandı. Geniş ve yüksektir odun yığını, Ateşi, odunu boldur. RAB kızgın kükürt selini andıran Soluğuyla tutuşturacak onu.

31 Vay haline yardım bulmak için Mısır'a inenlerin! Atlara, çok sayıdaki savaş arabalarına, Kalabalık atlılara güveniyorlar, Ama İsrail'in Kutsalı'na güvenmiyor, RAB'be yönelmiyorlar. **2**

Oysa bilge olan RAB'dir. Felaket getirebilir ve sözünü geri almaz. Kötülük yapan soya, Suç işleyenlerin yardımına karşı çıkar. **3** Mısırlılar Tanrı değil, insandır, Atları da ruh değil, et ve kemiktir. RAB'bin eli kalkınca yardım eden tökezler, Yardım gören düşer, hep birlikte yok olurlar. **4** Çünkü RAB bana dedi ki, "Avının başında homurdanan aslan Bir araya çağrılan çobanlar topluluğunun Bağırıp çağırmasından yılmadığı, gürültüsüne aldırmadığı gibi, Her Şeye Egemen RAB de Siyon Dağı'nın doruğuna inip savaşacak. **5** Her Şeye Egemen RAB Kanat açmış kuşlar gibi koruyacak Yeruşalim'i. Koruyup özgür kılacak, esirgeyip kurtaracak onu." **6** Ey İsrailoğulları, Bunca vefasızlık ettiğiniz RAB'be dönün. **7** Çünkü hepiniz günahkâr ellerinizle yaptığınız Altın ve gümüş putları o gün reddedip atacaksınız. **8** Asur kılıca yenik düşecek, Ama insan kılıcına değil. Halkı kılıçtan geçirilecek, Ama bu insan kılıcı olmayacak. Kimileri kaçıp kurtulacak, Gençleri de angaryaya koşulacak. **9** Asur Kralı dehşet içinde kaçacak, Önderleri sancağı görünce dehşete kapılacak. Siyon'da ateşi, Yeruşalim'de ocağı bulunan RAB söylüyor bunları.

32 İşte kral doğrulukla krallık yapacak, Önderler adaletle yönetecek. **2** Her biri rüzgara karşı bir sığınak, Fırtınaya karşı bir barınak, çölde akarsu, Çorak yerde gölge salan Büyük bir kaya gibi olacak. **3** Artık görenlerin gözleri kapanmayacak, Dinleyenler kulak kesilecek. **4** Düşüncesizin aklı bilgiye erecek, Kekeme açık seçik, akıcı konuşacak. **5** Artık budalaya soylu, Alçağa saygın denmeyecek. **6** Çünkü budala saçmalıyor, Aklı fikri hep kötülükte. İşi gücü fesat işlemek, RAB'be ilişkin yanlış sözler söylemek, Açları aç bırakmak, Susamışlardan suyu esirgemek. **7** Alçağın yöntemleri kötüdür; Yoksul davasında haklı olsa da

Onu yalanlarla yok etmek için Kötü düzenler tasarlar. **8** Soylu
kişiyse soylu şeyler tasarlar, Yaptığı soylu işlerle ayakta kalır. **9**
Ey tasasızca yaşayan kadınlar, Kalkın, sesimi işitin; Ey kaygısız
kızlar, sözüme kulak verin! **10** Bir yıl kadar sonra sarsılacaksınız,
Ey kaygısız kadınlar. Çünkü bağbozumu olmayacak, Devşirecek
meyve bulunmayacak. **11** Titreyin, ey tasasızca yaşayan kadınlar,
Sarsılın, ey kaygısızlar. Giysilerinizi çıkarın, soyunup belinize çul
kuşanın. **12** Güzel tarlalar, verimli asmalar, Halkımın diken ve
çalı bitmiş toprakları için, Neşeli kentteki mutluluk dolu evler
için göğsünüzü dövün. **14** Çünkü saray ıssız, Kalabalık kent
bomboş kalacak. Ofel Mahallesi'yle gözcü kulesi Sonsuza dek
bozkıra dönecek; Yaban eşeklerinin keyifle gezindiği, Sürülerin
otladığı bir yer olacak. **15** Ta ki yukarıdan üzerimize ruh dökülene
dek; O zaman çöl meyve bahçesine, Meyve bahçesi ormana
dönecek. **16** O zaman adalet çöle dek yayılacak, Doğruluk
meyve bahçesinde yurt bulacak. **17** Doğruluğun ürünü esenlik,
Sonucu, sürekli huzur ve güven olacaktır. **18** Halkım esenlik dolu
evlerde, Güvenli ve rahat yerlerde yaşayacak. **19** Dolu ormanları
harap etse, Kent yerle bir olsa da, **20** Sulak yerde tohum eken,
Sığırını, eşeğini özgürce çayıra salan sizlere ne mutlu!

33 Vay sana, yıkıp yok eden Ama kendisi yıkılmamış olan!
Vay sana, ihanete uğramamış hain! Yıkıma son verir vermez
sen de yıkılacaksın, İhanetin sona erer ermez sen de ihanete
uğrayacaksın. **2** Ya RAB, lütfet bize, Çünkü sana umut
bağladık, Gün be gün gücümüz ol! Sıkıntıya düştüğümüzde
bizi kurtar. **3** Kükreyişinden halklar kaçışır, Sen ayağa kalkınca
uluslar darmadağın olur. **4** Çekirgeler tarlayı nasıl yağmalarsa,
Ganimetiniz de öyle yağmalanacak, ey uluslar. Malınızın üzerine
çekirge sürüsü gibi saldıracaklar. **5** Yükseklerde oturan RAB

yücedir, Siyon'u adalet ve doğrulukla doldurur. **6** Yaşadığınız sürenin güvencesi O'dur. Bol bol kurtuluş, bilgi ve bilgelik sağlayacak. Halkın hazinesi RAB korkusudur. **7** İşte, en yiğitleri sokaklarda feryat ediyor, Barış elçileri acı acı ağlıyor. **8** Anayollar bomboş, Yolculuk eden kimse kalmadı. Düşman antlaşmayı bozdu, kentleri hor gördü, İnsanları hiçe saydı. **9** Ülke yas tutuyor, zayıflıyor. Lübnan utancından soldu, Şaron Ovası çöle döndü, Başan ve Karmel'de ağaçlar yaprak döküyor. **10** RAB diyor ki, “Şimdi harekete geçeceğim, Ne denli yüce ve üstün olduğumu göstereceğim. **11** Samana gebe kalıp anız doğuracaksınız, Soluğunuz sizi yiyip bitiren bir ateş olacak. **12** Halklar yanıp kül olacak, Kesilip yakılan dikenli çalı gibi olacak. **13** “Ey uzaktakiler, ne yaptığımı işitin, Ey yakındakiler, gücümü anlayın.” **14** Siyon'daki günahkârlar dehşet içinde, Tanrısızları titreme aldı. “Her şeyi yiyip bitiren ateşin yanında Hangimiz oturabilir? Sonsuza dek sönmeyecek alevin yanında Hangimiz yaşayabilir?” diye soruyorlar. **15** Ama doğru yolda yürüyüp doğru dürüst konuşan, Zorbalıkla edinilen kazancı reddeden, Elini rüşvetten uzak tutan, Kan dökenlerin telkinlerine kulak vermeyen, Kötülük görmeye dayanamayan, **16** Yükseklerde oturacak; Uçurumun başındaki kaleler onun korunağı olacak, Ekmeği sağlanacak, hiç susuz kalmayacak. **17** Kralı bütün güzelliğiyle görecek, Uçsuz bucaksız ülkeyi seyredeceksin. **18** “Haracı tartıp kaydeden nerede, Kulelerden sorumlu olan nerede?” diyerek Geçmişteki dehşetli günleri düşüneceksin. **19** Garip, anlaşılmaz bir yabancı dil konuşan O küstah halkı artık görmeyeceksin. **20** Bayramlarımızın kenti olan Siyon'a bak! Yeruşalim'i bir esenlik yurdu, Kazıkları asla yerinden sökülmeyen, Gergi ipleri hiç kopmayan, Sarsılmaz bir çadır

olarak görecek gözlerin. **21** Heybetli RAB orada bizden yana olacak. Orası geniş ırmakların, çayların yeri olacak. Bunların üzerinden ne kürekli tekneler, Ne de büyük gemiler geçecek. **22** Çünkü yargıcımız RAB'dir; Yasamızı koyan RAB'dir, Kralımız RAB'dir, bizi O kurtaracak. **23** Senin gemilerinin halatları gevşedi, Direklerinin dibini pekiştirmediler, Yelkenleri açmadılar. O zaman büyük ganimet paylaşılacak, Topallar bile yağmaya katılacak. **24** Siyon'da oturan hiç kimse “Hastayım” demeyecek, Orada yaşayan halkın suçu bağışlanacak.

34 Ey uluslar, işitmek için yaklaşın! Ey halklar, kulak verin! Dünya ve üzerindeki herkes, Yeryüzü ve ondan türeyenlerin hepsi işitsin! **2** RAB bütün uluslara öfkelendi, Onların ordularına karşı gazaba geldi. Onları tümüyle mahvolmaya, Boğazlanmaya teslim edecek. **3** Ölüleri dışarı atılacak, Pis kokacak cesetleri; Dağlar kanlarıyla sulanacak. **4** Bütün gök cisimleri küçülecek, Gökler bir tomar gibi dürülecek; Gök cisimleri, asma yaprağı, İncir yaprağı gibi dökülecek. **5** “Kılıcım göklerde kanıncaya kadar içti. Şimdi de Edom'un, Tümüyle yıkmaya karar verdiğim halkın Üzerine inecek” diyor RAB. **6** RAB'bin kılıcı kana, Kuzu ve teke kanına doydu; Yağla, koç böbreklerinin yağıyla kaplandı. Çünkü RAB'bin Bosra'da bir kurbanı, Edom'da büyük bir kıyımı var. **7** Onlarla birlikte yaban öküzleri, Körpe boğalarla güçlü boğalar da yere serilecek. Toprakları kana doyacak, yağla sulanacak. **8** Çünkü RAB'bin bir öç günü, Siyon'un davasını güdeceği bir karşılık yılı olacak. **9** Edom dereleri zifte, toprağı kükürde dönecek; ülkenin her yanı yanan zift olacak. **10** Zift gece gündüz sönmeyecek, dumanı hep tütecek. Ülke kuşaklar boyu ıssız kalacak, sonsuza dek oradan kimse geçmeyecek. **11** Baykuşların mülkü olacak orası, büyük baykuşlarla kargalar yaşayacak orada.

RAB, Edom'un üzerine kargaşa ipini, boşluk çekülünü gerecek.
12 Kral ilan edebilecekleri soylular kalmayacak, bütün önderlerinin
sonu gelecek. **13** Saraylarında dikenler, kalelerinde ısırganlarla
böğürtlenler bitecek. Orası çakalların barınağı, baykuşların yurdu
olacak. **14** Yabanıl hayvanlarla sırtlanlar orada buluşacak, tekeler
karşılıklı böğürecek. Lilit oraya yerleşip rahata kavuşacak. **15**
Baykuşlar orada yuva kurup yumurtlayacak, kuluçkaya yatıp
yavrularını kendi gölgelerinde toplayacak. Çaylaklar eşleşip
orada toplanacaklar. **16** RAB'bin kitabını okuyup araştırın:
Bunlardan hiçbiri eksik kalmayacak, eşten yoksun hiçbir hayvan
olmayacak. Çünkü bu buyruk RAB'bin ağzından çıktı, Ruhu da
onları toplayacak. **17** RAB onlar için kura çekti, ülkeyi ölçüp
aralarında pay etti. Orayı sonsuza dek sahiplenip kuşaklar boyu
orada yaşayacaklar.

35 Çöl ve kurak toprak sevinecek, Bozkır coşup çiğdem gibi
çiçeklenecek. **2** Her yanı çiçeklenip sevinçle coşacak, Sevincini
haykıracak. Lübnan'ın yüceliği, Karmel ve Şaron'un görkemi
ona verilecek. İnsanlar RAB'bin yüceliğini, Tanrımız'ın görkemini
görecek. **3** Gevşek elleri güçlendirin, Pekiştirin çözülen dizleri.
4 Yüreği kaygılı olanlara, “Güçlü olun, korkmayın” deyin, “İşte
Tanrınız geliyor! Öç almaya, karşılık vermeye geliyor. Sizi O
kurtaracak.” **5** O zaman körlerin gözleri, Sağırların kulakları
açılacak; **6** Topallar geyik gibi sıçrayacak, Sevinçle haykıracak
dilsizlerin dili. Çünkü çölde sular fışkıracak, Irmaklar akacak
bozkırda. **7** Kızgın kum havuza, Susuz toprak pınara dönüşecek.
Çakalların yattığı yerlerde Kamış, saz ve ot bitecek. **8** Orada
bir yol, bir anayol olacak, “Kutsal yol” diye anılacak, Murdar
kişiler geçemeyecek oradan. O yol kurtulmuş olanların yoludur.
O yolda yürüyenler, bön kişiler de olsa yoldan sapmayacak.

9 Aslan olmayacak orada, Yırtıcı hayvan o yola çıkmayacak;
Orada bulunmayacaklar. Ancak kurtulmuş olanlar yürüyecek o
yolda. **10** RAB'bin kurtardıkları dönecek, Sevinçle haykırarak
Siyon'a varacaklar. Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak. Onların
olacak coşku ve sevinç, Üzüntü ve inilti kaçacak.

36 Hizkiya'nın krallığının on dördüncü yılında Asur Kralı
Sanherib, Yahuda'nın surlu kentlerine saldırıp hepsini ele geçirdi.
2 Komutanını büyük bir orduyla Lakiş'ten Yeruşalim'e, Kral
Hizkiya'ya gönderdi. Komutan Çırpıcı Tarlası yolunda, Yukarı
Havuz'un su yolunun yanında durdu. **3** Saray sorumlusu Hilkiya
oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah
onu karşılamaya çıktı. **4** Komutan onlara şöyle dedi: "Hizkiya'ya
söyleyin. 'Büyük kral, Asur Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne,
neye güveniyorsun? **5** Savaş tasarıların ve gücün boş laftan
başka bir şey değil diyorum. Kime güveniyorsun da bana karşı
ayaklanıyorsun? **6** İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısır'a
güveniyorsun. Bu değnek kendisine yaslanan herkesin eline
batar, deler. Firavun da kendisine güvenenler için böyledir. **7**
Yoksa bana, Tanrımız RAB'be güveniyoruz mu diyeceksiniz?
Hizkiya'nın Yahuda ve Yeruşalim halkına, yalnız bu sunağın
önünde tapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini, sunaklarını
ortadan kaldırdığı Tanrı değil mi bu?' **8** "Haydi, efendim Asur
Kralı'yla bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsen sana iki bin at
veririm. **9** Mısır'ın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına
güvensen bile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından
birini yenemezsin! **10** Dahası var: RAB'bin buyruğu olmadan
mı saldırıp ülkeyi yıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB,
'Git, o ülkeyi yık' dedi." **11** Elyakim, Şevna ve Yoah, "Lütfen biz
kullarınla Aramice konuş" diye karşılık verdiler, "Çünkü biz bu dili

anlarız. Yahudice konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor.”
12 Komutan, “Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinize
söyleyeyim diye mi gönderdi beni?” dedi, “Surların üzerinde
oturan bu halka, sizin gibi dışkısını yemek, idrarını içmek zorunda
kalacak olan herkese gönderdi.” **13** Sonra ayağa kalkıp Yahudi
dilinde bağırdı: “Büyük kralın, Asur Kralı'nın sözlerini dinleyin! **14**
Kral diyor ki, ‘Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi kurtaramaz. **15** RAB
bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralı'nın eline geçmeyecek
diyen Hizkiya'ya kanmayın, RAB'be güvenmeyin. **16** Hizkiya'yı
dinlemeyin.’ Çünkü Asur Kralı diyor ki, ‘Teslim olun, bana gelin.
Böylece ben gelip sizi kendi ülkeniz gibi bir ülkeye –tahıl ve
yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye– götürene kadar
herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yiyecek, kendi
sarnıcından içecek. **18** “‘Hizkiya, RAB bizi kurtaracak diyerek sizi
aldatmasın. Ulusların ilahları ülkelerini Asur Kralı'nın elinden
kurtarabildi mi? **19** Hani nerede Hama'nın, Arpat'ın ilahları?
Sefarvayim'in ilahları nerede? Samiriye'yi elimden kurtarabildiler
mi? **20** Bütün bu ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden
kurtardı ki, RAB Yeruşalim'i elimden kurtarabilsin?’” **21** Herkes
sustu, komutana tek sözle bile karşılık veren olmadı. Çünkü
Kral Hizkiya, “Karşılık vermeyin” diye buyurmuştu. **22** Sonra
saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet
tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın
söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.

37 Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çul kuşanıp
RAB'bin Tapınağı'na girdi. **2** Saray sorumlusu Elyakim'i, Yazman
Şevna'yı ve ileri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya
gönderdi. Hepsi çul kuşanmıştı. **3** Yeşaya'ya şöyle dediler:
“Hizkiya diyor ki, ‘Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü

çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok. **4** Yaşayan Tanrı'yı aşağılamak için efendisi Asur Kralı'nın gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et.'" **5** Yeşaya, Kral Hizkiya'dan gelen görevlilere şöyle dedi: "Efendinize şunları söyleyin: 'RAB diyor ki, Asur Kralı'nın adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma. **7** Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.'" **8** Komutan, Asur Kralı'nın Lakiş'ten ayrılıp Livna'ya karşı savaştığını duydu. Krala danışmak için oraya gitti. **9** Kûş Kralı Tirhaka'nın kendisiyle savaşmak üzere yola çıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiya'ya ulaklar göndererek şöyle dedi: **10** "Yahuda Kralı Hizkiya'ya deyin ki, 'Güvendiğin Tanrın, Yeruşalim Asur Kralı'nın eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın. **11** Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığını, onları nasıl yerle bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağını mı sanıyorsun? **12** Atalarımın yok ettiği ulusları –Gozanlılar'ı, Harranlılar'ı, Reseflıler'i, Telassar'da yaşayan Edenliler'i– ilahları kurtarabildi mi? **13** Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayim, Hena, İvva kralları nerede?'" **14** Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin önünde mektubu yere yayarak **15** şöyle dua etti: **16** "Ey Keruvlar arasında taht kuran İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin. Yeri, göğü sen yarattın. **17** Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB; Sanherib'in söylediklerini, yaşayan Tanrı'yı nasıl aşağıladığını duy. **18** Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları bütün ulusları ve ülkelerini viraneye çevirdiler. **19** İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı

değil, insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı. **20** Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanherib'in elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek RAB olduğunu anlasın." **21** Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya şu haberi gönderdi: "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Asur Kralı Sanherib'le ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki, "'Erden kız Siyon seni hor görüyor, Alay ediyor seninle. Yeruşalim kızı ardından alayla baş sallıyor. **23** Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin? Kime sesini yükselttin? İsrail'in Kutsalı'na tepeden baktın! **24** Uşakların aracılığıyla Rab'bi aşağıladın. Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine, Lübnan'ın doruklarına çıktım, dedin. Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kestim, Lübnan'ın en uzak tepelerine, Gür ormanlarına ulaştım. **25** Kuyular kazdım, sular içtim, Mısır'ın bütün ırmaklarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin. **26** "'Bütün bunları çoktan yaptığımı, Çok önceden tasarladığımı duymadın mı? Surlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni Şimdi ben gerçekleştirdim. **27** O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı. Yılgınlık ve utanç içindeydiler; Kır otuna, körpe filizlere, Damlarda büyümeden kavrulup giden ota döndüler. **28** Senin oturuşunu, kalkışını, Ne zaman gidip geldiğini, Bana nasıl öfkelendiğini biliyorum. **29** Bana duyduğun öfkeden, Kulağıma erişen küstahlığından ötürü Halkamı burnuna, gemimi ağzına takacak, Seni geldiğin yoldan geri çevireceğim. **30** "'Senin için belirti şu olacak, ey Hizkiya: Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksiniz, İkinci yıl ise ardından biteni. Üçüncü yıl ekip biçin, Bağlar dikip ürününü yiyin. **31** Yahudalılar'ın kurtulup sağ kalanları Yine aşağıya doğru kök salacak, Yukarıya doğru meyve verecek. **32** Çünkü sağ kalanlar Yeruşalim'den, Kurtulanlar Siyon Dağı'ndan çıkacak. Her Şeye Egemen RAB'bin gayretiyle olacak bu.' **33** "Bundan dolayı

RAB Asur Kralı'na ilişkin şöyle diyor: ‘Bu kente girmeyecek, ok atmayacak. Kente kalkanla yaklaşmayacak, Karşısında rampa kurmayacak. **34** Geldiği yoldan dönecek ve kente girmeyecek’ diyor RAB, **35** ‘Kendim için ve kulum Davut'un hatırı için Bu kenti savunup kurtaracağım’ diyor.” **36** RAB'bin meleği gidip Asur ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaştılar. **37** Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ordugahını bırakıp çekildi. Ninova'ya döndü ve orada kaldı. **38** Bir gün ilahı Nisrok'un tapınağında tapınırken, oğullarından Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla öldürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu.

38 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amots oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Ev işlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.’” **2** Hizkiya yüzünü duvara dönüp RAB'be yalvardı: **3** “Ya RAB, yürekten bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen.” Sonra acı acı ağlamaya başladı. **4** Bunun üzerine RAB Yeşaya'ya seslendi: **5** “Git, Hizkiya'ya şunu söyle: ‘Atan Davut'un Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm. Bak, ömrünü on beş yıl daha uzatacağım. **6** Bu kenti savunacak, seni de kenti de Asur Kralı'nın elinden kurtaracağım. **7** Sözümü gerçekleştireceğime ilişkin sana vereceğim belirti şu olacak: **8** RAB, batmakta olan güneşin Ahaz'ın inşa ettiği basamakların üzerine düşen gölgesini on basamak kısaltacak.’” Böylece batmakta olan güneşin gölgesi on basamak kısaldı. **9** Yahuda Kralı Hizkiya hastalanıp iyileştikten sonra şunları yazdı: **10** “Hayatımın baharında ölüler diyarının kapılarından geçip Ömrümün geri kalan yıllarından yoksun mu kalmalıyım?” demiştim, **(Sheol h7585)** **11** “Yaşayanlar diyarında RAB'bi, evet,

RAB'bi bir daha görmeyeceğim, Bu dünyada yaşayanlar gibi insan yüzü görmeyeceğim bir daha. **12** Evim bir çoban çadırı gibi bozuldu, alındı elimden. Dokumacı gibi dürdüm yaşamımı, RAB tezgahtan beni kesti, Bir gün içinde sonumu getiriverdi. **13** Sabırla bekledim sabaha kadar, RAB bir aslan gibi kırdı bütün kemiklerimi, Bir gün içinde sonumu getiriverdi. **14** Kırlangıç gibi, turna gibi acı acı öttüm, Güvercin gibi inledim, gözlerim yoruldu yukarı bakmaktan. Ya Rab, eziyet çekiyorum, Yardım et bana. **15** “Ne diyeyim? Bana seslenen de bunu yapan da Rab'dir. Tattığım bu acılardan sonra daha dikkatli yaşayacağım. **16** Ya Rab, insanlar bunlarla yaşarlar. Canım da bunların sayesinde yaşıyor. İyileştirdin, yaşattın beni! **17** Çektiğim bunca acı esenlik bulmam içindi. Beni sevdiğin için yıkım çukuruna düşmekten alıkoydun, Günahlarımı arkana attın. **18** Çünkü ölüler diyarı sana şükredemez, Ölüm övgüler sunmaz sana. Ölüm çukuruna inenler senin sadakatine umut bağlayamaz. **(Sheol h7585)** **19** Diriler, yalnız diriler Bugün benim yaptığım gibi sana şükreder; Babalar senin sadakatini çocuklarına anlatır. **20** Beni kurtaracak olan RAB'dir. Ömrümüz boyunca O'nun tapınağında Telli çalgılarımızı çalacağız.” **21** Yeşaya, “İncir pestili getirin, Hizkiya'nın çıbanına koyun, iyileşir” demişti. **22** Hizkiya da, “RAB'bin Tapınağı'na çıkacağıma ilişkin belirti nedir?” diye sormuştu.

39 O sırada Hizkiya'nın hastalanıp iyileştiğini duyan Baladan oğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi. **2** Bunlar Hizkiya'yı sevindirdi. O da deposundaki bütün değerli eşyaları –altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi– elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı. **3** Peygamber Yeşaya Kral Hizkiya'ya

gidip, “Bu adamlar sana ne dediler, nereden gelmişler?” diye sordu. Hizkiya, “Uzak bir ülkeden, Babil'den gelmişler” diye karşılık verdi. **4** Yeşaya, “Sarayında ne gördüler?” diye sordu. Hizkiya, “Sarayımdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı” diye yanıtladı. **5** Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: “Her Şeye Egemen RAB'bin sözüne kulak ver. **6** RAB diyor ki, ‘Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarının bugüne kadar bütün biriktirdikleri Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak. **7** Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, Babil Kralı'nın sarayında hadım edilecek.’” **8** Hizkiya, “RAB'den ilettiğin bu söz iyi” dedi. Çünkü, “Nasıl olsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak” diye düşünüyordu.

40 “Avutun halkımı” diyor Tanrınız, “Avutun! **2** Yeruşalim halkına dokunaklı sözler söyleyin. Angaryanın bittiğini, Suçlarının cezasını ödediklerini, Günahlarının cezasını RAB'bin elinden İki katıyla aldıklarını ilan edin.” **3** Şöyle haykırıyor bir ses: “Çölde RAB'bin yolunu hazırlayın, Bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın. **4** Her vadi yükseltilecek, Her dağ, her tepe alçaltılacak. Böylelikle engebeler düzleştirilecek, Sarp yerler ovaya dönüştürülecek. **5** O zaman RAB'bin yüceliği görünecek, Bütün insanlar hep birlikte onu görecek. Bunu söyleyen RAB'dir.” **6** Ses, “Duyur” diyor. “Neyi duyurayım?” diye soruyorum. “İnsan soyu ota benzer, Bütün vefası kır çiçeği gibidir. **7** RAB'bin soluğu esince üzerlerine, Ot kurur, çiçek solar. Gerçekten de halk ottan farksızdır. **8** Ot kurur, çiçek solar, Ama Tanrımız'ın sözü sonsuza dek durur.” **9** Ey Siyon'a müjde getiren, Yüksek dağa çık! Ey Yeruşalim'e müjde getiren, Yükselt sesini, bağır, Sesini yükselt, korkma. Yahuda kentlerine, “İşte, Tanrınız!” de. **10** İşte Egemen RAB gücüyle geliyor, Kudretiyle egemenlik sürecek. Ücreti kendisiyle birlikte,

Ödülü önündedir. **11** Sürüsünü çoban gibi güdecek, Kollarına alacak kuzuları, Bağrında taşıyacak; Usul usul yol gösterecek emziklilere. **12** Kim denizleri avucuyla, Gökleri karışıyla ölçebildi? Yerin toprağını ölçeğe sığdıran, Dağları kantarla, Tepeleri teraziyle tartabilen var mı? **13** RAB'bin düşüncesine kim akıl erdirebildi? O'na öğüt verip öğretebilen var mı? **14** Akıl almak, adalet yolunu öğrenmek için RAB kime danıştı ki? O'na bilgi veren, anlayış yolunu bildiren var mı? **15** RAB için uluslar kovada bir damla su, Terazideki toz zerreciği gibidir. Adaları ince toz gibi tartar. **16** Adakları yakmaya yetmez Lübnan ormanı, Yakmalık sunu için az gelir hayvanları. **17** RAB'bin önünde bütün uluslar bir hiç gibidir, Hiçten bile aşağı, değersiz sayılır. **18** Öyleyse Tanrı'yı kime benzeteceksiniz? Neyle karşılaştıracaksınız O'nu? **19** Putu döküm işçisi yapar, Kuyumcu altınla kaplar, Gümüş zincirler döker. **20** Böyle bir sunuya gücü yetmeyen yoksul kişi Çürümez bir ağaç parçası seçer. Yerinden kımıldamaz bir put yapsın diye Usta bir işçi arar. **21** Bilmiyor musunuz, duymadınız mı? Başlangıçtan beri size bildirilmedi mi? Dünyanın temelleri atılalı beri anlamadınız mı? **22** Gökkubbenin üstünde oturan RAB'dir, Yeryüzünde yaşayanlarsa çekirge gibidir. Gökleri perde gibi geren, Oturmak için çadır gibi kuran O'dur. **23** O'dur önderleri bir hiç eden, Dünyanın egemenlerini sıfıra indirgeyen. **24** O önderler ki, yeni dikilmiş, yeni ekilmiş ağaç gibi, Gövdeleri yere yeni kök salmışken RAB'bin soluğu onları kurutuverir, Kasırga saman gibi savurur. **25** “Beni kime benzeteceksiniz ki, Eşitim olsun?” diyor Kutsal Olan. **26** Başınızı kaldırıp göklere bakın. Kim yarattı bütün bunları? Yıldızları sırayla görünür kılıyor, Her birini adıyla çağırıyor. Büyük kudreti, üstün gücü sayesinde hepsi yerli yerinde duruyor. **27** Ey Yakup soyu, ey İsrail! Neden, “RAB

başıma gelenleri görmüyor, Tanrı hakkımı gözetmiyor?" diye yakınıyorsun? **28** Bilmiyor musun, duymadın mı? Ebedi Tanrı, RAB, bütün dünyayı yaratan, Ne yorulur ne de zayıflar, O'nun bilgisi kavranamaz. **29** Yorulanı güçlendirir, Takati olmayanın kudretini artırır. **30** Gençler bile yorulup zayıf düşer, Yiğitler tökezleyip düşerler. **31** RAB'be umut bağlayanlarsa taze güce kavuşur, Kanat açıp yükselirler kartallar gibi. Koşar ama zayıf düşmez, Yürür ama yorulmazlar.

41 RAB diyor ki, "Susun karşımda, ey kıyı halkları! Halklar güçlerini tazelesin, Öne çıkıp konuşsunlar. Yargı için bir araya gelelim. **2** "Doğudan adaleti harekete geçiren, Hizmete koşan kim? Ulusları önüne katıyor, krallara baş eğdiriyor. Kılıcıyla toz ediyor onları, Yayıyla savrulan samana çeviriyor. **3** Kovalıyor onları, Ayak basmadığı bir yoldan esenlikle geçiyor. **4** Bunları yapıp gerçekleştiren, Kuşakları başlangıçtan beri çağıran kim? Ben RAB, ilkim; sonuncularla da yine Ben olacağım." **5** Kıyı halkları bunu görüp korktu. Dünyanın dört bucağı titriyor. Yaklaşıyor, geliyorlar. **6** Herkes komşusuna yardım ediyor, Kardeşine, "Güçlü ol" diyor. **7** Zanaatçı kuyumcuyu yüreklendiriyor, Madeni çekiçle düzleyen, "Lehim iyi oldu" diyerek örse vuranı yüreklendiriyor. Kımıldamasın diye putu yerine çiviliyor. **8** "Ama sen, ey kulum İsrail, Seçtiğim Yakup soyu, Dostum İbrahim'in torunları! **9** Sizleri dünyanın dört bucağından topladım, En uzak yerlerden çağırdım. Dedim ki, 'Sen kulumsun, seni seçtim, Seni reddetmedim.' **10** Korkma, çünkü ben seninleyim, Yılma, çünkü Tanrın benim. Seni güçlendireceğim, evet, sana yardım edeceğim; Zafer kazanan sağ elimle sana destek olacağım. **11** "Sana öfkelenenlerin hepsi utanacak, rezil olacak. Sana karşı çıkanlar hiçe sayılıp yok olacak. **12** Seninle çekişenleri arasan da bulamayacaksın. Seninle

savaşanlar hiçten beter olacak. **13** Çünkü sağ elinden tutan,
‘Korkma, sana yardım edeceğim’ diyen Tanrın RAB benim. **14** “Ey
Yakup soyu, toprak kurdu, Ey İsrail halkı, korkma! Sana yardım
edeceğim” diyor RAB, Seni kurtaran İsrail'in Kutsalı. **15** “İşte,
seni dişli, keskin, yepyeni bir harman düveni yaptım. Harman
edip ufalayacaksın dağları, Tepeleri samana çevireceksin. **16**
Onları savurduğunda rüzgar alıp götürecek, Darmadağın edecek
hepsini kasırga. Sense RAB'de sevinç bulacak, İsrail'in Kutsalı'yla
övüneceksin. **17** “Düşkünlerle yoksullar su arıyor, ama yok.
Dilleri kurumuş susuzluktan. Ben RAB, onları yanıtlayacağım,
Ben, İsrail'in Tanrısı, onları bırakmayacağım. **18** Çıplak tepeler
üzerinde ırmaklar, Vadilerde su kaynakları yapacağım. Çölü
havuza, Kurak toprağı pınara çevireceğim. **19** Çölü sedir, akasya,
Mersin ve iğde ağaçlarına kavuşturacağım. Bozkıra çam, köknar
Ve selviyi bir arada dikeceğim. **20** Öyle ki, insanlar görüp bilsinler,
Hep birlikte düşünüp anlasınlar ki, Bütün bunları RAB'bin eli
yapmış, İsrail'in Kutsalı yaratmıştır.” **21** “Davanızı sunun” diyor
RAB, “Kanıtlarınızı ortaya koyun” diyor Yakup'un Kralı, **22**
“Putlarınızı getirin de olacakları bildirsinler bize. Olup bitenleri
bildirsinler ki düşünelim, Sonuçlarını bilelim. Ya da gelecekte
olacakları duyursunlar bize. **23** Ey putlar, bundan sonra olacakları
bize bildirin de, İlah olduğunuzu bilelim! Haydi bir iyilik ya da
kötülük edin de, Hepimiz korkup dehşete düşelim. **24** Siz de
yaptıklarınız da hiçten betersiniz, Sizi yeğleyen iğrençtir. **25**
“Kuzeyden birini harekete geçirdim, geliyor, Gün doğusundan
beni adımla çağıran biri. Çömlekçinin balçığı çiğnediği gibi,
Önderleri çamur gibi çiğneyecek ayağıyla. **26** Hanginiz bunu
başlangıçtan bildirdi ki, bilelim, Kim önceden bildirdi ki, ‘Haklısın’
diyelim? Konuştuğunuzu bildiren de Duyuran da Duyan da

olmadı hiç. **27** Siyon'a ilk, 'İşte, geldiler' diyen benim. Yeruşalim'e müjdeci gönderdim. **28** Bakıyorum, aralarında öğüt verebilecek kimse yok ki, Onlara danışayım, onlar da yanıtlasınlar. **29** Hepsi bomboş, yaptıkları da bir hiç. Halkın putları yalnızca yeldir, sıfırdır."

42 "İşte kendisine destek olduğum, Gönlümün hoşnut olduğu seçtiğim kulum! Ruhum'u onun üzerine koydum. Adaleti uluslara ulaştıracak. **2** Bağırıp çağırmayacak, Sokakta sesini yükseltmeyecek. **3** Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek. Adaleti sadakatle ulaştıracak. **4** Yeryüzünde adaleti sağlayana dek Umudunu, cesaretini yitirmeyecek. Kıyı halkları onun yasasına umut bağlayacak." **5** Gökleri yaratıp geren, Yeryüzünü ve ürününü seren, Dünyadaki insanlara soluk, Orada yaşayanlara ruh veren RAB Tanrı diyor ki, **6** "Ben, RAB, seni doğrulukla çağırdım, Elinden tutacak, Seni koruyacağım. Seni halka antlaşma, Uluslara ışık yapacağım. **7** Öyle ki, kör gözleri açasın, Zindandaki tutsakları, Cezaevi karanlığında yaşayanları özgür kılasın. **8** "Ben RAB'bim, adım budur. Onurumu bir başkasına, Övgülerimi putlara bırakmam. **9** Bakın, önceden bildirdiklerim gerçekleşti. Şimdi de yenilerini bildiriyorum; Bunlar ortaya çıkmadan önce size duyuruyorum." **10** Ey denizlere açılanlar ve denizlerdeki her şey, Kıyılar ve kıyı halkları, RAB'be yeni bir ilahi söyleyin, Dünyanın dört bucağından O'nu ezgilerle övün. **11** Bozkır ve bozkırdaki kentler, Kedar köylerinde yaşayan halk Sesini yükseltsin. Sela'da oturanlar sevinçle haykırsın, Bağırsın dağların doruklarından. **12** Hepsi RAB'bi onurlandırsın, Kıyı halkları O'nu övsün. **13** Yiğit gibi çıkagelecek RAB, Savaşçı gibi gayrete gelecek. Bağırıp savaş çığlığı atacak, Düşmanlarına üstünlüğünü gösterecek. **14** "Uzun

zamandır ses çıkarmadım, Sustum, kendimi tuttum. Ama şimdi feryat edeceğim doğuran kadın gibi, Nefesim tutulacak, kesik kesik soluyacağım. **15** Harap edeceğim dağları, tepeleri, Bütün yeşilliklerini kurutacağım. Irmakları adalara çevirip havuzları kurutacağım. **16** Körlere bilmedikleri yolda rehberlik edeceğim, Onlara kılavuz olacağım bilmedikleri yollarda, Karanlığı önlerinde ışığa, Engebeleri düzlüğe çevireceğim. Yerine getireceğim sözler bunlardır. Onlardan geri dönmem. **17** Oyma putlara güvenenler, Dökme putlara, 'İlahlarımız sizsiniz' diyenlerse Geri döndürülüp büsbütün utandırılacaklar." **18** "Ey sağırlar, işitin, Ey körler, bakın da görün! **19** Kulum kadar kör olan var mı? Gönderdiğim ulak kadar sağır olan var mı? Benimle barışık olan kadar, RAB'bin kulu kadar kör olan kim var? **20** Pek çok şey gördünüz, ama aldırmıyorsunuz, Kulaklarınız açık, ama işitmiyorsunuz." **21** Kendi doğruluğu uğruna Kutsal Yasa'yı Büyük ve yüce kılmak RAB'bi hoşnut etti. **22** Ama bu yağmalanmış, soyulmuş bir halktır. Hepsi deliklere, cezaevlerine kapatılmışlardır. Yağmalanmak için varlar, kurtaran yok. Soyulmak içinler, "Geri verin" diyen yok. **23** Hanginiz kulak verecek? Gelecekte kim can kulağıyla dinleyecek? **24** Yakup soyunun soyulmasına, İsrail'in yağmalanmasına kim olur verdi? Kendisine karşı günah işlediğimiz RAB değil mi? Çünkü O'nun yolunda yürümek istemediler, Yasasına kulak asmadılar. **25** Bu yüzden kızgın öfkesini, Savaşın şiddetini üzerlerine yağdırdı. Ama ateş çemberi içinde olduklarını farketmediler, Aldırmadılar kendilerini yakıp bitiren ateşe.

43 Ey Yakup soyu, seni yaratan, Ey İsrail, sana biçim veren RAB şimdi şöyle diyor: "Korkma, çünkü seni kurtardım, Seni adınla çağırdım, sen benimsin. **2** Suların içinden geçerken seninle olacağım, Irmakların içinden geçerken su boyunu

aşmayacak. Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın, Alevler seni yakmayacak. **3** Çünkü senin Tanrın, İsrail'in Kutsalı, Seni kurtaran RAB benim. Fidyen olarak Mısır'ı, Sana karşılık Kûş ve Seva diyarlarını verdim. **4** Gözümde değerli ve saygın olduğun, Seni sevdiğim için, senin yerine insanlar, Canın karşılığında halklar vereceğim. **5** Korkma, çünkü seninleyim, Soyundan olanları doğudan getireceğim, Sizleri de batıdan toplayacağım. **6** "Kuzeye, 'Ver', güneye, 'Alıkoyma; Oğullarımı uzaktan, Kızlarımı dünyanın dört bucağından getir' diyeceğim. **7** 'Yüceliğim için yaratıp biçim verdiğim, Adımla çağrılan herkesi, Evet, oluşturduğum herkesi getirin' diyeceğim." **8** Gözleri olduğu halde kör, Kulakları olduğu halde sağır olan halkı öne getir. **9** Bütün uluslar bir araya gelsin, halklar toplansın. İçlerinden hangisi bunları bildirebilir, Olup bitenleri bize duyurabilir? Tanıklarını çağırıp haklı olduklarını kanıtlasınlar, Ötekiler de duyup, "Doğrudur" desinler. **10** "Tanıklarım sizlersiniz" diyor RAB, "Seçtiğim kullar sizsiniz. Öyle ki beni tanıyıp bana güvenesiniz, Benim O olduğumu anlayasınız. Benden önce bir tanrı olmadı, Benden sonra da olmayacak. **11** "Ben, yalnız ben RAB'bim, Benden başka kurtarıcı yoktur. **12** Ben bildirdim, ben kurtardım, ben duyurdum, Aranızdaki yabancı ilahlar değil. Tanıklarım sizsiniz" diyor RAB, "Tanrı benim, **13** Gün gün olalı ben O'yum. Elimden kimse kurtaramaz. Ben yaparım, kim engel olabilir?" **14** Kurtarıcınız RAB, İsrail'in Kutsalı diyor ki, "Uğrunuza Babil üzerine bir ordu göndereceğim. Övündükleri gemilerle kaçan bütün Kildaniler'e Boyun eğdireceğim. **15** Kutsalınız, İsrail'in Yaratıcısı, Kralınız RAB benim." **16** Denizde geçit, azgın sularda yol açan, Atlarla savaş arabalarını, Yiğit savaşçıları ve orduyu Yola çıkaran RAB şöyle diyor: "Onlar yattı, kalkamaz oldu,

Fitil gibi bastırılıp söndürüldüler. **18** “Olup bitenlerin üzerinde durmayın, Düşünmeyin eski olayları. **19** Bakın, yeni bir şey yapıyorum! Olmaya başladı bile, farketmiyor musunuz? Çölde yol, kurak topraklarda ırmaklar yapacağım. **20** Kır hayvanları, çakallarla baykuşlar beni yüceltecek. Çünkü seçtiğim halkın içmesi için çölde su, Kurak yerlerde ırmaklar sağladım. **21** Kendim için biçim verdiğim bu halk Bana ait olan övgüleri ilan edecek.” **22** “Ne var ki, ey Yakup soyu, Yakardığın ben değildim, Benden usandın, ey İsrail. **23** Yakmalık sunu için bana davar getirmediniz, Kurbanlarınızla beni onurlandırmadınız. Sizi sunularla uğraştırmadım, Günnük isteyerek sizi usandırmadım. **24** Benim için güzel kokulu kamış satın almadınız, Doyurmadınız beni kurbanlarınızın yağıyla. Tersine, beni günahlarınızla uğraştırdınız, Suçlarınızla usandırdınız. **25** Kendi uğruna suçlarınızı silen benim, evet benim, Günahlarınızı anmaz oldum. **26** “Geçmişi bana anımsatın, hesaplaşalım, Haklı çıkmak için davanızı anlatın. **27** İlk atanız günah işledi, Sözcüleriniz bana başkaldırdı. **28** Bu yüzden tapınak görevlilerini bayağılaştırdım; Yakup soyunu bütünüyle yıkıma, İsrail'i rezilliğe mahkûm ettim.”

44 “Şimdi, ey kulum Yakup soyu, Seçtiğim İsrail halkı, dinle! **2** Seni yaratan, rahimde sana biçim veren, Sana yardım edecek olan RAB şöyle diyor: ‘Korkma, ey kulum Yakup soyu, Ey seçtiğim Yeşurun! **3** “‘Susamış toprağı sulayacak, Kurumuş toprakta dereler akıtacağım. Çocuklarının üzerine Ruhum'u dökecek, Soyunu kutsayacağım. **4** Akarsu kıyısında otlar arasında yükselen Kavaklar gibi boy atacaklar.’ **5** “Kimi, ‘Ben RAB'be aitim’ diyecek, Kimi Yakup adını alacak, Kimi de eline ‘RAB'be ait’ yazıp İsrail adını benimseyecek.” **6** RAB, İsrail'in Kralı ve Kurtarıcısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İlk ve son

benim, Benden başka Tanrı yoktur. **7** Benim gibi olan var mı?
Haber versin. Ezeli halkımı var ettiğimden beri olup bitenleri,
Bundan sonra olacakları söyleyip sıralasın, Evet, gelecek olayları
bildirsin! **8** Yılmayın, korkmayın! Size çok önceden beri söyleyip
açıklamadım mı? Tanıklarım sizsiniz. Benden başka Tanrı var mı?
Hayır, başka Kaya yok; Ben bir başkasını bilmiyorum." **9** Putlara
biçim verenlerin hepsi boş insanlardır. Değer verdikleri nesneler
hiçbir işe yaramaz. Putların tanıkları onlardır; Ne bir şey görür ne
de bir şey bilirler. Bunun sonucunda utanç içinde kalacaklar. **10**
Kim yararsız ilaha biçim vermek, Dökme put yapmak ister? **11**
Bakın, bu putlarla uğraşanların hepsi utanacak. Onları yapanlar
salt insan. Hepsi toplanıp yargılanmaya gelsin. Dehşete düşecek,
utanacaklar birlikte. **12** Demirci aletini alır, Kömür ateşinde
çalışır, Çekiçle demire biçim verir. Güçlü koluyla onu işler. Acıkır,
güçsüz kalır, su içmeyince tükenir. **13** Marangoz iple ölçü alır,
Tahtayı tebeşirle çizer. Raspayla tahtayı biçimlendirir, Pergelle
işaretler, insan biçimi verir. İnsan güzelliğinde, Evde duracak bir
put yapar. **14** İnsan kendisi için sedir ağaçları keser, Palamut,
meşe ağaçları alır. Ormanda kendine bir ağaç seçer. Bir çam
diker, ama ağacı büyüten yağmurdur. **15** Sonra ağaç odun
olarak kullanılır. İnsan aldığı odunla hem ısınır, Hem tutuşturup
ekmek pişirir, Hem de bir ilah yapıp tapınır. Yaptığı putun önünde
yere kapanır. **16** Odunun bir kısmını yakar, Ateşinde et kızartıp
karnını doyurur. Isınınca bir oh çeker, "Isındım, ateşin sıcaklığını
duyuyorum" der. **17** Artakalan odundan kendine bir ilah, Oyma
put yapar; Önünde yere kapanıp ona tapınır, "Beni kurtar, çünkü
ilahım sensin" diye yakarır. **18** Böyleleri anlamaz, bilmez. Çünkü
gözleri de zihinleri de öylesine kapalı ki, Görmez, anlamazlar. **19**
Durup düşünmez, bilmez, Anlamazlar ki şöyle desinler: "Odunun

bir kısmını yakıp Ateşinde ekmek pişirdim, et kızartıp yedim. Artakalanından iğrenç bir şey mi yapayım? Bir odun parçasının önünde yere mi kapanayım?” **20** Külle besleniyorlar. Aldanan yürekleri onları saptırıyor. Canlarını kurtaramaz, “Sağ elimdeki şu nesne aldatıcı değil mi?” diyemezler. **21** “Ey Yakup soyu, ey İsrail, Söylediklerimi anımsayın, çünkü kulumsunuz. Size ben biçim verdim, kulumsunuz; Seni unutmam, ey İsrail. **22** İsyanlarınızı bulut gibi, Günahlarınızı sis gibi sildim. Bana dönün, çünkü sizi kurtardım.” **23** Sevinçle haykırın, ey gökler, Çünkü bunu RAB yaptı. Haykırın, ey yerin derinlikleri. Ey dağlar, ey orman, ormandaki her ağaç, Sevinç çığlıklarına katılın. Çünkü RAB Yakup soyunu kurtararak İsrail'de görkemini gösterdi. **24** Sizi kurtaran, Size rahimde biçim veren RAB diyor ki, “Her şeyi yaratan, Gökleri yalnız başına geren, Yeryüzünü tek başına seren, Sahte peygamberlerin belirtilerini boşa çıkaran, Falcılarla alay eden, Bilgeleri geri çeviren, Bilgilerini saçmalığa dönüştüren, Kulunun sözlerini yerine getiren, Ulaklarının peygamberlik sözlerini gerçekleştiren, Yeruşalim için, ‘İçinde oturulacak’, Yahuda kentleri için, ‘Yeniden kurulacak, Yıkıntılarını onaracağım’ diyen; Engine, ‘Kuru! Sularını kurutacağım’ diyen, Koreş için, ‘O çobanımdır, Her istediğimi yerine getirecek’, Yeruşalim için, ‘Yeniden kurulacak’, Tapınak için, ‘Temeli atılacak’ diyen RAB benim.”

45 RAB meshettiği kişiye, Sağ elinden tuttuğu Koreş'e sesleniyor. Uluslara onun önünde baş eğdirecek, Kralları silahsızlandıracak, Bir daha kapanmayacak kapılar açacak. Ona şöyle diyor: **2** “Senin önünsıra gidip Dağları düzleyecek, Tunç kapıları kırıp Demir sürgülerini parçalayacağım. **3** Seni adınla çağıranın Ben RAB, İsrail'in Tanrısı olduğumu anlayasın diye

Karanlıkta kalmış hazineleri, Gizli yerlerde saklı zenginlikleri sana vereceğim. **4** Sen beni tanımadığın halde Kulum Yakup soyu ve seçtiğim İsrail uğruna Seni adınla çağırıp onurlu bir unvan vereceğim. **5** RAB benim, başkası yok, Benden başka Tanrı yok. Beni tanımadığın halde seni güçlü kılacağım. **6** Öyle ki, doğudan batıya dek Benden başkası olmadığını herkes bilsin. RAB benim, başkası yok. **7** Işığı biçimlendiren, karanlığı yapan, Esenliği ve felaketi yaratan, Bütün bunları yapan RAB benim. **8** Ey gökler, yukarıdan doğruluk damlatın, Ey bulutlar, doğruluk yağdırın. Toprak yarılsın, kurtuluş meyvesi versin, Onunla birlikte doğruluk yetiştirsin. Bunları yaratan RAB benim." **9** Kendine biçim verenle çekişenin vay haline! Kil, topraktan yapılmış çömlek parçası, Kendisine biçim verene, "Ne yapıyorsun? Yarattığın nesnenin tutacağı yok" diyebilir mi? **10** Babasına, "Dünyaya ne getirdin?" Ya da annesine, "Ne biçim şey doğurdun?" Diyenin vay haline! **11** İsrail'in Kutsalı, Ona biçim veren RAB diyor ki, "Çocuklarımın geleceği hakkında beni sorgulayabilir, Ellerimin yapıtları hakkında bana buyruk verebilir misiniz? **12** Dünyayı ben yaptım, Üzerindeki insanı ben yarattım. Benim ellerim gerdi gökleri, Bütün gök cisimleri benim buyruğumda. **13** Koreş'i doğrulukla harekete geçirecek, Yollarını düzleyeceğim. Kentimi o onaracak, Sürgünlerimi ücret ya da ödül almadan o özgür kılacak." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **14** RAB diyor ki, "Mısır'ın ürettikleri, Kûş'un ticaret gelirleri Ve uzun boylu Sevalılar size gelecek, sizin olacak. Zincire vurulmuş olarak ardınızsıra yürüyecekler. Önünüzde yere kapanıp yalvaracaklar: 'Tanrı yalnız sizinledir, Başkası, başka Tanrı yok.'" **15** Gerçekten sen kendini gizleyen bir Tanrı'sın, Ey İsrail'in Tanrısı, ey Kurtarıcı! **16** Put yapanların hepsi utandırılacak, rezil olacak.

Utanç içinde uzaklaşacaklar. **17** Ama İsrail RAB tarafından kurtarılacak, Sonsuza dek sürecek kurtuluşu. Çağlar boyunca utandırılmayacak, Asla rezil olmayacak. **18** Çünkü gökleri yaratan RAB, Dünyayı yaratıp biçimlendiren, pekiştiren, Üzerinde yaşanmasın diye değil, yaşansın diye Biçimlendiren RAB – Tanrı O'dur– şöyle diyor: "RAB benim, başkası yok. **19** Ben gizlide, Karanlıklar ülkesinin bir köşesinde konuşmadım. Yakup soyuna, 'Beni olmayacak yerlerde arayın' demedim. Doğru olanı söyleyen, adil olanı bildiren RAB benim." **20** "Ey sizler, uluslardan kaçıp kurtulanlar, Toplanıp gelin, birlikte yaklaşın! Tahtadan oyma putlar taşıyan, Kurtaramayan ilahlara yakaranlar bilgisizdir. **21** Konuşun, davanızı sunun, Birbirinize danışın. Bunları çok önceden duyurup bildiren kim? Ben RAB, bildirmedim mi? Benden başka Tanrı yok, adil Tanrı ve Kurtarıcı benim. Yok benden başkası. **22** "Ey dünyanın dört bucağındakiler, Bana dönün, kurtulursunuz. Çünkü Tanrı benim, başkası yok. **23** Kendi üzerime ant içtim, Ağzımdan çıkan söz doğrudur, boşa çıkmaz: Her diz önümde çökecek, Her dil bana ant içecek. **24** "Benim için şöyle diyecekler: 'Doğruluk ve güç yalnız RAB'dedir', İnsanlar O'na gelecek. RAB'be öfkelenenlerin hepsi utandırılacak. **25** Ama bütün İsrail soyu RAB tarafından aklanacak, O'nunla övünecek.

46 "İlah Bel diz çökmüş, ilah Nebo sinmiş, Putları hayvanlara, öküzlere yüklenmiş gidiyor. Taşınan bu nesneleriniz ağırlık, Yorgun hayvana yük oldu. **2** Birlikte sinmiş, diz çökmüşler, Putlarını yük olmaktan kurtaramıyorlar. Sürgüne gidecek onlar. **3** "Ey Yakup soyu, İsrail'in sağ kalanları, Doğdunuz doğalı yüklendiğim, Rahimden çıktınız çıkalı taşıdığım sizler, Dinleyin beni: **4** Siz yaşlanıncaya dek ben O'yum; Saçlarınız ağarıncaya dek Ben yükleneceğim sizi. Sizi ben yarattım, ben taşıyacağım,

Evet, sizi ben yüklenecek, ben kurtaracağım. **5** “Beni kime benzetecek, Kime denk tutacaksınız? Kiminle karşılaştıracaksınız ki, benzer olalım? **6** Kimisi bol keseden harcadığı altından, Terazide tarttığı gümüşten Ücret karşılığında kuyumcuya ilah yaptırır, Önünde yere kapanıp tapınır. **7** Onu omuzlayıp taşır, yerine koyar. Öylece durur put, yerinden kımıldamaz. Kendisine yakarana yanıt veremez, Onu sıkıntısından kurtaramaz. **8** “Bunu anımsayın, ey başkaldıranlar, Adam olun, aklınızdan çıkarmayın! **9** Çok önceden beri olup bitenleri anımsayın. Çünkü Tanrı benim, başkası yok. Tanrı benim, benzerim yok. **10** Sonu ta başlangıçtan, Henüz olmamış olayları çok önceden bildiren, ‘Tasarım gerçekleşecek, İstediğim her şeyi yapacağım’ diyen benim. **11** Doğudan yırtıcı kuşu, Uzak bir ülkeden Tasarımı gerçekleştirecek adamı çağıran benim. Evet, bunları söyledim, Kesinlikle yerine getirecek, Tasarladığımı yapacağım mutlaka. **12** “Ey dikbaşlılar, doğruluktan uzak olanlar, Dinleyin beni! **13** Zaferim yaklaştı, uzak değil; Kurtarışım gecikmeyecek. Güzelliğim olan İsrail için Siyon'u kurtaracağım.”

47 “Ey Babil, erden kız, İn aşağı, toprağa otur. Ey Kildani kızı, Tahtın yok artık, yere otur. Bundan böyle, ‘Nazik, narin’ demeyecekler sana. **2** Bir çift değirmen taşı al da un öğüt, Çıkar peçeni, kaldır eteğini. Baldırını aç, ırmaklardan geç. **3** Çıplaklığın sergilenecek, mahrem yerlerin görünecek. Öç alacağım, kimseyi esirgemeyeceğim.” **4** Bizim kurtarıcımız İsrail'in Kutsalı'dır. O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir. **5** RAB diyor ki, “Ey Kildani kızı, Karanlığa çekilip sessizce otur. Çünkü bundan böyle ‘Ülkeler kraliçesi’ demeyecekler sana. **6** Halkıma öfkelenmiş, Mirasım olduğu halde onu bayağılaştırıp Eline teslim etmiştim. Ama sen onlara acımadın, Yaşlılara bile çok ağır bir boyunduruk

yükledin. **7** ‘Sonsuza dek kraliçe olacağım’ diye düşünüyordun,
Bunları aklına getirmedin, sonuçlarını düşünmedin. **8** “Ey şimdi
güvenlikte yaşayan zevk düşkünü, İçinden, ‘Kraliçe benim,
başkası yok; Hiç dul kalmayacak, Evlat acısı görmeyeceğim’
diyorsun. Dinle şimdi: **9** Bir gün içinde ikisi birden başına gelecek:
Çok sayıda büyüye, etkili muskalarına karşın Hem dul kalacak,
Hem evlat acısını alabildiğine yaşayacaksın. **10** “Kötülüğüne
güvendin, ‘Beni gören yok’ diye düşündün. Bilgin ve bilgeliğin
seni saptırdı. İçinden, ‘Kraliçe benim, başkası yok’ diyordun.
11 Ne var ki, felakete uğrayacaksın. Onu durduracak büyü
yok elinde, Başına gelecek belayı önleyemeyeceksin. Üzerine
ansızın hiç beklemediğin bir yıkım gelecek. **12** Gençliğinden beri
emek verdiğin Muskalarına, çok sayıda büyüye devam et; Belki
yararını görür, Kimilerini titretirsin. **13** Aldığın öğütlerin çokluğu
Seni tüketti. Yıldız falcıların, yıldızbilimcilerin, Ay başlarında ne
olacağını bildirenlerin, Şimdi kalksınlar da Başına geleceklerden
seni kurtarsınlar. **14** “Bak, hepsi anızdan farksız, Ateş yakacak
onları. Canlarını alevden kurtaramayacaklar. Ne ısınmak için
kor, Ne de karşısında oturulacak ateş olacak. **15** Emek verdiğin
adamlar böyle olacak. Gençliğinden beri alışveriş ettiğin herkes
Kendi yoluna gidecek, Seni kurtaran olmayacak.”

48 “Dinle, ey Yakup soyu! İsrail adıyla anılan, Yahuda soyundan
gelen, RAB'bin adıyla ant içen sizler, İsrail'in Tanrısı'na yakarır,
Ama bunu doğrulukla, içtenlikle yapmazsınız. **2** Kutsal kentli
olduğunuzu, İsrail'in Tanrısı'na dayandığınızı ileri sürersiniz.
O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir. **3** Olup bitenleri çok
önceden bildirdim, Ağzımı açıp duyurdum. Ansızın yaptım ve
gerçekleştiler. **4** İnatçı olduğunuzu, Tunç alınlı, demir boyunlu
olduğunuzu bildiğim için **5** Bunları size çok önceden bildirdim,

Olmadan önce duyurdum. Yoksa, ‘Bunları yapan putlarımızdır, Olmalarını buyuran Oyma ve dökme putlarımızdır’ derdiniz. **6** Bunları duydunuz, hepsini inceleyin. Peki, kabul etmeyecek misiniz? Şimdiden size yeni şeyler, Bilmediğiniz gizli şeyler açıklayacağım. **7** Bunlar şimdi yaratılıyor, Geçmişte değil; Bugüne kadar duymadınız, Yoksa, ‘Bunları biliyorduk’ derdiniz. **8** Ne duydunuz, ne de anladınız, Öteden beri kulaklarınız tıkalı. Ne denli hain olduğunuzu biliyorum, Doğuştan isyankâr olduğunuz biliniyor. **9** Adım uğruna öfkemi geciktiriyorum. Ünümden ötürü kendimi tutuyorum, Yoksa sizi yok ederdim. **10** Bakın, gümüşü arıtır gibi olmasa da sizleri arıttım, Sıkıntı ocağında denedim. **11** Bunu kendim için, evet, kendim için yapıyorum. Adımı bayağılaştırmanızı nasıl hoş görebilirim? Bana ait olan onuru başkasına vermem.” **12** “Ey Yakup soyu, çağırdığım İsrail, beni dinle: Ben O'yum; ilk Ben'im, son da Ben'im. **13** Yeryüzünün temelini elimle attım, Gökleri sağ elim gerdi. Onları çağırdığımda Birlikte önümde dikilirler. **14** “Toplanıp dinleyin hepiniz: Putlardan hangisi bunları önceden bildirebildi? RAB'bin sevdiği kişi O'nun Babil'e karşı tasarladığını yerine getirecek. Gücünü Kildaniler'e karşı kullanacak. **15** Ben, evet, ben söyledim, onu ben çağırdım, Onu getirdim, görevini başaracak. **16** “Yaklaşın bana, dinleyin söyleyeceklerimi: Başlangıçtan beri açıkça konuştum, O zamandan bu yana oradayım.” Egemen RAB şimdi beni ve Ruhu'nu gönderiyor. **17** Sizleri kurtaran İsrail'in Kutsalı RAB diyor ki, “Yararlı olanı size öğreten, Gitmeniz gereken yolda sizi yürüten Tanrınız RAB benim. **18** “Keşke buyruklarıma dikkat etseydiniz! O zaman esenliğiniz ırmak gibi, Doğruluğunuz denizin dalgaları gibi olurdu. **19** Soyunuz kum gibi, Torunlarınız kum taneleri gibi olurdu. Adları ne unutulur, Ne de

huzurumdan yok olurdu.” **20** Babil'den çıkın, Kildaniler'den kaçın,
Sevinç çığlıklarıyla ilan edin bunu, Haberini duyurun, dünyanın
dört bucağına yayın. “RAB, kulu Yakup'un soyunu kurtardı”
deyin. **21** Onları çöllerden geçirirken susuzluk çekmediler, Onlar
için sular akıttı kayadan, Kayayı yardı, sular fışkırdı. **22** “Kötülere
esenlik yoktur” diyor RAB.

49 Ey kıyı halkları, işitin beni, Uzaktaki halklar, iyi dinleyin. RAB
beni ana rahmindeyken çağırdı, Annemin karnındayken adımı
koydu. **2** Ağzımı keskin kılıç yaptı, Elinin gölgesinde gizledi
beni. Beni keskin bir ok yaptı, Kendi ok kılıfına sakladı. **3** Bana,
“Kulumsun, ey İsrail, Görkemimi senin aracılığınla göstereceğim”
dedi. **4** Ama ben, “Boşuna emek verdim” dedim, “Gücümü boş
yere, bir hiç için tükettim. RAB yine de hakkımı savunur, Tanrım
yaptıklarımın karşılığını verir.” **5** Kulu olmam için, Yakup soyunu
kendisine geri getirmem, İsrail'i önünde toplamam için Rahimde
beni biçimlendiren RAB şimdi şöyle diyor: –O'nun gözünde
onurluyum, Tanrım bana güç kaynağı oldu.– **6** “Yakup'un
oymaklarını canlandırmak, Sağ kalan İsrailliler'i geri getirmek için
Kulum olman yeterli değil. Seni uluslara ışık yapacağım. Öyle ki,
kurtarışım yeryüzünün dört bucağına ulaşsın.” **7** İnsanların hor
gördüğüne, Ulusların iğrendiğine, Egemenlerin kulu olana İsrail'in
Kurtarıcısı ve Kutsalı RAB diyor ki, “Seni seçmiş olan İsrail'in
Kutsalı sadık RAB'den ötürü Krallar seni görünce ayağa kalkacak,
Önderler yere kapanacak.” **8** RAB şöyle diyor: “Lütuf zamanında
seni yanıtlayacağım, Kurtuluş günü sana yardım edecek, Seni
koruyacağım. Seni halka antlaşma olarak vereceğim. Öyle ki,
yıkık ülkeyi yeniden kurasın, Mülk olarak yeni sahiplerine veresin.
9 Tutsaklara, ‘Çıkın’, Karanlıktakilere, ‘Dışarı çıkın’ diyeceksin.
Yol boyunca beslenecek, Her çıplak tepede otlak bulacaklar.

10 Acıkmayacak, susamayacaklar, Kavurucu sıcak ve güneş
çarpmayacak onları. Çünkü onlara merhamet eden kendilerine
yol gösterecek Ve onları pınarlara götürecek. **11** Bütün dağlarımı
yola dönüştüreceğim, Anayollarım yükseltilecek. **12** İşte halkım
ta uzaklardan, Kimi kuzeyden, kimi batıdan, kimi de Sinim'den
gelecek." **13** Ey gökler, sevinçle haykırın, Neşeyle coş, ey
yeryüzü! Ey dağlar, sevinç çığlıklarına katılın, Çünkü RAB halkını
avutacak, Ezilene merhamet gösterecek. **14** Oysa Siyon, "RAB
beni terk etti, Rab beni unuttu" diyordu. **15** Ama RAB, "Kadın
emzikteki çocuğunu unutabilir mi?" diyor, "Rahminden çıkan
çocuktan sevecenliği esirger mi? Kadın unutabilir, Ama ben seni
asla unutmam. **16** Bak, adını avuçlarıma kazıdım, Duvarlarını
gözlüyorum sürekli. **17** Oğulların koşar adım geliyor, Seni yıkıp
viran edenlerse çıkıp gidecek. **18** Başını kaldır da çevrene bir
bak: Hepsi toplanmış sana geliyor. Ben RAB, varlığım hakkı
için diyorum ki, Onların hepsi senin süsün olacak, Bir gelin gibi
takınacaksın onları. **19** "Çünkü yıkılmış, viraneye dönmüştün,
Ülken yerle bir olmuştu. Ama şimdi halkına dar geleceksin,
Seni harap etmiş olanlar senden uzak duracaklar. **20** Yitirdiğini
sandığın çocuklarının sesini yine duyacaksın: 'Burası bize dar
geliyor, Yaşayacak bir yer ver bize' diyecekler. **21** O zaman
içinden, 'Kim doğurdu bunları bana?' diyeceksin, 'Çocuklarımı
yitirmiştim, doğuramıyordum. Sürgüne gönderilmiş, dışlanmıştım.
Öyleyse bunları kim büyüttü? Yapayalnız kalmıştım, Nereden
çıkıp geldi bunlar?'" **22** Egemen RAB diyor ki, "Bakın, uluslara
elimle işaret verdiğimde, Sancağımı yükselttiğimde halklara,
Senin oğullarını kucaklarında getirecek, Kızlarını omuzlarında
taşıyacaklar. **23** Krallar size babalık, Prensesler sütannelik
yapacak, Yüzüstü yere kapanıp Ayaklarının tozunu yalayacaklar.

O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın. Bana umut bağlayan utandırılmayacak.” **24** Güçlünün ganimeti elinden alınabilir mi? Zorbanın elindeki tutsak kurtulabilir mi? **25** Ama RAB diyor ki, “Evet, güçlünün elindeki tutsaklar alınacak, Zorbanın aldığı ganimet de kurtarılacak. Seninle çekişenle ben çekişeceğim, Senin çocuklarını ben kurtaracağım. **26** Sana zulmedenlere kendi etlerini yedireceğim, Tatlı şarap içmiş gibi kendi kanlarıyla sarhoş olacaklar. Böylece bütün insanlar bilecek ki Seni kurtaran RAB benim; Kurtarıcın, Yakup'un Güçlüsü benim.”

50 RAB şöyle diyor: “Boşadığım annenizin boşanma belgesi nerede? Hangi alacaklıma sattım sizi? Suçlarınız yüzünden satıldınız, Anneniz isyanlarınız yüzünden dışlandı. **2** Geldiğimde neden kimse yoktu, Çağırdığımda niçin yanıt veren olmadı? Sizi kurtaramayacak kadar kısa mı elim, Ya da gücüm yok mu sizi özgür kılmaya? Azarlayarak denizi kurutur, Irmakları çöle çeviririm. Su kalmayınca balıklar ölür ve kokar. **3** Göklere karalar giydirir, Çul ederim onların örtüsünü.” **4** Yorgunlara sözle destek olmayı bileyim diye Egemen RAB bana eğitilmişlerin dilini verdi. Eğitilenler gibi dinleyeyim diye kulağımı uyandırır her sabah. **5** Egemen RAB kulağımı açtı, Karşı koymadım, geri çekilmedim. **6** Bana vuranlara sırtımı açtım, Yanaklarımı uzattım sakalımı yolanlara. Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizlemedim. **7** Egemen RAB bana yardım ettiği için Utanç duymam. Kararımdan dönmem, Utandırılmayacağımı bilirim. **8** Beni haklı çıkaran yakınımda. Benden davacı olan kim, yüzleşelim, Kimdir hasmım, karşıma çıksın. **9** Bana yardım eden Egemen RAB'dir, Kim suçlu çıkaracak beni? Onların hepsi giysi gibi eskiyecek, Tümünü güve yiyip bitirecek. **10**

Aranızda RAB'den korkan, Kulunun sözünü dinleyen kim var?
Karanlıkta yürüyen, ışığı olmayan, RAB'bin adına güvensin,
Tanrısı'na dayansın. **11** Ama ateş yakan, Alevli oklar kuşanan
sizler, hepiniz, Ateşinizin aydınlığında, Tutuşturduğunuz alevli
okların arasında yürüyün. Benden alacağınız şudur: Azap içinde
yatacaksınız.

51 "Doğruluğun ardından giden, RAB'be yönelen sizler, beni
dinleyin: Yontulduğunuz kayaya, Çıkarıldığınız taş ocağına bakın.
2 Atanız İbrahim'e, sizi doğuran Sara'ya bakın. Çağırdığımda
tek kişiydi İbrahim, Ama ben onu kutsayıp çoğalttım." **3**
RAB Siyon'u ve bütün yıkıntılarını avutacak. Siyon çölünü
Aden'e, bozkırı RAB'bin bahçesine döndürecek. Orada coşku,
sevinç, Şükran ve ezgi olacak. **4** "Beni dinle, ey halkım, Bana
kulak ver, ey ulusum! Yasa benden çıkacak, Halklara ışık
olarak adaletimi yerleştireceğim. **5** Zaferim yaklaştı, Kurtarışım
ortaya çıktı. Halkları gücümle yöneteceğim. Kıyı halkları bana
umut bağladı, Umutla gücümü bekliyorlar. **6** Başınızı kaldırıp
göklere bakın, Aşağıya, yeryüzüne bakın. Çünkü bu gökler
duman gibi dağılacak, Giysi gibi eskiyecek yeryüzü; Üzerinde
yaşayanlar sinek gibi ölecek. Ama benim kurtarışım sonsuz
olacak, Ardı kesilmeyecek zaferimin. **7** "Ey sizler, doğru olanı
bilenler, Yasamı yüreğinde taşıyan halk, dinleyin beni! İnsanların
aşağılamalarından korkmayın, Yılmayın sövgülerinden. **8**
Güvenin yediği giysi gibi, Kurtçuğun yediği yapağı gibi yitecekler.
Oysa zaferim sonsuza dek kalacak, Kurtarışım kuşaklar boyu
sürecek." **9** Uyan, ey RAB'bin gücü, uyan, kudreti kuşan! Eski
günlerde, önceki kuşaklar döneminde olduğu gibi uyan! Rahav'ı
parçalayan, Deniz canavarının bedenini deşen sen değil miydin?
10 Denizi, engin suların derinliklerini kurutan, Kurtulanların

geçmesi için Denizin derinliklerini yola çeviren sen değil miydin?
11 RAB'bin kurtardıkları dönecek, Sevinçle haykırarak Siyon'a
varacaklar. Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak. Onların olacak
coşku ve sevinç, Üzüntü ve inilti kaçacak. **12** RAB diyor ki, “Sizi
avutan benim, evet benim. Siz kimsiniz ki, ölümlü insandan, Ottan
farksız insanoğlundan korkarsınız? **13** Sizi yaratan, gökleri geren,
Dünyanın temellerini atan RAB'bi Nasıl olur da unutursunuz?
Sizi yok etmeye hazırlanan zalimin öfkesinden Neden gün boyu
yılıp duruyorsunuz? Hani nerede zalimin gazabı? **14** Zincire
vurulmuş tutsaklar Çok yakında özgürlüğe kavuşacak. Ölüm
çukuruna inmeyecek, Aç kalmayacaklar. **15** Tanrınız RAB benim.
Dalgalar gürlesin diye denizi çalkalayan benim.” O'nun adı Her
Şeye Egemen RAB'dir! **16** “Sözlerimi ağzına koydum, Seni elimin
gölgesiyle örttüm; Gökleri yerleştirmen, Yeryüzünün temellerini
atman Ve Siyon'a, ‘Halkım sensin’ demen için...” **17** Uyan, ey
Yeruşalim, uyan, kalk ayağa! Sen ki, RAB'bin gazap kâsesini
O'nun elinden içtin. Tamamını içtin sersemleten kâsenin. **18**
Doğurduğun bunca oğuldan sana yol gösteren yok, Elinden
tutan da yok büyüttüğün bunca oğuldan. **19** Başına çifte felaket
geldi, kim başsağlığı dileyecek? Yıkım ve kırım, kıtlık ve kılıç.
Nasıl avutayım seni? **20** Oğulların baygın, ağa düşmüş ahular
gibi Her sokak başında yatıyor. RAB'bin öfkesine de Tanrın'ın
azarlayışına da doymuşlar. **21** Bu nedenle, ey ezilmiş Yeruşalim,
Şarapsız sarhoş olmuş halk, şunu dinle! **22** Egemenin RAB,
kendi halkını savunan Tanrın diyor ki, “Seni sersemleten kâseyi,
gazabımın kâsesini Elinden aldım. Bir daha asla içmeyeceksin
ondan. **23** Onu sana eziyet edenlerin eline vereceğim; Onlar
ki sana, ‘Yere yat da Üzerinden geçelim’ dediklerinde, Sırtını
toprak, yol ettin.”

52 Uyan, ey Siyon, uyan, kudretini kuşan. Ey Yeruşalim,
kutsal kent, güzel giysilerini giy. Çünkü sünnetsizlerle murdarlar
Kapılarından asla içeri girmeyecek artık. **2** Üzerindeki tozu
silk! Kalk, ey Yeruşalim, tahtına otur, Boynundaki zinciri çöz,
Ey Siyon, tutsak kız. **3** RAB diyor ki, “Karşılıksız satılmıştınız,
Parasız kurtulacaksınız.” **4** Egemen RAB diyor ki, “Halkım
gurbette yaşamak için önce Mısır'a inmişti. Şimdi de Asurlular
onları ezdi. **5** Halkım boş yere alınıp götürüldü, Benim burayla
ne ilgim kaldı?” diyor RAB, “Yöneticileri feryat ediyor, Adıma
günboyu sövülüyor” diyor RAB. **6** “Bundan ötürü halkım adımı
bilecek, O gün, ‘İşte ben’ diyenin ben olduğumu anlayacak.” **7**
Dağları aşıp gelen müjdecinin ayakları ne güzeldir! O müjdeci ki,
esenlik duyuruyor. İyilik müjdesi getiriyor, kurtuluş haberi veriyor.
Siyon halkına, “Tanrınız egemenlik sürüyor!” diye ilan ediyor. **8**
Dinleyin! Bekçileriniz seslerini yükseltiyor, Hep birlikte sevinçle
haykırıyorlar. Çünkü RAB'bin Siyon'a dönüşünü gözleriyle
görmekteler! **9** Ey Yeruşalim yıkıntıları, Hep birlikte sevinçle
haykırıp bağırın! Çünkü RAB halkını avuttu, Yeruşalim'i kurtardı.
10 Bütün ulusların gözü önünde Kutsal kolunu sıvadı, Dünyanın
dört bucağı Tanrımız'ın kurtarışını görecek. **11** Çekilin, çekilin,
oradan çıkın, Murdara dokunmayın. Oradan çıkıp temizlenin,
Ey RAB'be tapınma araçlarını taşıyan sizler! **12** Aceleyle
çıkmayacak, Kaçıp gitmeyeceksiniz; Çünkü RAB önünüzden
gidecek, İsrail'in Tanrısı artçınız olacak. **13** Bakın, kulum başarılı
olacak; Üstün olacak, el üstünde tutulup alabildiğine yüceltilecek.
14 Birçokları onun karşısında dehşete düşüyor; Biçimi, görünüşü
öyle bozuldu ki, İnsana benzer yanı kalmadı; **15** Pek çok
ulus ona şaşacak, Onun önünde kralların ağızları kapanacak.

Çünkü kendilerine anlatılmamış olanı görecek, Duymadıklarını anlayacaklar.

53 Verdiğimiz habere kim inandı? RAB'bin gücü kime açıklandı?
2 O RAB'bin önünde bir fidan gibi, Kurak yerdeki kök gibi büyüdü.
Bakılacak biçimden, güzellikten yoksundu. Gönlümüzü çeken
bir görünüşü de yoktu. **3** İnsanlarca hor görüldü, Yapayalnız
bırakıldı. Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı. İnsanların
yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü, Ona değer vermedik. **4**
Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, Acılarımızı o yüklendi. Bizse
Tanrı tarafından cezalandırıldığını, Vurulup ezildiğini sandık. **5**
Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, Bizim
suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan
ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk. **6** Hepimiz
koyun gibi yoldan sapmıştık, Her birimiz kendi yoluna döndü.
Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi. **7** O baskı görüp
eziyet çektiyse de Ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi,
Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi Açmadı ağzını.
8 Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü. Halkımın isyanı ve
hak ettiği ceza yüzünden Yaşayanlar diyarından atıldı. Onun
kuşağından bunu düşünen oldu mu? **9** Şiddete başvurmadığı,
Ağzından hileli söz çıkmadığı halde, Ona kötülerin yanında
bir mezar verildi, Ama öldüğünde zenginin yanındaydı. **10**
Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü, Acı çekmesini
istedi. Canını suç sunusu olarak sunarsa Soyundan gelenleri
görecek ve günleri uzayacak. RAB'bin istemi onun aracılığıyla
gerçekleşecek. **11** Canını feda ettiği için Gördükleriyle hoşnut
olacak. Doğru kulum, kendisini kabul eden birçoklarını aklayacak.
Çünkü onların suçlarını o üstlendi. **12** Bundan dolayı ona ünlüler
arasında bir pay vereceğim, Ganimeti güçlülerle paylaşacak.

Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı. Pek çoklarının günahını o üzerine aldı, Başkaldıranlar için de yalvardı.

54 "Çocuk doğurmayan ey kısır kadın, Sevinç çığlıkları at; Ey doğum ağrısı nedir bilmeyen sen, Sevinçle haykır, bağır. Çünkü terk edilmiş kadının, Evli kadından daha çok çocuğu olacaktır" diyor RAB. **2** "Çadırının alanını genişlet, Perdelerini uzat, çekinme. Gergi iplerini de uzat, kazıklarını sağlamlaştır. **3** Çünkü sağa sola yayılacaksın, Soyundan gelenler ulusları mülk edinecek, Issız kentlere yerleşecek. **4** "Korkma, ayıplanmayacaksın, Utanma, aşağılanmayacaksın. Unutacaksın gençliğinde yaşadığın utancı, Dulluk ayıbını artık anmayacaksın. **5** Çünkü kocan, seni yaratandır. O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir, İsrail'in Kutsalı'dır seni kurtaran. O'na bütün dünyanın Tanrısı denir." **6** Tanrın diyor ki, "RAB seni terk edilmiş, Ruhu kederli bir kadın, Genç yaşta evlenip sonra dışlanmış Bir kadın olarak çağırıyor: **7** 'Bir an için seni terk ettim, Ama büyük sevecenlikle geri getireceğim. **8** Bir anlık taşkın öfkeyle senden yüz çevirmiştim, Ama sonsuz sadakatle sana sevecenlik göstereceğim.'" Seni kurtaran RAB böyle diyor. **9** "Bu benim için Nuh tufanı gibidir. Nuh tufanının bir daha yeryüzünü Kaplamayacağına nasıl ant içtimse, Sana öfkelenmeyeceğime, Seni azarlamayacağıma da ant içiyorum. **10** Dağlar yerinden kalksa, tepeler sarsılsa da Sadakatim senin üzerinden kalkmaz, Esenlik antlaşmam sarsılmaz" Diyor sana merhamet eden RAB. **11** "Ey kasırgaya tutulmuş, Avuntu bulmamış ezik kent! Taşlarını koyu harçla yerine koyacak, Temellerini laciverttaşıyla atacağım. **12** Kale burçlarını yakuttan, Kapılarını mücevherden, Surlarını değerli taşlardan yapacağım. **13** Bütün çocuklarını ben RAB eğiteceğim, Esenlikleri tam olacak. **14** Doğrulukla güçlenecek, Baskıdan uzak

olacak, korkmayacaksın. Dehşet senden uzak kalacak, sana yaklaşmayacak. **15** Sana saldıran olursa, benden olmadığını bil. Sana saldıran herkes önünde yenilgiye uğrayacak. **16** "İşte, kor halindeki ateşi üfleyen, Amaca uygun silah yapan demirciyi ben yarattım. Yok etsin diye yıkıcıyı da ben yarattım. **17** Ama sana karşı yapılan hiçbir silah işe yaramayacak, Mahkemede seni suçlayan her dili Suçlu çıkaracaksın. RAB'be kulluk edenlerin mirası şudur: Onların gönenci bendendir" diyor RAB.

55 "Ey susamış olanlar, sulara gelin, Parası olmayanlar, gelin, satın alın, yiyin. Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın. **2** Paranızı neden ekmek olmayana, Emeğinizi doyurmayana harcıyorsunuz? Beni iyi dinleyin ki, iyi olanı yiyesiniz, Bolluğun tadını çıkarasınız! **3** "Kulak verin, bana gelin. Dinleyin ki yaşayasınız. Ben de sizinle sonsuz bir antlaşma, Davut'a söz verdiğim kalıcı iyilikleri içeren bir antlaşma yapayım. **4** Bakın, onu halklara tanık, Önder ve komutan yaptım. **5** Tanımadığınız ulusları çağıracaksınız, Sizi tanımayan uluslar koşa koşa size gelecek. Tanrınız RAB'den, İsrail'in Kutsalı'ndan ötürü gelecekler. Çünkü RAB sizleri yüceltecek." **6** Bulma fırsatı varken RAB'bi arayın, Yakındayken O'na yakarın. **7** Kötü kişi yolunu, Fesatçı düşüncelerini bıraksın; RAB'be dönsün, merhamet bulur, Tanrımız'a dönsün, bol bol bağışlanır. **8** "Çünkü benim düşüncelerim Sizin düşünceleriniz değil, Sizin yollarınız benim yollarım değil" diyor RAB. **9** "Çünkü gökler nasıl yeryüzünden yüksekse, Yollarım da sizin yollarınızdan, Düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir. **10** Gökten inen yağmur ve kar, Toprağı sulamadan, yeri yeşertmeden, Ekinciye tohum, yiyene ekmek vermeden Nasıl göğe dönmezse, **11** Ağzımdan çıkan söz de öyle olacaktır. Bana boş dönmeyecek,

İstemimi yerine getirecek, Yapması için onu gönderdiğim işi
başaracaktır. 12 Sevinçle çıkacak, Esenlikle geri götürüleceksiniz.
Dağlar, tepeler önünüzde sevinçle çığıracak, Kırdaki bütün
ağaçlar alkış tutacak. 13 Dikenli çalı yerine çam, Isırgan yerine
mersin ağacı bitecek. Bunlar bana ün getirecek, Yok olmayan
sonsuz bir belirti olacak."
56 RAB şöyle diyor: "Adil ve doğru olanı koruyup yerine getirin.
Çünkü doğruluğum gelmek, Adaletim görünmek üzeredir. 2 Bunu
yapan insana, Buna sımsıkı sarılan insanoğluna ne mutlu! Şabat
Günü'nü tutar, bayağılaştırmaz, Her türlü kötülükten sakınır." 3
RAB'be bağlanan hiçbir yabancı, "Kuşkusuz RAB beni halkından
ayıracak", Hiçbir hadım da, "Ben kuru bir ağacım" demesin. 4
Çünkü RAB diyor ki, "Şabat günlerimi tutan, Beni hoşnut edeni
seçen, Antlaşmama sımsıkı bağlı kalan hadıma 5 Evimde,
evimin dört duvarı arasında Oğullardan da kızlardan da daha iyi
bir anıt ve ad vereceğim; Yok edilemez, ebedi bir ad olacak bu. 6
"RAB'be hizmet etmek, O'nun adını sevmek, Kulu olmak için O'na
bağlanan yabancıları, Şabat Günü'nü tutan, bayağılaştırmayan,
Antlaşmama sımsıkı bağlı kalan herkesi, 7 Kutsal dağıma getirip
Dua evimde sevindireceğim. Yakmalık sunularıyla kurbanları
Sunağımda kabul edilecek, Çünkü evime 'Bütün ulusların dua
evi' denecek." 8 İsrail'in sürgünlerini toplayan Egemen RAB
diyor ki, "Toplanmış olanlara katmak üzere Daha başkalarını da
toplayacağım." 9 Ey bütün kır hayvanları, Ormanda yaşayan
bütün hayvanlar, Yiyip bitirmek için gelin! 10 İsrail'in bekçileri
kördür, hepsi bilgisizdir. Havlayamayan dilsiz köpekler gibidirler.
Uzanıp düş görürler, Uykuyu pek severler! 11 Doymak bilmeyen
azgın köpeklere benzerler, Aklı kıt çobanlar bunlar! Kendi
yollarına döndüler, Her biri yalnız kendi çıkarını düşünüyor. 12

Birbirlerine, “Haydi, şarap getirelim, Bol bol içki içelim! Yarın da bugün gibi geçecek, Hatta çok daha iyi olacak” diyorlar.

57 Doğru kişi ölüp gidiyor, Kimsenin umurunda değil. Sadık adamlar da göçüp gidiyor; Kimse doğru kişinin göçüp gitmekle Kötülükten kurtulduğunun farkında değil. **2** Doğru kişi esenliğe kavuşur, Doğru yolda yürümüş olan mezarında rahat uyur. **3** Ama siz, ey falcı kadının çocukları, Fahişelik ve zina edenlerin soyu, buraya gelin! **4** Siz kiminle alay ediyorsunuz? Kime dudak büküyor, dil çıkarıyorsunuz? Ağaçlar arasında, bol yapraklı her ağacın altında Şehvetle yanıp tutuşan, Vadilerde, kaya kovuklarında çocuklarını kurban eden, İsyan torunları, yalan soyu değil misiniz siz? **6** Sizin payınız Vadinin düzgün taşlarından yapılan putlardır, Evet, sizin nasibiniz onlardır! Onlara dökmelik sunular döktünüz, Tahıl sunuları sundunuz. Bütün bunlardan sonra sizi cezalandırmaktan çekineceğimi mi sanıyorsunuz? **7** Yatağınızı ulu, yüksek dağa serdiniz, Oraya bile kurban kesmeye gidiyorsunuz. **8** Kapılarınızın, sövelerinizin arkasına İğrenç simgeler koydunuz. Beni bıraktınız, Yataklarınızı ardına kadar açıp içine girdiniz, Oynaşlarınızla anlaşıp birlikte yatmaya can atıyorsunuz. Onların çıplaklığını seyrettiniz. **9** Çeşit çeşit hoş kokular sürünüp ilah Molek'e yağ götürdünüz. Elçilerinizi ta uzaklara gönderdiniz, Ölüler diyarına dek alçalttınız kendinizi. **(Sheol h7585)** **10** Uzun yolculuklar sizi yorduğu halde, “Pes ettim” demediniz. Gücünüzü tazeleyip durdunuz, Bu nedenle de tükenmediniz. **11** “Sizi kaygılandıran, korkutan kim ki, Bana ihanet ediyor, beni anmıyor, Yüreğinizde bana yer vermiyorsunuz? Benden korkmamanızın nedeni Uzun zamandır suskun kalışım değil mi? **12** Sözde doğruluğunuzu da yaptıklarınızı da ilan edeceğim, Bunların size yararı olmayacak. **13** Feryat ettiğinizde

Topladığınız putlar sizi kurtarsın bakalım! Rüzgar hepsini silip süpürecek, Bir soluk onları alıp götürecek. Bana sığınansa ülkeyi mülk edinecek, Kutsal dağımı miras alacak.” **14** RAB diyor ki, “Toprak yığıp yol yapın, Halkımın yolundaki engelleri kaldırın.” **15** Yüce ve görkemli Olan, Sonsuzlukta yaşayan, adı Kutsal Olan diyor ki, “Yüksek ve kutsal yerde yaşadığım halde, Alçakgönüllülerle, ezilenlerle birlikteyim. Yüreklerini sevindirmek için ezilenlerin yanındayım. **16** Çünkü sonsuza dek davacı ve öfkeli olacak değilim, Öyle olsa, yarattığım canlarla ruhlar karşımda dayanamazdı. **17** Haksız kazanç suçuna öfkelenip halkı cezalandırdım, Öfkeyle yüzümü çevirdim onlardan. Ne var ki, inatla kendi yollarından gittiler. **18** “Yaptıklarını gördüm, Ama onları iyileştirip yol göstereceğim. Karşılık olarak hem onları Hem de aralarında yas tutanları avutacağım. **19** Dudaklardan övgü sözleri döktüreceğim. Uzaktakine de yakındakine de Tam esenlik olsun” diyor RAB, “Hepsini iyileştireceğim.” **20** Ama kötüler çalkalanan deniz gibidir, O deniz ki, rahat duramaz, suları çamur ve pislik savurur. **21** “Kötülere esenlik yoktur” diyor Tanrım.

58 “Avaz avaz bağırın, çekinmeyin, Sesinizi boru sesi gibi yükseltin; Halkıma isyanlarını, Yakup soyuna günahlarını bildirin. **2** Bana her gün danışıyor, Yollarımı öğrenmekten zevk duyuyorlarmış! Doğru davranan, Tanrısı'nın buyruğundan ayrılmayan bir ulusmuş gibi... Benden adil yargılar diliyor, Bana yaklaşmaktan zevk alıyorlarmış. **3** Diyorlar ki, ‘Oruç tuttuğumuzu neden görmüyor, İsteklerimizi denetlediğimizi neden farketmiyorsun?’ “Bakın, oruç tuttuğunuz gün keyfinize bakıyor, İşçilerinizi eziyorsunuz. **4** Orucunuz kavgayla, çekişmeyle, Şiddetli yumruklaşmayla bitiyor. Bugünkü gibi oruç tutmakla Sesinizi yükseklere duyuramazsınız. **5** İstediğim oruç bu mu

sanıyorsunuz? İnsanın isteklerini denetlemesi gereken gün
böyle mi olmalı? Kamış gibi baş eğip çul ve kül üzerine mi
oturmalı? Siz buna mı oruç, RAB'bi hoşnut eden gün diyorsunuz?
6 Benim istediğim oruç, Haksız yere zincire, boyunduruğa
vurulanları salıvermek, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak, Her
türlü boyunduruğu kırmak değil mi? **7** Yiyeceğinizi açla paylaşmak
değil mi? Barınaksız yoksulları evinize alır, Çıplak gördüğünüzü
giydirir, Yakınlarınızdan yardımınızı esirgemezseniz, **8** Işığınız
tan gibi ağaracak, Çabucak şifa bulacaksınız. Doğruluğunuz
önünüzden gidecek, RAB'bin yüceliği artçınız olacak. **9** O zaman
yardım çağrılarınızı RAB yanıtlayacak, Feryat ettiğinizde, 'İşte
buradayım' diyecek. "Eğer boyunduruğa, başkalarını suçlamaya,
Kötücül konuşmalara son verirseniz, **10** Açlar uğruna kendinizi
feda eder, Yoksulların gereksinimini karşılarsanız, Işığınız
karanlıkta parlayacak, Karanlığınız öğlen gibi ışıyacak. **11** RAB
her zaman size yol gösterecek, Kurak topraklarda sizi doyurup
güçlendirecek. İyi sulanmış bahçe gibi, Tükenmez su kaynağı
gibi olacaksınız. **12** Halkınız eski yıkıntıları onaracak, Geçmiş
kuşakların temelleri üzerine Yeni yapılar dikeceksiniz. 'Duvardaki
gedikleri onaran, Sokakları oturulacak hale getiren' denecek
sizlere. **13** "Kutsal günümde dilediğinizi yapmaz, Şabat Günü'nü
çiğnemezseniz, Şabat Günü'ne 'Zevkli', RAB'bin kutsal gününe
'Onurlu' derseniz, Kendi yolunuzdan gitmez, Keyfinize bakmayıp
boş konulara dalmaz, O günü yüceltirseniz, **14** RAB'den zevk
alırsınız. O zaman sizi yeryüzünün yüksek yerlerine çıkarır,
Atanız Yakup'un mirasıyla doyururum." Bunu söyleyen RAB'dir.

59 Bakın, RAB'bin eli kurtaramayacak kadar kısa, Kulağı
duyamayacak kadar sağır değildir. **2** Ama suçlarınız sizi
Tanrınız'dan ayırdı. Günahlarınızdan ötürü O'nun yüzünü

göremez, Sesinizi işittiremez oldunuz. **3** Çünkü elleriniz kanla, Parmaklarınız suçla kirlendi. Dudaklarınız yalan söyledi, Diliniz kötülük mırıldanıyor. **4** Adaletle dava açan, Davasını dürüstçe savunan yok. Boş laflara güveniyor, yalan söylüyorlar. Fesada gebe kalıp kötülük doğuruyorlar. **5** Engerek yumurtaları üzerinde kuluçkaya yatıyor, Örümcek ağı dokuyorlar. Onların yumurtalarından yiyen ölür, Kırılan yumurtadan engerek yavrusu çıkar. **6** Dokudukları ağdan giysi olmaz, Elleriyle yaptıklarıyla örtünemezler. Eylemleri kötü eylemlerdir, Elleri zorbalığın araçlarıdır. **7** Ayakları kötülüğe koşar, Çekinmeden suçsuz kanı dökerler. Akılları fikirleri hep kötülükte, Şiddet ve yıkım var yollarında. **8** Esenlik yolunu bilmezler, İzledikleri yolda adalet yoktur. Kendilerine çarpık yollar yaptılar, O yoldan gidenlerin hiçbiri esenlik nedir bilmez. **9** Diyorlar ki, “Bu yüzden adalet bizden uzak, Doğruluk bize erişemiyor. Işık bekliyoruz, yalnız karanlık var; Parıltı bekliyor, koyu karanlıkta yürüyoruz. **10** Kör gibi duvarı el yordamıyla arıyor, Yolumuzu bulmaya çalışıyoruz. Öğle vakti alaca karanlıktaymış gibi tökezliyoruz, Güçlüler arasında ölüler gibiyiz. **11** Hepimiz ayı gibi homurdanıyor, Güvercin gibi inim inim inliyoruz. Adalet bekliyoruz, ortada yok; Kurtuluş bekliyoruz, bizden uzak. **12** Çünkü sana çok kez başkaldırdık, Günahlarımız bize karşı tanıklık ediyor, İsyanlarımız hep yanıbaşımızda. Suçlarımızı kabul ediyoruz. **13** Başkaldırıp RAB'bi yadsıdık, Tanrımız'ı izlemez olduk. Zorbalık, isyan dolu sözler söyledik, Yüreğimizde tasarladığımız yalanları mırıldandık. **14** Adalet püskürtüldü, doğruluk bizden uzak duruyor. Çünkü gerçek, kent meydanında sendeleyip düştü, Dürüstlük aramıza giremez oldu. **15** Hiçbir yerde gerçek yok, Kötülükten çekinen soyuluyor!” RAB olanları gördü ve adaletin yokluğuna üzüldü. **16**

Kimsenin olmadığını gördü, Aracılık edecek birinin olmadığına şaştı. Kendi gücüyle kurtuluş sağladı, Doğruluğu O'na destek oldu. **17** Doğruluğu göğüslük gibi kuşandı, Kurtuluş miğferini başına taktı, Öç giysisini giydi, Gayreti kaftan gibi sarındı. **18** Herkese yaptıklarının karşılığını verecek. Düşmanlarına öfkeyle, Hasımlarına ve kıyı halklarına cezayla karşılık verecek. **19** Böylece batıdan doğuya kadar insanlar RAB'bin adından ve yüceliğinden korkacak. Çünkü düşman azgın bir ırmak gibi geldiğinde, RAB'bin Ruhu onu kaçırtacak. **20** RAB diyor ki, "Kurtarıcı Siyon'a, Yakup soyundan olup başkaldırmaktan vazgeçenlere gelecek. **21** Bana gelince, onlarla yapacağım antlaşma şudur: Üzerindeki Ruhum, ağzına koyduğum sözler Şimdiden sonsuza dek senin, çocuklarının, Torunlarının ağzından düşmeyecek."

60 "Kalk, parla; Çünkü Işığın geliyor, RAB'bin yüceliği üzerine doğuyor. **2** Dünyayı karanlık, halkları koyu karanlık örtüyor; Oysa RAB senin üzerine doğacak, Yüceliği üzerinde görünecek. **3** Uluslar senin Işığına, Krallar üzerine doğan aydınlığa gelecek. **4** "Başını kaldır da çevrene bir bak, Hepsi toplanmış sana geliyor. Oğulların uzaktan geliyor, Kızların kucakta taşınıyor. **5** Bunu görünce yüzün parlayacak, Yüreğin heyecandan hızlı hızlı çarpacak; Çünkü denizin zenginlikleri senin olacak, Ulusların serveti sana akacak. **6** "Deve sürüleri, Midyan'ın ve Efa'nın deve yavruları Senin topraklarını dolduracak. Bütün Saba halkı geliyor, Altın ve günnük getiriyor, RAB'bin erdemlerini ilan ediyorlar. **7** Kedar'ın bütün sürüleri sana gelecek, Nevayot'un koçları senin buyruğunda olacak, Sunağımın üzerinde kabul edilen sunular olarak sunulacak. Böylece görkemli tapınağımı daha görkemli kılacağım. **8** "Nedir bunlar, bulut gibi, Yuvalarına yaklaşan

güvercinler gibi süzülüp gelenler? **9** Bana umut bağlayan kıyı
halklarının, Ticaret gemileri öncülüğünde Senin çocuklarını
altınlarıyla, gümüşleriyle birlikte Tanrın RAB'bin adı için, İsrail'in
Kutsalı için Uzaktan getiren gemileridir bunlar. RAB seni görkemli
kıldı. **10** “Yabancılar senin surlarını onaracak, Kralları sana
hizmet edecek. Öfkelendiğimde seni cezalandırdıysam da, Kabul
ettiğimde sana merhamet göstereceğim. **11** Kapıların hep açık
duracak, Ulusların serveti ve zafer alayları ardında yürütülen
yenik krallar Gece gündüz açık kalan bu kapılardan girsin diye.
12 Çünkü sana kulluk etmeyen ulus ya da krallık yok olacak,
Evet, o uluslar tam bir yıkıma uğrayacak. **13** “Lübnan'ın görkemi
olan çam, köknar ve selvi ağaçları, Tapınağımı süslemek için hep
birlikte sana taşınacak. Ayak bastığım yeri görkemli kılacağım.
14 Seni ezenlerin çocukları Gelip önünde eğilecekler; Seni hor
görenlerin hepsi, ‘RAB'bin kenti, İsrail'in Kutsalı'nın Siyon'u’
Diyerek ayaklarına kapanacaklar. **15** “Kimsenin uğramadığı,
terk edilmiş, Nefret edilen bir yer olduğun halde Seni sonsuz
bir övünç kaynağı, Bütün kuşakların sevinci kılacağım. **16**
Uluslar ve krallıklar Bir anne gibi seni emzirecekler. O zaman
bileceksin ki, seni kurtaran RAB, Seni fidyeyle kurtaran, Yakup'un
Güçlüsü benim. **17** Sana tunç yerine altın, Demir yerine
gümüş, ağaç yerine tunç, Taş yerine demir getireceğim. Barışı
yöneticin, doğruluğu önderin yapacağım. **18** Ülkenden şiddet,
sınır boylarından Soygun ve yıkım haberleri duyulmayacak
artık. Surlarına Kurtuluş, kapılarına Övgü adını vereceksin. **19**
“Gündüz ışığın güneş olmayacak artık, Ay da aydınlatmayacak
seni; Çünkü RAB sonsuz ışığın, Tanrın görkemin olacak. **20** Artık
güneşin batmayacak, ayın çekilmeyecek, Çünkü RAB sonsuz
ışığın olacak, Sona erecek yas günlerin. **21** Halkının hepsi doğru

kişiler olacak; El emeğim, görkemimi göstermek için diktiğim fidan, Ülkeyi sonsuza dek mülk edinecek. **22** En küçük ailen bini bulacak, Sayıca en az olanı koca bir ulus olacak. Ben RAB, zamanı gelince bunu hızlandıracağım."

61 Egemen RAB'bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara müjde iletmek için meshetti. Yüreği ezik olanların yaralarını sarmak için, Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, Zindanlarda bulunanlara kurtulacaklarını, RAB'bin lütuf yılını, Tanrımız'ın öç alacağı günü ilan etmek, Yas tutanların hepsini avutmak, Siyon'da yas tutanlara yardım sağlamak –Kül yerine çelenk, Yas yerine sevinç yağı, Çaresizlik ruhu yerine Onlara övgü giysisini vermek– için RAB beni gönderdi. Öyle ki, RAB'bin görkemini yansıtmak için, Onlara "RAB'bin diktiği doğruluk ağaçları" densin. **4** O zaman eski yıkıntıları yeniden inşa edecek, Çoktan viraneye dönmüş yerleri yeniden kuracak, Kuşaklar boyu yıkık kalmış kentleri onaracaklar. **5** Yabancılar sürülerinizi güdecek, Irgatınız, bağcınız olacaklar. **6** Sizlerse RAB'bin kâhinleri, Tanrımız'ın görevlileri diye çağrılacaksınız. Ulusların servetiyle beslenecek, Zenginlikleriyle övüneceksiniz. **7** Utanç yerine iki kat onur bulacaksınız, Aşağılanma yerine payınızla sevineceksiniz, Böylece ülkenizde iki kat mülk edineceksiniz; Sevinciniz sonsuz olacak. **8** "Çünkü ben RAB adaleti severim, Nefret ederim soygun ve haksızlıktan. Sözümde durup hak ettiklerini verecek, Onlarla ebedi bir antlaşma yapacağım. **9** Soylarından gelenler uluslar arasında, Torunları halklar arasında tanınacak. Onları gören herkes RAB'bin kutsadığı soy olduklarını anlayacak." **10** RAB'de büyük sevinç bulacağım, Tanrım'la yüreğim coşacak. Çünkü çelenkle süslenmiş güvey gibi, Takılarını kuşanmış gelin gibi, Bana kurtuluş giysisini giydirdi, Beni doğruluk

kaftanıyla örttü. 11 Toprak filizlerini nasıl çıkartır, Bahçe ekilen
tohumları nasıl yetiştirirse, Egemen RAB de doğruluk ve övgüyü
Bütün ulusların önünde öyle yetiştirecek.
62 Zaferi ışık gibi parlayıncaya, Kurtuluşu meşale gibi yanıncaya
dek Siyon uğruna susmayacak, Yeruşalim uğruna sessiz
kalmayacağım. 2 Uluslar senin zaferini, Bütün krallar görkemini
görecek. RAB'bin kendi ağzıyla belirlediği yeni bir adla
anılacaksın. 3 RAB'bin elinde güzellik tacı, Tanrın'ın elinde
krallık sarığı olacaksın. 4 Artık sana “Terk edilmiş”, Ülkene
“Virane” denmeyecek; Bunun yerine sana “Sevdiğim”, Ülkene
“Evli” denecek. Çünkü RAB seni seviyor, Ülken de evli sayılacak.
5 Bir delikanlı bir kızla nasıl evlenirse, Oğulların da seninle öyle
evlenecek. Güvey gelinle nasıl sevinirse, Tanrın da seninle
öyle sevinecek. 6 Ey Yeruşalim, surlarına bekçiler diktim, Gece
gündüz hiç susmayacaklar. Ey RAB'be sözünü anımsatanlar,
Yeruşalim'i pekiştirene, Onu yeryüzünün övüncü kılana dek
Durup dinlenmeden RAB'be yakarın, O'na rahat vermeyin.
8 RAB sağ elini, güçlü kolunu kaldırıp ant içti: “Tahılını bir
daha düşmanlarına yedirmeyeceğim, Emek verdiğin yeni şarabı
yabancılar içmeyecek. 9 Tahılı devşiren yiyecek Ve RAB'be
övgüler sunacak. Üzümü toplayan, Şarabını kutsal avlularımda
içecek.” 10 Geçin, geçin kent kapılarından! Halkın yolunu açın!
Toprak yığıp yol yapın, Taşları ayıklayın, uluslar için sancak dikin!
11 RAB çağrısını dünyanın dört bucağına duyurdu: “Siyon kızına,
‘İşte kurtuluşun geliyor’ deyin, ‘Ücreti kendisiyle birlikte, ödülü
önündedir.’” 12 Siyon halkına, “RAB'bin fidyeyle kurtardığı kutsal
halk” diyecekler. Ve sen Yeruşalim, “Aranan, terk edilmemiş kent”
diye anılacaksın.

63 Edom'dan, Bosra'dan Al giysiler içinde bu gelen kim? Göz
kamaştırıcı giysiler içinde, Büyük güçle yürüyen kim? “O benim!
Adaleti duyuran, Kurtarmaya gücü olan.” **2** Giysilerin neden
kırmızı? Üstün başın neden çukurda üzüm çiğneyen biri gibi kızıla
bulanmış? **3** “Çukurda üzümü tek başıma çiğnedim, Yanımda
halklardan kimse yoktu. Öfkeyle çiğnedim onları, Gazapla
ayaklarımın altına aldım. Kanları giysilerime sıçradı, bütün
elbisemi kirletti. **4** Çünkü öç alma günü yüreğimdeydi, Halkımı
kurtaracağım yıl gelmişti. **5** Baktım, yardım edecek kimse yoktu,
Destek verecek kimsenin olmayışına şaştım; Gücüm kurtuluş
sağladı, Gazabım bana destek oldu. **6** Öfkeyle halkları çiğnedim,
Onları gazapla sarhoş ettim, Yere akıttım kanlarını.” **7** Şefkati ve
iyiliği uyarınca Bizim için yaptıklarından, evet, İsrail halkı için
yaptığı bütün iyiliklerinden ötürü RAB'bin iyiliklerini ve övülesi
işlerini anacağım. **8** RAB dedi ki, “Onlar kuşkusuz benim halkım,
Beni aldatmayacak çocuklardır.” Böylece onların Kurtarıcısı
oldu. **9** Sıkıntı çektiklerinde O da sıkıntı çekti. Huzurundan
çıkan melek onları kurtardı. Sevgisi ve merhametinden ötürü
onları kurtardı, Geçmişte onları sürekli yüklenip taşıdı. **10** Ama
başkaldırıp O'nun Kutsal Ruhu'nu incittiler. O da düşmanları
olup onlara karşı savaştı. **11** Sonra halkı eski günleri, Musa'nın
dönemini anımsadı. “Çobanlarıyla birlikte onları denizden geçiren,
Kutsal Ruhu'nu aralarına yerleştiren, Görkemli gücüyle Musa'nın
sağında yol alan, Sonsuz onur kazanmak için önlerinde suları
yaran, Bir at nasıl tökezlemeden kırdan geçerse Onları deniz
yatağından öyle geçiren RAB nerede?” Diye sordular. **14** Ovaya
götürülen sürü gibi RAB'bin Ruhu onları rahata kavuşturdu.
İşte adını onurlandırmak için Halkına böyle yol gösterdi. **15**
Ya RAB, gökten bak, Kutsal, görkemli ve yüce yerinden bizi

gör! Gayretin, gücün nerede? Gönlündeki özlem ve merhameti
Bizden esirgedin. **16** Babamız sensin. İbrahim bizi tanımasa da,
İsrail bizi kabul etmese de, Babamız'sın, ya RAB, Ezelden beri
adın “Kurtarıcımız”dır. **17** Ya RAB, neden bizi yolundan saptırıyor,
İnatçı kılıyor, Senden korkmamızı engelliyorsun? Kulların uğruna,
Mirasın olan oymakların uğruna geri dön. **18** Kutsal halkın kısa
süre tapınağına sahip oldu, Ama düşmanlarımız onu çiğnedi. **19**
Öteden beri yönetmediğin, Sana ait olmayan bir halk gibi olduk.

64 Ya RAB, adını düşmanlarına duyurmak için Keşke gökleri
yarıp insen! Dağlar önünde sarsılsa! Gelişin, ateşin çalıları
tutuşturmasına, Suyu kaynatmasına benzese! Uluslar senin
önünde titrese! **3** Beklemediğimiz olağanüstü işler yaparak
Yeryüzüne indin, dağlar önünde sarsıldı. **4** Çünkü kendisine umut
bağlayanlar için Etkin olan tek Tanrı sensin; Senden başkasını
hiçbir zaman hiç kimse işitmedi, Hiçbir kulak duymadı, hiçbir göz
görmedi. **5** Doğru olanı sevinçle yapanların, Senin yollarından
yürüyüp seni unutmayanların yardımına koşarsın. Ama onlara
karşı uzun süre günah işlediğimizde öfkelendin. Nasıl kurtuluruz?
6 Hepimiz murdar olanlara benzedik, Bütün doğru işlerimiz
kirli paçavra gibi. Yaprak gibi soluyoruz, Suçlarımız rüzgar gibi
sürükleyip götürüyor bizi. **7** Adınla seni çağıran, sana tutunmak
için çaba gösteren yok; Çünkü bizden yüz çevirdin, Suçlarımız
yüzünden bizi tükettin. **8** Yine de Babamız sensin, ya RAB, Biz
kiliz, sen çömlekçisin. Hepimiz senin ellerinin eseriyiz. **9** Ya RAB,
fazla öfkelenme, Suçlarımızı sonsuza dek anma. Lütfen bak
bize, hepimiz senin halkınız. **10** Kutsal kentlerin çölleşti, Siyon
çöl oldu, Yeruşalim viraneye döndü. **11** Atalarımızın sana övgü
sunduğu Kutsal ve görkemli tapınağımız yandı, Değer verdiğimiz
her yer yıkıntıya döndü. **12** Bunlara karşın, ya RAB, Hâlâ kendini

tutacak mısın, Suskun kalıp bize alabildiğine eziyet çektirecek misin?

65 “Beni sormayanlara göründüm, Aramayanlar beni buldu.
Adımla anılmayan bir ulusa, ‘Buradayım, buradayım’ dedim. **2**
Kötü yolda yürüyen, Kendi tasarılarının ardınca giden Asi bir
halka Bütün gün ellerimi uzatıp durdum. **3** O halk ki, bahçelerde
kurban keserek, Tuğlalar üzerinde buhur yakarak Gözümün içine
baka baka boyuna öfkelendirir beni. **4** Mezarlıkta oturur, Gizli
yerlerde geceler, Domuz eti yerler; Kaplarında haram et var. **5**
Birbirlerine, ‘Uzak dur, yaklaşma’ derler, ‘Çünkü ben senden daha
kutsalım.’ Böyleleri burnumda duman, Bütün gün yanan ateştir.
6 “Bakın, yanıt önümde yazılı duruyor. Susmayacak, suçlarının
karşılığını vereceğim. Onların da atalarının da suçlarının cezasını
Başlarına getireceğim” diyor RAB. “Çünkü dağların üzerinde
buhur yaktılar, Tepelerin üzerinde beni aşağıladılar. Bu nedenle
eskiden yaptıklarının karşılığını Başlarına getireceğim.” **8** RAB
diyor ki, “Taneleri sulu salkımı görünce, Halk, ‘Salkımı yok
etmeyin, bereket onda’ diyor. Kullarımın hatırı için ben de öyle
yapacağım, Onların hepsini yok etmeyeceğim. **9** Yakup soyunu
sürdürecek, Dağlarımı miras alacak olanları Yahuda soyuna
bırakacağım. Seçtiklerim oraları miras alacak, Kullarım orada
yaşayacak. **10** Şaron bana yönelen halkımın sürülerine ağıl,
Akor Vadisi sığırlarına barınak olacak. **11** “Ama sizler, RAB'bi
terk edenler, Kutsal dağımı unutanlar, Talih ilahına sofra kuranlar,
Kısmet ilahına karışık şarap sunanlar, **12** Ben de sizi kılıca kısmet
edeceğim, Boğazlanmak üzere eğileceksiniz hepiniz. Çünkü
çağırdığımda yanıt vermediniz, Konuştuğumda dinlemediniz;
Gözümde kötü olanı yaptınız, Hoşlanmadığımı seçtiniz.” **13**
Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, “Bakın, kullarım yemek

yiyecek, Ama siz aç kalacaksınız. Kullarım içecek, Ama siz susuz kalacaksınız. Kullarım sevinecek, Ama sizin yüzünüz kızaracak. **14** Kullarım mutluluk içinde ezgiler söyleyecek, Ama siz yürek acısından feryat edecek, Ezik bir ruhla haykıracaksınız. **15** Adınız seçtiklerimin ağzında ancak lanet olarak kalacak. Egemen RAB sizi öldürecek, Ama kullarına başka bir ad verecek. **16** Öyle ki, ülkede kim bereket istese Sadık Tanrı'dan isteyecek; Ülkede kim ant içse, Sadık Tanrı üzerine ant içecek. Çünkü geçmiş sıkıntılar unutulup Gözümden saklanacak." **17** "Çünkü bakın, yeni bir yeryüzü, Yeni bir gök yaratmak üzereyim; Geçmiştekiler anılmayacak, akla bile gelmeyecek. **18** Yaratacaklarımla sonsuza dek sevinip coşun; Çünkü Yeruşalim'i coşku, Halkını sevinç kaynağı olarak yaratacağım. **19** Yeruşalim için sevinecek, Halkım için coşacağım. Orada ağlayış ve feryat duyulmayacak artık. **20** Orada birkaç gün yaşayıp ölen bebekler olmayacak, Yaşını başını almadan kimse ölümü tatmayacak. Yüz yaşında ölen genç, Yüz yaşına basmayan kişi lanetli sayılacak. **21** Evler yapıp içlerinde yaşayacak, Bağlar dikip meyvesini yiyecekler. **22** Yaptıkları evlerde başkası oturmayacak, Diktikleri bağın meyvesini başkası yemeyecek. Çünkü halkım ağaçlar gibi uzun yaşayacak, Seçtiklerim, elleriyle ürettiklerinin tadını çıkaracaklar. **23** Emek vermeyecekler boş yere, Felakete uğrayan çocuklar doğurmayacaklar. Çünkü kendileri de çocukları da RAB'bin kutsadığı soy olacak. **24** Onlar bana yakarmadan yanıt verecek, Daha konuşurlarken işiteceğim onları. **25** Kurtla kuzu birlikte otlayacak, Aslan sığır gibi saman yiyecek. Yılanın yiyeceğiyse toprak olacak. Kutsal dağımın hiçbir yerinde Kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek." Böyle diyor RAB.

66 RAB diyor ki, “Gökler tahtım, Yeryüzü ayaklarımın taburesidir.
Nerede benim için yapacağınız ev, Neresi dinleneceğim yer? **2**
Çünkü bütün bunları ellerim yaptı, Hepsi böylece var oldu” diyor
RAB. “Ancak ben alçakgönüllüye, ruhu ezik olana, Sözümden
titreyen kişiye değer veririm. **3** Sığır boğazlayan, adam öldüren
gibidir, Davar kurban eden, köpek boynu kıran, Tahıl sunusu
getiren, domuz kanı sunan, Anma sunusu olarak günnük
yakan, putperest gibidir. Evet, bunlar kendi yollarını seçtiler,
Yaptıkları iğrençliklerden hoşlanıyorlar. **4** Ben de onlar için
yıkımı seçecek, Korktuklarını başlarına getireceğim. Çünkü
çağırdığımda yanıt veren olmadı, Konuştuğumda dinlemediler,
Gözümde kötü olanı yaptılar, Hoşlanmadığımı seçtiler.” **5** RAB'bin
sözünden titreyenler, Kulak verin O'nun söylediklerine: “Sizden
nefret eden, Adımdan ötürü sizi dışlayan kardeşleriniz, ‘RAB
yüceltilsin de sevincinizi görelim!’ diyorlar. Utandırılacak olan
onlardır. **6** Kentten gürültülü sesler, Tapınaktan bir ses yükseliyor!
Düşmanlarına hak ettikleri karşılığı veren RAB'bin sesidir bu. **7**
“Doğum sancısı çekmeden doğurdu, Sancısı tutmadan bir erkek
çocuk doğurdu. **8** Kim böyle bir şey duydu? Kim böyle şeyler
gördü? Bir ülke bir günde doğar mı, Bir anda doğar mı bir ulus?
Ama Siyon, ağrısı tutar tutmaz çocuklarını doğurdu. **9** Doğum
anına dek getiririm de Doğuracak gücü vermez miyim?” diyor
RAB. “Doğuracak güç veren ben, rahmi kapatır mıyım?” diyor
Tanrın. **10** “Yeruşalim'le birlikte sevinin, Onu sevenler, hepiniz
onun için coşun, Yeruşalim için yas tutanlar, onunla sevinçle
coşun. **11** Öyle ki, onun avutucu memelerini emip doyasınız,
Kana kana içip Onun yüce bolluğundan zevk alasınız.” **12** Çünkü
RAB diyor ki, “Bakın, esenliği bir ırmak gibi, Ulusların servetini
taşkın bir ırmak gibi ona akıtacağım. Ondan beslenecek, kucakta

taşınacak, Dizleri üzerinde sallanacaksınız. **13** Çocuğunu avutan
bir anne gibi avutacağım sizi, Yeruşalim'de avuntu bulacaksınız.
14 Bunları gördüğünüzde yüreğiniz sevinecek, Bedenleriniz körpe
ot gibi tazelenecek. Herkes bilecek ki, RAB'bin koruyucu eli
kullarının, Gazabı ise düşmanlarının üzerindedir." **15** Bakın, RAB
ateşle geliyor, Savaş arabaları kasırga gibi. Şiddetli öfkesini,
Azarını alev alev dökmek üzere. **16** Çünkü O bütün insanlığı
ateş ve kılıçla yargılayacak, Pek çok kişiyi öldürecek. **17**
"Bahçelere girmek için kendilerini arıtıp kutsayanlar, domuz,
fare ve öteki iğrenç hayvanların etini yiyenlerin ortasında
duranı izleyenler hep birlikte yok olacaklar" diyor RAB, **18**
"Çünkü ben onların eylemlerini de düşüncelerini de bilirim.
Bütün ulusları ve dilleri bir araya toplayacağım an geliyor;
gelip yüceliğimi görecekler. **19** "Aralarına bir belirti koyacağım.
Onlardan kaçıp kurtulanları uluslara, Tarşiş'e, Pûl'a, Lud'a –
yay gerenlere– Tuval'a, Yâvan'a, ünümü duymamış, yüceliğimi
görmemiş uzak kıyı halklarına göndereceğim. Uluslar arasında
yüceliğimi ilan edecekler. **20** İsrailoğulları tahıl sunularını pak
kaplar içinde RAB'bin Tapınağı'na nasıl getiriyorsa, onlar da
bütün kardeşlerinizi uluslardan atlarla, savaş arabalarıyla, at
arabalarıyla, katırlarla, develerle kutsal dağıma, Yeruşalim'e,
RAB'be sunu olarak getirecekler." Böyle diyor RAB. **21** "Onların
arasından kimilerini kâhin ve Levili olarak seçeceğim" diyor
RAB. **22** "Çünkü yaratacağım yeni yer ve gök önümde nasıl
duracaksa, soyunuz ve adınız da öyle duracak" diyor RAB.
23 "Yeni Ay'dan Yeni Ay'a, Şabat Günü'nden Şabat Günü'ne
bütün insanlar önüme gelip bana tapınacaklar" diyor RAB. **24**
"Dışarı çıktıklarında bana başkaldırmış olanların cesetlerini

görecekler. Öylelerini kemiren kurt ölmez, yakan ateş sönmez.
Bütün insanlar onlardan iğrenecek.”

Yeremya

1 Benyamin topraklarında Anatot Kenti'ndeki kâhinlerden Hilkiya
oğlu Yeremya'nın sözleri. **2** RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu
Yoşiya'nın krallığının on üçüncü yılında Yeremya'ya seslendi.
3 RAB'bin Yeremya'ya seslenişi Yahuda Kralı Yoşiya oğlu
Yehoyakim'in döneminden, Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sidkiya'nın
krallığının on birinci yılının beşinci ayına dek, yani Yeruşalim
halkının sürgüne gönderilmesine dek sürdü. **4** RAB bana şöyle
seslendi: **5** "Ana rahminde sana biçim vermeden önce tanıdım
seni. Doğmadan önce seni ayırdım, Uluslara peygamber atadım."
6 Bunun üzerine, "Ah, Egemen RAB, konuşmayı bilmiyorum,
çünkü gencim" diye karşı çıktım. **7** RAB, "'Gencim' deme" dedi,
"Seni göndereceğim herkese gidecek, sana buyuracağım her
şeyi söyleyeceksin. **8** Onlardan korkma, çünkü seni kurtarmak
için ben seninleyim." Böyle diyor RAB. **9** Sonra RAB elini
uzatıp ağzıma dokundu, "İşte sözlerimi ağzına koydum" dedi,
10 "Bak, ulusların ve ülkelerin kökünden sökülmesi, yıkılıp
yok olması, yerle bir edilmesi, kurulup dikilmesi için bugün
sana yetki verdim." **11** RAB, "Yeremya, ne görüyorsun?" diye
seslendi. "Bir badem dalı görüyorum" diye yanıtladım. **12** RAB,
"Doğru gördün" dedi, "Çünkü sözümü yerine getirmek için
gözlemekteyim." **13** RAB yine, "Ne görüyorsun?" diye seslendi.
"Kuzeyden bu yöne bakan, kaynayan bir kazan görüyorum"
diye yanıtladım. **14** RAB şöyle dedi: "Ülkede yaşayanların
tümü üzerine Kuzeyden felaket salıverilecek. **15** Çünkü kuzey
krallıklarının bütün halklarını çağırıyorum" diyor RAB. "Kralları
gelip Yeruşalim surlarında, Bütün Yahuda kentlerinin karşısında,
Yeruşalim'in kapı girişlerinde Tahtlarını kuracaklar. **16** Yaptıkları
kötülükten ötürü Halkımın cezasını bildireceğim: Beni bıraktılar,

Başka ilahlara buhur yakıp Elleriyle yaptıklarına tapındılar. **17** “Sen kalk, hazırlan! Sana buyuracağım her şeyi onlara söyle. Onlardan yılma! Yoksa onların önünde ben seni yıldırırım. **18** İşte, bütün ülkeye –Yahuda krallarına, önderlerine, kâhinlerine, ülke halkına– karşı bugün seni surlu bir kent, demir bir direk, tunç bir duvar kıldım. **19** Sana savaş açacak, ama seni yenemeyecekler. Çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim.” Böyle diyor RAB.

2 RAB bana şöyle seslendi: **2** “Git, şunları Yeruşalim halkına duyur. RAB diyor ki, “‘Gençliğindeki bağlılığını, Gelinliğindeki sevgini, Çölde, ekilmemiş toprakta Beni nasıl izlediğini anımsıyorum. **3** İsrail RAB için kutsal bir halk, Hasadının ilk ürünüydü. Onu yeren herkes suçlu sayılır, Başına felaket gelirdi’” diyor RAB. **4** RAB'bin sözünü dinleyin, Ey Yakup soyu, İsrail'in bütün boyları! **5** RAB diyor ki, “Atalarınız bende ne haksızlık buldular da Benden uzaklaştılar? Değersiz putları izleyerek Kendileri de değersiz oldular. **6** ‘Mısır'dan bizi çıkaran, Çölde, çukurlarla dolu çorak toprakta, Koyu karanlıkta kalan kurak toprakta, Kimsenin geçmediği, Kimsenin yaşamadığı toprakta Bize yol gösteren RAB nerede?’ diye sormadılar. **7** Meyvesini, en iyi ürününü yiyesiniz diye Sizi verimli bir ülkeye getirdim. Oysa siz gelir gelmez ülkemi kirlettiniz, Mülkümü iğrenç bir yere çevirdiniz. **8** Kâhinler, ‘RAB nerede?’ diye sormadılar, Kutsal Yasa uzmanları beni tanımadılar, Yöneticiler bana başkaldırdılar; Peygamberler Baal adına peygamberlik edip İşe yaramaz putların ardınca gittiler. **9** “Bu yüzden sizden yine davacı olacağım” diyor RAB, “Torunlarınızdan da davacı olacağım. **10** Gidin de Kittim kıyılarına bakın! Kedar ülkesine adam gönderip iyice inceleyin, Hiç böyle bir şey oldu mu, olmadı mı görün. **11** Hiçbir ulus ilahlarını değiştirdi mi? –Ki onlar zaten tanrı değildirler–

Ama benim halkım görkemini İşe yaramaz putlara değişti. **12** Ey gökler, şaşın buna, Tir tir titreyin, şaşakalın” diyor RAB. **13** “Çünkü halkım iki kötülük yaptı: Beni, diri suların pınarını bıraktı, Kendilerine sarnıçlar, Su tutmayan çatlak sarnıçlar kazdılar. **14** İsrail uşak mı? Köle olarak mı doğdu? Öyleyse neden gümbür gümbür kükreyen Genç aslanlara av oldu? Ülkeyi viraneye çevirdiler, Kentler yerle bir edildi, kimsesiz bırakıldı! **16** Nof ve Tahpanhes halkı Kafanı kırdı. **17** Seni yolda yürüten Tanrın RAB'bi bırakmakla Başına bunları getirdin. **18** Şimdi Şihor suyundan içmek için Mısır'a gitmek size yarar sağlar mı? Fırat suyundan içmek için Asur'a gitmek size ne sağlar? **19** Seni kendi kötülüğün yola getirecek, Dönekliğin seni paylayacak. Tanrın RAB'bi bırakmanın, Benden korkmamanın Ne kadar kötü, ne kadar acı olduğunu gör de anla.” Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor. **20** “Boyunduruğunu çok önce kırdın, Bağlarını kopardın. ‘Kulluk etmeyeceğim’ dedin. Gerçekten de her yüksek tepede, Her bol yapraklı ağacın altında Fahişe gibi yatıp kalktın. **21** Oysa ben seni en iyi cinsten Seçme bir asma olarak dikmiştim. Nasıl oldu da yozlaşıp yabanıl asmaya döndün? **22** Çamaşır sodasıyla yıkansan, Bol kül suyu kullansan bile, Suçun önümde yine leke gibi duruyor” Diyor Egemen RAB. **23** “Öyleyken nasıl, ‘Ben kirlenmedim, Baallar'ı izlemedim’ diyebilirsin? Vadide nasıl davrandığına bak da Ne yaptığını anla. Sen orada burada dolaşan Ayağı tez bir dişi devesin. **24** Kösnüyüp havayı koklayan Kıra alışkın yaban eşeğisin. Azgınken kim tutabilir onu? Peşine düşenlerin yorulması gerekmez, Çiftleşme zamanı gelince onu bulurlar. **25** Yalınayak koşmaktan sakın, Susuzluktan boğazını koru. Ama sen, ‘Boş ver! Ben başka ilahları seviyorum, Onları izleyeceğim’ dedin. **26** “Hırsız yakalandığında nasıl utanırsa,

İsrail'in halkı, kralları, önderleri, Kâhinleri, peygamberleri de öyle utanacak. **27** Onlar ağaca, ‘Babamsın’, Taşa, ‘Bizi sen doğurdun’ derler. Çünkü bana yüzlerini değil, Sırtlarını çevirdiler. Ama felakete uğrayınca, ‘Kalk da bizi kurtar’ diye yakarırlar. **28** Hani nerede kendiniz için yaptığınız ilahlar? Felakete uğradığınızda kurtarabiliyorlarsa, Kalkıp gelsinler. Kentlerinin sayısı kadar İlahların var, ey Yahuda halkı.” **29** “Neden bana dava açıyorsunuz? Hepiniz bana başkaldırdınız” diyor RAB. **30** “Halkınızı boşuna cezalandırdım, yola gelmediler. Kılıcınız yırtıcı aslan gibi öldürdü peygamberlerinizi. **31** “Ey siz, bu kuşağın çocukları, RAB'bin sözünü anlayın! Ben İsrail için bir çöl, Kapkaranlık bir ülke mi oldum? Öyleyse halkım neden, ‘Başımıza buyruğuz, Artık sana dönmeyeceğiz’ diyor? **32** Erden kız takılarını, Gelin çeyizini unutabilir mi? Ama halkım sayısız günlerce unuttu beni. **33** Aşkı kovalamakta Ne kadar beceriklisin! Kötü kadınlara bile kendi yöntemlerini öğretebildin. **34** Eteğin suçsuz yoksulların kanıyla lekelenmiş, Oysa ev soyarken yakalamadın onları. Bütün bunlara karşın, **35** ‘Ben suçsuzum, Kuşkusuz RAB'bin bana öfkesi dindi’ diyorsun. Ama ‘Günah işlemedim’ dediğin için Yargılayacağım seni. **36** Neden boyuna döneklik yapıp duruyorsun? Asur'da düşkırıklığına uğradığın gibi, Mısır'da da düşkırıklığına uğrayacaksın. **37** Oradan da ellerin başında çıkacaksın, Çünkü RAB senin güvendiklerini reddetti; Onlardan yarar sağlamayacaksın.”

3 “Diyelim ki, bir adam karısını boşar, Kadın da onu bırakıp başka biriyle evlenir. Adam bir daha o kadına döner mi? Bu davranış ülkeyi büsbütün kirletmez mi? Oysa sen pek çok oynaşla fahişelik ettin, Yine bana mı dönmek istiyorsun?” diyor RAB. **2** “Çıplak tepelere bak da gör. Sevişmediğin yer mi

kaldı? Çölde yaşayan bedevi gibi Yol kenarlarında oynaşlarını bekleyip durdun. Fahişeliğinle, kötülüklerinle ülkeyi kirlettin. **3** Bu yüzden yağmurların ardı kesildi, Son yağmur yağmadı. Yüzsüz bir fahişeye benzedin, Utanç duymak istemedin. **4** ‘Baba, gençliğimden beri Benim dostumsun’ diye az önce bana seslenmedin mi? **5** ‘Sonsuza dek kızgın mı kalacaksın? Öfken sonsuza dek mi sürecek?’ Evet, böyle konuşuyor, Ama elinden gelen her kötülüğü yapıyorsun.” **6** Kral Yoşiya döneminde RAB bana, “Dönek İsrail'in yaptığını gördün mü?” dedi, “Her yüksek tepenin üzerine, her bol yapraklı ağacın altına gidip fahişelik etti. **7** Bütün bunları yaptıktan sonra bana geri döneceğini düşündüm, ama dönmedi. Hain kızkardeşi Yahuda da gördü bunları. **8** Fahişeliği yüzünden dönek İsrail'i boşayıp ona boşanma belgesini verdiğim halde, kızkardeşi hain Yahuda'nın hiç korkmadığını, gidip fahişelik ettiğini gördüm. **9** Hiç umursamadan fahişeliğiyle ülkeyi kirletti; taşla, ağaçla zina etti. **10** Bütün bunlara karşın, hain kızkardeşi Yahuda içtenlikle değil, göstermelik olarak bana döndü.” Böyle diyor RAB. **11** RAB bana, “Dönek İsrail hain Yahuda'dan daha doğru olduğunu gösterdi” dedi, **12** “Git, bu sözleri kuzeye duyur. De ki, “‘Ey dönek İsrail, geri dön’ diyor RAB. ‘Size artık öfkeyle bakmayacağım, Çünkü ben sevecenim’ diyor RAB. ‘Öfkemi sonsuza dek sürdürmem. **13** Ancak suçunu kabul et: Tanrın RAB'be başkaldırdın, Her bol yapraklı ağacın altında Sevgini yabancı ilahlarla paylaştın, Beni dinlemedin.’” Böyle diyor RAB. **14** “Geri dön, ey dönek halk” diyor RAB, “Çünkü kocan benim. Birinizi kentten, ikinizi bir boydan alıp Siyon'a geri getireceğim. **15** Size gönlüme göre çobanlar vereceğim; sizi bilgiyle, sağduyuyla güdecekler. **16** Ülkede büyüyüp sayıca çoğaldığınız günlerde” diyor RAB, “Halk

artık, ‘RAB'bin Antlaşma Sandığı’ demeyecek. Sandık bir daha kimsenin aklına gelmeyecek; anımsanmayacak, özlenmeyecek, bir yenisi de yapılmayacak. **17** O zaman Yeruşalim'e, ‘RAB'bin Tahtı’ diyecekler. RAB'bin adını onurlandırmak için bütün uluslar Yeruşalim'de toplanacak. Bundan böyle kötü yüreklerinin inadı uyarınca davranmayacaklar. **18** O günlerde Yahuda halkıyla İsrail halkı kuzeyde bir ülkeden birlikte yürüyecek, atalarına mülk olarak vermiş olduğum ülkede bir araya gelecekler. **19** “Ben RAB, demiştim ki, ‘Ne kadar isterdim Seni çocuklarımdan saymayı; Sana güzel ülkeyi, Ulusların en güzel mülkünü vermeyi! Bana baba diyeceğini, Benden hiç ayrılmayacağını düşündüm. **20** Ama bir kadın kocasına nasıl ihanet ederse, Sen de bana öyle ihanet ettin, ey İsrail halkı!’” Böyle diyor RAB. **21** Çıplak tepelerde bir ses duyuluyor, İsrail halkının ağlayışı ve yakarışı. Çünkü doğru yoldan saptılar, Tanrıları RAB'bi unuttular. **22** “Geri dönün, ey dönek çocuklar, Dönekliğinizi iyileştireyim.” Halk, “İşte buradayız, sana geliyoruz!” diyor, “Çünkü Tanrımız RAB sensin. **23** Kuşkusuz dağlardan, Tepelerden gelen tapınma sesleri aldatıcıdır. Kuşkusuz İsrail'in kurtuluşu Tanrımız RAB'dedir. **24** Gençliğimizden bu yana Atalarımızın emeğinin ürününü, Davarlarını, sığırlarını, Oğullarını, kızlarını Utanılası putlar yedi. **25** Utanç içinde yatalım, Rezilliğimiz bizi örtsün! Çünkü biz de atalarımız da Gençliğimizden bu yana Tanrımız RAB'be karşı günah işledik, Tanrımız RAB'bin sesine kulak asmadık.”

4 “Eğer geri dönersen, ey İsrail, Eğer bana geri dönersen” diyor RAB, “İğrenç putlarını gözümün önünden uzaklaştırır, Bir daha yoldan sapmazsan; **2** ‘RAB'bin varlığı hakkı için’ diyerek Sadakatle, adaletle, doğrulukla ant içersen, Uluslar O'nun aracılığıyla kutsanacak, O'nunla övünecekler.” **3** RAB

Yahuda ve Yeruşalim halkına şöyle diyor: “İşlenmemiş toprağınızı
sürün, Dikenler arasına ekmeyin. **4** Ey sizler, Yahuda halkı
ve Yeruşalim'de yaşayanlar, Kendinizi RAB'be adayın, Bunu
engelleyen her şeyi yüreğinizden uzaklaştırın. Yoksa yaptığınız
kötülüklerden ötürü Öfkem ateş gibi yağacak, Her şeyi yiyip
bitirecek Ve söndüren olmayacak.” **5** “Yahuda'da duyurun,
Yeruşalim'de ilan edin, ‘Ülkede boru çalın!’ deyin, ‘Toplanın’
diye haykırın, ‘Surlu kentlere kaçalım!’ **6** Siyon'a giden yolu
gösteren Bir işaret koyun! Güvenliğiniz için kaçın! Durmayın!
Üzerinize kuzeyden felaket, Büyük yıkım getirmek üzereyim.” **7**
Aslan ininden çıktı, Ulusları yok eden yola koyuldu. Ülkenizi
viran etmek için Yerinden ayrıldı. Kentleriniz yerle bir edilecek,
İçlerinde yaşayan kalmayacak. **8** Onun için çula sarının, Dövünüp
haykırın, Çünkü RAB'bin kızgın öfkesi üzerimizden kalkmadı.
9 “O gün” diyor RAB, “Kral da önderler de yılacak, Kâhinler
şaşkına dönecek, Peygamberler donakalacak.” **10** O zaman,
“Ah, Egemen RAB” dedim, “‘Esenlikte olacaksınız’ diyerek bu
halkı da Yeruşalim'i de tam anlamıyla aldattın. Çünkü kılıç
boğazımıza dayandı.” **11** O zaman bu halka ve Yeruşalim'e,
“Çöldeki çıplak tepelerden halkıma doğru sıcak bir rüzgar esiyor,
ama harman savurmak ya da ayırmak için değil” denecek,
12 “Benden gelen bu rüzgar çok daha güçlü olacak. Şimdi
bu halka yargılarımı bildiriyorum.” **13** İşte düşman bulut gibi
ilerliyor; Savaş arabaları kasırga sanki, Atları kartallardan daha
çevik. Vay başımıza! Mahvolduk! **14** Ey Yeruşalim, yüreğini
kötülükten arındır ki, Kurtulasın. Ne zamana dek yüreğinde
kötü düşünceler barındıracaksın? **15** Dan'dan bir ses bildiriyor,
Efrayim dağlarından kötü haber duyuruyor! **16** “Uluslara duyurun,
Yeruşalim'e bildirin: ‘Uzak bir ülkeden gelen ordu çevresini

kuşatacak, Yahuda kentlerine karşı Savaş naraları atacaklar.
17 Bir tarlayı koruyanlar gibi Kuşatacaklar Yeruşalim'i. Çünkü
Yeruşalim bana başkaldırdı'" diyor RAB. **18** "Kendi davranışların,
kendi yaptıkların Başına gelmesine neden oldu bunların. Cezan
bu. Ne acı! Nasıl da yüreğine işliyor!" **19** Ah, içim, içim!
Acıdan kıvranıyorum. Ah, yüreğim, yüreğim çarpıyor. Sessiz
duramıyorum! Çünkü boru sesini, savaş naralarını işittim! **20**
Felaket felaketi izliyor, Bütün ülke viran oldu. Bir anda çadırlarım,
Perdelerim yok oldu. **21** Ne zamana dek düşman sancağını
görmek, Boru sesini duymak zorunda kalacağım? **22** "Halkım
akılsızdır, Beni tanımıyor. Aptal çocuklardır, Akılları yok. Kötülük
etmeyi iyi bilir, İyilik etmeyi bilmezler" diyor RAB. **23** Ben Yeremya
yere baktım, şekilsizdi, boştu, Göğe baktım, ışık yoktu. **24**
Dağlara baktım, titriyorlardı, Bütün tepeler sarsılıyordu. **25**
Baktım, insan yoktu, Gökte uçan bütün kuşlar kaçmıştı. **26**
Baktım, verimli toprak çöle dönmüş, Bütün kentler yıkılmıştı.
Bütün bunlar RAB'bin yüzünden, O'nun kızgın öfkesi yüzünden
olmuştu. **27** RAB diyor ki, "Bütün ülke viran olacak, Ama
onu büsbütün yok etmeyeceğim. **28** Bu yüzden yeryüzü yasa
gömülecek, Gök kararacak; Çünkü ben söyledim, ben tasarladım.
Fikrimi değiştirmeyecek, Verdiğim karardan dönmeyeceğim." **29**
Her kentin halkı, Atlılarla okçuların gürültüsünden kaçıyor. Kimi
çalılıklara giriyor, Kimi kayalıklara tırmanıyor. Bütün kentler terk
edildi, Oralarda kimse yaşamıyor. **30** Ey sen, viran olmuş kent,
Kırmızı giysiler giymekle, Altın süsler bezenmekle, Gözüne sürme
çekmekle ne elde edeceksin? Kendini böyle güzelleştirmen
boşuna. Oynaşların seni küçümsüyor, Canını almak istiyorlar. **31**
Sancı çeken kadının haykırışını, İlk çocuğunu doğuran kadının
çektiği acıyı, Ellerini uzatmış, soluğu kesilmiş Siyon kızının,

“Eyvah! Katillerin karşısında bayılıyorum” Diye haykırdığını işitir gibi oldum.

5 “Yeruşalim sokaklarında dolaşın, Çevrenize bakıp düşünün, Kent meydanlarını araştırın. Eğer adil davranan, Gerçeği arayan bir kişi bulursanız, Bu kenti bağışlayacağım. **2** ‘RAB'bin varlığı hakkı için’ deseler de, Aslında yalan yere ant içiyorlar.” **3** Ya RAB, gözlerin gerçeği arıyor. Onları vurdun, ama incinmediler, Onları yiyip bitirdin, Ama yola gelmeyi reddettiler. Yüzlerini kayadan çok sertleştirdiler, Geri dönmek istemediler. **4** “Bunlar sadece yoksul kişiler, Akılsızlar” dedim, “Çünkü RAB'bin yolunu, Tanrıları'nın buyruklarını bilmiyorlar. **5** Büyüklere gidip onlarla konuşayım. RAB'bin yolunu, Tanrıları'nın buyruklarını bilirler kuşkusuz.” Gelgelelim onlar da boyunduruğu kırmış, Bağları koparmıştı. **6** Bu yüzden ormandan bir aslan çıkıp onlara saldıracak, Çölden gelen bir kurt onları parça parça edecek, Bir pars kentlerinin önünde pusu kuracak, Oradan çıkan herkes parçalanacak. Çünkü isyanları çok, Döneklikleri sayısızdır. **7** “Yaptıklarından ötürü neden bağışlayayım seni? Çocukların beni terk etti, Tanrı olmayan ilahların adıyla ant içtiler. Onları doyurduğumda zina ettiler, Fahişelerin evlerine doluştular. **8** Şehvet düşkünü, besili aygırlar! Her biri komşusunun karısına kişniyor. **9** Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?” diyor RAB, “Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı? **10** “Bağlarını dolaşıp Asmalarını kesin, Ama büsbütün yok etmeyin. Dallarını koparıp atın, Çünkü onlar RAB'be ait değil. **11** İsrail ve Yahuda halkı Bana sürekli ihanet etti” diyor RAB. **12** RAB için yalan söyleyerek, “O bir şey yapmaz. Felaket bize uğramayacak, Kılıç da kıtlık da görmeyeceğiz” dediler. **13** Peygamberler lafebesidir, Tanrı'nın sözü onlarda değil. Onlara böyle yapılacak. **14** Bu yüzden,

Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki, “Madem böyle şeyler konuşuyorsunuz, Ben de sözümü ağzınıza ateş, Bu halkı da odun edeceğim; Ateş onları yakıp yok edecek. **15** Ey İsrail halkı, Uzaktan gelecek bir ulusu Üzerinize saldırtacağım” diyor RAB, “Köklü, eski bir ulus; Sen onların dilini bilmez, Ne dediklerini anlamazsın. **16** Oklarının kılıfı açık bir mezar gibidir, Hepsi birer yiğittir. **17** Ürününü, yiyeceklerini tüketecek, Oğullarını, kızlarını öldürecekler; Davarlarını, sığırlarını, Asmalarının, incir ağaçlarının meyvesini yiyecek, Güvendiğin surlu kentlerini Kılıçla yerle bir edecekler. **18** “Ama o günlerde bile sizi büsbütün yok etmeyeceğim” diyor RAB. **19** “‘Tanrımız RAB neden bize bütün bunları yaptı?’ diye sorduklarında, şöyle yanıtlayacaksın: ‘Beni nasıl bıraktınız, ülkenizde yabancı ilahlara nasıl kulluk ettinizse, siz de kendinize ait olmayan bir ülkede yabancılara öyle kulluk edeceksiniz.’ **20** “Yakup soyuna bildirin, Yahuda halkına duyurun: **21** Ey gözleri olan ama görmeyen, Kulakları olan ama işitmeyen, Sağduyudan yoksun akılsız halk, Şunu dinle: **22** Benden korkman gerekmez mi?” diyor RAB, “Huzurumda titremen gerekmez mi? Ben ki, sonsuza dek geçerli bir kuralla Denize sınır olarak kumu koydum. Deniz sınırı geçemez; Dalgalar kabarsa da üstün gelemez, Kükrese de sınırı aşamaz. **23** Ama bu halkın yüreği asi ve inatçı. Sapmışlar, kendi yollarına gitmişler. **24** İçlerinden, ‘İlk ve son yağmurları zamanında yağdıran, Belli ürün biçme haftalarını bizim için koruyan Tanrımız RAB'den korkalım’ demiyorlar. **25** Bunları uzaklaştıran suçlarınızdı, Bu iyilikten sizi yoksun bırakan günahlarınızdı. **26** “Halkım arasında kötü kişiler var. Kuş avlamak için pusuya yatanlar gibi Tuzak kuruyor, insan yakalıyorlar. **27** Kuş dolu bir kafes nasılsa, Onların evleri de hileyle dolu. Bu sayede güçlenip zengin oldular, **28** Semirip parladılar, Yaptıkları

kötülüklerle sınırı aştılar. Kazanabilecekleri halde öksüzün davasına bakmıyor, Yoksulun hakkını savunmuyorlar. **29** Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?" diyor RAB, "Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı? **30** "Ülkede korkunç, dehşet verici bir şey oldu: **31** Peygamberler yalan peygamberlik ediyor, Halkı başına buyruk kâhinler yönetiyor, Halkım da bunu benimsiyor. Ama bunun sonunda ne yapacaksınız?"

6 "Güvenliğiniz için kaçın, ey Benyamin halkı! Yeruşalim'den kaçın! Tekoa'da boru çalın! Beythakkerem'e bir işaret koyun. Çünkü kuzeyden bir felaket, Büyük bir yıkım gelecek gibi görünüyor. **2** Siyon kızını, o güzel, narin kızı yok edeceğim. **3** Çobanlar sürüleriyle ona geliyor, Çevresinde çadırlarını kuracaklar. Herkes kendi sürüsünü otlatacak." **4** "Yeruşalim'e karşı savaş hazırlığı yapın! Kalkın, öğleyin saldırıya geçelim! Vay halimize, gün kararıyor! Akşamın gölgeleri gitgide uzuyor. **5** Haydi, gece saldırıya geçelim, Kentin kalelerini yerle bir edelim." **6** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Ağaçları kesin, Yeruşalim'e karşı kuşatma rampaları yapın. Bu kent cezalandırılmalı, İçinde zorbalıktan başka bir şey yok. **7** Kuyu suyunu nasıl taze tutuyorsa, Yeruşalim de kötülüğünü öyle taze tutuyor. Şiddet ve yıkım yankılanıyor orada, Karşımda hep hastalık ve yaralar var. **8** Uyarılara kulak ver, ey Yeruşalim! Yoksa seni bırakacağım, Seni bir viraneye, Oturulmaz bir ülkeye çevireceğim." **9** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Asmadan nasıl üzüm toplanırsa, İsrail halkından geride kalanları da öyle toplayacaklar. Üzüm toplayan biri gibi Elini yine asma dallarına uzat." **10** İşitsinler diye kiminle konuşayım, Kimi uyarayım? Kulakları tıkalı, işitemiyorlar. RAB'bin sözünü aşağılıyor, Ondan hoşlanmıyorlar. **11** Bu yüzden RAB'bin öfkesiyle doluyum, Kendimi tutmaktan yoruldum.

“Sokaktaki çocukların, Toplanan gençlerin üzerine boşalt öfkeni.
Nasıl olsa karı da koca da, Yaşlı da yıllarca yaşamış olan da
kurtulamayacak. **12** Evleri, tarlaları, karıları Başkalarına verilecek,
Çünkü ülkede yaşayanlara karşı Elimi kaldıracağım” diyor RAB.
13 “Küçük büyük herkes kazanç peşinde, Peygamberler, kâhinler,
hepsi halkı aldatıyor. **14** Esenlik yokken, ‘Esenlik, esenlik’ diyerek
Halkımın yarasını sözde iyileştirdiler. **15** Yaptıkları iğrençliklerden
utandılar mı? Hayır, ne utanması? Kızarıp bozarmanın ne
olduğunu bile bilmiyorlar. Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında
yer alacak, Onları cezalandırdığımda sendeleyip düşecekler”
diyor RAB. **16** RAB diyor ki, “Yol kavşaklarında durup bakın, Eski
yolları sorun, İyi yol nerede, öğrenin, O yolda yürüyün, Canlarınız
rahata kavuşur. Ama onlar, ‘O yolda yürümeyiz’ dediler. **17**
Size bekçiler atayıp, ‘Boru sesini dinleyin’ dedim, Ama onlar,
‘Dinlemeyiz’ dediler. **18** Bundan ötürü, ey uluslar, Başlarına neler
geleceğini işitin! Sen de anla, ey topluluk! **19** Dinle, ey yeryüzü!
Bu halkın üzerine felaket, Kendi kurduğu düzenin sonucunu
getirmek üzereyim. Çünkü sözlerime kulak asmadılar, Kutsal
Yasam'ı reddettiler. **20** Neden bana Saba'dan günnük, Uzak bir
ülkeden güzel kokulu kamış getiriliyor? Yakmalık sunularınızı
kabul etmiyorum, Kurbanlarınızdan hoşnut değilim.” **21** Bu
yüzden RAB diyor ki, “Bu halkın önüne tökezler koyacağım,
Babalar da oğullar da Tökezleyip birlikte düşecek, Komşu
dostuyla birlikte yok olacak.” **22** RAB diyor ki, “İşte kuzeyden
bir ordu geliyor. Dünyanın uçlarından Büyük bir ulus harekete
geçiyor. **23** Yay, pala kuşanmışlar, Gaddar ve acımasızlar. Atlara
binmiş gelirken, Kükreyen denizi andırıyor sesleri. Savaşa hazır
savaşçılar Karşına dizilecekler, ey Siyon kızı!” **24** Haberlerini
aldık, Ellerimizde derman kalmadı. Doğuran kadın gibi Üzüntü,

sancı sardı bizi. **25** Kırlara çıkmayın, Yolda yürümeyin! Düşmanın
kılıcı orada, Her yer dehşet içinde. **26** Ey halkım, çula sarın,
Kül içinde yuvarlan. Biricik oğul için yas tutar gibi Acı acı
dövün. Çünkü yok edici ansızın gelecek üzerimize. **27** "Seni
halkımı deneyesin diye atadım, Öyle ki, onları tanıyıp yollarını
sınayasın. **28** Hepsi de çok dikbaşlı, Onu bunu çekiştirerek
dolaşan insanlardır, Tunç kadar, demir kadar katıdırlar. Hepsi
baştan çıkmıştır. **29** Körük üfürdükçe üfürüyor, Kurşunu ateşte
eritiyor, Ama boşunadır yapılan işlem, Çünkü kötüler arınmıyor.
30 Onlara gümüş artığı denecek, Çünkü RAB onları reddetti."

7 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **2** "RAB'bin Tapınağı'nın
kapısında durup şu sözü duyur. De ki, "'RAB'bin sözünü dinleyin,
ey RAB'be tapınmak için bu kapılardan giren Yahuda halkı! **3**
İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Yaşantınızı ve
uygulamalarınızı düzeltin. O zaman burada kalmanızı sağlarım.
4 "RAB'bin Tapınağı, RAB'bin Tapınağı, RAB'bin Tapınağı
buradadır!" gibi aldatıcı sözlere güvenmeyin. **5** Eğer yaşantınızı
ve uygulamalarınızı gerçekten düzeltir, birbirinize karşı adil
davranır, **6** yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmez, burada
suçsuz kanı akıtmaz, sizi yıkıma götüren başka ilahların ardınca
gitmezseniz, **7** burada, sonsuza dek atalarınıza vermiş olduğum
ülkede kalmanızı sağlarım. **8** Ne var ki, sizler işe yaramaz aldatıcı
sözlere güveniyorsunuz. **9** "'Çalmak, adam öldürmek, zina
etmek, yalan yere ant içmek, Baal'a buhur yakmak, tanımadığınız
başka ilahların ardınca gitmek, bütün bu iğrençlikleri yapmak için
mi bana ait olan tapınağa gelip önümde duruyor, güvenlikteyiz
diyorsunuz? **11** Bana ait olan bu tapınak sizin için bir haydut ini
mi oldu? Ama ben görüyorum neler yaptığınızı!' diyor RAB. **12**
"'Daha önce adımı yerleştirmiş olduğum Şilo'daki yerime gidin.

Halkım İsrail'in kötülüğü yüzünden ona ne yaptığımı görün. **13** Bütün bunları yaptınız, diyor RAB, size defalarca seslendim ama dinlemediniz; sizi çağırdım ama yanıt vermediniz. **14** Bu yüzden Şilo'ya ne yaptımsa, bana ait olan, güvendiğiniz bu tapınağa da –sizlere, atalarınıza vermiş olduğum bu yere de– aynısını yapacağım. **15** Kardeşlerinizi, bütün Efrayim soyunu nasıl attıysam, sizleri de öyle atacağım huzurumdan.' **16** "Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; onlar için ne yakar ne de dilekte bulun; bana yalvarıp yakarma, çünkü seni dinlemeyeceğim. **17** Onların Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında neler yaptıklarını görmüyor musun? **18** Çocuklar odun topluyor, babalar ateş yakıyor, kadınlar Gök Kraliçesi'ne pide pişirmek için hamur yoğuruyor. Beni öfkelendirmek için başka ilahlara dökmelik sunular sunuyorlar. **19** İncittikleri ben miyim, diyor RAB. Hayır, kendilerini inciterek utanca boğuyorlar. **20** "Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, 'Buranın üzerine, insanın, hayvanın, kırdaki ağaçların, toprağın ürününün üzerine kızgın öfkemi yağdıracağım. Yakıp yok edecek her şeyi, sönmeyecek.' **21** "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Yakmalık sunularınızı öbür kurbanlarınıza ekleyin de et yiyin. **22** Çünkü atalarınızı Mısır'dan çıkardığımda, yakmalık sunularla kurbanlar hakkında onlara seslenip buyruk vermedim. **23** Onlara şunu buyurdum: Sözümü dinlerseniz, ben sizin Tanrınız, siz de benim halkım olursunuz. İyilik bulmanız için her konuda size buyurduğum yolda yürüyün. **24** Ne var ki, dinlemediler, kulak asmadılar; kendi isteklerinin, kötü yüreklerinin inadı doğrultusunda yürüdüler. İleri değil, geri gittiler. **25** Atalarınızın Mısır'dan çıktığı günden bu yana, size her gün defalarca peygamber kullarımı gönderdim. **26** Ama beni dinlemediniz, kulak asmadınız. İnat

ederek atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız.’ **27** “Onlara bütün bunları söyleyeceksin ama seni dinlemeyecekler. Onları çağıracaksın ama yanıt vermeyecekler. **28** Bunun için onlara de ki, ‘Tanrısı RAB'bin sözünü dinlemeyen, ders almayan ulus işte budur. Bana bağlılıkları yok oldu, bağlılıktan söz etmez oldular. **29** “‘Saçını kes ve at, ey Yeruşalim, Çıplak tepeler üzerinde ağıt yak. Çünkü RAB, öfkesine uğramış kuşağı Reddedip terk etti.’” **30** “‘Yahuda halkı gözümde kötü olanı yaptı, diyor RAB. Bana ait olan bu tapınağa iğrenç putlarını yerleştirerek onu kirlettiler. **31** Oğullarını, kızlarını ateşte kurban etmek için Ben-Hinnom Vadisi'nde, Tofet'te puta tapılan yerler kurdular. Böyle bir şeyi ne buyurdum ne de aklımdan geçirdim. **32** Bundan ötürü oraya artık Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisi değil, Kıyım Vadisi deneceği günler geliyor, diyor RAB. Tofet'te yer kalmayana dek gömecekler ölüleri. **33** Bu halkın ölüleri yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak; onları korkutup kaçıran kimse olmayacak. **34** Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine son vereceğim; ülke viraneye dönecek.

8 “‘O zaman, diyor RAB, Yahuda krallarıyla önderlerinin, kâhinlerin, peygamberlerin, Yeruşalim'de yaşamış olanların kemikleri mezarlarından çıkarılacak. **2** Toplanmayacak, gömülmeyecek kemikler, toprağın üzerinde gübre gibi olacaklar. Yeruşalim halkının sevdiği, kulluk ettiği, izlediği, danıştığı, taptığı güneşin, ayın, gök cisimlerinin önüne serilecekler. **3** Bu kötü ulustan bütün sağ kalanlar, kendilerini sürdüğüm yerlerde yaşayanlar, ölümü yaşama yeğleyecekler. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.’ **4** “Onlara de ki, ‘RAB şöyle diyor: “‘İnsan yere düşer de kalkmaz mı, Yoldan sapar da geri dönmez mi? **5** Öyleyse neden bu halk yoldan saptı? Neden Yeruşalim sürekli

döneklik ediyor? Hileye yapışıyor, Geri dönmeyi reddediyorlar. **6** Dikkatle dinledim, Ama doğru söylemiyorlar. Kimse, ne yaptım, diyerek kötülüğünden pişmanlık duymuyor. Savaşta seğirten at gibi Herkes kendi yoluna gidiyor. **7** Gökteki leylek bile Belli mevsimlerini bilir. Kumru da kırlangıç da turna da Göç etme zamanını gözetir. Oysa halkım buyruklarımı bilmez. **8** "'Nasıl, biz bilge kişileriz, RAB'bin Yasası bizdedir, diyebiliyorsunuz? İşte, bilginlerin yalancı kalemi Yasayı yalana çevirmiş. **9** Bilgeler utandırıldı, Yıldırılıp ele geçirildi. RAB'bin sözünü reddettiler. Nasıl bir bilgelikmiş onlarınki? **10** Bundan ötürü karılarını başkalarına, Tarlalarını sahiplenecek yeni kişilere vereceğim. Küçük büyük herkes kazanç peşinde, Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor. **11** Esenlik yokken, Esenlik, esenlik, diyerek Halkımın yarasını sözde iyileştirdiler. **12** Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı? Hayır, ne utanması? Kızarıp bozarmanın ne olduğunu bile bilmiyorlar. Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak, Cezalandırıldıklarında sendeleyip düşecekler' diyor RAB. **13** "'Onları büsbütün yok edeceğim, diyor RAB, Ne asmada üzüm kalacak, Ne incir ağacında incir. Yaprakları solup kuruyacak. Onlara ne verdiysem, Ellerinden alınacak.'" **14** "Neden burada oturup duruyoruz? Toplanalım da surlu kentlere kaçalım, Orada ölelim! Tanrımız RAB bizi ölüme terk etti, Bize zehirli su içirdi. Çünkü O'na karşı günah işledik. **15** Esenlik bekledik, iyilik gelmedi. Şifa umduk, yılgınlık bulduk. **16** Düşman atlarının hırıltısı Dan bölgesinden duyuluyor, Aygırlarının kişnemesinden Bütün ülke titriyor. Ülkeyi ve içindeki her şeyi, Kenti ve orada yaşayanları Yok etmeye geliyorlar." **17** "Bakın, aranıza yılanlar, Büyüden etkilenmeyen engerekler göndereceğim, Sizi sokacaklar" diyor RAB. **18** Üzüntüm avutulamaz, Yüreğim baygın, **19** Ülkenin en

uzak köşelerinden Halkımın feryadını dinleyin: “RAB Siyon'da değil mi? Kralı orada değil mi?” RAB, “Putlarıyla, İşe yaramaz yabancı ilahlarıyla Neden öfkelendiriyorlar beni?” diyor. **20** “Ürün biçme zamanı geçti, Yaz sona erdi, Biz ise kurtulmadık” diye haykırıyorlar. **21** Halkımın yarasından ben de yaralandım. Yasa büründüm, dehşete düştüm. **22** Gilat'ta merhem yok mu, Hekim yok mu? Öyleyse halkımın yarası neden iyi edilmedi?

9 Keşke başım bir pınar, Gözlerim bir gözyaşı kaynağı olsa! Halkımın öldürülenleri için Ağlasam gece gündüz! **2** Keşke halkımı bırakabilmem, Onlardan uzaklaşabilmem için Çölde konaklayacak bir yerim olsa! Hepsi zina ediyor, Hain bir topluluk! **3** “Yalan söylemek için ülkede Dillerini yay gibi geriyor, Güçlerini gerçek yolunda kullanmıyorlar. Kötülük üstüne kötülük yapıyor, Beni tanımıyorlar” diyor RAB. **4** “Herkes dostundan sakınsın, Kardeşlerinizin hiçbirine güvenmeyin. Çünkü her kardeş Yakup gibi aldatıcı, Her dost iftiracıdır. **5** Dost dostu aldatıyor, Kimse gerçeği söylemiyor. Dillerine yalan söylemeyi öğrettiler, Suç işleye işleye yorgun düştüler. **6** Sen, ey Yeremya, Aldatıcılığın ortasında yaşıyorsun. Aldatıcılıkları yüzünden Beni tanımak istemiyorlar.” Böyle diyor RAB. **7** Bundan ötürü Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İşte, onları arıtıp sınayacağım, Halkımın günahı yüzünden Başka ne yapabilirim ki? **8** Dilleri öldürücü bir ok, Hep aldatıyor. Komşusuna esenlik diliyor, Ama içinden ona tuzak kuruyor. **9** Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?” diyor RAB, “Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?” **10** Dağlar için ağlayıp yas tutacağım, Otlaklar için ağıt yakacağım. Çöle dönüştüler, Kimse geçmiyor oralardan. Sığırların böğürmesi duyulmuyor, Kuşlar, yabanıl hayvanlar kaçıp gitti. **11** “Yeruşalim'i taş yığını, Çakalların barınağı haline getireceğim. Yahuda

kentlerini Kimsenin yaşayamayacağı bir viraneye döndüreceğim.”
12 Hangi bilge kişi buna akıl erdirecek? RAB'bin seslendiği kişi kim
ki, sözünü açıklayabilsin? Ülke neden yıkıldı? Neden kimsenin
geçemediği bir çöle dönüştü? **13** RAB, “Kendilerine verdiğim
yasayı bıraktılar, sözümü dinlemediler, yasamı izlemediler” diyor,
14 “Onun yerine yüreklerinin inadını, atalarının öğrettiği gibi
Baallar'ı izlediler.” **15** Bunun için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye
Egemen RAB diyor ki, “Bu halka pelinotu yedirecek, zehirli su
içireceğim. **16** Onları kendilerinin de atalarının da tanımadığı
ulusların arasına dağıtacak, tümünü yok edene dek peşlerine
kılıcı salacağım.” **17** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İyi
düşünün! Ağıt yakan kadınları çağırın gelsinler. En iyilerini
çağırın gelsinler. **18** Hemen gelip bizim için ağıt yaksınlar;
Gözlerimiz gözyaşı döksün, Gözkapaklarımızdan sular aksın.
19 Siyon'dan ağlama sesi duyuluyor: ‘Yıkıma uğradık! Büyük
utanç içindeyiz, Çünkü ülkemizi terk ettik, Evlerimiz yerle bir
oldu.’” **20** Ey kadınlar, RAB'bin sözünü dinleyin! Ağzından çıkan
her söze kulak verin. Kızlarınıza yas tutmayı, Komşunuza ağıt
yakmayı öğretin. **21** Ölüm pencerelerimize tırmandı, Kalelerimize
girdi; Sokakları çocuksuz, Meydanları gençsiz bıraktı. **22** Onlara
de ki, “RAB şöyle diyor: ‘İnsan cesetleri gübre gibi, Biçicinin
ardındaki demetler gibi toprağa serilecek. Onları toplayacak
kimse olmayacak.’” **23** RAB şöyle diyor: “Bilge kişi bilgeliğiyle,
Güçlü kişi gücüyle, Zengin kişi zenginliğiyle övünmesin. **24**
Dünyada iyilik yapanın, Adaleti, doğruluğu sağlayanın Ben RAB
olduğumu anlamakla Ve beni tanımakla övünsün övünen. Çünkü
ben bunlardan hoşlanırım” diyor RAB. **25** “Yalnız bedence
sünnetli olanları cezalandıracağım günler geliyor” diyor RAB. **26**
“Mısır'ı, Yahuda'yı, Edom'u, Ammon'u, Moav'ı, çölde yaşayan ve

zülüflerini kesenlerin hepsini cezalandıracağım. Çünkü bütün bu uluslar gerçekte sünnetsiz, bütün İsrail halkı da yürekte sünnetsizdir.”

10 RAB'bin sana ne söylediğini dinle, ey İsrail halkı! **2** RAB şöyle diyor: “Ulusların yolunu öğrenmeyin, Gök belirtilerinden yılmayın; Bu belirtilerden uluslar yılsa bile. **3** Ulusların töreleri yararsızdır. Ormandan ağaç keserler, Usta keskisiyle ona biçim verir. **4** Altınla, gümüşle süsler, Çekiçle, çivilerle sağlamlaştırırlar; Yerinden kımıldamasın diye. **5** Salatalık bostanındaki korkuluk gibidir putları, Konuşamazlar; Onları taşımak gerek, çünkü yürüyemezler. Onlardan korkmayın, zarar veremezler; İyilik de edemezler.” **6** Senin gibisi yok, ya RAB, Sen büyüksün, Adın da büyüktür gücün sayesinde. **7** Senden kim korkmaz, Ey ulusların kralı? Bu sana yakışır. Ulusların bilgeleri arasında, Bütün ülkelerinde Senin gibisi yok. **8** Hepsi budala ve akılsız. Yararsız putlardan ne öğrenilebilir ki? Ağaçtan yapılmış onlar! **9** Tarşiş'ten dövme gümüş, Ufaz'dan altın getirilir. Ustayla kuyumcunun yaptığı nesnenin üzerine Lacivert, mor giydirilir, Hepsi usta işidir. **10** Ama gerçek Tanrı RAB'dir. O yaşayan Tanrı'dır, Sonsuza dek kral O'dur. O öfkelenince yeryüzü titrer, Uluslar dayanamaz gazabına. **11** “Onlara şunu diyeceksin, ‘Yeri, göğü yaratmayan bu ilahlar, Yerden de göğün altından da yok olacaklar.’” **12** Gücüyle yeryüzünü yaratan, Bilgeliğiyle dünyayı kuran, Aklıyla gökleri yayan RAB'dir. **13** O gürleyince gökteki sular çağıldar, Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir. **14** Hepsi budala, bilgisiz, Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak. O putlar yapmacıktır, Soluk yoktur onlarda. **15** Yararsız, alay edilesi nesnelerdir, Cezalandırılınca yok olacaklar. **16** Yakup'un Payı

onlara benzemez. Her şeye biçim veren O'dur, O'nun mirasıdır
İsrail oymağı, Her Şeye Egemen RAB'dir adı. **17** Kuşatma altında
olan sizler, Eşyalarınızı toplayın yerden. **18** RAB diyor ki, “İşte
bu kez bu ülkede yaşayanları Fırlatıp atacağım; Ele geçirilmeleri
için Onları sıkıştıracağım.” **19** Yaramdan ötürü vay başıma gelen!
Derdim iyileşmez! Ama, ‘Dert benim derdim, Dayanmalıyım’
dedim. **20** Çadırım yıkıldı, ipleri koptu. Çocuklarım benden
ayrıldı, Yok artık onlar. Çadırımı kuracak, Perdelerimi takacak
kimse kalmadı. **21** Çobanlar budala, RAB'be danışmıyorlar.
Bu yüzden işleri yolunda gitmiyor, Bütün sürüleri dağıldı. **22**
Dinle! Haber geliyor! Kuzey ülkesinden büyük patırtı geliyor!
Yahuda kentlerini viraneye çevirecek, Çakallara barınak edecek.
23 İnsanın yaşamının kendi elinde olmadığını, Adımlarına yön
vermenin ona düşmediğini Biliyorum, ya RAB. **24** Beni öfkenle
değil, Yalnız adaletinle yola getir, ya RAB, Yoksa beni hiçe
indirirsin. **25** Öfkeni seni tanımayan ulusların, Adını anmayan
toplulukların üzerine dök. Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip
bitirdiler, Onu tümüyle yok ettiler, Yurdunu viraneye çevirdiler.

11 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **2** “Bu antlaşmanın
koşullarını dinle. Yahuda halkına ve Yeruşalim'de yaşayanlara
açıkla. **3** Onlara diyeceksin ki, ‘İsrail'in Tanrısı RAB şöyle
diyor: Bu antlaşmanın koşullarına uymayan lanet altındadır!
4 Atalarınızı Mısır'dan, demir eritme ocağından çıkardığımda
bu antlaşmaya bağlı kalmalarını buyurdum. Onlara dedim ki:
Sözümü dinleyin, buyurduğum her şeyi yerine getirin. Böylece
siz benim halkım olursunuz, ben de sizin Tanrınız olurum.
5 İşte o zaman süt ve bal akan ülkeyi –bugün sizin olan
ülkeyi– atalarınıza vereceğime ilişkin içtiğim andı yerine getirmiş
olacağım.’” “Amin, ya RAB” diye karşılık verdim. **6** RAB şöyle

dedi: “Söyleyeceğim her şeyi Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında duyur: ‘Bu antlaşmanın koşullarını dinleyin, onlara uyun. **7** Atalarınızı Mısır'dan çıkardığım günden bu yana sözümü dinlemeleri için onları defalarca uyardım. **8** Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Bunun yerine kötü yüreklerinin inadı uyarınca davrandılar. Ben de uymalarını buyurduğum, ama uymadıkları bu antlaşmada açıklanan bütün lanetleri başlarına getirdim.’” **9** RAB bana dedi ki, “Yahuda halkıyla Yeruşalim'de yaşayanlar bana düzen kuruyorlar. **10** Sözlerimi dinlemek istemeyen atalarının suçlarına döndüler. Başka ilahların ardınca gidip onlara taptılar. İsrail halkıyla Yahuda halkı, atalarıyla yaptığım antlaşmayı bozdu. **11** Bu yüzden RAB, ‘Kaçıp kurtulamayacakları bir yıkım getireceğim başlarına’ diyor, ‘Bana yakarsalar da onları dinlemeyeceğim. **12** Yahuda kentlerinde oturan halk da Yeruşalim'de yaşayanlar da gidip buhur yaktıkları ilahlara yalvaracaklar. Ama yıkım geldiğinde, bu ilahlar onlara yardım edemez. **13** Kentlerinin sayısı kadar ilahın var, ey Yahuda! O utanılası ilaha, Baal'a buhur yakmak için Yeruşalim sokaklarının sayısı kadar sunak kurdunuz.’ **14** “Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; ne yakar ne de dilekte bulun. Sıkıntılı zamanlarında beni çağırdıklarında onları dinlemeyeceğim. **15** “Sevgilim kötü düzenler kuruyor, Öyleyse tapınağımda işi ne? Adaklar ve kutsanmış et uğrayacağın felaketi önleyebilir mi? Felaket gelince sevinecek misin?” **16** RAB sana meyvesi ve biçimi güzel, Yaprağı bol zeytin ağacı adını vermişti. Ama güçlü fırtına koptuğunda Ağacı tutuşturacak; Dalları kırılacak. **17** Seni dikmiş olan Her Şeye Egemen RAB, Başına felaket getirmeye karar verdi. Çünkü İsrail ve Yahuda halkları Kötülük yaptı, Baal'a buhur yakarak beni öfkelendirdiler. **18** Benim için kurdukları

düzeni RAB bana açıkladı. Haberim vardı, çünkü ne yaptıklarını bana gösterdi. **19** Kesime götürülen uysal bir kuzu gibiydim. Bana düzen kurduklarını anlamamıştım. Şöyle diyorlardı: “Ağacı da meyvesini de yok edelim, Bir daha adı anılmasın diye Onu yaşayanlar diyarından kesip atalım.” **20** Adaletle yargılayan, Yüreği ve düşünceyi sınayan, Her Şeye Egemen RAB, Davamı senin eline bırakıyorum. Onlardan alacağın öcü göreyim! **21** “Seni öldürmek isteyen Anatot halkı için RAB diyor ki, ‘Onlar, RAB'bin adına peygamberlik etme, yoksa seni öldürürüz diyorlardı.’ **22** Her Şeye Egemen RAB, ‘Onları cezalandıracağım’ diyor, ‘Gençleri kılıçtan geçirilecek, oğullarıyla kızları kıtlıktan ölecek. **23** Sağ kalan olmayacak. Cezalandırılacakları yıl Anatot halkının başına felaket getireceğim.’”

12 Davamı önüne getirsem, Haklı çıkarsın, ya RAB. Ama adalet konusunda Seninle tartışmak istiyorum. Neden kötülerin işi iyi gidiyor? Neden hainler tasasızca yaşıyor? **2** Onları sen diktin, kök saldılar, Büyüyüp ürün verdiler. Adın ağızlarından düşmüyor, Yürekleriyse senden uzak. **3** Beni tanırsın, ya RAB, Beni görür, yüreğimin seninle olduğunu bilirsin. Kasaplık koyun gibi ayır onları, Kesim gününe hazırla! **4** İçinde yaşayanların kötülüğü yüzünden, Ülke ne zamana dek yas tutacak, Otlar ne zamana dek sararıp solacak? Hayvanlarla kuşlar yok oldu. Çünkü bu halk, “O başımıza neler geleceğini görmüyor” dedi. **5** “Ey Yeremya, İnsanlarla yarışa girip yoruldunsa, Atlarla nasıl yarışacaksın? Güvenli bir ülkede sendelersen, Şeria çalılıklarıyla nasıl başa çıkacaksın? **6** Kardeşlerin, öz ailen bile sana ihanet etti, Arkandan seslerini yükselttiler. Yüzüne karşı olumlu konuşsalar bile onlara güvenme. **7** Evimi terk ettim, Mirasımı reddettim, Sevgilimi düşmanlarının eline verdim. **8** Mirasım

karşımda Ormandaki aslan gibi oldu; Kükreyip üzerime saldırdı.
Bu yüzden ondan nefret ediyorum. **9** Mirasım sırtlan ya da yırtıcı
kuş mu oldu karşımda? Çevresindeki yırtıcı kuşlar saldırıyor ona.
Gidin, bütün yabanıl hayvanları toplayıp getirin, Yiyip bitirsinler
onu. **10** Pek çok çoban bağımı bozdu, Tarlamı çiğnedi, Güzelim
tarlamı ıssız çöle döndürdü. **11** Onu viraneye çevirdiler, Önümde
viran olmuş ağlıyor; Bütün ülke viran olmuş, Yine de aldıran yok.
12 Çöldeki çıplak tepelere Yıkıcılar geldi. RAB'bin kılıcı ülkeyi
Bir uçtan bir uca yiyip bitiriyor. Kimse kavuşmayacak esenliğe.
13 Halkım buğday ekip diken biçti, Emek verip yarar görmedi.
RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden Ürününüzden utanacaksınız."
14 RAB diyor ki, "Halkım İsrail'e verdiğim mülke el koyan
bütün kötü komşularımı ülkelerinden söküp atacak, Yahuda
halkını da atacağım. **15** Hepsini söküp attıktan sonra Yahuda'ya
yine acıyacak, her birini kendi mülküne, kendi ülkesine geri
getireceğim. **16** Halkıma Baal'ın adıyla ant içmeyi öğrettiler.
Bunun gibi, halkımın yolunda yürümeyi ve 'RAB'bin varlığı hakkı
için' diyerek benim adımla ant içmeyi de iyice öğrenirlerse,
halkımın arasında sağlam yerleri olacak. **17** Ama kulak asmayan
her ulusu kökünden söküp atacak, yok edeceğim" diyor RAB.

13 RAB bana, "Git, kendine keten bir kuşak satın alıp beline
sar, ama suya sokma" dedi. **2** RAB'bin buyruğu uyarınca bir
kuşak satın alıp belime sardım. **3** RAB bana ikinci kez seslendi:
4 "Satın aldığın belindeki kuşağı al, Perat'a git. Kuşağı orada
bir kaya kovuğuna gizle." **5** RAB'bin buyruğu uyarınca gidip
kuşağı Perat'a yakın bir yere gizledim. **6** Uzun süre sonra
RAB bana, "Kalk, Perat'a git, gizlemeni buyurduğum kuşağı
al" dedi. **7** Bunun üzerine Perat'a gittim, gizlediğim yeri kazıp
kuşağı aldım. Ancak kuşak çürümüştü, hiçbir işe yaramazdı.

8 RAB bana şöyle seslendi: **9** “RAB diyor ki, ‘İşte Yahuda'nın
gururunu da Yeruşalim'in büyük gururunu da böyle çürüteceğim.
10 Sözümü dinlemek istemeyen, yüreklerinin inadı uyarınca
davranan, başka ilahları izleyip onlara kulluk eden, tapan bu
kötü halk, bu işe yaramaz kuşak gibi olacak. **11** Kuşak insanın
beline nasıl yapışırsa, ben de İsrail ve Yahuda halklarını kendime
öyle yapıştırdım’ diyor RAB, ‘Öyle ki, bana ün, övgü, onur
getirecek bir halk olsunlar. Ama dinlemediler.’” **12** “Onlara de
ki, ‘İsrail'in Tanrısı RAB, Her tulum şarapla dolacak, diyor.’
Eğer sana, ‘Her tulumun şarapla dolacağını bilmiyor muyuz
sanki?’ derlerse, **13** onlara de ki, ‘Bu ülkede yaşayan herkesi
–Davut'un tahtında oturan kralları, kâhinleri, peygamberleri,
Yeruşalim'de yaşayanların tümünü– sarhoş olana dek şarapla
dolduracağım’ diyor RAB. **14** ‘Onları –babalarla çocukları–
birbirlerine çarpacağım. Acımadan, esirgemeden, sevecenlik
göstermeden hepsini yok edeceğim’ diyor RAB.” **15** Dinleyin,
kulak verin, Gururlanmayın, Çünkü RAB konuştu. **16** Karanlık
basmadan, Kararan dağlarda Ayaklarınız tökezlemeden Tanrınız
RAB'bi onurlandırın. Siz ışık beklerken, RAB onu kopkoyu,
zifiri karanlığa çevirecek. **17** Ama bu uyarıyı dinlemezseniz,
Gururunuz yüzünden ağlayacağım gizlice, Gözlerim acı acı
gözyaşı dökecek, Gözyaşlarım sel gibi akacak. Çünkü RAB'bin
sürüsü sürgüne gönderilecek. **18** Krala ve ana kraliçeye söyle:
“Tahtlarınızdan inin, Çünkü görkemli taçlarınız başınızdan düştü.”
19 Negev'deki kentler kapanacak, Onları açan olmayacak.
Sürgüne gönderilecek Yahuda, Tamamı sürgüne gönderilecek.
20 Gözlerinizi kaldırıp bakın, Kuzeyden gelenleri görün. Nerede
sana emanet edilen sürü? Övündüğün kuzular nerede? **21**
Sana dost olması için yetiştirdiğin kişileri RAB başına yönetici

atayınca ne diyeceksin? Doğuran kadının çektiği sancı gibi
Seni de ağrı tutmayacak mı? **22** “Neden bütün bunlar başıma
geldi?” dersen, Günahlarının çokluğu yüzünden eteklerin açıldı,
Tecavüze uğradın. **23** Kûşlu derisinin rengini, Pars beneklerini
değiştirebilir mi? Kötülük etmeye alışmış olan sizler de iyilik
edemezsiniz. **24** “Çöl rüzgarının savurduğu saman çöpü gibi
Dağıtacağım sizleri. **25** Payın, sana ayırdığım pay bu olacak”
diyor RAB. “Çünkü beni unuttun, Sahte ilahlara güvendin. **26**
Ayıbın ortaya çıksın diye Eteklerini yüzüne dek kaldıracağım.
27 Kırdaki tepeler üzerinde Yaptığın iğrençlikleri –zinalarını,
Çapkın çapkın kişneyişini, yüzsüz fahişeliklerini– gördüm. Vay
başına geleceklere, ey Yeruşalim! Ne zamana dek böyle kirli
kalacaksın?”

14 RAB kuraklığa ilişkin Yeremya'ya şöyle seslendi: **2** “Yahuda
yas tutuyor, Kentleri bitkin; Halkı karalar giymiş, yerlere oturmuş,
Yeruşalim'in haykırışı yükseliyor. **3** Soylular uşaklarını suya
gönderiyorlar. Sarnıçlara gidiyor, ama su bulamıyor, Kapları boş
dönüyorlar. Aşağılanmış, utanç içinde, Başlarını örtüyorlar. **4**
Ülke yağmursuz, toprak çatlamış, Irgatlar utanç içinde başlarını
örtüyorlar. **5** Kırdaki geyik bile Yeni doğmuş yavrusunu bırakıyor,
Çünkü ot yok. **6** Yaban eşekleri çıplak tepelerde durmuş, Çakal
gibi soluyorlar; Gözlerinin feri sönmüş, Çünkü otlak yok.” **7**
Suçlarımız bize karşı tanıklık etse de, Adın uğruna bir şeyler
yap, ya RAB! Pek çok döneklik ettik, Sana karşı günah işledik. **8**
Ey İsrail'in Umudu, Sıkıntı anlarındaki Kurtarıcısı! Neden ülkede
bir yabancı, Ancak bir gece konaklayan yolcu gibisin? **9** Neden
şaşırmış biri gibi, Kurtarmaya gücü yetmeyen savaşçı gibisin?
Aramızdasın sen, ya RAB, Seniniz, bırakma bizi! **10** Bu halk için
RAB diyor ki, “Gezip tozmayı pek sever, Ayaklarını dolaşmaktan

esirgemezler. Bu yüzden RAB onlardan hoşnut değil, Şimdi anımsayacak suçlarını, Günahları için onları cezalandıracak."
11 Sonra RAB bana, "Bu halkın iyiliği için yalvarma" dedi, **12** "Oruç tutsalar bile feryatlarına kulak vermeyeceğim. Yakmalık sunu, tahıl sunusu sunsalar bile kabul etmeyeceğim. Tersine, kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla yok edeceğim onları." **13** Bunun üzerine, "Ah, Egemen RAB, peygamberler bu halka, 'Kılıç yüzü görmeyecek, kıtlık çekmeyeceksiniz; burada size kalıcı esenlik sağlayacağım' diyorlar" dedim. **14** RAB, "Peygamberler benim adımla yalan peygamberlik ediyorlar" dedi, "Onları ne gönderdim, ne onlara buyruk verdim, ne de seslendim. Size uydurma görümlerden, falcılıktan, boş şeylerden, akıllarından geçen hayallerden söz ediyorlar. **15** Adımla konuşan peygamberler için ben RAB diyorum ki, onları göndermediğim halde, 'Bu ülkede kılıç da kıtlık da olmayacak' diyorlar. Ama kendileri de kılıçla, kıtlıkla yok olacaklar. **16** Peygamberlik ettikleri halk da kıtlık ve kılıç yüzünden Yeruşalim sokaklarına atılacak. Onları da karılarını, oğullarını, kızlarını da gömecek kimse olmayacak. Yaptıkları kötülüğü kendi başlarına getireceğim. **17** "Onlara de ki, "'Gözlerim gece gündüz Durmadan gözyaşı döksün, Çünkü erden kızım, halkım Ağır bir yara aldı, Ezici bir darbe yedi. **18** Kıra çıksam, kılıçtan geçirilenleri, Kente girsem, kıtlıktan kırılanları görüyorum. Olup bitenden habersiz peygamberlerle kâhinlerse Ülkeyi dolaşıp duruyorlar.'" **19** Yahuda'yı büsbütün mü reddettin? Siyon'dan tiksiniyor musun? Neden şifa bulmayacak kadar yaraladın bizi? Esenlik bekledik, iyilik gelmedi. Şifa umduk, yılgınlık bulduk. **20** Yaptığımız kötülükleri, Atalarımızın suçlarını biliyoruz, ya RAB; Gerçekten sana karşı günah işledik. **21** Adın uğruna bizi küçümseme, Görkemli tahtının hor görülmesine izin

verme. Bizimle yaptığın antlaşmayı anımsa, Bozma onu. **22** Ulusların değersiz putlarından herhangi biri Yağmur yağdırabilir mi? Gökler kendiliğinden Sağanak yağdırabilir mi? Bunu yalnız sen yapabilirsin, Ya RAB Tanrımız. Umudumuz sende, Çünkü bütün bunları yapan sensin.

15 RAB bana dedi ki, “Musa'yla Samuel önümde durup yalvarsalar bile, bu halka acımayacağım; kov onları önümden, gitsinler! **2** Sana, ‘Nereye gidelim?’ diye sorarlarsa de ki, ‘RAB şöyle diyor: “‘Ölüm için ayrılanlar ölüme, Kılıç için ayrılanlar kılıca, Kıtlık için ayrılanlar kıtlığa, Sürgün için ayrılanlar sürgüne.’ **3** “Onların başına dört tür yıkım getirmeye karar verdim” diyor RAB, “Öldürmek için kılıcı, paralamak için köpekleri, yiyip bitirmek, yok etmek için yırtıcı kuşlarla yabanıl hayvanları salacağım üzerlerine. **4** Yahuda Kralı Hizkiya oğlu Manaşşe'nin Yeruşalim'de yaptıkları yüzünden bütün yeryüzü krallıklarını dehşete düşüreceğim. **5** “Kim acıyacak sana, ey Yeruşalim? Kim yas tutacak senin için? Hal hatır sormak için Kim yolundan dönüp sana gelecek? **6** Sen beni reddettin” diyor RAB, “Gerisingeri gidiyorsun. Ben de elimi sana karşı kaldıracak, Seni yok edeceğim; Merhamet ede ede yoruldum. **7** Ülkenin kapılarında, Halkımı yabayla savuracak, Çocuksuz bırakacak, yok edeceğim; Çünkü yollarından dönmediler. **8** Dul kadınlarının sayısı denizin kumundan çok olacak. Gençlerinin annelerine Öğle vakti yok ediciyi göndereceğim; Üzerlerine ansızın acı, dehşet salacağım. **9** Yedi çocuklu kadın Bayılıp son soluğunu verecek; Daha gündüzken güneşi batacak, Utandırılıp alçaltılacak. Sağ kalanları düşmanlarının önünde Kılıca teslim edeceğim.” Böyle diyor RAB. **10** Vay başıma! Herkesle çekişip davacı olayım diye Doğurmuşsun beni, ey annem! Ne ödünç aldım, ne de

verdim, Yine de herkes lanet okuyor bana. **11** RAB şöyle dedi:
“Kuşkun olmasın, iyilik için seni özgür kılacağım, Yıkım ve
sıkıntı zamanında Düşmanlarını sana yalvartacağım. **12** “Demiri,
kuzeyden gelen demiri Ya da tuncu kimse kırabilir mi? **13**
Ülkende işlenen günahlar yüzünden Servetini de hazinelerini
de karşılıksız, Çapul malı olarak vereceğim. **14** Bilmediğin bir
ülkede Düşmanlarına köle edeceğim seni. Çünkü size karşı
öfkem Ateş gibi tutuşup yanacak.” **15** Sen bilirsin, ya RAB,
Beni anımsa, beni kolla. Bana eziyet edenlerden öcümü al.
Sabrınla beni canımdan etme, Senin uğruna aşağılandığımı
unutma. **16** Sözlerini bulur bulmaz yuttum, Bana neşe, yüreğime
sevinç oldu. Çünkü seninim ben, Ya RAB, Her Şeye Egemen
Tanrı! **17** Eğlenenlerin arasında oturmadım, Onlarla sevinip
coşmadım. Elin üzerimde olduğu için Tek başıma oturdum, Çünkü
beni öfkeyle doldurmuştun. **18** Neden sürekli acı çekiyorum?
Neden yaram ağır ve umarsız? Benim için aldatıcı bir dere,
Güvenilmez bir pınar mı olacaksın? **19** Bu yüzden RAB diyor
ki, “Eğer dönersen seni yine hizmetime alırım; İşe yaramaz
sözler değil, Değerli sözler söylersen, Benim sözcüm olursun.
Bu halk sana dönecek, Ama sen onlara dönmemelisin. **20** Bu
halkın karşısında Sağlamlaştırılmış tunç bir duvar kılacağım seni;
Seninle savaşacak ama yenemeyecekler, Çünkü yardım etmek,
kurtarmak için Ben seninleyim” diyor RAB. **21** “Seni kötünün
elinden kurtaracak, Acımasızın avucundan kurtaracağım.”

16 RAB bana şöyle seslendi: **2** “Kendine karı alma, burada
oğulların, kızların olmasın.” **3** Bu ülkede doğan oğullarla kızlar
ve anne babaları için RAB diyor ki, **4** “Ölümcül hastalıklardan
ölecekler. Onlar için yas tutulmayacak, gömülmeyecekler.
Cesetleri toprağın üzerinde gübre gibi kalacak. Kılıçla, kıtlıkla

yok olacaklar; cesetleri yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak.” **5** Çünkü RAB diyor ki, “Cenaze yemeğinin verildiği eve gitme, dövünmek için gitme, başsağlığı dileme. Çünkü ben bu halktan esenliğimi, sevgimi, sevecenliğimi geri çektim” diyor RAB. **6** “Bu ülkede büyükler de küçükler de ölecek, gömülmeyecekler. Onlar için yas tutan, dövünüp bedenini yaralayan, başını tıraş eden olmayacak. **7** Ölene yas tutanı avutmak için kimse onunla yemek yemeyecek. Anne babasını yitirene kimse avunç kâsesini sunmayacak. **8** “Şölen evine de gitme, onlarla oturma, yiyip içme. **9** Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Burada sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine senin günlerinde gözünün önünde son vereceğim.’ **10** “Bütün bunları bu halka bildirdiğinde, ‘RAB neden başımıza bu büyük felaketi getireceğini bildirdi? Suçumuz ne? Tanrımız RAB'be karşı işlediğimiz günah ne?’ diye sorarlarsa, **11** de ki, ‘Atalarınız beni terk etti’ diyor RAB, ‘Başka ilahların ardınca gittiler, onlara kulluk edip taptılar. Beni terk ettiler, Kutsal Yasam'a uymadılar. **12** Sizse atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız. Beni dinleyeceğinize, kötü yüreğinizin inadı uyarınca davrandınız. **13** Bu yüzden sizi bu ülkeden sizin de atalarınızın da bilmediği bir ülkeye atacağım. Orada gece gündüz başka ilahlara kulluk edeceksiniz, çünkü size lütfetmeyeceğim.’ **14** “Artık insanların, ‘İsrail halkını Mısır'dan çıkaran RAB'bin varlığı hakkı için’ demeyeceği günler geliyor” diyor RAB. **15** “Bunun yerine, ‘İsrail halkını kuzey ülkesinden ve sürdüğü bütün öbür ülkelerden geri getiren RAB'bin varlığı hakkı için’ diyecekler. Çünkü atalarına vermiş olduğum topraklara onları geri getireceğim. **16** “Birçok balıkçı çağırmak üzereyim. Onları yakalayacaklar” diyor RAB, “Ardından birçok avcı çağıracağım. Her dağın, her tepenin

üzerinden, kaya kovuklarından avlayacaklar onları. **17** Bütün yaptıklarını görüyorum; hiçbiri benden gizli değil. Günahları da gözümden kaçmıyor. **18** İlkin suçlarını, günahlarını iki katıyla onlara ödeteceğim. Çünkü tiksindirici cansız ilahlarıyla ülkemi kirlettiler, mülkümü iğrenç putlarıyla doldurdular. **19** "Ya RAB, sen benim gücüm, Kalem, sıkıntı gününde sığınağımsın. Dünyanın dört bucağından Uluslar sana gelip, 'Atalarımız yalnız yalanları, Kendilerine hiçbir yararı olmayan Değersiz putları miras aldılar' diyecekler, **20** 'İnsan kendine ilah yapar mı? Onlar ilah değil ki!' **21** "Onun için bu kez onlara Gücümü, kudretimi tanıtacağım. O zaman adımın RAB olduğunu anlayacaklar."

17 "Yahuda'nın günahı demir kalemle yazıldı; Yüreklerinin levhaları, Sunaklarının boynuzları üzerine Elmas uçlu aletle oyuldu. **2** Bol yapraklı her ağacın yanında, Her yüksek tepedeki sunaklarla, Aşera putlarıyla Çocuklarıymış gibi ilgileniyorlar. **3** Ey kırdaki dağım, ülkende işlenen günahlar yüzünden Servetini, bütün hazinelerini Ve puta tapılan yerlerini bırakacağım, yağmalansın. **4** Sana verdiğim mülkü kendi suçunla yitireceksin. Bilmediğin bir ülkede Düşmanlarına köle edeceğim seni. Çünkü öfkemi alevlendirdiniz, Tutuşup sonsuza dek yanacak." **5** RAB diyor ki, "İnsana güvenen, İnsanın gücüne dayanan, Yüreği RAB'den uzaklaşan kişi lanetlidir. **6** Böylesi bozkırdaki çalı gibidir, İyilik geldiği zaman görmeyecek; Kurak çöle, Kimsenin yaşamadığı tuzlaya yerleşecek. **7** "Ne mutlu RAB'be güvenen insana, Güveni yalnız RAB olana! **8** Böylesi su kıyılarına dikilmiş ağaca benzer, Köklerini akarsulara salar. Sıcak gelince korkmaz, Yaprakları hep yeşildir. Kuraklık yılında kaygılanmaz, Meyve vermekten geri durmaz." **9** Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, Onu kim anlayabilir? **10** "Ben RAB, herkesi

davranışlarına, Yaptıklarının sonucuna göre ödüllendirmek için Yüreği yoklar, düşünceyi denerim.” **11** Yumurtlamadığı yumurtaların üzerinde oturan keklik nasılsa, Haksız servet edinen kişi de öyledir. Yaşamının ortasında serveti onu bırakır, Yaşamının sonunda kendisi aptal çıkar. **12** Tapınağımızın yeri Başlangıçtan yüceltilmiş görkemli bir tahttır. **13** Ey İsrail'in umudu RAB, Seni bırakanların hepsi Utanılacak duruma düşecek. Sana sırtını dönenler toprağa yazılacak, Çünkü RAB'bi, diri su pınarını bıraktılar. **14** Şifa ver bana, ya RAB, O zaman iyi olurum; Kurtar beni, kurtuluş bulurum, Çünkü övgüm sensin. **15** Bana, “Hani, RAB'bin sözü nerede? Haydi, gelsin yerine bakalım” deyip duruyorlar. **16** Senin hizmetinde çoban olmaktan kaçınmadım, Felaket gününü de ben istemedim. Dudaklarımdan çıkan her sözü bilirsin, ya RAB. O söz zaten senin ağzındaydı. **17** Dehşet verme bana, Felaket gününde sığınağım sensin. **18** Bana eziyet edenler utandırılsın, Ama beni utandırma; Onları yılgınlığa düşür, Ama beni düşürme. Felaket gününü getir üzerlerine, Onları iki kat yıkımla ez. **19** RAB bana şöyle dedi: “Yahuda krallarının girip çıktığı Halk Kapısı'na ve Yeruşalim'in öbür kapılarına git, orada dur. **20** Halka de ki, ‘Ey Yahuda kralları, Yahuda halkı, Yeruşalim'de oturup bu kapılardan girenler, RAB'bin sözünü dinleyin! **21** RAB diyor ki, Şabat Günü yük taşımamaya, Yeruşalim kapılarından içeri bir şey sokmamaya dikkat edin. **22** Şabat Günü evinizden yük çıkarmayın, hiç iş yapmayın. Atalarınıza buyurduğum gibi Şabat Günü'nü kutsal sayacaksınız. **23** Ne var ki, onlar sözümü dinlemediler, kulak asmadılar. Dikbaşlılık ederek beni dinlemediler, yola gelmek istemediler. **24** Beni iyi dinlerseniz, diyor RAB, Şabat Günü bu kentin kapılarından yük taşımayıp hiç iş yapmayarak Şabat Günü'nü

kutsal sayarsanız, **25** Davut'un tahtında oturan krallarla önderler savaş arabalarına, atlara binip Yahuda halkı ve Yeruşalim'de yaşayanlarla birlikte bu kentin kapılarından girecekler. Bu kentte sonsuza dek insanlar yaşayacak. **26** Yahuda kentlerinden, Yeruşalim çevresinden, Benyamin topraklarından, Şefela'dan, dağlık bölgeden, Negev'den gelip RAB'bin Tapınağı'na yakmalık sunular, kurbanlar, tahıl sunuları, günnük ve şükran sunuları getirecekler. **27** Ancak beni dinlemez, Şabat Günü Yeruşalim kapılarından yük taşıyarak girer, o günü kutsal saymazsanız, kentin kapılarını ateşe vereceğim. Yeruşalim saraylarını yakıp yok edecek, hiç sönmeyecek ateş.'"

18 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **2** "Kalk, çömlekçinin işliğine git; orada sana sesleneceğim." **3** Bunun üzerine çömlekçinin işliğine gittim. Çark üzerinde çalışıyordu. **4** Yaptığı balçıktan kap elinde bozulunca çömlekçi balçığa istediği biçimi vererek başka bir kap yaptı. **5** RAB bana yine seslendi: **6** "Bu çömlekçinin yaptığını ben de size yapamaz mıyım, ey İsrail halkı? diyor RAB. Çömlekçinin elinde balçık neyse, siz de benim elimde öylesiniz, ey İsrail halkı! **7** Bir ulusun ya da krallığın kökünden sökülеceğini, yıkılıp yok edileceğini duyururum da, **8** uyardığım ulus kötülüğünden dönerse, başına felaket getirme kararımdan vazgeçerim. **9** Öte yandan, bir ulusun ya da krallığın kurulup dikileceğini duyururum da, **10** o ulus sözümü dinlemeyip gözümde kötü olanı yaparsa, ona söz verdiğim iyiliği yapmaktan vazgeçerim. **11** "Bu nedenle Yahuda halkıyla Yeruşalim'de yaşayanlara de ki, 'RAB şöyle diyor: İşte size bir felaket tasarlıyor, size karşı bir düzen kuruyorum. Onun için her biriniz kötü yolundan dönsün, yaşantınızı da davranışlarınızı da düzeltin.' **12** Ama onlar, 'Boş ver! Biz kendi tasarılarımızı sürdüreceğiz; her

birimiz kötü yüreğinin inadı uyarınca davranacak' diyecekler." **13** Bu yüzden RAB diyor ki, "Uluslar arasında soruşturun: Böylesini kim duydu? Erden kız İsrail Çok korkunç bir şey yaptı. **14** Kayalık bayırlardan Lübnan'ın karı hiç eksik olur mu? Uzaktan akan soğuk sular hiç kesilir mi? **15** Oysa halkım beni unuttu, Değersiz ilahlara buhur yaktı. Bu ilahlar gidecekleri yollarda, Eski yollarda sendelemelerine neden oldu; Onları sapa, bitmemiş yollarda yürüttü. **16** Ülkeleri viran edilecek, Sürekli alay konusu olacak; Oradan her geçen şaşkın şaşkın Başını sallayacak. **17** Onları düşmanlarının önünde Doğu rüzgarı gibi dağıtacağım; Yıkım günü yüzümü değil, Sırtımı çevireceğim onlara." **18** Bunun üzerine, "Haydi, Yeremya'ya karşı bir düzen kuralım!" dediler, "Çünkü yasayı öğretecek kâhin, öğüt verecek bilge, Tanrı sözünü bildirecek peygamber hiç eksik olmayacak. Gelin, ona sözle saldıralım, söylediklerini de dinlemeyelim." **19** Dinle beni, ya RAB, Beni suçlayanların dediklerini işit! **20** İyiliğe karşı kötülük mü yapmalı? Ama onlar bana çukur kazdılar. Onlara duyduğun öfkeyi yatıştırmak, Onların iyiliğini dilemek için Senin önünde nasıl durduğumu anımsa. **21** Bu yüzden çocuklarını kıtlığa ver, Kılıcın ağzına at. Karıları çocuksuz, dul kalsın, Erkeklerini ölüm alıp götürsün, Gençleri savaşta kılıçtan geçirilsin. **22** Sen üzerlerine ansızın akıncılar gönderdiğinde, Evlerinden çığlıklar duyulsun. Çünkü beni yakalamak için çukur kazdılar, Ayaklarıma gizli tuzak kurdular. **23** Beni öldürmek için kurdukları düzenlerin hepsini Biliyorsun, ya RAB. Bağışlama suçlarını, Günahlarını önünden silme. Yığılıp kalsınlar senin önünde. Öfkeliyken uğraş onlarla.

19 RAB bana şöyle dedi: "Git, çömlekçiden bir çömlek satın al. Halkın ve kâhinlerin ileri gelenlerinden birkaçını yanına

alıp **2** Harsit Kapısı'na yakın Ben-Hinnom Vadisi'ne git. Sana
söyleyeceklerimi orada duyur. **3** De ki, ‘RAB'bin sözünü dinleyin,
ey Yahuda kralları ve Yeruşalim'de yaşayanlar! İsrail'in Tanrısı,
Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Dinleyin! Buraya, her
duyanı şaşkına çevirecek bir felaket göndermek üzereyim. **4**
Çünkü beni terk ettiler, burayı yabancı bir ülke haline getirdiler.
Kendilerinin de atalarıyla Yahuda krallarının da tanımadığı başka
ilahlara burada buhur yaktılar, burayı döktükleri suçsuz kanıyla
doldurdular. **5** Çocuklarını ateşte Baal'a kurban etmek için
tapınma yerleri kurdular. Böyle bir şey ne buyurdum ne sözünü
ettim ne de aklımdan geçirdim. **6** Bundan ötürü buranın artık
Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisi değil, Kıyım Vadisi diye anılacağı
günler geliyor, diyor RAB. **7** Yahuda ve Yeruşalim'in tasarılarını
burada boşa çıkaracağım. Onları canlarına susayanların eline
verecek, düşmanlarının önünde kılıçla düşüreceğim. Cesetlerini
yem olarak yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara vereceğim. **8** Bu
kenti viraneye çevirecek, alay konusu edeceğim; oradan her
geçen şaşkın şaşkın bakıp başına gelen belalardan ötürü onunla
alay edecek. **9** Onlara oğullarının, kızlarının etini yedireceğim.
Canlarına susamış düşmanları onları kuşattığında sıkıntıdan
birbirlerini yiyecekler.’ **10** “O zaman seninle gidenlerin önünde
çömleği kır **11** ve onlara de ki, ‘Her Şeye Egemen RAB şöyle
diyor: Çömlekçinin çömleği nasıl kırılıp bir daha onarılamazsa,
ben de bu halkı ve bu kenti öyle kıracağım. Ölüleri yer kalmayana
dek Tofet'te gömecekler. **12** Bu kente de içinde yaşayanlara da
böyle davranacağım, diyor RAB. Bu kenti Tofet gibi yapacağım.
13 Yeruşalim'in evleri de Yahuda krallarının sarayları da Tofet
gibi kirli sayılacak. Çünkü bu evlerin damlarında gök cisimlerine
buhur yaktılar, başka ilahlara dökmelik sunular sundular.’” **14**

Peygamberlik etmesi için RAB'bin Tofet'e gönderdiği Yeremya oradan döndü. RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda durup halka şöyle dedi: **15** “İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘İşte bu kente ve çevresindeki köylere sözünü ettiğim bütün felaketleri getireceğim. Çünkü dikbaşlılık edip sözümü dinlemediler.’”

20 RAB'bin Tapınağı'nın baş görevlisi İmmer oğlu Kâhin Paşhur, Yeremya'nın böyle peygamberlik ettiğini duyunca, **2** onun dövülüp RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Benyamin Kapısı'ndaki tomruğa vurulmasını buyurdu. **3** Ertesi gün Paşhur kendisini tomruktan salıverince, Yeremya ona, “RAB sana Paşhur değil, Magor-Missaviv adını verdi” dedi, **4** “RAB diyor ki, ‘Seni de dostlarını da yıldıracağım. Dostlarının düşman kılıcıyla düştüğünü gözlerinle göreceksin. Bütün Yahuda'yı Babil Kralı'nın eline teslim edeceğim; onları Babil'e sürecek ya da kılıçtan geçirecek. **5** Bu kentin bütün zenginliğini –ürününü, değerli eşyalarını, Yahuda krallarının hazinelerini– düşmanlarının eline vereceğim. Hepsini yağmalayıp Babil'e götürecekler. **6** Sana gelince, ey Paşhur, sen de evinde yaşayanların hepsi de Babil'e sürüleceksiniz. Sen de kendilerine yalan peygamberlik ettiğin bütün dostların da orada ölüp gömüleceksiniz.’” **7** Beni kandırdın, ya RAB, Ben de kandım. Bana üstün geldin, beni yendin. Bütün gün alay konusu oluyorum, Herkes benimle eğleniyor. **8** Çünkü konuştukça feryat ediyor, Şiddet diye, yıkım diye haykırıyorum. RAB'bin sözü yüzünden bütün gün yeriliyor, Gülünç duruma düşüyorum. **9** “Bir daha onu anmayacak, O'nun adına konuşmayacağım” desem, Sözü kemiklerimin içine hapsedilmiş, Yüreğimde yanan bir ateş sanki. Onu içimde tutmaktan yoruldum, Yapamıyorum artık. **10** Birçoğunun, “Her yer dehşet içinde! Suçlayın! Suçlayalım onu!” diye fısıldaştığını duydum. Bütün güvendiğim insanlar düşmemi

gözlüyor, “Belki kanar, onu yeneriz, Sonra da öcümüzü alırız” diyorlar. **11** Ama RAB güçlü bir savaşçı gibi benimledir. Bu yüzden bana eziyet edenler tökezleyecek, Üstün gelemeyecek, Başarısızlığa uğrayıp büyük utanca düşecekler; Onursuzlukları sonsuza dek unutulmayacak. **12** Ey doğru kişiyi sınayan, Yüreği ve düşünceyi gören Her Şeye Egemen RAB! Davamı senin eline bırakıyorum. Onlardan alacağın öcü göreyim! **13** Ezgiler okuyun RAB'be! Övün RAB'bi! Çünkü yoksulun canını kötülerin elinden O kurtardı. **14** Lanet olsun doğduğum güne! Kutlu olmasın annemin beni doğurduğu gün! **15** “Bir oğlun oldu!” diyerek babama haber getiren, Onu sevince boğan adama lanet olsun! **16** RAB'bin acımadan yerle bir ettiği Kentler gibi olsun o adam! Sabah feryatlar, Öğlen savaş naraları duysun! **17** Çünkü beni annemin rahminde öldürmedi; Annem mezarım olur, Rahmi hep gebe kalırdı. **18** Neden ana rahminden çıktım? Dert, üzüntü görmek, Ömrümü utanç içinde geçirmek için mi?

21 Kral Sidkiya Malkiya oğlu Paşhur'la Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yı Yeremya'ya gönderince, RAB Yeremya'ya seslendi. Paşhur'la Sefanya ona şöyle demişti: **2** “Lütfen bizim için RAB'be danış. Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar bize saldırıyor. Belki RAB bizim için şaşılacak işlerinden birini yapar da Nebukadnessar ülkemizden çekilir.” **3** Yeremya şu karşılığı verdi: “Sidkiya'ya deyin ki, **4** ‘İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Surların dışında sizi kuşatan Babil Kralı ve Kildaniler'le savaşmakta kullandığınız silahları size karşı çevireceğim; hepsini bu kentin ortasına toplayacağım. **5** Ben de elimi size karşı kaldıracağım; kudretle, kızgınlıkla, gazapla, büyük öfkeyle sizinle savaşacağım. **6** Bu kentte yaşayanları yok edeceğim; insan da, hayvan da korkunç bir salgın hastalıktan ölecek. **7** Ondan sonra da, diyor

RAB, Yahuda Kralı Sidkiya'yla görevlilerini, bu kentte salgından, kılıçtan, kıtlıktan sağ çıkan halkı Babil Kralı Nebukadnessar'ın ve canlarına susamış düşmanlarının eline teslim edeceğim. Hepsini kılıçtan geçirecek, canlarını bağışlamayacak, merhamet etmeyecek, acımayacak.' **8** "Bunun yanısıra halka şunları da söyle: 'RAB diyor ki: İşte yaşama giden yolu da ölüme giden yolu da önünüze koyuyorum. **9** Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek; dışarı çıkıp kenti kuşatan Kildaniler'e teslim olansa yaşayacak, hiç değilse canını kurtarmış olacak. **10** Bu kente iyilik değil, kötülük etmeye karar verdim, diyor RAB. Bu kenti Babil Kralı ele geçirip ateşe verecek.'" **11** "Yahuda Kralı'nın ailesine de ki, 'RAB'bin sözünü dinleyin: **12** RAB şöyle diyor, ey Davut soyu: "'Her sabah adaleti uygulayın, Soyguna uğramış kişiyi zorbanın elinden kurtarın. Yoksa yaptığınız kötülük yüzünden Öfkem ateş gibi tutuşup yanacak, Söndüren olmayacak. **13** Ey vadinin üstünde, Kayalık ovada oturan Yeruşalim, Sana karşıyım diyor RAB, Siz ki, kim bize saldırabilir? Sığınağımıza kim girebilir, diyorsunuz. **14** Sizi yaptıklarınıza göre cezalandıracağım, diyor RAB. Bütün çevresini yakıp yok edecek Bir ateş tutuşturacağım kentin ormanında.'"

22 RAB bana dedi ki, "Yahuda Kralı'nın sarayına gidip şu haberi bildir: **2** 'RAB'bin sözünü dinleyin, ey Davut'un tahtında oturan Yahuda Kralı'yla görevlileri ve bu kapılardan giren halk! **3** RAB diyor ki: Adil ve doğru olanı yapın. Soyguna uğrayanı zorbanın elinden kurtarın. Yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmeyin, şiddete başvurmayın. Burada suçsuz kanı dökmeyin. **4** Bu buyrukları özenle yerine getirirseniz, Davut'un tahtında oturan krallar savaş arabalarıyla, atlarıyla bu sarayın kapılarından girecekler; görevlileriyle halkları da onları izleyecek. **5** Ancak

bu buyruklara uymazsanız, diyor RAB, adım üzerine ant içerim ki, bu saray viraneye dönecek.'" **6** Çünkü Yahuda Kralı'nın sarayı için RAB diyor ki, "Sen benim için Gilat gibisin, Lübnan'ın doruğu gibi. Ama hiç kuşkun olmasın, seni çöle döndürecek, Kimsenin yaşamadığı kentlere çevireceğim. **7** Eli silahlı yok ediciler görevlendireceğim sana karşı. En iyi sedir ağaçlarını kesecek, Ateşe atacaklar. **8** "Bu kentten geçen birçok ulus birbirlerine, 'RAB bu büyük kente neden bunu yaptı?' diye soracaklar. **9** "Yanıt şöyle olacak: 'Çünkü Tanrıları RAB'bin antlaşmasını bıraktılar, başka ilahlara tapıp kulluk ettiler.'" **10** Ölen için ağlamayın, yasa bürünmeyin; Ancak sürgüne giden için ağlayın acı acı. Çünkü bir daha dönmeyecek, Anayurdunu görmeyecek. **11** Babası Yoşiya'nın yerine Yahuda Kralı olan ve buradan çıkıp giden Yoşiya oğlu Şallum için RAB diyor ki, "Bir daha dönmeyecek buraya. **12** Sürgüne gönderildiği yerde ölecek, bir daha bu ülkeyi görmeyecek." **13** "Sarayını haksızlıkla, Yukarı odalarını adaletsizlikle yapan, Komşusunu parasız çalıştıran, Ücretini ödemeyen adamın vay başına! **14** 'Kendim için yukarı odaları havadar, Geniş bir saray yapacağım' diyenin vay başına! Sarayına büyük pencereler açar, Sedir ağacıyla kaplar, Kırmızıya boyar. **15** "Bol bol sedir ağacı kullandın diye Kral mı oldun sanırsın? Baban doyasıya yiyip içti, Ama iyi ve doğru olanı yaptı; Onun için de işleri iyi gitti. **16** Ezilenin, yoksulun davasını savundu, Onun için de işleri iyi gitti. Beni tanımak bu değil midir?" diyor RAB. **17** "Seninse gözlerin de yüreğin de yalnız kazanca, Suçsuz kanı dökmeye, Baskı, zorbalık yapmaya yönelik." **18** Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim için diyor ki, "Onun için kimse, 'Ah kardeşim! Vah kızkardeşim!' diye dövünmeyecek. Onun için kimse, 'Ah efendim!

Vah onun görkemi!' diye dövünmeyecek. **19** Sürüklenip Yeruşalim kapılarından dışarı atılacak, Eşek gömülür gibi gömülecek o." **20** "Lübnan'a git, feryat et, Sesin Başan'dan duyulsun, Haykır Avarim'den, Çünkü bütün oynaşların ezildi. **21** Kendini güvenlikte sandığında seni uyardım. Ama, 'Dinlemem' dedin. Gençliğinden bu yana böyleydi tutumun, Sözümü hiç dinlemedin. **22** Rüzgar bütün çobanlarını alıp götürecek, Oynaşların sürgüne gidecek. İşte o zaman yaptığın kötülükler yüzünden Utanacak, aşağılanacaksın. **23** Ey sen, Lübnan'da yaşayan, Yuvasını sedir ağacından kuran adam! Sana doğuran kadın gibi acılar, sancılar geldiğinde, Nasıl da inleyeceksin!" **24** "Varlığım hakkı için derim ki" diyor RAB, "Ey Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin, sağ elimdeki mühür yüzüğü olsan bile, çıkarıp atardım seni. **25** Seni can düşmanlarının, korktuğun kişilerin, Babil Kralı Nebukadnessar'la Kildaniler'in eline teslim edeceğim. **26** Seni de seni doğuran anneni de doğmadığınız bir ülkeye atacağım; orada öleceksiniz. **27** Dönmeye can attığınız ülkeye bir daha dönemeyeceksiniz." **28** Bu mu Yehoyakin? Bu hor görülmüş kırık çömlek, Kimsenin istemediği kap? Neden kendisi de çocukları da Bilmedikleri bir ülkeye atıldılar? **29** Ülke, ey ülke, RAB'bin sözünü dinle, ey ülke! **30** RAB diyor ki, "Bu adamı çocuksuz, Ömrünce başarısız biri olarak yazın. Çünkü soyundan gelen hiç kimse başarılı olmayacak, Soyundan gelen hiç kimse Davut'un tahtında oturamayacak, Yahuda'da bir daha krallık etmeyecek."

23 "Otlağımın koyunlarını yok edip dağıtan çobanların vay başına!" diyor RAB. **2** Halkımı güden çobanlar için İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: "Sürümü dağıtıp sürdünüz, onlarla ilgilenmediniz. Şimdi ben sizinle ilgileneceğim, yaptığınız kötülük yüzünden sizi cezalandıracağım." RAB böyle diyor. **3** "Sürmüş olduğum bütün

ülkelerden sürümün sağ kalanlarını toplayıp otlaklarına geri getireceğim; orada verimli olup çoğalacaklar. **4** Onları güdecek çobanlar koyacağım başlarına. Bundan böyle korkmayacak, yılgınlığa düşmeyecekler. Bir tanesi bile eksilmeyecek" diyor RAB. **5** "İşte Davut için doğru bir dal Çıkaracağım günler geliyor" diyor RAB. "Bu kral bilgece egemenlik sürecek, Ülkede adil ve doğru olanı yapacak. **6** Onun döneminde Yahuda kurtulacak, İsrail güvenlik içinde yaşayacak. O, 'Yahve sidkenu' adıyla anılacak. **7** "Artık insanların, 'İsrail halkını Mısır'dan çıkaran RAB'bin varlığı hakkı için' demeyecekleri günler geliyor" diyor RAB. **8** "Bunun yerine, 'İsrail soyunu kuzey ülkesinden ve sürdüğü bütün öbür ülkelerden geri getiren RAB'bin varlığı hakkı için' diyecekler. Böylece kendi topraklarında yaşayacaklar." **9** Peygamberlere gelince, Yüreğim paramparça, Bütün kemiklerim titriyor. RAB'bin yüzünden, O'nun kutsal sözleri yüzünden Sarhoş gibi, Şaraba yenik düşen bir adam gibiyim. **10** Çünkü ülke zina edenlerle dolu, Lanet yüzünden yas tutuyor. Otlaklar kurumuş. İzledikleri yol kötü, Güçlerini haksızca kullanıyorlar. **11** "Peygamber de kâhin de tanrısız; Tapınağımda bile kötülüklerini gördüm" diyor RAB. **12** "Bu yüzden izledikleri yol Onlar için kaygan olacak; Karanlığa sürülecek, Orada tökezleyip düşecekler. Çünkü cezalandırılacakları yıl Başlarına felaket getireceğim" diyor RAB. **13** "Samiriye peygamberleri arasında Şu iğrençliği gördüm: Baal adına peygamberlik ederek Halkım İsrail'i baştan çıkarıyorlar. **14** Yeruşalim peygamberleri arasında Şu korkunç şeyi gördüm: Zina ediyorlar, yalan peşindeler. Kötülük edenleri güçlendirdiklerinden, Kimse kötülüğünden dönmüyor. Benim için hepsi Sodom gibi, Yeruşalim halkı Gomora gibi oldu." **15** Bu nedenle Her Şeye Egemen RAB peygamberler için şöyle diyor: "Onlara pelinotu

yedirecek, Zehirli su içireceğim. Çünkü Yeruşalim peygamberleri Tanrısızlığın bütün ülkeye yayılmasına neden oldular.” **16** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Size peygamberlik eden peygamberlerin Dediklerine kulak asmayın, Onlar sizi aldatıyor. RAB'bin ağzından çıkanları değil, Kendi hayal ettikleri görümleri anlatıyorlar. **17** Beni küçümseyenlere sürekli, ‘RAB diyor ki: Size esenlik olacak!’ diyorlar. Yüreklerinin inatçılığı doğrultusunda davrananlara, ‘Başınıza felaket gelmeyecek’ diyorlar. **18** RAB'bin sözünü duyup anlamak için RAB'bin meclisinde kim bulundu ki? O'nun sözüne kulak verip duyan kim? **19** İşte, RAB'bin fırtınası öfkeyle kopacak, Kasırgası döne döne kötülerin başına patlayacak. **20** Aklının tasarladığını tümüyle yapana dek RAB'bin öfkesi dinmeyecek. Son günlerde açıkça anlayacaksınız bunu. **21** Bu peygamberleri ben göndermedim, Ama çabucak ortaya çıktılar. Onlara hiç seslenmedim, Yine de peygamberlik ettiler. **22** Ama meclisimde dursalardı, Sözlerimi halkıma bildirir, Onları kötü yollarından ve davranışlarından Döndürürlerdi. **23** Ben yalnızca yakındaki Tanrı mıyım? Uzaktaki Tanrı da değil miyim?” diyor RAB, **24** “Kim gizli yere saklanır da Onu görmem?” diyor RAB, “Yeri göğü doldurmuyor muyum?” diyor RAB. **25** “Adımla yalancı peygamberlik edenlerin ne dediklerini duydum. ‘Bir düş gördüm! Bir düş!’ diyorlar. **26** Kafalarından uydurdukları hileleri aktaran bu yalancı peygamberler ne zamana dek sürdürecekler bunu? **27** Ataları nasıl Baal yüzünden adımı unuttuysa, onlar da birbirlerine düşlerini anlatarak halkıma adımı unutturmayı tasarlıyorlar. **28** Düşü olan peygamber düşünü anlatsın; ama sözümü alan onu sadakatle bildirsin. Buğdayın yanında saman nedir ki?” diyor RAB. **29** “Benim sözüm ateş gibi değil mi? Kayaları paramparça eden balyoz gibi değil mi?” RAB böyle diyor. **30** “İşte bunun

için sözlerimi birbirlerinden çalan peygamberlere karşıyım” diyor RAB. **31** “Evet, kendi sözlerini söyleyip, ‘RAB böyle diyor’ diyen peygamberlere karşıyım” diyor RAB. **32** “Uydurma düşler gören peygamberlere karşıyım” diyor RAB. “Bu düşleri anlatıyor, yalanlarla, boş övünmelerle halkımı baştan çıkarıyorlar. Ben onları ne gönderdim, ne de atadım. Bu halka hiç mi hiç yararları yok” diyor RAB. **33** “Halktan biri, bir peygamber ya da kâhin, ‘RAB'bin bildirisi nedir?’ diye sorarsa, ‘Ne bildirisi?’ diye karşılık vereceksin. Sizi başımdan atacağım” diyor RAB. **34** “Eğer bir peygamber, kâhin ya da başka biri, ‘Bu RAB'bin bildirisidir’ derse, onu da ailesini de cezalandıracağım. **35** Her biriniz komşunuza ve kardeşinize, ‘RAB ne yanıt verdi?’ ya da, ‘RAB ne söyledi?’ demelisiniz. **36** Bundan böyle, ‘RAB'bin bildirisi’ lafını ağzınıza almayacaksınız. Herkesin sözü kendi bildirisi olacak. Yaşayan Tanrı'nın, Her Şeye Egemen RAB'bin, Tanrımız'ın sözlerini çarpıtıyorsunuz siz. **37** Bir peygambere, ‘RAB sana ne yanıt verdi?’ ya da, ‘RAB ne söyledi?’ demelisiniz. **38** Ama, ‘RAB'bin bildirisidir’ derseniz, RAB diyor ki, ‘RAB'bin bildirisidir’ diyorsunuz. Oysa, ‘RAB'bin bildirisidir’ demeyeceksiniz diye sizi uyarmıştım. **39** Bu yüzden sizi büsbütün unutacağım, sizi de size ve atalarınıza verdiğim kenti de önümden söküp atacağım. **40** Sizi hiç unutulmayacak bir utanca düşürecek, sürekli alay konusu edeceğim.”

24 Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin'le Yahuda önderlerini, zanaatçıları, demircileri Yeruşalim'den Babil'e sürdükten sonra, RAB bana tapınağının önüne konmuş iki sepet incir gösterdi. **2** Sepetlerin birinde ilk ürüne benzer çok iyi incirler vardı; ötekindeyse çok kötü, yenmeyecek kadar çürük incirler vardı. **3** RAB, “Yeremya, ne

görüyorsun?" diye sordu. "İncir" diye yanıtladım, "İyi incirler çok iyi, öbürleriyse çok kötü, yenmeyecek kadar çürük." **4** Bunun üzerine RAB bana şöyle seslendi: **5** "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Buradan Kildan ülkesine sürgüne gönderdiğim Yahuda sürgünlerini bu iyi incirler gibi iyi sayacağım. **6** İyilik bulmaları için onları gözetecek, bu ülkeye geri getireceğim. Onları bina edeceğim, yıkmayacağım; onları dikeceğim, kökünden sökmeyeceğim. **7** Benim RAB olduğumu anlayacak bir yürek vereceğim onlara. Onlar benim halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Çünkü bütün yürekleriyle bana dönecekler. **8** "'Ama Yahuda Kralı Sidkiya'yla önderlerini, Yeruşalim'den sağ çıkıp da bu ülkede ya da Mısır'da yaşayanları yenmeyecek kadar çürük incir gibi yapacağım' diyor RAB, **9** 'Onları bütün ülkelerin gözünde iğrenç, korkunç bir duruma düşüreceğim. Onları sürdüğüm her yerde ayıplanacak, ibret olacak, alaya alınacak, lanetlenecekler. **10** Kendilerine ve atalarına verdiğim topraktan yok olana dek üzerlerine kılıç, kıtlık, salgın hastalık salacağım.'"

25 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in döneminin dördüncü yılında, RAB Yahuda halkıyla ilgili olarak Yeremya'ya seslendi. Nebukadnessar'ın Babil Kralı oluşunun birinci yılıydı bu. **2** Peygamber Yeremya Yahuda halkına ve Yeruşalim'de yaşayanlara RAB'bin sözünü aktararak şöyle dedi: **3** Yirmi üç yıldır, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın döneminin on üçüncü yılından bugüne dek, RAB bana sesleniyor. Ben de RAB'bin sözünü defalarca size aktardım, ama dinlemediniz. **4** RAB peygamber kullarını defalarca size gönderdi, ama dinlemediniz, kulak asmadınız. **5** Sizi uyardılar, "Şimdi herkes kötü yolundan, kötü işlerinden dönsün ki, RAB'bin sonsuza dek size ve atalarınıza

verdiği toprakta yaşayasınız” dediler, **6** “Kulluk etmek, tapınmak
için başka ilahların ardınca gitmeyin; elinizle yaptığınız putlarla
beni öfkelendirmeyin ki, ben de size zarar vermeyeyim.” **7**
“Ama beni dinlemediniz” diyor RAB, “Sonuç olarak elinizle
yaptığınız putlarla beni öfkelendirip kendinizi zarara soktunuz.” **8**
Bunun için Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Madem sözlerimi
dinlemediniz, **9** ben de bütün kuzeydeki halkları ve kulum Babil
Kralı Nebukadnessar'ı çağırtacağım” diyor RAB, “Onları bu
ülkeye de burada yaşayanlarla çevresindeki bütün uluslara da
karşı getireceğim. Bu halkı tamamen yok edeceğim, ülkelerini
dehşet ve alay konusu edip sonsuz bir viraneye çevireceğim. **10**
Sevinç ve neşe sesini, gelin güvey sesini, değirmen taşlarının
sesini, kandil ışığını onlardan uzaklaştıracağım. **11** Bütün ülke
bir virane, dehşet verici bir yer olacak. Bu uluslar Babil Kralı'na
yetmiş yıl kulluk edecekler. **12** “Ama yetmiş yıl dolunca” diyor
RAB, “Suçları yüzünden Babil Kralı'yla ulusunu, Kildan ülkesini
cezalandıracak, sonsuz bir viranelik haline getireceğim. **13** O
ülke için söylediklerimin hepsini, Yeremya'nın uluslara ettiği
bu kitapta yazılı bütün peygamberlik sözlerini ülkenin başına
getireceğim. **14** Pek çok ulus, büyük krallar onları köle edinecek.
Yaptıklarına ve ellerinden çıkan işe göre karşılık vereceğim
onlara.” **15** İsrail'in Tanrısı RAB bana şöyle dedi: “Elimdeki öfke
şarabıyla dolu kâseyi al, seni göndereceğim bütün uluslara içir.
16 Şarabı içince sendeleyecek, üzerlerine göndereceğim kılıç
yüzünden çıldıracaklar.” **17** Böylece kâseyi RAB'bin elinden
alıp beni gönderdiği bütün uluslara içirdim: **18** Bugün olduğu
gibi viranelik, dehşet ve alay konusu, lanetlik olsunlar diye
Yeruşalim'e, Yahuda kentlerine, krallarıyla önderlerine; **19**
Firavunla görevlilerine, önderlerine ve halkına, **20** Mısır'da

yaşayan bütün yabancılara; Ûs krallarına, Filist krallarına –
Aşkelon'a, Gazze'ye, Ekron'a, Aşdot'tan sağ kalanlara– **21**
Edom'a, Moav'a, Ammon'a; **22** bütün Sur ve Sayda krallarına,
deniz aşırı ülkelerin krallarına; **23** Dedan'a, Tema'ya, Bûz'a,
zülüflerini kesen bütün halklara; **24** Arabistan krallarına, çölde
yaşayan yabancı halkın krallarına; **25** Zimri, Elam, Med krallarına;
26 sırasıyla uzak yakın bütün kuzey krallarına, yeryüzündeki
bütün ulusların krallarına içirdim. Hepsinden sonra Şeşak Kralı
da içecektir. **27** "Sonra onlara de ki, 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye
Egemen RAB şöyle diyor: Üzerinize salacağım kılıç yüzünden
sarhoş olana dek için, kusun, düşüp kalkmayın.' **28** Eğer kâseyi
elinden alır, içmek istemezlerse, de ki, 'Her Şeye Egemen
RAB şöyle diyor: Kesinlikle içeceksiniz! **29** Bana ait olan kentin
üzerine felaket getirmeye başlıyorum. Cezasız kalacağınızı
mı sanıyorsunuz? Sizi cezasız bırakmayacağım. İşte dünyada
yaşayan herkesin üzerine kılıcı çağırıyorum. Her Şeye Egemen
RAB böyle diyor.' **30** "Bütün bu peygamberlik sözlerini onlara ilet:
"'Yükseklerden kükreyecek RAB, Kutsal konutundan gürleyecek,
Ağılına şiddetle kükreyecek. Dünyada yaşayanların tümüne
Üzüm ezenler gibi bağıracak. **31** Gürültü yeryüzünün dört
yanında yankılanacak. Çünkü RAB uluslara dava açacak; Herkesi
yargılayacak Ve kötüleri kılıca teslim edecek'" diyor RAB. **32** Her
Şeye Egemen RAB diyor ki, "İşte felaket ulustan ulusa yayılıyor!
Dünyanın dört bucağından büyük kasırga kopuyor." **33** O gün
RAB dünyayı bir uçtan bir uca öldürülenlerle dolduracak. Onlar
için yas tutulmayacak, toplanıp gömülmeyecekler. Toprağın
üzerinde gübre gibi kalacaklar. **34** Haykırın, ey çobanlar, Acı acı
bağırın! Toprakta yuvarlanın, ey sürü başları! Çünkü boğazlanma
zamanınız doldu, Değerli bir kap gibi düşüp parçalanacaksınız.

35 Çobanlar kaçamayacak, Sürü başları kurtulamayacak! **36** Duy çobanların haykırışını, Sürü başlarının bağırışını! RAB onların otlaklarını yok ediyor. **37** RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden Güvenlikte oldukları ağıllar yok oldu. **38** İnini terk eden genç aslan gibi, RAB inini bıraktı. Zorbanın kılıcı Ve RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden Ülkeleri viraneye döndü.

26 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının başlangıcında RAB şöyle seslendi: **2** "RAB diyor ki, RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda dur, tapınmak için Yahuda kentlerinden oraya gelen herkese seslen. Sana buyurduğum her şeyi tek söz eksiltmeden onlara bildir. **3** Belki dinler de kötü yollarından dönerler. O zaman ben de yaptıkları kötülükler yüzünden başlarına getirmeyi tasarladığım felaketten vazgeçerim. **4** Onlara de ki, 'RAB şöyle diyor: Size verdiğim yasa uyarınca yürümez, beni dinlemez, **5** size defalarca gönderdiğim kullarım peygamberlerin sözlerine kulak vermezseniz, ki kulak vermiyorsunuz, **6** bu tapınağa Şilo'dakine yaptığımın aynısını yapar, bu kenti bütün dünya ulusları arasında lanetlik ederim.'" **7** Kâhinler, peygamberler ve bütün halk Yeremya'nın RAB'bin Tapınağı'nda söylediği bu sözleri duydular. **8** Yeremya Tanrı'nın halka iletmesini buyurduğu sözleri bitirince, kâhinlerle peygamberler ve halk onu yakalayıp, "Ölmen gerek!" dediler, **9** "Neden bu tapınak Şilo'daki gibi olacak, bu kent de içinde kimsenin yaşamayacağı bir viraneye dönecek diyerek RAB'bin adıyla peygamberlik ediyorsun?" Bütün halk RAB'bin Tapınağı'nda Yeremya'nın çevresinde toplanmıştı. **10** Yahuda önderleri olup bitenleri duyunca, saraydan RAB'bin Tapınağı'na gidip tapınağın Yeni Kapı girişinde yerlerini aldılar. **11** Bunun üzerine kâhinlerle peygamberler, önderlere ve halka, "Bu adam ölüm cezasına çarptırılmalı" dediler, "Çünkü bu kente

karşı peygamberlik etti. Kendi kulaklarınızla işittiniz bunu.” **12** Bunun üzerine Yeremya önderlerle halka, “Bu tapınağa ve kente karşı işittiğiniz peygamberlik sözlerini iletmem için beni RAB gönderdi” dedi, **13** “Şimdi yollarınızı, davranışlarınızı düzeltin, Tanrınız RAB'bin sözüne kulak verin. O zaman RAB başınıza getireceğini söylediği felaketten vazgeçecek. **14** Bana gelince, işte elinizdeyim! Gözünüzde iyi ve doğru olan neyse, bana öyle yapın. **15** Ancak şunu kesinlikle bilin ki, eğer beni öldürürseniz, siz de bu kent ve içinde yaşayanlar da suçsuz birinin kanını dökmekten sorumlu tutulacaksınız. Çünkü bütün bu sözleri bildirmem için beni gerçekten RAB size gönderdi.” **16** Bunun üzerine önderlerle halk, kâhinlerle peygamberlere, “Bu adam ölüm cezasına çarptırılmamalı” dediler, “Çünkü bizimle Tanrımız RAB'bin adına konuştu.” **17** Halkın ileri gelenlerinden birkaçı öne çıkıp orada toplanmış halka, **18** “Moreşetli Mika Yahuda Kralı Hizkiya döneminde peygamberlik etti” dediler, “Yahuda halkına dedi ki, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor, “‘Siyon tarla gibi sürülecek, Taş yığınına dönecek Yeruşalim, Tapınağın kurulduğu dağ Çalılarla kaplanacak.’ **19** “Yahuda Kralı Hizkiya ya da Yahuda halkından biri onu öldürdü mü? Bunun yerine Hizkiya RAB'den korkarak O'nun lütfunu diledi. RAB de onlara bildirdiği felaketten vazgeçti. Bizse, üzerimize büyük bir yıkım getirmek üzereyiz.” **20** Kiryat-Yearimli Şemaya oğlu Uriya adında peygamberlik eden bir adam daha vardı. Tıpkı Yeremya gibi o da RAB'bin adına bu kente ve ülkeye karşı peygamberlik etti. **21** Kral Yehoyakim'le askerleri ve komutanları Uriya'nın sözlerini duydular. Kral onu öldürmek istedi. Bunu duyan Uriya korkuya kapılarak kaçıp Mısır'a gitti. **22** Bunun üzerine Kral Yehoyakim peşinden adamlarını –Akbor oğlu Elnatan'la başkalarını– Mısır'a

gönderdi. **23** Uriya'yı Mısır'dan çıkarıp Kral Yehoyakim'e getirdiler. Kral onu kılıçla öldürtüp cesedini sıradan halk mezarlığına attırdı. **24** Ancak Şafan oğlu Ahikam Yeremya'yı korudu. Böylece Yeremya öldürülmek üzere halkın eline teslim edilmedi.

27 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sidkiya'nın krallığının başlangıcında RAB Yeremya'ya seslendi: **2** RAB bana dedi ki, "Kendine sırımla bağlanmış tahta bir boyunduruk yap, boynuna geçir. **3** Sonra Yeruşalim'e, Yahuda Kralı Sidkiya'ya gelen ulaklar aracılığıyla Edom, Moav, Ammon, Sur ve Sayda krallarına haber gönder. **4** Efendilerine şunu bildirmelerini buyur: İsrail'in Tanrısı Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Efendilerinize söyleyin: **5** Yeryüzünü de üstünde yaşayan insanlarla hayvanları da büyük gücümle, kudretli elimle ben yarattım. Onu uygun gördüğüm kişiye veririm. **6** Şimdi bütün bu ülkeleri Babil Kralı kulum Nebukadnessar'a vereceğim. Yabanıl hayvanları da kulluk etsinler diye ona vereceğim. **7** Ülkesi için saptanan zaman gelinceye dek bütün uluslar ona, oğluna, torununa kulluk edecek. Sonra birçok ulus, büyük krallar onu köle edecekler. **8** "'Hangi ulus ya da krallık Babil Kralı Nebukadnessar'a kulluk edip boyunduruğuna girmezse, o ulusu onun eline teslim edene dek kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım, diyor RAB. **9** Size gelince, peygamberlerinizi, falcılarınızı, düş görenlerinizi, medyumlarınızı, büyücülerinizi dinlemeyin! Onlar size, Babil Kralı'na kulluk etmeyeceksiniz diyorlar. **10** Size yalan peygamberlik ediyorlar. Bunun sonucu sizi ülkenizden uzaklaştırmak oluyor. Sizi süreceğim, yok olacaksınız. **11** Ama Babil Kralı'nın boyunduruğuna girip ona kulluk eden ulusu kendi toprağında bırakacağım, diyor RAB. O ulus toprağını işleyecek, orada yaşayacak.'" **12** Yahuda Kralı Sidkiya'ya bütün bu sözleri

ilettim. Dedim ki, “Boyunlarınızı Babil Kralı'nın boyunduruğu altına koyun. Ona ve halkına kulluk edin ki sağ kalasınız. **13** RAB'bin Babil Kralı'na kulluk etmeyen her ulus için dediği gibi, niçin sen ve halkın kılıç, kıtlık, salgın hastalık yüzünden ölesiniz? **14** Size, ‘Babil Kralı'na kulluk etmeyeceksiniz’ diyen peygamberlerin sözlerine kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar. **15** ‘Onları ben göndermedim’ diyor RAB, ‘Adımla yalan peygamberlik ediyorlar. Bu yüzden sizi de size peygamberlik eden peygamberleri de süreceğim, hepiniz yok olacaksınız.’” **16** Sonra kâhinlerle halka şöyle dedim: “RAB diyor ki, ‘İşte RAB'bin Tapınağı'nın eşyaları yakında Babil'den geri getirilecek’ diyen peygamberlerinize kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar. **17** Onları dinlemeyin. Sağ kalmak için Babil Kralı'na kulluk edin. Bu kent neden viraneye çevrilsin? **18** Eğer bunlar peygamberse ve RAB'bin sözü onlardaysa, RAB'bin Tapınağı'nda, Yahuda Kralı'nın sarayında ve Yeruşalim'de kalan eşyalar Babil'e götürülmesin diye Her Şeye Egemen RAB'be yalvarsınlar. **19** “Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin'i Yahuda ve Yeruşalim soylularıyla birlikte Yeruşalim'den Babil'e sürdüğünde alıp götürmediği sütunlar, havuz, ayaklıklar ve kentte kalan öbür eşyalar için Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor. **21** Evet, RAB'bin Tapınağı'nda, Yahuda Kralı'nın sarayında ve Yeruşalim'de kalan eşyalar için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: **22** ‘Bunlar Babil'e alınıp götürülecek, aldıracağım güne dek de orada kalacaklar’ diyor RAB, ‘O zaman onları alacak, yeniden buraya yerleştireceğim.’”

28 Aynı yıl Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının başlangıcında, dördüncü yılının beşinci ayında Givonlu Azzur oğlu Peygamber

Hananya RAB'bin Tapınağı'nda kâhinlerle bütün halkın önünde bana şöyle dedi: **2** “İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Babil Kralı'nın boyunduruğunu kıracağım. **3** Babil Kralı Nebukadnessar'ın buradan alıp Babil'e götürdüğü RAB'bin Tapınağı'na ait bütün eşyaları iki yıl içinde buraya geri getireceğim. **4** Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin'le Babil'e sürgüne giden bütün Yahudalılar'ı buraya geri getireceğim’ diyor RAB, ‘Çünkü Babil Kralı'nın boyunduruğunu kıracağım.’” **5** Bunun üzerine Peygamber Yeremya, kâhinlerin ve RAB'bin Tapınağı'ndaki halkın önünde Peygamber Hananya'yı yanıtladı. **6** Yeremya şöyle dedi: “Amin! RAB aynısını yapsın! RAB, tapınağına ait eşyalarla bütün sürgünleri Babil'den buraya geri getirerek ettiğin peygamberlik sözlerini gerçekleştirsin! **7** Yalnız şimdi sana ve halka söyleyeceğim şu sözü dinle: **8** Çok önce, benden de senden de önce yaşamış peygamberler birçok ülke ve büyük krallığın başına savaş, felaket, salgın hastalık gelecek diye peygamberlik ettiler. **9** Ancak esenlik olacağını söyleyen peygamberin sözü yerine gelirse, onun gerçekten RAB'bin gönderdiği peygamber olduğu anlaşılır.” **10** Bunun üzerine Peygamber Hananya, Peygamber Yeremya'nın boynundan boyunduruğu çıkarıp kırdı. **11** Sonra halkın önünde şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Babil Kralı Nebukadnessar'ın bütün ulusların boynuna taktığı boyunduruğu iki yıl içinde işte böyle kıracağım.’” Böylece Peygamber Yeremya yoluna gitti. **12** Peygamber Hananya Peygamber Yeremya'nın boynundaki boyunduruğu kırdıktan sonra RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **13** “Git, Hananya'ya de ki, ‘RAB şöyle diyor: Sen tahtadan yapılmış boyunduruğu kırdın, ama yerine demir boyunduruk yapacaksın! **14** Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB

diyor ki, Babil Kralı Nebukadnessar'a kulluk etmeleri için bütün bu ulusların boynuna demir boyunduruk geçirdim, ona kulluk edecekler. Yabanıl hayvanları da onun denetimine vereceğim.'"
15 Peygamber Yeremya Peygamber Hananya'ya, "Dinle, ey Hananya!" dedi, "Seni RAB göndermedi. Ama sen bu ulusu yalana inandırdın. **16** Bu nedenle RAB diyor ki, 'Seni yeryüzünden silip atacağım. Bu yıl öleceksin. Çünkü halkı RAB'be karşı kışkırttın.'" **17** Peygamber Hananya o yılın yedinci ayında öldü.

29 Peygamber Yeremya'nın sürgünde sağ kalan halkın ileri gelenlerine, kâhinlerle peygamberlere ve Nebukadnessar'ın Yeruşalim'den Babil'e sürdüğü bütün halka Yeruşalim'den gönderdiği mektubun metni aşağıda yazılıdır. **2** Bu mektup Kral Yehoyakin'in, ana kraliçenin, saray görevlilerinin, Yahuda ve Yeruşalim önderlerinin, zanaatçılarla demircilerin Yeruşalim'den sürgüne gitmelerinden sonra, **3** Yahuda Kralı Sidkiya'nın Babil Kralı Nebukadnessar'a gönderdiği Şafan oğlu Elasa ve Hilkiya oğlu Gemarya eliyle gönderildi: **4** İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Yeruşalim'den Babil'e sürdüğü herkese şöyle diyor:
5 "Evler yapıp içinde oturun, bahçe dikip ürününü yiyin. **6** Evlenin, oğullarınız, kızlarınız olsun; oğullarınızı, kızlarınızı evlendirin. Onların da oğulları, kızları olsun. Orada çoğalın, azalmayın. **7** Sizi sürmüş olduğum kentin esenliği için uğraşın. O kent için RAB'be dua edin. Çünkü esenliğiniz onunkine bağlıdır." **8** Evet, İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Aranızdaki peygamberlerle falcılara aldanmayın. Düş görmeye özendirdiğiniz kişilere kulak asmayın. **9** Çünkü onlar adımı kullanarak size yalan peygamberlik ediyorlar. Onları ben göndermedim." RAB böyle diyor. **10** RAB diyor ki, "Babil'de yetmiş yılınız dolunca sizinle ilgilenecek, buraya sizi geri getirmek için verdiğim iyi

sözü tutacağım. **11** Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları
biliyorum" diyor RAB. "Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek
sağlayan esenlik tasarıları bunlar. **12** O zaman beni çağıracak,
gelip bana yakaracaksınız. Ben de sizi işiteceğim. **13** Beni
arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız. **14**
Kendimi size buldurtacağım" diyor RAB. "Sizi eski gönencinize
kavuşturacağım. Sizi sürdüğüm bütün yerlerden ve uluslardan
toplayacağım" diyor RAB. "Ve sizi sürgün ettiğim yerden geri
getireceğim." **15** Madem, "RAB bizim için Babil'de peygamberler
çıkardı" diyorsunuz, **16** Davut'un tahtında oturan kral, bu
kentte kalan halk ve sizinle sürgüne gitmeyen yurttaşlarınız
için RAB şöyle diyor. **17** Evet, Her Şeye Egemen RAB diyor
ki, "Üzerlerine kılıç, kıtlık, salgın hastalık göndereceğim. Onları
yenilmeyecek kadar çürük, bozuk incir gibi edeceğim. **18** Kılıçla,
kıtlıkla, salgın hastalıkla peşlerine düşeceğim. Yeryüzündeki
bütün krallıklara dehşet saçacak, kendilerini sürdüğüm bütün
ülkeler arasında lanetlenecek, dehşet ve alay konusu olacak,
aşağılanacaklar. **19** Çünkü sözlerime kulak asmadılar" diyor
RAB. "Kullarım peygamberler aracılığıyla sözlerimi defalarca
gönderdim, ama dinlemediniz." RAB böyle diyor. **20** Bunun
için, ey sizler, Yeruşalim'den Babil'e gönderdiğim sürgünler,
RAB'bin sözüne kulak verin! **21** Adımı kullanarak size yalan
peygamberlik eden Kolaya oğlu Ahav'la Maaseya oğlu Sidkiya
için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Onları
Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline teslim edeceğim, gözünüzün
önünde ikisini de öldürecek. **22** Onlardan ötürü Babil'deki
bütün Yahuda sürgünleri, 'RAB seni Babil Kralı'nın diri diri
yaktırdığı Sidkiya ve Ahav'la aynı duruma düşürsün' diye lanet
edecek. **23** Çünkü İsrail'de çirkin şeyler yaptılar; komşularının

karılarıyla zina ettiler, onlara buyurmadığım halde adımla yalan
sözler söylediler. Bunu biliyorum ve buna tanığım” diyor RAB.
24 Nehelamlı Şemaya'ya diyeceksin ki, **25** “İsrail'in Tanrısı,
Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Sen Yeruşalim halkına,
Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yla bütün öbür kâhinlere kendi
adına mektuplar göndererek şöyle yazmıştın: **26** “‘RAB tapınağın
sorumlusu olarak Yehoyada yerine seni kâhin atadı. Peygamber
gibi davranan her deliyi tomruğa, demir boyunduruğa vurmak
görevindir. **27** Öyleyse aranızda kendini peygamber ilan eden
Anatotlu Yeremya'yı neden azarlamadın? **28** Çünkü Yeremya biz
Babil'dekilere şu haberi gönderdi: Sürgün uzun olacak. Onun
için evler yapıp içinde oturun; bahçe dikip ürününü yiyin.’” **29**
Kâhin Sefanya mektubu Peygamber Yeremya'ya okuyunca,
30 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **31** “Bütün sürgünlere şu
haberi gönder: ‘Nehelamlı Şemaya için RAB diyor ki: Madem
ben göndermediğim halde Şemaya peygamberlik edip sizleri
yalana inandırdı, **32** ben de Nehelamlı Şemaya'yı ve bütün
soyunu cezalandıracağım: Bu halkın arasında soyundan kimse
sağ kalmayacak, halkıma yapacağım iyiliği görmeyecek, diyor
RAB. Çünkü o halkı bana karşı kışkırttı.’”

30 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **2** “İsrail'in Tanrısı RAB
diyor ki, ‘Sana bildirdiğim bütün sözleri bir kitaba yaz. **3** İşte
halkım İsrail'i ve Yahuda'yı eski gönençlerine kavuşturacağım
günler yaklaşıyor’ diyor RAB, ‘Onları atalarına verdiğim topraklara
geri getireceğim, orayı yurt edinecekler’ diyor RAB.” **4** İsrail ve
Yahuda için RAB'bin bildirdiği sözler şunlardır: **5** “RAB diyor ki,
‘Korku sesi duyduk, Esenlik değil, dehşet sesi. **6** Sorun da görün:
Erkek, çocuk doğurur mu? Öyleyse neden doğuran kadın gibi
Her erkeğin ellerini belinde görüyorum? Neden her yüz solmuş?

7 Ah, ne korkunç gün! Onun gibisi olmayacak. Yakup soyu için
sıkıntı dönemi olacak, Yine de sıkıntıdan kurtulacak. **8** "'O gün'
diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Boyunlarındaki boyunduruğu
kıracak, Bağlarını koparacağım. Bundan böyle yabancılar onları
Kendilerine köle etmeyecekler. **9** Onun yerine Tanrıları RAB'be
Ve başlarına atayacağım kralları Davut'a Kulluk edecekler.
10 "'Korkma, ey kulum Yakup, Yılma, ey İsrail' diyor RAB.
'Çünkü seni uzak yerlerden, Soyunu sürgün edildiği ülkeden
kurtaracağım. Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak, Kimse
onu korkutmayacak. **11** Çünkü ben seninleyim, Seni kurtaracağım'
diyor RAB. 'Seni aralarına dağıttığım bütün ulusları Tümüyle
yok etsem de, Seni büsbütün yok etmeyecek, Adaletle yola
getirecek, Hiç cezasız bırakmayacağım.' **12** "RAB diyor ki, 'Senin
yaran şifa bulmaz, Beren iyileşmez. **13** Davanı görecek kimse
yok, Yaran umarsız, şifa bulmaz. **14** Bütün oynaşların unuttu
seni, Arayıp sormuyorlar. Seni düşman vururcasına vurdum,
Acımasızca cezalandırdım. Çünkü suçun çok, Günahların sayısız.
15 Neden haykırıyorsun yarandan ötürü? Yaran şifa bulmaz.
Suçlarının çokluğu ve sayısız günahın yüzünden Getirdim
bunları başına. **16** Ama seni yiyenlerin hepsi yem olacak,
Bütün düşmanların sürgüne gidecek. Seni soyanlar soyulacak,
Yağmalayanlar yağmalanacak. **17** Ama ben seni sağlığına
kavuşturacak, Yaralarını iyileştireceğim' diyor RAB, 'Çünkü
Siyon itilmiş, Onu arayan soran yok diyorlar.' **18** "RAB diyor ki,
'Yakup'un çadırlarını eski gönencine kavuşturacağım, Konutlarına
acıyacağım. Yeruşalim höyük üzerinde yeniden kurulacak, Saray
kendi yerinde duracak. **19** Oralardan şükran ve sevinç sesleri
duyulacak. Sayılarını çoğaltacağım, azalmayacaklar, Onları
onurlandıracağım, küçümsenmeyecekler. **20** Çocukları eskisi

gibi olacak, Toplulukları önümde sağlam duracak; Onlara baskı yapanların hepsini cezalandıracağım. **21** Önderleri kendilerinden biri olacak, Yöneticileri kendi aralarından çıkacak. Onu kendime yaklaştıracağım, Bana yaklaşacak. Kim canı pahasına yaklaşabilir bana?' diyor RAB. **22** "'Böylece siz benim halkım olacaksınız, Ben de sizin Tanrınız olacağım.' **23** İşte RAB'bin fırtınası öfkeyle kopacak, Şiddetli kasırgası kötülerin başında patlayacak. **24** Aklının tasarladığını tümüyle yapana dek, RAB'bin kızgın öfkesi dinmeyecek. Son günlerde bunu anlayacaksınız."

31 "O zaman" diyor RAB, "Bütün İsrail boylarının Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar." **2** RAB diyor ki, "Kılıçtan kaçıp kurtulan halk çölde lütuf buldu. Ben İsrail'i rahata kavuşturmaya gelirken, **3** Ona uzaktan görünüp şöyle dedim: Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim, Bu nedenle sevecenlikle seni kendime çektim. **4** Seni yeniden bina edeceğim, Yeniden bina edileceksin, ey erden kız İsrail! Yine teflerini alacak, Sevinçle coşup oynayanlara katılacaksın. **5** Samiriye dağlarında yine bağ dikeceksin; Bağ dikenler üzümünü yiyecekler. **6** Efrayim'in dağlık bölgesindeki bekçilerin, 'Haydi, Siyon'a, Tanrımız RAB'be çıkalım' Diye bağıracakları bir gün var." **7** RAB diyor ki, "Yakup için sevinçle haykırın! Ulusların başı olan için bağırın! Övgülerinizi duyurun! 'Ya RAB, halkını, İsrail'den sağ kalanları kurtar' deyin. **8** İşte, onları kuzey ülkesinden Geri getirmek üzereyim; Onları dünyanın dört bucağından toplayacağım. Aralarında kör, topal, Gebe kadın da, doğuran kadın da olacak. Büyük bir topluluk olarak buraya dönecekler. **9** Ağlaya ağlaya gelecekler, Benden yardım dileyenleri geri getireceğim. Akarsular boyunca tökezlemeyecekleri Düz bir yolda yürüteceğim onları. Çünkü ben İsrail'in babasıyım, Efrayim de ilk oğlumdur. **10** "RAB'bin sözünü

dinleyin, ey uluslar! Uzaktaki kıyılara duyurun: ‘İsrail'i dağıtan onu toplayacak, Sürüsünü kollayan çoban gibi kollayacak onu’ deyin. **11** Çünkü RAB Yakup'u kurtaracak, Onu kendisinden güçlü olanın elinden özgür kılacak. **12** Siyon'un yüksek tepelerine gelip Sevinçle haykıracaklar. RAB'bin verdiği iyilikler karşısında – Tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, Davar ve sığır yavruları karşısında– Yüzleri sevinçle parlayacak. Sulanmış bahçe gibi olacak, Bir daha solmayacaklar. **13** O zaman erden kızlar, genç yaşlı erkekler Hep birlikte oynayıp sevinecek. Yaslarını coşkuya çevirecek, Üzüntülerini avutup onları sevindireceğim. **14** Kâhinleri bol yiyecekle doyuracağım, Halkım iyiliklerimle doyacak” diyor RAB. **15** RAB diyor ki, “Rama'da bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel avutulmak istemiyor. Çünkü onlar yok artık!” **16** RAB diyor ki, “Sesini ağlamaktan, Gözlerini yaş dökmekten alıkoy. Çünkü verdiğin emek ödüllendirilecek” diyor RAB. “Halkım düşman ülkesinden geri dönecek. **17** Geleceğin için umut var” diyor RAB. “Çocukların yurtlarına dönecekler. **18** “Efrayim'in inlemelerini kuşkusuz duydum: ‘Beni eğitilmemiş dana gibi yola getirdin Ve yola geldim. Beni geri getir, döneyim. Çünkü RAB Tanrım sensin. **19** Yanlış yola saptıktan sonra pişman oldum. Aklım başıma gelince bağrımı dövdüm. Gençliğimdeki ayıplarımdan utandım, Rezil oldum.’ **20** “Efrayim değerli oğlum değil mi? Hoşnut olduğum çocuk değil mi? Kendisi için ne dersem diyeyim, Onu hiç unutmuyorum. Bu yüzden yüreğim sızlıyor, Çok acıyorum ona” diyor RAB. **21** “Kendin için yol işaretleri koy, Direkler dik. Yolunu, gittiğin yolu iyi düşün. Geri dön, ey erden kız İsrail, kentlerine dön! **22** Ne zamana dek bocalayıp duracaksın, ey dönek kız? RAB dünyada yeni bir şey yarattı: Kadın erkeği koruyacak.” **23**

İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: “Yahuda ve kentlerindeki halkı eski gönençlerine kavuşturduğum zaman yine şu sözleri söyleyecekler: ‘RAB sizi kutsasın, Ey doğruluk yurdu, ey kutsal dağ!’ **24** Halk, ırgatlar, sürüleriyle dolaşan çobanlar Yahuda'da ve kentlerinde birlikte yaşayacak. **25** Yorgun cana kana kana içirecek, bitkin canı doyuracağım.” **26** Bunun üzerine uyanıp baktım. Uykum bana tatlı geldi. **27** “İsrail ve Yahuda'da insan ve hayvan tohumu ekeceğim günler yaklaşıyor” diyor RAB, **28** “Kökünden söküp yok etmek, yerle bir edip yıkmak, yıkıma uğratmak için onları nasıl gözledimse, kurup dikmek için de gözleyeceğim” diyor RAB. **29** “O günler insanlar artık, ‘Babalar koruk yedi, Çocukların dişleri kamaştı’ demeyecekler. **30** Herkes kendi suçu yüzünden ölecek. Koruk yiyenin dişleri kamaşacak. **31** “İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor” diyor RAB, **32** “Atalarını Mısır'dan çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. Onların kocası olmama karşın, Bozdular o antlaşmamı” diyor RAB. **33** “Ama o günlerden sonra İsrail halkıyla Yapacağım antlaşma şudur” diyor RAB, “Yasamı içlerine yerleştirecek, Yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak. **34** Bundan böyle kimse komşusunu ya da kardeşini, ‘RAB'bi tanıyın’ diye eğitmeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi Tanıyacak beni” diyor RAB. “Çünkü suçlarını bağışlayacağım, Günahlarını artık anmayacağım.” **35** Gündüz ışık olsun diye güneşi sağlayan, Gece ışık olsun diye ayı, yıldızları düzene koyan, Dalgaları kükresin diye denizi kabartan RAB –O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir– diyor ki, **36** “Eğer kurulan bu düzen önümden kalkarsa, İsrail soyu sonsuza dek Önümde ulus olmaktan çıkar” diyor RAB. **37** RAB şöyle diyor:

“Gökler ölçülebilse, Dünyanın temelleri incelenip anlaşılabilse,
İsrail soyunu bütün yaptıkları yüzünden Reddederim” diyor RAB.
38 “Yeruşalim Kenti'nin Hananel Kulesi'nden Köşe Kapısı'na dek
benim için yeniden kurulacağı günler geliyor” diyor RAB, **39**
“Ölçü ipi oradan Garev Tepesi'ne doğru uzayıp Goa'ya dönecek.
40 Ölülerle küllerin atıldığı bütün vadi, Kidron Vadisi'ne dek
uzanan tarlalar, doğuda At Kapısı'nın köşesine dek RAB için
kutsal olacak. Kent bir daha kökünden sökülmeyecek, sonsuza
dek yıkılmayacak.”

32 Yahuda Kralı Sidkiya'nın onuncu, Nebukadnessar'ın on
sekizinci yılında RAB Yeremya'ya seslendi. **2** O sırada Babil
Kralı'nın ordusu Yeruşalim'i kuşatmaktaydı. Peygamber Yeremya
Yahuda Kralı'nın sarayındaki muhafız avlusunda tutukluydu. **3**
Yahuda Kralı Sidkiya onu orada tutuklatmıştı. “Neden böyle
peygamberlik ediyorsun?” demişti, “Sen diyorsun ki, ‘RAB şöyle
diyor: Bu kenti Babil Kralı'nın eline teslim etmek üzereyim, onu
ele geçirecek. **4** Yahuda Kralı Sidkiya Kildaniler'in elinden kaçıp
kurtulamayacak, kesinlikle Babil Kralı'nın eline teslim edilecek;
onunla yüzyüze konuşacak, onu gözleriyle görecek. **5** Sidkiya
Babil'e götürülecek, ben onunla ilgilenene dek orada kalacak,
Kildaniler'le savaşsanız bile başarılı olamayacaksınız diyor
RAB.’” **6** Yeremya, “RAB bana şöyle seslendi” diye yanıtladı, **7**
“Amcan Şallum oğlu Hanamel sana gelip, ‘Anatot'taki tarlamı
satın al. Çünkü en yakın akrabam olarak tarlayı satın alma hakkı
senindir’ diyecek. **8** “Sonra RAB'bin sözü uyarınca amcamın
oğlu Hanamel muhafız avlusunda yanıma gelip, ‘Benyamin
bölgesinde, Anatot'taki tarlamı satın al’ dedi, ‘Çünkü miras hakkı
da en yakın akrabalık hakkı da senindir. Onu kendin için satın
al.’ “O zaman RAB'bin sözünün yerine geldiğini anladım. **9**

Böylece Anatot'taki tarlayı amcamın oğlu Hanamel'den satın aldım. Tarlaya karşılık kendisine on yedi şekel gümüş tartıp ödedim. **10** Satış belgesini çağırdığım tanıkların önünde imzalayıp mühürledim, gümüşü terazide tarttım. **11** Satış belgesini –kural ve koşulları içeren mühürlenmiş kâğıdı ve açık sözleşme belgesini– aldım. **12** Amcamın oğlu Hanamel'in, satış belgesini imzalayan tanıkların ve muhafız avlusunda oturan bütün Yahudiler'in gözü önünde satış belgesini Mahseya oğlu Neriya oğlu Baruk'a verdim. **13** "Hepsinin gözü önünde Baruk'a şu buyrukları verdim: **14** 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Bu satış belgesini –mühürlenmiş, açık olanını– al, uzun süre durmak üzere bir çömleğe koy. **15** Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB söz veriyor, bu ülkede yine evler, tarlalar, bağlar satın alınacak' diyor. **16** "Tarlanın satış belgesini Neriya oğlu Baruk'a verdikten sonra RAB'be şöyle yakardım: **17** "Ey Egemen RAB! Büyük gücünle, kudretinle yeri göğü yarattın. Yapamayacağın hiçbir şey yok. **18** Binlerce insana sevgi gösterir, ama babaların işlediği günahların karşılığını çocuklarına ödetirsin. Ey büyük ve güçlü Tanrı! Her Şeye Egemen RAB'dir senin adın. **19** Tasarıların ne büyük, işlerin ne güçlü! Gözlerin insanların bütün yaptıklarına açıktır. Herkese davranışlarına, yaptıklarının sonucuna göre karşılığını verirsin. **20** Sen ki, Mısır'da, İsrail'de, bütün insanlar arasında bugüne dek mucizeler, harikalar yarattın. Bugün olduğu gibi ün kazandın. **21** Halkın İsrail'i belirtilerle, şaşılası işlerle, güçlü, kudretli elinle, büyük korku saçarak Mısır'dan çıkardın. **22** Atalarına vereceğine ant içtiğin bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi onlara verdin. **23** Gelip ülkeyi mülk edindiler, ama senin sözünü dinlemediler, Kutsal Yasan uyarınca yürümediler. Yapmalarını buyurduğun şeylerin hiçbirini yapmadılar. Bu yüzden

bütün bu felaketleri getirdin başlarına. **24** “İşte, kenti ele geçirmek
için kuşatma rampaları yapıldı. Kılıç, kıtlık, salgın hastalık
yüzünden kent saldıran Kildaniler'e teslim edilecek. Söylediklerin
yerine geldi, sen de görüyorsun! **25** Yine de, Egemen RAB, kent
Kildaniler'e teslim edileceği halde sen bana, ‘Tarlayı çağırdığın
tanıklar önünde gümüşle satın al’ dedin.” **26** Bunun üzerine RAB
Yeremya'ya şöyle seslendi: **27** “Bütün insanlığın Tanrısı RAB
benim. Var mı yapamayacağım bir şey? **28** Bu yüzden RAB
diyor ki: Bak, bu kenti Kildaniler'le Babil Kralı Nebukadnessar'ın
eline vermek üzereyim; onu ele geçirsin. **29** Kente saldıran
Kildaniler gelip onu ateşe verecekler. Kenti de damlarında
Baal'ın onuruna buhur yakıp başka ilahlara dökmelik sunular
sunarak beni öfkelendirdikleri evleri de yakacaklar. **30** “Çünkü
İsrail ve Yahuda halkları gençliklerinden beri hep gözümde
kötü olanı yapıyor; İsrail halkı ellerinin yaptıklarıyla beni sürekli
öfkelendiriyor, diyor RAB. **31** Evet, bu kent kurulduğundan bu
yana beni öyle öfkelendirdi, kızdırdı ki onu önümden söküp
atacağım. **32** Çünkü İsrail ve Yahuda halklarının –kendilerinin,
krallarının, önderlerinin, kâhinlerinin, peygamberlerinin, Yahuda
ve Yeruşalim'de yaşayanların– beni öfkelendirmek için yaptıkları
kötülüklerin haddi hesabı yok. **33** Bana yüzlerini değil, sırtlarını
çevirdiler. Onları defalarca uyarmama karşın dinlemediler, yola
gelmediler. **34** Bana ait olan bu tapınağa iğrenç putlarını
yerleştirerek onu kirlettiler. **35** Ben-Hinnom Vadisi'nde ilah
Molek'e sunu olarak oğullarını, kızlarını ateşte kurban etmek için
Baal'ın tapınma yerlerini kurdular. Böyle iğrenç şeyler yaparak
Yahuda'yı günaha sürüklemelerini ne buyurdum, ne de aklımdan
geçirdim. **36** “Siz bu kent için, ‘Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla
Babil Kralı'nın eline veriliyor’ diyorsunuz. Ama şimdi İsrail'in

Tanrısı RAB diyor ki: **37** Kızgınlıkla, gazapla, büyük öfkeyle onları sürdüğüm ülkelerden hepsini toplayacağım. Onları buraya geri getirip güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım. **38** Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. **39** Tek bir yürek, tek bir yaşam tarzı vereceğim onlara; gerek kendilerinin gerekse çocuklarının iyiliği için benden hep korksunlar. **40** Onlarla kalıcı bir antlaşma yapacağım: Onlara iyilik etmekten vazgeçmeyecek, benden hiç ayrılmasınlar diye yüreklerine Tanrı korkusu salacağım. **41** Onlara iyilik etmekten sevinç duyacağım; gerçekten bütün yüreğimle, bütün canımla onları bu ülkede dikeceğim. **42** "RAB diyor ki: Bu halkın başına bütün bu büyük felaketleri nasıl getirdiysem, onlara söz verdiğim bütün iyilikleri de öyle sağlayacağım. **43** Sizlerin, 'Viran olmuş, insansız, hayvansız, Kildaniler'in eline verilmiş' dediğiniz bu ülkede yine tarlalar satın alınacak. **44** Benyamin bölgesinde, Yeruşalim çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde, dağlık bölgenin, Şefela'nın ve Negev'in kentlerinde gümüşle tarlalar satın alınacak, satış belgeleri tanıkların önünde imzalanıp mühürlenecek. Çünkü eski gönençlerine kavuşturacağım onları" diyor RAB.

33 Yeremya muhafız avlusunda tutukluyken, RAB ona ikinci kez seslendi: **2** "Dünyayı yaratan, yerini alsın diye ona biçim veren, adı RAB olan şöyle diyor: **3** 'Bana yakar da seni yanıtlayayım; bilmediğin büyük, akıl almaz şeyleri sana bildireyim.' **4** Kuşatma rampalarına, kılıca karşı siper olsun diye bu kentin yıkılmış olan evleriyle Yahuda krallarının sarayları için İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: **5** 'Kildaniler savaşmak, evleri öfke ve kızgınlıkla vurduğum insanların cesetleriyle doldurmak üzere gelecekler. O insanlar ki, yaptıkları kötülükler yüzünden bu kentten yüzümü çevirdim. **6** "'Yine de bu kenti iyileştirip sağlığa

kavuşturacağım. Halkına şifa verecek, bol esenlik, güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım. **7** Yahuda'yı ve İsrail'i eski gönencine kavuşturacak, önceden olduğu gibi bina edeceğim. **8** Onları bana karşı işledikleri bütün günahlardan arındıracak, bana karşı işledikleri günahları da isyanlarını da bağışlayacağım. **9** Dünyadaki bütün ulusların önünde bu kent benim için sevinç, övgü ve onur kaynağı olacak. Bu uluslar Yeruşalim halkına yaptığım iyilikleri, sağladığım gönenci duyunca, korkuya kapılıp titreyecekler.' **10** "RAB şöyle diyor: 'Bu kent viran olmuş, insansız, hayvansız kalmış diyorsunuz. Ne var ki, terk edilmiş, insansız, hayvansız Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında sevinç ve neşe sesi, gelin güvey sesi, RAB'bin Tapınağı'na şükran sunuları getirenlerin sesi yine duyulacak: 'Her Şeye Egemen RAB'be şükredin, Çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır. Çünkü ülkeyi eski gönencine kavuşturacağım' diyor RAB. **12** "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Viran olmuş, insansız, hayvansız kalmış bu ülkenin bütün kentlerinde çobanların sürülerini dinlendireceği otlaklar olacak yeniden. **13** Dağlık bölgede, Şefela, Negev, Benyamin bölgesindeki kentlerde, Yeruşalim'in çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde çoban değneğinin altından geçen sürüler olacak' diyor RAB. **14** "'İsrail ve Yahuda halkına verdiğim güzel sözü yerine getireceğim günler geliyor' diyor RAB. **15** "'O günlerde, o zamanda, Davut için doğru bir dal yetiştireceğim; Ülkede adil ve doğru olanı yapacak. **16** O günlerde Yahuda kurtulacak, Yeruşalim güvenlik içinde yaşayacak. O, Yahve sidkenu adıyla anılacak.' **17** RAB şöyle diyor: 'İsrail tahtı üzerinde oturan Davut soyunun ardı arkası kesilmeyecek. **18** Levili kâhinlerden önümde yakmalık sunu sunacak, tahıl sunusu yakacak, kurban kesecek biri hiç eksik olmayacak.'" **19** RAB

Yeremya'ya şöyle seslendi: **20** "RAB diyor ki, 'Eğer belirlenmiş
zamanlarda gece ve gündüz olması için gece ve gündüzle
yaptığım antlaşma bozulabilirse, tahtında oturan oğulları krallık
yapsın diye kulum Davut'la ve bana hizmet eden Levili kâhinlerle
yaptığım antlaşma da ancak o zaman bozulabilir. **22** Kulum
Davut'un soyunu ve bana hizmet eden Levililer'i sayılamaz gök
cisimleri kadar, ölçülemez deniz kumu kadar çoğaltacağım.'" **23**
RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **24** "Bu halkın, 'RAB seçtiği
iki aileyi de reddetti' dediğini görmüyor musun? Halkımı öyle
küçümsüyorlar ki, artık bir ulus saymıyorlar onu. **25** RAB diyor ki,
'Gece ve gündüzle bir antlaşma yapıp yerin, göğün kurallarını
saptamasaydım, **26** Yakup soyuyla kulum Davut'u da reddeder,
Davut'un oğullarından birinin İbrahim, İshak, Yakup soyuna
krallık etmesini sağlamazdım. Ama ben onları eski gönençlerine
kavuşturacak, onlara acıyacağım.'"

34 Babil Kralı Nebukadnessar'la bütün ordusu, krallığı altındaki
bütün uluslarla halklar, Yeruşalim ve çevresindeki kentlere
karşı savaşırken RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **2** "İsrail'in
Tanrısı RAB diyor ki, 'Git, Yahuda Kralı Sidkiya'ya RAB şöyle
diyor de: Bu kenti Babil Kralı'nın eline teslim etmek üzereyim,
onu ateşe verecek. **3** Ve sen Sidkiya, onun elinden kaçıp
kurtulamayacaksın; kesinlikle yakalanacak, onun eline teslim
edileceksin. Babil Kralı'nı gözünle görecek, onunla yüzyüze
konuşacaksın. Sonra Babil'e götürüleceksin. **4** "'Ancak, ey
Yahuda Kralı Sidkiya, RAB'bin sözünü dinle! RAB senin için
şöyle diyor: Kılıçla ölmeyeceksin, **5** esenlikle öleceksin. Ataların
olan senden önceki kralların onuruna ateş yaktıkları gibi, senin
onuruna da ateş yakıp senin için ah efendimiz diyerek ağıt
tutacaklar. Ben RAB söylüyorum bunu.'" **6** Peygamber Yeremya

bütün bunları Yeruşalim'de Yahuda Kralı Sidkiya'ya söyledi. **7** O
sırada Babil Kralı'nın ordusu Yeruşalim'e ve Yahuda'nın henüz
ele geçirilmemiş kentlerine –Lakiş'e, Azeka'ya– saldırmaktaydı.
Yahuda'da surlu kent olarak yalnız bunlar kalmıştı. **8** Kral Sidkiya
Yeruşalim'deki halkla kölelerin özgürlüğünü ilan eden bir antlaşma
yaptıktan sonra RAB Yeremya'ya seslendi. **9** Bu antlaşmaya göre
herkes kadın, erkek İbrani kölelerini özgür bırakacak, hiç kimse
Yahudi kardeşini yanında köle olarak tutmayacaktı. **10** Böylece
bu antlaşmanın yükümlülüğü altına giren bütün önderlerle halk
kadın, erkek kölelerini özgür bırakarak antlaşmaya uydular.
Artık kimseyi köle olarak tutmadılar. Antlaşmaya uyarak köleleri
özgür bıraktılar. **11** Ama sonra düşüncelerini değiştirerek özgür
bıraktıkları kadın, erkek köleleri geri alıp zorla köleleştirdiler.
12 Bunun üzerine RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **13** "İsrail'in
Tanrısı RAB diyor ki: Atalarınızı Mısır'dan, köle oldukları ülkeden
çıkardığımda onlarla bir antlaşma yaptım. Onlara dedim ki, **14**
'Size satılıp altı yıl kölelik eden İbrani kardeşlerinizi yedinci yıl
özgür bırakacaksınız.' Ama atalarınız beni dinlemediler, kulak
asmadılar. **15** Sizse sonradan yola gelip gözümde doğru olanı
yaptınız: Hepiniz İbrani kardeşlerinizin özgürlüğünü ilan ettiniz.
Önümde, bana ait olan tapınakta bu doğrultuda bir antlaşma
yapmıştınız. **16** Ama düşüncenizi değiştirerek adıma saygısızlık
ettiniz. Kendi isteğinizle özgür bıraktığınız kadın, erkek kölelerinizi
geri alıp zorla köleleştirdiniz. **17** "Bu nedenle RAB diyor ki,
İbrani köle kardeşlerinizi, yurttaşlarınızı özgür bırakmayarak
beni dinlemediniz. Şimdi ben size 'özgürlük' –kılıç, kıtlık ve
salgın hastalıkla yok olmanız için 'özgürlük'– ilan edeceğim,
diyor RAB. Sizi dünyadaki bütün krallıklara dehşet verici bir
örnek yapacağım. **18** Antlaşmamı bozan, danayı ikiye ayırıp

parçaları arasından geçerek önümde yaptıkları antlaşmanın
koşullarını yerine getirmeyen bu adamları –Yahuda ve Yeruşalim
önderlerini, saray görevlilerini, kâhinleri ve dana parçalarının
arasından geçen bütün ülke halkını– **20** can düşmanlarının eline
teslim edeceğim. Cesetleri yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara
yem olacak. **21** “Yahuda Kralı Sidkiya'yla önderlerini de can
düşmanlarının eline, üzerinizden çekilen Babil ordusunun eline
teslim edeceğim. **22** Buyruğu ben vereceğim diyor RAB. Babilliler'i
bu kente geri getireceğim. Saldırıp kenti ele geçirecek, ateşe
verecekler. Yahuda kentlerini içinde kimsenin yaşamayacağı bir
viraneye çevireceğim.”

35 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim döneminde RAB
Yeremya'ya şöyle seslendi: **2** “Rekavlılar'ın evine gidip onlarla
konuş. Onları RAB'bin Tapınağı'nın odalarından birine götürüp
şarap içir.” **3** Bunun üzerine Havassinya oğlu Yirmeya oğlu
Yaazanya'yı, kardeşlerini, bütün çocuklarını ve Rekav ailesinin
öbür üyelerini yanıma alıp **4** Tanrı adamı Yigdalya oğlu Hanan'ın
oğullarının RAB'bin Tapınağı'ndaki odasına götürdüm. Bu oda
önderlerin odasının bitişiğinde, kapı görevlisi Şallum oğlu
Maaseya'nın odasının üstündeydi. **5** Rekav ailesinin üyelerinin
önüne şarap dolu testiler, kâseler koyarak, “Buyrun, şarap için”
dedim. **6** Ne var ki, “Biz şarap içmeyiz” diye karşılık verdiler,
“Çünkü atamız Rekav oğlu Yehonadav bize şu buyruğu verdi: ‘Siz
de soyunuzdan gelenler de asla şarap içmeyeceksiniz! **7** Ayrıca
ev yapmayacak, tohum ekmeyecek, bağ dikmeyeceksiniz. Böyle
şeyler edinmeyecek, ömür boyu çadırlarda yaşayacaksınız.
Öyle ki, göç ettiğiniz topraklarda uzun süre yaşayasınız.’ **8**
Atamız Rekav oğlu Yehonadav'ın bize buyurduğu her şeyi yaptık.
Kendimiz de karılarımız, oğullarımız, kızlarımız da hiç şarap

içmedik. **9** İçinde oturmak için evler yapmadık, bağlar, tarlalar,
ekinler edinmedik. **10** Çadırlarda yaşadık; atamız Yehonadav ne
buyurduysa hepsini yaptık. **11** Ama Babil Kralı Nebukadnessar
bu ülkeye saldırınca, 'Haydi, Kildan ve Aram ordusundan kaçmak
için Yeruşalim'e gidelim' dedik. Bunun için Yeruşalim'de kaldık."
12 Bundan sonra RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **13** "İsrail'in
Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: 'Git, Yahuda halkına
ve Yeruşalim'de yaşayanlara şunları söyle: Sözlerimi dinleyerek
hiç ders almayacak mısınız, diyor RAB. **14** Rekav oğlu Yehonadav,
soyuna şarap içmemelerini buyurdu; buyruğuna uyuldu. Bugüne
dek şarap içmediler. Çünkü atalarının buyruğuna uydular. Bense
size defalarca seslendiğim halde beni dinlemediniz. **15** Defalarca
size kullarım peygamberleri gönderdim. Kötü yolunuzdan
dönmeniz, davranışlarınızı düzeltmeniz, başka ilahların ardınca
gidip onlara tapınmamanız için hepinizi uyardılar. Ancak o zaman
size ve atalarınıza verdiğim toprakta yaşayacaksınız. Ama kulak
verip beni dinlemediniz. **16** Rekav oğlu Yehonadav'ın soyu
atalarının verdiği buyruğu tuttu, ama bu halk beni dinlemedi.' **17**
"Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
'İşte, Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayan herkesin başına sözünü
ettiğim her felaketi getirmek üzereyim. Çünkü onları uyardım,
ama dinlemediler; onları çağırdım, ama yanıt vermediler.'" **18**
Yeremya Rekav ailesine şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye
Egemen RAB diyor ki, 'Atanız Yehonadav'ın buyruğuna uydunuz,
onun bütün uyarılarını dikkate aldınız, size buyurduğu her şeyi
yaptınız.' **19** Bunun için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB
diyor ki, 'Rekav oğlu Yehonadav'ın soyundan önümde hizmet
edecek olanlar hiçbir zaman eksilmeyecek.'"

36 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının dördüncü
yılında RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **2** "Bir tomar al, Yoşiya'nın
döneminden bu yana İsrail, Yahuda ve öteki uluslarla ilgili
sana söylediğim her şeyi yaz. **3** Belki Yahuda halkı başına
getirmeyi tasarladığım bütün felaketleri duyar da kötü yolundan
döner; ben de suçlarını, günahlarını bağışlarım." **4** Yeremya
Neriya oğlu Baruk'u çağırıp RAB'bin kendisine söylediği bütün
sözleri tomara yazdırdı. **5** Sonra Baruk'a şu buyruğu verdi: "Ben
tutukluyum, RAB'bin Tapınağı'na gidemem. **6** Sen oruç günü
RAB'bin Tapınağı'na git. Oradaki halka sana yazdırdığım RAB'bin
sözlerini tomardan oku. Yahuda kentlerinden gelen halka da
oku. **7** Belki RAB'be yalvarır, kötü yollarından dönerler. Çünkü
RAB'bin bu halka karşı sözünü ettiği öfke ve kızgınlığı büyüktür."
8 Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'nın buyurduğu her
şeyi yaptı. RAB'bin tomarda yazılı sözlerini tapınakta okudu. **9**
Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının beşinci yılının
dokuzuncu ayı, Yeruşalim'de yaşayan bütün halk ve Yahuda
kentlerinden Yeruşalim'e gelen herkes için RAB'bin önünde
oruç ilan edildi. **10** Şafan oğlu Yazman Gemarya'nın yukarı
avluda, tapınağın Yeni Kapısı'nın girişindeki odasında Baruk,
Yeremya'nın sözlerini tomardan RAB'bin Tapınağı'ndaki bütün
halka okudu. **11** Şafan oğlu Gemarya oğlu Mikaya tomardan
okunan RAB'bin sözlerini duyunca, **12** aşağıya inip saraydaki
yazman odasına gitti. Bütün önderler orada toplantı halindeydi:
Yazman Elişama, Şemaya oğlu Delaya, Akbor oğlu Elnatan,
Şafan oğlu Gemarya, Hananya oğlu Sidkiya ve öbürleri. **13**
Mikaya Baruk'un halka okuduğu tomardan duyduğu her şeyi
onlara iletti. **14** Bunun üzerine bütün önderler Kuşi oğlu Şelemya
oğlu Netanya oğlu Yehudi'yi Baruk'a gönderdiler. Yehudi Baruk'a,

“Halka okuduğun tomarı al, gel” dedi. Neriya oğlu Baruk tomarı alıp yanlarına gitti. **15** Önderler, “Lütfen otur, bize de oku” dediler. Baruk da tomarı onlara okudu. **16** Bütün bu sözleri duyar duymaz, korkuyla birbirlerine bakıp Baruk'a, “Bütün bu sözleri kesinlikle krala bildirmemiz gerek” dediler. **17** Sonra Baruk'a, “Söyle bize, bütün bunları nasıl yazdın? Yeremya mı yazdırdı sana?” diye sordular. **18** Baruk, “Evet” diye yanıtladı, “Bütün bu sözleri o söyledi. Ben de hepsini mürekkeple tomara yazdım.” **19** Bunun üzerine Baruk'a, “Git, sen de Yeremya da gizlenin. Nerede olduğunuzu kimse bilmesin” dediler. **20** Tomarı Yazman Elişama'nın odasında bırakıp avluda bulunan kralın yanına gittiler. Ona duydukları her sözü ilettiler. **21** Kral tomarı alıp getirmesi için Yehudi'yi gönderdi. Yehudi tomarı Yazman Elişama'nın odasından getirdi. Krala ve yanındaki önderlere okudu. **22** Dokuzuncu aydı, kral kışlık sarayındaydı. Önünde mangalda ateş yanıyordu. **23** Yehudi tomardan üç dört sütun okur okumaz kral yazman çakısıyla onları kesip mangaldaki ateşe attı. Tomarın tümü yanıp bitene dek bu işi sürdürdü. **24** Tomardaki sözleri duyan kralla görevlileri ne korktular ne de giysilerini yırttılar. **25** Elnatan, Delaya ve Gemarya tomarı yakmaması için yalvardılarsa da kral onları dinlemedi. **26** Yazman Baruk'u ve Peygamber Yeremya'yı tutuklamaları için oğlu Yerahmeel'e, Azriel oğlu Seraya'ya ve Avdeel oğlu Şelemya'ya buyruk verdi. Oysa RAB onları gizlemişti. **27** Kral, Yeremya'nın Baruk'a yazdırdığı sözleri içeren tomarı yaktıktan sonra, RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: **28** “Başka bir tomar al, Yahuda Kralı Yehoyakim'in yaktığı ilk tomardaki bütün sözleri yazdır. **29** Yahuda Kralı Yehoyakim için de ki, ‘RAB şöyle diyor: Babil Kralı'nın kesinlikle gelip bu ülkeyi viraneye çevireceğini, içindeki insanı da hayvanı da yok

edeceğini neden tomara yazdın diye sorup tomarı yaktın. **30** Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yehoyakim için şöyle diyor: Davut'un tahtında oturan kimsesi olmayacak; ölüsü gündüzün sıcağa, gece ayaza bırakılacak. **31** İşledikleri suçlar yüzünden kendisini de çocuklarıyla görevlilerini de cezalandıracağım. Onların, Yeruşalim'de yaşayanların ve Yahuda halkının başına sözünü ettiğim bütün felaketleri getireceğim. Çünkü beni dinlemediler.'" **32** Bunun üzerine Yeremya başka bir tomar alıp Neriya oğlu Yazman Baruk'a verdi. Yahuda Kralı Yehoyakim'in ateşe atıp yaktığı tomardaki bütün sözleri Baruk Yeremya'nın ağzından tomara yazdı. Bu sözlere, benzer birçok söz daha eklendi.

37 Babil Kralı Nebukadnessar'ın Yahuda'ya atadığı Yoşiya oğlu Sidkiya, Yehoyakim oğlu Yehoyakin'in yerine kral oldu. **2** Ama kendisi de görevlileriyle ülke halkı da RAB'bin Peygamber Yeremya aracılığıyla söylediği sözleri dikkate almadılar. **3** Kral Sidkiya, Şelemya oğlu Yehukal'la Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yı şu haberle Peygamber Yeremya'ya gönderdi: "Lütfen bizim için Tanrımız RAB'be yalvar." **4** O sırada Yeremya daha cezaevine konmamıştı, halk arasında dolaşıyordu. **5** Firavunun ordusu Mısır'dan çıkmıştı. Yeruşalim'i kuşatma altında tutan Kildaniler bu haberi duyunca Yeruşalim'den çekildiler. **6** Derken RAB Peygamber Yeremya'ya şöyle seslendi: **7** "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki: Danışmak için sizi bana gönderen Yahuda Kralı'na şöyle deyin: 'Size yardım etmek için Mısır'dan çıkıp gelen firavunun ordusu ülkesine dönecek. **8** Kildaniler de dönecek; bu kentle savaşıp onu ele geçirecek, ateşe verecekler.' **9** "RAB diyor ki, 'Kildaniler üzerimizden çekilip gidecek' diyerek kendinizi aldatmayın. Çünkü çekilip gitmeyecekler! **10** Sizinle savaşan bütün Babil ordusunu bozguna uğratsanız, çadırlarında

yalnız yaralılar kalsa bile, bunlar çadırlardan çıkıp bu kenti ateşe verecekler.” **11** Firavunun ordusu yüzünden Babil ordusu Yeruşalim'den çekilince, **12** Peygamber Yeremya Benyamin topraklarındaki halkın arasında payına düşen mirası almak üzere Yeruşalim'den gitmek istedi. Benyamin Kapısı'na vardığında, Hananya oğlu Şelemya oğlu bekçibaşı Yiriya, “Sen Kildaniler'in tarafına geçiyorsun!” diyerek onu tutukladı. **14** Yeremya, “Yalan!” dedi, “Ben Kildaniler'in tarafına geçmiyorum.” Ama Yiriya onu dinlemedi. Yeremya'yı tutuklayıp önderlere götürdü. **15** Yeremya'ya öfkelenen önderler onu dövdürtüp cezaevine çevirdikleri Yazman Yonatan'ın evine kapattılar. **16** Böylece bodrumda bir hücreye kapatılan Yeremya uzun süre orada kaldı. **17** Sonra Kral Sidkiya Yeremya'yı sarayına getirtti. Orada kendisine gizlice, “RAB'den bir söz var mı?” diye sordu. “Evet” diye yanıtladı Yeremya, “Babil Kralı'nın eline verileceksin.” **18** Sonra Kral Sidkiya'ya şöyle dedi: “Sana, görevlilerine ve bu halka karşı ne günah işledim ki beni cezaevine kapattınız? **19** ‘Babil Kralı sana da bu ülkeye de saldırmayacak’ diyen peygamberlerin hani nerede? **20** Şimdi lütfen beni dinle, ey efendim kral! Lütfen dileğimi kabul et. Beni Yazman Yonatan'ın evine geri gönderme. Orada ölmek istemiyorum.” **21** Bunun üzerine Kral Sidkiya Yeremya'nın muhafız avlusuna kapatılmasını, kentteki ekmek bitene dek her gün fırıncılar sokağından kendisine bir ekmek verilmesini buyurdu. Böylece Yeremya muhafız avlusunda kaldı.

38 Mattan oğlu Şefatya, Paşhur oğlu Gedalya, Şelemya oğlu Yehukal ve Malkiya oğlu Paşhur Yeremya'nın halka söylediği şu sözleri duydular: **2** “RAB diyor ki, ‘Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek. Kildaniler'e gidense sağ kalacak, canını kurtarıp yaşayacak.’ **3** RAB diyor ki, ‘Bu kent kesinlikle

Babil Kralı'nın ordusuna teslim edilecek, Babil Kralı onu ele geçirecek.'" **4** Önderler krala, "Bu adam öldürülmeli" dediler, "Çünkü söylediği bu sözlerle kentte kalan askerlerin ve halkın cesaretini kırıyor. Bu adam halkın yararını değil, zararını istiyor." **5** Kral Sidkiya, "İşte o sizin elinizde" diye yanıtladı, "Kral size engel olamaz ki." **6** Böylece Yeremya'yı alıp kralın oğlu Malkiya'nın muhafız avlusundaki sarnıcına halatlarla sarkıtarak indirdiler. Sarnıçta su yoktu, yalnız çamur vardı. Yeremya çamura battı. **7** Sarayda görevli hadım Kûşlu Ebet-Melek Yeremya'nın sarnıca atıldığını duydu. Kral Benyamin Kapısı'nda otururken, **8** Ebet-Melek saraydan çıkıp kralın yanına gitti ve ona şöyle dedi: **9** "Efendim kral, bu adamların Peygamber Yeremya'ya yaptıkları kötüdür. Onu sarnıca attılar, orada açlıktan ölecek. Çünkü kentte ekmek kalmadı." **10** Bunun üzerine kral, "Buradan yanına üç adam al, Peygamber Yeremya'yı ölmeden sarnıçtan çıkarın" diye ona buyruk verdi. **11** Ebet-Melek yanına adamları alarak saray hazinesinin alt odasına gitti. Oradan eski bezler, yırtık pırtık giysiler alıp halatlarla sarnıca, Yeremya'ya sarkıttı. **12** Sonra Yeremya'ya, "Bu eski bezleri, yırtık giysileri halatlarla bağlayıp koltuklarının altına geçir" diye seslendi. Yeremya söyleneni yaptı. **13** Onu halatlarla çekip sarnıçtan çıkardılar. Yeremya muhafız avlusunda kaldı. **14** Kral Sidkiya Peygamber Yeremya'yı RAB'bin Tapınağı'nın üçüncü girişine getirterek, "Sana bir şey soracağım" dedi, "Benden bir şey gizleme." **15** Yeremya, "Sana bir şey bildirirsem, beni öldürmeyecek misin?" diye karşılık verdi, "Üstelik öğüt versem bile beni dinlemeyeceksin." **16** Kral Sidkiya, "Bize yaşam veren RAB'bin varlığı hakkı için seni öldürmeyeceğim, canının peşinde olan bu adamların eline seni teslim etmeyeceğim" diyerek gizlice ant içti. **17**

Bunun üzerine Yeremya Sidkiya'ya şu karşılığı verdi: “İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki, ‘Babil Kralı'nın komutanlarına teslim olursan, canın bağışlanacak, bu kent de ateşe verilmeyecek. Sen de ailen de sağ kalacaksınız. **18** Ama Babil Kralı'nın komutanlarına teslim olmazsan, kent Kildaniler'e teslim edilecek, onu ateşe verecekler. Sen de onlardan kaçıp kurtulamayacaksın.’” **19** Kral Sidkiya, “Kildaniler'in tarafına geçen Yahudiler'den korkuyorum” dedi, “Kildaniler beni onların eline verebilir, onlar da bana kötü davranırlar.” **20** “Vermezler” diye yanıtladı Yeremya, “Lütfen sana aktardığım RAB'bin sözünü işit. O zaman sağ kalır, iyilik görürsün. **21** Ama teslim olmak istemezsen, RAB bana şunu açıkladı: **22** Yahuda Kralı'nın sarayında kalan bütün kadınlar Babil Kralı'nın komutanlarına çıkarılacak. O kadınlar sana, “‘Güvendiğin insanlar Seni aldatıp yenilgiye uğrattı; Çamura battı ayakların, Güvendiğin insanlar seni bırakıp gitti’ diyecekler. **23** “Bütün karıların, çocukların Kildaniler'e teslim edilecek. Sen de onlardan kaçıp kurtulamayacak, Babil Kralı'nın eliyle yakalanacaksın. Bu kent ateşe verilecek.” **24** Sidkiya, “Ölmek istemiyorsan, konuştuklarımızı kimse duymasın” dedi, **25** “Görevliler seninle konuştuğumu duyup da gelir, ‘Krala ne söyledin, kral sana ne dedi, açıkla bize, bizden gizleme! Yoksa seni öldürürüz’ derlerse, **26** ‘Beni Yonatan'ın evine geri gönderme, yoksa orada ölürüm diye krala yalvardım’ dersin.” **27** Bütün görevliler gelip Yeremya'yı sorguya çektiler. Yeremya kralın kendisine söylemesini buyurduğu her şeyi onlara anlattı. Sorguyu bıraktılar. Çünkü kralla yaptığı konuşma duyulmamıştı. **28** Yeremya Yeruşalim'in ele geçirildiği güne dek muhafız avlusunda kaldı.

39 Yahuda Kralı Sidkiya'nın dokuzuncu yılının onuncu ayında
Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim önlerine
gelerek kenti kuşattı. **2** Sidkiya'nın krallığının on birinci yılında,
dördüncü ayın dokuzuncu günü kent surlarında gedik açıldı.
3 Yeruşalim ele geçirilince Babil Kralı'nın bütün komutanları
–Samgarlı Nergal-Sareser, askeri danışman Nebo-Sarsekim,
baş görevli Nergal-Sareser ve bütün öteki görevliler– içeri girip
Orta Kapı'da oturdular. **4** Yahuda Kralı Sidkiya'yla askerler
onları görünce kaçtılar. Gece kral bahçesinin yolundan iki
duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar. **5**
Ama artlarına düşen Kildani ordusu Eriha ovalarında Sidkiya'ya
yetişti, onu yakalayıp Hama topraklarında, Rivla'da Babil Kralı
Nebukadnessar'ın huzuruna çıkardılar. Nebukadnessar onun
hakkında karar verdi: **6** Rivla'da Sidkiya'nın gözü önünde
oğullarını, sonra da bütün Yahuda ileri gelenlerini öldürttü. **7**
Sidkiya'nın gözlerini oydu, zincire vurup Babil'e götürdü. **8**
Kildaniler sarayla halkın evlerini ateşe verdiler, Yeruşalim surlarını
yıktılar. **9** Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, kendi
safına geçen kaçakları ve geri kalan halkı Babil'e sürgün etti. **10**
Ancak hiçbir şeyi olmayan bazı yoksulları Yahuda'da bıraktı,
onlara bağ ve tarla verdi. **11** Babil Kralı Nebukadnessar, muhafız
birliği komutanı Nebuzaradan aracılığıyla Yeremya'yla ilgili şu
buyruğu verdi: **12** "Onu sorumluluğun altına al, ona iyi bak, hiç
zarar verme, senden ne dilerse yap." **13** Bunun üzerine muhafız
birliği komutanı Nebuzaradan, askeri danışman Nebuşazban,
baş görevli Nergal-Sareser ve Babil Kralı'nın öbür görevlileri
14 adam gönderip Yeremya'yı muhafız avlusundan getirttiler.
Evine geri götürmesi için Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın
koruyuculuğuna verdiler. Böylece Yeremya halkı arasında

yaşamını sürdürdü. **15** Yeremya daha muhafız avlusunda tutukluyken RAB ona şöyle seslenmişti: **16** “Git, Kûşlu Ebet-Melek'e de ki, ‘İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Bu kent üzerine yarar değil, zarar verecek sözlerimi yerine getirmek üzereyim. O gün olanları sen de göreceksin. **17** Ama o gün seni kurtaracağım diyor RAB. Korktuğun adamların eline teslim edilmeyeceksin. **18** Seni kesinlikle kurtaracağım, kılıçla öldürülmeyeceksin. Hiç değilse canını kurtarmış olacaksın. Çünkü bana güvendin, diyor RAB.’”

40 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Yeremya'yı Rama'da salıverdikten sonra RAB Yeremya'ya seslendi. Nebuzaradan onu Babil'e sürülen Yeruşalim ve Yahuda halkıyla birlikte zincire vurulmuş olarak Rama'ya götürmüştü. **2** Muhafız birliği komutanı Yeremya'yı yanına çağırtıp, “Tanrın RAB buraya karşı bu felaketi belirledi” dedi, **3** “Şimdi dediğini yaptı, yapacağını söylediği her şeyi yerine getirdi. Çünkü RAB'be karşı günah işlediniz, O'nun sözünü dinlemediniz. Bütün bunlar bu yüzden başınıza geldi. **4** İşte ellerindeki zincirleri çözüyorum. Benimle Babil'e gelmeyi yeğlersen gel, sana iyi bakarım; eğer benimle Babil'e gelmek istemezsen de sorun yok. Bak, bütün ülke önünde! İyi ve doğru bildiğin yere git. **5** Ama burada kalırsan Babil Kralı'nın Yahuda kentlerine vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına dönüp onunla birlikte halkın arasında yaşa ya da istediğin yere git.” Muhafız birliği komutanı Yeremya'ya yiyecek ve armağan verip yoluna gönderdi. **6** Yeremya Mispa'ya, Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına gitti. Onunla ve ülkede kalan halkla birlikte orada yaşamaya başladı. **7** Kırdaki ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralı'nın Ahikam oğlu Gedalya'yı ülkeye vali atadığını, Babil'e sürülmemiş yoksul kadın, erkek ve çocukları

ona emanet ettiğini duyunca, **8** Mispa'ya, Gedalya'nın yanına
geldiler. Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareah'ın oğulları Yohanan
ve Yonatan, Tanhumet oğlu Seraya, Netofalı Efay'ın oğulları,
Maakalı oğlu Yaazanya ve adamlarıydı. **9** Şafan oğlu Ahikam
oğlu Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, "Kildaniler'e kulluk
etmekten korkmayın" dedi, "Ülkeye yerleşip Babil Kralı'na hizmet
edin. Böylesi sizin için daha iyi olur. **10** Bana gelince, Mispa'da
kalacağım, gelecek Kildaniler'in önünde sizi temsil edeceğim. Siz
şarap, yaz meyveleri, zeytinyağı toplayıp kaplarınızda depolayın
ve aldığınız kentlerde yaşayın." **11** Moav, Ammon, Edom ve öbür
ülkelerde yaşayan Yahudiler'in hepsi, Babil Kralı'nın Yahuda'da
bir kesim halkı sağ bıraktığını ve Şafan oğlu Ahikam oğlu
Gedalya'yı onlara vali atadığını duyunca, **12** sürülmüş oldukları
ülkelerden geri dönüp Yahuda'ya, Mispa'da bulunan Gedalya'nın
yanına geldiler. Sonra bol bol şarap ve yaz meyvesi topladılar.
13 Kareah oğlu Yohanan'la kırdaki bütün ordu komutanları
da Mispa'da bulunan Gedalya'nın yanına geldiler. **14** Ona,
"Ammon Kralı Baalis'in seni öldürmek için Netanya oğlu İsmail'i
gönderdiğini bilmiyor musun?" dediler. Gelgelelim Ahikam oğlu
Gedalya onlara inanmadı. **15** Kareah oğlu Yohanan Mispa'da
Gedalya'ya gizlice, "İzin ver de gidip Netanya oğlu İsmail'i
öldüreyim" dedi, "Kimse bilmeyecek! Neden seni öldürsün de
çevrende toplanan bütün Yahudiler dağılsın, Yahuda'da sağ
kalmış olanlar yok olsun?" **16** Ama Ahikam oğlu Gedalya, "Böyle
bir şey yapma! İsmail'le ilgili söylediklerin yalan" dedi.

41 O yılın yedinci ayında kral soyundan ve kralın baş
görevlilerinden Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail, on adamıyla
birlikte Mispa'ya, Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına gitti. Orada,
Mispa'da birlikte yemek yerlerken, **2** Netanya oğlu İsmail'le

yanındaki on adam ayağa kalkıp Babil Kralı'nın ülkeye vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı kılıçla öldürdüler. **3** İsmail Mispa'da Gedalya'yla birlikte olan bütün Yahudiler'i ve oradaki Kildan askerlerini de öldürdü. **4** Gedalya öldürüldükten bir gün sonra, ölüm haberi duyulmadan önce **5** Şekem'den, Şilo'dan, Samiriye'den sakallarını tıraş etmiş, giysilerini yırtmış, bedenlerinde yaralar açmış seksen adam geldi. RAB'bin Tapınağı'nda sunmak için yanlarında tahıl, günnük getirmişlerdi. **6** Netanya oğlu İsmail Mispa'dan ağlaya ağlaya onları karşılamaya çıktı. Onları görünce, "Ahikam oğlu Gedalya'ya gelin" dedi. **7** Kente girince, Netanya oğlu İsmail ve yanındakiler onları öldürüp bir sarnıca attılar. **8** Ancak onlardan on kişi İsmail'e, "Bizi öldürme!" dediler, "Tarlada saklı buğdayımız, arpamız, zeytinyağımız ve balımız var." Böylece İsmail vazgeçip onları öbürleriyle birlikte öldürmedi. **9** İsmail'in öldürdüğü adamların bedenlerini atmış olduğu sarnıç büyüktü. Kral Asa, bu sarnıcı İsrail Kralı Baaşa'dan korunmak için kazmıştı. Netanya oğlu İsmail orayı ölülerle doldurdu. **10** İsmail, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan'ın Ahikam oğlu Gedalya'nın sorumluluğuna bıraktığı Mispa'daki bütün halkı ve kral kızlarını tutsak aldı. Netanya oğlu İsmail tümünü tutsak alıp Ammonlular'a sığınmak üzere yola çıktı. **11** Kareah oğlu Yohanan ve yanındaki ordu komutanları, Netanya oğlu İsmail'in işlediği cinayetleri duyunca, **12** bütün adamlarını alıp Netanya oğlu İsmail'le savaşmaya gittiler. Givon'daki büyük havuzun yakınında ona yetiştiler. **13** İsmail'in yanındaki adamlar, Kareah oğlu Yohanan ve yanındaki ordu komutanlarını görünce sevindiler. **14** İsmail'in Mispa'dan tutsak olarak götürdüğü herkes geri dönüp Kareah oğlu Yohanan'a katıldı. **15** Netanya oğlu İsmail ve sekiz adamıysa Yohanan'dan

kaçıp Ammonlular'a sığındılar. **16** Kareah oğlu Yohanan'la yanındaki ordu komutanları sağ kalanların hepsini –Ahikam oğlu Gedalya'yı öldüren Netanya oğlu İsmail'den kurtarıp Givon'dan geri getirdiği yiğit askerleri, kadınları, çocukları, saray görevlilerini– Mispa'dan alıp götürdüler. **17** Kildaniler'den kaçmak için Mısır'a doğru yola çıktılar. Beytlehem yakınında, Gerut-Kimham'da durdular. Kildaniler'den korkuyorlardı. Çünkü Netanya oğlu İsmail, Babil Kralı'nın ülkeye vali atadığı Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürmüştü.

42 Ordu komutanları, Kareah oğlu Yohanan, Hoşaya oğlu Azarya ve küçük büyük bütün halk yaklaşıp **2** Peygamber Yeremya'ya şöyle dediler: “Lütfen dileğimizi kabul et! Bizim için, bütün sağ kalan bu halk için Tanrın RAB'be yakar. Çünkü bir zamanlar sayıca çok olan bizler gördüğün gibi şimdi azınlıkta kaldık. **3** Tanrın RAB nereye gideceğimizi, ne yapacağımızı bize bildirsin.” **4** Peygamber Yeremya, “Olur” dedi, “İsteğiniz uyarınca Tanrınız RAB'be yakaracağım. RAB bana ne yanıt verirse, bir şey saklamadan size bildireceğim.” **5** Bunun üzerine, “Tanrın RAB'bin senin aracılığınla bize bildireceği her sözü yerine getirmezsek, RAB aramızda gerçek ve güvenilir tanık olsun” dediler, **6** “Seni kendisine gönderdiğimiz Tanrımız RAB'bin sözünü beğensek de beğenmesek de dinleyeceğiz ki, üzerimize iyilik gelsin. Evet, Tanrımız RAB'bin sözünü dinleyeceğiz.” **7** On gün sonra RAB Yeremya'ya seslendi. **8** Yeremya, Kareah oğlu Yohanan'la yanındaki ordu komutanlarını ve küçük büyük bütün halkı çağırdı. **9** Onlara şöyle dedi: “Dileğinizi önüne sunmam için beni kendisine gönderdiğiniz İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, **10** ‘Bu ülkede kalırsanız, sizi bina ederim, yıkmam; dikerim, sökmem. Çünkü başınıza getirdiğim felakete üzülüyorum. **11** Korktuğunuz Babil

Kralı'ndan artık korkmayın, ondan korkmayın diyor RAB. Çünkü ben sizinleyim, sizi kurtaracak, onun elinden özgür kılacağım. **12** Size sevecenlik göstereceğim. Şöyle ki, Babil Kralı size acıyacak, sizi topraklarınıza geri gönderecek.' **13** "Ama, 'Bu ülkede kalmayacağız' der, Tanrınız RAB'bin sözünü dinlemezseniz, **14** 'Savaş görmeyeceğimiz, boru sesi duymayacağımız, açlık çekmeyeceğimiz Mısır'a gidip orada yaşayacağız' derseniz, **15** RAB'bin sözünü dinleyin, ey Yahuda'dan sağ kalanlar! İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: 'Eğer Mısır'a gidip orada yerleşmeye kesin kararlıysanız, **16** korktuğunuz kılıç size orada yetişecek, tasalandığınız kıtlık Mısır'da yakanıza yapışacak, orada öleceksiniz. **17** Yerleşmek üzere Mısır'a gitmeye kararlı olan herkes kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan ölecek. Başlarına getireceğim felaketten kurtulup sağ kalan olmayacak.' **18** "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Öfkem, kızgınlığım Yeruşalim'de yaşayanların üzerine döküldüğü gibi, siz Mısır'a gidenlerin üzerine de dökülecek. Siz lanetlik, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerileceksiniz. Burayı bir daha görmeyeceksiniz.' **19** Ey Yahuda'dan sağ kalanlar, RAB size, 'Mısır'a gitmeyin!' diye buyurmuştur. Bunu iyi bilin. Bugün sizi uyarıyorum: **20** Beni Tanrınız RAB'be gönderip, 'Bizim için Tanrımız RAB'be yakar. O'nun bize söyleyeceği her şeyi bildir, yapacağız' demekle kendinizi aldatıyorsunuz! **21** Bugün size bildirdim, ama Tanrınız RAB'bin benim aracılığımla size ilettiği sözlerin hiçbirini dinlemediniz. **22** Şimdi iyi bilin ki, yerleşmek üzere gitmeye can attığınız yerde kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan öleceksiniz."

43 Yeremya Tanrıları RAB'bin bütün bu sözlerini –Tanrıları RAB'bin onun aracılığıyla kendilerine ilettiği her şeyi– halka

bildirmeyi bitirince **2** Hoşaya oğlu Azarya, Kareah oğlu Yohanan
ve bütün küstah adamlar ona, “Yalan söylüyorsun!” dediler,
“Tanrımız RAB, ‘Yerleşmek üzere Mısır'a gitmeyin’ demek için
göndermedi seni bize. **3** Bizi öldürsünler, Babil'e sürsünler
diye Kildaniler'in eline teslim etmek için Neriya oğlu Baruk seni
bize karşı kışkırtıyor.” **4** Böylece Kareah oğlu Yohanan, bütün
ordu komutanları ve halk RAB'bin Yahuda'da kalmalarına ilişkin
buyruğuna karşı geldiler. **5** Kareah oğlu Yohanan'la bütün ordu
komutanları, sürüldükleri uluslardan yerleşmek üzere Yahuda'ya
geri dönen Yahuda halkını alıp götürdüler. **6** Muhafız birliği
komutanı Nebuzaradan'ın Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın
sorumluluğuna bırakmış olduğu bütün kadınları, erkekleri,
çocukları, kral kızlarını da götürdüler. Peygamber Yeremya'yla
Neriya oğlu Baruk'u da alıp **7** RAB'bin sözünü dinlemeyerek
Mısır'a gittiler. Tahpanhes'e vardılar. **8** Tahpanhes'te RAB
Yeremya'ya şöyle seslendi: **9** “Yahudiler'in gözü önünde eline
büyük taşlar al, Tahpanhes'te firavun sarayının girişindeki tuğla
kaldırımın harcına göm. **10** Onlara de ki, ‘İsrail'in Tanrısı,
Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: İşte kulum Babil Kralı
Nebukadnessar'ı buraya getirtip tahtını harca gömdüğüm bu
taşların üzerine kuracağım. Nebukadnessar otağını bu taşların
üzerine kuracak. **11** Gelip Mısır'ı bozguna uğratacak. Ölüm
için ayrılanlar ölüme, Sürgün için ayrılanlar sürgüne, Kılıç için
ayrılanlar kılıca gidecek. **12** Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe
verip yakacak, ilahları alıp götürecek. Çoban giysisiyle kendisini
nasıl örterse, o da Mısır'ı öyle örtecek. Sonra oradan sağ salim
çıkacak. **13** Mısır'daki Güneş Tapınağı'nın dikili taşlarını kıracak,
Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe verecek.’”

44 Mısır'ın Migdol, Tahpanhes, Nof kentlerinde ve Patros
bölgesinde yaşayan Yahudiler'e ilişkin RAB Yeremya'ya şöyle
seslendi: **2** "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
Yeruşalim ve Yahuda kentlerine getirdiğim bütün felaketleri
gördünüz. İşte yaptıkları kötülük yüzünden kentler bugün yıkık;
içlerinde oturan yok. Sizin de kendilerinin ve atalarının da
önceden tanımadığınız başka ilahlara buhur yakıp taparak beni
öfkelendirdiler. **4** Peygamber kullarımı defalarca gönderip, 'Nefret
ettiğim bu iğrençlikleri yapmayın!' diyerek onları uyardım. **5**
Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Kötülüklerinden dönmediler,
başka ilahlara buhur yakmaktan vazgeçmediler. **6** Bu yüzden
kızgın öfkemi döktüm; Yahuda kentlerine, Yeruşalim sokaklarına
karşı öfkem giderek şiddetlendi. Onlar bugün olduğu gibi
yıkık ve ıssız bırakıldı. **7** "İsrail'in Tanrısı RAB, Her Şeye
Egemen Tanrı şöyle diyor: Neden bu büyük felaketi başınıza
getiriyorsunuz? Kadın erkek, çoluk çocuk Yahuda halkından
kesilip atılacak, sizden sağ kalan olmayacak. **8** Yerleşmek
üzere geldiğiniz Mısır'da ellerinizin yaptıklarıyla, başka ilahlara
buhur yakmakla beni öfkelendiriyorsunuz. Başınıza felaket
getiriyorsunuz. Dünyadaki uluslarca aşağılanacak, yerileceksiniz.
9 Yahuda'da, Yeruşalim sokaklarında atalarınızın, Yahuda
krallarıyla karılarının, kendinizin, karılarınızın yaptığı kötülükleri
unuttunuz mu? **10** Bugüne dek pişmanlık duymadılar, benden
korkmadılar. Size ve atalarınıza verdiğim yasa ve kurallar uyarınca
yaşamadılar. **11** "Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen
RAB diyor ki: Başınıza yıkım getirmeye, bütün Yahuda halkını yok
etmeye kararlıyım. **12** Yerleşmek üzere Mısır'a gelmeye kararlı
olan Yahuda'nın sağ kalanlarını ele alacağım. Hepsi Mısır'da yok
olacak; kılıçtan geçirilecek ya da kıtlıktan ölecek. Küçük büyük

hepsi kılıçtan, kıtlıktan ölecek. Lanetlenecek, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerilecekler. **13** Yeruşalim'i cezalandırdığım gibi, Mısır'da yaşayanları da kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım. **14** Yerleşmek için Mısır'a gelen Yahuda halkının sağ kalanlarından hiçbiri kurtulmayacak, hiç kimse sağ kalıp Yahuda'ya dönmeyecek. Yerleşmek üzere oraya dönmek isteseler de, kaçıp kurtulan birkaç kişi dışında dönen olmayacak.” **15** Karılarının başka ilahlara buhur yaktığını bilen erkekler, orada duran kadınlar, Mısır'ın Patros bölgesinde yaşayan bütün halk –ki büyük bir topluluktu– Yeremya'ya şu karşılığı verdi: **16** “RAB'bin adıyla bize söylediklerini dinlemeyeceğiz! **17** Tersine, yapacağımızı söylediğimiz her şeyi kesinlikle yapacağız: Gök Kraliçesi'ne buhur yakacak, atalarımızın, krallarımızın, önderlerimizin ve kendimizin Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında yaptığımız gibi ona dökmelik sunular dökeceğiz. O zamanlar bol yiyeceğimiz vardı, her işimiz yolundaydı, sıkıntı çekmiyorduk. **18** Oysa Gök Kraliçesi'ne buhur yakmayı, dökmelik sunular dökmeyi bıraktığımız günden bu yana her yönden yokluk çekiyoruz; kılıçtan, kıtlıktan yok oluyoruz.” **19** Kadınlar, “Evet, Gök Kraliçesi'ne buhur yakıp dökmelik sunular dökeceğiz! Ona benzer pideler pişirip kendisine dökmelik sunular döktüğümüzü kocalarımız bilmiyor muydu sanki?” diye eklediler. **20** Bunun üzerine Yeremya ona karşılık veren kadın erkek bütün halka şöyle dedi: **21** “Sizin, atalarınızın, krallarınızın, önderlerinizin, ülke halkının Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında yaktığınız buhuru RAB unuttu mu? Haberi yok muydu? **22** RAB yaptığınız kötülüklere, iğrençliklere artık dayanamadığı için, bugün olduğu gibi ülkeniz aşağılanıp yerildi, kimsenin yaşamadığı dehşet verici bir viranelik oldu. **23** Siz başka ilahlara buhur yaktınız, RAB'be

karşı günah işlediniz; O'nun sözünü dinlemediniz, yasasına, kurallarına, antlaşma koşullarına uymadınız. Bu yüzden bugün olduğu gibi başınıza felaket geldi." **24** Yeremya bütün halka, özellikle de kadınlara, "RAB'bin sözüne kulak verin, ey Mısır'da yaşayan Yahudalılar" dedi, **25** "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Gök Kraliçesi'ne buhur yakacağız, dökmelik sunular dökeceğiz, adaklarımızı kesinlikle yerine getireceğiz' diyerek siz de karılarınız da verdiğiniz sözü yerine getirdiniz. "Öyleyse verdiğiniz sözü tutun! Adadığınız adakları tümüyle yerine getirin! **26** Mısır'da yaşayan Yahudiler, RAB'bin sözünü dinleyin! 'Büyük adım üzerine ant içiyorum ki' diyor RAB, 'Mısır'da yaşayan Yahudiler'den hiçbiri bundan böyle adımı ağzına alıp Egemen RAB'bin varlığı hakkı için diye ant içmeyecek. **27** Çünkü onların yararını değil, zararını gözlüyorum; Mısır'da yaşayan Yahudiler yok olana dek kılıçtan, kıtlıktan ölecek. **28** Kılıçtan kurtulup da Mısır'dan Yahuda'ya dönenlerin sayısı pek az olacak. Mısır'a yerleşmeye gelen Yahuda halkından sağ kalanlar o zaman kimin sözünün yerine geldiğini anlayacak: Benim sözümün mü, yoksa onlarınkinin mi? **29** "'Başınıza yıkım getireceğim; sözümün yerine geleceğini bilesiniz diye' diyor RAB, 'Sizi burada cezalandıracağıma ilişkin belirti şu olacak.' **30** RAB diyor ki, 'Yahuda Kralı Sidkiya'yı can düşmanı Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline nasıl teslim ettimse, Mısır Firavunu Hofra'yı da can düşmanlarının eline öyle teslim edeceğim.'"

45 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'nın kendisine söylediği sözleri tomara yazdıktan sonra Yeremya ona şunları söyledi: **2** "Ey Baruk, İsrail'in Tanrısı RAB sana şöyle diyor: **3** Sen, 'Vay başıma! Çünkü RAB acıma acı kattı. İnlemekten bitkin düştüm,

bana rahat yok' dedin. **4** "RAB bana, 'Ona şöyle diyeceksin' dedi: 'RAB diyor ki, bütün ülkeyi yıkacağım; bina ettiğimi yıkacak, diktiğimi sökeceğim. **5** Sana gelince, büyük şeyler peşinde mi koşuyorsun? Sakın koşma! Çünkü bütün halkın üzerine felaket getirmek üzereyim' diyor RAB, 'Ama sen nereye gidersen git, canını bağışlayacağım.'"

46 RAB uluslara ilişkin Peygamber Yeremya'ya şöyle seslendi: **2** Mısır'a ilişkin: Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında, Babil Kralı Nebukadnessar'ın Fırat kıyısında, Karkamış'ta yenilgiye uğrattığı Firavun Neko'nun ordusuyla ilgili bildiri: **3** "Küçük büyük kalkanları dizin, Savaşmak için ilerleyin! **4** Atları koşun, beygirlere binin! Miğferlerinizi takın, yerinizi alın! Mızraklarınızı cilalayın, Zırhlarınızı kuşanın! **5** Ne görüyorum? Dehşete düştüler, geri çekiliyorlar! Yiğitleri bozguna uğramış, Arkalarına bakmadan kaçışıyorlar. Her yer dehşet içinde" diyor RAB. **6** "Ayağı tez olan kaçamıyor, Yiğit kaçıp kurtulamıyor. Kuzeyde, Fırat kıyısında Tökezleyip düştüler. **7** Nil gibi yükselen, Irmak gibi suları çalkalanan kim? **8** Mısır'dır Nil gibi yükselen, Irmak gibi suları çalkalanan. 'Yükselip yeryüzünü kaplayacağım; Kentleri de içlerinde oturanları da Yok edeceğim' diyor Mısır. **9** Şahlanın, ey atlar! Çılgınca saldırın, ey savaş arabaları! Ey kalkan taşıyan Kûşlu, Pûtlu yiğitler, Yay çeken Ludlular, ilerleyin! **10** "Çünkü o gün Rab'bin, Her Şeye Egemen RAB'bin günüdür. Düşmanlarından öç alması için Öç günüdür. Kılıç doyana dek yiyecek, Kanlarını kana kana içecek. Çünkü Rab, Her Şeye Egemen RAB Kuzeyde, Fırat kıyısında kurban hazırlıyor. **11** "Ey erden kız Mısır, Gilat'a git de merhem al! Ama boşuna çok ilaç kullanıyorsun, Senin için şifa yok. **12** Uluslar utancını duydu, Feryadınla doldu yeryüzü. Yiğit

yiğide tökezleyip İkisi birlikte yere seriliyor.” **13** Babil Kralı Nebukadnessar'ın gelip Mısır'a saldıracağına ilişkin RAB'bin Peygamber Yeremya'ya bildirdiği söz şudur: **14** “Mısır'da bildirin, Migdol'da duyurun, Nof'ta, Tahpanhes'te duyurun: ‘Yerini al, hazırlan, Çünkü çevrendekileri yiyip bitiriyor kılıç!’ **15** İlahın Apis neden kaçtı? Boğan neden ayakta kalamadı? Çünkü RAB onu yere serdi! **16** Boyuna tökezleyip birbirlerinin üzerine düşecekler. ‘Kalkın, acımasızların kılıcı yüzünden halkımıza, Yurdumuza dönelim’ diyecekler. **17** ‘Firavun yaygaracının biri, Fırsatı kaçırdı’ diyecekler. **18** “Varlığım hakkı için” diyor Kral, Adı Her Şeye Egemen RAB, “Dağlar arasında Tavor Dağı nasılsa, Karmel Dağı deniz kıyısında nasılsa, Size saldıracak kişi de öyledir. **19** Ey sizler, Mısır'da yaşayanlar, Toplayın eşyanızı, sürgüne gideceksiniz! Nof öyle viran olup yanacak ki, Kimse oturmayacak içinde. **20** “Mısır güzel bir düve, Ama kuzeyden at sineği geliyor ona. **21** Ücretli askerleri besili danalar gibi. Onlar da geri dönüp birlikte kaçacak, Yerlerinde durmayacaklar. Çünkü üzerlerine yıkım günü, Cezalandırılacakları an gelecek. **22** Düşman ordusu ilerleyince, Mısır yılan gibi tıslayarak kaçacak. Ağaç kesen adamlar gibi Baltalarla ona saldıracaklar. **23** Gür olsa bile kesecekler ormanını” diyor RAB, “Çünkü çekirgelerden daha çok onlar, Sayıya vurulamazlar. **24** Mısır utandırılacak, Kuzey halkının eline teslim edilecek.” **25** İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İşte No Kenti'nin ilahı Amon'u, firavunu, Mısır'la ilahlarını, krallarını ve firavuna güvenenleri cezalandırmak üzereyim. **26** Hepsini can düşmanları Babil Kralı Nebukadnessar'la görevlilerinin eline teslim edeceğim. Ama sonra, eskiden olduğu gibi insanlar yine Mısır'da yaşayacak” diyor RAB. **27** “Korkma, ey kulum Yakup, Yılma, ey İsrail.

Çünkü seni uzak yerlerden, Soyunu sürgün edildiği ülkeden kurtaracağım. Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak, Kimse onu korkutmayacak. **28** Korkma, ey kulum Yakup, Çünkü ben seninleyim" diyor RAB. "Seni aralarına sürdüğüm ulusların hepsini Tümüyle yok etsem de, Seni büsbütün yok etmeyeceğim. Adaletle yola getirecek, Hiç cezasız bırakmayacağım seni."

47 Firavun Gazze'ye saldırmadan önce RAB'bin Peygamber Yeremya'ya bildirdiği Filistliler'e ilişkin söz şudur: **2** RAB diyor ki, "Bakın sular kuzeyden nasıl yükseliyor! Taşkın bir ırmak olacak, Ülkeyi ve içindeki her şeyi, Kentleri ve içinde yaşayanları kaplayacak. İnsanlar yakaracak, Ülkede yaşayan herkes feryat edecek. **3** Dörtnala koşan aygırların Toynak seslerinden, Savaş arabalarının takırtısından, Tekerleklerin gürültüsünden Babalar dönüp çocuklarına bakmayacak; Ellerinde derman kalmayacak. **4** Çünkü Filistliler'in yok edileceği gün geliyor. Sur ve Sayda'ya yardım edebilecek Sağ kalan herkes kesilip yok edilecek. RAB Kaftor kıyısından gelen Filistliler'in Sağ kalanlarını yok edecek. **5** Gazze yastan saçını yolacak, Aşkelon susturulacak. Ey ovada sağ kalanlar, Ne zamana dek bedenlerinizi yaralayacaksınız? **6** Ah, RAB'bin kılıcı! Yatışmana daha ne kadar zaman var? Dön kınına! Dur ve sessiz ol! **7** Ama RAB ona buyruk vermişken, Aşkelon'a, deniz kıyısına Saldırmak üzere görevlendirmişken Kılıç nasıl yatışabilir?"

48 Moav'a ilişkin: İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: "Vay Nevo'nun başına gelenlere! Çünkü viraneye çevrilecek. Kiryatayim utandırılacak, ele geçirilecek. Misgav utandırılacak, kırılıp dökülecek. **2** Moav artık övülmeyecek, Heşbon'da onun yıkımı için düzen kuracak, 'Haydi, şu Moav ulusuna son verelim' diyecekler. Ey Madmen, sen de susturulacaksın,

Kılıç kovalayacak seni. **3** Horonayim'den feryat duyulacak:
‘Kent mahvoldu, büyük yıkıma uğradı!’ **4** “Moav yıkılacak,
Yavrularının ağlayışı duyulacak. **5** Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit
Yokuşu'ndan, Horonayim inişinde Yıkımın neden olduğu acı
feryatlar duyuluyor. **6** Kaçın, canınızı kurtarın! Çölde yaban
eşeği gibi koşun! **7** “Evet, başarılarına, mal varlığına güvendiğin
için Sen de ele geçirileceksin. İlahın Kemoş da kâhinleri ve
görevlileriyle birlikte Sürgün edilecek. **8** Yok edici her kente
uğrayacak, Tek kent kurtulmayacak. Vadi yerle bir olacak, Yayla
altüst edilecek” diyor RAB. **9** “Moav toprağına tuz dökün,
kısırlaşsın, Kentleri öyle viran olacak ki, Kimse yaşamayacak
oralarda. **10** Lanet olsun RAB'bin işini savsaklayana! Kılıcını
kan dökmekten alıkoyana lanet olsun! **11** Moav gençliğinden bu
yana güvenlikteydi, Şarap tortusu gibi durgun kaldı, Bir kaptan
öbürüne boşaltılmadı, Sürgüne gönderilmedi. O yüzden tadını
yitirmedi, kokusu bozulmadı. **12** “Ama onu boşaltacak adamları
göndereceğim günler geliyor” diyor RAB, “Onu boşaltacaklar.
Kaplarını boşaltacak, küplerini paramparça edecekler. **13** İsrail
halkı güvendiği Beytel'den nasıl utandıysa, Moav da Kemoş
ilahından öyle utanacak. **14** “Nasıl, ‘Biz yiğidiz, Savaşa hazır
askerleriz’ dersiniz? **15** Moav ve kentlerini yerle bir eden,
Saldırıya geçti. En seçkin gençleri kesime gidecek. Adı Her
Şeye Egemen RAB olan Kral böyle diyor. **16** Moav'ın yıkımı
yakında geliyor, Uğrayacağı felaket hızla yaklaşıyor. **17** Dövünün
onun için, Ey çevresinde yaşayan, ününü bilen sizler! ‘Kudret
asası, Görkemli değnek nasıl da kırıldı!’ deyin. **18** “Ey Divon
Kenti'nde yaşayan halk, Görkeminden in, Kuru toprak üstünde
otur. Çünkü Moav'ı yerle bir eden sana da saldıracak, Kalelerini
yıkacak. **19** Ey sen, Aroer'de oturan, Yol kenarında dur da gözle!

Kaçan adama, kurtulan kadına, ‘Ne oldu?’ diye sor. **20** Moav
utandırıldı, darmadağın oldu. Feryat et, haykır! Moav'ın yıkıldığını
Arnon Vadisi'nde duyur. **21** “Yayladaki kentler –Holan, Yahas,
Mefaat, Divon, Nevo, Beytdivlatayim, Kiryatayim, Beytgamul,
Beytmeon, Keriyot, Bosra, uzak yakın bütün Moav kentleri–
yargılanacak. **25** Moav'ın boynuzu kesildi, kolu kırıldı” diyor
RAB. **26** “Moav'ı sarhoş edin, Çünkü RAB'be büyüklük tasladı.
Moav kendi kusmuğunda yuvarlanacak, Alay konusu olacak. **27**
İsrail senin için gülünesi bir ulus mu oldu? Hırsızlar arasında mı
yakalandı ki, Ondan söz ettikçe baş sallıyorsun? **28** “Ey Moav'da
yaşayanlar, Kentlerinizi terk edip kayalara sığının. Uçurumun
ağzında yuvasını yapan Güvercin gibi olun. **29** Moav'ın ne denli
gururlanıp büyüklendiğini, Kendini ne denli beğendiğini, Kibirlenip
küstahlaştığını, Övünüp kabardığını duyduk. **30** Küstahlığını
biliyorum” diyor RAB, “Övünmesi boşunadır, yaptıkları da. **31** Bu
yüzden Moav için haykıracak, Bütün Moav için feryat edeceğim.
Ağlayacağım Kîr-Hereset halkı için. **32** Ey Sivma asması, Senin
için Yazer halkından çok ağlayacağım. Filizlerin gölü aşıp Yazer'e
ulaştı. Yok edici yaz meyvelerini, üzümünü yok etti. **33** Moav'ın
meyve bahçelerinden, tarlalarından Sevinç ve neşe yok oldu.
Üzüm sıkma çukurlarından şarap akışını durdurdum; Kimse
sevinç çığlıklarıyla üzüm ezmiyor, Çığlıklar var, ama sevinç
çığlıkları değil. **34** “Heşbon ve Elale'nin haykırışları Yahas'a
ulaşıyor. Soar'dan Horonayim'e, Eglat-Şelişiya'ya dek çığlıklar
yükseliyor. Çünkü Nimrim suları bile kurudu. **35** Moav'da puta
tapılan yerlerde Sunu sunanları, İlahlarına buhur yakanları
Yok edeceğim” diyor RAB. **36** “Bu yüzden yüreğim ney gibi
İnliyor Moav için; Kîr-Hereset halkı için ney gibi İnliyor yüreğim.
Çünkü elde ettikleri zenginlik uçup gitti. **37** “Herkes saçını

sakalını kesecek, Elini yaralayacak, Beline çul saracak. **38** Moav damlarında, meydanlarında Yalnız ağlayış var. Çünkü Moav'ı kimsenin beğenmediği Bir kap gibi kırdım" diyor RAB. **39** "Nasıl da darmadağın oldu Moav! Nasıl acıyla feryat ediyor! Nasıl da sırtını dönüyor utançtan! Moav çevresindekilere alay konusu, Dehşet verici bir örnek oldu." **40** RAB diyor ki, "Bakın! Düşman birden çullanan bir kartal gibi Kanatlarını Moav'ın üzerine açacak. **41** Keriyot ele geçirilecek, Kaleler alınacak. O gün Moavlı askerlerin yüreği, Doğum sancısı çeken kadının yüreği gibi olacak. **42** Moav yıkıma uğrayacak, Halk olmaktan çıkacak; Çünkü RAB'be karşı büyüklük tasladı. **43** Önünde dehşet, çukur ve tuzak var, Ey Moav halkı!" diyor RAB. **44** "Dehşetten kaçan çukura düşecek, Çukurdan çıkan tuzağa yakalanacak; Çünkü Moav'ın üzerine Cezalandırma yılını getireceğim" diyor RAB. **45** "Heşbon'un gölgesinde Bitkin düşmüş kaçkınlar. Çünkü Heşbon'dan ateş, Sihon'un ortasından alev çıktı; Moavlılar'ın alınlarını, Kargaşa çıkaranların başlarını yakıp yok etti. **46** Vay sana, ey Moav! İlah Kemoş'un halkı yok oldu, Oğulların sürgüne gönderildi, Kızların tutsak alındı. **47** Ama son günlerde Yine eski gönencine kavuşturacağım Moav'ı" diyor RAB. Moav'ın yargısı burada sona eriyor.

49 RAB Ammonlular'a ilişkin şöyle diyor: "İsrail'in çocukları yok mu? Yok mu mirasçısı? Öyleyse neden ilah Molek Gad'ı mülk edindi? Neden onun halkı Gad kentlerinde oturuyor? **2** İşte bu nedenle" diyor RAB, "Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne karşı Savaş narasını işittireceğim günler geliyor. Rabba ıssız bir höyük olacak, Köyleri ateşe verilecek. Böylece İsrail, kendisini mülk edinenleri Mülk edinecek" diyor RAB. **3** "Haykır, ey Heşbon! Ay Kenti yıkıldı! Feryat edin, ey Rabba kızları! Çul sarınıp

yas tutun. Duvarların arasında oraya buraya koşuşun. Çünkü Molek kâhinleri ve görevlileriyle birlikte Sürgüne gönderilecek. **4** Verimli vadilerinle ne kadar övünüyorsun, Ey dönek kız! Servetine güvenerek, ‘Bana kim saldırabilir?’ diyorsun. **5** Bütün çevrenden Dehşet saçacağım üzerine” Diyor Rab, Her Şeye Egemen RAB. “Her biriniz apar topar sürülecek, Kaçkınları toplayan olmayacak. **6** Ama sonra Ammonlular'ı Eski gönencine kavuşturacağım” diyor RAB. **7** Her Şeye Egemen RAB Edom'a ilişkin şöyle diyor: “Teman Kenti'nde bilgelik kalmadı mı artık? Akıllı kişilerde öğüt tükendi mi? Bilgelikleri yozlaştı mı? **8** Kaçın, geri dönün, derinliklere sığının, Ey Dedan'da yaşayanlar! Çünkü Esav'ı cezalandırdığımda Başına felaket getireceğim. **9** Üzüm toplayanlar bağına girseydi, Birkaç salkım bırakmazlar mıydı? Gece hırsızlar gelselerdi, Yalnızca gereksindiklerini çalmazlar mıydı? **10** Oysa ben Esav'ı çırılçıplak soyacak, Gizli yerlerini açığa çıkaracağım, Gizlenemeyecek. Çocukları, akrabaları, komşuları Yıkıma uğrayacak. Kendisi de yok olacak! **11** Öksüz çocuklarını bırak, Ben yaşatırım onları. Dul kadınların da bana güvensinler.” **12** RAB diyor ki, “Hak etmeyenler bile kâseyi içmek zorundayken, Sen mi cezasız kalacaksın? Hayır, cezasız kalmayacaksın, Kesinlikle içeceksin kâseyi. **13** Adım üzerine ant içerim ki” diyor RAB, “Bosra dehşet konusu olacak, yerilecek, Viraneye dönecek, aşağılanacak. Bütün kentleri sonsuza dek yıkık kalacak.” **14** RAB'den bir haber aldım: Uluslara gönderdiği haberci, “Edom'a saldırmak için toplanın, Savaşa hazırlanın!” diyor. **15** “Bak, seni uluslar arasında küçük düşüreceğim, İnsanlar seni hor görecek. **16** Saçtığın dehşet ve yüreğindeki gurur Seni aldattı. Sen ki, kaya kovuklarında yaşıyor, Tepenin doruğunu elinde tutuyorsun. Yuvanı kartal gibi yükseklerde kursan da,

Oradan indireceğim seni” diyor RAB. **17** “Edom dehşet konusu olacak, Oradan geçen herkes şaşkın şaşkın bakıp Başına gelen belalardan ötürü Onunla alay edecek. **18** Sodom'la Gomora'yı ve çevredeki köyleri Nasıl yerle bir ettimse” diyor RAB, “Orada da kimse oturmayacak, İnsan oraya yerleşmeyecek. **19** “Şeria çalılıklarından Sulak otlağa çıkan aslan gibi Edom'u bir anda yurdundan kovacağım. Seçeceğim kişiyi ona yönetici atayacağım. Var mı benim gibisi? Var mı bana dava açacak biri, Bana karşı duracak çoban?” **20** Bu yüzden RAB'bin Edom'a karşı ne tasarladığını, Teman'da yaşayanlara karşı ne amaçladığını işitin: “Sürünün küçükleri bile sürülecek, Halkı yüzünden Edom otlakları çöle dönüştürülecek. **21** Yıkılışlarının gürültüsünden yeryüzü titreyecek, Çığlıkları Kamış Denizi'ne dek duyulacak. **22** Düşman kartal gibi üzerlerine çullanacak, Kanatlarını Bosra'ya karşı açacak. O gün Edomlu askerlerin yüreği, Doğum sancısı çeken kadının yüreği gibi olacak.” **23** Şam'a ilişkin: “Hama ve Arpat utanacak, Çünkü kötü haber işittiler. Korkudan eridiler, Sessiz duramayan deniz gibi Kaygıyla sarsıldılar. **24** “Şam güçsüz düştü, Kaçmak için döndü; Telaşa kapıldı, Doğuran kadın gibi Sancı ve acılar sardı onu. **25** Nasıl oldu da sevinç bulduğum ünlü kent Terk edilmedi? **26** Bu yüzden gençleri meydanlarda düşecek, Bütün savaşçıları susturulacak o gün” Diyor Her Şeye Egemen RAB. **27** “Şam surlarını ateşe vereceğim, Yakıp yok edecek Ben-Hadat'ın saraylarını.” **28** Babil Kralı Nebukadnessar'ın bozguna uğrattığı Kedar ve Hasor krallıklarına ilişkin RAB şöyle diyor: “Kalkın, Kedar'a saldırın, Doğu halkını yok edin. **29** Çadırlarıyla sürüleri alınacak, Çadır perdeleri, Eşyalarıyla develeri alınıp götürülecek. İnsanlar, ‘Her yer dehşet içinde!’ diye bağıracaklar onlara. **30** Kaçın, uzaklaşın! Derinliklere

sığının, Ey Hasor'da oturanlar!" diyor RAB. "Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar Size düzen kurdu; Sizin için bir tasarısı var. **31** Kalkın, tasasız ve güvenlik içinde Yaşayan ulusa saldırın" diyor RAB. "Onun kent kapıları, sürgüleri yok, Halkı tek başına yaşıyor. **32** Develeri yağma edilecek, Sayısız sürüleri çapul malı olacak. Zülüflerini kesenleri Dört yana dağıtacağım, Her yandan felaket getireceğim başlarına" diyor RAB. **33** "Çakalların uğrağı Hasor, Sonsuza dek viran kalacak, Orada kimse oturmayacak, İnsan oraya yerleşmeyecek." **34** Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının başlangıcında RAB'bin Peygamber Yeremya'ya bildirdiği Elam'a ilişkin söz şudur: **35** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Bakın, Elam'ın yayını, Asıl gücünü kıracağım. **36** Üzerine göğün dört ucundan Dört rüzgarı gönderecek, Halkını bu rüzgarlara dağıtacağım. Elam sürgünlerinin gitmediği Bir ulus kalmayacak. **37** Düşmanlarının önünde, Can düşmanlarının önünde Elam'ı darmadağın edeceğim. Başlarına felaket gönderecek, Şiddetli öfkemi yağdıracağım" diyor RAB, "Onları büsbütün yok edene dek Peşlerine kılıcı salacağım. **38** Elam'da tahtımı kuracak, Elam Kralı'yla önderlerini Yok edeceğim" diyor RAB. **39** "Ama son günlerde Elam'ı eski gönencine kavuşturacağım" diyor RAB.

50 RAB'bin Babil ve Kildan ülkesine ilişkin Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirdiği söz şudur: **2** "Uluslara duyurun, haberi bildirin! Sancak dikip duyurun, hiçbir şey gizlemeyin! 'Babil ele geçirilecek' deyin, 'İlahı Bel utandırılacak, İlahı Marduk paramparça olacak. Putları utandırılacak, İlahları paramparça olacak.' **3** Çünkü kuzeyden gelen bir ulus ona saldıracak, Ülkesini viran edecek. Orada kimse yaşamayacak, İnsan da hayvan da kaçıp gidecek. **4** O günlerde, o zamanda" diyor RAB, "İsrail halkıyla Yahuda halkı birlikte gelecek; Tanrıları RAB'bi aramak

için Ağlaya ağlaya gelecekler. **5** Yüzleri Siyon'a dönük, Oraya giden yolu soracak, Kalıcı, unutulmaz bir antlaşmayla RAB'be bağlanmak için gelecekler. **6** “Halkım yitik koyunlardır, Çobanları onları baştan çıkardı. Dağlarda başıboş dolandırdılar onları, Dağ, tepe avare dolaştılar, Kendi ağıllarını unuttular. **7** Kim bulduysa yedi onları. Düşmanları, ‘Biz suçlu değiliz’ dediler, ‘Çünkü onlar gerçek otlakları olan RAB'be, Atalarının umudu RAB'be karşı günah işlediler.’ **8** “Babil'den kaçıp kurtulun! Kildan ülkesini terk edin, Sürüye yön veren teke gibi olun! **9** Çünkü birbiriyle anlaşmış büyük ulusları Kuzeydeki topraklardan kışkırtıp Babil'in karşısına çıkaracağım. Babil'le savaşmak üzere karşısına dizilecek, Onu kuzeyden ele geçirecekler. Okları usta savaşçı oku gibidir, Hiçbiri boş dönmeyecek. **10** Kildan ülkesi yağmaya uğrayacak, Onu yağmalayanlar mala doyacak” diyor RAB. **11** “Ey mirasımı yağmalayan sizler! Madem sevinip coşuyorsunuz, Harman döven düve gibi sıçrıyor, Aygır gibi kişniyorsunuz; **12** Anneniz büyük utanca boğulacak, Sizi doğuranın yüzü kızaracak. Ulusların en önemsizi, Kurak, bozkır, çöl olacak. **13** RAB'bin öfkesi yüzünden kimse yaşamayacak orada, Büsbütün ıssız kalacak. Her geçen, Babil'in aldığı yaraları görünce şaşacak, Hayrete düşecek. **14** Babil'in çevresinde savaşmak üzere dizilin, Ey bütün yay çekenler! Oklarla saldırın ona, oklarınızı esirgemeyin! Çünkü o RAB'be karşı günah işledi. **15** Her yandan ona karşı savaş narası yükseltin! Teslim oldu, kuleleri düştü, Surları yerle bir oldu. Çünkü RAB'bin öcüdür bu. Ondan öç alın. Yaptığının aynısını yapın ona. **16** Ekin ekeni biçim vakti orakçıyla birlikte Babil'den atın. Zorbanın kılıcı yüzünden Herkes halkına dönsün, Ülkesine kaçsın.” **17** “İsrail aslanların kovaladığı Dağılmış bir sürüdür. Önce Asur Kralı yedi onu. Sonra Babil Kralı Nebukadnessar kemiklerini

ezdi.” **18** Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Asur Kralı'nı nasıl cezalandırdıysam, Babil Kralı'yla ülkesini de öyle cezalandıracağım. **19** İsrail'i yeniden otlağına kavuşturacağım, Karmel'de, Başan'da otlayacak; Efrayim ve Gilat dağlık bölgelerinde İstediği kadar yiyip doyacak. **20** O günlerde, o zamanda” diyor RAB, “İsrail'in suçu araştırılacak Ama bulunamayacak; Yahuda'nın günahları da araştırılacak Ama bulunamayacak. Çünkü sağ bıraktıklarımı bağışlayacağım.” **21** “Meratayim ülkesine, Pekot'ta yaşayanlara saldır. Onları öldür, tümüyle yok et” diyor RAB, “Sana ne buyurduysam hepsini yap. **22** Ülkede savaş, büyük yıkım Gürültüsü duyuluyor. **23** Dünyanın balyozu Nasıl da kırılıp paramparça oldu! Babil uluslar arasında nasıl dehşet oldu! **24** Senin için tuzak kurdum, ey Babil, Bilmeden tuzağıma düştün. Bulunup yakalandın, Çünkü RAB'be karşı çıktın. **25** RAB silahhanesini açtı, Öfkesinin silahlarını çıkardı. Rab'bin, Her Şeye Egemen RAB'bin Kildan ülkesinde yapacağı iş var. **26** Uzaktan ona saldırın. Ambarlarını açın, Mallarını tahıl gibi küme küme yığın. Tamamen yok edin onu, Geriye hiçbir şey kalmasın. **27** Genç boğalarını öldürün, Kesime gitsinler! Vay başlarına! Çünkü onların günü, Cezalandırılma zamanı geldi. **28** Dinleyin! Tanrımız RAB'bin öç aldığını, Tapınağının öcünü aldığını Babil'den kaçıp kurtulanlar Siyon'da duyuruyorlar. **29** “Okçuları, yay gerenlerin hepsini çağırın Babil'e karşı, Çevresini kuşatın, kaçıp kurtulan olmasın. Yaptıklarına göre karşılık verin ona, Yaptıklarının aynısını yapın. Çünkü RAB'be, İsrail'in Kutsalı'na Küstahlık etti. **30** Bu yüzden gençleri meydanlarda düşecek, Bütün savaşçıları susturulacak o gün” diyor RAB. **31** “İşte, sana karşıyım, ey küstah!” Diyor Rab, Her Şeye Egemen RAB. “Çünkü senin günün, Seni cezalandıracağım zaman geldi. **32**

Küstah tökezleyip düşecek, Onu kaldıran olmayacak. Kentlerini ateşe vereceğim, Bütün çevresini yakıp yok edecek.” **33** Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: “İsrail halkı da Yahuda halkı da Eziyet çekiyor. Onları tutsak edenler sıkı tutmuş, Salıvermek istemiyorlar. **34** Ama onların Kurtarıcısı güçlüdür, O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir. Onların ülkesine huzur, Babil'de yaşayanlaraysa kargaşalık getirmek için Davalarını hararetle savunacak. **35** “Kildaniler'e karşı kılıç!” diyor RAB, “Babil'de yaşayanlara, Babil önderlerine, Bilgelerine karşı kılıç! **36** Sahte peygamberlere karşı kılıç! Aptallıkları ortaya çıkacak. Yiğitlerine karşı kılıç! Şaşkına dönecek onlar. **37** Atlarına, savaş arabalarına Aralarındaki yabancılara karşı kılıç! Hepsi kadın gibi ürkek olacak. Hazinelerine karşı kılıç! Yağma edilecek onlar. **38** Sularına kuraklık! Kuruyacak sular. Çünkü Babil putlar ülkesidir, Korkunç putlar yüzünden halkı çıldırmış. **39** “Bu yüzden yabanıl hayvanlar, çakallar, Baykuşlar yaşayacak orada, Artık insan yaşamayacak, Kuşaklar boyu kimse oturmayacak. **40** Sodom'la Gomora'yı ve çevredeki köyleri Nasıl yerle bir ettimse” diyor RAB, “Orada da kimse oturmayacak, İnsan oraya yerleşmeyecek. **41** İşte kuzeyden bir ordu geliyor. Dünyanın uçlarından Büyük bir ulus Ve birçok kral harekete geçiyor. **42** Yay, pala kuşanmışlar, Gaddar ve acımasızlar. Atlara binmiş gelirken, Kükreyen denizi andırıyor sesleri. Savaşa hazır savaşçılar Karşına dizilecekler, ey Babil kızı! **43** Babil Kralı onların haberini aldı, Ellerinde derman kalmadı. Doğuran kadın gibi Üzüntü, sancı sardı onu. **44** Şeria çalılıklarından Sulak otlağa çıkan aslan gibi Kildaniler'i bir anda yurdundan kovacağım. Seçeceğim kişiyi oraya yönetici atayacağım. Var mı benim gibisi? Var mı bana dava açacak biri, Bana karşı duracak çoban?” **45** Bu yüzden RAB'bin Babil'e

karşı ne tasarladığını, Kildan ülkesine karşı ne amaçladığını işitin: “Sürünün küçükleri bile sürülecek, Halkı yüzünden otlakları çöle dönüştürülecek. **46** ‘Babil düştü’ sesiyle yeryüzü titreyecek, Çığlığı uluslar arasında duyulacak.”

51 RAB diyor ki, “İşte Babil'e ve Lev-Kamay'da yaşayanlara karşı Yok edici bir rüzgar çıkaracağım. **2** Tahıl savuranları göndereceğim Babil'e; Onu savurup ayıklasınlar, Ülkesini boşaltsınlar diye. Yıkım günü her yandan saldıracaklar ona. **3** Okçu yayını germesin, Zırhını kuşanmasın. Onun gençlerini esirgemeyin! Ordusunu tümüyle yok edin. **4** Kildan ülkesinde ölüler, Babil sokaklarında yaralılar serilecek yere. **5** İsrail'in Kutsalı'na karşı Ülkeleri suçla dolu olmasına karşın, Tanrıları Her Şeye Egemen RAB İsrail ve Yahuda halklarını bırakmadı. **6** Babil'den kaçın! Herkes canını kurtarsın! Babil'in suçu yüzünden yok olmayın! Çünkü RAB'bin öç alma zamanıdır, Ona hak ettiğini verecek. **7** Babil RAB'bin elinde bir altın kâseydi, Bütün dünyayı sarhoş etti. Uluslar şarabını içtiler, Bu yüzden çıldırdılar. **8** Ansızın düşüp paramparça olacak Babil, Yas tutun onun için! Yarasına merhem sürün, belki iyileşir. **9** ‘Babil'i iyileştirmek istedik, ama iyileşmedi. Bırakalım onu, Hepimiz kendi ülkemize dönelim. Çünkü onun yargısı göklere erişiyor, Bulutlara kadar yükseliyor. **10** “‘RAB haklı olduğumuzu gösterdi, Gelin, Tanrımız RAB'bin neler yaptığını Siyon'da anlatalım.’ **11** “Okları bileyin, Ok kılıflarını doldurun! RAB Med krallarını harekete geçirdi, Amacı Babil'i yok etmek. RAB öcünü, tapınağının öcünü alacak. **12** Babil surlarına karşı sancak kaldırın! Muhafızları pekiştirin, Nöbetçileri yerleştirin, Pusu kurun! Çünkü RAB Babil halkı için söylediklerini Hem tasarladı hem de yerine getirdi. **13** Ey sizler, akarsuların kıyısında yaşayan, Hazinesi bol olanlar, Sonunuz geldi, zamanınız doldu.

14 Her Şeye Egemen RAB varlığı hakkı için ant içti: Seni çekirge sürüsüyle doldurur gibi Askerlerle dolduracağım. Sana karşı zafer çığlıkları atacaklar.” **15** “Gücüyle yeryüzünü yaratan, Bilgeliğiyle dünyayı kuran, Aklıyla gökleri yayan RAB'dir. **16** O gürleyince gökteki sular çağıldar, Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir. **17** Hepsi budala, bilgisiz. Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak. O putlar yapmacıktır, Soluk yoktur onlarda. **18** Yararsız, alay edilesi nesnelerdir, Cezalandırılınca yok olacaklar. **19** Yakup'un Payı onlara benzemez. Mirası olan oymak dahil Her şeye biçim veren O'dur, Her Şeye Egemen RAB'dir adı. **20** “Sen benim savaş çomağım, Savaş silahımsın. Ulusları parçalayacak, Krallıkları yok edeceğim seninle. **21** Seninle atlarla binicilerini, Savaş arabalarıyla sürücülerini kırıp ezeceğim. **22** Erkeklerle kadınları, Gençlerle yaşlıları, Delikanlılarla genç kızları, **23** Çobanla sürüsünü, Çiftçiyle öküzlerini, Valilerle yardımcılarını darmadağın edeceğim. **24** “Babil'de ve Kildan ülkesinde yaşayanlara Siyon'da yaptıkları bütün kötülüğün karşılığını Gözlerinizin önünde ödeteceğim” diyor RAB. **25** “Ey yıkıcı dağ, sana karşıyım, Ey bütün dünyayı yıkan” diyor RAB, “Elimi sana karşı kaldırıp Seni uçuruma yuvarlayacak, Yanık bir dağa çevireceğim. **26** Senden köşe taşı, temel taşı olmayacak, Çünkü sonsuza dek viran kalacaksın” diyor RAB. **27** “Ülkeye sancak dikin! Uluslar arasında boru çalın! Ulusları Babil'le savaşmaya hazırlayın. Ararat, Minni, Aşkenaz krallıklarını Ona karşı toplayın. Ona karşı bir komutan atayın, Çekirge sürüsü kadar at gönderin üzerine. **28** Ulusları –Med krallarını, valilerini, Bütün yardımcılarını, Yönetimi altındaki bütün ülkeleri– Onunla savaşmaya hazırlayın. **29** Ülke titreyip kıvranıyor! Çünkü RAB'bin

Babil diyarını Issız bir viraneye çevirme amacı Yerine gelmeli.
30 Babil yiğitleri savaştan vazgeçti, Kalelerinde oturuyorlar.
Güçleri tükendi, Ürkek kadınlara döndüler. Oturdukları yerler
ateşe verildi, Kapı sürgüleri kırıldı. **31** Babil Kralı'na ulak üstüne
ulak, Haberci üstüne haberci geldi. ‘Kent bütünüyle düştü,
Irmak geçitleri tutuldu, Bataklıklar ateşe verildi, Askerler dehşete
kapıldı’ diye haber verdiler.” **33** İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen
RAB diyor ki, “Zamanı gelince harman yeri nasıl çiğnenirse,
Babil kızı da öyle olacak. Kısa süre sonra onun da Biçim
zamanı gelecek.” **34** Siyon halkı, “Babil Kralı Nebukadnessar
yuttu bizi, ezdi, Boş bir kaba çevirdi” diyecek, “Canavar gibi
yuttu bizi, Güzel yemeklerimizle karnını doyurdu, Sonra bizi
kustu. Bize ve yurttaşlarımıza yapılan zorbalık Babil'in başına
gelsin.” Yeruşalim, “Dökülen kanımızın hesabı Kildaniler'den
sorulsun” diyecek. **36** Bunun için RAB diyor ki, “İşte davanızı ben
savunacağım, Öcünüzü ben alacağım; Onun ırmağını kurutacak,
Kaynağını keseceğim. **37** Babil taş yığınına, çakal yuvasına
dönecek, Dehşet ve alay konusu olacak. Kimse yaşamayacak
orada. **38** Halkı genç aslanlar gibi kükreyecek, Aslan yavruları
gibi homurdanacak. **39** Ama kızıştıklarında onlara şölen verip
Hepsini sarhoş edeceğim; Keyiflensinler, Uyanmayacakları
sonsuz bir uykuya Dalsınlar diye” diyor RAB. **40** “Onları kuzu
gibi, koç ve teke gibi Boğazlanmaya götüreceğim.” **41** “Şeşak
nasıl alındı! Bütün dünyanın övünç kaynağı nasıl ele geçirildi!
Uluslar arasında Babil nasıl dehşet oldu! **42** Deniz basacak
Babil'i, Kabaran dalgalar örtecek. **43** Kentleri viran olacak,
Toprakları kimsenin yaşamadığı, geçmediği Kurak bir çöle
dönecek. **44** Babil ilahı Bel'i orada cezalandıracak, Yuttuğunu
ona kusturacağım. Artık akın akın uluslar gelmeyecek ona. Babil

surları yıkılacak. **45** “Oradan çık, ey halkım! Hepiniz canınızı kurtarın! Kaçın RAB'bin kızgın öfkesinden! **46** Ülkede duyacağınız söylentiler yüzünden Cesaretinizi yitirmeyin, korkmayın. Bir yıl bir söylenti duyulur, ertesi yıl bir başkası; Ülkedeki zorbalıkla, Önderin öndere karşı çıktığıyla İlgili söylentiler yayılır. **47** İşte bu yüzden Babil'in putlarını Cezalandıracağım günler geliyor. Bütün ülke utandırılacak, Öldürülenler ülkenin ortasında yere serilecek. **48** O zaman yer, gök ve onlardaki her şey Babil'in başına gelenlere sevinecek. Çünkü kuzeyden gelen yok ediciler Saldıracaklar ona” diyor RAB. **49** Yeremya şöyle diyor: “İsrail'in öldürülenleri yüzünden düşmelidir Babil. Yeryüzünde öldürülen herkes Babil yüzünden düştü. **50** Ey sizler, kılıçtan kurtulanlar, Kaçın, oyalanmayın! RAB'bi anın uzaktan, Yeruşalim'i düşünün!” **51** “Rezil olduk, çünkü aşağılandık, Yüzümüz utanç içinde. Çünkü yabancılar RAB'bin Tapınağı'nın Kutsal yerlerine girmişler.” **52** “Bu yüzden” diyor RAB, “Putlarını cezalandıracağım günler geliyor, Yaralılar inleyecek bütün ülkede. **53** Babil göklere çıksa, Yüksekteki kalesini pekiştirse de, Yok edicileri göndereceğim üzerine” diyor RAB. **54** “Babil'den çığlık, Kildan ülkesinden büyük yıkım sesi duyuluyor. **55** Çünkü RAB Babil'i yıkıma uğratıyor; Şamatasını susturuyor. Düşman engin sular gibi kükrüyor, Seslerinin gürültüsü yankılanıyor. **56** Çünkü Babil'e karşı bir yok edici çıkacak; Yiğitleri tutsak olacak, Yayları paramparça edilecek. Çünkü RAB karşılık veren bir Tanrı'dır, Her şeyin tam karşılığını verir. **57** Babil önderlerini, bilgelerini, valilerini, Yardımcılarını, yiğitlerini öyle sarhoş edeceğim ki, Sonsuz bir uykuya dalacak, hiç uyanmayacaklar” Diyor adı Her Şeye Egemen RAB olan Kral. **58** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Babil'in kalın surları yerle bir edilecek, Yüksek kapıları ateşe verilecek. Halkların

çektiği emek boşuna, Ulusların didinmesi ateşe yarayacak.”
59 Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının dördüncü yılında, baş
görevli Mahseya oğlu Neriya oğlu Seraya Sidkiya'yla birlikte
Babil'e gittiğinde Peygamber Yeremya ona şu buyruğu verdi. **60**
Yeremya Babil'in başına gelecek bütün felaketleri, Babil'e ilişkin
bütün bu sözleri bir tomara yazmıştı. **61** Yeremya Seraya'ya şöyle
dedi: “Babil'e varır varmaz bütün bu sözleri okumayı unutma. **62**
De ki, ‘Ya RAB, burayı yıkacağını, içinde insan da hayvan da
yaşamayacağını, ülkenin sonsuza dek viran kalacağını söyledin.’
63 Okumayı bitirince tomarı bir taşa bağlayıp Fırat'a fırlat. **64**
Sonra de ki, ‘Babil başına getireceğim felaket yüzünden batacak,
bir daha kalkamayacak. Bitkin düşecekler.’” Yeremya'nın sözleri
burada son buluyor.

52 Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir
yıl krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı.
2 Yehoyakim gibi Sidkiya da RAB'bin gözünde kötü olanı
yaptı. **3** RAB Yeruşalim'le Yahuda'ya öfkelendiği için onları
huzurundan attı. Sidkiya Babil Kralı'na karşı ayaklandı. **4**
Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu
günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim
önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar. **5**
Kral Sidkiya'nın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma
altında kaldı. **6** Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle
şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu. **7** Sonunda
kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler kenti çepeçevre
kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin
yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna
çıktılar. **8** Ama Kildani ordusu Kral Sidkiya'nın ardına düşerek
Eriha ovalarında ona yetişti. Sidkiya'nın bütün ordusu dağıldı.

9 Kral Sidkiya yakalanıp Hama topraklarında, Rivla'da Babil
Kralı'nın huzuruna çıkarıldı. Babil Kralı onun hakkında karar
verdi. **10** Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını, sonra da bütün
Yahuda önderlerini öldürttü. **11** Sidkiya'nın gözlerini oydu, zincire
vurup Babil'e götürdü. Sidkiya öldüğü güne dek cezaevinde
tutuldu. **12** Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının on dokuzuncu
yılında, beşinci ayın onuncu günü muhafız birliği komutanı, Babil
Kralı'nın görevlisi Nebuzaradan Yeruşalim'e girdi. **13** RAB'bin
Tapınağı'nı, sarayı ve Yeruşalim'deki bütün evleri ateşe verip
önemli yapıları yaktı. **14** Muhafız birliği komutanı önderliğindeki
Kildani ordusu Yeruşalim'i çevreleyen bütün surları yıktı. **15**
Komutan Nebuzaradan yoksullardan bazılarını, kentte sağ
kalanları, Babil Kralı'nın safına geçen kaçakları ve zanaatçıları
sürgün etti. **16** Ancak bağcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı
yoksulları orada bıraktı. **17** Kildaniler RAB'bin Tapınağı'ndaki
tunç sütunları, ayaklıkları, tunç havuzu parçalayıp tunçları Babil'e
götürdüler. **18** Tapınak törenlerinde kullanılan kovaları, kürekleri,
fitil maşalarını, çanakları, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar. **19**
Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş tasları, buhurdanları,
çanakları, kovaları, kandillikleri, tabakları, dökmelik sunu taslarını
alıp götürdü. **20** RAB'bin Tapınağı için Kral Süleyman'ın yaptırmış
olduğu iki sütun, havuz ve altındaki on iki tunç boğa heykeliyle
ayaklıklar için hesapsız tunç harcanmıştı. **21** Her sütun on
sekiz arşın yüksekliğindeydi, çevresi on iki arşındı. Her birinin
kalınlığı dört parmaktı, içi boştu. **22** Üzerinde tunç bir başlık
vardı. Başlığın yüksekliği beş arşındı, çevresi tunçtan ağ ve nar
motifleriyle bezenmişti. Öbür sütun da nar motifleriyle süslenmişti
ve ötekine benziyordu. **23** Yanlarda doksan altı nar motifi vardı.
Başlığı çevreleyen ağ motifinin üzerinde toplam yüz nar motifi

bulunuyordu. **24** Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Seraya'yı, Başkâhin Yardımcısı Sefanya'yı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı. **25** Kentte kalan askerlerin komutanını, kralın yedi danışmanını, ayrıca ülke halkını askere yazan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kentte bulunan altmış kişiyi tutsak etti. **26** Hepsini Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına götürdü. **27** Babil Kralı Hama ülkesinde, Rivla'da onları idam etti. Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu. **28** Nebukadnessar'ın sürgüne götürdüğü halkın sayısı şudur: Yedinci yıl 3 023 Yahudi; **29** Nebukadnessar'ın on sekizinci yılında Yeruşalim'den 832 kişi; **30** yirmi üçüncü yılında, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan'ın sürdüğü 745 Yahudi. Hepsi 4 600 kişiydi. **31** Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının yirmi beşinci günü, Yahuda Kralı Yehoyakin'e lütfederek onu cezaevinden çıkardı. **32** Kendisiyle tatlı tatlı konuştu ve ona Babil'deki öteki sürgün krallardan daha üstün bir yer verdi. **33** Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığı sürece Babil Kralı'nın sofrasında yer aldı. **34** Yaşamı boyunca Babil Kralı tarafından günlük yiyeceği sürekli karşılandı.

Ağitlar

1 O kent ki, insan doluydu, Nasıl da tek başına kaldı şimdi!
Büyüktü uluslar arasında, Dul kadına döndü! Soyluydu iller
arasında, Angarya altına düştü! **2** Geceleyin acı acı ağlıyor,
Yanaklarında gözyaşı; Avutan tek kişi bile yok Bunca oynaşı
arasında. Dostları ona hainlik etti, Düşman oldu. **3** Yahuda
acı çekip ağır kölelik ettikten sonra Sürgün edildi, Ulusların
arasında oturuyor, Ama rahat bulamıyor. O sıkıntıdayken ardına
düşenler ona yetişti. **4** Siyon'a giden yollar yas tutuyor, Çünkü
bayramlara gelen yok. Bütün kapıları ıssız, kâhinleri inliyor,
Erden kızları sıkıntıda, kendisi de acı çekiyor. **5** Hasımları başa
geçti, düşmanları rahat içinde. Çok isyan ettiği için RAB ona acı
çektiriyor, Yavruları hasımlarının gözü önünde sürgüne gitti. **6**
Siyon kızının bütün güzelliği uçtu, Önderleri otlak bulamayan
geyiklere döndü, Dermanları kesildi Kendilerini kovalayanların
önünde. **7** Yeruşalim sıkıntı içinde başıboş dolaşırken Eski
günlerdeki varlığını anımsıyor. Halkı hasmının eline düşüp de
Yardımına koşan çıkmayınca, Hasımları haline bakıp Yıkılışına
güldüler. **8** Yeruşalim büyük günah işledi, Bu yüzden kirlendi. Ona
saygı duyanların hepsi Şimdi onu hor görüyor, Çünkü onu çıplak
gördüler. O da inleyip öbür yana dönüyor. **9** Kirliliği eteklerindeydi,
Sonunu düşünmedi; Bu yüzden düşüşü korkunç oldu, Avutanı
yok. “Ya RAB, düşkün halimi gör, Çünkü düşmanım kazandı!” **10**
Değerli her şeyine düşman el uzattı. Tapınağına başka ulusların
girdiğini gördü, Topluluğuna girmesini yasakladığın uluslar. **11**
Halkı inleyip ekmek arıyor, Yeniden güçlerine kavuşmak için
Değerli neleri varsa ekmekle değiştiler; “Bak da gör, ya RAB,
ne kadar sefil oldum.” **12** “Ey sizler, yoldan geçenler, Sizin
için önemi yok mu bunun? Bakın da görün, başıma gelen dert

gibisi var mı? Öyle bir dert ki, RAB öfkesinin alevlendiği gün
Başıma yağdırdı onu. **13** Ateş saldı yukarıdan, Kemiklerimin
içine işledi ateş; Ağ serdi ayaklarıma, Geri çevirdi beni; Mahvetti,
baygın kaldım bütün gün. **14** İsyanlarım boyunduruğa döndü,
RAB'bin eliyle birbirine tutturulup Boynuma geçirildi, gücüm
tükendi. Rab karşı duramadığım İnsanların eline verdi beni. **15**
Hiçe saydı beni savunan yiğitleri, Gençlerimi kırıp geçirmek
için çağrı yaptı ordulara, Rab erden Yahuda kızını Üzüm sıkma
çukurunda çiğnedi adeta. **16** "Ağlıyorum bunlara, Gözlerimden
yaşlar boşanıyor; Çünkü beni avutan, Canımı tazeleyen benden
uzak. Çocuklarım şaşkına döndü, Çünkü düşmanım üstün çıktı."
17 Siyon ellerini açmış, Ama onu avutan yok. RAB Yakup soyuna
karşı buyruk verdi, Komşuları ona hasım olsun, dedi. Yeruşalim
aralarında paçavraya döndü. **18** "RAB haklıdır, çünkü buyruğuna
karşı geldim. Şimdi dinleyin, ey halklar, çektiğim acıyı görün;
Erden kızlarım, gençlerim sürgüne gitti. **19** Oynaşlarımı çağırdım,
Ama aldattılar beni. Yeniden güçlerine kavuşmak için yiyecek
ararken Kâhinlerimle önderlerim kentte can verdi. **20** Gör, ya
RAB, ne sıkıntılar çektiğimi, İçim kanıyor, yüreğim buruk, Çünkü
çok asilik ettim; Dışarıda kılıç beni çocuklarımdan ayırmakta,
İçerdeyse ölüm kol gezmekte. **21** İnlediğimi duydular, Beni
avutan olmadı. Bütün düşmanlarım başıma gelen felaketi duydu,
Sen yaptın diye sevinçten coştular. İlan ettiğin günü getir, Onlar
da benim gibi olsunlar. **22** Yaptıkları her kötülüğü anımsa,
İsyanlarımdan ötürü bana ne yaptınsa onlara da yap; Çünkü
sürekli inliyor, baygınlık geçiriyorum."

2 Rab öfkelenince Siyon kızını nasıl bulutla kapladı! İsrail'in
görkemini gökten yere fırlattı, Öfkelendiği gün ayağının taburesini
anımsamadı. **2** Yakup soyunun yaşadığı her yeri acımadan

yuttu, Yahuda kızının surlu kentlerini gazabıyla yıktı, Yerle bir etti onları, Krallığını ve önderlerini alçalttı. **3** Kızgın öfkesiyle İsrail'in gücünü kökünden kesti, Düşmanın önünde sağ elini onların üstünden çekti, Çevresini yiyip bitiren alevli ateş gibi Yakup soyunu yaktı. **4** Düşman gibi yayını gerdi, Hasım gibi sağ elini kaldırdı, Göz zevkini okşayan herkesi öldürdü, Gazabını Siyon kızının çadırı üstüne ateş gibi döktü. **5** Rab adeta bir düşman olup İsrail'i yuttu, Bütün saraylarını yutup surlu kentlerini yıktı, Yahuda kızının feryadını, figanını arşa çıkardı. **6** Bahçe çardağını söker gibi kendi çardağını söküp attı, Buluşma yerini yok etti, RAB Siyon'da bayram ve Şabat günlerini unutturdu, Şiddetli öfkesi yüzünden kralı da kâhini de reddetti. **7** Rab sunağını attı, Tapınağını terk etti; Siyon saraylarını çeviren surları düşman eline bıraktı. Bayram gününde olduğu gibi, Düşman RAB'bin Tapınağı'nda sevinç çığlıkları attı. **8** RAB Siyon kızının surlarını yıkmaya karar verdi, İpi gerdi ve yıkmaktan el çekmedi, İç ve dış surlara yas tutturdu, İkisinin de gücü tükendi. **9** Siyon'un kapıları yere battı, RAB kapı sürgülerini kırıp yok etti, Kralıyla önderleri başka ulusların arasında kaldı, Kutsal Yasa uygulanmaz oldu, Peygamberlerine RAB'den görüm gelmiyor artık. **10** Siyon kızının ileri gelenleri suskun, yere oturmuş, Başlarına toprak saçıp çul kuşanmışlar, Yeruşalim'in erden kızları yere eğmiş başlarını. **11** Gözlerim tükenmekte ağlamaktan, İçim kanıyor; Halkımın yıkımından Yüreğim sızlıyor, Çünkü kent meydanlarında çocuklarla bebekler bayılmakta. **12** Kent meydanlarında yaralılar gibi bayılıp Can çekişirken annelerinin bağrında, “Ekmekle şarap nerede?” diye soruyorlar annelerine. **13** Senin için ne diyeyim? Ey Yeruşalim kızı, seni neye benzeteyim? Ey Siyon'un erden kızı, sana neyi örnek göstereyim de Seni avutayım? Sendeki gedik

deniz kadar büyük, Kim sana şifa verebilir? **14** Peygamberlerin
senin için boş ve anlamsız görümler gördüler. Suçunu ortaya
çıkarsalardı, eski gönencine kavuşabilirdin; Oysa seni ayartacak
boş görümler gördüler. **15** Yoldan geçen herkes el çırparak
seninle alay ediyor, Yeruşalim kızına baş sallayıp ıslık çalarak,
“Bütün dünyanın sevinci, güzellik simgesi dedikleri kent bu mu?”
diyorlar. **16** Düşmanlarının hepsi seninle alay etti, Islık çalıp
diş gıcırdatarak, “Onu yuttuk” diyorlar, “İşte beklediğimiz gün,
sonunda gördük onu.” **17** RAB düşündüğünü yaptı, Geçmişte
söylediği sözü yerine getirdi, Yıktı, acımadı, Düşmanı senin
haline sevindirdi, Hasımlarını güçlü kıldı. **18** Halk Rab'be yürekten
feryat ediyor. Ey Siyon kızının surları, Gece gündüz gözyaşın
sel gibi aksın! Dinlenme, gözüne uyku girmesin! **19** Kalk,
gece her nöbet başında haykır, Rab'bin huzurunda yüreğini
su gibi dök! Her sokak başında açlıktan bayılan çocuklarının
başı için O'na ellerini aç. **20** “Bak, ya RAB, gör! Kime böyle
yaptın? Kadınlar çocuklarını, sevgili yavrularını mı yesin? Kâhinle
peygamber Rab'bin Tapınağı'nda mı öldürülsün? **21** Gençler,
yaşlılar sokaklarda, yerlerde yatıyor, Kılıçtan geçirildi erden
kızlarımla gençlerim, Öfkelendiğin gün öldürdün onları, acımadan
boğazladın. **22** Bir bayram günü davet eder gibi Beni dehşete
düşürenleri davet ettin her yandan. RAB'bin öfkelendiği gün kaçıp
kurtulan, Sağ kalan olmadı. Sevgiyle büyüttüğüm çocuklarımı
Düşmanım yok etti.”

3 RAB'bin gazap değneği altında acı çeken adam benim. **2** Beni
güttü, Işıkta değil karanlıkta yürüttü. **3** Evet, dönüp dönüp bütün
gün bana elini kaldırıyor. **4** Etimi, derimi yıprattı, kemiklerimi
kırdı. **5** Beni kuşattı, Acı ve zahmetle sardı çevremi. **6** Çoktan
ölmüş ölüler gibi Beni karanlıkta yaşattı. **7** Çevreme duvar çekti,

dışarı çıkamıyorum, Zincirimi ağırlaştırdı. **8** Feryat edip yardım isteyince de Duama set çekiyor. **9** Yontma taşlarla yollarımı kesti, Dolaştırdı yollarımı. **10** Benim için O pusuya yatmış bir ayı, Gizlenmiş bir aslandır. **11** Yollarımı saptırdı, paraladı, Mahvetti beni. **12** Yayını gerdi, okunu savurmak için Beni nişangah olarak dikti. **13** Oklarını böbreklerime sapladı. **14** Halkımın önünde gülünç düştüm, Gün boyu alay konusu oldum türkülerine. **15** Beni acıya doyurdu, Bana doyasıya pelinsuyu içirdi. **16** Dişlerimi çakıl taşlarıyla kırdı, Kül içinde diz çöktürdü bana. **17** Esenlik yüzü görmedi canım, Mutluluğu unuttum. **18** Bu yüzden diyorum ki, “Dermanım tükendi, RAB'den umudum kesildi.” **19** Acımı, başıboşluğumu, Pelinotuyla ödü anımsa! **20** Hâlâ onları düşünmekte Ve sıkılmaktayım. **21** Ama şunu anımsadıkça umutlanıyorum: **22** RAB'bin sevgisi hiç tükenmez, Merhameti asla son bulmaz; **23** Her sabah tazelenir onlar, Sadakatin büyüktür. **24** “Benim payıma düşen RAB'dir” diyor canım, “Bu yüzden O'na umut bağlıyorum.” **25** RAB kendisini bekleyenler, O'nu arayan canlar için iyidir. **26** RAB'bin kurtarışını sessizce beklemek iyidir. **27** İnsan için boyunduruğu gençken taşımak iyidir. **28** RAB insana boyunduruk takınca, İnsan tek başına oturup susmalı; **29** Umudunu kesmeden yere kapanmalı, **30** Kendisine vurana yanağını dönüp Utanca doymalı; **31** Çünkü Rab kimseyi sonsuza dek geri çevirmez. **32** Dert verse de, Büyük sevgisinden ötürü yine merhamet eder; **33** Çünkü isteyerek acı çektirmez, İnsanları üzmez. **34** Ülkedeki bütün tutsakları ayak altında ezmeyi, **35** Yüceler Yücesi'nin huzurunda insan hakkını saptırmayı, **36** Davasında insana haksızlık etmeyi Rab doğru bulmaz. **37** Rab buyurmadıkça kim bir şey söyler de yerine gelir? **38** İyilikler gibi felaketler de Yüceler Yücesi'nin ağzından çıkmıyor mu? **39**

İnsan, yaşayan insan Niçin günahlarının cezasından yakınır? **40** Davranışlarımızı sınayıp gözden geçirelim, Yine RAB'be dönelim. **41** Ellerimizin yanısıra yüreklerimizi de göklerdeki Tanrı'ya açalım: **42** “Biz karşı çıkıp başkaldırdık, Sen bağışlamadın. **43** Öfkeyle örtünüp bizi kovaladın, Acımadan öldürdün. **44** Dualar sana erişmesin diye Bulutları örtündün. **45** Uluslar arasında bizi pisliğe, süprüntüye çevirdin. **46** Düşmanlarımızın hepsi bizimle alay etti. **47** Dehşet ve çukur, kırgın ve yıkım çıktı önümüze.” **48** Kırılan halkım yüzünden Gözlerimden sel gibi yaşlar akıyor. **49** Durup dinmeden yaş boşanıyor gözümden, **50** RAB göklerden bakıp görünceye dek. **51** Kentimdeki kızların halini gördükçe Yüreğim sızlıyor. **52** Boş yere bana düşman olanlar bir kuş gibi avladılar beni. **53** Beni sarnıca atıp öldürmek istediler, Üzerime taş attılar. **54** Sular başımdan aştı, “Tükendim” dedim. **55** Sarnıcın dibinden seni adınla çağırdım, ya RAB; **56** Sesimi, “Ahıma, çağrıma kulağını kapama!” dediğimi duydun. **57** Seni çağırınca yaklaşıp, “Korkma!” dedin. **58** Davamı sen savundun, ya Rab, Canımı kurtardın. **59** Bana yapılan haksızlığı gördün, ya RAB, Davamı sen gör. **60** Benden nasıl öç aldıklarını, Bana nasıl dolap çevirdiklerini gördün. **61** Aşağılamalarını, ya RAB, Çevirdikleri bütün dolapları, Bana saldıranların dediklerini, Gün boyu söylendiklerini duydun. **63** Oturup kalkışlarına bak, Alay konusu oldum türkülerine. **64** Yaptıklarının karşılığını ver, ya RAB. **65** İnat etmelerini sağla, Lanetin üzerlerinden eksilmesin. **66** Göklerinin altından öfkeyle kovala, yok et onları, ya RAB.

4 Altın nasıl donuklaştı, Saf altın nasıl değişti! Kutsal taşlar sokak başlarına dağılmış. **2** Değerleri saf altınla ölçülen Siyon çocukları Nasıl çömlekçi işi, toprak testi yerine sayılır oldu! **3** Çakallar bile meme verip yavrularını emzirir, Ama halkım çöldeki

devekuşları kadar acımasız oldu. **4** Susuzluktan emzikteki bebeklerin dili damağına yapışıyor, Çocuklar ekmek istiyor, veren yok. **5** Onlar ki, yemeğin en iyisini yerlerdi, Sokaklarda perişan oldular; Onlar ki, al giysiler içinde büyüdüler, Çöp yığınlarını kapışır oldular. **6** Halkımın suçu el değmeden, bir anda yıkılan Sodom'un günahından daha büyüktür. **7** Beyleri kardan temiz, sütten aktılar, Bedence mercandan kızıl, laciverttaşı kadar biçimliydiler. **8** Şimdiyse görünüşleri kömürden kara, Sokaklarda tanınmaz oldular. Bir deri bir kemiğe döndüler, odun gibi kurudular. **9** Kılıçla öldürülenler kıtlıktan ölenlerden mutludur, Çünkü kıtlıktan ölenler tarla ürününün yokluğundan yıpranarak erimekteler. **10** Merhametli kadınlar çocuklarını elleriyle pişirdiler, Halkım kırılırken yiyecek oldu bu kendilerine. **11** RAB öfkesini boşalttı, kızgın öfkesini döktü, Temellerini yiyip bitiren ateşi Siyon'un içinde tutuşturdu. **12** Dünyadaki kralların ve insanların hiçbiri Yeruşalim kapılarından hasımların, düşmanların gireceğine inanmazdı. **13** Peygamberlerinin günahı, kâhinlerinin suçu yüzündendi bu, Çünkü onlar kentin ortasında doğruların kanını döktüler. **14** Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar, Kanla kirlendikleri için kimse giysilerine dokunamıyor. **15** “Çekilin! Kirliler!” diye bağırdılar onlara, “Çekilin! Çekilin! Dokunmayın!” Kaçıp başıboş dolaştıklarında, Öteki uluslar, “Artık burada kalmasınlar” dediler. **16** RAB kendisi dağıttı onları, Artık yüzlerine bakmayacak. Kâhinleri saymadılar, yaşlılara acımadılar. **17** Boş yere yardım beklemekten gözlerimizin feri sönüyor, Gözetleme kulesinde bizi kurtaramayacak bir ulusu bekledikçe bekledik. **18** İzlerimizi sürüyorlar, Sokaklarımızda gezemez olduk. Sonumuz yaklaştı, günlerimiz tükendi, Çünkü sonumuz geldi. **19** Bizi kovalayanlar gökteki kartallardan çevikti, Dağların üstünde kovaladılar bizi,

Çölde bize pusu kurdular. **20** Yaşam soluğumuz, RAB'bin meshettiği kral onların çukurunda yakalandı; Hani onun için, “Ulusların arasında onun gölgesinde yaşayacağız” dediğimiz. **21** Ûs ülkesinde yaşayan Edom kızı, sevin, coş, Ancak kâse sana da gelecek, sarhoş olup soyunacaksın. **22** Ey Siyon kızı, suçunun cezası sona erdi, RAB bir daha seni sürgüne göndermeyecek. Ama, ey Edom kızı, suçun yüzünden seni cezalandırıp günahlarını ortaya çıkaracak.

5 Anımsa, ya RAB, başımıza geleni, Bak da utancımızı gör. **2** Mülkümüz yabancılara geçti, Evlerimiz ellere. **3** Öksüz kaldık, babasız, Annelerimiz dul kadınlara döndü. **4** Suyumuzu parayla içtik, Odunumuzu parayla almak zorunda kaldık. **5** Bizi kovalayanlar ensemizde, Yorgun düştük, rahatımız yok. **6** Ekmek için Mısır'a, Asur'a el açtık. **7** Atalarımız günah işledi, Ama artık onlar yok; Suçlarının cezasını biz yüklendik. **8** Köleler üstümüzde saltanat sürüyor, Bizi ellerinden kurtaracak kimse yok. **9** Çöldeki kılıçlı haydutlar yüzünden Ekmeğimizi canımız pahasına kazanıyoruz. **10** Kıtlığın yakıcı sıcağından Derimiz fırın gibi kızardı. **11** Siyon'da kadınların, Yahuda kentlerinde erden kızların ırzına geçtiler. **12** Önderler ellerinden asıldı, Yaşlılar saygı görmedi. **13** Değirmen taşını gençler çevirdi, Çocuklar odun yükü altında tökezledi. **14** Yaşlılar kent kapısında oturmaz oldu, Gençler saz çalmaz oldu. **15** Yüreğimizin sevinci durdu, Oyunumuz yasa döndü. **16** Taç düştü başımızdan, Vay başımıza! Çünkü günah işledik. **17** Bu yüzden yüreğimiz baygın, Bunlardan ötürü gözlerimiz karardı. **18** Viran olan Siyon Dağı'nın üstünde Çakallar geziyor! **19** Ama sen, sonsuza dek tahtında otursun, ya RAB, Egemenliğin kuşaklar boyu sürer. **20** Niçin bizi hep unutuyorsun, Neden bizi uzun süre terk ediyorsun? **21** Bizi

kendine döndür, ya RAB, döneriz, Eski günlerimizi geri ver. **22**
Bizi büsbütün attıysan, Bize çok öfkelenmiş olmalısın.

Hezekiel

1 Otuzuncu yılda, dördüncü ayın beşinci günü Kevar Irmağı
kıyısında sürgünde yaşayanlar arasındayken gökler açıldı,
Tanrı'dan gelen görümler gördüm. **2** Kral Yehoyakin'in
sürgünlüğünün beşinci yılında, ayın beşinci günü, **3** Kildan
ülkesinde, Kevar Irmağı kıyısında RAB Buzi oğlu Kâhin Hezekiel'e
seslendi. RAB'bin eli orada onun üzerindeydi. **4** Kuzeyden esen
kasırganın göz alıcı bir ışıkla çevrelenmiş, ateş saçan büyük
bir bulutla geldiğini gördüm. Ateşin ortası ışıldayan madeni
andırıyordu. **5** En ortasında insana benzer dört canlı yaratık
duruyordu; **6** her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı. **7** Bacakları
dimdikti, ayakları buzağı ayağına benziyor ve cilalı tunç gibi
parlıyordu. **8** Dört yanlarında, kanatların altında insan elleri
vardı. Dördünün de yüzleri, kanatları vardı. **9** Kanatları birbirine
değerek dosdoğru ilerliyor, ilerlerken sağa sola dönmüyordu.
10 Her yaratığın dört yüzü vardı: Önde dördünün yüzü insan
yüzüne, sağda dördünün aslan yüzüne, solda dördünün öküz
yüzüne, arkada dördünün kartal yüzüne benzer bir yüzü vardı.
11 Yüzleri böyleydi. Kanatları yukarıya doğru açılmıştı. Her
yaratığın iki kanadı yanda öbür yaratıkların kanadına değiyor, iki
kanatla da bedenlerini örtüyordu. **12** Her biri dosdoğru ilerliyordu.
Ruhları onları nereye yönlendirirse, sağa sola sapmadan oraya
gidiyorlardı. **13** Canlı yaratıkların görünüşü yanan ateş közleri ya
da meşale gibiydi. Ateş yaratıkların ortasında hareket ediyordu;
ışık saçıyor ve içinden şimşekler çakıyordu. **14** Yaratıklar
şimşek çakar gibi hızla ileri geri gidip geliyorlardı. **15** Bu dört
yüzlü yaratıklara bakarken, her birinin yanında, yere değen bir
tekerlek gördüm. **16** Tekerleklerin görünüşü ve yapısı şöyleydi:
Sarı yakut gibi parlıyorlardı ve dördü de birbirine benziyordu.

Görünüşleri ve yapılışları iç içe girmiş bir tekerlek gibiydi. **17** Hareket edince yaratıkların baktıkları dört yönden birine doğru sağa sola sapmadan ilerliyordu. **18** Tekerleklerin kenarı yüksek ve korkunçtu; hepsi çepeçevre gözlerle doluydu. **19** Canlı yaratıklar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket ediyordu; yaratıklar yerden yükseldikçe, tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu. **20** Ruhları onları nereye yönlendirirse oraya gidiyorlardı. Tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi. **21** Yaratıklar hareket ettiğinde onlar da hareket ediyor, yaratıklar durduğunda onlar da duruyor, yaratıklar yerden yükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi. **22** Kubbeye benzer, billur gibi parlak ve korkunç bir şey canlı yaratıkların başları üzerine yayılmıştı. **23** Kubbenin altında kanatlarının biri öbürünün kanatlarına doğru açılmıştı. Her birinin bedenini örten başka iki kanadı vardı. **24** Yaratıklar hareket edince, kanatlarının çıkardığı sesi duydum. Gürül gürül akan suların çağıltısını, Her Şeye Gücü Yeten'in sesini, bir ordunun gürültüsünü andırıyordu. Durunca kanatlarını indiriyorlardı. **25** Kanatları inik dururken, başları üzerindeki kubbeden bir ses duyuldu. **26** Başları üzerindeki kubbenin üstünde laciverttaşından yapılmış tahta benzer bir nesne vardı. Yüksekte, tahtı andıran nesnede insana benzer biri oturuyordu. **27** Gördüm ki, beli andıran kısmının yukarısı içi ateş dolu maden gibi ışıldıyordu, belden aşağısı ateşe benziyordu ve çevresi göz alıcı bir ışıkla kuşatılmıştı. **28** Görünüşü yağmurlu bir gün bulutların arasında oluşan gökkuşağına benziyordu. Öyleydi çevresini saran parlaklık. RAB'bin görkemini andıran olayın görünüşü böyleydi. Görünce, yüzüstü yere yığıldım, birinin konuştuğunu duydum.

2 Bana, “Ey insanoğlu, ayağa kalk, seninle konuşacağım” dedi. **2** O benimle konuşur konuşmaz Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu; benimle konuşanı duydum. **3** Bana, “Ey insanoğlu, seni İsrail halkına, bana başkaldıran o asi ulusa gönderiyorum” dedi, “Onlar ve ataları bugüne kadar bana karşı geldiler. **4** Bu halk dikbaşlı ve inatçıdır. Seni onlara gönderiyorum. Onlara, ‘Egemen RAB şöyle diyor’ diyeceksin. **5** Bu asi halk seni ister dinlesin, ister dinlemesin, yine de aralarında bir peygamber olduğunu bilecektir. **6** Sen, ey insanoğlu, onlardan ve sözlerinden korkma! Çevrende çalılar, dikenler olsa, akrepler arasında yaşasan bile korkma. Asi bir halk olsalar bile, onların söyleyeceklerinden korkma, onlar yüzünden yılgınlığa düşme. **7** Seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara sözlerimi söyleyeceksin. Çünkü onlar asi bir halktır. **8** Sen, ey insanoğlu, sana söyleyeceğimi dinle! Bu başkaldıran halk gibi asi olma! Ağzını aç, sana vereceğimi ye!” **9** Baktım, bana doğru uzanmış bir el gördüm; içinde tomar halinde bir kitap vardı. **10** Tomarı önümde açtı, her iki yanı da yazılıydı. Orada ağıtlar, iniltiler, figanlar yazılıydı.

3 Bana, “Ey insanoğlu, sana verileni ye. Bu tomarı yedikten sonra git, İsrail halkına seslen” dedi. **2** Böylece ağzımı açtım, yemem için tomarı bana verdi. **3** Bana, “Ey insanoğlu, sana verdiğim tomarı ye, mideni onunla doldur” dedi. Bunun üzerine tomarı yedim. Bal gibi tatlı geldi bana. **4** Sonra şöyle dedi: “Ey insanoğlu, İsrail halkına git, onlara sözlerimi ilet. **5** Çünkü seni konuşması anlaşılmaz, dili zor bir halka değil, İsrail halkına gönderiyorum. **6** Evet, seni konuşması anlaşılmaz, dili zor, dediklerini anlamadığın halklara göndermiyorum. Onlara gönderseydim, seni dinlerlerdi. **7** İsrail halkı seni dinlemek

istemeyecektir, çünkü o beni dinlemek istemiyor. Bütün İsrail halkı dikbaşlı ve inatçıdır. **8** Seni onlar kadar inatçı yapacağım, senin alnını onlarınki kadar katılaştıracağım. **9** Alnını çakmak taşından daha sert bir kaya gibi yapacağım. Her ne kadar asi bir halksalar da onlardan korkma, yılma." **10** Bana, "Ey insanoğlu, iyice dinle ve sana söyleyeceklerimi yüreğine yerleştir" dedi, **11** "Şimdi sürgünde yaşayan halkına git ve seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara, 'Egemen RAB şöyle diyor' de." **12** Sonra Ruh beni kaldırdı ve arkamda, "RAB'bin görkemine kendi yerinde övgüler olsun!" diye büyük bir gürleme duydum. **13** Canlı yaratıkların birbirine çarpan kanatlarının çıkardığı sesi, yanlarındaki tekerleklerin gürültüsünü, büyük bir gürleme duydum. **14** Ruh beni kaldırıp götürdü. RAB'bin güçlü eli üzerimde olduğu halde, üzüntüyle, öfkeyle gittim. **15** Kevar Irmağı kıyısındaki Tel-Abib'de yaşayan sürgünlerin yanına geldim. Orada, yaşadıkları yerde onların arasında şaşkınlık içinde yedi gün kaldım. **16** Yedi gün sonra RAB bana şöyle seslendi: **17** "İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz onları benim yerime uyaracaksın. **18** Kötü kişiye, 'Kesinlikle öleceksin' dediğim zaman onu uyarmaz, yaşamını kurtarmak amacıyla onu kötü yolundan döndürmek için konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tutacağım. **19** Ancak kötü kişiyi uyardığın halde kötülüğünden ve kötü yolundan dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın. **20** "Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, onu yıkıma uğratacağım, o da ölecek. Onu uyarmadığın için günahı içinde ölecek, yaptığı doğru işler anılmayacak. Ancak onun kanından seni sorumlu tutacağım. **21** Ama doğru kişiyi günah işlemesin

diye uyarırsan, o da günah işlemezse, kesinlikle yaşayacak. Çünkü o uyarılara kulak vermiştir; sen de canını kurtarmış olacaksın.” **22** RAB'bin eli orada üzerimdeydi. Bana, “Kalk, ovaya git” dedi, “Orada seninle konuşacağım.” **23** Böylece kalkıp ovaya gittim. RAB'bin görkemi tıpkı Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm gibi orada durmaktaydı. Yüzüstü yere yığıldım. **24** Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu. Benimle şöyle konuştu: “Git, evine kapan. **25** Halkın arasına çıkmaman için seni halatlarla bağlayacaklar, ey insanoğlu. **26** Dilini damağına yapıştıracağım; konuşmayacak, onları paylayamayacaksın. Çünkü bu halk asidir. **27** Ama seninle konuştuğumda dilini çözeceğim. Onlara, ‘Egemen RAB şöyle diyor’ diyeceksin. Dinleyen dinlesin, dinlemeyen dinlemesin. Çünkü bu halk asidir.”

4 “Sen, ey insanoğlu, bir tuğla al, önüne koy, üzerine Yeruşalim Kenti'ni çiz. **2** Kenti kuşat, duvarla çevir. Kente karşı toprak rampalar yap, ordugah kur, çevresine kütükler yerleştir. **3** Sonra demir bir sac al; demirden bir duvar gibi kendinle kentin arasına koy. Yüzünü ona doğru çevir. Kent kuşatma altında tutulacak, onu sen kuşatacaksın. Bu İsrail halkı için bir belirti olacak. **4** “Sonra sol yanına uzan, İsrail halkının günahını yüklen. Sol yanına uzanacağın günler kadar onların suçunun cezasını çekeceksin. **5** Suçlarının yıl sayısı kadar sana gün ayırdım. Böylece üç yüz doksan gün İsrail halkının suçunun cezasını çekeceksin. **6** “Bunu yaptıktan sonra, bu kez sağ yanına uzan, Yahuda halkının suçunun cezasını çek. Sana kırk gün, her yıl için bir gün ayırdım. **7** Yüzünü Yeruşalim kuşatmasına çevir, çıplak kollarını kaldırıp Yeruşalim'e karşı peygamberlik et. **8** Kuşatma günlerini bitirinceye dek bir yandan öbür yana dönmemen için seni halatlarla bağlayacağım. **9** “Buğday, arpa, bakla, mercimek,

darı, kızıl buğday al, bir kaba koy. Bunlardan kendine ekmek yap. Bir yanına uzanacağın üç yüz doksan gün boyunca bu ekmekten yiyeceksin. **10** Her gün belirli zamanda yemen için yirmi şekel ekmek tartacaksın. **11** Bunun gibi suyu da belirli zamanda, ölçüyle, bir hinin altıda biri kadar içeceksin. **12** Yiyeceğini arpa pidesi yer gibi ye ve insan dışkısından ateş yakıp üzerinde halkın gözü önünde pişir." **13** RAB, "Uluslar arasına dağıtacağım İsrail halkı böylelikle kirli sayılan yiyecekleri yiyecek" dedi. **14** Ben, "Eyvah, ey Egemen RAB!" diye karşılık verdim, "Hiçbir zaman kirli sayılan bir şeye dokunmadım. Gençliğimden bu yana kendiliğinden ölmüş ya da yabanıl bir hayvan tarafından öldürülmüş bir hayvanın etini yemedim, ağzıma kirli sayılan et koymadım." **15** "Peki" dedi, "Ekmeğini insan dışkısı yerine tezek yakıp üzerinde pişirmene izin vereceğim." **16** Sonra, "İnsanoğlu, Yeruşalim'i her türlü yiyecekten yoksun bırakacağım" dedi, "Bu halk yiyeceğini tartıyla ve kaygı içinde yiyecek, suyunu ölçüyle ve şaşkınlık içinde içecek. **17** Yiyeceği de suyu da azalacak. Hepsi şaşkınlığa düşecek, günahları içinde eriyip yok olacak.

5 "Ey insanoğlu, keskin bir kılıç al, berber usturası gibi kullanarak başını, sakalını tıraş et. Sonra bir terazi getir, kılları bölümlere ayır. **2** Yeruşalim'in kuşatılması bitince, kılların üçte birini kentin ortasında yakacaksın. Üçte birini kılıçla kentin çevresine fırlatacak, kalan üçte birini de rüzgara savuracaksın. Ben de yalın kılıç onların peşine düşeceğim. **3** Birkaç tel kıl bırak, giysinin kıvrımlarına tak. **4** Yine birkaçını alıp ateşe at, yansın. O kıllardan bütün İsrail halkına ateş yayılacak. **5** "Egemen RAB diyor ki: Bu Yeruşalim'i ulusların ortasına yerleştirdim, çevresini ülkelerle kuşattım. **6** Öyleyken Yeruşalim çevresindeki bütün uluslardan ve ülkelerden daha çok kötülük yaparak ilkelerimi,

kurallarımı çiğnedi. İlkelerime karşı geldi, kurallarım uyarınca davranmadı. **7** Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: Çevrenizde yaşayan uluslardan daha azgındınız, kurallarımı izlemediniz, ilkelerime uymadınız. Çevrenizde yaşayan ulusların ilkelerine de uymadınız. **8** "Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: İşte ben size karşıyım, ulusların gözü önünde sizi cezalandıracağım. **9** Yaptığınız bütün iğrençlikler yüzünden önceden yapmadığımı, bir daha yapmayacağımı size yapacağım. **10** Böylece aranızda babalar çocuklarını, çocuklar da babalarını yiyecekler. Sizi cezalandıracağım, sağ kalanlarınızı her yana dağıtacağım. **11** Egemen RAB varlığım hakkı için diyor, madem tapınağımı iğrenç put ve uygulamalarınızla kirlettiniz, ben de sizi esirgemeyecek, size acımayacak, sizi kayırmayacağım. **12** Kentte yaşayanlarınızın üçte biri salgın hastalık ya da kıtlık yüzünden yok olacak; üçte biriniz çevrede kılıçtan geçirilecek; üçte birinizi de her yana dağıtıp yalın kılıç peşinize düşeceğim. **13** "Böylece kızgınlığım son bulacak, onlara karşı öfkemi yatıştıracağım. O zaman ben de rahata kavuşacağım. Öfkemi onların üzerine boşaltınca, ben RAB'bin kıskançlığımdan onlarla konuştuğumu anlayacaklar. **14** "Çevrenizdeki uluslar arasında, yoldan her geçenin gözü önünde sizi yıkıma uğratacak, aşağılayacağım. **15** Öfke, kızgınlık ve acı paylamalarla sizi cezalandırdığımda çevrenizdeki uluslar arasında alay konusu olacak, aşağılanacaksınız; ders alınacak, şaşılacak bir duruma düşeceksiniz. Ben, RAB bunu söyledim. **16** Sizi yok etmek için üzerinize öldürücü, yıkıcı kıtlık oklarını salacağım. Üzerinize salacağım kıtlığı daha da artıracak, sizi her türlü yiyecekten yoksun bırakacağım. **17** Üzerinize kıtlık ve yabanıl hayvanlar salacağım, sizi çocuklarınızdan edecekler.

Salgın hastalık ve dökülen kan sizi süpürüp yok edecek; başınıza da kılıç getireceğim. Ben, RAB böyle söyledim.”

6 RAB bana şöyle seslendi: **2** “Ey insanoğlu, yüzünü İsrail dağlarına doğru çevir ve onlara karşı peygamberlik et. **3** De ki, ‘Ey İsrail dağları, Egemen RAB'bin sözünü dinleyin. Egemen RAB dağlara, tepelere, vadilere, derelere şöyle diyor: Üzerinize kılıç göndereceğim, tapınma yerlerinizi yıkacağım. **4** Sunaklarınızı devirecek, buhur sunaklarınızı paramparça edeceğim. Kılıçtan geçirilmiş halkınızı putlarınızın önüne düşüreceğim. **5** İsrailliler'in cesetlerini putlarının önüne atacak, kemiklerini sunaklarının çevresine dağıtacağım. **6** Yaşadığınız her yerde kentleriniz yakılıp yıkılacak, tapınma yerleriniz yerle bir edilecek. Öyle ki, sunaklarınız devrilip yıkılsın, putlarınız ezilip paramparça olsun, buhur sunaklarınız yok edilsin, el emeğiniz boşa çıksın. **7** Halkınız her yerde öldürülecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. **8** “‘Birkaç kişiyi ölümden kurtaracağım. Ülkelere, uluslar arasına dağılan bazılarınız kılıçtan kurtulacak. **9** Kurtulanlar tutsak alındıkları uluslarda beni anımsayacaklar. Benden dönen sadakatsiz yüreklerinden, putları ardınca şehvete sürükleyen gözlerinden derin acı duydum. Yaptıkları kötülükler ve iğrenç uygulamalar yüzünden kendilerinden tiksinecekler. **10** Benim RAB olduğumu, başlarına bu felaketi getireceğimi boşuna söylemediğimi anlayacaklar. **11** “‘Egemen RAB şöyle diyor: Ellerini çırp, ayaklarını yere vur, İsrail halkının bütün kötü ve iğrenç uygulamalarından ötürü ah çek! Çünkü kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla yok olacaklar. **12** Uzaktakiler salgın hastalıktan ölecek, yakındakiler kılıçtan geçirilecek, kuşatma sırasında sağ kalanlar kıtlıktan ölecek. Böylece onlara duyduğum öfkeye son vereceğim. **13** Putlarının arasına, sunaklarının çevresine, her

yüksek tepeye, dağ doruğuna, her yeşeren bol yapraklı ağacın altına cesetleri serilince, benim RAB olduğumu anlayacaklar. Oralarda putlarına güzel kokulu buhur sundular. **14** Elimi onlara karşı uzatacak, çölden Rivla'ya kadar yaşadıkları ülkeyi yerle bir edip ıssız bırakacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.'"

7 RAB bana şöyle seslendi: **2** "Ey insanoğlu, Egemen RAB İsrail ülkesine şöyle diyor: Son yaklaştı! Ülkenin dört köşesinin sonu geldi. **3** Senin de sonun geldi! Senin üzerine öfkemi yağdıracağım. Yaptıklarına göre seni yargılayacak, bütün iğrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim. **4** Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki iğrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. **5** "Egemen RAB şöyle diyor: Yıkım! İşte duyulmamış bir yıkım geliyor. **6** Sonun geldi! Evet, sonun geldi! Sana karşı uyanıyor. İşte geliyor. **7** Ey ülkede yaşayan halk, yıkıma uğrayacaksın. Yıkım zamanı yaklaştı! Gün yakın! Dağların üzerinden sevinç sesi yerine kargaşa sesi geliyor. **8** Çok yakında kızgınlığımı üzerine boşaltacak, sana duyduğum öfkeyi üzerine dökeceğim. Yaptıklarına göre seni yargılayacak, bütün iğrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim. **9** Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki iğrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman seni cezalandıranın ben RAB olduğumu anlayacaksın. **10** "İşte o gün! Gün yaklaştı! Yıkım hazır. Değnek çiçeklendi, gurur tomurcuklandı. **11** Zorbalık ayaklanıp kötülüğün sopası oldu. Halktan, o kalabalıktan kimse kalmayacak; mallarından, görkemlerinden bir şey kalmayacak. **12** "Son yaklaştı! Gün geldi! Alıcı sevinmesin, satıcı üzülmesin. Çünkü öfkem bütün halkın üzerine yağacak. **13** Satıcı yaşadığı

sürece sattığını geri alamayacak. Çünkü herkesi ilgilendiren bu görüm değiştirilmeyecek. İşlediği günahlar yüzünden kimse canını koruyamayacak. **14** Borazan çalındı, herkes hazır, ama kimse savaşa gitmeyecek. Çünkü öfkem bütün halkın üzerindedir. **15** "İşte dışarda kılıç, içerde salgın hastalık ve kıtlık. Kentin dışındakiler kılıçla öldürülecek, kenttekilerse kıtlıktan, salgın hastalıktan yok olacak. **16** Sağ kalanlar vadilerdeki güvercinler gibi dağlara kaçacak; her biri günahından ötürü inleyecek. **17** Eller gevşeyecek, dizler titreyecek. **18** Çul kuşanacak, dehşete düşecekler. Yüzleri utançtan kızaracak, başları tıraş edilecek. **19** Gümüşlerini sokağa atacaklar. Altınları kirli sayılacak. RAB'bin öfkesini boşalttığı gün onları ne altınları, ne gümüşleri kurtarabilir. Bunlarla ne açlıklarını giderebilir, ne karınlarını doyurabilirler. Altın ve gümüş onları suça sürükledi. **20** Mücevherlerinin güzelliğiyle gururlanırlardı. İğrenç, tiksindirici putlarını bunlardan yaptılar. Bu yüzden mücevherlerini kirli bir nesneye çevireceğim. **21** Hepsini yağma mal olarak yabancı uluslara, ganimet olarak dünyadaki kötülere vereceğim; onları kirletecekler. **22** Yüzümü onlardan çevireceğim. Değerli tapınağımı kirletecekler; zorbalar içeri girip orayı kirletecekler. **23** "Kendinize zincirler hazırlayın! Ülkede kan akıtılıyor, kent zorbalık dolu. **24** Ulusların en kötülerini buraya getireceğim; evlerinizi mülk edinecekler. Güçlülerin gururuna son vereceğim. Kutsal yerleri kirletilecek. **25** Korku gelince esenlik arayacak, ama bulamayacaklar. **26** Yıkım üstüne yıkım gelecek. Kötü haberler birbirini kovalayacak. Peygamberden görüm isteyecekler; kâhin Kutsal Yasa'yı öğretemeyecek, ileri gelenler öğüt veremeyecek. **27** Kral yas tutacak, önder umutsuzluğa düşecek, ülkedeki halkın korkudan elleri titreyecek.

Onları yaptıklarına göre cezalandıracak, yargıladıkları gibi yargılayacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

8 Sürgünlüğün altıncı yılı, altıncı ayın beşinci günü evde Yahuda'nın ileri gelenleriyle otururken Egemen RAB'bin eli bana dokundu. **2** Baktım, insana benzer birini gördüm: Görünüşü, belinden aşağısı ateşi andırıyor, belinden yukarısı maden gibi ışıldıyordu. **3** Eli andıran bir şey uzatıp beni saçlarımdan tuttu. Ruh beni yerle gök arasına kaldırdı ve Tanrı'dan gelen görümlerde Yeruşalim'e, iç avlunun kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Tanrı'nın kıskançlığını uyandıran kıskançlık putu orada dikiliydi. **4** Ovada gördüğüm görümdeki gibi, İsrail'in Tanrısı'nın görkemi oradaydı. **5** Sonra bana, “Ey insanoğlu, kuzeye bak!” dedi. Baktım, sunak kapısının kuzeye bakan giriş bölümünde duran kıskançlık putunu gördüm. **6** Bana, “İnsanoğlu, ne yaptıklarını görüyor musun?” dedi, “Tapınağımdan uzaklaşayım diye İsrail halkı çok iğrenç şeyler yapıyor. Bundan daha iğrenç şeyler göreceksin.” **7** Beni avlunun giriş bölümüne getirdi. Baktım, duvarda bir delik gördüm. **8** Bana, “Haydi duvarı del, insanoğlu” dedi. Duvarı deldim, orada bir kapı gördüm. **9** Bana, “İçeri gir de burada yaptıkları kötü ve iğrenç şeyleri gör” dedi. **10** Böylece içeriye girip baktım. Duvarın her yanına çeşit çeşit sürüngen, iğrenç hayvan şekilleri ve İsrail halkının bütün putları oyulmuştu. **11** İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişiyle Şafan oğlu Yaazanya orada, putların önünde duruyordu. Her birinin elinde bir buhurdan vardı; buhurun kokusu bulut gibi yükseliyordu. **12** “İnsanoğlu, İsrail halkının ileri gelenlerinin kendi putlarının odalarında, karanlıkta neler yaptıklarını gördün mü?” dedi, “Onlar, ‘RAB bizi görmüyor, RAB ülkeyi bıraktı’ diyorlar.” **13** Bana yine, “Daha iğrenç şeyler yaptıklarını da göreceksin”

dedi. **14** Bundan sonra beni RAB'bin Tapınağı'nın kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Orada oturup Tammuz için ağlayan kadınları gördüm. **15** Bana, “İnsanoğlu, bunu gördün mü? Bundan daha iğrenç şeyler de göreceksin” dedi. **16** Beni RAB'bin Tapınağı'nın iç avlusuna götürdü. Tapınağın girişinde, eyvanla sunak arasında yirmi beş kadar adam vardı. Sırtlarını RAB'bin Tapınağı'na, yüzlerini doğuya dönmüş, güneşe tapınıyorlardı. **17** Bana, “İnsanoğlu, bunları gördün mü?” dedi, “Yahuda halkı burada yaptığı iğrenç şeyler yetmiyormuş gibi, ülkeyi zorbalıkla doldurup beni sürekli öfkelendiriyor. Bak, dalı nasıl burunlarına uzatıyorlar! **18** Bundan ötürü onlara öfkeyle davranacak, acımayacağım, onları esirgemeyeceğim. Yüksek sesle beni çağırsalar bile onları dinlemeyeceğim.”

9 Sonra yüksek sesle, “Kenti cezalandıracak olanlar, ellerinde yok edici silahlarıyla buraya gelsin” diye seslendiğini duydum. **2** Kuzeye bakan yukarı kapı yolundan altı kişinin geldiğini gördüm. Her birinin elinde ölümcül bir silah vardı. Aralarında keten giysili, belinde yazı takımı olan bir adam vardı. İçeriye girip tunç sunağın yanında durdular. **3** İsrail Tanrısı'nın görkemi bulunduğu yerden, Keruvlar'ın üzerinden ayrılıp tapınağın eşiğine gitti. RAB keten giysili, belinde yazı takımı olan adama seslendi: **4** “Yeruşalim Kenti'nin içinden geç, orada yapılan iğrenç şeylerden ötürü dövünüp ağlayanların alınlarına işaret koy” dedi. **5** Öbürlerine, “Kent boyunca onu izleyin ve kimseye acımadan, kimseyi esirgemeden öldürün” dediğini duydum. **6** “Yaşlıyı, genci, genç kızı, kadını, çocukları öldürün. Yalnız alınlarında işaret olanlara dokunmayın. İşe tapınağımdan başlayın.” Onlar da tapınağın önünde duran İsrail ileri gelenlerinden işe başladılar. **7** Onlara, “Tapınağı kirletin, avlularını cesetlerle doldurun. Haydi

başlayın!” dedi. Bunun üzerine onlar gidip kenttekileri öldürmeye başladılar. **8** Onlar halkı öldürürken ben tek başıma kaldım. Yüzüstü yere kapanıp, “Ah, ey Egemen RAB! Öfkeni Yeruşalim üzerine boşaltırken, geri kalan bütün İsrailliler'i de mi yok edeceksin?” diye haykırdım. **9** “İsrail ve Yahuda halkının günahı pek büyük” diye karşılık verdi, “Ülke kan, kent haksızlık dolu. Onlar, ‘RAB ülkeyi bıraktı, RAB görmüyor’ diyorlar. **10** Ben de onlara acımayacak, onları esirgemeyeceğim. Yaptıklarını kendi başlarına getireceğim.” **11** Derken keten giysili, belinde yazı takımı olan adam, “Buyruklarını yerine getirdim” diye haber verdi.

10 Baktım, Keruvlar'ın başı üzerindeki kubbenin üzerinde laciverttaşından tahta benzer bir nesne gördüm. **2** RAB keten giysili adama, “Keruvlar'ın altındaki tekerleklerin arasına gir. Avuçlarını Keruvlar'ın arasındaki ateş közleriyle doldurup kentin üzerine közleri saç” dedi. Adamın oraya girdiğini gördüm. **3** Adam oraya girdiğinde, Keruvlar tapınağın güney tarafında duruyordu. Bulut tapınağın iç avlusunu doldurdu. **4** RAB'bin görkemi Keruvlar'ın üzerinden ayrılıp tapınağın eşiğine gitti. Tapınak bulutla doldu. Avlu RAB'bin görkeminin parıltısıyla doluydu. **5** Keruvlar'ın kanatlarının sesi dış avludan bile duyuluyordu; tıpkı Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın sesi gibiydi. **6** RAB keten giysili adama, “Keruvlar'dan ve tekerleklerin arasından ateş al” diye buyurunca, adam oraya girip bir tekerleğin yanında durdu. **7** Sonra Keruvlar'dan biri aralarındaki ateşe elini uzattı, biraz ateş alıp keten giysili adamın avuçlarına koydu. Adam ateşi alıp oradan ayrıldı. **8** Keruvlar'ın kanatları altında insan eline benzer bir şekil göründü. **9** Baktım, her Keruv'un yanında birer tane olmak üzere dört tekerlek gördüm. Tekerlekler sarı yakut gibi

parıldıyordu. **10** Dördü de birbirine benziyor, iç içe girmiş bir tekerleği andırıyordu. **11** Hareket edince Keruvlar'ın baktıkları dört yönden birine doğru, sağa sola dönmeden ilerliyordu. Ön tekerlek nereye yönelirse, öbür tekerlekler de onun ardınca gidiyordu. **12** Keruvlar'ın bedenleri –sırtları, elleri, kanatları– ve dördünün de tekerlekleri çepeçevre gözlerle doluydu. **13** Tekerleklere "Dönen tekerlekler" dendiğini duydum. **14** Her Keruv'un dört yüzü vardı: Birinci yüz öküz yüzüne, ikincisi insan yüzüne, üçüncüsü aslan yüzüne, dördüncüsü kartal yüzüne benziyordu. **15** Keruvlar yukarıya doğru yükseldi. Bunlar daha önce Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm canlı yaratıklardı. **16** Keruvlar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket ediyor, Keruvlar yerden yükselmek için kanatlarını açınca, tekerlekler de yanlarından ayrılmıyordu. **17** Keruvlar durduğunda onlar da duruyor, Keruvlar yerden yükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi. **18** RAB'bin görkemi tapınağın eşiğinden ayrılıp Keruvlar'ın üzerinde durdu. **19** Ben bakarken Keruvlar kanatlarını açıp yerden yükseldi, tekerlekler de onlarla yükseldi. RAB'bin Tapınağı'nın Doğu Kapısı'nın girişinde durdular. İsrail Tanrısı'nın görkemi onların üzerindeydi. **20** Kevar Irmağı kıyısında, İsrail Tanrısı'nın altında gördüğüm ve Keruvlar olduğunu anladığım canlı yaratıklar bunlardı. **21** Her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı. Kanatlarının altında insan elini andıran bir şey vardı. **22** Yüzleri Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm yüzlere benziyordu. Her biri dosdoğru ilerliyordu.

11 Ruh beni yine yukarıya kaldırıp RAB'bin Tapınağı'nın Doğu Kapısı'na götürdü. Kapının giriş bölümünde yirmi beş adam vardı. Aralarında halkın önderlerinden Azzur oğlu Yaazanya'yı, Benaya oğlu Pelatya'yı gördüm. **2** RAB bana, "İnsanoğlu, bunlar

kötülük tasarlayan ve bu kentte kötü öğüt veren adamlardır”
dedi, **3** “Onlar, ‘Yıkım yakın değil, ev yapmanın zamanıdır. Bu
kent kazan, biz de etiz’ diyorlar. **4** Bundan ötürü onları uyar,
ey insanoğlu, onları uyar.” **5** Sonra RAB'bin Ruhu üzerime
inip şunları söylememi buyurdu: “RAB şöyle diyor: Ey İsrail
halkı, neler söylediğinizi ve neler düşündüğünüzü bilirim. **6**
Bu kentte birçok kişi öldürdünüz, kentin sokaklarını ölülerle
doldurdunuz. **7** “Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor:
Oraya attığınız ölüler et, kent de kazandır. Ama sizi kentin
dışına süreceğim. **8** Kılıçtan korktunuz, ama ben üzerinize kılıç
göndereceğim. Egemen RAB böyle diyor. **9** Sizi kentten çıkarıp
yabancıların eline teslim edeceğim. Sizi cezalandıracağım. **10**
Kılıçla öldürüleceksiniz. Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım. O
zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. **11** Bu kent sizin
için kazan olmayacak, siz de onun içinde et olmayacaksınız.
Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım. **12** O zaman benim RAB
olduğumu anlayacaksınız. Kurallarımı izlemediniz, ilkelerime
uymadınız; çevrenizdeki ulusların ilkelerine uydunuz.” **13** Ben
peygamberlikte bulunurken Benaya oğlu Pelatya öldü. Yüzüstü
yere kapanıp, “Ah, ey Egemen RAB! Geri kalan İsrailliler'i
büsbütün mü yok edeceksin?” diye yüksek sesle haykırdım.
14 RAB bana şöyle seslendi: **15** “Ey insanoğlu, Yeruşalim'de
yaşayanlar senin kardeşlerin, akrabaların ve öbür İsrailliler
için, ‘Onlar RAB'den uzaklar, bu ülke mülk olarak bize verildi’
demişler.” **16** “Bu yüzden de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor:
Onları uzaktaki uluslar arasına gönderdim, ülkeler arasına
dağıttım. Öyleyken gittikleri ülkelerde kısa süre için onlara
barınak oldum.’ **17** “De ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Sizi
uluslar arasından toplayacak, dağılmış olduğunuz ülkelerden

geri getirecek, İsrail ülkesini yeniden size vereceğim.’ **18** “Ülkeye
dönecek, tiksindirici, iğrenç putları oradan söküp atacaklar. **19**
Onlara tek bir yürek vereceğim, içlerine yeni bir ruh koyacağım.
İçlerindeki taş yüreği çıkarıp onlara etten bir yürek vereceğim.
20 O zaman kurallarımı izleyecek, ilkelerime uymaya özen
gösterecekler. Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı
olacağım. **21** Tiksindirici, iğrenç putlara gönülden yönelenlere
gelince, yaptıklarının aynısını başlarına getireceğim. Böyle diyor
Egemen RAB.” **22** Keruvlar kanatlarını açtı, tekerlekler yanlarında
duruyordu. İsrail Tanrısı'nın görkemi onların üzerindeydi. **23**
RAB'bin görkemi kentin ortasından yükselip kentin doğusundaki
dağa kondu. **24** Görümde Tanrı'nın Ruhu beni yukarı kaldırıp
Kildan ülkesindeki sürgünlerin yanına götürdü. Sonra gördüğüm
görüm kayboldu. **25** Ben de RAB'bin bana gösterdiği her şeyi
sürgündekilere anlattım.

12 RAB bana şöyle seslendi: **2** “İnsanoğlu, asi bir halkın
arasında yaşıyorsun. Gözleri varken görmüyor, kulakları varken
işitmiyorlar. Çünkü bu halk asidir. **3** “Sen, insanoğlu, sürgüne
gidecekmiş gibi eşyanı topla, onların gözü önünde, gündüzün
yola çık, bulunduğun yerden başka bir yere git. Kim bilir, asi bir
halk olmalarına karşın seni görüp anlayabilirler. **4** Gündüzün,
halkın gözü önünde topladığın sürgün eşyanı çıkar. Akşam yine
onların gözü önünde sürgüne giden biri gibi yola çık. **5** Onlar
seni izlerken duvarı delip eşyanı çıkar. **6** Seni izlerlerken eşyanı
sırtlayıp karanlıkta taşı. Ülkeyi görmemek için yüzünü ört. Çünkü
yapacakların İsrail halkı için bir uyarı olacaktır.” **7** Bana verilen
buyruk uyarınca davrandım. Gündüzün sürgüne gidecekmiş gibi
eşyalarımı çıkardım. Akşam elimle duvarı deldim. Eşyalarımı
karanlıkta çıkarıp onlar izlerken sırtımda taşıdım. **8** Ertesi sabah

RAB bana seslendi: **9** “İnsanoğlu, o asi İsrail halkı sana, ‘Ne
yapıyorsun?’ diye sormadı mı? **10** “Onlara de ki, ‘Egemen RAB
şöyle diyor: Yeruşalim'deki önder ve orada yaşayan bütün İsrail
halkına ilişkin bir bildiridir bu. **11** Ben sizin için bir uyarıyım’
de. Sana yaptığımın tıpkısı onlara da yapılacak. Tutsak olarak
sürgüne gidecekler. **12** “Onların önderi karanlıkta eşyasını
sırtında taşıyarak yola koyulacak. Eşyasını çıkarmak için duvarda
bir gedik açacak. Ülkeyi görmemek için yüzünü örtecek. **13**
Onun üzerine ağımı atacağım, kurduğum tuzağa düşecek. Onu
Babil'e, Kildan ülkesine götüreceğim, ama ülkeyi göremeden
orada ölecek. **14** Çevresindekilerin tümünü –yardımcılarını,
ordusunu– dünyanın dört bucağına dağıtacağım. Yalın kılıç
onların peşlerine düşeceğim. **15** Onları uluslar arasına dağıtıp
ülkelere sürdüğümde, benim RAB olduğumu anlayacaklar.
16 Gittikleri uluslarda yaptıkları bütün iğrenç uygulamaları
anlatmaları için aralarından birkaç kişiyi kılıçtan, kıtlıktan, salgın
hastalıktan sağ bırakacağım. Böylece benim RAB olduğumu
anlayacaklar.” **17** RAB bana şöyle seslendi: **18** “İnsanoğlu,
yiyeceğini titreyerek ye, suyunu korkudan ürpererek iç. **19**
Ülkede yaşayan halka de ki, ‘Egemen RAB İsrail ve Yeruşalim'de
yaşayanlar için şöyle diyor: Yiyeceklerini umutsuzluk içinde
yiyecek, sularını şaşkınlık içinde içecekler. Orada yaşayanların
yaptığı zorbalık yüzünden ülke ıssız bırakılacak. **20** Halkın
içinde yaşadığı kentler yakılacak, ülke çöle dönüşecek. O zaman
benim RAB olduğumu anlayacaksınız.’” **21** RAB bana şöyle
seslendi: **22** “İnsanoğlu, İsrail'de yaygın olan, ‘Günler geçiyor,
her görüm boşa çıkıyor’ deyişinin anlamı nedir? **23** Onlara de
ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ben bu deyişe son vereceğim.
Bundan böyle İsrail'de bir daha söylenmeyecek.’ Yine onlara de

ki, ‘Her görümün yerine geleceği günler yaklaştı. **24** Artık İsrail halkı arasında yalan görüm ya da aldatıcı falcılık olmayacak. **25** Ama ben RAB, ne dersem gecikmeden olacak. Siz, ey asi İsrail halkı, söylediklerimin tümünü sizin günlerinizde yerine getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB.’” **26** RAB bana şöyle seslendi: **27** “İnsanoğlu, İsrail halkı, ‘Onun gördüğü görüm uzak günler için, peygamberlik sözleri de uzak gelecekle ilgili’ diyor. **28** “Bundan ötürü onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Söylediğim sözlerden hiçbiri artık gecikmeyecek, ne dersem olacak. Böyle diyor Egemen RAB.’”

13 RAB bana şöyle seslendi: **2** “İnsanoğlu, peygamberlikte bulunan İsrail peygamberlerine karşı sen peygamberlik et. Kendiliğinden peygamberlik eden o peygamberlere de ki, ‘RAB'bin sözüne kulak verin! **3** Egemen RAB şöyle diyor: Hiçbir görüm görmemiş ama kurdukları hayaller uyarınca davranan akılsız peygamberlerin vay başına! **4** Ey İsrail, peygamberlerin yıkıntılar arasındaki çakallara benziyor. **5** RAB'bin gününde İsrail halkının savaşta direnmesi için gidip duvardaki gedikleri onarmadınız. **6** Onların görümleri uydurmadır. Yaptıkları yalan peygamberliklere RAB'bin sözüdür diyorlar. Oysa onları ben göndermedim. Yine de söylediklerinin yerine geleceğini umuyorlar. **7** Ben söylemediğim halde, RAB'bin sözüdür diyorsunuz. Oysa gördüğünüz görümler uydurma, yaptığınız falcılık yalan değil mi? **8** “‘Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Söylediğiniz boş sözler, gördüğünüz yalan görümlerden ötürü size karşıyım. Böyle diyor Egemen RAB. **9** Elim uydurma görüm gören, yalan yere falcılık eden peygamberlere karşı olacak. Onlar halkımın topluluğunda bulunmayacak, İsrail halkının kütüğüne yazılmayacak, İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.

10 "'Esenlik yokken esenlik diyerek halkımı aldatıyorlar. Biri
dayanıksız bir duvar yapınca, sahte peygamberler üzerine sıva
vuruyorlar. **11** Duvarı sıvayanlara de ki: Duvar yıkılacak; sağanak
yağmur yağacak, ardından dolu yağdıracağım. Şiddetli bir rüzgar
çıkıp duvara karşı esecek. **12** Duvar çökünce size, nerede
duvara vurduğunuz sıva demeyecekler mi? **13** "'Onun için
Egemen RAB şöyle diyor: Öfkemden duvarı yerle bir etmek
için şiddetli bir rüzgar göndereceğim; kızgınlığımdan sağanak
yağmur ve dolu yağdıracağım. **14** Sıva vurduğunuz duvarı
yıkıp yerle bir edeceğim. Temeli açılıp ortaya çıkacak. Yıkılacak
ve altında yok olacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu
anlayacaksınız. **15** Böylece öfkemi duvarın ve duvara sıva
vuranların üzerine boşaltacağım. Size duvar da duvara sıva
vuran da Yeruşalim'de esenlik yokken esenlik görümleri gören
İsrailli peygamberler de yok oldu diyeceğim. Egemen RAB böyle
diyor.'" **17** "Sen, ey insanoğlu, kendiliğinden peygamberlik eden
halkının kızlarına yüzünü çevir. Onlara karşı peygamberlik et. **18**
De ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları tuzağa düşürmek için
herkese bilek bağı diken, her boyda baş örtüsü yapan kadınların
vay başına! Kendi canınızı korurken halkımın canını mı tuzağa
düşüreceksiniz? **19** Birkaç avuç arpayla birkaç dilim ekmek
için halkımın arasında beni küçük düşürdünüz. Yalana kulak
veren halkıma yalan söyleyerek ölümü hak etmemiş canları
öldürdünüz, ölümü hak etmiş canları yaşattınız. **20** "'Bundan
ötürü Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları kuş gibi tuzağa
düşüren sihirli bilek bağlarınıza karşıyım. Onları bileklerinizden
koparacağım. Kuş gibi tuzağa düşürdüğünüz insanları özgür
kılacağım. **21** Örtülerinizi yırtacak, halkımı elinizden kurtaracağım.
Bir daha tuzağınıza düşmeyecekler. O zaman benim RAB

olduğumu anlayacaksınız. **22** Madem incitmek istemediğim doğru kişinin cesaretini yalanlarınızla kırdınız ve canını kurtarmak için kötü kişiyi kötü yolundan dönmemeye yüreklendirdiniz, **23** bir daha uydurma görümler görmeyecek, falcılık etmeyeceksiniz. Halkımı elinizden kurtaracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.'"

14 İsrail ileri gelenlerinden kimisi gelip yanıma oturdu. **2** O sırada RAB bana şöyle seslendi: **3** "İnsanoğlu, bu adamların yüreği putlara bağlı. Diktikleri putların kendilerini günaha sokmasına olanak veriyorlar. Öyleyse onların bana danışmasına izin vermeli miyim? **4** Bunun için onlarla konuş ve de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Yüreğini puta bağlayan, diktiği putun kendisini günaha sokmasına olanak veren, sonra da peygambere danışmaya gelen her İsrailli'ye putlarının çokluğuna göre ben RAB kendim karşılık vereceğim. **5** Bunu, putları yüzünden bana sırt çeviren İsrail halkının yüreğini yeniden kendime çekmek için yapacağım.' **6** "Bu yüzden İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Geri dönün! Putlarınızdan vazgeçin, iğrenç uygulamalarınızı bırakın! **7** "'İsrail halkından biri ya da İsrail'de yaşayan bir yabancı benden ayrılır, yüreğini putlara bağlar, diktiği putların kendisini günaha sokmasına olanak verir, sonra da bana danışmak üzere bir peygambere giderse, ben RAB kendim ona karşılık vereceğim. **8** O kişiye karşı çıkacağım. Onu bir belirti, bir alay konusu yapıp halkımın arasından atacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. **9** "'Bir peygamber ayartılır da bir söz söylerse, onu ayartan benim. Elimi ona karşı uzatacağım, onu halkım İsrail'in arasından çıkarıp yok edeceğim. **10** Suçlarının cezasını çekecekler. Peygamber de ona danışan da aynı şekilde cezalandırılacak. **11** Böylece İsrail

halkı bir daha benden ayrılmayacak, günahlarıyla kendilerini kirletmeyecekler. Onlar halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Egemen RAB böyle diyor.'" **12** RAB bana şöyle seslendi: **13** "İnsanoğlu, eğer bir ülke bana sadakatsizlik eder, günah işlerse, ben de o ülkeye karşı elimi uzatır, onu her türlü yiyecekten yoksun bırakır, üzerine kıtlık gönderir, insanları ve hayvanları yok edersem; **14** şu üç adam –Nuh, Daniel, Eyüp– orada olsalar bile, doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler. Egemen RAB böyle diyor. **15** "Ya da ülkeye yabanıl hayvanlar gönderirsem ve ülkeyi kimsesiz bırakırlarsa, ülke viraneye döner, hayvanlar yüzünden kimse içinden geçemezse; **16** Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi o ülkede yaşasa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını kurtarabilirler. Ülke ise viraneye döner. **17** "Ya da o ülkeye kılıç gönderir, 'Kılıç ülkeyi yarsın' der, oradaki insanları ve hayvanları yok edersem; **18** varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını kurtarabilirler. **19** "O ülkeye salgın hastalık gönderir, kan dökerek öfkemi yağdırır, oradaki insanları ve hayvanları yok edersem; **20** varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, Nuh, Daniel ve Eyüp orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler. **21** "Egemen RAB şöyle diyor: Yeruşalim'deki insanları ve hayvanları yok etmek için üzerine dört ağır yargımı –kılıcı, kıtlığı, yabanıl hayvanları, salgın hastalığı– gönderdiğimde daha neler neler olacak! **22** Orada sağ bırakılacak kimi oğullarınız, kızlarınız olacak, çıkıp yanınıza gelecekler. Onların davranışlarını ve yaptıklarını görünce, Yeruşalim'in başına getirdiğim yıkımdan ve her tür felaketten

avuntu bulacaksınız. 23 Onların davranışlarını ve yaptıklarını
görünce avutulacak, Yeruşalim'in başına getirdiklerimin amaçsız
olmadığını anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor."

15 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, asma odununun
herhangi bir orman ağacının dalından daha fazla değeri var mı?
3 Asma odunundan yararlı bir şey yapılabilir mi? Ya da üzerine
eşya asmak için ondan askı yaparlar mı? 4 Yakıt olarak ateşe
atılır da ateş odunun iki ucunu yakıp ortasını kömürleştirince, işe
yarar mı? 5 Yanmadan önce işe yaramadıysa, yanıp kömür
haline geldikten sonra bir işe yarar mı? 6 "Bu nedenle Egemen
RAB şöyle diyor: Orman ağaçları arasında asma odununu nasıl
yakıt olarak ateşe verdimse, Yeruşalim'de yaşayan halka da
aynısını yapacağım. 7 Onlara yüz çevireceğim. Şimdi ateşten
kurtulsalar bile, ateş onları yine de yakıp yok edecek. Onlara
yüz çevirince, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 8 Ülkeyi
viraneye çevireceğim. Çünkü bana sadakatsizlik ettiler. Egemen
RAB böyle diyor."

16 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, Yeruşalim'e yaptığı
iğrenç uygulamaları bildir. 3 De ki, 'Egemen RAB Yeruşalim'e
şöyle diyor: Kökenin ve doğumun açısından Kenan ülkesindensin;
baban Amorlu, annense Hititli'ydi. 4 Doğduğun gün göbek bağın
kesilmedi, temizlemek için seni yıkamadılar, tuzla ovalamadılar,
kundağa sarmadılar. 5 Kimse bunlardan birini yapacak kadar
sana acımadı, sevecenlik göstermedi. Senden tiksindikleri için
doğduğun gün seni kıra attılar. 6 "'Yanından geçtim, senin kendi
kanının içinde kımıldadığını gördüm. Kendi kanının içindeyken
yaşa! dedim. Evet, Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim. 7
Kırda yetişen bir bitki gibi seni geliştirdim. Geliştin, büyüdün,
kusursuz bir güzelliğe eriştin. Göğüslerin oluştu, saçların uzadı.

Ama çırılçıplaktın. **8** "'Yine yanından geçtim, sana baktım, sevgi
çağındı. Giysimin eteğini üzerine serdim, çıplaklığını örttüm. Sana
ant içtim, seninle antlaşma yaptım. Egemen RAB böyle diyor. Ve
benim oldun. **9** "'Seni yıkadım, üzerindeki kanı temizledim, derine
zeytinyağı sürdüm. **10** Sana işlemeli giysiler giydirdim, deriden
çarık verdim. Beline ince keten kuşak bağladım, seni pahalı
giysilerle örttüm, **11** takılarla süsledim. Bileklerine bilezikler,
boynuna gerdanlık taktım. **12** Burnuna halka, kulaklarına küpeler,
başına görkemli bir taç taktım. **13** Altınla gümüşle süslendin;
giysilerin ince ketenden, pahalı, işlemeli kumaştandı. İnce
unla, balla, zeytinyağıyla beslendin. Gitgide güzelleştin, krallığa
yaraştın. **14** Güzelliğinden ötürü ünün uluslar arasında yayıldı.
Çünkü seni görkemimle donattığım için güzelliğin kusursuzdu.
Egemen RAB böyle diyor. **15** "'Ama sen güzelliğine güvendin,
ününü kullanarak fahişelik ettin. Her geçene gönlünü kaptırdın,
kendini teslim ettin. **16** Giysilerinden alıp kendine süslü tapınma
yerleri yaptın, oralarda fahişelik ettin. Böylesi ne olmuştur, ne
de olacaktır. **17** Sana verdiğim altın, gümüş süslerden erkek
suretleri yaptın, onlarla fahişelik ettin. **18** İşlemeli giysilerini alıp
onların üzerine örttün. Onlara zeytinyağımı, buhurumu sundun.
19 Yemen için sağladığım yiyeceği –ince unu, zeytinyağını, balı–
güzel kokulu bir sunu olarak onlara sundun. Böyle yaptın diyor
Egemen RAB. **20** "'Bana doğurduğun oğulları, kızları alıp yiyecek
olarak putlara kurban ettin. Fahişelik etmen yetmiyormuş gibi, **21**
çocuklarımı kesip sunu olarak ateşte putlara kurban ettin. **22**
Bütün iğrenç uygulamalarını, fahişeliklerini yaparken gençlik
günlerini, çırılçıplak olduğun, kanının içinde kımıldandığın zamanı
anımsamadın. **23** "'Egemen RAB, vay, vay başına diyor! Yaptığın
kötülüklere ek olarak, **24** kendine fuhuş yuvaları kurdun, bütün

meydanlarda yüksek tapınma yerleri yaptın. **25** Her yolun başına kendin için yüksek tapınma yerleri kurdun, güzelliğini kirlettin, her geçene kendini teslim ettin, fahişeliklerini artırdın. **26** Şehvet düşkünü komşuların Mısırlılar'la fahişelik ettin. Fahişeliklerini artırmakla beni öfkelendirdin. **27** İşte bu yüzden elimi sana karşı uzattım, yiyecek payını azalttım. Ahlaksız davranışından utanç duyan düşmanların Filist kızları dilediklerini yapsınlar diye seni onlara teslim ettim. **28** Asurlular'la da fahişelik ettin, çünkü doymamıştın. Evet, onlarla fahişelik ettin, yine doymadın. **29** Fahişeliğini ticaret diyarı olan Kildan ülkesine dek artırdın, yine de doymadın. **30** "'Bütün bunları yaparken yüreğin ne kadar yıpranmış' diyor Egemen RAB, 'Yüzsüz bir fahişe gibi davrandın! **31** Her yolun başına fuhuş yuvaları kurarken, bütün meydanlarda yüksek tapınma yerleri yaparken, fahişe gibi bile değildin, ücretini küçümsedin. **32** "'Kocasının yerine yabancıları yeğleyen, zina eden bir kadındın! **33** Fahişelere ücret ödenir. Oysa sen bütün oynaşlarına armağanlar dağıttın. Fahişelik etmek için her yandan sana gelsinler diye rüşvet verdin. **34** Fahişeliğinde öbür kadınlara benzemiyorsun. Çünkü fahişelik edesin diye kimse senin peşine düşmüyor. Ücret ödeyen sensin, kimse sana ücret ödemiyor. Bu yüzden öbürlerine benzemiyorsun. **35** "'Bu nedenle, ey fahişe, RAB'bin sözünü dinle! **36** Egemen RAB şöyle diyor: Yüzsüzlüğün ortaya döküldüğü, oynaşlarınla fahişelik ederken çıplaklığın meydana çıktığı için, bütün iğrenç putların yüzünden, onlara çocuklarının kanını verdiğin için, **37** düşüp kalktığın bütün oynaşlarını –sevdiklerini de nefret ettiklerini de– toplayacağım. Sana karşı onları her yandan toplayacak, çıplaklığını onların önüne sereceğim; bütün çıplaklığını görecekler. **38** Sana zina eden, kan döken kadınlara verilen cezayı vereceğim. Kanını

akıtarak seni öfkemin ve kıskançlığımın öcüne terk edeceğim.
39 Seni oynaşlarının eline teslim edeceğim. Fuhuş yuvalarını
yıkacak, yüksek tapınma yerlerini bozacaklar. Üzerindeki
giysileri soyacak, güzel mücevherlerini alıp seni çırılçıplak
bırakacaklar. **40** Halkı sana karşı kışkırtacaklar. Seni taşlayacak,
kılıçlarıyla delik deşik edecekler. **41** Evlerini ateşe verecek,
seni birçok kadının gözü önünde yargılayacaklar. Fahişeliklerine
son vereceğim, artık oynaşlarına ücret ödemeyeceksin. **42**
Böylece sana karşı öfkem yatışacak, kıskançlığım dinecek.
Susacak, bir daha öfkelenmeyeceğim. **43** "'Madem gençlik
günlerini anımsamadın, yaptıklarınla beni öfkelendirdin, ben
de yaptıklarını senin başına getireceğim. Böyle diyor Egemen
RAB. Bu iğrenç uygulamalarına ek olarak ahlaksızlık da ettin. **44**
"'Herkes senin için şu deyişi söyleyecek: Annesi nasılsa kızı
da öyle. **45** Sen kocasından ve çocuklarından tiksinen annenin
kızısın; kocalarından ve çocuklarından tiksinen kızkardeşlerinin
kızkardeşisin. Annen Hititli, baban Amorlu'ydu. **46** Kızlarıyla senin
kuzeyinde yaşayan Samiriye ablan, kızlarıyla senin güneyinde
yaşayan Sodom kızkardeşindir. **47** Sen yalnız onların yolunda
yürümekle, onların iğrenç uygulamalarına uymakla kalmadın,
bütün yaptıklarınla kısa sürede onlardan daha büyük kötülük
ettin. **48** Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, kızkardeşin
Sodom'la kızları, kızlarınla senin yaptıklarını asla yapmadılar. **49**
"'Kızkardeşin Sodom'un günahı şuydu: Kendisi de kızları da
gururluydu, ekmeğe doymuşlardı, umursamazlardı. Düşküne,
yoksula yardım elini uzatmadılar. **50** Kendilerini beğenmişlerdi.
Önümde iğrenç şeyler yaptılar. Bu nedenle, gördüğün gibi
onları önümden süpürüp attım. **51** Samiriye işlediğin günahın
yarısını bile işlemedi. Sen onlardan çok daha iğrenç şeyler

yaptın. Yaptığın iğrençliklerle kızkardeşlerini suçsuz çıkardın.
52 Düşeceğin utanca katlanacaksın. Çünkü kızkardeşlerini
haklı gibi gösterdin. İşlediğin günahlar onlarınkinden daha
iğrenç olduğundan senin yanında suçsuz kalıyorlar. Bunun
için utan ve düşeceğin utanca katlan. Çünkü kızkardeşlerini
suçsuz çıkardın! **53** "'Sodom'la kızlarını, Samiriye'yle kızlarını,
onlarla birlikte de seni eski gönencine kavuşturacağım. **54**
Utanca boğulacaksın. Bütün yaptıklarından ötürü kızkardeşlerine
avuntu olacak ve utanacaksın. **55** Kızkardeşlerin Sodom ve
Samiriye ile kızları eski durumlarına dönecekler; kızlarınla sen
de öyle. **56** Kötülüğün açığa çıkmadan önce, gururlu olduğun
günlerde kızkardeşin Sodom'un adını bile anmıyordun. Şimdi
sen de Edom kızlarıyla komşuları ve Filist kızlarınca –çevrende
seninle alay edenlerce– küçümseniyorsun. **58** Ahlaksızlığının ve
yaptığın iğrençliklerin sonuçlarına katlanacaksın. RAB böyle
diyor. **59** "'Egemen RAB şöyle diyor: Seninle yaptığım antlaşmayı
bozarak içtiğin andı küçümsedin. Ben de hak ettiğin biçimde
seni cezalandıracağım. **60** Gençlik günlerinde seninle yaptığım
antlaşmayı anımsayacağım. Seninle sonsuza dek kalıcı bir
antlaşma yapacağım. **61** Büyük, küçük kızkardeşlerini yanına
aldığında yaptıklarını anımsayacak ve utanacaksın. Seninle
yaptığım antlaşmada olmadığı halde onları kızların olsunlar
diye sana vereceğim. **62** Seninle yeniden antlaşma yapacağım,
benim RAB olduğumu anlayacaksın. **63** Bütün yaptıklarını
bağışladığımda, anımsayacak ve utanacaksın. Utancından bir
daha ağzını açmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor.'"

17 RAB bana şöyle seslendi: **2** "Ey insanoğlu, İsrail halkına bir
bilmece sor, simgesel bir öykü anlat. **3** De ki, 'Egemen RAB
şöyle diyor: Kanatları uzun ve güçlü, renk renk tüylerle dolu iri bir

kartal Lübnan'a geldi, bir sedir ağacının tepesine konup onu ele geçirdi. **4** Ağacın tepesindeki filizleri koparıp ticaret ülkesine götürdü, tüccarlar kentine yerleştirdi. **5** "'Ülkenin tohumundan alıp verimli toprağa ekti; onu söğüt ağacı gibi akarsuların kıyısına dikti. **6** Tohum filizlenip yerde yayılan bodur bir asma oldu. Dalları kartala doğru yayıldı, kökleriyse aşağıya, derine indi. Böylece dal salan, filiz veren bir asma oldu. **7** "'Gelgelelim, kanatları güçlü, bol tüylü başka bir iri kartal da vardı. Asma bu kez dikildiği yerden köklerini bu kartala doğru çevirdi; sulasın diye dallarını ona doğru saldı. **8** Dallansın, ürün versin, görkemli bir asma olsun diye akarsuların kıyısındaki verimli toprağa dikilmişti.' **9** "Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Asma serpilecek mi? Kurusun diye ilk kartal kökünü söküp meyvesini koparmayacak mı? Asmanın yeni filizlenen bütün dalları kuruyacak. Kökünden söküp atmak için güçlü ele ya da büyük orduya gerek duyulmayacak. **10** Evet, asma dikilmiş, ama serpilip gelişecek mi? Doğu rüzgarı ona çarpınca büsbütün kurumayacak mı? Evet, filizlendiği yerde solup kuruyacak.'" **11** RAB bana şöyle seslendi: **12** "O asi halka de ki, 'Bunların ne anlama geldiğini bilmiyor musunuz?' Onlara de ki, 'Babil Kralı Yeruşalim'e gitti; kralını, önderlerini tutsak alıp kendisiyle birlikte Babil'e götürdü. **13** Sonra kralın soyundan gelen birini alıp ant içirerek onunla bir antlaşma yaptı. Ülkenin önderlerini de tutsak aldı. **14** Öyle ki, ülke gerilesin, bir daha yükselmesin, ancak yaptığı antlaşmayı yerine getirerek yaşayabilsin. **15** Ne var ki, Yahuda Kralı, kendisine at ve çok sayıda asker vermesi için Mısır'a elçiler göndererek Babil Kralı'na başkaldırdı. Yahuda Kralı başaracak mı? Böyle şeyler yapan kurtulur mu? Yaptığı antlaşmayı bozan kurtulur mu? **16** "'Egemen RAB, varlığım hakkı için diyor, onu tahta oturtan kralın ülkesinde,

Babil'de ölecek. Çünkü içtiği andı küçümsedi, yaptığı antlaşmayı bozdu. **17** Babilliler birçok kişiyi yok etmek için toprak rampalar, kuşatma duvarları yaptığında, firavun güçlü ordusu ve büyük kalabalıklarla savaşta ona yardımcı olmayacak. **18** Yaptığı antlaşmayı bozarak içtiği andı küçümsedi. Söz verdiği halde, bütün bunları yaptı. Bu yüzden kurtulmayacak. **19** "'Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, bana içtiği andı küçümsediği, antlaşmamı bozduğu için onu cezalandıracağım. **20** Ağımı gereceğim, tuzağıma düşecek. Onu Babil'e getirecek, bana sadakatsizliğinden ötürü orada yargılayacağım. **21** En seçkin askerleri kılıçtan geçirilecek, sağ kalanlar dünyanın dört bucağına dağılacak. O zaman konuşanın ben RAB olduğumu anlayacaksınız. **22** "'Egemen RAB şöyle diyor: Sedir ağacının tepesinden Bir filiz alıp dikeceğim. En yüksek dallarından körpe bir çubuk koparıp Yüksek, ulu bir dağın üzerine dikeceğim. **23** Onu İsrail'in en yüksek dağının üzerine dikeceğim. Dal budak salıp ürün verecek, Görkemli bir sedir ağacı olacak. Her çeşit kuş dallarına tüneyecek, Gölgesinde barınacak. **24** Bütün orman ağaçları Her yüksek ağacı bodurlaştıranın, Her bodur ağacı yükseltenin, Her yeşil ağacı kurutanın Ve kuru ağacı yeşertenin Ben RAB olduğumu anlayacaklar. Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.'"

18 RAB bana şöyle seslendi: **2** "İsrail için, 'Babalar koruk yedi, Çocukların dişleri kamaştı' diyorsunuz. Bu deyişle ne demek istiyorsunuz? **3** "Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, İsrail'de artık bu deyişi ağzınıza almayacaksınız. **4** Her yaşayan can benimdir. Babanın canı da, çocuğun canı da benimdir. Ölecek olan, günah işleyen candır. **5** "Diyelim ki, adil ve doğru olanı yapan doğru bir adam var. **6** Dağlarda putlara

sunulan kurbandan yemez, İsrail halkının putlarına bel bağlamaz. Komşusunun karısını kirletmez, Âdet gören kadına yaklaşmaz. **7** Kimseye haksızlık etmez, Rehin olarak aldığını geri verir, Soygunculuk etmez, Aç olana ekmeğini verir, Çıplağı giydirir. **8** Faizle para vermez, Aşırı kâr gütmez. Elini kötülükten çeker, İki kişi arasında doğrulukla yargılar. **9** Kurallarımı izler, İlkelerimi özenle uygular. İşte böyle biri doğru kişidir. O yaşayacaktır. Egemen RAB böyle diyor. **10** "Diyelim ki, bu adamın zorba, kan döken, Kardeşine bunlardan birini yapan bir oğlu var. **11** Babası bunlardan hiçbirini yapmazken, Oğul dağlarda putlara sunulan kurbandan yer, Komşusunun karısını kirletir. **12** Düşküne, yoksula haksızlık eder, Soygunculuk eder, Rehini geri vermez. Putlara bel bağlar, İğrenç şeyler yapar. **13** Faizle para verir, aşırı kâr güder. Böyle biri yaşayacak mı? Hayır, yaşamayacak! Bütün bu iğrençlikleri yapmıştır, öldürülecektir. Onun kanından kendisi sorumlu olacaktır. **14** "Diyelim ki, bu oğulun da bir oğlu olur ve babasının işlediği bütün günahları görür, Ama hiçbirini yapmaz; **15** Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez, İsrail halkının putlarına bel bağlamaz, Komşusunun karısını kirletmez; **16** Kimseye haksızlık etmez, Rehin almaz, Soygunculuk etmez, Aç olana ekmeğini verir, Çıplağı giydirir. **17** Böyle biri elini kötülükten çeker, Faiz almaz, aşırı kâr gütmez, Kurallarımı izler, İlkelerimi uygularsa, Babasının günahı yüzünden ölmeyecek, Kesinlikle yaşayacaktır. **18** Ama babası kendi günahı yüzünden ölecektir. Çünkü zorbalık etti, kardeşini soydu, Halkı arasında iyi olmayanı yaptı. **19** "Ama siz, 'Oğul neden babasının işlediği suçlardan sorumlu tutulmasın?' dersiniz. Bu oğul adil ve doğru olanı yapmış, bütün kurallarımı dikkatle izlemiştir. Böyle biri kesinlikle yaşayacaktır. **20** Ölecek olan günah işleyen kişidir. Oğul babasının

suçundan sorumlu tutulamaz, baba da oğlunun suçundan sorumlu tutulamaz. Doğru kişi doğruluğunun, kötü kişi kötülüğünün karşılığını alacaktır. **21** "Kötü kişi işlediği bütün günahlardan döner, buyruklarıma uyar, adil ve doğru olanı yaparsa, kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir. **22** İşlediği günahlardan hiçbiri ona karşı anılmayacaktır. Doğruluğu sayesinde yaşayacaktır. **23** Ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Egemen RAB böyle diyor. **24** "Doğru kişi doğruluğundan döner, günah işler, kötü kişinin yaptığı bütün iğrenç şeyleri yaparsa, yaşayacak mı? Onun yaptığı doğru işlerin hiçbiri anılmayacaktır. Sadakatsizliği yüzünden suçludur, günahları yüzünden ölecektir. **25** "Siz yine de, 'Rab'bin yolu doğru değil' diyorsunuz. Ey İsrail halkı, dinle: Benim yolum mu doğru değil? Doğru olmayan sizin yollarınız değil mi? **26** Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, bu yüzden ölecek. Evet, işlediği günah yüzünden ölecektir. **27** Ama kötü kişi, yaptığı kötülükten döner, adil ve doğru olanı yaparsa, canını kurtaracaktır. **28** Çünkü isyanlarının farkına varıyor ve onlardan dönüyor. Böyle biri kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir. **29** Öyleyken, İsrail halkı, 'Rab'bin yolu doğru değil' diyor. Ey İsrail halkı, benim yollarım mı doğru değil? Doğru olmayan sizin yollarınız değil mi? **30** "Bu yüzden, ey İsrail halkı, sizleri, her birinizi yolunuza göre yargılayacağım. Egemen RAB böyle diyor. Dönün! İsyanlarınızdan dönün! Günahın sizi yıkıma sürüklemesine izin vermeyin. **31** İsyanlarınızı kendinizden uzaklaştırın. Yeni bir yürek, yeni bir ruh edinin. Neden öleceksin, ey İsrail halkı? **32** Çünkü ben kimsenin ölümünden sevinç duymam. Egemen RAB böyle diyor. Öyleyse günahınızdan dönün de yaşayın!"

19 “Sen İsrail önderleri için şu ağıtı yak **2** ve de ki, “‘Annen
neydi? Aslanlar arasında dişi bir aslan! Genç aslanlar arasında
yatar, Yavrularını beslerdi. **3** Büyüttüğü yavrulardan biri Genç
bir aslan oldu. Avını kapıp parçalamayı öğrendi, İnsan yiyen
bir aslan oldu. **4** Haberi uluslar arasında duyuldu. Kurdukları
tuzağa düştü, Onu çengellerle Mısır'a sürüklediler. **5** Dişi aslan
bekledi, umudunun boşa çıktığını görünce, Yavrularından başka
birini alıp Genç bir aslan olarak yetiştirdi. **6** Yavru aslanlar
arasında dolaşmaya başladı, Genç bir aslan oldu. Avını kapıp
parçalamayı öğrendi, İnsan yiyen bir aslan oldu. **7** Onların
kalelerini yıktı, Kentlerini viraneye çevirdi. Ülkede yaşayan herkes
Onun kükreyişinden dehşete düştü. **8** Çevredeki uluslar üzerine
geldiler, Ağlarını gerdiler, Onu tuzağa düşürdüler. **9** Çengel
takıp onu kafese koydular Ve Babil Kralı'na götürdüler. İsrail
dağlarında kükreyişi bir daha duyulmasın diye Onu gözetim
altında tuttular. **10** “‘Annen su kıyısındaki bağında Dikilmiş bir
asma gibiydi. Bol su sayesinde dal budak saldı, Ürün verdi. **11**
Dalları kral asası olacak kadar güçlendi. Asma boy attı, Bulutlara
dek yükseldi. Yüksekliği ve dallarının çokluğu Herkesçe görüldü.
12 Ama onu öfkeyle kökünden söküp yere attılar. Doğu rüzgarı
ürününü kuruttu. Güçlü dalları koparılıp kurudu, Ateş onları yakıp
yok etti. **13** Şimdi çöle, Kurak, susuz bir yere dikildi. **14** Gövdesi
ateş aldı, Filizini, ürününü yakıp yok etti. Kral asası olacak kadar
güçlü dalı kalmadı.’ Bu bir ağıttır ve ağıt olarak kalacaktır.”

20 Sürgünlüğümüzün yedinci yılı, beşinci ayın onuncu günü,
İsrail ileri gelenlerinden bazı kişiler RAB'be danışmak için gelip
önüme oturdular. **2** RAB o sırada bana seslendi: **3** “İnsanoğlu,
İsrail ileri gelenlerine de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Bana
danışmaya mı geldiniz? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB,

bana danışmanıza izin vermeyeceğim.’ **4** “Onları yargılayacak
mısın? Ey insanoğlu, onları yargılayacak mısın? Öyleyse onlara
atalarının iğrenç uygulamalarını anımsat. **5** Onlara de ki,
‘Egemen RAB şöyle diyor: İsrail'i seçtiğim gün Yakup soyuna ant
içtim ve kendimi Mısır'da onlara açıkladım. Ant içerek, Tanrınız
RAB benim dedim. **6** O gün, onları Mısır'dan çıkaracağıma,
kendileri için seçtiğim en güzel ülkeye, süt ve bal akan ülkeye
götüreceğime söz verdim. **7** Onlara, herkes bel bağladığı iğrenç
putları atsın, Mısır putlarıyla kendinizi kirletmeyin, Tanrınız RAB
benim dedim. **8** “‘Ne var ki, bana karşı geldiler, beni dinlemek
istemediler. Bel bağladıkları iğrenç putları hiçbiri atmadı, Mısır
putlarını da bırakmadılar. Bu yüzden Mısır'da öfkemi onların
üzerine yağdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi söyledim. **9** Ama
aralarında yaşadıkları ulusların gözünde adım lekelenmesin diye
bunu yapmadım. Bu ulusların gözü önünde İsrailliler'i Mısır'dan
çıkararak kendimi onlara açıklamıştım. **10** Bu yüzden İsrailliler'i
Mısır'dan çıkarıp çöle götürdüm. **11** Uygulayan kişiye yaşam
veren kurallarımı onlara verdim, ilkelerimi tanıttım. **12** Kendilerini
kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlasınlar diye aramızda bir
belirti olarak Şabat günlerimi de onlara verdim. **13** “‘Böyleyken
İsrail halkı çölde bana başkaldırdı. Uygulayan kişiye yaşam veren
kurallarımı izlemediler, ilkelerimi reddettiler. Şabat günlerimi
de hiçe saydılar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağdırıp
onları yok edeceğimi söyledim. **14** Ama İsrailliler'i Mısır'dan
çıkardığımı gören ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye
bunu yapmadım. **15** Ben de kendilerine verdiğim en güzel ülkeye,
süt ve bal akan ülkeye onları götürmeyeceğime çölde ant içtim.
16 Çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarımı izlemediler, Şabat
günlerimi hiçe saydılar. Yürekleri putlarına bağlıydı. **17** Yine de

onlara acıdım, onları yok etmedim, çölde işlerine son vermedim.
18 Çölde çocuklarına atalarınızın kurallarını izlemeyin, ilkelerine
göre yaşamayın, putlarıyla kendinizi kirletmeyin dedim. **19** Ben
Tanrınız RAB'bim, benim kurallarımı izleyin, benim ilkelerim
uyarınca yaşayın. **20** Aramızda bir belirti olsun diye Şabat
günlerimi kutsal sayın. O zaman benim Tanrınız RAB olduğumu
anlayacaksınız dedim. **21** "'Ne var ki, çocuklar bana karşı
geldiler. Kurallarımı izlemediler. Uygulayan kişiye yaşam veren
ilkelerim uyarınca dikkatle yaşamadılar. Şabat günlerimi hiçe
saydılar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağdıracağımı,
kızgınlığımı dökeceğimi söyledim. **22** Ama elimi geri çektim,
İsrailliler'i Mısır'dan çıkardığımı gören ulusların gözünde adıma
leke gelmesin diye bunu yapmadım. **23** Onları ulusların arasına
dağıtacağıma, başka ülkelere göndereceğime çölde ant içtim.
24 Çünkü ilkelerimi izlemediler, kurallarımı reddettiler. Şabat
günlerimi hiçe saydılar, gözlerini atalarının putlarına diktiler. **25**
Ben de onlara iyi olmayan kurallar, yaşam vermeyen ilkeler
verdim. **26** Her ilk doğan çocuğu ateşte kurban ederek sundukları
sunularla kendilerini kirletmelerine izin verdim. Öyle ki, onları
dehşete düşüreyim de benim RAB olduğumu anlasınlar.' **27** "Bu
nedenle, ey insanoğlu, İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle
diyor: Atalarınız yine ihanet etmekle bana küfretmiş oldular.
28 Kendilerine vermeye ant içtiğim ülkeye onları getirdiğimde,
gördükleri her yüksek tepede, sık yapraklı her ağacın altında
kurbanlarını kestiler. Beni öfkelendiren sunularını, güzel kokulu
sunularıyla dökmelik sunularını orada sundular. **29** Onlara
gittikleri bu puta tapılan yerin ne olduğunu sordum.'" Orası
bugün de Bama adıyla anılıyor. **30** "Bu nedenle İsrail halkına de
ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Atalarınız gibi siz de kendinizi

kirletecek misiniz? Onların putlarına gönül verecek misiniz? **31** Şimdiye dek oğullarınızı ateşte kurban edip sunularınızı sunmakla, putlarınızla kendinizi kirlettiniz. Öyleyken gelip bana danışmanıza izin verir miyim, ey İsrail halkı? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim. **32** "'Siz ağaca, taşa tapan öteki uluslar gibi, dünyadaki öbür halklar gibi olmak istiyoruz diyorsunuz. Ama bu düşündükleriniz hiçbir zaman gerçekleşmeyecek. **33** Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, sizi güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle yöneteceğim. **34** Güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle sizi uluslar arasından çıkaracak, dağılmış olduğunuz ülkelerden toplayacağım. **35** Sizi ulusların çölüne getirecek, orada yüz yüze yargılayacağım. **36** Atalarınızı Mısır Çölü'nde nasıl yargıladıysam, sizi de öyle yargılayacağım. Egemen RAB böyle diyor. **37** Sizi yoklayıp antlaşmama bağlı kalmanızı sağlayacağım. **38** Aranızda bana karşı gelenlerle başkaldıranları ayıracağım. Onları yaşadıkları ülkelerden çıkaracağım. Ama İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. **39** "'Ey İsrail halkı, Egemen RAB şöyle diyor: Her biriniz gidip putlarınıza tapının! Ama sonra beni dinleyeceksiniz ve armağanlarınızla, putlarınızla bir daha kutsal adımı kirletmeyeceksiniz. **40** Çünkü kutsal dağımda, İsrail'in yüksek dağında, diyor Egemen RAB, bütün İsrail halkı orada, ülkede bana kulluk edecek. Orada onları kabul edeceğim. Orada sunularınızı, seçme armağanlarınızı, bütün kutsal adaklarınızı isteyeceğim. **41** Sizi ulusların arasından çıkarıp dağılmış olduğunuz ülkelerden topladığımda, beni hoşnut eden bir koku gibi kabul edeceğim. Ulusların gözü önünde aranızda kutsallığımı göstereceğim. **42** Sizleri atalarınıza vermeye ant içtiğim ülkeye, İsrail ülkesine getirdiğimde, benim RAB olduğumu

anlayacaksınız. **43** Bütün yaptıklarınızı, kendinizi kirlettiğiniz bütün uygulamaları orada anımsayacak, yaptığınız kötülüklerden ötürü kendinizden tiksineceksiniz. **44** Ey İsrail halkı, kötü yollarınıza, yozlaşmış uygulamalarınıza göre değil, adım uğruna sizinle ilgilendiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor.'" **45** RAB bana şöyle seslendi: **46** "İnsanoğlu, yüzünü güneye çevir, güneye seslen, Negev Ormanı'na karşı peygamberlik et. **47** Negev Ormanı'na de ki, 'RAB'bin sözüne kulak ver. Egemen RAB şöyle diyor: Senin içinde ateş tutuşturacağım. Ateş bütün ağaçlarını –yeşil ağacı da kuru ağacı da– yiyip bitirecek. Tutuşan alev söndürülemeyecek. Güneyden kuzeye, her yüz ateşin sıcağından kavrulacak. **48** Ateşi tutuşturanın ben RAB olduğumu herkes görecek, ateş söndürülmeyecek.'" **49** Bunun üzerine, "Ah, ey Egemen RAB!" dedim, "Onlar benim için, 'Simgesel öyküler anlatan adam değil mi bu?' diyorlar."

21 RAB bana şöyle seslendi: **2** "Ey insanoğlu, yüzünü Yeruşalim'e çevir, kutsal yerlerine karşı konuş, İsrail ülkesine karşı peygamberlik et. **3** Ona de ki, 'RAB şöyle diyor: Ben sana karşıyım! Kılıcımı kınından çıkaracak, içindeki doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok edeceğim. **4** Doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok etmek için kılıcım kınından çıkacak ve güneyden kuzeye herkese karşı olacak. **5** Böylece herkes kılıcını kınından çıkaranın ben RAB olduğumu anlayacak. Onu bir daha yerine koymayacağım.' **6** "Sen, ey insanoğlu, inle! Onların gözü önünde ezik bir yürekle acı acı inle! **7** Sana, 'Neden böyle inliyorsun?' diye sorduklarında, 'Yakında duyulacak haberden ötürü' diye yanıtlayacaksın. 'Her yürek eriyecek, her el gevşeyecek, her ruh baygın düşecek, her dizin bağı çözülecek. Evet, haber

duyulacak! Bu kesinlikle yerine gelecek.’ Egemen RAB böyle diyor.” **8** RAB bana şöyle seslendi: **9** “İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, ‘Rab şöyle diyor: “‘Kılıç, kılıç, Bilendi, cilalandı. **10** Öldürmek için bilendi, Şimşek gibi çaksın diye cilalandı. Nasıl sevinebiliriz? Kılıç oğlumun asasını sıradan bir sopa gibi küçümsedi. **11** Kılıç kullanılmak için Cilalanmaya verildi; Öldürenin eline verilsin diye bilenip cilalandı. **12** İnsanoğlu, bağır, haykır! Çünkü bu kılıç halkıma karşı; Bütün İsrail önderlerine karşı. Onlar halkımla birlikte kılıca teslim edildiler. Bunun için bağrını döv. **13** “‘Deneme kuşkusuz gelecek. Kılıcın küçümsediği asa varlığını sürdüremezse ne olur? Böyle diyor Egemen RAB.’ **14** “Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et, el çırp. Bırak kılıç iki, üç kez vursun. Bu öldüren bir kılıçtır, Çok sayıda insan kıran, İnsanı her yandan saran kılıçtır. **15** Yürekleri erisin, Tökezleyip düşenler çok olsun diye Bütün kapılarında öldürmek için Görevlendirdim kılıcı. Ah, kılıç şimşek gibi parladı, Öldürmek için bilendi. **16** Ey kılıç, sağa, sonra sola savrul, Ağzın nereye dönerse, oraya savrul! **17** Ben de elimi çırpacağım Ve öfkem dinecek. Bunu ben RAB söylüyorum.” **18** RAB bana şöyle seslendi: **19** “İnsanoğlu, Babil Kralı'nın kılıcı gelsin diye iki yol belirle; ikisi de aynı ülkeden başlamalı. Kent yolunun başladığı yere bir işaret koy. **20** Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne ya da Yahuda'ya ve surlarla çevrili Yeruşalim'e ilerlesin diye kılıç için yol belirle. **21** Çünkü Babil Kralı iki yolun ayrıldığı, yolların çatallaştığı yerde fala bakmak için duracak. Okları silkeleyecek, aile putlarına danışacak, kurban edilen bir hayvanın ciğerine bakacak. **22** Kütük yerleştirmek, öldür buyruğunu vermek, savaş naraları atmak, kapılara kütük yerleştirmek, toprak rampalar oluşturmak, kuşatma duvarları yapmak için sağ elinde Yeruşalim'i

gösteren ok olacak. **23** Onunla ant içerek antlaşma yapanlar
fala yanlış bakıldığını sanacak. Ama kral suçlarını anımsatıp
onları tutsak alacak. **24** "Bundan ötürü Egemen RAB şöyle
diyor: 'Madem suçlarınızı, isyanlarınızı anımsattırdınız, bütün
uygulamalarınızda günahlarınızı açığa çıkardınız, madem bütün
bunları yaptınız, siz de tutsak alınıp götürüleceksiniz. **25** "'Sen,
ey saygısız, kötü İsrail önderi, günün yaklaştı, sonunda yargı
günün geldi. **26** Egemen RAB şöyle diyor: Sarığı çıkar, tacı kaldır.
Artık eskisi gibi olmayacak. Alçakgönüllü yükseltilecek, gururlu
alçaltılacak. **27** Yıkım! Yıkım! Kenti yerle bir edeceğim! Hak sahibi
gelinceye dek onarılmayacak. Kenti ona vereceğim.' **28** "Sen, ey
insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Aşağılayıcı sözler söyleyen
Ammonlular için Egemen RAB şöyle diyor: "'Kılıç, kılıç, Öldürmek
için kınından çekilmiş, Yok etmek için, Şimşek gibi parlamak
için cilalanmış! **29** Size ilişkin görümler aldatıcıdır, Açılan fal
yalandır. Öldürülecek kötülerin enseleri üzerine Yerleştirileceksin,
ey kılıç! Onların günü yaklaştı, Sonunda yargı günleri geldi.
30 Kılıç kınına koyulsun! Yaratıldığınız yerde, Atalarınızın
ülkesinde Yargılayacağım sizi. **31** Öfkemi üzerinize dökeceğim,
Kızgınlığımı üzerinize üfleyeceğim; Acımasız adamların, Yakıp
yok etmekte usta kişilerin eline Teslim edeceğim sizi. **32** Ateşe
yakıt olacaksınız, Kanınız ülkenizin ortasında dökülecek, Bir
daha anılmayacaksınız. Çünkü bunu ben RAB söylüyorum.'"

22 RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, Yeruşalim'i
yargılayacak mısın? Kan döken bu kenti yargılayacak mısın?
Öyleyse bütün iğrenç uygulamalarını ona bildir. **3** Şöyle
diyeceksin: 'Egemen RAB diyor ki: Ey kendi içinde kan dökerek
yıkımını hazırlayan, putlar yaparak kendini kirleten kent! **4**
Döktüğün kan yüzünden suçlu bulundun, yaptığın putlarla

kirlendin. Böylece günlerin yaklaştı, yıllarının sonuna ulaştın. Bu
yüzden seni uluslara alay konusu edeceğim, bütün ülkelerin
gözünde seni gülünç duruma düşüreceğim. **5** Ey adı kötüye
çıkmış, kargaşa dolu kent, yakındakiler de uzaktakiler de seninle
alay edecekler. **6** "'İşte içindeki her İsrail önderi yetkisini kullanarak
kan döküyor. **7** Senin içinde anneye, babaya kötü davrandılar,
yabancıya baskı yaptılar, öksüze, dul kadına haksızlık ettiler. **8**
Benim kutsal eşyalarıma saygısızlık ettin, Şabat günlerimi hiçe
saydın. **9** Kan dökmek için iftira edenler, dağlarda putlara kurban
edilen hayvanları yiyenler, kendilerini şehvete kaptıranlar senin
içinde yaşıyor. **10** Babalarının karılarıyla yatanlar, âdet gören
dinsel açıdan kirli kadınlarla cinsel ilişki kuranlar senin içinde
yaşıyor. **11** Senin içinde kimi komşusunun karısıyla iğrenç şeyler
yaptı; kimi utanmadan gelinini kirletti; kimi öz kızkardeşiyle ilişki
kurdu. **12** Senin içinde kan dökmek için rüşvet aldılar. Faiz aldın,
tefecilik yaptın, zorbalıkla komşularından haksız kazanç sağladın.
Beni unuttun. Egemen RAB böyle diyor. **13** "'Edindiğiniz haksız
kazançtan, içinizde döktüğünüz kandan ötürü ellerimi birbirine
vuracağım. **14** Sizinle uğraşacağım gün cesaretiniz kalacak mı?
Elleriniz güçlü olabilecek mi? Bunu ben RAB söylüyorum ve
dediğimi yapacağım. **15** Sizi uluslar arasına dağıtıp ülkelere
süreceğim. Sizdeki ruhsal kirliliğe son vereceğim. **16** Ulusların
gözünde aşağılanacak ve benim RAB olduğumu anlayacaksınız.'"
17 RAB bana şöyle seslendi: **18** "İnsanoğlu, İsrail halkı benim
için cüruf gibi oldu. Hepsi potada tunç, kalay, demir, kurşundur;
gümüşün cürufudur. **19** Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor:
'Hepiniz cüruf gibi olduğunuz için sizi Yeruşalim'in ortasına
toplayacağım. **20** Eritmek için ateşi üfleyerek gümüşü, tuncu,
demiri, kurşunu, kalayı nasıl potaya atıyorlarsa, ben de öfkemle,

kızgınlığımla sizi toplayacak, kentin ortasına koyup eriteceğim.
21 Sizi toplayacak, öfkemin ateşini üzerinize üfleyeceğim; siz de
kentin içinde eriyip yok olacaksınız. **22** Gümüş potada nasıl
erirse, siz de kentin içinde öyle eriyeceksiniz. O zaman üzerinize
kızgınlığını dökenin ben, RAB olduğumu anlayacaksınız.'" **23**
RAB bana şöyle seslendi: **24** "İnsanoğlu, ülkeye de ki, 'Sen öfke
günü temizlenmemiş, üzerine yağmur yağmamış bir ülkesin.' **25**
Önderleri kükreyen, avını parçalayan aslan gibi orada düzen
kurdular. Canlara kıydılar, hazineler, değerli nesneler aldılar,
birçok kadını dul bıraktılar. **26** Kâhinleri yasamı hiçe saydılar,
kutsal eşyalarımı kirlettiler, kutsalla bayağı arasındaki ayrımı
yapmadılar, kirliyle temiz arasındaki farkı öğretmediler, Şabat
günlerimden gözlerini çevirdiler. Kutsallığımı önemsemediler. **27**
Yöneticileri avını parçalayan kurt gibidir. Haksız kazanç elde
etmek için kan döküyor, canlara kıyıyorlar. **28** Peygamberleri
uydurma görümlerle, yalan fal açarak bu suçları gizlediler; ben
RAB konuşmadığım halde, 'Egemen RAB şöyle diyor' diyorlar.
29 Ülke halkı baskı uyguladı, soygunculuk etti. Düşküne, yoksula
baskı yaptı, yabancıya haksız yere kötü davrandı. **30** "İçlerinde
duvarı örecek, gedikte durup önümde ülkeyi savunacak, onu
yerle bir etmemi engelleyecek bir adam aradım, ama hiç
kimseyi bulmadım. **31** Bunun için öfkemi üzerlerine boşaltacak,
kızgınlığımla onları yakıp yok edeceğim. Yaptıklarını kendi
başlarına getireceğim." Egemen RAB böyle diyor.

23 RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, bir anneden doğma
iki kadın vardı. **3** Gençliklerinde Mısır'da fahişelik ettiler. Memeleri
orada okşandı, erdenliklerini orada yitirdiler. **4** Büyüğünün
adı Ohola, küçüğünün Oholiva'ydı. Benim oldular; oğullar,
kızlar doğurdular. Ohola Samiriye'dir, Oholiva da Yeruşalim.

5 “Ohola benimken fahişelik etti. Oynaşları olan Asurlular'a
gönül verdi. Hepsi de genç, yakışıklı, lacivertler kuşanmış
savaşçılar, valiler, komutanlar, atlı askerlerdi. **7** Asurlular'ın en
seçkin adamlarına fahişe olarak kendini verdi. Gönül verdiği
bu kişilerin putlarına bağlanarak kendini kirletti. **8** Mısır'da
başladığı fahişeliği bırakmadı. Gençken onunla yattılar, erdenliğini
bozdular, şehvetlerini onun üzerine boşalttılar. **9** “Bu nedenle
onu oynaşlarının, gönül verdiği Asurlular'ın eline teslim ettim.
10 Çıplaklığını açtılar, oğullarını, kızlarını aldılar, onu kılıçla
öldürdüler. Kendisine verilen cezadan ötürü kadınlar arasında
adı kötüye çıktı. **11** “Kızkardeşi Oholiva bunu gördü, ama şehveti
ve fahişelikleri kızkardeşininkinden daha utanç vericiydi. **12** O da
hepsi de genç, yakışıklı Asurlular'a –valilere, komutanlara, iyi
donanmış savaşçılara, atlılara– gönül verdi. **13** Kendisini ne
kadar kirlettiğini gördüm. İkisi de aynı yolu izlediler. **14** “Oholiva
fahişeliklerini giderek artırdı. Duvara oyulmuş insan resimlerini –
bellerine kuşak, başlarına geniş sarık bağlamış kırmızı renkli
Kildani resimlerini– gördü. Hepsi kökeni Kildan ülkesine dayanan
Babil subaylarına benziyordu. **16** Oholiva görür görmez onlara
gönül verdi, Kildan ülkesine ulaklar gönderdi. **17** Bunun üzerine
Babilliler onunla yatakta sevişmek üzere geldiler, zina ederek
onu kirlettiler. Onu öyle kirlettiler ki, sonunda hepsinden tiksinip
yüzünü çevirdi. **18** Fahişeliklerini sergileyip çıplaklığını açınca
kızkardeşinden tiksinerek yüzümü çevirdiğim gibi, ondan da
tiksinerek yüzümü çevirdim. **19** Gençliğinde Mısır'da yaptığı
fahişelikleri anımsayarak, fahişeliğini daha da artırdı. **20**
Erkeklik organları eşeğinkine, menileri aygırınkine benzeyen
oynaşlarına gönül verdi. **21** Öyle ki, Mısır'da gençliğindeki
şehvet düşkünlüğünü özledin. Memelerin orada okşanmış,

erdenliğini orada yitirmiştin. **22** “Bundan ötürü, ey Oholiva, Egemen RAB şöyle diyor: Tiksindiğin oynaşlarını sana karşı kışkırtacağım. Onları her yandan sana karşı ayaklandıracağım. **23** Babilliler'i, bütün Kildaniler'i, Pekotlular'ı, Şoalılar'ı, Koalılar'ı, onlarla birlikte bütün Asurlular'ı, yakışıklı gençleri –valileri, komutanları, subayları, ünlü adamları, atlıları– sana karşı ayaklandıracağım. **24** Silahlarla, savaş ve yük arabalarıyla, çok uluslu bir orduyla sana saldıracaklar. Seni her yandan büyük, küçük kalkanlarla, miğferlerle saracaklar. Cezalandırmaları için seni onların eline teslim edeceğim. Seni kendi kurallarına göre yargılayacaklar. **25** Öfkemi sana yönelteceğim, onların sana kızgınlıkla davranmalarını sağlayacağım. Burnunu, kulaklarını kesecekler. Sağ kalanları kılıçla öldürecekler. Oğullarını, kızlarını alacaklar, sağ kalanları ateş yakıp yok edecek. **26** Üzerindeki giysiyi soyacak, güzel mücevherlerini alacaklar. **27** Mısır'da yaptığın ahlaksızlıklara, fahişeliklere son vereceğim. Böyle şeylere özlem duymayacak, bir daha Mısır'ı anımsamayacaksın. **28** “Egemen RAB şöyle diyor: Seni nefret ettiğin, tiksindiğin adamların eline teslim edeceğim. **29** Sana düşman gibi davranacak, emeğinin bütün ürününü alacaklar. Seni çırılçıplak bırakacaklar. Böylece utanç verici fahişeliklerin açığa çıkacak. Bütün bunlar şehvet düşkünlüğünden, fahişeliğin yüzünden başına geldi. Çünkü uluslarla fahişelik ettin, onların putlarıyla kendini kirlettin. **31** Kızkardeşinin yolunu izledin. Bu nedenle, sana onun kâsesinden içireceğim. **32** “Egemen RAB şöyle diyor: Kızkardeşinin kâsesinden içeceksin, O derin ve geniştir; Sana gülecek, seninle alay edecekler, Dopdolu bir kâse. **33** Sarhoş olacak, umutsuzluğa boğulacaksın, Kızkardeşin Samiriye'nin kâsesi Yıkım, perişanlık kâsesidir. **34** Ondan içecek, tüketeceksin;

Parçalarını kemirecek Ve göğsünü paralayacaksın. Bunu ben söylüyorum diyor Egemen RAB. **35** “Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Madem beni unuttun, bana sırt çevirdin, sen de ahlaksızlığının, fahişeliğinin cezasını yükleneceksin.” **36** RAB bana seslendi: “İnsanoğlu, Ohola'yla Oholiva'yı yargılayacak mısın? Öyleyse onlara iğrenç uygulamalarını bildir. **37** Çünkü fahişelik ettiler, kan döktüler. Putlarıyla fahişelik ettiler; bana doğurdukları çocukları yiyecek olarak putlarına sundular. **38** Bununla kalmayarak, şunları da yaptılar: Çocuklarını putlara sundukları gün tapınağımı kirlettiler, Şabat günlerimi hiçe saydılar. Aynı gün tapınağıma girip onu kirlettiler. İşte tapınağımda bunları yaptılar. **40** “Siz iki kızkardeş uzaklarda yaşayan adamların gelmesi için ulaklar gönderdiniz. Adamlar gelince, onlar için yıkanıp gözlerinize sürme çektiniz, mücevherlerinizi taktınız. **41** Şık bir divanın üzerine oturdunuz, önüne bir sofra kurup üzerine buhurumu, zeytinyağımı koydunuz. **42** “Kaygısız kalabalığın sesi yankılandı çevresinde. Düzeysiz bir yığın kalabalıkla birlikte çölden Sabalılar getirildi. İki kızkardeşin koluna bilezikler taktılar, başlarına güzel bir taç koydular. **43** Fahişelikten yıpranmış kadın için, ‘Bırakın, fahişe olarak kullansınlar onu. Çünkü öyledir’ dedim. **44** Onunla yattılar. Fahişeye gider gibi, bu iki ahlaksız kadının –Ohola'yla Oholiva'nın– yanına gittiler. **45** Ama doğru adamlar zina eden, kan döken kadınlara verilen cezayla onları cezalandıracaklar. Çünkü bu iki kadın fahişelik ettiler, elleri kanlıdır. **46** “Egemen RAB şöyle diyor: Onları dehşete düşürecek, mallarını yağmalayacak bir kalabalık salacağım üzerlerine. **47** Onları taşa tutacak, kılıçlarıyla parçalayacaklar; oğullarını, kızlarını öldürecek, evlerini ateşe verecekler. **48** “Ülkede ahlaksızlığa son vereceğim. Öyle ki, bütün kadınlar için

bir uyarı olsun bu, sizin yaptığınız ahlaksızlığı yapmasınlar. **49** Yaptığınız fahişeliklerin karşılığını ödeyecek, putlara tapınarak işlediğiniz günahların cezasını çekeceksiniz. Böylece benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız."

24 Sürgünlüğümüzün dokuzuncu yılı, onuncu ayın onuncu günü RAB bana şöyle seslendi: **2** "Ey insanoğlu, bu günü, bu günün tarihini tam olarak yaz. Çünkü Babil Kralı tam bu gün Yeruşalim'i kuşatmaya başladı. **3** Bu asi halka simgesel bir öykü anlat. Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: "'Kazanı ateşe koyun, ateşe koyun, İçine su doldurun. **4** Etin parçalarını da koyun, Etin en iyi parçalarını, Budu ve döşü. Seçme kemikleri de doldurun. **5** Sürünün en iyilerini seçin, Kazanın altına odun yığın, Bırakın su kaynasın, Kemikler pişsin. **6** Egemen RAB diyor ki, Kan döken o kentin vay başına! Pas tutmuş, Pasından temizlenmemiş o kazanın vay başına! Kazandan eti kura çekmeden Parça parça çıkarın. **7** Çünkü döktüğü kan ortalıkta duruyor; Çıplak bir kayanın üzerine döktü kanı, Toprakla örtülebilecek bir yere dökmedi. **8** Öfkeyi alevlendirmek, Öç almak için, Onun kanını çıplak bir kayanın üzerine döktüm ki, örtülemesin. **9** Egemen RAB şöyle diyor: Kan döken kentin vay başına! Ben kendim ateş için odun yığacağım. **10** Odunları yığ! Ateşi tutuştur! Eti iyice pişir! Baharatı kat! Kemikler kavrulsun! **11** Sonra boş kazanı Ateş közlerinin üzerine koy. Kızsın, bakırı yansın, İçindeki pislik erisin, Pası yok olsun. **12** Bütün emekler boşa çıktı, Kazanın kalın pası çıkmıyor. Ateş bile pası temizlemiyor. **13** Yaptığın ahlaksızlık seni kirletti. Seni temizlemek istedim, Ama sen pisliğinden temizlenmek istemedin. Sana karşı öfkem yatışıncaya dek Pisliğinden temizlenmeyeceksin. **14** Bunu ben RAB söylüyorum. Harekete geçmenin zamanı

geldi, Esirgemeyeceğim, Acımayacak, pişman olmayacağım. Yollarına ve yaptıklarına göre yargılanacaksın. Böyle diyor Egemen RAB.'" **15** RAB bana şöyle seslendi: **16** "İnsanoğlu, en çok sevdiğin kişiyi bir vuruşta senin elinden alacağım. Yas tutmayacak, ağlamayacak, gözyaşı dökmeyeceksin. **17** İçin için inle; ölüler için yas tutmayacaksın. Sarığın başında, çarığın ayaklarında kalsın; yüzünün alt kısmını örtme, yas tutanların yiyeceğini yeme." **18** Sabah halka seslendim, akşam karım öldü. Ertesi sabah bana söyleneni yaptım. **19** Halk bana, "Bu yaptıklarının bizimle ilgisi ne? Bize açıklamayacak mısın?" diye sordu. **20** Bunun üzerine, "RAB bana şöyle seslendi" dedim, **21** "İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Övündüğünüz güç kaynağınız, gözünüzde değerli olan, yüreğinizin üzerine titrediği tapınağımın kirletilmesine izin vereceğim. Geride bıraktığınız oğullarınızla kızlarınız kılıçtan geçirilecek. **22** Ben ne yaptıysam, siz de aynısını yapacaksınız. Yüzünüzün alt kısmını örtmeyeceksiniz, yas tutanların yiyeceğini yemeyeceksiniz. **23** Sarıklarınız başlarınızda, çarıklarınız ayaklarınızda olacak. Yas tutmayacak, ağlamayacaksınız. Ancak günahlarınızın içinde eriyip yok olacaksınız, kendi aranızda inleyip duracaksınız. **24** Hezekiel sizin için bir belirti olacak; o ne yaptıysa, siz de aynısını yapacaksınız. Bunlar olunca, benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.' **25** "Övündükleri güç kaynağını, sevinçlerini, yüceliklerini, gözlerinde değerli olanı, yüreklerinin dilediğini, oğullarıyla kızlarını onlardan aldığım gün, yıkımdan kaçıp kurtulan biri gelip sana haberleri bildirecek, ey insanoğlu. **27** O gün dilin çözülecek, kaçıp kurtulanla konuşacak, bir daha suskun olmayacaksın. O gün onlar için bir belirti olacaksın. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

25 RAB bana şöyle seslendi: **2** “İnsanoğlu, yüzünü
Ammonlular'a çevir, onlara karşı peygamberlik et. **3** Onlara de
ki, ‘Egemen RAB'bin sözünü dinleyin! Egemen RAB şöyle diyor:
Madem tapınağım kirletildiği, İsrail ülkesi viraneye çevrildiği,
Yahuda halkı sürgüne gittiği zaman, Hah, hah! diyerek alay
ettiniz, **4** ben de sizi miras olarak doğuda yaşayan halka teslim
edeceğim. Obalarını, çadırlarını ülkenizde kuracaklar; ürününüzü
yiyecek, sütünüzü içecekler. **5** Rabba Kenti'ni develer için otlak,
Ammon ülkesini sürüler için ağıl yapacağım. O zaman benim
RAB olduğumu anlayacaksınız. **6** Egemen RAB şöyle diyor:
Madem İsrail'le alay ederek ellerinizi çırptınız, ayaklarınızı yere
vurdunuz, bütün yüreğinizle sevindiniz, **7** ben de size karşı
elimi uzatacak, çapul malı olarak sizi uluslara teslim edeceğim.
Sizi halklar arasından süpürüp atacak, ülkeler arasından söküp
çıkaracak, yok edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu
anlayacaksınız.’” **8** “Egemen RAB şöyle diyor: ‘Madem Moav
ve Seir halkı, Bakın, Yahuda halkının öteki uluslardan farkı
yok, dedi, **9** ben de Moav'ın sınırını, ülkenin süsü olan sınır
kentlerini, Beytyeşimot, Baal-Meon ve Kiryatayim'i savunmasız
bırakacağım. **10** Ammonlular uluslar arasında bir daha anılmasın
diye Moav'ı Ammonlular'la birlikte mülk olarak doğuda yaşayan
halka vereceğim. **11** Böylece Moav'ı cezalandıracağım. O zaman
benim RAB olduğumu anlayacaklar.’” **12** “Egemen RAB şöyle
diyor: ‘Madem Edom Yahuda halkından öç alarak büyük suç
işledi, **13** Egemen RAB şöyle diyor: Ben de Edom'a karşı elimi
uzatacak, insanları da hayvanları da yok edecek, ülkeyi viraneye
çevireceğim. Teman'dan Dedan'a kadar Edomlular kılıçla vurulup
yok olacaklar. **14** Halkım İsrail aracılığıyla Edom'dan öç alacağım.
İsrailliler onlara öfkem, kızgınlığım uyarınca davranacak. Böylece

Edomlular öcümü anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.'"
15 "Egemen RAB şöyle diyor: 'Madem Filistliler Yahuda'ya
acımasızca davrandılar, eskiden var olan düşmanlıklarıyla onu
yerle bir ederek öç aldılar, **16** Egemen RAB şöyle diyor: Elimi
Filistliler'e karşı uzatacağım, Keretliler'i söküp atacağım, kıyıda
yaşayanlardan sağ kalanlarını yok edeceğim. **17** Onlardan ağır
bir öç alacak, onları öfkeyle paylayacağım. Kendilerinden öç
alınca, benim RAB olduğumu anlayacaklar.'"

26 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, ayın birinci günü RAB
bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, madem Sur Kenti, Yeruşalim
için, 'Oh, oh! Ulusların kapısı olan kent yıkıldı, kapıları bana
açıldı. O viraneye döndü, ben zenginleşeceğim' dedi, **3**
Egemen RAB şöyle diyor: Ey Sur, sana karşıyım! Deniz
dalgalarını nasıl kabartırsa, ben de ulusları senin üzerine öyle
saldırtacağım. **4** Sur'un duvarlarını yıkacak, kulelerini yerle bir
edecekler. Toprağını kazıp süpürecek, seni çıplak bir kayalık
haline getireceğim. **5** Sur denizin ortasında, balıkçıların ağ
gerdikleri bir yer olacak. Egemen RAB böyle diyor. Uluslar
Sur'u yağmalayacak, **6** Sur'a bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları
kılıçtan geçirecek. O zaman Surlular benim RAB olduğumu
anlayacaklar. **7** "Egemen RAB şöyle diyor: Krallar kralı Babil
Kralı Nebukadnessar'ı atlarla, savaş arabalarıyla, atlılarla,
büyük bir orduyla kuzeyden Sur'a getiriyorum. **8** Sur'a bağlı
kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek, size karşı
kuşatma duvarları, toprak rampalar yapacak, kalkanını size
karşı kaldıracak. **9** Duvarlarınızda gedik açmak için kütükler
yerleştirecek, silahlarıyla kulelerinizi yıkacak. **10** Sayısız atının
çıkardığı toz sizi örtecek. Duvarlarında gedik açılmış bir kente
girer gibi kent kapılarınızdan girdiğinde, atlıların, tekerleklerin,

savaş arabalarının gürültüsünden duvarlarınız sarsılacak. **11** Atlarının tırnakları bütün sokaklarınızı çiğneyecek. Halkınız kılıçtan geçirilecek, güçlü sütunlarınız devrilecek. **12** Servetinizi alacak, mallarınızı yağmalayacaklar. Duvarlarınızı yıkacak, güzel evlerinizi yerle bir edecekler. Taşlarınızı, kerestenizi, toprağınızı denize atacaklar. **13** Okuduğunuz gürültülü şarkılara son vereceğim. Lirlerinizin sesi bir daha duyulmayacak. **14** Sizi çıplak bir kayalık haline getireceğim, balıkçıların ağ gerdikleri bir yer olacaksınız. Bir daha kurulmayacaksınız. Çünkü ben RAB söylüyorum. Egemen RAB böyle diyor. **15** "Egemen RAB Sur'a şöyle diyor: Yıkımının sesinden, yaralıların iniltisinden, senin içinde yapılan kıyım yüzünden kıyı halkları titreyecek. **16** Kıyıda yaşayan bütün önderler tahtlarından inecek; kaftanlarını, işlemeli giysilerini çıkaracaklar. Dehşet içinde yere oturup her an titreyerek başlarına gelenlere şaşacaklar. **17** Sonra senin için şöyle bir ağıt yakacaklar: "'Nasıl oldu da yıkıldın, Ey denizcilerin oturduğu ünlü kent! Sen ve sende oturanlar, Denizde güçlüydünüz. Dehşet salmıştınız Orada yaşayan herkese. **18** Yıkımın olduğu gün Kıyı halkları titreyecek, Orada yaşayanlar Çöküşüne şaşacaklar.' **19** "Egemen RAB şöyle diyor: Issız kalmış kentler gibi seni viran bir kent yaptığım, engin denizleri üzerine boşalttığım, derin sular seni örttüğü zaman, **20** ölüm çukuruna inenlerle birlikte seni eski zaman insanlarının yanına indireceğim. Ölüm çukuruna inenlerle birlikte eski kalıntılar arasına, yeryüzünün derinliklerine yerleştireceğim. Öyle ki, bir daha dönüp yaşayanlar diyarında yerini almayasın. **21** Seni yılgınlığa düşüreceğim, bu senin sonun olacak. Seni arayacaklar ama bulamayacaklar. Egemen RAB böyle diyor."

27 RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, Sur Kenti için bir ağıt
yak. **3** Denizin kıyısında kurulmuş, kıyı halklarıyla ticaret yapan
Sur Kenti'ne de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: "'Ey Sur, güzellikte
kusursuzum dedin. **4** Sınırların denizin bağrındaydı, Kurucuların
güzelliğini doruğa ulaştırdılar. **5** Bütün kerestelerini Senir'in çam
ağaçlarından yaptılar, Sana direk yapmak için Lübnan'dan sedir
ağaçları aldılar. **6** Küreklerini Başan meşelerinden, Güverteni
Kittim kıyılarından getirilen Selvi ağaçlarından yaptılar, Fildişiyle
süslediler. **7** Mısır'ın işlemeli ince keteninden yelkenin, Bayrağın
oldu senin. Güvertenin gölgeliği Elişa kıyılarının Lacivert, mor
kumaşındandı. **8** Kürekçilerin Saydalı ve Arvatlı'ydı, Gemicilerin,
içindeki becerikli kişilerdi, ey Sur. **9** Gemilerindeki gedikleri
onaranlar Geval'ın deneyimli, usta adamlarıydı. Denizdeki bütün
gemiler ve denizciler Mallarını değiş tokuş etmek için sana
geldiler. **10** Persli, Ludlu, Pûtlu askerler Ordunda hizmet etti.
Kalkanlarını, miğferlerini Duvarlarına astılar, Sana görkem
kazandırdılar. **11** Arvat'tan, Helek'ten gelen adamlar Çepeçevre
duvarlarını korudular. Gammat'tan gelen adamlar Kulelerinde
beklediler. Kalkanlarını duvarlarına astılar. Güzelliğini doruğa
ulaştırdılar. **12** "'Tarşiş seninle ticaret yaptı, Sende her çeşit
mal vardı. Mallarına karşılık Sana gümüş, demir, kalay, kurşun
verdiler. **13** Yâvan, Tuval, Meşek seninle ticaret yaptı, Mallarına
karşılık Sana köle ve tunç kaplar verdiler. **14** Beyttogarma halkı
Mallarına karşılık Sana at, savaş atı, katır verdi. **15** Rodos halkı
seninle ticaret yaptı. Birçok kıyı halkı senin müşterindi. Senden
aldıkları mala karşılık Fildişi ve abanoz verdiler. **16** Sende çok
çeşit ürün olduğundan, Edom seninle ticaret yaptı. Mallarına
karşılık Sana firuze, mor kumaş, işlemeli giysiler, İnce keten,
mercan, yakut verdiler. **17** Yahuda ve İsrail seninle ticaret yaptı.

Mallarına karşılık Sana Minnit buğdayı, darı, bal, zeytinyağı, pelesenk verdiler. **18** Ürünlerinin çeşitliliği, malının bolluğundan ötürü Şam seninle ticaret yaptı. Mallarına karşılık Sana Helbon şarabıyla Sahar yünü, Uzal'dan getirilmiş şarap tekneleri verdi. Sana getirilen mallar arasında İşlenmiş demir, tarçın, güzel kokulu kamış vardı. **20** Dedan halkı mallarına karşılık Sana eyerlik kumaş verdi. **21** Arabistan ve Kedar önderleri müşterindi, Mallarına karşılık Sana kuzu, koç, teke verdiler. **22** Saba ve Raama tüccarları seninle ticaret yaptı, Mallarına karşılık Sana her çeşit baharatın en iyisini, değerli taşlar, altın verdiler. **23** Harran, Kanne, Eden, Saba, Aşur, Kilmat tüccarları Seninle ticaret yaptı. **24** Pazarlarındaki mallara karşılık Güzel giysiler, lacivert kumaş, işlemeler, Sık dokunmuş, iplerle sarılmış renkli halılar verdiler. **25** Ticaret gemileri senin mallarını taşıdı, Denizin bağrında büyük yükle doldun. **26** Kürekçilerin seni açık denizlere götürdü, Ama doğu rüzgarı Denizin bağrında parçaladı seni. **27** Gemin kazaya uğrayacağı gün, Zenginliğin, malların, ticari eşyaların, Gemicilerin, kılavuzların, kalafatçıların, Seninle ticaret yapanlar, Askerlerin ve gemide olan herkes Denizin derinliklerine batacak. **28** Gemicilerinin bağırışından Kıyılar titreyecek. **29** Kürekçiler gemilerini bırakacak, Gemicilerle kılavuzlar kıyıda duracak. **30** Yüksek sesle haykırıp Senin için acı acı ağlayacaklar; Başlarına toprak serpecek, Külde yuvarlanacaklar. **31** Senin yüzünden başlarını tıraş edecek, Çul kuşanacaklar. Senin için acı acı ağlayacak, Yas tutacaklar. **32** Ağlayıp yas tutarken, Senin için bir ağıt yakacaklar: Her yanı denizle çevrili Sur Kenti gibi Susturulmuş bir kent var mı? **33** Malların denizaşırı ülkelere vardığında Birçok ulusu doyurdun, Büyük zenginliğin, çeşit çeşit malınla Dünya krallarını zenginleştirdin. **34** Şimdiyse

denizde, suların derinliklerinde Darmadağın oldun, Malların ve çalışanlarının tümü Seninle birlikte battı. **35** Kıyı halkları Başına gelenlere şaştılar; Krallarının tüyleri korkudan diken diken oldu, Yüzleri sarardı. **36** Ulusların arasındaki tüccarlar, Başına gelenlere şaşacaklar; Sonun korkunç oldu. Bir daha var olmayacaksın.'"

28 RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, Sur önderine de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: "'Gurura kapılıp Ben tanrıyım, Denizlerin bağrında, Tanrı'nın tahtında oturuyorum dedin. Kendini Tanrı sandın, Oysa sen Tanrı değil, insansın. **3** İşte, Daniel'den daha bilgesin, Kimse senden bir giz saklayamaz. **4** Bilgeliğin, anlayışın sayesinde, Kendine servet biriktirdin, Hazinelerine altın, gümüş yığdın. **5** Ticaretteki üstün becerilerin sayesinde Servetini çoğalttın, Zenginliğin seni gurura sürükledi. **6** Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Madem kendini Tanrı gibi bilge sandın, **7** Ben de yabancıları, en acımasız ulusları Üzerine göndereceğim. Bilgeliğinin güzelliğine kılıç çekecek, Görkemini kirletecekler. **8** Seni ölüm çukuruna indirecekler, Denizlerin bağrında korkunç bir ölümle öleceksin. **9** O zaman seni öldürenlerin önünde Ben Tanrı'yım diyecek misin? Seni öldürenlerin elinde Sen Tanrı değil, insansın. **10** Yabancıların elinde, Sünnetsizin ölümüyle öleceksin. Egemen RAB böyle diyor.'" **11** RAB bana şöyle seslendi: **12** "İnsanoğlu, Sur Kralı için bir ağıt yak. Ona diyeceksin ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: "'Kusursuzlukta örnek biriydin, Bilgeliğin ve güzelliğin eksiksizdi. **13** Sen Tanrı'nın bahçesi Aden'deydin. Yakut, topaz, aytaşı, Sarı yakut, oniks, yeşim, Laciverttaşı, firuze, zümrütle, çeşit çeşit değerli taşla bezenmiştin. Kakma ve oyma işlerin hep altındandı. Bunlar yaratıldığın gün hazırlanmışlardı. **14** Meshedilmiş, koruyucu bir Keruv olarak Seni oraya yerleştirdim.

Tanrı'nın kutsal dağındaydın, Yanan taşlar arasında dolaştın.
15 Yaratıldığın günden Sende kötülük bulunana dek Yollarında
kusursuzdun. **16** Ticaretinin bolluğundan Zorbalıkla doldun
Ve günah işledin. Bu yüzden kirli bir şey gibi Seni Tanrı'nın
dağından attım, Yanan taşların arasından kovdum, Ey koruyucu
Keruv. **17** Güzelliğinden ötürü Gurura kapıldın, Görkeminden
ötürü Bilgeliğini bozdun. Böylece seni yere attım, Kralların
önünde seni yüzkarası yaptım. **18** İşlediğin pek çok günah Ve
ticaretteki hileciliğin yüzünden Kutsal yerlerini kirlettin. Seni
yakıp yok edecek Bir ateş çıkardım içinden, Bütün seyredenlerin
gözü önünde Seni yeryüzünde küle çevirdim. **19** Seni tanıyan
bütün uluslar sana şaştı, Sonun korkunç oldu. Bir daha var
olmayacaksın.'" **20** RAB bana şöyle seslendi: **21** "İnsanoğlu,
yüzünü Sayda'ya çevir, ona karşı peygamberlik et. **22** Diyeceksin
ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: "'İşte sana karşıyım, ey Sayda,
Senin içinde yüceleceğim. Onları cezalandırınca, Kutsallığımı
onlara gösterince, Benim RAB olduğumu anlayacaklar. **23** Üzerine
salgın hastalık gönderecek, Sokaklarında kan akıtacağım. Kentin
içinde, her yanında Kılıçla yaralananlar düşüp ölecekler. O
zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.'" **24** "'İsrail halkını
küçümseyen Çevre uluslardan hiçbiri Bir daha İsrail için batan bir
çalı, Acıtan bir diken olmayacak. O zaman benim RAB olduğumu
anlayacaklar. **25** "'Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkını
aralarına dağılmış oldukları uluslardan topladığım, ulusların
gözü önünde kutsallığımı gösterdiğim zaman kulum Yakup'a
verdiğim kendi ülkelerine yerleşecekler. **26** Orada güvenlik
içinde yaşayacak, evler yapacak, bağlar dikecekler. Onları
küçümseyen bütün çevre ulusları cezalandırdığımda güvenlik

içinde yaşayacaklar. O zaman benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar.'"

29 Sürgünlüğümüzün onuncu yılı, onuncu ayın on ikinci günü RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, yüzünü firavuna çevir, ona ve Mısır'a karşı peygamberlik et. **3** Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: "'Kendi kanallarının içinde yatan Büyük canavar firavun, İşte, sana karşıyım. Sen ki, Nil benimdir, Onu kendim için yaptım dersin. **4** Çenelerine çengeller takacak, Kanallarındaki balıkları Senin pullarına yapıştıracağım. Pullarına yapışmış balıklarla birlikte Seni kanallarından çıkaracağım. **5** Seni de kanallarındaki bütün balıkları da Çöle atacağım. Kırlara düşeceksin, Toplanmayacak, gömülmeyeceksin. Seni yem olarak yabanıl hayvanlara Ve yırtıcı kuşlara vereceğim. **6** O zaman Mısır'da yaşayan herkes Benim RAB olduğumu anlayacak. "'Çünkü sen İsrail halkına kamış bir değnek oldun. **7** Seni elleriyle tuttuklarında parçalanıp onların omuzlarını yardın. Sana dayandıklarında parçalanıp bellerini burktun. **8** "'Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Üzerine halkını ve hayvanlarını öldürecek bir kılıç gönderiyorum. **9** Mısır kimsesiz bırakılacak, viraneye çevrilecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. "'Madem Nil benimdir, onu ben yaptım dedin, **10** ben de sana ve kanallarına karşıyım. Mısır'ı Migdol'dan Asvan'a, Kûş sınırına dek kimsesiz bırakacak, viraneye çevireceğim. **11** İçinden insan ayağı da, hayvan ayağı da geçmeyecek. Kırk yıl orada kimse yaşamayacak. **12** Mısır'ı ıssız kalmış ülkeler gibi ıssız bırakacağım. Kentleri, viran olmuş kentler arasında kırk yıl kimsesiz kalacak. Mısırlılar'ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım. **13** "'Egemen RAB şöyle diyor: Kırk yıl sonra onları dağılmış oldukları uluslardan toplayacağım. **14** Sürgündekileri

geri getirip Patros'a, yurtlarına döndüreceğim. Orada güçsüz bir krallık oluşturacaklar. **15** Krallıkların en güçsüzü olacak, bir daha ulusların üzerinde egemenlik sürmeyecek. Ulusları yönetmesinler diye onları küçük düşüreceğim. **16** Mısır bir daha İsrail halkının güveneceği bir yer olmayacak. Ancak Mısırlılar onlara Mısır'a dönmekle işledikleri günahı anımsatacaklar. O zaman İsrailliler benim Egemen RAB olduğumu anlayacaklar.'" **17** Sürgünlüğümüzün yirmi yedinci yılı, birinci ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi: **18** "İnsanoğlu, Babil Kralı Nebukadnessar ordusunu Sur Kenti'ne karşı büyük bir saldırıya geçirdi; herkesin saçı döküldü, ağır yük yüzünden omuz derileri yüzüldü. Ama Sur'a karşı ordusunu saldırıya geçirmesine karşın, bundan ne kendisi ne de ordusu yararlandı. **19** Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Mısır'ı Babil Kralı Nebukadnessar'a vereceğim, onun servetini alıp götürecek. Ordusuna ücret olarak ülkeden yağmaladığı çapul malını dağıtacak. **20** Hizmetine karşılık Mısır'ı ona verdim; çünkü o da ordusu da bana hizmet ettiler. Egemen RAB böyle diyor. **21** "O gün İsrail halkını güçle donatacağım. Onların arasında senin dilini çözeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

30 RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: "'Ah o gün diye haykır. **3** Çünkü o gün yakın. RAB'bin günü yakın, Bulutların günü, Ulusların yıkım zamanı. **4** Bir kılıç Mısır'a karşı çıkacak. Kûş'u acılar saracak. Mısır'da vurulanlar yere serilince Ülkenin serveti alınıp götürülecek, Temelleri yok edilecek. **5** Mısır'la birlikte Kûş, Pût, Lud, Arabistan, Kuv ve antlaşma yaptığım halkım Kılıçtan geçirilecek. **6** "'RAB şöyle diyor: Mısır'ı destekleyenler öldürülecek, Mısır'ın övündüğü ordu çökecek, Migdol'dan Asvan'a

dek kılıçtan geçirilecekler. Böyle diyor Egemen RAB. **7** Kimsesiz kalmış ülkeler arasında Kimsesiz kalacaklar. Kentleri viran olmuş kentler gibi olacak. **8** Mısır'ı ateşe verdiğimde, Onu destekleyenler ezildiğinde, Benim RAB olduğumu anlayacaklar. **9** "'O gün kaygısız Kûşlular'ı korkutmak için gemilerle ulaklar göndereceğim. Mısır'ın yıkım günü geldiğinde korkuya kapılacaklar. İşte o gün geliyor. **10** "'Egemen RAB şöyle diyor: Babil Kralı Nebukadnessar aracılığıyla Mısır'ın zenginliğine son vereceğim. **11** O ve ordusu, ulusların en acımasızı, Ülkeyi yerle bir etmek için gelecekler. Mısır'a karşı kılıçlarını çekecek, Ülkeyi öldürülenlerle dolduracaklar. **12** Nil'in kanallarını kurutup Ülkeyi kötü kişilere teslim edeceğim, Ülkeyi de içindeki her şeyi de Yabancılar eliyle viran edeceğim. Bunu ben RAB söylüyorum. **13** Egemen RAB şöyle diyor: Putları yok edecek, Nof'taki değersiz putlara son vereceğim. Mısır'da artık önder olmayacak, Ülkeye korku salacağım. **14** Patros'u viraneye çevirecek, Soan'ı ateşe verecek, No Kenti'ni cezalandıracağım. **15** Öfkemi Mısır'ın kalesi Sin üzerine boşaltacak, Kalabalık No halkına son vereceğim. **16** Mısır'ı ateşe vereceğim, Sin acıdan kıvranacak, No Kenti'nin surları yarılacak, Nof sürekli tedirgin olacak. **17** On Kenti ve Pi-Beset gençleri Kılıçtan geçirilecek, Oradaki halk sürgüne gönderilecek. **18** Tahpanhes'te Mısır'ın boyunduruğunu kırdığım zaman, Orada gündüz geceye dönecek, Övündüğü orduya son verilecek, Kent bulutlarla kaplanacak, Köylerindeki halk sürgüne gönderilecek. **19** Mısır'ı böyle cezalandırdığımda Benim RAB olduğumu anlayacaklar.'" **20** Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, birinci ayın yedinci günü RAB bana şöyle seslendi: **21** "İnsanoğlu, firavunun kolunu kırdım. İyileşmesin, kılıç tutacak kadar güçlenmesin diye kimse onu bağlamadı, sargı beziyle

sarmadı. **22** Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Firavuna karşıyım. Her iki kolunu, sağlam olanı da kırık olanı da kıracağım. Kılıcı elinden düşüreceğim. **23** Mısırlılar'ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım. **24** Babil Kralı'nın kollarını güçlendirip kılıcımı onun eline vereceğim. Firavunun ise kollarını kıracağım. Babil Kralı'nın önünde ağır yaralı biri gibi inleyecek. **25** Babil Kralı'nın gücüne güç katacak, firavunun gücünü zayıflatacağım. Kılıcımı Babil Kralı'nın eline verdiğimde ve o kılıcı Mısır'a doğru uzattığında, benim RAB olduğumu anlayacaklar. **26** Mısırlılar'ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

31 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, üçüncü ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, firavuna ve halkına de ki, "'Görkemde kim seninle boy ölçüşebilir? **3** Asur'a bak! Lübnan'da bir sedir ağacıydı, Ormana gölge salan güzel dalları vardı. Çok yüksekti, tepesi bulutlara erişiyordu. **4** Sular ağacı besledi, Derin su kaynakları büyüttü. Akarsular dikili olduğu yerin çevresine akıyor, Kanalları kırdaki bütün ağaçlara erişiyordu. **5** Kırdaki bütün ağaçlardan daha çok büyüdü. Bol su verildiği için Dal budak saldı, dalları uzadı. **6** Kuşlar dallarına yuva yaptı, Yabanıl hayvanlar dalları altında yavruladı, Büyük uluslar gölgesinde yaşadı. **7** Güzellikte eşsizdi. Dalları giderek uzadı, Çünkü kökleri bol su alıyordu. **8** Tanrı'nın bahçesindeki sedir ağaçlarından hiçbiri Onunla boy ölçüşemezdi, Çam ağaçları dalları kadar bile değildi. Çınarlar onun dallarıyla boy ölçüşemezdi. Tanrı'nın bahçesindeki ağaçların hiçbiri Onun kadar güzel değildi. **9** Sık dallarla o sedir ağacını güzelleştirdim. Tanrı'nın bahçesi Aden'deki bütün ağaçlar onu kıskandı. **10** "'Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Ağaç büyüyüp boy attığı, tepesi bulutlara eriştiği, büyüklüğünden

ötürü gurura kapıldığı için **11** ben de onu kovdum, ulusların önderinin eline teslim ettim. Ona kötülüğü uyarınca davranacak. **12** Yabancı ulusların en acımasızı onu kesip yalnız bıraktı. Dalları dağlara, derelere düştü; ülkenin vadilerinde kesilmiş duruyor. Yeryüzündeki bütün uluslar gölgesinden çekilip onu bıraktılar. **13** Bütün kuşlar devrik ağaca kondu, yabanıl hayvanlar dalları arasına yerleşti. **14** Öyle ki, suların yakınında yetişen hiçbir ağaç böylesi büyüyüp boy atmasın, tepesini bulutlara eriştirmesin; bol suyla sulanan hiçbir ağaç bu denli yükselmesin. Çünkü hepsi ölüm çukuruna inen insanlarla birlikte ölüme, yerin derinliklerine gidecek. **15** "'Egemen RAB şöyle diyor: Sedir ağacı ölüler diyarına indiği gün, ona yas tutsunlar diye derin su kaynaklarını kapattım. Irmaklarını durdurdum, gür sularının önünü kestim. O ağaç yüzünden Lübnan'ı karanlığa boğdum, bütün orman ağaçlarını kuruttum. **(Sheol h7585) 16** Ölüm çukuruna inenlerle birlikte onu ölüler diyarına indirdiğimde, yıkılışının gürültüsünden ulusları titrettim. O zaman Aden Bahçesi'ndeki bütün ağaçlar, Lübnan'ın en seçkin, en iyi, bol sulanan ağaçları yerin derinliklerinde avunç buldu. **(Sheol h7585) 17** Gölgesinde yaşayanlar, uluslar arasında onu destekleyenler de onunla birlikte ölüler diyarına, kılıçla öldürülmüşlerin yanına indiler. **(Sheol h7585) 18** "'Aden ağaçlarından hangisi görkem ve yücelikte seninle boy ölçüşebilir? Ama sen de Aden ağaçlarıyla birlikte yerin derinliklerine indirilecek, sünnetsizlere, kılıçla öldürülmüşlere katılacaksın. "'İşte firavunla halkının sonu böyle olacaktır.' Egemen RAB böyle diyor."

32 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, on ikinci ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, firavun için bir ağıt yak. Ona de ki, "'Uluslar arasında genç bir aslan gibi kendini öne

sürdün, Ama sen denizlerdeki bir canavar gibisin. Irmaklarını karıştırır, Ayaklarınla suları çalkalar, Irmakları bulandırırsın.'" **3** Egemen RAB şöyle diyor: "Büyük bir kalabalıkla Ağımı senin üzerine atacağım; Onlar seni ağımla çekecekler. **4** Seni karaya atacak, Kırlara fırlatacağım. Gökte uçan kuşların senin üzerine konmalarını sağlayacağım, Yeryüzündeki yabanıl hayvanlara Seni yem olarak vereceğim. **5** Bedenini dağların üzerine serecek, Vadileri çürüyen bedeninle dolduracağım. **6** Ülkeyi dağlara dek akan kanınla ıslatacağım, Vadiler seninle dolacak. **7** Seni ortadan kaldırdığım zaman Gökleri örtecek, Yıldızları karartacak, Güneşi bulutla kapatacağım. Ay ışığını vermeyecek. **8** Senin yüzünden gökte ışık veren bütün cisimleri karartacak, Ülkeni karanlığa gömeceğim." Böyle diyor Egemen RAB. **9** "Seni tanımadığın ülkelere, Ulusların arasına sürgüne gönderdiğimde, Pek çok halkın yüreği üzüntüyle sarsılacak. **10** Başına gelenlerden ötürü Pek çok halkı şaşkına çevireceğim. Kılıcımı önlerinde salladığım zaman, Senin yüzünden krallar dehşetle ürperecek. Yıkıma uğradığın gün Hepsi kendi canı için Her an korkuyla titreyecek. **11** Egemen RAB şöyle diyor: Babil Kralı'nın kılıcı üzerine gelecek. **12** Yiğitlerin, ulusların en acımasızının, Senin halkını kılıçtan geçirmesine izin vereceğim. Mısır'ın gururunu kıracak, Bütün ordusunu yok edecekler. **13** Bol suların yanında bütün sığırlarını yok edeceğim. Bundan böyle insan ayağı da hayvan ayağı da Suları karıştırıp bulandırmayacak. **14** O zaman sularını dupduru kılacak, Irmaklarını yağ gibi akıtacağım. Egemen RAB böyle diyor. **15** Mısır'ı viraneye çevirdiğimde, Ülkeyi her şeyden yoksun bıraktığımda, Orada yaşayan herkesi yok ettiğimde, Benim RAB olduğumu anlayacaklar. **16** "Ona yakacakları ağıt budur. Ulusların kızları bu ağıtı yakacaklar. Mısır için, halkı için bu ağıtı

yakacaklar.” Egemen RAB böyle diyor. **17** Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, ayın on beşinci günü RAB bana şöyle seslendi: **18** “Ey insanoğlu, Mısır halkı için yas tut. Onları ve güçlü ulusların kızlarını ölüm çukuruna inenlerle birlikte yerin derinliklerine indir. **19** Onlara de ki, ‘Sen başkalarından daha mı güzelsin? Aşağı in ve oradaki sünnetsizlere katıl.’ **20** Mısır halkı kılıçla öldürülenlerin arasına düşecek. Kılıç hazır, bırakın Mısır bütün halkıyla birlikte sürüklensin. **21** Güçlü önderler, ölüler diyarından, Mısır ve onu destekleyenler için, ‘Aşağı indiler, kılıçla öldürülen sünnetsizlerle birlikte burada yatıyorlar’ diyecekler. **(Sheol h7585)** **22** “Asur bütün ordusuyla orada. Kılıçtan geçirilmiş, ölmüş askerlerinin mezarları çevresini sarmış. **23** Mezarları ölüm çukurunun en dibinde, ordusu mezarının çevresinde duruyor. Yaşayanlar diyarında korku salanların hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş. **24** “Elam bütün halkıyla kendi mezarının çevresinde duruyor. Hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş, sünnetsiz olarak yerin derinliklerine inmiş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı, şimdiyse utanç içinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar. **25** Elam için öldürülenler arasında bir yatak yapıldı. Bütün halkı mezarının çevresinde. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek ölmüş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı, şimdiyse utanç içinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar, öldürülenlerin arasına yerleştirildiler. **26** “Meşek ve Tuval bütün halkıyla kendi mezarları çevresinde duruyor. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek öldürülmüş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı. **27** Ölüler diyarına savaş silahlarıyla inen, kılıçları başlarının altına konan, kalkanları kemikleri üzerine yerleştirilen öbür öldürülmüş sünnetsiz yiğitlerle birlikte mezara konmayacak mı onlar? Oysa bu yiğitler yaşayanlar diyarında korku salmışlardı. **(Sheol h7585)** **28** “Sen de, ey firavun, düşecek

ve kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin arasına konacaksın.
29 “Edom, kralları ve önderleriyle orada. Güçlü olmalarına
karşın kılıçla öldürülenlerin yanına kondular. Ölüm çukuruna
inenlerin, sünnetsizlerin yanında yatıyorlar. **30** “Bütün kuzey
önderleri, bütün Saydalılar orada. Güçleriyle korku saldıkları
halde öldürülenlerle birlikte utanç içinde indiler. Sünnetsiz olarak
kılıçla öldürülenlerle birlikte utanç içinde ölüm çukuruna inenlerin
yanına kondular. **31** “Firavunla ordusu kılıçla öldürülmüş bu
büyük kalabalığı görünce avunç bulacak.” Böyle diyor Egemen
RAB. **32** “Yaşayanlar diyarında korku salmasını sağladığım
halde, firavunla halkı, kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin
yanına konacak.” Böyle diyor Egemen RAB.

33 RAB bana şöyle seslendi: **2** “İnsanoğlu, kendi halkına
şöyle diyeceksin: ‘Bir ülkenin üzerine kılıç gönderdiğim, ülke
halkı aralarından birini seçip bekçi atadığı, **3** bekçi kılıcın
ülkenin üzerine yaklaştığını görüp halkı uyarmak için boru çaldığı
zaman; **4** kim boru sesini işitip de uyarıyı dikkate almazsa,
kılıç da gelip onu öldürürse, kanından kendisi sorumludur. **5**
Boru sesini duymuş, ama uyarıyı dikkate almamıştır; kanından
kendisi sorumludur. Uyarıyı dikkate alsaydı, canını kurtaracaktı.
6 Ne var ki, bekçi kılıcın ülkenin üzerine yaklaştığını görüp
halkı uyarmak için boru çalmazsa, kılıç da gelip halktan birini
öldürürse, o kişi kendi günahı içinde öldürülmüştür; kanından
bekçiyi sorumlu tutacağım.’ **7** “İnsanoğlu, seni İsrail halkına
bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz onları benim yerime
uyaracaksın. **8** Kötü kişiye, ‘Ey kötü kişi, kesinlikle öleceksin’
dediğim zaman, onu uyarmaz, kötü yolundan döndürmek için
konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından
seni sorumlu tutacağım. **9** Ancak kötü kişiyi uyardığın halde

yolundan dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın. **10** “İnsanoğlu, İsrail halkına de ki, ‘Siz şöyle diyorsunuz: İsyanlarımızla günahlarımız bizi çökertiyor, onlardan ötürü eriyip yok oluyoruz. Durum böyleyken nasıl yaşayabiliriz?’ **11** Onlara de ki, ‘Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Dönün! Kötü yollarınızdan dönün! Niçin ölesiniz, ey İsrail halkı!’ **12** “Sen, ey insanoğlu, halkına de ki, ‘Doğru kişi Tanrı'ya başkaldırırsa, doğruluğu onu kurtarmaz. Kötü kişi kötülüğünden döndüğü zaman kötülüğü yıkımına neden olmaz. Doğru kişi Tanrı'ya başkaldırırsa, doğruluğu yaşamasını sağlamaz.’ **13** Doğru kişi için, ‘Kesinlikle yaşayacak’ desem, ama o doğruluğuna güvenip de kötülük yapsa, yaptığı doğru işlerin hiçbiri anımsanmayacak. Yaptığı kötülükten ötürü ölecek. **14** Kötü kişiye, ‘Kesinlikle öleceksin’ desem, ama o günahından dönüp adil ve doğru olanı yapsa, **15** aldığı rehini geri verse, çaldığını ödese, yaşam veren kurallar uyarınca davranıp günah işlemese kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir. **16** İşlediği günahlardan hiçbiri ona karşı anımsanmayacaktır, adil ve doğru olanı yapmıştır; kesinlikle yaşayacaktır. **17** “Senin halkın, ‘Rab'bin yolu doğru değil’ diyor. Oysa doğru olmayan onların yolu. **18** Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, yaptığı kötülüğün içinde ölecektir. **19** Kötü kişi yaptığı kötülükten döner de adil ve doğru olanı yaparsa, yaptığı bu işlerle yaşayacaktır. **20** Ey İsrail halkı, ‘Rab'bin yolu doğru değil’ diyorsun. Her birinizi kendi yoluna göre yargılayacağım.” **21** Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, onuncu ayın beşinci günü Yeruşalim'den kaçıp kurtulan biri yanıma gelip, “Kent düştü!” dedi. **22** Akşam, Yeruşalim'den

kaçıp kurtulan adam gelmeden önce, RAB'bin eli üzerimdeydi, konuşamıyordum. Sabah o yanıma gelmeden RAB dilimi çözdü. Dilim açıldı, artık konuşabilirdim. **23** RAB bana şöyle seslendi: **24** "İnsanoğlu, İsrail'in viran olmuş kentlerinde yaşayanlar, 'İbrahim tek kişiyken ülkeyi miras almıştı. Oysa biz kalabalığız, ülke miras olarak bize verilmiştir' diyorlar. **25** Bu nedenle onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Eti kanıyla yiyor, putlarınıza bel bağlıyor, kan döküyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz? **26** Kılıcınıza güveniyor, iğrenç şeyler yapıyor, komşunuzun karısını kirletiyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz?' **27** "Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, viran olmuş kentlerde yaşayanlar kılıçtan geçirilecek, kırda yaşayanları yem olarak yabanıl hayvanlara vereceğim, kalelerde, mağaralarda yaşayanlar salgın hastalıkla yok olacak. **28** Ülkeyi ıssız, kimsesiz bırakacağım, övündükleri güç son bulacak. İsrail dağları ıssız kalacak, oradan kimse geçmeyecek. **29** Yaptıkları iğrenç şeylerden ötürü ülkeyi ıssız, kimsesiz bıraktığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.' **30** "Sen, ey insanoğlu, halkın duvar diplerinde, evlerin kapıları önünde senin hakkında konuşuyor. Birbirlerine, 'Haydi, gidip RAB'den gelen sözün ne olduğunu duyalım' diyorlar. **31** Halk her zamanki gibi sana geliyor. Benim halkım olarak önünde oturuyor, sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar. Ağızlarıyla istekli olduklarını açıklıyorlar, ama yürekleri haksız kazanç peşinde. **32** Sen onlar için güzel sesle sevgi ezgileri okuyan, iyi çalgı çalan biri gibisin. Sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar. **33** "Bütün bunlar gerçekleşince –ki gerçekleşecek– aralarında bir peygamber bulunduğunu anlayacaklar."

34 RAB bana şöyle seslendi: **2** “İnsanoğlu, İsrail'in çobanlarına
karşı peygamberlik et ve onlara, bu çobanlara şöyle de:
‘Egemen RAB diyor ki: Vay kendi kendini güden İsrail
çobanlarına! Çobanların sürüyü gütmesi gerekmez mi? **3**
Yağı yiyor, yünü giyiyor, besili koyunları kesiyorsunuz, ama
sürüyü kayırmıyorsunuz. **4** Zayıfları güçlendirmediniz, hastaları
iyileştirmediniz, yaralıların yarasını sarmadınız. Yolunu şaşıranları
geri getirmediniz, yitikleri aramadınız. Ancak sertlik ve şiddetle
onlara egemen oldunuz. **5** Çobanları olmadığı için dağıldılar,
yabanıl hayvanlara yem oldular. **6** Koyunlarım bütün dağlarda,
yüksek tepelerde başıboş dolandılar. Koyunlarım yeryüzüne
dağıldı. Onları ne arayan var, ne soran. **7** “‘Bu yüzden, ey
çobanlar, RAB'bin sözünü dinleyin: **8** Varlığım hakkı için diyor
Egemen RAB, çoban olmadığından koyunlarım yağma edildi,
yabanıl hayvanlara yem oldu. Çobanlarım koyunlarımı aramadılar,
onları güdeceklerine kendi kendilerini güttüler. **9** Onun için,
ey çobanlar, RAB'bin sözünü dinleyin. **10** Egemen RAB şöyle
diyor: Ben çobanlara karşıyım! Koyunlarımdan onları sorumlu
tutacağım, koyunlarımı gütmelerine son vereceğim. Öyle ki, artık
kendi kendilerini güdemeyecekler. Koyunlarımı onların ağzından
kurtaracağım, artık onlara yem olmayacaklar. **11** “‘Egemen
RAB şöyle diyor: Ben kendim koyunlarımı arayıp soracağım.
12 Dağılmış koyunlarının arasındaki bir çoban sürüsüyle nasıl
ilgilenirse, ben de koyunlarımla öyle ilgileneceğim. Bulutlu,
karanlık bir gün dağılmış oldukları her yerden onları kurtaracağım.
13 Onları ulusların arasından çıkaracak, ülkelerden toplayacak,
kendi yurtlarına geri getireceğim. Onları İsrail dağlarında,
vadilerde, ülkenin bütün oturulabilir yerlerinde güdeceğim. **14**
Onları iyi bir otlakta güdeceğim; yaylaları İsrail'in yüksek dağları

üzerinde olacak. Orada iyi bir otlakta yatacak, İsrail'in yüksek dağlarındaki verimli otlaklarda otlayacaklar. **15** Ben kendim koyunlarımı güdeceğim, onları kendim yatıracağım. Egemen RAB böyle diyor. **16** Yiteni arayacak, yolunu şaşıranı geri getireceğim. Yaralının yarasını saracak, zayıfı güçlendireceğim. Ama semizlerle güçlüleri yok edeceğim. Koyunlarımı adaletle güdeceğim. **17** "'Siz, ey benim sürüm, Egemen RAB şöyle diyor: Koyunla koyun arasında yargıyı ben vereceğim. Koçlarla tekelere gelince, **18** iyi otlakta otlamanız yetmiyor mu ki, otlaklarınızın geri kalanını ayaklarınızla çiğniyorsunuz? Duru su içmeniz yetmiyor mu ki, geri kalan suyu ayaklarınızla bulandırıyorsunuz? **19** Koyunlarım ayaklarınızın çiğnediğini otlamak, ayaklarınızın bulandırdığını içmek zorunda kalıyor. **20** "'Bu nedenle Egemen RAB onlara şöyle diyor: Semiz koyunla cılız koyun arasında ben kendim yargıçlık yapacağım. **21** Madem bütün cılız koyunları kovup dağıtıncaya dek böğrünüzle vuruyor, omuzunuzla itiyor, boynuzlarınızla kakıyorsunuz, **22** ben de koyunlarımı kurtaracağım, artık çapul malı olmayacaklar. Koyunla koyun arasında ben yargıçlık yapacağım. **23** Başlarına, onları güdecek tek çoban olarak kulum Davut'u koyacağım. Onları o güdecek, çobanları o olacak. **24** Ben RAB onların Tanrısı olacağım, kulum Davut da onların arasında önder olacak. Ben RAB, böyle diyorum. **25** "'Onlarla bir esenlik antlaşması yapacağım, ülkedeki yırtıcı hayvanları yok edeceğim. Çölde güvenlik içinde yaşayacak, ormanlarda uyuyacaklar. **26** Onları da dağımın çevresini de bereketli kılacağım. Yağmuru zamanında yağdıracağım. Bereketli yağmurlar olacak. **27** Kırdaki ağaçlar meyve verecek, toprak ürün verecek. Halk ülkesinde güvenlik içinde olacak. Boyunduruklarının bağlarını koparıp onları köle

edenlerin elinden kurtardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. **28** Artık ulusların çapul malı, yabanıl hayvanların yemi olmayacaklar. Güvenlik içinde yaşayacaklar, kimse onları korkutmayacak. **29** Onlar için ünlü bir fidanlık yetiştireceğim. Artık ülke kıtlıktan yok olmayacak, ulusların aşağılamasına uğramayacaklar. **30** O zaman ben Tanrıları RAB'bin onlarla birlikte olduğumu ve İsrail soyunun da benim halkım olduğunu anlayacaklar.' Böyle diyor Egemen RAB. **31** 'Benim koyunlarım, otlağımın koyunları siz insanlarsınız. Ben sizin Tanrınız'ım.' Böyle diyor Egemen RAB."

35 RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, yüzünü Seir Dağı'na çevir, ona karşı peygamberlik et. **3** Ona de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey Seir Dağı, sana karşıyım! Elimi sana karşı uzatacak, seni viran edip kimsesiz bırakacağım. **4** Kentlerini yerle bir edeceğim, kimsesiz kalacaksın. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın. **5** "'Madem İsrailliler'e hep kin besledin, yıkıma uğradıklarında, cezalandırılmalarının zamanı doruğa ulaştığında, onları kılıca teslim ettin, **6** varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, senin kanını akıtacağım, kan peşini bırakmayacak. Madem kan dökmekten nefret etmedin, kan peşini bırakmayacak. **7** Seir Dağı'nı viran edip kimsesiz bırakacağım, oraya gidip geleni kesip atacağım. **8** Dağlarını ölülerle dolduracağım; kılıçtan geçirilenler senin tepelerinde, vadilerinde, derelerinde düşüp ölecekler. **9** Seni sonsuza dek viran edeceğim, kentlerinde kimse oturmayacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın. **10** "'Siz, bu iki ulus, bu iki ülke bizim olacak, onları miras alacağız demiştiniz. Oysa RAB oralardadır. **11** Bundan ötürü varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, beslediğiniz kin yüzünden halkıma nasıl öfkeyle, kıskançlıkla davrandıysanız, ben de size öyle davranacağım. Sizi

yargıladığım zaman onlara kendimi tanıtacağım. **12** O zaman İsrail dağlarına sövgülerinizi duyduğumu anlayacaksınız. Şöyle demiştiniz: “Yerle bir oldular, yutalım diye bize verildiler.” **13** Bana karşı böbürlendiğinizi, saygısızca konuştuğunuzu da duydum. **14** Egemen RAB şöyle diyor: Bütün yeryüzü sevinirken, seni yerle bir edeceğim. **15** İsrail halkının mirası yerle bir olduğunda nasıl sevindinse, ben de sana öyle davranacağım. Ey Seir Dağı, viran olacaksın; bütün Edom da viran olacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.’”

36 “İnsanoğlu, İsrail dağlarına peygamberlik et ve de ki, ‘Ey İsrail dağları, RAB'bin sözünü dinleyin! **2** Egemen RAB şöyle diyor: Düşman sizin hakkınızda, Hah, hah! Bu eski tepeler mülkümüz oldu! dediği için **3** peygamberlik et ve de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Dağlarınızı viran ettiler, sizi her yandan sıkıştırıp çiğnediler; böylece ulusların mülkü oldunuz, dile düştünüz, alay konusu oldunuz, **4** ey İsrail dağları, Egemen RAB'bin sözünü dinleyin! Egemen RAB dağlarla tepelere, vadilerle derelere, yıkıntılara, çevrenizdeki ulusların yağmasına, alayına uğramış, terk edilmiş kentlere şöyle diyor: **5** Egemen RAB şöyle diyor: Yürekleri sevinç dolu, aşağılayarak otlaklarınızı yağmalamak için ülkeme sahip çıkan öteki uluslara, özellikle Edom'a karşı büyük bir kıskançlıkla konuştum.’ **6** Bu nedenle İsrail ülkesi için peygamberlik et ve dağlara, tepelere, vadilere, derelere de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ulusların aşağılamasına hedef olduğunuz için öfkeyle, kıskançlıkla konuştum. **7** Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Ant içiyorum ki, çevrenizdeki uluslar da aşağılanacaktır. **8** “‘Ama siz, ey İsrail dağları, dal budak salacak ve halkım İsrail için ürün vereceksiniz. Çünkü halkım İsrail yakında yurduna dönecek. **9** Sizi kayıracak, size yöneleceğim.

İşlenecek, ekileceksiniz. **10** Ülkenizde yaşayanların sayısını, evet, bütün İsrail halkının sayısını çoğaltacağım. Kentlerde insanlar yaşayacak, yıkıntılar onarılacak. **11** Ülkenizdeki insan ve hayvan sayısını çoğaltacağım. Verimli olacak, çoğalacaklar. Geçmişte olduğu gibi ülkeniz insanlarla dolup taşacak. Sizi eskisinden daha verimli kılacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. **12** Ülkenize insanların, halkım İsrail'in girmesini sağlayacağım. Sizi sahiplenecekler. Siz de onların mirası olacaksınız. Onları bir daha çocuklarından yoksun bırakmayacaksınız. **13** "'Egemen RAB şöyle diyor: Ey ülke, insanlar sana insan yiyen, ulusunu çocuksuz bırakan ülke diyorlar. **14** Bundan böyle artık sen insan yemeyecek, ulusunu çocuksuz bırakmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor. **15** Artık ulusların aşağılamalarını size işittirmeyeceğim. Ulusların aşağılamasına uğramayacaksınız. Halkınızın bir daha tökezlemesine izin vermeyeceksiniz.' Egemen RAB böyle diyor." **16** RAB bana şöyle seslendi: **17** "İnsanoğlu, İsrail halkı kendi ülkesinde yaşarken tutumu ve davranışlarıyla ülkeyi kirletti. Onların davranışı benim gözümde âdet gören bir kadının kirliliği gibiydi. **18** Bu yüzden öfkemi üzerlerine boşalttım. Çünkü ülkede kan döktüler, putlarıyla onu kirlettiler. **19** Onları uluslara dağıttım, ülkelere yayıldılar. Onları tutumlarına ve davranışlarına göre yargıladım. **20** Ulusların arasında her gittikleri yerde kutsal adımı kirlettiler. Çünkü onlar için, 'Bu RAB'bin halkı, öyleyken ülkesinden çıkmak zorunda kaldı' dendi. **21** İsrail halkının gittiği uluslar arasında kirlettiği kutsal adımın onuru için kaygılandım. **22** "Bu nedenle İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, sizin hatırınız için değil, gittiğiniz uluslar arasında kirlettiğiniz kutsal adımın hatırı için bunları yapacağım. **23** Uluslar arasında kirlenen, onlar arasında

kirlettiğiniz büyük adımın kutsallığını göstereceğim. Onların gözü
önünde kutsallığımı sizin aracılığınızla kanıtladığımda, uluslar
benim RAB olduğumu anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.
24 "'Sizi uluslar arasından alacak, bütün ülkelerden toplayıp
ülkenize geri getireceğim. **25** Üzerinize temiz su dökeceğim,
arınacaksınız. Sizi bütün kirliliklerinizden ve putlarınızdan
arındıracağım. **26** Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni
bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size
etten bir yürek vereceğim. **27** Ruhumu içinize koyacağım;
kurallarımı izlemenizi, buyruklarıma uyup onları uygulamanızı
sağlayacağım. **28** Atalarınıza verdiğim ülkede yaşayacak, benim
halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım. **29** Sizi
bütün kirliliklerinizden kurtaracağım. Buğdaya seslenecek ve onu
çoğaltacağım. Artık size kıtlık göndermeyeceğim. **30** Ulusların
arasında bir daha kıtlık utancı çekmemeniz için ağaçların
meyvesini, tarlaların ürününü çoğaltacağım. **31** O zaman kötü
yollarınızı, kötü işlerinizi anımsayacaksınız. Günahlarınız, iğrenç
uygulamalarınız yüzünden kendinizden tiksineceksiniz. **32** Bunu
sizin hatırınız için yapmadığımı iyi bilin. Egemen RAB böyle
diyor. Davranışlarınızdan utanın, yüzünüz kızarsın, ey İsrail
halkı! **33** "'Egemen RAB şöyle diyor: Sizi bütün günahlarınızdan
arıttığım gün, kentlerinizde yaşamanızı sağlayacağım; yıkıntılar
onarılacak. **34** Gelip geçenlerin gözünde viran olan ülkenin
toprakları işlenecek. **35** Şöyle diyecekler: Viran olan bu ülke
Aden bahçesi gibi oldu; yıkılıp yerle bir olmuş, kimsesiz kalmış
kentler yeniden güçlendiriliyor, içinde oturuluyor. **36** O zaman
çevrenizde kalan uluslar yıkılanı yeniden yapanın, çıplak yerleri
yeniden dikenin ben RAB olduğumu anlayacaklar. Bunu ben
RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.' **37** "Egemen RAB

şöyle diyor: İsrail halkının benden yine yardım dilemesini sağlayacak ve onlar için şunu yapacağım: Onları bir koyun sürüsü gibi çoğaltacağım. **38** Bayramlarda Yeruşalim nasıl kurbanlık hayvanlarla doluyorsa, viran olmuş kentler de insan topluluklarıyla öyle dolup taşacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

37 RAB'bin eli üzerimdeydi, Ruhu'yla beni dışarı çıkardı, kemiklerle dolu bir ovanın ortasına koydu. **2** Beni onların arasında her yöne dolaştırdı. Ovada her yere yayılmış, tamamen kurumuş pek çok kemik vardı. **3** RAB, "İnsanoğlu, bu kemikler canlanabilir mi?" diye sordu. Ben, "Sen bilirsin, ey Egemen RAB" diye yanıtladım. **4** Bunun üzerine, "Bu kemikler üzerine peygamberlik et" dedi, "Onlara de ki, 'Kuru kemikler, RAB'bin sözünü dinleyin! **5** Egemen RAB bu kemiklere şöyle diyor: İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız. **6** Size kaslar verecek, üzerinizde et oluşturacağım, sizi deriyle kaplayacağım. İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.'" **7** Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Ben peygamberlik ederken bir gürültü oldu, bir takırtı duyuldu. Kemikler birbirleriyle birleşiyordu. **8** Baktım, işte üzerlerinde kaslar, etler oluşuyor, üstlerini deri kaplıyordu. Ama onlarda ruh yoktu. **9** Sonra bana şöyle dedi: "Rüzgara peygamberlik et, insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey rüzgar, gel dört yandan es. Bu öldürülmüşlerin üzerine üfle ki canlansınlar!'" **10** Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Onların içine soluk girince canlanıp ayağa kalktılar. Çok, çok büyük bir kalabalık oluşturuyorlardı. **11** Sonra bana, "İnsanoğlu, bu kemikler bütün İsrail halkını simgeliyor" dedi, "Onlar, 'Kemiklerimiz kurudu,

umudumuz yok oldu, bittik' diyorlar. **12** Bu yüzden peygamberlik et ve onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey halkım, mezarlarınızı açıp sizi oradan çıkaracak, İsrail ülkesine geri getireceğim. **13** Mezarlarınızı açıp sizi çıkardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız, ey halkım. **14** Ruhumu içinize koyacağım, canlanacaksınız. Sizi kendi ülkenize yerleştireceğim. O zaman, bunu söyleyenin ve yapanın ben RAB olduğumu anlayacaksınız.'" Böyle diyor RAB. **15** RAB bana şöyle seslendi: **16** "İnsanoğlu, bir değnek al, üzerine 'Yahuda ve dostları İsrailliler için' diye yaz. Sonra başka bir değnek al, üzerine 'Yusuf'la dostları İsrailliler için Efrayim'in değneği' diye yaz. **17** İki değneği yan yana getirerek birleştir. Öyle ki, elinde bir değnek gibi olsun. **18** "Halkından biri, 'Bu yaptığının anlamı ne? Bize açıklamaz mısın?' diye sorarsa, **19** şöyle yanıtlayacaksın: 'Egemen RAB şöyle diyor: Efrayim'in elindeki değneği –Yusuf'la dostları İsrail oymaklarının değneğini– alıp Yahuda değneğiyle birleştireceğim. İkisinden bir değnek yapıp elimde tutacağım.' **20** Üzerine yazdığın değnekleri görebilecekleri şekilde elinde tut. **21** Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: İsrailliler'i gittikleri ulusların içinden alacağım. Onları her yerden toplayıp ülkelerine geri getireceğim. **22** Onları ülkede, İsrail dağları üzerinde tek bir ulus yapacağım. Hepsinin tek kralı olacak. Artık iki ayrı ulus olmayacaklar, iki krallığa bölünmeyecekler. **23** Artık putlarıyla, iğrenç uygulamalarıyla, isyanlarıyla kendilerini kirletmeyecekler. Onları yerleştikleri, içinde günah işledikleri yerlerden kurtarıp arındıracağım. Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. **24** "'Kulum Davut onların kralı olacak, hepsinin tek çobanı olacak. Buyruklarımı izleyecek, kurallarıma uyacak, onları uygulayacaklar. **25** Kulum Yakup'a verdiğim, atalarınızın

yaşadığı ülkeye yerleşecekler. Kendileri, çocukları, çocuklarının çocukları sonsuza dek orada yaşayacaklar. Kulum Davut da sonsuza dek onların önderi olacak. **26** Onlarla esenlik antlaşması yapacağım. Bu onlarla sonsuza dek geçerli bir antlaşma olacak. Onları yeniden oraya yerleştirip sayıca çoğaltacağım. Tapınağımı sonsuza dek onların ortasına kuracağım. **27** Konutum aralarında olacak; onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak. **28** Tapınağım sonsuza dek onların arasında oldukça uluslar İsrail'i kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlayacaklar.'"

38 RAB bana şöyle seslendi: **2** "İnsanoğlu, yüzünü Magog ülkesinden Roş'un, Meşek'in, Tuval'ın önderi Gog'a çevir, ona karşı peygamberlik et. **3** De ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roş'un, Meşek'in, Tuval'ın önderi Gog, sana karşıyım. **4** Seni geldiğin yoldan geri çevirecek, çenelerine çengel takacağım. Seni ve bütün ordunu, atları, tam donanmış atlıları, küçük büyük kalkanlı, hepsi kılıç kullanan büyük kalabalığı dışarıya sürükleyeceğim. **5** Onlarla birlikte hepsi kalkanlı, miğferli Persliler'i, Kûşlular'ı, Pûtlular'ı, **6** Gomer'in bütün ordusunu, uzak kuzeydeki Beyttogarma'nın bütün ordusunu ve yanındaki birçok ulusu da sürükleyeceğim. **7** "'Hazır ol! Çevrende toplanmış büyük kalabalıkla birlikte hazırlan. Onları sen gözeteceksin. **8** Uzun zaman sonra savaşa çağrılacaksın. Gelecek yıllarda, halkı birçok ulustan uzun zamandır ıssız kalmış İsrail dağlarında toplanmış, savaştan rahata kavuşmuş bir ülkeye saldıracaksın. Uluslar arasından çıkarılmış olan bu halk, şimdi güvenlik içinde yaşıyor. **9** Sen, bütün askerlerin ve seninle olan birçok ulus çıkıp kasırga gibi geleceksiniz; ülkeyi kaplayan bulut gibi olacaksınız. **10** "'Egemen RAB şöyle diyor: O gün aklına bazı düşünceler gelecek, kötü düzenler tasarlayacaksın. **11** Diyeceksin ki: Sursuz

köyleri olan bir ülkeye saldıracak, esenlik ve güvenlik içinde yaşayan insanların üzerine yürüyeceğim. Bu köylerin tümü sursuz; kapıları da kapı sürgüleri de yok. **12** Viran olmuş kentlerde yaşayan halkı soyup malını yağma edeceğim. Sürüsü, malı olan, dünyanın ortasında yaşayan bu ulusların arasından toplanmış halka karşı elimi uzatacağım. **13** Saba, Dedan, Tarşiş tüccarları ve köyleri sana, Yağmalamak için mi geldin? Çapul malı toplamak, altın, gümüş taşımak, hayvan, mal götürmek, bol ganimet elde etmek için mi bu kalabalığı topladın? diyecek.' **14** "Bu yüzden, ey insanoğlu, peygamberlik et ve Gog'a de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: O gün halkım İsrail güvenlik içinde yaşarken bunu farketmeyecek misin? **15** Sen ve seninle birlikte birçok ulustan oluşan tümü ata binmiş büyük bir kalabalık, güçlü bir ordu uzak kuzeyden geleceksiniz. **16** Ülkeyi kaplayan bir bulut gibi halkım İsrail'in üzerine yürüyeceksiniz. Son günlerde, ey Gog, seni ülkeme saldırtacağım. Öyle ki, ulusların gözü önünde kutsallığımı senin aracılığınla gösterdiğim zaman beni tanıyabilsinler. **17** "'Egemen RAB şöyle diyor: Eski günlerde kullarım İsrail peygamberleri aracılığıyla hakkında konuştuğum kişi değil misin sen? O dönemde seni onlara saldırtacağıma ilişkin yıllarca peygamberlik ettiler. **18** "'Gog İsrail ülkesine saldırdığı gün öfkem alevlenecek. Egemen RAB böyle diyor. **19** Kıskançlığımla ve öfkemin şiddetiyle diyorum ki, o gün İsrail ülkesinde büyük bir yer sarsıntısı olacak. **20** Denizdeki balıklar, gökteki kuşlar, kırdaki hayvanlar, yerde sürünen bütün yaratıklar ve dünyadaki bütün insanlar önümde titreyecekler. Dağlar yerle bir edilecek, kayalıklar ufalanacak, her duvar çökecek. **21** Bütün dağlarımda Gog'a karşı kılıcı çağıracağım. Egemen RAB böyle diyor. Herkes birbirine kılıç çekecek. **22** Onu salgın hastalıkla,

kanla cezalandıracağım; onun, ordusunun, ondan yana olan birçok ulusun üzerine sağanak yağmur, dolu, ateşli kükürt yağdıracağım. **23** Böylece büyüklüğümü, kutsallığımı gösterecek, birçok ulusun gözünde kendimi tanıtacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.'"

39 "İnsanoğlu, Gog'a karşı peygamberlik et ve ona de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roş'un, Meşek'in, Tuval'ın önderi Gog, sana karşıyım. **2** Seni geri çevirip sürükleyeceğim. Seni uzak kuzeyden çıkarıp İsrail'in dağlarına getireceğim. **3** Sol elindeki yayını vuracak, sağ elindeki oklarını düşüreceğim. **4** Sen de askerlerinle senden yana olan uluslar da İsrail dağlarına serileceksiniz. Sizi yem olarak her çeşit yırtıcı kuşa, yabanıl hayvana vereceğim. **5** Açık kırlarda düşüp öleceksiniz. Çünkü bunu ben söyledim. Egemen RAB böyle diyor. **6** Magog'un ve kıyıda güvenlik içinde yaşayanların üzerine ateş yağdıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. **7** "'Halkım İsrail arasında kutsal adımı tanıtacağım. Bundan böyle kutsal adımın aşağılanmasına izin vermeyeceğim. Uluslar benim İsrail'de kutsal olan RAB olduğumu anlayacaklar. **8** O gün yaklaştı! Söylediklerim olacak. Egemen RAB böyle diyor. Budur sözünü ettiğim gün! **9** "'O zaman İsrail kentlerinde yaşayanlar dışarı çıkıp topladıkları silahları yakacaklar. Küçük büyük kalkanları, yayları, okları, sopaları, mızrakları ateşe atacaklar. Bunlarla yedi yıl ateş yakacaklar. **10** Kırdan odun toplamayacak, ormandan odun kesmeyecekler. Yakmak için silahları kullanacaklar. Mallarını yağmalayanları yağmalayacak, kendilerini soyanları soyacaklar. Egemen RAB böyle diyor. **11** "'O gün Lut Gölü'nün doğusunda, Gezginler Deresi'nde Gog'a İsrail'de bilinen bir mezar yeri vereceğim. Gog'la bütün ordusu orada gömülecek. Oraya Hamon-

Gog Vadisi adı verilecek. Oradan geçecek gezginlerin önü kesilecek. **12** İsrail halkı ülkeyi arındırmak için onları gömecek. Bu yedi ay sürecek. **13** Onları bütün ülke halkı gömecek. Görkemimi açıkladığım gün onlar için onur olacak. Egemen RAB böyle diyor. **14** "'Ülkeyi arındırmak için adamlar görevlendirilecek. Bazıları ülkeyi sürekli dolaşacak, öbürleriyse yerde kalan cesetleri gömecekler. Yedi aylık süre bitince, araştırma işine başlayacaklar. **15** Bu adamlar ülkenin her yanını dolaşacak. Bir insan kemiği görünce, mezarcılar onu Hamon-Gog Vadisi'ne gömünceye dek, yanına bir işaret koyacak. **16** Orada Hamona adında bir kent olacak. Böylelikle ülke arındırılacak.' **17** "İnsanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor: Her çeşit kuşa ve yabanıl hayvana seslen: 'Sizin için hazırlayacağım kurbana, İsrail dağları üzerindeki büyük kurbana gelin, her yandan toplanın! Orada et yiyecek, kan içeceksiniz. **18** Başan'ın besili hayvanlarının –koçların, kuzuların, tekelerin, boğaların– etini yiyip kanını içer gibi yiğitlerin etini yiyecek, dünya önderlerinin kanını içeceksiniz. **19** Sizin için hazırlayacağım kurbandan doyana dek yağ yiyeceksiniz, sarhoş oluncaya dek kan içeceksiniz. **20** Soframda atlardan, atlılardan, yiğitlerden ve her çeşit askerden bol bol yiyip doyacaksınız.' Egemen RAB böyle diyor. **21** "Görkemimi uluslar arasında açıklayacağım. Bütün uluslar kendilerine verdiğim cezayı, üzerlerine koyduğum elimi görecekler. **22** İsrail halkı o günden başlayarak benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacak. **23** Uluslar İsrail halkının işlediği suç yüzünden, bana ihanet ettiği için sürgüne gittiğini anlayacaklar. Yüzümü onlardan gizledim, onları düşmanlarının eline teslim ettim, hepsi kılıçtan geçirildi. **24** Onları kirliliklerine, isyanlarına göre cezalandırdım, yüzümü onlardan gizledim. **25** "Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Yakup'un sürgündeki soyunu geri

getirecek, İsrail halkına acıyacağım. Kutsal adımı kıskançlıkla koruyacağım. **26** Ülkelerinde güvenlik içinde yaşayınca, onları korkutan kimse olmayınca, utançlarını, bana ettikleri bütün ihanetleri unutacaklar. **27** Onları uluslar arasından geri getirip düşman ülkelerinden topladığım zaman, onlar aracılığıyla birçok ulusa kutsallığımı göstereceğim. **28** O zaman benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar. Onları uluslar arasına sürgüne göndermeme karşın, hiçbirini bırakmadan ülkelerine geri getireceğim. **29** Onlardan bir daha yüzümü gizlemeyeceğim, çünkü İsrail halkı üzerine Ruhum'u dökeceğim." Egemen RAB böyle diyor.

40 Sürgünlüğümüzün yirmi beşinci yılı, yılın başında, ayın onuncu günü, Yeruşalim Kenti'nin düşüşünün on dördüncü yılı, tam o gün RAB'bin eli beni yakalayıp oraya götürdü. **2** Görümde Tanrı beni İsrail ülkesine götürüp çok yüksek bir dağın üzerine koydu. Dağın güneyinde kente benzer yapılar vardı. **3** Tanrı beni oraya götürdü, tunca benzer bir adam gördüm. Elinde keten ip ve bir ölçü değneği tutarak kapının girişinde duruyordu. **4** Bana, "İnsanoğlu, gözlerinle gör, kulaklarınla işit, sana göstereceğim her şeye dikkat et" dedi, "Sen bunun için buraya getirildin. Göreceğin her şeyi İsrail halkına anlat." **5** Tapınağı çepeçevre kuşatan bir duvar gördüm. Adamın elindeki ölçü değneğinin uzunluğu altı arşındı. Her arşına bir elin eni kadar uzunluk eklenmişti. Adam duvarı ölçtü; kalınlığı ve yüksekliği bir ölçü değneği kadardı. **6** Sonra doğuya bakan kapıya gitti, basamakları çıkıp kapı eşiğini ölçtü. Eni bir ölçü değneği kadardı. **7** Bekçi odalarının her birinin uzunluğu ve genişliği bir ölçü değneği kadardı. Odaların arasındaki duvarın kalınlığı beş arşındı. Tapınağa bakan eyvanın kapı eşiği bir ölçü değneği uzunluktaydı. **8** Eyvanı ölçtü; **9**

genişliği sekiz arşın, kapı sövelerinin kalınlığı ikişer arşındı. Eyvan tapınağa bakıyordu. **10** Doğu Kapısı'nın her yanında üçer bekçi odası vardı. Hepsi aynı ölçüdeydi. Odalar arasındaki duvarların ölçüsü de aynıydı. **11** Adam kapının genişliğini ölçtü. Genişliği on, iç girişin genişliği on üç arşındı. **12** Her bekçi odasının önünde bir arşın yüksekliğinde bir duvar vardı. Odalar kare şeklindeydi, kenarları altışar arşındı. **13** Sonra girişleri karşı karşıya olan odaların arka duvarlarının arasını ölçtü; yirmi beş arşındı. **14** Sütunları ölçtü, altmış arşındı. Kapının çevresindeki avlu sütunlara kadar uzanıyordu. **15** Kapı girişinden eyvanın sonuna kadarki uzaklık elli arşındı. **16** Her iki yandaki bekçi odalarında, odalar arasındaki duvarlarda ve eyvanın çepeçevre duvarlarında içe bakan kafesli pencereler vardı. Bölme duvarları hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. **17** Adam bundan sonra beni dış avluya götürdü. Orada odalar ve dış avluyu çevreleyen taş yol vardı. Taş yol boyunca otuz oda vardı. **18** Girişin iki yanındaki taş yolun genişliği kapıların uzunluğu kadardı. Bu aşağı taş yoldu. **19** Avlunun genişliğini aşağı girişten iç avlunun girişine dek ölçtü. Doğu ve kuzeydeki uzaklık yüz arşındı. **20** Adam dış avlunun kuzeye bakan kapısının uzunluğunu ve genişliğini ölçtü. **21** İki yandaki üçer bekçi odasının, aralarındaki duvarların ve eyvanın ölçüsü, birinci kapının ölçüsünün aynısıydı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. **22** Pencerelerin, eyvanın, hurma ağacı motiflerinin ölçüsü, doğuya bakan kapının ölçüsünün aynısıydı. Oraya yedi basamakla çıkılıyordu, eyvan bunların karşısındaydı. **23** Doğu Kapısı'na olduğu gibi, Kuzey Kapısı'na da bakan bir iç avlu kapısı vardı. Adam bu iki kapı arasındaki uzaklığı ölçtü, yüz arşındı. **24** Adam beni güneye doğru götürdü. Orada güneye bakan bir kapı gördüm. Adam kapının sövelerini

ve eyvanı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. **25** Öbürlerinde olduğu gibi, bu kapının ve eyvanın her yanında da pencereler vardı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. **26** Oraya yedi basamakla çıkılıyordu, eyvan bunların karşısındaydı. İki kapı sövesi de hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. **27** İç avlunun güneye bakan bir kapısı vardı. Adam bu kapıdan güneydeki dış kapıya kadar olan uzaklığı ölçtü, yüz arşındı. **28** Adam beni Güney Kapısı'ndan iç avluya götürdü. Güney Kapısı'nı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. **29** Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. **30** Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu. **32** Adam beni doğudaki iç avluya götürdü. Oradaki kapıyı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. **33** Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. **34** Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu. **35** Sonra adam beni Kuzey Kapısı'na götürdü. Kapıyı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. **36** Bunun da bekçi odaları, aralarındaki duvarlar, eyvanı aynıydı. Kapının her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. **37** Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri her yanda hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu. **38** İç avlu girişlerindeki eyvanların yanında kapısı eyvana açılan bir oda vardı. Yakmalık sunular burada yıkanıyordu. **39** Eyvanın her iki yanında ikişer masa vardı. Yakmalık sunu, günah sunusu ve

suç sunusu için hayvanlar bu masaların üzerinde kesiliyordu. **40** Eyvanın dış duvarının yanında, Kuzey Kapısı'nın basamaklarının her iki yanında ikişer olmak üzere dört masa daha vardı. **41** Böylece kurbanlık hayvanların kesimi için kapının her iki yanında dörder olmak üzere sekiz masa vardı. **42** Yakmalık sunular için yontma taştan dört masa vardı. Her masanın uzunluğu ve genişliği birer buçuk arşın, yüksekliği bir arşındı. Yakmalık sunularla öbür kurbanların kesiminde kullanılan aletleri bunların üzerine koyuyorlardı. **43** Odanın duvarlarına çifte çengeller asılmıştı; her biri bir el genişliğindeydi. Masalar sunulacak kurban eti için kullanılıyordu. **44** İç kapının dış bölümünde, iç avluda iki oda vardı. Bunlardan biri Kuzey Kapısı'nın yanındaydı ve güneye bakıyordu, öbürü Güney Kapısı'nın yanındaydı ve kuzeye bakıyordu. **45** Adam bana, "Güneye bakan oda tapınakta hizmet görecek kâhinler için" dedi, **46** "Kuzeye bakan oda da sunakta hizmet görecek kâhinler için. Bunlar Levi soyundan, RAB'be hizmet etmek için O'na yaklaşan Sadokoğulları'dır." **47** Adam avluyu ölçtü. Kareydi, uzunluğu yüz arşın, genişliği yüz arşındı. Sunak tapınağın önündeydi. **48** Adam sonra beni tapınağın eyvanına götürüp eyvanın kapı sövelerini ölçtü. Her iki yandaki sövelerin genişliği beşer arşındı. Girişin genişliği on dört arşın, iki yandaki duvarların genişliği de üçer arşındı. **49** Eyvanın uzunluğu yirmi arşın, genişliği on iki arşındı. Oraya basamaklarla çıkılıyordu. Kapı sövelerinin her bir yanında sütunlar vardı.

41 Bundan sonra adam beni tapınağın ana bölümüne götürüp kapı sövelerini ölçtü. Sövelerin genişliği her yandan altı arşındı. **2** Girişinin genişliği on arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği beşer arşındı. Ana bölümü de ölçtü. Uzunluğu kırk arşın, genişliği yirmi arşındı. **3** Sonra iç odaya gidip girişin

sövelerini ölçtü. Her biri iki arşın genişliğindeydi. Girişin genişliği altı arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği yedi arşındı. **4** Ana bölümün ötesindeki iç odayı ölçtü. Uzunluğu ve genişliği yirmişer arşındı. Adam, “Bu En Kutsal Yer'dir” dedi. **5** Tapınağın duvarını ölçtü, kalınlığı altı arşındı. Tapınağın çevresindeki her yan odanın genişliği dört arşındı. **6** Bu yan odalar üç kattı, her katta otuz oda vardı. Tapınağın duvarları boyunca yan odalara destek görevi yapan çıkıntılar vardı. Öyle ki, destekler tapınak duvarlarına girmesin. **7** Tapınağın çevresindeki yan odalar yukarı kata doğru çıktıkça genişliyordu. Tapınağın çevresindeki yapının yukarıya çıkan bir merdiveni vardı. Yukarıya doğru çıkıldıkça yan odalar genişliyordu. Merdivenle alt kattan orta kata, oradan da üst kata çıkılıyordu. **8** Tapınağın çevresinde yan odaların temelini oluşturan yüksek bir kaldırım gördüm. Uzunluğu bir değnek kadar, yani altı arşındı. **9** Yan odaların dış duvarının kalınlığı beş arşındı. Tapınağın yan odaları ile kâhin odaları arasındaki açık alanın genişliği tapınak çevresi boyunca yirmi arşındı. **11** Yan odaların girişi açık alana bakıyordu; biri kuzeyde, öbürü güneydeydi. Açık alana bitişik temelin genişliği her yandan beş arşındı. **12** Tapınağın batısında açık alana bakan bir yapı vardı. Genişliği yetmiş arşındı; duvarının kalınlığı her yandan beş arşın, uzunluğu doksan arşındı. **13** Bundan sonra adam tapınağı ölçtü. Uzunluğu yüz arşındı. Tapınağın açık alanı, yapı ve duvarları yüz arşın uzunluktaydı. **14** Doğuda tapınağın açık alanının tapınağın önüyle birlikte genişliği yüz arşındı. **15** Adam tapınağın arkasındaki açık alana bakan yapının iki yanındaki koridorların uzunluğunu ölçtü; yüz arşındı. Ana bölüm, iç oda, avluya bakan eyvan, **16** kapı eşikleri, kafesli pencereler, eşiğin karşısındaki üç katı çevreleyen koridorlar tabandan pencerelere

dek ağaç kaplıydı. Pencereler açılıp kapanabiliyordu. **17** Girişin
üstü, iç oda, dışarısı ve bütün iç ve dış duvarlar düzenli aralıklarla
18 Keruv ve hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. İki Keruv arasında
bir hurma ağacı vardı. Her Keruv'un iki yüzü vardı: **19** Bir
yanda hurma ağacına bakan insan yüzü, öbür yanda hurma
ağacına bakan genç aslan yüzü. Tapınak çepeçevre Keruv
ve hurma ağacı oymalarıyla bezenmişti. **20** Tabandan girişin
üstündeki bölüme dek ana bölümün duvarları Keruv ve hurma
ağacı oymalarıyla kaplıydı. **21** Ana bölümün kapı söveleri kare
şeklindeydi, En Kutsal Yer'in önündeki kapı söveleri bunlara
benziyordu. **22** Üç arşın yüksekliğinde, iki arşın uzunluğunda
ağaçtan yapılmış bir sunak vardı. Köşeleri, ayakları, yanları
ağaçtandı. Adam bana, "RAB'bin önündeki masa budur" dedi. **23**
Ana bölümün ve En Kutsal Yer'in çift kanatlı birer kapısı vardı.
24 Her kapının iki menteşeli kanadı vardı. **25** Duvarlara olduğu
gibi, ana bölümün kapılarına da Keruv ve hurma ağacı oymaları
yapılmıştı. Dışarda, eyvanın önünde ağaçtan bir asma tavan
vardı. **26** Eyvanın yan duvarlarındaki kafesli pencerelerin iki
yanı hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı. Tapınağın yan odalarıyla
asma tavanları böyleydi.

42 Adam beni kuzeye giden yoldan dış avluya çıkardı. Tapınağın
açık alanına ve dış avlunun kuzeyindeki yapılara bakan odalara
götürdü. **2** Kapısı kuzeye bakan bu yapının uzunluğu yüz arşın,
genişliği elli arşındı. **3** İç avlunun yirmi arşınlık bölümüyle dış
avlunun taş yoluna bakan üç katın koridorları karşı karşıyaydı. **4**
Odaların önünde genişliği on arşın, uzunluğu yüz arşın olan
bir iç koridor vardı. Kapıları kuzeye bakıyordu. **5** Yapının üst
kattaki odaları alt ve orta kattaki odalardan daha dardı. Çünkü
üst kattaki koridorlar daha çok yer kaplıyordu. **6** Avlularda

sütunlar olmasına karşın, üçüncü kattaki odaların sütunları yoktu. Bu yüzden bu odalar alt ve orta kattaki odalardan daha dardı. **7** Odaların önünde, odalara ve dış avluya paralel bir dış duvar vardı, elli arşın uzunluktaydı. **8** Dış avlu yanındaki sıra odaların uzunluğu elli arşınken, ana bölüme daha yakın sıra odaların uzunluğu yüz arşındı. **9** Alt kattaki odaların dış avludan girilecek gibi doğu yönünde bir girişleri vardı. **10** İç avlunun güneyi boyunca, açık alana ve dış avludaki yapılara bakan başka odalar vardı. **11** Kuzeydeki odalarda olduğu gibi, bu odaların önünde de bir geçit vardı. Odaların uzunlukları, genişlikleri aynıydı, çıkışları ve boyutları kuzeydeki odalara benziyordu. Güneydeki odaların girişleri kuzeydekiler gibiydi. Geçidin başlangıcında bir giriş vardı. Arka duvarlar boyunca doğuya uzanan bu geçit odalara açılıyordu. **13** Bundan sonra adam, “Tapınağın açık alanına bakan kuzey ve güneydeki odalar kutsaldır” dedi, “RAB'bin önünde hizmet eden kâhinler orada en kutsal sunulardan yiyecekler. En kutsal sunuları –tahıl, günah ve suç sunularını– oraya koyacaklar. Çünkü orası kutsaldır. **14** Kâhinler kutsal alana girdikten sonra, hizmet ederken giydikleri giysileri orada bırakmadan dış avluya çıkmayacaklar. Çünkü bu giysiler kutsaldır. Halkın bulunduğu yerlere gitmeden önce başka giysiler giymeliler.” **15** Adam iç tapınağı ölçmeyi bitirince, beni Doğu Kapısı'ndan dışarıya götürdü, o alanı her yandan ölçtü. **16** Doğu yanını ölçü değneğiyle ölçtü, beş yüz arşın kadardı. **17** Kuzey yanını ölçtü, beş yüz arşın kadardı. **18** Güney yanını ölçtü, beş yüz arşın kadardı. **19** Sonra batıya dönüp ölçtü, beş yüz arşın kadardı. **20** Böylece alanın dört yanını ölçtü. Kutsal olanı kutsal olmayandan ayırmak için alanın çevresinde bir duvar vardı; uzunluğu ve genişliği beşer yüz arşındı.

43 Adam beni doğuya bakan kapıya götürdü. **2** İsrail Tanrısı'nın
görkeminin doğudan geldiğini gördüm. Sesi gürül gürül akan
suların sesi gibiydi. Görkeminden yeryüzü aydınlıkla doldu. **3**
Gördüğüm görüm, Tanrı kenti yok etmeye geldiğinde ve Kevar
Irmağı kıyısında gördüğüm görümlere benziyordu. Yüzüstü yere
düştüm. **4** RAB'bin görkemi doğuya bakan kapıdan tapınağa
girdi. **5** Ruh beni ayağa kaldırıp iç avluya götürdü. RAB'bin
görkemi tapınağı doldurdu. **6** Adam orada yanımda dururken,
tapınaktan birinin bana seslendiğini duydum. **7** Bana şöyle dedi:
"İnsanoğlu, tahtımın yeri, ayaklarımın basacağı, İsrail halkıyla
sonsuza dek yaşayacağım yer burasıdır. Bundan böyle İsrail
halkı da kralları da fahişelikleriyle ve krallarının cesetleriyle bir
daha kutsal adımı kirletmeyecek. **8** Onlar kapı eşiklerini kapı
eşiğimin, sövelerini sövelerimin bitişiğine yerleştirdiler. Benimle
aralarında yalnızca bir duvar vardı. İğrenç uygulamalarıyla kutsal
adımı kirlettiler. Bu yüzden öfkemle onları yok ettim. **9** Şimdi
fahişeliklerini, krallarının cesetlerini benden uzaklaştırsınlar;
ben de sonsuza dek aralarında yaşayayım. **10** "İnsanoğlu,
günahlarından utanmaları için bu tapınağı İsrail halkına tanıt.
Tapınağın tasarısını incelesinler. **11** Eğer bütün yaptıklarından
utanıyorlarsa, tapınağın tasarını –düzenlemesini, girişlerini,
çıkışlarını– kurallarını, yasalarını onlara bildir. Tasarı onların
gözü önünde yaz ki, bütün düzenine, kurallarına bağlılıkla
uyabilsinler. **12** Tapınakla ilgili yasa şudur: Dağın tepesinde
tapınağı çevreleyen bütün alan çok kutsal olacak. İşte tapınakla
ilgili yasa böyle. **13** "Arşın ölçüsüyle sunağın ölçüleri şunlardır:
–Bu arşın, bir arşına ek olarak bir elin eni kadardır.– Sunağı
çevreleyen hendeğin derinliği bir arşın, genişliği bir arşın,
çevresindeki kenarlık bir karış. Sunağın yüksekliğiyse şöyle:

14 Sunağın yerdeki hendekten alt çıkıntıya kadarki bölümünün
yüksekliği iki arşın, genişliği bir arşın, küçük çıkıntıdan büyük
çıkıntıya kadarki bölümün yüksekliği dört arşın, genişliği bir arşın.
15 Sunağın kurban yakılan üst bölümünün yüksekliği dört arşın;
üst bölümden yukarı doğru dört boynuz uzanacak. **16** Sunağın
üst bölümü kare şeklinde olacak. Uzunluğu on iki arşın, genişliği
on iki arşın. **17** Üst çıkıntının dört yandan uzunluğu ve genişliği
de on dörder arşın. Çevresindeki kenarlık yarım arşın, hendeğin
çevresi bir arşın. Sunağın basamakları doğuya bakacak." **18**
Adam konuşmasını şöyle sürdürdü: "İnsanoğlu, Egemen RAB
şöyle diyor: 'Sunak yapılacağı gün, üzerinde yakmalık sunular
sunmak ve kan dökmek için kurallar şunlardır: **19** Bana hizmet
etmek üzere önüme gelen Sadok soyundan Levili kâhinlere
günah sunusu olarak bir boğa vereceksin. Egemen RAB böyle
diyor. **20** Boğanın kanından biraz alıp sunağın dört boynuzuna,
çıkıntının dört köşesine ve çevresindeki kenarlığın üzerine
süreceksin. Böylece sunağı pak kılıp arındıracaksın. **21** Boğayı
günah sunusu olarak alacak, tapınağın dışında, tapınak alanında
belirlenen yerde yakacaksın. **22** "'İkinci gün günah sunusu
olarak kusursuz bir teke sunacaksın. Sunağı boğanın kanıyla
arındırdığın gibi tekenin kanıyla da arındır. **23** Arındırma işlemini
bitirince, sürüden kusursuz bir boğayla bir koç sunacaksın. **24**
Bunları RAB'bin önüne getireceksin. Kâhinler üzerlerine tuz
serpip yakmalık sunu olarak RAB'be sunacaklar. **25** "'Yedi gün
boyunca günah sunusu olarak her gün bir teke sağlayacaksın;
kusursuz bir boğayla sürüden bir koç da sağlayacaksın. **26** Yedi
gün sunağı arındırıp pak kılacaklar. Böylece sunak adanmış
olacak. **27** Yedi gün bitince, kâhinler sekizinci gün ve daha sonra

yakmalık ve esenlik sunularınızı sunağın üzerinde sunacak. O zaman sizi kabul edeceğim. Egemen RAB böyle diyor.'"

44 Bundan sonra adam beni tapınağın doğuya bakan dış kapısına geri getirdi. Kapı kapalıydı. **2** RAB bana, "Bu kapı kapalı kalacak, açılmayacak, buradan kimse girmeyecek!" dedi, "İsrail'in Tanrısı RAB bu kapıdan girdi, bu yüzden kapalı kalacak. **3** Yalnız önder –önder olduğu için– RAB'bin önünde oturup ekmek yemek üzere eyvandan girebilir, aynı yoldan da çıkabilir." **4** Adam Kuzey Kapısı yolundan tapınağın önüne getirdi beni. Baktım, RAB'bin görkeminin tapınağı doldurduğunu gördüm. Yüzüstü yere düştüm. **5** RAB bana şöyle seslendi: "İnsanoğlu, RAB'bin Tapınağı'nın bütün kuralları ve yasalarıyla ilgili söyleyeceklerimi iyi dinle, her şeye iyi bak, kulak ver. Tapınağa kimin girip çıkacağına dikkat et. **6** Asi İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, yaptığınız iğrençliklere bir son verin artık! **7** Yüreği ve bedeni sünnet edilmemiş yabancıları tapınağıma aldınız, bana yiyecek olarak yağ, kan sunmakla tapınağımı kirlettiniz. Böylece iğrenç uygulamalarınızla antlaşmamı bozdunuz. **8** Kutsal eşyalarıma ilişkin sorumluluğunuzu yerine getirmediniz. Tapınağımda bu eşyalara bakmaları için başkalarını görevlendirdiniz. **9** Egemen RAB şöyle diyor: Yüreği ve bedeni sünnet edilmemişlerden, İsrail halkı arasında yaşayan yabancılardan hiçbiri tapınağıma girmeyecek. **10** "'İsrail kötü yola saptığı zaman beni bırakan, yoldan sapıp putlarına bağlanan Levililer'se günahlarının cezasını çekecekler. **11** Ama tapınağımda onlar hizmet edecek: Tapınağın kapılarından sorumlu olacaklar; tapınağın hizmetini yapacak, yakmalık sunu ve kurbanlık hayvanları halk için kesecek, halkın önünde duracak, halka hizmet edecekler. **12** Putlarının önünde İsrail halkına hizmet ederek halkı günaha soktular. Bu nedenle

ben RAB onları günahları yüzünden cezalandıracağıma ant içtim. Egemen RAB böyle diyor. **13** Kâhin olarak hizmet etmek üzere bana yaklaşmayacaklar. Kutsal eşyalarıma, en kutsal sunularıma dokunmayacaklar. İğrenç uygulamalarının utancını yüklenecekler. **14** Yine de tapınağın hizmeti ve orada yapılacak bütün işler için onları görevlendireceğim. **15** "'Ancak İsrail beni bırakıp kötü yola saptığında tapınağımın hizmetini sadakatle yapan Sadok soyundan Levili kâhinler önümde hizmet etmek üzere bana yaklaşacak. Yağ ve kan sunularını sunmak için önümde onlar duracak. Böyle diyor Egemen RAB. **16** Yalnız onlar girecek tapınağıma; önümde hizmet etmek için yalnız onlar soframa yaklaşacak, görev yapacaklar. **17** "'Kâhinler iç avlunun kapılarından girecekleri zaman keten giysi giyecek; iç avlunun kapılarında ya da tapınakta hizmet ederken yünlü giysi giymeyecekler. **18** Başlarına keten sarık saracak, keten don giyecekler. Kendilerini terletecek bir şey giymeyecekler. **19** Dış avluya halkın yanına çıkmadan önce, hizmet ederken giydikleri giysileri çıkarıp kutsal odalara koyacak, başka giysiler giyecekler. Öyle ki, o giysilerin kutsallığını halka geçirmesinler. **20** "'Kâhinler başlarını tıraş etmeyecek, saçlarını uzatmayacaklar. Ancak saçlarını kesip düzeltecekler. **21** İç avluya gireceği zaman hiçbir kâhin içki içmeyecek. **22** Kâhinler dul ya da boşanmış kadınla evlenmeyecek. İsrail soyundan erden bir kızla ya da başka bir kâhinden dul kalmış bir kadınla evlenebilirler. **23** Kutsalla bayağı arasındaki ayrımı halkıma onlar öğretecek, kirliyle temizi ayırt etmeyi onlar gösterecekler. **24** "'Davalarda yargıç olarak kâhinler görev yapacak, ilkelerim uyarınca karar verecekler. Bayramlarımla ilgili yasalarıma, kurallarıma uyacak, Şabat günlerimi kutsal tutacaklar. **25** "'Kâhin bir ölünün yanına

giderek kendini kirletmeyecek; ölü annesi, babası, oğlu, kızı, kardeşi ya da evlenmemiş kızkardeşiyse kendini kirletebilir. **26** Arındıktan sonra yedi gün bekleyecek. **27** Tapınakta hizmet etmek üzere iç avluya gireceği gün, kendisi için bir günah sunusu sunacak. Egemen RAB böyle diyor. **28** "'Kâhinlerin payı vardır, onların mirası benim. İsrail'de onlara mülk vermeyeceksiniz. Onların mirası benim. **29** Kâhinler tahıl, günah ve suç sunularını yiyecekler. İsrail'de RAB'be adanan her şey onların olacak. **30** İlk ürünlerin en iyileri ve bütün özel armağanlarınız kâhinlerin olacak. Evinize bereket yağsın diye tahılınızın ilkini onlara vereceksiniz. **31** Kâhinler ölü bulunmuş ya da yabanıl hayvan tarafından parçalanmış hiçbir kuş ya da hayvan yemeyecek.'"

45 "'Ülkeyi mülk olarak paylaştırdığınız zaman, RAB'be ülkeden pay olarak 25 000 arşın uzunlukta, 20 000 arşın genişlikte kutsal bir bölge ayıracaksınız. Bütün bu bölge kutsal olacak. **2** Uzunluğu ve genişliği 500 arşınlık bir bölüm kutsal yer için, 50 arşınlık bir yer de çevresindeki alan için ayrılacak. **3** Bu bölgeden uzunluğu 25 000 arşınlık, genişliği 10 000 arşınlık bir bölüm ölçeceksiniz. Tapınak, En Kutsal Yer orada olacak. **4** Burası tapınakta hizmet etmek üzere RAB'be yaklaşan kâhinlere ayrılacak ve ülkenin kutsal payı olacak. Kâhinlerin evleri de tapınak da o kutsal bölgede olacak. **5** Tapınakta hizmet eden Levililer'e miras olarak 25 000 arşın uzunlukta, 10 000 arşın genişlikte bir bölge verilecek. Orada, yaşamaları için kendilerine ait kentler olacak. **6** "'Kutsal bölgeye düşen payla birlikte kent için uzunluğu 25 000, genişliği 5 000 arşınlık bir pay ayıracaksınız; bu bütün İsrail halkı için olacak. **7** "'Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki topraklar öndere verilecek. Batıdan batıya, doğudan doğuya doğru uzanacak. Batı sınırından

doğu sınırına dek uzunluğu bir İsrail oymağına düşen pay kadardır. **8** Bu toprak İsrail'de önderin payı olacak. Bundan böyle önderlerim halkıma bir daha baskı yapmayacak, ama oymaklarına göre İsrail halkına ülkeyi miras olarak verecekler. **9** "'Egemen RAB şöyle diyor: Yeter artık, ey İsrail önderleri! Zorbalığı, baskıyı bırakın. Adil ve doğru olanı yapın. Halkımı kendi topraklarından kovmayın. Egemen RAB böyle diyor. **10** Doğru ölçüler kullanın, kullandığınız efa ve bat doğru olsun. **11** Efa ile bat aynı ölçüde olsun. Bat homerin onda birine, efa da homerin onda birine eşit olmalı. İkisinin de ölçüsü homere göre olacak. **12** Bir şekel yirmi geraya eşit olmalı. Altmış şekel de bir minaya eşit olmalı.'" **13** "'Sunacağınız sunular şunlardır: Her homer buğdaydan efanın altıda biri, her homer arpadan efanın altıda biri kadarını vereceksiniz. **14** Bat ölçüsüne göre istenen zeytinyağı miktarı, her kordan batın onda biri kadardır. Bir kor on bat ya da bir homere eşittir. **15** İsrail'in sulak otlaklarındaki sürüden iki yüz koyundan bir koyun alınacak. Halkın günahlarını bağışlatmak için bu koyunlar yakmalık sunular, tahıl ve esenlik sunuları için kullanılacak. Egemen RAB böyle diyor. **16** Ülke halkı bu armağanları İsrail'deki öndere verecek. **17** İsrail'de kutlanan bütün bayramlarda –şenliklerde, Yeni Ay törenlerinde, Şabat günlerinde– tahıl sunularını, yakmalık ve dökmelik sunuları önder sağlayacak. İsrail halkının günahlarını bağışlatmak için yakmalık sunuları, günah, tahıl, esenlik sunularını sağlayacak. **18** "'Egemen RAB şöyle diyor: Birinci ayın birinci günü kusursuz bir boğa alacak, tapınağı arındıracaksın. **19** Kâhin günah sunusunun kanından alıp tapınağın kapı sövelerine, sunağın üst çıkıntısının dört köşesine, iç avlunun kapı sövelerine sürecek. **20** Yanlışlıkla ya da bilgisizlikten günah işleyen biri için ayın yedinci günü

aynısını yapacaksın. Böylece tapınağı arındıracaksın. **21** "'Birinci ayın on dördüncü günü Fısıh Bayramı'nı yedi gün kutlayacak, mayasız ekmek yiyeceksiniz. **22** O gün önder kendisi ve ülke halkı için günah sunusu olarak bir boğa sağlayacak. **23** Yedi gün bayram boyunca her gün RAB'be yakmalık sunu olarak kusursuz yedi boğayla yedi koç, günah sunusu olarak da bir teke sağlayacak. **24** Tahıl sunusu olarak her boğa ve koç için birer efa tahıl, her efa için bir hin zeytinyağı sağlayacak. **25** "'Yedinci ayın on beşinci günü başlayan ve yedi gün süren bayramda önder yakmalık sunuları, günah ve tahıl sunularını, zeytinyağını her gün aynı miktarda sağlayacak.

46 "'Egemen RAB şöyle diyor: İç avlunun doğuya bakan kapısı altı çalışma günü kapalı, Şabat Günü ve Yeni Ay Günü ise açık kalacak. **2** Önder dışarıdan eyvana girip kapı sövesinin yanında duracak. Kâhinler onun yakmalık ve esenlik sunularını sunacaklar. Önder kapı eşiğinde tapındıktan sonra çıkıp gidecek. Kapı akşama dek açık kalacak. **3** Şabat günleri ve Yeni Ay törenlerinde ülke halkı bu kapının girişinde RAB'bin önünde tapınacak. **4** Önder Şabat Günü RAB'be sunacağı yakmalık sunu olarak kusursuz altı kuzu, bir koç sunacak. **5** Koç için verilecek tahıl sunusu bir efa tahıl olacak, kuzular için verebileceği kadar tahıl sunusu sunabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı verilecek. **6** Yeni Ay Günü kusursuz bir boğa, altı kuzu ve bir koç sunacak. **7** Boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa tahıl sağlayacak; kuzular için istediği kadar tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı sağlayacak. **8** Önder içeri gireceği zaman eyvandan girecek ve aynı yoldan dışarı çıkacak. **9** "'Ülke halkı bayramlarda RAB'bin önüne geldiğinde, tapınmak için Kuzey Kapısı'ndan giren Güney Kapısı'ndan çıkacak, Güney

Kapısı'ndan giren Kuzey Kapısı'ndan çıkacak. Hiç kimse girdiği kapıdan çıkmayacak. Herkes girdiği kapının karşısındaki kapıdan çıkacak. **10** Önder halkın arasında olacak. Halkla birlikte girecek, halkla birlikte çıkacak. **11** "'Bayramlarda ve kutsal günlerde boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa tahıl verecek; kuzular için verebileceği kadar tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı verecek. **12** Önder RAB'be gönülden verilen yakmalık sunular ya da esenlik sunuları sunacağı zaman doğuya bakan kapı kendisine açılacak. Yakmalık sunuları ya da esenlik sunularını Şabat Günü sunduğu gibi sunacak. Sonra dışarı çıkacak; o çıktıktan sonra kapı kapanacak. **13** "'Her gün, her sabah yakmalık sunu olarak RAB'be bir yaşında kusursuz bir kuzu sağlayacaksın. **14** Bununla birlikte her sabah tahıl sunusu olarak efanın altıda biri tahıl ve ince unu ıslatmak için bir hinin üçte biri kadar zeytinyağı sağlayacaksın. Bu tahıl sunusunun RAB'be sunulması sürekli bir kural olacak. **15** Böylece günlük yakmalık sunu olarak her sabah kuzu, tahıl sunusu ve zeytinyağı sunulacak.'" **16** "'Egemen RAB şöyle diyor: Eğer önder oğullarından birine kendi mülkünden armağan ederse, bu mülk torunlarına da geçecek. Miras yoluyla bu onların mülkü olacak. **17** Önder görevlilerinden birine kendi mülkünden armağan ederse, görevli toprak parçasını özgürlük yılına dek elinde tutacak. Sonra öndere geri verecek. Önderin mirası ancak oğullarına geçebilir, onların olacak. **18** Önder halkı mülkünden kovarak miraslarından etmemeli. Oğullarına ancak kendi mülkünden miras verebilir. Öyle ki, halkımdan hiç kimse mülkünden ayrılıp dağılmasın.'" **19** Bundan sonra adam beni kapı yanındaki girişten kuzeye bakan, kâhinlere ait kutsal odalara getirdi. Bana batıda bir yer gösterdi. **20** "Kâhinlerin suç sunusuyla günah sunusunun

etini haşlayacakları, tahıl sunusunu pişirecekleri yer burası" dedi, "Öyle ki, bunları dış avluya çıkarıp kutsallıklarını halka geçirmesinler." **21** Daha sonra adam beni dış avluya çıkarıp sırayla avlunun dört köşesine götürdü. Avlunun her köşesinde küçük birer avlu olduğunu gördüm. **22** Dış avlunun dört köşesinde kırk arşın uzunluğunda, otuz arşın genişliğinde birer kapalı avlu vardı. Köşelerdeki avluların ölçüsü aynıydı. **23** Dört avlunun çevresinde de taş duvar vardı; duvarın dibinde yemek pişirmek için yerler yapılmıştı. **24** Bana, "Bunlar tapınakta hizmet edenlerin halkın sunduğu kurban etini pişirecekleri mutfaklar" dedi.

47 Adam beni tapınağın girişine geri getirdi. Doğuya doğru tapınağın kapı eşiğinin altından sular aktığını gördüm. Tapınak doğuya bakıyordu. Sular tapınağın güney yanının altından, sunağın güneyinden aşağıya akıyordu. **2** Beni oradan, Kuzey Kapısı'ndan çıkarıp dış yoldan doğuya bakan dış kapıya götürdü. Sular güney yönünden akıyordu. **3** Adam elinde bir ölçü ipiyle doğuya doğru gitti. Bin arşın ölçtükten sonra beni ayak bileğine dek çıkan sulara getirdi. **4** Bin arşın daha ölçtü ve beni dize kadar çıkan sulara getirdi. Bin arşın daha ölçtü, beni bele kadar çıkan sulara getirdi. **5** Bin arşın daha ölçtü, içinden geçemediğim bir ırmak oluştu. Sular yükselmişti, içinden yürüyerek karşıya geçilemezdi, yüzülecek kadar derin bir ırmak oluşmuştu. **6** Bana, "İnsanoğlu, bunu gördün mü?" diye sordu. Daha sonra beni ırmağın kıyısına geri getirdi. **7** Oraya varınca, ırmağın her iki kıyısında birçok ağaç gördüm. **8** Bana şöyle dedi: "Bu sular doğu bölgesine doğru akıyor, oradan Arava Vadisi'ne, sonra Lut Gölü'ne dökülüyor. Göle dökülünce oradaki sular tatlı suya dönüşecek. **9** Irmağın aktığı yerlerde her çeşit canlı yaratık kaynaşacak. Çok sayıda balık olacak. Çünkü bu sular oraya

akıyor, oradaki tuzlu suyu tatlı suya dönüştürüyor. Irmak aktığı her yere yaşam getirecek. **10** Irmak kıyısı boyunca balıkçılar duracak; Eyn-Gedi'den Eyn-Eglayim'e dek ağ gerecek yerler olacak. Akdeniz'deki gibi çok sayıda balık çeşidi olacak. **11** Ama Lut Gölü'nün çamurlu, bataklık kesimi tatlı suya dönüşmeyecek, tuzla olarak kalacak. **12** Irmağın her iki yanında her çeşit meyve ağacı yetişecek. Yaprakları solmayacak, meyveleri tükenmeyecek. Her ay meyve verecekler, çünkü tapınaktan çıkan sular oraya akıyor. Meyveleri yiyecek olarak, yaprakları şifa için kullanılacak." **13** Egemen RAB şöyle diyor: "Ülkeyi mülk olarak İsrail'in on iki oymağına böleceğiniz sınırlar şöyle olacak: Yusuf'a iki pay düşecek. **14** Ülkeyi on iki oymak arasında eşit olarak paylaşacaksınız. Ülkeyi atalarınıza vereceğime ant içtim. Bu ülke size mülk olarak verilecek. **15** "Ülkenin sınırı şöyle olacak: Kuzeyde Akdeniz'den, Hetlon yoluyla Levo-Hamat'a, Sedat'a, **16** Berota'ya ve Şam'la Hama'nın toprakları arasında bulunan Sivrayim'e, Havran sınırında Haser-Hattikon'a kadar uzanacak. **17** Sınır denizden Hasar-Enan'a, Şam'ın kuzey sınırı boyunca uzanacak, Hama sınırı kuzeyde olacak. Kuzey sınırı bu olacak. **18** "Doğuda sınır Havran'la Şam arasında Gilat'ı İsrail'den ayıran Şeria Irmağı boyunca Lut Gölü'ne ve Tamar'a dek uzanacak. Doğu sınırı bu olacak. **19** "Güneyde sınır Tamar'dan Meriva-Kadeş sularına, Mısır Vadisi boyunca Akdeniz'e dek uzanacak. Güney sınırı bu olacak. **20** "Batıda Levo-Hamat'ın karşısındaki noktaya dek Akdeniz sınır oluşturacak. Batı sınırı bu olacak. **21** "Bu ülkeyi İsrail oymaklarına göre aranızda paylaşacaksınız. **22** Ülkeyi içinizde yaşayan ve içinizdeyken çocukları olan yabancılarla kendiniz arasında mülk olarak bölüşeceksiniz. Onları İsrail'de doğan yerliler sayacaksınız. Onların da İsrail oymakları

arasında sizin gibi mülkleri olacak. **23** Yabancı hangi oymağa yerleşmişse, orada ona düşen payı mülk olarak vereceksiniz.” Egemen RAB böyle diyor.

48 “Oymakların adları şunlardır: Kuzey sınırında Dan'a bir pay verilecek. Dan sınırı Hetlon yolundan Levo-Hamat'a uzanacak; Hasar-Enan ve Hama'ya yakın Şam'ın kuzey sınırı doğudan batıya uzanan sınırın bir bölümünü oluşturacak. **2** “Aşer'e bir pay verilecek; sınırı Dan'ın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **3** “Naftali'ye bir pay verilecek; sınırı Aşer'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **4** “Manaşşe'ye bir pay verilecek; sınırı Naftali'nin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **5** “Efrayim'e bir pay verilecek; sınırı Manaşşe'nin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **6** “Ruben'e bir pay verilecek; sınırı Efrayim'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **7** “Yahuda'ya bir pay verilecek; sınırı Ruben'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **8** “Yahuda'nın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik topraklar, RAB'be ayıracağınız özel armağan olacak. Genişliği 25 000 arşın, doğudan batıya uzunluğu bir oymağa düşen pay kadar olacak. Tapınak bunun ortasında olacak. **9** “RAB'be özel olarak sunacağınız payın uzunluğu 25 000 arşın, genişliği 10 000 arşın olacak. **10** Bu kâhinler için kutsal pay olacak. Kuzeyde uzunluğu 25 000 arşın, batıda genişliği 10 000 arşın, doğuda genişliği 10 000 arşın, güneyde uzunluğu 25 000 arşın olacak. RAB'bin Tapınağı bunun ortasında olacak. **11** Bu bölge Sadok soyundan gelen kutsanmış kâhinler için olacak. Onlar bana bağlılıkla hizmet ettiler, İsrail halkı yoldan saptığında Levililer de yoldan saptı, ama onlar sapmadı. **12** Orası ülkenin kutsal payından özel bir armağan olarak onlara verilecek. Levililer'in topraklarına bitişik çok kutsal

bir bölge olacak. **13** “Levililer'in kâhinlerin sınırı yakınında 25 000 arşın uzunlukta, 10 000 arşın genişlikte bir payları olacak. Bu bölgenin uzunluğu 25 000 arşın, genişliği 10 000 arşın olacak. **14** Levililer orayı satmayacak, değiş tokuş etmeyecekler. Bu, ülkenin en iyi bölümüdür, başkasının eline geçmemeli. Çünkü orası RAB'be adanmıştır. **15** “Bölgenin geri kalan 25 000 arşın uzunlukta, 5 000 arşın genişlikteki bölümü halkın yerleşmesi içindir. Orası evlere, otlaklara ayrılacak. Kent bunun ortasında kurulacak. **16** Ölçüleri şöyle olacak: Kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda 4 500'er arşın. **17** Kent için ayrılan otlak da kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda 250'şer arşın olacak. **18** Kutsal bölgenin sınırında kalan yerin doğusu 10 000 arşın, batısı 10 000 arşın olacak. Kutsal bölgeye bitişik topraklarda yetişen ürün kentte çalışanların olacak. **19** İsrail'in her oymağından kentte çalışanlar toprağı işleyecekler. **20** Bu bölgenin tamamı kare şeklindedir. Her yanı 25 000 arşındır. Özel bir armağan olarak kentin mülküyle birlikte kutsal bölgeye düşen payı ayıracaksınız. **21** “Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki topraklar öndere verilecek. Bu topraklar kutsal bölgeye düşen 25 000 arşınlık payın doğusundan ve batısından ülkenin doğu ve batı sınırlarına uzanacak. Oymaklara düşen paylar boyunca uzanan bu iki bölge önderin olacak. Kutsal bölgeye düşen pay ile tapınak bunun ortasında olacak. **22** Böylece Levililer'e düşen pay ile kente düşen pay öndere verilen toprakların ortasında kalacak. Öndere verilecek topraklar Yahuda'yla Benyamin sınırı arasında kalacak. **23** “Geri kalan oymaklara düşen pay şöyle: Benyamin'e bir pay verilecek; sınırı doğudan batıya uzanacak. **24** “Şimon'a bir pay verilecek; sınırı Benyamin'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **25** “İssakar'a bir pay verilecek; sınırı Şimon'un

doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **26** “Zevulun'a bir pay verilecek; sınırı İssakar'ın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **27** “Gad'a bir pay verilecek; sınırı Zevulun'un doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak. **28** “Gad'ın güney sınırı Tamar'dan güneye, oradan Meriva-Kadeş sularına, oradan da Mısır Vadisi boyunca Akdeniz'e dek uzanacak. **29** “Mülk olarak İsrail oymaklarına bölüştüreceğiniz ülke budur. Onlara düşecek paylar bunlardır.” Böyle diyor Egemen RAB. **30** “Kentin çıkış kapıları şunlar olacak: 4 500 arşın uzunluktaki kuzey yanında üç kapı olacak. Kentin kapılarına İsrail oymaklarının adları verilecek. Kuzeyde Ruben Kapısı, Yahuda Kapısı, Levi Kapısı olacak. **32** 4 500 arşın uzunluktaki doğu yanında üç kapı olacak: Yusuf Kapısı, Benyamin Kapısı, Dan Kapısı. **33** 4 500 arşın uzunluktaki güney yanında üç kapı olacak: Şimon Kapısı, İssakar Kapısı, Zevulun Kapısı. **34** 4 500 arşın uzunluktaki batı yanında üç kapı olacak: Gad Kapısı, Aşer Kapısı, Naftali Kapısı. **35** “Kentin çevresi 18 000 arşın olacak ve o günden başlayarak kentin adı ‘Yahve şamma’ olacak.”

Daniel

1 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığının üçüncü yılında Babil
Kralı Nebukadnessar Yeruşalim'in üzerine yürüyüp kenti kuşattı.
2 Rab, Yahuda Kralı Yehoyakim'i ve Tanrı'nın Tapınağı'ndaki
bazı eşyaları Nebukadnessar'ın eline teslim etti. Nebukadnessar
bunları Şinar ülkesine götürüp kendi ilahının tapınağının
hazinesine yerleştirdi. **3** Kral İsrailliler arasından kral soyundan
gelme ya da soylu bazı gençlerin seçilip saraya getirilmesi için
saray görevlilerinin yöneticisi Aşpenaz'a buyruk verdi. Bu gençler
kusursuz, yakışıklı, her konuda bilge, bilgili, öğrenmeye yetenekli,
sarayda görev almaya uygun nitelikte kişiler olmalıydı. Aşpenaz
onlara Kildaniler'in dilini ve yazısını öğretecekti. **5** Kral bu gençler
için kendi sofrasından gündelik yiyecek ve şarap ayırdı. Üç
yıl eğitildikten sonra gençler kralın önüne çıkarılacaklardı. **6**
Seçilen gençler arasında Yahudalılar'dan Daniel, Hananya,
Mişael ve Azarya da vardı. **7** Saray görevlilerinin yöneticisi
onlara yeni adlar koydu. Daniel'e Belteşassar, Hananya'ya
Şadrak, Mişael'e Meşak, Azarya'ya Abed-Nego adını verdi.
8 Daniel dinsel açıdan kendini kirletmemek için kralın onlara
ayırdığı yemeklerden yemeyi de şaraptan içmeyi de istemedi. Bu
yoldan kendini kirletmemek için saray görevlilerinin yöneticisine
ricada bulundu. **9** Tanrı saray görevlileri yöneticisinin Daniel'e
sevgiyle, sevecenlikle davranmasını sağladı. **10** Adam Daniel'e,
“Yiyecek içecek payınızı ayıran efendimiz kraldan korkarım”
dedi, “Eğer yüzünüzü yaşıtınız olan öbür gençlerin yüzünden
daha solgun görürse, başımı tehlikeye sokmuş olursunuz.” **11**
Daniel, saray görevlileri yöneticisinin Hananya, Mişael, Azarya
ve kendisinin başına koyduğu gözeticiye gidip, “Lütfen kullarınıza
on gün olanak tanıyın” dedi, “Bu on gün içinde bize yemek

için sebze, içmek için de su verilsin. **13** Sonra yüzlerimizi kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin yüzleriyle kıyaslayın ve kullarınıza gördüğünüze göre davranın." **14** Gözetici bu isteği kabul etti ve onlara on gün deneme fırsatı verdi. **15** On gün sonra dört genç kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin hepsinden daha sağlıklı, daha iyi beslenmiş görünüyordu. **16** Böylece gözetici o günden sonra kralın gençler için ayırdığı yemekle şarabı kaldırdı ve onlara sebze vermeyi sürdürdü. **17** Tanrı bu dört gence her konuda bilgi, beceri, bilgelik verdi. Daniel her çeşit görümü ve düşü yorumlayabiliyordu. **18** Kralın belirlediği süre tamamlanınca, saray görevlileri yöneticisi gençleri Nebukadnessar'a götürdü. **19** Kral onlarla görüştü; içlerinde Daniel, Hananya, Mişael, Azarya gibisi yoktu. Bu yüzden kralın hizmetine onlar atandı. **20** Kral bilgelik ve anlayışla ilgili konularda onları sınadı ve dört genci ülkesindeki bütün sihirbazlardan, falcılardan on kat üstün buldu. **21** Kral Koreş'in krallığının birinci yılına dek Daniel sarayda kaldı.

2 Krallığının ikinci yılında Nebukadnessar bir düş gördü. Ruhu üzüntüyle sarsıldı, uykusu kaçtı. **2** Düşünün ne olduğunu söylesinler diye sihirbazları, falcıları, büyücüleri, yıldızbilimcileri çağırttı. Hepsi gelip kralın önünde durdular. **3** Kral, "Beni üzüntüyle sarsan bir düş gördüm. Ne anlama geldiğini öğrenmek istiyorum" dedi. **4** Yıldızbilimciler Aramice, "Ey kral, sen çok yaşa!" dediler, "Düşünü bu kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim." **5** Kral, "Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini bana açıklamazsanız, kararım kesin, paramparça edileceksiniz" diye karşılık verdi, "Evleriniz de çöplüğe çevrilecek. **6** Ama düşü ve ne anlama geldiğini açıklayabilirseniz, sizi büyük armağanlarla ödüllendirip onurlandıracağım. Onun için bana düşü ve ne anlama geldiğini açıklayın." **7** Onlar yine, "Ey kral, düşü bu

kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim” dediler. **8** Bunun üzerine kral, “Kararımın kesin olduğunu bildiğiniz için zaman kazanmak istediğinizi anlıyorum” dedi, **9** “Ama düşün ne olduğunu bana açıklamazsanız, sizin için tek ceza vardır. Durumun değişeceğini umarak bana yalan yanlış şeyler söylemek için aranızda anlaşmışsınız. Şimdi bana düşün ne olduğunu söyleyin ki, ne anlama geldiğini açıklayabileceğinizi anlayayım.” **10** Yıldızbilimciler, “Yeryüzünde senin bu isteğini yerine getirecek tek kişi yoktur” diye yanıtladılar, “Kaldı ki, büyük, güçlü hiçbir kral bir sihirbazdan, falcıdan ya da yıldızbilimciden böyle bir şey istememiştir. **11** Kralın isteğini yerine getirmek güçtür. İnsanlar arasında yaşamayan ilahlardan başka krala bunu açıklayabilecek kimse yoktur.” **12** Buna çok öfkelenen kral, Babil'deki bütün bilgelerin öldürülmesini buyurdu. **13** Böylece hepsinin öldürülmesi için buyruk çıktı. Daniel'le arkadaşlarının öldürülmesi için de adamlar gönderildi. **14** Daniel Babil'in bilgelerini öldürmeye giden kralın muhafız birliği komutanı Aryok'la bilgece, akıllıca konuştu. **15** Aryok'a, “Kralın buyruğu neden bu denli sert?” diye sordu. Aryok durumu Daniel'e anlattı. **16** Bunun üzerine Daniel krala gidip düşünün ne anlama geldiğini söyleyebilmesi için zaman istedi. **17** Sonra evine dönüp olup bitenleri arkadaşları Hananya'ya, Mişael'e, Azarya'ya anlattı. **18** Göklerin Tanrısı'na yakarmalarını istedi; öyle ki, Tanrı onlara lütfedip bu gizi açıklasın ve kendisiyle arkadaşları Babil'in öbür bilgeleriyle birlikte öldürülmesinler. **19** Gece giz bir görümde Daniel'e açıklandı. Bunun üzerine Daniel Göklerin Tanrısı'nı övdü. **20** Şöyle dedi: “Tanrı'nın adına öncesizlikten sonsuzluğa dek övgüler olsun! Bilgelik ve güç O'na özgüdür. **21** O'dur zamanları ve mevsimleri değiştiren. Kralları tahttan indirir, tahta çıkarır. Bilgelere bilgelik, Anlayışlılara bilgi

verir. **22** Derin ve gizli şeyleri ortaya çıkarır, Karanlıkta neler olduğunu bilir, Çevresi ışıkla kuşatılmıştır. **23** Ey atalarımın Tanrısı, Sana şükreder, seni överim. Sen ki, bana bilgelik ve güç verdin, Senden istediklerimizi bana bildirdin Ve kralın düşünü bize açıkladın." **24** Daniel, kralın Babil'in bilgelerini öldürmeye atadığı Aryok'a giderek, "Babil'in bilgelerini yok etme" dedi, "Beni krala götür, düşünün ne anlama geldiğini açıklayacağım." **25** Aryok onu hemen krala götürdü ve, "Sürgündeki Yahudalılar arasında kralın düşünü yorumlayabilecek birini buldum" dedi. **26** Kral, öbür adı Belteşassar olan Daniel'e, "Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini bana söyleyebilir misin?" diye sordu. **27** Daniel şöyle yanıtladı: "Kralın açıklanmasını istediği gizi ne bir bilge, ne falcı, ne de sihirbaz açıklayabilir. **28** Ama gökte gizleri açıklayan bir Tanrı var. Gelecekte neler olacağını Kral Nebukadnessar'a O bildirmiştir. Yatağında yatarken gördüğün düş ve görümler şunlardır: **29** "Sen, ey kral, yatarken gelecekle ilgili düşüncelere daldın, gizleri açan da neler olacağını sana bildirdi. **30** Bana gelince, ey kral, öbür insanlardan daha bilge olduğum için değil, düşünün ne anlama geldiğini bilesin, aklından geçenleri anlayasın diye bu giz bana açıklandı. **31** "Ey kral, düşünde önünde duran büyük bir heykel gördün. Çok büyük ve olağanüstü parlaktı, görünüşü ürkütücüydü. **32** Başı saf altından, göğsüyle kolları gümüşten, karnıyla kalçaları tunçtan, **33** bacakları demirden, ayaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kildendi. **34** Sen bakıyordun ki, bir taş insan eli değmeden kesilip heykelin demirden, kilden ayaklarına çarparak onları paramparça etti. **35** Demir, kil, tunç, gümüş, altın aynı anda parçalandı; yazın harman yerindeki saman çöpleri gibi oldular. Derken bir rüzgar çıktı, hiç iz bırakmadan hepsini alıp götürdü. Heykele

çarpan taşsa büyük bir dağ oldu, bütün dünyayı doldurdu. **36** “Gördüğün düş buydu. Şimdi de ne anlama geldiğini sana açıklayalım. **37** Sen, ey kral, kralların kralısın. Göklerin Tanrısı sana egemenlik, güç, kudret, yücelik verdi. **38** İnsanoğullarını, yabanıl hayvanları, gökte uçan kuşları senin eline teslim etti. Seni hepsine egemen kıldı. Altından baş sensin. **39** Senden sonra senden daha aşağı durumda başka bir krallık çıkacak. Sonra bütün dünyada egemenlik sürecek tunçtan üçüncü bir krallık çıkacak. **40** Dördüncü krallık demir gibi güçlü olacak. Çünkü demir her şeyi kırıp ezer. Demir gibi tümünü kırıp parçalayacak. **41** Ayaklarla parmakların bir kesiminin çömlekçi kilinden, bir kesiminin demirden olduğunu gördün; yani bölünmüş bir krallık olacak bu. Öyleyken onda demirin gücü de bulunacak, çünkü demiri kille karışık gördün. **42** Ayak parmaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kilden olduğu gibi, krallığın da bir bölümü güçlü, bir bölümü zayıf olacak. **43** Demirin kille karışık olduğunu gördüğüne göre halklar evlilik bağıyla birbirleriyle karışacaklar, ama demirin kille karışmadığı gibi onlar da birbirine bağlı kalmayacaklar. **44** “Bu krallar döneminde Göklerin Tanrısı hiç yıkılmayacak, başka halkın eline geçmeyecek bir krallık kuracak. Bu krallık önceki krallıkları ezip yok edecek, kendisiyse sonsuza dek sürecek. **45** İnsan eli değmeden dağdan kesilip gelen taşın demiri, tuncu, kili, gümüşü, altını parçaladığını gördün. Ulu Tanrı bundan sonra neler olacağını krala açıklamıştır. Düş gerçek, yorumu da güvenilirdir.” **46** Bunun üzerine Kral Nebukadnessar Daniel'in önünde yüzüstü yere kapandı. Ona bir sunu ve buhur sunulmasını buyurdu. **47** Daniel'e, “Madem bu gizi açıklayabildin, Tanrın gerçekten tanrıların Tanrısı, kralların Efendisi” dedi, “Gizleri açan O'dur.” **48** Sonra Daniel'i yüksek bir göreve getirdi;

ona birçok değerli armağan verdi. Onu Babil İli'ne vali atadı, Babil'in bütün bilgelerinin başkanı yaptı. **49** Daniel'in isteği üzerine Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu da Babil İli'nde yüksek görevlere atadı. Daniel ise sarayda kaldı.

3 Kral Nebukadnessar altın bir heykel yaptı; boyu altmış, eni altı arşındı. Onu Babil İli'nde, Dura Ovası'na dikti. **2** Satrapları, kaymakamları, valileri, danışmanları, haznedarları, yargıçları, güvenlik görevlilerini ve illerin bütün öbür yüksek memurlarını diktiği heykeli adama törenine çağırttı. **3** Böylece satraplar, kaymakamlar, valiler, danışmanlar, haznedarlar, yargıçlar, güvenlik görevlileri ve illerin bütün öbür yüksek memurları Kral Nebukadnessar'ın diktiği heykeli adama töreni için toplanarak heykelin önünde durdular. **4** Sonra haberci yüksek sesle bağırdı: "Ey halklar, uluslar, her dilden insanlar, size şöyle yapmanız buyruluyor: **5** Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın dikmiş olduğu altın heykele tapınacaksınız. **6** Her kim yere kapanıp tapınmazsa hemen kızgın fırına atılacaktır." **7** Bu yüzden ne zaman boru, ney, lir, kanun, arp ve her çeşit çalgı sesi duyulsa, bütün halklar, uluslar, her dilden insanlar yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın diktiği altın heykele tapındılar. **8** Bunun üzerine bazı Kildaniler yaklaşıp Yahudiler'i suçladılar. **9** Kral Nebukadnessar'a, "Ey kral, sen çok yaşa!" dediler, **10** "Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyan herkes yere kapanıp altın heykele tapınacak; kim yere kapanıp tapınmazsa kızgın fırına atılacak diye bir buyruk çıkardın, ey kral. **12** Oysa Babil İli'nde yüksek görevlere atadığın Şadrak, Meşak, Abed-Nego adında bazı Yahudiler var. Bu adamlar seni saymadılar, ey kral. Senin ilahlarına kulluk etmiyor, diktiğin altın

heykele tapınmıyorlar.” **13** Büyük öfkeye kapılan Nebukadnessar, Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu çağırttı. Bu kişiler kralın yanına getirildiler. **14** Nebukadnessar, “Ey Şadrak, Meşak, Abed-Nego, ilahlarıma kulluk etmediğiniz, diktiğim altın heykele tapınmadığınız doğru mu?” diye sordu, **15** “Şimdi boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp yaptığım heykele tapınmaya hazırsanız ne iyi! Ama ona tapınmazsanız, hemen kızgın fırına atılacaksınız. O zaman bakalım hangi ilah sizi elimden kurtaracak?” **16** Şadrak, Meşak, Abed-Nego, “Bu konuda kendimizi savunma gereğini duymuyoruz” diye karşılık verdiler, **17** “Kızgın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır. **18** Ama bizi kurtarmasa bile bil ki, ey kral, ilahlarına kulluk etmeyiz, diktiğin altın heykele tapınmayız.” **19** Nebukadnessar Şadrak, Meşak, Abed-Nego'ya çok öfkelendi; onlara karşı tutumu değişti. Fırının her zamankinden yedi kat daha çok ısıtılmasını buyurdu. **20** Sonra ordusundaki bazı güçlü askerlere Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu bağlayıp kızgın fırına atmalarını buyurdu. **21** Böylece bu kişiler, şalvarları, kaftanları, sarıkları ve öbür giysileriyle birlikte bağlanıp kızgın fırına atıldılar. **22** Kralın buyruğu çok sıkı, fırın da çok ısıtılmış olduğundan, Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu götüren adamları ateşin alevleri yakıp öldürdü. **23** Üç adamsa –Şadrak, Meşak, Abed-Nego– bağlı olarak kızgın fırına düştüler. **24** O zaman Kral Nebukadnessar şaşkınlık içinde birden ayağa kalktı. Danışmanlarına, “Biz ateşin içine bağlı üç kişi atmadık mı?” diye sordu. Danışmanlar, “Kuşkusuz, ey kral” diye karşılık verdiler. **25** Kral, “Ben dört kişi görüyorum” dedi, “Ateşin içinde yürüyorlar, bağlarından çözülmüş, hiçbir

zarara uğramamışlar. Dördüncünün görünümü de bir ilahi varlığa benziyor.” **26** Sonra kızgın fırının kapısına yaklaşarak, “Ey Yüce Tanrı'nın kulları Şadrak, Meşak, Abed-Nego, dışarı çıkıp buraya gelin!” diye seslendi. Bunun üzerine Şadrak, Meşak, Abed-Nego ateşin içinden çıktılar. **27** Satraplar, kaymakamlar, valiler, kralın danışmanları onların çevresinde toplandılar. Adamların bedenlerinde ateşin hiçbir etkisi olmadığını gördüler. Başlarındaki tek saç yanmamış, giysileri değişmemiş, ateşin kokusu üzerlerine sinmemişti. **28** Bunun üzerine Nebukadnessar, “Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'nun Tanrısı'na övgüler olsun!” dedi, “Meleğini gönderip kendisine güvenen kullarını kurtardı. Onlar buyruğuma karşı geldiler, kendi Tanrıları'ndan başka bir ilaha kulluk edip tapınmamak için canlarını tehlikeye attılar. **29** İşte buyuruyorum: Hangi halktan, ulustan ya da dilden olursa olsun, Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'nun Tanrısı'ndan saygısızca söz eden herkes paramparça edilecek, evleri çöplüğe çevrilecek. Çünkü böyle kurtarabilen başka bir tanrı yoktur.” **30** Sonra Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu Babil İli'nde daha yüksek görevlere atadı.

4 Kral Nebukadnessar dünyadaki bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şu bildiriyi gönderdi: “Esenliğiniz bol olsun! **2** Yüce Tanrı'nın benim için gerçekleştirdiği belirtileri ve şaşılası işleri size bildirmeyi uygun gördüm. **3** “Belirtileri ne büyük! Şaşılası işleri ne yüce! Krallığı ebedi krallıktır, Egemenliği kuşaklar boyu sürecek. **4** “Ben, Nebukadnessar, evimde huzur, sarayımda gönenç içindeydim. **5** Beni korkutan bir düş gördüm. Yatağımda yatarken düşüncelerimle görümlerim beni ürküttü. **6** Düşün ne anlama geldiğini açıklamaları için Babil'in bütün bilgelerinin yanıma getirilmesini buyurdum. **7** Sihirbazlar, yıldızbilimciler, falcılar yanıma gelince, gördüğüm düşü onlara anlattımsa da ne

anlama geldiğini açıklayamadılar. **8** Sonunda ilahımın adından gelen Belteşassar adıyla çağrılan ve kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan Daniel yanıma geldi. Gördüğüm düşü ona anlattım. **9** “Ona şöyle dedim: Ey sihirbazların başkanı Belteşassar, sende kutsal ilahların ruhu olduğunu, her gizi açıklayabileceğini biliyorum. İşte gördüğüm düş: Ne anlama geldiğini bana açıkla. **10** Yatarken gördüğüm görümler şunlar: Dünyanın ortasında çok yüksek bir ağaç gördüm. **11** Ağaç büyüdü, güçlendi, boyu göklere erişti. Dünyanın dört bucağından görülüyordu. **12** Yaprakları güzeldi, herkese yetecek kadar bol meyvesi vardı. Yabanıl hayvanlar gölgesinde barınıyor, gökte uçan kuşlar dallarına tünüyordu. Her canlı ondan besleniyordu. **13** “Yatağımda yatarken gördüğüm görümlerde gökten inen bir gözcü, kutsal bir varlık gördüm. **14** Yüksek sesle, ‘Ağacı ve dallarını kesin, yapraklarını yolun, meyvesini atın’ diye bağırdı, ‘Altında barınan hayvanlarla dallarına tüneyen kuşlar kaçsın. **15** Ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla çevreleyip yerde, otların içinde bırakın. “‘Göğün çiyiyle ıslansın, hayvanlarla birlikte yerdeki otlardan pay alsın. **16** Ondaki insan yüreği değiştirilsin, yerine hayvan yüreği verilsin. Üzerinden yedi vakit geçsin. **17** Bu yargıyı gözcüler, kararı kutsallar verdi. Öyle ki, her canlı Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve onları dilediği kişiye, en hor görülen birine bile verebileceğini bilsin.’ **18** “İşte ben Kral Nebukadnessar'ın gördüğü düş! Şimdi, ey Belteşassar, bunun ne anlama geldiğini söyle. Çünkü krallığımdaki bilgelerin hiçbiri bu düşün ne anlama geldiğini bana açıklayamadı. Ama sen açıklayabilirsin, çünkü kutsal ilahların ruhu var sende.” **19** O zaman öbür adı Belteşassar olan Daniel bir süre şaşkın şaşkın durdu, düşünceleri onu ürküttü. Bunun üzerine kral,

“Ey Belteşassar, bu düş de yorumu da seni ürkütmesin” dedi.
Belteşassar, “Ey efendim, keşke bu düş senden nefret edenlerin,
yorumu da düşmanlarının başına gelseydi!” diye karşılık verdi,
20 “Büyüyen, güçlenen, boyu göklere erişen, dünyadaki herkesçe
görülebilen bir ağaç gördün. **21** Yaprakları güzeldi, meyvesi
herkese yetecek kadar boldu. Yabanıl hayvanlar altında barınır,
gökte uçan kuşlar dallarına tünerdi. **22** Ey kral, o ağaç sensin!
Sen büyüdün, güçlendin. Büyüklüğün giderek göklere erişti,
egemenliğin dünyanın dört bucağına yayıldı. **23** “Sen, ey kral,
bir gözcünün, kutsal bir varlığın gökten indiğini gördün. ‘Ağacı
kesip yok edin, ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla
çevreleyip yerde, otların içinde bırakın. Göğün çiyiyle ıslansın;
üzerinden yedi vakit geçinceye dek yabanıl hayvanlarla birlikte
pay alsın’ diyordu. **24** “Ey efendim kral, düşün anlamı ve
Yüce Olan'ın senin başına getireceği yargı şudur: **25** İnsanlar
arasından kovulacak, yabanıl hayvanlarla yaşayacaksın; öküz
gibi otla beslenecek, göğün çiyiyle ıslanacaksın. Yüce Olan'ın
insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği
kişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakit geçecek. **26** Köklerin
bulunduğu kütüğün bırakılması için buyruk verildi. Bunun anlamı
şu: Sen göklerin egemenlik sürdüğünü anlayınca krallığın sana
geri verilecek. **27** Bu yüzden, ey kral, öğüdümü benimse: Doğru
olanı yaparak günahından, düşkünlere iyilik ederek suçlarından
vazgeç. Olur ya, gönencin uzun sürer.” **28** Bunların hepsi
Kral Nebukadnessar'ın başına geldi. **29** On iki ay sonra kral
Babil Sarayı'nın damında geziniyordu. **30** Kral, “İşte onurum
ve yüceliğim için üstün gücümle krallığımın başkenti olarak
kurduğum büyük Babil!” dedi. **31** Daha sözünü bitirmeden gökten
bir ses duyuldu: “Ey Kral Nebukadnessar, krallık senden alındı. **32**

İnsanlar arasından kovulacak, yabanıl hayvanlarla yaşayacaksın. Öküz gibi otla besleneceksin. Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakit geçecek.” **33** Nebukadnessar'a ilişkin bu söz hemen yerine geldi. İnsanlar arasından kovuldu. Öküz gibi otla beslendi. Bedeni göğün çiyiyle ıslandı. Saçı kartal tüyü, tırnakları kuş pençesi gibi uzadı. **34** Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göğe kaldırdım ve kendime geldim. Yüce Olan'ı övdüm. Sonsuza dek Diri Olan'ı onurlandırıp yücelttim. O'nun egemenliği ebedi egemenliktir, Krallığı kuşaklar boyu sürecek. **35** Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır. O gökteki güçlere de dünyada yaşayanlara da Dilediğini yapar. O'nun elini durduracak, O'na, “Ne yapıyorsun?” diyecek kimse yoktur. **36** O anda aklım başıma geldi. Krallığımın yüceliği için onurum ve görkemim bana geri verildi. Danışmanlarımla soylu adamlarım beni aradılar. Krallığıma kavuştum, bana daha büyük yücelik verildi. **37** Ben Nebukadnessar Göklerin Kralı'na şükrederim. O'nu över, yüceltirim. Çünkü bütün yaptıkları gerçek, yolları doğrudur; kendini beğenmişleri alçaltmaya gücü yeter.

5 Kral Belşassar soylu adamlarından bin kişiye büyük bir şölen verdi, onlarla şarap içti. **2** Şarabını keyifle içerken, atası Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki tapınaktan çıkarıp getirdiği altın ve gümüş kapların getirilmesini buyurdu. Öyle ki, kendisi, karıları, cariyeleri, soylu adamları onlarla içsinler. **3** Böylece Tanrı'nın Yeruşalim'deki tapınağından alınan altın kaplar getirildi; kral, karıları, cariyeleri, soylu adamları onlarla içtiler. **4** Şaraplarını içerken altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan ilahları övdüler. **5** Ansızın bir insan elinin parmakları belirdi, kandilliğin yanındaki saray duvarının sıvası üzerine yazmaya

başladı. Kral yazan eli gördü, **6** aklından geçenler onu ürküttü, benzi soldu; eli ayağı tutmaz oldu, dizlerinin bağı çözüldü. **7** Yüksek sesle Babil'in bilgelerini –falcılarla yıldızbilimcileri– çağırttı. Onlara, “Bu yazıyı kim okuyup ne anlama geldiğini bana açıklarsa, kendisine mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takılacak ve ülkede üçüncü önder olacak” dedi. **8** Kralın bütün bilgeleri geldiyse de yazıyı kimse okuyamadı, ne anlama geldiğini de açıklayamadı. **9** Bu yüzden Kral Belşassar daha da korktu, benzi büsbütün soldu. Soylu adamlarıysa şaşkındı. **10** Kralla soyluların seslerini duyan kraliçe şölen salonuna geldi. “Çok yaşa, ey kral!” dedi, “Aklından geçenler seni ürkütmesin, benzin solmasın! **11** Ülkende kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan biri var. Atan Kral Nebukadnessar'ın döneminde kavrayışa, sağduyuya, ilahlara özgü bilgeliğe sahip olmakla tanınırdı. Atan Kral Nebukadnessar onu sihirbazların, yıldızbilimcilerin, falcıların başkanlığına atadı. **12** Kralın Belteşassar diye çağırdığı Daniel olağanüstü bir ruha, bilgiye, sağduyuya sahiptir. Üstelik düşleri yorumlama, bilmeceleri çözme, gizemleri açıklama yeteneği de vardır. Daniel'i çağırt, yazının ne anlama geldiğini o sana söyleyecektir.” **13** Böylece Daniel'i kralın önüne getirdiler. Kral, “Kral atamın Yahuda'dan getirdiği, Yahuda sürgünlerinden Daniel sen misin?” diye sordu, **14** “Sende ilahların ruhu bulunduğunu, kavrayış, sağduyu ve olağanüstü bilgelikle donanmış olduğunu duydum. **15** Bu yazıyı okuyup ne anlama geldiğini söylemeleri için bilgelerle falcıları çağırttım. Ama ne anlama geldiğini açıklayamadılar. **16** Senin yorum yapabildiğini, gizemleri açıklayabildiğini duydum. Bu yazıyı okur, ne anlama geldiğini açıklayabilirsen, sana mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takılacak; ülkede üçüncü önder olacaksın.” **17** Daniel,

“Armağanların senin olsun, ödüllerini de bir başkasına ver” diye karşılık verdi, “Ama ben yine de yazıyı okuyup ne anlama geldiğini sana açıklayacağım. **18** “Ey kral, Yüce Tanrı atan Nebukadnessar'a krallığı, büyüklüğü, yüceliği, görkemi verdi. **19** Tanrı'nın sağladığı büyüklük yüzünden bütün halklar, uluslar, her dilden insan ondan korkup titredi. Dilediğini öldürür, dilediğini yaşatırdı; dilediğini yüceltir, dilediğini alçaltırdı. **20** Ne var ki, gurura kapılıp saygısızlıkta direnince krallık tahtından indirildi, yüceliği kendisinden alındı. **21** İnsanlar arasından kovuldu ve ona hayvan yüreği verildi. Yüce Tanrı'nın insanların krallığı üzerinde egemenlik sürdüğünü, onu dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yaban eşekleri arasında yaşadı, öküz gibi otla beslendi, bedeni göğün çiyiyle ıslandı. **22** “Ama ey sen, onun torunu Belşassar, bunların hepsini bildiğin halde alçakgönüllülüğü benimsemedin. **23** Bunun yerine göğün Rabbi'ne karşı kendini yükselttin. O'nun tapınağından aldıkları kapları sana getirdiler. Sen, karıların, cariyelerin, soylu adamların onlarla şarap içtiniz. Görmeyen, duymayan, anlamayan altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan ilahları övdün. Soluğunu elinde tutan, bütün yollarını gözeten Tanrı'yı ise yüceltmedin. **24** Bu yüzden Tanrı o yazıyı yazan eli gönderdi. **25** “Yazılan yazı şudur: MENE, MENE, TEKEL ve PARSİN. **26** “Bu sözcüklerin anlamı şudur: MENE: Tanrı senin krallığının günlerini saydı ve ona son verdi. **27** TEKEL: Terazide tartıldın ve eksik bulundun. **28** PERES: Krallığın ikiye bölünerek Medler'le Persler'e verildi.” **29** Belşassar'ın buyruğu üzerine Daniel'e mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takıldı ve ülkede üçüncü önder ilan edildi. **30** Kildan Kralı Belşassar o gece öldürüldü. **31** Altmış iki yaşında olan Medli Darius krallığı eline geçirdi.

6 Darius bütün ülkeyi yönetecek yüz yirmi satrap atamayı uygun
gördü. **2** Bunların başına da biri Daniel olmak üzere üç bakan
atadı. Krala zarar gelmemesi için bakanlar satraplardan hesap
soracaklardı. **3** Kendisinde bulunan olağanüstü ruh sayesinde
Daniel öbür bakanlarla satraplardan üstün olduğundan, kral onu
bütün ülkenin başına atamayı tasarlıyordu. **4** Bunun üzerine öbür
bakanlarla satraplar Daniel'i ülke yönetimi konusunda suçlamak
için fırsat kollamaya başladılar. Ancak ne suçlanacak bir yanını,
ne de bir yanlışını buldular. Çünkü Daniel güvenilir biriydi.
Kendisinde hiçbir eksiklik ya da yanlışlık bulamadılar. **5** Sonunda,
“Daniel'i Tanrısı'nın Yasası'yla ilgili bir konuda suçlayamazsak,
bir suçlama nedeni bulamayacağız” dediler. **6** Bunun üzerine
bakanlarla satraplar hep birlikte krala gidip, “Ey Kral Darius,
çok yaşa!” dediler, **7** “Ülkenin bütün bakanları, kaymakamları,
satrapları, danışmanları, valileri olarak kralın zorlu bir yasa
çıkarması üzerinde anlaştık. Ey kral, kim otuz gün içinde senden
başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın.
8 Şimdi, ey kral, yasağı koy; Medler'le Persler'in değişmez yasası
uyarınca yazıyı imzala ki değiştirilemesin.” **9** Böylece Kral Darius
yasağı içeren yasayı imzaladı. **10** Daniel yasanın imzalandığını
öğrenince evine gitti. Yukarı odasının Yeruşalim yönüne bakan
pencereleri açıktı. Daha önce yaptığı gibi her gün üç kez diz
çöküp dua etti, Tanrısı'na övgüler sundu. **11** Ona tuzak kuran
adamlar hep birlikte oraya gittiklerinde, onu Tanrısı'na dua edip
yalvarırken gördüler. **12** Bunun üzerine krala gidip çıkardığı
yasayla ilgili şunları söylediler: “Ey kral, kim otuz gün içinde
senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna
atılsın diye yasa imzalamadın mı?” Kral, “Medler'le Persler'in
değişmez yasası uyarınca çıkardığım yasa geçerlidir” diye

karşılık verdi. **13** Bunun üzerine, “Ey kral, Yahuda sürgünlerinden olan Daniel seni de imzaladığın yasayı da saymıyor; günde üç kez dua ediyor” dediler. **14** Bunu duyan kral çok üzüldü, Daniel'i kurtarmayı kafasına koydu. Onu kurtarmak için güneş batıncaya dek uğraştı. **15** O zaman adamlar toplu halde krala gidip, “Ey kral, Medler'le Persler'in yasası uyarınca, kralın koyduğu yasanın ya da yasağın değiştirilemeyeceğini bilmelisin” dediler. **16** Bunun üzerine kral Daniel'i getirip aslan çukuruna atmalarını buyurdu. Daniel'e de, “Kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni kurtarsın!” dedi. **17** Bir taş getirip çukurun ağzına koydular. Daniel'le ilgili hiçbir şey değiştirilmesin diye kral hem kendi mühür yüzüğüyle, hem soyluların mühür yüzükleriyle taşı mühürledi. **18** Sonra sarayına döndü; geceyi yemek yemeden, eğlenmeden geçirdi; uykusu kaçtı. **19** Şafak sökerken kalkıp acele aslan çukuruna gitti. **20** Çukura yaklaşınca üzgün bir sesle, “Ey yaşayan Tanrı'nın kulu Daniel, kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni aslanlardan kurtarabildi mi?” diye haykırdı. **21** Daniel, “Ey kral, sen çok yaşa!” diye yanıtladı, **22** “Tanrım meleğini gönderip aslanların ağzını kapadı. Beni incitmediler. Çünkü Tanrı'nın önünde suçsuz bulundum. Sana karşı da, ey kral, hiçbir yanlışlık yapmadım.” **23** Kral buna çok sevindi, Daniel'i çukurdan çıkarmalarını buyurdu. Daniel çukurdan çıkarıldı. Bedeninde hiçbir yara izi bulunmadı. Çünkü Tanrısı'na güvenmişti. **24** Kralın buyruğu uyarınca, Daniel'i haksız yere suçlayan adamları, karılarıyla, çocuklarıyla birlikte getirip aslan çukuruna attılar. Daha çukurun dibine varmadan aslanlar onları kapıp kemiklerini kırdılar. **25** Kral Darius dünyada yaşayan bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şöyle yazdı: “Esenliğiniz bol olsun! **26** Krallığımda yaşayan herkesin Daniel'in Tanrısı'ndan korkup

titremesini buyuruyorum. O yaşayan Tanrı'dır, Sonsuza dek var olacak. Krallığı yıkılmayacak, Egemenliği son bulmayacak. **27** O kurtarır, O yaşatır, Gökte de yerde de Belirtiler, şaşılası işler yapar. Daniel'i aslanların pençesinden kurtaran O'dur." **28** Böylece Darius'un ve Persli Koreş'in krallığı döneminde Daniel'in işleri iyi gitti.

7 Babil Kralı Belşassar'ın krallığının birinci yılında, Daniel yatağında yatarken bir düş ve görümler gördü. Sonra düşünün özetini yazdı; **2** şöyle dedi: "Gece bir görümde göğün dört rüzgarının büyük denize saldırdığını gördüm. **3** Denizden birbirinden farklı dört büyük yaratık çıktı. **4** "Birinci yaratık aslana benziyordu, kartal kanatları vardı. Ben bakarken kanatları koparıldı, yaratık yerden kaldırıldı, insan gibi ayakları üzerine durduruldu. Ona bir insan yüreği verildi. **5** "İkinci yaratık ayıya benziyordu. Bir yanı üzerinde doğrulmuştu. Ağzında, dişleri arasında üç kaburga kemiği vardı. Ona, 'Haydi kalk, yiyebildiğin kadar et ye!' dediler. **6** "Sonra baktım, parsa benzer bir başka yaratık gördüm. Sırtında dört kuş kanadı vardı. Bu yaratığın dört başı vardı ve ona egemenlik verilmişti. **7** "Bundan sonraki gece görümlerimde korkunç, ürkütücü, çok güçlü dördüncü bir yaratık gördüm. Büyük demir dişleri vardı; yiyip parçalıyor, artakalanı ayakları altında çiğniyordu. Kendisinden önceki yaratıklara benzemiyordu. On boynuzu vardı. **8** "Ben gözümü dikmiş boynuzlara bakarken, onların arasından daha küçük başka bir boynuz çıktı. İlk boynuzlardan üçü onun önünde söküldü. Bu boynuzun insan gözü gibi gözleri, böbürlenen bir ağzı vardı. **9** "Ben bakarken Tahtlar kuruldu, Eskiden beri var Olan yerine oturdu. Giysileri kar gibi beyaz, Başındaki saçlar yün gibi apaktı. Tahtı alev alev, Tekerlekleri kızgın ateş

gibiydi. **10** Önünden ateşten bir ırmak çıkıp akıyordu. Binlerce binler O'na hizmet ediyordu; On binlerce on binler Önünde duruyordu. Mahkeme kuruldu, Kitaplar açıldı. **11** “Boynuzun söylediği övüngen sözleri duyunca baktım, yaratık gözümün önünde öldürüldü, bedeni kızgın ateşe atıldı, yok oldu. **12** Öbür yaratıklara gelince, egemenlik onlardan alınmış, ancak belirli bir süre için yaşamalarına izin verilmişti. **13** “Gece görümlerimde insanoğluna benzer birinin göğün bulutlarıyla geldiğini gördüm. Eskiden beri var Olan'ın yanına doğru ilerledi, O'nun önüne getirildi. **14** Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi. Bütün halklar, uluslar ve her dilden insan ona tapındı. Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallıktır.” **15** “Ben Daniel'e gelince, ruhum üzüntüyle sarsıldı, gördüğüm görümler beni ürküttü. **16** Orada duranlardan birine yaklaştım, bütün bunların gerçek anlamını açıklamasını istedim. “O da bana bunların ne anlama geldiğini açıkladı: **17** ‘Bu dört büyük yaratık yeryüzünde ortaya çıkacak dört kraldır. **18** Ama Yüceler Yücesi'nin kutsalları krallığı alacak, sonsuza dek ellerinde tutacaklar. Evet, sonsuzlara dek.’ **19** “Bundan sonra öbürlerinden farklı, çok korkunç, demirden dişleri, tunçtan tırnakları olan, yiyip parçalayan, artakalanı ayakları altında çiğneyen dördüncü yaratığın ne anlama geldiğini öğrenmek istedim. **20** Bunun yanısıra başındaki on boynuzdan sonra çıkan öbür boynuzun ne olduğunu da öğrenmek istedim. Bu boynuzun önünden üç boynuz düşmüştü, sanki ötekilerden daha iriceydi. Gözleri ve böbürlenen bir ağzı vardı. **21** Ben baktığım sırada bu boynuz kutsallarla savaşıyor ve onları yeniyordu. **22** Eskiden beri var Olan –Yüceler Yücesi– gelip kutsallarının lehine yargı verene dek bu böyle sürdü. Kutsalların krallığı alma zamanı gelmişti.

23 “Bana şu açıklamayı yaptı: ‘Dördüncü yaratık yeryüzünde
ortaya çıkacak dördüncü krallıktır. Bütün öbür krallıklardan farklı
olacak, bütün dünyayı yiyip bitirecek, çiğneyip parçalayacak. **24**
On boynuz bu krallıktan çıkacak on kraldır. Bunlardan sonra
öncekilerden farklı bir başka kral ortaya çıkıp üç kralı tahtlarından
indirecek. **25** Yüceler Yücesi'ni kötüleyen sözler söyleyecek,
O'nun kutsallarına baskı yapacak. Belirlenen zamanları, yasaları
değiştirmeyi amaçlayacak. Kutsallar üç buçuk yıl için eline teslim
edilecekler. **26** “‘Ama mahkeme kurulacak, onun egemenliğine
son verilecek, büsbütün yok edilecek. **27** Göklerin altındaki
krallıklara özgü krallık, egemenlik ve büyüklük kutsallara, Yüceler
Yücesi'nin halkına verilecek. Bu halkın krallığı sonsuza dek
sürecek, bütün uluslar ona kulluk edip sözünü dinleyecek.’
28 “İşte olayın gelişimi burada bitiyor. Ben Daniel'e gelince,
düşüncelerim beni çok ürküttü, benzim soldu. Ama bu olayı
içimde sakladım.”

8 Kral Belşassar'ın krallığının üçüncü yılında, ben Daniel daha
önce gördüğüm görümden başka bir görüm gördüm. **2** Görümde
kendimi Elam İli'ndeki Sus Kalesi'nde, Ulay Kanalı'nın yanında
gördüm. **3** Gözlerimi kaldırıp bakınca kanal kıyısında duran
bir koç gördüm; iki uzun boynuzu vardı. Boynuzlardan daha
geç çıkanı öbüründen daha uzundu. **4** Koçun batıya, kuzeye,
güneye doğru boynuz attığını gördüm. Hiçbir hayvan ona karşı
koyamıyor, kimse onun elinden kurtaramıyordu. Koç dilediği gibi
davrandı ve gitgide güçlendi. **5** Ben bu olayı düşünürken, batıdan
ansızın gözleri arasında çarpıcı bir boynuzu olan bir teke geldi.
Yere basmadan bütün dünyayı aştı. **6** Güç ve öfkeyle, kanalın
yanında durduğunu gördüğüm iki boynuzlu koça doğru koştu. **7**
Öfkeyle saldırdığını, koça vurup boynuzlarını kırdığını gördüm.

Koçun tekeye karşı duracak gücü yoktu; teke koçu yere vurup çiğnedi. Koçu onun elinden kurtaracak kimse yoktu. **8** Teke çok güçlendi, ama en güçlü olduğu sırada büyük boynuzu kırıldı. Kırılan boynuzun yerine, göğün dört rüzgarına doğru çarpıcı dört boynuz çıktı. **9** Bu boynuzların birinden başka bir küçük boynuz çıktı; güneye, doğuya ve Güzel Ülke'ye doğru yayılarak çok güçlendi. **10** Göklerin ordusuna erişinceye dek büyüdü. Gökteki ordudan ve yıldızlardan bazılarını yeryüzüne düşürdü, ayakları altına alıp çiğnedi. **11** Kendisini Gök Ordusu'nun Önderi kadar yükseltti. Tanrı'ya sunulan günlük sunu kaldırıldı, O'nun tapınağı yıkıldı. **12** Başkaldırı yüzünden günlük sunuya karşı çıkıldı. Gerçek ayak altında çiğnendi. Küçük boynuz yaptığı her şeyde başarılı oldu. **13** Sonra kutsal bir varlığın konuştuğunu duydum. Başka kutsal bir varlık ona, “Bu görümde –günlük sunuyla, yıkım getiren başkaldırıyla, kutsal yerin ve ordunun ayak altında çiğnenmesiyle ilgili görümde– olanlar ne zamana dek sürecek?” diye sordu. **14** Kutsal varlık bana, “2 300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak” dedi. **15** Ben Daniel, gördüğüm görümün ne anlama geldiğini çözmeye çalışırken, insana benzer biri karşımda durdu. **16** Bir insan sesinin Ulay Kanalı'ndan, “Ey Cebrail, görümün ne anlama geldiğini şuna açıkla” diye seslendiğini duydum. **17** Cebrail durduğum yere yaklaşınca korkudan yere yığıldım. Bana, “Ey insanoğlu!” dedi, “Bu görümün sonla ilgili olduğunu anla.” **18** O benimle konuşurken, yüzükoyun yere uzanmış, derin bir uykuya dalmışım. Dokunup beni ayağa kaldırdı. **19** Bana, “Daha sonra Tanrı'nın öfkesi sona erdiğinde neler olacağını sana söyleyeceğim” dedi, “Çünkü görüm sonun belirlenen zamanıyla ilgilidir. **20** Gördüğün iki boynuzlu koç Med ve Pers krallarını

simgeler. **21** Teke Grek Kralı'dır; gözleri arasındaki büyük boynuz birinci kraldır. **22** Kırılan boynuzun yerine çıkan dört boynuz, ulusundan çıkacak dört krallığı simgeliyor. Ama ilk kral kadar güçlü olmayacaklar. **23** "Bu dört krallığın sonu yaklaşıp yapılan kötülükler doruğa varınca, sert yüzlü ve aldatmada usta bir kral ortaya çıkacak. **24** Kendisinden gelmeyen büyük bir güce kavuşacak. Şaşırtıcı yıkımlar yapacak, el attığı her işte başarılı olacak. Güçlüleri ve kutsal halkı yok edecek. **25** Yapacağı işleri aldatarak başaracak, kendisini yükseltecek. Güvenlikte olan birçoklarını yok edecek, Önderler Önderi'ne karşı duracak. Ama kendisi insan eli değmeden yok edilecek. **26** "Akşam ve sabahla ilgili sana bildirilen görüm gerçektir. Ama sen görümü gizli tut. Çünkü uzak bir gelecekle ilgilidir." **27** Ben Daniel günlerce bitkin ve hasta kaldım. Sonra kalkıp kralın işlerini yapmayı sürdürdüm. Bu anlaşılması güç görümden ötürü şaşkındım.

9 Medli Ahaşveroş oğlu Darius Kildan Kralı oldu. Krallığının birinci yılında ben Daniel, RAB'bin Peygamber Yeremya'ya bildirdiği sayının –Yeruşalim'in ıssız kalacağı yılların sayısının– yetmiş olduğunu Kutsal Yazılar'dan anladım. **3** Bunun üzerine yüzümü Rab Tanrı'ya çevirdim. Duayla, yakarışla, oruçla O'na yalvardım; çul kuşanıp külde oturdum. **4** RAB Tanrım'a dua edip günahlarımızı itiraf ettim. Şöyle dedim: "Ya Rab, kendisini sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığı antlaşmaya bağlı kalan yüce ve görkemli Tanrı! **5** Buyruklarından, ilkelerinden ayrılıp günah, suç işledik, kötülük yaptık, başkaldırdık. **6** Senin adına krallarımıza, önderlerimize, atalarımıza, ülkedeki bütün halka seslenen kulların peygamberleri dinlemedik. **7** "Sen adaletlisin, ya Rab! Sadakatsizliğimiz yüzünden bizi uzak yakın ülkelere sürdün. Oralarda yaşayan biz Yahudiler, Yeruşalim halkı, İsrailliler

bugün utanç içindeyiz. **8** Evet, ya RAB, bizler, krallarımız, önderlerimiz, atalarımız sana karşı işlediğimiz günah yüzünden utanç içindeyiz. **9** Sana karşı geldiğimiz halde, sen acıyan, bağışlayan Tanrımız Rab'sin. **10** Tanrımız RAB'bin sözüne kulak vermedik, kulları peygamberler aracılığıyla bize verdiği yasalara uymadık. **11** Bütün İsrail halkı yasanı çiğnedi, sırtını sana dönüp seni dinlemek istemedi. “Bu yüzden Tanrı kulu Musa'nın Yasası'nda yazılan lanet başımıza yağdı, içilen ant yerine geldi. Çünkü sana karşı günah işledik. **12** Üzerimize büyük yıkım getirerek bizim ve bizi yöneten önderlerimiz için söylediğin sözleri yerine getirdin. Yeruşalim'in başına gelen, göğün altındaki başka hiçbir kentin başına gelmemiştir. **13** Musa'nın Yasası'nda yazıldığı gibi, bütün bu yıkımlar başımıza geldi. Buna karşın, ey Tanrımız RAB, suçumuzdan dönüp senin gerçeklerine yönelerek lütfunu dilemedik. **14** RAB üzerimize yıkım göndermekten caymadı. Çünkü Tanrımız RAB yaptığı her şeyde adildir. Bizse O'nun sözüne kulak vermedik. **15** “Ey Tanrımız Rab, sen halkını Mısır'dan güçlü elinle çıkardın ve bugün olduğu gibi ün kazandın. Bizse günah işledik, kötülük yaptık. **16** Ya Rab, doğru işlerin uyarınca kentin Yeruşalim'den, kutsal dağından öfkeni, kızgınlığını kaldırmanı dilerim. Günahlarımız ve atalarımızın suçları yüzünden Yeruşalim de halkın da çevremizdekilerin tümüne alay konusu oldu. **17** “Şimdi, ey Tanrımız, kulunun duasını, yakarışını işit. Adın uğruna, ya Rab, yüzünü viran tapınağına çevir. **18** Ey Tanrım, kulak ver ve işit! Gözlerini aç, senin olan viran kenti gör. Doğruluğumuzdan değil, senin büyük merhametinden ötürü dilekte bulunuyoruz. **19** Ya Rab, dinle! Ya Rab, bağışla! İşit ve davran, ya Rab! Ey Tanrım, adının hatırı için gecikme! Çünkü kent ve halk senindir.” **20** Ben daha konuşup

dua ederken, günahımı ve halkım İsrail'in günahını açıkça kabul edip Tanrım'ın kutsal dağı için Tanrım RAB'be dilekte bulunurken,
21 daha dua ediyorken, önceden görümde gördüğüm adam –
Cebrail– akşam sunusu saatinde hızla uçarak yanıma geldi. **22**
"Daniel, sana anlayış vermek için geldim" diye açıkladı, **23** "Sen
Tanrı'ya yalvarmaya başlar başlamaz, duan yanıtlandı; bunu
bildirmeye geldim. Çünkü sen çok sevilen birisin. Bu nedenle
sözün anlamını kavra ve görümü anla: **24** "Başkaldırıyı ortadan
kaldırmak, günaha son vermek, suçu bağışlatmak, sonsuza dek
kalıcı doğruluğu sağlamak, görüm ve peygamberliği mühürlemek,
En Kutsal'ı meshetmek için senin halkına ve kutsal kentine yetmiş
hafta kadar zaman saptanmıştır. **25** "Şunu bil ve anla: Yeruşalim'i
yeniden kurmak için buyruğun verilmesinden, meshedilmiş olan
önderin gelişine dek yedi hafta geçecek. Altmış iki hafta içinde
Yeruşalim yeniden sokaklarla, hendeklerle kurulacak. Ancak
bu sıkıntılı zamanlarda olacak. **26** Bu altmış iki hafta sonunda
meshedilmiş olan öldürülecek ve onu destekleyen olmayacak.
Gelecek önderin halkı, kenti ve kutsal yeri yerle bir edecek.
Sonu tufanla olacak: Savaş sona dek sürecek. Yıkımların da
olacağı kararlaştırıldı. **27** Gelecek önder birçoklarıyla bir haftalık
sağlam bir antlaşma yapacak. Haftanın yarısı geçince, kurbanı
da sunuyu da kaldıracak. Kararlaştırılan yıkım başına gelinceye
dek yok edici önder tapınağın üst bölümüne yıkıcı iğrenç şeyler
yerleştirecek."

10 Pers Kralı Koreş'in krallığının üçüncü yılında Belteşassar
diye çağrılan Daniel'e bir giz açıklandı. Büyük bir savaşla ilgili
olan bu giz gerçekti. Daniel görümde kendisine açıklanan gizi
anladı. **2** O sırada ben Daniel üç haftadır yas tutuyordum. **3**
Üç hafta dolana dek ağzıma ne güzel bir yiyecek ya da et

koydum, ne şarap içtim, ne de yağ süründüm. **4** Birinci ayın yirmi dördüncü günü, Büyük Irmak'ın, yani Dicle'nin kıyısındayken, **5** gözlerimi kaldırıp bakınca keten giysi giyinmiş, beline Ufaz altınından kemer kuşanmış bir adam gördüm. **6** Bedeni sarı yakut gibiydi. Yüzü şimşek gibi parlıyordu. Gözleri alevli meşalelere benziyordu. Kollarıyla bacakları cilalı tunç gibi parlıyor, sesi büyük bir kalabalığın çıkardığı gürültüyü andırıyordu. **7** Görümü yalnız ben Daniel gördüm. Yanımdakiler görmediler, ama dehşete düşerek gizlenmek için kaçtılar. **8** Böylece ben yalnız kaldım. Bu büyük görümü seyrederken gücüm tükendi, benzim büsbütün soldu, kendimi toparlayamadım. **9** Sonra adamın sesini duyunca yüzüstü yere düşüp derin bir uykuya daldım. **10** Derken bir el dokundu, titredim; beni dizlerimle ellerimin üzerine kaldırdı. **11** Bana, “Ey Daniel, sen ki çok sevilen birisin!” dedi, “Ayağa kalk ve söyleyeceklerime iyi kulak ver. Çünkü sana gönderildim.” O bunları söyler söylemez titreyerek ayağa kalktım. **12** “Korkma, ey Daniel!” diye devam etti, “Anlayışa erişmeye ve kendini Tanrın'ın önünde alçaltmaya karar verdiğin gün duan işitildi. İşte bu yüzden geldim. **13** Pers krallığının önderi yirmi bir gün bana karşı durdu. Sonra baş önderlerden Mikail bana yardıma geldi, çünkü orada, Pers krallarının yanında alıkonulmuştum. **14** Son günlerde halkının başına neler geleceğini sana açıklamak için geldim şimdi, çünkü bu görüm gelecekle ilgilidir.” **15** O bunları söyleyince, suskun suskun yere baktım. **16** Derken insanoğluna benzeyen biri dudaklarıma dokundu. Ben de ağzımı açıp konuşmaya başladım. Karşımda durana, “Ey efendim, bu görüm yüzünden acı çekiyorum, kendimi toparlayamıyorum” dedim, **17** “Ben kulun nasıl seninle konuşayım? Gücüm tükendi, soluğum kesildi.” **18** İnsana benzeyen varlık yine dokunup beni

güçlendirdi. **19** “Ey çok sevilen adam, korkma!” dedi, “Esenlik olsun sana! Güçlü ol! Evet, güçlü ol!” O benimle konuşunca güçlendim. “Konuşmanı sürdür, efendim, çünkü bana güç verdin” dedim. **20** Bunun üzerine, “Sana neden geldiğimi biliyor musun?” dedi, “Çok yakında dönüp Pers önderiyle savaşacağım. Ben gidince Grek önderi gelecek. **21** Ama önce Gerçek Kitap'ta neler yazıldığını sana bildireceğim. Onlara karşı önderiniz Mikail dışında bana yardım eden kimse yok.

11 “Medli Darius'un krallığının birinci yılında Mikail'i destekleyip korumak için onun yanında durdum.” **2** “Şimdi sana gerçeği bildireceğim: Pers krallığında üç kral daha ortaya çıkacak. Ama dördüncü kral öbür üçünden daha zengin olacak. Zenginliği sayesinde elde edeceği güçle herkesi Grek ülkesine karşı kışkırtacak. **3** Sonra güçlü bir kral çıkacak. Büyük yetkiyle krallık edecek ve dilediği gibi davranacak. **4** Ne var ki, o gücünün doruğundayken, krallığı darmadağın edilecek, göğün dört rüzgarı gibi dört parçaya bölünecek. Krallık onun soyundan gelenlere geçmeyecek, yerine geçenlerin hiçbiri onun gibi egemenlik sürmeyecek. Krallığı yıkılıp başkalarına verilecek. **5** “Güney Kralı güçlenecek. Ancak komutanlarından biri ondan daha çok güçlenecek ve krallığı büyük olacak. **6** Birkaç yıl sonra bu ikisi uzlaşacak. Güney Kralı yapılan uzlaşmayı onaylamak için kızını Kuzey Kralı'na eş olarak verecek. Ama kız gücünü koruyamayacak. Kralın ömrü de gücü de uzun sürmeyecek. Bu arada kızla babası da, ona eşlik edenlerle onu destekleyen de ele verilecek. **7** “Babasının yerine kızın ailesinden biri ortaya çıkacak. Kuzey Kralı'nın ordusuna saldırıp kalesini alacak. Onlarla savaşıp yenecek. **8** Onların ilahlarını, dökme putlarını, değerli altın ve gümüş kaplarını alıp Mısır'a götürecek. Kuzey

Kralı'nı birkaç yıl rahat bırakacak. **9** Sonra Kuzey Kralı gidip Güney Kralı'nın ülkesine saldıracak, ardından kendi ülkesine dönecek. **10** Kuzey Kralı'nın oğulları savaşa hazırlanarak çok büyük bir ordu toplayacaklar. Ordu sel gibi taşacak, önüne geleni alıp götürecek, gelip Güney Kralı'nın kalesine dayanacak. **11** "Güney Kralı öfkeyle çıkıp Kuzey Kralı'na karşı savaşacak. Kuzey Kralı büyük bir ordu topladığı halde, bu ordu Güney Kralı'nın eline teslim edilecek. **12** Bu büyük ordu yenilgiye uğrayınca Güney Kralı gurura kapılacak. On binlerce insanı öldürecek, ama zaferi uzun sürmeyecek. **13** Çünkü Kuzey Kralı öncekinden daha büyük bir ordu toplayacak ve birkaç yıl sonra büyük, iyi donatılmış bir orduyla ülkeye doğru ilerleyecek. **14** "Bu sırada birçokları Güney Kralı'na karşı çıkacak. Senin halkından bazı zorbalar da, görüm yerine gelsin diye ayaklanacak, ama yenilgiye uğrayacaklar. **15** Sonra Kuzey Kralı gelip toprak yığarak tepecikler yapacak ve surlu kenti ele geçirecek. Güney Kralı'nın güçleri buna karşı duramayacak. En seçme askerlerinin bile karşı durmaya güçleri yetmeyecek. **16** Kente saldıran Kuzey Kralı dilediği gibi davranacak, kimse ona karşı duramayacak. Güzel Ülke'yi yönetecek, yıkıp yok etme yetkisi onun elinde olacak. **17** Krallığının bütün gücünü toplayıp Güney Kralı'nın üzerine yürümeyi amaçlayacak ve Güney Kralı'yla bir antlaşma yapacak. Ülkesini yerle bir etmek için kızını eş olarak ona verecek. Ama tasarısı başarılı olmayacak, ona yarar sağlamayacak. **18** Bundan sonra deniz kıyısındaki bölgelere yönelecek, birçoklarını ele geçirecek. Ne var ki, bir komutan onun saygısızlıklarını sona erdirecek, saygısızlığının karşılığını verecek. **19** Bunun üzerine Kuzey Kralı kendi ülkesinin kalelerine yönelecek, ama tökezleyip düşecek. Bir daha da ortaya çıkmayacak. **20** "Yerine geçen kral,

krallığının yüceliği için zorla vergi toplayacak birini gönderecek. Ama birkaç gün içinde öfkesiz ve savaşsız yok edilecek. **21** “Yerine krallıkla onurlandırılmamış değersiz biri geçecek. Halk güvenlik içindeyken, kurduğu düzenler sayesinde gelip krallığı ele geçirecek. **22** Çok güçlü orduları süpürüp yok edecek; antlaşma önderi de yok edilecek. **23** Onunla antlaşma yaptıktan sonra hileye başvuracak. Az sayıda insanla gittikçe güçlenecek. **24** Beklenmedik bir anda ilin zengin bölgelerine saldırıp babalarının, atalarının yapmadığı şeyleri yapacak. Adamlarına yağma ve çapul malı, servetler dağıtacak. Kalelere saldırmak için düzenler kuracak, ama bu uzun sürmeyecek. **25** “Gücünü ve cesaretini toplayarak büyük bir orduyla Güney Kralı'na karşı çıkacak. Güney Kralı da büyük ve çok güçlü bir orduyla savaşacak. Ne var ki, kurulan düzenler yüzünden ona karşı duramayacak. **26** Sofrasından yiyenler Güney Kralı'nı yıkmaya çalışacaklar; ordusu dağılacak, birçokları vurulup öldürülecek. **27** Her iki kral da kötülük tasarlayacak. Aynı masada oturup birbirlerine yalan söyleyecekler. Ancak bu bir yarar sağlamayacak. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek. **28** Kuzey Kralı büyük bir servetle ülkesine dönecek, ama amacı kutsal antlaşmaya karşı gelmek olacak. Dilediğini yaptıktan sonra ülkesine dönecek. **29** “Belirlenen zamanda dönüp yine Güney'e saldıracak. Ancak bu kez sonuç öncekinden farklı olacak. **30** Ona karşı koymak için Kittim'den gelen gemiler cesaretini kıracak. Geri dönecek ve öfkeyle kutsal antlaşmaya karşı çıkacak, kutsal antlaşmayı bırakanları yine kayıracak. **31** “Askerleri gidip tapınakla kaleyi kirletecek, günlük sunuları kaldırıp yıkıcı iğrenç şeyi koyacaklar. **32** Kuzey Kralı antlaşmayı bozanları yaltaklanarak ayartacak, ama Tanrısı'nı tanıyan halk var gücüyle ona karşı duracak. **33**

“Halkın arasındaki bilge kişiler birçoklarını eğitecekler. Ama bir süre bu kişiler ya kılıçla öldürülecek, yakılacak, tutsak edilecek ya da mallarından edilecekler. **34** Yenilgiye uğrayınca biraz yardım görecekler. İçtenlikten uzak birçok kişi onlardan yana geçecek. **35** Bilgelerden kimisi tökezleyecek; öyle ki, son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsinler. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek. **36** “Kral dilediği gibi davranacak. Kendini bütün tanrılardan daha büyük, daha yüce gösterecek, tanrıların Tanrısı'na karşı duyulmamış sözler söyleyecek. Tanrı'nın öfkesi tamamlanıncaya dek başarılı olacak. Çünkü tasarlanan, yerine gelecektir. **37** Kral hiçbir tanrıya, atalarının ilahlarına da kadınların bağlandığına da ilgi göstermeyecek. Kendisini hepsinden üstün görecek. **38** Bu ilahların yerine, kaleler ilahını yüceltecek. Atalarının tanımadığı bu ilaha altın, gümüş, değerli taşlar, pahalı armağanlar sunup onu onurlandıracak. **39** Bu yabancı ilahın yardımıyla en güçlü kalelere saldıracak; onu kabul edenleri alabildiğine onurlandıracak, onları birçoklarının başına önder atayacak, ülkeyi ödül olarak onlar arasında bölüştürecek. **40** “Son gelince, Güney Kralı Kuzey Kralı'yla savaşa tutuşacak. Kuzey Kralı savaş arabalarıyla, atlılarla, birçok gemilerle saldıracak. Her şeyi süpürüp götüren sel gibi taşarak birçok ülkeden geçecek. **41** Güzel Ülke'ye de girecek, birçok ülke yenilgiye uğrayacak. Ancak Edom, Moav ve Ammon önderleri onun elinden kurtulacak. **42** Öbür ülkelere de saldıracak. Mısır bile elinden kurtulmayacak. **43** Altın ve gümüş hazinelerine, Mısır'ın bütün değerli eşyalarına el koyacak. Luvlular'la Kûşlular onun ardınca yürüyecekler. **44** Ne var ki, doğudan ve kuzeyden gelen haberler onu ürkütecek. Birçoklarını yıkıp yok etmek için büyük öfkeyle yola çıkacak. **45** Denizle

güzel kutsal dağ arasında saray çadırlarını kuracak. Yine de yaşamı son bulacak ve ona yardım eden olmayacak.”

12 “O zaman senin halkını koruyan büyük önder Mikail görünecek. Ulusun oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak. Bu dönemde halkın –adı kitapta yazılı olanlar– kurtulacak. **2** Yeryüzü toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak: Kimisi sonsuz yaşama, kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğe gönderilecek. **3** Bilgeler gökkubbe gibi, birçoklarını doğruluğa döndürenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar. **4** Ama sen, ey Daniel, son gelinceye dek bu sözleri sakla, kitabı mühürle. Bilgileri artsın diye birçokları oraya buraya gidecek.” **5** Ben Daniel baktım, biri ırmağın bu kıyısında, öbürü öbür kıyısında duran başka iki varlık gördüm. **6** İçlerinden biri, ırmağın suları üzerinde duran keten giysili adama, “Bu şaşırtıcı olayların son bulması ne kadar zaman alacak?” diye sordu. **7** Irmağın suları üzerinde duran keten giysili adamın sağ ve sol elini göğe kaldırarak sonsuza dek Diri Olan'ın adıyla ant içip, “Üç buçuk yıl alacak” dediğini duydum, “Kutsal halkın gücü tümüyle kırılınca, bütün bu olaylar son bulacak.” **8** Adamın söylediklerini duydumsa da anlamadım. Bunun için, “Ey efendim, bunların sonu ne olacak?” diye sordum. **9** Şöyle yanıtladı: “Sen git, Daniel. Bu sözler son gelinceye dek saklanıp mühürlenecek. **10** Birçokları kendilerini arıtıp temizlenecek, lekesiz duruma gelecek, ama kötüler kötülük etmeyi sürdürecek. Kötülerin hiçbiri anlamayacak, bilgeler anlayacak. **11** “Günlük sununun kaldırılıp yıkıcı iğrenç şeyin konduğu zamandan başlayarak 1 290 gün geçecek. **12** Bekleyip 1 335 güne ulaşana ne mutlu! **13** “Sana gelince, ey Daniel, son gelinceye dek yoluna devam et. Rahatına kavuşacak ve günlerin sonunda ödülünü almak için uyanacaksın.”

Hoşea

1 Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya'nın Yahuda'da ve Yehoaş oğlu
Yarovam'ın İsrail'de krallık ettiği dönemde RAB'bin Beeri oğlu
Hoşea'ya bildirdiği sözler. **2** RAB Hoşea aracılığıyla konuşmaya
başladığında ona şöyle dedi: "Git, kötü bir kadınla evlen, ondan
zina çocukların olsun. Çünkü ülke halkı benden ayrılarak adice
zina ediyor." **3** Böylece Hoşea gidip Divlayim'in kızı Gomer'le
evlendi. Kadın hamile kalıp kendisine bir oğul doğurdu. **4**
RAB Hoşea'ya, "Çocuğun adını Yizreel koy" dedi, "Çünkü çok
geçmeden Yizreel'de dökülen kanın öcünü Yehu soyundan
alacağım. İsrail krallığının sonunu getireceğim. **5** Ve o gün
Yizreel Vadisi'nde İsrail'in yayını kıracağım." **6** Gomer yine
hamile kaldı ve bir kız doğurdu. RAB Hoşea'ya, "Adını Lo-
Ruhama koy" dedi, "Çünkü artık İsrail soyuna acımayacağım,
onları bağışlamayacağım. **7** Ancak Yahuda soyuna merhamet
edeceğim. Ben kurtaracağım onları, ama yay, kılıç, savaş, at
ve atlılar aracılığıyla değil, kendi aracılığımla." **8** Gomer Lo-
Ruhama'yı sütten kesince yine hamile kaldı ve bir oğul doğurdu.
9 RAB Hoşea'ya, "Adını Lo-Ammi koy" dedi, "Çünkü siz benim
halkım değilsiniz, ben de sizin Tanrınız değilim. **10** "Yine de
İsrailliler'in sayısı denizin kumu gibi sayılamaz, ölçülemez olacak.
Kendilerine, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde, 'Yaşayan
Tanrı'nın çocuklarısınız' denecek. **11** Yahuda ve İsrail halkları
yeniden birleşecek. Başlarına tek önder atayacaklar. Ülkeden
çıkacaklar. Çünkü Yizreel günü büyük bir gün olacak.

2 "Kardeşlerinizi 'Halkım', kızkardeşlerinizi 'Merhamete ermişler'
diye çağırın." **2** "Azarlayın annenizi, azarlayın, Çünkü o benim
karım değil artık, Ben de onun kocası değilim. Yüzünden
akan fahişeliği, Koynundan zinaları atsın. **3** Yoksa onu

çırılçıplak soyacak, Anneden doğma edeceğim, Çöle, çorak toprağa çevirecek, Susuzluktan öldüreceğim. **4** Acımayacağım çocuklarına, Çünkü onlar zina çocuklarıdır. **5** Anneleri zina etti, Onlara gebe kaldı, rezillik etti. ‘Oynaşlarımın ardından gideceğim’ dedi, ‘Ekmeğimi, suyumu, yapağımı, ketenimi, zeytinyağımı, içkimi onlar veriyor.’ **6** İşte bu yüzden onun yoluna dikenli çit çekeceğim, Yolunu bulamasın diye Önüne duvar öreceğim. **7** Oynaşlarının ardına düşecek, Ama onlara erişemeyecek, Onları arayacak, Ama bulamayacak. O zaman, ‘İlk kocama döneyim’ diyecek, ‘Çünkü o zamanki halim şimdikinden iyiydi!’ **8** Ama kendisine tahıl, yeni şarap, zeytinyağı verenin, Baal için harcadığı altınla gümüşü bol bol sağlayanın Ben olduğumu bilmedi. **9** Bu yüzden zamanında tahılımı, Mevsiminde yeni şarabımı geri alacağım; Çıplak bedenini örten yapağımı, ketenimi çekip alacağım. **10** Evet, oynaşlarının önünde ayıbını ortaya çıkaracağım, Kimse elimden kurtaramayacak onu. **11** Bütün sevincine, bayramlarına, Yeni Ay törenlerine, Şabat günlerine, Dinsel bayramlarının tümüne son vereceğim. **12** Viran edeceğim asmalarını, incir ağaçlarını, Hani, ‘Bunlar oynaşlarımın bana verdiği ücrettir’ dediği; Çalılığa çevireceğim onları, Yem olacaklar yabanıl hayvanlara. **13** Cezalandıracağım onu, Baallar'a buhur yaktığı günler için; Halkalarla, takılarla süslenmiş, Oynaşlarının ardınca gitmiş, Beni unutmuştu” Diyor RAB. **14** “İşte bu yüzden onu ikna edip çöle götürecek, Onunla dostça konuşacağım. **15** Kendisine orada bağlar vereceğim, Akor Vadisi'ni ona umut kapısı yapacağım. Gençlik günlerinde olduğu gibi, Mısır'dan çıktığı günlerde olduğu gibi, Ezgiler söyleyecek. **16** Ve o gün gelecek” diyor RAB, “Bana, ‘Kocam’ diyeceksin; Artık, ‘Efendim’ demeyeceksin. **17** Ağzından Baallar'ın adını sileceğim,

Adları bir daha anılmayacak. **18** Kırdaki hayvanlarla, gökteki kuşlarla, Toprakta yaşayan canlılarla, Halkım için o gün antlaşma yapacağım; Ülkeden yayı, kılıcı, savaşı kaldıracağım, Güvenlik içinde yatıracağım onları. **19** Seni sonsuza dek kendime eş alacağım, Doğruluk, adalet, sevgi, merhamet temelinde Seninle evleneceğim. **20** Sadakatle seninle evleneceğim, RAB'bi tanıyacaksın. **21** "Ve o gün yanıt vereceğim" diyor RAB, "Göklere yanıt vereceğim; Onlar da yere yanıt verecek; **22** Yerse, tahıla, yeni şaraba, Zeytinyağına yanıt verecek, Onlar da Yizreel'e yanıt verecekler. **23** Onu ülkede kendim için ekeceğim, Merhamete ermemiş olana acıyacağım, Halkım olmayana, 'Halkımsın' diyeceğim; Onlar da bana, 'Tanrım' diyecekler."

3 RAB bana şöyle dedi: "İsrailliler'in başka ilahlara yönelmelerine, üzüm pestillerine gönül vermelerine karşın, RAB onları nasıl seviyorsa, sen de git, o kadını sev, başkasınca sevilmiş, zina etmiş olsa bile." **2** Böylece onu on beş şekel gümüş, bir homer bir letek arpa karşılığında satın aldım kendime. **3** Ona, "Uzun süre benimle yaşayacaksın" dedim, "Zina etmeyecek, başka bir erkekle dostluk kurmayacaksın. Ben de sana öyle davranacağım." **4** Çünkü İsrailliler uzun süre kral, önder, kurban, dikili taş, efod, aile putu olmadan yaşayacak. **5** Sonra dönüp Tanrıları RAB'bi, kralları Davut'u arayacaklar. Son günlerde korkarak RAB'be ve O'nun iyiliğine yönelecekler.

4 Ey İsrailliler, dinleyin RAB'bin sözünü, Çünkü RAB'bin davası var bu ülkede yaşayanlarla; "Yok olmuş sevgi, sadakat, Tanrı bilgisi. **2** Lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık, Zina almış her şeyin yerini. Zorbalık ediyorlar, Kan üstüne kan döküyorlar. **3** Bu yüzden ülke yas tutuyor, Tükeniyor orada yaşayan herkes, Kırdaki hayvanlar, gökteki kuşlar Denizdeki balıklar... **4** "Ancak kimse

kimseyle çekişmesin, Kimse kimseyi suçlamasın, Çünkü halkın kâhinle çekişenlere benziyor. **5** Sen gündüz tökezleyeceksin, Peygamber de gece seninle birlikte, Yok edeceğim anneni. **6** “Yok oldu halkım bilgisizlikten, Sen bilgiyi reddettiğin için, Ben de seni reddedeceğim, Bana kâhinlik etmeyesin diye. Sen Tanrın'ın yasasını unuttuğun için, Ben de senin çocuklarını unutacağım. **7** Kâhinler çoğaldıkça Daha çok günah işlediler bana karşı, Onların onurunu utanca çevireceğim. **8** Halkımın günahlarıyla besleniyorlar, Onların suç işlemesini istiyorlar. **9** Halkın başına gelenler kâhinlerin başına da gelecek, Tuttukları yol yüzünden cezalandıracağım onları, Yaptıklarının karşılığını vereceğim. **10** Yiyecekler, ama doymayacaklar, Zina edecekler, ama çoğalmayacaklar. Çünkü RAB'bi dinlemekten vazgeçtiler. **11** “Zina, yeni ve eski şarap insanın aklını başından alır. **12** Halkım tahta puta danışıyor, Değneğinden yanıt alıyor. Çünkü zina ruhu onları saptırdı, Kendi Tanrıları'ndan ayrılarak zina ettiler. **13** Dağ başlarında kurban kesiyor, Tepelerde meşe, aselbent, yabanıl fıstık ağaçları altında buhur yakıyorlar, Gölgeleri güzel olduğu için. Bu yüzden kızlarınız fahişelik ediyor, Gelinleriniz zina. **14** Fahişelik ettiklerinde kızlarınızı, Zina ettiklerinde gelinlerinizi cezalandırmayacağım. Çünkü erkekleriniz fahişelerle oynaşıyor, Putların tapınağında fuhuş yapanlarla kurban kesiyorlar. Anlayışsız halk mahvolacak. **15** “Ey İsrail, sen zina etsen de, Yahuda suç işlemese bari. “Gilgal'a gitmeyin, Beytaven'e çıkmayın. ‘Yaşayan RAB'bin hakkı için’ diye ant içmeyin. **16** Çünkü İsrail inatçı bir inek gibi inat etti, Şimdi RAB nasıl güder onları otlakta kuzu gibi? **17** Efrayim putlarına sarıldı, Bırak onu! **18** İçkileri tükendi, Hâlâ zina ediyorlar;

Önderleri rezilliğe gönül verdi. **19** Rüzgar onları kanatlarına sardı, Kurbanları yüzünden utanacaklar.

5 "Ey kâhinler, işitin bunu! Ey İsrailliler, dikkatle dinleyin! Kulak verin, ey saraydakiler! Bu yargı size uygulanacak. Çünkü siz Mispa'da bir tuzak, Tavor Dağı'na serilmiş bir ağ oldunuz. **2** Başkaldıranlar azıttıkça azıttı, Ama ben hepsini yola getireceğim. **3** Efrayim'i tanırım, İsrail'de de benim için gizli bir şey yok. Çünkü daha yeni zina ettin, ey Efrayim, Kirlenmiş İsrail. **4** Yaptıkları işler Tanrıları'na dönmeye izin vermiyor, Çünkü zina ruhu var içlerinde, RAB'bi tanımıyorlar. **5** İsrail'in gururu kendine karşı tanıklık ediyor; Suç içinde tökezliyor İsrail'le Efrayim, Yahuda da birlikte. **6** Davarlarıyla, sığırlarıyla RAB'bi aramaya gidecekler, Ama bulamayacaklar. Çünkü RAB onlardan uzaklaştı. **7** RAB'be ihanet ettiler, Evlilik dışı çocuk yaptılar; Şimdi yiyip bitirecek Yeni Ay törenleri, Hem onları hem de tarlalarını. **8** "Giva'da boru, Rama'da borazan çalın, Beytaven'de savaş çağrısı yapın; Düşman peşinizde, ey Benyaminliler! **9** Azar günü Efrayim yıkıma uğrayacak, Kararımı bildiriyorum İsrail oymaklarına. **10** Yahuda önderleri sınır taşlarının yerini değiştirenlere benziyor, Gazabımı su gibi dökeceğim üzerlerine. **11** Baskı gördü Efrayim, Ezildi yargı önünde, Çünkü bile bile boş şeylerin ardına düştü. **12** Ben Efrayimliler'e karşı güve, Yahuda halkına karşı küf gibi olacağım. **13** "Efrayim hastalığını, Yahuda yarasını görünce, Efrayim Asur'a gitti, Büyük kraldan yardım istedi. Ama o size şifa veremez, Yaranızı iyileştiremez. **14** Çünkü ben Efrayim'e bir aslan, Yahuda halkına genç bir aslan gibi saldıracağım. Ben parçalayacağım onları, Alıp götüreceğim, kurtaran çıkmayacak. **15** Sonra gidip yerime döneceğim, Onlar suçlarını kabul edinceye,

Yüzümü arayıncaya dek orada kalacağım. Sıkıntıya düşünce gayretle beni arayacaklar.”

6 “Gelin, RAB'be dönelim. Bizi O parçaladı, O iyileştirecek. Bizi O yaraladı, Yaramızı O saracak. **2** İki gün sonra bizi diriltecek, Üçüncü gün ayağa kaldıracak, Huzurunda yaşayalım diye. **3** RAB'bi tanıyalım, RAB'bi tanımaya gayret edelim. O tan gibi şaşmadan doğacak, Yağmur gibi, toprağı sulayan Son yağmur gibi bize gelecektir.” **4** Tanrı şöyle diyor: “Ey Efrayim, ne yapayım sana? Ey Yahuda, sana ne yapayım? Sevginiz sabah sisine benziyor, Erkenden uçup giden çiy gibi. **5** Bu yüzden sizi peygamberler aracılığıyla lime lime doğradım, Ağzımdan çıkan sözlerle öldürdüm; Yargılarım şimşek gibi ışıldıyor. **6** Çünkü ben kurbandan değil, bağlılıktan hoşlanırım, Yakmalık sunulardan çok beni tanımanızı isterim. **7** Oysa onlar Adam Kenti'nde Antlaşmaya uymadılar, Orada bana ihanet ettiler. **8** Gilat kötülük yapanların kentidir, Kan izleriyle doludur. **9** Haydut çeteleri nasıl pusuya yatarsa, Kâhinler takımı da öyle; Şekem yolunda adam öldürüyor, Rezillik yapıyorlar. **10** İsrail halkında korkunç bir şey gördüm. Efrayim zinaya kapılmış, Kirlenmiş İsrail. **11** “Ey Yahuda, senin için de bir hasat günü saptandı. “Ne zaman halkımın durumunu düzeltmek,

7 “İsrail'e şifa vermek istesem, Efrayim'in suçları, Samiriye'nin kötülükleri ortaya çıkıyor. Çünkü hile yapıyorlar, Evlere hırsız giriyor, Dışarda haydut çeteleri soygun yapıyor. **2** Ne var ki, düşünmüyorlar, Kötülüklerini unutmadığımı. Günahları kuşatıyor onları, Gözümün önündeler. **3** “Kralı kötülükleriyle, Önderleri yalanlarıyla sevindiriyorlar. **4** Hepsi zinaya düşkün, Yoğrulan hamur ekşiyinceye dek Fırıncının ateşini karıştırmaya gerek duymadığı fırın gibi kızgınlar. **5** Kralımızın şenlik gününde,

Önderler şarabın ateşinden hastalandılar, Kral da alaycılarla elele verdi. **6** Fırın gibidir yürekleri, Dolap çevirerek ona yaklaşırlar. İçin için yanar öfkeleri Gece boyunca. Alevli ateş gibi parlar Sabah olunca. **7** Hepsi fırın gibi kızgındır, Yutar yöneticilerini. Bütün kralları düştü, Kimse yardıma çağırmıyor beni. **8** “Efrayim öteki halklarla karışıyor, Çevrilmemiş pideye döndü. **9** Gücünü yabancılar yedi, Farkında değil; Saçlarına ak düştü, Farkında değil. **10** İsrail'in gururu kendine karşı tanıklık ediyor; Bütün bunlara karşın Yine de dönmüyorlar bana, Tanrıları RAB'be, Aramıyorlar beni. **11** “Efrayim bön, akılsız bir güvercin gibi, Ya Mısır'ı yardıma çağırıyor, Ya Asur'a gidiyor. **12** Gittiklerinde ağımı üzerlerine atacak, Gökte uçan kuşlar gibi onları yere indireceğim. Topluluklarına bildirildiği gibi, Onları yola getireceğim. **13** Vay onların haline, Çünkü benden uzaklaştılar! Felaket gelecek başlarına, Çünkü başkaldırdılar bana! Ben onları kurtarmak istiyorum, Onlarsa iftira ediyor bana. **14** Yürekten yakarmıyorlar, Uluyorlar yataklarının üzerinde. Tahıl ve yeni şarap için kendilerini yaralıyor, Bana sırt çeviriyorlar. **15** Ben onları eğittim, bileklerine güç verdim, Onlarsa bana düzen kuruyor. **16** Dönüyorlar, Ama Yüce Olan'a değil; Kusurlu yay gibiler. Arsız dilleri yüzünden Önderleri kılıçtan geçirilecek. Mısır'da gülünç duruma düşecekler bu yüzden.”

8 “Boru çalmaya hazırlan! Düşman kartal gibi dolaşıyor evimin üzerinde; Çünkü İsrail antlaşmaya uymadı, Yasama karşı çıktılar. **2** ‘Ey Tanrımız, Biz İsrailliler seni tanıyoruz!’ Diye bana yakarıyorlar. **3** İyi olanı reddettiler, Düşman kovalayacak onları. **4** Krallar atadılar bana sormadan, Önderler seçtiler benden habersiz. Altın ve gümüşleriyle yıkımlarına yol açan putlar yaptılar. **5** Ey Samiriye, atın buzağı putunuzu, Öfkem

alevleniyor size karşı! Hiç mi temiz olamayacaksınız? **6** Çünkü bu İsrail'in işidir. O buzağıyı bir usta yaptı, Tanrı değildir o. Samiriye'nin buzağı putu parçalanacak. **7** Çünkü rüzgar eken kasırga biçer. Baş vermeyen buğday un vermez. Verse bile yabancılar yutacak onu. **8** "Yutuldu İsrail, Şimdi uluslar arasında kimsenin beğenmediği bir kap gibi. **9** Tek başına dolaşan yaban eşeği gibi Asur'a gittiler, Efrayim ücretli oynaşlar tuttu. **10** Uluslar arasında oynaşlar tutsalar da, Şimdi onları bir araya toplayacağım. Çünkü azalmaya başladılar güçlü kralın baskısı altında. **11** "Efrayim günah sunusu sunmak için çok sunak yaptı, Bunlar günah işlemelerine neden oldu. **12** Yasamdaki pek çok şeyi onlar için yazdım, Ne var ki garipsediler bunları. **13** Bana sundukları kurbanlara gelince, Kurban kesiyor, eti kendileri yiyorlar; Oysa RAB bunu yapanlardan hoşlanmaz. Şimdi anımsayacak suçlarını, Günahları için onları cezalandıracak; Geri dönecekler Mısır'a. **14** Çünkü İsrail Yaratıcısı'nı unuttu, Saraylar yaptı; Yahuda'ysa birçok kenti surlarla çevirdi, Ama ateş göndereceğim kentlerinin üstüne, Yiyip bitirsin kalelerini."

9 Ey İsrail, öteki halklar gibi sevinme, coşma! Çünkü kendi Tanrın'a vefasızlık ederek zina ettin, Harman yerlerinin tümünde zina kazancına gönül verdin. **2** Ama harman yeri, şarap teknesi halkı doyurmayacak, Yeni şarap umutları boşa çıkacak. **3** RAB'bin diyarında kalmayacaklar, Mısır'a dönecek Efrayim, Asur'da kirli sayılan şeyleri yiyecekler. **4** RAB'be şarap sunuları dökmeyecekler, O'nu hoşnut etmeyecek kurbanları. Kurbanları yas yemeğine dönecek, Kirli sayılacak onları yiyenlerin hepsi. Yalnız kendi karınlarını doyuracak yiyecekleri, RAB'bin Tapınağı'na girmeyecek. **5** Ne yapacaksınız dinsel bayramlarda, RAB'bin bayram gününde? **6** Yıkımdan kaçsalar bile, Mısır bir

araya toplayacak onları, Mof gömecek. Değerli gümüş eşyalarını yabanıl otlar saracak, Diken bitecek çadırlarında. **7** Onların ceza günleri geldi, Hesap günleri çattı. Bunu bilsin İsrail! Suçunuzun çokluğundan, Düşmanlığınızın büyüklüğü yüzünden, Peygamber aptal, ruhsal insan deli sayıldı. **8** Peygamber Tanrım'ın yanısıra Efrayim'e gözcülük eder, Ama tuzak kurulmuş bütün yollarına, Düşmanlık var Tanrı'nın Tapınağı'nda. **9** Alabildiğine yozlaştılar, Giva'da olduğu gibi. Tanrı suçlarını anımsayacak, Günahlarının cezasını verecek. **10** "İsrail çölde Bir salkım üzüm gibi geldi bana, Atalarıysa incir ağacının ilk ürünü gibi. Ama Baal-Peor'a geldiklerinde Utanç dolu puta adadılar kendilerini, Sevdikleri şey kadar iğrenç oldular. **11** Efrayim'in görkemi bir kuş gibi uçup gidecek, Ne doğum ne gebelik olacak, kimse gebe kalmayacak. **12** Çocuklarını büyütseler bile, Çocuklarından edeceğim onları, Kimse kalmayıncaya dek; Evet, vay başlarına, Onları terk ettiğimde! **13** Efrayim'i, Sur Kenti gibi, Güzel bir yere kurulmuş gördüm. Ama Efrayim çocuklarını celladın önüne götürecek." **14** Ya RAB, ver onlara ne vereceksen! Düşük yapan rahimler, sütsüz memeler ver. **15** "Gilgal'daki kötülükleri yüzünden, Nefret ettim orada onlardan. İşledikleri günahlardan ötürü, Onları evimden kovacağım. Artık sevmeyeceğim onları, Bütün önderleri asidir. **16** Vuruldu Efrayim, Kökleri kurudu, Meyve vermeyecekler artık. Çocuk doğursalar bile, Rahimlerinin değerli meyvelerini öldüreceğim." **17** Reddedecek Tanrım onları, Çünkü O'nu dinlemediler, Uluslar arasında dolaşıp duracaklar.

10 İsrail serpilen bir asmaya benzer, Meyvesini veriyor. Meyvesi arttıkça, Sunakları da arttı. Ülkesi zenginleştikçe, Onu güzel dikili taşlarla donattı. **2** İçleri yalan doldu, Şimdi suçlarının cezasını taşımalılar. RAB sunaklarını yıkacak, Dikili taşlarını

yok edecek. **3** O zaman, “Kralsız kaldık” diyecekler, “Çünkü RAB'den korkmadık. Kralımız olsa bile, Ne yapabilirdi bize?” **4** Antlaşma yaparken, Boş sözler veriyor, yalan yere ant içiyorlar, Bu yüzden davalar, sürülmüş tarladaki zehirli ot gibi boy veriyor. **5** Samiriye'de yaşayanlar Beytaven'deki inek putu yüzünden korkuya kapılacak. Halkı onun ardından yas tutacak, Onun görkemiyle coşan putperest kâhinler Oradan sürgün edildiği için dövünecek. **6** Put armağan olarak büyük krala, Asur'a götürülecek. Efrayim rezil olacak, İsrail aldığı öğütten utanacak. **7** Samiriye, Kralı'yla birlikte Su üstündeki çubuk gibi akıp gidecek. **8** İsrail'in günahı olan Aven'deki puta tapılan yerler yok olacak, Sunaklarını dikenler, devedikenleri saracak. O zaman dağlara, “Bizi örtün!”, Tepelere, “Üzerimize düşün!” diyecekler. **9** “Ey İsrail, Giva'da geçirdiğin günlerden beri Günah işledin. Orada direndiniz bana. Kötülere karşı açılan savaş Giva'da size erişemez mi? **10** İstediğim zaman onları cezalandıracağım, Çifte günahlarına bağlandıkları zaman, Uluslar toplanacak onlara karşı. **11** Efrayim eğitilmiş ineğe benzer, Buğday dövmeyi sever. Ama ben boyunduruk takacağım onun güzel boynuna. Koşum vuracağım Efrayim'in sırtına, Yahuda çift sürecek, Yakup tırmık çekecek. **12** Doğruluk ekin kendiniz için, Sevgi meyveleri biçin. Nadasa bıraktığınız toprağı işleyin; Çünkü RAB'be yönelme zamanıdır, Gelip üzerinize doğruluk yağdırıncaya dek. **13** Ama siz kötülük ektiniz, Fesat biçtiniz, Yalanın meyvesini yediniz. Çünkü kendi yolunuza, Yiğitlerinizin çokluğuna güvendiniz. **14** Bu yüzden halkınızın arasında savaş uğultusu çıkacak, Yıkılacak bütün surlarınız, Şalman'ın savaşta Beytarvel'i yıktığı gibi. Anneler çocuklarıyla birlikte yere çalınıp parçalandı. **15**

Ey Beytel, sana da aynısı yapılacak, Kötülüğünün büyüklüğü yüzünden. Tan ağarırken İsrail Kralı büsbütün yok olacak.

11 “Çocukluğunda sevdim İsrail'i, Oğlumu Mısır'dan çağırdım.
2 Peygamberler İsrail'i çağırdıkça, İsrail uzaklaştı onlardan.
Kurban kestiler Baallar'a, Buhur yaktılar putlara. **3** Efrayim'e
yürümeyi ben öğrettim, Kollarıma aldım onları. Ama kendilerine
şifa verenin ben olduğumu anlamadılar. **4** Onları insancıl
iplerle, Sevgi bağlarıyla kendime çektim; Boyunduruklarını
kaldıran biri gibi oldum, Eğilip yiyeceklerini verdim. **5** “Mısır'a
dönmeyecekler, Asur kral olacak başlarına, Çünkü bana dönmek
istemediler. **6** Fırıl fırıl kılıç dönecek kentlerinde, Kapı sürgülerini
yok edecek, Tüketecek onları düzenleri yüzünden. **7** Halkım
benden uzaklaşmaya kararlı. Beni, Yüce Olan'ı çağırsalar bile,
Asla yüceltmeyeceğim onları. **8** “Nasıl vazgeçerim senden, ey
Efrayim? Nasıl teslim ederim seni, ey İsrail? Adma'ya yaptığımı
nasıl sana yaparım? Seni nasıl Sevoyim'e çeviririm? Yüreğim
değişti içimde, Alevlendi acıma duygularım. **9** Kızgın öfkemi
başınıza yağdırmayacağım, Efrayim'i yeniden yok etmeyeceğim.
Çünkü ben insan değil, Tanrı'yım, Kutsal Olan'ım aranızda, Artık
öfkeyle üzerinize varmayacağım. **10** Aslan gibi kükreyen RAB'bin
ardınca yürüyecekler; O kükreyince titreyerek gelecek çocukları
batıdan. **11** Mısır'dan kuşlar gibi, Asur'dan güvercinler gibi
Titreyerek gelecekler. Evlerine oturtacağım onları” Diyor RAB. **12**
Efrayim yalanla, İsrail halkı hileyle çevremi sardı. Yahuda'ysa
hâlâ dizginsiz, Tanrı'ya, Kutsal ve Sadık Olan'a karşı.

12 Efrayim rüzgarı güdüyor, Doğu rüzgarının ardına düşüyor
bütün gün; Yalanı, zorbalığı artıyor. Asur'la antlaşma yapıyor,
Mısır'a zeytinyağı gönderiyor. **2** RAB'bin davası var Yahuda'yla,
Yakup soyunu izlediği yola göre cezalandıracak, Yaptıklarının

karşılığını verecek. **3** Yakup ana rahminde kardeşinin topuğunu tuttu, Büyüyünce Tanrı'yla güreşti. **4** Melekle güreşip yendi, Ağladı, kutsanmak istedi. Tanrı'yı Beytel'de buldu, RAB, Her Şeye Egemen Tanrı bizimle orada konuştu, O RAB diye anılır. **6** Bu yüzden Tanrın'a dön sen, Sevgiye, adalete sarıl, Sürekli Tanrın'ı bekle. **7** Efrayim tüccardır, Hileli terazi kullanır, Aldatmayı sever. **8** "Çok zengin oldum" diye böbürlenir, "Varlığa kavuştum, Çok emek çektim, Günah denecek bir suç bulamayacaklar bende." **9** "Ama seni Mısır'dan çıkaran Tanrın RAB benim. Bayram günlerindeki gibi, Seni yine çadırlarda oturtacağım. **10** Peygamberlere de söyledim, Çok görümler sağladım, Onlar aracılığıyla örnekler verdim." **11** Kötülük mü var Gilat'ta? Gerçekten değersiz bir halk! Gilgal'da sığır üstüne sığır kurban ediyorlar, Sunakları sürülmüş tarladaki taş yığınlarını andırıyor. **12** Yakup Aram'a kaçtı, İsrail bir karı için kul oldu, Koyun güttü. **13** RAB İsrail'i bir peygamber aracılığıyla Mısır'dan çıkardı, Yine bir peygamber korudu onları. **14** Ama Efrayim Tanrı'yı aşırı öfkelendirdi. Rab döktükleri kanın hesabını soracak, Aşağılamalarının karşılığını verecek.

13 Efrayim konuştuğunda herkes titrerdi, Yücelmişti İsrail'de. Ama Baal'a taparak suç işleyince öldü. **2** Şimdi günah üstüne günah işliyorlar, Gümüşlerinden dökme putlar, Akıllıca tasarlanmış putlar yapıyorlar, Hepsi de usta işi. Bu insanlar hakkında, "İnsan kurban edenler Buzağıları öpüyor!" diye konuşuluyor. **3** Bu yüzden sabah sisine, Erken uçup giden çiye, Harman yerinden savrulan saman çöpüne, Bacadan tüten dumana dönecekler. **4** "Ama seni Mısır'dan çıkaran Tanrın RAB benim, Benden başka tanrı tanımayacaksın, Çünkü başka kurtarıcı yoktur. **5** Ben sana çölde, Kurak topraklarda göz kulak oldum. **6** Otlaklara sahip olunca doydular, Doyunca gurura kapıldılar; Bu yüzden

unuttular beni. **7** Ben de onlara karşı bir aslan gibi olacağım,
Bir pars gibi yol kenarında pusuya yatacağım. **8** Yavrularından
edilmiş dişi ayı gibi Karşılarına çıkacak, Yüreklerinin zarını
yırtacağım, Dişi aslan gibi onları oracıkta yiyip bitireceğim,
Yabanıl bir hayvan parçalayacak onları. **9** "Ey İsrail, bana,
yardımcına karşı çıkman Yıkıma uğratıyor seni. **10** Nerede
seni bütün kentlerinde Kurtaracak kralın? Yöneticilerin nerede?
Hani, onlar için: 'Bana bir kral ve önderler ver!' demiştin. **11**
Öfkelendiğimde bir kral verdim sana, Gazaba gelince alıp
götürdüm onu. **12** Efrayim'in suçu birikmiş, Günahı kayda
geçmiş. **13** Doğum sancıları çeken kadının akılsız oğludur o,
Çünkü zamanı geldiğinde, Açık rahimden çıkmıyor. **14** "Onları
fidyeyle kurtaracağım Ölüler diyarının elinden, Ölümden fidyeyle
kurtaracağım. Felaketin nerede, ey ölüm? Yıkıcılığın nerede, ey
ölüler diyarı? Hiç pişmanlık duymayacağım. **(Sheol h7585)** **15**
"Kardeşleri arasında serpilip gelişse de, Doğu rüzgarı, çölden
esen RAB'bin soluğu üzerine gelecek, Onun kaynağı kuruyacak,
Pınarı kesilecek, Değerli eşyalarının hazinesi yağmalanacak.
16 Samiriye halkı suçunun cezasını çekecek, Çünkü Tanrısı'na
başkaldırdı. Kılıçla yıkılacaklar, Yere çalınıp parçalanacak
yavruları, Gebe kadınlarının karnı yarılacak."

14 Tanrın RAB'be dön, ey İsrail, Çünkü suçlarından ötürü
tökezledin. **2** Dualarla gidin, RAB'be dönün, O'na, "Bağışla
bütün suçlarımızı" deyin, "Lütfet, kabul et bizi, Öyle ki,
dudaklarımızın kurbanını sunalım. **3** Asur kurtaramaz bizi, Savaş
atlarına binmeyeceğiz. Artık ellerimizle yaptığımıza 'Tanrımız'
demeyeceğiz, Çünkü öksüz sende merhamet bulur." **4** "Onların
dönekliğini düzelteceğim, Gönülden seveceğim onları, Çünkü
onlara karşı öfkem dindi. **5** Çiy gibi olacağım İsrail'e; Zambak

gibi çiçek açacak, Lübnan sediri gibi kök salacaklar. **6** Dallanıp budaklanacaklar, Görkemleri zeytin ağacını, Kokuları Lübnan sedirini andıracak. **7** Yine insanlar oturacak gölgesinde; Buğday gibi gelişecek, Asma gibi serpilecekler; Lübnan şarabı kadar ün kazanacaklar. **8** Ey Efrayim, artık ne işim var putlarla? Yanıtlayacak, seninle ilgileneceğim. Yeşil çam gibiyim ben, Senin verimliliğin benden kaynaklanıyor." **9** Bilge kişi kavrasın bunları, Anlayan anlasın. Çünkü RAB'bin yolları adildir; Bu yollarda yürür doğrular, Ama başkaldıranlar bu yollarda sendeler.

Yoel

1 RAB'bin Petuel oğlu Yoel'e bildirdikleri. **2** Ey yaşlılar, dinleyin,
Ülkede yaşayan herkes, kulak verin: Sizin zamanınızda ya da
atalarınızın zamanında Hiç böyle bir şey oldu mu? **3** Bunu
çocuklarınıza anlatın; Çocuklarınız kendi çocuklarına, Onların
çocukları da bir sonraki kuşağa anlatsınlar. **4** Genç çekirgeden
artakalan ürünü olgunlaşmış çekirge yedi, Ondan artakalanı
yumurtadan yeni çıkan çekirge yedi; Ondan artakalanı da
yavru çekirgeler yedi. **5** Ey sarhoşlar, ayılın ve ağlayın. Ey
şarap düşkünleri, tatlı şarap için ağıt yakın. Çünkü şarabınızı
ağzınızdan kaptılar. **6** Güçlü ve sayılamayacak kadar büyük bir
çekirge ordusu saldırdı ülkeme. Aslan dişine benzer, Dişi aslanın
kesici dişlerine benzer dişleri var. **7** Asmalarımı harap ettiler, İncir
ağaçlarımı mahvettiler, Kabuklarını soyup yere attılar. Soyulan
dallar bembeyaz. **8** Sözlüsünü yitirip çul kuşanan bir genç kız
gibi yas tutun. **9** RAB'bin Tapınağı'na götürülecek Tahıl ve şarap
sunusu yok artık. RAB'be hizmet eden kâhinler yas tutuyorlar. **10**
Tarlalar harap oldu, toprak acılı. Çünkü tahıl mahvoldu, Yeni
şarap tükendi, zeytinyağı kesildi. **11** Arpa, buğday için dövünün,
ey ırgatlar, Ağıt yakın, ey bağcılar, Çünkü tarlaların ürünü yok
oldu. **12** Asmalar kurudu, incir ağaçları soldu; Nar, hurma,
elma, bütün meyve ağaçları kurudu. İnsanoğlunun sevinci yok
oldu. **13** Ey kâhinler, çul kuşanıp yas tutun. Ey sunakta hizmet
edenler, ağıt yakın, Ey Tanrım'ın hizmetkârları, tapınağa gelin,
Çul içinde geceleyin. Çünkü Tanrınız'ın Tapınağı için Tahıl ve
şarap sunusu kalmadı. **14** Oruç için gün belirleyin, özel bir
toplantı yapın; Yaşlıları ve ülkede yaşayanların tümünü Tanrınız
RAB'bin Tapınağı'na toplayıp RAB'be yakarın. **15** Eyvahlar
olsun! Çünkü RAB'bin günü yakındır. Her Şeye Gücü Yeten'in

göndereceği yıkım gibi geliyor o gün. **16** Yiyeceğimiz gözümüzün
önünde yok edildi. Tanrımız'ın Tapınağı'nda sevinç ve coşku
sona erdi. **17** Tohumlar keseklerin altında çürüdü, Tahıl yok oldu,
Ambarlar boş kaldı, depolar yıkıldı. **18** Hayvanlar nasıl da inliyor!
Sığır sürüleri çaresiz. Çünkü otlaklar kurudu. Koyun sürüleri
perişan oldu. **19** Ya RAB, sana yakarıyorum. Çünkü ateş otlakları
yok etti, Bütün ağaçları kavurdu. **20** Yabanıl hayvanlar bile sana
sesleniyor. Çünkü akarsular kurudu, Ateş otlakları yok etti.

2 Siyon'da boru çalın, Kutsal dağımda boru sesiyle halkı uyarın.
Ülkede yaşayan herkes korkudan titresin. Çünkü RAB'bin günü
çok yaklaştı, geliyor. **2** Zifiri karanlık bir gün olacak, Bulutlu, koyu
karanlık bir gün. Dağların üzerine çöken karanlık gibi Kalabalık ve
güçlü bir çekirge ordusu geliyor. Böylesi hiçbir zaman görülmedi,
Kuşaklar boyu da görülmeyecek. **3** Önlerini ateş kavuruyor,
Artları alev alev. Önlerinde Aden bahçesi gibi uzanan topraklar
Artlarında ıssız çöllere dönüyor. Hiçbir şey onlardan kurtulamıyor.
4 Atlara benziyorlar, Savaş atları gibi koşuyorlar. **5** Savaş
arabalarının, anızı yiyip bitiren alevlerin Çıkardığı gürültüye
benzer bir sesle, Savaşa hazırlanmış güçlü bir ordu gibi Sıçraya
sıçraya dağları aşıyorlar. **6** Uluslar onların karşısında dehşete
düşüyor; Herkesin beti benzi soluyor. **7** Yiğitler gibi saldırıyorlar,
Askerler gibi surları aşıyorlar. Dosdoğru ilerliyorlar, Yollarından
sapmadan. **8** İtişip kakışmadan, Her biri kendi yolundan yürüyor.
Savunma hatlarını yarıp geçiyorlar, Sırayı bozmadan. **9** Kente
doğru koşuşuyor, Surların üzerinden aşıyorlar. Evlere tırmanıyor
ve hırsız gibi Pencerelerden içeri süzülüyorlar. **10** Yeryüzü
önlerinde sarsılıyor, Gökyüzü titriyor; Güneş ve ay kararıyor,
Yıldızların parıltısı görünmez oluyor. **11** RAB ordusunun başında
gürlüyor. Sayısızdır O'nun orduları Ve buyruğuna uyan güçlüdür.

RAB'bin o büyük günü ne korkunçtur! O güne kim dayanabilir?
12 RAB diyor ki, “Şimdi oruç tutarak, ağlayıp yas tutarak Bütün
yüreğinizle bana dönün. **13** Giysilerinizi değil, Yüreklerinizi
paralayın Ve Tanrınız RAB'be dönün. Çünkü RAB lütfeder, acır,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir, Cezalandırmaktan vazgeçer.
14 Kim bilir, belki size acır da kararından döner. Ardında bereket
bırakır. O zaman O'na tahıl ve şarap sunuları sunarsınız. **15**
“Siyon'da boru çalın, Oruç için gün belirleyin, özel bir toplantı
yapın. **16** Halkı toplayın, topluluğu kutsal kılın, Yaşlıları bir
araya getirin. Çocukları, hatta emzikte olanları toplayın. Güvey
odasından, gelin gerdeğinden çıkıp gelsin. **17** Kâhinler, RAB'bin
hizmetkârları, Tapınağın girişiyle sunak arasında ağlaşıp, ‘Ya
RAB, halkını esirge’ diye yalvarsınlar. ‘Mirasın olan halkının
aşağılanmasına izin verme, Uluslar onunla alay etmesin. Halklar
arasında neden, Onların Tanrısı nerede? densin?’” **18** O zaman
RAB halkına acıyıp ülkesini esirgeyecek. **19** Halkına şöyle yanıt
verecek: “Bakın, size tahıl, yeni şarap Ve zeytinyağı vereceğim,
Bunlara doyacaksınız. Artık ulusların sizi aşağılamasına izin
vermeyeceğim. **20** Kuzeyden gelen çekirge ordusunu sizden
uzaklaştıracağım, Kurak ve ıssız bir ülkeye süreceğim. Önden
gidenleri Lut Gölü'ne, Arkadan gelenleri Akdeniz'e süreceğim.
Leşleri kokacak, Kokuları göklere yükselecek. Çünkü korkunç
şeyler yaptılar. **21** “Ey toprak, korkma, sevinçle coş! Çünkü RAB
büyük işler yaptı. **22** Ey kır hayvanları, korkmayın! Çünkü otlaklar
yeşeriyor. Ağaçlar meyvelerini yükleniyor, İncir ağaçları, asmalar
ürünlerini veriyor. **23** Ey Siyon halkı, Tanrınız RAB'de sevinç
bulun, coşun. İlk yağmuru size tam ölçüsüyle veriyor; Daha
önce olduğu gibi, İlk ve son yağmurları yağdırıyor. **24** Harman
yeri tahılla dolacak. Şarap ve zeytinyağı tekneleri taşacak. **25**

Üzerinize gönderdiğim büyük çekirge ordusunun, Olgunlaşmış ve yumurtadan yeni çıkmış çekirgenin, Yavrunun ve genç çekirgenin Size kaybettirdiği yılları geri vereceğim. **26** Bol bol yiyip doyacak Ve sizin için harikalar yaratan Tanrınız RAB'bin adını öveceksiniz. Halkım bir daha utandırılmayacak. **27** Bileceksiniz ki, İsrail halkının arasındayım, Tanrınız RAB benim, başka biri yok. Halkım bir daha utandırılmayacak." **28** "Ondan sonra bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Yaşlılarınız düşler, Gençleriniz görümler görecek. **29** O günler kadın, erkek kullarınızın üzerine de Ruhum'u dökeceğim. **30** Göklerde ve yeryüzünde, Kan, ateş ve duman sütunlarından belirtiler göstereceğim. **31** RAB'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce Güneş kararacak, ay kan rengine dönecek. **32** O zaman RAB'bi adıyla çağıran herkes kurtulacak. RAB'bin dediği gibi, Siyon Dağı'nda ve Yeruşalim'de kurtulup Sağ kalanlar arasında RAB'bin çağıracağı kimseler olacak."

3 "O günler Yahuda ve Yeruşalim halkını Sürgünden geri getirdiğimde, **2** Bütün ulusları toplayıp Yehoşafat Vadisi'ne indireceğim. Mirasım olan İsrail halkını Uluslar arasına dağıttıkları ve ülkemi bölüştükleri için Onları orada yargılayacağım. **3** Çünkü halkım için kura çektiler, Erkek çocukları fahişelere ücret olarak verdiler. İçtikleri şaraba karşılık kızları sattılar. **4** Ey Sur, Sayda ve bütün Filist halkı, Bana yapmak istediğiniz nedir? Neye karşılık vermeye çalışıyorsunuz? Eğer karşılık verirseniz, Karşılığını çarçabuk ödetirim size. **5** Altınımı, gümüşümü alıp Değerli eşyalarımı tapınaklarınıza götürdünüz. **6** Yahuda ve Yeruşalim halkını Topraklarından uzaklaştırmak için Grekler'e sattınız. **7** Göreceksiniz, onları, sattığınız yerde Harekete geçireceğim.

Onlara yaptığınızı kendi başınıza getireceğim. **8** Oğullarınızı, kızlarınızı Yahuda halkına sattıracağım. Onları uzak bir ulusa, Sabalılar'a satacaklar." RAB böyle diyor. **9** "Uluslar arasında şunu duyurun: Savaşa hazırlanın, yiğitlerinizi harekete geçirin. Bütün savaşçılarınız toplanıp saldırıya geçsin. **10** Saban demirlerinizi Çekiçle dövüp kılıç yapın, Bağcı bıçaklarınızı mızrak yapın. Güçsüz olan 'Güçlüyüm' desin. **11** Ey çevredeki uluslar, Tez gelin, bir araya toplanın. Ya RAB, yiğitlerini oraya indir. **12** Uluslar harekete geçip Yehoşafat Vadisi'nde toplansınlar. Çünkü çevredeki bütün ulusları Yargılamak için orada olacağım. **13** Salın orakları, ekinler olgunlaştı. Gelin, üzümleri çiğneyin, Sıkma çukuru üzümle dolu, şarap tekneleri taşıyor. Ulusların kötülükleri bu denli çoktur." **14** Kalabalıklar, Yargı vadisini dolduran nice kalabalıklar... Yargı vadisinde RAB'bin günü yaklaştı. **15** Güneş ve ay kararıyor, Yıldızların parıltısı görünmez oluyor. **16** RAB Siyon'dan kükreyecek, Yeruşalim'den gürleyecek. Gök ve yer sarsılacak. Ama RAB kendi halkı için sığınak, İsrailliler için kale olacak. **17** "O zaman bileceksiniz ki, Siyon'da, kutsal dağımda oturan Tanrınız RAB benim. Yeruşalim kutsal olacak; Yabancılar bir daha orayı ele geçiremeyecek. **18** "O gün dağlardan Tatlı şarap damlayacak; Tepelerde süt, Yahuda derelerinde su akacak. RAB'bin Tapınağı'ndan çıkan bir pınar Şittim Vadisi'ni sulayacak. **19** "Ama Mısır viraneye, Edom ıssız çöle dönecek. Çünkü Yahudalılar'ın ülkesine saldırıp Suçsuz insanların kanını döktüler. **20** Oysa Yahuda sonsuza dek yaşayacak. Yeruşalim kuşaktan kuşağa sürecek. **21** Akan kanların öcünü alacağım, Suçluyu cezasız bırakmayacağım." RAB Siyon'da oturur.

Amos

1 Tekoalı koyun yetiştiricilerinden Amos'un sözleri. Uzziya'nın
Yahuda, Yehoaş oğlu Yarovam'ın İsrail Kralı olduğu günlerde,
depremden iki yıl önce Amos İsrail'le ilgili görümler gördü. **2** Şöyle
dedi: “RAB Siyon'dan kükrüyor, Yeruşalim'den gürlüyor. Yas
tutuyor çobanların otlakları, Karmel Dağı'nın dorukları kuruyor.”
3 RAB şöyle diyor: “Şamlılar'ın cezasını kaldırmayacağım. Çünkü
günah üstüne günah işlediler, Demir düvenlerle Gilat halkını
dövdüler. **4** Bu yüzden Hazael'in evine ateş yağdıracağım,
Yakıp yok edecek Ben-Hadat'ın saraylarını. **5** Şam'ın kapı
sürgüsünü kıracağım, Söküp atacağım Aven Vadisi'nde oturanı,
Beyteden'de elinde asayla dolaşanı; Kîr'e sürgün edilecek
Aram halkı.” RAB diyor. **6** RAB şöyle diyor: “Gazzeliler'in
cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler,
Edomlular'a teslim etmek için Bütün halkı sürgün ettiler. **7** Bu
yüzden Gazze surlarına ateş yağdıracağım, Yakıp yok edecek
saraylarını. **8** Söküp atacağım Aşdot'ta oturanı, Aşkelon'da
elinde asayla dolaşanı, Elimin tersini göstereceğim Ekron'a, Yok
olacak Filistliler'in sağ kalanları!” Egemen RAB böyle diyor. **9**
RAB şöyle diyor: “Surlular'ın cezasını kaldırmayacağım. Çünkü
günah üstüne günah işlediler, Bütün halkı Edomlular'a teslim
edip sürdüler, Dostluk antlaşmasını anımsamadılar. **10** Bu
yüzden Sur Kenti'nin surlarına ateş yağdıracağım, Yakıp yok
edecek saraylarını.” **11** RAB şöyle diyor: “Edomlular'ın cezasını
kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Kılıçla
kovaladılar kardeşlerini, Acıma nedir bilmediler; Hep yırtıcıydı
öfkeleri, Sonsuza dek sürdü gazapları. **12** Bu yüzden Teman'a
ateş yağdıracağım, Yakıp yok edecek Bosra saraylarını.” **13**
RAB şöyle diyor: “Ammonlular'ın cezasını kaldırmayacağım.

Çünkü günah üstüne günah işlediler, Sınırlarını genişletmek
için Gilatlı gebe kadınların karınlarını yardılar. 14 Bu yüzden
Rabba surlarını tutuşturacağım, Savaş günü çığlıklarla, Kasırga
günü fırtınayla Ateş yakıp yok edecek saraylarını. 15 Krallarıyla
görevlileri, Hepsi sürgüne gidecek." RAB böyle diyor.

2 RAB şöyle diyor: "Moavlılar'ın cezasını kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah işlediler, Edom Kralı'nın kemiklerini
Kireçleşinceye dek yaktılar. 2 Bu yüzden Moav'a ateş
yağdıracağım, Yakıp yok edecek Keriyot saraylarını. Kargaşa,
savaş naraları, Boru sesleri arasında ölecek Moav halkı. 3
Söküp atacağım içinden yöneticisini, Öldüreceğim onunla bütün
görevlilerini." RAB böyle diyor. 4 RAB şöyle diyor: "Yahudalılar'ın
cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler,
Reddettiler yasamı, Kurallarıma uymadılar; Yalancı putlar saptırdı
onları, Atalarının da izlediği putlar. 5 Bu yüzden Yahuda'ya ateş
yağdıracağım, Yakıp yok edecek Yeruşalim saraylarını." 6 RAB
şöyle diyor: "İsrailliler'in cezasını kaldırmayacağım, Çünkü günah
üstüne günah işlediler, Doğruyu para için, Yoksulu bir çift çarık
için sattılar. 7 Onlar ki, Yoksulun başını toz toprak içinde çiğner Ve
mazlumun hakkını bir yana iterler. Baba oğul aynı kızla yatarak
Kutsal adımı kirletirler. 8 Her sunağın yanına, Rehin alınan
giysilerin üzerine uzanır, Tanrıları'nın Tapınağı'nda Ceza karşılığı
alınan şarabı içerler. 9 Ama ben onların önünde Amorlular'ı
yok ettim; Sedir ağaçları kadar boylu, Meşe kadar güçlü olsa
da, Yukarıdan meyvesini, Aşağıdan kökünü kuruttum. 10 Sizi
Mısır'dan ben çıkardım, Amor topraklarını sahiplenesiniz diye
Çölde kırk yıl size yol gösterdim. 11 Oğullarınızdan peygamberler,
Gençlerinizden bana adanmış kişiler atadım. Doğru değil mi, ey
İsrailliler?" RAB böyle diyor. 12 "Sizse bana adanmış kişilere

şarap içirdiniz Ve peygamberlere, ‘Peygamberlik etmeyin!’ Diye buyruk verdiniz. **13** “Tahıl yüklü araba toprağı nasıl ezerse, İşte ben de sizi öyle ezeceğim. **14** Hızlı koşan kaçamayacak, Güçlü gücünü gösteremeyecek, Yiğit canını kurtaramayacak, **15** Okçu yerini koruyamayacak, Ayağı tez olan uzaklaşamayacak, Atlı canını kurtaramayacak, **16** En yürekli yiğitler bile O gün silahlarını bırakıp kaçacak.” RAB böyle diyor.

3 Ey İsrailliler, kulak verin RAB'bin size, Mısır'dan çıkardığı halka söylediği şu sözlere: **2** “Yeryüzündeki bütün halklar arasından yalnız sizi tanıdım, Bu yüzden suçlarınızı karşılıksız bırakmayacağım.” **3** İki kişi anlaşmadan birlikte yürür mü? **4** Avı olmayan aslan ormanda kükrer mi? Bir şey yakalamadıkça genç aslan ininde homurdanır mı? **5** Tuzak kurulmamışsa, Yerdeki kapana kuş düşer mi? İçine bir şey düşmedikçe Kapan yerden fırlar mı? **6** Kentte boru çalınır da halk korkmaz mı? RAB'bin onayı olmadan bir kentin başına felaket gelir mi? **7** Gerçek şu ki, Egemen RAB kulu peygamberlere Sırrını açmadıkça bir şey yapmaz. **8** Aslan kükrer de kim korkmaz? Egemen RAB söyler de kim peygamberlik etmez? **9** Aşdot ve Mısır saraylarına duyurun: “Samiriye dağlarında toplanın” deyin, “Kentin ortasındaki büyük kargaşayı, İçindeki baskıyı görün.” **10** RAB, “Onlar doğruluk nedir bilmiyorlar” diyor, “Saraylarına zorbalık ve çapul yığmışlar.” **11** Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, “Düşman kuşatmakta ülkenizi, Saraylarınızı yağmalayacak, güçsüz kılacak sizi.” **12** RAB şöyle diyor: “Bir çoban aslanın ağzındaki hayvanın iki bacağını Ya da kulağının parçasını nasıl kaparsa, Samiriye'de sedir köşelerine, Divan yastıklarına Kurulan İsrailliler de öyle kurtarılacak. **13** Dinleyin ve Yakup soyunu uyarın.” Egemen RAB, Her Şeye Egemen Tanrı konuşuyor: **14** “İsyanlarından

ötürü İsrail'i cezalandırdığım gün, Beytel'in sunaklarını da yok edeceğim. Kesilip yere düşecek sunağın boynuzları. **15** Hem kışlık hem yazlık evi vuracağım, Yok olacak fildişi evler, Sonu gelecek büyük evlerin." RAB böyle diyor.

4 Ey sizler, Samiriye Dağı'ndaki Başan inekleri, Yoksula baskı yapan, Mazlumu ezen, Beylerine, "Getir de içelim!" diyen hanımlar! Kulak verin şu sözlere: **2** Egemen RAB kutsallığı üstüne ant içerek şöyle dedi: "İşte geliyor o günler; Sizi et kancalarıyla, En son kalanlarınızı balık çengelleriyle götürecekleri günler. **3** Her biriniz karşınızdaki gedikten çıkacak, Harmon'a atılacaksınız." RAB böyle diyor. **4** "Beytel'e gelip günah işleyin, Gilgal'a gelip daha da günah işleyin! Her sabah kurbanlarınızı, Üç günde bir de ondalıklarınızı getirin. **5** Şükran sunusu olarak mayalı ekmek yakın, Gönülden verdiğiniz sunuları açıklayıp duyurun! Çünkü bundan hoşlanıyorsunuz, ey İsrailliler." Egemen RAB böyle diyor. **6** "Bütün kentlerinizde açlıktan nefesiniz koktu, Bulunduğunuz her yerde size kıtlık verdim, Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor. **7** "Hasat mevsimine daha üç ay varken, Sizden yağmuru da esirgedim. Bir kente yağmur yağdırdım, Öbürüne yağdırmadım. Bir tarla yağmur aldı, Öteki almayıp kurudu. **8** Su bulmak için Kent kent sersemce dolaştınız; Suya doyamadınız, Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor. **9** "Samyeli ve küfle sizi cezalandırdım, Mahvettim bağlarınızı, bahçelerinizi, İncir ve zeytin ağaçlarınızı çekirge yedi, Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor. **10** "Mısır'da olduğu gibi Aranıza salgın hastalık gönderdim, Kılıçtan geçirdim yiğitlerinizi, Atlarınızı düşmanlarınıza verdim, Ordugahınızın pis kokusunu burunlarınıza doldurdum; Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor. **11** "Sodom ve Gomora'yı altüst ettiğim gibi, Altüst ettim

içinizden bazılarını. Ateşten kurtarılan yanık odun parçasına döndünüz, Yine de yönelmediniz bana." RAB böyle diyor. **12** "Bu yüzden sana şunu yapacağım, ey İsrail. Yapacaklarım için Tanrın'ı karşılamaya hazırlan, ey İsrail!" **13** Çünkü dağlara biçim veren, Rüzgarı yaratan, düşüncelerini insana bildiren, Şafağı karanlığa çeviren, Dünyanın yüksek yerlerine ayak basan işte O'dur, O'nun adı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı'dır.

5 Ey İsrail halkı, kulak ver, Üzerine yakacağım ağıtın sözlerine: **2** "Düştü erden kız İsrail, Bir daha kalkamaz, Serilmiş kendi toprağına, Kaldıran yok." **3** Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: "Bin kişiyle savaşa çıkan kentin Yüz adamı sağ kalacak, Yüz kişiyle çıkanın On adamı kalacak İsrail halkına." **4** Bu yüzden RAB İsrail halkına şöyle diyor: "Bana yönelin, yaşarsınız; **5** Beytel'e gitmeyin, Gilgal'a girmeyin, Beer-Şeva'ya geçmeyin, Çünkü Gilgal halkı kesinlikle sürgün edilecek, Beytel bir hiç olacak." **6** RAB'be yönelin, yaşarsınız, Yoksa Yusuf soyunda bir ateş gibi parlar, Beytel'i yakıp yok eder. Yangını söndürecek kimse çıkmaz. **7** Ey adaleti acı pelinotuna çevirenler, Doğruluğu yere çalanlar! **8** Ülker ve Oryon takımyıldızlarını yaratan, Zifiri karanlığı sabaha çeviren, Gündüzü geceyle karartan, Deniz sularını çağırıp Yeryüzüne dökenin adı RAB'dir. **9** Kaleyi ansızın yıkar, Surlu kenti yerle bir eder. **10** Mahkemede kendilerini azarlayandan nefret ediyor, Doğru konuşandan iğreniyorlar. **11** Yoksulu ezdiğiniz, Ondan zorla buğday kopardığınız için Yaptığınız yontma taş evlerde oturmayacak, Diktiğiniz güzel bağların şarabını içmeyeceksiniz. **12** Çünkü isyanlarınızın çok, Günahlarınızın sayısız olduğunu biliyorum, Ey doğru kişiye baskı yapan, Rüşvet alan, Mahkemede mazlumun hakkını yiyenler! **13** Bu yüzden susmak düşer akıllı insana Böyle bir

zamanda, Çünkü zaman kötüdür. **14** Kötülüğe değil, İyiliğe yönelin ki yaşayasınız; Böylece dediğiniz gibi, RAB, Her Şeye Egemen Tanrı sizinle olur. **15** Kötülükten nefret edin, İyiliği sevin, Mahkemede adaleti koruyun. Belki RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Yusuf'un soyundan sağ kalanlara lütfeder. **16** Bu yüzden RAB, Her Şeye Egemen Tanrı Rab şöyle diyor: “Bütün meydanlarda çığlık kopacak, Sokaklarda inim inim inleyecekler; Irgatları yas tutmaya, Ağıtçıları feryat etmeye çağıracaklar. **17** Bütün bağlarda çığlık kopacak, Çünkü ben aranızdan geçeceğim.” RAB böyle diyor. **18** Vay başına, RAB'bin gününü özlemle bekleyenlerin! Niçin özlüyorsunuz RAB'bin gününü? O gün aydınlık değil, karanlık olacak. **19** Nasıl ki, biri aslanın önünden kaçar da karşısına ayı çıkar, Evine döner, elini duvara dayar da elini yılan sokar. **20** RAB'bin günü aydınlık değil, karanlık olmayacak mı? Hem de zifiri karanlık, Bir parıltı bile yok. **21** RAB şöyle diyor: “İğreniyor, tiksiniyorum bayramlarınızdan, Hoşlanmıyorum dinsel toplantılarınızdan, **22** Yakmalık ve tahıl sunularınızı Bana sunsanız bile kabul etmeyeceğim, Besili hayvanlarınızdan sunacağınız Esenlik sunularına dönüp bakmayacağım. **23** Uzak tutun benden ezgilerinizin gürültüsünü, Çenklerinizin sesini dinlemeyeceğim. **24** Bunun yerine adalet su gibi, Doğruluk ırmak gibi sürekli aksın. **25** “Ey İsrail halkı, çölde kırk yıl boyunca Bana mı kurbanlar, sunular sundunuz? **26** Gerçekte kralınız Sakkut'u, putunuz Kayvan'ı, Kendiniz için yaptığınız ilahın yıldızını taşıdınız. **27** Bu yüzden sizi Şam'ın ötesine süreceğim.” RAB böyle diyor, O'nun adı Her Şeye Egemen Tanrı'dır.

6 Vay başına Siyon'daki kaygısızların, Samiriye Dağı'nda kendilerini güvende sananların, İsrail halkının başvurduğu Önder ulusun tanınmış insanlarının! **2** Kalne Kenti'ne gidin de görün,

Oradan büyük Hama'ya geçin, Filistliler'in Gat Kenti'ne inin,
Sizin bu krallıklarınızdan daha mı iyiler? Toprakları sizinkinden
daha mı geniş? **3** Ey sizler, kötü günü uzak sanan, Zorbalık
tahtını yaklaştıranlar. **4** Ey sizler, fildişi süslü yataklara uzananlar,
Sedirlere serilenler, Seçme kuzular, besili buzağılar yiyenler, **5**
Çenk eşliğinde türkü söyleyenler, Davut gibi beste yapanlar, **6**
Tas tas şarap içenler, Yağların en güzelini sürünenler, Yusuf'un
yıkımına kederlenmeyenler! **7** Bu yüzden şimdi bunlar Sürgüne
gideceklerin başını çekecekler; Sona erecek sedire serilenlerin
cümbüşü. **8** Egemen RAB başı üzerine ant içti, Her Şeye
Egemen Tanrı RAB şöyle diyor: “Yakup'un gururundan iğreniyor,
Saraylarından tiksiniyorum. Bu yüzden içindeki her şeyle kenti
Düşmana teslim edeceğim.” **9** Eğer bir evden on kişi kalmışsa,
Onlar da ölecek. **10** Ölünün akrabası yakmak için cesedi evden
almaya gelince, Evdekine, “Yanında kimse var mı?” diye soracak,
O da, “Hayır!” yanıtını alınca, “Sus!” diyecek, “RAB'bin adı
anılmamalı.” **11** Çünkü RAB buyuruyor, Büyük ev toza, Küçük ev
küle dönecek. **12** Atlar kaya üzerinde koşar mı? Kimse denizde
öküzle çift sürer mi? Ama siz adaleti zehire, Doğruluk meyvesini
pelinotuna çevirdiniz. **13** Sizler, Lo-Devar Kenti'ni aldık diye
sevinenler, “Karnayim'i kendi bileğimizle ele geçirmedik mi?”
diyenlersiniz. **14** “İşte bu yüzden, ey İsrail halkı, Üzerinize bir
ulus göndereceğim” Diyor Her Şeye Egemen Tanrı RAB, “Levo-
Hamat'tan Arava Vadisi'ne kadar ezecekler sizi.”

7 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Kralın payına düşen otlar
biçilmişti. Otlar yeniden yeşermeye başlarken RAB sürüyle
çekirge yaratıyordu. **2** Çekirgeler ülkedeki yeşil bitkileri yiyip
bitirince: “Ey Egemen RAB, lütfen halkını bağışla!” dedim, “Yakup
soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!” **3** Bunun üzerine

RAB düşüncesini değiştirdi. “Gerçekleşmeyecek bu” dedi. **4** Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım, Egemen RAB halkını cezalandırmak için ateşi çağırdı. Ateş enginleri yakıp tüketti, karayı yakıp tüketmeye başladı. **5** O zaman, “Ey Egemen RAB, lütfen dur!” dedim, “Yakup soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!” **6** Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi. Egemen RAB, “Bu da gerçekleşmeyecek” dedi. **7** Başka bir görümde şunu gösterdi bana: Baktım, Rab çekül kullanılarak örülmüş dümdüz bir duvarın yanında duruyor; elinde bir çekül var. **8** RAB, “Ne görüyorsun, Amos?” diye sordu. Ben de, “Bir çekül” dedim. Bunun üzerine Rab, “İşte, halkım İsrail'in ortasına da bir çekül koyacağım” dedi, “Bir daha onları esirgemeyeceğim. **9** “Yok olacak İshak soyunun tapınma yerleri, Yıkılacak İsrail'in kutsal yerleri, Kılıçla yürüyeceğim Yarovam soyunun üstüne.” **10** Beytel'deki Kâhin Amatsya, İsrail Kralı Yarovam'a haber gönderip şöyle dedi: “Amos İsrail'in göbeğinde sana düzen kurdu. Ülke onun bunca sözünü kaldıramaz. **11** Çünkü Amos diyor ki, “‘Yarovam kılıçla öldürülecek, İsrail halkı kesinlikle ülkesinin dışına, Sürgüne gönderilecek.’” **12** Bunun üzerine Amatsya Amos'a, “Çek git, ey bilici!” dedi, “Yahuda'ya kaç. Ekmeğini orada kazan. Orada peygamberlik et. **13** Bir daha Beytel'de peygamberlik etme. Çünkü burası kralın kutsal yeri, krallık tapınağıdır.” **14** Amos, “Ben ne peygamberdim ne de peygamber oğluydum” diye karşılık verdi, “Yalnızca sığır yetiştirirdim. Yabanıl incir ağaçlarına bakardım. **15** RAB beni sürünün ardından aldı, ‘Git, halkım İsrail'e peygamberlik et’ dedi. **16** Şimdi kulak ver RAB'bin sözlerine: “‘İsrail'e karşı peygamberlik etme, İshak soyuna karşı konuşma!’ diyorsun. **17** Bu yüzden RAB şöyle diyor: ‘Karın kentte fahişe olacak, Oğulların, kızların

kılıçtan geçirilecek. Ölçü ipiyle paylaşılacak toprağın, Sen ise kirli sayılan toprakta can vereceksin. İsrail halkı kesinlikle ülke dışına, Sürgüne gönderilecek.'"

8 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım bir sepet olgun meyve. **2** Bana, "Ne görüyorsun, Amos?" diye sordu. "Bir sepet olgun meyve" diye yanıtladım. Bunun üzerine RAB, "Halkım İsrail'in sonu geldi" dedi, "Bir daha onları esirgemeyeceğim. **3** O gün saraydaki türküler yas çığlıklarına dönecek." Egemen RAB, "Her yer atılmış cesetlerle dolacak, sessizlik hüküm sürecek" diyor. **4** Dinleyin bunu, ey yoksulu çiğneyenler, Ülkedeki mazlumları yok edenler! **5** Diyorsunuz ki, "Yeni Ay Töreni geçse de tahılımızı satsak, Şabat Günü geçse de buğdayımızı satışa çıkarsak. Ölçeği küçültüp fiyatı yükseltsek, Hileli tartı kullanıp **6** Yoksulları gümüş, Mazlumları bir çift çarık karşılığında satın alsak. Buğday yerine süprüntüsünü satsak." **7** Yakup soyunun gurur duyduğu RAB kendi başı üstüne ant içti: "Onların yaptıklarının hiçbirini asla unutmayacağım. **8** Bu yüzden yer sarsılmayacak mı, Üzerinde yaşayan herkes yas tutmayacak mı? Bütün yer Nil gibi yükselecek, Kabarıp yine inecek Mısır'ın ırmağı gibi." **9** "O gün" diyor Egemen RAB, "Öğleyin güneşi batıracağım, Güpegündüz yeryüzünü karartacağım. **10** Bayramlarınızı yasa, Bütün ezgilerinizi ağıta döndüreceğim. Her bele çul kuşattıracağım, Her başın saçını yoldurtacağım. O günü biricik oğulun ardından tutulan yasa çevirecek, Sonunu acı getireceğim. **11** "İşte günler geliyor, Ülkeye kıtlık göndereceğim" Diyor Egemen RAB, "Ekmek ya da su kıtlığı değil, RAB'bin sözlerine susamışlık göndereceğim. **12** RAB'bin sözünü bulmak için İnsanlar denizden denize, Kuzeyden doğuya dek dolaşacak, Oraya buraya koşacak, ama bulamayacaklar. **13**

O gün güzel kızlar, Yiğitler susuzluktan bayılacak. **14** Samiriye tanrıçası Aşima üzerine ant içenler, ‘Ey Dan, senin ilahının başı üzerine’ Ve, ‘Beer-Şeva ilahının başı üzerine’ diyenler Düşecek ve bir daha kalkmayacak.”

9 Rab'bi gördüm, Sunağın yanında duruyordu. “Sütun başlıklarına vur, Eşikler sarsılsın” dedi, “Başlıkları insanların başında parala. Sağ kalanları kılıçtan geçireceğim. Kaçan, kurtulan olmayacak, **2** Ölüler diyarını delip girseler, Elimi uzatıp onları çıkaracağım. Göklere çıksalar, Onları oradan indireceğim. **(Sheol h7585)** **3** Karmel Dağı'nın doruklarına gizlenseler, Artlarına düşüp onları yakalayacağım. Gözümün önünden uzağa, denizin dibine girseler, Orada yılana buyruk vereceğim, Onları sokacak. **4** Düşmanlarınca sürgün edilseler, Orada kılıca buyruk vereceğim, Onları biçecek. Gözümü üzerlerinden ayırmayacağım, Ama iyilik için değil, kötülük için.” **5** Rab, Her Şeye Egemen RAB Yere dokununca yer erir, Üzerinde yaşayan herkes yasa bürünür, Bütün yeryüzü Nil gibi kabarır, Mısır'ın ırmağı gibi yine alçalır. **6** Yukarı odalarını gökyüzünde yapan, Kubbesini yeryüzünde kuran, Denizin sularını çağırıp yeryüzüne döken O'dur; O'nun adı RAB'dir. **7** “Ey İsrailliler, Benim için Kûşlular'dan ne farkınız var?” Diyor RAB. “İsrailliler'i Mısır'dan, Filistliler'i Kaftor'dan, Aramlılar'ı Kîr'den çıkaran ben değil miyim? **8** “İşte, Egemen RAB'bin gözleri Bu günahlı krallığın üzerindedir. Onu yeryüzünden söküp atacağım, Ancak Yakup soyunu büsbütün yok etmeyeceğim” Diyor RAB. **9** “İşte buyruk vereceğim, Bütün uluslar arasından İsrail'i kalburla eler gibi eleyeceğim, Bir çakıl bile yere düşmeyecek. **10** Halkımın arasındaki bütün günahlılar, ‘Kötülük bizi bulmaz, bize erişmez’ diyenler Kılıçtan geçirilecek.” **11** “O gün Davut'un yıkık çardağını yeniden

kuracağım, Gediklerini kapayacak, Yıkık yerlerini onaracağım,
Onu eskisi gibi yapacağım, **12** Öyle ki, Edomlular'ın sağ
kalanlarını, Bana ait olan bütün ulusları sahiplensinler." Bunu
yapacak olan RAB böyle diyor. **13** "İşte, günler geliyor" diyor
RAB, "Çift süren orakçıya, Üzüm basan ekin ekene erişecek,
Dağlardan tatlı şarap damlayacak, Bütün tepelerden akacak.
14 Sürgün halkım İsrail'i geri getireceğim, Yıkık kentleri onarıp
orada yaşayacaklar, Bağlar dikip şarabını içecekler, Bahçeler
yapıp meyvesini yiyecekler. **15** Onları topraklarına dikeceğim, Bir
daha sökülmeyecekler Kendilerine verdiğim topraktan." Tanrınız
RAB böyle diyor.

Ovadya

1 Ovadya'nın görümü. Egemen RAB'bin Edom için söyledikleri:
RAB'den bir haber aldık: Uluslara gönderdiği haberci, “Gelin,
Edom'la savaşalım!” diyor. **2** Edom'a, “Bak, seni uluslar arasında
küçük düşüreceğim, Herkes seni hor görecek” diyor. **3** “Kaya
kovuklarında yaşayan, Evini yükseklerde kuran sen! Yüreğindeki
gurur seni aldattı. İçinden, ‘Beni kim yere indirebilir?’ diyorsun. **4**
Kartal gibi yükselsen de, Yuvanı yıldızlar arasında kursan da,
Oradan indireceğim seni” diyor RAB. **5** “Hırsızlar ya da haydutlar
gece sana gelselerdi, Yalnızca gereksindiklerini çalmazlar mıydı?
Üzüm toplayanlar bağına girseydi, Birkaç salkım bırakmazlar
mıydı? Ama seni ne felaketler bekliyor; **6** Esav'ın her şeyi
yağmalanacak, Gizli hazineleri ortaya çıkarılacak. **7** Seninle
antlaşma yapanların hepsi Seni toprağından sürecek. Güvendiğin
insanlar Seni aldatıp yenilgiye uğratacak, Ekmeğini yiyenler sana
tuzak kuracak Ve sen farkına varmayacaksın bile.” **8** RAB diyor ki,
“O gün Edom'un bilge adamlarını, Esav'ın dağlarındaki bilgiçleri
yok edeceğim. **9** Ey Teman, yiğitlerin öyle bir korkuya kapılacak ki,
Esav'ın dağlarında bulunanların hepsi Kıyıma uğrayıp yok olacak.
10 “Yakup soyundan gelen kardeşlerine Yaptığın zorbalıktan
ötürü utanca boğulacak Ve sonsuza dek yok olacaksın. **11**
Çünkü yabancılar onların malını mülkünü yağmaladıkları gün
Uzakta durup seyrettin. Öteki uluslar kapılarından içeri girip
Yeruşalim için kura çektiklerinde Sen de onlardan biri gibi
davrandın. **12** Yahudalı kardeşlerinin o kötü gününden Zevk
almamalıydın. Başlarına gelen yıkıma sevinmemeli, Sıkıntılı
günlerinde onlarla alay etmemeliydin. **13** Halkım felakete uğradığı
gün Kente girmemeliydin, O gün halkımın uğradığı kötülükten
zevk almamalı, Malını mülkünü ele geçirmeye kalkmamalıydın.

14 Kaçmaya çalışanları öldürmek için Yol ağzında durmamalı, O
sıkıntılı günde kurtulanları Düşmana teslim etmemeliydin.” **15**
“RAB'bin bütün ulusları yargılayacağı gün yaklaştı. Ey Edom, ne
yaptıysan sana da aynısı yapılacak. Yaptıkların kendi başına
gelecek. **16** Ey Yahudalılar, kutsal dağımda nasıl içtiyseniz, Bütün
uluslar da öyle içecekler. İçip içip yok olacaklar, Hiç var olmamış
gibi.” **17** “Ama kurtulanlar Siyon Dağı'nda toplanacak Ve orası
kutsal olacak. Yakup soyu da mirasına kavuşacak. **18** Yakup
soyu ateş, Yusuf soyu alev, Esav soyu anız olacak. Onları yakıp
yok edecekler. Esav soyundan kurtulan olmayacak.” RAB böyle
diyor. **19** Yahudalılar'dan Negev halkı Esav'ın dağlarını; Şefela
halkı Filist bölgesini; Yahudalılar'ın tümü Efrayim ve Samiriye
topraklarını; Benyaminliler Gilat'ı mülk edinecekler. **20** Kenan'dan
sürülmüş olan İsrailli savaşçılar Sarefat'a kadar uzanan toprakları,
Sefarat'taki Yeruşalimli sürgünler de Negev'deki kentleri mülk
edinecekler. **21** Halkı kurtaranlar Esav'ın dağlarını yönetimleri
altına almak için Siyon Dağı'na çıkacaklar ve egemenlik RAB'bin
olacak.

Yunus

1 RAB bir gün Amittay oğlu Yunus'a, “Kalk, Ninova'ya, o büyük
kente git ve halkı uyar” diye seslendi, “Çünkü kötülükleri önüme
kadar yükseldi.” **3** Ne var ki, Yunus RAB'bin huzurundan Tarşiş'e
kaçmaya kalkıştı. Yafa'ya inip Tarşiş'e giden bir gemi buldu.
Ücretini ödeyip gemiye bindi, RAB'den uzaklaşmak için Tarşiş'e
doğru yola çıktı. **4** Yolda RAB şiddetli bir rüzgar gönderdi denize.
Öyle bir fırtına koptu ki, gemi neredeyse parçalanacaktı. **5**
Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya
başladı. Gemiyi hafifletmek için yükleri denize attılar. Yunus
ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya dalmıştı.
6 Gemi kaptanı Yunus'un yanına gidip, “Hey! Nasıl uyursun
sen?” dedi, “Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok
olmayız.” **7** Sonra denizciler birbirlerine, “Gelin, kura çekelim”
dediler, “Bakalım, bu bela kimin yüzünden başımıza geldi.” Kura
çektiler, kura Yunus'a düştü. **8** Bunun üzerine Yunus'a, “Söyle
bize!” dediler, “Bu bela kimin yüzünden başımıza geldi? Ne
iş yapıyorsun sen, nereden geliyorsun, nerelisin, hangi halka
mensupsun?” **9** Yunus, “İbrani'yim” diye karşılık verdi, “Denizi ve
karayı yaratan Göklerin Tanrısı RAB'be taparım.” **10** Denizciler
bu yanıt karşısında dehşete düştüler. “Neden yaptın bunu?”
diye sordular. Yunus'un RAB'den uzaklaşmak için kaçtığını
biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı. **11** Deniz gittikçe
kuduruyordu. Yunus'a, “Denizin dinmesi için sana ne yapalım?”
diye sordular. **12** Yunus, “Beni kaldırıp denize atın” diye yanıtladı,
“O zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya
benim yüzümden yakalandınız.” **13** Denizciler karaya dönmek
için küreklere asıldılar, ama başaramadılar. Çünkü deniz gittikçe
kuduruyordu. **14** RAB'be seslenerek, “Ya RAB, yalvarıyoruz”

dediler, “Bu adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini yaptın, ya RAB.” **15** Sonra Yunus'u kaldırıp denize attılar, kuduran deniz sakinleşti. **16** Bu olaydan ötürü denizciler RAB'den öyle korktular ki, O'na kurbanlar sundular, adaklar adadılar. **17** Bu arada RAB Yunus'u yutacak büyük bir balık sağladı. Yunus üç gün üç gece bu balığın karnında kaldı.

2 Yunus balığın karnından Tanrısı RAB'be şöyle dua etti: **2** “Ya RAB, sıkıntı içinde sana yakardım, Yanıtladın beni. Yardım istedim ölüler diyarının bağrından, Kulak verdin sesime. **(Sheol h7585)** **3** Beni engine, denizin ta dibine fırlattın. Sular sardı çevremi. Azgın dalgalar geçti üzerimden. **4** ‘Huzurundan kovuldum’ dedim, ‘Yine de göreceğim kutsal tapınağını.’ **5** Sular boğacak kadar kuşattı beni, Çevremi enginler sardı, Yosunlar dolaştı başıma. **6** Dağların köklerine kadar battım, Dünya sonsuza dek sürgülendi arkamdan; Ama, ya RAB, Tanrım, Canımı sen kurtardın çukurdan. **7** Soluğum tükenince seni andım, ya RAB, Duam sana, kutsal tapınağına erişti. **8** Değersiz putlara tapanlar, Vefasızlık etmiş olurlar. **9** Ama şükranla kurban sunacağım sana, Adağımı yerine getireceğim. Kurtuluş senden gelir, ya RAB!” **10** RAB balığa buyruk verdi ve balık Yunus'u karaya kustu.

3 RAB Yunus'a ikinci kez şöyle seslendi: **2** “Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve sana söyleyeceklerimi halka bildir.” **3** Yunus RAB'bin sözü uyarınca kalkıp Ninova'ya gitti. Ninova öyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi. **4** Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geçince, “Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!” diye ilan etti. **5** Ninova halkı Tanrı'ya inandı. Oruç ilan ederek büyüğünden küçüğüne hepsi çula sarındı.

6 Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını
çıkardı; çula sarınarak küle oturdu. 7 Ardından Ninova'da şu
buyruğu yayımladı: “Kral ve soyluların buyruğudur: Hiçbir insan
ya da hayvan –ister sığır, ister davar olsun– ağzına bir şey
koymayacak, otlamayacak, içmeyecek. 8 Bütün insanlar ve
hayvanlar çula sarınsın. Herkes var gücüyle Tanrı'ya yakararak
kötü yoldan, zorbalıktan vazgeçsin. 9 Belki o zaman Tanrı fikrini
değiştirip bize acır, kızgın öfkesinden döner de yok olmayız.”
10 Tanrı Ninovalılar'ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini
görünce, onlara acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

4 Yunus buna çok gücenip öfkelendi. 2 RAB'be şöyle dua etti: “Ah,
ya RAB, ben daha ülkemdeyken böyle olacağını söylemedim mi?
Bu yüzden Tarşiş'e kaçmaya kalkıştım. Biliyordum, sen lütfeden,
acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin, cezalandırmaktan
vazgeçen bir Tanrı'sın. 3 Ya RAB, lütfen şimdi canımı al.
Çünkü benim için ölmek yaşamaktan iyidir.” 4 RAB, “Ne hakla
öfkeleniyorsun?” diye karşılık verdi. 5 Yunus kentten çıktı,
kentin doğusundaki bir yerde durdu. Kendisine bir çardak yaptı,
gölgesinde oturup kentin başına neler geleceğini görmek için
beklemeye başladı. 6 RAB Tanrı Yunus'un üzerine gölge salacak,
sıkıntısını giderecek bir keneotu sağladı. Yunus buna çok sevindi.
7 Ama ertesi gün şafak sökerken, Tanrı'nın sağladığı bir bitki
kurdu keneotunu kemirip kuruttu. 8 Güneş doğunca Tanrı yakıcı
bir doğu rüzgarı estirdi. Yunus başına vuran güneşten bayılmak
üzereydi. Ölümü dileyerek, “Benim için ölmek yaşamaktan iyidir”
dedi. 9 Ama Tanrı, “Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın
var mı?” dedi. Yunus, “Elbette hakkım var, ölesiye öfkeliyim”
diye karşılık verdi. 10 RAB, “Keneotu bir gecede çıktı ve bir
gecede yok oldu” dedi, “Sen emek vermediğin, büyütmediğin

bir keneotuna acıyorsun da, **11** ben Ninova'ya, o koca kente
acımayayım mı? O kentte sağını solundan ayırt edemeyen yüz
yirmi bini aşkın insan, çok sayıda hayvan var.”

Mika

1 Yahuda kralları Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında RAB
Moreşetli Mika'ya, Samiriye ve Yeruşalim'le ilgili olarak bir
görümde şunu bildirdi: **2** Ey halklar, hepiniz duyun; Ey dünya
ve bütün içindekiler, dinleyin. Egemen RAB kendi kutsal
tapınağından size karşı tanıklık edecek. **3** İşte, RAB yerinden çıkıp
gelecek, Yeryüzüne inip dağ doruklarında yürüyecek. **4** Dağlar
O'nun önünde ateş karşısında eriyen balmumu gibi eriyecek,
Vadiler, bayır aşağı akan sular gibi yarılacak. **5** Bütün bunlar
Yakupoğulları'nın isyanı Ve İsrail halkının günahları yüzünden
olacak. Yakupoğulları'nın isyanından kim sorumlu? Samiriye değil
mi? Yahuda'daki putperestlikten kim sorumlu? Yeruşalim değil mi?
6 Bu yüzden RAB, “Samiriye'yi kırdaki taş yığınına, Bağ dikilecek
yere çevireceğim” diyor, “Taşlarını vadiye döküp temellerini
açacağım. **7** Bütün putları paramparça edilecek, Tapınaklarındaki
fahişelere verilen armağanlar yakılacak. Samiriye'nin bütün
putlarını yok edeceğim. Fahişelerin ücretiyle topladığı armağanlar
Yine fahişelere ücret olacak.” **8** Ben Mika, bundan ötürü
ağlayıp ağıt yakacağım, Çırçıplak, yalınayak dolaşacağım.
Çakal gibi uluyup baykuş gibi öteceğim. **9** Çünkü Samiriye'nin
yaraları onmaz. Yahuda da aynı sona uğramak üzere. Halkımın
yaşadığı Yeruşalim'in kapılarına dayandı yıkım. **10** Bunu Gat'a
duyurmayın, Ağlamayın sakın! Beytofra'da toz toprak içinde
yuvarlanın. **11** Ey Şafir halkı, Çıplak ve utanç içinde geçip git.
Saanan'da yaşayanlar kentlerinden çıkamayacaklar, Beytesel
halkı yas tutacak. Kesecek sizden yardımını. **12** Marot'ta
yaşayanlar kurtulmayı sabırsızlıkla bekliyor. Çünkü RAB'bin
gönderdiği felaket Yeruşalim'in kapılarına dayandı. **13** Ey Lakiş'te
oturanlar, atları koşun arabalara. Siyon Kenti'ni günaha ilk

düşüren siz oldunuz. Çünkü İsrail'in isyanını örnek aldınız. **14** Bundan ötürü Moreşet-Gat'a veda armağanları vereceksiniz. İsrail kralları Akziv Kenti'nden boşuna yardım bekleyecek. **15** Ey Mareşa'da yaşayanlar, RAB kentinizi ele geçirecek olanı üzerinize gönderecek. İsrail'in yüce önderleri Adullam'daki mağaraya sığınacak. **16** Sevgili çocuklarınız için saçlarınızı yolup kazıyın. Akbabalar gibi kafalarınızın keli görünsün. Çünkü çocuklarınız sizden alınıp sürgüne götürülecek.

2 Yatarken fesat ve kötülük tasarlayanların vay haline! Ortalık ağarınca tasarladıklarını yaparlar. Çünkü güçleri buna yeter. **2** Göz diktikleri tarlaları zorla alır, evlere el koyarlar. Birini evinden, bir başkasını mirasından ederler. **3** Bu nedenle RAB bu halka şöyle diyor: "Bakın, size öyle bir bela hazırlıyorum ki, Bundan yakanızı kurtaramayacaksınız. Öyle amansız bir zaman gelecek ki, Başınız dik yürüyemeyeceksiniz. **4** O gün sizinle alay edecekler. Sizin için şu acıklı ezgiyi söyleyecekler: 'Büsbütün mahvolduk! RAB halkımızın varını yoğunu başkalarına bölüştürüyor, Topraklarımızı hainlere dağıtıyor.'" **5** Bu nedenle, ülkeyi kurayla bölüştürme zamanı gelince RAB'bin topluluğunda sizden kimse bulunmayacak. **6** İnsanlar, "Peygamberlik etmeyin" diyorlar, "Bu konularda peygamberlik etmemeli. Utandırılmayacağız." **7** Ey Yakupoğulları, böyle konuşulur mu? "RAB'bin sabrı mı tükendi acaba? O böyle şeyler yapar mı? Benim sözlerim doğru yolda yürüyenin yararına değil mi?" diyor RAB, **8** "Daha dün halkım düşman gibi ayaklandı. Savaştan dönenlerin, kaygısızca önünüzden geçenlerin sırtından Güzel giysilerini sıyırıp alırsınız. **9** Halkımın kadınlarını rahat evlerinden kovar, Çocuklarını yüce huzurumdan yoksun bırakırsınız. **10** Kalkıp gidin, dinlenme yeriniz değil burası! Murdarlığınız yüzünden bu yer korkunç

biçimde yıkılacak. **11** Yalancı, aldatıcı biri gelip, ‘Size şarap ve içkiden söz edeyim’ dese, Bu halk onu peygamber kabul edecek.” **12** “Ey Yakupoğulları, Elbette hepinizi bir araya getireceğim. İsrail'in geride kalanlarını elbette toplayacağım. Ağıldaki davar gibi, Otlaktaki sürü gibi bir araya getireceğim sizleri. Topraklarınız insanlarla dolacak.” **13** Tanrı yolu açıp halkın önünden gidecek. Kent kapılarını kırıp dışarı çıkacaklar. Kralları olan RAB önlerinden gidecek.

3 Dedim ki, “Ey Yakupoğulları'nın önderleri, İsrail halkının yöneticileri, Dinleyin! Adil olmanız gerekmez mi? **2** Siz ki iyiden nefret eder, kötüyü seversiniz. Halkımın derisini yüzer, etini kemiğinden sıyırırsınız. **3** Halkımın derisini yüzer, etini yersiniz. Kemiklerini kırar, Tencerede, kazanda haşlanacak et gibi doğrarsınız.” **4** Gün gelecek RAB'be yakaracaklar. Ama O yanıtlamayacak, Yüzünü onlardan gizleyecek. Çünkü kötülük yaptılar. **5** RAB diyor ki, “Ey halkımı saptıran peygamberler, Sizi doyuranlara esenlik diler, Doyurmayanlara savaş açarsınız. **6** Bu nedenle üzerinize görümsüz geceler çökecek. Karanlıktan fal bakamayacaksınız. Ey peygamberler, güneşiniz batacak, gününüz kararacak. **7** Biliciler utandırılacak. Rezil olacak falcılar. Utançtan yüzlerini örtecekler. Çünkü Tanrı'dan yanıt gelmeyecek.” **8** Ama Yakupoğulları'na isyanlarını, İsrail halkına günahlarını bildirmek için Ben RAB'bin Ruhu'yla, güçle, Adalet ve cesaretle donatıldım. **9** Adaletten nefret eden, Doğruları çarpıtan ey Yakupoğulları'nın önderleri Ve İsrail halkının yöneticileri, iyi dinleyin: **10** Siyon'u kan dökerek, Yeruşalim'i zorbalıkla bina ediyorsunuz. **11** Önderleri rüşvetle yönetir, Kâhinleri ücretle öğretir, Peygamberleri para için falcılık eder. Sonra da, “RAB bizimle birlikte değil mi? Başımıza bir şey gelmez” diyerek

RAB'be dayanmaya kalkışırlar. 12 Siyon tarla gibi sürülecek
sizin yüzünüzden. Taş yığınına dönecek Yeruşalim. Tapınağın
kurulduğu dağ Çalılarla kaplanacak.

4 RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu dağ, Son günlerde dağların
en yücesi, Tepelerin en yükseği olacak. Oraya akın edecek
halklar. 2 Birçok ulus gelecek, “Haydi, RAB'bin Dağı'na,
Yakup'un Tanrısı'nın Tapınağı'na çıkalım” diyecekler, “O bize
kendi yolunu öğretsin, Biz de O'nun yolundan gidelim. Çünkü
yasa Siyon'dan, RAB'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak.” 3 RAB
halklar arasında yargıçlık edecek, Uzaklardaki güçlü ulusların
anlaşmazlıklarını çözecek. İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp
saban demiri, Mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa
kılıç kaldırmayacak, Savaş eğitimi yapmayacaklar artık. 4 Herkes
kendi asmasının, incir ağacının altında oturacak. Kimse kimseyi
korkutmayacak. Bunu söyleyen, Her Şeye Egemen RAB'dir.
5 Bütün halklar ilahlarının izinden gitse bile, Biz sonsuza dek
Tanrımız RAB'bin izinden gideceğiz. 6 “Gün gelecek, düşkünü,
sürgüne gönderip ezdiğim halkı Bir araya getireceğim” diyor
RAB, 7 “Düşkünü yaşatacak, Uzaklara sürülenleri güçlü bir ulus
yapacağım. Onları Siyon Dağı'nda bugünden sonsuza dek ben
yöneteceğim.” 8 Ve sen, sürünün gözcü kulesi olan ey Siyon
Kenti'nin doruğu, Eski egemenliğine kavuşacaksın. Ey Yeruşalim,
krallığını yeniden elde edeceksin. 9 Neden öyle hıçkıra hıçkıra
ağlıyorsun şimdi? Doğuran kadın gibi neden acı çekiyorsun?
Kralın olmadığı için mi, Öğütçün öldüğü için mi? 10 Doğuran
kadın gibi ağrı çek, acıyla kıvran, ey Siyon halkı. Şimdi kentten
çıkıp kırlarda konaklayacaksın. Babil'e gidecek, Orada özgürlüğe
kavuşacaksın. RAB seni orada kurtaracak düşmanlarının elinden.
11 Ama şimdi birçok ulus sana karşı birleşti. “Siyon murdar

olsun, Başına gelenleri gözlerimizle görelim” diyorlar. **12** Ne var ki, RAB'bin ne düşündüğünü bilmiyorlar, O'nun tasarılarını anlamıyorlar. RAB onları harman yerinde dövülen buğday demetleri gibi Cezalandırmak için topladı. **13** RAB şöyle diyor: “Ey Siyon halkı, kalk ve harmanı döv. Çünkü seni demir boynuzlu, Tunç tırnaklı boğalar kadar güçlü kılacağım. Birçok halkı ezip geçecek, Zorbalıkla elde ettikleri serveti, zenginlikleri bana, Yeryüzünün sahibi olan Rab'be adayacaksın.”

5 Ey ordular kenti, şimdi ordularını topla. Çevremizi sardılar, İsrail'i yönetenin yanağına değnekle vuracaklar. **2** Ama sen, ey Beytlehem Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, İsrail'i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır. **3** Bu yüzden onu doğuracak olan kadın doğurana dek RAB İsrailliler'i düşmanlarına teslim edecek. Sonra öbür soydaşları İsrailliler'e katılacak. **4** O gelince, halkını RAB'den aldığı güçle Tanrısı RAB'bin görkemli adına yönetecek. Halk güvenlik içinde yaşayacak. Çünkü bütün dünya onun büyüklüğünü kabul edecek. **5** Halkına esenlik getirecek. Asurlular ülkemize saldırıp Kalelerimizi ele geçirince, Onlara karşı çok sayıda önder çıkaracağız. **6** Asur topraklarını kılıçla, Nemrut'un topraklarını yalın kılıçla yönetecekler. Ülkemize saldırıp sınırlarımızdan içeri girecek olan Asurlular'dan Bizi bu önderler kurtaracak. **7** Yakup'un soyundan geride kalanlar, Birçok halkın arasında RAB'bin gönderdiği çiy gibi, Kimseye dayanmadan, kimsenin onayını beklemeden Otları sulayan sağanak yağmurları gibi olacaklar. **8** Orman hayvanları arasında aslan ne ise, Davar sürülerini paralayıp dağıtan, kurtulma fırsatı vermeyen genç aslan ne ise, Yakup'un soyundan geride kalanlar da uluslar arasında,

Halkların ortasında öyle olacaklar. **9** Ey İsrailliler, düşmanlarınızı yeneceksiniz. Karşıtlarınızın hepsi ortadan kalkacak. **10** RAB diyor ki, “O gün atlarınızı elinizden alacak, Savaş arabalarınızı yok edeceğim. **11** Ülkenizdeki kentleri yıkacak, Bütün kalelerinizi yerle bir edeceğim. **12** Büyü yapma gücünüzü kıracağım, Aranızda falcı kalmayacak. **13** Putlarınızı, dikili taşlarınızı kaldırıp atacağım. Ellerinizle yaptığınız putlara artık tapmayacaksınız. **14** Aşera putlarınızı söküp atacağım, Yerle bir edeceğim kentlerinizi. **15** Söz dinlemeyen ulusları öfke ve gazapla cezalandıracağım.”

6 RAB'bin söylediğine kulak verin: Kalkın, davanızı dağların önünde dile getirin. Tepeler duysun sesinizi. **2** Ey dağlar ve yeryüzünün sarsılmaz temelleri, RAB'bin suçlamasını dinleyin. Çünkü RAB halkından davacı, İsrail'den şikâyetçi. **3** “Ey halkım, sana ne yaptım?” diyor RAB, “Sana nasıl yük oldum, yanıtla. **4** Seni Mısır'dan ben çıkardım, Ben kurtardım seni kölelik diyarından. Sana öncülük etsinler diye Musa'yı, Harun'u, Miryam'ı ben gönderdim. **5** Ey halkım, Moav Kralı Balak'ın neler öğütlediğini, Beor oğlu Balam'ın onu nasıl yanıtladığını anımsa. Şittim'den Gilgal'a dek olup biteni an. Sizleri nasıl kurtardığımı o zaman anlayacaksın.” **6** RAB'bin önüne ne ile çıkayım, Yüce Tanrı'ya nasıl tapınayım? O'nun önüne yakmalık sunuyla mı, Bir yaşında danayla mı çıkayım? **7** Binlerce koç sunsam, Zeytinyağından on binlerce dere akıtsam, RAB hoşnut kalır mı? Suçuma karşılık ilk oğlumu, İşlediğim günah için bedenimin ürününü versem olur mu? **8** Ey insanlar, RAB iyi olanı size bildirdi; Adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden Ve alçakgönüllülükle yolunda yürümenizden başka Tanrınız RAB sizden ne istedi? **9** Dinleyin! RAB kente sesleniyor. O'nun adından korkmak bilgeliktir. Diyor ki, “Ey halk

ve kent meclisi, dinleyin. **10** Kötü adamların evleri Haksızca kazanılmış servetlerle dolu, Bilmiyor muyum sanıyorsunuz? Eksik ölçek lanetlidir. **11** Hileli terazi kullanan, Torbasında eksik ağırlıklar olan adamı nasıl aklayayım? **12** Kentin zenginleri zorba, Halkı da yalancıdır. Dillerinden aldatıcı sözler dökülür. **13** Günahlarınızdan ötürü yıkımınızı, Mahvınızı hazırladım bile. **14** Yiyecek, ama doymayacaksınız. Aç kalacak karnınız, Biriktireceksiniz, ama saklayamayacaksınız. Koruyabildiğinizi kılıçla yok edeceğim. **15** Ekecek, ama biçemeyeceksiniz. Zeytin ezecek, ama yağını sürünemeyeceksiniz. Üzümü sıkacak, ama şarabını içemeyeceksiniz. **16** Kral Omri'nin buyruklarına, Ahav soyunun kötü adetlerine uyduğunuz, Onların törelerini izlediğiniz için sizi utanca boğacağım, yıkıma uğratacağım. Halkım olarak aşağılanmaya dayanmak zorunda kalacaksınız."

7 Vay halime benim! Yazın meyve toplandıktan Ve bağbozumundan artakalan üzümler alındıktan sonra Tek bir salkım bulamayan adam gibiyim. Canım turfanda inciri nasıl da çekiyor! **2** Ülkede Tanrı'ya sadık kul kalmadı. İnsanlar arasında dürüst kimse yok. Herkes kan dökmek için pusuda. Kardeş kardeşe tuzak kuruyor. **3** Kötülük yapmakta elleri ne becerikli! Önderler armağan istiyor, yargıçlar rüşvet alıyor. Güçlüler her istediklerini zorla yaptırıyor, Düzen üstüne düzen kuruyorlar. **4** En iyileri çalı çırpıdan değersiz, En dürüstleri dikenli çitten beterdir. Ama peygamberlerinin uyardığı gibi, Cezalandırılacakları gün geldi çattı. Şaşkınlık içindeler şimdi. **5** İnanmayın komşunuza, Dostunuza güvenmeyin. Koynunuzda yatan karınızın yanında bile Sıkı tutun ağzınızı. **6** Çünkü oğul babasına saygısızlık ediyor, Kız annesine, gelin kaynanasına karşı geliyor. İnsanın düşmanı kendi ev halkıdır. **7** Ama ben umutla RAB'be bakıyor, Kurtarıcım olan

Tanrı'yı bekliyorum. Duyacak beni Tanrım. **8** Halime sevinme, ey düşmanım! Düşsem de kalkarım. Karanlıkta kalsam bile RAB bana ışık olur. **9** RAB'be karşı günah işlediğim için, O'nun öfkesine dayanmalıyım. Sonunda davamı savunup hakkımı alacak, Beni ışığa çıkaracak, adaletini göreceğim. **10** Düşmanım da görecek ve utanç içinde kalacak. O düşman ki, “Hani Tanrın RAB nerede?” diye soruyordu bana. Onun düşüşünü gözlerimle göreceğim. Sokaktaki çamur gibi ayak altında çiğnenecek. **11** Ey Yeruşalim, Surlarının onarılacağı, Sınırlarının genişletileceği gün gelecek. **12** Halkımızdan olanlar o gün Asur'dan Mısır'a, Mısır'dan Fırat'a kadar uzanan topraklardan, Denizler arasında, dağlar arasında kalan topraklardan sana gelecekler. **13** Ama ülke, içinde yaşayanların yaptığı kötülükler yüzünden viraneye dönecek. **14** Ya RAB, mirasın olan Ve Karmel'in ortasındaki ormanda ayrı yaşayan sürünü, halkını Değneğinle güt. Geçmişte olduğu gibi, Başan'da ve Gilat'ta beslensinler. **15** Bizi Mısır'dan çıkardığın günlerdeki gibi, Harikalar yarat halkın için. **16** Uluslar bunu görünce Yaptıkları bunca zorbalıktan utanacaklar. Elleriyle ağızlarını kapayacak, kulaklarını tıkayacaklar. **17** Yılanlar gibi, sürüngenler gibi toprak yalayacak, Titreyerek sığınaklarından çıkacaklar. Ey Tanrımız RAB, dehşet içinde sana dönecek Ve senden korkacaklar. **18** Senin gibi suçları silen, Kendi halkından geride kalanların isyanlarını bağışlayan başka tanrı var mı? Sonsuza dek öfkeli kalmazsın, Çünkü merhametten hoşlanırsın. **19** Bize yine acıyacaksın, Çiğneyeceksin suçlarımızı ayak altında. Bütün günahlarımızı denizin dibine atacaksın. **20** Geçmişte atalarımıza ant içtiğin gibi, Yakup'un ve İbrahim'in torunları olan bizlere de Verdiğin sözü tutacak ve sadık kalacaksın.

Nahum

1 Ninova ile ilgili bildiri, Elkoşlu Nahum'un görümünü anlatan kitaptır. **2** RAB kıskanç, öç alıcı bir Tanrı'dır. Öç alır ve gazapla doludur. Hasımlarından öç alır, Düşmanlarına karşı öfkesi süreklidir. **3** RAB tez öfkelenmez ve çok güçlüdür. Suçlunun suçunu asla yanına koymaz. Geçtiği yerde kasırgalar, fırtınalar kopar. O'nun ayaklarının tozudur bulutlar. **4** Bir buyrukla kurutur denizi, Kurutur bütün ırmakları. Solar Başan'ın, Karmel Dağı'nın yeşillikleri Ve Lübnan'ın çiçekleri. **5** Dağlar RAB'bin önünde titrer, Erir tepeler. Yer sarsılır önünde. Dünya ve üzerinde yaşayanların tümü titrer. **6** O'nun gazabına kim karşı durabilir, Kim dayanabilir kızgın öfkesine? Ateş gibi dökülür öfkesi, Kayaları paramparça eder. **7** RAB iyidir, Sığınaktır sıkıntı anında. Korur kendisine sığınanları. **8** Ama Ninova'yı azgın sellerle yok edecek, Düşmanlarını karanlığa sürecek. **9** RAB'be karşı neler tasarlarsanız, Hepsini yok edecek. İkinci kez kimse karşı koyamayacak. **10** Birbirine dolaşmış dikenler gibi, Kuru anız gibi, Yanıp biteceksiniz, ey ayyaşlar. **11** Ey Ninova, RAB'be karşı kötülük tasarlayan, Şer öğütleyen kişi senden çıktı. **12** RAB diyor ki, “Asurlular güçlü ve çok olsalar bile, yok olup gidecekler. Ey halkım, seni sıkıntıya soktuysam da, bir daha sokmayacağım. **13** Şimdi boyunduruğunu parçalayıp üzerindeki bağları koparacağım.” **14** RAB, “Artık soyunu sürdürecek torunların olmasın” Diye buyurdu, ey Ninova. “Tanrılarının tapınağındaki oyma ve dökme putları yok edeceğim” diyor. “Mezarını hazırlayacağım. Çünkü sen aşağılıksın.” **15** İşte, müjde getirenin ayakları dağları aşıp geliyor, Size esenlik haberini getiriyor. Ey Yahudalılar, bayramlarınızı kutlayın, Adak sözünüzü

yerine getirin. O kötü ulusun istilasına uğramayacaksınız bir daha. Çünkü o büsbütün yok edildi.

2 Saldırı altındasın, ey Ninova, surlarını koru, Yolu gözle, belini doğrult, topla bütün gücünü. **2** Çünkü RAB Yakup'un soyunu İsrail'in eski görkemine kavuşturacak; Düşmanları onları perişan edip asmalarını harap etmiş olsa bile. **3** Askerlerinin kalkanları kıpkızıl, Yiğitler allar kuşanmış. Savaş arabalarının demirleri hazırlık günü nasıl da parıldıyor! Çam mızraklar sallanıyor havada. **4** Sokaklardan fırtına gibi geçiyor savaş arabaları, Meydanlardan koşuşuyorlar her yöne, Şimşek gibi seğirtiyorlar. Görünüşleri meşalelerden farksız. **5** Ninova Kralı topluyor seçkin askerlerini, Ama sendeliyorlar yolda. Saldıranlar kent surlarına doğru seğirtiyor, Siperler kuruluyor. **6** Irmakların kapıları açıldı Ve yerle bir oldu saray. **7** Tanrı'nın dediği oldu, soyup götürdüler kenti. Güvercinler gibi inliyor kadın köleler, Göğüslerini döverek. **8** Kaçıp gidiyor Ninova halkı, Boşalan bir havuzun suyu gibi, “Durun, durun!” diye bağırıyorlar, Ama geri dönüp bakan yok. **9** Yağmalayın altınını, gümüşünü, Yok servetinin sonu. Her tür değerli eşyayla dolup taşıyor. **10** Yıkıldı, yerle bir oldu, viraneye döndü Ninova. Eriyor yürekler, Bükülüyor dizler, titriyor bedenler, Herkesin beti benzi soluyor. **11** Aslanların inine, Yavru aslanların beslendiği yere ne oldu? Aslanla dişisinin ve yavrularının korkusuzca gezindiği yere ne oldu? **12** Aslan, yavrularına yetecek kadarını avladı, Dişileri için avını boğazladı. Mağarasını avladıklarıyla, İnini kurbanlarıyla doldurdu. **13** Her Şeye Egemen RAB, “Sana karşıyım” diyor, “Yakacağım savaş arabalarını, Dumanları tütecek. Genç aslanlarını kılıç yiyip tüketecek. Yeryüzünde av bırakmayacağım sana Ulaklarının sesi işitilmeyecek artık.”

3 Elleri kanlı kentin vay haline! Yalanla, talanla dolu.
Yağmalamaktan geri kalmıyor. **2** Kamçı şaklamaları, tekerlek
gürültüleri, Koşan atlar, sarsılan savaş arabaları, **3** Saldıran atlılar,
çakan kılıçlar, Parıldayan mızraklar, yığın yığın ölüler... Sayısız
ceset. Yürürken ayaklar takılıyor ölülere. **4** Her şey o alımlı,
büyücü fahişenin sınırsız ahlaksızlığından oldu. Fahişeliğiyle
ulusları, büyüleriyle halkları kendine tutsak etti. **5** Her Şeye
Egemen RAB diyor ki, “Sana karşıyım, ey Ninova! Savuracağım
eteklerini yüzüne. Uluslara çıplaklığını, Halklara ayıp yerlerini
göstereceğim. **6** Seni pislikle sıvayıp rezil edeceğim. Dehşetle
seyredecek herkes seni. **7** Seni kim görse kaçacak. ‘Harabeye
döndü Ninova’ diyecekler, ‘Kim dövünecek onun için? Nereden
bulalım onu avutacak birilerini?’” **8** Sen No-Amon'dan daha mı
üstünsün? O kent ki, kanallar arasındaydı, Suyla çevrelenmişti,
Kalesi Nil Irmağı, surlarıysa sulardı. **9** Kûş ve Mısır onun
sınırsız gücünün kaynağıydı. Pût ve Luv da yandaşlarıydı. **10**
Öyleyken tutsak düştü, halkı sürüldü. Yavruları köşe başlarında
paramparça edildi. Soyluları için kura çekildi, Zincire vuruldu
ileri gelenleri. **11** Acıyla kendinden geçeceksin, ey Ninova,
Düşmanlarından korunacak yer arayacaksın. **12** Senin kalelerin
incir ağacının ilk olgunlaşan meyvesi gibidir. Bir silkeleyişte
yiyenin ağzına düşecekler. **13** Askerlerine bak! Kadın gibi hepsi.
Kapıların ardına kadar düşmana açık. Ateş yiyip bitirmiş kapı
sürgülerini. **14** Kuşatma vakti için su biriktir kendine, Savunmanı
güçlendir. Tuğla yapmak için kili çiğne, Kalıpları hazırla. **15**
Orada ateş seni yiyip bitirecek, Kılıç seni kesip biçecek. Genç
çekirgelerin yiyip bitirdiği ekin gibi yok olacaksın. Çekirgeler
gibi, genç çekirgeler gibi çoğalmalısın. **16** Tüccarlarının sayısı
gökteki yıldızlardan çok. Ama düşmanların genç çekirgeler gibi

ülkeyi talan edip gidecekler. **17** Koruyucularınla görevlilerin serin günlerde duvarlara konan çekirgeler gibidir, Güneş doğunca uçup kayıplara karışan çekirge sürüsü gibi. **18** Ey Asur Kralı, yöneticilerin öldü, Uyudu sonsuza dek soyluların. Halkın dağlara dağıldı. Onları toplayacak kimse yok. **19** Uğradığın felaketten kurtuluş yok, yaraların ölümcül. Başına gelenleri duyanlar sevinçle el ovuşturuyorlar. Çünkü dinmeyen vahşetinden kim kaçabildi ki?

Habakkuk

1 Peygamber Habakkuk'a bir görümde verilen bildiridir. **2** Ya RAB, ne zamana dek seni yardıma çağıracağım, Beni duymuyor musun? “Zorbalık var” diye haykırıyorum sana, Ama kurtarmıyorsun! **3** Bunca kötülüğü bana neden gösteriyorsun, Nasıl hoş görürsün bunca haksızlığı? Nereye baksam şiddet ve zorbalık var. Kavgaların, çekişmelerin sonu gelmiyor. **4** Bu yüzden yasa işlemez oldu, Bir türlü yerini bulmuyor hak. Kötüler doğruları kıskaca almış Ve böylece adalet saptırılıyor. **5** “Bakın öbür uluslara, Gördüklerinize büsbütün şaşacaksınız. Sizin gününüzde öyle işler yapacağım ki, Anlatsalar inanmayacaksınız. **6** Başkalarına ait toprakları ele geçirmek için Dünyanın dört yanına yürüyen o acımasız ve saldırgan ulusu, Kildaniler'i güçlendireceğim. **7** Dehşetli ve korkunçturlar, Gururlu ve başlarına buyrukturlar. **8** Parstan çeviktir atları, Aç kurttan daha azgın. Atlıları yeri deşerek geliyor uzaklardan, Avına saldıran kartal gibi uçuyorlar, **9** Yağmalamak için geliyor hepsi. Orduları çöl rüzgarı gibi ilerliyor Ve kum gibi tutsak topluyorlar. **10** Küçümsüyorlar kralları, Yöneticilerle alay ediyorlar. Dudak büküyorlar bütün surlu kentlere, Önlerine toprak yığıp onları ele geçiriyorlar. **11** Rüzgar gibi geçip gidiyorlar. Bu suçlu adamların ilahları kendi güçleridir.” **12** Ya RAB, kutsal Tanrım, Öncesizlikten beri var olan sen değil misin? Sen ölmeyeceksin. Ya RAB, bizi yargılamak için Kildaniler'i mi seçtin? Ey sığınağımız, onlara mı verdin cezalandırma yetkisini? **13** Kötüye bakamayacak kadar saftır gözlerin. Haksızlığı hoş göremezsin. Öyleyse nasıl hoş görürsün Bu hain adamları? Doğrular kötülere yem olurken Neden susuyorsun? **14** İnsanları denizdeki balıklara, Yöneticiden yoksun sürüngenlere çevirdin. **15** Kildaniler onları oltayla, ağla,

Serpme ağla tutar gibi tutuyor Ve sevinç çığlıkları atıyorlar. **16** Kurban kesiyorlar ağlarına bu yüzden. Kendilerine lezzetli ve bol yiyecek sağlayan ağları için buhur yakıyorlar. **17** Ağlarını durmadan boşaltmaya, Ulusları acımasızca öldürmeye devam edecekler mi?

2 Nöbet yerinde, gözcü kulesinde durayım, Bakayım RAB bana ne diyecek, Yakınmalarıma ne yanıt verecek göreyim. **2** Şöyle yanıtladı RAB: "Göreceklerini taş levhalara oyarak yaz. Öyle ki, herkes bir çırpıda okusun. **3** Bu olayların zamanı gelmedi henüz. Sonun belirtileridir bunlar ve yalan değildir. Gecikiyormuş gibi görünse de bekle olacakları, Kesinlikle olacak, gecikmeyecek. **4** Bakın şu övüngen kişiye, niyeti iyi değildir. Ama doğru kişi sadakatiyle yaşayacaktır. **5** Servet aldatıcıdır. Küstahlar kalıcı değildir; Açgözlüdürler ölüler diyarı gibi Ve ölüm gibi hiç doymazlar. Ülkeleri ele geçirip halkları tutsak alırlar. **(Sheol h7585)** **6** Tutsak alınanlar onları küçümseyip alay etmeyecekler mi? 'Kendisine ait olmayanı ele geçirenin, Haraç alarak zenginleşenin vay haline! Daha ne kadar sürecek bu?' demeyecekler mi? **7** Haraca kestikleriniz ansızın ayaklanmayacak mı? Uyanıp yakanıza yapışmayacaklar mı? İşte o zaman onlar için çapul malı gibi olacaksınız. **8** Birçok ulusu soyduğunuz, Kan döktüğünüz, Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiğiniz için, Halklardan sağ kalanlar da sizi soyacaklar. **9** Evini haksız kazançla dolduranın, Felaketten kaçmak için yuvasını yüksek yere kuranın vay haline! **10** Birçok halkı kıyıma uğratmakla Kendi soyunuzu utanca boğdunuz, Kendi yıkımınızı hazırladınız. **11** Duvar taşları bile haykıracak bunu Ve yankılanacak ahşap kirişler. **12** Kan dökerek kentler kuranın, Zorbalıkla beldeler yapanın vay haline! **13** Halkların bütün emeklerinin yanması, Ulusların bütün

çabalarının boşa gitmesi Her Şeye Egemen RAB'bin işi değil mi?
14 Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa, Dünya da RAB'bin
yüceliğinin bilgisiyle dolacak. **15** Çıplak bedenlerini seyretmek için
Komşularına içki içirip sarhoş eden, İçkiye zehir bile katan sizlerin
vay haline! **16** Onur yerine utanca boğulacaksınız. Şimdi sıra
sizde, için de çıplaklığınız görünsün. RAB size sağ elindeki ceza
dolu kâseden içirecek. Onurunuz kırılacak, rezil olacaksınız. **17**
Lübnan'a ettiğiniz zorbalık kendi başınıza gelecek. Telef ettiğiniz
hayvanlar sizi dehşete düşürecek. Çünkü insan kanı döktünüz,
Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiniz.
18 İnsanın biçim verdiği oyma ya da dökme putun ne yararı var ki
aldatmaktan başka? Putu yapan, yaptığına güvenir, Ama yaptığı
ne ki, dilsiz puttan başka. **19** Tahta puta, 'Canlan!' diyenin, Dilsiz
taşa, 'Uyan' diyenin Vay haline! Put yol gösterebilir mi? Altınla,
gümüşle kaplanmış, Ama içinde yaşam soluğu yok. **20** Oysa
RAB kutsal tapınağındadır. Sussun bütün dünya O'nun önünde."

3 Peygamber Habakkuk'un Duası - Şigyonot Makamında **2**
Ya RAB, ününü duydum ve yaptıklarının karşısında ürperdim.
Günümüzde de aynı şeyleri yap, ya RAB, Şimdi herkes bilsin neler
yapabildiğini. Öfkeliyken merhametini anımsa! **3** Tanrı Teman'dan,
Kutsal Tanrı Paran Dağı'ndan geldi. (Sela) Görkemi kapladı
gökleri, O'na sunulan övgüler dünyayı doldurdu. **4** Güneş gibi
parıldıyor, Elleri ışık saçıyor. Gücünün gizi ellerinde. **5** Yayılıyor
salgın hastalıklar önüsıra, Ardısıra da ölümcül hastalıklar. **6**
Duruşuyla dünyayı sarstı, Titretti ulusları bakışıyla, Yaşlı dağlar
darmadağın oldu, Dünya kurulalı beri var olan tepeler O'na baş
eğdi. Tanrı'nın yolları değişmezdir. **7** Kuşan çadırlarını çaresizlik
içinde gördüm, Midyan konutları korkudan titriyordu. **8** Ya RAB,
nehirlere mi öfkelendin? Gazabın ırmaklara mı? Yoksa denize mi

kızdın da, Atlarına, yenilmez savaş arabalarına bindin? **9** Gerdin yayını, Okların içtiğin antlardır. (Sela) Yeryüzünü akarsularla yardın. **10** Sarsıldı dağlar seni görünce, Seller her yanı süpürüp geçti. Engin denizler gürledi, dalgalar yükseldi. **11** Uçuşan oklarının pırıltısından, Parlayan mızrağının ışıltısından, Yerlerinde durakaldı güneş ve ay. **12** Gazap içinde ilerledin yeryüzünde, Ulusları öfkeyle çiğneyip ezdin. **13** Kendi halkını, seçtiğin ulusu kurtarmaya geldin. Kötü soyun başını ezdin, Soydun onu tepeden tırnağa. (Sela) **14** Başını kendi mızrağıyla deldin. Askerleri fırtına gibi gelmişti bizi dağıtmaya, Saklanan düşkünleri yok etmiş gibi seviniyorlardı. **15** Sense atlarınla çiğneyip geçtin büyük denizleri, Sularını köpürterek... **16** Sesini duyunca yüreğim hopladı, Seğirdi dudaklarım, Kemiklerim eridi sanki, Çözüldü dizlerimin bağı. Ama bize saldıran halkın felakete uğrayacağı günü Sabırla bekleyeceğim. **17** Tomurcuklanmasa incir ağaçları, Asmalar üzüm vermese, Boşa gitse de zeytine verilen emek, Tarlalar ürün vermese de, Boşalsa da davar ağılları, Sığır kalmasa da ahırlarda, **18** Ben yine RAB sayesinde sevineceğim, Kurtuluşumun Tanrısı sayesinde sevinçten coşacağım. **19** Egemen RAB gücümdür benim. Ayaklarıma geyik ayağının çevikliğini verir. Aşırtır beni yükseklerden. Müzik şefi için: Telli sazlar eşliğinde söylenecek.

Sefanya

1 RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya zamanında Hizkiya
oğlu Amarya oğlu Gedalya oğlu Kuşi oğlu Sefanya'ya şöyle
seslendi: **2** “Yeryüzünden her şeyi silip süpüreceğim. **3** İnsanları,
hayvanları, Gökteki kuşları, Denizdeki balıkları, Kötüleri ve
onların günah tuzaklarını silip süpüreceğim. Yok edeceğim
insanı yeryüzünden.” İşte böyle diyor RAB. **4** “Elimi Yahuda
ve Yeruşalim'de yaşayanlara karşı uzatacağım. Baal'dan kalan
izleri, Putperest din adamlarıyla kâhinlerin adını, Damlardan
gök cisimlerine tapınanları, Hem benim adıma, hem de Molek
putu adına ant içip tapınanları, Yolumdan dönenleri, Bana
yönelmeyenleri, Kılavuzluğumu istemeyenleri buradan yok
edeceğim.” **7** Susun Egemen RAB'bin önünde, Çünkü O'nun
günü yaklaştı. RAB bir kurban hazırladı, Konuklarını çağırdı.
8 “O kurban günü” diyor RAB, “Önderleri, kral oğullarını,
Yabancıların geleneklerine uyanları Cezalandıracağım. **9** İlahların
tapınaklarını zorbalık ve hileyle dolduran putperestleri O gün
cezalandıracağım. **10** Diyorum ki, o gün kentin Balık Kapısı'ndan
çığlıklar, İkinci Mahalle'den feryatlar Ve tepelerden büyük
çatırtılar yükselecek.” İşte böyle diyor RAB. **11** “Kentin aşağı
mahallesinde oturanlar, feryat edin. Bütün tüccarlarınız yok
olacak, Gümüş ticareti yapanların hepsi mahvolacak. **12** O
gün kandille arayacağım Yeruşalim'in her yanını, İçlerinden,
‘RAB bir şey yapmaz, Ne iyilik eder ne kötülük’ Diyen o
rahatına düşkün aymazları cezalandıracağım. **13** Servetleri
yağmalanacak. Viraneye dönecek evleri. Yaptıkları evlerde
oturamayacak, Diktikleri bağların şarabını içemeyecekler.” **14**
RAB'bin büyük günü yaklaştı, Yaklaştı ve çabucak geliyor.
Dinleyin, RAB'bin gününde En yiğit asker bile acı acı feryat

edecek. **15** Öfke günü o gün! Acı ve sıkıntı, Yıkım ve felaket, Zifiri karanlık bir gün olacak, Bulutlu, koyu karanlık bir gün. **16** Surlu kentlere, köşelerdeki yüksek kulelere karşı Savaş borularının çalındığı, Savaş naralarının atıldığı gündür. **17** RAB diyor ki, "İnsanları öyle bir felakete uğratacağım ki, Körler gibi, nereye gittiklerini göremeyecekler. Çünkü bana karşı günah işlediler. Su gibi akacak kanları, Bedenleri yerde çürüyecek." **18** RAB'bin öfke gününde, Altınları da gümüşleri de Onları kurtaramayacak. RAB'bin kıskançlık ateşi bütün ülkeyi yakıp yok edecek. RAB ülkede yaşayanların hepsini korkunç bir sona uğratacak.

2 Ey utanmaz ulus, toparlan! Hakkında ferman çıkmadan, Gün saman ufağı gibi geçip gitmeden, RAB'bin kızgın öfkesi üzerine dökülmeden, RAB'bin öfke günü gelmeden toparlan. **3** Ey RAB'bin ilkelerini yerine getirenler, Ülkedeki bütün alçakgönüllüler, RAB'be yönelin. Doğruluğu ve alçakgönüllülüğü amaç edinin. Belki RAB'bin öfke gününde kurtulabilirsiniz. **4** Gazze bomboş kalacak, Viraneye dönecek Aşkelon, Boşaltılacak Aşdot öğle vakti, Ekron temelden yıkılacak. **5** Deniz kıyısında yaşayan Keret ulusunun vay haline! Ey Filist ülkesi Kenan, RAB'bin yargısı sana karşıdır. Hepinizi yok edecek RAB, Ülkede yaşayan kimse kalmayacak. **6** Deniz kıyısındaki ülkeniz, Çoban barınaklarıyla sürü ağıllarının bulunduğu otlaklara dönecek; **7** Yahuda oymağından sağ kalanların eline geçecek. Orada otlatacaklar sürülerini, Aşkelon'un evlerinde geceleyecekler. Çünkü Tanrıları RAB onları kayıracak. Eski gönençlerine kavuşturacak onları. **8** İsrail'in Tanrısı Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: "Moavlılar'ın halkımı nasıl aşağıladığını, Ammon halkının onlara nasıl hakaret ettiğini, Onları nasıl alaya aldığını, Topraklarını nasıl tehdit ettiğini duydum. Varlığım hakkı için, Moav kesinlikle Sodom gibi,

Ammon da Gomora gibi olacak. Otlarla, tuz çukurlarıyla dolacak,
Sonsuza dek virane kalacak. Mallarını halkımdan geride kalanlar
yağmalayacak. Topraklarını ulusumdan sağ kalanlar miras
alacak.” **10** Gururlanmalarının, Her Şeye Egemen RAB'bin
halkını aşağılayıp Alay etmelerinin karşılığı bu olacak. **11**
Dehşete düşürecek RAB onları, Yeryüzünün bütün ilahlarını
yok edecek. Kıyılardaki bütün uluslar, Bulundukları yerde O'na
tapınacaklar. **12** “Ey Kûşlular, Siz de benim kılıcımla öleceksiniz”
diyor RAB. **13** RAB elini kuzeye doğru uzatıp Asur'u yok edecek.
Ninova'yı viraneye, Çöl gibi kurak bir alana çevirecek. **14**
Orası sürülerin, her türlü hayvanın yattığı yer olacak. Sütun
başlıklarında ishakkuşları, kır baykuşları barınacak. Sesleri
pencerelerde yankılanacak, Yıkıntılar dolduracak eşiklerin önünü,
Sedir kirişler ortaya çıkacak. **15** İşte budur güvenlikte olduğunu
sanan, “Bir ben varım, benden başkası yok” diyen eğlence
düşkünü kent. Nasıl da viraneye döndü, Yabanıl hayvanlara
barınak oldu! Yanından her geçen gördüğü dehşetten irkiliyor.

3 Başkaldıran, yozlaşan, acımasız kentin vay haline! **2** Söz
dinlemedi, ders almadı, RAB'be güvenmedi, Tanrısı'na sığınmadı.
3 Yöneticileri kükreyen aslanlar, Önderleri akşam gezen aç
kurtlar gibi, Sabaha bir şey bırakmazlar. **4** Peygamberleri
sorumsuz ve güvenilmezdir. Kâhinleri kutsal olanı kirletip, Yasayı
çarpıtırlar. **5** Ama adil RAB hâlâ o kentte; O haksızlık etmez,
Aksatmadan dağıtır adaletini her yeni günün sabahında. Ne
var ki, bu yetmiyor haksızları utandırmaya. **6** RAB diyor ki,
“Ulusları yok ettim, Kalelerini yıktım, sokaklarını harap ettim. O
sokaklardan geçen kimse yok artık. Kentleri viraneye döndü, Eser
kalmadı insandan. **7** Halkım benden korkar, Ders alır bundan
dedim. O zaman konutlarına dokunmaz, Onları tasarladığım

cezaya çarptırmazdım. Ama her türlü kötülüğü yapmaya istekli
görünüyorlar.” **8** Bu yüzden, “Bekleyin de görün” diyor RAB,
“Ulusları yargılayacağım günü bekleyin. Ulusları toplamaya,
Krallıkları bir araya getirmeye, Gazabımı, kızgın öfkemi Üzerlerine
dökmeye karar verdim. Çünkü kıskançlığımın ateşi bütün dünyayı
yiyip bitirecek. **9** O zaman, hep birlikte beni adımla çağırmaları,
Omuz omuza bana hizmet etmeleri için, Halkların dudaklarını pak
kılacağım. **10** Dağılmış olan, bana tapan halkım, Kûş ırmaklarının
ötesinden Bana sunular getirecek. **11** Halkım bana yaptığı
bunca kötülük yüzünden utandırılmayacak o gün. Çünkü gururlu,
küstah olanları uzaklaştıracağım aralarından. Kutsal dağımda
bir daha böbürlenmeyecekler. **12** Orada sadece benim adıma
sığınan uysal ve alçakgönüllüleri bırakacağım. **13** İsrailliler'den
geride kalanlar haksızlık etmeyecek, Yalan söylemeyecek,
Kimseyi aldatmayacak, Tok karna yatacaklar ve onları korkutan
olmayacak.” **14** Ey Siyon kızı, ezgiler söyle! Ey İsrail, haykır!
Yürekten sevin, sevinçle coş, Ey Yeruşalim kızı! **15** RAB senin
cezanı kaldırdı, Kovdu düşmanlarını. İsrail'in Kralı RAB seninle.
Korkma artık kötülükten. **16** O gün Yeruşalim'e denecek ki,
“Korkma, ey Siyon, gevşemesin ellerin. **17** Tanrın RAB, o güçlü
Kurtarıcı seninle. Alabildiğine sevinecek senin için, Sevgisiyle
seni yenileyecek, ezgilerle coşacak.” **18** RAB, “Bayramlar için
çektiğiniz özlemleri sona erdireceğim” diyor, “Bunlar sizin için
ağırlık ve utançtır. Sizi ezenlerin tümünü cezalandıracağım o gün.
Düşkünleri kurtaracak, sürgünleri toplayacağım. Utanç içinde
kaldıkları bütün ülkelerde Onları yüceltip onurlandıracağım. O
zaman sizi toplayıp yurdunuza geri getireceğim. Göreceksiniz,
sizi yeniden bayındır kılacak, Dünyanın bütün halkları arasında
yüceltip onurlandıracağım.”

Hagay

1 Kral Darius'un krallığının ikinci yılında, altıncı ayın birinci günü
RAB Peygamber Hagay aracılığıyla Şealtiel'in torunu Yahuda
Valisi Zerubbabil ve Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'ya seslendi:
2 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Bu halk, RAB'bin Tapınağı'nı
yeniden kurmak için vakit daha gelmedi diyor.'" **3** Sonra RAB,
Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi: **4** "Bu tapınak
yıkık durumdayken, sizin ağaç kaplamalı evlerinizde oturmanızın
sırası mı?" **5** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Şimdi tuttuğunuz
yolları iyi düşünün! **6** Çok ektiniz ama az biçtiniz; yiyorsunuz
ama doyamıyorsunuz, içiyorsunuz ama neşelenemiyorsunuz;
giyiniyorsunuz ama ısınamıyorsunuz; ücretinizi alıyorsunuz ama
paranızı sanki delik keseye koyuyorsunuz." **7** Her Şeye Egemen
RAB, "Tuttuğunuz yolları iyi düşünün!" diyor, "Dağlara çıkıp
kütük getirin, tapınağı yeniden kurun. Öyle ki, ondan hoşnut
olayım, yüceltileyim. **9** Bol ürün umdunuz ama az topladınız.
Eve ne getirdiyseniz üfleyip dağıttım. Acaba neden?" Böyle
soruyor Her Şeye Egemen RAB. "Yıkık duran tapınağımdan
ötürü! Oysa hepiniz kendi evinizle uğraşıyorsunuz. **10** İşte bunun
içindir ki, gök çiyini, toprak ürününü sizden esirgiyor. **11** Ülkeyi –
dağlarını, tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını, toprağın verdiği
ürünleri, insanlarını, hayvanlarını, ellerinizin bütün emeğini–
kuraklıkla cezalandırdım." **12** Şealtiel'in torunu Zerubbabil,
Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu ve sürgünden dönen halkın
tümü Tanrıları RAB'bin sözüne, O'nun tarafından gönderilen
Peygamber Hagay'ın sözlerine kulak verdiler. Halk RAB'den
korktu. **13** Sonra RAB'bin ulağı Hagay, RAB'bin şu sözlerini halka
bildirdi: "RAB, 'Ben sizinle birlikteyim' diyor." **14** Böylece RAB
Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil'i, Yehosadak oğlu

Başkâhin Yeşu'yu ve sürgünden dönen halkın tümünü bu konuda harekete geçirdi. Darius'un krallığının ikinci yılında, altıncı ayın yirmi dördüncü günü gelip Tanrıları Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda işe başladılar.

2 Yedinci ayın yirmi birinci günü RAB Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi: **2** "Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil'e, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'ya ve sürgünden dönen halka de ki, **3** 'Aranızda bu tapınağı önceki görkemiyle gören kaldı mı? Şimdi size nasıl görünüyor? Bir hiç olarak görünmüyor mu? **4** Şimdi sen, ey Zerubbabil, yüreklen!' RAB böyle diyor. 'Ey Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu, yüreklen! Ey ülke halkı, yüreklen!' RAB böyle diyor. 'İşi sürdürün. Çünkü ben sizinle birlikteyim.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **5** 'Mısır'dan çıktığınızda, size bu konuda söz verdim. Ruhum aranızdadır. Korkmayın!' **6** "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Kısa zamanda bir kez daha yeri, göğü, denizi, karayı sarsacağım. **7** Bütün ulusları sarsacağım, değerli eşyalarını buraya getirecekler. Ben de bu tapınağı görkemle dolduracağım.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **8** 'Gümüş de, altın da benim' diyor Her Şeye Egemen RAB. **9** 'Yeni tapınağın görkemi, öncekinden daha büyük olacak. Buraya esenlik vereceğim.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB." **10** Darius'un krallığının ikinci yılında, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü günü RAB, Peygamber Hagay'a seslendi: **11** "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Kâhinlere yasayla ilgili şu soruyu sor: **12** Eğer biri giysisinin kıvrımları arasında kutsanmış et taşır ve o kıvrım ekmeğe, yemeğe, şaraba, zeytinyağına ya da başka bir yiyeceğe değerse, o yiyecek kutsal olur mu?'" Kâhinler, "Hayır" diye yanıtladılar. **13** Hagay konuşmasını şöyle sürdürdü: "Ölüye dokunduğu için kirli sayılan biri, bu

yiyeceklerden birine dokunursa, o yiyecek kirlenmiş olur mu?”
Kâhinler, “Evet, kirlenmiş olur” diye karşılık verdiler. **14** Bunun
üzerine Hagay şöyle dedi: “RAB, ‘Bu halk, bu ulus gözümde
böyledir’ diyor, ‘Her yaptıkları, sunakta her sundukları da kirlidir.’”
15 “‘Bugüne dek olanları iyi düşünün; RAB'bin Tapınağı'nda taş
üstüne taş konulmadan önce, yirmi ölçeklik bir tahıl yığınına
gelen biri, yalnızca on ölçek bulurdu; şarap teknesinden elli ölçek
çıkarmaya varan biri, yalnızca yirmi ölçek bulurdu. **17** Ellerinizin
bütün emeğini samyeliyle, küfle, doluyla cezalandırdım. Yine de
bana dönmediniz.’ RAB böyle diyor. **18** ‘Bugünden, dokuzuncu
ayın yirmi dördüncü gününden, RAB'bin Tapınağı'nın temelinin
atıldığı günden başlayarak olacakları iyi düşünün. **19** Ambarda
hiç tohum kaldı mı? Asma, incir, nar, zeytin ağaçları bugüne
dek ürün verdi mi? “‘Bugünden başlayarak üzerinize bereket
yağdıracağım.’” **20** Ayın yirmi dördüncü günü RAB Hagay'a ikinci
kez seslendi: **21** “Yahuda Valisi Zerubbabil'e de ki, ben yeri,
göğü sarsmak üzereyim. **22** Kralların tahtlarını devireceğim,
yabancı ulusların gücünü yok edeceğim. Savaş arabalarıyla
sürücülerini de devireceğim; atlarla binicileri düşecek, hepsi
kardeşinin kılıcıyla öldürülecek. **23** “Her Şeye Egemen RAB ‘O
gün seni alacağım, ey Şealtiel'in torunu kulum Zerubbabil’ diyor,
‘Ve seni mühür yüzüğü gibi yapacağım. Çünkü ben seni seçtim.’
Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.”

Zekeriya

1 Darius'un krallığının ikinci yılının sekizinci ayında RAB İddo
oğlu Berekya oğlu Peygamber Zekeriya aracılığıyla şöyle
seslendi: **2** "RAB atalarınıza çok öfkelendi. **3** Bu nedenle
halka de ki, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor: 'Her Şeye
Egemen RAB, bana dönün' diyor; 'Ben de size dönerim diyor
Her Şeye Egemen RAB. **4** Atalarınız gibi davranmayın! Önceki
peygamberler, Her Şeye Egemen RAB kötü yollarınızdan ve kötü
uygulamalarınızdan dönün diyor, diyerek onları uyardılar. Ne var
ki, onlar dinlemediler, bana aldırış etmediler. Böyle diyor RAB. **5**
Hani atalarınız nerede? Peygamberler de sonsuza kadar mı
yaşar? **6** Peygamber kullarıma buyurduğum sözler ve kurallar
atalarınıza ulaşmadı mı?' "Onlar da dönüp, 'Her Şeye Egemen
RAB yollarımıza ve uygulamalarımıza bakarak bizim için ne
düşündüyse aynen yaptı' dediler." **7** Darius'un krallığının ikinci
yılında, on birinci ay olan Şevat ayının yirmi dördüncü günü
RAB İddo oğlu Berekya oğlu Peygamber Zekeriya'ya görümlerle
seslendi. **8** Gece vadideki mersin ağaçlarının arasında kızıl
ata binmiş bir adam gördüm. Arkasında kızıl, kula ve beyaz
atlar vardı. **9** "Efendim, bunlar ne?" diye sordum. Benimle
konuşan melek, "Bunların ne olduğunu sana göstereceğim" diye
yanıtladı. **10** Mersin ağaçları arasında duran adam da, "Bunlar
dünyayı dolaşmak için RAB'bin gönderdikleridir" diye açıkladı. **11**
Mersin ağaçları arasında duran RAB'bin meleğine, "Dünyayı
dolaştık" dediler, "İşte bütün dünya esenlik ve güvenlik içinde!"
12 Bunun üzerine RAB'bin meleği, "Ey Her Şeye Egemen RAB,
yetmiş yıldır öfkelendiğin Yeruşalim'den ve Yahuda kentlerinden
sevecenliğini ne zamana dek esirgeyeceksin?" dedi. **13** RAB
benimle konuşan meleği tatlı, avutucu sözlerle yanıtladı. **14**

Bunun üzerine benimle konuşan melek, “Şunu duyur!” dedi, “Her Şeye Egemen RAB, ‘Yeruşalim ve Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum’ diyor, **15** ‘Tasasız uluslara ise çok öfkeliyim; çünkü ben biraz öfkelenmiştim, onlarsa kötülüğe kötülük kattılar.’ **16** “Onun için RAB, ‘Yeruşalim'e sevecenlikle döneceğim’ diyor, ‘Tapınağım orada yeniden kurulacak ve Yeruşalim üzerine ölçü ipi çekilecek!’ Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **17** “Şunu da duyur: Her Şeye Egemen RAB, ‘Kentlerim yine bollukla dolup taşacak’ diyor, ‘Ben RAB, Siyon'u yine avutacağım, Yeruşalim'i yine seçeceğim.’” **18** Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, dört boynuz vardı. **19** Benimle konuşan meleğe, “Bunlar ne?” diye sordum. Melek, “Bunlar Yahuda, İsrail ve Yeruşalim halkını dağıtmış olan boynuzlardır” diye karşılık verdi. **20** Sonra RAB bana dört usta gösterdi. **21** “Bunlar ne yapmaya geliyor?” diye sordum. Melek, “Şu boynuzlar Yahuda halkını öyle dağıttı ki, kimse başını kaldıramadı” dedi, “Bu ustalar da Yahuda halkını dağıtmak için boynuz kaldıran ulusları yıldırıp boynuzlarını yere çalmaya geldiler.”

2 Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, elinde ölçü ipi tutan bir adam vardı. **2** “Nereye gidiyorsun?” diye sordum. Adam, “Yeruşalim'i ölçmeye, genişliğinin, uzunluğunun ne kadar olduğunu öğrenmeye gidiyorum” diye yanıtladı. **3** Benimle konuşan melek yanımdan ayrılınca başka bir melek onu karşılamaya çıktı. **4** Önceki meleğe şöyle dedi: “Koş, o gence de ki, içinde barınacak sayısız insan ve hayvandan ötürü Yeruşalim sursuz bir kent olacak. **5** RAB, ‘Ben kendim onun çevresinde ateşten sur ve içindeki görkem olacağım’ diyor.” **6** RAB, “Haydi! Haydi! Kuzey ülkesinden kaçın!” diyor, “Çünkü sizi göğün dört bucağına dağıttım.” Böyle diyor RAB. **7** “Babil'de oturan Siyon

halkı, haydi kaçıp kurtul!” 8 Çünkü Her Şeye Egemen RAB beni
onurlandırdı ve sizi yağmalamış uluslara şu haberle gönderdi:
“Size dokunan gözbebeğime dokunmuş olur” diyor, 9 “Elimi
onlara karşı kaldıracağım, köleleri onları yağmalayacak.” O
zaman siz de beni Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini
anlayacaksınız. 10 RAB, “Ey Siyon kızı, sevinçle bağır! Çünkü
aranızda yaşamaya geliyorum” diyor. 11 O gün birçok ulus
RAB'be bağlanacak, O'nun halkı olacak. O zaman RAB aranızda
yaşayacak, siz de beni Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini
anlayacaksınız. 12 RAB kutsal topraklarda Yahuda'yı kendi
payı olarak miras edinecek ve Yeruşalim'i yine seçecek. 13 Ey
insanlar, RAB'bin önünde sessiz durun! RAB kutsal konutundan
kalkmış geliyor!

3 RAB, meleğinin önünde duran Başkâhin Yeşu'yu ve onu
suçlamak için sağında duran Şeytan'ı bana gösterdi. 2 RAB'bin
meleği Şeytan'a, “RAB seni azarlasın, ey Şeytan!” dedi,
“Yeruşalim'i seçen RAB seni azarlasın! Bu adam ateşten çıkarılan
yarı yanmış odun parçası değil mi?” 3 Yeşu meleğin önünde
çok kirli giysiler içinde duruyordu. 4 Melek önündeki meleklere,
“Üzerinden kirli giysileri çıkarın” dedi. Sonra Yeşu'ya, “Bak,
suçunu kaldırdım. Sana bayramlık giysiler giydireceğim” dedi. 5
Ben de Yeşu'nun başına temiz bir sarık sarmalarını söyledim.
Başına temiz bir sarık sarıp onu giydirdiler. RAB'bin meleği
de onun yanında duruyordu. 6 Sonra RAB'bin meleği Yeşu'yu
uyardı: 7 “Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Eğer yollarımda yürür,
verdiğim görevleri yerine getirirsen, tapınağımı sen yönetecek,
avlularımı sen koruyacaksın. Sana burada duranların arasına
katılıp huzuruma çıkma ayrıcalığını vereceğim. 8 “‘Ey Başkâhin
Yeşu, sen ve önünde oturan kâhin arkadaşların, dinleyin! Çünkü

onlar gelecek olayların önbelirtisidir. Dal adındaki kulumu ortaya çıkarıyorum. **9** Yeşu'nun önüne koyduğum taşa bakın! O tek taşın yedi gözü var; onun üzerine bir yazıt oyacağım' diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Bir günde bu ülkenin günahını kaldıracağım. **10** O gün her biriniz komşusunu asmasının, incir ağacının altında oturmaya çağıracak.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB."

4 Benimle konuşan melek yine geldi ve uykudan uyandırır gibi beni uyandırdı. **2** "Ne görüyorsun?" diye sordu. "Som altın bir kandillik görüyorum" diye yanıtladım, "Tepesinde zeytinyağı için bir tas, üzerinde yedi kandil, kandillerde yedişer oluk var. **3** Ayrıca kandilliğin yanında, biri zeytinyağı tasının sağında, öbürü solunda iki zeytin ağacı da var." **4** Benimle konuşan meleğe, "Bunların anlamı nedir, efendim?" diye sordum. **5** Melek, "Bunların anlamını bilmiyor musun?" diye karşılık verdi. "Hayır, efendim" dedim. **6** Bunun üzerine şöyle dedi: "RAB Zerubbabil'e, 'Güçle kuvvetle değil, ancak benim Ruhum'la başaracaksın' diyor. Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **7** Sen kim oluyorsun, ey ulu dağ? Zerubbabil'in önünde bir düzlük olacaksın! O tapınağın son taşını çıkarırken, halk da, 'Ne güzel, ne güzel!' diye bağıracak." **8** RAB bana yine seslendi: **9** "Bu tapınağın temelini Zerubbabil'in elleri attı, tapınağı tamamlayacak olan da onun elleridir. O zaman beni size Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız. **10** "Küçük işleri yapma gününü kim küçümsüyor? İnsanlar Zerubbabil'in elinde çekülü görünce sevinecekler. –"Bu yedi kandil RAB'bin bütün yeryüzünde dolaşan gözleridir."– **11** Meleğe, "Kandilliğin sağındaki ve solundaki bu iki zeytin ağacı nedir?" diye sordum, **12** "Altın gibi yağ akıtan iki altın oluğun yanındaki bu iki zeytin dalı nedir?" **13** "Bunların anlamını bilmiyor musun?" diye karşılık verdi. "Hayır, efendim"

dedim. **14** Melek, “Bunlar bütün dünyanın Rabbi'ne hizmet eden, zeytinyağıyla kutsanmış iki kişidir” diye açıkladı.

5 Gözlerimi yine kaldırıp bakınca, uçan bir tomar gördüm. **2** Melek, “Ne görüyorsun?” diye sordu. “Uçan bir tomar görüyorum. Uzunluğu yirmi, genişliği on arşın” diye yanıtladım. **3** Melek, “Bütün ülkeye yağacak lanettir bu” dedi, “Tomarın bir yanına yazılanlar uyarınca, hırsızlık eden herkes sökülüp atılacak; öbür yanına yazılanlar uyarınca da yalan yere ant içenler kovulacak. **4** Her Şeye Egemen RAB, ‘Lanet yağdıracağım’ diyor, ‘Hırsızın ve benim adımla yalan yere ant içenin evi üzerine lanet yağacak. Ve lanet o evin üzerinde kalacak; kerestesiyle, taşlarıyla birlikte evin tümünü yok edecek.’” **5** Sonra benimle konuşan melek yaklaşıp, “Gözlerini kaldır” dedi, “Ortaya çıkan şu nesnenin ne olduğuna bak.” **6** “Nedir?” diye sordum. “Bir ölçü kabı” dedi, sonra ekledi: “Bu, bütün ülke halkının suçudur.” **7** Derken kurşun kapak kaldırıldı. Kabın içinde bir kadın oturuyordu. **8** Melek, “İşte bu kötülüktür!” diyerek kadını gerisingeri ölçü kabına itip kurşun kapağı yerine koydu. **9** Gözlerimi kaldırıp bakınca, rüzgarda uçarak yaklaşan iki kadın gördüm. Leylek kanatlarına benzeyen kanatları vardı. Kabı yerle gök arasına kaldırdılar. **10** Benimle konuşan meleğe, “Kabı nereye götürüyorlar?” diye sordum. **11** “Kadın için bir ev yapmak üzere Şinar topraklarına” diye yanıtladı, “Ev hazır olunca kap oraya, yerine konulacak.”

6 Yine gözlerimi kaldırıp baktım, iki tunç dağın arasından çıkıp gelen dört savaş arabası gördüm. **2** Birinci savaş arabasının kızıl, ikincisinin siyah, **3** üçüncüsünün beyaz, dördüncüsünün benekli atları vardı. Atların hepsi güçlüydü. **4** Benimle konuşan meleğe, “Bunlar ne, efendim?” diye sordum. **5** Melek şöyle karşılık verdi: “Bunlar bütün dünyanın Rabbi'ne hizmet ettikleri yerden

çıkan göğün dört ruhudur. **6** Siyah atların çektiği savaş arabası
bölgenin kuzeyine, beyaz atlarınki batıya, benekli atlarınki de
güneye doğru gidiyor." **7** Yola çıktıklarında güçlü atlar yeryüzünü
dolaşmak üzere gitmek istiyorlardı. Melek, "Gidin, yeryüzünü
dolaşın!" deyince, gidip yeryüzünü dolaştılar. **8** Sonra melek
bana seslendi: "Bak, bölgenin kuzeyine gidenler, orada öfkemi
yatıştırdılar." **9** RAB bana şöyle seslendi: **10** "Armağanları
sürgünden dönenlerden –Babil'den gelen Helday, Toviya ve
Yedaya'dan– al ve aynı gün Sefanya oğlu Yoşiya'nın evine git.
11 Aldığın altınla gümüşten bir taç yaparak Yehosadak oğlu
Başkâhin Yeşu'nun başına tak. **12** Ona Her Şeye Egemen
RAB şöyle diyor de: 'İşte Dal adındaki adam! Bulunduğu
yerde filizlenecek ve RAB'bin Tapınağı'nı kuracak. **13** Evet,
RAB'bin Tapınağı'nı kuracak olan odur. Görkemle kuşanacak,
tahtında oturup egemenlik sürecek. Tahtında oturan kâhin
olacak. İkisi arasında tam bir uyum olacak.' **14** Helday'ın,
Toviya'nın, Yedaya'nın, Sefanya oğlu Yoşiya'nın anısına taç
RAB'bin Tapınağı'na konulacak. **15** Uzaktakiler de gelip RAB'bin
Tapınağı'nın yapımında çalışacak. Böylece beni size Her Şeye
Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız. Tanrınız RAB'bin
sözüne özenle uyarsanız bütün bunlar gerçekleşecektir."

7 Kral Darius'un krallığının dördüncü yılının dokuzuncu ayı olan
Kislev ayının dördüncü günü RAB Zekeriya'ya seslendi. **2** Beytel
halkı, Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'ndaki kâhinlerle
peygamberlere, "Yıllardır yaptığımız gibi beşinci ay oruç tutup
ağlayalım mı?" diye sormuş ve RAB'be yalvarmaları için Sareser'i,
Regem-Melek'i ve adamlarını göndermişti. **4** Her Şeye Egemen
RAB bana dedi ki, **5** "Bütün ülke halkına ve kâhinlere sor: 'Yetmiş
yıldır beşinci ve yedinci aylarda oruç tutup dövündüğünüzde

gerçekten benim için mi oruç tuttunuz? **6** Yiyip içerken kendiniz
için yiyip içmiyor muydunuz? **7** Yeruşalim'le çevresindeki kentler
gönenç içinde yaşarken, Negev ve Şefela insanlarla doluyken,
RAB'bin önceki peygamberler aracılığıyla açıkladığı sözler bunlar
değil mi?'" **8** RAB Zekeriya'ya yine seslendi: **9** "Her Şeye
Egemen RAB diyor ki, 'Gerçek adaletle yargılayın; birbirinize
sevgi ve sevecenlik gösterin. **10** Dul kadına, öksüze, yabancıya,
yoksula baskı yapmayın. Yüreğinizde birbirinize karşı kötülük
tasarlamayın.' **11** "Ama atalarımız dinlemek istemediler; inatla
sırtlarını çevirdiler, duymamak için kulaklarını tıkadılar. **12** Kutsal
Yasa'yı ve Her Şeye Egemen RAB'bin kendi Ruhu'yla gönderdiği,
önceki peygamberler aracılığıyla ilettiği sözleri dinlememek
için yüreklerini taş gibi sertleştirdiler. Bu yüzden Her Şeye
Egemen RAB onlara çok öfkelendi. **13** "'Madem ben çağırınca
dinlemediler' diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Onlar çağırınca,
ben de onları dinlemeyeceğim. **14** Onları tanımadıkları ulusların
arasına fırtına gibi dağıttım. Geride bıraktıkları ülke öyle ıssız
kaldı ki, oraya kimse gidip gelemez oldu. Güzelim ülkeyi viraneye
çevirdiler.'"

8 Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi: **2** Her Şeye
Egemen RAB, "Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum" diyor,
"Evet, onu şiddetle kıskanıyorum. **3** Siyon'a dönecek ve
Yeruşalim'de oturacağım. Yeruşalim'e Sadık Kent, Her Şeye
Egemen RAB'bin dağına Kutsal Dağ denecek. **4** "İlerlemiş
yaşlarından ötürü ellerinde bastonlarıyla yaşlı erkeklerle kadınlar
yine Yeruşalim meydanlarında oturacaklar. Kentin meydanları
orada oynayan erkek ve kız çocuklarla dolacak." Böyle diyor
Her Şeye Egemen RAB. **6** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "O
günlerde sürgünden dönen halkın gözünde bu olanaksız olsa

da, benim gözümde de böyle mi olmalı?" Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **7** "Halkımı doğudaki, batıdaki ülkelerden kurtarıp geri getireceğim. Yeruşalim'de yaşayacak, halkım olacaklar; ben de onların sadık ve adil Tanrısı olacağım." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **9** "Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nın kurulması için temel atıldığında orada bulunan peygamberlerin bu günlerde söylediği sözleri duyan sizler yüreklenin!" diyor Her Şeye Egemen RAB, **10** "O günlerden önce insan ya da hayvan için ücret yoktu. Düşman yüzünden hiç kimse güvenlik içinde gidip gelemiyordu. Çünkü herkesi birbirine düşürmüştüm. **11** Ama şimdi sürgünden dönen bu halka geçmiş günlerde davrandığım gibi davranmayacağım." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB, **12** "Ekilen tohum verimli olacak; asma üzüm, toprak ürün, gökler çiy verecek. Bunların tümünü sürgünden dönen bu halka mülk olarak vereceğim. **13** Sizi kurtaracağım, ey Yahuda ve İsrail halkı. Siz uluslar arasında nasıl lanet konusu olduysanız, şimdi de bereket kaynağı olacaksınız. Korkmayın, yürekli olun!" **14** Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: "Atalarınız beni öfkelendirdiğinde başınıza felaket getirmeyi tasarladım ve vazgeçmedim" diyor Her Şeye Egemen RAB, **15** "Şimdi de Yeruşalim ve Yahuda halkına yine iyilik yapmayı tasarladım. Korkmayın! **16** Yapmanız gerekenler şunlardır: Birbirinize gerçeği söyleyin, kent kapılarınızda esenliği sağlayan gerçek adaletle yargılayın, **17** yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın, yalan yere ant içmekten tiksinin. Çünkü ben bütün bunlardan nefret ederim." Böyle diyor RAB. **18** Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi: **19** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Dördüncü, beşinci, yedinci ve onuncu ayların oruçları Yahuda halkı için sevinç, coşku dolu mutlu bayramlar olacak. Bu nedenle gerçeği

ve esenliği sevin.” **20** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Daha
birçok halk, birçok kentte yaşayanlar gelecek. **21** Bir kentte
yaşayanlar başka kente gidip, ‘RAB'be yalvarmak, Her Şeye
Egemen RAB'be yönelmek için hemen yola çıkalım. Ben de
gideceğim’ diyecekler. **22** Her Şeye Egemen RAB'be yönelmek,
O'na yalvarmak için çok sayıda halkla birçok ulus Yeruşalim'e
gelecek.” **23** Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “O günlerde
her dil ve ulustan on kişi bir Yahudi'nin eteğinden tutup, ‘İzin
verin, sizinle gidelim. Çünkü Tanrı'nın sizinle olduğunu duyduk’
diyecekler.”

9 Bildiri: RAB'bin sözü Hadrak ülkesine ve Şam Kenti'ne
yöneliktir. Çünkü insanların, özellikle bütün İsrail oymaklarının
gözü RAB'be çevrilidir. **2** Bu söz Hadrak sınırındaki Hama'ya,
Çok becerikli olmasına karşın Sur ve Sayda kentlerine de
yöneliktir. **3** Sur kendine bir kale yaptı; Toprak kadar gümüş
Ve sokaktaki çamur kadar altın biriktirdi. **4** Ama Rab onun mal
varlığını alıp götürecek; Denizdeki gücünü yok edecek Ve ateş
kenti yiyip bitirecek. **5** Aşkelon bunu görünce korkacak; Gazze
acıdan kıvranacak, Ekron da öyle, çünkü umudu sönecek. Gazze
kralını yitirecek, Aşkelon ıssız kalacak. **6** Aşdot'ta melez bir
halk oturacak, Filistliler'in gururunu kıracağım. **7** Ağızlarından
kanı alınmamış eti, Dişlerinin arasından yasak yiyecekleri
alacağım. Sağ kalanlar Tanrımız'a bağlanacak Ve Yahuda
oymağında bir boy sayılacak. Ekron Yevuslular gibi olacak. **8**
Akın eden ordulara karşı Evimin çevresinde ordugah kuracağım.
Hiçbir kıyıcı Bir daha halkımın üzerinden geçmeyecek, Çünkü
artık halkımı ben gözetiyorum. **9** Ey Siyon kızı, sevinçle
coş! Sevinç çığlıkları at, ey Yeruşalim kızı! İşte kralın! O
adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür. Eşeğe, evet, sıpaya, Eşek

yavrusuna binmiş sana geliyor! **10** Savaş arabalarını Efrayim'den,
Atları Yeruşalim'den uzaklaştıracağım. Savaş yayları kırılacak.
Kralınız uluslara barışı duyuracak, Onun egemenliği bir denizden
bir denize, Fırat'tan yeryüzünün uçlarına dek uzanacak. **11**
Size gelince, Sizinle yaptığım kurban kanıyla yürürlüğe girmiş
antlaşma uyarınca, Sürgündeki halkınızı Susuz çukurdan çıkarıp
özgür kılacağım. **12** Kalenize dönün, Ey siz, umut sürgünleri!
Bugün bildiriyorum ki, Size yitirdiğinizin iki katını vereceğim.
13 Yahuda'yı yayımı gerer gibi gereceğim Ve Efrayim'i ok gibi
ona dolduracağım. Oğullarını Grekler'e karşı uyandıracağım, ey
Siyon Ve seni bir savaşçının kılıcı gibi yapacağım. **14** O zaman
RAB halkının üzerinde görünecek, Oku şimşek gibi çakacak.
Egemen RAB boru çalacak Ve güney fırtınalarıyla ilerleyecek. **15**
Onları Her Şeye Egemen RAB koruyacak. Düşmanlarını yok
edecek Ve sapan taşlarıyla yenecekler. Şarap içmiş gibi içip
gürleyecek Ve kurban kanı serpmekte kullanılan çanaklar gibi
sunağın köşelerine dolacaklar. **16** O gün Tanrıları RAB Sürüsü
olan halkını kurtaracak. O'nun ülkesinde taç mücevherleri gibi
parlayacaklar. **17** Ne yakışıklı ve güzel olacaklar! Delikanlılar
tahılla, Genç kızlar yeni şarapla güçlenecek.

10 İlkbaharda RAB'den yağmur dileyin. O'dur yağmur bulutlarını
oluşturan. İnsanlara yağmur sağanakları Ve herkese tarlada
ot verir. **2** Oysa aile putlarından alınan yanıtlar boştur,
Falcılar yalan görümler görür Ve gerçek yanı olmayan düşler
anlatarak Boşuna avuturlar. Bu yüzden halk sürü gibi dağınık,
Sıkıntı çekiyor, çünkü çoban yok. **3** RAB şöyle diyor: "Öfkem
çobanlara karşı alevlendi, Önderleri cezalandıracağım. Her
Şeye Egemen RAB kendi sürüsünü, Yahuda halkını kayıracak.
Görkemli savaş atı gibi yapacak onları. **4** Köşe taşı, Çadır

kazığı, Savaş yayı Ve bütün önderler Yahuda'dan çıkacak. **5** Savaşta düşmanlarını sokaklardaki çamurda çiğneyen yiğitler gibi olacaklar. RAB onlarla olduğu için Savaşacak ve atlıları utandıracaklar. **6** “Yahuda halkını güçlendireceğim, Yusuf soyunu kurtarıp Sürgünden geri getireceğim. Çünkü onlara acıyorum. Sanki onları reddetmemişim gibi olacaklar. Çünkü ben onların Tanrısı RAB'bim ve onları yanıtlayacağım. **7** Efrayimliler yiğitler gibi olacaklar, Şarap içmiş gibi yürekleri coşacak. Çocukları bunu görüp neşelenecek, Yürekleri RAB'de sevinç bulacak. **8** “Islık çalıp onları toplayacağım, Onları kesinlikle kurtaracağım. Eskiden olduğu gibi Yine çoğalacaklar. **9** Onları halklar arasına dağıttımsa da, Uzak ülkelerde beni anımsayacaklar; Çocuklarıyla birlikte sağ kalacak ve geri dönecekler. **10** Onları Mısır'dan geri getirecek, Asur'dan toplayacağım; Gilat'a, Lübnan'a getireceğim. Onlara yeterince yer bulunmayacak. **11** Sıkıntı denizinden geçecekler, Denizin dalgaları yatışacak, Nil'in bütün derinlikleri kuruyacak. Asur'un gururu alaşağı edilecek, Mısır'ın krallık asası elinden alınacak. **12** Halkımı kendi gücümle güçlendireceğim, Adıma layık bir yaşam sürdürecekler.” Böyle diyor RAB.

11 Ey Lübnan, kapılarını aç ki, Ateş sedir ağaçlarını yakıp yok etsin! **2** Ey çam ağacı, haykır! Sedir ağacı yıkıldı, Ulu ağaçlar yok oldu! Haykırın, ey Başan meşeleri, Gür ormanın ağaçları devrildi! **3** Çobanların haykırışını duy, Çünkü güzelim otlakları yok oldu! Genç aslanların kükremesini dinle, Çünkü Şeria Irmağı'nın kıyısındaki ağaçlık yok oldu! **4** Tanrım RAB, “Kesime ayrılmış sürüyü sen güt” diyor, **5** “Sürüyü satın alanlar koyunları kesiyor ama cezalarını çekmiyorlar. Koyunları satanlar da, ‘Tanrı'ya övgüler olsun, zengin oldum!’ diyorlar. Çobanlar kendi sürülerine acımıyor. **6** Çünkü ülkede yaşayan halka artık

acımayacağım” diyor RAB, “Herkesi kendi komşusunun ve kralının eline teslim edeceğim. Ülkeyi ezecekler, ben de halkı ellerinden kurtarmayacağım.” **7** Bunun üzerine kesime ayrılmış sürünün özellikle ezilenlerini güttüm. Elime iki değnek aldım; birine “Lütuf”, ötekine “Birlik” adını koydum. Böylece sürüyü gütmeye başladım. **8** Bir ayda üç çobanı başımdan savdım. Çünkü ben sürüden bıkmıştım, sürü de benden tiksinmişti. **9** Sürüye, “Artık sizi gütmeyeceğim. Ölen ölsün, kesilen kesilsin, geri kalanlar da birbirinin etini yesin” dedim. **10** Sonra “Lütuf” adındaki değneğimi aldım ve bütün uluslarla yapmış olduğum antlaşmayı bozmak için kırdım. **11** Böylece antlaşma o gün bozuldu. Beni gözleyen sürünün ezilenleri RAB'bin sözünün yerine geldiğini anladılar. **12** Onlara, “Uygun görürseniz ücretimi ödeyin, yoksa boş verin” dedim. Onlar da ücret olarak bana otuz gümüş verdiler. **13** RAB bana, “Çömlekçiye at” dedi. Böylece bana biçtikleri yüksek değerin karşılığı olan otuz gümüşü alıp RAB'bin Tapınağı'ndaki çömlekçiye attım. **14** Sonra Yahuda ile İsrail arasındaki kardeşliği bozmak için “Birlik” adındaki öteki değneğimi kırdım. **15** RAB bana, “Sen yine akılsız bir çoban gibi donat kendini” dedi, **16** “Ülkeye öyle bir çoban atayacağım ki, yitiklere bakmayacak, dağılmışları aramayacak, yaralıları iyileştirmeyecek, sağlamları beslemeyecek. Ancak semiz koyunların etini yiyecek, tırnaklarını koparacak. **17** “Sürüyü terk eden değersiz çobanın vay haline! Kılıç kolunu ve sağ gözünü vursun! Kolu tamamen kurusun, Sağ gözü kör olsun!”

12 Bildiri: İşte RAB'bin İsrail'e ilişkin sözleri. Gökleri geren, yeryüzünün temelini atan, insanın içindeki ruha biçim veren RAB şöyle diyor: **2** “Yeruşalim'i çevredeki bütün halkları sersemleten bir kâse yapacağım. Yeruşalim gibi Yahuda da kuşatma altına

alınacak. **3** O gün Yeruşalim'i bütün halklar için ağır bir taş
yapacağım. Onu kaldırmaya yeltenen herkes ağır yaralanacak.
Yeryüzünün bütün ulusları Yeruşalim'e karşı birleşecek. **4** O
gün her atı dehşete düşürecek, her atlıyı çılgına döndüreceğim.
Yahuda halkını gözeteceğim, ama öbür halkların bütün atlarını
kör edeceğim. **5** O zaman Yahuda önderleri, 'Her Şeye Egemen
Tanrısı RAB'be güvenen Yeruşalim halkı güç kaynağımızdır' diye
düşünecekler. **6** "O gün Yahuda önderlerini odunların ortasında
yanan bir mangal gibi, ekin demetleri arasında alev alev yanan
bir meşale gibi yapacağım. Sağda solda, çevredeki bütün halkları
yakıp yok edecekler. Yeruşalim ise sapasağlam yerinde duracak.
7 "Ben RAB önce çadırlarda oturan Yahuda halkını kurtaracağım.
Öyle ki, Davut soyuyla Yeruşalim'de oturanlar Yahuda'dan daha
çok onura kavuşmasın. **8** Ben RAB o gün Yeruşalim'de oturanları
koruyacağım. Böylece aralarındaki en güçsüz kişi Davut gibi,
Davut soyu da Tanrı gibi, kendilerine öncülük eden RAB'bin
meleği gibi olacak. **9** O gün Yeruşalim'e saldıran bütün ulusları
yok etmeye başlayacağım. **10** "Davut soyuyla Yeruşalim'de
oturanların üzerine lütuf ve yakarış ruhunu dökeceğim. Bana,
yani deştiklerine bakacaklar; biricik oğlu için yas tutan biri gibi
yas tutacak, ilk oğlu için acı çeken biri gibi acı çekecekler. **11**
O gün Yeruşalim'de tutulan yas, Megiddo Ovası'nda, Hadat-
Rimmon'da tutulan yas gibi büyük olacak. **12** Ülkede her boy
kendi içinde yas tutacak: Davut, Natan, Levi, Şimi boyundan ve
geri kalan boylardan aileler. Her boyun erkekleri ayrı, kadınları
ayrı yas tutacak."

13 "O gün Davut soyunu ve Yeruşalim'de yaşayanları günahtan
ve ruhsal kirlilikten arındırmak için bir pınar açılacak. **2** O gün
ülkeden putların adlarını kaldıracağım, bir daha anılmayacaklar"

diyor Her Şeye Egemen RAB, “Sahte peygamberleri de, kirli ruhu da ülkeden uzaklaştıracağım. 3 Biri yine peygamberlik edecek olursa, öz annesiyle babası, ‘Öleceksin, çünkü RAB'bin adıyla yalan söylüyorsun’ diyecekler. Peygamberlik ettiğinde de öz annesi babası onun bedenini deşecekler. 4 “O gün her peygamber peygamberlik ederken gördüğü görümden utanacak; insanları aldatmak için çuldan giysi giymeyecek. 5 ‘Ben peygamber değilim, çiftçiyim. Gençliğimden beri hep tarlada çalıştım’ diyecek. 6 Biri, ‘Bağrındaki bu yaralar ne?’ diye sorduğunda da, ‘Bunlar dostlarımın evinde aldığım yaralar’ diye yanıtlayacak.” 7 “Uyan, ey kılıç! Çobanıma, yakınıma karşı harekete geç” Diyor Her Şeye Egemen RAB. “Çobanı vur da Koyunlar darmadağın olsun. Ben de elimi küçüklere karşı kaldıracağım. 8 Bütün ülkede” diyor RAB, “Halkın üçte ikisi vurulup ölecek, Üçte biri sağ kalacak. 9 Kalan üçte birini ateşten geçireceğim, Onları gümüş gibi arıtacağım, Altın gibi sınayacağım. Beni adımla çağıracaklar, Ben de onlara karşılık vereceğim, ‘Bunlar benim halkım’ diyeceğim. Onlar da, ‘Tanrımız RAB'dir’ diyecekler.”

14 İşte RAB'bin günü geliyor! Ey Yeruşalim halkı, senden yağmalanan mal gözlerinin önünde paylaşılacak. 2 Yeruşalim'e karşı savaşmaları için bütün ulusları bir araya getireceğim. Kent ele geçirilecek, evler yağmalanacak, kadınların ırzına geçilecek. Kentte yaşayanların yarısı sürgüne gönderilecek, geri kalanlar kentte kalacak. 3 Sonra RAB, savaş zamanlarında yaptığı gibi, gidip bu uluslara karşı savaşacak. 4 O gün O'nun ayakları Yeruşalim'in doğusundaki Zeytin Dağı'nın üzerinde duracak. Zeytin Dağı doğuya ve batıya doğru ortadan yarılıp çok büyük bir vadi oluşturacak. Dağın yarısı kuzeye, öbür yarısı güneye

çekilecek. **5** Yarılan dağımın oluşturduğu vadiden kaçacaksınız,
çünkü vadi Asal'a dek uzanacak. Yahuda Kralı Uzziya döneminde
depremden nasıl kaçtıysanız, öyle kaçacaksınız. O zaman
Tanrım RAB bütün kutsallarla birlikte gelecek! **6** O gün ışık
olmayacak, ışık veren cisimler kararacak. **7** Özel bir gün,
yalnız RAB'bin bildiği bir gün olacak. Gece de gündüz de
olmayacak. Gece aydınlık olacak. **8** O gün Yeruşalim'in içinden
diri sular akacak. Yaz kış suların yarısı Lut Gölü'ne, öbür yarısı
Akdeniz'e akacak. **9** RAB bütün dünyanın kralı olacak. O gün
yalnız RAB, yalnız O'nun adı kalacak. **10** Bütün ülke Geva'dan
Yeruşalim'in güneyindeki Rimmon'a dek Arava Ovası gibi
olacak. Ama Yeruşalim yükseltilecek ve Benyamin Kapısı'ndan
ilk kapıya, Köşe Kapısı'na, Hananel Kulesi'nden kralın üzüm
sıkma çukurlarına dek yerli yerinde duracak. **11** İnsanlar oraya
yerleşip güvenlik içinde yaşayacak. Yeruşalim bir daha yıkıma
uğramayacak. **12** Yeruşalim'e karşı savaşan bütün halkları RAB
şu belayla cezalandıracak: Daha sağken bedenleri, gözleri, dilleri
çürüyecek. **13** O gün RAB insanları büyük dehşete düşürecek.
Herkes yanındakinin elini yakalayacak, birbirlerine saldıracaklar.
14 Yahudalılar da Yeruşalim'de savaşacak. Çevredeki bütün
ulusların serveti, çok miktarda altın, gümüş, giysi toplanacak. **15**
Düşman ordugahlarındaki bütün hayvanlar da –at, katır, deve,
eşek– benzer bir belaya çarptırılacak. **16** Yeruşalim'e saldıran
uluslardan sağ kalanların hepsi Her Şeye Egemen RAB olan
Kral'a tapınmak ve Çardak Bayramı'nı kutlamak için yıldan
yıla Yeruşalim'e gidecekler. **17** Yeryüzü halklarından hangisi
Her Şeye Egemen RAB olan Kral'a tapınmak için Yeruşalim'e
gitmezse, ülkesine yağmur yağmayacak. **18** Mısırlılar bunlara
katılıp Yeruşalim'e gitmezlerse, RAB onları da Çardak Bayramı'nı

kutlamak için Yeruşalim'e gitmeyen bütün ulusların başına getirdiği aynı belayla cezalandıracak. **19** Mısırlılar'a ve Çardak Bayramı'nı kutlamak için Yeruşalim'e gitmeyen bütün uluslara verilecek ceza budur. **20** O gün atların çıngırakları üzerine, “RAB'be adanmıştır” diye yazılacak. RAB'bin Tapınağı'ndaki kazanlar da sunağın önündeki çanaklar gibi olacak. **21** Yeruşalim ve Yahuda'da her kazan Her Şeye Egemen RAB'be adanacak. Kurban kesmeye gelenler bu kazanları kurban etini pişirmek için kullanacaklar. O gün Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda artık tüccar bulunmayacak.

Malaki

1 RAB'bin Malaki aracılığıyla İsrail halkına bildirisi. **2** RAB, “Sizi
sevdim” diyor. “Oysa siz, ‘Bizi nasıl sevdin?’ diye soruyorsunuz.”
RAB, “Esav Yakup'un ağabeyi değil mi?” diye karşılık veriyor,
“Ben Yakup'u sevdim, **3** Esav'dan ise nefret ettim. Dağlarını
viraneye çevirdim, yurdunu kırın çakallarına verdim.” **4** Edomlular,
“Biz ezildik, ama yıkıntıları yeniden kuracağız” deseler de, Her
Şeye Egemen RAB şu karşılığı verecek: “Onlar kurabilirler, ama
ben yıkacağım. Ülkeleri kötülük ülkesi, kendileri de RAB'bin her
zaman lanetlediği halk olarak tanınacak. **5** Bunu gözlerinizle
görünce, ‘RAB İsrail sınırının ötesinde de büyüktür!’ diyeceksiniz.”
6 Her Şeye Egemen RAB, adını küçümseyen siz kâhinlere,
“Oğul babasına, kul efendisine saygı gösterir” diyor, “Eğer
ben babaysam, hani bana saygınız? Eğer efendiysem, hani
benden korkunuz? “Oysa siz, ‘Adını nasıl küçümsedik?’ diye
soruyorsunuz. **7** “Hem sunağıma murdar yiyecek getiriyor, hem
de, ‘Yiyeceği nasıl murdar ettik?’ diye soruyorsunuz. “‘RAB'bin
sofrası küçümsenir’ demenizle. **8** Kör hayvan kurban etmek
kötü değil mi? Topal ya da hasta hayvan kurban etmek kötü
değil mi? Böyle bir hayvanı kendi valine sun bakalım! Senden
hoşnut kalır mı, ya da seni kabul eder mi?” Böyle diyor Her Şeye
Egemen RAB. **9** “Şimdi bize lütfetmesi için Tanrı'ya yalvarın. Siz
böyle sunular sunarken hiç sizi kabul eder mi?” Böyle diyor Her
Şeye Egemen RAB. **10** “Ne olurdu, sunağımda boşuna ateş
yakmayasınız diye aranızda tapınağın kapılarını kapatan biri
olsaydı! Ben sizden hoşnut değilim” diyor Her Şeye Egemen
RAB, “Getireceğiniz sunuları da kabul etmeyeceğim. **11** Doğudan
batıya kadar uluslar arasında adım büyük olacak! Her yerde
adıma buhur yakılacak, temiz sunular sunulacak. Çünkü uluslar

arasında adım büyük olacak!" diyor Her Şeye Egemen RAB.
12 "'Rab'bin sofrası murdardır, yemeği de küçümsenir' diyerek
adımı bayağılaştırıyorsunuz. 13 Üstelik, 'Ne yorucu!' diyerek
bana burun kıvırıyorsunuz." Böyle diyor Her Şeye Egemen
RAB. "Kurban olarak çalıntıyı, topalı, hastayı getirdiğinizde,
elinizden kabul mu edeyim?" diye soruyor RAB. 14 "Sürüsünden
adadığı erkek hayvan yerine Rab'be kusurlu hayvan kurban
eden aldatıcıya lanet olsun! Çünkü ben büyük bir kralım" diyor
Her Şeye Egemen RAB, "Ve uluslar adımdan korku duyacak."
2 "Şimdi, ey kâhinler, bu buyruk sizin içindir. 2 Her Şeye
Egemen RAB diyor ki, söz dinlemez, adımı onurlandırmaya
istekli olmazsanız, üzerinize lanet yağdırıp hayırdualarınızı
lanete çevireceğim. Lanetledim bile. Çünkü beni onurlandırmaya
istekli değilsiniz. 3 "Soyunuzu paylayacağım. Bayramlarınızda
kurban ettiğiniz hayvanların gübresini yüzünüze saçacağım. Sizi
önümden atacağım. 4 Levi'yle yaptığım antlaşmanın sürmesi
için size bu buyruğu gönderdiğimi bilesiniz." Böyle diyor Her
Şeye Egemen RAB. 5 "Onunla yaşam ve esenlik verecek
bir antlaşma yaptım ve bana saygı göstersin diye kendisine
bunları verdim. Benden korkup adıma saygı gösterdi. 6 Doğru
öğüt ağzındaydı. Dudaklarında hile yoktu. Benimle esenlik ve
doğruluk içinde yürüdü. Birçoklarını da suç yolundan döndürdü.
7 "Kâhinin dudakları bilgiyi korumalı ve insanlar onun ağzından
öğüt aramalı. Çünkü o Her Şeye Egemen RAB'bin ulağıdır. 8 Ne
var ki, siz yoldan saptınız ve öğrettiklerinizle birçoklarını suça
sürüklediniz; Levi'yle yaptığım antlaşmayı bozdunuz." Böyle
diyor Her Şeye Egemen RAB. 9 "Benim yollarımı izlemediniz,
Kutsal Yasa'yla ilgili konularda adam kayırdınız. Bu yüzden
ben de bütün halkın önünde sizi aşağılayıp gülünç duruma

düşürdüm.” 10 Hepimizin babası bir değil mi? Bizi yaratan aynı
Tanrı değil mi? Öyleyse neden atalarımızın yaptığı antlaşmayı
bozarak herkes kardeşine ihanet ediyor? 11 Yahuda halkı haince
davrandı. İsrail'de ve Yeruşalim'de iğrenç şeyler yapıldı: Yahuda
yabancı ilaha tapınan kızla evlenerek RAB'bin sevdiği kutsal yeri
kirletti. 12 Bunu yapan kişi, kim olursa olsun, Her Şeye Egemen
RAB'be sunular getirse bile RAB onu Yakup'un topluluğundan
atsın! 13 Yaptığınız başka bir şey var: RAB'bin sunağını gözyaşı
seline boğuyorsunuz. Ağlayıp sızlanıyorsunuz. Çünkü RAB artık
getirdiğiniz sunulara ilgi göstermiyor, onları elinizden beğeniyle
kabul etmiyor. 14 “Neden?” diye soruyorsunuz. Çünkü RAB
seninle gençken evlendiğin karın arasında tanıktır. O yoldaşın
ve evlilik antlaşmasıyla karın olduğu halde ona ihanet ettin. 15
Tanrı sizi tek beden ve ruh yapmadı mı? Neden tek? Çünkü O
kendisine özgü bir soy arıyordu. Onun için kendinize dikkat edin,
hiçbiriniz gençken evlendiği karısına ihanet etmesin. 16 İsrail'in
Tanrısı RAB, “Ben boşanmadan nefret ederim” diyor, “Giysisinin
üstüne bir de zorbalığı kuşanan kişiden de nefret ederim.” Böyle
diyor Her Şeye Egemen RAB. Bunun için kendinize dikkat edin
ve ihanet etmeyin. 17 Sözlerinizle RAB'bi usandırdınız. “O'nu
neyle usandırdık?” diye soruyorsunuz. “Kötülük yapan herkes
RAB'bin gözünde iyidir, O onlardan hoşnuttur” ya da “Hani,
adalet sağlayan Tanrı nerede?” diyerek usandırdınız.

3 “İşte habercimi gönderiyorum. Önümde yolu hazırlayacak.
Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; görmeyi özlediğiniz
antlaşma habercisi gelecek” diyor Her Şeye Egemen RAB.
2 Ama onun geleceği güne kim dayanabilir? O belirince kim
durabilir? Çünkü o maden arıtıcının ateşi, çamaşırcının kül suyu
gibi olacak; 3 gümüş eritip arıtan gibi davranacak: Levililer'i

arındırıp altın, gümüş temizler gibi temizleyecek. Böylece RAB'be doğrulukla sunular sunacaklar. **4** Geçmiş günlerde, geçmiş yıllarda olduğu gibi, RAB Yahuda ve Yeruşalim'in sunacağı sunulardan hoşnut kalacak. **5** Her Şeye Egemen RAB, “Yargılamak için size yaklaşacağım” diyor, “Büyücülere, zina edenlere, yalan yere ant içenlere, işçinin, dulun, öksüzün, yabancının hakkını çiğneyenlere –benden korkmayanlara– karşı hemen tanık olacağım.” **6** “Ben RAB'bim, değişmem. Siz bunun için yok olmadınız, ey Yakup soyu! **7** Atalarınızın günlerinden bu yana kurallarımı çiğnediniz, onlara uymadınız. Bana dönün, ben de size dönerim” diyor Her Şeye Egemen RAB. “Oysa siz, ‘Nasıl döneriz?’ diye soruyorsunuz. **8** “İnsan Tanrı'dan çalar mı? Oysa siz benden çalıyorsunuz. “‘Senden nasıl çalıyoruz?’ diye soruyorsunuz. “Ondalıkları, sunuları çalıyorsunuz. **9** Siz lanete uğradınız. Çünkü bütün ulus benden çalıyorsunuz. **10** Tapınağımda yiyecek bulunması için bütün ondalıklarınızı ambara getirin. Beni bununla sınayın” diyor Her Şeye Egemen RAB. “Göreceksiniz ki, göklerin kapaklarını size açacağım, üzerinize dolup taşan bereket yağdıracağım. **11** Çekirgelerin ekinlerinizi yemesini engelleyeceğim. Tarlada asmanız ürünsüz kalmayacak” diyor Her Şeye Egemen RAB. **12** “Bütün uluslar ne mutlu size diyecekler. Çünkü ülkeniz özlenen bir yer olacak.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **13** “Bana karşı sert sözler söylediniz” diyor RAB. “Oysa siz, ‘Sana karşı ne söyledik?’ diye soruyorsunuz. **14** “Şunu dediniz: ‘Tanrı'ya kulluk etmek yararsızdır. Her Şeye Egemen RAB'bin isteklerini yerine getirmek, O'nun önünde yas tutar gibi davranmak bize ne kazanç sağlıyor? **15** Şimdi kendini beğenmişlere mutlu diyoruz. Kötülük edenler başarılı oluyor, Tanrı'yı deneyenler cezadan kurtuluyor.’” **16** Bunun üzerine

RAB'den korkanlar birbirleriyle konuştular. RAB dediklerine kulak verip duydu. RAB'den korkup adını sayanlar için O'nun önünde bir anma kitabı yazıldı. **17** Her Şeye Egemen RAB, "Öz halkımı ortaya çıkardığım gün, benim olacaklar" diyor, "Bir baba kendisine hizmet eden oğlunu nasıl esirgerse ben de onları öyle esirgeyeceğim. **18** O zaman siz doğru kişiyle kötü kişi, Tanrı'ya kulluk edenle etmeyen arasındaki ayrımı yine göreceksiniz."

4 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "İşte o gün geliyor, fırın gibi yanıyor. Kendini beğenmişlerle kötülük yapanlar samandan farksız olacak; o gün hepsini yakacak. Onlarda ne kök, ne dal bırakılacak. **2** Ama siz, adıma saygı gösterenler için ışınlarıyla şifa getiren doğruluk güneşi doğacak. Ve çıkıp ahırdan salınmış buzağılar gibi sıçrayacaksınız. **3** Kötüleri ezeceksiniz. Çünkü bunları yaptığım gün, ayağınızın altında kül olacaklar." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. **4** "Kulum Musa'nın yasasını, bütün İsrail'e iletmesi için Horev Dağı'nda ona verdiğim kuralları, ilkeleri anımsayın. **5** "RAB'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size Peygamber İlyas'ı göndereceğim. **6** O babaların yüreklerini çocuklarına, çocukların yüreklerini babalarına döndürecek. Öyle ki, gelip ülkeyi lanetleyerek yok etmeyeyim."

NEW TESTAMENT

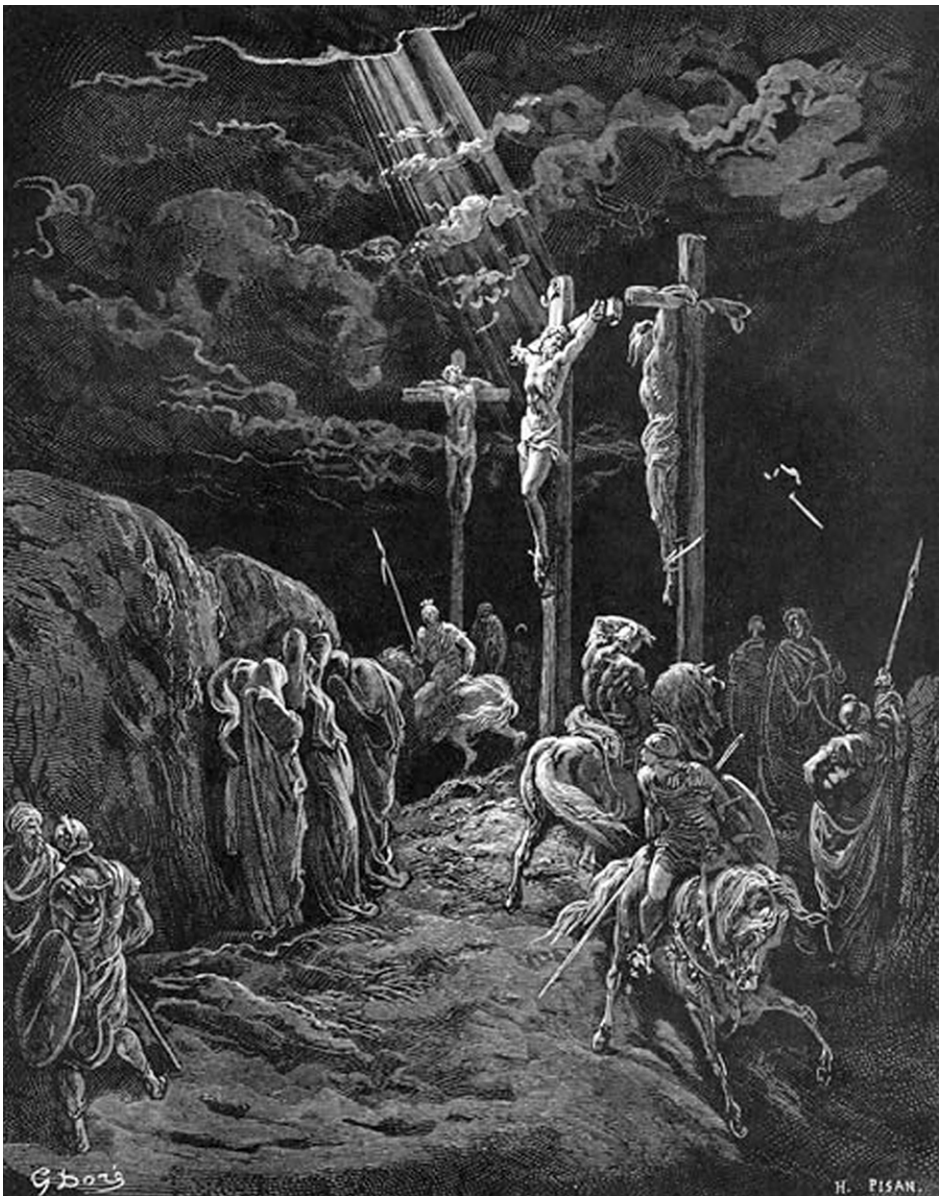

İsa, “Baba, onları bağışla” dedi. “Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.”
O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler.
Luka 23:34

Matta

1 İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir:
İbrahim İshak'ın babasıydı, İshak Yakup'un babasıydı, Yakup
Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı, **3** Yahuda, Tamar'dan
doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı, Peres Hesron'un babasıydı,
Hesron Ram'ın babasıydı, **4** Ram Amminadav'ın babasıydı,
Amminadav Nahşon'un babasıydı, Nahşon Salmon'un babasıydı,
5 Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı, Boaz, Rut'tan
doğan Ovet'in babasıydı, Ovet İşay'ın babasıydı, **6** İşay
Kral Davut'un babasıydı, Davut, Uriya'nın karısından doğan
Süleyman'ın babasıydı, **7** Süleyman Rehavam'ın babasıydı,
Rehavam Aviya'nın babasıydı, Aviya Asa'nın babasıydı, **8**
Asa Yehoşafat'ın babasıydı, Yehoşafat Yehoram'ın babasıydı,
Yehoram Uzziya'nın babasıydı, **9** Uzziya Yotam'ın babasıydı,
Yotam Ahaz'ın babasıydı, Ahaz Hizkiya'nın babasıydı, **10**
Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı, Manaşşe Amon'un babasıydı,
Amon Yoşiya'nın babasıydı, **11** Yoşiya, Babil sürgünü sırasında
doğan Yehoyakin'le kardeşlerinin babasıydı, **12** Yehoyakin,
Babil sürgününden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı, Şealtiel
Zerubbabil'in babasıydı, **13** Zerubbabil Avihut'un babasıydı,
Avihut Elyakim'in babasıydı, Elyakim Azor'un babasıydı, **14** Azor
Sadok'un babasıydı, Sadok Ahim'in babasıydı, Ahim Elihut'un
babasıydı, **15** Elihut Elazar'ın babasıydı, Elazar Mattan'ın
babasıydı, Mattan Yakup'un babasıydı, **16** Yakup Meryem'in
kocası Yusuf'un babasıydı. Meryem'den Mesih diye tanınan
İsa doğdu. **17** Buna göre, İbrahim'den Davut'a kadar toplam
on dört kuşak, Davut'tan Babil sürgününe kadar on dört kuşak,
Babil sürgününden Mesih'e kadar on dört kuşak vardır. **18** İsa
Mesih'in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıydı.

Ama birlikte olmalarından önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı. **19** Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi. **20** Ama böyle düşünmesi üzerine Rab'bin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: "Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh'tandır. **21** Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak." **22** Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: **23** "İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar." İmmanuel, Tanrı bizimle demektir. **24** Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryem'i eş olarak yanına aldı. **25** Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu.

2 İsa'nın Kral Hirodes devrinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yeruşalim'e gelip şöyle dediler: "Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik." **3** Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruşalim halkı da tedirgin oldu. **4** Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. **5** "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır: **6** 'Ey sen, Yahuda'daki Beytlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder Senden çıkacak.'" **7** Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın göründüğü anı tam olarak öğrendi. **8** "Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım"

diyerek onları Beytlehem'e gönderdi. **9** Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu. **10** Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular. **11** Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanarak O'na tapındılar. Hazinelerini açıp O'na armağan olarak altın, günnük ve mür sundular. **12** Sonra gördükleri bir düşte Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler. **13** Yıldızbilimciler gittikten sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu aratacak." **14** Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısır'a doğru yola çıktı. **15** Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: "Oğlumu Mısır'dan çağırdım." **16** Hirodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını anlayınca çok öfkelendi. Onlardan öğrendiği vakti göz önüne alarak Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü. **17** Böylelikle Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu: **18** "Rama'da bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel Avutulmak istemiyor. Çünkü onlar yok artık!" **19** Hirodes öldükten sonra, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, İsrail'e dön. Çünkü çocuğun canına kıymak isteyenler öldü." **21** Bunun üzerine Yusuf kalktı, çocukla annesini alıp İsrail'e döndü. **22** Ama Yahudiye'de Hirodes'in yerine oğlu Arhelas'ın kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Rüyada uyarılınca Celile bölgesine gitti. **23** Oraya varınca Nasıra denen kente

yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, “O'na Nasıralı denecektir” sözü yerine gelsin diye oldu.

3 O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye Çölü'nde ortaya çıktı. Şu
çağrıyı yapıyordu: “Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır.”
3 Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi
Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti: “Çölde haykıran, ‘Rab'bin yolunu
hazırlayın, Geçeceği patikaları düzleyin’ diye sesleniyor.” **4**
Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı.
Yediği, çekirge ve yaban balıydı. **5** Yeruşalim, bütün Yahudiye ve
Şeria yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun
tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu. **7** Ne var ki, birçok
Ferisi'yle Saduki'nin vaftiz olmak için kendisine geldiğini gören
Yahya onlara şöyle seslendi: “Ey engerekler soyu! Gelecek
gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı? **8** Bundan böyle tövbeye
yaraşır meyveler verin. **9** Kendi kendinize, ‘Biz İbrahim'in
soyundanız’ diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı,
İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir. **10** Balta ağaçların
köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip
ateşe atılır. **11** Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum,
ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun
çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la
ve ateşle vaftiz edecek. **12** Yabası elindedir. Harman yerini
temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise
sönmeyen ateşte yakacak.” **13** Bu sırada İsa, Yahya tarafından
vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına
geldi. **14** Ne var ki Yahya, “Benim senin tarafından vaftiz edilmem
gerekirken sen mi bana geliyorsun?” diyerek O'na engel olmak
istedi. **15** İsa ona şu karşılığı verdi: “Şimdilik buna razı ol! Çünkü
doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir.” O

zaman Yahya O'nun dediğine razı oldu. **16** İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhu'nun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. **17** Göklerden gelen bir ses, “Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum” dedi.

4 Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü. **2** İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. **3** O zaman Ayartıcı yaklaşıp, “Tanrı'nın Oğlu'ysan, söyle şu taşlar ekmek olsun” dedi. **4** İsa ona şu karşılığı verdi: “‘İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar’ diye yazılmıştır.” **5** Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp, “Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at” dedi, “Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.’ ‘Ayağın bir taşa çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.’” **7** İsa İblis'e şu karşılığı verdi: “‘Tanrın Rab'bi denemeyeceksin’ diye de yazılmıştır.” **8** İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemiyle dünya ülkelerini göstererek, **9** “Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim” dedi. **10** İsa ona şöyle karşılık verdi: “Çekil git, Şeytan! ‘Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin’ diye yazılmıştır.” **11** Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler. **12** İsa, Yahya'nın tutuklandığını duyunca Celile'ye döndü. **13** Nasıra'dan ayrılarak Zevulun ve Naftali yöresinde, Celile Gölü kıyısında bulunan Kefarnahum'a yerleşti. **14** Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: “Zevulun ve Naftali bölgeleri, Şeria Irmağı'nın ötesinde, Deniz Yolu'nda, Ulusların yaşadığı Celile! **16** Karanlıkta yaşayan halk, Büyük bir ışık gördü. Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanlara ışık doğdu.” **17** O günden sonra İsa şu çağrıda bulunmaya

başladı: “Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı.” **18** İsa, Celile Gölü'nün kıyısında yürürken Petrus diye de anılan Simun'la kardeşi Andreas'ı gördü. Balıkçı olan bu iki kardeş göle ağ atıyorlardı. **19** Onlara, “Ardımdan gelin” dedi, “Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.” **20** Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. **21** İsa daha ileri gidince başka iki kardeşi, Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Babaları Zebedi'yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı. Onları da çağırdı. **22** Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsa'nın ardından gittiler. **23** İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasında rastlanan her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. **24** Ünü bütün Suriye'ye yayılmıştı. Türlü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, saralıları, felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi. **25** Celile, Dekapolis, Yeruşalim, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.

5 İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi. **2** İsa konuşmaya başlayıp onlara şunları öğretti: **3** “Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır. **4** Ne mutlu yaslı olanlara! Çünkü onlar teselli edilecekler. **5** Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar. **6** Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar. **7** Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar. **8** Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler. **9** Ne mutlu barışı sağlayanlara! Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek. **10** Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır. **11** “Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri,

yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! **12** Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler." **13** "Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz. **14** "Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez. **15** Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandilliğe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar. **16** Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!" **17** "Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. **18** Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufacık bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak. **19** Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak. **20** Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleriyle Ferisiler'inkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!" **21** "Atalarımıza, 'Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak' dendiğini duydunuz. **22** Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylerse, Yüksek Kurul'da yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir. **(Geenna g1067)** **23** Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun. **25**

Senden davacı olanla daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa o seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; sonunda da hapse atılabilirsin. **26** Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu ödemeden oradan asla çıkamazsın." **27** "'Zina etmeyeceksin' dendiğini duydunuz. **28** Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiş olur. **29** Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. **(Geenna g1067)** **30** Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir. **(Geenna g1067)** **31** "'Kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin' denmiştir. **32** Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur." **33** "Yine atalarımıza, 'Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rab'bin önünde içtiğin antları yerine getireceksin' dendiğini duydunuz. **34** Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı'nın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası O'nun ayak taburesidir; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası Büyük Kral'ın kentidir. **36** Başınızın üzerine de ant içmeyin. Çünkü saçınızın tek telini ak ya da kara edemezsiniz. **37** 'Evet'iniz evet, 'hayır'ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytan'dandır." **38** "'Göze göz, dişe diş' dendiğini duydunuz. **39** Ama ben size diyorum ki, kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin. **40** Size karşı davacı olup mintanınızı almak isteyene abanızı da verin. **41** Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla iki bin adım yürüyün. **42** Sizden bir şey dileyene verin, sizden ödünç isteyeni geri çevirmeyin." **43** "'Komşunu seveceksin,

düşmanından nefret edeceksin' dendiğini duydunuz. **44** Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin. **45** Öyle ki, göklerdeki Babanız'ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır. **46** Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de öyle yapmıyor mu? **47** Yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu? **48** Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun."

6 "Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki Babanız'dan ödül alamazsınız. **2** "Bu nedenle, birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. **3** Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. **4** Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir." **5** "Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. **6** Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir. **7** Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar. **8** Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O'ndan dilemeden önce bilir. **9** "Bunun için siz şöyle dua edin: 'Göklerdeki

Babamız, Adın kutsal kılınsın. **10** Egemenliğin gelsin. Gökte
olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun. **11** Bugün
bize gündelik ekmeğimizi ver. **12** Bize karşı suç işleyenleri
bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla. **13**
Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar. Çünkü
egemenlik, güç ve yücelik Sonsuzlara dek senindir! Amin'.
14 "Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da
sizin suçlarınızı bağışlar. **15** Ama siz başkalarının suçlarını
bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz."
16 "Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın.
Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine
perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar
ödüllerini almışlardır. **17** Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza
yağ sürüp yüzünüzü yıkayın. **18** Öyle ki, insanlara değil,
gizlide olan Babanız'a oruçlu görünesiniz. Gizlilik içinde yapılanı
gören Babanız sizi ödüllendirecektir." **19** "Yeryüzünde kendinize
hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir,
hırsızlar da girip çalarlar. **20** Bunun yerine kendinize gökte
hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas onları yiyip bitirir, ne
de hırsızlar girip çalar. **21** Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de
orada olacaktır. **22** "Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlamsa,
bütün bedeniniz aydınlık olur. **23** Gözünüz bozuksa, bütün
bedeniniz karanlık olur. Buna göre, içinizdeki 'ışık' karanlıksa, ne
korkunçtur o karanlık! **24** "Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez.
Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp
öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk
edemezsiniz." **25** "Bu nedenle size şunu söylüyorum: 'Ne yiyip
ne içeceğiz?' diye canınız için, 'Ne giyeceğiz?' diye bedeniniz
için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha

önemli değil mi? **26** Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? **27** Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir? **28** Giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. **29** Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. **30** Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar? **31** "Öyleyse, 'Ne yiyeceğiz?' 'Ne içeceğiz?' ya da 'Ne giyeceğiz?' diyerek kaygılanmayın. **32** Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. **33** Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. **34** O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter."

7 "Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız. **2** Çünkü nasıl yargılarsanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız. **3** Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin? **4** Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl, 'İzin ver, gözündeki çöpü çıkarayım' dersin? **5** Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün. **6** "Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa bunları ayaklarıyla çiğnedikten sonra dönüp sizi parçalayabilirler." **7** "Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. **8** Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana

açılır. **9** Hanginiz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir?
10 Ya da balık isterse yılan verir? **11** Sizler kötü yürekli olduğunuz
halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız,
göklerdeki Babanız'ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar
vereceği çok daha kesin değil mi? **12** "İnsanların size nasıl
davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü
Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur." **13** "Dar
kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu
kapıdan girenler çoktur. **14** Oysa yaşama götüren kapı dar, yol
da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır." **15** "Sahte peygamberlerden
sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama
özde yırtıcı kurtlardır. **16** Onları meyvelerinden tanıyacaksınız.
Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi?
17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü
meyve verir. **18** İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve
veremez. **19** İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. **20**
Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız.
21 "Bana, 'Ya Rab, ya Rab!' diye seslenen herkes Göklerin
Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini
yerine getiren girecektir. **22** O gün birçokları bana diyecek ki, 'Ya
Rab, ya Rab! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin
adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık
mı?' **23** O zaman ben de onlara açıkça, 'Sizi hiç tanımadım,
uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!' diyeceğim." **24** "İşte bu
sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı
adama benzer. **25** Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve
saldırır; ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. **26**
Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine
kuran budala adama benzer. **27** Yağmur yağar, seller basar,

yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur.” **28** İsa konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı. **29** Çünkü onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

8 İsa dağdan inince büyük bir kalabalık O'nun ardından gitti. **2** Bu sırada cüzamlı bir adam yaklaşıp, “Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin” diyerek O'nun ayaklarına kapandı. **3** İsa elini uzatıp adama dokundu, “İsterim, temiz ol!” dedi. Adam anında cüzamdan temizlendi. **4** Sonra İsa adama, “Sakın kimseye bir şey söyleme!” dedi. “Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuyu sun.” **5** İsa Kefarnahum'a varınca bir yüzbaşı O'na gelip, “Ya Rab” diye yalvardı, “Uşağım felç oldu, evde yatıyor; korkunç acı çekiyor.” **7** İsa, “Gelip onu iyileştireceğim” dedi. **8** Ama yüzbaşı, “Ya Rab, evime girmene layık değilim” dedi, “Yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir. **9** Ben de buyruk altında bir adamım, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, ‘Git’ derim, gider; ötekine, ‘Gel’ derim, gelir; köleme, ‘Şunu yap’ derim, yapar.” **10** İsa, duyduğu bu sözlere hayran kaldı. Ardından gelenlere, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Ben İsrail'de böyle imanı olan birini görmedim. **11** Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliği'nde İbrahim'le, İshak'la ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar. **12** Ama bu egemenliğin asıl mirasçıları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak.” **13** Sonra İsa yüzbaşıya, “Git, inandığın gibi olsun” dedi. Ve uşak o anda iyileşti. **14** İsa Petrus'un evine geldiğinde onun kaynanasının ateşler içinde yattığını gördü. **15** Eline dokununca kadının ateşi düştü. Kadın kalkıp İsa'ya hizmet etmeye başladı. **16** Akşam olunca birçok cinliyi kendisine

getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi. **17** Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: “Zayıflıklarımızı O kaldırdı, Hastalıklarımızı O üstlendi.” **18** İsa, çevresindeki kalabalığı görünce gölün karşı yakasına geçilmesini buyurdu. **19** O sırada din bilginlerinden biri O'na yaklaşıp, “Öğretmenim” dedi, “Nereye gidersen, senin ardından geleceğim.” **20** İsa ona, “Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok” dedi. **21** Başka bir öğrencisi İsa'ya, “Ya Rab, izin ver, önce gidip babamı gömeyim” dedi. **22** İsa ona, “Ardımdan gel” dedi. “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün.” **23** İsa tekneye binince, ardından öğrencileri de bindi. **24** Gölde ansızın büyük bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşıyordu. İsa bu arada uyuyordu. **25** Öğrenciler gidip O'nu uyandırarak, “Ya Rab, kurtar bizi, yoksa öleceğiz!” dediler. **26** İsa, “Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?” dedi. Sonra kalkıp rüzgarı ve gölü azarladı. Ortalık sütliman oldu. **27** Hepsi hayret içinde kaldı. “Bu nasıl bir adam ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?” dediler. **28** İsa gölün karşı yakasında Gadaralılar'ın memleketine vardı. Orada O'nu mezarlık mağaralardan çıkan iki cinli karşıladı. Bunlar öyle tehlikeliydi ki, kimse o yoldan geçemiyordu. **29** İsa'ya, “Ey Tanrı'nın Oğlu, bizden ne istiyorsun?” diye bağırdılar. “Buraya, vaktinden önce bize işkence etmek için mi geldin?” **30** Onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. **31** Cinler İsa'ya, “Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gönder” diye yalvardılar. **32** İsa onlara, “Gidin!” dedi. Cinler de adamlardan çıkıp domuzların içine girdiler. O anda bütün sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu. **33** Domuzları güdenler kaçıp kente gittiler. Cinli adamlarla ilgili haberler dahil, olup

bitenlerin hepsini anlattılar. **34** Bunun üzerine bütün kent halkı İsa'yı karşılamaya çıktı. O'nu görünce bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

9 İsa tekneye binip karşı kıyıya geçti ve kendi kentine gitti. **2** Kendisine, yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, “Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı” dedi. **3** Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, “Bu adam Tanrı'ya küfrediyor!” dediler. **4** Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, “Yüreğinizde neden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz? **5** Hangisi daha kolay? ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi? **6** Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye...” Sonra felçliye, “Kalk, yatağını topla, evine git!” dedi. **7** Adam da kalkıp evine gitti. **8** Halk bunu görünce korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren Tanrı'yı yücelttiler. **9** İsa oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan birini gördü. Matta adındaki bu adama, “Ardımdan gel” dedi. Adam da kalkıp İsa'nın ardından gitti. **10** Sonra İsa, Matta'nın evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr gelip O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu. **11** Bunu gören Ferisiler, İsa'nın öğrencilerine, “Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?” diye sordular. **12** İsa bunu duyunca şöyle dedi: “Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. **13** Gidin de, ‘Ben kurban değil, merhamet isterim’ sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.” **14** Bu arada Yahya'nın öğrencileri gelip İsa'ya, “Neden biz ve Ferisiler oruç tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor?” diye sordular. **15** İsa şöyle karşılık verdi: “Güvey aralarındayken, davetliler yas tutar mı? Ama güveyin aralarından alınacağı günler

gelecek, o zaman oruç tutacaklar. **16** Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, giysiden kopar, yırtık daha beter olur. **17** Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara konur, böylece her ikisi de korunmuş olur." **18** İsa onlara bu sözleri söylerken bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde yere kapanarak, "Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan, dirilecek" dedi. **19** İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti. **20** Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu. **21** İçinden, "Giysisine bir dokunsam kurtulurum" diyordu. **22** İsa arkasına dönüp onu görünce, "Cesur ol, kızım! İmanın seni kurtardı" dedi. Ve kadın o anda iyileşti. **23** İsa, yöneticinin evine varıp kaval çalanlarla gürültülü kalabalığı görünce, "Çekilin!" dedi. "Kız ölmedi, uyuyor." Onlar ise kendisiyle alay ettiler. **25** Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girip kızın elini tuttu, kız ayağa kalktı. **26** Bu haber bütün bölgeye yayıldı. **27** İsa oradan ayrılırken iki kör, "Ey Davut Oğlu, halimize acı!" diye feryat ederek O'nun ardından gittiler. **28** İsa eve girince körler yanına geldi. Onlara, "İstediğinizi yapabileceğime inanıyor musunuz?" diye sordu. Körler, "İnanıyoruz, ya Rab!" dediler. **29** Bunun üzerine İsa körlerin gözlerine dokunarak, "İmanınıza göre olsun" dedi. **30** Ve adamların gözleri açıldı. İsa, "Sakın kimse bunu bilmesin" diyerek onları sıkı sıkı uyardı. **31** Onlar ise çıkıp İsa'yla ilgili haberi bütün bölgeye yaydılar. **32** Adamlar çıkarken İsa'ya dilsiz bir cinli getirdiler. **33** Cin kovulunca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde, "İsrail'de böylesi hiç görülmemiştir" diyordu. **34** Ferisiler ise, "Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor"

diyorlardı. **35** İsa bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. **36** Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve perişandılar. **37** O zaman İsa öğrencilerine, "Ürün bol, ama işçi az" dedi, **38** "Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin."

10 İsa on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştireceklerdi. **2** Bu on iki elçinin adları şöyle: Birincisi Petrus adıyla bilinen Simun, onun kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, Tomas ve vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot. **5** İsa Onikiler'i şu buyrukla halkın arasına gönderdi: "Öteki ulusların arasına girmeyin. Samiriyeliler'in kentlerine de uğramayın. **6** Bunun yerine, İsrail halkının yitik koyunlarına gidin. **7** Gittiğiniz her yerde Göklerin Egemenliği'nin yaklaştığını duyurun. **8** Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzamlıları temiz kılın, cinleri kovun. Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin. **9** Kuşağınıza altın, gümüş, ya da bakır para koymayın. **10** Yolculuk için ne torba, ne yedek mintan, ne çarık, ne de değnek alın. Çünkü işçi yiyeceğini hak eder. **11** Hangi kent ya da köye girerseniz, orada saygıdeğer birini arayın ve ayrılıncaya dek onunla kalın. **12** Onun evine girerken, evdekilere esenlik dileyin. **13** Eğer evdekiler buna layıksa, dilediğiniz esenlik üzerlerinde kalsın; layık değillerse, size geri dönsün. **14** Sizi kabul etmez, sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da kentten ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin. **15** Size doğrusunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom'la Gomora

bölgesinin halinden beter olacaktır.” **16** “İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olun. **17** İnsanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kamçılayacaklar. **18** Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. **19** Sizleri mahkemeye verdiklerinde, neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne söyleyeceğiniz o anda size bildirilecek. **20** Çünkü konuşan siz değil, aracılığınızla konuşan Babanız'ın Ruhu olacak. **21** “Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babaya başkaldırıp onları öldürtecek. **22** Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. **23** Bir kentte size zulmettikleri zaman ötekine kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek İsrail'in bütün kentlerini dolaşmış olmayacaksınız. **24** “Öğrenci öğretmeninden, köle efendisinden üstün değildir. **25** Öğrencinin öğretmeni gibi, kölenin de efendisi gibi olması yeterlidir. İnsanlar evin efendisine Baalzevul derlerse, ev halkına neler demezler!” **26** “Bu yüzden onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. **27** Size karanlıkta söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fısıldananı, damlardan duyurun. **28** Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun. **(Geenna g1067)** **29** İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Babanız'ın izni olmadan bunlardan bir teki bile yere düşmez. **30** Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. **31** Onun için korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz. **32** “İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babam'ın önünde açıkça kabul

edeceğim. **33** İnsanların önünde beni inkâr edeni, ben de göklerdeki Babam'ın önünde inkâr edeceğim." **34** "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim. **35** Çünkü ben babayla oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. **36** 'İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.' **37** Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. **38** Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir. **39** Canını kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. **40** "Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. **41** Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır. Doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır. **42** Bu sıradan kişilerden birine, öğrencim olduğu için bir bardak soğuk su bile veren, size doğrusunu söyleyeyim, ödülsüz kalmayacaktır."

11 İsa, on iki öğrencisine bu buyrukları verdikten sonra onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı. **2** Tutukevinde bulunan Yahya, Mesih'in yaptığı işleri duyunca, O'na gönderdiği öğrencileri aracılığıyla şunu sordu: **3** "Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?" **4** İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Gidin, işitip gördüklerinizi Yahya'ya bildirin. **5** Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. **6** Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!" **7** Yahya'nın öğrencileri ayrılırken İsa halka Yahya'dan söz etmeye başladı. "Çöle ne görmeye gittiniz?" dedi. "Rüzgarda sallanan bir kamış mı? **8** Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler

giymiş bir adam mı? Oysa pahalı giysi giyenler, kral saraylarında bulunur. **9** Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür. **10** ‘İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak’ diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir. **11** Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür. **12** Vaftizci Yahya'nın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor. **13** Yahya'ya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler. **14** Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur. **15** Kulağı olan, işitsin! **16** “Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına, ‘Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, dövünmediniz’ diye seslenen çocuklara benziyorlar. **18** Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı, ona ‘cinli’ diyorlar. **19** İnsanoğlu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorlar ki, ‘Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!’ Ne var ki bilgelik, ortaya koyduğu işlerle doğrulanır.” **20** Sonra İsa, mucizelerinin çoğunu yapmış olduğu kentleri, tövbe etmedikleri için şöyle azarlamaya başladı: “Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. **22** Size şunu söyleyeyim, yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır! **23** Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölüler diyarına indirileceksin! Çünkü sende yapılan mucizeler Sodom'da yapılmış olsaydı, bugüne dek ayakta kalırdı. **(Hadēs g86)** **24** Sana

şunu söyleyeyim, yargı günü senin halin Sodom bölgesinin halinden beter olacaktır!” **25** İsa bundan sonra şöyle dedi: “Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. **26** Evet Baba, senin isteğin buydu. **27** “Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'u, Baba'dan başka kimse tanımaz. Baba'yı da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası tanımaz. **28** “Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. **29** Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. **30** Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.”

12 O sıralarda, bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri acıkınca başakları koparıp yemeye başladılar. **2** Bunu gören Ferisiler İsa'ya, “Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı yapıyor” dediler. **3** İsa onlara, “Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı?” diye sordu. **4** “Tanrı'nın evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin yemesi yasak olan, ancak kâhinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini yedi. **5** Ayrıca kâhinlerin her hafta tapınakta Şabat Günü'yle ilgili buyruğu çiğnedikleri halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasa'da okumadınız mı? **6** Size şunu söyleyeyim, burada tapınaktan daha üstün bir şey var. **7** Eğer siz, ‘Ben kurban değil, merhamet isterim’ sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız. **8** Çünkü İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir.” **9** İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti. **10** Orada eli sakat bir adam vardı. İsa'yı suçlamak amacıyla kendisine, “Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur?” diye sordular. **11** İsa onlara şu karşılığı verdi: “Hanginizin bir koyunu olur da Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz? **12** İnsan koyundan

çok daha değerlidir! Demek ki, Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur.” **13** Sonra adama, “Elini uzat” dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine sapasağlam oluverdi. **14** Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için anlaştılar. **15** İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Birçok kişi ardından gitti. İsa hepsini iyileştirdi. **16** Kim olduğunu açıklamamaları için onları uyardı. **17** Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: “İşte Kulum, O'nu ben seçtim. Gönlümün hoşnut olduğu sevgili Kulum O'dur. Ruhum'u O'nun üzerine koyacağım, O da adaleti uluslara bildirecek. **19** Çekişip bağırmayacak, Sokaklarda kimse O'nun sesini duymayacak. **20** Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek, Ve sonunda adaleti zafere ulaştıracak. **21** Uluslar da O'nun adına umut bağlayacak.” **22** Daha sonra İsa'ya kör ve dilsiz bir cinli getirdiler. İsa adamı iyileştirdi. Adam konuşmaya, görmeye başladı. **23** Bütün kalabalık şaşırıp kaldı. “Bu, Davut'un Oğlu olabilir mi?” diye soruyorlardı. **24** Ferisiler bunu duyunca, “Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalzevul'un gücüyle kovuyor” dediler. **25** Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: “Kendi içinde bölünen ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalamaz. **26** Eğer Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? **27** Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Bu durumda sizi kendi adamlarınız yargılayacak. **28** Ama ben cinleri Tanrı'nın Ruhu'yla kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir. **29** “Bir kimse güçlü adamın evine girip malını nasıl çalabilir? Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir. **30** “Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir. **31**

Bunun için size diyorum ki, insanların işlediği her günah, ettiği her
küfür bağışlanacak; ama Ruh'a edilen küfür bağışlanmayacaktır.
32 İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen, bağışlanacak; ama Kutsal
Ruh'a karşı bir söz söyleyen, ne bu çağda, ne de gelecek çağda
bağışlanacaktır. **(aiōn g165)** **33** “Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi
sayın; ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü sayın. Çünkü her
ağaç meyvesinden tanınır. **34** Sizi engerekler soyu! Kötü olan
sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız yürekten
taşanı söyler. **35** İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü
insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. **36** Size şunu
söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü
hesap verecekler. **37** Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi
sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız.” **38** Bunun üzerine bazı din
bilginleri ve Ferisiler, “Öğretmenimiz, senden doğaüstü bir belirti
görmek istiyoruz” dediler. **39** İsa onlara şu karşılığı verdi: “Kötü
ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Peygamber Yunus'un
belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir. **40** Yunus, nasıl
üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu
da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır. **41** Ninova halkı,
yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak.
Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın,
Yunus'tan daha üstün olan buradadır. **42** Güney Kraliçesi, yargı
günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü
kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta
öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan
buradadır. **43** “Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp
huzur arar, ama bulamaz. **44** O zaman, ‘Çıktığım eve, kendi
evime döneyim’ der. Eve gelince orayı bomboş, süpürülmüş,
düzeltilmiş bulur. **45** Bunun üzerine gider, yanına kendisinden

kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağın başına gelecek olan da budur.” **46** İsa daha halka konuşurken, annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durmuş, O'nunla konuşmak istiyorlardı. **47** Birisi İsa'ya, “Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar” dedi. **48** İsa, kendisiyle konuşana, “Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?” karşılığını verdi. **49** Eliyle öğrencilerini göstererek, “İşte annem, işte kardeşlerim!” dedi. **50** “Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.”

13 Aynı gün İsa evden çıktı, gidip göl kıyısında oturdu. **2** Çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık kıyıda duruyordu. **3** İsa onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. “Bakın” dedi, “Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. **4** Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi. **5** Kimi, toprağı az, kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi. **6** Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. **7** Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu. **8** Kimi ise iyi toprağa düştü. Bazısı yüz, bazısı altmış, bazısı da otuz kat ürün verdi. **9** Kulağı olan işitsin!” **10** Öğrencileri gelip İsa'ya, “Halka neden benzetmelerle konuşuyorsun?” diye sordular. **11** İsa şöyle yanıtladı: “Göklerin Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama onlara verilmedi. **12** Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşturulacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak. **13** Onlara benzetmelerle konuşmamın nedeni budur. Çünkü, ‘Gördükleri halde görmezler, Duydukları halde duymaz ve anlamazlar.’ **14** “Böylece Yeşaya'nın peygamberlik sözü onlar için gerçekleşmiş

oldu: ‘Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz! **15** Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.’ **16** “Ama ne mutlu size ki, gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor! **17** Size doğrusunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler. **18** “Şimdi ekinciyle ilgili benzetmeyi siz dinleyin. **19** Kim göksel egemenlikle ilgili sözü işitir de anlamazsa, kötü olan gelir, onun yüreğine ekileni söker götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur. **20** Kayalık yerlere ekilen ise işittiği sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadığı için ancak bir süre dayanan kişidir. Böyle biri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşer. **22** Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve ürün vermesini engeller. **(aiōn g165)** **23** İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü işitip anlayan birine benzer. Böylesi elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat.” **24** İsa onlara başka bir benzetme anlattı: “Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken adama benzer” dedi. **25** “Herkes uyurken, adamın düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti. **26** Ekin gelişip başak salınca, deliceler de göründü. **27** “Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: ‘Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı?’ **28** “Mal sahibi, ‘Bunu bir düşman yapmıştır’ dedi. “‘Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?’ diye sordu köleler. **29** “‘Hayır’ dedi adam. ‘Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz. **30** Bırakın biçim vaktine dek birlikte

büyüsünler. Biçim vakti orakçılara, önce deliceleri toplayın diyeceğim, yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp ambarıma koyun.'" **31** İsa onlara bir benzetme daha anlattı: "Göklerin Egemenliği, bir adamın tarlasına ektiği hardal tanesine benzer" dedi. **32** "Hardal tohumların en küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur. Böylece kuşlar gelip dallarında barınır." **33** İsa onlara başka bir benzetme anlattı: "Göklerin Egemenliği, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır." **34** İsa bütün bunları halka benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. **35** Bu, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "Ağzımı benzetmeler anlatarak açacağım, Dünyanın kuruluşundan beri Gizli kalmış sırları dile getireceğim." **36** Bundan sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, "Tarladaki delicelerle ilgili benzetmeyi bize açıkla" dediler. **37** İsa, "İyi tohumu eken, İnsanoğlu'dur" diye karşılık verdi. **38** "Tarla ise dünyadır. İyi tohum, göksel egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın oğullarıdır. **39** Deliceleri eken düşman, İblis'tir. Biçim vakti, çağın sonu; orakçılar ise meleklerdir. **(aiōn g165)** **40** "Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çağın sonunda da böyle olacaktır. **(aiōn g165)** **41** İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır. **43** Doğru kişiler o zaman Babaları'nın egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!" **44** "Göklerin Egemenliği, tarlada saklı bir defineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, varını yoğunu satıp tarlayı satın aldı. **45** "Yine Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir

tüccara benzer. **46** Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, varını yoğunu satıp o inciyi satın aldı.” **47** “Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan ağa benzer. **48** Ağ dolunca onu kıyıya çekerler. Oturup işe yarayan balıkları kaplara koyar, yaramayanları atarlar. **49** Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelecek, kötü kişileri doğruların arasından ayırıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.” **(aiōn g165)** **51** İsa, “Bütün bunları anladınız mı?” diye sordu. “Evet” karşılığını verdiler. **52** O da onlara, “İşte böylece Göklerin Egemenliği için eğitilmiş her din bilgini, hazinesinden hem yeni hem eski değerler çıkaran bir mal sahibine benzer” dedi. **53** İsa bütün bu benzetmeleri anlattıktan sonra oradan ayrıldı. **54** Kendi memleketine gitti ve oradaki havrada halka öğretmeye başladı. Halk şaşıp kalmıştı. “Adamın bu bilgeliği ve mucizeler yaratan gücü nereden geliyor?” diyorlardı. **55** “Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem değil mi? Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda O'nun kardeşleri değil mi? **56** Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu? O halde O'nun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?” **57** Ve gücenip O'nu reddettiler. Ama İsa onlara şöyle dedi: “Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez.” **58** İmansızlıkları yüzünden İsa orada pek fazla mucize yapmadı.

14 O günlerde İsa'yla ilgili haberleri duyan bölge kralı Hirodes, adamlarına, “Bu, Vaftizci Yahya'dır” dedi. “Ölümden dirildi. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur.” **3** Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya yüzünden Yahya'yı tutuklatmış, bağlatıp zindana attırmıştı. **4** Çünkü Yahya Hirodes'e, “O kadınla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır” demişti. **5** Hirodes Yahya'yı öldürtmek istemiş, ama halktan korkmuştu. Çünkü halk

Yahya'yı peygamber sayıyordu. **6** Hirodes'in doğum günü şenliği
sırasında Hirodiya'nın kızı ortaya çıkıp dans etti. Bu, Hirodes'in
öyle hoşuna gitti ki, ant içerek kıza ne dilerse vereceğini söyledi.
8 Kız, annesinin kışkırtmasıyla, “Bana şimdi, bir tepsi üzerinde
Vaftizci Yahya'nın başını ver” dedi. **9** Kral buna çok üzüldüyse
de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü bu dileğin yerine
getirilmesini buyurdu. **10** Adam gönderip zindanda Yahya'nın
başını kestirdi. **11** Kesik baş tepsiyle getirilip kıza verildi, kız da
bunu annesine götürdü. **12** Yahya'nın öğrencileri gelip cesedi
aldılar ve gömdüler. Sonra gidip İsa'ya haber verdiler. **13** İsa
bunu duyunca, tek başına tenha bir yere çekilmek üzere bir
tekneyle oradan ayrıldı. Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkıp O'nu
yaya olarak izledi. **14** İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla
karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi. **15** Akşama
doğru öğrencileri yanına gelip, “Burası ıssız bir yer” dediler, “Vakit
de geç oldu. Halkı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek
alsınlar.” **16** İsa, “Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin”
dedi. **17** Öğrenciler, “Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir
şeyimiz yok ki” dediler. **18** İsa, “Onları buraya, bana getirin” dedi.
19 Halka çayıra oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki
balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri
bölüp öğrencilerine verdi, onlar da halka dağıttılar. **20** Herkes
yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar.
21 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, yaklaşık beş
bin erkekti. **22** Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye
binip kendisinden önce karşı yakaya geçmelerini buyurdu. Bu
arada halkı evlerine gönderecekti. **23** Halkı gönderdikten sonra
dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada
yalnızdı. **24** O sırada tekne kıyıdan bir hayli uzakta dalgalarla

boğuşuyordu. Çünkü rüzgar karşı yönden esiyordu. **25** Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. **26** Öğrenciler, O'nun gölün üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. “Bu bir hayalet!” diyerek korkuyla bağrıştılar. **27** Ama İsa hemen onlara seslenerek, “Cesur olun, benim, korkmayın!” dedi. **28** Petrus buna karşılık, “Ya Rab” dedi, “Eğer sen isen, buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim.” **29** İsa, “Gel!” dedi. Petrus da tekneden indi, suyun üstünden yürüyerek İsa'ya yaklaştı. **30** Ama rüzgarın ne kadar güçlü estiğini görünce korktu, batmaya başladı. “Ya Rab, beni kurtar!” diye bağırdı. **31** İsa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, “Ey kıt imanlı, neden kuşku duydun?” dedi. **32** Onlar tekneye bindikten sonra rüzgar dindi. **33** Teknedekiler, “Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun” diyerek O'na tapındılar. **34** Gölü aşıp Ginnesar'da karaya çıktılar. **35** Yöre halkı İsa'yı tanıyınca çevreye haber saldı. Bütün hastaları O'na getirdiler. **36** Giysisinin eteğine bir dokunsak diye yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

15 Bu sırada Yeruşalim'den bazı Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya gelip, “Öğrencilerin neden atalarımızın töresini çiğniyor?” diye sordular, “Yemekten önce ellerini yıkamıyorlar.” **3** İsa onlara şu karşılığı verdi: “Ya siz, neden töreniz uğruna Tanrı buyruğunu çiğniyorsunuz? **4** Çünkü Tanrı şöyle buyurdu: ‘Annene babana saygı göstereceksin’; ‘Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir.’ **5** Ama siz, ‘Her kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya adanmıştır derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir’ diyorsunuz. Böylelikle, töreniz uğruna Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmış oluyorsunuz. **7** Ey ikiyüzlüler! Yeşaya'nın sizinle ilgili şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir: ‘Bu halk dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri

benden uzak. **9** Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.'" **10** İsa, halkı yanına çağırıp onlara, "Dinleyin ve şunu belleyin" dedi. **11** "Ağızdan giren şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkandır." **12** Bu sırada öğrencileri O'na gelip, "Biliyor musun?" dediler, "Ferisiler bu sözü duyunca gücendiler." **13** İsa şu karşılığı verdi: "Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir. **14** Bırakın onları; onlar körlerin kör kılavuzlarıdır. Eğer kör köre kılavuzluk ederse, ikisi de çukura düşer." **15** Petrus, "Bu benzetmeyi bize açıkla" dedi. **16** "Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz?" diye sordu İsa. **17** "Ağza giren her şeyin mideye indiğini, oradan da helaya atıldığını bilmiyor musunuz? **18** Ne var ki ağızdan çıkan, yürekten kaynaklanır. İnsanı kirleten de budur. **19** Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekten kaynaklanır. **20** İnsanı kirleten bunlardır. Yıkanmamış ellerle yemek yemek insanı kirletmez." **21** İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda bölgesine geçti. **22** O yöreden Kenanlı bir kadın İsa'ya gelip, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok kötü durumda" diye feryat etti. **23** İsa kadına hiçbir karşılık vermedi. Öğrencileri yaklaşıp, "Sal şunu, gitsin!" diye rica ettiler. "Arkamızdan bağırıp duruyor." **24** İsa, "Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim" diye yanıtladı. **25** Kadın ise yaklaşıp, "Ya Rab, bana yardım et!" diyerek O'nun önünde yere kapandı. **26** İsa ona, "Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir" dedi. **27** Kadın, "Haklısın, ya Rab" dedi. "Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer." **28** O zaman İsa ona şu karşılığı verdi: "Ey kadın, imanın büyük! Dilediğin gibi olsun." Ve kadının kızı o saatte iyileşti. **29** İsa oradan ayrıldı, Celile Gölü'nün kıyısından

geçerek dağa çıkıp oturdu. **30** Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, kör, çolak, dilsiz ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları O'nun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyileştirdi. **31** Halk, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, körlerin gördüğünü, kötürümlerin yürüdüğünü görünce şaştı ve İsrail'in Tanrısı'nı yüceltti. **32** İsa öğrencilerini yanına çağırıp, "Halka acıyorum" dedi. "Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç aç evlerine göndermek istemiyorum, yolda bayılabilirler." **33** Öğrenciler kendisine, "Böyle ıssız bir yerde bu kadar kalabalığı doyuracak ekmeği nereden bulalım?" dediler. **34** İsa, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu. "Yedi ekmekle birkaç küçük balığımız var" dediler. **35** Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. **36** Yedi ekmekle balıkları aldı, şükredip bunları böldü, öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. **37** Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar. **38** Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, dört bin erkekti. **39** İsa, halkı evlerine gönderdikten sonra tekneye binip Magadan bölgesine geçti.

16 Ferisiler'le Sadukiler İsa'nın yanına geldiler. O'nu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler. **2** İsa onlara şu karşılığı verdi: "Akşam, 'Gökyüzü kızıl olduğuna göre hava iyi olacak' dersiniz. **3** Sabah, 'Bugün gök kızıl ve bulutlu, hava bozacak' dersiniz. Gökyüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz da, zamanın belirtilerini yorumlayamıyor musunuz? **4** Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek." Sonra İsa onları bırakıp gitti. **5** Öğrenciler gölün karşı yakasına geçerken ekmek almayı unutmuşlardı. **6** İsa onlara, "Dikkatli olun, Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının!" dedi. **7** Onlar ise

kendi aralarında tartışarak, “Ekmek almadığımız için böyle diyor” dediler. **8** Bunun farkında olan İsa şöyle dedi: “Ey kıt imanlılar! Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz? **9** Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmekle beş bin kişinin doyduğunu, kaç sepet dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? Yedi ekmekle dört bin kişinin doyduğunu, kaç küfe dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? **11** Ben size, ‘Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının’ derken, ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamazsınız?” **12** Ekmek mayasından değil de, Ferisiler'le Sadukiler'in öğretisinden kaçının dediğini o zaman anladılar. **13** İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: “Halk, İnsanoğlu'nun kim olduğunu söylüyor?” **14** Öğrencileri şu karşılığı verdiler: “Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor.” **15** İsa onlara, “Siz ne dersiniz” dedi, “Sizce ben kimim?” **16** Simun Petrus, “Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin” yanıtını verdi. **17** İsa ona, “Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!” dedi. “Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babam'dır. **18** Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus'sun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek. **(Hadēs g86)** **19** Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak.” **20** Bu sözlerden sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı. **21** Bundan sonra İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı. **22** Bunun üzerine Petrus O'nu

bir kenara çekip azarlamaya başladı. “Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!” dedi. **23** Ama İsa Petrus'a dönüp, “Çekil önümden, Şeytan!” dedi, “Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür.” **24** Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi: “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. **25** Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. **26** İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir? **27** İnsanoğlu, Babası'nın görkemi içinde melekleriyle gelecek ve herkese, yaptığının karşılığını verecektir. **28** Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi egemenliği içinde gelişini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.”

17 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. **2** Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. **3** O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı. **4** Petrus İsa'ya, “Ya Rab” dedi, “Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a.” **5** Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, “Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!” dedi. **6** Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar. **7** İsa gelip onlara dokundu, “Kalkın, korkmayın!” dedi. **8** Başlarını kaldırınca İsa'dan başka kimseyi göremediler. **9** Dağdan inerlerken İsa onlara, “İnsanoğlu ölümden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin” diye buyurdu. **10** Öğrencileri O'na şunu sordular: “Peki, din bilginleri neden

önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?” **11** İsa, “İlyas gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak” diye yanıtladı. **12** “Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi, ama onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir.” **13** O zaman öğrenciler İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar. **14** Kalabalığın yanına vardıklarında bir adam İsa'ya yaklaşıp önünde diz çöktü. **15** “Ya Rab” dedi, “Oğlumun haline acı! Sarası var, çok acı çekiyor. Sık sık ateşe, suya düşüyor. **16** Onu senin öğrencilerine getirdim, ama iyileştiremediler.” **17** İsa, “Ey imansız ve sapmış kuşak!” dedi. “Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin.” **18** İsa cini azarlayınca, cin çocuktan çıktı, çocuk o anda iyileşti. **19** Sonra öğrenciler tek başlarına İsa'ya gelip, “Biz cini neden kovamadık?” diye sordular. **20** İsa, “İmanınız kıt olduğu için” karşılığını verdi. “Size doğrusunu söyleyeyim, bir hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, ‘Buradan şuraya göç’ derseniz, göçer; sizin için imkânsız bir şey olmayacaktır.” **22** Celile'de bir araya geldiklerinde İsa onlara, “İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama üçüncü gün dirilecek” dedi. Öğrenciler buna çok kederlendiler. **24** Kefarnahum'a geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini toplayanlar Petrus'a gelip, “Öğretmeniniz tapınak vergisini ödüyor, değil mi?” diye sordular. **25** Petrus, “Ödüyor” dedi. Petrus eve gelince, daha kendisi bir şey söylemeden İsa ona, “Simun, ne dersin?” dedi. “Dünya kralları gümrük ya da vergiyi kimlerden alır? Kendi oğullarından mı, yabancılardan mı?” **26** Petrus'un, “Yabancılardan” demesi üzerine İsa, “O halde oğullar muaftır” dedi. **27** “Ama vergi toplayanları gücendirmeyelim. Göle gidip

oltanı at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını aç, dört dirhemlik bir akçe bulacaksın. Parayı al, ikimizin vergisi olarak onlara ver.”

18 Bu sırada öğrencileri İsa'ya yaklaşıp, “Göklerin Egemenliği'nde en büyük kimdir?” diye sordular. **2** İsa, yanına küçük bir çocuk çağırdı, onu orta yere dikip şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz. **4** Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göklerin Egemenliği'nde en büyük odur. **5** Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. **6** “Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur. **7** İnsanı günaha düşüren tuzaklardan ötürü vay dünyanın haline! Böyle tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline! **8** “Eğer elin ya da ayağın günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Tek el, tek ayakla yaşama kavuşman, iki elle, iki ayakla sönmez ateşe atılmandan iyidir. **(aiōnios g166)** **9** Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmandan iyidir. **(Geenna g1067)** **10** “Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının! Size şunu söyleyeyim, onların göklerdeki melekleri, göklerdeki Babam'ın yüzünü her zaman görürler.” **12** “Siz ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu şaşırsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolunu şaşıranı aramaya gitmez mi? **13** Size doğrusunu söyleyeyim, eğer onu bulursa, yolunu şaşırmamış doksan dokuz koyun için sevindiğinden daha çok onun için sevinir. **14** Bunun gibi, göklerdeki Babanız da bu küçüklerden hiçbirinin kaybolmasını istemez.” **15** “Eğer kardeşin

sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun. **16** Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın. **17** Onları da dinlemezse, durumu inanlılar topluluğuna bildir. Topluluğu da dinlemezse, onu putperest ya da vergi görevlisi say. **18** “Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağlayacağınız her şey gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözeceğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak. **19** Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyecekleri herhangi bir şey için anlaşırlarsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir. **20** Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de orada, aralarındayım.” **21** Bunun üzerine Petrus İsa'ya gelip, “Ya Rab” dedi, “Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?” **22** İsa, “Yedi kez değil” dedi. “Yetmiş kere yedi kez derim sana. **23** Şöyle ki, Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzer. **24** Kral hesap görmeye başladığında kendisine, borcu on bin talantı bulan bir köle getirildi. **25** Kölenin ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocuklarının ve bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu. **26** Köle yere kapanıp efendisine, ‘Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim’ dedi. **27** Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi. **28** “Ama köle çıkıp gitti, kendisine yüz dinar borcu olan başka bir köleye rastladı. Onu yakalayıp, ‘Borcunu öde’ diyerek boğazına sarıldı. **29** Bu köle yüzüstü yere kapandı, ‘Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim’ diye yalvardı. **30** Ama ilk köle bunu reddetti. Gitti, borcunu ödeyinceye dek adamı zindana kapattı. **31** Öteki köleler, olanları görünce çok üzüldüler. Efendilerine gidip

bütün olup bitenleri anlattılar. **32** "Bunun üzerine efendisi köleyi yanına çağırdı. 'Ey kötü köle!' dedi. 'Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım. **33** Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?' **34** Bu öfkeyle efendisi, bütün borcunu ödeyinceye dek onu işkencecilere teslim etti. **35** "Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranacaktır."

19 İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celile'den ayrılıp Yahudiye'nin Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. **2** Büyük halk toplulukları da O'nun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi. **3** İsa'nın yanına gelen bazı Ferisiler, O'nu denemek amacıyla şunu sordular: "Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?" **4** İsa şu karşılığı verdi: "Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan 'İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı' ve şöyle dedi: 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.' **6** Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmasın." **7** Ferisiler İsa'ya, "Öyleyse" dediler, "Musa neden erkeğin boşanma belgesi verip karısını boşayabileceğini söyledi?" **8** İsa onlara, "İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi" dedi. "Başlangıçta bu böyle değildi. **9** Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur." **10** Öğrenciler İsa'ya, "Eğer erkekle karısı arasındaki ilişki buysa, hiç evlenmemek daha iyi!" dediler. **11** İsa onlara, "Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Tanrı'nın güç verdiği kişiler kabul edebilir" dedi. **12** "Çünkü kimisi doğuştan hadımdır, kimisi insanlar tarafından hadım edilir, kimisi de Göklerin Egemenliği

uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin!” **13** O sırada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getirdiler; ellerini onların üzerine koyup dua etmesini istediler. Öğrenciler onları azarlayınca İsa, “Bırakın çocukları” dedi. “Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göklerin Egemenliği böylelerinindir.” **15** Ellerini onların üzerine koyduktan sonra oradan ayrıldı. **16** Adamın biri İsa'ya gelip, “Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?” diye sordu. **(aiōnios g166)** **17** İsa, “Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?” dedi. “İyi olan yalnız biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, O'nun buyruklarını yerine getir.” **18** “Hangi buyrukları?” diye sordu adam. İsa şu karşılığı verdi: “‘Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin’ ve ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’” **20** Genç adam, “Bunların hepsini yerine getirdim” dedi, “Daha ne eksiğim var?” **21** İsa ona, “Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle” dedi. **22** Genç adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı. **23** İsa öğrencilerine, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Zengin kişi Göklerin Egemenliği'ne zor girecek. **24** Yine şunu söyleyeyim ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.” **25** Bunu işiten öğrenciler büsbütün şaşırdılar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diye sordular. **26** İsa onlara bakarak, “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür” dedi. **27** Bunun üzerine Petrus O'na, “Bak” dedi, “Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, kazancımız ne olacak?” **28** İsa onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Her şey yenilendiğinde, İnsanoğlu görkemli

tahtına oturduğunda, siz, evet ardımdan gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız. **29** Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak. **(aiōnios g166)** **30** Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak."

20 "Göklerin Egemenliği, sabah erkenden bağında çalışacak işçi aramaya çıkan toprak sahibine benzer. **2** Adam, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi. **3** "Saat dokuza doğru tekrar dışarı çıktı, çarşı meydanında boş duran başka adamlar gördü. **4** Onlara, 'Siz de bağa gidip çalışın. Hakkınız neyse, veririm' dedi, onlar da bağa gittiler. "Öğleyin ve saat üçe doğru yine çıkıp aynı şeyi yaptı. **6** Saat beşe doğru çıkınca, orada duran başka işçiler gördü. Onlara, 'Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?' diye sordu. **7** "'Kimse bize iş vermedi ki' dediler. "Onlara, 'Siz de bağa gidin, çalışın' dedi. **8** "Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, 'İşçileri çağır' dedi. 'Sonuncudan başlayarak ilkine kadar, hepsine ücretlerini ver.' **9** "Saat beşe doğru işe başlayanlar gelip kâhyadan birer dinar aldılar. **10** İlk başlayanlar gelince daha çok alacaklarını sandılar, ama onlara da birer dinar verildi. **11** Paralarını alınca bağ sahibine söylenmeye başladılar: **12** 'En son çalışanlar yalnız bir saat çalıştı' dediler. 'Ama onları günün yükünü ve sıcağını çeken bizlerle bir tuttun!' **13** "Bağ sahibi onlardan birine şöyle karşılık verdi: 'Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum ki! Seninle bir dinara anlaşmadık mı? **14** Hakkını al, git! Sana verdiğimi sonuncuya da vermek istiyorum. **15** Kendi paramla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Yoksa cömertliğimi kıskanıyor musun?' **16** "İşte

böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak.” **17** İsa Yeruşalim'e giderken, yolda on iki öğrencisini bir yana çekip onlara özel olarak şunu söyledi: “Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek, onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracaklar. **19** O'nunla alay etmeleri, kamçılayıp çarmıha germeleri için O'nu öteki uluslara teslim edecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek.” **20** O sırada Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsa'ya yaklaştı. Önünde yere kapanarak kendisinden bir dileği olduğunu söyledi. **21** İsa kadına, “Ne istiyorsun?” diye sordu. Kadın, “Buyruk ver, senin egemenliğinde bu iki oğlumdan biri sağında, biri solunda otursun” dedi. **22** “Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz” diye karşılık verdi İsa. “Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz?” “Evet, içebiliriz” dediler. **23** İsa onlara, “Elbette benim kâsemden içeceksiniz” dedi, “Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Babam bu yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır.” **24** Bunu işiten on öğrenci iki kardeşe kızdılar. **25** Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Bilirsiniz ki, ulusların önderleri onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de ağırlıklarını hissettirirler. **26** Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. **27** Aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun. **28** Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi.” **29** Eriha'dan ayrılırlarken büyük bir kalabalık İsa'nın ardından gitti. **30** Yol kenarında oturan iki kör, İsa'nın oradan geçmekte olduğunu duyunca, “Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!” diye bağırdılar. **31** Kalabalık onları azarlayarak susturmak istediyse de onlar, “Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!” diyerek daha çok bağırdılar. **32** İsa durup

onları çağırdı. “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu.
33 Onlar da, “Ya Rab, gözlerimiz açılsın” dediler. **34** İsa onlara
acıdı, gözlerine dokundu. O anda yeniden görmeye başladılar ve
O'nun ardından gittiler.

21 Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci
Köyü'ne geldiklerinde İsa, iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara,
“Karşınızdaki köye gidin” dedi, “Hemen orada bağlı bir dişi eşek
ve yanında bir sıpa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin. **3**
Size bir şey diyen olursa, ‘Rab'bin bunlara ihtiyacı var, hemen
geri gönderecek’ dersiniz.” **4** Bu olay, peygamber aracılığıyla
bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: **5** “Siyon kızına deyin ki,
‘İşte, alçakgönüllü Kralın, Eşeğe, evet sıpaya, Eşek yavrusuna
binmiş Sana geliyor.’” **6** Öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine
buyurduğu gibi yaptılar. **7** Eşekle sıpayı getirip üzerlerine
giysilerini yaydılar, İsa sıpaya bindi. **8** Halkın büyük bir bölümü
giysilerini yolun üzerine serdi. Bazıları da ağaçlardan dal kesip
yola seriyordu. **9** Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar
şöyle bağırıyorlardı: “Davut Oğlu'na hozana! Rab'bin adıyla
gelene övgüler olsun, En yücelerde hozana!” **10** İsa Yeruşalim'e
girdiği zaman bütün kent, “Bu kimdir?” diyerek çalkandı. **11**
Kalabalıklar, “Bu, Celile'nin Nasıra Kenti'nden Peygamber İsa'dır”
diyordu. **12** İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün
alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını,
güvercin satanların sehpalarını devirdi. **13** Onlara şöyle dedi:
“‘Evime dua evi denecek’ diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut
inine çevirdiniz!” **14** İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve
kötürümleri iyileştirdi. **15** Ne var ki, başkâhinlerle din bilginleri,
O'nun yarattığı harikaları ve tapınakta, “Davut Oğlu'na hozana!”
diye bağıran çocukları görünce öfkelendiler. **16** İsa'ya, “Bunların

ne söylediğini duyuyor musun?” diye sordular. “Duyuyorum” dedi İsa. “Siz şu sözü hiç okumadınız mı? ‘Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler döktürdün.’” **17** İsa onları bırakıp kentten çıktı. Beytanya'ya dönüp geceyi orada geçirdi. **18** İsa sabah erkenden kente dönerken acıkmıştı. **19** Yol kenarında gördüğü bir incir ağacına yaklaştı. Ağaçta yapraktan başka bir şey bulamayınca ağaca, “Artık sonsuza dek sende meyve yetişmesin!” dedi. İncir ağacı o anda kurudu. **(aiōn g165)** **20** Öğrenciler bunu görünce şaşkına döndüler. “İncir ağacı birdenbire nasıl kurudu?” diye sordular. **21** İsa onlara şu karşılığı verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur da kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapmakla kalmazsınız; şu dağa, ‘Kalk, denize atıl’ derseniz, dediğiniz olacaktır. **22** İmanla dua ederseniz, dilediğiniz her şeyi alırsınız.” **23** İsa tapınağa girmiş öğretiyordu. Bu sırada başkâhinler ve halkın ileri gelenleri O'nun yanına gelerek, “Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bu yetkiyi sana kim verdi?” diye sordular. **24** İsa onlara şu karşılığı verdi: “Ben de size bir soru soracağım. Bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. **25** Yahya'nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi, Tanrı'dan mı, insanlardan mı?” Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: “‘Tanrı'dan’ dersek, bize, ‘Öyleyse ona niçin inanmadınız?’ diyecek. **26** Yok eğer ‘İnsanlardan’ dersek... Halkın tepkisinden korkuyoruz. Çünkü herkes Yahya'yı peygamber sayıyor.” **27** İsa'ya, “Bilmiyoruz” diye yanıt verdiler. İsa, “Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi. **28** “Ama şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine gidip, ‘Oğlum, git bugün bağda çalış’ dedi. **29** “Oğlu, ‘Gitmem!’ dedi. Ama sonra pişman olup gitti. **30** “Adam ikinci oğluna gidip aynı şeyi söyledi. O, ‘Olur, efendim’

dedi, ama gitmedi. **31** “İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?” “Birincisi” diye karşılık verdiler. İsa da onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim, vergi görevlileriyle fahişeler, Tanrı'nın Egemenliği'ne sizden önce giriyorlar” dedi. **32** “Yahya size doğruluk yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız. Oysa vergi görevlileriyle fahişeler ona inandılar. Siz bunu gördükten sonra bile pişman olup ona inanmadınız.” **33** “Bir benzetme daha dinleyin: Toprak sahibi bir adam, bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkma çukuru kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı. **34** Bağbozumu yaklaşınca, üründen kendisine düşeni almaları için kölelerini bağcılara yolladı. **35** Bağcılar adamın kölelerini yakaladı, birini dövdü, birini öldürdü, ötekini de taşladı. **36** Bağ sahibi bu kez ilkinden daha çok sayıda köle yolladı. Bağcılar bunlara da aynı şeyi yaptılar. **37** Sonunda bağ sahibi, ‘Oğlumu sayarlar’ diyerek bağcılara onu yolladı. **38** “Ama bağcılar adamın oğlunu görünce birbirlerine, ‘Mirasçı bu; gelin, onu öldürüp mirasına konalım’ dediler. **39** Böylece onu yakaladılar, bağdan atıp öldürdüler. **40** Bu durumda bağın sahibi geldiği zaman bağcılara ne yapacak?” **41** İsa'ya şu karşılığı verdiler: “Bu korkunç adamları korkunç bir şekilde yok edecek; bağı da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağcılara kiralayacak.” **42** İsa onlara şunu sordu: “Kutsal Yazılar'da şu sözleri hiç okumadınız mı? ‘Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!’ **43** “Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek. **44** “Bu taşın üzerine düşen, paramparça olacak; taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek.” **45** Başkâhinler ve Ferisiler, İsa'nın anlattığı

benzetmeleri duyunca bunları kendileri için söylediğini anladılar.
46 O'nu tutuklamak istedilerse de, halkın tepkisinden korktular.
Çünkü halk, O'nu peygamber sayıyordu.

22 İsa söz alıp onlara yine benzetmelerle şöyle seslendi:
“Göklerin Egemenliği, oğlu için düğün şöleni hazırlayan bir
krala benzer. **3** Kral şölene davet ettiklerini çağırmak üzere
kölelerini gönderdi, ama davetliler gelmek istemedi. **4** “Kral
yine başka kölelerini gönderirken onlara dedi ki, ‘Davetlilere
şunu söyleyin: Bakın, ben ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım, besili
hayvanlarım kesildi. Her şey hazır, buyrun şölene!’ **5** “Ama
davetliler aldırmadılar. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti. **6** Öbürleri
de kralın kölelerini yakalayıp hırpaladılar ve öldürdüler. **7** Kral
öfkelendi. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, kentlerini ateşe
verdi. **8** “Sonra kölelerine şöyle dedi: ‘Düğün şöleni hazır, ama
çağırdıklarım buna layık değilmiş. **9** Gidin yol kavşaklarına, kimi
bulursanız düğüne çağırın.’ **10** Böylece köleler yollara döküldü,
iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar. Düğün yeri konuklarla
doldu. **11** “Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün
giysisi giymemiş bir adam gördü. **12** Ona, ‘Arkadaş, düğün giysisi
giymeden buraya nasıl girdin?’ diye sorunca, adamın dili tutuldu.
13 “O zaman kral, uşaklarına, ‘Şunun ellerini ayaklarını bağlayın,
dışarıya, karanlığa atın!’ dedi. ‘Orada ağlayış ve diş gıcırtısı
olacaktır.’ **14** “Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.” **15**
Bunun üzerine Ferisiler çıkıp gittiler. İsa'yı, kendi söyleyeceği
sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla düzen kurdular. **16** Hirodes
yanlılarıyla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri İsa'ya gelip,
“Öğretmenimiz” dediler, “Senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu
dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü
insanlar arasında ayrım yapmazsın. **17** Peki, söyle bize, sence

Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?” **18** İsa onların kötü niyetlerini bildiğinden, “Ey ikiyüzlüler!” dedi. “Beni neden deniyorsunuz? **19** Vergi öderken kullandığınız parayı gösterin bana!” O'na bir dinar getirdiler. **20** İsa, “Bu resim, bu yazı kimin?” diye sordu. **21** “Sezar'ın” dediler. O zaman İsa, “Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin” dedi. **22** Bu sözleri duyunca şaştılar, İsa'yı bırakıp gittiler. **23** Ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler, aynı gün İsa'ya gelip şunu sordular: “Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: ‘Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.’ **25** Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığından karısını kardeşine bıraktı. **26** İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu. **27** Hepsinden sonra kadın da öldü. **28** Buna göre diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi.” **29** İsa onlara, “Siz Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz” diye karşılık verdi. **30** “Dirilişten sonra insanlar ne evlenir, ne de evlendirilir, gökteki melekler gibidirler. **31** Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrı'nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı? **32** ‘Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım’ diyor. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır.” **33** Bunları işiten halk, O'nun öğretişine şaşıp kaldı. **34** Ferisiler, İsa'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca bir araya toplandılar. **35** Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa'yı denemek amacıyla O'na şunu sordu: “Öğretmenim, Kutsal Yasa'da en önemli buyruk hangisidir?” **37** İsa ona şu karşılığı verdi: “‘Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.’ **38** İşte ilk ve en önemli buyruk budur. **39** İlkine benzeyen ikinci

buyruk da şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ **40** Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.”
41 Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: “Mesih'le ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?” Onlar da, “Davut'un Oğlu” dediler. **43** İsa şöyle dedi: “O halde nasıl oluyor da Davut, Ruh'tan esinlenerek O'ndan ‘Rab’ diye söz ediyor? Şöyle diyor Davut: **44** ‘Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.’ **45** Davut O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?” **46** İsa'ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

23 Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi:
“Din bilginleri ve Ferisiler Musa'nın kürsüsünde otururlar. **3** Bu nedenle size söylediklerinin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar. **4** Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriyse bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler. **5** “Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamaillerini büyük, giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar. **6** Şölenlerde başköşeye, havralarda en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar. **7** Meydanlarda selamlanmaktan ve insanların kendilerini ‘Rabbî’ diye çağırmalarından zevk duyarlar. **8** “Kimse sizi ‘Rabbî’ diye çağırmasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz. **9** Yeryüzünde kimseye ‘Baba’ demeyin. Çünkü tek Babanız var, O da göksel Baba'dır. **10** Kimse sizi ‘Önder’ diye çağırmasın. Çünkü tek önderiniz var, O da Mesih'tir. **11** Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkârı olsun. **12** Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir. **13** “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin

Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz! **15** “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, kıtaları dolaşırsınız. Dininize döneni de kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız. **(Geenna g1067)** **16** “Vay halinize kör kılavuzlar! Diyorsunuz ki, ‘Tapınak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama tapınaktaki altın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.’ **17** Budalalar, körler! Hangisi daha önemli, altın mı, altını kutsal kılan tapınak mı? **18** Yine diyorsunuz ki, ‘Sunak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama sunaktaki adağın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.’ **19** Ey körler! Hangisi daha önemli, adak mı, adağı kutsal kılan sunak mı? **20** Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunağın hem de sunaktaki her şeyin üzerine ant içmiş olur. **21** Tapınak üzerine ant içen de hem tapınak, hem de tapınakta yaşayan Tanrı üzerine ant içmiş olur. **22** Gök üzerine ant içen, Tanrı'nın tahtı ve tahtta oturanın üzerine ant içmiş olur. **23** “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını –adaleti, merhameti, sadakati– ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi. **24** Ey kör kılavuzlar! Küçük sineği süzer ayırır, ama deveyi yutarsınız! **25** “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur. **26** Ey kör Ferisi! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar. **27** “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı

mezarlara benzersiniz. **28** Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz. **29** “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberlerin mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız. **30** ‘Atalarımızın yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdik’ diyorsunuz. **31** Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz. **32** Haydi, atalarınızın başlattığı işi bitirin! **33** “Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız? **(Geenna g1067)** **34** İşte bunun için size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürecek, çarmıha gereceksiniz. Kimini havralarınızda kamçılayacak, kentten kente kovalayacaksınız. **35** Böylelikle, doğru kişi olan Habil'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekya oğlu Zekeriya'nın kanına kadar, yeryüzünde akıtılan her doğru kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız. **36** Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak sorumlu tutulacaktır. **37** “Ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz. **38** Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! **39** Size şunu söyleyeyim: ‘Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.”

24 İsa tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O'na göstermek için yanına geldiler. **2** İsa onlara, “Bütün bunları görüyor musunuz?” dedi. “Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!” **3** İsa, Zeytin Dağı'nda otururken öğrencileri yalnız olarak yanına geldiler. “Söyle bize” dediler, “Bu dediklerin ne zaman olacak, senin

gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?” **(aiōn g165)** **4**
İsa onlara şu karşılığı verdi: “Sakın kimse sizi saptırmasın! **5**
Birçokları, ‘Mesih benim’ diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi
aldatacaklar. **6** Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız.
Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son
demek değildir. **7** Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer
yer kıtlıklar, depremler olacak. **8** Bütün bunlar, doğum sancılarının
başlangıcıdır. **9** “O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler.
Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek. **10**
O zaman birçok kişi imandan sapacak, birbirlerini ele verecek
ve birbirlerinden nefret edecekler. **11** Birçok sahte peygamber
türeyecek ve bunlar birçok kişiyi saptıracak. **12** Kötülüklerin
çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak. **13** Ama
sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. **14** Göksel egemenliğin
bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her
yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir. **15** “Peygamber
Daniel'in sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini
gördüğünüz zaman –okuyan anlasın– Yahudiye'de bulunanlar
dağlara kaçsın. **17** Damda olan, evindeki eşyalarını almak için
aşağı inmesin. **18** Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin.
19 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline!
20 Dua edin ki, kaçışınız kışa ya da Şabat Günü'ne rastlamasın.
21 Çünkü o günlerde öyle korkunç bir sıkıntı olacak ki, dünyanın
başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da
olmayacaktır. **22** O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse
kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak.
23 Eğer o zaman biri size, ‘İşte Mesih burada’, ya da ‘İşte şurada’
derse, inanmayın. **24** Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler
türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle

ki, ellerinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar. **25** İşte size önceden söylüyorum. **26** “Bunun için size, ‘İşte Mesih çölde’ derlerse gitmeyin. ‘Bakın, iç odalarda’ derlerse inanmayın. **27** Çünkü İnsanoğlu'nun gelişi, doğuda çakıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır. **28** “Leş neredeyse, akbabalar oraya üşüşecek. **29** “O günlerin sıkıntısından hemen sonra, ‘Güneş kararacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.’ **30** “O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. **31** Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar. **32** “İncir ağacından ders alın! Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız. **33** Aynı şekilde, bütün bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, İnsanoğlu yakındır, kapıdadır. **34** Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak. **35** Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.” **36** “O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez. **37** Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun gelişinde de öyle olacak. **38** Nuh'un gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. **39** Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürünceye dek başlarına geleceklerden habersizdiler. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak. **40** O gün tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, biri bırakılacak. **41** Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak. **42** “Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbiniz'in geleceği günü bilemezsiniz.

43 Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın gece hangi saatte
geleceğini bilse, uyanık kalır, evinin soyulmasına fırsat vermez.
44 Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz
saatte gelecektir. **45** "Efendinin, hizmetkârlarına vaktinde yiyecek
vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı köle kimdir? **46**
Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne
mutlu! **47** Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının
üzerinde yetkili kılacak. **48** Ama o köle kötü olur da içinden,
'Efendim gecikiyor' der ve öteki köleleri dövmeye başlarsa,
sarhoşlarla birlikte yiyip içerse, efendisi, onun beklemediği
günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp
ikiyüzlülerle bir tutacak. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır."
25 "O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp güveyi
karşılamaya çıkan on kıza benzeyecek. **2** Bunların beşi akıllı,
beşi akılsızdı. **3** Akılsızlar yanlarına kandillerini aldılar, ama
yağ almadılar. **4** Akıllılar ise, kandilleriyle birlikte kaplar içinde
yağ da aldılar. **5** Güvey gecikince hepsini uyku bastı, dalıp
uyudular. **6** "Gece yarısı bir ses yankılandı: 'İşte güvey geliyor,
onu karşılamaya çıkın!' **7** Bunun üzerine kızların hepsi kalkıp
kandillerini tazelediler. **8** "Akılsızlar akıllılara, 'Kandillerimiz
sönüyor, bize yağ verin!' dediler. **9** "Akıllılar, 'Olmaz! Hem bize
hem size yetmeyebilir. En iyisi satıcılara gidin, kendinize yağ
alın' dediler. **10** "Ne var ki, onlar yağ satın almaya giderlerken
güvey geldi. Hazırlıklı olan kızlar, onunla birlikte düğün şölenine
girdiler ve kapı kapandı. **11** "Daha sonra gelen öbür kızlar,
'Efendimiz, efendimiz, aç kapıyı bize!' dediler. **12** "Güvey ise,
'Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum' dedi. **13** "Bu
nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz." **14**
"Göksel egemenlik, yolculuğa çıkan bir adamın kölelerini çağırıp

malını onlara emanet etmesine benzer. **15** “Adam, her birinin
yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine de bir talant vererek
yola çıktı. **16** Beş talant alan, hemen gidip bu parayı işletti ve beş
talant daha kazandı. **17** İki talant alan da iki talant daha kazandı.
18 Bir talant alan ise gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını
sakladı. **19** “Uzun zaman sonra bu kölelerin efendisi döndü,
onlarla hesaplaşmaya oturdu. **20** Beş talant alan gelip beş talant
daha getirdi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘Bana beş talant emanet etmiştin;
bak, beş talant daha kazandım.’ **21** “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi
ve güvenilir köle!’ dedi. ‘Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu
gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel,
efendinin şenliğine katıl!’ **22** “İki talant alan da geldi, ‘Efendimiz’
dedi, ‘Bana iki talant emanet etmiştin; bak, iki talant daha
kazandım.’ **23** “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi ve güvenilir köle!’ dedi.
‘Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni
büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!’
24 “Sonra bir talant alan geldi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘Senin sert bir
adam olduğunu biliyordum. Ekmediğin yerden biçer, harman
savurmadığın yerden devşirirsin. **25** Bu nedenle korktum, gidip
senin verdiğin talantı toprağa gömdüm. İşte, al paranı!’ **26**
“Efendisi ona şu karşılığı verdi: ‘Kötü ve tembel köle! Ekmediğim
yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi
bildiğine göre paramı faize vermeliydin. Ben de geldiğimde onu
faiziyle geri alırdım... **28** Haydi, elindeki talantı alın, on talantı
olana verin! **29** Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek
ve o bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, kendisinde olan
da elinden alınacak. **30** Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa
atın. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.’” **31** “İnsanoğlu
kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli

tahtına oturacak. **32** Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak, O
da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden
ayıracak. **33** Koyunları sağına, keçileri soluna alacak. **34** "O
zaman Kral, sağındaki kişilere, 'Sizler, Babam'ın kutsadıkları,
gelin!' diyecek. 'Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış
olan egemenliği miras alın! **35** Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek
verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni
içeri aldınız. **36** Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle
ilgilendiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.' **37** "O vakit doğru
kişiler O'na şu karşılığı verecek: 'Ya Rab, seni ne zaman aç
görüp doyurduk, susuz görüp su verdik? **38** Ne zaman seni
yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplak görüp giydirdik? **39** Seni
ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?' **40** "Kral
da onları şöyle yanıtlayacak: 'Size doğrusunu söyleyeyim, bu
en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış
oldunuz.' **41** "Sonra solundakilere şöyle diyecek: 'Ey lanetliler,
çekilin önümden! İblis'le melekleri için hazırlanmış sönmez
ateşe gidin! **(aiōnios g166)** **42** Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek
vermediniz; susamıştım, bana içecek vermediniz; yabancıydım,
beni içeri almadınız; çıplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım,
zindandaydım, benimle ilgilenmediniz.' **44** "O vakit onlar da şöyle
karşılık verecekler: 'Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı,
çıplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?' **45**
"Kral da onlara şu yanıtı verecek: 'Size doğrusunu söyleyeyim,
mademki bu en basit kardeşlerimden biri için bunu yapmadınız,
benim için de yapmamış oldunuz.' **46** "Bunlar sonsuz azaba,
doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler." **(aiōnios g166)**

26 İsa bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine, "İki gün
sonra Fısıh Bayramı olduğunu biliyorsunuz" dedi, "İnsanoğlu

çarmıha gerilmek üzere ele verilecek.” **3** Bu sırada başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhinin sarayında toplandılar. **4** İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular. **5** Ama, “Bayramda olmasın ki, halk arasında kargaşalık çıkmasın” diyorlardı. **6** İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evindeyken, yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu yağ getirmişti. İsa sofrada otururken, kadın yağı O'nun başına döktü. **8** Öğrenciler bunu görünce kızdılar. “Nedir bu savurganlık?” dediler. **9** “Bu yağ pahalıya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi.” **10** Söylenenleri farkeden İsa, öğrencilerine, “Kadını neden üzüyorsunuz?” dedi. “Benim için güzel bir şey yaptı. **11** Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım. **12** Kadın bu güzel kokulu yağı, beni gömülmeye hazırlamak için bedenimin üzerine boşalttı. **13** Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak.” **14** O sırada Onikiler'den biri –adı Yahuda İskariot olanı– başkâhinlere giderek, “O'nu ele verirsem bana ne verirsiniz?” dedi. Otuz gümüş tartıp ona verdiler. **16** Yahuda o andan itibaren İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı. **17** Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrenciler İsa'nın yanına gelerek, “Fısıh yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular. **18** İsa onlara, “Kente varıp o adamın evine gidin” dedi. “Ona şöyle deyin: ‘Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fısıh Bayramı'nı, öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.’” **19** Öğrenciler, İsa'nın buyruğunu yerine getirerek Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar. **20** Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu. **21** Yemek yerlerken, “Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri

bana ihanet edecek” dedi. **22** Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, “Ya Rab, beni demek istemedin ya?” diye sormaya başladılar. **23** O da, “Bana ihanet edecek olan” dedi, “Elindeki ekmeği benimle birlikte sahana batırandır. **24** İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.” **25** O'na ihanet edecek olan Yahuda, “Rabbî, yoksa beni mi demek istedin?” diye sordu. İsa ona, “Söylediğin gibidir” karşılığını verdi. **26** Yemek sırasında İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. “Alın, yiyin” dedi, “Bu benim bedenimdir.” **27** Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, “Hepiniz bundan için” dedi. **28** “Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır. **29** Size şunu söyleyeyim, Babam'ın egemenliğinde sizinle birlikte yenisini içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bir daha içmeyeceğim.” **30** İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler. **31** Bu arada İsa öğrencilerine, “Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyip düşeceksiniz” dedi. “Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Çobanı vuracağım, Sürüdeki koyunlar darmadağın olacak.’ **32** Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.” **33** Petrus O'na, “Herkes senden ötürü sendeleyip düşse de ben asla düşmem” dedi. **34** “Sana doğrusunu söyleyeyim” dedi İsa, “Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.” **35** Petrus, “Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem” dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi. **36** Sonra İsa öğrencileriyle birlikte Getsemani denen yere geldi. Öğrencilerine, “Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun” dedi. **37** Petrus ile Zebedi'nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır

bir sıkıntı duymaya başlamıştı. **38** Onlara, “Ölesiye kederliyim” dedi. “Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun.” **39** Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. “Baba” dedi, “Mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.” **40** Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, “Demek ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!” dedi. **41** “Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.” **42** İsa ikinci kez uzaklaşıp dua etti. “Baba” dedi, “Eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin istediğin olsun.” **43** Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. **44** Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözlerle üçüncü kez dua etti. **45** Sonra öğrencilerin yanına dönerek, “Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?” dedi. “İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. **46** Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!” **47** İsa daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda geldi. Yanında, başkâhinlerle halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık vardı. **48** İsa'ya ihanet eden Yahuda, “Kimi öpersem, İsa O'dur, O'nu tutuklayın” diye onlarla sözleşmişti. **49** Dosdoğru İsa'ya gidip, “Selam, Rabbî!” diyerek O'nu öptü. **50** İsa, “Arkadaş, ne yapacaksan yap!” dedi. Bunun üzerine adamlar yaklaştı, İsa'yı yakalayıp tutukladılar. **51** İsa'yla birlikte olanlardan biri, ani bir hareketle kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu. **52** O zaman İsa ona, “Kılıcını yerine koy!” dedi. “Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek. **53** Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tümenden fazla melek gönderir. **54** Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?” **55** Bundan sonra İsa

kalabalığa dönüp şöyle seslendi: “Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiyordum, beni tutuklamadınız. **56** Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu.” O zaman öğrencilerin hepsi O'nu bırakıp kaçtı. **57** İsa'yı tutuklayanlar, O'nu Başkâhin Kayafa'ya götürdüler. Din bilginleriyle ileri gelenler de orada toplanmışlardı. **58** Petrus, İsa'yı uzaktan, ta başkâhinin avlusuna kadar izledi. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerin yanına oturdu. **59** Başkâhinlerle Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı yalancı tanıklar arıyorlardı. **60** Ortaya birçok yalancı tanık çıktığı halde, aradıklarını bulamadılar. Sonunda ortaya çıkan iki kişi şöyle dedi: “Bu adam, ‘Ben Tanrı'nın Tapınağı'nı yıkıp üç günde yeniden kurabilirim’ dedi.” **62** Başkâhin ayağa kalkıp İsa'ya, “Hiç yanıt vermeyecek misin?” dedi. “Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?” **63** İsa susmaya devam etti. Başkâhin ise O'na, “Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrı'nın Oğlu Mesih sen misin?” dedi. **64** İsa, “Söylediğin gibidir” karşılığını verdi. “Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu'nun, Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.” **65** Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, “Tanrı'ya küfretti!” dedi. “Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz. **66** Buna ne diyorsunuz?” “Ölümü hak etti!” diye karşılık verdiler. **67** Bunun üzerine İsa'nın yüzüne tükürüp O'nu yumrukladılar. Bazıları da O'nu tokatlayıp, “Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?” dediler. **69** Petrus ise dışarıda, avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip, “Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin” dedi. **70** Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr ederek, “Neden

söz ettiğini anlamıyorum” dedi. **71** Sonra avlu kapısının önüne çıktı. Onu gören başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, “Bu adam Nasıralı İsa'yla birlikteydi” dedi. **72** Petrus ant içerek, “Ben o adamı tanımıyorum” diye yine inkâr etti. **73** Orada duranlar az sonra Petrus'a yaklaşıp, “Gerçekten sen de onlardansın. Konuşman seni ele veriyor” dediler. **74** Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, “O adamı tanımıyorum!” dedi. Tam o anda horoz öttü. **75** Petrus, İsa'nın, “Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin” dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

27 Sabah olunca bütün başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda anlaştılar. **2** O'nu bağladılar ve götürüp Vali Pilatus'a teslim ettiler. **3** İsa'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü. **4** “Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim” dedi. Onlar ise, “Bundan bize ne? Onu sen düşün” dediler. **5** Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı. **6** Paraları toplayan başkâhinler, “Kan bedeli olan bu paraları tapınağın hazinesine koymak doğru olmaz” dediler. **7** Kendi aralarında anlaşarak bu parayla yabancılar için mezarlık yapmak üzere Çömlekçi Tarlası'nı satın aldılar. **8** Bunun için bu tarlaya bugüne dek “Kan Tarlası” denilmiştir. **9** Böylece Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu: “İsrailoğulları'ndan kimilerinin O'na biçtikleri değerin karşılığı olan Otuz gümüşü aldılar; Rab'bin bana buyurduğu gibi, Çömlekçi Tarlası'nı satın almak için harcadılar.” **11** İsa valinin önüne çıkarıldı. Vali O'na, “Sen Yahudiler'in Kralı mısın?” diye sordu. İsa, “Söylediğin gibidir” dedi. **12** Başkâhinlerle ileri gelenler O'nu suçlayınca hiç karşılık vermedi. **13** Pilatus O'na, “Senin aleyhinde

yaptıkları bunca tanıklığı duymuyor musun?” dedi. **14** İsa tek konuda bile ona yanıt vermedi. Vali buna çok şaştı. **15** Her Fısıh Bayramı'nda vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet edinmişti. **16** O günlerde Barabba adında ünlü bir tutuklu vardı. **17** Halk bir araya toplandığında, Pilatus onlara, “Sizin için kimi salıvermemi istersiniz, Barabba'yı mı, Mesih denen İsa'yı mı?” diye sordu. **18** İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. **19** Pilatus yargı kürsüsünde otururken karısı ona, “O doğru adama dokunma. Dün gece rüyamda O'nun yüzünden çok sıkıntı çektim” diye haber gönderdi. **20** Başkâhinler ve ileri gelenler ise, Barabba'nın salıverilmesini ve İsa'nın öldürülmesini istesinler diye halkı kışkırttılar. **21** Vali onlara şunu sordu: “Sizin için hangisini salıvermemi istersiniz?” “Barabba'yı” dediler. **22** Pilatus, “Öyleyse Mesih denen İsa'yı ne yapayım?” diye sordu. Hep bir ağızdan, “Çarmıha gerilsin!” dediler. **23** Pilatus, “O ne kötülük yaptı ki?” diye sordu. Onlar ise daha yüksek sesle, “Çarmıha gerilsin!” diye bağrışıp durdular. **24** Pilatus, elinden bir şey gelmediğini, tersine, bir kargaşalığın başladığını görünce su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: “Bu adamın kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz bakın!” **25** Bütün halk şu karşılığı verdi: “O'nun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun!” **26** Bunun üzerine Pilatus onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti. **27** Sonra valinin askerleri İsa'yı vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar. **28** O'nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler. **29** Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, “Selam, ey Yahudiler'in Kralı!” diyerek O'nunla alay ettiler. **30** Üzerine tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular.

31 O'nunla böyle alay ettikten sonra kaftanı üzerinden çıkarıp
kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germeye götürdüler. **32**
Dışarı çıktıklarında Simun adında Kireneli bir adama rastladılar.
İsa'nın çarmıhını ona zorla taşıttılar. **33** Golgota, yani Kafatası
denilen yere vardıklarında içmesi için İsa'ya ödle karışık şarap
verdiler. İsa bunu tadınca içmek istemedi. **35** Askerler O'nu
çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında
paylaştılar. **36** Sonra oturup yanında nöbet tuttular. **37** Başının
üzerine, BU, YAHUDİLER'İN KRALI İSA'DIR diye yazan bir suç
yaftası astılar. **38** İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda
olmak üzere iki haydut da çarmıha gerildi. **39** Oradan geçenler
başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, “Hani sen tapınağı yıkıp üç
günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! Tanrı'nın
Oğlu'ysan çarmıhtan in!” diyorlardı. **41** Başkâhinler, din bilginleri
ve ileri gelenler de aynı şekilde O'nunla alay ederek, “Başkalarını
kurtardı, kendini kurtaramıyor” diyorlardı. “İsrail'in Kralı imiş!
Şimdi çarmıhtan aşağı insin de O'na iman edelim. **43** Tanrı'ya
güveniyordu; Tanrı O'nu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü,
‘Ben Tanrı'nın Oğlu'yum’ demişti.” **44** İsa'yla birlikte çarmıha
gerilen haydutlar da O'na aynı şekilde hakaret ettiler. **45** Öğleyin
on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. **46**
Saat üçe doğru İsa yüksek sesle, “Eli, Eli, lema şevaktani?” yani,
“Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye bağırdı. **47** Orada
duranlardan bazıları bunu işitince, “Bu adam İlyas'ı çağırıyor”
dediler. **48** İçlerinden biri hemen koşup bir sünger getirdi, ekşi
şaraba batırıp bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. **49** Öbürleri
ise, “Dur bakalım, İlyas gelip O'nu kurtaracak mı?” dediler. **50**
İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti.
51 O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye

bölündü. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı. **52** Mezarlar açıldı, ölmüş olan birçok kutsal kişinin cesetleri dirildi. **53** Bunlar mezarlarından çıkıp İsa'nın dirilişinden sonra kutsal kente girdiler ve birçok kimseye göründüler. **54** İsa'yı bekleyen yüzbaşı ve beraberindeki askerler, depremi ve öbür olayları görünce dehşete kapıldılar, “Bu gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu!” dediler. **55** Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Celile'den İsa'nın ardından gelip O'na hizmet etmişlerdi. **56** Aralarında Mecdelli Meryem, Yakup ile Yusuf'un annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de vardı. **57** Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsa'nın bir öğrencisiydi. **58** Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona verilmesini buyurdu. **59** Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı, kayaya oydurduğu kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı. **61** Mecdelli Meryem ile öteki Meryem ise orada, mezarın karşısında oturuyorlardı. **62** Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, başkâhinlerle Ferisiler Pilatus'un önünde toplanarak, “Efendimiz” dediler, “O aldatıcının, daha yaşarken, ‘Ben öldükten üç gün sonra dirileceğim’ dediğini hatırlıyoruz. **64** Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alsınlar. Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, ‘Ölümden dirildi’ derler. Son aldatmaca ilkinden beter olur.” **65** Pilatus onlara, “Yanınıza asker alın, gidip mezarı dilediğiniz gibi güvenlik altına alın” dedi. **66** Onlar da askerlerle birlikte gittiler, taşı mühürleyip mezarı güvenlik altına aldılar.

28 Şabat Günü'nü izleyen haftanın ilk günü, tan yeri ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye gittiler. **2** Ansızın büyük bir deprem oldu. Rab'bin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu.

3 Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı. **4** Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar. **5** Melek kadınlara şöyle seslendi: “Korkmayın! Çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. **6** O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O'nun yattığı yeri görün. **7** Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: ‘İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celile'ye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.’ İşte ben size söylemiş bulunuyorum.” **8** Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştılar; koşarak İsa'nın öğrencilerine haber vermeye gittiler. **9** İsa ansızın karşılarına çıktı, “Selam!” dedi. Yaklaşıp İsa'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar. **10** O zaman İsa, “Korkmayın!” dedi. “Gidip kardeşlerime haber verin, Celile'ye gitsinler, beni orada görecekler.” **11** Kadınlar daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup bitenleri başkâhinlere bildirdiler. **12** Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler ki, “Siz şöyle diyeceksiniz: ‘Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler.’ **14** Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yatıştırır, size bir zarar gelmesini önleriz.” **15** Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır. **16** On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler. **17** İsa'yı gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi. **18** İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: “Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. **19** Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; **20** size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.” **(aiōn g165)**

Markos

1 Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le ilgili Müjde'nin başlangıcı. **2** Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nda şöyle yazılmıştır: “İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O senin yolunu hazırlayacak.” **3** “Çölde haykıran, ‘Rab'bin yolunu hazırlayın, Geçeceği patikaları düzleyin’ diye sesleniyor.” **4** Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu. **5** Bütün Yahudiye halkı ve Yeruşalimliler'in hepsi ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu. **6** Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yerdi. **7** Şu haberi yayıyordu: “Benden sonra benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. **8** Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir.” **9** O günlerde Celile'nin Nasıra Kenti'nden çıkıp gelen İsa, Yahya tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz edildi. **10** Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. **11** Göklerden, “Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum” diyen bir ses duyuldu. **12** O an Ruh, İsa'yı çöle gönderdi. **13** İsa çölde kaldığı kırk gün boyunca Şeytan tarafından denendi. Yabanıl hayvanlar arasındaydı, melekler O'na hizmet ediyordu. **14** Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı'nın Müjdesi'ni duyura duyura Celile'ye gitti. **15** “Zaman doldu” diyordu, “Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!” **16** İsa, Celile Gölü'nün kıyısından geçerken, göle ağ atmakta olan Simun ile kardeşi Andreas'ı gördü. Bu adamlar balıkçıydı. **17** İsa onlara, “Ardımdan gelin” dedi, “Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.” **18** Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. **19**

İsa biraz ileri gidince Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı. **20** Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp İsa'nın ardından gittiler. **21** Kefarnahum'a girdiler. Şabat Günü İsa havraya gidip öğretmeye başladı. **22** Halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı. Çünkü onlara din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu. **23** Tam o sırada havrada bulunan ve kötü ruha tutulmuş bir adam, "Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!" **25** İsa, "Sus, çık adamdan!" diyerek kötü ruhu azarladı. **26** Kötü ruh adamı sarstı ve büyük bir çığlık atarak içinden çıktı. **27** Herkes şaşıp kaldı. Birbirlerine, "Bu nasıl şey?" diye sormaya başladılar. "Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlara bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor." **28** Böylece İsa'yla ilgili haber, Celile bölgesinin her yerine hızla yayıldı. **29** İsa havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna ile birlikte Simun ve Andreas'ın evine gitti. **30** Simun'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Durumu hemen İsa'ya bildirdiler. **31** O da hastaya yaklaştı, elinden tutup kaldırdı. Kadının ateşi düştü, onlara hizmet etmeye başladı. **32** Akşam olup güneş batınca, bütün hastaları ve cinlileri İsa'ya getirdiler. **33** Bütün kent halkı kapıya toplanmıştı. **34** İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok cini kovdu. Cinlerin konuşmasına izin vermiyordu. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu biliyorlardı. **35** Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı. **36** Simun ile yanındakiler İsa'yı aramaya çıktılar. **37** O'nu bulunca, "Herkes seni arıyor!" dediler. **38** İsa onlara, "Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim" dedi. "Oralarda da Tanrı sözünü

duyurayım. Bunun için çıkıp geldim.” **39** Böylece havralarında Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak bütün Celile bölgesini dolaştı. **40** İsa'ya cüzamlı biri geldi, diz çökerek, “İstersen beni temiz kılabilirsin” diye yalvardı. **41** İsa'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, “İsterim, temiz ol!” dedi. **42** Adam anında cüzamdan kurtulup tertemiz oldu. **43** İsa onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı. **44** “Sakın kimseye bir şey söyleme!” dedi. “Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun.” **45** Ne var ki, adam çıkıp gitti, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp duyurmaya başladı. Öyle ki, İsa artık hiçbir kente açıkça giremez oldu. Ancak dışarıda, ıssız yerlerde kalıyordu. Ve halk her yerden O'na akın ediyordu.

2 Birkaç gün sonra İsa tekrar Kefarnahum'a geldiğinde, evde olduğu duyuldu. **2** O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı. İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu. **3** Bu arada O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler. **4** Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı şilteyle birlikte aşağı indirdiler. **5** İsa onların imanını görünce felçliye, “Oğlum, günahların bağışlandı” dedi. **6** Orada oturan bazı din bilginleri ise içlerinden şöyle düşündüler: **7** “Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?” **8** Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, “Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?” dedi. **9** “Hangisi daha kolay, felçliye, ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa, ‘Kalk, şilteni topla, yürü’ demek mi? **10** Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye...” Sonra felçliye, “Sana söylüyorum, kalk,

şilteni topla, evine git!” dedi. **12** Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'yı övüyorlar, “Böylesini hiç görmemiştik” diyorlardı. **13** İsa yine çıkıp göl kıyısına gitti. Bütün halk yanına geldi, O da onlara öğretmeye başladı. **14** Yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona, “Ardımdan gel” dedi. Levi de kalkıp İsa'nın ardından gitti. **15** Sonra İsa, Levi'nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturmuştu. O'nu izleyen böyle birçok kişi vardı. **16** Ferisiler'den bazı din bilginleri, O'nu günahkârlar ve vergi görevlileriyle birlikte yemekte görünce öğrencilerine, “Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?” diye sordular. **17** Bunu duyan İsa onlara, “Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var” dedi. “Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.” **18** Yahya'nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutarken, bazı kişiler İsa'ya gelip, “Yahya'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin neden tutmuyor?” diye sordular. **19** İsa şöyle karşılık verdi: “Güvey aralarında olduğu sürece davetliler oruç tutar mı? Güvey aralarında oldukça oruç tutmazlar! **20** Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o gün oruç tutacaklar. **21** Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yeni yama çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur. **22** Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur.” **23** Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri yolda giderken başakları koparmaya başladılar. **24** Ferisiler İsa'ya, “Bak, Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?” dediler. **25** İsa onlara, “Davut'la yanındakiler aç ve muhtaç

kalınca Davut'un ne yaptığını hiç okumadınız mı?" diye sordu.
26 "Başkâhin Aviyatar'ın zamanında Davut, Tanrı'nın evine girdi,
kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini yedi
ve yanındakilere de verdi." **27** Sonra onlara, "İnsan Şabat Günü
için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı" dedi. **28** "Bu nedenle
İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir."

3 İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı. **2** Bazıları
İsa'yı suçlamak amacıyla, Şabat Günü hastayı iyileştirecek mi
diye O'nu gözlüyorlardı. **3** İsa, eli sakat adama, "Kalk, öne çık!"
dedi. **4** Sonra havradakilere, "Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü
iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı
doğru, can almak mı?" diye sordu. Onlardan ses çıkmadı. **5**
İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yüreklerinin duygusuzluğu
O'nu kederlendirmişti. Adama, "Elini uzat!" dedi. Adam elini
uzattı, eli yine sapasağlam oluverdi. **6** Bunun üzerine Ferisiler
dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için Hirodes yanlılarıyla hemen
görüşmeye başladılar. **7** İsa, öğrencileriyle birlikte göl kıyısına
çekildi. Celile'den büyük bir kalabalık O'nun ardından geldi.
Ayrıca, bütün yaptıklarını duyan büyük kalabalıklar Yahudiye'den,
Yeruşalim'den, İdumeya'dan, Şeria Irmağı'nın karşı yakasından,
Sur ve Sayda bölgelerinden kendisine akın etti. **9** İsa, kalabalığın
arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır
bulundurmalarını söyledi. **10** Birçoklarını iyileştirmiş olduğundan,
çeşitli hastalıklara yakalananlar O'na dokunmak için üzerine
üşüşüyordu. **11** Kötü ruhlar O'nu görünce ayaklarına kapanıyor,
"Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye bağırıyorlardı. **12** Ama İsa, kim
olduğunu açıklamamaları için onları sıkı sıkıya uyardı. **13** İsa,
dağa çıkarak istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına
gittiler. **14** İsa bunlardan on iki kişiyi yanında bulundurmak,

Tanrı sözünü duyurmaya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti. Seçtiği bu on iki kişi şunlardır: Petrus adını verdiği Simun, Beni-Regeş, yani Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot. **20** İsa bundan sonra eve gitti. Yine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, İsa'yla öğrencileri yemek bile yiyemediler. **21** Yakınları bunu duyunca, “Aklını kaçırmış” diyerek O'nu almaya geldiler. **22** Yeruşalim'den gelen din bilginleri ise, “Baalzevul O'nun içine girmiş” ve “Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor” diyorlardı. **23** Bunun üzerine İsa din bilginlerini yanına çağırıp onlara benzetmelerle seslendi. “Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovabilir?” dedi. **24** “Bir ülke kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz. **25** Bir ev kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz. **26** Şeytan da kendine karşı gelip kendi içinde bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir. **27** Hiç kimse güçlü adamın evine girip malını çalamaz. Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir. **28** Size doğrusunu söyleyeyim, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak, **29** ama Kutsal Ruh'a küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla silinmeyecek bir günah işlemiş olur.” **(aiōn g165, aiōnios g166)** **30** İsa bu sözleri, “O'nda kötü ruh var” dedikleri için söyledi. **31** Daha sonra İsa'nın annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durdular, haber gönderip O'nu çağırdılar. **32** İsa'nın çevresinde oturan kalabalıktan bazıları, “Bak” dediler, “Annenle kardeşlerin dışarıda, seni istiyorlar.” **33** İsa buna karşılık onlara, “Kimdir annem ve kardeşlerim?” dedi. **34** Sonra çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: “İşte annem, işte kardeşlerim! **35**

Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.”

4 İsa göl kıyısında halka yine öğretmeye başladı. Çevresinde
çok büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa göldeki bir
tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık göl kıyısında duruyordu. **2**
İsa onlara benzetmelerle birçok şey öğretiyordu. Öğretirken,
“Şunu dinleyin” dedi. “Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. **4**
Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları
yedi. **5** Kimi, toprağı az kayalık yerlere düştü. Toprak derin
olmadığından hemen filizlendi. **6** Ne var ki, güneş doğunca
kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. **7** Kimi,
dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu ve
filizler ürün vermedi. **8** Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyüp
çoğaldı, ürün verdi. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz
kat ürün verdi.” **9** Sonra İsa şunu ekledi: “İşitecek kulağı olan
işitsin!” **10** Onikiler'le öbür izleyicileri İsa'yla yalnız kalınca,
kendisinden benzetmelerin anlamını sordular. **11** O da onlara
şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği'nin sırrı sizlere açıklandı, ama
dışarıda olanlara her şey benzetmelerle anlatılır. **12** Öyle ki,
‘Bakıp bakıp görmesinler, Duyup duyup anlamasınlar da, Dönüp
bağışlanmasınlar.’” **13** İsa sonra onlara, “Siz bu benzetmeyi
anlamıyor musunuz?” dedi. “Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl
anlayacaksınız? **14** Ekincinin ektiği, Tanrı sözüdür. **15** Bazı
insanlar sözün ekildiği yerde yol kenarına düşen tohumlara
benzer. Bunlar sözü işitir işitmez, Şeytan gelir, yüreklerine ekilen
sözü alır götürür. **16** Kayalık yerlere ekilenler ise, işittikleri sözü
hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak
bir süre dayanan kişilerdir. Böyleleri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı
ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşerler. **18** Yine

bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler. Bunlar sözü işitirler, **19** ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller. **(aiōn g165)** **20** İyi toprağa ekilenler ise, sözü işiten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir." **21** Onlara, "Kandili, tahıl ölçeğinin ya da yatağın altına koymak için mi getirirler?" dedi. "Kandilliğe koymak için değil mi? **22** Gizli olan ne varsa, açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa, aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır. **23** İşitecek kulağı olan işitsin!" **24** İsa şöyle devam etti: "İşittiklerinize dikkat edin! Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız. Hatta size daha fazlası verilecek. **25** Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak." **26** Sonra İsa şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği, toprağa tohum saçan adama benzer. **27** Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir. **28** Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir. **29** Ürün olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir." **30** İsa sonra şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzetelim, nasıl bir benzetmeyle anlatalım? **31** Tanrı'nın Egemenliği, hardal tanesine benzer. Hardal, yeryüzünde toprağa ekilen tohumların en küçüğü olmakla birlikte, ekildikten sonra gelişir, bütün bahçe bitkilerinin boyunu aşar. Öylesine dal budak salar ki, kuşlar gölgesinde barınabilir." **33** İsa, Tanrı sözünü, buna benzer birçok benzetmeyle halkın anlayabildiği ölçüde anlatırdı. **34** Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencileriyle yalnız kaldığında, onlara her şeyi açıklardı. **35** O gün akşam olunca öğrencilerine, "Karşı yakaya geçelim"

dedi. **36** Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsa'yı, içinde bulunduğu tekneyle götürdüler. Yanında başka tekneler de vardı. **37** Bu sırada büyük bir fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu. **38** İsa, teknenin kıç tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler O'nu uyandırıp, “Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırmıyor musun?” dediler. **39** İsa kalkıp rüzgarı azarladı, göle, “Sus, sakin ol!” dedi. Rüzgar dindi, ortalık sütliman oldu. **40** İsa öğrencilerine, “Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?” dedi. **41** Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?” dediler.

5 Gölün karşı yakasına, Gerasalılar'ın memleketine vardılar. **2** İsa tekneden iner inmez, kötü ruha tutulmuş bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp O'nu karşıladı. **3** Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık kimse zincirle bile bağlı tutamıyordu. **4** Birçok kez zincir ve kösteklerle bağlandığı halde, zincirleri koparmış, köstekleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla başa çıkamıyordu. **5** Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıp duruyor, kendini taşlarla yaralıyordu. **6** Uzaktan İsa'yı görünce koşup geldi, O'nun önünde yere kapandı. **7** Yüksek sesle haykırarak, “Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı hakkı için sana yalvarırım, bana işkence etme!” dedi. **8** Çünkü İsa, “Ey kötü ruh, adamın içinden çık!” demişti. **9** Sonra İsa adama, “Adın ne?” diye sordu. “Adım Tümen. Çünkü sayımız çok” dedi. **10** Ruhları o bölgeden çıkarmaması için İsa'ya yalvarıp yakardı. **11** Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. **12** Kötü ruhlar İsa'ya, “Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim” diye yalvardılar. **13** İsa'nın izin vermesi üzerine kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin

domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu. **14** Domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. Halk olup biteni görmeye çıktı. **15** İsa'nın yanına geldiklerinde, önceleri bir tümen cine tutulan adamı giyinmiş, aklı başına gelmiş, oturmuş görünce korktular. **16** Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka anlattılar. **17** Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için İsa'ya yalvarmaya başladı. **18** İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam O'na, “Seninle geleyim” diye yalvardı. **19** Ama İsa adama izin vermedi. Ona, “Evine, yakınlarının yanına dön” dedi. “Rab'bin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat.” **20** Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını Dekapolis'te duyurmaya başladı. Anlattıklarına herkes şaşıp kalıyordu. **21** İsa tekneyle karşı yakaya dönünce, çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Kendisi gölün kıyısında duruyordu. **22** Bu sırada havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. İsa'yı görünce ayaklarına kapandı, “Küçük kızım can çekişiyor. Gelip ellerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!” diye yalvardı. **24** İsa adamla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor, O'nu sıkıştırıyordu. **25** Orada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı. **26** Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da kötüleşmişti. **27** Kadın, İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle, kalabalıkta O'nun arkasından gelip giysisine dokundu. **28** İçinden, “Giysilerine bile dokunsam kurtulurum” diyordu. **29** O anda kanaması kesiliverdi. Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti. **30** İsa ise, kendisinden bir gücün akıp gittiğini hemen anladı. Kalabalığın ortasında dönüp, “Giysilerime kim dokundu?” diye sordu. **31** Öğrencileri O'na, “Seni sıkıştıran kalabalığı görüyorsun! Nasıl

oluyor da, ‘Bana kim dokundu’ diye soruyorsun?” dediler. **32** İsa kendisine dokunanı görmek için çevresine bakındı. **33** Kadın da kendisindeki değişikliği biliyordu. Korkuyla titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı ve O'na bütün gerçeği anlattı. **34** İsa ona, “Kızım” dedi, “İmanın seni kurtardı. Esenlikle git. Acıların son bulsun.” **35** İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden adamlar geldi. Yöneticiye, “Kızın öldü” dediler. “Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?” **36** İsa bu sözlere aldırmadan havra yöneticisine, “Korkma, yalnız iman et!” dedi. **37** İsa, Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'dan başka hiç kimsenin kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi. **38** Havra yöneticisinin evine vardıklarında İsa, acı acı ağlayıp feryat eden gürültülü bir kalabalıkla karşılaştı. **39** İçeri girerek onlara, “Niye gürültü edip ağlıyorsunuz?” dedi. “Çocuk ölmedi, uyuyor.” **40** Onlar ise kendisiyle alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun annesini babasını ve kendisiyle birlikte olanları alıp çocuğun bulunduğu odaya girdi. **41** Çocuğun elini tutarak ona, “Talita kumi!” dedi. Bu söz, “Kızım, sana söylüyorum, kalk” demektir. **42** On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı, yürümeye başladı. Oradakileri derin bir şaşkınlık aldı. **43** İsa, “Bunu kimse bilmesin” diyerek onları sıkı sıkıya uyardı ve kıza yemek verilmesini buyurdu.

6 İsa oradan ayrılarak kendi memleketine gitti. Öğrencileri de ardından gittiler. **2** Şabat Günü olunca İsa havrada öğretmeye başladı. Söylediklerini işiten birçok kişi şaşıp kaldı. “Bu adam bunları nereden öğrendi?” diye soruyorlardı. “Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor? **3** Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun'un kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?”

Ve gücenip O'nu reddettiler. **4** İsa da onlara, “Bir peygamber, kendi memleketinden, akraba çevresinden ve kendi evinden başka yerde hor görülmez” dedi. **5** Orada birkaç hastayı, üzerlerine ellerini koyarak iyileştirmekten başka hiçbir mucize yapamadı. **6** Halkın imansızlığına şaşıyordu. İsa çevredeki köyleri dolaşıp öğretiyordu. **7** On iki öğrencisini yanına çağırdı ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. **8** Yolculuk için yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını söyledi. Ne ekmek, ne torba, ne de kuşaklarında para götüreceklerdi. **9** Onlara çarık giymelerini söyledi. Ama, “İki mintan giymeyin” dedi. **10** “Bir yere gittiğiniz zaman, oradan ayrılıncaya dek hep aynı evde kalın” diye devam etti. **11** “İnsanların sizi kabul etmedikleri, sizi dinlemedikleri bir yerden ayrılırken, onlara uyarı olsun diye ayağınızın altındaki tozu silkin!” **12** Böylece öğrenciler yola çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar. **13** Birçok cin kovdular; birçok hastayı, üzerlerine yağ sürerek iyileştirdiler. **14** Kral Hirodes de olup bitenleri duydu. Çünkü İsa'nın ünü her tarafa yayılmıştı. Bazıları, “Bu adam, ölümden dirilen Vaftizci Yahya'dır. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur” diyordu. **15** Başkaları, “O İlyas'tır” diyor, yine başkaları, “Eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir” diyordu. **16** Hirodes bunları duyunca, “Başını kestirdiğim Yahya dirildi!” dedi. **17** Hirodes'in kendisi, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya'nın yüzünden adam gönderip Yahya'yı tutuklatmış, zindana attırıp zincire vurdurmuştu. Çünkü Hirodes bu kadınla evlenince Yahya ona, “Kardeşinin karısıyla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır” demişti. **19** Hirodiya bu yüzden Yahya'ya kin bağlamıştı; onu öldürtmek istiyor, ama başaramıyordu. **20** Çünkü Yahya'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bilen

Hirodes ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yahya'yı dinlediği zaman büyük bir şaşkınlık içinde kalıyor, yine de onu dinlemekten zevk alıyordu. **21** Ne var ki, Hirodes'in kendi doğum gününde saray büyükleri, komutanlar ve Celile'nin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat doğdu. **22** Hirodiya'nın kızı içeri girip dans etti. Bu, Hirodes'le konuklarının hoşuna gitti. Kral genç kıza, “Dile benden, ne dilersen veririm” dedi. **23** Ant içerek, “Benden ne dilersen, krallığımın yarısı da olsa, veririm” dedi. **24** Kız dışarı çıkıp annesine, “Ne isteyeyim?” diye sordu. “Vaftizci Yahya'nın başını iste” dedi annesi. **25** Kız hemen koşup kralın yanına girdi, “Vaftizci Yahya'nın başını bir tepsi üzerinde hemen bana vermeni istiyorum” diyerek dileğini açıkladı. **26** Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü kızı reddetmek istemedi. **27** Hemen bir cellat gönderip Yahya'nın başını getirmesini buyurdu. Cellat zindana giderek Yahya'nın başını kesti. **28** Kesik başı bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi, kız da annesine götürdü. **29** Yahya'nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedi aldılar ve mezara koydular. **30** Elçiler, İsa'nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na anlattılar. **31** İsa onlara, “Gelin, tek başımıza tenha bir yere gidelim de biraz dinlenin” dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı. **32** Tekneye binip tek başlarına tenha bir yere doğru yol aldılar. **33** Gittiklerini gören birçok kişi onları tanıdı. Halk civardaki bütün kentlerden yaya olarak yola dökülüp onlardan önce oraya vardı. **34** İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara birçok konuda öğretmeye başladı. **35** Vakit ilerlemişti. Öğrencileri İsa'ya gelip, “Burası ıssız bir yer” dediler, “Vakit de ilerledi. Halkı salıver de çevredeki çiftlik ve

köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar.” **37** İsa ise, “Onlara siz yiyecek verin” diye karşılık verdi. Öğrenciler İsa'ya, “Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yedirelim mi yani?” diye sordular. **38** İsa onlara, “Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın” dedi. Öğrenip geldiler, “Beş ekmekle iki balığımız var” dediler. **39** İsa herkesi küme küme yeşil çayıra oturtmalarını buyurdu. **40** Halk yüzer ellişer kişilik bölükler halinde oturdu. **41** İsa beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı. **42** Herkes yiyip doydu. Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet dolusu topladılar. **44** Yemek yiyen erkeklerin sayısı beş bin kadardı. **45** Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti. **46** Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı. **47** Akşam olduğunda, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kürek çekmekte çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti. **49** Onlar ise, gölün üstünde yürüdüğünü görünce O'nu hayalet sanarak bağrıştılar. **50** Hepsi O'nu görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, “Cesur olun, benim, korkmayın!” dedi. **51** Tekneye binip onlara katılınca rüzgar dindi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık içindeydi. **52** Ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti. **53** İsa'yla öğrencileri gölü aştılar, Ginnesar'da karaya çıkıp tekneyi bağladılar. **54** Onlar tekneden inince, halk İsa'yı hemen tanıdı. **55** Bazıları koşarak bütün yöreyi dolaştı. İsa'nın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları şilteleriyle oraya götürmeye

başladılar. **56** Köy olsun, kent ya da çiftlik olsun, İsa'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyor, sadece giysisinin eteğine dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi de iyileşti.

7 Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri, İsa'nın çevresinde toplandılar. **2** O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek yediklerini gördüler. **3** Ferisiler, hatta bütün Yahudiler, atalarının töresi uyarınca ellerini iyice yıkamadan yemek yemezler. **4** Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler. Ayrıca kâse, testi ve bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar. **5** Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya, "Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uymuyorlar, niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?" diye sordular. **6** İsa onları şöyle yanıtladı: "Yeşaya'nın siz ikiyüzlülerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir! Yazmış olduğu gibi, 'Bu halk, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak. **7** Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.' **8** Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz." **9** İsa onlara ayrıca şunu söyledi: "Kendi törenizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz! **10** Musa, 'Annene babana saygı göstereceksin' ve, 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir' diye buyurmuştu. **11** Ama siz, 'Eğer bir adam annesine ya da babasına, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrı'ya adanmıştır derse, artık annesi ya da babası için bir şey yapmasına izin yok' diyorsunuz. **13** Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız törelerle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz." **14** İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, "Hepiniz

beni dinleyin ve şunu belleyin" dedi. **15** "İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır." **17** İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri O'na bu benzetmenin anlamını sordular. **18** O da onlara, "Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?" dedi. "Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz? **19** Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır." İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu. **20** İsa şöyle devam etti: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. **21** Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. **23** Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir." **24** İsa oradan ayrılarak Sur bölgesine gitti. Burada bir eve girdi. Kimsenin bunu bilmesini istemiyordu, ama gizlenemedi. **25** Küçük kızı kötü ruha tutulmuş bir kadın, İsa'yla ilgili haberi duyar duymaz geldi, ayaklarına kapandı. **26** Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. Kızından cini kovması için İsa'ya rica etti. **27** İsa ona, "Bırak, önce çocuklar doysunlar" dedi. "Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir." **28** Kadın buna karşılık, "Haklısın, Rab" dedi. "Ama köpekler de sofranın altında çocukların ekmek kırıntılarını yer." **29** İsa ona, "Bu sözden ötürü cin kızından çıktı, gidebilirsin" dedi. **30** Kadın evine gittiğinde çocuğunu cinden kurtulmuş, yatakta yatar buldu. **31** Sur bölgesinden ayrılan İsa, Sayda yoluyla Dekapolis bölgesinin ortasından geçerek tekrar Celile Gölü'ne geldi. **32** O'na sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler, elini üzerine koyması için yalvardılar. **33** İsa adamı kalabalıktan ayırıp bir yana çekti. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürüp onun

diline dokundu. **34** Sonra göğe bakarak içini çekti ve adama, “Effata”, yani “Açıl!” dedi. **35** Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözüldü ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı. **36** İsa orada bulunanları, bunu kimseye söylememeleri için uyardı. Ama onları ne kadar uyardıysa, onlar da haberi o kadar yaydılar. **37** Halk büyük bir hayret içinde kalmıştı. “Yaptığı her şey iyi. Sağırların kulaklarını açıyor, dilsizleri konuşturuyor!” diyorlardı.

8 O günlerde yine büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek bir şeyleri olmadığı için İsa öğrencilerini yanına çağırıp, “Halka acıyorum” dedi. “Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. **3** Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Hem bazıları uzak yoldan geliyor.” **4** Öğrencileri buna karşılık, “Böyle ıssız bir yerde bu kadar kişiyi doyuracak ekmeği insan nereden bulabilir?” dediler. **5** İsa, “Kaç ekmeğiniz var?” diye sordu. “Yedi tane” dediler. **6** Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. Sonra yedi ekmeği aldı, şükredip bunları böldü, dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. **7** Birkaç küçük balıkları da vardı. İsa şükredip bunları da dağıtmalarını söyledi. **8** Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar. **9** Orada yaklaşık dört bin kişi vardı. İsa onları evlerine gönderdikten sonra öğrencileriyle birlikte hemen tekneye binip Dalmanuta bölgesine geçti. **11** Ferisiler gelip İsa'yla tartışmaya başladılar. O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler. **12** İsa içten bir ah çekerek, “Bu kuşak neden bir belirti istiyor?” dedi. “Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti gösterilmeyecek.” **13** Sonra onları orada bırakıp yine tekneye bindi ve karşı yakaya yöneldi. **14** Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı. Teknede, yanlarında yalnız bir ekmek vardı. **15** İsa onlara şu uyarıda bulundu: “Dikkatli olun,

Ferisiler'in mayasından ve Hirodes'in mayasından sakının!” **16** Onlar ise kendi aralarında, “Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor” şeklinde tartıştılar. **17** Bunun farkında olan İsa, “Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?” dedi. “Hâlâ akıl erdiremiyor, anlamıyor musunuz? Zihniniz köreldi mi? **18** Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz, beş ekmeği beş bin kişiye bölüştürdüğümde kaç sepet dolusu yemek fazlası topladınız?” “On iki” dediler. **20** “Yedi ekmeği dört bin kişiye bölüştürdüğümde kaç küfe dolusu yemek fazlası topladınız?” “Yedi” dediler. **21** İsa onlara, “Hâlâ anlamıyor musunuz?” dedi. **22** İsa ile öğrencileri Beytsayda'ya geldiler. Orada bazı kişiler İsa'ya kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar. **23** İsa körün elinden tutarak onu köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koydu ve, “Bir şey görüyor musun?” diye sordu. **24** Adam başını kaldırıp, “İnsanlar görüyorum” dedi, “Ağaçlara benziyorlar, ama yürüyorlar.” **25** Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözleri üzerine koydu. Adam gözlerini açtı, baktı; iyileşmiş ve her şeyi açık seçik görmeye başlamıştı. **26** İsa, “Köye bile girme!” diyerek onu evine gönderdi. **27** İsa, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi'ne bağlı köylere gitti. Yolda öğrencilerine, “Halk benim kim olduğumu söylüyor?” diye sordu. **28** Öğrencileri O'na şu karşılığı verdiler: “Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de peygamberlerden biri olduğunu söylüyor.” **29** O da onlara, “Siz ne dersiniz, sizce ben kimim?” diye sordu. Petrus, “Sen Mesih'sin” yanıtını verdi. **30** Bunun üzerine İsa bu konuda kimseye bir şey söylememeleri için onları uyardı. **31** İsa, İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini

onlara anlatmaya başladı. **32** Bunları açıkça söylüyordu. Bunun
üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. **33**
İsa dönüp öteki öğrencilerine baktı; Petrus'u azarlayarak, “Çekil
önümden, Şeytan!” dedi. “Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana
özgüdür.” **34** Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle
konuştu: “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını
yüklenip beni izlesin. **35** Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek,
canını benim ve Müjde'nin uğruna yitiren ise onu kurtaracaktır.
36 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun
kendisine ne yararı olur? **37** İnsan kendi canına karşılık ne
verebilir? **38** Bu vefasız ve günahkâr kuşağın ortasında, kim
benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da, Babası'nın
görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde o kişiden
utanacaktır.”

9 İsa, “Size doğrusunu söyleyeyim” diye devam etti, “Burada
bulunanlar arasında, Tanrı Egemenliği'nin güçlü biçimde
gerçekleştiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.” **2** Altı
gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı alarak
yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümü
değişti. **3** Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü;
yeryüzünde hiçbir çamaşırcının erişemeyeceği bir beyazlıktı
bu. **4** O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla
konuşuyorlardı. **5** Petrus İsa'ya, “Rabbî, burada bulunmamız
ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri
de İlyas'a” dedi. **6** Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Çünkü çok
korkmuşlardı. **7** Bu sırada bir bulut gelip onlara gölge saldı.
Buluttan gelen bir ses, “Sevgili Oğlum budur, O'nu dinleyin!” dedi.
8 Öğrenciler birden çevrelerine baktılar, ama bu kez yanlarında
İsa'dan başka kimseyi göremediler. **9** Dağdan inerlerken İsa,

İnsanoğlu ölümden dirilmeden orada gördüklerini hiç kimseye söylememeleri için onları uyardı. **10** Bu uyarıya uymakla birlikte kendi aralarında, “Ölümden dirilmek ne demek?” diye tartışıp durdular. **11** İsa'ya, “Din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?” diye sordular. **12** O da onlara şöyle dedi: “Gerçekten de önce İlyas gelir ve her şeyi yeniden düzene koyar. Ama nasıl oluyor da İnsanoğlu'nun çok acı çekeceği ve hiçe sayılacağı yazılmıştır? **13** Size şunu söyleyeyim, İlyas geldi bile, onun hakkında yazılmış olduğu gibi, ona yapmadıklarını bırakmadılar.” **14** Öteki öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını, birtakım din bilginlerinin onlarla tartıştığını gördüler. **15** Kalabalık İsa'yı görünce büyük bir şaşkınlığa kapıldı ve koşup O'nu selamladı. **16** İsa öğrencilerine, “Onlarla ne tartışıyorsunuz?” diye sordu. **17** Halktan biri O'na, “Öğretmenim” diye karşılık verdi, “Dilsiz bir ruha tutulan oğlumu sana getirdim. **18** Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor. Çocuk ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Ruhu kovmaları için öğrencilerine başvurdum, ama başaramadılar.” **19** İsa onlara, “Ey imansız kuşak!” dedi. “Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu bana getirin!” **20** Çocuğu kendisine getirdiler. Ruh, İsa'yı görür görmez çocuğu şiddetle sarstı; çocuk yere düştü, ağzından köpükler saçarak yuvarlanmaya başladı. **21** İsa çocuğun babasına, “Bu hal çocuğun başına geleli ne kadar oldu?” diye sordu. “Küçüklüğünden beri böyle” dedi babası. **22** “Üstelik ruh onu öldürmek için sık sık ateşe, suya attı. Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimize acı!” **23** İsa ona, “Elimden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!” dedi. **24** Çocuğun babası hemen, “İman ediyorum,

imansızlığımı yenmeme yardım et!” diye feryat etti. **25** İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce kötü ruhu azarlayarak, “Sana buyuruyorum, dilsiz ve sağır ruh, çocuğun içinden çık ve ona bir daha girme!” dedi. **26** Bunun üzerine ruh bir çığlık attı ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi hareketsiz kaldı, öyle ki oradakilerin birçoğu, “Öldü!” diyordu. **27** Ama İsa elinden tutup kaldırınca, çocuk ayağa kalktı. **28** İsa eve girdikten sonra öğrencileri özel olarak O'na, “Biz kötü ruhu neden kovamadık?” diye sordular. **29** İsa onlara, “Bu tür ruhlar ancak duayla kovulabilir” yanıtını verdi. **30** Oradan ayrılmış, Celile bölgesinden geçiyorlardı. İsa hiç kimsenin bunu bilmesini istemiyordu. **31** Öğrencilerine öğretirken şöyle diyordu: “İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek.” **32** Onlar bu sözleri anlamıyor, İsa'ya soru sormaktan da korkuyorlardı. **33** Kefarnahum'a vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, “Yolda neyi tartışıyordunuz?” diye sordu. **34** Hiç birinden ses çıkmadı. Çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı. **35** İsa oturup Onikiler'i yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: “Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun.” **36** Küçük bir çocuğu alıp orta yere dikti, sonra onu kucağına alarak onlara şöyle dedi: “Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur.” **38** Yuhanna O'na, “Öğretmenim” dedi, “Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizi izleyenlerden olmadığı için ona engel olmaya çalıştık.” **39** “Ona engel olmayın!” dedi İsa. “Çünkü benim adımla mucize yapıp da ardından beni kötüleyecek kimse yoktur. **40** Bize karşı olmayan, bizden yanadır. **41** Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için sizlere bir bardak su veren

ödülsüz kalmayacaktır.” **42** “Kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı geçirilip denize atılması kendisi için daha iyi olur. **43** Eğer elin günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme gitmenden iyidir. **(Geenna g1067)** **45** Eğer ayağın günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmandan iyidir. **(Geenna g1067)** **47** Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tanrı'nın Egemenliği'ne tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmandan iyidir. **(Geenna g1067)** **48** ‘Oradakileri kemiren kurt ölmez, Yakan ateş sönmez.’ **49** Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır. **50** Tuz yararlıdır. Ama tuz tuzluluğunu yitirirse, bir daha ona nasıl tat verebilirsiniz? İçinizde tuz olsun ve birbirinizle barış içinde yaşayın!”

10 İsa oradan ayrılıp Yahudiye'nin Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. Çevresinde yine kalabalıklar toplanmıştı; her zamanki gibi onlara öğretiyordu. **2** Yanına gelen bazı Ferisiler O'nu denemek amacıyla, “Bir erkeğin, karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?” diye sordular. **3** İsa karşılık olarak, “Musa size ne buyurdu?” dedi. **4** Onlar, “Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin vermiştir” dediler. **5** İsa onlara, “İnatçı olduğunuz için Musa bu buyruğu yazdı” dedi. **6** “Tanrı, yaratılışın başlangıcından ‘İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.’ **7** ‘Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.’ Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. **9** O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın.” **10** Öğrencileri evde O'na yine bu konuyla ilgili bazı sorular sordular. **11** İsa onlara, “Karısını boşayıp başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur”

dedi. **12** “Kocasını boşayıp başkasıyla evlenen kadın da zina etmiş olur.” **13** Bu arada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar. **14** İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, “Bırakın, çocuklar bana gelsin” dedi. “Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir. **15** Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez.” **16** Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı. **17** İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, “İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?” diye sordu. **(aiōnios g166)** **18** İsa, “Bana neden iyi diyorsun?” dedi. “İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır. **19** O'nun buyruklarını biliyorsun: ‘Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.’” **20** Adam, “Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum” dedi. **21** Ona sevgiyle bakan İsa, “Bir eksiğin var” dedi. “Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle.” **22** Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı. **23** İsa çevresine göz gezdirdikten sonra öğrencilerine, “Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne güç olacak!” dedi. **24** Öğrenciler O'nun sözlerine şaştılar. Ama İsa onlara yine, “Çocuklar” dedi, “Tanrı'nın Egemenliği'ne girmek ne güçtür! **25** Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.” **26** Öğrenciler büsbütün şaşırmışlardı. Birbirlerine, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diyorlardı. **27** İsa onlara bakarak, “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı için her şey

mümkündür” dedi. **28** Petrus O'na, “Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik” demeye başladı. **29** “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi İsa, “Benim ve Müjde'nin uğruna evini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdi, **30** bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.” **32** Yola çıkmış Yeruşalim'e gidiyorlardı. İsa önlerinde yürüyordu. Öğrencileri şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler ise korkuyorlardı. İsa Onikiler'i yine bir yana çekip kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı: “Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz” dedi. “İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracak ve öteki uluslara teslim edecekler. **34** O'nunla alay edecek, üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp öldürecekler. Ne var ki O, üç gün sonra dirilecek.” **35** Zebedi'nin oğulları Yakup ile Yuhanna İsa'ya yaklaşıp, “Öğretmenimiz, bir dileğimiz var, bunu yapmanı istiyoruz” dediler. **36** İsa onlara, “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu. **37** “Sen yüceliğine kavuşunca birimize sağında, ötekimize de solunda oturma ayrıcalığını ver” dediler. **38** “Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz” dedi İsa. “Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz? Benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olabilir misiniz?” **39** “Evet, olabiliriz” dediler. İsa onlara, “Benim içeceğim kâseden siz de içeceksiniz, benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olacaksınız” dedi. “Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır.” **41** Bunu işiten on öğrenci Yakup'la Yuhanna'ya kızmaya başladılar.

42 İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Bilirsiniz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler. **43** Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. **44** Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun. **45** Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi.” **46** Sonra Eriha'ya geldiler. İsa, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla birlikte Eriha'dan ayrılırken, Timay oğlu Bartimay adında kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu. **47** Nasıralı İsa'nın orada olduğunu duyunca, “Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!” diye bağırmaya başladı. **48** Birçok kimse onu azarlayarak susturmak istediyse de o, “Ey Davut Oğlu, halime acı!” diyerek daha çok bağırdı. **49** İsa durdu, “Çağırın onu” dedi. Kör adama seslenerek, “Ne mutlu sana! Kalk, seni çağırıyor!” dediler. **50** Adam abasını üstünden atarak ayağa fırladı ve İsa'nın yanına geldi. **51** İsa, “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu. Kör adam, “Rabbuni, gözlerim görsün” dedi. **52** İsa, “Gidebilirsin, imanın seni kurtardı” dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca İsa'nın ardından gitti.

11 Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya geldiklerinde İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, “Karşınızdaki köye gidin” dedi, “Köye girer girmez, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. **3** Biri size, ‘Bunu niye yapıyorsunuz?’ derse, ‘Rab'bin ona ihtiyacı var, hemen geri gönderecek’ dersiniz.” **4** Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısının yanında bağlı buldukları sıpayı çözdüler. **5** Orada duranlardan bazıları, “Sıpayı ne diye çözüyorsunuz?” dediler.

6 Öğrenciler İsa'nın kendilerine söylediklerini tekrarlayınca,
adamlar onları rahat bıraktı. **7** Sıpayı İsa'ya getirip üzerine
kendi giysilerini yaydılar. İsa sıpaya bindi. **8** Birçokları giysilerini,
bazıları da çevredeki ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler.
9 Önden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağırıyorlardı:
“Hozana! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun! **10** Atamız
Davut'un yaklaşan egemenliği kutlu olsun! En yücelerde hozana!”
11 İsa Yeruşalim'e varınca tapınağa gitti, her tarafı gözden geçirdi.
Sonra vakit ilerlemiş olduğundan Onikiler'le birlikte Beytanya'ya
döndü. **12** Ertesi gün Beytanya'dan çıktıklarında İsa acıkmıştı. **13**
Uzakta, yapraklanmış bir incir ağacı görünce belki incir bulurum
diye yaklaştı. Ağacın yanına vardığında yapraktan başka bir
şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi. **14** İsa ağaca, “Artık
sonsuza dek senden kimse meyve yiyemesin!” dedi. Öğrencileri
de bunu duydular. **(aiōn g165)** **15** Oradan Yeruşalim'e geldiler. İsa
tapınağın avlusuna girerek oradaki alıcı ve satıcıları dışarı kovdu.
Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarını
devirdi. **16** Yük taşıyan hiç kimsenin tapınağın avlusundan
geçmesine izin vermedi. **17** Halka öğretirken şunları söyledi:
“‘Evime, bütün ulusların dua evi denecek’ diye yazılmamış
mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz.” **18** Başkâhinler
ve din bilginleri bunu duyunca İsa'yı yok etmek için bir yol
aramaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk
O'nun öğretisine hayrandı. **19** Akşam olunca İsa'yla öğrencileri
kentten ayrıldı. **20** Sabah erkenden incir ağacının yanından
geçerlerken, ağacın kökten kurumuş olduğunu gördüler. **21** Olayı
hatırlayan Petrus, “Rabbî, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!”
dedi. **22** İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Tanrı'ya iman edin. **23**
Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, ‘Kalk, denize atıl!’ der

ve yüreğinde kuşku duymadan dediğinin olacağına inanırsa, dileği yerine gelecektir. **24** Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir. **25** Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı bir şikâyetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın.” **27** Yine Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınakta gezinirken başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler O'nun yanına gelip, “Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bunları yapma yetkisini sana kim verdi?” diye sordular. **29** İsa da onlara, “Size bir soru soracağım” dedi. “Bana yanıt verin, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. **30** Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı, insanlardan mı? Yanıt verin bana.” **31** Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: “‘Tanrı'dan’ dersek, ‘Öyleyse ona niçin inanmadınız?’ diyecek. **32** Yok eğer ‘İnsanlardan’ dersek...” Halkın tepkisinden korkuyorlardı. Çünkü herkes Yahya'yı gerçekten peygamber sayıyordu. **33** İsa'ya, “Bilmiyoruz” diye yanıt verdiler. İsa da onlara, “Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi.

12 İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. “Adamın biri bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkmak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı. **2** Mevsimi gelince bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağcılara bir köle yolladı. **3** Bağcılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi. **4** Bağ sahibi bu kez onlara başka bir köle yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladılar. **5** Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler. **6** “Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. ‘Oğlumu sayarlar’ diyerek bağcılara en son onu yolladı. **7** “Ama bağcılar birbirlerine,

‘Mirasçı budur, gelin onu öldürelim, miras bizim olur’ dediler.
8 Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar. **9**
“Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok
edecek, bağı da başkalarına verecek. **10** Şu Kutsal Yazı'yı
okumadınız mı? ‘Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı
oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!’” **12** İsa'nın bu
benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlayan Yahudi önderler
O'nu tutuklamak istediler; ama halkın tepkisinden korktukları
için O'nu bırakıp gittiler. **13** Daha sonra İsa'yı söyleyeceği
sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler'den ve Hirodes
yanlılarından bazılarını O'na gönderdiler. **14** Bunlar gelip İsa'ya,
“Öğretmenimiz” dediler, “Senin dürüst biri olduğunu, kimseyi
kayırmadan, insanlar arasında ayrım yapmadan Tanrı yolunu
dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya
uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?” **15** Onların
ikiyüzlülüğünü bilen İsa şöyle dedi: “Beni neden deniyorsunuz?
Bana bir dinar getirin bakayım.” **16** Parayı getirdiler. İsa, “Bu
resim, bu yazı kimin?” diye sordu. “Sezar'ın” dediler. **17** İsa da,
“Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin” dedi.
İsa'nın sözlerine şaşakaldılar. **18** Ölümden sonra diriliş olmadığını
söyleyen Sadukiler İsa'ya gelip şunu sordular: “Öğretmenimiz,
Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: ‘Eğer bir adam ölür,
geride bir dul bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi onun
karısını alıp soyunu sürdürsün.’ **20** Yedi kardeş vardı. Birincisi
evlendi ve çocuk bırakmadan öldü. **21** İkincisi aynı kadını aldı, o
da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsüne de öyle oldu. **22**
Yedisi de çocuksuz öldü. Hepsinden sonra kadın da öldü. **23**
Diriliş günü, ölümden dirildiklerinde kadın bunlardan hangisinin
karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.” **24** İsa onlara

şöyle karşılık verdi: “Ne Kutsal Yazılar'ı ne de Tanrı'nın gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın nedeni de bu değil mi? **25** İnsanlar ölümden dirilince ne evlenir ne evlendirilir, göklerdeki melekler gibidirler. **26** Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musa'nın Kitabı'nda, alevlenen çalıyla ilgili bölümde Tanrı'nın Musa'ya söylediklerini okumadınız mı? ‘Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım’ diyor. **27** Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Siz büyük bir yanılgı içindesiniz.” **28** Onların tartışmalarını dinleyen ve İsa'nın onlara güzel yanıt verdiğini gören bir din bilgini yaklaşıp O'na, “Buyrukların en önemlisi hangisidir?” diye sordu. **29** İsa şöyle karşılık verdi: “En önemlisi şudur: ‘Dinle, ey İsrail! Tanrımız Rab tek Rab'dir. **30** Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.’ **31** İkincisi de şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ Bunlardan daha büyük buyruk yoktur.” **32** Din bilgini İsa'ya, “İyi söyledin, öğretmenim” dedi. “‘Tanrı tektir ve O'ndan başkası yoktur’ demekle doğruyu söyledin. **33** İnsanın Tanrı'yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir.” **34** İsa onun akıllıca yanıt verdiğini görünce, “Sen Tanrı'nın Egemenliği'nden uzak değilsin” dedi. Bundan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi. **35** İsa tapınakta öğretirken şunu sordu: “Nasıl oluyor da din bilginleri, ‘Mesih, Davut'un Oğlu'dur’ diyorlar? **36** Davut'un kendisi, Kutsal Ruh'tan esinlenerek şöyle demişti: ‘Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.’ **37** Davut'un kendisi O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?” Oradaki büyük kalabalık O'nu zevkle dinliyordu. **38** İsa öğretirken şöyle dedi: “Uzun kaftanlar içinde

dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının. **40** Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır." **41** İsa tapınakta bağış toplanan yerin karşısında oturmuş, kutulara para atan halkı seyrediyordu. Birçok zengin kişi kutuya bol para attı. **42** Yoksul bir dul kadın da geldi, birkaç kuruş değerinde iki bakır para attı. **43** İsa öğrencilerini yanına çağırarak, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı. **44** Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, varını yoğunu, geçinmek için elinde ne varsa, tümünü verdi."

13 İsa tapınaktan çıkarken öğrencilerinden biri O'na, "Öğretmenim" dedi, "Şu güzel taşlara, şu görkemli yapılara bak!" **2** İsa ona, "Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!" dedi. **3** İsa, Zeytin Dağı'nda, tapınağın karşısında otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas özel olarak kendisine şunu sordular: "Söyle bize, bu dediklerin ne zaman olacak, bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?" **5** İsa onlara anlatmaya başladı: "Sakın kimse sizi saptırmasın" dedi. **6** "Birçokları, 'Ben O'yum' diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi saptıracaklar. **7** Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyunca korkmayın. Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. **8** Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer depremler, kıtlıklar olacak. Bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır. **9** "Ama siz kendinize dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecek, havralarda dövecekler. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak,

böylece onlara tanıklık edeceksiniz. **10** Ne var ki, önce Müjde'nin bütün uluslara duyurulması gerekir. **11** Sizi tutuklayıp mahkemeye verdiklerinde, ‘Ne söyleyeceğiz?’ diye önceden kaygılanmayın. O anda size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak. **12** Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları öldürtecek. **13** Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. **14** “Yıkıcı iğrenç şeyin, bulunmaması gereken yerde dikildiğini gördüğünüz zaman –okuyan anlasın– Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın. **15** Damda olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin, içeri girmesin. **16** Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin. **17** O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! **18** Dua edin ki, kaçışınız kışa rastlamasın. **19** Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı'nın var ettiği yaratılışın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. **20** Rab o günleri kısaltmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama Rab, seçilmiş olanlar, kendi seçtiği kişiler uğruna o günleri kısaltmıştır. **21** Eğer o zaman biri size, ‘İşte Mesih burada’, ya da, ‘İşte şurada’ derse, inanmayın. **22** Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar, belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları saptıracaklar. **23** Ama siz dikkatli olun. İşte size her şeyi önceden söylüyorum.” **24** “Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, ‘Güneş kararacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.’ **26** “O zaman İnsanoğlu'nun bulutlar içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. **27** İnsanoğlu o zaman meleklerini gönderecek, seçtiklerini yeryüzünün bir ucundan göğün öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacak.

28 “İncir ağacından ders alın. Dalları filizlenip yaprakları sürünce,
yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız. **29** Aynı şekilde,
bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki Tanrı'nın
Egemenliği yakındır, kapıdadır. **30** Size doğrusunu söyleyeyim,
bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak. **31** Yer
ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan
kalkmayacaktır.” **32** “O günü ve o saati, ne gökteki melekler, ne
de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez. **33** Dikkat edin,
uyanık kalın, dua edin. Çünkü o anın ne zaman geleceğini
bilemezsiniz. **34** Bu, yolculuğa çıkan bir adamın durumuna
benzer. Evinden ayrılırken kölelerine yetki ve görev verir, kapıdaki
nöbetçiye de uyanık kalmasını buyurur. **35** Siz de uyanık kalın.
Çünkü ev sahibi ne zaman gelecek, akşam mı, gece yarısı mı,
horoz öttüğünde mi, sabaha doğru mu, bilemezsiniz. **36** Ansızın
gelip sizi uykuda bulmasın! **37** Size söylediklerimi herkese
söylüyorum; uyanık kalın!”

14 Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı'na iki gün kalmıştı.
Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmenin
bir yolunu arıyorlardı. **2** “Bayramda olmasın, yoksa halk
arasında kargaşalık çıkar” diyorlardı. **3** İsa Beytanya'da cüzamlı
Simun'un evinde sofrada otururken yanına bir kadın geldi. Kadın
kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı
getirmişti. Kabı kırarak yağı O'nun başına döktü. **4** Bazıları buna
kızdılar; birbirlerine, “Bu yağ niçin böyle boş yere harcandı? Üç
yüz dinardan fazlaya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi”
diyerek kadını azarlamaya başladılar. **6** “Kadını rahat bırakın”
dedi İsa. “Neden üzüyorsunuz onu? Benim için güzel bir şey
yaptı. **7** Yoksullar her zaman aranızdadır, dilediğiniz anda onlara
yardım edebilirsiniz; ama ben her zaman aranızda olmayacağım.

8 Kadın elinden geleni yaptı, beni gömülmeye hazırlamak üzere daha şimdiden bedenimi yağladı. **9** Size doğrusunu söyleyeyim, Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak." **10** Bu arada Onikiler'den biri olan Yahuda İskariot, İsa'yı ele vermek amacıyla başkâhinlerin yanına gitti. **11** Onlar bunu işitince sevindiler, Yahuda'ya para vermeyi vaat ettiler. O da İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı. **12** Fısıh kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrencileri İsa'ya, "Fısıh yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular. **13** O da öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: "Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin. **14** Adamın gideceği evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede? diye soruyor.' **15** Ev sahibi size üst katta döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Orada bizim için hazırlık yapın." **16** Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi, İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar. **17** Akşam olunca İsa Onikiler'le birlikte geldi. **18** Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Sizden biri, benimle yemek yiyen biri bana ihanet edecek." **19** Onlar da kederlenerek birer birer kendisine, "Beni demek istemedin ya?" diye sormaya başladılar. **20** İsa onlara, "Onikiler'den biridir, ekmeğini benimle birlikte sahana batırandır" dedi. **21** "Evet, İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu." **22** İsa yemek sırasında eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve, "Alın, bu benim bedenimdir" diyerek öğrencilerine verdi. **23** Sonra bir kâse alıp

şükretti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsi bundan içti. **24** "Bu benim kanım" dedi İsa, "Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır. **25** Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'nde yenisini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim." **26** İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler. **27** Bu arada İsa öğrencilerine, "Hepiniz sendeleyip düşeceksiniz" dedi. "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Çobanı vuracağım, Koyunlar darmadağın olacak.' **28** Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim." **29** Petrus O'na, "Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem" dedi. **30** "Sana doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin." **31** Ama Petrus üsteleyerek, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem" dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi. **32** Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, "Ben dua ederken siz burada oturun" dedi. **33** Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. **34** Onlara, "Ölesiye kederliyim" dedi. "Burada kalın, uyanık durun." **35** Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. "Mümkünse o saati yaşamayayım" dedi. **36** "Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır. Ama benim değil, senin istediğin olsun." **37** Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, "Simun" dedi, "Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı? **38** Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür." **39** Yine uzaklaştı, aynı sözleri tekrarlayarak dua etti. **40** Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. İsa'ya ne diyeceklerini bilemiyorlardı. **41** İsa üçüncü kez yanlarına döndü, "Hâlâ uyuyor,

dinleniyor musunuz?" dedi. "Yeter! Saat geldi. İşte İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. **42** Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!" **43** Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı. **44** İsa'ya ihanet eden Yahuda, "Kimi öpersem, İsa O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün" diye onlarla sözleşmişti. **45** Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, "Rabbî" diyerek O'nu öptü. **46** Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar. **47** İsa'nın yanında bulunanlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu. **48** İsa onlara, "Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?" dedi. **49** "Her gün tapınakta, yanıbaşınızda öğretiyordum, beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu." **50** O zaman öğrencilerinin hepsi O'nu bırakıp kaçtı. **51** İsa'nın ardından sadece keten beze sarınmış bir genç gidiyordu. Bu genç de yakalandı. **52** Ama keten bezden sıyrılıp çıplak olarak kaçtı. **53** İsa'yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilginleri de orada toplandı. **54** Petrus, İsa'yı başkâhinin avlusuna kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup ısınmaya başladı. **55** Başkâhinler ve Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı. **56** Birçok kişi O'na karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı. **57** Bazıları kalkıp O'na karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: "Biz O'nun, 'Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım' dediğini işittik." **59** Ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı. **60** Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya,

“Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği
bu tanıklıklar?” diye sordu. **61** Ne var ki, İsa susmaya devam
etti, hiç yanıt vermedi. Başkâhin O'na yeniden, “Yüce Olan'ın
Oğlu Mesih sen misin?” diye sordu. **62** İsa, “Benim” dedi. “Ve
sizler, İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve
göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.” **63** Başkâhin giysilerini
yırtarak, “Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?” dedi. “Küfürü
işittiniz. Buna ne diyorsunuz?” Hepsi İsa'nın ölüm cezasını hak
ettiğine karar verdiler. **65** Bazıları O'nun üzerine tükürmeye,
gözlerini bağlayarak O'nu yumruklamaya başladılar. “Haydi,
peygamberliğini göster!” diyorlardı. Nöbetçiler de O'nu aralarına
alıp tokatladılar. **66** Petrus aşağıda, avludayken, başkâhinin
hizmetçi kızlarından biri geldi. Isınmakta olan Petrus'u görünce
onu dikkatle süzüp, “Sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin” dedi.
68 Petrus ise bunu inkâr ederek, “Senin neden söz ettiğini
bilmiyorum, anlamıyorum” dedi ve dışarıya, dış kapının önüne
çıktı. Bu arada horoz öttü. **69** Hizmetçi kız Petrus'u görünce
çevrede duranlara yine, “Bu adam onlardan biri” demeye başladı.
70 Petrus tekrar inkâr etti. Çevrede duranlar az sonra Petrus'a
yine, “Gerçekten onlardansın; sen de Celileli'sin” dediler. **71**
Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, “Sözünü ettiğiniz o
adamı tanımıyorum” dedi. **72** Tam o anda horoz ikinci kez öttü.
Petrus, İsa'nın kendisine, “Horoz iki kez ötmeden beni üç kez
inkâr edeceksin” dediğini hatırladı ve hüngür hüngür ağlamaya
başladı.

15 Sabah olunca başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve
Yüksek Kurul'un öteki üyeleri bir danışma toplantısı yaptıktan
sonra İsa'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler. **2** Pilatus
O'na, “Sen Yahudiler'in Kralı mısın?” diye sordu. İsa, “Söylediğin

gibidir” yanıtını verdi. **3** Başkâhinler O'na karşı birçok suçlamada bulundular. **4** Pilatus O'na yeniden, “Hiç yanıt vermeyecek misin?” diye sordu. “Bak, seni ne çok şeyle suçluyorlar!” **5** Ama İsa artık yanıt vermiyordu. Pilatus buna şaştı. **6** Pilatus, her Fısıh Bayramı'nda halkın istediği bir tutukluyu salıverirdi. **7** Ayaklanma sırasında adam öldüren isyancılarla birlikte Barabba adında bir tutuklu da vardı. **8** Halk, Pilatus'a gelip her zamanki gibi kendileri için birini salıvermesini istedi. **9** Pilatus onlara, “Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?” dedi. **10** Başkâhinlerin İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. **11** Ne var ki başkâhinler, İsa'nın değil, Barabba'nın salıverilmesini istemeleri için halkı kışkırttılar. **12** Pilatus onlara tekrar seslenerek, “Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz adamı ne yapayım?” diye sordu. **13** “O'nu çarmıha ger!” diye bağırdılar yine. **14** Pilatus onlara, “O ne kötülük yaptı ki?” dedi. Onlar ise daha yüksek sesle, “O'nu çarmıha ger!” diye bağrıştılar. **15** Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti. **16** Askerler İsa'yı, Pretorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu topladılar. **17** O'na mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler. **18** “Selam, ey Yahudiler'in Kralı!” diyerek O'nu selamlamaya başladılar. **19** Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı. **20** O'nunla böyle alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere O'nu dışarı götürdüler. **21** Kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama İsa'nın çarmıhını zorla taşıttılar. **22** İsa'yı Golgota, yani Kafatası denilen yere götürdüler.

23 O'na mürle karışık şarap vermek istediler, ama içmedi. **24** Sonra O'nu çarmıha gerdiler. Kim ne alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. **25** İsa'yı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu. **26** Üzerindeki suç yaftasında, YAHUDİLER'İN KRALI diye yazılıydı. **27** İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydudu da çarmıha gerdiler. **29** Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, “Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Çarmıhtan in de kurtar kendini!” diyorlardı. **31** Aynı şekilde başkâhinler ve din bilginleri de O'nunla alay ederek aralarında, “Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor” diye konuşuyorlardı. **32** “İsrail'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görüp iman edelim.” İsa'yla birlikte çarmıha gerilenler de O'na hakaret ettiler. **33** Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. **34** Saat üçte İsa yüksek sesle, “Elohi, Elohi, lema şevaktani” yani, “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye bağırdı. **35** Orada duranlardan bazıları bunu işitince, “Bakın, İlyas'ı çağırıyor” dediler. **36** Aralarından biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. “Dur bakalım, İlyas gelip O'nu indirecek mi?” dedi. **37** Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi. **38** O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. **39** İsa'nın karşısında duran yüzbaşı, O'nun bu şekilde son nefesini verdiğini görünce, “Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu” dedi. **40** Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yose'nin annesi Meryem ve Salome bulunuyordu. **41** İsa daha Celile'deyken bu kadınlar O'nun ardından gitmiş, O'na hizmet etmişlerdi. O'nunla birlikte Yeruşalim'e gelmiş olan daha birçok kadın da olup bitenleri izliyordu. **42** O gün Hazırlık Günü,

yani Şabat Günü'nden önceki gündü. Artık akşam oluyordu. Bu nedenle, Yüksek Kurul'un saygın bir üyesi olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Aramatyalı Yusuf geldi, cesaretini toplayarak Pilatus'un huzuruna çıktı, İsa'nın cesedini istedi. **44** Pilatus, İsa'nın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaştı. Yüzbaşıyı çağırıp, "Öleli çok oldu mu?" diye sordu. **45** Yüzbaşıdan durumu öğrenince Yusuf'a, cesedi alması için izin verdi. **46** Yusuf keten bez satın aldı, cesedi çarmıhtan indirip beze sardı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırarak mezarın girişine bir taş yuvarladı. **47** Mecdelli Meryem ile Yose'nin annesi Meryem, İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.

16 Şabat Günü geçince, Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome gidip İsa'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar. **2** Haftanın ilk günü sabah çok erkenden, güneşin doğuşuyla birlikte mezara gittiler. **3** Aralarında, "Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?" diye konuşuyorlardı. **4** Başlarını kaldırıp bakınca, o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler. **5** Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adamın oturduğunu görünce çok şaşırdılar. **6** Adam onlara, "Şaşırmayın!" dedi. "Çarmıha gerilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte O'nu yatırdıkları yer. **7** Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: 'İsa sizden önce Celile'ye gidiyor. Size bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.'" **8** Kadınlar mezardan çıkıp kaçtılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler. **9** **(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)** İsa, haftanın ilk günü sabah erkenden dirildiği zaman önce Mecdelli Meryem'e göründü. Ondan yedi cin kovmuştu. **10** Meryem gitti, İsa'yla

bulunmuş olan, şimdiyse yas tutup gözyaşı döken öğrencilerine haberi verdi. **11** Ne var ki onlar, İsa'nın yaşadığını, Meryem'e göründüğünü duyunca inanmadılar. **12** Bundan sonra İsa kırlara doğru yürümekte olan öğrencilerinden ikisine değişik bir biçimde göründü. **13** Bunlar geri dönüp öbürlerine haber verdiler, ama öbürleri bunlara da inanmadılar. **14** İsa daha sonra, sofrada otururlarken Onbirler'e göründü. Onları imansızlıklarından ve yüreklerinin duygusuzluğundan ötürü azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı. **15** İsa onlara şöyle buyurdu: “Dünyanın her yanına gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun. **16** İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek. **17** İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adımla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, zarar görmeyecekler. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek.” **19** Rab İsa, onlara bu sözleri söyledikten sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağında oturdu. **20** Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu.

Luka

1 Sayın Teofilos, Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini
yazmaya girişti. Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü
tanığı ve Tanrı sözünün hizmetkârı olanlar bunları bize ilettiler.
Ben de bütün bu olayları ta başından özenle araştırmış biri
olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm. **4** Öyle
ki, sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin. **5** Yahudiye Kralı
Hirodes zamanında, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin
vardı. Harun soyundan gelen karısının adı ise Elizabet'ti. **6** Her
ikisi de Tanrı'nın gözünde doğru kişilerdi, Rab'bin bütün buyruk
ve kurallarına eksiksizce uyarlardı. **7** Elizabet kısır olduğu için
çocukları olmuyordu. İkisinin de yaşı ilerlemişti. **8** Zekeriya,
hizmet sırasının kendi bölüğünde olduğu bir gün, Tanrı'nın
önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu. **9** Kâhinlik geleneği
uyarınca Rab'bin Tapınağı'na girip buhur yakma görevi kurayla
ona verilmişti. **10** Buhur yakma saatinde bütün halk topluluğu
dışarıda dua ediyordu. **11** Bu sırada, Rab'bin bir meleği buhur
sunağının sağında durup Zekeriya'ya göründü. **12** Zekeriya
onu görünce şaşırdı, korkuya kapıldı. **13** Melek, “Korkma,
Zekeriya” dedi, “Duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul
doğuracak, adını Yahya koyacaksın. **14** Sevinip coşacaksın.
Birçokları da onun doğumuna sevinecek. **15** O, Rab'bin gözünde
büyük olacak. Hiç şarap ve içki içmeyecek; daha annesinin
rahmindeyken Kutsal Ruh'la dolacak. **16** İsrailoğulları'ndan
birçoğunu, Tanrıları Rab'be döndürecek. **17** Babaların yüreklerini
çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin
anlayışına yöneltmek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek
üzere, İlyas'ın ruhu ve gücüyle Rab'bin önünden gidecektir.” **18**
Zekeriya meleğe, “Bundan nasıl emin olabilirim?” dedi. “Çünkü

ben yaşlandım, karımın da yaşı ilerledi.” **19** Melek ona şöyle karşılık verdi: “Ben Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim. **20** İşte, belirlenen zamanda yerine gelecek olan sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak, bunların gerçekleşeceği güne dek konuşamayacaksın.” **21** Zekeriya'yı bekleyen halk, onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaştı. **22** Zekeriya ise dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman tapınakta bir görüm gördüğünü anladılar. Kendisi onlara işaretler yapıyor, ama konuşamıyordu. **23** Görev süresi bitince Zekeriya evine döndü. **24** Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı. **25** “Bunu benim için yapan Rab'dir” dedi. “Bu günlerde benimle ilgilenerek insanlar arasında utancımı giderdi.” **26** Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. **28** Onun yanına giren melek, “Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir” dedi. **29** Söylenenlere çok şaşıran Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı. **30** Ama melek ona, “Korkma Meryem” dedi, “Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. **31** Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. **32** O büyük olacak, kendisine ‘Yüceler Yücesi'nin Oğlu’ denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. **33** O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.” **(aiōn g165)** **34** Meryem meleğe, “Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki” dedi. **35** Melek ona şöyle yanıt verdi: “Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek. **36** Bak, senin akrabalarından Elizabet de

yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. **37** Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur." **38** "Ben Rab'bin kuluyum" dedi Meryem, "Bana dediğin gibi olsun." Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı. **39** O günlerde Meryem kalkıp aceleyle Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir kente gitti. **40** Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı. **41** Elizabet Meryem'in selamını duyunca rahmindeki çocuk hopladı. Kutsal Ruh'la dolan Elizabet yüksek sesle şöyle dedi: "Kadınlar arasında kutsanmış bulunuyorsun, rahminin ürünü de kutsanmıştır! **43** Nasıl oldu da Rabbim'in annesi yanıma geldi? **44** Bak, selamın kulaklarıma eriştiği an, çocuk rahmimde sevinçle hopladı. **45** İman eden kadına ne mutlu! Çünkü Rab'bin ona söylediği sözler gerçekleşecektir." **46** Meryem de şöyle dedi: "Canım Rab'bi yüceltir; Ruhum, Kurtarıcım Tanrı sayesinde sevinçle coşar. **48** Çünkü O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi. İşte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak. **49** Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı. O'nun adı kutsaldır. **50** Kuşaklar boyunca kendisinden korkanlara merhamet eder. **51** Bileğiyle büyük işler yaptı; Gururluları yüreklerindeki kuruntularla darmadağın etti. **52** Hükümdarları tahtlarından indirdi, Sıradan insanları yükseltti. **53** Aç olanları iyiliklerle doyurdu, Zenginleri ise elleri boş çevirdi. **55** Atalarımıza söz verdiği gibi, İbrahim'e ve onun soyuna sonsuza dek Merhamet etmeyi unutmayarak Kulu İsrail'in yardımına yetişti." **(aiōn g165)** **56** Meryem, üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra kendi evine döndü. **57** Elizabet'in doğurma vakti geldi ve bir oğul doğurdu. **58** Komşularıyla akrabaları, Rab'bin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duyunca, onun sevincine katıldılar. **59** Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vereceklerdi. **60** Ama annesi, "Hayır,

adı Yahya olacak” dedi. **61** Ona, “Akrabaların arasında bu adı taşıyan kimse yok ki” dediler. **62** Bunun üzerine babasına işaretle çocuğun adını ne koymak istediğini sordular. **63** Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, “Adı Yahya'dır” diye yazdı. Herkes şaşakaldı. **64** O anda Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı överek konuşmaya başladı. **65** Çevrede oturanların hepsi korkuya kapıldı. Bütün bu olaylar, Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu. **66** Duyan herkes derin derin düşünüyor, “Acaba bu çocuk ne olacak?” diyordu. Çünkü Rab onunla birlikteydi. **67** Çocuğun babası Zekeriya, Kutsal Ruh'la dolarak şu peygamberlikte bulundu: **68** “İsrail'in Tanrısı Rab'be övgüler olsun! Çünkü halkının yardımına gelip onları fidyeyle kurtardı. **70** Eski çağlardan beri Kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, Kulu Davut'un soyundan Bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı; **(aiōn g165)** **71** Düşmanlarımızdan, Bizden nefret edenlerin hepsinin elinden Kurtuluşumuzu sağladı. **72** Böylece atalarımıza merhamet ederek Kutsal antlaşmasını anmış oldu. **73** Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına Ve ömrümüz boyunca Kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde, Korkusuzca kendisine tapınmamızı sağlayacağına dair Atamız İbrahim'e ant içerek söz vermişti. **76** Sen de, ey çocuk, Yüceler Yücesi'nin peygamberi diye anılacaksın. Rab'bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek Ve O'nun halkına, Günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin. **78** Çünkü Tanrımız'ın yüreği merhamet doludur. O'nun merhameti sayesinde, Yücelerden doğan Güneş, Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak Ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere Yardımımıza gelecektir.” **80** Çocuk

büyüyor, ruhsal yönden güçleniyordu. İsrail halkına görüneceği güne dek ıssız yerlerde yaşadı.

2 O günlerde Sezar Avgustus bütün Roma dünyasında bir
nüfus sayımının yapılması için buyruk çıkardı. **2** Bu ilk sayım,
Kirinius'un Suriye valiliği zamanında yapıldı. **3** Herkes yazılmak
için kendi kentine gitti. **4** Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve
torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye
bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti. **5** Orada, hamile
olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı. **6** Onlar oradayken,
Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. O'nu
kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu. **8**
Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda
geçiren çobanlar vardı. **9** Rab'bin bir meleği onlara göründü
ve Rab'bin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya
kapıldılar. **10** Melek onlara, “Korkmayın!” dedi. “Size, bütün halkı
çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davut'un
kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir. **12** İşte
size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek
bulacaksınız.” **13** Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan
oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrı'yı överek, “En yücelerde
Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara
Esenlik olsun!” dediler. **15** Melekler yanlarından ayrılıp göğe
çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, “Haydi, Beytlehem'e
gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim” dediler. **16**
Aceleyle gidip Meryem'le Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği
buldular. **17** Onları görünce, çocukla ilgili kendilerine anlatılanları
bildirdiler. **18** Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine
şaşıp kaldılar. **19** Meryem ise bütün bu sözleri derin derin
düşünerek yüreğinde saklıyordu. **20** Çobanlar, işitip gördüklerinin

tümü için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler. Her şeyi, kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardı. **21** Sekizinci gün, çocuğu sünnet etme zamanı gelince, O'na İsa adı verildi. Bu, O'nun anne rahmine düşmesinden önce meleğin kendisine verdiği isimdi. **22** Musa'nın Yasası'na göre arınma günlerinin bitiminde Yusuf'la Meryem çocuğu Rab'be adamak için Yeruşalim'e götürdüler. **23** Nitekim Rab'bin Yasası'nda, "İlk doğan her erkek çocuk Rab'be adanmış sayılacak" diye yazılmıştır. **24** Ayrıca Rab'bin Yasası'nda buyrulduğu gibi, kurban olarak "bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu" sunacaklardı. **25** O sırada Yeruşalim'de Şimon adında bir adam vardı. Doğru ve dindar biriydi. İsrail'in avutulmasını özlemle bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi. **26** Rab'bin Mesihi'ni görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine bildirilmişti. **27** Böylece Şimon, Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Küçük İsa'nın annesi babası, Kutsal Yasa'nın ilgili kuralını yerine getirmek üzere O'nu içeri getirdiklerinde, Şimon O'nu kucağına aldı, Tanrı'yı överek şöyle dedi: **29** "Ey Rabbim, verdiğin sözü tuttun; Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim. **30** Çünkü senin sağladığın, Bütün halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşu, Ulusları aydınlatıp Halkın İsrail'e yücelik kazandıracak ışığı Gözlerimle gördüm." **33** İsa'nın annesiyle babası, O'nun hakkında söylenenlere şaştılar. **34** Şimon onları kutsayıp çocuğun annesi Meryem'e şöyle dedi: "Bu çocuk, İsrail'de birçok kişinin düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir. **35** Senin kalbine de adeta bir kılıç saplanacak. Bütün bunlar, birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak." **36** Anna adında çok yaşlı bir kadın peygamber vardı. Aşer oymağından Fanuel'in kızıydı. Genç

kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadıktan sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşındaydı. Tapınaktan ayrılmaz, oruç tutup dua ederek gece gündüz Tanrı'ya tapınırdı. **38** Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yeruşalim'in kurtuluşunu bekleyen herkese İsa'dan söz etmeye başladı. **39** Yusuf'la Meryem, Rab'bin Yasası'nda öngörülen her şeyi yerine getirdikten sonra Celile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler. **40** Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi. **41** İsa'nın annesi babası her yıl Fısıh Bayramı'nda Yeruşalim'e giderlerdi. **42** İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneğine uyarak yine gittiler. **43** Bayramdan sonra eve dönerlerken küçük İsa Yeruşalim'de kaldı. Bunu farketmeyen annesiyle babası, çocuğun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve dostlar arasında aramaya başladılar. **45** Bulamayınca O'nu araya araya Yeruşalim'e döndüler. **46** Üç gün sonra O'nu tapınakta buldular. Din öğretmenleri arasında oturmuş, onları dinliyor, sorular soruyordu. **47** O'nu dinleyen herkes, zekâsına ve verdiği yanıtlara hayran kalıyordu. **48** Annesiyle babası O'nu görünce şaşırdılar. Annesi, “Çocuğum, bize bunu niçin yaptın? Bak, babanla ben büyük kaygı içinde seni arayıp durduk” dedi. **49** O da onlara, “Beni niçin arayıp durdunuz?” dedi. “Babam'ın evinde bulunmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?” **50** Ne var ki onlar ne demek istediğini anlamadılar. **51** İsa onlarla birlikte yola çıkıp Nasıra'ya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi bütün bu olup bitenleri yüreğinde sakladı. **52** İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

3 Sezar Tiberius'un egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiye'de Pontius Pilatus valilik yapıyordu. Celile'yi Hirodes, İtureya ve

Trahonitis bölgesini Hirodes'in kardeşi Filipus, Avilini'yi Lisanias yönetiyordu. **2** Hanan ile Kayafa başkâhinlik ediyorlardı. Bu sırada Tanrı çölde bulunan Zekeriya oğlu Yahya'ya seslendi. **3** O da Şeria Irmağı'nın çevresindeki bütün bölgeyi dolaşarak insanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı. **4** Nitekim Peygamber Yeşaya'nın sözlerini içeren kitapta şöyle yazılmıştır: "Çölde haykıran, 'Rab'bin yolunu hazırlayın, Geçeceği patikaları düzleyin' diye sesleniyor. **5** 'Her vadi doldurulacak, Her dağ ve her tepe alçaltılacak. Dolambaçlı yollar doğrultulacak, Engebeli yollar düzleştirilecek. **6** Ve bütün insanlar Tanrı'nın sağladığı kurtuluşu görecektir.'" **7** Yahya, vaftiz olmak için kendisine gelen kalabalıklara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı? **8** Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin! Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' demeye kalkmayın. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir. **9** Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır." **10** Halk ona, "Öyleyse biz ne yapalım?" diye sordu. **11** Yahya onlara, "İki mintanı olan birini mintanı olmayana versin; yiyeceği olan yiyeceği olmayanla paylaşsın" yanıtını verdi. **12** Bazı vergi görevlileri de vaftiz olmaya gelerek, "Öğretmenimiz, biz ne yapalım?" dediler. **13** Yahya, "Size buyrulandan çok vergi almayın" dedi. **14** Bazı askerler de, "Ya biz ne yapalım?" diye sordular. O da, "Kaba kuvvetle ya da yalan suçlamalarla kimseden para koparmayın" dedi, "Ücretinizle yetinin." **15** Halk umut içinde bekliyordu. Yahya'yla ilgili olarak herkesin aklında, "Acaba Mesih bu mu?" sorusu vardı. **16** Yahya ise hepsine şöyle yanıt verdi: "Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben O'nun çarıklarının

bağını çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. **17** Harman yerini temizlemek ve buğdayı toplayıp ambarına yığmak için yabası elinde hazır duruyor. Samanı ise sönmeyen ateşte yakacak." **18** Yahya başka birçok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjde'yi duyuruyordu. **19** Ne var ki bölgenin kralı Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiya'yla ilgili olayı ve kendi yapmış olduğu bütün kötülükleri yüzüne vuran Yahya'yı hapse attırarak kötülüklerine bir yenisini ekledi. **21** Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi O'nun üzerine indi. Gökten, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu. **23** İsa görevine başladığı zaman otuz yaşlarındaydı. Yusuf'un oğlu olduğu sanılıyordu. Yusuf da Eli oğlu, **24** Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu, **25** Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu, **26** Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu, **27** Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu, **28** Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu, **29** Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu, **30** Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu, **31** Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu, **32** İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu, **33** Amminadav oğlu, Ram oğlu, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu, **34** Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu, **35** Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu, **36** Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu, **37** Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu, **38** Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'ydu.

4 Kutsal Ruh'la dolu olarak Şeria Irmağı'ndan dönen İsa, Ruh'un
yönlendirmesiyle çölde dolaştırılarak kırk gün İblis tarafından
denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Dolayısıyla bu süre
sonunda acıktı. **3** Bunun üzerine İblis O'na, "Tanrı'nın Oğlu'ysan,
şu taşa söyle ekmek olsun" dedi. **4** İsa, "'İnsan yalnız ekmekle
yaşamaz' diye yazılmıştır" karşılığını verdi. **5** Sonra İblis İsa'yı
yükseklere çıkararak bir anda O'na dünyanın bütün ülkelerini
gösterdi. **6** O'na, "Bütün bunların yönetimini ve zenginliğini sana
vereceğim" dedi. "Bunlar bana teslim edildi, ben de dilediğim
kişiye veririm. **7** Bana taparsan, hepsi senin olacak." **8** İsa
ona şu karşılığı verdi: "'Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na
kulluk edeceksin' diye yazılmıştır." **9** İblis O'nu Yeruşalim'e
götürüp tapınağın tepesine çıkardı. "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini
buradan aşağı at" dedi. **10** "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Tanrı,
seni korumaları için Meleklerine buyruk verecek.' **11** 'Ayağın
bir taşa çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.'" **12**
İsa ona şöyle karşılık verdi: "'Tanrın Rab'bi denemeyeceksin!'
diye buyrulmuştur." **13** İblis, İsa'yı her bakımdan denedikten
sonra bir süre için O'nun yanından ayrıldı. **14** İsa, Ruh'un
gücüyle donanmış olarak Celile'ye döndü. Haber bütün bölgeye
yayıldı. **15** Oranın havralarında öğretiyor, herkes tarafından
övülüyordu. **16** İsa, büyüdüğü Nasıra Kenti'ne geldiğinde her
zamanki gibi Şabat Günü havraya gitti. Kutsal Yazılar'ı okumak
üzere ayağa kalkınca O'na Peygamber Yeşaya'nın Kitabı verildi.
Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu: **18** "Rab'bin
Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için
meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, Körlere gözlerinin
açılacağını duyurmak için, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak
Ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için Beni gönderdi." **20**

Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkatle O'na bakıyordu. **21** İsa, “Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir” diye konuşmaya başladı. **22** Herkes İsa'yı övüyor, ağzından çıkan lütufkâr sözlere hayran kalıyordu. “Yusuf'un oğlu değil mi bu?” diyorlardı. **23** İsa onlara şöyle dedi: “Kuşkusuz bana şu deyimi hatırlatacaksınız: ‘Ey hekim, önce kendini iyileştir! Kefarnahum'da yaptıklarını duyduk. Aynısını burada, kendi memleketinde de yap.’” **24** “Size doğrusunu söyleyeyim” diye devam etti İsa, “Hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez. **25** Yine size gerçeği söyleyeyim, gökyüzünün üç yıl altı ay kapalı kaldığı, bütün ülkede korkunç bir kıtlığın baş gösterdiği İlyas zamanında İsrail'de çok sayıda dul kadın vardı. **26** İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmedi; yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kenti'nde bulunan dul bir kadına gönderildi. **27** Peygamber Elişa'nın zamanında İsrail'de çok sayıda cüzamlı vardı. Bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi; yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi.” **28** Havradakiler bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular. **29** Ayağa kalkıp İsa'yı kentin dışına kovdular. O'nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler. **30** Ama İsa onların arasından geçerek oradan uzaklaştı. **31** Sonra İsa Celile'nin Kefarnahum Kenti'ne gitti. Şabat Günü halka öğretiyordu. **32** Yetkiyle konuştuğu için O'nun öğretişine şaşıp kaldılar. **33** Havrada cinli, içinde kötü ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, “Ey Nasıralı İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun?” diye bağırdı. “Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!” **35** İsa, “Sus, çık adamdan!” diyerek cini azarladı. Cin adamı herkesin önünde yere vurduktan sonra, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı. **36** Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, “Bu

nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara çıkmalarını buyuruyor, onlar da çıkıyor!" diyorlardı. **37** İsa'yla ilgili haber o bölgenin her yanında yankılandı. **38** İsa havradan ayrılarak Simun'un evine gitti. Simun'un kaynanası hastaydı, ateşler içindeydi. Onun için İsa'dan yardım istediler. **39** İsa kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı. **40** Güneş batarken herkes çeşitli hastalıklara yakalanmış akrabalarını İsa'ya getirdi. İsa her birinin üzerine ellerini koyarak onları iyileştirdi. **41** Birçoğunun içinden cinler de, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye bağırarak çıkıyordu. Ne var ki, İsa onları azarladı, konuşmalarına izin vermedi. Çünkü kendisinin Mesih olduğunu biliyorlardı. **42** Sabah olunca İsa dışarı çıkıp ıssız bir yere gitti. Halk ise O'nu arıyordu. Bulunduğu yere geldiklerinde O'nu yanlarında alıkoymaya çalıştılar. **43** Ama İsa, "Öbür kentlerde de Tanrı'nın Egemenliği'yle ilgili Müjde'yi yaymam gerek" dedi. "Çünkü bunun için gönderildim." **44** Böylece Yahudiye'deki havralarda Tanrı sözünü duyurmaya devam etti.

5 Halk, Ginnesar Gölü'nün kıyısında duran İsa'nın çevresini sarmış, Tanrı'nın sözünü dinliyordu. **2** İsa, gölün kıyısında iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı. **3** İki tekneden Simun'a ait olanına binen İsa, ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu, teknenin içinden halka öğretmeye devam etti. **4** Konuşmasını bitirince Simun'a, "Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın" dedi. **5** Simun şu karşılığı verdi: "Efendimiz, bütün gece çabaladık, hiçbir şey tutamadık. Yine de senin sözün üzerine ağları atacağım." **6** Bunu yapınca öyle çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı. **7** Öbür teknedeki ortaklarına işaret ederek gelip yardım etmelerini istediler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi balıkla doldurdular;

tekneler neredeyse batıyordu. **8** Simun Petrus bunu görünce, “Ya Rab, benden uzak dur, ben günahlı bir adamım” diyerek İsa'nın dizlerine kapandı. **9** Kendisi ve yanındakiler, tutmuş oldukları balıkların çokluğuna şaşıp kalmışlardı. **10** Simun'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakup'la Yuhanna'yı da aynı şaşkınlık almıştı. İsa Simun'a, “Korkma” dedi, “Bundan böyle balık yerine insan tutacaksın.” **11** Sonra onlar tekneleri karaya çektiler ve her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gittiler. **12** İsa kentlerden birindeyken, her yanını cüzam kaplamış bir adamla karşılaştı. Adam İsa'yı görünce yüzüstü yere kapanıp yalvardı: “Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin” dedi. **13** İsa elini uzatıp adama dokundu, “İsterim, temiz ol!” dedi. Adam anında cüzamdan kurtuldu. **14** İsa ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. “Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun” dedi. **15** Ne var ki, İsa'yla ilgili haber daha da çok yayıldı. Kalabalık halk toplulukları İsa'yı dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak amacıyla akın akın geliyordu. **16** Kendisi ise ıssız yerlere çekilip dua ediyordu. **17** Bir gün İsa öğretiyordu. Celile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Yeruşalim'den gelen Ferisiler'le Kutsal Yasa öğretmenleri O'nun çevresinde oturuyorlardı. İsa, Rab'bin gücü sayesinde hastaları iyileştiriyordu. **18** O sırada birkaç kişi, yatak üzerinde taşıdıkları felçli bir adamı evden içeri sokup İsa'nın önüne koymaya çalışıyordu. **19** Kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar, kiremitleri kaldırıp adamı yatakla birlikte orta yere, İsa'nın önüne indirdiler. **20** İsa onların imanını görünce, “Dostum, günahların bağışlandı” dedi. **21** Din bilginleriyle Ferisiler, “Tanrı'ya küfreden bu adam kim? Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?” diye düşünmeye

başladılar. **22** Akıllarından geçenleri bilen İsa onlara şöyle seslendi: “Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz? **23** Hangisi daha kolay, ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi? **24** Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye...” Sonra felçli adama, “Sana söylüyorum, kalk, yatağını toplayıp evine git!” dedi. **25** Adam onların gözü önünde hemen ayağa kalktı, üzerinde yattığı yatağı topladı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti. **26** Herkesi bir şaşkınlık almıştı. Tanrı'yı yüceltiyor, büyük korku içinde, “Bugün şaşılacak işler gördük!” diyorlardı. **27** Bu olaydan sonra İsa dışarı çıktı, vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Adama, “Ardımdan gel” dedi. **28** O da kalktı, her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gitti. **29** Sonra Levi, evinde İsa'nın onuruna büyük bir şölen verdi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte yemeğe oturmuştu. **30** Ferisiler'le onların din bilginleri söylenmeye başladılar. İsa'nın öğrencilerine, “Siz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?” dediler. **31** İsa onlara şu karşılığı verdi: “Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. **32** Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.” **33** Onlar İsa'ya, “Yahya'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar, Ferisiler'in öğrencileri de öyle. Seninkiler ise yiyip içiyor” dediler. **34** İsa şöyle karşılık verdi: “Güvey aralarında olduğu sürece davetlilere oruç tutturabilir misiniz? **35** Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o günler oruç tutacaklar.” **36** İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: “Hiç kimse yeni giysiden bir parça yırtıp eski giysiyi yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eskisine uymaz. **37** Hiç kimse

yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. **38** Yeni şarabı yeni tulumlara doldurmak gerek. **39** Üstelik hiç kimse eski şarabı içtikten sonra yenisini istemez. ‘Eskisi güzel’ der.”

6 Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı. **2** Ferisiler'den bazıları, “Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorsunuz?” dediler. **3** İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı? **4** Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini alıp yedi ve yanındakilere de verdi.” **5** Sonra İsa onlara, “İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir” dedi. **6** Bir başka Şabat Günü İsa havraya girmiş öğretiyordu. Orada sağ eli sakat bir adam vardı. **7** İsa'yı suçlamak için fırsat kollayan din bilginleriyle Ferisiler, Şabat Günü hastaları iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı. **8** İsa, onların ne düşündüklerini biliyordu. Eli sakat olan adama, “Ayağa kalk, öne çık” dedi. O da kalktı, orta yerde durdu. **9** İsa onlara, “Size sorayım” dedi, “Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, öldürmek mi?” **10** Gözlerini hepsinin üzerinde gezdirdikten sonra adama, “Elini uzat” dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapasağlam oluverdi. **11** Onlar ise öfkeden deliye döndüler ve aralarında İsa'ya ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar. **12** O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi. **13** Gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı ve onların arasından, elçi diye adlandırdığı şu on iki kişiyi seçti: Petrus adını verdiği Simun, onun kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever diye tanınan Simun, Yakup oğlu Yahuda ve İsa'ya

ihanet eden Yahuda İskariot. **17** İsa bunlarla birlikte aşağı inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden büyük bir kalabalık ve bütün Yahudiye'den, Yeruşalim'den, Sur'la Sayda yakınlarındaki kıyı bölgesinden gelen büyük bir halk topluluğu da oradaydı. **18** İsa'yı dinlemek ve hastalıklarına şifa bulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de iyileştiriliyordu. **19** Kalabalıkta herkes İsa'ya dokunmak için çabalıyordu. Çünkü O'nun içinden akan bir güç herkese şifa veriyordu. **20** İsa, gözlerini öğrencilerine çevirerek şöyle dedi: “Ne mutlu size, ey yoksullar! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği sizindir. **21** Ne mutlu size, şimdi açlık çekenler! Çünkü doyurulacaksınız. Ne mutlu size, şimdi ağlayanlar! Çünkü güleceksiniz. **22** İnsanoğlu'na bağlılığınız yüzünden İnsanlar sizden nefret ettikleri, Sizi toplum dışı edip aşağıladıkları Ve adınızı kötüleyip sizi reddettikleri zaman Ne mutlu size! **23** O gün sevinin, coşkuyla zıplayın! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür. Nitekim onların ataları da Peygamberlere böyle davrandılar. **24** Ama vay halinize, ey zenginler, Çünkü tesellinizi almış bulunuyorsunuz! **25** Vay halinize, şimdi karnı tok olan sizler, Çünkü açlık çekeceksiniz! Vay halinize, ey şimdi gülenler, Çünkü yas tutup ağlayacaksınız! **26** Bütün insanlar sizin için iyi sözler söyledikleri zaman, Vay halinize! Çünkü onların ataları da Sahte peygamberlere böyle davrandılar.” **27** “Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin. **29** Bir yanağınıza vurana öbür yanağınızı da çevirin. Abanızı alandan mintanınızı da esirgemeyin. **30** Sizden bir şey dileyen herkese verin, malınızı alandan onu geri istemeyin. **31** İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. **32** “Eğer yalnız sizi

sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever. **33** Size iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile böyle yapar. **34** Geri alacağınızı umduğunuz kişilere ödünç verirseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile verdiklerini geri almak koşuluyla günahkârlara ödünç verirler. **35** Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak, Yüceler Yücesi'nin oğulları olacaksınız. Çünkü O, nankör ve kötü kişilere karşı iyi yüreklidir. **36** Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun." **37** "Başkasını yargılamayın, siz de yargılanmazsınız. Suçlu çıkarmayın, siz de suçlu çıkarılmazsınız. Başkasını bağışlayın, siz de bağışlanırsınız. **38** Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu bir ölçekle kucağınıza boşaltılacak. Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız." **39** İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: "Kör köre kılavuzluk edebilir mi? İkisi de çukura düşmez mi? **40** Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ama eğitimini tamamlayan her öğrenci öğretmeni gibi olacaktır. **41** "Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin? **42** Kendi gözündeki merteği görmezken, kardeşine nasıl, 'Kardeş, izin ver, gözündeki çöpü çıkarayım' dersin? Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün." **43** "İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve vermez. **44** Her ağaç meyvesinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir toplanmaz, çalılardan üzüm devşirilmez. **45** İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. İnsanın ağzı, yüreğinden taşanı söyler. **46** "Niçin beni 'Ya Rab, ya Rab' diye çağırıyorsunuz da söylediklerimi

yapmıyorsunuz? **47** Bana gelen ve sözlerimi duyup uygulayan kişinin kime benzediğini size anlatayım. **48** Böyle bir kişi, evini yaparken toprağı kazan, derinlere inip temeli kaya üzerine atan adama benzer. Sel sularıyla kabaran ırmak o eve saldırsa da, onu sarsamaz. Çünkü ev sağlam yapılmıştır. **49** Ama sözlerimi duyup da uygulamayan kişi, evini temel koymaksızın toprağın üzerine kuran adama benzer. Kabaran ırmak saldırınca ev hemen çöker. Evin yıkılışı da korkunç olur."

7 İsa, kendisini dinleyen halka bütün bu sözleri söyledikten sonra Kefarnahum'a gitti. **2** Orada bir yüzbaşının çok değer verdiği kölesi ölüm döşeğinde hasta yatıyordu. **3** İsa'yla ilgili haberleri duyan yüzbaşı, gelip kölesini iyileştirmesini rica etmek üzere O'na Yahudiler'in bazı ileri gelenlerini gönderdi. **4** Bunlar İsa'nın yanına gelince içten bir yalvarışla O'na şöyle dediler: "Bu adam senin yardımına layıktır. **5** Çünkü ulusumuzu seviyor. Havramızı yaptıran da kendisidir." **6** İsa onlarla birlikte yola çıktı. Eve yaklaştığı sırada, yüzbaşı bazı dostlarını yollayıp O'na şu haberi gönderdi: "Ya Rab, zahmet etme; evime girmene layık değilim. **7** Bu yüzden yanına gelmeye de kendimi layık görmedim. Sen yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir. **8** Ben de buyruk altında bir görevliyim, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, 'Git' derim, gider; ötekine, 'Gel' derim, gelir; köleme, 'Şunu yap' derim, yapar." **9** Bu sözleri duyan İsa yüzbaşıya hayran kaldı. Ardından gelen kalabalığa dönerek, "Size şunu söyleyeyim" dedi, "İsrail'de bile böyle iman görmedim." **10** Gönderilenler eve döndüklerinde köleyi iyileşmiş buldular. **11** Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık O'na eşlik ediyordu. **12** İsa kentin kapısına tam yaklaştığı sırada, dul annesinin tek oğlu olan

bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınla birlikteydi. **13** Rab kadını görünce ona acıdı. Kadına, “Ağlama” dedi. **14** Yaklaşıp cenaze sedyesine dokununca sedyeyi taşıyanlar durdu. İsa, “Delikanlı” dedi, “Sana söylüyorum, kalk!” **15** Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi. **16** Herkesi bir korku almıştı. “Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!” ve “Tanrı, halkının yardımına geldi!” diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladılar. **17** İsa'yla ilgili bu haber bütün Yahudiye'ye ve çevre bölgelere yayıldı. **18** Yahya'nın öğrencileri bütün bu olup bitenleri kendisine bildirdiler. Öğrencilerinden ikisini yanına çağıran Yahya, “Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?” diye sormaları için onları Rab'be gönderdi. **20** Adamlar İsa'nın yanına gelince şöyle dediler: “Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi. ‘Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?’ diye soruyor.” **21** Tam o sırada İsa, çeşitli hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözünü açtı. **22** Sonra Yahya'nın öğrencilerine şöyle karşılık verdi: “Gidin, görüp işittiklerinizi Yahya'ya bildirin. Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. **23** Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!” **24** Yahya'nın gönderdiği haberciler gittikten sonra İsa, halka Yahya'dan söz etmeye başladı. “Çöle ne görmeye gittiniz?” dedi. “Rüzgarda sallanan bir kamış mı? **25** Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa şahane giysiler giyip bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında bulunur. **26** Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür. **27** ‘İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O

önden gidip senin yolunu hazırlayacak' diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir. **28** Size şunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Yahya'dan daha üstün olanı yoktur. Bununla birlikte, Tanrı'nın Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür." **29** Yahya tarafından vaftiz edilen halk, hatta vergi görevlileri bile bunu duyunca Tanrı'nın adil olduğunu doğruladılar. **30** Oysa Yahya tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisiler'le Kutsal Yasa uzmanları, Tanrı'nın kendileriyle ilgili tasarısını reddettiler. **31** İsa, "Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Bunlar neye benziyorlar?" dedi. **32** "Çarşı meydanında oturup birbirlerine, 'Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, ağlamadınız' diye seslenen çocuklara benziyorlar. **33** Vaftizci Yahya geldiği zaman oruç tutup şaraptan kaçındı, ona 'cinli' diyorsunuz. **34** İnsanoğlu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorsunuz ki, 'Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!' **35** Ne var ki bilgelik, onu benimseyen herkes tarafından doğrulanır." **36** Ferisiler'den biri İsa'yı yemeğe çağırdı. O da Ferisi'nin evine gidip sofraya oturdu. **37** O sırada, kentte günahkâr olarak tanınan bir kadın, İsa'nın, Ferisi'nin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaktaşından bir kap içinde güzel kokulu yağ getirdi. İsa'nın arkasında, ayaklarının dibinde durup ağlayarak, gözyaşlarıyla O'nun ayaklarını ıslatmaya başladı. Saçlarıyla ayaklarını sildi, öptü ve yağı üzerlerine sürdü. **39** İsa'yı evine çağırmış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, "Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu, günahkâr biri olduğunu anlardı" dedi. **40** Bunun üzerine İsa Ferisi'ye, "Simun" dedi, "Sana bir söyleyeceğim var." O da, "Buyur, öğretmenim" dedi. **41** "Tefeciye borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar

borçluydu. **42** Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu bağışladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?" **43** Simun, "Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan" diye yanıtladı. İsa ona, "Doğru söyledin" dedi. **44** Sonra kadına bakarak Simun'a şunları söyledi: "Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Bu kadın ise ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp saçlarıyla sildi. **45** Sen beni öpmedin, ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor. **46** Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarıma güzel kokulu yağ sürdü. **47** Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever." **48** Sonra kadına, "Günahların bağışlandı" dedi. **49** İsa'yla birlikte sofrada oturanlar kendi aralarında, "Kim bu adam? Günahları bile bağışlıyor!" şeklinde konuşmaya başladılar. **50** İsa ise kadına, "İmanın seni kurtardı, esenlikle git" dedi.

8 Bundan kısa bir süre sonra İsa on iki öğrencisiyle birlikte köy kent dolaşmaya başladı. Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurup müjdeliyordu. **2** Kötü ruhlardan ve hastalıklardan kurtulan bazı kadınlar, içinden yedi cin çıkmış olan Mecdelli denilen Meryem, Hirodes'in kâhyası Kuza'nın karısı Yohanna, Suzanna ve daha birçokları İsa'yla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla İsa'ya ve öğrencilerine yardım ediyorlardı. **4** Büyük bir kalabalığın toplandığı, insanların her kentten kendisine akın akın geldiği bir sırada İsa şu benzetmeyi anlattı: "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu. **6** Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti. **7** Kimi, dikenler

arasına düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu.
8 Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyünce yüz kat ürün verdi.”
Bunları söyledikten sonra, “İşitecek kulağı olan işitsin!” diye
seslendi. **9** İsa, bu benzetmenin anlamını kendisinden soran
öğrencilerine, “Tanrı Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size
verildi” dedi. “Ama başkalarına benzetmelerle sesleniyorum. Öyle
ki, ‘Gördükleri halde görmesinler, Duydukları halde anlamasınlar.’
11 “Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrı'nın sözüdür. **12**
Yol kenarındakiler sözü işiten kişilerdir. Ama sonra İblis gelir,
inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alır götürür. **13**
Kayalık yere düşenler, işittikleri sözü sevinçle kabul eden,
ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir.
Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler. **14** Dikenler
arasına düşenler, sözü işiten ama zamanla yaşamın kaygıları,
zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün
vermeyenlerdir. **15** İyi toprağa düşenler ise, sözü işitince onu iyi
ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak
ürün verirler.” **16** “Hiç kimse kandil yakıp bunu bir kapla örtmez,
ya da yatağın altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler
diye onu kandilliğe koyar. **17** Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli
hiçbir şey yok; bilinmeyecek, aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir
şey yoktur. **18** Bunun için, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde
varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde
var sandığı bile elinden alınacak.” **19** İsa'nın annesiyle kardeşleri
O'na geldiler, ama kalabalıktan ötürü kendisine yaklaşamadılar.
20 İsa'ya, “Annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seni görmek
istiyorlar” diye haber verildi. **21** İsa haberi getirenlere şöyle karşılık
verdi: “Annemle kardeşlerim, Tanrı'nın sözünü duyup yerine
getirenlerdir.” **22** Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir tekneye

binerek onlara, “Gölün karşı yakasına geçelim” dedi. Böylece kıyıdan açıldılar. **23** Teknede giderlerken İsa uykuya daldı. O sırada gölde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca tehlikeli bir duruma düştüler. **24** Gidip İsa'yı uyandırarak, “Efendimiz, Efendimiz, öleceğiz!” dediler. İsa kalkıp rüzgarı ve kabaran dalgaları azarladı. Fırtına dindi ve ortalık sütliman oldu. **25** İsa öğrencilerine, “Nerede imanınız?” dedi. Onlar korku ve şaşkınlık içindeydiler. Birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgara, suya bile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor!” dediler. **26** Celile'nin karşısında bulunan Gerasalılar'ın memleketine vardılar. **27** İsa karaya çıkınca kentten bir adam O'nu karşıladı. Cinli ve uzun zamandan beri giysi giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu. **28** Adam İsa'yı görünce çığlık atıp önünde yere kapandı. Yüksek sesle, “Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun?” dedi. “Sana yalvarırım, bana işkence etme!” **29** Çünkü İsa, kötü ruha adamın içinden çıkmasını buyurmuştu. Kötü ruh adamı sık sık etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve kösteklerle bağlanıp başına nöbetçi konulduğu halde bağlarını paralıyor ve cin tarafından ıssız yerlere sürülüyordu. **30** İsa ona, “Adın ne?” diye sordu. O da, “Tümen” diye yanıtladı. Çünkü onun içine bir sürü cin girmişti. **31** Cinler, dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasın diye İsa'ya yalvarıp durdular. **(Abyssos g12)** **32** Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler, domuzların içine girmelerine izin vermesi için İsa'ya yalvardılar. O da onlara izin verdi. **33** Adamdan çıkan cinler domuzların içine girdiler. Sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu. **34** Domuzları güdenler olup biteni görünce kaçtılar, kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. **35** Bunun üzerine halk olup biteni görmeye çıktı. İsa'nın yanına geldikleri

zaman, cinlerden kurtulan adamı giyinmiş ve aklı başına gelmiş olarak İsa'nın ayakları dibinde oturmuş buldular ve korktular. **36** Olayı görenler, cinli adamın nasıl kurtulduğunu halka anlattılar. **37** O zaman Gerasa yöresinden gelen bütün kalabalık büyük bir korkuya kapılarak İsa'nın yanlarından ayrılmasını rica ettiler. O da geri dönmek üzere tekneye bindi. **38** Cinlerden kurtulan adam İsa'nın yanında kalmak için O'na yalvardı. Ama İsa, **39** "Evine dön, Tanrı'nın senin için neler yaptığını anlat" diyerek onu salıverdi. Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını bütün kentte duyurdu. **40** Karşı yakaya dönen İsa'yı halk karşıladı. Çünkü herkes O'nu bekliyordu. **41** O sırada, havra yöneticisi olan Yair adında bir adam gelip İsa'nın ayaklarına kapandı, evine gelmesi için yalvardı. **42** Çünkü on iki yaşlarındaki biricik kızı ölmek üzereydi. İsa oraya giderken kalabalık O'nu her yandan sıkıştırıyordu. **43** On iki yıldır kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamıştı; ama hiçbiri onu iyileştirememişti. **44** İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu ve o anda kanaması kesildi. **45** İsa, "Bana kim dokundu?" dedi. Herkes inkâr ederken Petrus, "Efendimiz, kalabalık seni çepeçevre sarmış sıkıştırıyor" dedi. **46** Ama İsa, "Birisi bana dokundu" dedi. "İçimden bir gücün akıp gittiğini hissettim." **47** Yaptığını gizleyemeyeceğini anlayan kadın titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, O'na neden dokunduğunu ve o anda nasıl iyileştiğini anlattı. **48** İsa ona, "Kızım" dedi, "İmanın seni kurtardı. Esenlikle git." **49** İsa daha konuşurken havra yöneticisinin evinden biri geldi. Yöneticiye, "Kızın öldü" dedi, "Artık öğretmeni rahatsız etme." **50** İsa bunu duyunca havra yöneticisine şöyle dedi: "Korkma, yalnız iman et, kızın kurtulacak." **51** İsa adamın evine gelince Petrus,

Yuhanna, Yakup ve kızın annesi babası dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi. **52** Herkes kız için ağlıyor, dövünüyordu. İsa, “Ağlamayın” dedi, “Kız ölmedi, uyuyor.” **53** Kızın öldüğünü bildikleri için İsa'yla alay ettiler. **54** O ise kızın elini tutarak, “Kızım, kalk!” diye seslendi. **55** Ruhu yeniden bedenine dönen kız hemen ayağa kalktı. İsa, kıza yemek verilmesini buyurdu. **56** Kızın annesiyle babası şaşkınlık içindeydi. İsa, olanları hiç kimseye anlatmamaları için onları uyardı.

9 İsa, Onikiler'i yanına çağırıp onlara bütün cinler üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi. **2** Sonra onları Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi. **3** Onlara şöyle dedi: “Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para, ne de yedek mintan. **4** Hangi eve girerseniz, kentten ayrılıncaya dek orada kalın. **5** Sizi kabul etmeyenlere gelince, kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye ayaklarınızın tozunu silkin.” **6** Onlar da yola çıktılar, her yerde Müjde'yi yayarak ve hastaları iyileştirerek köy köy dolaştılar. **7** Bölgenin kralı Hirodes bütün bu olanları duyunca şaşkına döndü. Çünkü bazıları Yahya'nın ölümden dirildiğini, bazıları İlyas'ın göründüğünü, başkaları ise eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyordu. **9** Hirodes, “Yahya'nın başını ben kestirdim. Şimdi hakkında böyle haberler duyduğum bu adam kim?” diyor ve İsa'yı görmenin bir yolunu arıyordu. **10** Elçiler geri dönünce, yaptıkları her şeyi İsa'ya anlattılar. Sonra İsa yalnızca onları yanına alıp Beytsayda denilen bir kente çekildi. **11** Bunu öğrenen halk O'nun ardından gitti. İsa onları ilgiyle karşıladı, kendilerine Tanrı'nın Egemenliği'nden söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi. **12** Günbatımına

doğru Onikiler gelip O'na, “Halkı salıver de çevredeki köylere ve çiftliklere gidip kendilerine barınak ve yiyecek bulsunlar. Çünkü ıssız bir yerdeyiz” dediler. **13** İsa, “Onlara siz yiyecek verin” dedi. “Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok” dediler. “Yoksa bunca halk için yiyecek almaya biz mi gidelim?” **14** Orada yaklaşık beş bin erkek vardı. İsa öğrencilerine, “Halkı yaklaşık ellişer kişilik kümeler halinde yere oturtun” dedi. **15** Öğrenciler öyle yapıp herkesi yere oturttular. **16** İsa, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra bunları böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. **17** Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu toplandı. **18** Bir gün İsa tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara, “Halk benim kim olduğumu söylüyor?” diye sordu. **19** Şöyle yanıtladılar: “Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de eski peygamberlerden biri dirilmiş, diyor.” **20** İsa onlara, “Siz ne dersiniz” dedi, “Sizce ben kimim?” Petrus, “Sen Tanrı'nın Mesihi'sin” yanıtını verdi. **21** İsa, onları uyararak bunu hiç kimseye söylememelerini buyurdu. **22** İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi. **23** Sonra hepsine, “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin” dedi, **24** “Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. **25** İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? **26** Kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendisinin, Babası'nın ve kutsal meleklerin görkemi içinde geldiğinde o kişiden utanacaktır. **27** Size gerçeği söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı'nın Egemenliği'ni görmeden

ölümü tatmayacak olanlar var.” **28** Bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra İsa, yanına Petrus, Yuhanna ve Yakup'u alarak dua etmek üzere dağa çıktı. **29** İsa dua ederken yüzünün görünümü değişti, giysileri şimşek gibi parıldayan bir beyazlığa büründü. **30** O anda görkem içinde beliren iki kişi İsa'yla konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyas'tı. İsa'nın yakında Yeruşalim'de gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı. **32** Petrus ile yanındakilerin üzerine uyku çökmüştü. Ama uykuları iyice dağılınca İsa'nın görkemini ve yanında duran iki kişiyi gördüler. **33** Bunlar İsa'nın yanından ayrılırken Petrus İsa'ya, “Efendimiz” dedi, “Burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a.” Aslında ne söylediğinin farkında değildi. **34** Petrus daha bunları söylerken bir bulut gelip onlara gölge saldı. Bulut onları sarınca korktular. **35** Buluttan gelen bir ses, “Bu benim Oğlum'dur, seçilmiş Olan'dır. O'nu dinleyin!” dedi. **36** Ses kesilince İsa'nın tek başına olduğu görüldü. Öğrenciler bunu gizli tuttular ve o günlerde hiç kimseye gördüklerinden söz etmediler. **37** Ertesi gün dağdan indikleri zaman, İsa'yı büyük bir kalabalık karşıladı. **38** Kalabalığın içinden bir adam, “Öğretmenim” diye seslendi, “Yalvarırım, oğlumu bir gör, o tek çocuğumdur. **39** Bir ruh onu yakalıyor, o da birdenbire çığlık atıyor. Ruh onu, ağzından köpükler gelene dek şiddetle sarsıyor. Bedenini yara bere içinde bırakarak güçbela ayrılıyor. **40** Ruhu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama başaramadılar.” **41** İsa şöyle karşılık verdi: “Ey imansız ve sapmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalıp size katlanacağım? Oğlunu buraya getir.” **42** Çocuk daha İsa'ya yaklaşırken cin onu yere vurup şiddetle sarstı. Ama İsa kötü ruhu azarladı, çocuğu iyileştirerek babasına geri verdi. **43** Herkes Tanrı'nın büyük

gücüne şaşıp kaldı. Herkes İsa'nın bütün yaptıkları karşısında hayret içindeyken, İsa öğrencilerine, “Şu sözlerime iyice kulak verin” dedi. “İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek.” **45** Onlar bu sözü anlamadılar. Sözü kavramasınlar diye anlamı kendilerinden gizlenmişti. Üstelik İsa'ya bu sözle ilgili soru sormaktan korkuyorlardı. **46** Öğrenciler, aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmaya başladılar. **47** Akıllarından geçeni bilen İsa, küçük bir çocuğu tutup yanına çekti ve onlara şöyle dedi: “Bu çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük kim ise, işte en büyük odur.” **49** Yuhanna buna karşılık, “Efendimiz” dedi, “Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizimle birlikte seni izlemediği için ona engel olmaya çalıştık.” **50** İsa, “Ona engel olmayın!” dedi. “Size karşı olmayan, sizden yanadır.” **51** Göğe alınacağı gün yaklaşınca İsa, kararlı adımlarla Yeruşalim'e doğru yola çıktı. **52** Kendi önünden haberciler gönderdi. Bunlar, kendisi için hazırlık yapmak üzere gidip Samiriyeliler'e ait bir köye girdiler. **53** Ama Samiriyeliler İsa'yı kabul etmediler. Çünkü Yeruşalim'e doğru gidiyordu. **54** Öğrencilerden Yakup'la Yuhanna bunu görünce, “Rab, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?” dediler. **55** Ama İsa dönüp onları azarladı. **56** Sonra başka bir köye gittiler. **57** Yolda giderlerken bir adam İsa'ya, “Nereye gidersen, senin ardından geleceğim” dedi. **58** İsa ona, “Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok” dedi. **59** Bir başkasına, “Ardımdan gel” dedi. Adam ise, “İzin ver, önce gidip babamı gömeyim” dedi. **60** İsa ona şöyle dedi: “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen gidip Tanrı'nın Egemenliği'ni duyur.” **61** Bir başkası,

“Ya Rab” dedi, “Senin ardından geleceğim ama, izin ver, önce evimdekilerle vedalaşayım.” **62** İsa ona, “Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık değildir” dedi.

10 Bu olaylardan sonra Rab yetmiş kişi daha görevlendirdi. Bunları ikişer ikişer, kendisinin gideceği her kente, her yere kendi önünden gönderdi. **2** Onlara, “Ürün bol, ama işçi az” dedi, “Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin. **3** Haydi gidin! İşte, sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum. **4** Yanınıza ne kese, ne torba, ne de çarık alın. Yolda hiç kimseyle selamlaşmayın. **5** Hangi eve girerseniz, önce, ‘Bu eve esenlik olsun!’ deyin. **6** Orada esenliksever biri varsa, dilediğiniz esenlik onun üzerinde kalacak; yoksa, size dönecektir. **7** Girdiğiniz evde kalın, size ne verirlerse onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve taşınmayın. **8** “Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulanı yiyin. **9** Orada bulunan hastaları iyileştirin ve kendilerine, ‘Tanrı'nın Egemenliği size yaklaştı’ deyin. **10** Ama bir kente girdiğinizde sizi kabul etmezlerse, o kentin caddelerine çıkıp şöyle deyin: **11** ‘Kentinizden ayaklarımızda kalan tozu bile size karşı silkiyoruz. Yine de şunu bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı.’ **12** Size şunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom Kenti'nin halinden beter olacaktır. **13** “Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. **14** Ama yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır. **15** Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölüler diyarına indirileceksin! **(Hadēs g86)** **16** “Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş

olur.” **17** Yetmişler sevinç içinde döndüler. “Ya Rab” dediler, “Senin adını andığımızda cinler bile bize boyun eğiyor.” **18** İsa onlara şöyle dedi: “Şeytan'ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm. **19** Ben size, yılanları ve akrepleri ayak altında ezmek ve düşmanın bütün gücünü alt etmek için yetki verdim. Hiçbir şey size zarar vermeyecektir. **20** Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın gökte yazılmış olmasına sevinin.” **21** O anda İsa Kutsal Ruh'un etkisiyle coşarak şöyle dedi: “Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. Evet Baba, senin isteğin buydu. **22** “Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'un kim olduğunu Baba'dan başka kimse bilmez. Baba'nın kim olduğunu da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez.” **23** Sonra öğrencilerine dönüp özel olarak şöyle dedi: “Sizin gördüklerinizi gören gözlere ne mutlu! **24** Size şunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice krallar sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.” **25** Bir Kutsal Yasa uzmanı İsa'yı denemek amacıyla gelip şöyle dedi: “Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” **(aiōnios g166)** **26** İsa ona, “Kutsal Yasa'da ne yazılmıştır?” diye sordu. “Orada ne okuyorsun?” **27** Adam şöyle karşılık verdi: “Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seveceksin.” **28** İsa ona, “Doğru yanıt verdin” dedi. “Bunu yap ve yaşayacaksın.” **29** Oysa adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa'ya, “Peki, komşum kim?” dedi. **30** İsa şöyle yanıt verdi: “Adamın biri Yeruşalim'den Eriha'ya inerken haydutların eline düştü. Onu soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler. **31** Bir rastlantı olarak o yoldan bir kâhin

geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından geçip gitti. **32** Bir Levili de oraya varıp adamı görünce aynı şekilde geçip gitti. **33** O yoldan geçen bir Samiriyeli ise adamın bulunduğu yere gelip onu görünce, yüreği sızladı. **34** Adamın yanına gitti, yaralarının üzerine yağla şarap dökerek sardı. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip hana götürdü, onunla ilgilendi. **35** Ertesi gün iki dinar çıkararak hancıya verdi. 'Ona iyi bak' dedi, 'Bundan fazla ne harcarsan, dönüşümde sana öderim.' **36** "Sence bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen adama komşu gibi davrandı?" **37** Yasa uzmanı, "Ona acıyıp yardım eden" dedi. İsa, "Git, sen de öyle yap" dedi. **38** İsa, öğrencileriyle birlikte yola devam edip bir köye girdi. Marta adında bir kadın İsa'yı evinde konuk etti. **39** Marta'nın Meryem adındaki kızkardeşi, Rab'bin ayakları dibine oturmuş O'nun konuşmasını dinliyordu. **40** Marta ise işlerinin çokluğundan ötürü telaş içindeydi. İsa'nın yanına gelerek, "Ya Rab" dedi, "Kardeşimin beni hizmet işlerinde yalnız bırakmasına aldırmıyor musun? Ona söyle de bana yardım etsin." **41** Rab ona şu karşılığı verdi: "Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp telaşlanıyorsun. **42** Oysa gerekli olan tek bir şey vardır. Meryem iyi olanı seçti ve bu kendisinden alınmayacak."

11 İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri, "Ya Rab" dedi, "Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret." **2** İsa onlara, "Dua ederken şöyle söyleyin" dedi: "Baba, adın kutsal kılınsın. Egemenliğin gelsin. **3** Her gün bize gündelik ekmeğimizi ver. **4** Günahlarımızı bağışla. Çünkü biz de bize karşı suç işleyen herkesi bağışlıyoruz. Ayartılmamıza izin verme." **5** Sonra şöyle dedi: "Sizlerden birinin bir arkadaşı olur da gece yarısı ona gidip, 'Arkadaş, bana üç ekmek ödünç ver. Bir arkadaşım yoldan geldi, önüne koyacak bir

şeyim yok’ derse, öbürü içerden, ‘Beni rahatsız etme! Kapı kilitli, çocuklarım da yanımda yatıyor. Kalkıp sana bir şey verememʼ der mi hiç? **8** Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık gereği kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın yüzsüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse ona verir. **9** “Ben size şunu söyleyeyim: Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. **10** Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. **11** “Aranızda hangi baba, ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse balık yerine yılan verir? **12** Ya da yumurta isterse ona akrep verir? **13** Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Baba'nın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u vereceği çok daha kesin değil mi?” **14** İsa adamın birinden dilsiz bir cini kovuyordu. Cin çıkınca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde kaldı. **15** Ama içlerinden bazıları, “Cinleri, cinlerin önderi Baalzevul'un gücüyle kovuyor” dediler. **16** Bazıları ise O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler. **17** Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: “Kendi içinde bölünen ülke yıkılır, kendi içinde bölünen ev çöker. **18** Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? Siz, benim Baalzevul'un gücüyle cinleri kovduğumu söylüyorsunuz. **19** Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Sizi bu durumda kendi adamlarınız yargılayacak. **20** Ama ben cinleri Tanrı'nın eliyle kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir. **21** “Tepeden tırnağa silahlanmış güçlü bir adam kendi evini koruduğu sürece, malları güvenlik içinde olur. **22** Ne var ki, ondan daha güçlü biri saldırıp onu alt ettiğinde güvendiği bütün silahları elinden alır ve mallarını yağmalayarak bölüştürür. **23**

Benden yana olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir. **24** “Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar. Bulamayınca da, ‘Çıktığım eve, kendi evime döneyim’ der. **25** Eve gelince orayı süpürülmüş, düzeltilmiş bulur. **26** Bunun üzerine gider, kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur.” **27** İsa bu sözleri söylerken kalabalığın içinden bir kadın O'na, “Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!” diye seslendi. **28** İsa, “Daha doğrusu, ne mutlu Tanrı'nın sözünü dinleyip uygulayanlara!” dedi. **29** Çevredeki kalabalık büyürken İsa konuşmaya başladı. “Şimdiki kuşak kötü bir kuşaktır” dedi. “Doğaüstü bir belirti istiyor, ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek. **30** Yunus nasıl Ninova halkına bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacaktır. **31** Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşağın adamlarıyla birlikte kalkıp onları yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır. **32** Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır.” **33** “Hiç kimse kandil yakıp onu gizli yere ya da tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar. **34** Bedenin ışığı gözdür. Gözün sağlamsa, bütün bedenin de aydınlık olur. Gözün bozuksa, bedenin de karanlık olur. **35** Öyleyse dikkat et, sendeki ‘ışık’ karanlık olmasın. **36** Eğer bütün bedenin aydınlık olur ve hiçbir yanı karanlık kalmazsa, kandilin seni ışınlarıyla aydınlattığı zamanki gibi, bedenin tümden aydınlık olur.” **37** İsa konuşmasını bitirince bir Ferisi O'nu evine yemeğe çağırdı.

O da içeri girerek sofraya oturdu. **38** İsa'nın yemekten önce yıkanmadığını gören Ferisi şaştı. **39** Rab ona şöyle dedi: “Siz Ferisiler, bardağın ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle doludur. **40** Ey akılsızlar! Dışı yapanla içi yapan aynı değil mi? **41** Siz kaplarınızın içindekini sadaka olarak verin, o zaman sizin için her şey temiz olur. **42** “Ama vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, sedefotunun ve her tür sebzenin ondalığını verirsiniz de, adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekirdi. **43** Vay halinize, ey Ferisiler! Havralarda en seçkin yerlere kurulmaya, meydanlarda selamlanmaya bayılırsınız. **44** Vay halinize! İnsanların, farkında olmadan üzerlerinde gezindiği belirsiz mezarlara benziyorsunuz.” **45** Kutsal Yasa uzmanlarından biri söz alıp İsa'ya, “Öğretmenim, bunları söylemekle bize de hakaret etmiş oluyorsun” dedi. **46** İsa, “Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları!” dedi. “İnsanlara taşınması güç yükler yüklersiniz, kendiniz ise bu yükleri kaldırmak için parmağınızı bile kıpırdatmazsınız. **47** Vay halinize! Peygamberlerin anıtlarını yaparsınız, oysa onları sizin atalarınız öldürmüştür. **48** Böylelikle atalarınızın yaptıklarına tanıklık ederek bunları onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de anıtlarını yapıyorsunuz. **49** İşte bunun için Tanrı'nın Bilgeliği şöyle demiştir: ‘Ben onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim, bunlardan kimini öldürecek, kimine zulmedecekler.’ **50** Böylece bu kuşak, Habil'in kanından tutun da, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriya'nın kanına değin, dünyanın kuruluşundan beri akıtılan bütün peygamberlerin kanından sorumlu tutulacaktır. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır. **52** Vay halinize, ey Yasa uzmanları! Bilgi kapısının anahtarını alıp

götürdünüz. Kendiniz bu kapıdan girmediniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz.” **53** İsa oradan ayrılınca, din bilginleriyle Ferisiler O'nu şiddetle sıkıştırarak birçok konuda ağzını aramaya başladılar. **54** Ağzından çıkacak bir sözle O'nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

12 O sırada halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanmıştı. İsa önce kendi öğrencilerine şunları söylemeye başladı: “Ferisiler'in mayasından –yani, ikiyüzlülükten– kaçının. **2** Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. **3** Bunun için karanlıkta söylediğiniz her söz gün ışığında duyulacak, kapalı kapılar ardında kulağa fısıldadıklarınız damlardan duyurulacaktır. **4** “Siz dostlarıma söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın. **5** Kimden korkmanız gerektiğini size açıklayayım: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun. **(Geenna g1067)** **6** Beş serçe iki meteliğe satılmıyor mu? Ama bunlardan bir teki bile Tanrı katında unutulmuş değildir. **7** Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. Korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz. **8** “Size şunu söyleyeyim, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu da Tanrı'nın melekleri önünde açıkça kabul edecek. **9** Ama kim beni insanlar önünde inkâr ederse, kendisi de Tanrı'nın melekleri önünde inkâr edilecek. **10** İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak. Oysa Kutsal Ruh'a küfreden bağışlanmayacaktır. **11** “Sizi havra topluluklarının, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, ‘Kendimizi neyle, nasıl savunacağız?’ ya da, ‘Ne söyleyeceğiz?’ diye kaygılanmayın. **12** Kutsal Ruh o anda size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir.” **13** Kalabalığın içinden

biri İsa'ya, “Öğretmenim, kardeşime söyle de mirası benimle paylaşsın” dedi. **14** İsa ona şöyle dedi: “Ey adam! Kim beni üzerinizde yargıç ya da hakem yaptı?” **15** Sonra onlara, “Dikkatli olun!” dedi. “Her türlü açgözlülükten sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir.” **16** İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: “Zengin bir adamın toprakları bol ürün verdi. **17** Adam kendi kendine, ‘Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok’ diye düşündü. **18** Sonra, ‘Şöyle yapacağım’ dedi. ‘Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım, bütün tahıllarımı ve mallarımı oraya yığacağım. **19** Kendime, ey canım, yıllarca yetecek kadar bol malın var. Rahatına bak, ye, iç, yaşamın tadını çıkar diyeceğim.’ **20** “Ama Tanrı ona, ‘Ey akılsız!’ dedi. ‘Bu gece canın senden istenecek. Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?’ **21** “Kendisi için servet biriktiren, ama Tanrı katında zengin olmayan kişinin sonu böyle olur.” **22** İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Bu nedenle size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyeceğiz?’ diye canınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. **23** Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemlidir. **24** Kargalara bakın! Ne eker, ne biçerler; ne kilerleri, ne ambarları vardır. Tanrı yine de onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz! **25** Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir? **26** Bu küçücük işe bile gücünüz yetmediğine göre, öbür konularda neden kaygılanıyorsunuz? **27** “Zambakların nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. **28** Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesindir. **29** ‘Ne yiyeceğiz, ne içeceğiz?’ diye düşünüp tasalanmayın. **30** Dünya ulusları hep bu

şeylerin peşinden giderler. Oysa Babanız, bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. **31** Siz O'nun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size bunlar da verilecektir. **32** “Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, egemenliği size vermeyi uygun gördü. **33** Mallarınızı satın, sadaka olarak verin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine edinin. Orada ne hırsız ona yaklaşır, ne de güve onu yer. **34** Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.” **35** “Kuşaklarınız belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır olun. **36** Düğün şenliğinden dönecek olan efendilerinin gelip kapıyı çaldığı an kapıyı açmak için hazır bekleyen köleler gibi olun. **37** Efendileri geldiğinde uyanık bulunan kölelere ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağını bağlayacak, kölelerini sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecek. **38** Efendi gecenin ister ikinci, ister üçüncü nöbetinde gelsin, uyanık bulacağı kölelere ne mutlu! **39** Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın hangi saatte geleceğini bilse, evinin soyulmasına fırsat vermez. **40** Siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz saatte gelecektir.” **41** Petrus, “Ya Rab” dedi, “Bu benzetmeyi bizim için mi anlatıyorsun, yoksa herkes için mi?” **42** Rab de şöyle dedi: “Efendinin, uşaklarına vaktinde azık vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı kâhya kimdir? **43** Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu! **44** Size gerçeği söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak. **45** Ama o köle içinden, ‘Efendim gecikiyor’ der, kadın ve erkek hizmetkârları dövmeye, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp imansızlarla bir tutacaktır. **47** “Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan, onun isteğini yerine getirmeyen köle çok dayak yiyecek. **48** Oysa

bilmeden dayağı hak eden davranışlarda bulunan, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek. Kime çok şey emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir. **49** “Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş daha şimdiden alevlenmiş olsaydı! **50** Katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu vaftiz gerçekleşinceye dek nasıl da sıkıntı çekiyorum! **51** Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, ayrılık getirmeye geldim. **52** Bundan böyle bir evde beş kişi, ikiye karşı üç, üçe karşı iki bölünmüş olacak. **53** Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı, kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı olacaktır.” **54** İsa halka şunları da söyledi: “Batıda bir bulutun yükseldiğini görünce siz hemen, ‘Sağanak geliyor’ diyorsunuz, ve öyle oluyor. **55** Rüzgarın güneyden estiğini görünce, ‘Çok sıcak olacak’ diyorsunuz, ve öyle oluyor. **56** Sizi ikiyüzlüler! Yeryüzünün ve gökyüzünün görünümünden bir anlam çıkarabiliyorsunuz da, şimdiki zamanın anlamını nasıl oluyor da çıkaramıyorsunuz? **57** “Doğru olana neden kendiniz karar vermiyorsunuz? **58** Sizden davacı olanla birlikte yargıca giderken, yolda onunla anlaşmak için elinizden geleni yapın. Yoksa o sizi yargıcın önüne sürükler, yargıç gardiyanın eline verir, gardiyan da sizi hapse atar. **59** Size şunu söyleyeyim, borcunuzun son kuruşunu ödemedikçe oradan asla çıkamazsınız.”

13 O sırada bazı kişiler gelip İsa'ya bir haber getirdiler. Pilatus'un nasıl bazı Celileliler'i öldürüp kanlarını kendi kestikleri kurbanların kanına kattığını anlattılar. **2** İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Böyle acı çeken bu Celileliler'in, bütün öbür Celileliler'den daha günahlı olduğunu mu sanıyorsunuz? **3** Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız. **4** Ya da, Şiloah'taki

kule üzerlerine yıkılınca ölen o on sekiz kişinin, Yeruşalim'de yaşayan öbür insanların hepsinden daha suçlu olduğunu mu sanıyorsunuz? **5** Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız." **6** İsa şu benzetmeyi anlattı: "Adamın birinin bağında dikili bir incir ağacı vardı. Adam gelip ağaçta meyve aradı, ama bulamadı. **7** Bağcıya, 'Bak' dedi, 'Ben üç yıldır gelip bu incir ağacında meyve arıyorum, bulamıyorum. Onu kes. Toprağın besinini neden boş yere tüketsin?' **8** "Bağcı, 'Efendim' diye karşılık verdi, 'Ağacı bir yıl daha bırak, bu arada ben çevresini kazıp gübreleyeyim. **9** Gelecek yıl meyve verirse, ne iyi; vermezse, onu kesersin.'" **10** Bir Şabat Günü İsa, havralardan birinde öğretiyordu. **11** On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büklüm olmuş, belini hiç doğrultamıyordu. **12** İsa onu görünce yanına çağırdı. "Kadın" dedi, "Hastalığından kurtuldun." **13** Ellerini kadının üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı'yı yüceltmeye başladı. **14** İsa'nın hastayı Şabat Günü iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalığa seslenerek, "Çalışmak için altı gün vardır" dedi. "O günler gelip iyileşin, Şabat Günü değil." **15** Rab ona şu karşılığı verdi: "Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü kendi öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez mi? **16** Buna göre, Şeytan'ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, İbrahim'in bir kızı olan bu kadının da Şabat Günü bu bağdan çözülmesi gerekmez miydi?" **17** İsa'nın bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utandırdı. Bütün kalabalık ise O'nun yaptığı görkemli işlerin tümünü sevinçle karşıladı. **18** Sonra İsa şunları söyledi: "Tanrı'nın Egemenliği neye benzer, onu neye benzeteyim? **19** Tanrı'nın Egemenliği, bir adamın bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. Tane gelişip ağaç olur, kuşlar dallarında barınır." **20** İsa yine, "Tanrı'nın

Egemenliği'ni neye benzeteyim?" dedi. **21** "O, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır." **22** İsa köy kent dolaşarak öğretiyor, Yeruşalim'e doğru ilerliyordu. **23** Biri O'na, "Ya Rab" dedi, "Kurtulanların sayısı az mı olacak?" İsa oradakilere şöyle dedi: **24** "Dar kapıdan girmeye gayret edin. Size şunu söyleyeyim, çok kişi içeri girmek isteyecek, ama giremeyecek. **25** Ev sahibi kalkıp kapıyı kapattıktan sonra dışarıda durup, 'Ya Rab, kapıyı aç bize!' diyerek kapıyı vurmaya başlayacaksınız. "O da size, 'Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum' diye karşılık verecek. **26** "O zaman, 'Biz senin önünde yiyip içtik, sen de bizim sokaklarımızda öğrettin' demeye başlayacaksınız. **27** "O da size şöyle diyecek: 'Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum. Çekilin önümden, ey kötülük yapanlar!' **28** "İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u ve bütün peygamberleri Tanrı'nın Egemenliği'nde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır. **29** İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrı'nın Egemenliği'nde sofraya oturacaklar. **30** Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak." **31** Tam o sırada bazı Ferisiler gelip İsa'ya, "Buradan ayrılıp başka yere git. Hirodes seni öldürmek istiyor" dediler. **32** İsa onlara şöyle dedi: "Gidin, o tilkiye söyleyin, 'Bugün ve yarın cinleri kovup hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün hedefime ulaşacağım.' **33** Yine de bugün, yarın ve öbür gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yeruşalim'in dışında ölmesi düşünülemez! **34** "Ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz. **35** Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! Size şunu

söyleyeyim: ‘Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.”

14 Bir Şabat Günü İsa Ferisiler'in ileri gelenlerinden birinin evine yemek yemeye gitti. Herkes O'nu dikkatle gözlüyordu. **2** Önünde, vücudu su toplamış bir adam vardı. **3** İsa, Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler'e, “Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur, değil midir?” diye sordu. **4** Onlar ses çıkarmadılar. İsa adamı tutup iyileştirdi, sonra eve gönderdi. **5** İsa onlara şöyle dedi: “Hanginiz oğlu ya da öküzü Şabat Günü kuyuya düşer de hemen çıkarmaz?” **6** Onlar buna hiçbir karşılık veremediler. **7** Yemeğe çağrılanların başköşeleri seçtiğini farkeden İsa, onlara şu benzetmeyi anlattı: “Biri seni düğüne çağırdığı zaman başköşeye kurulma. Belki senden daha saygın birini de çağırmıştır. İkinizi de çağıran gelip, ‘Yerini bu adama ver’ diyebilir. O zaman utançla kalkıp en arkaya geçersin. **10** Bir yere çağrıldığın zaman git, en arkada otur. Öyle ki, seni çağıran gelince, ‘Arkadaşım, daha öne buyurmaz mısın?’ desin. O zaman seninle birlikte sofrada oturan herkesin önünde onurlandırılmış olursun. **11** Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.” **12** İsa kendisini yemeğe çağırmış olana da şöyle dedi: “Bir öğlen ya da akşam yemeği verdiğin zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını ve zengin komşularını çağırma. Yoksa onlar da seni çağırarak karşılık verirler. **13** Ama ziyafet verdiğin zaman yoksulları, kötürümleri, sakatları, körleri çağır. **14** Böylece mutlu olursun. Çünkü bunlar sana karşılık verecek durumda değildirler. Karşılığı sana, doğru kişiler dirildiği zaman verilecektir.” **15** Sofrada oturanlardan biri bunu duyunca İsa'ya, “Tanrı'nın Egemenliği'nde yemek yiyecek olana ne mutlu!” dedi. **16** İsa ona şöyle dedi:

“Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok konuk çağırdı. **17** Şölen saati gelince davetlilere, ‘Buyurun, her şey hazır’ diye haber vermek üzere kölesini gönderdi. **18** “Ne var ki, hepsi anlaşmışçasına özür dilemeye başladılar. Birincisi, ‘Bir tarla satın aldım, gidip görmek zorundayım. Rica ederim, beni hoş gör’ dedi. **19** “Bir başkası, ‘Beş çift öküz aldım, onları denemeye gidiyorum. Rica ederim, beni hoş gör’ dedi. **20** “Yine bir başkası, ‘Yeni evlendim, bu nedenle gelemiyorum’ dedi. **21** “Köle geri dönüp durumu efendisine bildirdi. Bunun üzerine ev sahibi öfkelenerek kölesine, ‘Koş’ dedi, ‘Kentin caddelerine, sokaklarına çık; yoksulları, kötürümleri, körleri, sakatları buraya getir.’ **22** “Köle, ‘Efendim, buyruğun yerine getirilmiştir, ama daha yer var’ dedi. **23** “Efendisi köleye, ‘Çıkıp yolları ve çit boylarını dolaş, bulduklarını gelmeye zorla da evim dolsun’ dedi. **24** ‘Size şunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.’” **25** Kalabalık halk toplulukları İsa'yla birlikte yol alıyordu. İsa dönüp onlara şöyle dedi: “Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz. **27** Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen, öğrencim olamaz. **28** “Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, bunu tamamlayacak kadar parası var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafı hesap etmez mi? **29** Çünkü temel atıp da işi bitiremezse, durumu gören herkes, ‘Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi’ diyerek onunla eğlenmeye başlar. **31** “Ya da hangi kral başka bir kralla savaşa gittiğinde, üzerine yirmi bin askerle yürüyen düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce oturup bir değerlendirme yapmaz? **32** Eğer karşı koyamayacaksa, öbürü henüz uzaktayken elçiler gönderip barış koşullarını ister. **33** Aynı şekilde sizden kim varını

yoğunu gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz. **34** "Tuz yararlıdır. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha nasıl o tadı kazanabilir? **35** Ne toprağa, ne de gübreye yarar; onu çöpe atarlar. İşitecek kulağı olan işitsin."

15 Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar İsa'yı dinlemek için O'na akın ediyordu. **2** Ferisiler'le din bilginleri ise, "Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyor" diye söyleniyorlardı. **3** Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "Sizlerden birinin yüz koyunu olsa ve bunlardan bir tanesini kaybetse, doksan dokuzu bozkırda bırakarak kaybolanı bulana dek onun ardına düşmez mi? **5** Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır, evine döner; arkadaşlarını, komşularını çağırıp onlara, 'Benimle birlikte sevinin, kaybolan koyunumu buldum!' der. **7** Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır." **8** "Ya da on gümüş parası olan bir kadın bunlardan bir tanesini kaybetse, kandil yakıp evi süpürerek parayı bulana dek her tarafı dikkatle aramaz mı? **9** Parayı bulunca da arkadaşlarını, komşularını çağırıp, 'Benimle birlikte sevinin, kaybettiğim parayı buldum!' der. **10** Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde Tanrı'nın melekleri de tövbe eden bir tek günahkâr için sevinç duyacaklar." **11** İsa, "Bir adamın iki oğlu vardı" dedi. **12** "Bunlardan küçüğü babasına, 'Baba' dedi, 'Malından payıma düşeni ver bana.' Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı. **13** "Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti. **14** Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı. **15** Bunun

üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı. **16** Delikanlı, domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi. **17** “Aklı başına gelince şöyle dedi: ‘Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan ölüyorum. **18** Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, Baba diyeceğim, Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. **19** Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.’ **20** “Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. **21** Oğlu ona, ‘Baba’ dedi, ‘Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.’ **22** “Babası ise kölelerine, ‘Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!’ dedi. ‘Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin! **23** Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim. **24** Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.’ Böylece eğlenmeye başladılar. **25** “Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini duydu. **26** Uşaklardan birini yanına çağırıp, ‘Ne oluyor?’ diye sordu. **27** “O da, ‘Kardeşin geldi, baban da ona sağ salim kavuştuğu için besili danayı kesti’ dedi. **28** “Büyük oğul öfkelendi, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkıp ona yalvardı. Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: ‘Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir zaman bir oğlak bile vermedin. **30** Oysa senin malını fahişelerle yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı kestin.’ **31** “Babası ona, ‘Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir’

dedi. **32** ‘Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!’”

16 İsa öğrencilerine şunları da anlattı: “Zengin bir adamın bir kâhyası vardı. Kâhya, efendisinin mallarını çarçur ediyor diye efendisine ihbar edildi. **2** Efendisi kâhyayı çağırıp ona, ‘Nedir bu senin hakkında duyduklarım? Kâhyalığının hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin’ dedi. **3** “Kâhya kendi kendine, ‘Ne yapacağım ben?’ dedi. ‘Efendim kâhyalığı elimden alıyor. Toprak kazmaya gücüm yetmez, dilenmekten utanırım. **4** Kâhyalıktan kovulduğum zaman başkaları beni evlerine kabul etsinler diye ne yapacağımı biliyorum.’ **5** “Böylelikle efendisine borcu olanların hepsini tek tek yanına çağırdı. Birincisine, ‘Efendime ne kadar borcun var?’ dedi. **6** “Adam, ‘Yüz ölçek zeytinyağı’ karşılığını verdi. “Kâhya ona, ‘Borç senedini al ve hemen otur, elli ölçek diye yaz’ dedi. **7** “Sonra bir başkasına, ‘Senin borcun ne kadar?’ dedi. “‘Yüz ölçek buğday’ dedi öteki. “Ona da, ‘Borç senedini al, seksen ölçek diye yaz’ dedi. **8** “Efendisi, dürüst olmayan kâhyayı, akıllıca davrandığı için övdü. Gerçekten bu çağın insanları, kendilerine benzer kişilerle ilişkilerinde, ışıkta yürüyenlerden daha akıllı oluyorlar. **(aiōn g165)** **9** Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldatıcı servetini kendinize dost edinmek için kullanın ki, bu servet yok olunca sizi sonsuza dek kalacak konutlara kabul etsinler.” **(aiōnios g166)** **10** “En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz. **11** Dünyanın aldatıcı serveti konusunda güvenilir değilseniz, gerçek serveti size kim emanet eder? **12** Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olmak üzere size kim bir şey verir? **13** “Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da

birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem paraya kulluk edemezsiniz.” **14** Parayı seven Ferisiler bütün bu sözleri duyunca İsa'yla alay etmeye başladılar. **15** O da onlara şöyle dedi: “Siz insanlar önünde kendinizi temize çıkarıyorsunuz, ama Tanrı yüreğinizi biliyor. İnsanların gururlandıkları ne varsa, Tanrı'ya iğrenç gelir. **16** “Kutsal Yasa ve peygamberlerin devri Yahya'nın zamanına dek sürdü. O zamandan bu yana Tanrı'nın Egemenliği müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor. **17** Yerin ve göğün ortadan kalkması, Kutsal Yasa'nın ufacık bir noktasının yok olmasından daha kolaydır. **18** “Karısını boşayıp başkasıyla evlenen zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.” **19** “Zengin bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi. **20** Her tarafı yara içinde olan Lazar adında yoksul bir adam bu zenginin kapısının önüne bırakılırdı; zenginin sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını yalardı. **22** “Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü. **23** Ölüler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı gördü. **(Hadēs g86)** **24** ‘Ey babamız İbrahim, acı bana!’ diye seslendi. ‘Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.’ **25** “İbrahim, ‘Oğlum’ dedi, ‘Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun. **26** Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.’ **27** “Zengin adam şöyle dedi: ‘Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazar'ı babamın evine gönder.

28 Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu
ıstırap yerine düşmesinler.’ **29** “İbrahim, ‘Onlarda Musa'nın ve
peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler’ dedi. **30** “Zengin
adam, ‘Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!’ dedi. ‘Ancak ölüler
arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.’ **31** “İbrahim ona,
‘Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından
biri dirilse bile ikna olmazlar’ dedi.”

17 İsa öğrencilerine şöyle dedi: “İnsanı günaha düşüren
tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden
kişinin vay haline! **2** Böyle bir kişi bu küçüklerden birini günaha
düşüreceğine, boynuna bir değirmen taşı geçirilip denize atılsa,
kendisi için daha iyi olur. **3** Yaşantınıza dikkat edin! Kardeşiniz
günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın. **4** Günde
yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, ‘Tövbe
ediyorum’ derse, onu bağışlayın.” **5** Elçiler Rab'be, “İmanımızı
artır!” dediler. **6** Rab şöyle dedi: “Bir hardal tanesi kadar imanınız
olsa, şu dut ağacına, ‘Kökünden sökül ve denizin içine dikil’
dersiniz, o da sözünüzü dinler. **7** “Hanginizin çift süren ya
da çobanlık eden bir kölesi olur da, tarladan dönüşünde ona,
‘Çabuk gel, sofraya otur’ der? **8** Tersine ona, ‘Yemeğimi hazırla,
kuşağını bağla, ben yiyip içerken bana hizmet et. Sonra sen
yiyip içersin’ demez mi? **9** Verdiği buyrukları yerine getirdi
diye köleye teşekkür eder mi? **10** Siz de böylece, size verilen
buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, ‘Biz değersiz kullarız;
sadece yapmamız gerekeni yaptık’ deyin.” **11** Yeruşalim'e doğru
yoluna devam eden İsa, Samiriye ile Celile arasındaki sınır
bölgesinden geçiyordu. **12** Köyün birine girerken O'nu cüzamlı
on adam karşıladı. Bunlar uzakta durarak, “İsa, Efendimiz,
halimize acı!” diye seslendiler. **14** İsa onları görünce, “Gidin,

kâhinlere görünün” dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler. **15** Onlardan biri, iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı'yı yücelterek geri döndü, yüzüstü İsa'nın ayaklarına kapanıp O'na teşekkür etti. Bu adam Samiriyeli'ydi. **17** İsa, “İyileşenler on kişi değil miydi?” diye sordu. “Öbür dokuzu nerede? **18** Tanrı'yı yüceltmek için bu yabancıdan başka geri dönen olmadı mı?” **19** Sonra adama, “Ayağa kalk, git” dedi. “İmanın seni kurtardı.” **20** Ferisiler İsa'ya, “Tanrı'nın Egemenliği ne zaman gelecek?” diye sordular. İsa onlara şöyle yanıt verdi: “Tanrı'nın Egemenliği göze görünür bir şekilde gelmez. **21** İnsanlar da, ‘İşte burada’ ya da, ‘İşte şurada’ demeyecekler. Çünkü Tanrı'nın Egemenliği aranızdadır.” **22** İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Öyle günler gelecek ki, İnsanoğlu'nun günlerinden birini görmeyi özleyeceksiniz, ama görmeyeceksiniz. **23** İnsanlar size, ‘İşte orada’, ‘İşte burada’ diyecekler. Gitmeyin, onların arkasından koşmayın. **24** Şimşek çakıp göğü bir ucundan öbür ucuna dek nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu kendi gününde öyle olacaktır. **25** Ama önce O'nun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekir. **26** “Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacak. **27** Nuh'un gemiye bindiği güne dek insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Sonra tufan gelip hepsini yok etti. **28** Lut'un günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, alıp satıyor, tohum ekiyor, ev yapıyorlardı. **29** Ama Lut'un Sodom'dan ayrıldığı gün gökten ateşle kükürt yağdı ve hepsini yok etti. **30** “İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı gün durum aynı olacaktır. **31** O gün damda olan, evdeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmesin. **32** Lut'un karısına olanları hatırlayın! **33** Canını esirgemek isteyen onu yitirecek. Canını yitiren ise onu yaşatacaktır. **34** Size şunu söyleyeyim, o

gece aynı yatakta olan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak.
35 Birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öbürü
bırakılacak." **37** Onlar İsa'ya, "Bu olaylar nerede olacak, Rab?"
diye sordular. O da onlara, "Leş neredeyse, akbabalar da oraya
üşüşecek" dedi.

18 İsa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri
gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı: "Kentin birinde Tanrı'dan
korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı. **3** Yine
o kentte bir dul kadın vardı. Yargıca sürekli gidip, 'Davacı
olduğum kişiden hakkımı al' diyordu. **4** "Yargıç bir süre ilgisiz
kaldı. Ama sonunda kendi kendine, 'Ben her ne kadar Tanrı'dan
korkmaz, insana saygı duymazsam da, bu dul kadın beni
rahatsız ettiği için hakkını alacağım. Yoksa sürekli gelip beni
canımdan bezdirecek' dedi." **6** Rab şöyle devam etti: "Adaletsiz
yargıcın ne söylediğini duydunuz. **7** Tanrı da, gece gündüz
kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? Onları
çok bekletecek mi? **8** Size şunu söyleyeyim, onların hakkını
tez alacaktır. Ama İnsanoğlu geldiği zaman acaba yeryüzünde
iman bulacak mı?" **9** Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına
tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: "Biri
Ferisi, öbürü vergi görevlisi iki kişi dua etmek üzere tapınağa
çıktı. **11** Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: 'Tanrım,
öbür insanlara –soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere– ya
da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim.
12 Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını
veriyorum.' **13** "Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe
kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, 'Tanrım,
ben günahkâra merhamet et' diyordu. **14** "Size şunu söyleyeyim,
Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. Çünkü kendini

yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.”
15 Bazıları bebekleri bile İsa'ya getiriyor, onlara dokunmasını
istiyorlardı. Bunu gören öğrenciler onları azarladılar. **16** Ama İsa
çocukları yanına çağırarak, “Bırakın, çocuklar bana gelsin, onlara
engel olmayın!” dedi. “Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir.
17 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir
çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez.” **18**
İleri gelenlerden biri İsa'ya, “İyi öğretmenim, sonsuz yaşama
kavuşmak için ne yapmalıyım?” diye sordu. **(aiōnios g166)** **19** İsa,
“Bana neden iyi diyorsun?” dedi. “İyi olan yalnız biri var, O da
Tanrı'dır. **20** O'nun buyruklarını biliyorsun: ‘Zina etmeyeceksin,
adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık
etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.’” **21** “Bunların
hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum” dedi adam. **22** İsa
bunu duyunca ona, “Hâlâ bir eksiğin var” dedi. “Neyin varsa
hepsini sat, parasını yoksullara dağıt; böylece göklerde hazinen
olur. Sonra gel, beni izle.” **23** Adam bu sözleri duyunca çok
üzüldü. Çünkü son derece zengindi. **24** Onun üzüntüsünü gören
İsa, “Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne kadar güç!”
dedi. **25** “Nitekim devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı
Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.” **26** Bunu işitenler,
“Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler. **27** İsa, “İnsanlar için imkânsız
olan, Tanrı için mümkündür” dedi. **28** Petrus, “Bak, biz her
şeyimizi bırakıp senin ardından geldik” dedi. **29** İsa onlara şöyle
dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği uğruna
evini, karısını, kardeşlerini, annesiyle babasını ya da çocuklarını
bırakıp, **30** da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek
çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur.” **(aiōn
g165, aiōnios g166)** **31** İsa, Onikiler'i bir yana çekip onlara şöyle

dedi: “Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğlu'yla ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir. **32** O, öteki uluslara teslim edilecek. O'nunla alay edecek, O'na hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp öldürecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek.” **34** Öğrenciler bu sözlerden hiçbir şey anlamadılar. Bu sözlerin anlamı onlardan gizlenmişti, anlatılanları kavrayamıyorlardı. **35** İsa Eriha'ya yaklaşırken kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu. **36** Adam oradan geçen kalabalığı duyunca, “Ne oluyor?” diye sordu. **37** Ona, “Nasıralı İsa geçiyor” dediler. **38** O da, “Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!” diye bağırdı. **39** Önden gidenler onu azarlayarak susturmak istedilerse de o, “Ey Davut Oğlu, halime acı!” diyerek daha çok bağırdı. **40** İsa durup adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaşınca İsa, “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu. O da, “Ya Rab, gözlerim görsün” dedi. **42** İsa, “Gözlerin görsün” dedi. “İmanın seni kurtardı.” **43** Adam o anda yeniden görmeye başladı ve Tanrı'yı yücelterek İsa'nın ardından gitti. Bunu gören bütün halk Tanrı'ya övgüler sundu.

19 İsa Eriha'ya girdi. Kentin içinden geçiyordu. **2** Orada vergi görevlilerinin başı olan, Zakkay adında zengin bir adam vardı. **3** İsa'nın kim olduğunu görmek istiyor, ama boyu kısa olduğu için kalabalıktan ötürü göremiyordu. **4** İsa'yı görebilmek için önden koşup bir yabanıl incir ağacına tırmandı. Çünkü İsa oradan geçecekti. **5** İsa oraya varınca yukarı bakıp, “Zakkay, çabuk aşağı in!” dedi. “Bugün senin evinde kalmam gerekiyor.” **6** Zakkay hızla aşağı indi ve sevinç içinde İsa'yı evine buyur etti. **7** Bunu görenlerin hepsi söylenmeye başladı: “Gidip günahkâr birine konuk oldu!” dediler. **8** Zakkay ayağa kalkıp Rab'be şöyle dedi: “Ya Rab, işte malımın yarısını yoksullara veriyorum. Bir kimseden

haksızlıkla bir şey aldımsa, dört katını geri vereceğim.” **9** İsa dedi ki, “Bu ev bugün kurtuluşa kavuştu. Çünkü bu adam da İbrahim'in oğludur. **10** Nitekim İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi.” **11** Oradakiler bu sözleri dinlerken İsa konuşmasını bir benzetmeyle sürdürdü. Çünkü Yeruşalim'e yaklaşmıştı ve onlar, Tanrı'nın Egemenliği'nin hemen ortaya çıkacağını sanıyorlardı. **12** Bu nedenle İsa şöyle dedi: “Soylu bir adam, kral atanıp dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti. **13** Gitmeden önce kölelerinden onunu çağırıp onlara birer mina verdi. ‘Ben dönünceye dek bu paraları işletin’ dedi. **14** “Ne var ki, ülkesinin halkı adamdan nefret ediyordu. Arkasından temsilciler göndererek, ‘Bu adamın üzerimize kral olmasını istemiyoruz’ diye haber ilettiler. **15** “Adam kral atanmış olarak geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu köleleri çağırtıp ne kazandıklarını öğrenmek istedi. **16** Birincisi geldi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘Senin bir minan on mina daha kazandı.’ **17** “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi köle!’ dedi. ‘En küçük işte güvenilir olduğunu gösterdiğin için on kent üzerinde yetkili olacaksın.’ **18** “İkincisi gelip, ‘Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı’ dedi. **19** “Efendisi ona da, ‘Sen beş kent üzerinde yetkili olacaksın’ dedi. **20** “Başka biri geldi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘İşte senin minan! Onu bir mendile sarıp sakladım. **21** Çünkü senden korktum, sert adamsın; kendinden koymadığını alır, ekmediğini biçersin.’ **22** “Efendisi ona, ‘Ey kötü köle, seni kendi ağzından çıkan sözle yargılayacağım’ dedi. ‘Kendinden koymadığını alan, ekmediğini biçen sert bir adam olduğumu bildiğine göre, **23** neden paramı faize vermedin? Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım.’ **24** “Sonra çevrede duranlara, ‘Elindeki minayı alın, on minası olana verin’ dedi. **25** “Ona, ‘Efendimiz’ dediler, ‘Onun zaten on minası var!’ **26** “O da, ‘Size şunu söyleyeyim, kimde

varsa ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak' dedi. **27** 'Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin!'" **28** İsa, bu sözleri söyledikten sonra önden yürüyerek Yeruşalim'e doğru ilerledi. **29** Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya yaklaştığında iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, "Karşıdaki köye gidin" dedi, "Köye girince, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. **31** Biri size, 'Onu niçin çözüyorsunuz?' diye sorarsa, 'Rab'bin ona ihtiyacı var' dersiniz." **32** Gönderilen öğrenciler gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine anlattığı gibi buldular. **33** Sıpayı çözerlerken hayvanın sahipleri onlara, "Sıpayı niye çözüyorsunuz?" dediler. **34** Onlar da, "Rab'bin ona ihtiyacı var" karşılığını verdiler. **35** Sıpayı İsa'ya getirdiler, üzerine kendi giysilerini atarak İsa'yı üstüne bindirdiler. **36** İsa ilerlerken halk, giysilerini yola seriyordu. **37** İsa Zeytin Dağı'ndan aşağı inen yola yaklaştığı sırada, öğrencilerinden oluşan kalabalığın tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden ötürü, sevinç içinde yüksek sesle Tanrı'yı övmeye başladılar. **38** "Rab'bin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!" diyorlardı. **39** Kalabalığın içinden bazı Ferisiler O'na, "Öğretmen, öğrencilerini sustur!" dediler. **40** İsa, "Size şunu söyleyeyim, bunlar susacak olsa, taşlar bağıracaktır!" diye karşılık verdi. **41** İsa Yeruşalim'e yaklaşıp kenti görünce ağladı. **42** "Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin" dedi. "Ama şimdilik bu senin gözlerinden gizlendi. **43** Senin için öyle günler gelecek ki, düşmanların seni setlerle çevirecek, kuşatıp her yandan sıkıştıracaklar. **44** Seni de, bağrındaki çocukları da yere çalacaklar. Sende taş üstünde

taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrı'nın senin yardımına geldiği zamanı farketmedin.” **45** Sonra İsa tapınağın avlusuna girerek satıcıları dışarı kovmaya başladı. **46** Onlara, “‘Evim dua evi olacak’ diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz” dedi. **47** İsa her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri ise O'nu yok etmek istiyor, ama bunu nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu can kulağıyla dinliyordu.

20 O günlerden birinde, İsa tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken, başkâhinler ve din bilginleri, ileri gelenlerle birlikte çıkageldiler. **2** O'na, “Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?” diye sordular. **3** İsa onlara şu karşılığı verdi: “Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı, insanlardan mı?” **5** Bunu aralarında şöyle tartıştılar: “‘Tanrı'dan’ dersek, ‘Ona niçin inanmadınız?’ diyecek. **6** Yok eğer ‘İnsanlardan’ dersek, bütün halk bizi taşa tutacak. Çünkü Yahya'nın peygamber olduğuna inanmışlardır.” **7** Sonunda, “Nereden olduğunu bilmiyoruz” yanıtını verdiler. **8** İsa da onlara, “Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi. **9** İsa sözüne devam ederek halka şu benzetmeyi anlattı: “Adamın biri bağ dikti, bunu bağcılara kiralayıp uzun süre yolculuğa çıktı. **10** Mevsimi gelince, bağın ürününden payına düşeni vermeleri için bağcılara bir köle yolladı. Ama bağcılar köleyi dövüp eli boş gönderdiler. **11** Bağ sahibi başka bir köle daha yolladı. Bağcılar onu da dövdüler, aşağılayıp eli boş gönderdiler. **12** Adam bir üçüncüsünü yolladı, bağcılar onu da yaralayıp kovdular. **13** “Bağın sahibi, ‘Ne yapacağım?’ dedi. ‘Sevgili oğlumu göndereyim. Belki onu sayarlar.’ **14** “Ama bağcılar onu görünce aralarında şöyle

konuştular: ‘Mirasçı budur; onu öldürelim de miras bize kalsın.’
15 Böylece, onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. “Bu durumda
bağın sahibi onlara ne yapacak? **16** Gelip o bağcıları yok
edecek, bağı da başkalarına verecek.” Halk bunu duyunca,
“Tanrı korusun!” dedi. **17** İsa gözlerinin içine bakarak şöyle dedi:
“Öyleyse Kutsal Yazılar'daki şu sözün anlamı nedir? ‘Yapıcıların
reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu.’ **18** O taşın üzerine
düşen herkes paramparça olacak, taş da kimin üzerine düşerse
onu ezip toz edecek.” **19** İsa'nın bu benzetmeyi kendilerine
karşı anlattığını farkeden din bilginleriyle başkâhinler O'nu o
anda yakalamak istediler, ama halkın tepkisinden korktular.
20 İsa'yı dikkatle gözlüyorlardı. O'na, kendilerine dürüst süsü
veren muhbirler gönderdiler. O'nu, söyleyeceği bir sözle tuzağa
düşürmek ve böylelikle valinin yetki ve yargısına teslim etmek
istiyorlardı. **21** Muhbirler O'na, “Öğretmenimiz, senin doğru olanı
söyleyip öğrettiğini, insanlar arasında ayrım yapmaksızın Tanrı
yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi vermemiz
Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?” diye sordular. **23** Onların
hilesini anlayan İsa, “Bana bir dinar gösterin” dedi. “Üzerindeki
resim ve yazı kimin?” “Sezar'ın” dediler. **25** O da, “Öyleyse
Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin” dedi.
26 İsa'yı, halkın önünde söylediği sözlerle tuzağa düşüremediler.
Verdiği yanıta şaşarak susup kaldılar. **27** Ölümden sonra dirilişi
yadsıyan Sadukiler'den bazıları İsa'ya gelip şunu sordular:
“Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: ‘Eğer
bir adamın evli kardeşi çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını
alıp soyunu sürdürsün.’ **29** Yedi kardeş vardı. Birincisi kendine bir
eş aldı, ama çocuksuz öldü. **30** İkincisi de, üçüncüsü de kadını
aldı; böylece kardeşlerin yedisi de çocuk bırakmadan öldü. **32**

Son olarak kadın da öldü. **33** Buna göre, diriliş günü kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.” **34** İsa onlara şöyle dedi: “Bu çağın insanları evlenip evlendirilirler. **(aiōn g165)** **35** Ama gelecek çağa ve ölülerin dirilişine erişmeye layık görülenler ne evlenir, ne evlendirilir. **(aiōn g165)** **36** Bir daha ölmeleri de söz konusu değildir. Çünkü meleklere benzerler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdırlar. **37** Musa bile alevlenen çalıyla ilgili bölümde Rab için, ‘İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı’ deyimini kullanarak ölülerin dirileceğine işaret etmişti. **38** Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Çünkü O'na göre bütün insanlar diridir.” **39** Artık O'na başka soru sormaya cesaret edemeyen din bilginlerinden bazıları, “Öğretmenimiz, güzel konuştun” dediler. **41** İsa onlara şöyle dedi: “Nasıl oluyor da, ‘Mesih Davut'un Oğlu'dur’ diyorlar? **42** Çünkü Davut'un kendisi Mezmurlar Kitabı'nda şöyle diyor: ‘Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.’ **44** Davut O'ndan ‘Rab’ diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?” **45** Bütün halk dinlerken İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmaya, havralarda en seçkin yerlere, şölenlerde başköşelere kurulmaya bayılan din bilginlerinden sakının. **47** Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.”

21 İsa başını kaldırdı ve bağış toplanan yerde bağışlarını bırakan zenginleri gördü. **2** Yoksul bir dul kadının oraya iki bakır para attığını görünce, “Size gerçeği söyleyeyim” dedi, “Bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi. **4** Çünkü bunların hepsi kutuya, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna

karşın, geçinmek için elinde ne varsa hepsini verdi.” **5** Bazı kişiler tapınağın nasıl güzel taşlar ve adaklarla süslenmiş olduğundan söz edince İsa, “Burada gördüklerinize gelince, öyle günler gelecek ki, taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!” dedi. **7** Onlar da, “Peki, öğretmenimiz, bu dediklerin ne zaman olacak? Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?” diye sordular. **8** İsa, “Sakın sizi saptırmasınlar” dedi. “Birçokları, ‘Ben O'yum’ ve ‘Zaman yaklaştı’ diyerek benim adımla gelecekler. Onların ardından gitmeyin. **9** Savaş ve isyan haberleri duyunca telaşlanmayın. Önce bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek.” **10** Sonra onlara şöyle dedi: “Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak. **11** Şiddetli depremler, yer yer kıtlıklar ve salgın hastalıklar, korkunç olaylar ve gökte olağanüstü belirtiler olacak. **12** “Ama bütün bu olaylardan önce sizi yakalayıp zulmedecekler. Sizi havralara teslim edecek, zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü kralların, valilerin önüne çıkarılacaksınız. **13** Bu size tanıklık etme fırsatı olacak. **14** Buna göre kendinizi nasıl savunacağınızı önceden düşünmemekte kararlı olun. **15** Çünkü ben size öyle bir konuşma yeteneği, öyle bir bilgelik vereceğim ki, size karşı çıkanların hiçbiri buna karşı direnemeyecek, bir şey diyemeyecek. **16** Anne babanız, kardeşleriniz, akraba ve dostlarınız bile sizi ele verecek ve bazılarınızı öldürtecekler. **17** Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. **18** Ne var ki, başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır. **19** Dayanmakla canlarınızı kazanacaksınız. **20** “Yeruşalim'in ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kentin yıkılacağı zaman yaklaşmıştır. **21** O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın, kentte olanlar dışarı çıksın, kırdakiler kente dönmesin. **22** Çünkü o günler, yazılmış olanların tümünün

gerçekleşeceği ceza günleridir. **23** O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! Çünkü ülke büyük sıkıntıya düşecek ve bu halk gazaba uğrayacaktır. **24** Kılıçtan geçirilecek, tutsak olarak bütün uluslar arasına sürülecekler. Yeruşalim, öteki ulusların dönemleri tamamlanıncaya dek onların ayakları altında çiğnenecektir. **25** "Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete düşecekler. **26** Dünyanın üzerine gelecek felaketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak. **27** O zaman İnsanoğlu'nun bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. **28** Bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir." **29** İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "İncir ağacına ya da herhangi bir ağaca bakın. **30** Bunların yapraklandığını gördüğünüz zaman yaz mevsiminin yakın olduğunu kendiliğinizden anlarsınız. **31** Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yakındır. **32** Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan, bu kuşak ortadan kalkmayacak. **33** Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır. **34** "Kendinize dikkat edin! Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir. **36** Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için dua edin." **37** İsa gündüz tapınakta öğretiyor, geceleri ise kentten dışarı çıkıp Zeytin Dağı'nda sabahlıyordu. **38** Sabah erkenden bütün halk O'nu tapınakta dinlemek için O'na akın ediyordu.

22 Fısıh denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşmıştı. **2** Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı ortadan kaldırmak için bir yol
arıyor, ama halktan korkuyorlardı. **3** Şeytan, Onikiler'den biri olup
İskariot diye adlandırılan Yahuda'nın yüreğine girdi. **4** Yahuda
gitti, başkâhinler ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla
İsa'yı nasıl ele verebileceğini görüştü. **5** Onlar buna sevindiler
ve kendisine para vermeye razı oldular. **6** Bunu kabul eden
Yahuda, kalabalığın olmadığı bir zamanda İsa'yı ele vermek
için fırsat kollamaya başladı. **7** Fısıh kurbanının kesilmesi
gereken Mayasız Ekmek Günü geldi. **8** İsa, Petrus'la Yuhanna'yı,
"Gidin, Fısıh yemeğini yiyebilmemiz için hazırlık yapın" diyerek
önden gönderdi. **9** O'na, "Nerede hazırlık yapmamızı istersin?"
diye sordular. **10** İsa onlara, "Bakın" dedi, "Kente girdiğinizde
karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Adamı, gideceği
eve kadar izleyin ve evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen,
öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası
nerede? diye soruyor.' **12** Ev sahibi size üst katta, döşenmiş
büyük bir oda gösterecek. Orada hazırlık yapın." **13** Onlar
da gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular
ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar. **14** Yemek saati gelince
İsa, elçileriyle birlikte sofraya oturdu ve onlara şöyle dedi:
"Ben acı çekmeden önce bu Fısıh yemeğini sizinle birlikte
yemeyi çok arzulamıştım. **16** Size şunu söyleyeyim, Fısıh
yemeğini, Tanrı'nın Egemenliği'nde yetkinliğe erişeceği zamana
dek, bir daha yemeyeceğim." **17** Sonra kâseyi alarak şükretti ve,
"Bunu alın, aranızda paylaşın" dedi. **18** "Size şunu söyleyeyim,
Tanrı'nın Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden bir daha
içmeyeceğim." **19** Sonra eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü
ve onlara verdi. "Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni

anmak için böyle yapın” dedi. **20** Aynı şekilde, yemekten sonra
kâseyi alıp şöyle dedi: “Bu kâse, sizin uğrunuza akıtılan kanımla
gerçekleşen yeni antlaşmadır. **21** Ama bana ihanet edecek
kişinin eli şu anda benimkiyle birlikte sofradadır. **22** İnsanoğlu,
belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama O'na ihanet eden adamın
vay haline!” **23** Elçiler, aralarında bunu kimin yapabileceğini
tartışmaya başladılar. **24** Ayrıca aralarında hangisinin en üstün
sayılacağı konusunda bir çekişme oldu. **25** İsa onlara, “Ulusların
kralları, kendi uluslarına egemen kesilirler. İleri gelenleri de
kendilerine iyiliksever unvanını yakıştırırlar” dedi. **26** “Ama siz
böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi
olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun. **27** Hangisi daha büyük,
sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi?
Oysa ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum. **28** Denendiğim
zamanlar benimle birlikte dayanmış olanlar sizlersiniz. **29** Babam
bana nasıl bir egemenlik verdiyse, ben de size bir egemenlik
veriyorum. **30** Öyle ki, egemenliğimde benim soframda yiyip
içesiniz ve tahtta oturarak İsrail'in on iki oymağını yargılayasınız.
31 “Simun, Simun, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek
için izin almıştır. **32** Ama ben, imanını yitirmeyesin diye senin
için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir.” **33**
Simun İsa'ya, “Ya Rab, ben seninle birlikte zindana da, ölüme de
gitmeye hazırım” dedi. **34** İsa, “Sana şunu söyleyeyim, Petrus,
bu gece horoz ötmeden beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin”
dedi. **35** Sonra İsa onlara, “Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarıksız
gönderdiğim zaman, herhangi bir eksiğiniz oldu mu?” diye
sordu. “Hiçbir eksiğimiz olmadı” dediler. **36** O da onlara, “Şimdi
ise kesesi olan da, torbası olan da yanına alsın” dedi. “Kılıcı
olmayan, abasını satıp bir kılıç alsın. **37** Size şunu söyleyeyim,

yazılmış olan şu sözün yaşamımda yerine gelmesi gerekiyor: ‘O, suçlularla bir sayıldı.’ Gerçekten de benimle ilgili yazılmış olanlar yerine gelmektedir.” **38** “Ya Rab, işte burada iki kılıç var” dediler. O da onlara, “Yeter!” dedi. **39** İsa dışarı çıktı, her zamanki gibi Zeytin Dağı'na gitti. Öğrenciler de O'nun ardından gittiler. **40** Oraya varınca İsa onlara, “Dua edin ki ayartılmayasınız” dedi. **41** Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı ve diz çökerek şöyle dua etti: “Baba, senin isteğine uygunsa, bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.” **43** Gökten bir melek İsa'ya görünerek O'nu güçlendirdi. **44** Derin bir acı içinde olan İsa daha hararetle dua etti. Teri, toprağa düşen kan damlalarını andırıyordu. **45** İsa duadan kalkıp öğrencilerin yanına dönünce onları üzüntüden uyumuş buldu. **46** Onlara, “Niçin uyuyorsunuz?” dedi. “Kalkıp dua edin ki ayartılmayasınız.” **47** İsa daha konuşurken bir kalabalık çıkageldi. Onikiler'den biri, Yahuda adındaki kişi, kalabalığa öncülük ediyordu. İsa'yı öpmek üzere yaklaşınca İsa, “Yahuda” dedi, “İnsanoğlu'na bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?” **49** İsa'nın çevresindekiler olacakları anlayınca, “Ya Rab, kılıçla vuralım mı?” dediler. **50** İçlerinden biri başkâhinin kölesine vurarak sağ kulağını uçurdu. **51** Ama İsa, “Bırakın, yeter!” dedi, sonra kölenin kulağına dokunarak onu iyileştirdi. **52** İsa, üzerine yürüyen başkâhinlere, tapınak koruyucularının komutanlarına ve ileri gelenlere şöyle dedi: “Niçin bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla geldiniz? **53** Her gün tapınakta sizinle birlikteydim, bana el sürmediniz. Ama bu saat sizindir, karanlığın egemen olduğu saattir.” **54** İsa'yı tutukladılar, alıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan izliyordu. **55** Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturduklarında Petrus da gelip onlarla birlikte oturdu. **56** Bir

hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus'u gördü. Onu dikkatle süzerek, “Bu da O'nunla birlikteydi” dedi. **57** Ama Petrus, “Ben O'nu tanımıyorum, kadın!” diye inkâr etti. **58** Biraz sonra onu gören başka biri, “Sen de onlardansın” dedi. Petrus, “Değilim, arkadaş!” dedi. **59** Yaklaşık bir saat sonra yine bir başkası ısrarla, “Gerçekten bu da O'nunla birlikteydi” dedi. “Çünkü Celileli'dir.” **60** Petrus, “Sen ne diyorsun be adam, anlamıyorum!” dedi. Tam o anda, Petrus daha konuşurken horoz öttü. **61** Rab arkasına dönüp Petrus'a baktı. O zaman Petrus, Rab'bin kendisine, “Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin” dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı. **63** İsa'yı göz altında tutan adamlar O'nunla alay ediyor, O'nu dövüyorlardı. **64** Gözlerini bağlayıp, “Peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?” diye soruyorlardı. **65** Kendisine daha bir sürü küfür yağdırdılar. **66** Gün doğunca halkın ileri gelenleri, başkâhinler ve din bilginleri toplandılar. İsa, bunlardan oluşan Yüksek Kurul'un önüne çıkarıldı. **67** O'na, “Sen Mesih isen, söyle bize” dediler. İsa onlara şöyle dedi: “Size söylesem, inanmazsınız. **68** Size soru sorsam, yanıt vermezsiniz. **69** Ne var ki, bundan böyle İnsanoğlu, kudretli Tanrı'nın sağında oturacaktır.” **70** Onların hepsi, “Yani, sen Tanrı'nın Oğlu musun?” diye sordular. O da onlara, “Söylediğiniz gibi, ben O'yum” dedi. **71** “Artık tanıklığa ne ihtiyacımız var?” dediler. “İşte kendi ağzından duyduk!”

23 Sonra bütün kurul üyeleri kalkıp İsa'yı Pilatus'a götürdüler. **2** O'nu şöyle suçlamaya başladılar: “Bu adamın ulusumuzu yoldan saptırdığını gördük. Sezar'a vergi ödenmesine engel oluyor, kendisinin de Mesih, yani bir kral olduğunu söylüyor.” **3** Pilatus İsa'ya, “Sen Yahudiler'in Kralı mısın?” diye sordu. İsa, “Söylediğin gibidir” yanıtını verdi. **4** Pilatus, başkâhinlerle

halka, “Bu adamda hiçbir suç görmüyorum” dedi. **5** Ama onlar
üsteledi̇ler: “Yahudiye'nin her tarafında öğretisini yayarak halkı
kışkırtıyor; Celile'den başlayıp ta buraya kadar geldi” dediler.
6 Pilatus bunu duyunca, “Bu adam Celileli mi?” diye sordu. **7**
İsa'nın, Hirodes'in yönetimindeki bölgeden geldiğini öğrenince,
kendisini o sırada Yeruşalim'de bulunan Hirodes'e gönderdi.
8 Hirodes İsa'yı görünce çok sevindi. O'na ilişkin haberleri
duyduğu için çoktandır O'nu görmek istiyor, gerçekleştireceği
bir belirtiye tanık olmayı umuyordu. **9** O'na birçok soru sordu,
ama O hiç karşılık vermedi. **10** Orada duran başkâhinlerle
din bilginleri, İsa'yı ağır bir dille suçladılar. **11** Hirodes de
askerleriyle birlikte O'nu aşağılayıp alay etti. O'na gösterişli
bir kaftan giydirip Pilatus'a geri gönderdi. **12** Bu olaydan önce
birbirine düşman olan Hirodes'le Pilatus, o gün dost oldular.
13 Pilatus, başkâhinleri, yöneticileri ve halkı toplayarak onlara,
“Siz bu adamı bana, halkı saptırıyor diye getirdiniz” dedi. “Oysa
ben bu adamı sizin önünüzde sorguya çektim ve kendisinde
öne sürdüğünüz suçlardan hiçbirini bulmadım. **15** Hirodes de
bulmamış olmalı ki, O'nu bize geri gönderdi. Görüyorsunuz, ölüm
cezasını gerektiren hiçbir şey yapmadı. **16** Bu nedenle ben O'nu
dövdürüp salıvereceğim.” **18** Ama onlar hep bir ağızdan, “Yok et
bu adamı, bize Barabba'yı salıver!” diye bağırdılar. **19** Barabba,
kentte çıkan bir ayaklanmaya katılmaktan ve adam öldürmekten
hapse atılmıştı. **20** İsa'yı salıvermek isteyen Pilatus onlara
yeniden seslendi. **21** Onlar ise, “O'nu çarmıha ger, çarmıha ger!”
diye bağrışıp durdular. **22** Pilatus üçüncü kez, “Bu adam ne
kötülük yaptı ki?” dedi. “Ölüm cezasını gerektirecek hiçbir suç
bulmadım O'nda. Bu nedenle O'nu dövdürüp salıvereceğim.” **23**
Ne var ki onlar, yüksek sesle bağrışarak İsa'nın çarmıha gerilmesi

için direttiler. Sonunda bağırışları baskın çıktı ve Pilatus, onların
isteğinin yerine getirilmesine karar verdi. **25** İstedikleri kişiyi,
ayaklanmaya katılmak ve adam öldürmekten hapse atılan kişiyi
salıverdi. İsa'yı ise onların isteğine bıraktı. **26** Askerler İsa'yı
götürürken, kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir
adamı yakaladılar, çarmıhı sırtına yükleyip İsa'nın arkasından
yürüttüler. **27** Büyük bir halk topluluğu da İsa'nın ardından
gidiyordu. Aralarında İsa için dövünüp ağıt yakan kadınlar vardı.
28 İsa bu kadınlara dönerek, “Ey Yeruşalim kızları, benim için
ağlamayın” dedi. “Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın. **29**
Çünkü öyle günler gelecek ki, ‘Kısır kadınlara, hiç doğurmamış
rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!’ diyecekler. **30** O
zaman dağlara, ‘Üzerimize düşün!’ ve tepelere, ‘Bizi örtün!’
diyecekler. **31** Çünkü yaş ağaca böyle yaparlarsa, kuruya neler
olacaktır?” **32** İsa'yla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu
da götürülüyordu. **33** Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı,
biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte
çarmıha gerdiler. **34** İsa, “Baba, onları bağışla” dedi. “Çünkü ne
yaptıklarını bilmiyorlar.” O'nun giysilerini aralarında paylaşmak
için kura çektiler. **35** Halk orada durmuş, olanları seyrediyordu.
Yöneticiler İsa'yla alay ederek, “Başkalarını kurtardı; eğer
Tanrı'nın Mesihi, Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de kurtarsın”
diyorlardı. **36** Askerler de yaklaşıp İsa'yla eğlendiler. O'na ekşi
şarap sunarak, “Sen Yahudiler'in Kralı'ysan, kurtar kendini!”
dediler. **38** Başının üzerinde şu yafta vardı: YAHUDİLER'İN
KRALI BUDUR **39** Çarmıha asılan suçlulardan biri, “Sen Mesih
değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!” diye küfretti. **40** Ne
var ki, öbür suçlu onu azarladı. “Sende Tanrı korkusu da mı yok?”
diye karşılık verdi. “Sen de aynı cezayı çekiyorsun. **41** Nitekim biz

haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı.” **42** Sonra, “Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an” dedi. **43** İsa ona, “Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın” dedi. **44** Öğleyin on iki sularında güneş karardı, üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. Tapınaktaki perde ortasından yırtıldı. **46** İsa yüksek sesle, “Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!” diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi. **47** Olanları gören yüzbaşı, “Bu adam gerçekten doğru biriydi” diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladı. **48** Olayı seyretmek için biriken halkın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini döve döve geri döndüler. **49** Ama İsa'nın bütün tanıdıkları ve Celile'den O'nun ardından gelen kadınlar uzakta durmuş, olanları seyrediyorlardı. **50** Yüksek Kurul üyelerinden Yusuf adında iyi ve doğru bir adam vardı. **51** Bir Yahudi kenti olan Aramatya'dan olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Yusuf, Kurul'un kararını ve eylemini onaylamamıştı. **52** Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. **53** Cesedi çarmıhtan indirip keten beze sardı, hiç kimsenin konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. **54** Hazırlık Günü'ydü ve Şabat Günü başlamak üzereydi. **55** İsa'yla birlikte Celile'den gelen kadınlar da Yusuf'un ardından giderek mezarı ve İsa'nın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler. **56** Evlerine dönerek baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Ama Şabat Günü, Tanrı'nın buyruğu uyarınca dinlendiler.

24 Kadınlar haftanın ilk günü, sabah çok erkenden, hazırlamış oldukları baharatı alıp mezara gittiler. **2** Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular. **3** Ama içeri girince Rab İsa'nın cesedini bulamadılar. **4** Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında

belirdi. **5** Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. Adamlar ise onlara, “Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?” dediler. **6** “O burada yok, dirildi. Daha Celile'deyken size söylediğini anımsayın. **7** İnsanoğlu'nun günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti.” **8** O zaman kadınlar İsa'nın sözlerini anımsadılar. **9** Mezardan dönüp bütün bunları Onbirler'e ve ötekilerin hepsine bildirdiler. **10** Bunları elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup'un annesi Meryem ve bunlarla birlikte bulunan öbür kadınlardı. **11** Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi ve kadınlara inanmadılar. **12** Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olay karşısında şaşkına dönmüş bir halde oradan uzaklaştı. **13** Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yeruşalim'den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler. **14** Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı. **15** Bunları konuşup tartışırlarken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı. **16** Ama onların gözleri O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı. **17** İsa, “Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?” dedi. Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular. **18** Bunlardan adı Kleopas olan O'na, “Yeruşalim'de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?” diye karşılık verdi. **19** İsa onlara, “Hangi olup bitenleri?” dedi. O'na, “Nasıralı İsa'yla ilgili olayları” dediler. “O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde güçlü bir peygamberdi. **20** Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarmıha gerdirdiler; oysa biz O'nun, İsrail'i kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah

erkenden mezara gittiklerinde, O'nun cesedini bulamamışlar.
Sonra geldiler, bir görümde, İsa'nın yaşamakta olduğunu bildiren
melekler gördüklerini söylediler. **24** Bizimle birlikte olanlardan
bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış
olduğu gibi bulmuşlar. Ama O'nu görmemişler." **25** İsa onlara,
"Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta
ağır davranan kişiler! **26** Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine
kavuşması gerekli değil miydi?" dedi. **27** Sonra Musa'nın ve
bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın
hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı. **28** Gitmekte
oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekmiş
gibi davrandı. Ama onlar, "Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak,
gün batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar. Böylece İsa onlarla
birlikte kalmak üzere içeri girdi. **30** Onlarla sofrada otururken İsa
ekmek aldı, şükretti ve ekmeği bölüp onlara verdi. **31** O zaman
onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise gözlerinin
önünden kayboldu. **32** Onlar birbirine, "Yolda kendisi bizimle
konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz
nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?" dediler. **33** Kalkıp
hemen Yeruşalim'e döndüler. Onbirler'i ve onlarla birlikte olanları
toplanmış buldular. **34** Bunlar, "Rab gerçekten dirildi, Simun'a
görünmüş!" diyorlardı. **35** Kendileri de yolda olup bitenleri ve
ekmeği böldüğü zaman İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar. **36**
Bunları anlatırlarken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, "Size
esenlik olsun!" dedi. **37** Ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak
korkuya kapıldılar. **38** İsa onlara, "Neden telaşlanıyorsunuz?
Neden kuşkular doğuyor içinizde?" dedi. **39** "Ellerime, ayaklarıma
bakın; işte benim! Dokunun da görün. Hayaletin eti kemiği olmaz,
ama görüyorsunuz, benim var." **40** Bunu söyledikten sonra onlara

ellerini ve ayaklarını gösterdi. **41** Sevinçten hâlâ inanamayan,
şaşkınlık içindeki öğrencilerine, “Sizde yiyecek bir şey var mı?”
diye sordu. **42** Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler. **43** İsa
onu alıp gözlerinin önünde yedi. **44** Sonra onlara şöyle dedi:
“Daha sizlerle birlikteyken, ‘Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin
yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların
tümünün gerçekleşmesi gerektir’ demiştim.” **45** Bundan sonra
Kutsal Yazılar'ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı. **46** Onlara
dedi ki, “Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü
gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe
çağrısı da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla
duyurulacak. **48** Sizler bu olayların tanıklarısınız. **49** Ben de
Babam'ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden
gelecek güçle kuşanıncaya dek kentte kalın.” **50** İsa onları kentin
dışına, Beytanya'nın yakınlarına kadar götürdü. Ellerini kaldırarak
onları kutsadı. **51** Ve onları kutsarken yanlarından ayrıldı, göğe
alındı. **52** Öğrencileri O'na tapındılar ve büyük sevinç içinde
Yeruşalim'e döndüler. **53** Sürekli tapınakta bulunuyor, Tanrı'yı
övüyorlardı.

Yuhanna

1 Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı.
2 Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi. **3** Her şey O'nun aracılığıyla
var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı. **4** Yaşam O'ndaydı ve
yaşam insanların ışığıydı. **5** Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu
alt edemedi. **6** Tanrı'nın gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya
çıktı. **7** Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık etsin ve herkes onun
aracılığıyla iman etsin diye geldi. **8** Kendisi ışık değildi, ama ışığa
tanıklık etmeye geldi. **9** Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan
gerçek ışık vardı. **10** O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var
oldu, ama dünya O'nu tanımadı. **11** Kendi yurduna geldi, ama
kendi halkı O'nu kabul etmedi. **12** Kendisini kabul edip adına
iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.
13 Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular;
tersine, Tanrı'dan doğdular. **14** Söz, insan olup aramızda yaşadı.
O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik
Oğul'un yüceliğini– gördük. **15** Yahya O'na tanıklık etti. Yüksek
sesle şöyle dedi: "'Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü
O benden önce vardı' diye sözünü ettiğim kişi budur." **16** Nitekim
hepimiz O'nun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık. **17** Kutsal
Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih
aracılığıyla geldi. **18** Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi.
Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı.
19 Yahudi yetkililer Yahya'ya, "Sen kimsin?" diye sormak üzere
Yeruşalim'den kâhinlerle Levililer'i gönderdikleri zaman Yahya'nın
tanıklığı şöyle oldu –açıkça konuştu, inkâr etmedi– "Ben Mesih
değilim" diye açıkça konuştu. **21** Onlar da kendisine, "Öyleyse
sen kimsin? İlyas mısın?" diye sordular. O da, "Değilim" dedi.
"Sen beklediğimiz peygamber misin?" sorusuna, "Hayır" yanıtını

verdi. **22** Bu kez, “Kim olduğunu söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim” dediler. “Kendin için ne diyorsun?” **23** Yahya, “Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, ‘Rab'bin yolunu düzleyin’ diye çölde haykıranın sesiyim ben” dedi. **24** Yahya'ya gönderilen bazı Ferisiler ona, “Sen Mesih, İlyas ya da beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun?” diye sordular. **26** Yahya onlara şöyle yanıt verdi: “Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. **27** Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim.” **28** Bütün bunlar Şeria Irmağı'nın ötesinde bulunan Beytanya'da, Yahya'nın vaftiz ettiği yerde oldu. **29** Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: “İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! **30** Kendisi için, ‘Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı’ dediğim kişi işte budur. **31** Ben O'nu tanımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim.” **32** Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: “Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. **33** Ben O'nu tanımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, ‘Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur’ dedi. **34** Ben de gördüm ve ‘Tanrı'nın Oğlu budur’ diye tanıklık ettim.” **35** Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi. **36** Oradan geçen İsa'ya bakarak, “İşte Tanrı Kuzusu!” dedi. **37** Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsa'nın ardından gitti. **38** İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, “Ne arıyorsunuz?” diye sordu. Onlar da, “Rabbî, nerede oturuyorsun?” dediler. Rabbî, öğretmenim anlamına gelir. **39** İsa, “Gelin, görün” dedi. Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat dört sularıydı. **40** Yahya'yı işitip İsa'nın ardından

giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. **41** Andreas önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, “Biz Mesih'i bulduk” dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir. **42** Andreas kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, “Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın” dedi. Kefas, kaya anlamına gelir. **43** Ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, “Ardımdan gel” dedi. **44** Filipus da Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı. **45** Filipus, Natanel'i bularak ona, “Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk” dedi. **46** Natanel Filipus'a, “Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?” diye sordu. Filipus, “Gel de gör” dedi. **47** İsa, Natanel'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, “İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsrailli!” dedi. **48** Natanel, “Beni nereden tanıyorsun?” diye sordu. İsa, “Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm” yanıtını verdi. **49** Natanel, “Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!” dedi. **50** İsa ona dedi ki, “Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin.” **51** Sonra da, “Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin İnsanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz” dedi.

2 Üçüncü gün Celile'nin Kana Köyü'nde bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı. **2** İsa'yla öğrencileri de düğüne çağrılmışlardı. **3** Şarap tükenince annesi İsa'ya, “Şarapları kalmadı” dedi. **4** İsa, “Anne, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi” dedi. **5** Annesi hizmet edenlere, “Size ne derse onu yapın” dedi. **6** Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş küp vardı. **7** İsa hizmet edenlere, “Küpleri suyla doldurun” dedi. Küpleri ağızlarına

kadar doldurdular. **8** Sonra hizmet edenlere, “Şimdi biraz alıp
şölen başkanına götürün” dedi. Onlar da götürdüler. **9** Şölen
başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun nereden geldiğini
bilmiyordu, oysa suyu küpten alan hizmetkârlar biliyorlardı. Şölen
başkanı güveyi çağırıp, “Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten
sonra da kötüsünü sunar” dedi, “Ama sen iyi şarabı şimdiye dek
saklamışsın.” **11** İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celile'nin Kana
Köyü'nde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de
O'na iman ettiler. **12** Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve
öğrencileri Kefarnahum'a gidip orada birkaç gün kaldılar. **13**
Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. İsa da Yeruşalim'e gitti. **14**
Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada
oturmuş para bozanları gördü. **15** İpten bir kamçı yaparak
hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para
bozanların paralarını döküp masalarını devirdi. **16** Güvercin
satanlara, “Bunları buradan kaldırın, Babam'ın evini pazar yerine
çevirmeyin!” dedi. **17** Öğrencileri, “Evin için gösterdiğim gayret
beni yiyip bitirecek” diye yazılmış olan sözü hatırladılar. **18**
Yahudi yetkililer İsa'ya, “Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir
belirti göstereceksin?” diye sordular. **19** İsa şu yanıtı verdi: “Bu
tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım.” **20** Yahudi
yetkililer, “Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde
mi kuracaksın?” dediler. **21** Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak
kendi bedeniydi. **22** İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü
söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği bu
söze iman ettiler. **23** Fısıh Bayramı'nda İsa'nın Yeruşalim'de
bulunduğu sırada gerçekleştirdiği belirtileri gören birçokları O'nun
adına iman ettiler. **24** Ama İsa bütün insanların yüreğini bildiği
için onlara güvenmiyordu. **25** İnsan hakkında kimsenin O'na bir

şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu.

3 Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, “Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz” dedi. **3** İsa ona şu karşılığı verdi: “Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez.” **4** Nikodim, “Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?” diye sordu. **5** İsa şöyle yanıt verdi: “Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. **6** Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. **7** Sana, ‘Yeniden doğmalısınız’ dediğime şaşma. **8** Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir.” **9** Nikodim İsa'ya, “Bunlar nasıl olabilir?” diye sordu. **10** İsa ona şöyle yanıt verdi: “Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun? **11** Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. **12** Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız? **13** Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır. **14** Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. **15** Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun. **(aiōnios g166)** **16** “Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. **(aiōnios g166)** **17** Tanrı, Oğlu'nu dünyayı

yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. **18** O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. **19** Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. **20** Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz. **21** Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrı'ya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir." **22** Bundan sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye diyarına gittiler. İsa onlarla birlikte orada bir süre kalarak vaftiz etti. **23** Yahya da Salim yakınındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada bol su vardı. İnsanlar gelip vaftiz oluyorlardı. **24** Yahya henüz hapse atılmamıştı. **25** O sıralarda Yahya'nın öğrencileriyle bir Yahudi arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı. **26** Öğrencileri Yahya'ya gelerek, "Rabbî" dediler, "Şeria Irmağı'nın karşı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de O'na gidiyor." **27** Yahya şöyle yanıt verdi: "İnsan, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz. **28** 'Ben Mesih değilim, ama O'nun öncüsü olarak gönderildim' dediğime siz kendiniz tanıksınız. **29** Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı. **30** O büyümeli, bense küçülmeliyim." **31** Yukarıdan gelen, herkesten üstündür. Dünyadan olan dünyaya aittir ve dünyadan söz eder. Gökten gelen ise, herkesten üstündür. **32** Ne görmüş ne işitmişse ona tanıklık eder, ama tanıklığını kimse kabul etmez. **33** O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır. **34** Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçüyle vermez. **35**

Baba Oğul'u sever; her şeyi O'na teslim etmiştir. **36** Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır. **(aiōnios g166)**

4 Ferisiler, İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duydular –aslında İsa'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı– İsa bunu öğrenince Yahudiye'den ayrılıp yine Celile'ye gitti. **4** Giderken Samiriye'den geçmesi gerekiyordu. **5** Böylece Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. **6** Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat on iki sularıydı. **7** Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, "Bana su ver, içeyim" dedi. **8** İsa'nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi. **9** Samiriyeli kadın, "Sen Yahudi'sin, bense Samiriyeli bir kadınım" dedi, "Nasıl olur da benden su istersin?" Çünkü Yahudiler'in Samiriyeliler'le ilişkileri yoktur. **10** İsa kadına şu yanıtı verdi: "Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana su ver, içeyim' diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi." **11** Kadın, "Efendim" dedi, "Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın? **12** Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?" **13** İsa şöyle yanıt verdi: "Bu sudan her içen yine susayacak. **14** Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak." **(aiōn g165, aiōnios g166)** **15** Kadın, "Efendim" dedi, "Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim." **16** İsa, "Git, kocanı çağır ve

buraya gel” dedi. **17** Kadın, “Kocam yok” diye yanıtladı. İsa, “Kocam yok demekle doğruyu söyledin” dedi. **18** “Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin.” **19** Kadın, “Efendim, anlıyorum, sen bir peygambersin” dedi. **20** “Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapılması gereken yerin Yeruşalim'de olduğunu söylüyorsunuz.” **21** İsa ona şöyle dedi: “Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yeruşalim'de tapınacaksınız! **22** Siz bilmediğinize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir. **23** Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor. **24** Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.” **25** Kadın İsa'ya, “Mesih denilen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum” dedi, “O gelince bize her şeyi bildirecek.” **26** İsa, “Seninle konuşan ben, O'yum” dedi. **27** Bu sırada İsa'nın öğrencileri geldiler. O'nun bir kadınla konuşmasına şaştılar. Bununla birlikte hiçbiri, “Ne istiyorsun?” ya da, “O kadınla neden konuşuyorsun?” demedi. **28** Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: “Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?” **30** Halk da kentten çıkıp İsa'ya doğru gelmeye başladı. **31** Bu arada öğrencileri O'na, “Rabbî, yemek ye!” diye rica ediyorlardı. **32** Ama İsa, “Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var” dedi. **33** Öğrenciler birbirlerine, “Acaba biri O'na yiyecek mi getirdi?” diye sordular. **34** İsa, “Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır” dedi. **35** “Sizler, ‘Ekinleri biçmeye daha dört ay var’ demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum, başınızı kaldırıp tarlalara bakın. Ekinler sararmış, biçilmeye hazır! **36** Eken ve

biçen birlikte sevinsinler diye, biçen kişi şimdiden ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. **(aiōnios g166)** **37** ‘Biri eker, başkası biçer’ sözü bu durumda doğrudur. **38** Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdiler, siz ise onların emeğinden yararlandınız.” **39** O kentten birçok Samiriyeli, “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti. **40** Samiriyeliler O'na gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı. **41** O'nun sözü üzerine daha birçokları iman etti. **42** Bunlar kadına, “Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil” diyorlardı. “Kendimiz işittik, O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz.” **43** Bu iki günden sonra İsa oradan ayrılıp Celile'ye gitti. **44** İsa'nın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmediğine tanıklık etmişti. **45** Celile'ye geldiği zaman Celileliler O'nu iyi karşıladılar. Çünkü onlar da bayram için gitmişler ve bayramda O'nun Yeruşalim'de yaptığı her şeyi görmüşlerdi. **46** İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celile'nin Kana Köyü'ne geldi. Orada saraya bağlı bir memur vardı. Oğlu Kefarnahum'da hastaydı. **47** Adam, İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye geldiğini işitince yanına gitti, evine gelip ölmek üzere olan oğlunu iyileştirmesi için O'na yalvardı. **48** İsa adama, “Sizler belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz” dedi. **49** Saray memuru İsa'ya, “Efendim, çocuğum ölmeden yetiş!” dedi. **50** İsa, “Git, oğlun yaşayacak” dedi. Adam, İsa'nın söylediği söze iman ederek gitti. **51** Daha yoldayken köleleri onu karşılayıp oğlunun yaşadığını bildirdiler. **52** Adam onlara, oğlunun iyileşmeye başladığı saati sordu. “Dün öğle üstü saat birde ateşi düştü” dediler. **53** Baba bunun, İsa'nın, “Oğlun yaşayacak” dediği saat olduğunu anladı. Kendisi ve bütün

ev halkı iman etti. **54** İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye'den Celile'ye döndükten sonra gerçekleştirdi.

5 İsa bundan sonra Yahudiler'in bir bayramı nedeniyle Yeruşalim'e gitti. **2** Yeruşalim'de Koyun Kapısı yanında, İbranice'de Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır. **3** Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan bir kalabalık yatardı. **5** Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı. **6** İsa hasta yatan bu adamı görünce ve uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, "İyi olmak ister misin?" diye sordu. **7** Hasta şöyle yanıt verdi: "Efendim, su çalkandığı zaman beni havuza indirecek kimsem yok, tam gireceğim an benden önce başkası giriyor." **8** İsa ona, "Kalk, şilteni topla ve yürü" dedi. **9** Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı. O gün Şabat Günü'ydü. **10** Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama, "Bugün Şabat Günü" dediler, "Şilteni toplaman yasaktır." **11** Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: "Beni iyileştiren kişi bana, 'Şilteni topla ve yürü' dedi." **12** "Sana, 'Şilteni topla ve yürü' diyen adam kim?" diye sordular. **13** İyileşen adam ise O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekilip gitmişti. **14** İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. "Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin" dedi. **15** Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi. **16** Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar. **17** Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: "Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum." **18** İşte bu nedenle Yahudi yetkililer O'nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılmıştı. **19** İsa Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul,

Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar. **20** Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptıklarının hepsini O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir. **21** Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir. **22** Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir. **23** Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz. **24** "Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir. **(aiōnios g166)** **25** Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile. **26** Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi. **27** O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur. **28** Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor. **29** Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler." **30** "Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır. **31** Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz. **32** Ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu bilirim. **33** Siz Yahya'ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti. **34** İnsanın tanıklığını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum. **35** Yahya, yanan ve ışık saçan bir çıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için coşmak istediniz. **36** Ama benim, Yahya'nınkinden daha büyük bir tanıklığım var.

Tamamlamam için Baba'nın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor. **37** Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne O'nun sesini işittiniz, ne de suretini gördünüz. **38** O'nun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü O'nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz. **39** Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır! **(aiōnios g166)** **40** Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz. **41** "İnsanlardan övgü kabul etmiyorum. **42** Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur. **43** Ben Babam'ın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz. **44** Birbirinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kazanmaya çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz? **45** Baba'nın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musa'dır. **46** Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır. **47** Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?"

6 Bundan sonra İsa, Celile –Taberiye– Gölü'nün karşı yakasına geçti. **2** Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi. **3** İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu. **4** Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. **5** İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, "Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?" diye sordu. **6** Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu. **7** Filipus O'na şu yanıtı verdi: "Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez." **8** Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un

kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, “Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?” **10** İsa, “Halkı yere oturtun” dedi. Orası çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı. **11** İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi. **12** Herkes doyunca İsa öğrencilerine, “Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın” dedi. **13** Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular. **14** Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, “Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur” dedi. **15** İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götüreceklerini bildiğinden tek başına yine dağa çekildi. **16** Akşam olunca öğrencileri göle indiler. **17** Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahum'a doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemişti. **18** Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı. **19** Öğrenciler beş kilometre kadar kürek çektikten sonra, İsa'nın gölün üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını görünce korktular. **20** Ama İsa, “Korkmayın, benim!” dedi. **21** Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı. **22** Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece bir tek tekne bulunduğunu, İsa'nın kendi öğrencileriyle birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı. **23** Rab'bin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi. **24** Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce teknelere binerek Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti. **25** O'nu gölün karşı yakasında buldukları zaman, “Rabbî, buraya ne zaman geldin?” diye sordular. **26** İsa şöyle yanıt verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim,

doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz. **27** Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir." **(aiōnios g166)** **28** Onlar da şunu sordular: "Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?" **29** İsa, "Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" diye yanıt verdi. **30** Bunun üzerine, "Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?" dediler. **31** "Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.'" **32** İsa onlara dedi ki, "Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir. **33** Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir." **34** Onlar da, "Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!" dediler. **35** İsa, "Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz" dedi. **36** "Ama ben size dedim ki, 'Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.' **37** Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam. **38** Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. **39** Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir. **40** Çünkü Babam'ın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim." **(aiōnios g166)** **41** "Gökten inmiş olan ekmek Ben'im" dediği için Yahudiler O'na karşı söylenmeye başladılar. **42** "Yusuf oğlu İsa değil mi bu?" diyorlardı. "Annesini de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, 'Gökten indim' diyor?" **43** İsa, "Aranızda söylenmeyin" dedi. **44** "Beni gönderen Baba bir kimseyi

bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son
günde dirilteceğim. **45** Peygamberlerin yazdığı gibi, ‘Tanrı onların
hepsine kendi yollarını öğretecektir.’ Baba'yı işiten ve O'ndan
öğrenen herkes bana gelir. **46** Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü
anlamına gelmez. Baba'yı sadece Tanrı'dan gelen görmüştür. **47**
Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır.
(aiōnios g166) **48** Yaşam ekmeği Ben'im. **49** Atalarınız çölde man
yediler, yine de öldüler. **50** Gökten inen öyle bir ekmek var ki,
ondan yiyen ölmeyecek. **51** Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im.
Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı
uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir.” **(aiōn g165)** **52**
Bunun üzerine Yahudiler, “Bu adam yememiz için bedenini bize
nasıl verebilir?” diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar. **53** İsa
onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun
bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz. **54** Bedenimi
yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son
günde dirilteceğim. **(aiōnios g166)** **55** Çünkü bedenim gerçek
yiyecek, kanım gerçek içecektir. **56** Bedenimi yiyip kanımı içen
bende yaşar, ben de onda. **57** Yaşayan Baba beni gönderdiği
ve ben Baba'nın aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen
de benim aracılığımla yaşayacak. **58** İşte gökten inmiş olan
ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir. Atalarınız
öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar.” **(aiōn g165)**
59 İsa bu sözleri Kefarnahum'da havrada öğretirken söyledi.
60 Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, “Bu söz çok çetin, kim
kabul edebilir?” dediler. **61** Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini
anlayan İsa, “Bu sizi şaşırtıyor mu?” dedi. **62** “Ya İnsanoğlu'nun
önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...? **63** Yaşam
veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim

sözler ruhtur, yaşamdır. **64** Yine de aranızda iman etmeyenler var.” İsa iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu. **65** “Sizlere, ‘Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez’ dememin nedeni budur” dedi. **66** Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz oldular. **67** İsa o zaman Onikiler'e, “Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?” diye sordu. **68** Simun Petrus şu yanıtı verdi: “Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. **(aiōnios g166)** **69** İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın.” **70** İsa onlara şu karşılığı verdi: “Siz Onikiler'i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir.” **71** Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

7 Bundan sonra İsa Celile'de dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer O'nu öldürmeyi amaçladıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu. **2** Yahudiler'in Çardak Bayramı yaklaşmıştı. **3** Bu nedenle İsa'nın kardeşleri O'na, “Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git” dediler, “Öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler. **4** Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse yaptıklarını gizlemez. Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!” **5** Kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı. **6** İsa onlara, “Benim zamanım daha gelmedi” dedi, “Oysa sizin için zaman hep uygundur. **7** Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum. **8** Siz bu bayramı kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim zamanım daha dolmadı.” **9** İsa bu sözleri söyleyip Celile'de kaldı. **10** Ne var ki, kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti. Ancak açıktan açığa değil, gizlice gitti. **11** Yahudi yetkililer O'nu bayram sırasında arıyor, “O nerede?” diye soruyorlardı.

12 Kalabalık arasında O'nunla ilgili bir sürü laf fısıldanıyordu.
Bazıları, “İyi adamdır”, bazıları da, “Hayır, tam tersine, halkı
saptırıyor” diyorlardı. **13** Bununla birlikte yetkililerden korktukları
için, hiç kimse O'ndan açıkça söz etmiyordu. **14** Bayramın yarısı
geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye başladı. **15** Yahudiler
şaşırdılar. “Bu adam hiç öğrenim görmediği halde, nasıl bu kadar
bilgili olabilir?” dediler. **16** İsa onlara, “Benim öğretim benim
değil, beni gönderenindir” diye karşılık verdi. **17** “Eğer bir kimse
Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan
mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir. **18**
Kendiliğinden konuşan kendini yüceltmek ister, ama kendisini
göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık yoktur.
19 Musa size Kutsal Yasa'yı vermedi mi? Yine de hiçbiriniz
Yasa'yı yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?”
20 Kalabalık, “Cin çarpmış seni!” dedi. “Seni öldürmek isteyen
kim?” **21** İsa, “Ben bir mucize yaptım, hepiniz şaşkına döndünüz”
diye yanıt verdi. **22** “Musa size sünneti buyurduğu için –aslında
bu, Musa'dan değil, atalarınızdan kalmadır– Şabat Günü birini
sünnet edersiniz. **23** Musa'nın Yasası bozulmasın diye Şabat
Günü biri sünnet ediliyor da, Şabat Günü bir adamı tamamen
iyileştirdim diye bana neden kızıyorsunuz? **24** Dış görünüşe göre
yargılamayın, yargınız adil olsun.” **25** Yeruşalimliler'in bazıları,
“Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?” diyorlardı. **26** “Bakın,
açıkça konuşuyor, O'na bir şey demiyorlar. Yoksa önderler O'nun
Mesih olduğunu gerçekten kabul ettiler mi? **27** Ama biz bu adamın
nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman O'nun
nereden geldiğini kimse bilmeyecek.” **28** O sırada tapınakta
öğreten İsa yüksek sesle şöyle dedi: “Hem beni tanıyorsunuz,
hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden

gelmedim. Beni gönderen gerçektir. O'nu siz tanımıyorsunuz. **29** Ben O'nu tanırım. Çünkü ben O'ndanım, beni O gönderdi." **30** Bunun üzerine O'nu yakalamak istediler, ama kimse O'na el sürmedi. Çünkü O'nun saati henüz gelmemişti. **31** Halktan birçok kişi ise O'na iman etti. "Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?" diyorlardı. **32** Ferisiler halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duydular. Başkâhinler ve Ferisiler O'nu yakalamak için görevliler gönderdiler. **33** İsa, "Kısa bir süre daha sizinleyim" dedi, "Sonra beni gönderene gideceğim. **34** Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz." **35** Bunun üzerine Yahudiler birbirlerine, "Bu adam nereye gidecek de biz O'nu bulamayacağız?" dediler. "Yoksa Grekler arasında dağılmış olanlara gidip Grekler'e mi öğretecek? **36** 'Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz' diyor. Ne demek istiyor?" **37** Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle dedi: "Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. **38** Kutsal Yazı'da dendiği gibi, bana iman edenin 'içinden diri su ırmakları akacaktır.'" **39** Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemişti. **40** Halktan bazıları bu sözleri işitince, "Gerçekten beklediğimiz peygamber budur" dediler. **41** Bazıları da, "Bu Mesih'tir" diyorlardı. Başkaları ise, "Olamaz! Mesih Celile'den mi gelecek?" dediler. **42** "Kutsal Yazı'da, 'Mesih, Davut'un soyundan, Davut'un yaşadığı Beytlehem Kenti'nden gelecek' denmemiş midir?" **43** Böylece İsa'dan dolayı halk arasında ayrılık doğdu. **44** Bazıları O'nu yakalamak istedilerse de, kimse O'na el sürmedi. **45** Görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, "Niçin O'nu getirmediniz?" diye sordular.

46 Görevliler, “Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi
konuşmamıştır” karşılığını verdiler. **47** Ferisiler, “Yoksa siz de mi
aldandınız?” dediler. **48** “Önderlerden ya da Ferisiler'den O'na
iman eden oldu mu hiç? **49** Kutsal Yasa'yı bilmeyen bu halk
lanetlidir.” **50** İçlerinden biri, daha önce İsa'ya gelen Nikodim,
onlara şöyle dedi: “Yasamıza göre, bir adamı dinlemeden, ne
yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?” **52** Ona,
“Yoksa sen de mi Celile'densin?” diye karşılık verdiler. “Araştır,
bak, Celile'den peygamber çıkmaz.” **53** Bundan sonra herkes
evine gitti.

8 İsa ise Zeytin Dağı'na gitti. **2** Ertesi sabah erkenden yine
tapınağa döndü. Bütün halk O'nun yanına geliyordu. O da oturup
onlara öğretmeye başladı. **3** Din bilginleri ve Ferisiler, zina
ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak
İsa'ya, “Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı” dediler.
5 “Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanmasını buyurdu, sen
ne dersin?” **6** Bunları İsa'yı denemek amacıyla söylüyorlardı; O'nu
suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı. İsa eğilmiş, parmağıyla
toprağa yazı yazıyordu. **7** Durmadan aynı soruyu sormaları
üzerine doğruldu ve, “İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın!”
dedi. **8** Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı. **9** Bunu
işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp
İsa'yı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu. **10** İsa
doğrulup ona, “Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?”
diye sordu. **11** Kadın, “Hiçbiri, Efendim” dedi. İsa, “Ben de seni
yargılamıyorum” dedi. “Git, artık bundan sonra günah işleme!”
12 İsa yine halka seslenip şöyle dedi: “Ben dünyanın ışığıyım.
Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına
sahip olur.” **13** Ferisiler, “Sen kendin için tanıklık ediyorsun,

tanıklığın geçerli değil” dediler. **14** İsa onlara şu karşılığı verdi: “Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Oysa siz nereden geldiğimi, nereye gideceğimi bilmiyorsunuz. **15** Siz insan gözüyle yargılıyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam. **16** Yargılasam bile benim yargım doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim, ben ve beni gönderen Baba, birlikte yargılarız. **17** Yasanızda da, ‘İki kişinin tanıklığı geçerlidir’ diye yazılmıştır. **18** Kendim için tanıklık eden bir ben varım, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor.” **19** O zaman O'na, “Baban nerede?” diye sordular. İsa şu karşılığı verdi: “Siz ne beni tanırsınız, ne de Babam'ı. Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız.” **20** İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, bağış toplanan yerde söyledi. Kimse O'nu yakalamadı. Çünkü saati henüz gelmemişti. **21** İsa yine onlara, “Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz” dedi. **22** Yahudi yetkililer, “Yoksa kendini mi öldürecek?” dediler. “Çünkü, ‘Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz’ diyor.” **23** İsa onlara, “Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım” dedi. “Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. **24** İşte bu nedenle size, ‘Günahlarınızın içinde öleceksiniz’ dedim. Benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz.” **25** O'na, “Sen kimsin?” diye sordular. İsa, “Başlangıçtan beri size ne söyledimse, O'yum” dedi. **26** “Sizinle ilgili söyleyecek ve sizleri yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir. Ben O'ndan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum.” **27** İsa'nın kendilerine Baba'dan söz ettiğini anlamadılar. **28** Bu nedenle İsa şöyle dedi: “İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdığınız zaman benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tıpkı Baba'nın bana

öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız. **29** Beni gönderen benimledir, O beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman O'nu hoşnut edeni yaparım." **30** Bu sözler üzerine birçokları O'na iman etti. **31** İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, "Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak" dedi. **33** "Biz İbrahim'in soyundanız" diye karşılık verdiler, "Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, 'Özgür olacaksınız' diyorsun?" **34** İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir" dedi. **35** "Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir. **(aiōn g165)** **36** Bunun için, Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz. **37** İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü yüreğinizde sözüme yer vermiyorsunuz. **38** Ben Babam'ın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz." **39** "Bizim babamız İbrahim'dir" diye karşılık verdiler. İsa, "İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in yaptıklarını yapardınız" dedi. **40** "Ama şimdi beni –Tanrı'dan işittiği gerçeği sizlere bildireni– öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı. **41** Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz." "Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrı'dır" dediler. **42** İsa, "Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz" dedi. "Çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. **43** Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan. **44** Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır. **45** Ama ben gerçeği söylüyorum.

İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz. **46** Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz? **47** Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı'dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz." **48** Yahudiler O'na şu karşılığı verdiler: "'Sen, cin çarpmış bir Samiriyeli'sin' demekte haklı değil miyiz?" **49** İsa, "Beni cin çarpmadı" dedi. "Ben Babam'ı onurlandırıyorum, ama siz beni aşağılıyorsunuz. **50** Ben kendimi yüceltmek istemiyorum, ama bunu isteyen ve yargılayan biri vardır. **51** Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla görmeyecektir." **(aiōn g165)** **52** Yahudiler, "Seni cin çarptığını şimdi anlıyoruz" dediler. "İbrahim öldü, peygamberler de öldü. Oysa sen, 'Bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla tatmayacaktır' diyorsun. **(aiōn g165)** **53** Yoksa sen babamız İbrahim'den üstün müsün? O öldü, peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?" **54** İsa şu karşılığı verdi: "Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir. Beni yücelten, 'Tanrımız' diye çağırdığınız Babam'dır. **55** Siz O'nu tanımıyorsunuz, ama ben tanıyorum. O'nu tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum. Ama ben O'nu tanıyor ve sözüne uyuyorum. **56** Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi." **57** Yahudiler, "Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim'i de mi gördün?" dediler. **58** İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım" dedi. **59** O zaman İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan çıktı.

9 İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. **2** Öğrencileri İsa'ya, "Rabbî, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?" diye sordular. **3** İsa şu yanıtı verdi: "Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi.

Tanrı'nın işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu. **4** Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz. **5** Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığı Ben'im." **6** Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve çamuru adamın gözlerine sürdü. **7** Adama, "Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan" dedi. Şiloah, gönderilmiş anlamına gelir. Adam gidip yıkandı, gözleri açılmış olarak döndü. **8** Komşuları ve onu daha önce dilenirken görenler, "Oturup dilenen adam değil mi bu?" dediler. **9** Kimi, "Evet, odur" dedi, kimi de "Hayır, ama ona benziyor" dedi. Kendisi ise, "Ben oyum" dedi. **10** "Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?" diye sordular. **11** O da şöyle yanıt verdi: "İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, 'Şiloah'a git, yıkan' dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı." **12** Ona, "Nerede O?" diye sordular. "Bilmiyorum" dedi. **13** Eskiden kör olan adamı Ferisiler'in yanına götürdüler. **14** İsa'nın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günü'ydü. **15** Bu nedenle Ferisiler de adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da, "İsa gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum" dedi. **16** Bunun üzerine Ferisiler'in bazıları, "Bu adam Tanrı'dan değildir" dediler. "Çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor." Ama başkaları, "Günahkâr bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?" dediler. Böylece aralarında ayrılık doğdu. **17** Eskiden kör olan adama yine sordular: "Senin gözlerini açtığına göre, O'nun hakkında sen ne diyorsun?" Adam, "O bir peygamberdir" dedi. **18** Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırmadan onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar. **19** Onlara, "Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?" diye sordular. **20** Adamın annesiyle babası

şu karşılığı verdiler: “Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz. **21** Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi konuşsun.” **22** Yahudi yetkililerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsa'nın Mesih olduğunu açıkça söyleyeni havra dışı etmek için aralarında sözbirliği etmişlerdi. **23** Bundan dolayı adamın annesiyle babası, “Ergin yaştadır, ona sorun” dediler. **24** Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, “Tanrı hakkı için doğruyu söyle” dediler, “Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz.” **25** O da şöyle yanıt verdi: “O'nun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum.” **26** O zaman ona, “Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?” dediler. **27** Onlara, “Size demin söyledim, ama dinlemediniz” dedi. “Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun öğrencileri olmak niyetindesiniz?” **28** Adama söverek, “O'nun öğrencisi sensin!” dediler. “Biz Musa'nın öğrencileriyiz. **29** Tanrı'nın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini bilmiyoruz.” **30** Adam onlara şu karşılığı verdi: “Şaşılacak şey! O'nun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı. **31** Tanrı'nın, günahkârları dinlemediğini biliriz. Ama Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren kişiyi dinler. **32** Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır. **(aiōn g165)** **33** Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.” **34** Onlar buna karşılık, “Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize ders vereceksin?” diyerek onu dışarı attılar. **35** İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, “Sen İnsanoğlu'na iman ediyor musun?” diye sordu. **36** Adam şu yanıtı verdi: “Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim.” **37** İsa, “O'nu gördün. Şimdi seninle

konuşan O'dur” dedi. **38** Adam, “Rab, iman ediyorum!” diyerek İsa'ya tapındı. **39** İsa, “Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim” dedi. **40** O'nun yanında bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, “Yoksa biz de mi körüz?” diye sordular. **41** İsa, “Kör olsaydınız günahınız olmazdı” dedi, “Ama şimdi, ‘Görüyoruz’ dediğiniz için günahınız duruyor.”

10 “Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur. **2** Kapıdan giren ise koyunların çobanıdır. **3** Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür. **4** Kendi koyunlarının hepsini dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanırlar. **5** Bir yabancının peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların sesini tanımazlar.” **6** İsa onlara bu örneği anlattıysa da, ne demek istediğini anlamadılar. **7** Bunun için İsa yine, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Ben koyunların kapısıyım. **8** Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi. **9** Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığımla içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur. **10** Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim. **11** Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir. **12** Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır. **13** Adam kaçar. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz. **14** Ben iyi çobanım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunlarımın uğruna canımı veririm. **16** Bu

ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak. **17** Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever. **18** Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım." **19** Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu. **20** Birçoğu, "O'nu cin çarpmış, delidir. Niçin O'nu dinliyorsunuz?" diyordu. **21** Başkaları ise, "Bunlar, cin çarpmış bir adamın sözleri değil" dediler. "Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?" **22** O sırada Yeruşalim'de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu. Mevsim kıştı. **23** İsa tapınağın avlusunda, Süleyman'ın Eyvanı'nda yürüyordu. **24** Yahudi yetkililer O'nun çevresini sararak, "Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksın?" dediler. "Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle." **25** İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor. **26** Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz. **27** Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. **28** Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **29** Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba'nın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. **30** Ben ve Baba biriz." **31** Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar. **32** İsa onlara, "Size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim" dedi. "Bu işlerden hangisi için beni taşlıyorsunuz?" **33** Şöyle yanıt verdiler: "Seni iyi işlerden ötürü değil, küfrettiğin için taşlıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun." **34** İsa şu karşılığı verdi: "Yasanızda, 'Siz ilahlarsınız, dedim' diye yazılı değil mi? **35** Tanrı, kendilerine

sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. **36** Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse ‘Tanrı'nın Oğlu'yum’ dediğim için bana nasıl ‘Küfrediyorsun’ dersiniz? **37** Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin. **38** Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz ve anlayasınız.” **39** O'nu yine yakalamaya çalıştılarsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu. **40** Tekrar Şeria Irmağı'nın karşı yakasına, Yahya'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı. **41** Birçokları, “Yahya hiç mucize yapmadı, ama bu adam için söylediklerinin hepsi doğru çıktı” diyerek İsa'ya geldiler. **42** Ve orada birçokları O'na iman etti.

11 Meryem ile kızkardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastalanmıştı. **2** Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiydi. **3** İki kızkardeş İsa'ya, “Rab, sevdiğin kişi hasta” diye haber gönderdiler. **4** İsa bunu işitince, “Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek” dedi. **5** İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi. **6** Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, “Yahudiye'ye dönelim” dedi. **8** Öğrenciler, “Rabbî” dediler, “Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?” **9** İsa şu karşılığı verdi: “Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. **10** Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur.” **11** Bu sözleri söyledikten sonra, “Dostumuz Lazar uyudu” diye ekledi, “Onu uyandırmaya gidiyorum.” **12** Öğrenciler, “Ya Rab” dediler, “Uyuduysa iyileşecektir.” **13** İsa Lazar'ın

ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiğini sanmışlardı. **14** Bunun üzerine İsa açıkça, “Lazar öldü” dedi. **15** “İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim.” **16** “İkiz” diye anılan Tomas öbür öğrencilere, “Biz de gidelim, O'nunla birlikte ölelim!” dedi. **17** İsa Beytanya'ya yaklaşınca Lazar'ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi. **18** Beytanya, Yeruşalim'e on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı. **19** Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta'yla Meryem'i avutmaya gelmişti. **20** Marta İsa'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı. **21** Marta İsa'ya, “Ya Rab” dedi, “Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi. **22** Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersen Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum.” **23** İsa, “Kardeşin dirilecektir” dedi. **24** Marta, “Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum” dedi. **25** İsa ona, “Diriliş ve yaşam Ben'im” dedi. “Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. **26** Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?” **(aiōn g165)** **27** Marta, “Evet, ya Rab” dedi. “Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.” **28** Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryem'i gizlice çağırdı. “Öğretmen burada, seni çağırıyor” dedi. **29** Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti. **30** İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi. **31** Meryem'le birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler. **32** Meryem İsa'nın bulunduğu yere vardı. O'nu görünce ayaklarına kapanarak, “Ya Rab” dedi, “Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.” **33** Meryem'in ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını gören İsa'nın içini hüzün kapladı, yüreği sızladı. **34** “Onu nereye

koydunuz?” diye sordu. O'na, “Ya Rab, gel gör” dediler. **35** İsa ağladı. **36** Yahudiler, “Bakın, onu ne kadar seviyormuş!” dediler. **37** Ama içlerinden bazıları, “Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar'ın ölümünü de önleyemez miydi?” dediler. **38** İsa yine derinden hüzünlenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu. **39** İsa, “Taşı çekin!” dedi. Ölenin kızkardeşi Marta, “Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu” dedi. **40** İsa ona, “Ben sana, ‘İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin’ demedim mi?” dedi. **41** Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: “Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. **42** Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.” **43** Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, dışarı çık!” diye bağırdı. **44** Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, “Onu çözün, bırakın gitsin” dedi. **45** O zaman, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in birçoğu İsa'ya iman etti. **46** Ama içlerinden bazıları Ferisiler'e giderek İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler. **47** Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u toplayıp dediler ki, “Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor. **48** Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.” **49** İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, “Hiçbir şey bilmiyorsunuz” dedi. **50** “Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?” **51** Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa'nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek

için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu. **53** Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar. **54** Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı. **55** Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yeruşalim'e gitti. **56** Orada İsa'yı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, “Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?” diye soruyorlardı. **57** Başkâhinlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

12 İsa, Fısıh Bayramı'ndan altı gün önce, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi. **2** Orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. İsa'yla birlikte sofrada oturanlardan biri de Lazar'dı. **3** Meryem, çok değerli saf hintsümbülü yağından yarım litre kadar getirerek İsa'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu. **4** Ama öğrencilerinden biri, İsa'ya sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, “Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?” dedi. **6** Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu. **7** İsa, “Kadını rahat bırak” dedi. “Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın. **8** Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.” **9** Yahudiler'den büyük bir kalabalık İsa'nın Beytanya'da bulunduğunu öğrendi ve yalnız İsa için değil, O'nun ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için oraya geldi. **10** Başkâhinler ise Lazar'ı da öldürmeyi tasarladılar. **11** Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsa'ya iman ediyordu. **12** Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük kalabalık İsa'nın

Yeruşalim'e gelmekte olduğunu duydu. **13** Hurma dalları alarak O'nu karşılamaya çıktılar. “Hozana! Rab'bin adıyla gelene, İsrail'in Kralı'na övgüler olsun!” diye bağırıyorlardı. **14** İsa bir sıpa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi, “Korkma, ey Siyon kızı! İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor.” **16** Öğrencileri ilkin bunları anlamadılar. Ama İsa yüceltildikten sonra bu sözlerin O'nun hakkında yazıldığını, halkın bunları O'nun için yaptığını hatırladılar. **17** Lazar'ı mezardan çağırıp ölümden dirilttiği sırada İsa'yla birlikte bulunan kalabalık buna tanıklık etti. **18** İsa'nın bu doğaüstü belirtiyi gerçekleştirdiğini duyan halk O'nu karşılamaya çıktı. **19** Ferisiler ise birbirlerine, “Görüyorsunuz, elinizden hiçbir şey gelmiyor. Bütün dünya O'nun peşine takıldı” dediler. **20** Bayramda tapınmak üzere Yeruşalim'e gidenler arasında bazı Grekler vardı. **21** Bunlar, Celile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelerek, “Efendimiz, İsa'yı görmek istiyoruz” diye rica ettiler. **22** Filipus gitti, bunu Andreas'a bildirdi. Andreas ve Filipus da gidip İsa'ya haber verdiler. **23** İsa, “İnsanoğlu'nun yüceltileceği saat geldi” diye karşılık verdi. **24** “Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir. **25** Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkaran onu sonsuz yaşam için koruyacaktır. **(aiōnios g166)** **26** Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır. **27** Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne diyeyim? ‘Baba, beni bu saatten kurtar’ mı diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim. **28** Baba, adını yücelt!” Bunun üzerine gökten bir ses geldi: “Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim.” **29** Orada duran ve bunu işiten kalabalık, “Gök gürledi” dedi. Başkaları, “Bir melek O'nunla

konuştu” dedi. **30** İsa, “Bu ses benim için değil, sizin içindi” dedi. **31** “Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak. **32** Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim.” **33** İsa bunu, nasıl öleceğini belirtmek için söylüyordu. **34** Kalabalık O'na şöyle karşılık verdi: “Kutsal Yasa'dan öğrendiğimize göre Mesih sonsuza dek kalacaktır. Nasıl oluyor da sen, ‘İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır’ diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?” **(aiōn g165)** **35** İsa, “Işık kısa bir süre daha aranızdadır” dedi. “Karanlıkta kalmamak için ışığınız varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez. **36** Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız.” İsa bu sözleri söyledikten sonra uzaklaşıp onlardan gizlendi. **37** Gözleri önünde bunca doğaüstü belirti gerçekleştirdiği halde O'na iman etmediler. **38** Bütün bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu: “Rab, verdiğimiz habere kim inandı? Rab'bin gücü kime açıklandı?” **39** İşte bu yüzden iman edemiyorlardı. Nitekim Yeşaya başka bir yerde de şöyle demişti: “Tanrı onların gözlerini kör etti Ve yüreklerini nasırlaştırdı. Öyle ki, gözleri görmesin, Yürekleri anlamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.” **41** Bunları söyleyen Yeşaya, İsa'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında konuşmuştu. **42** Bununla birlikte, önderlerin bile birçoğu İsa'ya iman etti. Ama Ferisiler yüzünden, havra dışı edilmemek için iman ettiklerini açıkça söylemediler. **43** Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrı'dan gelen övgüden daha çok seviyorlardı. **44** İsa yüksek sesle, “Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur” dedi. **45** “Beni gören beni göndereni de görür. **46** Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim. **47** Sözlerimi işitip de onlara uymayanı ben yargılamam. Çünkü ben

dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim. **48** Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var. O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim sözdür. **49** Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu. **50** O'nun buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum." **(aiōnios g166)**

13 Fısıh Bayramı'ndan önceydi. İsa, bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisine ait olanları hep sevmişti; sonuna kadar da sevdi. **2** Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskariot'un oğlu Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koymuştu bile. **3** İsa, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan çıkıp geldiğini ve Tanrı'ya döneceğini biliyordu. **4** Yemekten kalktı, üstlüğünü bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı. **5** Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı. **6** İsa, Simun Petrus'a geldi. Simun, "Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?" dedi. **7** İsa ona şu yanıtı verdi: "Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra anlayacaksın." **8** Petrus, "Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!" dedi. İsa, "Yıkamazsam yanımda yerin olmaz" diye yanıtladı. **(aiōn g165)** **9** Simun Petrus, "Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi. **10** İsa ona dedi ki, "Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil." **11** İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, "Hepiniz temiz değilsiniz" demişti. **12** Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyinip yine sofraya oturdu. "Size ne

yaptığımı anlıyor musunuz?" dedi. **13** "Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim. **14** Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. **15** Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim. **16** Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderenden üstün değildir. **17** Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!" **18** "Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim. Ama, 'Ekmeğimi yiyen bana ihanet etti' diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için böyle olacak. **19** Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma inanasınız. **20** Size doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim herhangi bir kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur." **21** İsa bunları söyledikten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça konuşarak, "Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek" dedi. **22** Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar. **23** Öğrencilerinden biri İsa'nın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi. **24** Simun Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsa'ya sorması için işaret etti. **25** O da İsa'nın göğsüne yaslanmış durumda, "Ya Rab, kimdir o?" diye sordu. **26** İsa, "Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur" diye yanıtladı. Sonra lokmayı batırıp Simun İskariot'un oğlu Yahuda'ya verdi. **27** Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, "Yapacağını tez yap!" dedi. **28** Sofrada oturanların hiçbiri, İsa'nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı. **29** Para kutusu Yahuda'da olduğundan, bazıları İsa'nın ona, "Bayram için bize gerekli şeyleri al" ya da, "Yoksullara bir şey ver" demek istediğini sandılar. **30** Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı

çıktı. Gece olmuştu. **31** Yahuda dışarı çıkınca İsa, “İnsanoğlu
şimdi yüceltildi” dedi. “Tanrı da O'nda yüceltildi. **32** Tanrı O'nda
yüceltildiğine göre, Tanrı da O'nu kendinde yüceltecek. Hem de
hemen yüceltecektir. **33** Çocuklar! Kısa bir süre daha sizinleyim.
Beni arayacaksınız, ama Yahudiler'e söylediğim gibi, şimdi size
de söylüyorum, benim gideceğim yere siz gelemezsiniz. **34** Size
yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz
de birbirinizi sevin. **35** Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla
benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.” **36** Simun Petrus
O'na, “Ya Rab, nereye gidiyorsun?” diye sordu. İsa, “Gideceğim
yere şimdi ardımdan gelemezsin, ama sonra geleceksin” diye
yanıtladı. **37** Petrus, “Ya Rab, neden şimdi senin ardından
gelemeyeyim? Senin için canımı veririm!” dedi. **38** İsa şöyle
yanıtladı: “Benim için canını mı vereceksin? Sana doğrusunu
söyleyeyim, horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.”

14 “Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman
edin. **2** Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size
söylerdim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum. **3** Gider ve
size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız
diye yine gelip sizi yanıma alacağım. **4** Benim gideceğim yerin
yolunu biliyorsunuz.” **5** Tomas, “Ya Rab, senin nereye gideceğini
bilmiyoruz, yolu nasıl bilebiliriz?” dedi. **6** İsa, “Yol, gerçek ve
yaşam Ben'im” dedi. “Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse
gelemez. **7** Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Artık O'nu
tanıyorsunuz, O'nu gördünüz.” **8** Filipus, “Ya Rab, bize Baba'yı
göster, bu bize yeter” dedi. **9** İsa, “Filipus” dedi, “Bunca zamandır
sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan,
Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, ‘Bize Baba'yı göster’ diyorsun? **10**
Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun?

Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor. **11** Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin. **12** Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri, bana iman eden de yapacak; hatta daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Baba'ya gidiyorum. **13** Baba Oğul'da yüceltilsin diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi yapacağım. **14** Benim adımla benden ne dilerseniz yapacağım." **15** "Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz. **16** Ben de Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. **(aiōn g165)** **17** Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır. **18** Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim. **19** Az sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız. **20** O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim. **21** Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim." **22** Yahuda –İskariot değil– O'na, "Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeyip bize göstereceksin?" diye sordu. **23** İsa ona şu karşılığı verdi: "Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız. **24** Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. İşittiğiniz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır. **25** "Ben daha aranızdayken size bunları söyledim. **26** Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak. **27** Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın

verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın. **28** Size, ‘Gidiyorum, ama yanınıza döneceğim’ dediğimi işittiniz. Beni sevseydiniz, Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür. **29** Bunları size şimdiden, her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle ki, bunlar olunca inanasınız. **30** Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yoktur. **31** Ama dünyanın, Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim.”

15 “Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır. **2** Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budayıp temizler. **3** Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz. **4** Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz. **5** Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız. **6** Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar. **7** Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir. **8** Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz. **9** “Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın. **10** Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babam'ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi... **11** Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim. **12** Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin. **13** Hiç kimsede, insanın, dostları

uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. **14** Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. **15** Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam'dan bütün işittiklerimi size bildirdim. **16** Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz size versin. **17** Size şu buyruğu veriyorum: Birbirinizi sevin!" **18** "Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin. **19** Dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanı severdi. Ne var ki, dünyanın değilsiniz; ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor. **20** Size söylediğim sözü hatırlayın: 'Köle efendisinden üstün değildir.' Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Benim sözüme uydularsa, sizinkine de uyacaklar. **21** Bütün bunları size benim adımdan ötürü yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar. **22** Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur. **23** Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder. **24** Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Şimdiyse yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babam'dan nefret ettiler. **25** Bu, yasalarında yazılı, 'Yok yere benden nefret ettiler' sözü yerine gelsin diye oldu. **26** "Baba'dan size göndereceğim Yardımcı, yani Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek. **27** Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

16 "Bunları size, sendeleyip düşmeyesiniz diye söyledim. **2** Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak. **3** Bunları, Baba'yı ve

beni tanımadıkları için yapacaklar. **4** Bunları size şimdiden bildiriyorum. Öyle ki, saati gelince bunları size söylediğimi hatırlayasınız. Başlangıçta bunları size söylemedim. Çünkü sizinle birlikteydim." **5** "Şimdiyse beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinizden hiçbiri bana, 'Nereye gidiyorsun?' diye sormuyor. **6** Ama bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu. **7** Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızadır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim. **8** O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir: **9** Günah konusunda, çünkü bana iman etmezler; **10** doğruluk konusunda, çünkü Baba'ya gidiyorum, artık beni görmeyeceksiniz; **11** yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmış bulunuyor. **12** "Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. **13** Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek. **14** O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alıp size bildirecek. **15** Baba'nın nesi varsa benimdir. 'Benim olandan alıp size bildirecek' dememin nedeni budur. **16** "Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz." **17** Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, "Ne demek istiyor?" diye sordular. "'Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz' diyor. Ayrıca, 'Çünkü Baba'ya gidiyorum' diyor." **18** Onun için, "Bu 'kısa süre' dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz" deyip durdular. **19** İsa kendisine soru sormak istediklerini anladı. Onlara dedi ki, "'Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz' dememi mi tartışıyorsunuz? **20** Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp

yas tutacaksınız, dünya ise sevinecektir. Kederleneceksiniz, ama kederiniz sevince dönüşecek. **21** Kadın doğum yapacağı zaman ağrı çeker. Çünkü saati gelmiştir. Ama doğurunca, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı unutur. **22** Bunun gibi, siz de şimdi kederleniyorsunuz, ama sizi yine göreceğim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi kimse sizden alamaz. **23** O gün bana hiçbir şey sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz, size verecektir. **24** Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun. **25** "Size bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle konuşmayacağım; Baba'yı size açıkça tanıtacağım. **26** O gün dileyeceğinizi benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum. **27** Çünkü beni sevdiğiniz ve Baba'dan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için Baba'nın kendisi sizi seviyor. **28** Ben Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Şimdi dünyayı bırakıp Baba'ya dönüyorum." **29** Öğrencileri, "İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç örnek kullanmıyorsun" dediler. **30** "Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Kimsenin sana soru sormasına gerek yok. Tanrı'dan geldiğine bunun için iman ediyoruz." **31** İsa onlara, "Şimdi iman ediyor musunuz?" diye karşılık verdi. **32** "İşte, hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılacağınız ve beni yalnız bırakacağınız saat geliyor, geldi bile. Ama ben yalnız değilim, Baba benimle birliktedir. **33** Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!"

17 İsa bunları söyledikten sonra, gözlerini gökyüzüne kaldırıp şöyle dedi: "Baba, saat geldi. Oğlun'u yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin. **2** Çünkü sen O'na bütün insanlık üzerinde yetki verdin.

Öyle ki, O'na verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin. **(aiōnios g166)** **3** Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır. **(aiōnios g166)** **4** Yapmam için bana verdiğin işi tamamlamakla seni yeryüzünde yücelttim. **5** Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt. **6** “Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım. Onlar senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular. **7** Bana verdiğin her şeyin senden olduğunu şimdi biliyorlar. **8** Çünkü bana ilettiğin sözleri onlara ilettim, onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten anladılar, beni senin gönderdiğine iman ettiler. **9** Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiğin kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir. **10** Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onlarda yüceltildim. **11** Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar. **12** Kendileriyle birlikte olduğum sürece, bana verdiğin kendi adınla onları esirgeyip korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan başka içlerinden hiçbiri mahvolmadı. **13** “İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için bunları ben dünyadayken söylüyorum. **14** Ben onlara senin sözünü ilettim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. **15** Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olandan korumanı istiyorum. **16** Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. **17** Onları gerçekle kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. **18** Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. **19** Onlar da gerçekle kutsal kılınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum. **20** “Yalnız onlar için değil, onların

sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin. **22** Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar. **23** Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın. **24** Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüceliğimi, bana verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce sen beni sevdin. **25** Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar. **26** Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim."

18 İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Vadisi'nin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı. İsa'yla öğrencileri bu bahçeye girdiler. **2** O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü İsa, öğrencileriyle orada sık sık buluşurdu. **3** Böylece Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisiler'in gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Onların ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı. **4** İsa, başına geleceklerin hepsini biliyordu. Öne çıkıp onlara, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu. **5** "Nasıralı İsa'yı" diye karşılık verdiler. İsa onlara, "Benim" dedi. O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. **6** İsa, "Benim" deyince gerileyip yere düştüler. **7** Bunun üzerine İsa onlara yine, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu. "Nasıralı İsa'yı" dediler. **8** İsa, "Size söyledim, benim" dedi. "Eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın gitsinler." **9** Kendisinin daha önce söylediği, "Senin bana verdiklerinden hiçbirini yitirmedim"

şeklindeki sözü yerine gelsin diye böyle konuştu. **10** Simun Petrus yanında taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki kölesine vurup sağ kulağını kopardı. **11** İsa Petrus'a, “Kılıcını kınına koy! Baba'nın bana verdiği kâseden içmeyeyim mi?” dedi. **12** Bunun üzerine komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler İsa'yı tutup bağladılar. **13** O'nu önce, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınbabası Hanan'a götürdüler. **14** Halkın uğruna bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını Yahudi yetkililere telkin eden Kayafa idi. **15** Simun Petrus'la başka bir öğrenci İsa'nın ardından gidiyorlardı. O öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğu için İsa'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi. **16** Petrus ise dışarıda, kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı öğrenci dışarı çıkıp kapıcı kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi. **17** Kapıcı kız Petrus'a, “Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?” diye sordu. Petrus, “Hayır, değilim” dedi. **18** Hava soğuk olduğu için köleler ve nöbetçiler yaktıkları kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte ayakta ısınıyordu. **19** Başkâhin İsa'ya, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu. **20** İsa onu şöyle yanıtladı: “Ben söylediklerimi dünyaya açıkça söyledim. Her zaman bütün Yahudiler'in toplandıkları havralarda ve tapınakta öğrettim. Gizli hiçbir şey söylemedim. **21** Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuklarımı işitenlerden sor. Onlar ne söylediğimi biliyorlar.” **22** İsa bunları söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, “Başkâhine nasıl böyle karşılık verirsin?” diyerek O'na bir tokat attı. **23** İsa ona, “Eğer yanlış bir şey söyledimse, yanlışımı göster!” diye yanıtladı. “Ama söylediklerim doğruysa, niçin bana vuruyorsun?” **24** Bunun üzerine Hanan, O'nu bağlı olarak Başkâhin Kayafa'ya gönderdi. **25** Simun Petrus hâlâ ateşin yanında durmuş ısınıyordu. O'na, “Sen de O'nun

öğrencilerinden değil misin?" dediler. "Hayır, değilim" diyerek inkâr etti. **26** Başkâhinin kölelerinden biri, Petrus'un, kulağını kestiği adamın akrabasıydı. Bu köle Petrus'a, "Bahçede, seni O'nunla birlikte görmedim mi?" diye sordu. **27** Petrus yine inkâr etti ve tam o anda horoz öttü. **28** Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsa'yı Kayafa'nın yanından alarak vali konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak ve Fısıh yemeğini yiyebilmek için kendileri vali konağına girmediler. **29** Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkıp yanlarına geldi. "Bu adamı neyle suçluyorsunuz?" diye sordu. **30** Ona şu karşılığı verdiler: "Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O'nu sana getirmezdik." **31** Pilatus, "O'nu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın" dedi. Yahudi yetkililer, "Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok" dediler. **32** Bu, İsa'nın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye oldu. **33** Pilatus yine vali konağına girdi. İsa'yı çağırıp O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu. **34** İsa şöyle karşılık verdi: "Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?" **35** Pilatus, "Ben Yahudi miyim?" dedi. "Seni bana kendi ulusun ve başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?" **36** İsa, "Benim krallığım bu dünyadan değildir" diye karşılık verdi. "Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşırlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir." **37** Pilatus, "Demek sen bir kralsın, öyle mi?" dedi. İsa, "Kral olduğumu sen söylüyorsun" karşılığını verdi. "Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir." **38** Pilatus O'na, "Gerçek nedir?" diye sordu. Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler'in yanına çıktı. Onlara, "Ben O'nda hiçbir suç görmüyorum" dedi. **39** "Ama sizin bir geleneğiniz var, her

Fısıh Bayramı'nda sizin için birini salıveriyorum. Yahudiler'in Kralı'nı sizin için salıvermemi ister misiniz?” **40** Onlar yine, “Bu adamı değil, Barabba'yı isteriz!” diye bağrıştılar. Oysa Barabba bir hayduttu.

19 O zaman Pilatus İsa'yı tutup kamçılattı. **2** Askerler de dikenlerden bir taç örüp O'nun başına geçirdiler. Sonra O'na mor bir kaftan giydirdiler. **3** Önüne geliyor, “Selam, ey Yahudiler'in Kralı!” diyor, yüzüne tokat atıyorlardı. **4** Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudiler'e, “İşte, O'nu dışarıya, size getiriyorum. O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz” dedi. **5** Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı. Pilatus onlara, “İşte o adam!” dedi. **6** Başkâhinler ve görevliler İsa'yı görünce, “Çarmıha ger, çarmıha ger!” diye bağrıştılar. Pilatus, “O'nu siz alıp çarmıha gerin!” dedi. “Ben O'nda bir suç bulamıyorum!” **7** Yahudiler şu karşılığı verdiler: “Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre O'nun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor.” **8** Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu. **9** Yine vali konağına girip İsa'ya, “Sen nereden geliyorsun?” diye sordu. İsa ona yanıt vermedi. **10** Pilatus, “Benimle konuşmayacak mısın?” dedi. “Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?” **11** İsa, “Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı” diye karşılık verdi. “Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.” **12** Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, “Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın dostu değilsin!” diye bağrıştılar. “Kral olduğunu ileri süren herkes Sezar'a karşı gelmiş olur.” **13** Pilatus bu sözleri işitince İsa'yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme – İbranice'de Gabbata– denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu. **14** Fısıh Bayramı'na Hazırlık Günü'ydü. Saat on iki sularıydı.

Pilatus Yahudiler'e, “İşte, sizin Kralınız!” dedi. **15** Onlar, “Yok et O'nu! Yok et, çarmıha ger!” diye bağrıştılar. Pilatus, “Kralınızı mı çarmıha gereyim?” diye sordu. Başkâhinler, “Sezar'dan başka kralımız yok!” karşılığını verdiler. **16** Bunun üzerine Pilatus İsa'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti. **17** Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası –İbranice'de Golgota– denilen yere çıktı. **18** Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı. **19** Pilatus bir de yafta yazıp çarmıhın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı: NASIRALI İSA - YAHUDİLER'İN KRALI **20** İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudiler'in birçoğu okudu. **21** Bu yüzden Yahudi başkâhinler Pilatus'a, “‘Yahudiler'in Kralı’ diye yazma” dediler. “Kendisi, ‘Ben Yahudiler'in Kralı'yım dedi’ diye yaz.” **22** Pilatus, “Ne yazdımsa yazdım” karşılığını verdi. **23** Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı. **24** Birbirlerine, “Bunu yırtmayalım” dediler, “Kime düşecek diye kura çekelim.” Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu: “Giysilerimi aralarında paylaştılar, Elbisem üzerine kura çektiler.” Bunları askerler yaptı. **25** İsa'nın çarmıhının yanında ise annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu. **26** İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, “Anne, işte oğlun!” dedi. **27** Sonra öğrenciye, “İşte, annen!” dedi. O andan itibaren bu öğrenci İsa'nın annesini kendi evine aldı. **28** Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, “Susadım!” dedi. **29** Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir

süngeri mercanköşk dalına takarak O'nun ağzına uzattılar. **30** İsa şarabı tadınca, “Tamamlandı!” dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti. **31** Yahudi yetkililer Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü olduğundan, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı. **32** Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa'yla birlikte çarmıha gerilen öteki adamın bacaklarını kırdılar. **33** İsa'ya gelince O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar. **34** Ama askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı. **35** Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edesiniz diye tanıklık etmiştir. **36** Bunlar, “O'nun bir tek kemiği kırılmayacak” diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için oldu. **37** Yine başka bir Yazı'da, “Bedenini deştiklerine bakacaklar” deniyor. **38** Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'a başvurdu. Yusuf, İsa'nın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsa'nın cesedini kaldırdı. **39** Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelen Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi. **40** İkisi, İsa'nın cesedini alıp Yahudiler'in gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar. **41** İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı. **42** O gün Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü. Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

20 Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış

olduğunu gördü. **2** Koşarak Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi. “Rab'bi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz” dedi. **3** Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler. **4** İkisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı. **5** Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmedi. **6** Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu. **8** O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. **9** İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazı'yı henüz anlamamışlardı. **10** Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler. **11** Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. **12** Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu. **13** Meryem'e, “Kadın, niçin ağlıyorsun?” diye sordular. Meryem, “Rabbim'i almışlar” dedi. “O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum.” **14** Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı. **15** İsa, “Kadın, niçin ağlıyorsun?” dedi. “Kimi arıyorsun?” Meryem O'nu bahçıvan sanarak, “Efendim” dedi, “Eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım.” **16** İsa ona, “Meryem!” dedi. O da döndü, İsa'ya İbranice, “Rabbuni!” dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir. **17** İsa, “Bana dokunma!” dedi. “Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum.” **18** Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına

gitti. Onlara, “Rab'bi gördüm!” dedi. Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı. **19** Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle bulundukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, “Size esenlik olsun!” dedi. **20** Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler. **21** İsa yine onlara, “Size esenlik olsun!” dedi. “Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum.” **22** Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, “Kutsal Ruh'u alın!” dedi. **23** “Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır.” **24** Onikiler'den biri, “İkiz” diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. **25** Öbür öğrenciler ona, “Biz Rab'bi gördük!” dediler. Tomas ise, “O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam” dedi. **26** Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, “Size esenlik olsun!” dedi. **27** Sonra Tomas'a, “Parmağını uzat” dedi, “Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!” **28** Tomas O'nu, “Rabbim ve Tanrım!” diye yanıtladı. **29** İsa, “Beni gördüğün için mi iman ettin?” dedi. “Görmeden iman edenlere ne mutlu!” **30** İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi. **31** Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

21 Bundan sonra İsa Taberiye Gölü'nün kenarında öğrencilerine yine göründü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, “İkiz” diye anılan Tomas, Celile'nin Kana Köyü'nden Natanel, Zebedi'nin oğulları

ve İsa'nın öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı. **3** Simun Petrus ötekilere, “Ben balık tutmaya gidiyorum” dedi. Onlar, “Biz de seninle geliyoruz” dediler. Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar. **4** Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, O'nun İsa olduğunu anlamadılar. **5** İsa, “Çocuklar, balığınız yok mu?” diye sordu. “Yok” dediler. **6** İsa, “Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız” dedi. Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı. **7** İsa'nın sevdiği öğrenci, Petrus'a, “Bu Rab'dir!” dedi. Simun Petrus O'nun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı. **8** Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneyle geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar. **9** Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler. **10** İsa onlara, “Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin” dedi. **11** Simun Petrus tekneye atladı ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmamıştı. **12** İsa onlara, “Gelin, yemek yiyin” dedi. Öğrencilerden hiçbiri O'na, “Sen kimsin?” diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı. **13** İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi. **14** İşte bu, İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü. **15** Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a, “Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?” diye sordu. Petrus, “Evet, ya Rab” dedi, “Seni sevdiğimi bilirsin.” İsa ona, “Kuzularımı otlat” dedi. **16** İkinci kez yine ona, “Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?” diye sordu. O da, “Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin” dedi. İsa ona, “Koyunlarımı güt” dedi. **17** Üçüncü kez ona, “Yuhanna oğlu Simun, beni

seviyor musun?” diye sordu. Petrus kendisine üçüncü kez, “Beni seviyor musun?” diye sormasına üzüldü. “Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin” dedi. İsa ona, “Koyunlarımı otlat” dedi. **18** “Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecek.” **19** Bunu, Tanrı'yı ne tür bir ölümle yücelteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, “Ardımdan gel” dedi. **20** Petrus arkasına döndü, İsa'nın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanan ve, “Ya Rab, sana kim ihanet edecek?” diye soran öğrencidir. **21** Petrus onu görünce İsa'ya, “Ya Rab, ya bu ne olacak?” diye sordu. **22** İsa, “Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?” dedi. “Sen ardımdan gel!” **23** Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama İsa Petrus'a, “O ölmeyecek” dememişti. Sadece, “Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?” demişti. **24** Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz. **25** İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

Elçilerin İşleri

1 Ey Teofilos, İlk kitabımda İsa'nın yapıp öğretmeye başladığı
her şeyi, seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar
verip yukarı alındığı güne dek olanları yazmıştım. **3** İsa, ölüm
acısını çektikten sonra birçok inandırıcı kanıtlarla elçilere dirilmiş
olduğunu gösterdi. Kırk gün süreyle onlara görünerek Tanrı'nın
Egemenliği hakkında konuştu. **4** Kendileriyle birlikteyken onlara
şu buyruğu vermişti: “Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği
ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin. **5** Şöyle
ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar Kutsal
Ruh'la vaftiz edileceksiniz.” **6** Elçiler bir araya geldiklerinde
İsa'ya şunu sordular: “Ya Rab, İsrail'e egemenliği şimdi mi geri
vereceksin?” **7** İsa onlara, “Baba'nın kendi yetkisiyle belirlemiş
olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok” karşılığını
verdi. **8** “Ama Kutsal Ruh üzerinize ince güç alacaksınız.
Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın
dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.” **9** İsa bunları
söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir
bulut O'nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı. **10** İsa giderken
onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz
giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. **11** “Ey Celileliler,
neden göğe bakıp duruyorsunuz?” diye sordular. “Aranızdan
göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde
geri gelecektir.” **12** Bundan sonra elçiler, Yeruşalim'den yaklaşık
bir kilometre uzaklıktaki Zeytin Dağı'ndan Yeruşalim'e döndüler.
13 Kente girince kaldıkları evin üst katındaki odaya çıktılar.
Petrus, Yuhanna, Yakup, Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay,
Matta, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever Simun ve Yakup oğlu Yahuda
oradaydı. **14** Bunlar İsa'nın annesi Meryem, öbür kadınlar ve

İsa'nın kardeşleriyle tam bir birlik içinde sürekli dua ediyordu.
15 O günlerde Petrus, yaklaşık yüz yirmi kardeşten oluşan bir
topluluğun ortasında ayağa kalkıp şöyle konuştu: “Kardeşler,
Kutsal Ruh'un, İsa'yı tutuklayanlara kılavuzluk eden Yahuda ile
ilgili olarak Davut'un ağzıyla önceden bildirdiği Kutsal Yazı'nın
yerine gelmesi gerekiyordu. **17** Yahuda bizden biri sayılmış
ve bu hizmette yerini almıştı.” **18** Bu adam, yaptığı kötülüğün
karşılığında aldığı ücretle bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı
düştü, bedeni yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı döküldü. **19**
Yeruşalim'de yaşayan herkes olayı duydu. Tarlaya kendi dillerinde
Kan Tarlası anlamına gelen Hakeldema adını verdiler. **20** “Nitekim
Mezmurlar Kitabı'nda şöyle yazılmıştır” dedi Petrus. “‘Onun
konutu ıssız kalsın, İçinde oturan olmasın.’ Ve, ‘Onun görevini bir
başkası üstlensin.’ **21** “Buna göre, Yahya'nın vaftiz döneminden
başlayarak Rab İsa'nın aramızdan yukarı alındığı güne değin
bizimle birlikte geçirdiği bütün süre boyunca yanımızda bulunan
adamlardan birinin, İsa'nın dirilişine tanıklık etmek üzere bize
katılması gerekir.” **23** Böylece iki kişiyi, Barsabba denilen
ve Yustus diye de bilinen Yusuf ile Mattiya'yı önerdiler. **24**
Sonra şöyle dua ettiler: “Ya Rab, sen herkesin yüreğini bilirsin.
Yahuda'nın, ait olduğu yere gitmek için bıraktığı bu hizmeti ve
elçilik görevini üstlenmek üzere bu iki kişiden hangisini seçtiğini
göster bize.” **26** Ardından bu iki kişiye kura çektirdiler; kura
Mattiya'ya düştü. Böylelikle Mattiya on bir elçiye katıldı.

2 Pentikost Günü geldiğinde bütün imanlılar bir arada
bulunuyordu. **2** Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran
bir ses geldi ve bulundukları evi tümüyle doldurdu. **3** Ateşten
dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini
gördüler. **4** İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldular, Ruh'un onları

konuşturduğu başka dillerle konuşmaya başladılar. **5** O sırada Yeruşalim'de, dünyanın her ülkesinden gelmiş dindar Yahudiler bulunuyordu. **6** Sesin duyulması üzerine büyük bir kalabalık toplandı. Herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyunca şaşakaldı. **7** Hayret ve şaşkınlık içinde, “Bakın, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?” diye sordular. **8** “Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işitiyor? **9** Aramızda Partlar, Medler, Elamlılar var. Mezopotamya'da, Yahudiye ve Kapadokya'da, Pontus ve Asya İli'nde, Frikya ve Pamfilya'da, Mısır ve Libya'nın Kirene'ye yakın bölgelerinde yaşayanlar var. Hem Yahudi hem de Yahudiliğe dönen Romalı konuklar, Giritliler ve Araplar var aramızda. Ama her birimiz Tanrı'nın büyük işlerinin kendi dilimizde konuşulduğunu işitiyoruz.” **12** Hepsi hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine, “Bunun anlamı ne?” diye sordular. **13** Başkalarıysa, “Bunlar taze şarabı fazla kaçırmış” diye alay ettiler. **14** Bunun üzerine Onbirler'le birlikte öne çıkan Petrus yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: “Ey Yahudiler ve Yeruşalim'de bulunan herkes, bu durumu size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. Bu adamlar, sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu! **16** Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığıyla önceden bildirilen olaydır: ‘Son günlerde, diyor Tanrı, Bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Gençleriniz görümler, Yaşlılarınız düşler görecek. **18** O günler kadın erkek Kullarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim, Onlar da peygamberlik edecekler. **19** Yukarıda, gökyüzünde harikalar yaratacağım. Aşağıda, yeryüzünde belirtiler, Kan, ateş ve duman bulutları görülecek. **20** Rab'bin büyük ve görkemli günü gelmeden önce Güneş kararacak, Ay kan rengine dönecek. **21** O zaman Rab'bi adıyla çağıran herkes kurtulacak.’ **22** “Ey

İsrailliler, şu sözleri dinleyin: Bildiğiniz gibi Nasıralı İsa, Tanrı'nın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle kimliği kanıtlanmış bir kişidir. **23** Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve öngörüsü uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz. **24** Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölüme tutsak kalması olanaksızdı. **25** O'nunla ilgili olarak Davut şöyle der: 'Rab'bi her zaman önümde gördüm, Sağımda durduğu için sarsılmam. **26** Bu nedenle yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir. Dahası, bedenim de umut içinde yaşayacak. **27** Çünkü sen canımı ölüler diyarına terk etmeyeceksin, Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin. **(Hadēs g86)** **28** Yaşam yollarını bana bildirdin; Varlığınla beni sevinçle dolduracaksın.' **29** "Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bugüne dek yanıbaşımızda duruyor. **30** Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrı'nın kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordu. **31** Geleceği görerek Mesih'in ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi: 'O, ölüler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.' **(Hadēs g86)** **32** Tanrı, İsa'yı ölümden diriltti ve biz hepimiz bunun tanıklarıyız. **33** O, Tanrı'nın sağına yüceltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi, bu Ruh'u üzerimize dökmüştür. **34** Davut, kendisi göklere çıkmadığı halde şöyle der: 'Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek, Sağımda otur.' **36** "Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıştır." **37** Bu sözleri duyanlar, yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve öbür elçilere, "Kardeşler, ne yapmalıyız?" diye sordular. **38** Petrus onlara şu karşılığı verdi: "Tövbe edin,

her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. **39** Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab'bin çağıracağı herkes için geçerlidir." **40** Petrus daha birçok sözlerle onları uyardı. "Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!" diye yalvardı. **41** Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı. **42** Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar. **43** Herkesi bir korku sarmıştı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapılıyordu. **44** İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı. **45** Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı. **46** Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

3 Bir gün Petrus'la Yuhanna, saat üçte, dua vaktinde tapınağa çıkıyorlardı. **2** O sırada, doğuştan kötürüm olan bir adam, tapınağın Güzel Kapı diye adlandırılan kapısına getiriliyordu. Tapınağa girenlerden para dilenmesi için onu her gün getirip oraya bırakırlardı. **3** Tapınağa girmek üzere olan Petrus'la Yuhanna'yı gören adam, kendilerinden sadaka istedi. **4** Petrus'la Yuhanna ona dikkatle baktılar. Sonra Petrus, "Bize bak" dedi. **5** Adam, onlardan bir şey alacağını umarak gözlerini onların üzerine dikti. **6** Petrus, "Bende altın ve gümüş yok, ama bende olanı sana veriyorum" dedi. "Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, yürü!" **7** Sonra onu sağ elinden kavrayıp kaldırdı. Adamın ayakları ve bilekleri o anda sapasağlam oldu. **8** Sıçrayıp ayağa kalktı, yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrı'yı överek onlarla

birlikte tapınağa girdi. **9** Bütün halk, onun yürüyüp Tanrı'yı övdüğünü gördü. **10** Onun, tapınağın Güzel Kapısı'nda oturup para dilenen kişi olduğunu anlayınca ondaki değişiklik karşısında büyük bir hayret ve şaşkınlığa düştüler. **11** Adam, Petrus'la Yuhanna'yı bir türlü bırakamıyordu. Bütün halk hayret içinde Süleyman'ın Eyvanı denilen yerde onlara doğru koşuştu. **12** Bunu gören Petrus halka şöyle seslendi: “Ey İsrailliler, buna neden şaştınız? Neden gözlerinizi dikmiş bize bakıyorsunuz? Kendi gücümüz ya da dindarlığımızla bu adamın yürümesini sağlamışız gibi...! **13** İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Kulu İsa'yı yüceltti. Siz O'nu ele verdiniz. Pilatus O'nu serbest bırakmaya karar verdiği halde, siz O'nu Pilatus'un önünde reddettiniz. **14** Kutsal ve adil Olan'ı reddedip bir katilin salıverilmesini istediniz. **15** Siz Yaşam Önderi'ni öldürdünüz, ama Tanrı O'nu ölümden diriltti. Biz bunun tanıklarıyız. **16** Gördüğünüz ve tanıdığınız bu adam, İsa'nın adı sayesinde, O'nun adına olan imanla sapasağlam oldu. Hepinizin gözü önünde onu tam sağlığa kavuşturan, İsa'nın aracılığıyla etkin olan imandır. **17** “Şimdi ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığınızı biliyorum. **18** Ama bütün peygamberlerin ağzından Mesihi'nin acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir. **19** Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin. **21** Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor. **(aiōn g165)** **22** Musa şöyle demişti: ‘Tanrınız Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak.

O'nun size söyleyeceği her sözü dinleyin. **23** O peygamberi dinlemeyen herkes Tanrı'nın halkından koparılıp yok edilecektir.’ **24** “Samuel ve ondan sonra konuşan peygamberlerin hepsi bu günleri duyurdu. **25** Sizler peygamberlerin mirasçıları, Tanrı'nın atalarınızla yaptığı antlaşmanın mirasçılarısınız. Nitekim Tanrı İbrahim'e şöyle demişti: ‘Senin soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün halklar kutsanacak.’ **26** Tanrı, sizleri kötü yollarınızdan döndürüp kutsamak için Kulu'nu ortaya çıkarıp önce size gönderdi.”

4 Kâhinler, tapınak koruyucularının komutanı ve Sadukiler, halka seslenmekte olan Petrus'la Yuhanna'nın üzerine yürüdüler. **2** Çünkü onların halka öğretmelerine ve İsa'yı örnek göstererek ölülerin dirileceğini söylemelerine çok kızmışlardı. **3** Onları yakaladılar, akşam olduğu için ertesi güne dek hapiste tuttular. **4** Ne var ki, konuşmayı dinlemiş olanların birçoğu iman etti. Böylece imanlı erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bine ulaştı. **5** Ertesi gün Yahudiler'in yöneticileri, ileri gelenleri ve din bilginleri Yeruşalim'de toplandılar. **6** Başkâhin Hanan'ın yanısıra, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhin soyundan gelen herkes oradaydı. **7** Petrus'la Yuhanna'yı huzurlarına getirtip onlara, “Siz bunu hangi güçle ya da kimin adına dayanarak yaptınız?” diye sordular. **8** O zaman Kutsal Ruh'la dolan Petrus onlara şöyle dedi: “Halkın yöneticileri ve ileri gelenler! **9** Eğer bugün bir hastaya yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap soruluyor ve bu adamın nasıl iyileştiği soruşturuluyorsa, hepiniz ve bütün İsrail halkı şunu bilin: Bu adam, sizin çarmıha gerdiğiniz, ama Tanrı'nın ölümden dirilttiği Nasıralı İsa Mesih'in adı sayesinde önünüzde sapasağlam duruyor. **11** İsa, ‘Siz yapıcılar tarafından hiçe sayılan, Ama köşenin baş taşı durumuna gelen taş’tır. **12**

Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.” **13** Kurul üyeleri, Petrus'la Yuhanna'nın yürekliliğini görüp de bunların eğitim görmemiş, sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaştılar ve onların İsa'yla birlikte bulunduklarını farkettiler. **14** İyileştirilen adam, Petrus ve Yuhanna'yla birlikte gözleri önünde duruyordu; bunun için hiçbir karşılık veremediler. **15** Kurul üyeleri onlara dışarı çıkmalarını buyurduktan sonra durumu kendi aralarında tartışmaya başladılar. **16** “Bu adamları ne yapacağız?” dediler. “Yeruşalim'de yaşayan herkes, bunların eliyle olağanüstü bir belirti gerçekleştirildiğini biliyor. Biz bunu inkâr edemeyiz. **17** Ama bu haberin halk arasında daha çok yayılmasını önlemek için onları tehdit edelim ki, bundan böyle İsa'nın adından kimseye söz etmesinler.” **18** Böylece onları çağırdılar, İsa'nın adını hiç anmamalarını, o adı kullanarak hiçbir şey öğretmemelerini buyurdular. **19** Ama Petrus'la Yuhanna şöyle karşılık verdiler: “Tanrı'nın önünde, Tanrı'nın sözünü değil de sizin sözünüzü dinlemek doğru mudur, kendiniz karar verin. **20** Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan edemeyiz.” **21** Kurul üyeleri onları bir daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar; onları cezalandırmak için hiçbir gerekçe bulamamışlardı. Çünkü bütün halk, olup bitenler için Tanrı'yı yüceltiyordu. **22** Nitekim bu mucize sonucu iyileşen adamın yaşı kırkı geçmişti. **23** Serbest bırakılan Petrus'la Yuhanna, arkadaşlarının yanına dönerek başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söylediği her şeyi bildirdiler. **24** Arkadaşları bunu duyunca hep birlikte Tanrı'ya şöyle seslendiler: “Ey Efendimiz! Yeri göğü, denizi ve onların içindekilerin tümünü yaratan sensin. **25** Kutsal Ruh aracılığıyla kulun atamız Davut'un ağzından şöyle dedin: ‘Uluslar neden

hiddetlendi, Halklar neden boş düzenler kurdu? **26** Dünyanın
kralları saf bağladı, Hükümdarlar birleşti Rab'be ve Mesihi'ne
karşı.' **27** "Gerçekten de Hirodes ile Pontius Pilatus, bu kentte
İsrail halkı ve öteki uluslarla birlikte senin meshettiğin kutsal
Kulun İsa'ya karşı bir araya geldiler. Senin kendi gücün ve
isteğinle önceden kararlaştırdığın her şeyi gerçekleştirdiler. **29**
Ve şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere bak! Senin sözünü
tam bir yüreklilikle duyurmak için biz kullarına güç ver. **30**
Kutsal Kulun İsa'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve
harikalar yapmak için elini uzat." **31** Duaları bitince toplandıkları
yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Tanrı'nın sözünü
cesaretle duyurmaya devam ettiler. **32** İnananlar topluluğunun
yüreği ve düşüncesi birdi. Hiç kimse sahip olduğu herhangi
bir şey için "Bu benimdir" demiyor, her şeylerini ortak kabul
ediyorlardı. **33** Elçiler, Rab İsa'nın ölümden dirildiğine çok etkili
bir biçimde tanıklık ediyorlardı. Tanrı'nın büyük lütfu hepsinin
üzerindeydi. **34** Aralarında yoksul olan yoktu. Çünkü toprak ya
da ev sahibi olanlar bunları satar, sattıklarının bedelini getirip
elçilerin buyruğuna verirlerdi; bu da herkese ihtiyacına göre
dağıtılırdı. **36** Örneğin, Kıbrıs doğumlu bir Levili olan ve elçilerin
Barnaba, yani Cesaret Verici diye adlandırdıkları Yusuf, sahip
olduğu bir tarlayı sattı, parasını getirip elçilerin buyruğuna verdi.

5 Hananya adında bir adam, karısı Safira'nın onayıyla bir
mülk sattı, paranın bir kısmını kendine saklayarak gerisini
getirip elçilerin buyruğuna verdi. Karısının da olup bitenlerden
haberi vardı. **3** Petrus ona, "Hananya, nasıl oldu da Şeytan'a
uydun, Kutsal Ruh'a yalan söyleyip mülkün parasının bir kısmını
kendine sakladın?" dedi. **4** "Mülk satılmadan önce sana ait
değil miydi? Sen onu sattıktan sonra da parayı dilediğin gibi

kullanamaz mıydın? Neden yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söylemiş oldun.” **5** Hananya bu sözleri işitince yere yıkılıp can verdi. Olanları duyan herkesi büyük bir korku sardı. **6** Gençler kalkıp Hananya'nın ölüsünü kefenlediler ve dışarı taşıyıp gömdüler. **7** Bundan yaklaşık üç saat sonra Hananya'nın karısı, olanlardan habersiz içeri girdi. **8** Petrus, “Söyle bana, mülkü bu fiyata mı sattınız?” diye sordu. “Evet, bu fiyata” dedi Safira. **9** Petrus ona şöyle dedi: “Rab'bin Ruhu'nu sınamak için nasıl oldu da sözbirliği ettiniz? İşte, kocanı gömenlerin ayak sesleri kapıda, seni de dışarı taşıyacaklar.” **10** Kadın o anda Petrus'un ayakları dibine yıkılıp can verdi. İçeri giren gençler onu ölmüş buldular, onu da dışarı taşıyarak kocasının yanına gömdüler. **11** İnanlılar topluluğunun tümünü ve olayı duyanların hepsini büyük bir korku sardı. **12** Elçilerin aracılığıyla halk arasında birçok belirtiler ve harikalar yapılıyordu. İmanlıların hepsi Süleyman'ın Eyvanı'nda toplanıyordu. **13** Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, dışarıdan hiç kimse onlara katılmayı göze alamıyordu. **14** Buna karşın, Rab'be inanıp topluluğa katılan erkek ve kadınların sayısı giderek arttı. **15** Bütün bunların sonucu, yoldan geçen Petrus'un hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün diye halk, hasta olanları caddelere çıkartıp şilteler ve döşekler üzerine yatırır oldu. **16** Yeruşalim'in çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar geliyor, hastaları ve kötü ruhlardan acı çekenleri getiriyorlardı. Bunların hepsi iyileştirildi. **17** Bunun üzerine, kıskançlıkla dolan başkâhin ve yanındakilerin hepsi, yani Saduki mezhebinden olanlar, elçileri yakalatıp devlet tutukevine attırdılar. **19** Ama geceleyin Rab'bin bir meleği zindanın kapılarını açıp onları dışarı çıkarttı. “Gidin! Tapınağa girip bu yeni yaşamla ilgili sözlerin hepsini halka

duyurun” dedi. **21** Elçiler bu buyruğa uyarak gün doğarken tapınağa girip öğretmeye başladılar. Başkâhin ve yanındakiler gelince Yüksek Kurul'u, İsrail halkının bütün ileri gelenlerini toplantıya çağırdılar. Sonra elçileri getirtmek için tutukevine adam yolladılar. **22** Ne var ki, görevliler zindana vardıklarında elçileri bulamadılar. Geri dönerek şu haberi ilettiler: “Tutukevini kilitli ve tam bir güvenlik altında, nöbetçileri de kapılarda durur bulduk. Ama kapıları açtığımızda içerde kimseyi bulamadık!” **24** Bu sözleri işiten tapınak koruyucularının komutanıyla başkâhinler şaşkına döndüler, bu işin sonunun nereye varacağını merak etmeye başladılar. **25** O sırada yanlarına gelen biri, “Bakın, hapse attığınız adamlar tapınakta dikilmiş, halka öğretiyor” diye haber getirdi. **26** Bunun üzerine komutanla görevliler gidip elçileri getirdiler. Halkın kendilerini taşlamasından korktukları için zor kullanmadılar. **27** Elçileri getirip Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. Başkâhin onları sorguya çekti: “Bu adı kullanarak öğretmeyin diye size kesin buyruk vermiştik” dedi. “Ama siz öğretinizi Yeruşalim Kenti'nin her tarafına yaydınız. İlle de bizi bu adamın kanını dökmekten sorumlu göstermek istiyorsunuz.” **29** Petrus ve öbür elçiler şöyle karşılık verdiler: “İnsanlardan çok, Tanrı'nın sözünü dinlemek gerek. **30** Atalarımızın Tanrısı, sizin çarmıha gererek öldürdüğünüz İsa'yı diriltti. **31** İsrail'e, günahlarından tövbe etme ve bağışlanma fırsatını vermek için Tanrı O'nu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti. **32** Biz, Tanrı'nın kendi sözünü dinleyenlere verdiği Kutsal Ruh'la birlikte bu olayların tanıklarıyız.” **33** Kurul üyeleri bu sözleri işitince çok öfkelendiler ve elçileri yok etmek istediler. **34** Ama bütün halkın saygısını kazanmış bir Kutsal Yasa öğretmeni olan Gamaliel adlı bir Ferisi, Yüksek Kurul'da ayağa kalktı,

elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkartılmasını buyurarak kurul üyelerine şunları söyledi: “Ey İsrailliler, bu adamlara yapacağınızı iyi düşünün! **36** Bir süre önce Tevdas da kendi kendisiyle ilgili büyük iddialarda bulunarak başkaldırdı. Dört yüz kadar kişi de ona katıldı. Ama adam öldürüldü, izleyicilerinin hepsi dağıtıldı, hareket yok oldu. **37** Ondan sonra, sayım yapıldığı günlerde ortaya çıkan Celileli Yahuda, pek çok insanı ayartıp peşine taktı. Ama o da öldürüldü ve izleyicilerinin hepsi darmadağın oldu. **38** Şimdi size şunu söyleyeyim: Bu adamlarla uğraşmayın, onları rahat bırakın! Çünkü bu girişim, bu hareket insan işiyse, yok olup gidecektir. **39** Yok eğer Tanrı'nın işiyse, bu adamları yok edemezsiniz. Hatta kendinizi Tanrı'ya karşı savaşır durumda bulabilirsiniz.” Kurul üyeleri Gamaliel'in bu öğüdünü kabul ettiler. **40** Elçileri içeri çağırtıp kamçılattılar ve İsa'nın adından söz etmemelerini buyurduktan sonra salıverdiler. **41** Elçiler İsa'nın adı uğruna hakarete layık görüldükleri için Yüksek Kurul'un huzurundan sevinç içinde ayrıldılar. **42** Her gün tapınakta ve evlerde öğretmekten ve Mesih İsa'yla ilgili Müjde'yi yaymaktan geri kalmadılar.

6 İsa'nın öğrencilerinin sayıca çoğaldığı o günlerde, Grekçe konuşan Yahudiler, günlük yardım dağıtımında kendi dullarına gereken ilginin gösterilmediğini ileri sürerek İbranice konuşan Yahudiler'den yakınmaya başladılar. **2** Bunun üzerine Onikiler, bütün öğrencileri bir araya toplayıp şöyle dediler: “Tanrı'nın sözünü yayma işini bırakıp maddi işlerle uğraşmamız doğru olmaz. **3** Bu nedenle, kardeşler, aranızdan Ruh'la ve bilgelikle dolu, yedi saygın kişi seçin. Onları bu iş için görevlendirelim. **4** Biz ise kendimizi duaya ve Tanrı sözünü yaymaya adayalım.” **5** Bu öneri bütün topluluğu hoşnut etti. Böylece, iman ve Kutsal Ruh'la

dolu biri olan İstefanos'un yanısıra Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon, Parmenas ve Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolas'ı seçip elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler de dua edip ellerini onların üzerine koydular. **7** Böylece Tanrı'nın sözü yayılıyor, Yeruşalim'deki öğrencilerin sayısı arttıkça artıyor, kâhinlerden birçoğu da iman çağrısına uyuyordu. **8** Tanrı'nın lütfuyla ve kudretle dolu olan İstefanos, halk arasında büyük belirtiler ve harikalar yapıyordu. **9** Ne var ki, Azatlılar Havrası diye bilinen havranın bazı üyeleri ve Kirene'den, İskenderiye'den, Kilikya'dan ve Asya İli'nden bazı kişiler İstefanos'la çekişmeye başladılar. **10** Ama İstefanos'un konuşmasındaki bilgeliğe ve Ruh'a karşı koyamadılar. **11** Bunun üzerine birkaç kişiyi el altından ayartarak onlara, “Bu adamın Musa'ya ve Tanrı'ya karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk” dedirttiler. **12** Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve din bilginlerini kışkırttılar. Gidip İstefanos'u yakaladılar ve Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. **13** Getirdikleri yalancı tanıklar, “Bu adam durmadan bu kutsal yere ve Yasa'ya karşı konuşuyor” dediler. **14** “‘Nasıralı İsa burayı yıkacak, Musa'nın bize emanet ettiği töreleri de değiştirecek’ dediğini duyduk.” **15** Kurul'da oturanların hepsi, İstefanos'a baktıklarında yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

7 Başkâhin, “Bu iddialar doğru mu?” diye sordu. **2** İstefanos şöyle karşılık verdi: “Kardeşler ve babalar, beni dinleyin. Atamız İbrahim daha Mezopotamya'dayken, Harran'a yerleşmeden önce, yüce Tanrı ona görünüp şöyle dedi: ‘Ülkeni, akrabalarını bırak, sana göstereceğim ülkeye git.’ **4** “Bunun üzerine İbrahim Kildaniler'in ülkesini bırakıp Harran'a yerleşti. Babasının ölümünden sonra da Tanrı onu oradan alıp şimdi sizin yaşadığınız bu ülkeye getirdi. **5** Burada ona herhangi bir miras, bir karış toprak

bile vermemişti. Ama İbrahim'in o sırada hiç çocuğu olmadığı halde, Tanrı bu ülkeyi mülk olarak ona ve ondan sonra gelecek torunlarına vereceğini vaat etti. **6** Tanrı şöyle dedi: ‘Senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl köle olarak çalıştırılacak, baskı görecek. **7** Ama ben kölelik edecekleri ulusu cezalandıracağım. Bundan sonra oradan çıkacak ve bana bu yerde tapınacaklar.’ **8** Sonra Tanrı onunla, sünnete dayalı antlaşmayı yaptı. Böylelikle İbrahim, İshak'ın babası oldu ve onu sekiz günlükken sünnet etti. Ve İshak Yakup'un, Yakup da on iki büyük atamızın babası oldu. **9** “Yusuf'u kıskanan atalarımız, onu köle olarak Mısır'a sattılar. Ama Tanrı onunlaydı ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı. Ona bilgelik vererek Mısır Firavunu'nun gözüne girmesini sağladı. Firavun da onu Mısır ve bütün saray halkı üzerine yönetici atadı. **11** “Sonra bütün Mısır ve Kenan ülkesini kıtlık vurdu, büyük sıkıntılar başladı. Atalarımız yiyecek bulamadılar. **12** Mısır'da tahıl bulunduğunu duyan Yakup, atalarımızı oraya ilk yolculuklarına gönderdi. **13** Mısır'a ikinci gelişlerinde Yusuf kardeşlerine kimliğini açıkladı. Firavun böylece Yusuf'un ailesini tanımış oldu. **14** Yusuf haber yollayıp babası Yakup'u ve bütün akrabalarını, toplam yetmiş beş kişiyi çağırttı. **15** Böylece Yakup Mısır'a gitti. Kendisi de atalarımız da orada öldüler. **16** Kemikleri sonra Şekem'e getirilerek İbrahim'in Şekem'de Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığında satın almış olduğu mezara konuldu. **17** “Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında, Mısır'daki halkımızın nüfusu bir hayli çoğalmıştı. **18** Sonunda Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısır'da tahta çıktı. **19** Bu adam, halkımıza karşı haince davrandı, atalarımıza kötülük etti. Onları, yeni doğan çocuklarını açıkta bırakıp ölüme terk etmeye zorladı. **20** “O

sırada, son derece güzel bir çocuk olan Musa doğdu. Musa, üç ay babasının evinde beslendikten sonra açıkta bırakıldı. Firavunun kızı onu bulup evlat edindi ve kendi oğlu olarak yetiştirdi. **22** Musa, Mısırlılar'ın bütün bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde, gerek eylemde güçlü biri oldu. **23** “Kırk yaşını doldurunca Musa'nın yüreğinde öz kardeşleri İsrailoğulları'nın durumunu yakından görme arzusu doğdu. **24** Onlardan birine haksızlık edildiğini gören Musa, onu savundu. Haksızlığı yapan Mısırlı'yı öldürerek ezilenin öcünü aldı. **25** ‘Kardeşlerim Tanrı'nın benim aracılığımla kendilerini kurtaracağını anlarlar’ diye düşünüyordu. Ama onlar bunu anlamadılar. **26** Ertesi gün Musa, kavga eden iki İbrani'yle karşılaşınca onları barıştırmak istedi. ‘Efendiler’ dedi, ‘Siz kardeşsiniz. Niye birbirinize haksızlık ediyorsunuz?’ **27** “Ne var ki, soydaşına haksızlık eden kişi Musa'yı yana iterek, ‘Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?’ dedi. **28** ‘Yoksa dün Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?’ **29** Bu söz üzerine Musa Midyan ülkesine kaçtı. Orada gurbette yaşadı ve iki oğul babası oldu. **30** “Kırk yıl geçtikten sonra Musa'ya, Sina Dağı'nın yakınlarındaki çölde, yanan bir çalının alevleri içinde bir melek göründü. **31** Musa gördüklerine şaştı. Daha yakından bakmak için yaklaştığında, Rab ona şöyle seslendi: ‘Senin atalarının Tanrısı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı benim.’ Korkuyla titreyen Musa bakmaya cesaret edemedi. **33** “Sonra Rab, ‘Çarıklarını çıkar! Çünkü bastığın yer kutsal topraktır’ dedi. **34** ‘Mısır'da halkıma yapılan baskıyı yakından gördüm, iniltilerini duydum ve onları kurtarmaya geldim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.’ **35** “Bu Musa, ‘Kim seni yönetici ve yargıç atadı?’ diye reddettikleri Musa'ydı. Tanrı onu, çalıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla yönetici ve kurtarıcı olarak

gönderdi. **36** Halkı Mısır'dan çıkaran, orada, Kamış Denizi'nde ve kırk yıl boyunca çölde belirtiler ve harikalar yapan oydu. **37** İsrailoğulları'na, ‘Tanrı size kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak’ diyen Musa odur. **38** Çöldeki topluluğun arasında yaşamış, Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan melekle ve atalarımızla birlikte bulunmuş olan odur. Bize iletmek üzere yaşam dolu sözler aldı. **39** “Ne var ki, atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler, Mısır'a dönmeyi özler oldular. **40** Harun'a, ‘Bize öncülük edecek ilahlar yap’ dediler. ‘Çünkü bizi Mısır'dan çıkaran o Musa'ya ne oldu bilmiyoruz!’ **41** Ve o günlerde buzağı biçiminde bir put yapıp ona kurban sundular. Kendi elleriyle yaptıkları bu put için bir şenlik düzenlediler. **42** Bu yüzden Tanrı onlardan yüz çevirip onları göksel cisimlere kulluk etmeye terk etti. Peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi: ‘Ey İsrail halkı, Çölde kırk yıl boyunca Bana mı sunular, kurbanlar sundunuz? **43** Siz Molek'in çadırını Ve ilahınız Refan'ın yıldızını taşıdınız. Tapınmak için yaptığınız putlardı bunlar. Bu yüzden sizi Babil'in ötesine süreceğim.’ **44** “Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı vardı. Musa bunu, kendisiyle konuşan Tanrı'nın buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı. **45** Tanıklık Çadırı'nı önceki kuşaktan teslim alan atalarımız, Yeşu'nun önderliğinde öteki ulusların topraklarını ele geçirdikleri zaman, çadırı yanlarında getirdiler. Ulusları atalarımızın önünden kovan, Tanrı'nın kendisiydi. Çadır Davut'un zamanına dek kaldı. **46** Tanrı'nın beğenisini kazanmış olan Davut, Yakup'un Tanrısı için bir konut yapmaya izin istedi. **47** Oysa Tanrı için bir ev yapan Süleyman oldu. **48** “Ne var ki, en yüce Olan, elle yapılmış konutlarda oturmaz. Peygamberin belirttiği gibi, ‘Gök tahtım, Yeryüzü ayaklarımın taburesidir. Benim için nasıl bir ev

yapacaksınız? Ya da, neresi dinleneceğim yer? Bütün bunları yapan elim değil mi? diyor Rab.’ **51** “Ey dik kafalılar, yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar! Siz tıpkı atalarınıza benziyorsunuz, her zaman Kutsal Ruh'a karşı direniyorsunuz. **52** Atalarınız peygamberlerin hangisine zulmetmediler ki? Adil Olan'ın geleceğini önceden bildirenleri de öldürdüler. Melekler aracılığıyla buyrulan Yasa'yı alıp da buna uymayan sizler, şimdi de Adil Olan'a ihanet edip O'nu katlettiniz!” **54** Kurul üyeleri bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular, İstefanos'a karşı dişlerini gıcırdattılar. **55** Kutsal Ruh'la dolu olan İstefanos ise, gözlerini göğe dikip Tanrı'nın görkemini ve Tanrı'nın sağında duran İsa'yı gördü. **56** “Bakın” dedi, “Göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun Tanrı'nın sağında durmakta olduğunu görüyorum.” **57** Bunun üzerine kulaklarını tıkayıp çığlıklar atarak hep birlikte İstefanos'a saldırdılar. **58** Onu kentten dışarı atıp taşa tuttular. İstefanos'a karşı tanıklık etmiş olanlar, kaftanlarını Saul adlı bir gencin ayaklarının dibine bıraktılar. **59** İstefanos taş yağmuru altında, “Rab İsa, ruhumu al!” diye yakarıyordu. **60** Sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: “Ya Rab, bu günahı onlara yükleme!” Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı.

8 İstefanos'un öldürülmesini Saul da onaylamıştı. O gün Yeruşalim'deki kiliseye karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriye'nin her yanına dağıldılar. **2** Bazı dindar kişiler, İstefanos'u gömdükten sonra onun için büyük yas tuttular. **3** Saul ise inanlılar topluluğunu kırıp geçirmeye başladı. Ev ev dolaşarak, kadın erkek demeden imanlıları dışarı sürüklüyor, hapse atıyordu. **4** Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü müjdeliyorlardı. **5** Filipus, Samiriye Kenti'ne gidip oradakilere Mesih'i tanıtmaya

başladı. **6** Filipus'u dinleyen ve gerçekleştirdiği belirtileri gören kalabalıklar, hep birlikte onun söylediklerine kulak verdiler. **7** Birçoklarının içinden kötü ruhlar yüksek sesle haykırarak çıktı; birçok felçli ve kötürüm iyileştirildi. **8** Ve o kentte büyük sevinç oldu. **9** Ne var ki, kentte bir süreden beri büyücülük yapan ve Samiriye halkını şaşkına çeviren Simun adlı biri vardı. Simun, büyük adam olduğunu iddia ediyordu. **10** Küçük büyük, herkes onu dikkatle dinler, “Büyük Güç dedikleri Tanrı gücü işte budur” derlerdi. **11** Uzun zamandan beri onları büyücülüğüyle şaşkına çevirdiği için onu dikkatle dinlerlerdi. **12** Ama Tanrı'nın Egemenliği ve İsa Mesih adıyla ilgili Müjde'yi duyuran Filipus'un söylediklerine inandıkları zaman, erkekler de kadınlar da vaftiz oldular. **13** Simun'un kendisi de inanıp vaftiz oldu. Ondan sonra sürekli olarak Filipus'un yanında kaldı. Doğaüstü belirtileri ve yapılan büyük mucizeleri görünce şaşkına döndü. **14** Yeruşalim'deki elçiler, Samiriye halkının, Tanrı'nın sözünü benimsediğini duyunca Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler. **15** Petrus'la Yuhanna oraya varınca, Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler. **16** Çünkü Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemişti. Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı, o kadar. **17** Petrus'la Yuhanna onların üzerine ellerini koyunca, onlar da Kutsal Ruh'u aldılar. **18** Elçilerin bu el koyma hareketiyle Kutsal Ruh'un verildiğini gören Simun onlara para teklif ederek, “Bana da bu yetkiyi verin, kimin üzerine ellerimi koysam Kutsal Ruh'u alsın” dedi. **20** Petrus, “Paran da yok olsun, sen de!” dedi, “Çünkü Tanrı'nın armağanını parayla elde edebileceğini sandın. **21** Senin bu işte bir payın, bir hakkın yok. Yüreğin, Tanrı'nın gözünde doğru değildir. **22** Bu kötülüğünden tövbe et ve Rab'be yalvar, yüreğindeki bu düşünce belki bağışlanır. **23** Senin kin

dolu, kötülüğe tutsak biri olduğunu görüyorum.” **24** Simun, “Benim için Rab'be yalvarın da söylediklerinizden hiçbiri başıma gelmesin” diye karşılık verdi. **25** Petrus'la Yuhanna tanıklık edip Rab'bin sözünü bildirdikten sonra, Samiriye'nin birçok köyünde de Müjde'yi duyura duyura Yeruşalim'e döndüler. **26** Bu arada Rab'bin bir meleği Filipus'a şöyle seslendi: “Kalk, güneye doğru, Yeruşalim'den Gazze'ye inen yola, çöl yoluna git.” **27** Filipus da kalkıp gitti. Giderken Etiyopyalı bir hadım gördü. Bu adam Etiyopya Kraliçesi Kandaki'nin vezirlerinden biriydi. Kraliçenin bütün hazinelerinden sorumluydu. Yeruşalim'e, tapınmaya gelmişti. **28** Geri dönerken arabasında oturmuş, Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nı okuyordu. **29** Ruh Filipus'a, “Git” dedi, “Şu arabaya yetiş.” **30** Filipus koşup arabanın yanına geldi ve hadımın Peygamber Yeşaya'yı okumakta olduğunu işitti. “Acaba okuduklarını anlıyor musun?” diye sordu. **31** Hadım, “Biri bana yol göstermedikçe nasıl anlayabilirim ki?” diyerek Filipus'un arabaya binip yanına oturmasını rica etti. **32** Kutsal Yazılar'dan okuduğu bölüm şuydu: “Koyun gibi kesime götürüldü; Kırkıcının önünde kuzu nasıl ses çıkarmazsa, O da öylece ağzını açmadı. **33** Aşağılandığında adalet O'ndan esirgendi. O'nun soyunu kim anacak? Çünkü yeryüzündeki yaşamına son verildi.” **34** Hadım Filipus'a, “Lütfen açıklar mısın, peygamber kimden söz ediyor, kendisinden mi, bir başkasından mı?” diye sordu. **35** Bunun üzerine Filipus anlatmaya koyuldu. Kutsal Yazılar'ın bu bölümünden başlayarak ona İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdi. **36** Yolda giderlerken su bulunan bir yere geldiler. Hadım, “Bak, burada su var” dedi. “Vaftiz olmama ne engel var?” **38** Sonra arabanın durmasını buyurdu. Filipus'la hadım birlikte suya girdiler ve Filipus hadımı vaftiz etti. **39** Sudan çıktıkları zaman Rab'bin

Ruhu Filipus'u hemen oradan uzaklaştırdı. Filipus'u bir daha
görmeyen hadım sevinç içinde yoluna devam etti. **40** Filipus ise
kendini Aşdot Kenti'nde buldu. Sezariye'ye varıncaya dek bütün
kentleri dolaşarak Müjde'yi duyurdu.

9 Saul ise Rab'bin öğrencilerine karşı hâlâ tehdit ve ölüm
soluyordu. Başkâhine gitti, Şam'daki havralara verilmek üzere
mektuplar yazmasını istedi. Orada İsa'nın yolunda yürüyen kadın
erkek, kimi bulsa tutuklayıp Yeruşalim'e getirmek niyetindeydi. **3**
Yol alıp Şam'a yaklaştığı sırada, birdenbire gökten gelen bir ışık
çevresini aydınlattı. **4** Yere yıkılan Saul, bir sesin kendisine,
"Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?" dediğini işitti. **5** Saul,
"Ey Efendim, sen kimsin?" dedi. "Ben senin zulmettiğin İsa'yım"
diye yanıt geldi. **6** "Haydi kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği
sana bildirilecek." **7** Saul'la birlikte yolculuk eden adamların dilleri
tutuldu, oldukları yerde kalakaldılar. Sesi duydularsa da, kimseyi
göremediler. **8** Saul yerden kalktı, ama gözlerini açtığında hiçbir
şey göremiyordu. Sonra kendisini elinden tutup Şam'a götürdüler.
9 Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul hiçbir şey yiyip içmedi.
10 Şam'da Hananya adında bir İsa öğrencisi vardı. Bir görümde
Rab ona, "Hananya!" diye seslendi. "Buradayım, ya Rab" dedi
Hananya. **11** Rab ona, "Kalk" dedi, "Doğru Sokak denilen sokağa
git ve Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Şu
anda orada dua ediyor. **12** Görümünde yanına Hananya adlı
birinin geldiğini ve gözlerini açmak için ellerini kendisinin üzerine
koyduğunu görmüştür." **13** Hananya şöyle karşılık verdi: "Ya
Rab, birçoklarının bu adam hakkında neler anlattıklarını duydum.
Yeruşalim'de senin kutsallarına nice kötülük yapmış! **14** Burada
da senin adını anan herkesi tutuklamak için başkâhinlerden
yetki almıştır." **15** Rab ona, "Git!" dedi. "Bu adam, benim

adımı öteki uluslara, krallara ve İsrailoğulları'na duyurmak üzere seçilmiş bir aracımdır. **16** Benim adım uğruna ne kadar sıkıntı çekmesi gerekeceğini ona göstereceğim.” **17** Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi ve ellerini Saul'un üzerine koydu. “Saul kardeş” dedi, “Sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruh'la dolasın diye beni yolladı.” **18** O anda Saul'un gözlerinden balık pulunu andıran şeyler düştü. Saul yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz oldu. **19** Sonra yemek yiyip kuvvet buldu. Saul birkaç gün Şam'daki öğrencilerin yanında kaldı. **20** Havralarda İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu hemen duyurmaya başladı. **21** Onu duyanların hepsi şaşkına döndü. “Yeruşalim'de bu adı ananları kırıp geçiren adam bu değil mi? Buraya da, öylelerini tutuklayıp başkâhinlere götürmek amacıyla gelmedi mi?” diyorlardı. **22** Saul ise günden güne güçleniyordu. İsa'nın Mesih olduğuna dair kanıtlar göstererek Şam'da yaşayan Yahudiler'i şaşkına çeviriyordu. **23** Aradan günler geçti. Yahudiler Saul'u öldürmek için bir düzen kurdular. **24** Ne var ki, kurdukları düzenle ilgili haber Saul'a ulaştı. Yahudiler onu öldürmek için gece gündüz kentin kapılarını gözlüyorlardı. **25** Ama Saul'un öğrencileri geceleyin kendisini aldılar, kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe içinde aşağı indirdiler. **26** Saul Yeruşalim'e varınca oradaki öğrencilere katılmaya çalıştı. Ama hepsi ondan korkuyor, İsa'nın öğrencisi olduğuna inanamıyorlardı. **27** O zaman Barnaba onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saul'un Şam yolunda Rab'bi nasıl gördüğünü, Rab'bin de onunla konuştuğunu, Şam'da ise onun İsa adını nasıl korkusuzca duyurduğunu anlattı. **28** Böylelikle Saul, Yeruşalim'de girip çıktıkları her yerde öğrencilerle birlikte bulunarak Rab'bin adını korkusuzca duyurmaya başladı. **29**

Dili Grekçe olan Yahudiler'le konuşup tartışıyordu. Ama onlar onu öldürmeyi tasarlıyorlardı. **30** Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye'ye götürüp oradan Tarsus'a yolladılar. **31** Bütün Yahudiye, Celile ve Samiriye'deki inanlılar topluluğu esenliğe kavuştu. Gelişen ve Rab korkusu içinde yaşayan topluluk Kutsal Ruh'un yardımıyla sayıca büyüyordu. **32** Bu arada her tarafı dolaşan Petrus, Lidda'da yaşayan kutsallara da uğradı. **33** Orada Eneas adında birine rastladı. Eneas felçliydi. Sekiz yıldan beri yatalaktı. **34** Petrus ona, “Eneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor” dedi. “Kalk, yatağını topla.” Eneas hemen ayağa kalktı. **35** Lidda ve Şaron'da yaşayan herkes onu gördü ve Rab'be döndü. **36** Yafa'da, İsa öğrencisi olan Tabita adında bir kadın vardı. Tabita, ceylan anlamına gelir. Bu kadın her zaman iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi. **37** O günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yıkayıp üst kattaki odaya koydular. **38** Lidda Yafa'ya yakın olduğundan, Petrus'un Lidda'da bulunduğunu duyan öğrenciler ona iki kişi yollayıp, “Vakit kaybetmeden yanımıza gel” diye yalvardılar. **39** Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. Eve varınca onu üst kattaki odaya çıkardılar. Bütün dul kadınlar ağlayarak Petrus'un çevresinde toplandılar. Ona, Ceylan'ın kendileriyle birlikteyken diktiği entarilerle üstlükleri gösterdiler. **40** Petrus, herkesi dışarı çıkarttı, diz çöküp dua etti. Sonra ölüye doğru dönerek, “Tabita, kalk” dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrus'u görünce doğrulup oturdu. **41** Petrus elini uzatarak onu ayağa kaldırdı. Sonra kutsallarla dul kadınları çağırdı, Ceylan'ı diri olarak onlara teslim etti. **42** Bu olayın haberi bütün Yafa'ya yayıldı ve birçokları Rab'be inandı. **43** Petrus uzunca bir süre Yafa'da, Simun adında bir dericinin evinde kaldı.

10 Sezariye'de Kornelius adında bir adam vardı. “İtalyan” taburunda yüzbaşıydı. **2** Dindar bir adamdı. Hem kendisi hem de bütün ev halkı Tanrı'dan korkardı. Halka çok yardımda bulunur, Tanrı'ya sürekli dua ederdi. **3** Bir gün saat üç sularında, bir görümde Tanrı'nın bir meleğinin kendisine geldiğini açıkça gördü. Melek ona, “Kornelius” diye seslendi. **4** Kornelius korku içinde gözlerini ona dikti, “Ne var, efendim?” dedi. Melek ona şöyle dedi: “Duaların ve sadakaların anılmak üzere Tanrı katına ulaştı. **5** Şimdi Yafa'ya adam yolla, Petrus olarak da tanınan Simun'u çağırt. **6** Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simun adlı bir dericinin yanında kalıyor.” **7** Kendisiyle konuşan melek uzaklaştıktan sonra Kornelius, iki uşağıyla özel yardımcılarından dindar bir askeri çağırdı. **8** Kendilerine her şeyi anlattıktan sonra onları Yafa'ya gönderdi. **9** Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırlarken, saat on iki sularında Petrus dua etmek için dama çıktı. **10** Acıkınca da yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus kendinden geçti. **11** Göğün açıldığını ve büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtılarak yeryüzüne indirildiğini gördü. **12** Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar vardı. **13** Bir ses ona, “Kalk Petrus, kes ve ye!” dedi. **14** “Asla olmaz, ya Rab!” dedi Petrus. “Hiçbir zaman bayağı ya da murdar herhangi bir şey yemedim.” **15** Ses tekrar, ikinci kez duyuldu; Petrus'a, “Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme” dedi. **16** Bu, üç kez tekrarlandı. Sonra çarşafı andıran nesne hemen göğe alındı. **17** Petrus şaşkınlık içindeydi. Gördüğü görümün ne anlama gelebileceğini düşünürken, Kornelius'un gönderdiği adamlar sora sora Simun'un evinin kapısına kadar geldiler. **18** Evdekilere seslenerek, “Petrus diye tanınan Simun burada mı kalıyor?”

diye sordular. **19** Petrus hâlâ görümün anlamını düşünürken Ruh ona, “Bak, üç kişi seni arıyor” dedi. **20** “Haydi kalk, aşağı in. Hiç çekinmeden onlarla git. Çünkü onları ben gönderdim.” **21** Petrus aşağı inip adamlara, “Aradığınız kişi benim” dedi. “Gelişinizin sebebi ne acaba?” **22** “Doğru ve Tanrı'dan korkan, bütün Yahudi ulusunca iyiliğiyle tanınan, Kornelius adında bir yüzbaşı var” dediler. “Kutsal bir melek ona, seni evine çağırtıp senin söyleyeceklerini dinlemesini buyurdu.” **23** Bunun üzerine Petrus onları içeri alıp konuk etti. Ertesi gün Petrus kalktı, onlarla birlikte yola çıktı. Yafa'daki kardeşlerden bazıları da ona katıldı. **24** İkinci gün Sezariye'ye vardılar. Bu arada Kornelius, akraba ve yakın dostlarını toplamış onları bekliyordu. **25** Eve giren Petrus'u karşıladı, tapınırcasına ayaklarına kapandı. **26** Petrus ise onu ayağa kaldırarak, “Kalk, ben de insanım” dedi. **27** Petrus Kornelius'la konuşa konuşa içeri girdiğinde birçok insanın toplanmış olduğunu gördü. **28** Onlara şöyle dedi: “Bir Yahudi'nin başka ulustan biriyle ilişki kurmasının, onu ziyaret etmesinin töremize aykırı olduğunu bilirsiniz. Oysa Tanrı bana, hiç kimseye bayağı ya da murdar dememem gerektiğini gösterdi. **29** Bu nedenle, çağrıldığım zaman hiç itiraz etmeden geldim. Şimdi, beni ne amaçla çağırttığınızı sorabilir miyim?” **30** Kornelius, “Üç gün önce bu sıralarda, saat üçte evimde dua ediyordum” dedi. “Birdenbire, parlak giysili bir adam önüme çıkıverdi. **31** ‘Kornelius’ dedi, ‘Tanrı senin duanı işitti, verdiğin sadakaları andı. **32** Yafa'ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun'u çağırt. O, deniz kıyısında oturan derici Simun'un evinde kalıyor.’ **33** Bunun üzerine sana hemen adam yolladım. Sen de lütfedip geldin. İşte şimdi biz hepimiz, Rab'bin sana buyurduğu her şeyi dinlemek üzere Tanrı'nın önünde toplanmış bulunuyoruz.” **34** O zaman

Petrus söz alıp şöyle dedi: “Tanrı'nın insanlar arasında ayrım yapmadığını, ama kendisinden korkan ve doğru olanı yapan kişiyi, ulusuna bakmaksızın kabul ettiğini gerçekten anlıyorum. **36** Tanrı'nın, herkesin Rabbi olan İsa Mesih aracılığıyla esenliği müjdeleyerek İsrailoğulları'na ilettiği bildiriden haberiniz vardır. **37** Yahya'nın vaftiz çağrısından sonra Celile'den başlayarak bütün Yahudiye'de meydana gelen olayları, Tanrı'nın, Nasıralı İsa'yı nasıl Kutsal Ruh'la ve kudretle meshettiğini biliyorsunuz. İsa her yanı dolaşarak iyilik yapıyor, İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi. **39** “Biz İsa'nın, Yahudiler'in ülkesinde ve Yeruşalim'de yaptıklarının hepsine tanık olduk. O'nu çarmıha gerip öldürdüler. **40** Ama Tanrı O'nu üçüncü gün diriltti ve açıkça görünmesini sağladı. **41** İsa halkın tümüne değil de, Tanrı'nın önceden seçtiği tanıklara –ölümden dirilmesinden sonra kendisiyle birlikte yiyip içen bizlere– göründü. **42** Tanrı tarafından ölülerle dirilerin Yargıcı olarak atanan kişinin kendisi olduğunu halka duyurmamızı, buna tanıklık etmemizi buyurdu. **43** Peygamberlerin hepsi O'nunla ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanır.” **44** Petrus daha bu sözleri söylerken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi. **45** Petrus'la birlikte gelen Yahudi imanlılar, Kutsal Ruh armağanının öteki uluslardan olanların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla karşıladılar. **46** Çünkü onların, bilmedikleri dillerle konuşup Tanrı'yı yücelttiklerini duyuyorlardı. O zaman Petrus, “Bunlar, tıpkı bizim gibi Kutsal Ruh'u almışlar. Suyla vaftiz olmalarına kim engel olabilir?” dedi. **48** Böylelikle onların İsa Mesih adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Sonra onlar Petrus'a, birkaç gün yanlarında kalması için ricada bulundular.

11 Elçilerle bütün Yahudiye'deki kardeşler, öteki ulusların
da Tanrı'nın sözünü kabul ettiklerini duydular. **2** Ama Petrus
Yeruşalim'e gittiği zaman sünnet yanlıları onu eleştirdiler. **3**
"Sünnetsiz kişilerin evine gidip yemek yemişsin!" dediler. **4**
Petrus baştan başlayarak olanları tek tek onlara anlattı. **5** "Ben
Yafa Kenti'nde dua ediyordum" dedi. "Kendimden geçerek bir
görüm gördüm. Büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört
köşesinden sarkıtıldığını, bunun gökten inip benim bulunduğum
yere kadar geldiğini gördüm. **6** Gözlerimi çarşafa dikip dikkatle
baktım. Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan dört ayaklılar,
yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm. **7** Sonra
bir sesin bana, 'Kalk, Petrus, kes ve ye!' dediğini işittim. **8**
"'Asla olmaz, ya Rab!' dedim. 'Ağzıma hiçbir zaman bayağı
ya da murdar bir şey girmedi.' **9** "Ses ikinci kez gökten geldi:
'Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme' dedi. **10** Bu, üç
kez tekrarlandı; sonra her şey yeniden göğe alındı. **11** "Tam o
sırada Sezariye'den bana gönderilen üç kişi, bulunduğumuz
evin önünde durdular. **12** Ruh bana, ayrım gözetmeden onlarla
birlikte gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldiler,
varıp adamın evine girdik. **13** Adam bize, evinde beliren meleği
nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle demiş: 'Yafa'ya adam
yolla, Petrus diye tanınan Simun'u çağırt. **14** O sana, senin ve
bütün ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek.' **15** "Ben
konuşmaya başlayınca Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize
indiği gibi, onların da üzerine indi. **16** O zaman Rab'bin söylediği
şu sözü anımsadım: 'Yahya suyla vaftiz etti, sizler ise Kutsal
Ruh'la vaftiz edileceksiniz.' **17** Böylelikle Tanrı, Rab İsa Mesih'e
inanmış olan bizlere verdiği armağanın aynısını onlara verdiyse,
ben kimim ki Tanrı'ya karşı koyayım?" **18** Bunları dinledikten

sonra yatıştılar. Tanrı'yı yücelterek şöyle dediler: “Demek ki Tanrı, tövbe etme ve yaşama kavuşma fırsatını öteki uluslara da vermiştir.” **19** İstefanos'un öldürülmesiyle başlayan baskı sonucu dağılan imanlılar, Fenike, Kıbrıs ve Antakya'ya kadar gittiler. Tanrı sözünü sadece Yahudiler'e duyuruyorlardı. **20** Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazı adamlar Antakya'ya gidip Grekler'le de konuşmaya başladılar. Onlara Rab İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdiler. **21** Onların arasında etkin olan Rab'bin gücü sayesinde çok sayıda kişi inanıp Rab'be döndü. **22** Olup bitenlerin haberi, Yeruşalim'deki kiliseye ulaştı. Bunun üzerine imanlılar Barnaba'yı Antakya'ya gönderdiler. **23** Kutsal Ruh'la ve imanla dolu, iyi bir adam olan Barnaba, Antakya'ya varıp Tanrı lütfunun meyvelerini görünce sevindi. Herkesi, candan ve yürekten Rab'be bağlı kalmaya özendirdi. Sonuç olarak Rab'be daha birçok kişi kazanıldı. **25** Sonra Barnaba, Saul'u aramak için Tarsus'a gitti. Onu bulunca da Antakya'ya getirdi. Böylece Barnaba'yla Saul bir yıl boyunca oradaki inanlılar topluluğuyla bir araya gelerek büyük bir kitleyi eğittiler. Öğrencilere ilk kez Antakya'da Mesihçiler adı verildi. **27** O günlerde Yeruşalim'den Antakya'ya bazı peygamberler geldi. **28** Bunlardan Hagavos adlı biri ortaya çıkıp bütün dünyada şiddetli bir kıtlık olacağını Ruh aracılığıyla bildirdi. Bu kıtlık, Klavdius'un imparatorluğu sırasında oldu. **29** Öğrenciler, her biri kendi gücü oranında, Yahudiye'de yaşayan kardeşlere gönderilmek üzere yardım toplamayı kararlaştırdılar. **30** Bu kararı yerine getirip bağışlarını Barnaba ve Saul'un eliyle kilisenin ihtiyarlarına gönderdiler.

12 O sırada kral Hirodes, kiliseden bazı kişilere eziyet etmeye başladı. **2** Yuhanna'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürttü. **3** Yahudiler'in bundan memnun kaldığını görünce ardından Petrus'u

da yakalattı. Bunu, Mayasız Ekmek Bayramı sırasında yaptı. **4** Petrus'u tutuklatıp hapse attırdı ve dörder kişilik dört takım askerin gözetimine teslim etti. Fısıh Bayramı'ndan sonra onu halkın önünde yargılamak niyetindeydi. **5** Bu nedenle Petrus hapiste tutuldu. Ama inanlılar topluluğu onun için Tanrı'ya hararetle dua ediyordu. **6** Petrus, Hirodes'in kendisini yargılayacağı günden önceki gece, çift zincirle bağlı olarak iki askerin arasında uyuyordu. Kapıda duran nöbetçiler de zindanın güvenliğini sağlıyordu. **7** Birdenbire Rab'bin bir meleği göründü ve hücrede bir ışık parladı. Melek, Petrus'un böğrüne dokunup onu uyandırdı. "Çabuk, kalk!" dedi. O anda zincirler Petrus'un bileklerinden düştü. **8** Melek ona, "Kuşağını bağla, çarıklarını giy" dedi. Petrus da söyleneni yaptı. "Abanı giy, beni izle" dedi melek. **9** Petrus onu izleyerek dışarı çıktı. Ama meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, bir görüm gördüğünü sanıyordu. **10** Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçerek kente açılan demir kapıya geldiler. Kapı, önlerinde kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca yürüdüler, sonra melek ansızın Petrus'un yanından ayrıldı. **11** O zaman kendine gelen Petrus, "Rab'bin bana meleğini gönderdiğini şimdi gerçekten anlıyorum" dedi. "O beni Hirodes'in elinden ve Yahudi halkının uğrayacağımı umduğu bütün belalardan kurtardı." **12** Petrus olanların farkına varınca Markos diye tanınan Yuhanna'nın annesi Meryem'in evine gitti. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu. **13** Petrus'un dış kapıyı çalması üzerine Roda adlı bir hizmetçi kız kapıya bakmaya gitti. **14** Petrus'un sesini tanıyan kız, sevincinden kapıyı açmadan tekrar içeri koşarak, "Petrus kapıda duruyor!" diye haber verdi. **15** "Çıldırmışsın sen!" dediler ona. Ama kız üsteleyince, "Onun meleği olmalı" dediler. **16** Petrus ise kapıyı çalmaya devam

etti. Kapıyı açıp onu görünce şaşıp kaldılar. **17** Petrus, eliyle susmalarını işaret ederek Rab'bin onu zindandan nasıl çıkardığını anlattı. Sonra, “Bu haberleri Yakup'la öbür kardeşlere iletin” diyerek oradan ayrılıp başka bir yere gitti. **18** Askerler sabahleyin büyük bir telaşa kapıldılar. Birbirlerine, “Petrus'a ne oldu?” diye sordular. **19** Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmeleri için buyruk verdi. Bundan sonra Hirodes, Yahudiye'den Sezariye'ye gidip bir süre orada kaldı. **20** Bu arada Sur ve Sayda halklarına ateş püskürüyordu. Bunlar birleşip kendisiyle görüşmeye geldiler. Önce kralın başdanışmanı Vlastus'u kendi taraflarına çekerek barış isteğinde bulundular. Çünkü kendi ülkelerinin gereksindiği yiyecekler kralın ülkesinden sağlanıyordu. **21** Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtına oturarak halka bir konuşma yaptı. **22** Halk, “Bu bir insanın sesi değil, bir ilahın sesidir!” diye bağırıyordu. **23** O anda Rab'bin bir meleği Hirodes'i vurdu. Çünkü Tanrı'ya ait olan yüceliği kendine mal etmişti. İçi kurtlarca kemirilerek can verdi. **24** Tanrı'nın sözü ise yayılıyor, etkisini artırıyordu. **25** Görevlerini tamamlayan Barnaba'yla Saul, Markos diye tanınan Yuhanna'yı yanlarına alarak Yeruşalim'den döndüler.

13 Antakya'daki kilisede peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnaba, Niger denilen Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodes'le birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul. **2** Bunlar Rab'be tapınıp oruç tutarlarken Kutsal Ruh kendilerine şöyle dedi: “Barnaba'yla Saul'u, kendilerini çağırmış olduğum görev için bana ayırın.” **3** Böylece oruç tutup dua ettikten sonra, Barnaba'yla Saul'un üzerine ellerini koyup onları yolcu ettiler. **4** Kutsal Ruh'un buyruğuyla yola çıkan Barnaba'yla Saul, Selefkiye'ye gittiler, oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler. **5**

Salamis'e varınca Yahudiler'in havralarında Tanrı'nın sözünü duyurmaya başladılar. Yuhanna'yı da yardımcı olarak yanlarına almışlardı. **6** Adayı baştan başa geçerek Baf'a geldiler. Orada büyücü ve sahte peygamber Baryeşu adında bir Yahudi'yle karşılaştılar. **7** Baryeşu, Vali Sergius Pavlus'a yakın biriydi. Akıllı bir kişi olan vali, Barnaba'yla Saul'u çağırtıp Tanrı'nın sözünü dinlemek istedi. Ne var ki Baryeşu –büyücü anlamına gelen öbür adıyla Elimas– onlara karşı koyarak valiyi iman etmekten caydırmaya çalıştı. **9** Ama Kutsal Ruh'la dolan Saul, yani Pavlus, gözlerini Elimas'a dikerek, “Ey İblis'in oğlu!” dedi. “Yüreğin her türlü hile ve sahtekârlıkla dolu; doğru olan her şeyin düşmanısın. Rab'bin düz yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin? **11** İşte şimdi Rab'bin eli sana karşı kalktı. Kör olacaksın, bir süre gün ışığını göremeyeceksin.” O anda adamın üzerine bir sis, bir karanlık çöktü. Dört dönerek, elinden tutup kendisine yol gösterecek birilerini aramaya başladı. **12** Olanları gören vali, Rab'le ilgili öğretiyi hayranlıkla karşıladı ve iman etti. **13** Pavlus'la beraberindekiler Baf'tan denize açılıp Pamfilya bölgesinin Perge Kenti'ne gittiler. Yuhanna ise onları bırakıp Yeruşalim'e döndü. **14** Onlar Perge'den yollarına devam ederek Pisidya sınırındaki Antakya'ya geçtiler. Şabat Günü havraya girip oturdular. **15** Kutsal Yasa ve peygamberlerin yazıları okunduktan sonra, havranın yöneticileri onlara, “Kardeşler, halka verecek bir öğüdünüz varsa buyurun, konuşun” diye haber yolladılar. **16** Pavlus ayağa kalktı, eliyle bir işaret yaparak, “Ey İsrailliler ve Tanrı'dan korkan yabancılar, dinleyin” dedi. **17** “Bu halkın, yani İsrail'in Tanrısı, bizim atalarımızı seçti ve Mısır'da gurbette yaşadıkları süre içinde onları büyük bir ulus yaptı. Sonra güçlü eliyle onları oradan çıkardı, çölde yaklaşık kırk yıl onlara katlandı.

19 Kenan ülkesinde yenilgiye uğrattığı yedi ulusun topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Bütün bunlar aşağı yukarı dört yüz elli yıl sürdü. “Sonra Tanrı, Peygamber Samuel'in zamanına kadar onlar için hâkimler yetiştirdi. **21** Halk bir kral isteyince, Tanrı onlar için Benyamin oymağından Kiş oğlu Saul'u yetiştirdi. Saul kırk yıl krallık yaptı. **22** Tanrı, onu tahttan indirdikten sonra onlara kral olarak Davut'u başa geçirdi. Onunla ilgili şu tanıklıkta bulundu: ‘İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar.’ **23** Tanrı, verdiği sözü tutarak bu adamın soyundan İsrail'e bir Kurtarıcı, İsa'yı gönderdi. **24** İsa'nın gelişinden önce Yahya, bütün İsrail halkını, tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı. **25** Yahya görevini tamamlarken şöyle diyordu: ‘Beni kim sanıyorsunuz? Ben Mesih değilim. Ama O benden sonra geliyor. Ben O'nun ayağındaki çarığın bağını çözmeye bile layık değilim.’ **26** “Kardeşler, İbrahim'in soyundan gelenler ve Tanrı'dan korkan yabancılar, bu kurtuluş bildirisi bize gönderildi. **27** Çünkü Yeruşalim'de yaşayanlar ve onların yöneticileri İsa'yı reddettiler. O'nu mahkûm etmekle her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirmiş oldular. **28** O'nda ölüm cezasını gerektiren herhangi bir suç bulamadıkları halde, Pilatus'tan O'nun idamını istediler. **29** O'nunla ilgili yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra O'nu çarmıhtan indirip mezara koydular. **30** Ama Tanrı O'nu ölümden diriltti. **31** İsa, daha önce kendisiyle birlikte Celile'den Yeruşalim'e gelenlere günlerce göründü. Bu kişiler şimdi halka O'nun tanıklığını yapıyor. **32** “Biz de size Müjde'yi duyuruyoruz: Tanrı İsa'yı diriltmekle, atalarımıza verdiği sözü, onların çocukları olan bizler için yerine getirmiştir. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi: ‘Sen benim Oğlum'sun, Bugün ben sana Baba oldum.’ **34** “Tanrı, O'nu asla çürümemek üzere

ölümden dirilttiğini şu sözlerle belirtmiştir: ‘Size, Davut'a söz verdiğim Kutsal ve güvenilir nimetleri vereceğim.’ **35** “Bunun için başka bir yerde de şöyle der: ‘Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.’ **36** “Davut, kendi kuşağında Tanrı'nın amacı uyarınca hizmet ettikten sonra gözlerini yaşama kapadı, ataları gibi gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti. **37** Oysa Tanrı'nın dirilttiği Kişi'nin bedeni çürümedi. **38** Dolayısıyla kardeşler, şunu bilin ki, günahların bu Kişi aracılığıyla bağışlanacağı size duyurulmuş bulunuyor. Şöyle ki, iman eden herkes, Musa'nın Yasası'yla aklanamadığınız her suçtan O'nun aracılığıyla aklanır. **40** Dikkat edin, peygamberlerin sözünü ettiği şu durum sizin başınıza gelmesin: ‘Bakın, siz alay edenler, Şaşkına dönüp yok olun! Sizin gününüzde bir iş yapıyorum, Öyle bir iş ki, biri size anlatsa inanmazsınız.’” **42** Pavlus'la Barnaba havradan çıkarken halk onları, bir sonraki Şabat Günü aynı konular üzerinde konuşmaya çağırdı. **43** Havradaki topluluk dağılınca, Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrı'ya tapan yabancılardan birçoğu onların ardından gitti. Pavlus'la Barnaba onlarla konuşarak onları devamlı Tanrı'nın lütfunda yaşamaya özendirdiler. **44** Ertesi Şabat Günü kent halkının hemen hemen tümü Rab'bin sözünü dinlemek için toplanmıştı. **45** Kalabalığı gören Yahudiler büyük bir kıskançlık içinde, küfürlerle Pavlus'un söylediklerine karşı çıktılar. **46** Pavlus'la Barnaba ise cesaretle karşılık verdiler: “Tanrı'nın sözünü ilk önce size bildirmemiz gerekiyordu. Siz onu reddettiğinize ve kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğinize göre, biz şimdi öteki uluslara gidiyoruz. **(aiōnios g166)** **47** Çünkü Rab bize şöyle buyurmuştur: ‘Yeryüzünün dört bucağına kurtuluş götürmen için Seni uluslara ışık yaptım.’” **48** Öteki uluslardan olanlar bunu işitince sevindiler ve Rab'bin sözünü yücelttiler.

Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların hepsi iman etti. **(aiōnios g166)** **49** Böylece Rab'bin sözü bütün yörede yayıldı. **50** Ne var ki Yahudiler, Tanrı'ya tapan saygın kadınlarla kentin ileri gelen erkeklerini kışkırttılar, Pavlus'la Barnaba'ya karşı bir baskı hareketi başlatıp onları bölge sınırlarının dışına attılar. **51** Bunun üzerine Pavlus'la Barnaba, onlara bir uyarı olsun diye ayaklarının tozunu silkerek Konya'ya gittiler. **52** Öğrenciler ise sevinç ve Kutsal Ruh'la doluydu.

14 Aynı şekilde Konya'da da Yahudiler'in havrasına giren Pavlus'la Barnaba öyle etkili konuştular ki, hem Yahudiler'den hem de Grekler'den çok kişi iman etti. **2** Ama inanmayan Yahudiler, öteki uluslardan olanları kardeşlere karşı kışkırtarak zihinlerini bulandırdılar. **3** Orada uzunca bir süre kalan Pavlus'la Barnaba, Rab hakkında cesaretle konuşuyorlardı. Rab de onlara belirtiler ve harikalar yapma gücü vererek kendi lütfunu açıklayan bildiriyi doğruladı. **4** Kent halkı ikiye bölündü. Bazıları Yahudiler'in, bazıları da elçilerin tarafını tuttu. **5** Yahudiler'le öteki uluslardan olanlar ve bunların yöneticileri, elçileri hırpalayıp taşa tutmak için düzen kurdular. **6** Bunu öğrenen Pavlus'la Barnaba, Likaonya'nın Listra ve Derbe kentlerine ve çevre bölgeye kaçarak oralarda da Müjde'yi yaydılar. **8** Listra'da, ayakları tutmayan bir adam vardı. Doğuştan kötürümdü, hiç yürüyemiyordu. **9** Pavlus'un söylediklerini dinledi. Onu dikkatle süzen Pavlus, iyileştirilebileceğine imanı olduğunu görerek yüksek sesle ona, “Kalk, ayaklarının üzerinde dur!” dedi. Adam yerinden fırlayıp yürümeye başladı. **11** Pavlus'un ne yaptığını gören halk Likaonya dilinde, “Tanrılar insan kılığına girip yanımıza inmiş!” diye haykırdı. **12** Barnaba'ya Zeus, Pavlus'a da konuşmada öncülük ettiği için Hermes adını taktılar. **13** Kentin hemen dışında bulunan Zeus

Tapınağı'nın kâhini kent kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi, halkla birlikte elçilere kurban sunmak istedi. **14** Ne var ki elçiler, Barnaba'yla Pavlus, bunu duyunca giysilerini yırtarak kalabalığın içine daldılar. **15** “Efendiler, neden böyle şeyler yapıyorsunuz?” diye bağırdılar. “Biz de sizin gibi insanız, aynı yaradılışa sahibiz. Size müjde getiriyoruz. Sizi bu boş şeylerden vazgeçmeye, yeri, göğü, denizi ve bunların içindekilerin hepsini yaratan, yaşayan Tanrı'ya dönmeye çağırıyoruz. **16** Geçmiş çağlarda Tanrı, bütün ulusların kendi yollarından gitmelerine izin verdi. **17** Yine de kendini tanıksız bırakmadı. Size iyilik ediyor. Gökten yağmur yağdırıyor, çeşitli ürünleriyle mevsimleri düzenliyor, sizi yiyecekle doyurup yüreklerinizi sevinçle dolduruyor.” **18** Bu sözlerle bile halkın kendilerine kurban sunmasını güçlükle engelleyebildiler. **19** Ne var ki, Antakya ve Konya'dan gelen bazı Yahudiler, halkı kendi taraflarına çekerek Pavlus'u taşladılar; onu ölmüş sanarak kentin dışına sürüklediler. **20** Ama öğrenciler çevresinde toplanınca Pavlus ayağa kalkıp kente döndü. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe'ye gitti. **21** O kentte de Müjde'yi duyurup birçok öğrenci edindiler. Pavlus'la Barnaba daha sonra Listra, Konya ve Antakya'ya dönerek öğrencileri ruhça pekiştirdiler, imana bağlı kalmaları için onlara cesaret verdiler. “Tanrı'nın Egemenliği'ne, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir” diyorlardı. **23** İmanlılar için her kilisede ihtiyarlar seçtiler. Dua ve oruçla onları, inandıkları Rab'be emanet ettiler. **24** Pisidya bölgesinden geçerek Pamfilya'ya geldiler. **25** Perge'de Tanrı sözünü bildirdikten sonra Antalya'ya gittiler. **26** Oradan gemiyle, artık tamamlamış bulundukları görev için Tanrı'nın lütfuna emanet edildikleri yer olan Antakya'ya döndüler. **27** Oraya vardıklarında inanlılar topluluğunu bir araya getirip Tanrı'nın

kendileri aracılığıyla neler yaptığını, öteki uluslara iman kapısını nasıl açtığını anlattılar. **28** Oradaki öğrencilerin yanında uzun bir süre kaldılar.

15 Yahudiye'den gelen bazı kişiler Antakya'daki kardeşlere, “Siz Musa'nın töresi uyarınca sünnet olmadıkça kurtulamazsınız” diye öğretiyorlardı. **2** Pavlus'la Barnaba bu adamlarla bir hayli çekişip tartıştılar. Sonunda Pavlus'la Barnaba'nın, başka birkaç kardeşle birlikte Yeruşalim'e gidip bu sorunu elçiler ve ihtiyarlarla görüşmesi kararlaştırıldı. **3** Böylece kilise tarafından gönderilenler, öteki uluslardan olanların Tanrı'ya nasıl döndüğünü anlata anlata Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçerek bütün kardeşlere büyük sevinç verdiler. **4** Yeruşalim'e geldiklerinde inanlılar topluluğu, elçiler ve ihtiyarlarca iyi karşılandılar. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla yapmış olduğu her şeyi anlattılar. **5** Ne var ki, Ferisi mezhebinden bazı imanlılar kalkıp şöyle dediler: “Öteki uluslardan olanları sünnet etmek ve onlara Musa'nın Yasası'na uymalarını buyurmak gerekir.” **6** Elçilerle ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için toplandılar. **7** Uzunca bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara, “Kardeşler” dedi, “Öteki uluslar Müjde'nin bildirisini benim ağzımdan duyup inansınlar diye Tanrı'nın uzun zaman önce aranızdan beni seçtiğini biliyorsunuz. **8** İnsanın yüreğini bilen Tanrı, Kutsal Ruh'u tıpkı bize verdiği gibi onlara da vermekle, onları kabul ettiğini gösterdi. **9** Onlarla bizim aramızda hiçbir ayrım yapmadı, iman etmeleri üzerine yüreklerini arındırdı. **10** Öyleyse, ne bizim ne de atalarımızın taşıyamadığı bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek şimdi neden Tanrı'yı deniyorsunuz? **11** Bizler, Rab İsa'nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz; onlar da öyle.” **12** Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnaba'yla Pavlus'u dinlemeye başladı.

Barnaba'yla Pavlus, Tanrı'nın kendileri aracılığıyla öteki uluslar arasında yaptığı harikalarla belirtileri tek tek anlattılar. **13** Onlar konuşmalarını bitirince Yakup söz aldı: “Kardeşler, beni dinleyin” dedi. **14** “Simun, Tanrı'nın öteki uluslardan kendine ait olacak bir halk çıkarmak amacıyla onlara ilk kez nasıl yaklaştığını anlatmıştır. **15** Peygamberlerin sözleri de bunu doğrulamaktadır. Yazılmış olduğu gibi: **16** ‘Bundan sonra ben geri dönüp, Davut'un yıkık konutunu yeniden kuracağım. Onun yıkıntılarını yeniden kurup Onu tekrar ayağa kaldıracağım. **17** Öyle ki, geriye kalan insanlar, Bana ait olan bütün uluslar Rab'bi arasınlar. **18** Bunları ta başlangıçtan bildiren Rab, İşte böyle diyor.’ **(aiōn g165)** **19** “Bu nedenle, kanımca öteki uluslardan Tanrı'ya dönenlere güçlük çıkarmamalıyız. **20** Ancak putlara sunulup murdar hale gelen etlerden, fuhuştan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kandan sakınmaları gerektiğini onlara yazmalıyız. **21** Çünkü çok eski zamanlardan beri Musa'nın sözleri her kentte duyurulmakta, her Şabat Günü havralarda okunmaktadır.” **22** Bunun üzerine bütün inanlılar topluluğuyla elçiler ve ihtiyarlar, kendi aralarından seçtikleri adamları Pavlus ve Barnaba'yla birlikte Antakya'ya göndermeye karar verdiler. Kardeşlerin önde gelenlerinden Barsabba denilen Yahuda ile Silas'ı seçtiler. **23** Onların eliyle şu mektubu yolladılar: “Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup Antakya, Suriye ve Kilikya'da bulunan siz kardeşlere selam! **24** Bizden bazı kişilerin yanınıza geldiğini, sözleriyle sizi tedirgin edip aklınızı karıştırdığını duyduk. Oysa onları biz göndermedik. **25** Bu nedenle aramızdan seçtiğimiz bazı kişileri, sevgili kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlus'la birlikte size göndermeye oybirliğiyle karar verdik. **26** Bu ikisi, Rabbimiz İsa Mesih'in adı uğruna canlarını gözden çıkarmış kişilerdir.

27 Kararımız uyarınca size Yahuda ile Silas'ı gönderiyoruz. Onlar aynı şeyleri sözlü olarak da aktaracaklar. **28** Kutsal Ruh ve bizler, gerekli olan şu kuralların dışında size herhangi bir şey yüklememeyi uygun gördük: Putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve fuhuştan sakınmalısınız. Bunlardan kaçınırsanız, iyi edersiniz. Esen kalın." **30** Adamlar böylece yola koyulup Antakya'ya gittiler. Topluluğu bir araya getirerek onlara mektubu verdiler. **31** İmanlılar, mektuptaki yüreklendirici sözleri okuyunca sevindiler. **32** Kendileri peygamber olan Yahuda ile Silas, birçok konuşmalar yaparak kardeşleri yüreklendirip ruhça pekiştirdiler. **33** Bir süre orada kaldıktan sonra, kendilerini göndermiş olanların yanına dönmek üzere kardeşler tarafından esenlikle yolcu edildiler. **35** Pavlus'la Barnaba ise Antakya'da kaldılar, birçoklarıyla birlikte öğretip Rab'bin sözünü müjdelediler. **36** Bundan bir süre sonra Pavlus Barnaba'ya, "Rab'bin sözünü duyurduğumuz bütün kentlere dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim" dedi. **37** Barnaba, Markos denilen Yuhanna'yı da yanlarında götürmek istiyordu. **38** Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerini yüzüstü bırakıp birlikte göreve devam etmeyen Markos'u yanlarında götürmeyi uygun görmedi. **39** Aralarında öylesine keskin bir anlaşmazlık çıktı ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba Markos'u alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı. **40** Silas'ı seçen Pavlus ise, kardeşlerce Rab'bin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı. **41** Suriye ve Kilikya bölgelerini dolaşarak inanlı topluluklarını pekiştirdi.

16 Pavlus, Derbe ve Listra'ya da uğradı. Listra'da Timoteos adında bir İsa öğrencisi vardı. Annesi imanlı bir Yahudi, babası ise Grek'ti. **2** Listra ve Konya'daki kardeşler ondan övgüyle söz ediyorlardı. **3** Timoteos'u kendisiyle birlikte götürmek isteyen

Pavlus, oralarda bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi, babasının Grek olduğunu biliyordu. **4** Kent kent dolaşarak Yeruşalim'deki elçilerle ihtiyarların aldığı kararları imanlılara iletiyor, bunlara uymalarını istiyorlardı. **5** Böylelikle toplulukların imanı güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu. **6** Kutsal Ruh'un, Tanrı sözünü Asya İli'nde yaymalarını engellemesi üzerine Pavlus'la arkadaşları Frikya ve Galatya bölgesinden geçtiler. **7** Misya sınırına geldiklerinde Bitinya bölgesine geçmek istediler. Ama İsa'nın Ruhu onlara izin vermedi. **8** Bunun üzerine Misya'dan geçip Troas Kenti'ne gittiler. **9** O gece Pavlus bir görüm gördü. Önünde Makedonyalı bir adam durmuş, ona yalvarıyordu: “Makedonya'ya geçip bize yardım et” diyordu. **10** Pavlus'un gördüğü bu görümden sonra hemen Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık. Çünkü Tanrı'nın bizi, Müjde'yi oradakilere duyurmaya çağırdığı sonucuna varmıştık. **11** Troas'tan denize açılıp doğru Semadirek Adası'na, ertesi gün de Neapolis'e gittik. **12** Oradan da Filipi'ye geçtik. Burası bir Roma yerleşim merkezi ve Makedonya'nın o bölgesinde önemli bir kentti. Birkaç gün bu kentte kaldık. **13** Şabat Günü kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşünüyorduk. Oturduk, orada toplanmış kadınlarla konuşmaya başladık. **14** Bizi dinleyenler arasında Tiyatira Kenti'nden Lidya adında bir kadın vardı. Mor kumaş ticareti yapan Lidya, Tanrı'ya tapan biriydi. Pavlus'un söylediklerine kulak vermesi için Rab onun yüreğini açtı. **15** Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz olduktan sonra bizi evine çağırdı. “Beni Rab'bin bir inanlısı kabul ediyorsanız, gelin, evimde kalın” dedi ve bizi razı etti. **16** Bir gün biz dua yerine giderken, karşımıza, falcılık ruhuna tutulmuş köle bir kız çıktı. Bu kız, gelecekten haber vererek

efendilerine bir hayli kazanç sağlıyordu. **17** Pavlus'u ve bizleri izleyerek, “Bu adamlar yüce Tanrı'nın kullarıdır, size kurtuluş yolunu bildiriyorlar!” diye bağırıp durdu. **18** Ve günlerce sürdürdü bunu. Sonunda, bundan çok rahatsız olan Pavlus arkasına dönerek ruha, “İsa Mesih'in adıyla, bu kızın içinden çıkmanı buyuruyorum” dedi. Ruh hemen kızın içinden çıktı. **19** Kızın efendileri, kazanç umutlarının yok olduğunu görünce Pavlus'la Silas'ı yakalayıp çarşı meydanına, yetkililerin önüne sürüklediler. **20** Onları yargıçların karşısına çıkartarak, “Bu adamlar Yahudi'dir” dediler, “Kentimizi altüst ettiler. Biz Romalılar için benimsenmesi ve uygulanması yasak birtakım töreler yayıyorlar.” **22** Halk da Pavlus'la Silas'a yapılan saldırıya katıldı. Yargıçlar onların giysilerini yırtıp sıyırarak değnekle dövülmeleri için buyruk verdi. **23** Onları iyice dövdürdükten sonra hapse attılar. Zindancıya, onları sıkı güvenlik altında tutmasını buyurdular. **24** Bu buyruğu alan zindancı onları hapishanenin iç bölmesine atarak ayaklarını tomruğa vurdu. **25** Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Tanrı'yı ilahilerle yüceltiyorlardı. Öbür tutuklular da onları dinliyordu. **26** Birdenbire öyle şiddetli bir deprem oldu ki, tutukevi temelden sarsıldı. Bir anda bütün kapılar açıldı, herkesin zincirleri çözüldü. **27** Zindancı uyandı. Zindan kapılarını açık görünce kılıcını çekip canına kıymak istedi. Çünkü tutukluların kaçtığını sanmıştı. **28** Ama Pavlus yüksek sesle, “Canına kıyma, hepimiz buradayız!” diye seslendi. **29** Zindancı ışık getirtip içeri daldı. Titreyerek Pavlus'la Silas'ın önünde yere kapandı. **30** Onları dışarı çıkararak, “Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gerekir?” diye sordu. **31** Onlar, “Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz” dediler. **32** Sonra kendisine ve ev halkının hepsine Rab'bin sözünü bildirdiler. **33** Gecenin o saatinde

zindancı onları götürüp yaralarını yıkadı. Sonra hem kendisi hem ev halkı hemen vaftiz oldu. **34** Pavlus'la Silas'ı evine götürerek sofra kurdu. Tanrı'ya inanmak, onu ve evindekilerin hepsini sevince boğmuştu. **35** Gün doğunca yargıçlar görevlileri göndererek, “O adamları serbest bırak” dediler. **36** Zindancı bu sözleri Pavlus'a iletti. “Yargıçlar serbest bırakılmanız için haber gönderdi. Şimdi çıkabilirsiniz, esenlikle gidin” dedi. **37** Ama Pavlus görevlilere şöyle dedi: “Roma vatandaşı olduğumuz halde, bizi yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse attılar. Şimdi bizi gizlice mi kovacaklar? Olmaz böyle şey! Kendileri gelsinler, bizi alıp çıkarsınlar!” **38** Görevliler bu sözleri yargıçlara iletti. Yargıçlar, Pavlus'la Silas'ın Roma vatandaşı olduğunu duyunca korktular. **39** Gelip özür dilediler. Sonra onları dışarı çıkararak kentten ayrılmalarını rica ettiler. **40** Pavlus'la Silas zindandan çıkınca Lidya'nın evine gittiler. Kardeşlerle görüşüp onları yüreklendirdikten sonra oradan ayrıldılar.

17 Amfipolis ve Apollonya'dan geçerek Selanik'e geldiler. Burada Yahudiler'in bir havrası vardı. **2** Pavlus, her zamanki gibi Yahudiler'e giderek art arda üç Şabat Günü onlarla Kutsal Yazılar üzerinde tartıştı. **3** Mesih'in acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğine dair açıklamalarda bulunuyor, kanıtlar gösteriyordu. “Size duyurmakta olduğum bu İsa, Mesih'tir” diyordu. **4** Onlardan bazıları, Tanrı'ya tapan Grekler'den büyük bir topluluk ve ileri gelen kadınların da birçoğu ikna olup Pavlus'la Silas'a katıldılar. **5** Yahudiler bunu kıskandı. Çarşı pazardan topladıkları bazı kötü insanlardan bir kalabalık oluşturup kentte kargaşalık çıkarttılar. Pavlus'la Silas'ı bulmak ve halkın önünde yargılamak amacıyla Yason'un evine saldırdılar. **6** Onları bulamayınca, Yason ile bazı kardeşleri kent yetkililerinin önüne sürüklediler. “Dünyayı

altüst eden o adamlar buraya da geldiler” diye bağırıyorlardı. **7** “Yason onları evine aldı. Onların hepsi, İsa adında başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezar'ın buyruklarına karşı geliyorlar.” **8** Bu sözleri işiten kalabalık ve kentin yetkilileri telaşa kapıldı. **9** Sonunda yetkililer Yason ve öbürlerini kefaletle serbest bıraktılar. **10** Kardeşler hemen o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya Kenti'ne gönderdiler. Onlar oraya varınca Yahudiler'in havrasına gittiler. **11** Veriya'daki Yahudiler Selanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü büyük ilgiyle karşılayarak her gün Kutsal Yazılar'ı inceliyor, öğretilenlerin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı. **12** Böylelikle içlerinden birçokları ve çok sayıda saygın Grek kadın ve erkek iman etti. **13** Selanik'teki Yahudiler Pavlus'un Veriya'da da Tanrı'nın sözünü duyurduğunu öğrenince oraya gittiler, halkı kışkırtıp ayağa kaldırdılar. **14** Bunun üzerine kardeşler Pavlus'u hemen deniz kıyısına yolladılar. Silas ile Timoteos ise Veriya'da kaldılar. **15** Pavlus'la birlikte gidenler onu Atina'ya kadar götürdüler. Sonra Pavlus'tan, Silas'la Timoteos'un bir an önce kendisine yetişmeleri yolunda buyruk alarak geri döndüler. **16** Onları Atina'da bekleyen Pavlus, kenti putlarla dolu görünce yüreğinde derin bir acı duydu. **17** Bu nedenle, gerek havrada Yahudiler'le ve Tanrı'ya tapan yabancılarla, gerek her gün çarşı meydanında karşılaştığı kişilerle tartışıp durdu. **18** Epikürcü ve Stoacı bazı filozoflar onunla atışmaya başladılar. Kimi, “Bu lafebesi ne demek istiyor?” derken, kimi de, “Galiba yabancı ilahların haberciliğini yapıyor” diyordu. Çünkü Pavlus, İsa'yla ve dirilişle ilgili Müjde'yi duyuruyordu. **19** Onlar Pavlus'u alıp Ares Tepesi Kurulu'na götürdüler. Ona, “Yaydığın bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?” dediler. **20** “Kulağımıza yabancı gelen bazı konulardan söz ediyorsun.

Bunların anlamını öğrenmek isteriz.” **21** Bütün Atinalılar ve kentte bulunan yabancılar, vakitlerini hep yeni düşünceleri anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi. **22** Pavlus, Ares Tepesi Kurulu'nun önüne çıkıp şunları söyledi: “Ey Atinalılar, sizin her bakımdan çok dindar olduğunuzu görüyorum. **23** Ben çevrede dolaşırken, tapındığınız yerleri incelerken üzerinde, BİLİNMEYEN TANRI'YA diye yazılmış bir sunağa bile rastladım. Sizin bilmeden tapındığınız bu Tanrı'yı ben size tanıtayım. **24** “Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. **25** Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez. Tanrı, bütün ulusları tek insandan türetti ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi. **26** Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı. **27** Bunu, kendisini arasınlar ve el yordamıyla da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı hiçbirimizden uzak değildir. **28** Nitekim, ‘O'nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O'nda varız.’ Bazı ozanlarınızın belirttiği gibi, ‘Biz de O'nun soyundanız.’ **29** “Tanrı'nın soyundan olduğumuza göre, tanrısal özün, insan düşüncesi ve becerisiyle biçimlendirilmiş altın, gümüş ya da taştan bir nesneye benzediğini düşünmemeliyiz. **30** Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor. **31** Çünkü dünyayı, atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir.” **32** Ölülerin dirilmesiyle ilgili sözleri duyunca kimi alay etti, kimi de, “Seni bu konuda bir daha dinlemek isteriz” dedi. **33** Bunun üzerine Pavlus aralarından çıkıp gitti. **34** Birkaç kişi ona katılıp

inandı. Bunların arasında kurul üyesi Dionisios, Damaris adlı bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.

18 Bundan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e gitti. **2** Orada Pontus doğumlu, Akvila adında bir Yahudi ile karısı Priskilla'yı buldu. Bunlar, Klavdius'un bütün Yahudiler'in Roma'yı terk etmesi yolundaki buyruğu üzerine, kısa süre önce İtalya'dan gelmişlerdi. Akvila ile Priskilla'nın yanına giden Pavlus, aynı meslekten olduğundan onlarla kalıp çalıştı. Çünkü meslekleri çadırcılıktı. **4** Pavlus, her Şabat Günü havrada tartışarak hem Yahudiler'i hem Grekler'i ikna etmeye çalışıyordu. **5** Silas'la Timoteos Makedonya'dan gelince, Pavlus kendini tümüyle Tanrı sözünü yaymaya verdi. Yahudiler'e, İsa'nın Mesih olduğuna dair tanıklık ediyordu. **6** Ama Yahudiler karşı gelip ona sövmeye başlayınca Pavlus, giysilerini silkerek, "Başınıza geleceklerin sorumlusu sizsiniz!" dedi. "Sorumluluk benden gitti. Bundan böyle öteki uluslara gideceğim." **7** Pavlus oradan çıktı, Tanrı'ya tapan Titius Yustus adlı birinin evine gitti. Yustus'un evi havranın bitişiğindeydi. **8** Havranın yöneticisi Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rab'be inandı. Pavlus'u dinleyen Korintliler'den birçoğu da inanıp vaftiz oldu. **9** Bir gece Rab bir görümde Pavlus'a, "Korkma" dedi, "Konuş, susma! **10** Ben seninle birlikteyim; hiç kimse sana dokunmayacak, kötülük yapmayacak. Çünkü bu kentte benim halkım çoktur." **11** Pavlus, orada bir buçuk yıl kaldı ve halka sürekli Tanrı'nın sözünü öğretti. **12** Gallio'nun Ahaya Valisi olduğu sıralarda, hep birlikte Pavlus'a karşı gelen Yahudiler onu mahkemeye çıkardılar. **13** "Bu adam Yasa'ya aykırı biçimde Tanrı'ya tapınmaları için insanları kandırıyor" dediler. **14** Pavlus tam söze başlayacakken Gallio Yahudiler'e şöyle dedi: "Ey Yahudiler, davanız bir haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı,

sizleri sabırla dinlemem gerekirdi. **15** Ama sorun bir öğreti, bazı adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğuna göre, bu davaya kendiniz bakın. Ben böyle şeylere yargıçlık etmek istemem.” **16** Sonra Gallio onları mahkemeden kovdu. **17** Hep birlikte, havranın yöneticisi Sostenis'i yakalayıp mahkemenin önünde dövdüler. Gallio ise olup bitenlere hiç aldırmadı. **18** Pavlus Korint'teki kardeşlerin yanında bir süre daha kaldı. Sonra onlarla vedalaştı, Priskilla ve Akvila ile birlikte Suriye'ye gitmek üzere gemiyle yola çıktı. Adakta bulunmuş olduğu için Kenhere'de saçlarını kestirmişti. **19** Efes'e vardıkları zaman Priskilla ve Akvila'yı orada bıraktı. Kendisi havraya giderek Yahudiler'le tartışmaya başladı. **20** Bunlar daha uzun bir süre kalmasını istedilerse de, Pavlus kabul etmedi. **21** Ama onlara veda ederken, “Tanrı dilerse yanınıza yine döneceğim” dedi. Sonra Efes'ten denize açıldı. **22** Sezariye'ye vardıktan sonra Yeruşalim'e gidip oradaki kiliseyi ziyaret etti, oradan da Antakya'ya geçti. **23** Bir süre orada kaldıktan sonra yola çıktı; Galatya bölgesini ve Frikya'yı dolaşarak bütün öğrencileri ruhça pekiştirdi. **24** Bu arada İskenderiye doğumlu Apollos adında bir Yahudi Efes'e geldi. Üstün bir konuşma yeteneği olan Apollos, Kutsal Yazılar'ı çok iyi biliyordu. **25** Rab'bin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ateşli bir ruhla konuşuyor ve sadece Yahya'nın vaftizini bildiği halde İsa'yla ilgili gerçekleri doğru öğretiyordu. **26** Havrada cesaretle konuşmaya başladı. Kendisini dinleyen Priskilla ile Akvila, onu yanlarına alarak Tanrı yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar. **27** Apollos Ahaya'ya gitmek isteyince kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onu iyi karşılamaları için oradaki öğrencilere mektup yazdılar. Apollos Ahaya'ya varınca Tanrı'nın lütfuyla iman etmiş olanlara çok yardım etti. **28** Şöyle ki Kutsal Yazılar'dan,

İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlayarak Yahudiler'in iddialarını açıkça ve güçlü bir şekilde çürüttü.

19 Apollos Korint'teyken Pavlus, iç bölgelerden geçerek Efes'e geldi. Orada bazı öğrencileri bularak onlara, “İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruh'u aldınız mı?” diye sordu. “Kutsal Ruh'un varlığından haberimiz yok ki!” dediler. **3** “Öyleyse neye dayanarak vaftiz oldunuz?” diye sordu. “Yahya'nın öğretisine dayanarak vaftiz olduk” dediler. **4** Pavlus, “Yahya'nın yaptığı vaftiz, tövbeyle ilgili bir vaftizdi” dedi. “Halka, kendisinden sonra gelecek Olan'a, yani İsa'ya inanmalarını söyledi.” **5** Onlar bunu duyunca, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular. **6** Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar. **7** Aşağı yukarı on iki kişiydiler. **8** Havraya giren Pavlus cesaretle konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle tartışıp durdu, onları Tanrı'nın Egemenliği konusunda ikna etmeye çalıştı. **9** Ne var ki, bazıları sert bir tutum takınıp ikna olmamakta direndiler ve İsa'nın yolunu halkın önünde kötülemeye başladılar. Bunun üzerine Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini de alıp götürdü ve Tiranus'un dershanesinde her gün tartışmalarını sürdürdü. **10** Bu durum iki yıl sürdü. Sonunda Yahudi olsun Grek olsun, Asya İli'nde yaşayan herkes Rab'bin sözünü işitti. **11** Tanrı, Pavlus'un eliyle olağanüstü mucizeler yaratıyordu. **12** Şöyle ki, Pavlus'un bedenine değen peşkir ve peştamallar hasta olanlara götürüldüğünde, hastalıkları yok oluyor, kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu. **13** Çevrede dolaşıp kötü ruhları kovmakla uğraşan bazı Yahudiler de kötü ruhlara tutsak olanları Rab İsa'nın adını anarak kurtarmaya kalkıştılar. “Pavlus'un tanıttığı İsa'nın adıyla size emrediyoruz!” diyorlardı. **14** Bunu yapanlar arasında Skeva

adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı. **15** Kötü ruh ise onlara şöyle karşılık verdi: “İsa'yı biliyor, Pavlus'u da tanıyorum, ama siz kimsiniz?” **16** İçinde kötü ruh bulunan adam onlara saldırdı, hepsini alt ederek bozguna uğrattı. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar. **17** Bu haber, Efes'te yaşayan bütün Yahudiler'le Grekler'e ulaştı. Hepsini bir korku aldı ve Rab İsa'nın adı büyük bir saygınlık kazandı. **18** İman edenlerin birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip anlatıyordu. **19** Büyücülükle uğraşmış bir sürü kişi de kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktılar. Kitapların değerini hesapladıklarında toplam elli bin gümüş tuttuğunu gördüler. **20** Böylelikle Rab'bin sözü güçlü biçimde yayılıp etkinlik kazanıyordu. **21** Pavlus, bu olup bitenlerden sonra Makedonya ve Ahaya'dan geçip Yeruşalim'e gitmeye karar verdi. “Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmem gerek” diyordu. **22** Yardımcılarından ikisini, Timoteos ile Erastus'u Makedonya'ya göndererek kendisi bir süre daha Asya İli'nde kaldı. **23** O sırada İsa'nın yoluna ilişkin büyük bir kargaşalık çıktı. **24** Artemis Tapınağı'nın gümüşten maketlerini yapan Dimitrios adlı bir kuyumcu, el sanatçılarına bir hayli iş sağlıyordu. **25** Sanatçıları ve benzer işlerle uğraşanları bir araya toplayarak onlara şöyle dedi: “Efendiler, bu işten büyük kazanç sağladığımızı biliyorsunuz. **26** Ama Pavlus denen bu adamın, elle yapılan tanrıların gerçek tanrılar olmadığını söyleyerek yalnız Efes'te değil, neredeyse bütün Asya İli'nde çok sayıda kişiyi kandırıp saptırdığını görüyor ve duyuyorsunuz. **27** Hem bu sanatımız saygınlığını yitirmek tehlikesiyle karşı karşıyadır, hem de ulu tanrıça Artemis'in Tapınağı'nın hiçe sayılması ve bütün Asya İli'yle bütün dünyanın tapındığı tanrıçanın, ululuğundan yoksun kalması tehlikesi vardır.” **28** Oradakiler bunu duyunca öfkeyle

doldular. “Efesliler'in Artemisi uludur!” diye bağırmaya başladılar.
29 Kent büsbütün karıştı. Halk, Pavlus'un yol arkadaşlarından
Makedonyalı Gayus ve Aristarhus'u yakalayıp sürükleyerek
birlikte tiyatroya koşuştu. **30** Pavlus halkın arasına girmek
istediyse de, öğrenciler onu bırakmadı. **31** Hatta, Pavlus'un
dostu olan bazı Asya İli yöneticileri ona haber yollayarak
tiyatroda görünmemesi için yalvardılar. **32** Tiyatrodaki topluluk
karışıklık içindeydi. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Çoğu ne
için toplandığını bile bilmiyordu. **33** Yahudiler İskender'i öne
çıkarınca kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. Eliyle bir işaret
yapan İskender, halka savunmasını yapmak istedi. **34** Ama
halk kendisinin Yahudi olduğunu anlayınca hep bir ağızdan
yaklaşık iki saat boyunca, “Efesliler'in Artemisi uludur!” diye
bağırıp durdu. **35** Kalabalığı yatıştıran belediye yazmanı, “Ey
Efesliler” dedi, “Efes Kenti'nin, ulu Artemis Tapınağı'nın ve
gökten düşen kutsal taşın bekçisi olduğunu bilmeyen var mı? **36**
Bunları hiç kimse inkâr edemez. Bunun için sakin olmanız ve
düşüncesiz bir şey yapmamanız gerekir. **37** Buraya getirdiğiniz
bu adamlar, ne tapınakları yağma ettiler, ne de tanrıçamıza
sövdüler. **38** Dimitrios ve sanatçı arkadaşlarının herhangi birinden
şikâyeti varsa, mahkemeler açık, yargıçlar da var. Karşılıklı
suçlamalarını orada yapsınlar. **39** Soruşturacağınız başka bir
durum varsa, bunun yasal bir toplantıda çözümlenmesi gerekir.
40 Bugünkü olaylardan ötürü ayaklanma suçundan yargılanmak
tehlikesindeyiz. Hiçbir gerekçesi olmayan bu kargaşanın hesabını
veremeyeceğiz.” **41** Bunları söyledikten sonra topluluğu dağıttı.

20 Pavlus, kargaşalık yatıştıktan sonra öğrencileri çağırtıp onları
yüreklendirdi. Sonra kendilerine veda ederek Makedonya'ya
gitmek üzere yola çıktı. **2** O yöreleri dolaşarak imanlıları

yüreklendiren birçok konuşmalar yaptıktan sonra Yunanistan'a gitti. **3** Orada üç ay kaldı. Suriye'ye deniz yoluyla gitmek üzereyken Yahudiler'in kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle dönüşü Makedonya üzerinden yapmaya karar verdi. **4** Piros oğlu Veriyalı Sopater, Selanikliler'den Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos ve Asya İli'nden Tihikos ile Trofimos onunla birlikte gittiler. **5** Bunlar önden gidip bizi Troas'ta beklediler. **6** Biz de Mayasız Ekmek Bayramı'ndan sonra Filipi'den denize açılıp beş günde Troas'a gelerek onlarla buluştuk. Orada yedi gün kaldık. **7** Haftanın ilk günü ekmek bölmek için bir araya toplandığımızda Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılacağı için konuşmasını gece yarısına dek sürdürdü. **8** Toplanmış olduğumuz üst kattaki odada birçok kandil yanıyordu. **9** Eftihos adlı bir delikanlı pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını uzattıkça Eftihos'u uyku bastı. Uykuya dalınca da ikinci kattan aşağı düştü ve yerden ölüsü kaldırıldı. **10** Aşağı inen Pavlus delikanlının üzerine kapanıp onu kucakladı. “Telaşlanmayın, yaşıyor!” dedi. **11** Sonra yukarı çıkıp ekmek böldü ve yemek yedi. Gün doğuncaya dek onlarla uzun uzun konuştu, sonra oradan ayrıldı. **12** Çocuğu diri olarak evine götüren imanlılar bu olaydan büyük cesaret aldılar. **13** Biz önden giderek gemiye bindik ve Assos'a hareket ettik. Pavlus'u oradan alacaktık. Kendisi karadan gitmek istediği için bunu böyle düzenlemişti. **14** Bizi Assos'ta karşılayınca onu gemiye alıp Midilli'ye geçtik. **15** Oradan denize açılıp ertesi gün Sakız Adası'nın karşısına geldik. Üçüncü gün Sisam'a uğradık ve bir gün sonra Milet'e vardık. **16** Pavlus, Asya İli'nde vakit kaybetmemek için Efes'e uğramamaya karar vermişti. Pentikost Günü Yeruşalim'de olabilmek umuduyla acele ediyordu. **17**

Pavlus, Milet'ten Efes'e haber yollayarak kilisenin ihtiyarlarını yanına çağırttı. **18** Yanına geldikleri zaman onlara şöyle dedi: “Asya İli'ne ayak bastığım ilk günden beri, sizinle bulunduğum bütün süre boyunca, nasıl davrandığımı biliyorsunuz. **19** Yahudiler'in kurduğu düzenlerden çektiğim sıkıntıların ortasında Rab'be tam bir alçakgönüllülükle, gözyaşları içinde kulluk ettim. **20** Yararlı olan herhangi bir şeyi size duyurmaktan, gerek açıkta gerek evden eve dolaşarak size öğretmekten çekinmedim. **21** Hem Yahudiler'i hem de Grekler'i, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve Rabbimiz İsa'ya inanmaya çağırdım. **22** “Şimdi de Ruh'a boyun eğerek Yeruşalim'e gidiyorum. Orada başıma neler geleceğini bilmiyorum. **23** Ancak Kutsal Ruh, beni zincirler ve sıkıntıların beklediğine dair her kentte beni uyarıyor. **24** Canımı hiç önemsemiyorum, ona değer vermiyorum. Yeter ki yarışı bitireyim ve Rab İsa'dan aldığım görevi, Tanrı'nın lütfunu bildiren Müjde'ye tanıklık etme görevini tamamlayayım. **25** “Şimdi aralarında dolaşıp Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurduğum sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum. **26** Bu yüzden bugün size şunu açıkça söyleyeyim: Ben kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim. **27** Tanrı'nın isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim. **28** Kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz kulak olun. Rab'bin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gütmek üzere atandınız. **29** Ben gittikten sonra sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranıza gireceğini biliyorum. **30** Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için sizin aranızdan da sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak. **31** Bunun için uyanık durun. Üç yıl boyunca, aralıksız, gece gündüz demeden, gözyaşı dökerek her birinizi nasıl uyardığımı hatırlayın. **32** “Şimdi sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunu

bildiren söze emanet ediyorum. Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kılınmış olan bütün insanlar arasında mirasa kavuşturacak güçtedir. **33** Ben hiç kimsenin altınına, gümüşüne ya da giysisine göz dikmedim. **34** Siz de bilirsiniz ki, bu eller hem benim, hem de benimle birlikte olanların gereksinmelerini karşılamak için hizmet etmiştir. **35** Yaptığım her işte sizlere, böyle emek vererek güçsüzlere yardım etmemiz ve Rab İsa'nın, 'Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur' diyen sözünü unutmamamız gerektiğini gösterdim." **36** Pavlus bu sözleri söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti. **37** Sonra hepsi acı acı ağlayarak Pavlus'un boynuna sarıldılar, onu öptüler. **38** Onları en çok üzen, "Yüzümü bir daha görmeyeceksiniz" demesi oldu. Sonra onu gemiye kadar geçirdiler.

21 Onlardan ayrılınca denize açılıp doğru İstanköy'e gittik. Ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya geçtik. **2** Fenike'ye gidecek bir gemi bulduk, buna binip denize açıldık. **3** Kıbrıs'ı görünce güneyinden geçerek Suriye'ye yöneldik ve Sur Kenti'nde karaya çıktık. Gemi, yükünü orada boşaltacaktı. **4** İsa'nın oradaki öğrencilerini arayıp bulduk ve yanlarında bir hafta kaldık. Öğrenciler Ruh'un yönlendirmesiyle Pavlus'u Yeruşalim'e gitmemesi için uyardılar. **5** Günümüz dolunca kentten ayrılıp yolumuza devam ettik. İmanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi kentin dışına kadar geçirdiler. Deniz kıyısında diz çöküp dua ettik. **6** Birbirimizle vedalaştıktan sonra biz gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler. **7** Sur'dan deniz yolculuğumuza devam ederek Batlamya Kenti'ne geldik. Oradaki kardeşleri ziyaret edip bir gün yanlarında kaldık. **8** Ertesi gün ayrılıp Sezariye'ye geldik. Yediler'den biri olan müjdeci Filipus'un evine giderek onun yanında kaldık. **9** Bu adamın peygamberlik eden,

evlenmemiş dört kızı vardı. **10** Oraya varışımızdan birkaç gün sonra Yahudiye'den Hagavos adlı bir peygamber geldi. **11** Bu adam bize yaklaşıp Pavlus'un kuşağını aldı, bununla kendi ellerini ayaklarını bağlayarak dedi ki, “Kutsal Ruh şöyle diyor: ‘Yahudiler, bu kuşağın sahibini Yeruşalim'de böyle bağlayıp öteki uluslara teslim edecekler.’” **12** Bu sözleri duyunca hem bizler hem de oralılar Yeruşalim'e gitmemesi için Pavlus'a yalvardık. **13** Bunun üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: “Ne yapıyorsunuz, ne diye ağlayıp yüreğimi sızlatıyorsunuz? Ben Rab İsa'nın adı uğruna Yeruşalim'de yalnız bağlanmaya değil, ölmeye de hazırım.” **14** Pavlus'u ikna edemeyince, “Rab'bin istediği olsun” diyerek sustuk. **15** Bir süre sonra hazırlığımızı yapıp Yeruşalim'e doğru yola çıktık. **16** Sezariye'deki öğrencilerden bazıları da bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde kalacağımız adama, eski öğrencilerden Kıbrıslı Minason'a götürdüler. **17** Yeruşalim'e vardığımız zaman kardeşler bizi sevinçle karşıladılar. **18** Ertesi gün Pavlus'la birlikte Yakup'u görmeye gittik. İhtiyarların hepsi orada toplanmıştı. **19** Pavlus, onların hal hatırını sorduktan sonra, hizmetinin aracılığıyla Tanrı'nın öteki uluslar arasında yaptıklarını teker teker anlattı. **20** Bunları işitince Tanrı'yı yücelttiler. Pavlus'a, “Görüyorsun kardeş, Yahudiler arasında binlerce imanlı var ve hepsi Kutsal Yasa'nın candan savunucusudur” dediler. **21** “Ne var ki, duyduklarına göre sen öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudiler'e, çocuklarını sünnet etmemelerini, törelerimize uymamalarını söylüyor, Musa'nın Yasası'na sırt çevirmeleri gerektiğini öğretiyormuşsun. **22** Şimdi ne yapmalı? Senin buraya geldiğini mutlaka duyacaklar. **23** Bunun için sana dediğimizi yap. Aramızda adak adamış dört kişi var. **24** Bunları yanına al, kendileriyle birlikte arınma törenine katıl. Başlarını tıraş

edebilmeleri için kurban masraflarını sen öde. Böylelikle herkes, seninle ilgili duyduklarının asılsız olduğunu, senin de Kutsal Yasa'ya uygun olarak yaşadığını anlasın. **25** Öteki uluslardan olan imanlılara gelince, biz onlara, putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanlardan ve fuhuştan sakınmalarını öngören kararımızı yazmıştık." **26** Bunun üzerine Pavlus o dört kişiyi yanına aldı, ertesi gün onlarla birlikte arınma törenine katıldı. Sonra tapınağa girerek arınma günlerinin ne zaman tamamlanacağını, her birinin adına ne zaman kurban sunulacağını bildirdi. **27** Yedi günlük süre bitmek üzereydi. Asya İli'nden bazı Yahudiler Pavlus'u tapınakta görünce bütün kalabalığı kışkırtarak onu yakaladılar. **28** "Ey İsrailliler, yardım edin!" diye bağırdılar. "Her yerde herkese, halkımıza, Kutsal Yasa'ya ve bu kutsal yere karşı öğretiler yayan adam budur. Üstelik tapınağa bazı Grekler'i sokarak bu kutsal yeri kirletti." **29** Bu Yahudiler, daha önce kentte Pavlus'un yanında gördükleri Efesli Trofimos'un, Pavlus tarafından tapınağa sokulduğunu sanıyorlardı. **30** Bütün kent ayağa kalkmıştı. Her taraftan koşuşup gelen halk Pavlus'u tutup tapınaktan dışarı sürükledi. Arkasından tapınağın kapıları hemen kapatıldı. **31** Onlar Pavlus'u öldürmeye çalışırken, bütün Yeruşalim'in karıştığı haberi Roma taburunun komutanına ulaştı. **32** Komutan hemen yüzbaşılarla askerleri yanına alarak kalabalığın olduğu yere koştu. Komutanla askerleri gören halk Pavlus'u dövmeyi bıraktı. **33** O zaman komutan yaklaşıp Pavlus'u yakaladı, çift zincirle bağlanması için buyruk verdi. Sonra, "Kimdir bu adam, ne yaptı?" diye sordu. **34** Kalabalıktakilerin her biri ayrı bir şey bağırıyordu. Kargaşalıktan ötürü kesin bilgi edinemeyen komutan, Pavlus'un kaleye götürülmesini buyurdu. **35** Pavlus merdivenlere geldiğinde

kalabalık öylesine azmıştı ki, askerler onu taşımak zorunda kaldılar. **36** Kalabalık, “Öldürün onu!” diye bağırarak onları izliyordu. **37** Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, “Sana bir şey söyleyebilir miyim?” dedi. Komutan, “Grekçe biliyor musun?” dedi. **38** “Sen bundan bir süre önce bir ayaklanma başlatıp dört bin tedhişçiyi çöle götüren Mısırlı değil misin?” **39** Pavlus, “Ben Kilikya'dan Tarsuslu bir Yahudi, hiç de önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım” dedi. “Rica ederim, halka birkaç söz söylememe izin ver.” **40** Komutanın izin vermesi üzerine Pavlus merdivende dikilip eliyle halka bir işaret yaptı. Derin bir sessizlik olunca, İbrani dilinde konuşmaya başladı.

22 “Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin” dedi. **2** Pavlus'un kendilerine İbrani dilinde seslendiğini duyduklarında daha derin bir sessizlik oldu. Pavlus şöyle devam etti: “Ben Yahudi'yim. Kilikya'nın Tarsus Kenti'nde doğdum ve burada, Yeruşalim'de Gamaliel'in dizinin dibinde büyüdüm. Atalarımızın yasasıyla ilgili sıkı bir eğitimden geçtim. Bugün hepinizin yaptığı gibi, ben de Tanrı için gayretle çalışan biriydim. **4** İsa'nın yolundan gidenlere öldüresiye zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp hapse atardım. **5** Başkâhin ile bütün kurul üyeleri söylediklerimi doğrulayabilirler. Onlardan Yahudi kardeşlere yazılmış mektuplar alarak Şam'a doğru yola çıkmıştım. Amacım, oradaki İsa inanlılarını da cezalandırmak üzere bağlayıp Yeruşalim'e getirmekti. **6** “Ben öğleye doğru yol alıp Şam'a yaklaşırken, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı. **7** Yere yıkıldım. Bir sesin bana, ‘Saul, Saul! Neden bana zulmediyorsun?’ dediğini işittim. **8** “‘Ey Efendim, sen kimsin?’ diye sordum. “Ses bana, ‘Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsa'yım’ dedi. **9** Yanımdakiler ışığı gördülerse de, benimle

konuşanın söylediklerini anlamadılar. **10** "'Rab, ne yapmalıyım?' diye sordum. "Rab bana, 'Kalk, Şam'a git' dedi, 'Yapmanı tasarladığım her şey orada sana bildirilecek.' **11** Parlayan ışığın görkeminden gözlerim görmez olduğundan, yanımdakiler elimden tutup beni Şam'a götürdüler. **12** "Orada Hananya adında dindar, Kutsal Yasa'ya bağlı biri vardı. Kentte yaşayan bütün Yahudiler'in kendisinden övgüyle söz ettiği bu adam gelip yanımda durdu ve, 'Saul kardeş, gözlerin görsün!' dedi. Ve ben o anda onu gördüm. **14** "Hananya, 'Atalarımızın Tanrısı, kendisinin isteğini bilmen ve Adil Olan'ı görüp O'nun ağzından bir ses işitmen için seni seçmiştir' dedi. **15** 'Görüp işittiklerini bütün insanlara duyurarak O'nun tanıklığını yapacaksın. **16** Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, O'nun adını anarak vaftiz ol ve günahlarından arın!' **17** "Ben Yeruşalim'e döndükten sonra, tapınakta dua ettiğim bir sırada, kendimden geçerek Rab'bi gördüm. Bana, 'Çabuk ol' dedi, 'Yeruşalim'den hemen ayrıl. Çünkü benimle ilgili tanıklığını kabul etmeyecekler.' **19** "'Ya Rab' dedim, 'Benim havradan havraya giderek sana inananları tutuklayıp dövdüğümü biliyorlar. **20** Üstelik sana tanıklık eden İstefanos'un kanı döküldüğü zaman, ben de oradaydım. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekçilik ederek yapılanları onayladım.' **21** "Rab bana, 'Git' dedi, 'Seni uzaktaki uluslara göndereceğim.'" **22** Pavlus'u buraya kadar dinleyenler, bu söz üzerine, "Böylesini yeryüzünden temizlemeli, yaşaması uygun değil!" diye seslerini yükselttiler. **23** Onlar böyle bağırır, üstlüklerini sallayıp havaya toz savururken komutan, Pavlus'un kalenin içine götürülmesini buyurdu. Halkın neden Pavlus'un aleyhine böyle bağırdığını öğrenmek için onun kamçılanarak sorguya çekilmesini istedi. **25** Kendisini sırımlarla bağlayıp kollarını geriyorlardı ki, Pavlus orada

duran yüzbaşıya, “Mahkemesi yapılmamış bir Roma vatandaşını kamçılamanız yasaya uygun mudur?” dedi. **26** Yüzbaşı bunu duyunca gidip komutana haber verdi. “Ne yapıyorsun?” dedi. “Bu adam Roma vatandaşıymış.” **27** Komutan Pavlus'un yanına geldi, “Söyle bakayım, sen Romalı mısın?” diye sordu. Pavlus da, “Evet” dedi. **28** Komutan, “Ben bu vatandaşlığı yüklü bir para ödeyerek elde ettim” diye karşılık verdi. Pavlus, “Ben ise doğuştan Roma vatandaşıyım” dedi. **29** Onu sorguya çekecek olanlar hemen yanından çekilip gittiler. Kendisini bağlatan komutan da, onun Roma vatandaşı olduğunu anlayınca korktu. **30** Komutan ertesi gün, Yahudiler'in Pavlus'u tam olarak neyle suçladıklarını öğrenmek için onu hapisten getirtti, başkâhinlerle bütün Yüksek Kurul'un toplanması için buyruk verdi ve onu aşağı indirip Kurul'un önüne çıkardı.

23 Yüksek Kurul'u dikkatle süzen Pavlus, “Kardeşler” dedi, “Ben bugüne dek Tanrı'nın önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım.” **2** Başkâhin Hananya, Pavlus'un yanında duranlara onun ağzına vurmaları için buyruk verdi. **3** Bunun üzerine Pavlus ona, “Seni badanalı duvar, Tanrı sana vuracaktır!” dedi. “Hem oturmuş Kutsal Yasa'ya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasa'yı çiğneyerek beni dövdürüyorsun.” **4** Çevrede duranlar, “Tanrı'nın başkâhinine hakaret mi ediyorsun?” dediler. **5** Pavlus, “Kardeşler, başkâhin olduğunu bilmiyordum” dedi. “Nitekim, ‘Halkını yönetenleri kötüleme’ diye yazılmıştır.” **6** Oradakilerden bir bölümünün Saduki, öbürlerinin de Ferisi mezhebinden olduğunu anlayan Pavlus, Yüksek Kurul'a şöyle seslendi: “Kardeşler, ben özbeöz Ferisi'yim. Ölülerin dirileceği umudunu beslediğim için yargılanmaktayım.” **7** Pavlus'un bu sözü üzerine Ferisiler'le Sadukiler çekişmeye başladılar, Kurul

ikiye bölündü. **8** Sadukiler, ölümden diriliş, melek ve ruh yoktur derler; Ferisiler ise bunların hepsine inanırlar. **9** Kurul'da büyük bir kargaşalık çıktı. Ferisi mezhebinden bazı din bilginleri kalkıp ateşli bir şekilde, “Bu adamda hiçbir suç görmüyoruz” diye bağırdılar. “Bir ruh ya da bir melek kendisiyle konuşmuşsa, ne olmuş?” **10** Çekişme öyle şiddetlendi ki komutan, Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu. Askerlerin aşağı inip onu zorla aralarından alarak kaleye götürmelerini buyurdu. **11** O gece Rab Pavlus'a görünüp, “Cesur ol” dedi, “Yeruşalim'de benimle ilgili nasıl tanıklık ettinse, Roma'da da öyle tanıklık etmen gerekir.” **12** Ertesi sabah Yahudiler aralarında gizli bir anlaşma yaptılar. “Pavlus'u öldürmeden bir şey yiyip içersek, bize lanet olsun!” diye ant içtiler. **13** Bu anlaşmaya katılanların sayısı kırkı aşıyordu. **14** Bunlar başkâhinlerle ileri gelenlerin yanına gidip şöyle dediler: “Biz, ‘Pavlus'u öldürmeden ağzımıza bir şey koyarsak, bize lanet olsun!’ diye ant içtik. **15** Şimdi siz Yüksek Kurul'la birlikte, Pavlus'a ilişkin durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştıracakmış gibi, komutanın onu size getirmesini rica edin. Biz de, Pavlus daha Kurul'a gelmeden onu öldürmeye hazır olacağız.” **16** Ne var ki, Pavlus'un kızkardeşinin oğlu onların pusu kurduğunu duydu. Varıp kaleye girdi ve haberi Pavlus'a iletti. **17** Yüzbaşılardan birini yanına çağıran Pavlus, “Bu genci komutana götür, kendisine ileteceği bir haber var” dedi. **18** Yüzbaşı, genci alıp komutana götürdü. “Tutuklu Pavlus beni çağırıp bu genci sana getirmemi rica etti. Sana bir söyleyeceği varmış” dedi. **19** Komutan, genci elinden tutup bir yana çekti. “Bana bildirmek istediğin nedir?” diye sordu. **20** “Yahudiler sözbirliği ettiler” dedi, “Pavlus'la ilgili durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırmak istiyorlarmış gibi, yarın onu Yüksek Kurul'a götürmeni rica edecekler. **21** Ama sen onlara

kanma! Aralarından kırktan fazla kişi ona pusu kurmuş bekliyor. ‘Onu ortadan kaldırmadan bir şey yiyip içersek, bize lanet olsun!’ diye ant içtiler. Şimdi hazırlar, senden olumlu bir yanıt gelmesini bekliyorlar.” **22** Komutan, “Bunları bana açıkladığını hiç kimseye söyleme” diye uyardıktan sonra genci salıverdi. **23** Komutan, yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: “Akşam saat dokuzda Sezariye'ye hareket etmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın. **24** Ayrıca Pavlus'u bindirip Vali Feliks'in yanına sağ salim ulaştırmak için hayvan sağlayın.” **25** Sonra şöyle bir mektup yazdı: “Klavdius Lisias'tan, Sayın Vali Feliks'e selam. **27** Bu adamı Yahudiler yakalamış öldürmek üzereydiler. Ne var ki, kendisinin Roma vatandaşı olduğunu öğrenince askerlerle yetişip onu kurtardım. **28** Kendisini neyle suçladıklarını bilmek istediğim için onu Yahudiler'in Yüksek Kurulu'nun önüne çıkarttım. **29** Suçlamanın, Yahudiler'in yasasına ilişkin bazı sorunlarla ilgili olduğunu öğrendim. Ölüm ya da hapis cezasını gerektiren herhangi bir suçlama yoktu. **30** Bana bu adama karşı bir tuzak kurulduğu bildirilince onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanlara da kendisiyle ilgili şikâyetlerini sana bildirmelerini buyurdum.” **31** Askerler, kendilerine verilen buyruk uyarınca Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris'e götürdüler. **32** Ertesi gün, atlıları Pavlus'la birlikte yola devam etmek üzere bırakarak kaleye döndüler. **33** Atlılar Sezariye'ye varınca mektubu valiye verip Pavlus'u teslim ettiler. **34** Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus'un hangi ilden olduğunu sordu. Kilikyalı olduğunu öğrenince, “Seni suçlayanlar da gelsin, o zaman seni dinlerim” dedi. Sonra Pavlus'un, Hirodes'in sarayında gözaltında tutulması için buyruk verdi.

24 Bundan beş gün sonra Başkâhin Hananya, bazı ileri
gelenler ve Tertullus adlı bir hatip Sezariye'ye gelip Pavlus'la
ilgili şikâyetlerini valiye ilettiler. **2** Pavlus çağrılınca Tertullus
suçlamalarına başladı. “Ey erdemli Feliks!” dedi. “Senin sayende
uzun süredir esenlik içinde yaşamaktayız. Aldığın önlemlerle de
bu ulusun yararına olumlu gelişmeler kaydedilmiştir. Yaptıklarını,
her zaman ve her yerde büyük bir şükranla anıyoruz. **4** Seni fazla
yormak istemiyorum; söyleyeceğimiz birkaç sözü hoşgörüyle
dinlemeni rica ediyorum. **5** “Biz şunu anladık ki, bu adam
dünyanın her yanında bütün Yahudiler arasında kargaşalık
çıkaran bir fesatçı ve Nasrani tarikatının elebaşılarından biridir.
6 Tapınağı bile kirletmeye kalkıştı. Ama biz onu yakaladık.
Onu sorguya çekersen, onunla ilgili bütün suçlamalarımızın
doğruluğunu kendisinden öğrenebilirsin.” **9** Oradaki Yahudiler
de anlatılanların doğru olduğunu söyleyerek bu suçlamalara
katıldılar. **10** Valinin bir işareti üzerine Pavlus şöyle karşılık
verdi: “Senin yıllardan beri bu ulusa yargıçlık ettiğini bildiğim
için, kendi savunmamı sevinçle yapıyorum. **11** Sen kendin
de öğrenebilirsin, tapınmak amacıyla Yeruşalim'e gidişimden
bu yana sadece on iki gün geçti. **12** Beni ne tapınakta, ne
havralarda, ne de kentin başka bir yerinde herhangi biriyle
tartışırken ya da halkı ayaklandırmaya çalışırken görmüşlerdir. **13**
Şu anda bana yönelttikleri suçlamaları da sana kanıtlayamazlar.
14 Bununla birlikte, sana şunu itiraf edeyim ki, kendilerinin tarikat
dedikleri Yol'un bir izleyicisi olarak atalarımızın Tanrısı'na kulluk
ediyorum. Kutsal Yasa'da ve peygamberlerin kitaplarında yazılı
her şeye inanıyorum. **15** Aynı bu adamların kabul ettiği gibi, hem
doğru kişilerin hem doğru olmayanların ölümden dirileceğine
dair Tanrı'ya umut bağladım. **16** Bu nedenle ben gerek Tanrı,

gerek insanlar önünde vicdanımı temiz tutmaya her zaman özen gösteriyorum. **17** "Uzun yıllar sonra, ulusuma bağışlar getirmek ve adaklar sunmak için Yeruşalim'e geldim. **18** Beni tapınakta adaklar sunarken buldukları zaman arınmış durumdaydım. Çevremde ne bir kalabalık ne de karışıklık vardı. Ancak orada Asya İli'nden bazı Yahudiler bulunuyordu. **19** Onların bana karşı bir diyecekleri varsa, senin önüne çıkıp suçlamalarını belirtmeleri gerekir. **20** Buradakiler de, Yüksek Kurul'un önündeki duruşmam sırasında bende ne suç bulduklarını açıklasınlar. **21** Önlerine çıkarıldığımda, 'Bugün, ölülerin dirilişi konusunda tarafınızdan yargılanmaktayım' diye seslenmiştim. Olsa olsa beni bu konuda suçlayabilirler." **22** İsa'nın yoluna ilişkin derin bilgisi olan Feliks duruşmayı başka bir güne ertelerken, "Davanızla ilgili kararımı komutan Lisias gelince veririm" dedi. **23** Oradaki yüzbaşıya da Pavlus'u gözaltında tutmasını, ama kendisine biraz serbestlik tanımasını, ona yardımda bulunmak isteyen dostlarından hiçbirine engel olmamasını buyurdu. **24** Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi, Pavlus'u çağırtarak Mesih İsa'ya olan inancı konusunda onu dinledi. **25** Pavlus doğruluk, özdenetim ve gelecek olan yargı gününden söz edince Feliks korkuya kapıldı. "Şimdilik gidebilirsin" dedi, "Fırsat bulunca seni yine çağırtırım." **26** Bir yandan da Pavlus'un kendisine rüşvet vereceğini umuyordu. Bu nedenle onu sık sık çağırtır, onunla sohbet ederdi. **27** İki yıl dolunca görevini Porkius Festus'a devreden Feliks, Yahudiler'in gönlünü kazanmak amacıyla Pavlus'u hapiste bıraktı.

25 Eyalete vardıktan üç gün sonra Festus, Sezariye'den Yeruşalim'e gitti. **2** Başkâhinlerle Yahudiler'in ileri gelenleri, Pavlus'la ilgili şikâyetlerini ona açıkladılar. Festus'tan kendilerine

bir iyilikte bulunmasını isteyerek Pavlus'u Yeruşalim'e getirtmesi için yalvardılar. Bu arada pusu kurup Pavlus'u yolda öldüreceklerdi. **4** Festus ise Pavlus'un Sezariye'de tutuklu bulunduğunu, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyleyerek, “Aranızda yetkili olanlar benimle gelsinler; bu adam yanlış bir şey yapmışsa, ona karşı suç duyurusunda bulunsunlar” dedi. **6** Festus, onların arasında sadece sekiz on gün kadar kaldı; sonra Sezariye'ye döndü. Ertesi gün yargı kürsüsüne oturarak Pavlus'un getirilmesini buyurdu. **7** Pavlus içeri girince, Yeruşalim'den gelen Yahudiler çevresini sardılar ve kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamada bulundular. **8** Pavlus, “Ne Yahudiler'in yasasına, ne tapınağa, ne de Sezar'a karşı hiçbir günah işlemedim” diyerek kendini savundu. **9** Yahudiler'in gönlünü kazanmak isteyen Festus, Pavlus'a şöyle karşılık verdi: “Yeruşalim'e gidip orada benim önümde bu konularda yargılanmak ister misin?” **10** Pavlus, “Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde durmaktayım” dedi, “Burada yargılanmam gerekir. Sen de çok iyi biliyorsun ki, Yahudiler'e karşı hiçbir suç işlemedim. **11** Şayet suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam, ölmekten çekinmem. Yok eğer bunların bana karşı yaptığı suçlamalar asılsız ise, hiç kimse beni onların eline teslim edemez. Davamın Sezar'a iletilmesini istiyorum.” **12** Festus, danışma kuruluyla görüştükten sonra şu yanıtı verdi: “Davanı Sezar'a ilettin, Sezar'a gideceksin.” **13** Birkaç gün sonra Kral Agrippa ile Berniki, Festus'a bir nezaket ziyaretinde bulunmak üzere Sezariye'ye geldiler. **14** Bir süre orada kaldılar. Bu arada Festus, Pavlus'la ilgili durumu krala anlattı. “Feliks'in tutuklu olarak bıraktığı bir adam var” dedi. **15** “Yeruşalim'de bulunduğum sırada Yahudiler'in başkâhinleriyle ileri gelenleri, onunla ilgili şikâyetlerini

açıkladılar, onu cezalandırmamı istediler. **16** “Ben onlara, ‘Herhangi bir sanığı, kendisini suçlayanlarla yüzleştirmeden, kendisine yöneltilen ithamlarla ilgili olarak savunma fırsatı vermeden, onu suçlayanların eline teslim etmek Romalılar'ın geleneğine aykırıdır’ dedim. **17** Onlar benimle buraya gelince, hiç vakit kaybetmeden, ertesi gün yargı kürsüsüne oturup adamın getirilmesini buyurdum. **18** Ne var ki, kalkıp konuşan davacılar ona, beklediğim türden kötülüklerle ilgili hiçbir suçlama yöneltmediler. **19** Ancak onunla çekiştikleri bazı sorunlar vardı. Bunlar, kendi dinlerine ve ölmüş de Pavlus'un iddiasına göre yaşamakta olan İsa adındaki birine ilişkin konulardı. **20** Bunları nasıl soruşturacağımı bilemediğim için Pavlus'a, Yeruşalim'e gidip orada bu konularda yargılanmaya razı olup olmayacağını sordum. **21** Ama kendisi davasını İmparator'a iletti, İmparator'un kararına dek tutuklu kalmak istedi. Ben de onu İmparator'a göndereceğim zamana kadar tutuklu kalmasını buyurdum.” **22** Agrippa Festus'a, “Ben de bu adamı dinlemek isterdim” dedi. Festus da, “Yarın onu dinlersin” dedi. **23** Ertesi gün Agrippa ile Berniki büyük bir tantanayla gelip komutanlar ve kentin ileri gelenleriyle birlikte toplantı salonuna girdiler. Festus'un buyruğu üzerine Pavlus içeri getirildi. **24** Festus, “Kral Agrippa ve burada bizimle bulunan bütün efendiler” dedi, “Yeruşalim'de olsun, burada olsun, bütün Yahudi halkının bana şikâyet ettiği bu adamı görüyorsunuz. ‘Onu artık yaşatmamalı!’ diye haykırıyorlardı. **25** Oysa ben, ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlemediğini anladım. Yine de, kendisi davasının İmparator'a iletilmesini istediğinden, onu göndermeye karar verdim. **26** Ama Efendimiz'e bu adamla ilgili yazacak kesin bir şeyim yok. Bu yüzden onu sizin önünüze ve özellikle, Kral Agrippa, senin önüne çıkartmış

bulunuyorum. Amacım, bu soruşturmanın sonucunda yazacak bir şey bulabilmektir. **27** Bir tutukluyu İmparator'a gönderirken, kendisine yöneltilen suçlamaları belirtmemek bence anlamsız.”

26 Agrippa Pavlus'a, “Kendini savunabilirsin” dedi. Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasına şöyle başladı: “Kral Agrippa! Yahudiler'in bana yönelttiği bütün suçlamalarla ilgili olarak savunmamı bugün senin önünde yapacağım için kendimi mutlu sayıyorum. **3** Özellikle şuna seviniyorum ki, sen Yahudiler'in bütün törelerini ve sorunlarını yakından bilen birisin. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum. **4** “Bütün Yahudiler, gerek başlangıçta kendi memleketimde, gerek Yeruşalim'de, gençliğimden beri nasıl yaşadığımı bilirler. **5** Beni eskiden beri tanırlar ve isteseler, geçmişte dinimizin en titiz mezhebi olan Ferisiliğe bağlı yaşadığıma tanıklık edebilirler. **6** Şimdi ise, Tanrı'nın atalarımıza olan vaadine umut bağladığım için burada bulunmakta ve yargılanmaktayım. **7** Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrı'ya canla başla kulluk ederek erişmeyi umdukları vaattir. Ey kralım, Yahudiler'in bana yönelttikleri suçlamalar bu umutla ilgilidir. **8** Sizler, Tanrı'nın ölüleri diriltmesini neden ‘inanılmaz’ görüyorsunuz? **9** “Doğrusu ben de, Nasıralı İsa adına karşı elimden geleni yapmam gerektiği düşüncesindeydim. **10** Ve Yeruşalim'de bunu yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapse attırdım; ölüm cezasına çarptırıldıkları zaman oyumu onların aleyhinde kullandım. **11** Bütün havraları dolaşıp sık sık onları cezalandırır, inandıklarına küfretmeye zorlardım. Öylesine kudurmuştum ki, onlara zulmetmek için bulundukları yabancı kentlere bile giderdim. **12** “Bir keresinde başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şam'a doğru yola çıkmıştım. **13** Ey

kralım, öğlende yolda giderken, gökten gelip benim ve yol arkadaşlarımın çevresini aydınlatan, güneşten daha parlak bir ışık gördüm. **14** Hepimiz yere yıkılmıştık. Bir sesin bana İbrani dilinde seslendiğini duydum. ‘Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?’ dedi. ‘Üvendireye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun.’ **15** “Ben de, ‘Ey Efendim, sen kimsin?’ dedim. “‘Ben senin zulmettiğin İsa'yım’ diye yanıt verdi Rab. **16** ‘Haydi, ayağa kalk. Seni hizmetimde görevlendirmek için sana göründüm. Hem gördüklerine, hem de kendimle ilgili sana göstereceklerime tanıklık edeceksin. **17** Seni kendi halkının ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan'ın hükümranlığından Tanrı'ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının affına kavuşsunlar ve kutsal kılınanların arasında yer alsınlar.’ **19** “Bunun için, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme uymazlık etmedim. **20** Önce Şam ve Yeruşalim halkını, sonra bütün Yahudiye bölgesini ve öteki ulusları, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve bu tövbeye yaraşır işler yapmaya çağırdım. **21** Yahudiler'in beni tapınakta yakalayıp öldürmeye kalkmalarının nedeni buydu. **22** Ama bugüne dek Tanrı yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir. **23** Onlar, Mesih'in acı çekeceğini ve ölümden dirilenlerin ilki olarak gerek kendi halkına, gerek öteki uluslara ışığın doğuşunu ilan edeceğini bildirmişlerdi.” **24** Pavlus bu şekilde savunmasını sürdürürken Festus yüksek sesle, “Pavlus, çıldırmışsın sen! Çok okumak seni delirtiyor!” dedi. **25** Pavlus, “Sayın Festus” dedi, “Ben çıldırmış değilim. Gerçek ve akla uygun sözler söylüyorum. **26** Kral bu konularda bilgili

olduğu için kendisiyle çekinmeden konuşuyorum. Bu olaylardan hiçbirinin onun dikkatinden kaçmadığı kanısındayım. Çünkü bunlar ücra bir köşede yapılmış işler değildir. **27** Kral Agrippa, sen peygamberlerin sözlerine inanıyor musun? İnandığını biliyorum." **28** Agrippa Pavlus'a şöyle dedi: "Bu kadar kısa bir sürede beni ikna edip Mesihçi mi yapacaksın?" **29** "İster kısa ister uzun sürede olsun" dedi Pavlus, "Tanrı'dan dilerim ki yalnız sen değil, bugün beni dinleyen herkes, bu zincirler dışında benim gibi olsun!" **30** Kral, vali, Berniki ve onlarla birlikte oturanlar kalkıp dışarı çıktıktan sonra aralarında şöyle konuştular: "Bu adamın, ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir şey yaptığı yok." **32** Agrippa da Festus'a, "Bu adam davasını Sezar'a iletmeseydi, serbest bırakılabilirdi" dedi.

27 İtalya'ya doğru yelken açmamıza karar verilince, Pavlus'la öteki bazı tutukluları Avgustus taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler. **2** Asya İli'nin kıyılarındaki limanlara uğrayacak olan bir Edremit gemisine binerek denize açıldık. Selanik'ten Makedonyalı Aristarhus da yanımızdaydı. **3** Ertesi gün Sayda'ya uğradık. Pavlus'a dostça davranan Yulius, ihtiyaçlarını karşılamaları için dostlarının yanına gitmesine izin verdi. **4** Oradan yine denize açıldık. Rüzgar ters yönden estiği için Kıbrıs'ın rüzgar altından geçtik. **5** Kilikya ve Pamfilya açıklarından geçerek Likya'nın Mira Kenti'ne geldik. **6** Orada, İtalya'ya gidecek bir İskenderiye gemisi bulan yüzbaşı, bizi o gemiye bindirdi. **7** Günlerce ağır ağır yol alarak Knidos Kenti'nin açıklarına güçlükle gelebildik. Rüzgar bize engel olduğundan Salmone burnundan dolanarak Girit'in rüzgar altından geçtik. **8** Kıyı boyunca güçlükle ilerleyerek Laseya Kenti'nin yakınlarında bulunan ve Güzel Limanlar denilen bir yere geldik. **9** Epey vakit kaybetmiştik;

oruç günü bile geçmişti. O mevsimde deniz yolculuğu tehlikeli olacaktı. Bu nedenle Pavlus onları uyardı: “Efendiler” dedi, “Bu yolculuğun yalnız yük ve gemiye değil, canlarımıza da çok zarar ve ziyan getireceğini görüyorum.” **11** Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerini dinleyeceğine, kaptanla gemi sahibinin sözüne uydu. **12** Liman kışlamaya elverişli olmadığından gemidekilerin çoğu, oradan tekrar denize açılmaya, mümkünse Feniks'e ulaşıp kışı orada geçirmeye karar verdiler. Feniks, Girit'in lodos ve karayele kapalı bir limanıdır. **13** Güneyden hafif bir rüzgar esmeye başlayınca, bekledikleri anın geldiğini sanarak demir aldılar; Girit kıyısını yakından izleyerek ilerlemeye başladılar. **14** Ne var ki, çok geçmeden karadan Evrakilon denen bir kasırga koptu. **15** Kasırgaya tutulan gemi rüzgara karşı gidemeyince, kendimizi sürüklenmeye bıraktık. **16** Gavdos denen küçük bir adanın rüzgar altına sığınarak geminin filikasını güçlükle sağlama alabildik. **17** Filikayı yukarı çektikten sonra halatlar kullanarak gemiyi alttan kuşattılar. Sirte Körfezi'nin sığlıklarında karaya oturmaktan korktukları için yelken takımlarını indirip kendilerini sürüklenmeye bıraktılar. **18** Fırtına bizi bir hayli hırpaladığı için ertesi gün gemiden yük atmaya başladılar. **19** Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar. **20** Günlerce ne güneş ne de yıldızlar göründü. Fırtına da olanca şiddetiyle sürdüğünden, artık kurtuluş umudunu tümden yitirmiştik. **21** Adamlar uzun zaman yemek yiyemeyince Pavlus ortaya çıkıp şöyle dedi: “Efendiler, beni dinleyip Girit'ten ayrılmamanız, bu zarar ve ziyana uğramamanız gerekirdi. **22** Şimdi size öğüdüm şu: Cesur olun! Gemi mahvolacak, ama aranızda hiçbir can kaybı olmayacak. **23** Çünkü kendisine ait olduğum, kendisine kulluk ettiğim Tanrı'nın bir meleği bu gece yanıma gelip dedi ki, ‘Korkma

Pavlus, Sezar'ın önüne çıkman gerekiyor. Dahası Tanrı, seninle birlikte yolculuk edenlerin hepsini sana bağışlamıştır.’ **25** Bunun için efendiler, cesur olun! Tanrı'ya inanıyorum ki, her şey tıpkı bana bildirildiği gibi olacak. **26** Ancak bir adada karaya oturmamız gerekiyor.” **27** On dördüncü gece İyon Denizi'nde sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sezinlediler. **28** Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaç olduğunu gördüler. Biraz ilerledikten sonra bir daha ölçtüler, on beş kulaç olduğunu gördüler. **29** Kayalıklara bindirmekten korkarak kıçtan dört demir attılar ve günün tez doğması için dua ettiler. **30** Bu sırada gemiciler gemiden kaçma girişiminde bulundular. Baş taraftan demir atacaklarmış gibi yapıp filikayı denize indirdiler. **31** Ama Pavlus yüzbaşıyla askerlere, “Bunlar gemide kalmazsa, siz kurtulamazsınız” dedi. **32** Bunun üzerine askerler ipleri kesip filikayı denize düşürdüler. **33** Gün doğmak üzereyken Pavlus herkesi yemek yemeye çağırdı. “Bugün on dört gündür kaygılı bir bekleyiş içindesiniz, hiçbir şey yemeyip aç kaldınız” dedi. **34** “Bunun için size rica ediyorum, yemek yiyin. Kurtuluşunuz için bu gerekli. Hiçbirinizin başından tek kıl bile eksilmeyecektir.” **35** Pavlus bunları söyledikten sonra ekmek aldı, hepsinin önünde Tanrı'ya şükretti, ekmeği bölüp yemeye başladı. **36** Hepsi bundan cesaret alarak yemek yedi. **37** Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik. **38** Herkes doyduktan sonra, buğdayı denize boşaltarak gemiyi hafiflettiler. **39** Gündüz olunca gördükleri karayı tanıyamadılar. Ama kumsalı olan bir körfez farkederek, mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar verdiler. **40** Demirleri kesip denizde bıraktılar. Aynı anda dümenlerin iplerini çözüp ön yelkeni rüzgara vererek kumsala yöneldiler. **41** Gemi bir kum yükseltisine çarpıp karaya oturdu. Geminin başı kuma

saplanıp kımıldamaz oldu, kıç tarafı ise dalgaların şiddetiyle dağılmaya başladı. **42** Askerler, tutuklulardan hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmek niyetindeydi. **43** Ama Pavlus'u kurtarmak isteyen yüzbaşı askerleri bu düşünceden vazgeçirdi. Önce yüzme bilenlerin denize atlayıp karaya çıkmalarını, sonra geriye kalanların, kiminin tahtalara kiminin de geminin öbür döküntülerine tutunarak onları izlemesini buyurdu. Böylelikle herkes sağ salim karaya çıktı.

28 Kurtulduktan sonra adanın Malta adını taşıdığını öğrendik. **2** Yerliler bize olağanüstü bir yakınlık gösterdiler. Hava yağışlı ve soğuk olduğu için ateş yakıp hepimizi dostça karşıladılar. **3** Pavlus bir yığın çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine attı. O anda ısıdan kaçan bir engerek onun eline yapıştı. **4** Yerliler Pavlus'un eline asılan yılanı görünce birbirlerine, “Bu adam kuşkusuz bir katil” dediler. “Denizden kurtuldu, ama adalet onu yaşatmadı.” **5** Ne var ki, elini silkip yılanı ateşin içine fırlatan Pavlus hiçbir zarar görmedi. **6** Halk, Pavlus'un bedeninin şişmesini ya da birdenbire düşüp ölmesini bekliyordu. Ama uzun süre bekleyip de ona bir şey olmadığını görünce fikirlerini değiştirdiler. “Bu bir ilahtır!” dediler. **7** Bulunduğumuz yerin yakınında adanın baş yetkilisi olan Publius adlı birinin toprakları vardı. Bu adam bizi evine kabul ederek üç gün dostça ağırladı. **8** O sırada Publius'un babası kanlı ishale yakalanmış ateşler içinde yatıyordu. Hastanın yanına giren Pavlus dua etti, ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi. **9** Bu olay üzerine adadaki öbür hastalar da gelip iyileştirildiler. **10** Bizi bir sürü armağanla onurlandırdılar; denize açılacağımız zaman gereksindiğimiz malzemeleri gemiye yüklediler. **11** Üç ay sonra, kışı adada geçiren ve ikiz tanrılar simgesini taşıyan bir İskenderiye gemisiyle denize açıldık. **12** Sirakuza Kenti'ne

uğrayıp üç gün kaldık. **13** Oradan da yolumuza devam ederek Regium'a geldik. Ertesi gün güneyden esmeye başlayan rüzgarın yardımıyla iki günde Puteoli'ye vardık. **14** Orada bulduğumuz kardeşler, bizi yanlarında bir hafta kalmaya çağırdılar. Sonunda Roma'ya vardık. **15** Haberimizi alan Roma'daki kardeşler, bizi karşılamak için Appius Çarşısı'na ve Üç Hanlar'a kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrı'ya şükretti, yüreklendi. **16** Roma'ya girdiğimizde Pavlus'un, bir asker gözetiminde yalnız başına kalmasına izin verildi. **17** Üç gün sonra Pavlus, Yahudiler'in ileri gelenlerini bir araya çağırdı. Bunlar toplandıkları zaman Pavlus kendilerine şöyle dedi: “Kardeşler, halkımıza ya da atalarımızın törelerine karşı hiçbir şey yapmadığım halde, Yeruşalim'de tutuklanıp Romalılar'ın eline teslim edildim. **18** Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlememiştim. **19** Ama Yahudiler buna karşı çıkınca, davamı Sezar'a iletmek zorunda kaldım. Bunu, kendi ulusumdan herhangi bir şikâyetim olduğu için yapmadım. **20** Ben İsrail'in umudu uğruna bu zincire vurulmuş bulunuyorum. Sizi buraya, işte bu konuyu görüşmek ve konuşmak için çağırdım.” **21** Onlar Pavlus'a, “Yahudiye'den seninle ilgili mektup almadık, oradan gelen kardeşlerden hiçbiri de senin hakkında kötü bir haber getirmedi, kötü bir şey söylemedi” dediler. **22** “Biz senin fikirlerini senden duymak isteriz. Çünkü her yerde bu mezhebe karşı çıkıldığını biliyoruz.” **23** Pavlus'la bir gün kararlaştırdılar ve o gün, daha büyük bir kalabalıkla onun kaldığı yere geldiler. Pavlus sabahtan akşama dek onlara Tanrı'nın Egemenliği'ne ilişkin açıklamalarda bulundu ve bu konuda tanıklık etti. Gerek Musa'nın Yasası'na, gerek peygamberlerin yazılarına dayanarak onları İsa hakkında ikna etmeye çalıştı.

24 Bazıları onun sözlerine inandı, bazıları ise inanmadı. **25**
Birbirleriyle anlaşamayınca, Pavlus'un şu son sözünden sonra
ayrıldılar: “Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarınıza seslenen
Kutsal Ruh doğru söyledi. **26** Ruh dedi ki, ‘Bu halka gidip şunu
söyle: Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, Bakacak
bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz. **27** Çünkü bu halkın yüreği
duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini kapadılar. Öyle ki,
gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın, Ve
bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.’ **28** “Şunu
bilin ki, Tanrı'nın sağladığı bu kurtuluşun haberi öteki uluslara
gönderilmiştir. Ve onlar buna kulak vereceklerdir.” **30** Pavlus tam
iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı ve ziyaretine gelen herkesi kabul
etti. **31** Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Egemenliği'ni
tam bir cesaretle duyuruyor, Rab İsa Mesih'le ilgili gerçekleri
öğretiyordu.

Romalilar

1 İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan selam! **2** Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le ilgili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davut'un soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi. **5** Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve O'nun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk. **6** İsa Mesih'in çağrılmışları olan sizler de bu uluslardansınız. **7** Tanrı'nın Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine, Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. **8** İlkin hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor. **9** Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta bütün varlığımla kulluk ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarımda andığıma tanıktır. Tanrı'nın isteğiyle sonunda bir yol bulup yanınıza gelmek için dua ediyorum. **11** Çünkü ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum. **12** Yani, ben aranızdayken karşılıklı olarak birbirimizin imanıyla cesaret buluruz demek istiyorum. **13** Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı, ama şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi istiyorum. **14** Grekler'e ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluluğum var. **15** Bu nedenle Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum. **16** Çünkü Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin –önce Yahudiler'in, sonra Yahudi

olmayanların– kurtuluşu için Tanrı gücüdür. **17** Tanrı'nın insanı akladığı, Müjde'de açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, “İmanla aklanan yaşayacaktır.” **18** Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir. **19** Çünkü Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir. **20** Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri –sonsuz gücü ve Tanrılığı– dünya yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur. **(aïdios g126)** **21** Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü. **22** Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar. **23** Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler. **24** Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti. **25** Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin. **(aiōn g165)** **26** İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler. **27** Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar. **28** Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışıksız davranışlara teslim etti. **29** Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar. **30** Dedikoducu, yerici, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli,

övüngen, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız insanlardır. **32** Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

2 Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun. **2** Böyle davrananları Tanrı'nın haklı olarak yargıladığını biliriz. **3** Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun? **4** Tanrı'nın sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? O'nun iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun? **5** İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun. **6** Tanrı "herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir." **7** Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek. **(aiōnios g166)** **8** Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden gidenlerin üzerineyse gazap ve öfke yağdıracak. **9** Kötülük eden herkese –önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– sıkıntı ve elem verecek; iyilik eden herkese –yine önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– yücelik, saygınlık, esenlik verecektir. **11** Çünkü Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz. **12** Kutsal Yasa'yı bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaklar. Yasa'yı bildikleri halde günah işleyenlerse Yasa'yla yargılanacaklar. **13** Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasa'yı işitenler değil, yerine getirenlerdir. **14** Kutsal Yasa'dan yoksun uluslar Yasa'nın gereklerini kendiliklerinden yaptıkça, Yasa'dan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar. **15** Böylelikle

Kutsal Yasa'nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriyse onları ya suçlar ya da savunur. **16** Yaydığım Müjde'ye göre Tanrı'nın, insanları gizlice yaptıkları şeylerden ötürü İsa Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle olacaktır. **17** Ya sen? Kendine Yahudi diyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla övünüyorsun. **18** Tanrı'nın isteğini biliyorsun. En üstün değerleri ayırt etmeyi Yasa'dan öğrenmişsin. **19** Kutsal Yasa'da bilginin ve gerçeğin özüne kavuşmuş olarak körlerin kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı, akılsızların eğiticisi, çocukların öğretmeni olduğuna inanmışsın. **21** Öyleyse başkasına öğretirken, kendine de öğretmez misin? Çalmamayı öğütlerken, çalar mısın? **22** "Zina etmeyin" derken, zina eder misin? Putlardan tiksinirken, tapınakları yağmalar mısın? **23** Kutsal Yasa'yla övünürken, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı aşağılar mısın? **24** Nitekim şöyle yazılmıştır: "Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrı'nın adına küfrediliyor." **25** Kutsal Yasa'yı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama Yasa'ya karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz. **26** Bu nedenle, sünnetsizler Yasa'nın buyruklarına uyarsa, sünnetli sayılmayacak mı? **27** Sen Kutsal Yazılar'a ve sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğnersen, bedence sünnetli olmayan ama Yasa'ya uyan kişi seni yargılamayacak mı? **28** Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi'dir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet gerçek sünnettir. **29** Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

3 Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir? **2** Her yönden çoktur. İlk olarak, Tanrı'nın sözleri Yahudiler'e emanet edilmiştir. **3** Peki, kimi Yahudiler güvenilmez çıkmışsa

ne olur? Onların güvenilmezliği Tanrı'nın güvenilirliğini ortadan kaldırır mı? **4** Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğruyu söylediği bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi: “Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın Ve yargılandığında davayı kazanasın.” **5** Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandıran Tanrı haksız mı? **6** Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak? **7** Ama Tanrı'nın her zaman doğruyu söylediği benim yalanımla yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum? **8** Bazılarının bizi kötüleyerek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin, “Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın” demeyelim? Böylelerinin yargılanması yerindedir. **9** Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün müyüz? Elbette değiliz. İster Yahudi ister Grek olsun, daha önce herkesi günahın denetiminde olmakla suçladık. **10** Yazılmış olduğu gibi: “Doğru kimse yok, tek kişi bile yok. **11** Anlayan kimse yok, Tanrı'yı arayan yok. **12** Hepsi saptı, Tümü yararsız oldu. İyilik eden yok, tek kişi bile!” **13** “Ağızları açık birer mezardır. Dilleriyle aldatırlar.” “Engerek zehiri var dudaklarının altında.” **14** “Ağızları lanet ve acı sözle doludur.” **15** “Ayakları kan dökmeye seğirtir. **16** Yıkım ve dert var yollarında. **17** Esenlik yolunu da bilmezler.” **18** “Tanrı korkusu yoktur onlarda.” **19** Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz. **20** Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır. **21** Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor.

22 Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman
eden herkes için yapar. Hiç ayrım yoktur. **23** Çünkü herkes
günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. **24** İnsanlar
İsa Mesih'te olan kurtuluşla, Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak
aklanırlar. **25** Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan ve
imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini
gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız
bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için
şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı. **27**
Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak?
Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine. **28**
Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak değil, iman ederek
aklandığı kanısındayız. **29** Yoksa Tanrı yalnız Yahudiler'in Tanrısı
mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da
Tanrısı'dır. **30** Çünkü sünnetlileri imanları sayesinde, sünnetsizleri
de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir. **31** Öyleyse biz iman
aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam
tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

4 Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim?
2 Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye
hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil. **3** Kutsal Yazı ne diyor?
"İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı." **4** Çalışana
verilen ücret lütuf değil, hak sayılır. **5** Ancak çalışmayan, ama
tanrısızı aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış
sayılır. **6** Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrı'nın aklanmış
saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır: **7** "Ne
mutlu suçları bağışlanmış, Günahları örtülmüş olanlara! **8**
Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mutlu!" **9** Bu mutluluk
yalnız sünnetliler için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler için

midir? Diyoruz ki, “İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı.”
10 Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra
mı, sünnetsizken mi? Sünnetliyken değil, sünnetsizken... **11**
İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak
sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman
edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da aklanmış
sayılsın. **12** Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla
kalmayan, ama kendisi sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden
yürüyen sünnetlilerin de babası oldu. **13** Çünkü İbrahim'e ve
soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla
değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi. **14** Eğer Yasa'ya
bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boş ve vaat geçersizdir. **15**
Yasa, Tanrı'nın gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde
yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir. **16** Bu nedenle
vaat, Tanrı'nın lütfuna dayanmak ve İbrahim'in bütün soyu için
güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in
soyu yalnız Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda
İbrahim'in imanına sahip olanlardır. “Seni birçok ulusun babası
yaptım” diye yazılmış olduğu gibi İbrahim, iman ettiği Tanrı'nın
–ölülere yaşam veren, var olmayanı buyruğuyla var eden
Tanrı'nın– gözünde hepimizin babasıdır. **18** İbrahim umutsuz
bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman
etti. “Senin soyun böyle olacak” sözüne güveniyordu. **19** Yüz
yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Sara'nın
ölü rahmini düşündüğünde imanı zayıflamadı. **20** İmansızlık
edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulanmadı; tersine, imanı güçlendi
ve Tanrı'yı yüceltti. **21** Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte
olduğuna tümüyle güvendi. **22** Bunun için de aklanmış sayıldı.
23 “Aklanmış sayıldı” sözü, yalnız onun için değil, aklanmış

sayılacak olan bizler –Rabbimiz İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'ya iman eden bizler– için de yazıldı. **25** İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

5 Böylece imanla aklandığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz. **2** İçinde bulunduğumuz bu lütfa Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz. **3** Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrı'nın beğenisini, Tanrı'nın beğenisi de umudu yaratır. **5** Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür. **6** Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. **7** Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. **8** Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü. **9** Böylece şimdi O'nun kanıyla aklandığımıza göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. **10** Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir. **11** Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrı'yla barıştırmış olan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, Tanrı'nın kendisiyle de övünüyoruz. **12** Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi. **13** Kutsal Yasa'dan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz. **14** Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek Kişi'nin örneği olan Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi. **15** Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir.

Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı. **16** Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı. **17** Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir. **18** İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı. **19** Çünkü bir adamın sözdinlemezliği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır. **20** Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı. **21** Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik sürsün. **(aiōnios g166)**

6 Öyleyse ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? **2** Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah içinde yaşarız? **3** Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz? **4** Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük. **5** Eğer O'nunkine benzer bir ölümde O'nunla birleştiysek, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz. **6** Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın

Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğini biliriz. **7** Çünkü ölmüş kişi günahtan özgür kılınmıştır. **8** Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz. **9** Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz. **10** O'nun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte olduğu yaşamı ise Tanrı için sürmektedir. **11** Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da Tanrı karşısında diri sayın. **12** Bu nedenle bedenin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin. **13** Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümden dirilenler gibi kendinizi Tanrı'ya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun. **14** Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfu altındasınız. **15** Öyleyse ne diyelim? Yasa'nın yönetimi altında değil de, Tanrı'nın lütfu altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır! **16** Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme götüren günahın ya da doğruluğa götüren sözdinlerliğin kölelerisiniz. **17** Ama şükürler olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri olan sizler, adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız. **18** Günahtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz. **19** Doğanızın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak sunun. **20** Sizler günahın kölesiyken doğruluktan özgürdünüz. **21** Şimdi utandığınız şeylerden o dönemde ne kazancınız oldu? Onların sonucu ölümdür. **22** Ama

şimdi günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunuza göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır. **(aiōnios g166)** **23** Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır. **(aiōnios g166)**

7 Bilmez misiniz ki, ey kardeşler –Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorum– Yasa insana ancak yaşadığı sürece egemendir? **2** Örneğin, evli kadın, kocası yaşadıkça yasayla ona bağlıdır; kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur. **3** Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle ilişki kurarsa, zina etmiş sayılır. Ama kocası ölürse, kadın yasadan özgür olur. Şöyle ki, başka bir erkeğe varırsa, zina etmiş olmaz. **4** Aynı şekilde kardeşlerim, siz de bir başkasına –ölümden dirilmiş olan Mesih'e– varmak üzere Mesih'in bedeni aracılığıyla Kutsal Yasa karşısında öldünüz. Bu da Tanrı'nın hizmetinde verimli olmamız içindir. **5** Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasa'nın kışkırttığı günah tutkuları bedenimizin üyelerinde etkindi. Bunun sonucu olarak ölüme götüren meyveler verdik. **6** Şimdiyse biz, daha önce tutsağı olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasa'dan özgür kılındık. Sonuç olarak, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruh'un yeni yolunda kulluk ediyoruz. **7** Öyleyse ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama Yasa olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Yasa, “Göz dikmeyeceksin” demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemezdim. **8** Ne var ki günah, bu buyruğun verdiği fırsatla içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah ölüdür. **9** Bir zamanlar, Yasa'nın bilincinde değilken diriydim. Ama buyruğun bilincine vardığımda günah dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam getireceğine, ölüm getirdi. **11** Çünkü günah buyruğun verdiği fırsatla beni aldattı,

buyruk aracılığıyla beni öldürdü. **12** İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir. **13** Öyleyse, iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günah, günah olarak tanınsın diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Öyle ki, buyruk aracılığıyla günahın ne denli günahlı olduğu anlaşılsın. **14** Yasa'nın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım. **15** Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi yapmıyorum; nefret ettiğim ne ise, onu yapıyorum. **16** Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş olurum. **17** Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor. **18** İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok. **19** İstediğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum. **20** İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahtır. **21** Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak isterken, karşımda hep kötülük vardır. **22** İç varlığımda Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum. **23** Ama bedenimin üyelerinde bambaşka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor. **24** Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak? **25** Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Sonuç olarak ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum.

8 Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur. **2** Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı. **3** İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah

sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı. **4** Öyle ki, Yasa'nın gereği, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin. **5** Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri düşünürler. **6** Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir. **7** Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de... **8** Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler. **9** Ne var ki, Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz. Ama içinde Mesih'in Ruhu olmayan kişi Mesih'in değildir. **10** Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir. **11** Mesih İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden dirilten Tanrı, içinizde yaşayan Ruhu'yla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir. **12** Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz. **13** Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız. **14** Tanrı'nın Ruhu'yla yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın oğullarıdır. **15** Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, “Abba, Baba!” diye sesleniriz. **16** Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder. **17** Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçıyız. Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılarıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız. **18** Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez. **19** Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor. **20** Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa

teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı. **22** Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz. **23** Yalnız yaratılış değil, biz de –evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de– evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz. **24** Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü şeyi kim umut eder? **25** Oysa görmediğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz. **26** Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder. **27** Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder. **28** Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz. **29** Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun. **30** Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti. **31** Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? **32** Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı? **33** Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı'dır. **34** Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir. **35** Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? **36** Yazılmış olduğu gibi: “Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz, Kasaplık koyun

sayılıyoruz.” **37** Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz. **38** Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.

9 Mesih'e ait biri olarak gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da söylediklerimi Kutsal Ruh aracılığıyla doğruluyor. **2** Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var. **3** Kardeşlerimin, soydaşlarım olan İsrailliler'in yerine ben kendim lanetlenip Mesih'ten uzaklaştırılmayı dilerdim. Evlatlığa kabul edilenler, Tanrı'nın yüceliğini görenler onlardır. Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa, tapınma düzeni, vaatler onlarındır. **5** Büyük atalar onların atalarıdır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin. **(aiōn g165)** **6** Tanrı'nın sözü boşa çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail soyundan gelenlerin hepsi İsrailli sayılmaz. **7** İbrahim'in soyundan olsalar bile, hepsi onun çocukları değildir. Ama, “Senin soyun İshak'la sürecek” diye yazılmıştır. **8** Demek ki Tanrı'nın çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir; İbrahim'in soyu sayılanlar Tanrı'nın vaadi uyarınca doğan çocuklardır. **9** Çünkü vaat şöyleydi: “Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak.” **10** Ayrıca Rebeka bir erkekten, atamız İshak'tan ikizlere gebe kalmıştı. **11** Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı Rebeka'ya, “Büyüğü küçüğüne kulluk edecek” dedi. Öyle ki, Tanrı'nın seçim yapmaktaki amacı yapılan işlere değil, kendi çağrısına dayanarak sürsün. **13** Yazılmış olduğu gibi, “Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim.” **14** Öyleyse ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle

hayır! **15** Çünkü Musa'ya şöyle diyor: “Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, Acıdığıma acıyacağım.” **16** Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil, Tanrı'nın merhametine bağlıdır. **17** Tanrı Kutsal Yazı'da firavuna şöyle diyor: “Gücümü senin aracılığınla göstermek Ve adımı bütün dünyada duyurmak için Seni yükselttim.” **18** Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini nasırlaştırır. **19** Şimdi bana, “Öyleyse Tanrı insanı neden hâlâ suçlu buluyor? O'nun isteğine kim karşı durabilir?” diyeceksin. **20** Ama, ey insan, sen kimsin ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun? “Kendisine biçim verilen, biçim verene, ‘Beni niçin böyle yaptın’ der mi?” **21** Ya da çömlekçinin aynı kil yığınından bir kabı onurlu iş için, ötekini bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu? **22** Eğer Tanrı gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak isterken, gazabına hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim? **23** Yüceltmek üzere önceden hazırlayıp merhamet ettiklerine yüceliğinin zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim? **24** Yalnız Yahudiler arasından değil, öteki uluslar arasından da çağırdığı bu insanlar biziz. **25** Tanrı Hoşea Kitabı'nda şöyle diyor: “Halkım olmayana halkım, Sevgili olmayana sevgili diyeceğim.” **26** “Kendilerine, ‘Siz halkım değilsiniz’ denilen yerde, Yaşayan Tanrı'nın çocukları diye adlandırılacaklar.” **27** Yeşaya, İsrail için şöyle sesleniyor: “İsrailoğulları'nın sayısı Denizin kumu kadar çok olsa da, Ancak pek azı kurtulacak. **28** Çünkü Rab yeryüzündeki yargılama işini Tez yapıp bitirecek.” **29** Yeşaya'nın önceden dediği gibi: “Her Şeye Egemen Rab Soyumuzu sürdürecek birkaç kişiyi Sağ bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik.” **30** Öyleyse ne diyelim? Aklanma peşinde olmayan uluslar aklanmaya, imandan gelen aklanmaya kavuştular. **31**

Aklanmak için Yasa'nın ardından giden İsrail ise Yasa'yı yerine getiremedi. **32** Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi aklanmaya çalıştılar ve “sürçme taşı”nda sürçtüler. **33** Yazılmış olduğu gibi: “İşte, Siyon'a bir sürçme taşı, Bir tökezleme kayası koyuyorum. O'na iman eden utandırılmayacak.”

10 Kardeşler! İsrailliler'in kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrı'ya yalvarıyorum. **2** Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler; ama bu bilinçli bir gayret değildir. **3** Tanrı'nın öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrı'nın öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler. **4** Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasa'nın sonudur. **5** Musa, Kutsal Yasa'ya dayanan doğrulukla ilgili şöyle yazıyor: “Yasa'nın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır.” **6** İmana dayanan doğruluk ise şöyle diyor: “Yüreğinde, ‘Göğe –yani Mesih'i indirmeye– kim çıkacak?’ **7** ya da, ‘Dipsiz derinliklere –yani Mesih'i ölüler arasından çıkarmaya– kim inecek?’ deme.” **(Abyssos g12)** **8** Ne deniyor? “Tanrı sözü sana yakındır, Ağzında ve yüreğindedir.” İşte duyurduğumuz iman sözü budur. **9** İsa'nın Rab olduğunu ağzınla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın. **10** Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağzıyla açıklayarak kurtulur. **11** Kutsal Yazı, “O'na iman eden utandırılmayacak” diyor. **12** Çünkü Yahudi Grek ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbi'dir. Kendisini çağıranların tümüne eliaçıktır. **13** “Rab'bi adıyla çağıran herkes kurtulacak.” **14** Ama iman etmedikleri kişiyi nasıl çağıracaklar? Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler? Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar? **15** Sözü yaymaya gönderilmezlerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu gibi: “İyi haber müjdeleyenlerin

ayakları ne güzeldir!” **16** Ne var ki, herkes Müjde'ye uymadı. Yeşaya'nın dediği gibi: “Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?” **17** Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur. **18** Ama soruyorum: Onlar duymadılar mı? Elbet duydular. “Sesleri bütün yeryüzüne, Sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı.” **19** Yine soruyorum: İsrail anlamadı mı? Önce Musa, “Ben sizi ulus olmayanla kıskandıracağım, Anlayışsız bir ulusla sizi öfkelendireceğim” diyor. **20** Sonra Yeşaya cesaretle, “Aramayanlar beni buldu, Sormayanlara kendimi gösterdim” diyor. **21** Öte yandan İsrail için şöyle diyor: “Söz dinlemeyen, asi bir halka Bütün gün ellerimi uzatıp durdum.”

11 Öyleyse soruyorum: Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi? Kesinlikle hayır! Ben de İbrahim soyundan, Benyamin oymağından bir İsrailli'yim. **2** Tanrı önceden bildiği kendi halkından yüz çevirmedi. Yoksa İlyas'la ilgili bölümde Kutsal Yazı'nın ne dediğini, İlyas'ın Tanrı'ya nasıl İsrail'den yakındığını bilmez misiniz? **3** “Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin sunaklarını yıktılar. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.” **4** Tanrı'nın ona verdiği yanıt nedir? “Baal'ın önünde diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım.” **5** Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrı'nın lütfuyla seçilmiş küçük bir topluluk vardır. **6** Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi işlerle olmamış demektir. Yoksa lütuf artık lütuf olmaktan çıkar! **7** Sonuç ne? İsrail aradığına kavuşamadı, seçilmiş olanlar ise kavuştular. Geriye kalanlarınsa yürekleri nasırlaştırıldı. **8** Yazılmış olduğu gibi: “Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi; Bugüne dek görmeyen gözler, duymayan kulaklar verdi.” **9** Davut da şöyle diyor: “Sofraları onlara tuzak, Kapan, tökez ve ceza olsun. **10** Gözleri kararsın, göremesinler. Bellerini hep iki büklüm et!” **11** Öyleyse soruyorum:

İsrailliler, bir daha kalkmamak üzere mi sendeleyip düştüler? Kesinlikle hayır! Ama onların suçu yüzünden öteki uluslara kurtuluş verildi; öyle ki, İsrailliler onlara imrensin. **12** Eğer İsrailliler'in suçu dünyaya zenginlik, bozgunu uluslara zenginlik getirdiyse, bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir! **13** Öteki uluslardan olan sizlere söylüyorum: Uluslara elçi olarak gönderildiğim için görevimi yüce sayarım. **14** Böylelikle belki soydaşlarımı imrendirip bazılarını kurtarırım. **15** Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrı'yla barışmasını sağladıysa, kabul edilmeleri ölümden yaşama geçiş değil de nedir? **16** Hamurun ilk parçası kutsalsa, tümü kutsaldır; kök kutsalsa, dallar da kutsaldır. **17** Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen yabanıl bir zeytin filiziyken onların yerine aşılanıp ağacın semiz köküne ortak oldunsa, o dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşımıyorsun, kök seni taşıyor. **19** O zaman, “Ben aşılanayım diye dallar kesildi” diyeceksin. **20** Doğru, onlar imansızlık yüzünden kesildiler. Sense imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork! **21** Çünkü Tanrı asıl dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir. **22** Onun için Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. O, düşenlere karşı serttir; ama O'nun iyiliğine bağlı kalırsan, sana iyi davranır. Yoksa sen de kesilip atılırsın! **23** İmansızlıkta direnmezlerse, İsrailliler de öz ağaca aşılanacaklar. Çünkü Tanrı'nın onları eski yerlerine aşılamaya gücü vardır. **24** Eğer sen doğal yapısı yabanıl zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin ağacına aşılandınsa, asıl dalların öz zeytin ağacına aşılanacakları çok daha kesindir! **25** Kardeşler, bilgiçliğe kapılmamanız için şu sırdan habersiz kalmanızı istemem: İsrailliler'den bir bölümünün yüreği, öteki uluslardan kurtulacakların sayısı tamamlanıncaya dek duyarsız

kalacaktır. **26** Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi: “Kurtarıcı Siyon'dan gelecek, Yakup'un soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracak. **27** Onların günahlarını kaldıracağım zaman Kendileriyle yapacağım antlaşma budur.” **28** İsrailliler Müjde'yi reddederek sizin uğrunuza Tanrı'ya düşman oldular; ama Tanrı'nın seçimine göre, ataları sayesinde sevilmektedirler. **29** Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz. **30** Bir zamanlar Tanrı'nın sözünü dinlemeyen sizler şimdi İsrailliler'in sözdinlemezliğinin sonucu merhamete kavuştunuz. **31** Bunun gibi, İsrailliler de, sizin kavuştuğunuz merhametle merhamete erişmek için şimdi söz dinlemez oldular. **32** Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi sözdinlemezliğin tutsağı kıldı. **(eleēsē g1653)** **33** Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır! **34** “Rab'bin düşüncesini kim bilebildi? Ya da kim O'nun öğütçüsü olabildi?” **35** “Kim Tanrı'ya bir şey verdi ki, Karşılığını O'ndan isteyebilsin?” **36** Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin. **(aiōn g165)**

12 Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur. **2** Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin. **(aiōn g165)** **3** Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisine gereğinden çok değer vermesin. Herkes Tanrı'nın kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun. **4** Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok sayıda olan bizler

de Mesih'te tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz. **6** Tanrı'nın bize bağışladığı lütfa göre, ayrı ayrı ruhsal armağanlarımız vardır. Birinin armağanı peygamberlikse, imanı oranında peygamberlik etsin. **7** Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekse, öğretsin. **8** Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüzle yapsın. **9** Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksinin, iyiliğe bağlanın. **10** Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın. **11** Gayretiniz eksilmesin. Ruhta ateşli olun. Rab'be kulluk edin. **12** Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin. **13** İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmayı amaç edinin. **14** Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin. **15** Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın. **16** Birbirinizle aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taslamayın. **17** Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin. **18** Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın. **19** Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: “Rab diyor ki, ‘Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.’” **20** Ama, “Düşmanın acıkmışsa doyur, Susamışsa su ver. Bunu yapmakla onu utanca boğarsın.” **21** Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.

13 Herkes, baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur. **2** Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır. **3** İyilik edenler değil, kötülük edenler yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin, öyleyse iyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın. **4**

Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrı'ya hizmet etmektedir. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıcı boş yere taşımıyor; kötülük yapanın üzerine Tanrı'nın gazabını salan öç alıcı olarak Tanrı'ya hizmet ediyor. **5** Bunun için, yalnız Tanrı'nın gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de yönetime bağlı olmak gerekir. **6** Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü yöneticiler Tanrı'nın bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır. **7** Herkese hakkını verin: Vergi hakkı olana vergi, gümrük hakkı olana gümrük, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin. **8** Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü başkalarını seven, Kutsal Yasa'yı yerine getirmiş olur. **9** “Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, başkasının malına göz dikmeyeceksin” buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde özetlenmiştir: “Komşunu kendin gibi seveceksin.” **10** Seven kişi komşusuna kötülük etmez. Bu nedenle sevmek Kutsal Yasa'yı yerine getirmektir. **11** Bunu, yaşadığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır. **12** Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım. **13** Kendimizi çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, ahlaksızlığa ve sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa kaptırmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim. **14** Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.

14 İmanı zayıf olanı aranıza kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin. **2** Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer. **3** Her şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeni yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul

etmiştir. **4** Sen kimsin ki, başkasının kulunu yargılıyorsun? Kulu haklı çıkaran da haksız çıkaran da efendisidir. Kul haklı çıkacaktır. Çünkü Rab'bin onu haklı çıkarmaya gücü vardır. **5** Kimi bir günü başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar. Herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun. **6** Belli bir günü kutlayan, Rab için kutlar. Her şeyi yiyen, Tanrı'ya şükrederek Rab için yer. Bazı şeyleri yemeyen de Rab için yemez ve Tanrı'ya şükreder. **7** Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz. **8** Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölsek de Rab'be aitiz. **9** Mesih hem ölülerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere ölüp dirildi. **10** Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız. **11** Yazılmış olduğu gibi: “Rab şöyle diyor: ‘Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek, Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.’” **12** Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir. **13** Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun. **14** Rab İsa'ya ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır. **15** Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme! **16** Size göre iyi olanın kötülenmesine fırsat vermeyin. **17** Çünkü Tanrı'nın Egemenliği, yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir. **18** Mesih'e bu yolda hizmet eden, Tanrı'yı hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır. **19** Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere verelim. **20** Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma!

Her yiyecek temizdir, ama yedikleriyle başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur. **21** Et yememen, şarap içmemen, kardeşinin sürçmesine yol açacak bir şey yapmaman iyidir. **22** Bu konulardaki inancını Tanrı'nın önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişi ne mutludur! **23** Ama bir yiyecekten kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır; çünkü imanla yemiyor. İmana dayanmayan her şey günahtır.

15 İmanı güçlü olan bizler, kendimizi hoşnut etmeye değil, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmeye borçluyuz. **2** Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için komşusunun iyiliğini gözeterek onu hoşnut etsin. **3** Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeye çalışmadı. Yazılmış olduğu gibi: “Sana edilen hakaretlere ben uğradım.” **4** Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı. **5** Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı'nın, sizleri Mesih İsa'nın isteğine uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim. **6** Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı'nı ve Babası'nı birlik içinde hep bir ağızdan yüceltesiniz. **7** Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği için birbirinizi kabul edin. **8** Çünkü diyorum ki Mesih, Tanrı'nın güvenilir olduğunu göstermek için Yahudiler'in hizmetkârı oldu. Öyle ki, atalarımıza verilen sözler doğrulansın ve öteki uluslar merhameti için Tanrı'yı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi: “Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, Adını ilahilerle öveceğim.” **10** Yine deniyor ki, “Ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin!” Ve, “Ey bütün uluslar, Rab'be övgüler sunun! Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!” **12** Yeşaya da şöyle diyor: “İşay'ın Kökü ortaya çıkacak, Uluslara egemen olmak üzere yükselecek. Uluslar O'na umut bağlayacak.” **13** Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle umutla

dolup taşmanız için iman yaşamınızda sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun. **14** Size gelince, kardeşlerim, iyilikle dolu, her bilgiyle donanmış olduğunuzdan ben eminim. Ayrıca, birbirinize öğüt verebilecek durumdasınız. **15** Yine de Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla bazı noktaları yeniden anımsatmak için size yazma cesaretini gösterdim. **16** Ben Tanrı'nın lütfuyla uluslar yararına Mesih İsa'nın hizmetkârı oldum. Tanrı'nın Müjdesi'ni bir kâhin olarak yaymaktayım. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh'la kutsal kılınarak Tanrı'yı hoşnut eden bir sunu olsun. **17** Bunun için Mesih İsa'ya ait biri olarak Tanrı'ya verdiğim hizmetle övünebilirim. **18** Ulusların söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığımla, sözle ve eylemle, mucizeler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh'un gücüyle yaptıklarından başka şeyden söz etmeye cesaret edemem. Yeruşalim'den başlayıp İllirikum bölgesine kadar dolaşarak Mesih'in Müjdesi'ni eksiksiz duyurdum. **20** Bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemek için Müjde'yi Mesih'in adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim. **21** Yazılmış olduğu gibi: “O'ndan habersiz olanlar görecekler. Duymamış olanlar anlayacaklar.” **22** İşte bu yüzden yanınıza gelmem kaç kez engellendi. **23** Şimdiyse bu yörelerde artık yapacağım bir şey kalmadığından, yıllardır da yanınıza gelmeyi arzuladığımdan, İspanya'ya giderken size uğrarım. Yol üzerinde sizi görüp bir süre arkadaşlığınıza doyduktan sonra beni oraya uğurlayacağınızı umarım. **25** Ama şimdi kutsallara bir hizmet için Yeruşalim'e gidiyorum. **26** Çünkü Makedonya ve Ahaya'da bulunanlar, Yeruşalim'deki kutsallar arasında yoksul olanlar için yardım toplamayı uygun gördüler. **27** Evet, uygun gördüler. Gerçekte onlara yardım borçlular. Uluslar, onların ruhsal bereketlerine ortak olduklarına göre, maddesel bereketlerle

onlara hizmet etmeye borçlular. **28** Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra size uğrayacağım, sonra da İspanya'ya gideceğim. **29** Yanınıza geldiğimde, Mesih'in bereketinin doluluğuyla geleceğimi biliyorum. **30** Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih ve Ruh'un sevgisi adına size yalvarıyorum, benim için Tanrı'ya dua ederek uğraşıma katılın. **31** Yahudiye'deki imansızlardan kurtulmam için ve Yeruşalim'e olan hizmetimin kutsallarca kabul edilmesi için dua edin. **32** Öyle ki, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanınıza gelip sizlerle gönlümü ferahlatayım. **33** Esenlik veren Tanrı hepinizle birlikte olsun! Amin.

16 Kenhere'deki kilisenin görevlisi olan kızkardeşimiz Fibi'yi size salık veririm. **2** Kutsallara yaraşır biçimde onu Rab'bin adına kabul edin. Herhangi bir ihtiyacı olursa, kendisine yardım edin. Çünkü o, ben dahil, birçoklarına destek sağlamıştır. **3** Mesih İsa yolunda emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selam edin. **4** Onlar benim uğruma yaşamlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki ulusların bütün kiliseleri de onlara minnettardır. **5** Onların evindeki inanlılar topluluğuna da selam söyleyin. Asya İli'nden Mesih'e ilk iman eden sevgili kardeşim Epenetus'a selam edin. **6** Sizin için çok çalışmış olan Meryem'e selam söyleyin. **7** Mesih'in elçileri arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış olan soydaşlarım ve hapishane arkadaşlarım Andronikus'la Yunya'ya selam edin. **8** Rab'be ait olan sevgili kardeşim Ampliatus'a selam söyleyin. **9** Mesih yolunda emektaşımız olan Urbanus'a ve sevgili kardeşim Stakis'e selam edin. **10** Mesih'in beğenisini kazanmış olan Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev halkından olanlara selam edin. **11** Soydaşım Herodion'a selam söyleyin. Narkis'in ev halkından Rab'be ait olanlara selam söyleyin. **12** Rab'bin hizmetinde çalışan Trifena'yla Trifosa'ya

selam edin. Rab'bin hizmetinde çok çalışmış olan sevgili Persis'e selam söyleyin. **13** Rab'bin seçkin kulu olan Rufus'a ve bana da annelik etmiş olan annesine selam edin. **14** Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarındaki kardeşlere selam edin. **15** Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kızkardeşine, Olimpas'la yanlarındaki bütün kutsallara selam edin. **16** Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in bütün kiliseleri size selam ederler. **17** Kardeşler, size yalvarırım, aldığınız öğretiye karşı gelerek ayrılıklara ve sapmalara neden olanlara dikkat edin, onlardan sakının. **18** Böyle kişiler Rabbimiz Mesih'e değil, kendi midelerine kulluk ediyorlar. Saf kişilerin yüreklerini kulağı okşayan tatlı sözlerle aldatıyorlar. **19** Sözdinlerliğinizi herkes duydu, bu nedenle sizin adınıza seviniyorum. İyilik konusunda bilge, kötülük konusunda deneyimsiz olmanızı isterim. **20** Esenlik veren Tanrı çok geçmeden Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir. Rabbimiz İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun. **21** Emektaşım Timoteos, soydaşlarımdan Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler. **22** Mektubu yazıya geçiren ben Tertius, Rab'be ait biri olarak size selamlarımı gönderirim. **23** Ben Pavlus'a ve bütün inanlılar topluluğuna konukseverlik eden Gayus size selam eder. Kent haznedarı Erastus'un ve Kuartus kardeşin size selamları var. **25** Tanrı, duyurduğum Müjde ve İsa Mesih'le ilgili bildiri uyarınca, sonsuz çağlardan beri saklı tutulan sırrı açıklayan vahiy uyarınca sizi ruhça pekiştirecek güçtedir. **(aiōnios g166)** **26** O sır şimdi aydınlığa çıkarılmış ve öncesiz Tanrı'nın buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla bütün ulusların iman ederek söz dinlemesi için bildirilmiştir. **(aiōnios g166)** **27** Bilge olan tek Tanrı'ya İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin. **(aiōn g165)**

1 Korintliler

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olmaya çağrılan ben
Pavlus ve kardeşimiz Sostenis'ten Tanrı'nın Korint'teki kilisesine
selam! Mesih İsa'da kutsal kılınmış, kutsal olmaya çağrılmış
olan sizlere ve hepimizin Rabbi İsa Mesih'in adını her yerde
anan herkese Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten lütuf ve
esenlik olsun. **4** Tanrı'nın Mesih İsa'da size bağışladığı lütuftan
ötürü sizin için her zaman Tanrım'a şükrediyorum. **5** Mesih'le
ilgili tanıklığımız sizde pekiştiği gibi Mesih'te her bakımdan –her
tür söz ve bilgi bakımından– zenginleştiniz. **7** Şöyle ki, Rabbimiz
İsa Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal armağandan
yoksun değilsiniz. **8** Rabbimiz İsa Mesih kendi gününde kusursuz
olmanız için sizi sonuna dek pekiştirecektir. **9** Sizleri Oğlu
Rabbimiz İsa Mesih'le paydaşlığa çağıran Tanrı güvenilirdir. **10**
Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarıyorum: Hepiniz
uyum içinde olun, aranızda bölünmeler olmadan aynı düşünce ve
görüşte birleşin. **11** Kardeşlerim, Kloi'nin ev halkından aranızda
çekişmeler olduğunu öğrendim. **12** Şunu demek istiyorum: Her
biriniz, “Ben Pavlus yanlısıyım”, “Ben Apollos yanlısıyım”, “Ben
Kefas yanlısıyım” ya da “Ben Mesih yanlısıyım” diyormuş. **13**
Mesih bölündü mü? Sizin için çarmıha gerilen Pavlus muydu?
Pavlus'un adıyla mı vaftiz edildiniz? **14** Hiç kimse benim adımla
vaftiz edildiğinizi söylemesin diye Krispus'la Gayus'tan başka
hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Tanrı'ya şükrediyorum. **16** Evet, bir
de İstefanas'ın ev halkını vaftiz ettim; bunun dışında kimseyi vaftiz
ettiğimi anımsamıyorum. **17** Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye
değil, Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşa gitmesin diye, bilgece
sözlere dayanmaksızın Müjde'yi yaymaya gönderdi. **18** Çarmıhla
ilgili bildiri mahva gidenler için saçmalık, biz kurtulmakta olanlar

içinse Tanrı gücüdür. **19** Nitekim şöyle yazılmıştır: “Bilgelerin
bilgeliğini yok edeceğim, Akıllıların aklını boşa çıkaracağım.” **20**
Hani nerede bilge kişi? Din bilgini nerede? Nerede bu çağın
hünerli tartışmacısı? Tanrı dünya bilgeliğinin saçma olduğunu
göstermedi mi? **(aiōn g165)** **21** Mademki dünya Tanrı'nın bilgeliği
uyarınca Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı iman edenleri
saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu. **22** Yahudiler
doğaüstü belirtiler ister, Grekler'se bilgelik arar. **23** Ama biz
çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Yahudiler bunu yüzkarası,
öteki uluslar da saçmalık sayarlar. **24** Oysa Mesih, çağrılmış
olanlar için –ister Yahudi ister Grek olsun– Tanrı'nın gücü
ve Tanrı'nın bilgeliğidir. **25** Çünkü Tanrı'nın “saçmalığı” insan
bilgeliğinden daha üstün, Tanrı'nın “zayıflığı” insan gücünden
daha güçlüdür. **26** Kardeşlerim, aldığınız çağrıyı düşünün.
Birçoğunuz insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler
değildiniz. **27** Ne var ki, Tanrı bilgeleri utandırmak için dünyanın
saçma saydıklarını, güçlüleri utandırmak için de dünyanın zayıf
saydıklarını seçti. **28** Dünyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek
için dünyanın önemsiz, soysuz, değersiz gördüklerini seçti. **29**
Öyle ki, Tanrı'nın önünde hiç kimse övünemesin. **30** Ama siz
Tanrı sayesinde Mesih İsa'dasınız. O bizim için tanrısal bilgelik,
doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu. **31** Bunun için yazılmış
olduğu gibi, “Övünen, Rab'le övünsün.”

2 Kardeşler, Tanrı'yla ilgili bildiriyi duyurmak için size geldiğimde,
söz ustalığıyla ya da üstün bilgelikle gelmedim. **2** Aranızdayken,
İsa Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey
bilmemeye kararlıydım. **3** Size zayıflık ve korku içinde geldim, tir
tir titriyordum! **4** Sözüm ve bildirim, insan bilgeliğinin ikna edici
sözlerine değil, Ruh'un kanıtlayıcı gücüne dayanıyordu. **5** Öyle

ki, imanınız insan bilgeliğine değil, Tanrı gücüne dayansın. **6** Gerçi olgun kişiler arasında bilgece sözler söylüyoruz; ama bu bilgelik ne şimdiki çağın, ne de bu çağın gelip geçici önderlerinin bilgeliğidir. **(aiōn g165)** **7** Tanrı'nın saklı bilgeliğinden gizemli biçimde söz ediyoruz. Zamanın başlangıcından önce Tanrı'nın bizim yüceliğimiz için belirlediği bu, **(aiōn g165)** **8** bilgeliği bu çağın önderlerinden hiçbiri anlamadı. Anlasalardı yüce Rab'bi çarmıha germezlerdi. **(aiōn g165)** **9** Yazılmış olduğu gibi, “Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını Hiçbir göz görmedi, Hiçbir kulak duymadı, Hiçbir insan yüreği kavramadı.” **10** Oysa Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, Tanrı'nın derin düşüncelerini bile araştırır. **11** İnsanın düşüncelerini, insanın içindeki ruhundan başka kim bilebilir? Bunun gibi, Tanrı'nın düşüncelerini de Tanrı'nın Ruhu'ndan başkası bilemez. **12** Tanrı'nın bize lütfettiklerini bilelim diye, bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık. **13** Ruhsal kişilere ruhsal gerçekleri açıklarken, Tanrı'nın lütfettiklerini insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Ruh'un öğrettiği sözlerle bildiririz. **14** Doğal kişi, Tanrı'nın Ruhu'yla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları anlayamaz. **15** Ruhsal kişi her konuda yargı yürütebilir, ama kimse onun hakkında yargı yürütemez. **16** “Rab'bin düşüncesini kim bildi ki, O'na öğüt verebilsin?” Oysa biz Mesih'in düşüncesine sahibiz.

3 Kardeşler, ben sizinle ruhsal kişilerle konuşur gibi konuşamadım. Benliğe uyanlarla, Mesih'te henüz bebeklik çağında olanlarla konuşur gibi konuştum. **2** Size süt verdim, katı yiyecek değil. Çünkü katı yiyeceği henüz yiyemiyordunuz. Şimdi bile yiyemezsiniz. **3** Çünkü hâlâ benliğe uyuyorsunuz.

Aranızda kıskançlık ve çekişme olması, benliğe uyduğunuzu, öbür insanlar gibi yaşadığınızı göstermiyor mu? **4** Biriniz, “Ben Pavlus yanlısıyım”, ötekiniz, “Ben Apollos yanlısıyım” diyorsa, öbür insanlardan ne farkınız kalır? **5** Apollos kim, Pavlus kim? İman etmenize aracı olmuş hizmetkârlardır. Rab her birimize bir görev vermiştir. **6** Tohumu ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü. **7** Önemli olan, eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten Tanrı'dır. **8** Ekenle sulayanın değeri birdir. Her biri kendi emeğinin karşılığını alacaktır. **9** Biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Sizler de Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın binasısınız. **10** Tanrı'nın bana lütfettiği görev uyarınca bilge bir mimar gibi temel attım, başkaları da bu temel üzerine inşa ediyor. Herkes nasıl inşa ettiğine dikkat etsin. **11** Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani İsa Mesih'ten başka bir temel atamaz. **12** Bu temel üzerine kimi altın, gümüş ya da değerli taşlarla, kimi de tahta, ot ya da kamışla inşa edecek. **13** Herkesin yaptığı iş belli olacak, yargı günü ortaya çıkacak. Herkesin işi ateşle açığa vurulacak. Ateş her işin niteliğini sınayacak. **14** Bir kimsenin inşa ettikleri ateşe dayanırsa, o kimse ödülünü alacak. **15** Yaptıkları yanarsa, zarar edecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır. **16** Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu, Tanrı'nın Ruhu'nun sizde yaşadığını bilmiyor musunuz? **17** Kim Tanrı'nın tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacak. Çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz. **18** Kimse kendini aldatmasın. Aranızdan biri bu çağın ölçülerine göre kendini bilge sanıyorsa, bilge olmak için “akılsız” olsun! **(aiōn g165)** **19** Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrı'nın gözünde akılsızlıktır. Yazılmış olduğu gibi, “O, bilgeleri kurnazlıklarında yakalar.” **20** Yine, “Rab bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir” diye yazılmıştır. **21** Bu nedenle hiç kimse

insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir. **22** Pavlus, Apollos, Kefas, dünya, yaşam ve ölüm, şimdiki ve gelecek zaman, her şey sizindir. **23** Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.

4 Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı'nın sırlarının kâhyaları saysın. **2** Kâhyada aranan başlıca nitelik güvenilir olmasıdır. **3** Sizin tarafınızdan ya da olağan bir mahkeme tarafından yargılanırsam hiç aldırmam. Kendi kendimi de yargılamıyorum. **4** Kendimde bir kusur görmüyorum. Ama bu beni aklamaz. Beni yargılayan Rab'dir. **5** Bu nedenle, belirlenen zamandan önce hiçbir şeyi yargılamayın. Rab'bin gelişini bekleyin. O, karanlığın gizlediklerini aydınlığa çıkaracak, yüreklerdeki amaçları açığa vuracaktır. O zaman herkes Tanrı'dan payına düşen övgüyü alacaktır. **6** Kardeşler, bizden örnek alarak, "Yazılmış olanın dışına çıkmayın" sözünün anlamını öğrenmeniz için bu ilkeleri sizin yararınıza kendime ve Apollos'a uyguladım. Öyle ki, hiç kimse biriyle övünüp bir başkasını hor görmesin. **7** Seni başkasından üstün kılan kim? Tanrı'dan almadığın neyin var ki? Madem aldın, niçin almamış gibi övünüyorsun? **8** Zaten tok ve zenginsiniz! Biz olmadan krallar olmuşsunuz! Keşke gerçekten krallar olsaydınız da, biz de sizinle birlikte krallık etseydik! **9** Kanımca Tanrı biz elçileri, en geriden gelen ölüm hükümlüleri gibi gözler önüne serdi. Hem melekler hem insanlar için, bütün evren için seyirlik oyun olduk. **10** Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te akıllısınız! Biz zayıfız, siz güçlüsünüz! Siz saygıdeğer kişilersiniz, bizse değersiziz! **11** Şu ana dek aç, susuz, çıplağız. Dövülüyoruz, barınacak yerimiz yok. **12** Kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz. Bize sövenlere iyilik diliyoruz, zulmedilince sabrediyoruz. **13** İftiraya uğrayınca tatlılıkla karşılık veriyoruz. Şu ana dek adeta dünyanın süprüntüsü, her şeyin

döküntüsü olduk. **14** Bunları sizi utandırmak için değil, siz sevgili çocuklarımı uyarmak için yazıyorum. **15** Çünkü Mesih'in yolunda sayısız eğiticiniz olsa da çok sayıda babanız yoktur. Size Müjde'yi ulaştırmakla Mesih İsa'da manevi babanız oldum. **16** Bu nedenle beni örnek almaya çağırıyorum sizi. **17** Rab'be sadık olan sevgili çocuğum Timoteos'u bu amaçla size gönderiyorum. Her yerde, her kilisede öğrettiğim ve Mesih'te izlediğim yolları o size anımsatacaktır. **18** Bazılarınız yanınıza gelmeyeceğimi sanarak küstahlaşıyor. **19** Ama Rab dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu küstahların söylediklerini değil, güçlerinin ne olduğunu öğreneceğim. **20** Çünkü Tanrı'nın Egemenliği lafta değil, güçtedir. **21** Ne istiyorsunuz? Size sopayla mı geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

5 Aranızda fuhuş olduğu söyleniyor, üstelik putperestler arasında bile rastlanmayan türden bir fuhuş! Biri babasının karısını almış. **2** Siz hâlâ böbürleniyorsunuz! Oysa yas tutup bu işi yapanı aranızdan atmanız gerekmez miydi? **3** Bedence olmasa da ruhça aranızdayım. Bu suçu işleyeni, aranızdaymışım gibi Rabbimiz İsa'nın adıyla zaten yargılamış bulunuyorum. Ben ruhça aranızdayken Rabbimiz İsa'nın gücüyle toplandığınız zaman, bedeninin yok olması için bu adamı Şeytan'a teslim edin ki, Rab İsa'nın gününde ruhu kurtulabilsin. **6** Övünmeniz yersizdir. Azıcık mayanın bütün hamuru kabarttığını bilmiyor musunuz? **7** Yeni bir hamur olabilmek için eski mayadan arınıp temizlenin. Zaten mayasızsınız. Çünkü Fısıh kuzumuz Mesih kurban edildi. **8** Bunun için eski mayayla –kin ve kötülük mayasıyla– değil, içtenliğin ve dürüstlüğün mayasız ekmeğiyle bayram edelim. **9** Mektubumda size fuhuş yapanlarla arkadaşlık etmemenizi yazdım. **10** Kuşkusuz dünyadaki ahlaksızları,

açgözlüleri, soyguncuları ya da putperestleri demek istemedim. Öyle olsaydı, dünyadan ayrılmak zorunda kalırdınız! **11** Ama şimdi size şunu yazıyorum: Kardeş diye bilinirken fuhuş yapan, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu olanla arkadaşlık etmeyin, böyle biriyle yemek bile yemeyin. **12** İnanlılar topluluğunun dışındakileri yargılamaya benim ne hakkım var? Sizin de yargılamanız gereken kişiler topluluğun içindekiler değil mi? **13** Topluluğun dışında kalanları Tanrı yargılar. “Kötü adamı aranızdan kovun!”

6 Sizden birinin öbürüne karşı bir davası varsa kutsallar önünde değil de, imansızlar önünde yargılanmaya cesaret eder mi? **2** Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Madem dünyayı yargılayacaksınız, böyle önemsiz davaları görmeye yeterli değil misiniz? **3** Bu yaşamla ilgili davalar bir yana, melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? **4** Bu yaşamla ilgili davalarınız olduğunda, inanlılar topluluğunda en önemsiz sayılanları mı yargıç atıyorsunuz? **5** Sizi utandırmak için söylüyorum bunu. Kardeşler arasındaki davalarda yargıçlık edecek kadar bilge biri yok mu aranızda? **6** Kardeş kardeşe karşı dava açıyor, üstelik imansızlar önünde! **7** Aslında birbirinizden davacı olmanız bile sizin için düpedüz yenilgidir. Haksızlığa uğrasanız daha iyi olmaz mı? Dolandırılsanız daha iyi olmaz mı? **8** Bunun yerine, siz kendiniz haksızlık edip başkasını dolandırıyorsunuz. Üstelik bunu kardeşlerinize yapıyorsunuz. **9** Günahkârların, Tanrı Egemenliği'ni miras almayacağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alacaktır, ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne oğlanlar, ne oğlancılar, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de soyguncular. **11** Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız,

kutsal kılındınız, Rab İsa Mesih adıyla ve Tanrımız'ın Ruhu aracılığıyla aklandınız. **12** “Bana her şey serbest” diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. “Bana her şey serbest” diyorsunuz, ama hiçbir şeyin tutsağı olmayacağım. **13** “Yemek mide için, mide de yemek içindir” diyorsunuz, ama Tanrı hem mideyi hem de yemeği ortadan kaldıracaktır. Beden fuhuş için değil, Rab içindir. Rab de beden içindir. **14** Rab'bi dirilten Tanrı, kudretiyle bizi de diriltecek. **15** Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla! **16** Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü “İkisi tek beden olacak” deniyor. **17** Rab'le birleşen kişiyse O'nunla tek ruh olur. **18** Fuhuştan kaçının. İnsanın işlediği bütün öbür günahlar bedenin dışındadır; ama fuhuş yapan, kendi bedenine karşı günah işler. **19** Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz. **20** Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin.

7 Şimdi bana yazdığınız konulara gelelim: “Erkeğin kadına dokunmaması iyidir” diyorsunuz. **2** Ama fuhuştan ötürü her erkek karısıyla, her kadın da kocasıyla yaşasın. **3** Erkek karısına, kadın da kocasına hakkını versin. **4** Kadının bedeni kendisine değil, kocasına aittir. Bunun gibi, erkeğin bedeni de kendisine değil, karısına aittir. **5** Geçici bir süre için anlaşıp kendinizi duaya vermekten başka bir nedenle birbirinizi mahrum etmeyin. Sonra yine birleşin ki, kendinizi denetleyemediğiniz için Şeytan sizi ayartmasın. **6** Bunu bir buyruk olarak değil, bir uzlaşma yolu olarak söylüyorum. **7** Herkesin benim gibi olmasını dilerdim. Ama herkesin Tanrı'dan aldığı ruhsal bir armağanı vardır; kiminin

şöyle, kiminin böyle. **8** Yine de evli olmayanlarla dul kadınlara
şunu söyleyeyim: Benim gibi kalsalar kendileri için iyi olur. **9**
Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa, evlensinler. Çünkü için
için yanmaktansa evlenmek daha iyidir. **10** Evlilereyse şunu
buyuruyorum, daha doğrusu Rab buyuruyor: Kadın kocasından
ayrılmasın. **11** Ayrılırsa evlenmesin, ya da kocasıyla barışsın.
Erkek de karısını boşamasın. **12** Geri kalanlara Rab değil,
ben söylüyorum: Eğer bir kardeşin karısı iman etmemişse ama
kendisiyle yaşamaya razıysa, onu boşamasın. **13** Bir kadının
kocası iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, kadın
onu boşamasın. **14** Çünkü iman etmemiş koca karısı aracılığıyla,
iman etmemiş kadın da imanlı kocası aracılığıyla kutsanır.
Yoksa çocuklarınız murdar olurdu. Ama şimdi kutsaldırlar. **15**
İman etmeyen ayrılırsa ayrılsın. Kardeş ya da kızkardeş böyle
durumlarda özgürdür. Tanrı sizi barış içinde yaşamaya çağırdı. **16**
Ey kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?
Ey erkek, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?
17 Ancak herkes Rab'bin kendisi için belirlediği duruma uygun
biçimde, Tanrı'dan aldığı çağrıya göre yaşasın. Bunu bütün
kiliselere buyuruyorum. **18** Biri sünnetliyken mi çağrıldı, sünnetsiz
olmasın. Bir başkası sünnetsizken mi çağrıldı, sünnet olmasın.
19 Sünnetli olup olmamak önemli değildir. Önemli olan, Tanrı'nın
buyruklarını yerine getirmektir. **20** Herkes ne durumda çağrıldıysa,
o durumda kalsın. **21** Köleyken mi çağrıldın, üzülme. Ama özgür
olabilirsen, fırsatı kaçırma! **22** Çünkü Rab'bin çağrısını aldığı
zaman köle olan kimse, şimdi Rab'bin özgürüdür. Özgürken
çağrılan kişi de Mesih'in kölesidir. **23** Bir bedel karşılığı satın
alındınız, insanlara köle olmayın. **24** Kardeşler, herkes ne
durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda kalsın. **25** Kızlara

gelince, Rab'den onlarla ilgili bir buyruk almış değilim. Ama Rab'bin merhameti sayesinde güvenilir biri olarak düşündüklerimi söylüyorum. **26** Öyle sanıyorum ki, şimdiki sıkıntılar nedeniyle insanın olduğu gibi kalması iyidir. **27** Karın varsa, boşanmayı isteme. Karın yoksa, kendine eş arama. **28** Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Bir kız da evlenirse günah işlemiş olmaz. Ne var ki, evlenenler bu yaşamda sıkıntılarla karşılaşacak. Ben sizi bu sıkıntılardan esirgemek istiyorum. **29** Kardeşler, şunu demek istiyorum: Zaman daralmıştır. Bundan böyle, karısı olanlar karıları yokmuş gibi, yas tutanlar yas tutmuyormuş gibi, sevinenler sevinmiyormuş gibi, mal alanlar malları yokmuş gibi, dünyadan yararlananlar alabildiğine yararlanmıyormuş gibi olsun. Çünkü dünyanın şimdiki hali geçicidir. **32** Kaygısız olmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Rab'bi nasıl hoşnut edeceğini düşünerek Rab'bin işleri için kaygılanır. **33** Evli erkekse karısını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır. **34** Böylece ilgisi bölünür. Evli olmayan kadın ya da kız hem bedence hem ruhça kutsal olmak amacıyla Rab'bin işleri için kaygılanır. Evli kadınsa kocasını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır. **35** Bunu sizin iyiliğiniz için söylüyorum, özgürlüğünüzü kısıtlamak için değil. İlginizi dağıtmadan, Rab'be adanmış olarak, O'na yaraşır biçimde yaşamanızı istiyorum. **36** Bir kimse nişanlı olduğu kıza yakışıksız davrandığını düşünüyorsa, aşırı tutkuları varsa ve evlenmesi gerekiyorsa, istediğini yapsın, günah işlemiş olmaz; evlensinler. **37** Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı, istediğini yapabilecek durumdaki kişi, nişanlısıyla evlenmemeye yüreğinde karar vermişse, iyi eder. **38** Kısacası nişanlısıyla evlenen iyi eder, evlenmeyense daha iyi eder. **39** Kadın, kocası yaşadıkça kocasına bağlıdır. Kocası ölürse dilediği

kimseyle evlenmekte özgürdür; yeter ki, o kişi Rab'be ait biri olsun. **40** Ama dul kadın, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Ben böyle düşünüyorum ve sanırım bende de Tanrı'nın Ruhu vardır.

8 Şimdi putlara sunulan kurbanların etine gelelim. “Hepimizin bilgisi var” diyorsunuz, bunu biliyoruz. Bilgi insanı böbürlendirir, sevgiyse geliştirir. **2** Bir şey bildiğini sanan, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyordur. **3** Ama Tanrı'yı seveni Tanrı bilir. **4** Putlara sunulan kurban etinin yenmesine gelince, biliyoruz ki, “Dünyada put bir hiçtir” ve “Birden fazla Tanrı yoktur”. **5** Yerde ya da gökte ilah diye adlandırılanlar varsa da –nitekim pek çok “ilah”, pek çok “rab” vardır– bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. O her şeyin kaynağıdır, bizler O'nun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla yaratıldı, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz. **7** Ne var ki, herkes bu bilgiye sahip değildir. Hâlâ putperest alışkanlıklarının etkisinde kalan bazıları, yedikleri etin puta sunulduğunu düşünüyorlar. Vicdanları zayıf olduğu için lekeleniyor. **8** Yiyecek bizi Tanrı'ya yaklaştırmaz. Yemezsek bir kaybımız olmaz, yersek de bir kazancımız olmaz. **9** Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz vicdanı zayıf olanların sürçmesine neden olmasın. **10** Eğer zayıf vicdanlı biri, bilgili olan seni bir put tapınağında sofraya oturmuş görürse, puta sunulan kurbanın etini yemek için cesaret almaz mı? **11** Sonuçta bu zayıf vicdanlı kişi, Mesih'in uğruna öldüğü bu kardeş, senin bilgin yüzünden mahvolur! **12** Bu şekilde kardeşlere karşı günah işleyip onların zayıf vicdanlarını yaralayarak Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz. **13** Bu nedenle, yediğim şey kardeşimin sendeleyip düşmesine yol açacaksa, kardeşimin düşmemesi için bir daha et yemeyeceğim. **(aiōn g165)**

9 Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Rabbimiz İsa'yı görmedim
mi? Sizler Rab yolunda verdiğim emeğin ürünü değil misiniz? **2**
Başkaları için elçi değilsem bile, sizler için elçiyim ya! Rab yolunda
elçiliğimin kanıtı sizsiniz. **3** Beni sorguya çekenlere karşı kendimi
böyle savunurum. **4** Yiyip içmeye hakkımız yok mu bizim? **5** Öbür
elçiler gibi, Rab'bin kardeşleri ve Kefas gibi, yanımızda imanlı
bir eş gezdirmeye hakkımız yok mu? **6** Geçimi için çalışması
gereken yalnız Barnaba'yla ben miyim? **7** Kim kendi parasıyla
askerlik yapar? Kim bağ diker de ürününü yemez? Kim sürüyü
güder de sütünden içmez? **8** İnsansal açıdan mı söylüyorum
bunları? Kutsal Yasa da aynı şeyleri söylemiyor mu? **9** Musa'nın
Yasası'nda, "Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın"
diye yazılmıştır. Tanrı'nın kaygısı öküzler mi, yoksa bunu özellikle
bizim için mi söylüyor? Kuşkusuz, bizim için yazılmıştır bu. Çünkü
çift sürenin umutla sürmesi, harman dövenin de harmana ortak
olma umuduyla dövmesi gerekir. **11** Aranıza ruhsal tohumlar
ektiysek, sizden maddesel bir harman biçmemiz çok mu? **12**
Başkalarının sizden yardım almaya hakları varsa, bizim daha
çok hakkımız yok mu? Ama biz bu hakkımızı kullanmadık.
Mesih Müjdesi'nin yayılmasına engel olmayalım diye her şeye
katlanıyoruz. **13** Tapınakta çalışanların tapınaktan beslendiklerini,
sunakta görevli olanların da sunakta adanan adaklardan pay
aldıklarını bilmiyor musunuz? **14** Bunun gibi, Rab Müjde'yi
yayanların da geçimlerini Müjde'den sağlamasını buyurdu. **15**
Ama ben bu haklardan hiçbirini kullanmış değilim. Bunlar bana
sağlansın diye de yazmıyorum. Bunu yapmaktansa ölmeyi
yeğlerim. Kimse beni bu övünçten yoksun bırakmayacaktır! **16**
Müjde'yi yayıyorum diye övünmeye hakkım yok. Çünkü bunu
yapmakla yükümlüyüm. Müjde'yi yaymazsam vay halime! **17** Eğer

Müjde'yi gönülden yayarsam, ödülüm olur; gönülsüzce yayarsam, yalnızca bana emanet edilen görevi yapmış olurum. **18** Peki, ödülüm nedir? Müjde'yi karşılıksız yaymak ve böylece Müjde'yi yaymaktan doğan hakkımı kullanmamaktır. **19** Ben özgürüm, kimsenin kölesi değilim. Ama daha çok kişi kazanayım diye herkesin kölesi oldum. **20** Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e Yahudi gibi davrandım. Kendim Kutsal Yasa'nın denetimi altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi davrandım. **21** Tanrı'nın Yasası'na sahip olmayan biri değilim, Mesih'in Yasası altındayım. Buna karşın, Yasa'ya sahip olmayanları kazanmak için Yasa'ya sahip değilmişim gibi davrandım. **22** Güçsüzleri kazanmak için onlarla güçsüz oldum. Ne yapıp yapıp bazılarını kurtarmak için herkesle her şey oldum. **23** Bunların hepsini Müjde'de payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum. **24** Koşu alanında yarışanların hepsi koştuğu halde ödülü bir kişinin kazandığını bilmiyor musunuz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız. **25** Yarışa katılan herkes kendini her yönden denetler. Böyleleri bunu çürüyüp gidecek bir defne tacı kazanmak için yaparlar. Bizse hiç çürümeyecek bir taç için yapıyoruz. **26** Bunun içindir ki, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Yumruğumu havayı döver gibi boşa atmıyorum. **27** Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime eziyet çektirip onu köle ediyorum.

10 Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğunu ve hepsinin denizden geçtiğini bilmenizi istiyorum. **2** Musa'ya bağlanmak üzere hepsi bulutta ve denizde vaftiz edildi. **3** Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi; **4** hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Artlarından gelen ruhsal kayadan içtiler; o kaya Mesih'ti. **5** Ne var ki, Tanrı onların çoğundan hoşnut değildi; nitekim

cesetleri çöle serildi. **6** Bu olaylar, onlar gibi kötü şeylere özlem duymamamız için bize ders olsun diye oldu. **7** Onlardan bazıları gibi puta tapanlar olmayın. Nitekim şöyle yazılmıştır: “Halk yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.” **8** Onlardan bazıları gibi fuhuş yapmayalım. Fuhuş yapanların yirmi üç bini bir günde yok oldu. **9** Yine bazıları gibi Rab'bi denemeyelim. Böyle yapanları yılanlar öldürdü. **10** Kimileri gibi de söylenip durmayın. Söylenenleri ölüm meleği öldürdü. **11** Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi. **(aiōn g165)** **12** Onun için, ayakta sağlam durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin! **13** Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrı güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır. **14** Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçının. **15** Aklı başında insanlarla konuşur gibi konuşuyorum. Söylediklerimi kendiniz tartın. **16** Tanrı'ya şükrettiğimiz şükran kâsesiyle Mesih'in kanına paydaş olmuyor muyuz? Bölüp yediğimiz ekmekle Mesih'in bedenine paydaş olmuyor muyuz? **17** Ekmek bir olduğu gibi, biz de çok olduğumuz halde bir bedeniz. Çünkü hepimiz bir ekmeği paylaşıyoruz. **18** İsrail halkına bakın; kurban etini yiyenler sunağa paydaş değil midir? **19** Öyleyse ne demek istiyorum? Puta sunulan kurban etinin bir özelliği mi var? Ya da putun bir önemi mi var? **20** Hayır, yok! Dediğim şu: Putperestler kurbanlarını Tanrı'ya değil, cinlere sunuyorlar. Cinlerle paydaş olmanızı istemem. **21** Hem Rab'bin, hem cinlerin kâsesinden içemezsiniz; hem Rab'bin, hem cinlerin sofrasına ortak olamazsınız. **22** Yoksa Rab'bi kıskandırmaya mı çalışıyoruz? Biz O'ndan daha

mı güçlüyüz? **23** “Her şey serbest” diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. “Her şey serbest” diyorsunuz, ama her şey yapıcı değildir. **24** Herkes kendi yararını değil, başkalarının yararını gözetsin. **25** Kasaplar çarşısında satılan her eti vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin. **26** Çünkü “Yeryüzü ve içindeki her şey Rab'bindir.” **27** İman etmemiş biri sizi yemeğe çağırır, siz de gitmek isterseniz, önünüze konulan her şeyi vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin. **28** Ama biri size, “Bu kurban etidir” derse, hem bunu söyleyen için, hem de vicdan huzuru için yemeyin. **29** Senin değil, öbür adamın vicdan huzuru için demek istiyorum. Benim özgürlüğümü neden başkasının vicdanı yargılasın? **30** Şükrederek yemeğe katılırsam, şükrettiğim yiyecekten ötürü neden kınanayım? **31** Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın. **32** Yahudiler'in, Grekler'in ya da Tanrı topluluğunun tökezleyip düşmesine neden olmayın. **33** Ben de kendi yararımı değil, kurtulsunlar diye birçoklarının yararını gözeterek herkesi her yönden hoşnut etmeye çalışıyorum.

11 Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın. **2** Her durumda beni anımsadığınız ve size ilettiğim öğretileri olduğu gibi koruduğunuz için sizi övüyorum. **3** Ama şunu da bilmenizi isterim: Her erkeğin başı Mesih, kadının başı erkek, Mesih'in başı da Tanrı'dır. **4** Başına bir şey takıp dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür. **5** Ama başı açık dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür. Böylesinin, başı tıraş edilmiş bir kadından farkı yoktur. **6** Kadın başını açarsa, saçını kestirsin. Ama kadının saçını kestirmesi ya da tıraş etmesi ayıpsa, başını örtsün. **7** Erkek başını örtmemeli; o, Tanrı'nın benzeri ve yüceliğidir. Kadın da erkeğin

yüceliğidir. **8** Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı. **9** Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı. **10** Bu nedenle ve melekler uğruna kadının başı üzerinde yetkisi olmalıdır. **11** Ne var ki, Rab'de ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır. **12** Çünkü kadın erkekten yaratıldığı gibi, erkek de kadından doğar. Ama her şey Tanrı'dandır. **13** Siz kendiniz karar verin: Kadının açık başla Tanrı'ya dua etmesi uygun mu? **14** Doğanın kendisi bile size erkeğin uzun saçlı olmasının kendisini küçük düşürdüğünü, kadının uzun saçlı olmasının ise kendisini yücelttiğini öğretmiyor mu? Çünkü saç kadına örtü olarak verilmiştir. **16** Bu konuda çekişmek isteyen varsa, şunu bilsin ki, bizim ya da Tanrı'nın kiliselerinin böyle bir alışkanlığı yoktur. **17** Toplantılarınız yarardan çok zarar getirdiği için aşağıdaki uyarıları yaparken sizi övemem. **18** Birincisi, toplulukça bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar olduğunu duyuyorum. Buna biraz da inanıyorum. **19** Çünkü Tanrı'nın beğenisini kazananların belli olması için aranızda bölünmeler olması gerekiyor! **20** Toplandığınızda Rab'bin Sofrası'na katılmak için toplanmıyorsunuz. **21** Her biriniz ötekini beklemeden kendi yemeğini yiyor. Kimi aç kalıyor, kimi sarhoş oluyor. **22** Yiyip içmek için evleriniz yok mu? Tanrı'nın topluluğunu hor mu görüyorsunuz, yiyeceği olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne diyeyim? Sizi öveyim mi? Bu konuda övemem! **23** Size ilettiğimi ben Rab'den öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: “Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın.” **25** Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: “Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın.” **26** Bu ekmeği her

yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz. **27** Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeği yer ya da Rab'bin kâsesinden içerse, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur. **28** Kişi önce kendini sınasın, sonra ekmekten yiyip kâseden içsin. **29** Çünkü bedeni farketmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder. **30** İşte bu yüzden birçoğunuz zayıf ve hastadır, bazılarınız da ölmüştür. **31** Kendimizi doğrulukla yargılasaydık, yargılanmazdık. **32** Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Rab bizi yargılayıp terbiye ediyor. **33** Öyleyse kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi bekleyin. **34** Aç olan karnını evde doyursun. Öyle ki, toplanmanız yargılanmanıza yol açmasın. Öbür sorunları ise geldiğimde çözerim.

12 Ruhsal armağanlara gelince, kardeşlerim, bu konuda bilgisiz kalmanızı istemem. **2** Biliyorsunuz, putperestken şöyle ya da böyle saptırılıp dilsiz putlara tapmaya yöneltilmiştiniz. **3** Bunun için bilmenizi isterim ki: Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla konuşan hiç kimse, “İsa'ya lanet olsun!” demez. Kutsal Ruh'un aracılığı olmaksızın da kimse, “İsa Rab'dir” diyemez. **4** Çeşitli ruhsal armağanlar vardır, ama Ruh birdir. **5** Çeşitli görevler vardır, ama Rab birdir. **6** Çeşitli etkinlikler vardır, ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır. **7** Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor. **8** Ruh aracılığıyla birine bilgece konuşma yeteneği, ötekine aynı Ruh'tan bilgi iletme yeteneği, birine aynı Ruh aracılığıyla iman, ötekine aynı Ruh aracılığıyla hastaları iyileştirme armağanları, birine mucize yapma olanakları, birine peygamberlikte bulunma, birine ruhları ayırt etme, birine çeşitli dillerle konuşma, bir başkasına da bu dilleri çevirme armağanı veriliyor. **11** Bunların tümünü etkin kılan tek ve aynı

Ruh'tur. Ruh bunları herkese dilediği gibi, ayrı ayrı dağıtır. **12** Beden bir olmakla birlikte birçok üyeden oluşur ve çok sayıdaki bu üyelerin hepsi tek bir beden oluşturur. Mesih de böyledir. **13** İster Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruh'ta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruh'tan içmesi sağlandı. **14** İşte beden tek üyeden değil, birçok üyeden oluşur. **15** Ayak, “El olmadığım için bedene ait değilim” derse, bu onu bedenden ayırmaz. **16** Kulak, “Göz olmadığım için bedene ait değilim” derse, bu onu bedenden ayırmaz. **17** Bütün beden göz olsaydı, nasıl duyardık? Bütün beden kulak olsaydı, nasıl koklardık? **18** Gerçek şu ki, Tanrı bedenin her üyesini dilediği biçimde bedene yerleştirmiştir. **19** Eğer hepsi bir tek üye olsaydı, beden olur muydu? **20** Gerçek şu ki, çok sayıda üye, ama tek beden vardır. **21** Göz ele, “Sana ihtiyacım yok!” ya da baş ayaklara, “Size ihtiyacım yok!” diyemez. **22** Tam tersine, bedenin daha zayıf görünen üyeleri vazgeçilmezdir. **23** Bedenin daha az değerli saydığımız üyelerine daha çok değer veririz. Böylece gösterişsiz üyelerimiz daha gösterişli olur. **24** Gösterişli üyelerimizin özene ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı, değeri az olana daha çok değer vererek bedende birliği sağladı. **25** Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, üyeler birbirini eşit biçimde gözetsin. **26** Bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker; bir üye yüceltilirse, bütün üyeler birlikte sevinir. **27** Sizler Mesih'in bedenisiniz, bu bedenin ayrı ayrı üyelerisiniz. **28** Tanrı kilisede ilkin elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, sonra mucize yapanları, hastaları iyileştirme armağanlarına sahip olanları, başkalarına yardım edenleri, yönetme yeteneği olanları ve çeşitli dillerle konuşanları atadı. **29** Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi

mucize yapar mı? **30** Hepsinin hastaları iyileştirme armağanları var mı? Hepsi bilmediği dilleri konuşabilir mi? Hepsi bu dilleri çevirebilir mi? **31** Ama siz daha üstün armağanları gayretle isteyin. Şimdi size en iyi yolu göstereyim.

13 İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran bakırdan ya da çınlayan zilden farkım kalmaz. **2** Peygamberlikte bulunabilsem, bütün sırları bilsem, her bilgiye sahip olsam, dağları yerinden oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim. **3** Varımı yoğumu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz. **4** Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez. **5** Sevgi kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolay kolay öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz. **6** Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçek olanla sevinir. **7** Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye dayanır. **8** Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller sona erecek, bilgi ortadan kalkacaktır. **9** Çünkü bilgimiz de peygamberliğimiz de sınırlıdır. **10** Ne var ki, yetkin olan geldiğinde sınırlı olan ortadan kalkacaktır. **11** Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm. Yetişkin biri olunca çocukça davranışları bıraktım. **12** Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim. **13** İşte kalıcı olan üç şey vardır: İman, umut, sevgi. Bunların en üstünü de sevgidir.

14 Sevginin ardınca koşun ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik yeteneğini gayretle isteyin. **2** Bilmediği dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrı'yla konuşur. Kimse onu anlamaz.

O, ruhuyla sırlar söyler. **3** Peygamberlikte bulunansa insanların ruhça gelişmesi, cesaret ve teselli bulması için insanlara seslenir. **4** Bilmediği dilde konuşan kendi kendini geliştirir; ama peygamberlikte bulunan, inanlılar topluluğunu geliştirir. **5** Hepinizin dillerle konuşmasını isterim, ama peygamberlikte bulunmanızı yeğlerim. Diller inanlılar topluluğunun gelişmesi için çevrilmedikçe peygamberlikte bulunan, dillerle konuşandan üstündür. **6** Şimdi kardeşlerim, yanınıza gelip dillerle konuşsam, ama size bir vahiy, bir bilgi, bir peygamberlik sözü ya da bir öğreti getirmesem, size ne yararım olur? **7** Kaval ya da lir gibi ses veren cansız nesneler bile değişik sesler çıkarmasa, kaval mı, lir mi çalındığını kim anlar? **8** Borazan belirgin bir ses çıkarmasa, kim savaşa hazırlanır? **9** Bunun gibi, siz de anlaşılır bir dil konuşmazsanız, söylediklerinizi nasıl anlaşılır? Havaya konuşmuş olursunuz! **10** Kuşkusuz dünyada çeşit çeşit diller vardır, hiçbiri de anlamsız değildir. **11** Ne var ki, konuşulan dili anlamazsam, ben konuşana yabancı olurum, konuşan da bana yabancı olur. **12** Bu nedenle, siz de ruhsal armağanlara heveslendiğinize göre, inanlılar topluluğunu geliştiren ruhsal armağanlar bakımından zenginleşmeye bakın. **13** Bunun için, bilmediği dili konuşan, kendi söylediklerini çevirebilmek için dua etsin. **14** Bilmediğim dille dua edersem ruhum dua eder, ama zihnimin buna katkısı olmaz. **15** Öyleyse ne yapmalıyım? Ruhumla da zihnimle de dua edeceğim. Ruhumla da zihnimle de ilahi söyleyeceğim. **16** Tanrı'yı yalnız ruhunla översen, yeni katılanlar senin ne söylediğini bilmediğinden, ettiğin şükran duasına nasıl “Amin!” desin? **17** Uygun biçimde şükrediyor olabilirsin, ama bu başkasını geliştirmez. **18** Dillerle hepinizden çok konuştuğum için Tanrı'ya şükrediyorum. **19** Ama inanlılar topluluğunda dillerle on bin

söz söylemektense, başkalarını eğitmek için zihnimden beş söz söylemeyi yeğlerim. **20** Kardeşler, çocuk gibi düşünmeyin. Kötülük konusunda çocuklar gibi, ama düşünmekte yetişkinler gibi olun. **21** Kutsal Yasa'da şöyle yazılmıştır: “Rab, ‘Yabancı diller konuşanların aracılığıyla, Yabancıların dudaklarıyla bu halka sesleneceğim; Yine de beni dinlemeyecekler!’ diyor.” **22** Görülüyor ki, bilinmeyen diller imanlılar için değil, imansızlar için bir belirtidir. Peygamberlikse imansızlar için değil, imanlılar için bir belirtidir. **23** Şimdi bütün inanlılar topluluğu bir araya gelip hep birlikte bilmedikleri dillerle konuşurlarken yeni katılanlar ya da iman etmeyenler içeri girerse, “Siz çıldırmışsınız!” demezler mi? **24** Ama herkes peygamberlikte bulunurken iman etmeyen ya da yeni katılan biri içeri girerse, söylenen her sözle günahlı olduğuna ikna edilecek, her sözle yargılanacak. **25** Yüreğindeki gizli düşünceler açığa çıkacak ve, “Tanrı gerçekten aranızdadır!” diyerek yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınacaktır. **26** Öyleyse ne diyelim, kardeşler? Toplandığınızda her birinizin bir ilahisi, öğretecek bir konusu, bir vahyi, bilmediği dilde söyleyecek bir sözü ya da bir çevirisi vardır. Her şey topluluğun gelişmesi için olsun. **27** Eğer bilinmeyen dillerle konuşulacaksa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de söylenenleri çevirsin. **28** Çeviri yapacak biri yoksa, bilmediği dilde konuşan, toplulukta sessiz kalsın, içinden Tanrı'yla konuşsun. **29** İki ya da üç peygamber konuşsun, öbürleri söylenenleri iyice düşünüp tartsın. **30** Toplantıda oturanlardan birine vahiy gelirse, konuşmakta olan sussun. **31** Herkesin öğrenmesi ve cesaret bulması için hepiniz teker teker peygamberlikte bulunabilirsiniz. **32** Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır. **33** Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların bütün

topluluklarında böyledir. **34** Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın. Konuşmalarına izin yoktur. Kutsal Yasa'nın da belirttiği gibi, uysal olsunlar. **35** Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır. **36** Tanrı'nın sözü sizden mi kaynaklandı, ya da yalnız size mi ulaştı? **37** Kendini peygamber ya da ruhça olgun sayan varsa, bilsin ki, size yazdıklarım Rab'bin buyruğudur. **38** Bunları önemsemeyenin kendisi de önemsenmesin. **39** Özet olarak, kardeşlerim, peygamberlikte bulunmayı gayretle isteyin, bilinmeyen dillerle konuşulmasına engel olmayın. Ancak her şey uygun ve düzenli biçimde yapılsın.

15 Şimdi, kardeşler, size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağlı kaldığınız Müjde'yi anımsatmak istiyorum. **2** Size müjdelediğim söze sımsıkı sarılırsanız, onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz. **3** Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi. **5** Kefas'a, sonra Onikiler'e göründü. **6** Daha sonra da beş yüzden çok kardeşe aynı anda göründü. Bunların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılarıysa öldüler. **7** Bundan sonra Yakup'a, sonra bütün elçilere, son olarak zamansız doğmuş bir çocuğa benzeyen bana da göründü. **9** Ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim. **10** Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfuyla öyleyim. O'nun bana olan lütfu boşa gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Aslında ben değil, Tanrı'nın bende olan lütfu emek verdi. **11** İşte, gerek benim yaydığım, gerek öbür elçilerin yaydığı ve sizin de iman ettiğiniz bildiri budur. **12** Eğer Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızda bazıları ölüler dirilmez

diyor? **13** Ölüler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir. **14** Mesih
dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur. **15** Bu durumda
Tanrı'yla ilgili tanıklığımız da yalan demektir. Çünkü Tanrı'nın,
Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Ama ölüler gerçekten dirilmezse,
Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir. **16** Ölüler dirilmezse, Mesih de
dirilmemiştir. **17** Mesih dirilmemişse imanınız yararsızdır, siz
de hâlâ günahlarınızın içindesiniz. **18** Buna göre Mesih'e ait
olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır. **19** Eğer yalnız bu
yaşam için Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak
durumdayız. **20** Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak
ölümden dirilmiştir. **21** Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine
göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir. **22** Herkes
nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak.
23 Her biri sırası gelince dirilecek: İlk örnek olarak Mesih,
sonra Mesih'in gelişinde Mesih'e ait olanlar. **24** Bundan sonra
Mesih her yönetimi, her hükümranlığı, her gücü ortadan kaldırıp
egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak.
25 Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek
O'nun egemenlik sürmesi gerekir. **26** Ortadan kaldırılacak son
düşman ölümdür. **27** Çünkü, “Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları
altına sererek O'na bağımlı kıldı.” “Her şey O'na bağımlı kılındı”
sözünün, her şeyi Mesih'e bağımlı kılan Tanrı'yı içermediği
açıktır. **28** Her şey Oğul'a bağımlı kılınınca, Oğul da her şeyi
kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı
her şeyde her şey olsun. **29** Diriliş yoksa, ölüler için vaftiz
edilenler ne olacak? Ölüler gerçekten dirilmeyecekse, insanlar
neden ölüler için vaftiz ediliyorlar? **30** Biz de neden her saat
kendimizi tehlikeye atıyoruz? **31** Kardeşler, sizinle ilgili olarak
Rabbimiz Mesih İsa'da sahip olduğum övüncün hakkı için her

gün ölüyorum. **32** Eğer insansal nedenlerle Efes'te canavarlarla
dövüştümse, bunun bana yararı ne? Eğer ölüler dirilmeyecekse,
“Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz.” **33** Aldanmayın, “Kötü
arkadaşlıklar iyi huyu bozar.” **34** Uslanıp kendinize gelin, artık
günah işlemeyin. Bazılarınız Tanrı'yı hiç tanımıyor. Utanasınız
diye söylüyorum bunları. **35** Ama biri çıkıp, “Ölüler nasıl dirilecek?
Nasıl bir bedenle gelecekler?” diye sorabilir. **36** Ne akılsızca
bir soru! Ektiğin tohum ölmedikçe yaşama kavuşmaz ki! **37**
Ekerken, oluşacak bitkinin kendisini değil, yalnızca tohumunu –
buğday ya da başka bir bitkinin tohumunu– ekersin. **38** Tanrı
tohuma dilediği bedeni –her birine kendine özgü bedeni– verir.
39 Her canlının eti aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti
başka, kuş eti, balık eti başka başkadır. **40** Göksel bedenler
vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka,
dünyasal olanlarınki başkadır. **41** Güneşin görkemi başka, ayın
görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem bakımından
yıldız yıldızdan farklıdır. **42** Ölülerin dirilişi de böyledir. Beden
çürümeye mahkûm olarak gömülür, çürümez olarak diriltilir. **43**
Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak diriltilir. Zayıf olarak
gömülür, güçlü olarak diriltilir. **44** Doğal beden olarak gömülür,
ruhsal beden olarak diriltilir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal
beden de vardır. **45** Nitekim şöyle yazılmıştır: “İlk insan Adem
yaşayan can oldu.” Son Adem'se yaşam veren ruh oldu. **46** Önce
ruhsal olan değil, doğal olan geldi. Ruhsal olan sonra geldi. **47**
İlk insan yerden, yani topraktandır. İkinci insan göktendir. **48**
Topraktan olan insan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel
insan nasılsa, göksel olanlar da öyledir. **49** Bizler topraktan olana
nasıl benzediysek, göksel olana da benzeyeceğiz. **50** Kardeşler,
şunu demek istiyorum, et ve kan Tanrı'nın Egemenliği'ni miras

alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras alamaz. **51** İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan çalınacak, ölüler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz. **53** Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir. **54** Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, "Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!" diye yazılmış olan söz yerine gelecektir. **55** "Ey ölüm, zaferin nerede? Ey ölüm, dikenin nerede?" **(Hadēs g86)** **56** Ölümün dikeni günahtır. Günah ise gücünü Kutsal Yasa'dan alır. **57** Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun! **58** Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab yolunda verdiğiniz emeğin boşa gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab'bin işinde her zaman gayretli olun.

16 Kutsallara yapılacak para yardımına gelince: Galatya kiliselerine ne buyurduysam, siz de öyle yapın. **2** Haftanın ilk günü herkes kazancına göre bir miktar para ayırıp biriktirsin. Öyle ki, yanınıza geldiğimde para toplamaya gerek kalmasın. **3** Oraya vardığımda, bağışlarınızı götürmek üzere uygun gördüğünüz kişileri tanıtıcı mektuplarla Yeruşalim'e göndereceğim. **4** Benim de gitmeme değerse, onları yanıma alıp gideceğim. **5** Makedonya'dan geçtikten sonra yanınıza geleceğim. Çünkü Makedonya'dan geçmek niyetindeyim. **6** Belki bir süre yanınızda kalırım, hatta kışı da sizinle geçirebilirim. Öyle ki, sonra nereye gidecek olsam, bana yardım edebilesiniz. **7** Sizi öyle kısaca görüp geçmek istemiyorum. Rab'bin izniyle uzunca bir süre yanınızda kalmayı umut ediyorum. **8** Ama Pentikost Günü'ne dek Efes'te kalacağım. **9** Çünkü büyük ve etkili işler yapmam için burada bana bir kapı açıldı. Ne var ki, bana karşı çıkanlar çoktur.

10 Timoteos yanınıza gelirse, bir şeyden korkmamasına dikkat
edin. Çünkü o da benim gibi Rab'bin işini yapıyor. **11** Kimse
onu hor görmesin. Yanıma gelmesi için onu esenlikle uğurlayın.
Kardeşlerle birlikte onun da gelmesini bekliyorum. **12** Kardeşimiz
Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesi için ona çok
ricada bulundum, ama şimdilik gelmeye hiç de istekli değil. Fırsat
bulunca gelecek. **13** Uyanık kalın, imanda dimdik durun, mert ve
güçlü olun. **14** Her şeyi sevgiyle yapın. **15** Ahaya'da ilk iman eden
ve kendilerini kutsalların hizmetine adayan İstefanas'ın ev halkını
bilirsiniz. Kardeşler, size yalvarırım, bu gibilere ve onlarla birlikte
çalışıp emek verenlerin hepsine bağımlı olun. **17** İstefanas,
Fortunatus ve Ahaykos'un gelişine sevindim. Yokluğunuzu bana
unutturdular. **18** Sizin ruhunuzu da benim ruhumu da ferahlattılar.
Böylelerinin değerini bilin. **19** Asya İli'ndeki kiliseler size selam
eder. Akvila ve Priska, evlerinde buluşan toplulukla birlikte
Rab'de size çok selam ederler. **20** Buradaki bütün kardeşlerin
size selamı var. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. **21** Ben
Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. **22** Rab'bi sevmeyene
lanet olsun. Maranata! **23** Rab İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun.
24 Hepinize Mesih İsa'da sevgiler! Amin.

2 Korintliler

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan Ahaya'nın her yanındaki bütün kutsallara ve Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam! **2** Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. **3** Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! **4** Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor. **5** Çünkü Mesih'in acılarını nasıl büyük ölçüde çekiyorsak, Mesih sayesinde büyük teselli de buluyoruz. **6** Sıkıntı çekiyorsak, bu sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Teselli buluyorsak bu, bizim çektiğimiz acıların aynısına dayanmanızda etkin olan bir teselli bulmanız içindir. **7** Size ilişkin umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılarımıza olduğu gibi, tesellimize de ortak olduğunuzu biliyoruz. **8** Kardeşlerim, Asya İli'nde çektiğimiz sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Dayanabileceğimizden çok ağır bir yük altındaydık. Öyle ki, yaşamaktan bile umudumuzu kesmiştik. **9** Ölüme mahkûm olduğumuzu içimizde hissettik. Ama bu, kendimize değil, ölüleri dirilten Tanrı'ya güvenmemiz için oldu. **10** Tanrı bizi böylesine büyük bir ölüm tehlikesinden kurtardı; daha da kurtaracaktır. Umudumuzu O'na bağladık. Siz de dualarınızla bize yardım ettikçe, bizi yine kurtaracaktır. Öyle ki, birçok kişinin dualarıyla bize sağlanan lütuftan ötürü birçoklarının ağzından bizim için şükranlar sunulsun. **12** Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeliğiyle değil, Tanrı'nın lütfuyla, Tanrı'dan gelen saflık ve içtenlikle davrandığımıza vicdanımız tanıktır. Ve biz bununla övünüyoruz. **13** Okuyup anlayabileceğinizden başka bir şey yazmıyoruz. Bizi bir ölçüde anladığınız gibi,

tümüyle anlayacağınızı umarım. Rabbimiz İsa'nın gününde bizim övüncümüz siz olacağınız gibi, sizin övüncünüz de biz olalım. **15** Bu güvenle, sizleri iki kez sevindirmek için önce size uğramak, **16** sonra Makedonya'ya geçmek, Makedonya'dan yine size geri gelerek tarafınızdan Yahudiye'ye uğurlanmak niyetindeydim. **17** Bunu isterken acaba kararsız mıydım? Ya da isteklerim benlikten mi doğuyor ki, önce “Evet, evet”, sonra “Hayır, hayır” diyeyim? **18** Tanrı'nın güvenilirliği hakkı için diyorum ki, size ilettiğimiz söz hem “evet” hem “hayır” değildir. **19** Silvanus ve Timoteos'la birlikte size tanıttığımız Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih hem “evet” hem “hayır” değildi. O'nda yalnız “evet” vardır. **20** Çünkü Tanrı'nın bütün vaatleri Mesih'te “evet” tir. Bu nedenle Tanrı'nın yüceliği için Mesih aracılığıyla Tanrı'ya “Amin” deriz. **21** Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve meshetmiş olan Tanrı'dır. **22** O bizi mühürledi, güvence olarak da yüreklerimize Kutsal Ruh'u yerleştirdi. **23** Tanrı'yı tanık tutarım ki, Korint'e dönmeyişimin nedeni sizi esirgemekti. **24** İmanınıza egemen olmak istemiyoruz, sevinmeniz için sizinle birlikte çalışıyoruz. Çünkü imanda dimdik duruyorsunuz.

2 Size tekrar keder dolu bir ziyaret yapmamaya karar verdim. **2** Çünkü sizi kederlendirirsem, keder verdiğim sizlerden başka beni kim sevindirecek? **3** Bunu yazdım ki, geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler beni kederlendirmesin. Sevincimin hepinizin sevinci olduğuna ilişkin hepinize güvenim var. **4** Kederlenesiniz diye değil, size beslediğim derin sevgiyi anlayasınız diye büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla gözyaşları içinde size yazdım. **5** Eğer biri bir başkasını kederlendirdiyse, beni değil –abartmadan söyleyeyim– bir dereceye kadar hepinizi kederlendirmiş olur. **6** Böyle birine çoğunluğun verdiği bu ceza yeterlidir. **7** Aşırı

kedere boğulmasın diye o kişiyi daha fazla cezalandırmayıp bağışlamalı ve teselli etmelisiniz. **8** Bunun için ona duyduğunuz sevgiyi yenilemenizi rica ederim. **9** Sizi sınamak ve her durumda söz dinleyenler olup olmadığınızı anlamak için yazdım size. **10** Kimi bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Eğer bir şeyi bağışladımsa, bunu sizin için Mesih'in önünde bağışladım. **11** Öyle ki, Şeytan'ın oyununa gelmeyelim. Çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz. **12** Mesih'in Müjdesi'ni yaymak amacıyla Troas'a geldiğimde Rab'bin işi için bana bir kapı açıldığı halde, kardeşim Titus'u orada bulamadığım için iç huzurum yoktu. Bu nedenle oradakilere veda ederek Makedonya'ya gittim. **14** Bizi her zaman Mesih'in zafer alayında yürüten, O'nu tanımanın güzel kokusunu aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun! **15** Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı için Mesih'in güzel kokusuyuz. **16** Mahvolanlar için ölüme götüren ölüm kokusu, kurtulanlar içinse yaşama götüren yaşam kokusuyuz. Böylesi bir işe kim yeterlidir? **17** Birçokları gibi, Tanrı'nın sözünü ticaret aracı yapanlar değiliz. Tanrı tarafından gönderilen ve Mesih'e ait olan kişiler olarak Tanrı'nın önünde içtenlikle konuşuyoruz.

3 Kendimizi yine tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazıları gibi size ya da sizden tavsiye mektuplarına ihtiyacımız mı var? **2** Bütün insanlarca bilinen ve okunan, yüreklerimize yazılmış mektubumuz sizsiniz. **3** Hizmetimizin sonucu olup mürekkeple değil, yaşayan Tanrı'nın Ruhu'yla, taş levhalara değil, insan yüreğinin levhalarına yazılmış Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır. **4** Mesih sayesinde Tanrı'ya böyle bir güvenimiz vardır. **5** Herhangi bir şeyi kendi başarımız olarak saymaya yeterliyiz demek istemiyorum; bizi yeterli kılan Tanrı'dır. **6** O bizi yazılı

yasaya değil, Ruh'a dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır. **7** Ölümle sonuçlanan hizmet, yani taş üzerine harf harf kazılan yasa yücelik içinde geldiyse –öyle ki, İsrailoğulları geçici olan parlaklığından ötürü Musa'nın yüzüne bakamadılar– Ruh'a dayalı hizmetin yücelik içinde olacağı daha kesin değil mi? **9** İnsanı suçlu çıkaran hizmetin yüceliği varsa, aklanmayı sağlayan hizmetin yüceliği çok daha aşkındır. **10** Çünkü eskiden yüceltilmiş olanın, şimdi yücelikte aşkın olana göre yüceliği yoktur. **11** Geçici olan, yücelik içinde geldiyse, kalıcı olanın yüceliği çok daha büyüktür. **12** Böyle bir umuda sahip olduğumuz için büyük cesaretle konuşabiliriz. **13** Yüzündeki parlaklığın giderek söndüğünü İsrailoğulları görmesin diye yüzünü peçeyle örten Musa gibi değiliz. **14** İsrailoğulları'nın zihinleri körelmişti. Bugün bile Eski Antlaşma okunurken zihinleri aynı peçeyle örtülü kalıyor. Çünkü bu peçe ancak Mesih aracılığıyla kalkar. **15** Ne var ki, bugün bile Musa'nın yazıları okunduğunda yüreklerini bir peçe örtüyor. **16** Oysa ne zaman biri Rab'be dönerse, o peçe kaldırılır. **17** Rab Ruh'tur, Rab'bin Ruhu neredeyse orada özgürlük vardır. **18** Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

4 Bu hizmeti Tanrı'nın merhametiyle üstlendiğimiz için cesaretimizi yitirmeyiz. **2** Utanç verici gizli yolları reddettik. Hileye başvurmayız, Tanrı'nın sözünü de çarpıtmayız. Gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrı'nın önünde her insanın vicdanına tavsiye ederiz. **3** Yaydığımız Müjde örtülüyse de, mahvolanlar için örtülüdür. **4** Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu

çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir. **(aiōn g165)** **5** Biz kendimizi ilan etmiyoruz; ama Mesih İsa'yı Rab, kendimizi de İsa uğruna kullarınız ilan ediyoruz. **6** Çünkü, “Işık karanlıktan parlayacak” diyen Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı. **7** Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz. **8** Her yönden sıkıştırılmışız, ama ezilmiş değiliz. Şaşırmışız, ama çaresiz değiliz. **9** Kovalanıyoruz, ama terk edilmiş değiliz. Yere yıkılmışız, ama yok olmuş değiliz. **10** İsa'nın yaşamı bedenimizde açıkça görülsün diye İsa'nın ölümünü her an bedenimizde taşıyoruz. **11** Çünkü İsa'nın yaşamı ölümlü bedenimizde açıkça görülsün diye, biz yaşayanlar İsa uğruna sürekli olarak ölüme teslim ediliyoruz. **12** Böylece ölüm bizde, yaşamsa sizde etkin olmaktadır. **13** “İman ettim, bu nedenle konuştum” diye yazılmıştır. Aynı iman ruhuna sahip olarak biz de iman ediyor ve bu nedenle konuşuyoruz. **14** Çünkü Rab İsa'yı dirilten Tanrı'nın, bizi de İsa'yla diriltip sizinle birlikte kendi önüne çıkaracağını biliyoruz. **15** Bütün bunlar sizin yararınızadır. Böylelikle Tanrı'nın lütfu çoğalıp daha çok insana ulaştıkça, Tanrı'nın yüceliği için şükran da artsın. **16** Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor. **17** Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir şeyle karşılaştırılamayacak kadar büyük, sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır. **(aiōnios g166)** **18** Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere çeviriyoruz. Çünkü görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır. **(aiōnios g166)**

5 Biliyoruz ki, barındığımız bu dünyasal çadır yıkılırsa, göklerde Tanrı'nın bize sağladığı bir konut –elle yapılmamış, sonsuza

dek kalacak bir evimiz– vardır. **(aiōnios g166)** **2** Şimdiyse göksel evimizi giyinmeyi özleyerek inliyoruz. **3** Onu giyinirsek çıplak kalmayız. **4** Dünyasal çadırda yaşayan bizler ağır bir yük altında inliyoruz. Asıl istediğimiz soyunmak değil, giyinmektir. Öyle ki, ölümlü olan, yaşam tarafından yutulsun. **5** Bizleri tam bu amaç için hazırlamış ve güvence olarak bize Ruh'u vermiş olan Tanrı'dır. **6** Bu nedenle her zaman cesaretimiz vardır. Şunu biliyoruz ki, bu bedende yaşadıkça Rab'den uzaktayız. **7** Gözle görülene değil, imana dayanarak yaşarız. **8** Cesaretimiz vardır diyorum ve bedenden uzakta, Rab'bin yanında olmayı yeğleriz. **9** Bunun için, ister bedende yaşayalım ister bedenden uzak olalım, amacımız Rab'bi hoşnut etmektir. **10** Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız. **11** Rab'den korkmanın ne demek olduğunu bildiğimizden insanları ikna etmeye çalışıyoruz. Ne olduğumuzu Tanrı biliyor; umarım siz de vicdanınızda biliyorsunuz. **12** Kendimizi yine size tavsiye etmeye çalışmıyoruz. Ama yürekle değil, dış görünüşle övünenleri yanıtlayabilmeniz için bizimle övünmenize fırsat veriyoruz. **13** Eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Aklımız başımızdaysa, bu sizin içindir. **14** Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şu: Biri herkes için öldü; öyleyse hepsi öldü. **15** Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar. **16** Bu nedenle, biz artık kimseyi insan ölçülerine göre tanımayız. Mesih'i bu ölçülere göre tanıdıksa da, artık öyle tanımıyoruz. **17** Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur. **18** Bunların hepsi Tanrı'dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı ve bize barıştırma görevini verdi. **19**

Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti. **20** Böylece, Tanrı aracılığımızla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih'in adına elçilik ediyor, O'nun adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın. **21** Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

6 Tanrı'yla birlikte çalışan bizler, O'nun lütfunu boş yere kabul etmemenizi ayrıca rica ediyoruz. **2** Çünkü Tanrı diyor ki, “Uygun zamanda seni duydum, Kurtuluş günü sana yardım ettim.” Uygun zaman işte şimdidir, kurtuluş günü işte şimdidir. **3** Hizmetimizin kötülenmemesi için hiçbir konuda hiç kimsenin sürçmesine neden olmadık. **4** Tersine Tanrı'nın hizmetkârları olarak olağanüstü dayanmada, sıkıntı, güçlük ve elemlerde, dayak, hapis, karışıklık, emek, uykusuzluk ve açlıkta; pak yaşayışta, bilgi, sabır, iyilik, Kutsal Ruh ve içten sevgide; gerçeğin ilanında ve Tanrı'nın gücünde; sağ ve sol ellerimizde doğruluğun silahlarıyla, yücelikte ve onursuzlukta, iyi ünde ve kötü ünde, kendimizi her durumda örnek gösteriyoruz. Aldatanlar sayılıyorsak da dürüst kişileriz. **9** Tanınmıyor gibiyiz, ama iyi tanınıyoruz. Ölümün ağzındayız, ama işte yaşıyoruz. Dövülüyorsak bile öldürülmüş değiliz. **10** Kederliyiz ama her zaman seviniyoruz. Yoksuluz ama birçoklarını zengin ediyoruz. Hiçbir şeyimiz yok ama her şeye sahibiz. **11** Ey Korintliler, sizinle açıkça konuştuk, size yüreğimizi açtık. **12** Sizden sevgimizi esirgemedik, ama siz bizden sevginizi esirgediniz. **13** Bize aynı karşılığı verebilmek için –çocuklarıma söyler gibi söylüyorum– siz de yüreğinizi açın. **14** İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir? **15** Mesih'le Beliyal uyum içinde olabilir mi? İman edenle iman etmeyenin

ortak yanı olabilir mi? **16** Tanrı'nın tapınağıyla putlar uyuşabilir mi? Çünkü biz yaşayan Tanrı'nın tapınağıyız. Nitekim Tanrı şöyle diyor: “Aralarında yaşayacak, Aralarında yürüyeceğim. Onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak.” **17** Bu nedenle, “İmansızların arasından çıkıp ayrılın” diyor Rab. “Murdara dokunmayın, Ben de sizi kabul edeceğim.” **18** Her Şeye Gücü Yeten Rab diyor ki, “Size Baba olacağım, Siz de oğullarım, kızlarım olacaksınız.”

7 Sevgili kardeşler, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, bedeni ve ruhu lekeleyen her şeyden kendimizi arındıralım; Tanrı korkusuyla kutsallıkta yetkinleşelim. **2** Yüreklerinizde bize yer verin. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi yoldan saptırmadık, kimseyi sömürmedik. **3** Bunu sizi yargılamak için söylemiyorum. Daha önce de söylediğim gibi, yüreğimizde öyle bir yeriniz var ki, sizinle ölürüz de yaşarız da. **4** Size çok güveniyor, sizinle çok övünüyorum. Teselliyle doluyum. Bütün sıkıntılar arasında sevincim sonsuzdur. **5** Makedonya'ya geldiğimizde de hiç rahat yüzü görmedik. Her bakımdan sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, yüreğimizde korkular vardı. **6** Ama yüreği ezik olanları teselli eden Tanrı, Titus'un yanımıza gelişiyle –yalnız gelişiyle değil, sizden aldığı teselliyle de– bizi teselli etti. Titus beni özlediğinizi, benim için üzülüp gayret ettiğinizi bize anlatınca sevincim bir kat daha arttı. **8** Mektubumla size acı verdiysem bile pişman değilim. Aslında pişman olmuştum –kısa bir süre için de olsa, o mektubun size acı verdiğini görüyorum– ama şimdi seviniyorum; acı duymanıza değil, bu acınızın sizi tövbeye yöneltmesine seviniyorum. Tanrı'nın isteğine uygun olarak acı çektiniz. Böylece hiçbir şekilde bizden zarar görmediniz. **10** Tanrı'nın isteğiyle çekilen acı, kişiyi kurtuluşla sonuçlanan ve

pişmanlık doğurmayan tövbeye götürür. Dünyanın acılarıysa ölüm getirir. **11** Bakın bu acılar, Tanrı'nın isteğiyle çektiğiniz bu acılar sizde ne büyük ciddiyet, paklanmak için ne büyük istek yarattı! Sizde ne büyük öfke, korku, özlem, gayret ve suçluyu cezalandırma arzusu uyandırdı! Bu konuda her bakımdan masum olduğunuzu kanıtladınız. **12** Size o mektubu yazdımsa da, haksızlık edeni ya da haksızlık göreni düşünerek yazmadım; bize ne denli adanmış olduğunuzu Tanrı önünde açıkça görmenizi istiyordum. **13** Bütün bunlarla teselli buluyoruz. Tesellimize ek olarak Titus'un sevinci bizi daha da çok sevindirdi. Çünkü hepiniz onun yüreğini ferahlattınız. **14** Sizleri ona övdüm, beni utandırmadınız. Size söylediğimiz her şey nasıl doğru idiyse, sizi Titus'a övmemiz de öylece doğru çıktı. **15** Hepinizin nasıl söz dinlediğini, kendisini nasıl saygı ve korkuyla kabul ettiğinizi anımsadıkça size olan sevgisi daha da artıyor. **16** Size her bakımdan güvenebildiğim için seviniyorum.

8 Kardeşler, sizlere Tanrı'nın Makedonya'daki kiliselerine sağladığı lütuftan söz etmek istiyoruz: Büyük sıkıntılarla denendiklerinde, coşkun sevinçleri ve aşırı yoksullukları tam bir cömertliğe dönüştü. **3** Ellerinden geldiği kadarını, hatta daha fazlasını kendi istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim. **4** Kutsallara yapılan yardıma katkıda bulunma ayrıcalığının kendilerine verilmesi için bize yalvarıp yakardılar. **5** Umduğumuzdan da öte, kendilerini önce Rab'be, sonra Tanrı'nın isteğiyle bize adadılar. **6** Bu nedenle, aranızda daha önce başladığı bu hayırlı işi tamamlaması için Titus'u isteklendirdik. **7** İmanda, söz söylemekte, bilgide, her tür gayrette, bize beslediğiniz sevgide, her şeyde üstün olduğunuz gibi, bu hayırlı işte de üstün olmaya bakın. **8** Bunu buyruk olarak söylemiyorum, yalnızca sevginizin

içtenliğini ötekilerin gayretiyle karşılaştırarak sınamak istiyorum.
9 Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu bilirsiniz. O'nun yoksulluğuyla siz
zengin olasınız diye, zengin olduğu halde sizin uğrunuza yoksul
oldu. **10** Bu konuda size yararlı olanı salık veriyorum. Geçen
yıl bağış toplamaya ilk girişen, hatta buna ilk heveslenen siz
oldunuz. **11** Şimdi bu işi tamamlayın; bunu candan arzuladığınız
gibi, elinizden geldiğince tamamlamaya bakın. **12** Çünkü istek
varsa, insanın elinde olmayana göre değil, elindekine göre
yardımda bulunması uygundur. **13** Amacımız sizi sıkıntıya sokup
başkalarını rahatlatmak değildir. Ama eşitlik olsun diye, şimdi
elinizdeki fazlalık onların eksiğini tamamladığı gibi, başka zaman
onların elindeki fazlalık sizin eksiğinizi tamamlasın. Öyle ki, “Çok
toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği yoktu” diye yazılmış
olduğu gibi, eşitlik olsun. **16** Titus'un yüreğinde sizin için aynı
ilgiyi uyandıran Tanrı'ya şükürler olsun! **17** Çünkü Titus yalnız
ricamızı kabul etmekle kalmadı, size derin ilgi duyduğu için
kendi isteğiyle yanınıza geliyor. **18** Müjde'yi yayma çabalarından
ötürü bütün kiliselerce övülen bir kardeşi de onunla birlikte
gönderiyoruz. **19** Üstelik bu kardeş, Rab'bi yüceltmek ve yardıma
hazır olduğumuzu göstermek için yürüttüğümüz bu hayırlı
hizmette yol arkadaşımız olmak üzere kiliseler tarafından seçildi.
20 Bu büyük bağışla ilgili hizmetimizde kimsenin eleştirisine
hedef olmamaya özen gösteriyoruz. **21** Çünkü yalnız Rab'bin
gözünde değil, insanların gözünde de doğru olanı yapmaya
dikkat ediyoruz. **22** Birçok konuda defalarca deneyip gayretli
bulduğumuz, şimdi size duyduğu büyük güvenle çok daha
gayretli olan kardeşimizi de bu iki kişiyle birlikte gönderiyoruz. **23**
Titus'a gelince, o benim paydaşım ve aranızdaki emektaşımdır.
Öbür kardeşlerimizse kiliselerin elçileri, Mesih'in kıvancıdırlar. **24**

Bunun için onlara sevginizi kanıtlayın, kiliselerin önünde sizinle övünmemizin nedenini gösterin.

9 Kutsallara yapılacak bu yardımla ilgili olarak size yazmama gerek yok. **2** Çünkü yardıma hazır olduğunuzu biliyorum. Ahaya'daki sizlerin geçen yıldan beri hazırlıklı olduğunu söyleyerek Makedonyalılar karşısında sizinle övünmekteyim. Gayretiniz onların çoğunu harekete geçirdi. **3** Bu konuda sizinle övünmemiz boşa çıkmasın; dediğim gibi, hazırlıklı olasınız diye kardeşleri yanınıza gönderiyorum. **4** Öyle ki, bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelir ve sizi hazırlıksız bulurlarsa, sizler bir yana, bizler duyduğumuz güvenden ötürü utanmayalım. **5** Bu nedenle önce yanınıza gelmeleri ve cömertçe vermeyi vaat ettiğiniz armağanları hazırlamaları için kardeşlere ricada bulunmayı gerekli gördüm. Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik örneği olarak hazır olsun. **6** Şunu unutmayın: Az eken az biçer, çok eken çok biçer. **7** Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. **8** Her zaman, her yönden, her şeye yeterli ölçüde sahip olarak her iyi işe cömertçe katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her nimeti size bol bol sağlayacak güçtedir. **9** Nitekim şöyle yazılmıştır: “Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi; Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır.” **(aiōn g165)** **10** Ekinciye tohum ve yiyecek ekmek sağlayan Tanrı, sizin de ekeceğinizi sağlayıp çoğaltacak, doğruluğunuzun ürünlerini artıracaktır. **11** Her durumda cömert olmanız için her bakımdan zenginleştiriliyorsunuz. Cömertliğiniz bizim aracılığımızla Tanrı'ya şükran nedeni oluyor. **12** Yaptığınız bu hizmet yalnız kutsalların eksiklerini gidermekle kalmıyor, birçoklarının Tanrı'ya şükretmesiyle de zenginleşiyor. **13** Onlar, içtenliğinizi kanıtlayan bu hizmetten ötürü, açıkça benimsediğiniz

Mesih Müjdesi'ne uyarak kendileriyle ve herkesle malınızı cömertçe paylaştığınız için Tanrı'yı yüceltiyorlar. **14** Tanrı'nın size bağışladığı olağanüstü lütuftan dolayı sizler için dua ediyor, sizi özlüyorlar. **15** Sözle anlatılamayan armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

10 Sizinle birlikteyken ürkek, ama aranızda değilken yiğit kesilen ben Pavlus, Mesih'teki alçakgönüllülük ve yumuşaklıkla size rica ediyor, yalvarıyorum: Yanınıza geldiğim zaman, bizi olağan insanlar gibi yaşayanlardan sayan bazılarına karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum tavrı aynı cesaretle size karşı takınmaya zorlamayın beni. **3** Olağan insanlar gibi yaşıyorsak da, insansal güce dayanarak savaşmıyoruz. **4** Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır. **5** Safsataları, Tanrı bilgisine karşı diklenen her engeli yıkıyor, her düşünceyi tutsak edip Mesih'e bağımlı kılıyoruz. **6** Mesih'e tümüyle bağımlı olduğunuz zaman, O'na bağımlı olmayan her eylemi cezalandırmaya hazır olacağız. **7** Gözünüzün önündekine bakın. Bir kimse Mesih'e ait olduğuna güveniyorsa, yine düşünsün: Kendisi kadar biz de Mesih'e aitiz. **8** Sizi yıkmak için değil, geliştirmek için Rab'bin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam. **9** Mektuplarımla sizi korkutmaya çalışıyormuş gibi görünmek istemiyorum. **10** Çünkü bazıları, “Mektupları ağır ve etkilidir, ama kişisel varlığı etkisiz, konuşma yeteneği de sıfır” diyormuş. **11** Böyle diyenler şunu bilsin ki, uzaktayken mektuplarımızda ne diyorsak, aranızdayken de öyle davranıyoruz. **12** Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya da karşılaştırmaya elbette cesaret edemeyiz! Onlar kendilerini kendileriyle ölçüp karşılaştırmakla akılsızlık ediyorlar. **13** Ama biz haddimizi aşıp fazla övünmeyiz;

övünmemiz, Tanrı'nın bizim için belirlediği, sizlere kadar da uzanan alanın sınırları içinde kalır. **14** Etkinlik alanımız size kadar uzanmasaydı, sizinle ilgilenmekle sınırlarımızın dışına çıkmış sayılabilirdik. Oysa Mesih'in Müjdesi'ni size kadar ilk ulaştıran biz olduk. **15** Başkalarının emeğiyle övünüp haddimizi aşmayız. Umudumuz odur ki, sizin imanınız büyüdükçe sayenizde etkinlik alanımız alabildiğine genişleyecek. **16** Böylelikle Müjde'yi sizlerden daha ötelere yayabileceğiz. Çünkü başkasının etkinlik alanında başarılmış işlerle övünmek istemiyoruz. **17** "Övünen, Rab'le övünsün." **18** Kabule değer kişi kendi kendini tavsiye eden değil, Rab'bin tavsiye ettiği kişidir.

11 Umarım yapacağım küçük bir akılsızlığı hoş görürsünüz. Ne olur, beni hoş görün! **2** Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el değmemiş kız gibi tek ere, Mesih'e sunmak üzere nişanladım. **3** Ne var ki, yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesih'e olan içten ve pak adanmışlıktan saptırılmasından korkuyorum. **4** Çünkü size gelen ve bizim tanıttığımızdan değişik bir İsa'yı tanıtanları pekâlâ hoş görüyorsunuz. Ayrıca, aldığınız ruhtan farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul ederek bunları hoş görüyorsunuz. **5** Sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı olduğumu sanmıyorum! **6** Acemi bir konuşmacı olabilirim, ama bilgiden yana acemi değilim. Bunu size her durumda, her bakımdan açıkça gösterdik. **7** Yücelmeniz için kendimi alçaltarak Tanrı'nın Müjdesi'ni size karşılıksız bildirmekle günah mı işledim? **8** Size hizmet etmek için yardım aldığım başka kiliseleri adeta soydum. **9** Aranızdayken ihtiyacım olduğu halde hiçbirinize yük olmadım. Çünkü Makedonya'dan gelen kardeşler eksiklerimi tamamladılar. Size yük olmamaya hep özen gösterdim, bundan

böyle de özen göstereceğim. **10** Mesih'in gerçeğine sahip olarak kesinlikle diyebilirim ki, Ahaya İli'nde hiç kimse beni böyle övünmekten alıkoyamaz. **11** Neden mi? Sizi sevmediğimden mi? Tanrı biliyor ki, sizi seviyorum. **12** Övündükleri konuda bize eşit sayılmak isteyen fırsatçılara fırsat vermemek için, yaptığımı yapmaya devam edeceğim. **13** Bu tür adamlar sahte elçiler, düzenbaz işçiler, kendilerine Mesih'in elçisi süsü verenlerdir. **14** Buna şaşmamalı. Şeytan da kendisine ışık meleği süsü verir. **15** Ona hizmet edenlerin de kendilerine doğruluğun hizmetkârları süsü vermesi şaşırtıcı değildir. Onların sonu yaptıklarına göre olacaktır. **16** Yine söylüyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Öyle sanıyorsanız, akılsız birini kabul eder gibi de olsa beni kabul edin ki, ben de biraz övüneyim! **17** Söylediklerimi Rab'bin söyleyeceği gibi değil, akılsız biri gibi, bu övüngen tavırla söylüyorum. **18** Mademki birçokları ne olduklarıyla övünüyorlar, ben de övüneceğim. **19** Sizler akıllı olduğunuz için akılsızlara seve seve katlanıyorsunuz! **20** Aslında sizi köle edenlere, sömürenlere, sizden yararlananlara, büyüklük taslayanlara ya da sizi tokatlayanlara katlanıyorsunuz. **21** Utanarak kabul ediyorum ki, biz bunu yapacak güçte değildik! Ama birinin övünmeye cesaret ettiği konuda –akılsız biri gibi konuşuyorum– ben de övünmeye cesaret ediyorum. **22** Onlar İbrani mi? Ben de İbrani'yim. İsrailli mi? Ben de İsrailli'yim. İbrahim'in soyundan mıdırlar? Ben de onun soyundanım. **23** Mesih'in hizmetkârları mıdırlar? Aklımı kaçırmış gibi konuşuyorum. Ben O'nun daha üstün bir hizmetkârıyım. Ben daha çok emek verdim, hapse daha çok girdim, sayısız dayak yedim, çok kez ölümle burun buruna geldim. **24** Beş kez Yahudiler'den otuz dokuzar kırbaç yedim. **25** Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandım, üç

kez deniz kazasına uğradım. Bir gün bir gece açık denizde kaldım. **26** Sık sık yolculuk ettim. Irmaklarda, haydutlar arasında, gerek soydaşlarımın gerekse öteki ulusların arasında tehlikelere uğradım. Kentte, kırda, denizde, sahte kardeşler arasında tehlikelere düştüm. **27** Emek verdim, sıkıntı çektim, çok kez uykusuz kaldım. Açlığı, susuzluğu tattım. Çok kez yiyecek sıkıntısı çektim, soğukta çıplak kaldım. **28** Öbür sorunların yanısıra, bütün kiliseler için her gün çektiğim kaygının baskısı var üzerimde. **29** Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam? Kim günaha düşürülür de ben onun için yanmam? **30** Övünmem gerekiyorsa, güçsüzlüğümü gösteren şeylerle övüneceğim. **31** Rab İsa'nın sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası biliyor ki, yalan söylemiyorum. **(aiōn g165)** **32** Şam'da Kral Aretas'ın valisi beni yakalatmak için kenti denetim altına almıştı. **33** Ama beni küfe içinde surdaki bir pencereden sarkıttılar; böylece onun elinden sıyrılıp kaçtım.

12 Yararlı olmasa da övünmek gereklidir. Şimdi görümlere ve Rab'bin vahiylerine geleyim. **2** On dört yıl önce alınıp üçüncü göğe götürülmüş bir Mesih izleyicisi tanıyorum. Bu, bedensel olarak mı, yoksa beden dışında mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir. **3** Evet, bu adamın cennete götürüldüğünü biliyorum; bu, bedensel olarak mı, yoksa bedenden ayrı mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir. Orada, dille anlatılamaz, insanın söylemesi yasak olan sözler işitti. **5** Böyle biriyle övüneceğim. Ama kendimle ilgili olarak, güçsüzlüklerimden başka bir şeyle övünmeyeceğim. **6** Övünmek istesem bile akılsız olmayacağım. Çünkü gerçeği söylemiş olacağım. Ama kimse beni gördüğünden ya da işittiğinden daha üstün görmesin diye övünmekten kaçınıyorum. **7** Aldığım vahiylerin üstünlüğüyle gururlanmayayım diye bana bedende

bir diken, beni yumruklamak için Şeytan'ın bir meleği verildi, gururlanmayayım diye. **8** Bundan kurtulmak için Rab'be üç kez yalvardım. **9** Ama O bana, “Lütfum sana yeter. Çünkü gücüm, güçsüzlükte tamamlanır” dedi. İşte, Mesih'in gücü içimde bulunsun diye güçsüzlüklerimle sevinerek daha çok övüneceğim. **10** Bu nedenle Mesih uğruna güçsüzlükleri, hakaretleri, zorlukları, zulümleri ve darlıkları sevinçle karşılıyorum. Çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm. **11** Akılsız biri gibi davrandım, ama beni buna siz zorladınız. Aslında beni siz tavsiye etmeliydiniz. Çünkü bir hiç isem de, sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı değilim. **12** Elçiliğimin kanıtları aranızda büyük bir sabırla, belirtiler, harikalar ve mucizelerle gösterildi. **13** Size yük olmayışımdan başka öbür kiliselerden ne eksiğiniz var ki? Bu haksızlığımı bağışlayın! **14** İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım. Çünkü sizde olanı değil, sizi istiyorum. Çocukların anne babaları için değil, anne babaların çocukları için para biriktirmesi gerekir. **15** Ben de canlarınız uğruna malımı da kendimi de seve seve harcayacağım. Sizi daha çok seversem, daha az mı sevileceğim? **16** Öyle olsun, ben size yük olmadım. Ama kurnaz biri olduğumdan sizi hileyle elde etmişim! **17** Size gönderdiğim adamlardan biri aracılığıyla sizi sömürdüm mü? **18** Titus'u size gelmeye isteklendirdim ve öbür kardeşi de onunla birlikte gönderdim. Titus sizi sömürmedi, değil mi? Aynı ruhla davranmadık mı, aynı yolu izlemedik mi? **19** Bunca zamandır önünüzde kendimizi savunduğumuzu mu düşünüyorsunuz? Tanrı'nın önünde, Mesih'e ait kişiler olarak konuşuyoruz. Sevgili kardeşler, yaptığımız her şey sizin gelişmeniz içindir. **20** Çünkü geldiğimde sizi istediğim durumda bulamayacağımdan korkuyorum. Sizler de

beni istediğiniz durumda bulamayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, iftira, dedikodu, böbürlenme, kargaşa olmasından korkuyorum. **21** Korkarım size tekrar geldiğimde Tanrım beni önünüzde utandıracak; daha önce günah işleyip de kapıldıkları pisliklerden, fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen birçokları için yas tutacağım.

13 Bu, yanınıza üçüncü gelişim olacak. Her suçlama iki ya da üç tanığın tanıklığıyla doğrulanmalıdır. **2** Daha önce, aranızda ikinci kez bulunduğumda, geçmişte günah işlemiş olanlarla onların dışında kalanların hepsine söylemiştim, şimdi sizden uzaktayken de yineliyorum: Tekrar yanınıza gelirsem, hiç kimseyi esirgemeyeceğim! **3** Mesih'in benim aracılığımla konuştuğuna ilişkin kanıt istiyorsunuz. Mesih size karşı güçsüz değildir; O'nun gücü sizde etkindir. **4** Güçsüzlük içinde çarmıha gerildiği halde, şimdi Tanrı'nın gücüyle yaşıyor. Biz de O'nda güçsüz olduğumuz halde, Tanrı'nın gücü sayesinde O'nunla birlikte sizin yararınıza yaşayacağız. **5** İman yolunda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi sınayıp yoklayın. İsa Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa sınavdan başarısız çıkarsınız. **6** Umarım bizim başarısızlığa uğramadığımızı anlayacaksınız. **7** Kötü bir şey yapmamanız için Tanrı'ya dua ediyoruz. Dileğimiz, bizim sınavı geçmiş görünmemiz değil, biz sınavda başarısız görünsek bile sizin iyi olanı yapmanızdır. **8** Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek uğruna bir şey yapabiliriz. **9** Biz güçsüz, sizse güçlüyken seviniyoruz. Yetkin olmanız için de dua ediyoruz. **10** Rab'bin yıkmak değil, geliştirmek için bana verdiği yetkiyi yanınıza geldiğimde sert biçimde kullanmak zorunda kalmayayım diye, bunları aranızda değilken yazıyorum. **11** Son olarak hoşça kalın, kardeşlerim. Yaşantınızı düzeltin, çağrıma kulak verin,

düşüncelerinizde birlik olun, esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik kaynağı olan Tanrı sizinle birlikte olacaktır. **12** Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. **13** Bütün kutsallar size selam eder. **14** Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepinizle birlikte olsun.

Galatyalilar

1 İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve O'nu
ölümden dirilten Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanan ben Pavlus'tan
ve benimle birlikte olan bütün kardeşlerden Galatya'daki kiliselere
selam! **3** Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf
ve esenlik olsun. **4** Mesih, Babamız Tanrı'nın isteğine uyarak
bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık
kendini feda etti. **(aiōn g165)** **5** Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik
olsun! Amin. **(aiōn g165)** **6** Sizi Mesih'in lütfuyla çağıranı bırakıp
değişik bir müjdeye böylesine çarçabuk dönmenize şaşıyorum.
7 Gerçekte başka bir müjde yoktur. Ancak aklınızı karıştırıp
Mesih'in Müjdesi'ni çarpıtmak isteyenler vardır. **8** İster biz,
ister gökten bir melek size bildirdiğimize ters düşen bir müjde
bildirirse, lanet olsun ona! **9** Daha önce söylediğimizi şimdi yine
söylüyorum: Bir kimse size kabul ettiğinize ters düşen bir müjde
bildirirse, ona lanet olsun! **10** Şimdi ben insanların onayını mı,
Tanrı'nın onayını mı arıyorum? Yoksa insanları mı hoşnut etmeye
çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek isteseydim,
Mesih'in kulu olmazdım. **11** Kardeşlerim, yaydığım Müjde'nin
insandan kaynaklanmadığını bilmenizi istiyorum. **12** Çünkü
ben onu insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu
bana İsa Mesih vahiy yoluyla açıkladı. **13** Yahudi dinine bağlı
olduğum zaman nasıl bir yaşam sürdüğümü duydunuz. Tanrı'nın
kilisesine alabildiğine zulmediyor, onu kırıp geçiriyordum. **14**
Yahudi dininde yaşıtım olan soydaşlarımın birçoğundan daha
ileride ydim, atalarımın geleneklerini savunmakta çok daha
gayretliydim. **15** Ama beni daha annemin rahmindeyken seçip
lütfuyla çağıran Tanrı, uluslara müjdelemem için Oğlu'nu bana
göstermeye razı olunca hemen insanlara danışmadım; **17**

Yeruşalim'e, benden önce elçi olanların yanına da gitmedim;
Arabistan'a gittim, sonra yine Şam'a döndüm. **18** Bundan üç yıl
sonra Kefas'la tanışmak üzere Yeruşalim'e gittim, on beş gün
onun yanında kaldım. **19** Öbür elçilerden hiçbirini görmedim,
yalnız Rab İsa'nın kardeşi Yakup'u gördüm. **20** Bakın, size
yazdıklarımın yalan olmadığını Tanrı'nın önünde belirtiyorum.
21 Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim. **22** Yahudiye'nin
Mesih'e ait kiliseleri beni şahsen tanımıyorlardı. **23** Yalnız, "Bir
zamanlar bize zulmeden adam, önceleri yıkmaya çalıştığı imanı
şimdi yayıyor" dendiğini duymuşlardı. **24** Böylece benden ötürü
Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

2 On dört yıl aradan sonra Titus'u da yanıma alıp Barnaba'yla
birlikte yine Yeruşalim'e gittim. **2** Vahiy uyarınca gittim. Boş
yere koşmayayım ya da koşmuş olmayayım diye, öteki uluslar
arasında yaydığım Müjde'yi özel olarak ileri gelenlere sundum. **3**
Benimle birlikte olan Titus bile Grek olmasına karşın sünnet
edilmeye zorlanmadı. **4** Ne var ki, İsa Mesih'te sahip olduğumuz
özgürlüğü el altından öğrenmek ve böylece bizi köleleştirmek
için gizlice aramıza sızan sahte kardeşler vardı. **5** Müjde gerçeği
sürekli sizinle kalsın diye bir an bile onlara boyun eğip teslim
olmadık. **6** Ama ileri gelenler –ne oldukları bence önemli değil,
Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz– evet, bu ileri gelenler
söylediklerime bir şey katmadılar. **7** Tam tersine, Müjde'yi
sünnetlilere bildirme işi nasıl Petrus'a verildiyse, sünnetsizlere
bildirme işinin de bana verildiğini gördüler. **8** Çünkü sünnetlilere
elçilik etmesi için Petrus'ta etkin olan Tanrı, öteki uluslara
elçilik etmem için bende de etkin oldu. **9** Topluluğun direkleri
sayılan Yakup, Kefas ve Yuhanna bana bağışlanan lütfu sezince
paydaşlığımızın işareti olarak bana ve Barnaba'ya sağ ellerini

uzattılar. Öteki uluslara bizlerin, Yahudiler'e kendilerinin gitmesini uygun gördüler. **10** Ancak yoksulları anımsamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmaya gayret ediyordum. **11** Ne var ki, Kefas Antakya'ya geldiği zaman, suçlu olduğu için ona açıkça karşı geldim. **12** Çünkü Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Kefas öteki uluslardan olanlarla birlikte yemek yerdi. Ama o adamlar gelince sünnet yanlılarından korkarak sünnetsizlerden uzaklaştı, onlarla yemek yemez oldu. **13** Öbür Yahudiler de onun gibi ikiyüzlülük ettiler. Sonunda Barnaba bile onların ikiyüzlülüğüne kapıldı. **14** Müjde gerçeğine uygun davranmadıklarını görünce hepsinin önünde Kefas'a şöyle dedim: "Yahudi olduğun halde Yahudi gibi değil, öteki uluslardan biri gibi yaşıyorsun, nasıl olur da ulusları Yahudi gibi yaşamaya zorlarsın? **15** Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan 'günahlılar' değiliz. **16** Yine de insanın Kutsal Yasa'nın gereklerini yaparak değil, İsa Mesih'e iman ederek aklandığını biliyoruz. Bunun için biz de Yasa'nın gereklerini yaparak değil, Mesih'e iman ederek aklanalım diye Mesih İsa'ya iman ettik. Çünkü hiç kimse Yasa'nın gereklerini yaparak aklanmaz. **17** Mesih'te aklanmak isterken kendimiz günahlı çıkarsak, Mesih günahın yardakçısı mı olur? Kesinlikle hayır! **18** Yıktığımı yeniden kurarsam, yasayı çiğnediğimi kanıtlamış olurum. **19** Çünkü ben Tanrı için yaşamak üzere Yasa aracılığıyla Yasa karşısında öldüm. **20** Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu'na imanla sürdürüyorum. **21** Tanrı'nın lütfunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma Yasa aracılığıyla sağlanabilseydi, o zaman Mesih boş yere ölmüş olurdu."

3 Ey akılsız Galatyalılar! Sizi kim büyüledi? İsa Mesih çarmıha
gerilmiş olarak gözlerinizin önünde tasvir edilmedi mi? **2**
Sizden yalnız şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u, Yasa'nın
gereklerini yaparak mı, yoksa duyduklarınıza iman ederek mi
aldınız? **3** Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra
şimdi insan çabasıyla mı bitirmeye çalışıyorsunuz? **4** Boş yere
mi bu kadar acı çektiniz? Gerçekten boşuna mıydı? **5** Size
Kutsal Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yaratan Tanrı, bunu
Yasa'nın gereklerini yaptığınız için mi, yoksa duyduklarınıza
iman ettiğiniz için mi yapıyor? **6** Örneğin, "İbrahim Tanrı'ya iman
etti, böylece aklanmış sayıldı." **7** Öyleyse şunu bilin ki, İbrahim'in
gerçek oğulları iman edenlerdir. **8** Kutsal Yazı, Tanrı'nın öteki
ulusları imanlarına göre aklayacağını önceden görerek İbrahim'e,
"Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak" müjdesini önceden
verdi. **9** Böylece iman edenler, iman etmiş olan İbrahim'le
birlikte kutsanırlar. **10** Yasa'nın gereklerini yapmış olmaya
güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır:
"Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen
herkes lanetlidir." **11** Tanrı katında hiç kimsenin Yasa'yla
aklanmadığı açıktır. Çünkü "İmanla aklanan yaşayacaktır." **12**
Yasa imana dayalı değildir. Tersine, "Yasa'nın gereklerini yapan,
onlar sayesinde yaşayacaktır." **13** İbrahim'e sağlanan kutsama
Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen
Ruh'u imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi
Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, "Ağaç üzerine asılan herkes
lanetlidir" diye yazılmıştır. **15** Kardeşler, insan yaşamından bir
örnek vereyim. İnsanlar arasında yapılmış bile olsa, onaylanmış
bir antlaşmayı kimse geçersiz saymaz, ona bir şey eklemez. **16**
Vaatler İbrahim'e ve soyundan olana verildi. Tanrı birçok kişiden

söz ediyormuş gibi, “Ve soyundan olanlara” demiyor; “Soyundan olana” demekle tek bir kişiden, yani Mesih'ten söz ediyor. **17** Şunu demek istiyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı'nın önceden onayladığı antlaşmayı geçersiz kılmaz, vaadi ortadan kaldırmaz. **18** Çünkü miras Yasa'ya bağlıysa, artık vaade bağlı değildir. Ama Tanrı mirası İbrahim'e vaatle bağışlamıştır. **19** Öyleyse Yasa'nın amacı neydi? Yasa suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Vaadi alan ve İbrahim'in soyundan olan Kişi gelene dek yürürlükte kalacaktı. Melekler yoluyla, bir aracı eliyle düzenlendi. **20** Aracı tek bir tarafa ait değildir; Tanrı ise birdir. **21** Öyleyse Kutsal Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mıdır? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilseydi, elbette insanlar yasayla aklanırdı. **22** Oysa İsa Mesih'e olan imana dayanan vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor. **23** Bu iman gelmeden önce Yasa altında hapsedilmiştik, gelecek iman açıklanıncaya dek Yasa'nın tutuklusuyduk. **24** Yani imanla aklanalım diye Mesih'in gelişine dek Yasa eğitmenimiz oldu. **25** Ama iman gelmiş olduğundan, artık Yasa'nın denetiminde değiliz. **26** Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarısınız. **27** Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi. **28** Artık ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi ayrımı var. Hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. **29** Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçısınız.

4 Şunu demek istiyorum: Mirasçı her şeyin sahibiyse de, çocuk olduğu sürece köleden farksızdır. **2** Babasının belirlediği zamana dek vasilerin, vekillerin gözetimi altındadır. **3** Bunun gibi, biz de ruhsal yönden çocukken, dünyanın temel ilkelerine bağlı yaşayan kölelerdik. **4** Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında

olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım. **6** Oğullar olduğunuz için Tanrı öz Oğlu'nun "Abba! Baba!" diye seslenen Ruhu'nu yüreklerinize gönderdi. **7** Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Oğullar olduğunuz için de Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı. **8** Ne var ki, eskiden Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, gerçek olmayan tanrılara kölelik ettiniz. **9** Şimdiyse Tanrı'yı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındınız. Öyleyse nasıl oluyor da bu değersiz, etkisiz ilkelere dönüyorsunuz? Yeniden onların kölesi mi olmak istiyorsunuz? **10** Özel günler, aylar, mevsimler, yıllar kutluyorsunuz! **11** Sizin için korkuyorum. Yoksa uğrunuza boş yere mi emek verdim? **12** Kardeşler, size yalvarıyorum, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiç haksızlık etmediniz. **13** Bildiğiniz gibi, Müjde'yi size ilk kez bedensel hastalığım nedeniyle bildirmiştim. **14** Bedensel durumum sizin için çetin bir deneme olduğu halde beni ne hor gördünüz ne de reddettiniz. Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih İsa'yı kabul eder gibi kabul ettiniz beni. **15** Şimdi o sevincinize ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, elinizden gelse gözlerinizi oyar bana verirdiniz. **16** Peki, size gerçeği söylediğim için düşmanınız mı oldum? **17** Başkaları sizi kazanmaya gayret ediyor, ama niyetleri iyi değil. Kendileri için gayret edesiniz diye sizi bizden ayırmak istiyorlar. **18** Niyet iyiyse, yalnız aranızda olduğum zaman değil, her zaman gayretli olmak iyidir. **19** Çocuklarım! Mesih sizde biçimlenince ye dek sizin için yine doğum ağrısı çekiyorum. **20** Şimdi yanınızda bulunmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi isterdim. Bu halinize şaşıyorum! **21** Kutsal Yasa altında yaşamak isteyen sizler, söyleyin bana, Yasa'nın ne dediğini bilmiyor musunuz? **22**

İbrahim'in biri köle, biri de özgür kadından iki oğlu olduğu yazılıdır.
23 Köle kadından olan olağan yoldan, özgür kadından olansa
vaat sonucu doğdu. **24** Burada bir benzetme vardır. Bu kadınlar
iki antlaşmayı simgelemektedir. Biri Sina Dağı'ndandır, köle
olacak çocuklar doğurur. Bu Hacer'dir. **25** Hacer, Arabistan'daki
Sina Dağı'nı simgeler. Şimdiki Yeruşalim'in karşılığıdır. Çünkü
çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir. **26** Oysa göksel Yeruşalim
özgürdür, annemiz odur. **27** Nitekim şöyle yazılmıştır: “Sevin,
çocuk doğurmayan ey kısır kadın! Doğum ağrısı nedir bilmeyen
sen, Yükselt sesini, haykır! Çünkü terk edilmiş kadının, Kocası
olandan daha çok çocuğu var.” **28** Kardeşler, İshak gibi sizler de
vaat çocuklarısınız. **29** Olağan yoldan doğan, Kutsal Ruh'a göre
doğana o zaman nasıl zulmettiyse, şimdi de öyle oluyor. **30**
Ama Kutsal Yazı ne diyor? “Köle kadınla oğlunu kov. Çünkü köle
kadının oğlu Özgür kadının oğluyla birlikte Asla mirasa ortak
olmayacaktır.” **31** İşte böyle, kardeşler, bizler köle kadının değil,
özgür kadının çocuklarıyız.

5 Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın.
Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin. **2** Bakın, ben Pavlus
size diyorum ki, sünnet olursanız Mesih'in size hiç yararı
olmaz. **3** Sünnet edilen her adamı bir daha uyarıyorum:
Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmek zorundadır. **4** Yasa
aracılığıyla aklanmaya çalışan sizler Mesih'ten ayrıldınız, Tanrı'nın
lütfundan uzak düştünüz. **5** Ama biz aklanmanın verdiği umudun
gerçekleşmesini Ruh'a dayanarak, imanla bekliyoruz. **6** Mesih
İsa'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin yararı vardır; yararlı
olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır. **7** İyi koşuyordunuz. Sizi
gerçeğe uymaktan kim alıkoydu? **8** Buna kanmanız sizi çağıranın
isteği değildir. **9** “Azıcık maya bütün hamuru kabartır.” **10** Başka

türlü düşünmeyeceğinize ilişkin Rab'de size güvenim var. Ama aklınızı karıştıran kim olursa olsun, cezasını çekecektir. **11** Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti savunuyor olsaydım, bugüne dek baskı görür müydüm? Öyle olsaydı, çarmıh engeli ortadan kalkardı. **12** Aklınızı çelenler keşke kendilerini hadım etseler! **13** Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız. Ancak özgürlük benlik için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin. **14** Bütün Kutsal Yasa tek bir sözde özetlenmiştir: “Komşunu kendin gibi seveceksin.” **15** Ama birbirinizi ısırıp yiyorsanız, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyesiniz! **16** Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiniz. **17** Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe aykırı olanı arzular. Bunlar birbirine karşıttır; sonuç olarak, istediğinizi yapamıyorsunuz. **18** Ruh'un yönetimindeyseniz, Yasa'ya bağımlı değilsiniz. **19** Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı Egemenliği'ni miras alamayacaklar. **22** Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur. **24** Mesih İsa'ya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir. **25** Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruh'un izinde yürüyelim. **26** Boş yere övünen, birbirine meydan okuyan, birbirini kıskanan kişiler olmayalım.

6 Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın. **2** Birbirinizin ağır yükünü taşıyın, böylece

Mesih'in Yasası'nı yerine getirirsiniz. **3** Kişi bir hiçken kendini bir
şey sanıyorsa, kendini aldatmış olur. **4** Herkes kendi yaptıklarını
denetlesin. O zaman başkasının yaptıklarıyla değil, yalnız kendi
yaptıklarıyla övünebilir. **5** Herkes kendine düşen yükü taşımalı.
6 Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün nimetleri
paylaşsın. **7** Aldanmayın, Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse
onu biçer. **8** Kendi benliğine eken, benlikten ölüm biçecektir.
Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir. **(aiōnios g166)**
9 İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde
biçeriz. **10** Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman
ailesinin üyelerine iyilik yapalım. **11** Bakın, size kendi elimle ne
denli büyük harflerle yazıyorum! **12** Bedende gösterişe önem
verenler, yalnız Mesih'in çarmıhı uğruna zulüm görmemek için
sizi sünnet olmaya zorluyorlar. **13** Oysa sünnetlilerin kendileri bile
Kutsal Yasa'yı yerine getirmiyor, sizin bedenlerinizle övünebilmek
için sünnet olmanızı istiyorlar. **14** Bana gelince, Rabbimiz İsa
Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle asla övünmem. O'nun
çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür, ben de dünya için.
15 Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan yeni
yaratılıştır. **16** Bu kurala uyan herkese ve Tanrı'nın İsraili'ne
esenlik ve merhamet olsun. **17** Bundan böyle kimse bana
sorun çıkarmasın. Çünkü ben İsa'nın yara izlerini bedenimde
taşıyorum. **18** Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla
birlikte olsun! Amin.

Efesliler

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan
Efes'te bulunan kutsallara, Mesih İsa'ya ait olan sadıklara selam!
2 Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik
olsun. **3** Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde
kutsamış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler
olsun. **4** O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için
dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. **5** Kendi isteği
ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar
olalım diye bizi önceden belirledi. **6** Öyle ki, sevgili Oğlu'nda bize
bağışladığı yüce lütfu övülsün. **7** Tam bir bilgelik ve anlayışla
üzerimize yağdırdığı lütfunun zenginliği sayesinde Mesih'in kanı
aracılığıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına
kavuştuk. **9** Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te edindiği iyi amaç
uyarınca bize açıkladı. **10** Zaman dolunca gerçekleştireceği bu
tasarıya göre, yerdeki ve gökteki her şeyi Mesih'te birleştirecek.
11 Her şeyi kendi isteği doğrultusunda düzenleyen Tanrı'nın
amacı uyarınca önceden belirlenip Mesih'te seçildik. **12** Öyle ki,
Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, O'nun yüceliğinin övülmesi için
yaşayalım. **13** Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni
duyup O'na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh'la
O'nda mühürlendiniz. **14** Ruh, Tanrı'nın yüceliğinin övülmesi için
Tanrı'ya ait olanların kurtuluşuna dek mirasımızın güvencesidir.
15 Bunun için, Rab İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları
sevdiğinizi duyduğumdan beri ben de sizin için sürekli şükrediyor,
sizi dualarımda hep anıyorum. **17** Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı,
yüce Baba, kendisini tanımanız için size bilgelik ve vahiy ruhunu
versin diye dua ediyorum. **18** O'nun çağrısından doğan umudu,
kutsallara verdiği mirasın yüce zenginliğini ve iman eden bizler

için etkin olan kudretinin aşkın büyüklüğünü anlamanız için, yüreklerinizin gözleri aydınlansın diye dua ediyorum. Bu kudret, Tanrı'nın, Mesih'i ölümden diriltirken ve göksel yerlerde sağında oturturken O'nda sergilediği üstün güçle aynı etkinliktedir. **21** Tanrı O'nu bütün yönetimlerin, hükümranlıkların, güç ve egemenliklerin, yalnız bu çağda değil, gelecek çağda da anılacak bütün adların çok üstüne çıkardı. **(aiōn g165)** **22** Her şeyi ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı. O'nu her şeyin üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi. **23** Kilise O'nun bedenidir, her yönden her şeyi dolduranın doluluğudur.

2 Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz. **2** Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümranlığın egemenine, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız. **(aiōn g165)** **3** Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarıydık. **4** Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, **5** suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz halde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz. **6** Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu. **7** Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı. **(aiōn g165)** **8** İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. **9** Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir. **10** Çünkü biz Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık. **11** Bunun için, öteki uluslardan doğan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu anımsayın: Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup “sünnetli” diye anılanların

“sünnetsiz” dedikleri sizler, **12** o zaman Mesihsiz, İsrail'de vatandaşlıktan yoksun, vaade dayanan antlaşmalara yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız. **13** Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa'da Mesih'in kanı sayesinde yakın kılındınız. **14** Çünkü Mesih'in kendisi barışımızdır. Kutsal Yasa'yı, buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kılarak iki topluluğu birleştirdi, aradaki engel duvarını, yani düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Amacı bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği sağlamak, düşmanlığı çarmıhta öldürmek ve çarmıh aracılığıyla bir bedende iki topluluğu Tanrı'yla barıştırmaktı. **17** O gelip hem uzakta olan sizlere hem de yakındakilere esenliği müjdeledi. **18** O'nun aracılığıyla hepimiz tek Ruh'ta Baba'nın huzuruna çıkabiliriz. **19** Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız. **20** Elçilerle peygamberlerden oluşan temel üzerine inşa edildiniz. Köşe taşı Mesih İsa'nın kendisidir. **21** Bütün yapı Rab'be ait kutsal bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip yükseliyor. **22** Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te inşa ediliyorsunuz.

3 Bu nedenledir ki, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih İsa'nın tutuklusu oldum. **2** Tanrı'nın bana bağışladığı lütfu size ulaştırmakla görevlendirildiğimi duymuşsunuzdur. **3** Yukarıda kısaca değindiğim gibi Tanrı, sır olan tasarısını bana vahiy yoluyla bildirdi. **4** Bu mektubu okuduğunuzda Mesih sırrını nasıl kavradığımı anlayabilirsiniz. **5** Bu sır önceki kuşaklara açıkça bildirilmemişti. Şimdiyse Mesih'in kutsal elçilerine ve peygamberlerine Ruh aracılığıyla açıklanmış bulunuyor. **6** Şöyle ki, öteki uluslar da mirasa ortaktır, aynı bedenin üyeleridir ve Müjde aracılığıyla Mesih İsa'da vaade ortaktır. **7** Tanrı'nın

etkin gücüyle bana verilen lütuf armağanı uyarınca bu Müjde'yi yaymakla görevlendirildim. **8** Bütün kutsalların en değersiziydim. Yine de Mesih'in akıl ermez zenginliğini uluslara müjdeleme, **9** ve her şeyi yaratan Tanrı'da öncesizlikten beri gizli tutulan sırrın nasıl düzenlendiğini bütün insanlara açıklama ayrıcalığı bana verildi. **(aiōn g165)** **10** Öyle ki, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği, kilise aracılığıyla göksel yerlerdeki yönetimlere ve hükümranlıklara şimdiki dönemde bildirilsin. **11** Bu, Tanrı'nın başlangıçtan beri tasarladığı ve Rabbimiz Mesih İsa'da yerine getirdiği amaca uygundu. **(aiōn g165)** **12** Mesih'te ve Mesih'e olan imanımızla Tanrı'ya cesaret ve güvenle yaklaşabiliriz. **13** Bu nedenle, uğrunuza çektiğim sıkıntılar karşısında yılmamanızı rica ediyorum. Bunlar size yücelik kazandırır. **14** Bunun için, yerde ve gökte her ailenin adını kendisinden aldığı Baba'nın önünde diz çökerim. **16** Baba'nın kendi yüceliğinin zenginliği uyarınca Ruhu'yla sizi iç varlığınızda kudretle güçlendirmesini ve Mesih'in iman yoluyla yüreklerinizde yaşamasını dilerim. Öyle ki, Tanrı'nın bütün doluluğuyla dolmanız için, sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak bütün kutsallarla birlikte Mesih'in sevgisinin ne denli geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi çok aşan bu sevgiyi kavramaya gücünüz yetsin. **20** Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir. **21** Kilisede ve Mesih İsa'da bütün kuşaklar boyunca sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin. **(aiōn g165)**

4 Bu nedenle, Rab'bin uğruna tutuklu olan ben, aldığınız çağrıya yaraşır biçimde yaşamanızı rica ederim. **2** Her bakımdan alçakgönüllü, yumuşak huylu, sabırlı olun. Birbirinize sevgiyle, hoşgörüyle davranın. **3** Ruh'un birliğini esenlik bağıyla korumaya

gayret edin. **4** Çağrınızdan doğan tek bir umuda çağrıldığınız gibi, beden bir, Ruh bir, Rab bir, iman bir, vaftiz bir, her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası birdir. **7** Ama lütuf her birimize Mesih'in armağanı ölçüsünde bağışlandı. **8** Bunun için Kutsal Yazı şöyle der: “Yükseğe çıktı ve tutsakları peşine taktı, İnsanlara armağanlar verdi.” **9** Şimdi bu “çıktı” sözcüğü, Mesih önce aşağılara, yeryüzüne indi demek değil de nedir? **10** İnen de O'dur, her şeyi doldurmak üzere bütün göklerin çok üstüne çıkan da O'dur. **11** Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdeci, kimini önder ve öğretmen atadı. **12** Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılsın. **13** Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu'nu tanımada birliğe, yetkinliğe, Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine erişeceğiz. **14** Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye sürüklenen çocuklar olmayacağız. **15** Tersine, sevgiyle gerçeğe uyarak bedenin başı olan Mesih'e doğru her yönden büyüyeceğiz. **16** O'nun önderliğinde bütün beden, her eklemin yardımıyla kenetlenip kaynaşmış olarak her üyesinin düzenli işleyişiyle büyüyüp sevgide gelişiyor. **17** Bunun için şunu söylüyor ve Rab adına sizi uyarıyorum: Artık öteki uluslar gibi boş düşüncelerle yaşamayın. **18** Onların zihinleri karardı. Bilgisizlikleri ve yüreklerinin duygusuzluğu yüzünden Tanrı'nın yaşamına yabancılaştılar. **19** Bütün duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği yapmak üzere kendilerini sefahate verdiler. **20** Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz. **21** Kuşkusuz İsa'nın sesini duydunuz, O'ndaki gerçeğe uygun olarak O'nun yolunda eğitildiniz. **22** Önceki yaşayışınıza ait olup aldatıcı tutkularla yozlaşan eski yaradılışı üzerinizden sıyırıp

atmayı, düşüncede ve ruhta yenilenmeyi, **24** gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'ya benzer yaratılan yeni yaradılışı giyinmeyi öğrendiniz. **25** Bunun için yalanı üzerinizden sıyırıp atarak her biriniz komşusuna gerçeği söylesin. Çünkü hepimiz aynı bedenin üyeleriyiz. **26** Öfkelenin, ama günah işlemeyin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın. **27** İblis'e de fırsat vermeyin. **28** Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin. Tersine, kendi elleriyle iyi olanı yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun. **29** Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenler yararlansın diye, ihtiyaca göre, başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin. **30** Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu kederlendirmeyin. Kurtuluş günü için o Ruh'la mühürlendiniz. **31** Her kötü niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kızgınlık, bağrışma ve iftira sizden uzak olsun. **32** Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

5 Bunun için, sevgili çocukları olarak Tanrı'yı örnek alın. **2** Mesih bizi nasıl sevdiyse ve bizim için kendisini güzel kokulu bir sunu ve kurban olarak nasıl Tanrı'ya sunduysa, siz de öylece sevgi yolunda yürüyün. **3** Aranızda fuhuş, ahlaksızlık ya da açgözlülük anılmasın bile. Kutsallara yaraşmaz bu. **4** Aranızda açık saçıklık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar da olmasın. Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin. **5** Şunu kesinlikle bilin ki, fuhuş yapanın, pisliğe düşkün olanın ya da putperest demek olan açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrı'nın Egemenliği'nde mirası yoktur. **6** Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Bu şeylerden ötürü Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine gelir. **7** Onun için böyleleriyle oturup kalkmayın. **8** Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rab'de ışıksınız. Işık çocukları olarak yaşayın. **9** Çünkü ışığın meyvesi her iyilikte, doğrulukta ve

gerçekte görülür. **10** Rab'bi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin. **11** Karanlığın meyvesiz işlerine katılmayın. Tersine, onları açığa çıkarın. **12** Karanlıktakilerin gizlice yaptıklarından söz etmek bile ayıptır. **13** Işığın açığa vurduğu her şey görünür. **14** Çünkü görünen her şey ışıktır. Bunun için şöyle deniyor: “Uyan, ey uyuyan! Ölümden diril! Mesih sana ışık saçacak.” **15** Öyleyse nasıl yaşadığınıza çok dikkat edin. Bilgelikten yoksun olanlar gibi değil, bilgeler gibi yaşayın. **16** Fırsatı değerlendirin. Çünkü yaşadığımız günler kötüdür. **17** Bunun için akılsız olmayın, Rab'bin isteğinin ne olduğunu anlayın. **18** Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruh'la dolun: **19** Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürekten Rab'be ezgiler, mezmurlar okuyun; **20** durmadan, her şey için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin; **21** Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize bağımlı olun. **22** Ey kadınlar, Rab'be bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun. **23** Çünkü Mesih bedenin kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır. **24** Kilise Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar. **25** Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin. **26** Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti. **27** Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin. Amacı kilisenin kutsal ve kusursuz olmasıdır. **28** Aynı biçimde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever. **29** Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir. Tersine, onu besler ve kayırır; tıpkı Mesih'in kiliseyi besleyip kayırdığı gibi. **30** Çünkü bizler O'nun

bedeninin üyeleriyiz. **31** “Bunun için adam annesini babasını
bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.” **32** Bu sır
büyüktür; ben bunu Mesih ve kiliseyle ilgili olarak söylüyorum. **33**
Size gelince, her biriniz karısını kendisi gibi sevsin. Kadın da
kocasına saygı göstersin.

6 Ey çocuklar, Rab yolunda anne babanızın sözünü dinleyin.
Çünkü doğrusu budur. **2** “İyilik bulmak, yeryüzünde uzun ömürlü
olmak için annene babana saygı göstereceksin.” Vaat içeren
ilk buyruk budur. **4** Ey babalar, siz de çocuklarınızın öfkesini
uyandırmayın. Onları Rab'bin terbiye ve öğüdüyle büyütün. **5**
Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesih'in sözünü
dinler gibi saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin. **6** Bunu, yalnız
insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için
yapmayın. Mesih'in kulları olarak Tanrı'nın isteğini candan yerine
getirin. **7** İnsanlara değil, Rab'be hizmet eder gibi gönülden
hizmet edin. **8** Çünkü ister köle ister özgür olsun, herkesin
yaptığı her iyiliğin karşılığını Rab'den alacağını biliyorsunuz. **9**
Ey efendiler, siz de kölelerinize aynı biçimde davranın. Artık
onları tehdit etmeyin. Onların da sizin de Efendiniz'in göklerde
olduğunu ve insanlar arasında ayrım yapmadığını biliyorsunuz.
10 Son olarak Rab'de, O'nun üstün gücüyle güçlenin. **11**
İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın sağladığı bütün
silahları kuşanın. **12** Çünkü savaşımız insanlara karşı değil,
yönetimlere, hükümranlıklara, bu karanlık dünyanın güçlerine,
kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır. **(aiōn
g165)** **13** Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek, gerekli her
şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrı'nın bütün
silahlarını kuşanın. **14** Böylece, belinizi gerçekle kuşatmış,
göğsünüze doğruluk zırhını takmış ve ayaklarınıza esenlik

Müjdesi'ni yayma hazırlığını giymiş olarak yerinizde durun. **16** Bunların hepsine ek olarak, Şeytan'ın bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın. **17** Kurtuluş miğferini ve Ruh'un kılıcını, yani Tanrı sözünü alın. **18** Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin. Bu amaçla, bütün kutsallar için yalvarışta bulunarak tam bir adanmışlıkla uyanık durun. **19** Ağzımı her açtığımda bana gerekli söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebileyim. **20** Uğruna zincire vurulmuş durumda elçilik ettiğim Müjde'yi gerektiği gibi cesaretle duyurabilmem için dua edin. **21** Nasıl olduğumu, ne yaptığımı sizin de bilmeniz için sevgili kardeşimiz, Rab'bin güvenilir hizmetkârı Tihikos size her şeyi bildirecektir. **22** Kendisini bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için size gönderiyorum. **23** Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten kardeşlere imanla birlikte esenlik ve sevgi diliyorum. **24** Tanrı'nın lütfu Rabbimiz İsa Mesih'i ölümsüz sevgiyle sevenlerin hepsiyle birlikte olsun.

Filipililer

1 Mesih İsa'nın kulları ben Pavlus ve Timoteos'tan Filipi'deki gözetmenler ve görevlilerle birlikte Mesih İsa'ya ait bütün kutsallara selam! **2** Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. **3** Sizi hatırladıkça Tanrım'a şükrediyorum. **4** İlk günden şimdiye dek Müjde'nin yayılmasındaki işbirliğinizden dolayı her duamda hepiniz için her zaman sevinçle dilekte bulunuyorum. **6** Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın bunu Mesih İsa'nın gününe dek tamamlayacağına güvenim var. **7** Hepiniz için böyle düşünmekte haklıyım. Her an yüreğimdesiniz. İster zincire vurulmuş, ister Müjde'yi savunup doğrulamakta olayım, hepiniz benimle birlikte Tanrı'nın lütfuna ortaksınız. **8** Hepinizi Mesih İsa'nın sevgisiyle nasıl özlediğime Tanrı tanıktır. **9** Duam şu ki, sevginiz, bilgi ve her tür sezgiyle durmadan artsın. **10** Öyle ki, üstün değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrı'nın yüceltilip övülmesi için İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolarak Mesih'in gününde saf ve kusursuz olasınız. **12** Kardeşler, şunu bilmenizi isterim: Başıma gelenler daha çok Müjde'nin yayılmasına yaramıştır. **13** Sonuç olarak bütün saray muhafızları dahil, herkes Mesih uğruna zincire vurulduğumu öğrendi. **14** Kardeşlerin çoğu da zincire vuruluşumdan ötürü Rab'be güvenerek Tanrı'nın sözünü korkusuzca söylemekte daha da cesur davranıyorlar. **15** Gerçi kimi Mesih'i kıskançlık ve rekabetle, kimiyse iyi niyetle duyuruyor. **16** Sonuncular, Müjde'yi savunmaya atandığımı bilerek bunu sevgiyle yapıyorlar. **17** Ötekilerse Mesih'i temiz yürekle değil, bencil tutkularla duyuruyorlar. Böylece tutukluluğumda bana sıkıntı vereceklerini sanıyorlar. **18** Ama ne önemi var? İster art niyetle ister içtenlikle olsun, her durumda Mesih duyurulmuş oluyor. Buna seviniyorum,

sevineceğim de. **19** Çünkü dualarınızla ve İsa Mesih'in Ruhu yardımıyla bunun bana kurtuluş getireceğini biliyorum. **20** Hiçbir şekilde utandırılmayacağımı, yaşasam da ölsem de Mesih'in her zamanki gibi şimdi de bedenimde yüceltilmesi için tam bir cesaret gösterebileceğimi bekliyor ve umut ediyorum. **21** Çünkü benim için, yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır. **22** Hayatta kalırsam yararlı işler yapacağım. Ama hangisini seçeceğimi bilemiyorum. **23** İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan ayrılıp Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyi. **24** Ama hayatta kalmam sizin için daha gereklidir. **25** Bundan emin olarak kalacağımı biliyorum. İmanda gelişip sevinmeniz için hepinizle birlikte olmaya devam edeceğim. **26** Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih İsa'da benimle daha çok övünebilesiniz. **27** Ancak yaşayışınız Mesih'in Müjdesi'ne layık olsun. Öyle ki, gelip sizi görsem de gelmesem de sizinle ilgili haberleri, tek bir ruhta dimdik durduğunuzu, Müjde'de açıklanan inanç uğruna tek can halinde birlikte mücadele ettiğinizi, size karşı olanlardan hiçbir şekilde yılmadığınızı duyayım. Böyle davranmanız onlara bir belirtidir – kendilerinin mahvolacağını, sizlerin ise kurtulacağını gösteren bir belirti. Bu da Tanrı'nın işidir. **29** Çünkü Mesih uğruna size yalnız Mesih'e iman etmek değil, daha önce bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz zorlu çabanın aynısını göstererek Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı da verildi.

2 Böylece Mesih'ten gelen bir cesaret, sevgiden doğan bir teselli ve Ruh'la bir paydaşlık varsa, yürekten bir sevgi ve sevecenlik varsa, aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşerek sevincimi tamamlayın. **3** Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biriniz alçakgönüllülükle

öbürünü kendinden üstün saysın. **4** Yalnız kendi yararını değil,
başkalarının yararını da gözetsin. **5** Mesih İsa'daki düşünce
sizde de olsun. **6** Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde,
Tanrı'ya eşitliği sımsıkı sarılacak bir hak saymadı. **7** Ama kul
özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana
bıraktı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde
ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı. **9** Bunun için de Tanrı
O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı
bağışladı. **10** Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve
yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın
yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin.
12 Öyleyse sevgili kardeşlerim, her zaman söz dinlediğiniz
gibi, yalnız ben aranızdayken değil, ama şimdi yokluğumda,
kurtuluşunuzu saygı ve korkuyla sonuca götürmek için daha çok
gayret edin. **13** Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz
hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır. **14** Her şeyi
söylenmeden ve çekişmeden yapın ki, yaşam sözüne sımsıkı
sarılarak aralarında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri
ve sapık kuşağın ortasında kusursuz ve saf, Tanrı'nın lekesiz
çocukları olasınız. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek
vermediğimi görerek Mesih'in gününde övünecek bir nedenim
olsun. **17** Kanım imanınızın sunusu ve hizmeti üzerine adak
şarabı gibi dökülecek olsa da seviniyor, hepinizin sevincine
katılıyorum. **18** Aynı şekilde siz de sevinin ve benim sevincime
katılın. **19** Durumunuzu öğrenmek, böylece içimi rahatlatmak
üzere yakında Timoteos'u yanınıza gönderebileceğime ilişkin
Rab İsa'da umudum var. **20** Timoteos gibi düşünen, durumunuzla
içtenlikle ilgilenecek başka kimsem yok. **21** Herkes kendi işini
düşünüyor, Mesih İsa'nınkini değil. **22** Ama Timoteos'un, değerini

kanıtlamış biri olduğunu, babasının yanında hizmet eden çocuk gibi, Müjde'nin yayılması için benim yanımda hizmet ettiğini bilirsiniz. **23** Durumum belli olur olmaz onu size göndermeyi umuyorum. **24** Ben de yakında geleceğim, bu konuda Rab'be güveniyorum. **25** Ama muhtaç anımda bana yardım etmek üzere gönderdiğiniz elçiyi, omuz omuza mücadele verdiğim kardeşim ve emektaşım Epafroditus'u size geri yollamayı gerekli gördüm. **26** Çünkü hepinizi özlüyor, hasta olduğunu öğrendiğiniz için çok üzülüyordu. **27** Gerçekten de ölecek kadar hastaydı. Ama Tanrı ona acıdı; yalnız ona değil, acı üstüne acı duymayayım diye bana da acıdı. **28** İşte bu nedenle, onu tekrar görüp sevinesiniz diye kendisini daha büyük bir istekle yanınıza gönderiyorum. Böylelikle benim de kaygılarım hafifleyecek. **29** Onu Rab'de tam bir sevinçle kabul edin, onun gibi kişileri onurlandırın. **30** Çünkü sizin bana yapamadığınız yardımı yapmak için canını tehlikeye atarak Mesih'in işi uğruna neredeyse ölüyordu.

3 Sonuç olarak, kardeşlerim, Rab'de sevinin. Size aynı şeyleri yazmak bana usanç vermez; hem bu sizin için bir güvencedir. **2** Kötülük yapan o adamlardan, o köpeklerden sakının; o sünnet bağnazlarından sakının! **3** Çünkü gerçek sünnetliler Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla tapınan, Mesih İsa'yla övünen, insansal özelliklere güvenmeyen bizleriz. **4** Ben aslında bunlara da güvenebilirdim. Eğer başka biri bunlara güvenebileceğini sanıyorsa, ben daha çok güvenebilirim. **5** Sekiz günlükken sünnet oldum. İsrail soyundan, Benyamin oymağından, özbeöz İbrani'yim. Kutsal Yasa'ya bağlılık derseniz, Ferisi'ydim. **6** Gayret derseniz, kiliseye zulmeden biriydim. Yasa'ya dayanan doğruluk derseniz, kusursuzdum. **7** Ama benim için kazanç olan her şeyi Mesih uğruna zarar saydım. **8** Dahası var,

uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i kazanayım ve Kutsal Yasa'ya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle kazanılan, iman sonucu Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım. **10** Ölümünde O'nunla özdeşleşerek O'nu tanımak, dirilişinin gücünü ve acılarına ortak olmanın ne demek olduğunu bilmek ve böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum. **12** Bunlara şimdiden kavuştuğumu ya da yetkinliğe eriştiğimi söylemiyorum. Ama Mesih İsa'nın beni kazanmakla benim için öngördüğü ödülü kazanmak için koşuyorum. **13** Kardeşler, kendimi bunu kazanmış saymıyorum. Ancak şunu yapıyorum: Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla yaptığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum. **15** Bunun için olgun olanlarımızın hepsi bu düşüncede olsun. Herhangi bir konuda farklı bir düşünceniz varsa, Tanrı bunu da size açıkça gösterecek. **16** Ancak, eriştiğimiz düzeye uygun bir yaşam sürelim. **17** Kardeşler, hepiniz beni örnek alın. Size verdiğimiz örnek uyarınca yaşayanlara dikkatle bakın. **18** Size defalarca söylediğim gibi, şimdi gözyaşları içinde tekrar söylüyorum: Birçok kişi Mesih'in çarmıhına düşman olarak yaşıyor. **19** Onların sonu yıkımdır; tanrıları mideleridir. Ayıplarıyla övünür, yalnız bu dünyayı düşünürler. **20** Oysa bizim vatanımız göklerdedir. Oradan Kurtarıcı'yı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz. **21** O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

4 Bu nedenle, ey sevgililer, sevincim, başımın tacı, içten özlediğim sevgili kardeşlerim, böylece Rab'de dimdik durun. **2**

Evodiya'ya rica ediyorum, Sintihi'ye rica ediyorum, Rab yolunda aynı düşüncede olun. **3** Evet, gerçek yoldaşım, sana da yalvarırım, bu kadınlara yardım et. Çünkü onlar benimle, Klement'le ve adları yaşam kitabında bulunan öbür emektaşlarımla birlikte Müjde'yi yaymak için mücadele ettiler. **4** Rab'de her zaman sevinin; yine söylüyorum, sevinin! **5** Uysallığınız bütün insanlarca bilinsin. Rab'bin gelişi yakındır. **6** Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin. **7** O zaman Tanrı'nın her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır. **8** Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün. **9** Benden öğrendiğiniz, kabul ettiğiniz, işittiğiniz, bende gördüğünüz ne varsa, onu yapın. O zaman esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır. **10** Bana duyduğunuz ilgiyi sonunda tazelediğiniz için Rab'de çok sevindim. Aslında ilgi duyuyordunuz, ama bunu göstermeye fırsatınız olmadı. **11** Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim. **12** Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da. İster tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her koşulda yaşamanın sırrını öğrendim. **13** Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim. **14** Yine de sıkıntılarıma ortak olmakla iyi ettiniz. **15** Siz de bilirsiniz, ey Filipililer, Müjde yayılmaya başladığında, Makedonya'dan ayrılışımdan sonra sizden başka hiçbir topluluk karşılıklı yardımlaşma konusunda benimle işbirliği yapmadı. **16** Ben Selanik'teyken de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardımda bulundunuz. **17** Armağan peşinde değilim, ama ruhsal kazancın hesabınızda birikmesini istiyorum. **18**

Benim her şeyim var, bolluk içindeyim. Epafroditus'un eliyle gönderdiğiniz armağanları alınca bir eksiğim kalmadı. Bunlar güzel kokulu sunular, Tanrı'nın beğenisini kazanan, O'nu hoşnut eden kurbanlardır. **19** Tanrım da her ihtiyacınızı kendi zenginliğiyle Mesih İsa'da görkemli bir biçimde karşılayacaktır. **20** Babamız Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin. **(aiōn g165)** **21** Mesih İsa'ya ait bütün kutsallara selam söyleyin. Yanımdaki kardeşler size selam ederler. **22** Bütün kutsallar, özellikle Sezar'ın ev halkından olanlar size selam ederler. **23** Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

Koloseliler

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus
ve kardeşimiz Timoteos'tan, Kolose'de bulunan, Mesih'e ait
kutsal ve güvenilir kardeşlere selam! Babamız Tanrı'dan sizlere
lütuf ve esenlik olsun. **3** Sizler için dua ederken Tanrı'ya,
Rabbimiz İsa Mesih'in Babası'na her zaman şükrediyoruz. **4**
Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi
duyduk. **5** İmanınız ve sevginiz göklerde sizin için saklı
bulunan umuttan kaynaklanıyor. Bu umudun haberini gerçeğin
bildirisinden, size daha önce ulaşan Müjde'den aldınız. Müjde,
onu işittiğiniz ve Tanrı'nın lütfunu gerçekten anladığınız günden
beri aranızda olduğu gibi, bütün dünyada da meyve vermekte,
yayılmaktadır. **7** Müjde'yi bizim adımıza Mesih'in güvenilir
hizmetkârı olan sevgili emektaşımız Epafras'tan öğrendiniz.
8 Ruh'tan kaynaklanan sevginizi de bize o bildirdi. **9** Bunu
işittiğimiz günden beri biz de sizler için dua etmekten, tam
bir bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle
bilmenizi sağlamasını dilemekten geri kalmadık. **10** Rab'be
yaraşır biçimde yaşamanız, O'nu her yönden hoşnut etmeniz,
her iyi işte meyve vererek Tanrı'yı tanımakta ilerlemeniz için
dua ediyoruz. **11** Her şeye sevinçle katlanıp sabredebilmeniz
için O'nun yüce gücüne dayanarak bütün kudretle güçlenmenizi
diliyoruz. **12** Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya
yeterli kılan Baba'ya şükretmeniz için dua ediyoruz. **13** O
bizi karanlığın hükümranlığından kurtarıp sevgili Oğlu'nun
egemenliğine aktardı. **14** O'nda kurtuluşa, günahlarımızın
bağışına sahibiz. **15** Görünmez Tanrı'nın görünümü, bütün
yaratılışın ilk doğanı O'dur. **16** Nitekim yerde ve gökte, görünen
ve görünmeyen her şey –tahtlar, egemenlikler, yönetimler,

hükümranlıklar– O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı. **17** Her şeyden önce var olan O'dur ve her şey varlığını O'nda sürdürmektedir. **18** Bedenin, yani kilisenin başı O'dur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölüler arasından ilk doğan O'dur. **19** Çünkü Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü. **20** Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisiyle barıştırmaya razı oldu. **21** Yaptığınız kötülükler yüzünden bir zamanlar düşüncelerinizde Tanrı'ya yabancı ve düşmandınız. **22** Şimdiyse Mesih sizi Tanrı'nın önüne kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak çıkarmak için öz bedeninin ölümü sayesinde sizi Tanrı'yla barıştırdı. **23** Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin verdiği umuttan kopmadan, imanda temellenip yerleşmiş olarak kalın. Ben Pavlus, göğün altındaki bütün yaratılışa duyurulan bu Müjde'nin hizmetkârı oldum. **24** Sizin için acı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesih'in, kendi bedeni, yani kilise uğruna çektiği sıkıntılardan eksik kalanlarını kendi bedenimde tamamlıyorum. **25** Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği görevle kilisenin hizmetkârı oldum. Görevim, Tanrı'nın sözünü, **26** yani geçmiş çağlardan ve kuşaklardan gizlenmiş, ama şimdi O'nun kutsallarına açıklanmış olan sırrı eksiksiz duyurmaktır. **(aiōn g165)** **27** Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu bildirmek istedi. Bu sırrın özü şudur: Mesih içinizdedir. Bu da size yüceliğe kavuşma umudunu veriyor. **28** Her insanı Mesih'te yetkinleşmiş olarak Tanrı'ya sunmak için herkesi uyararak ve herkesi tam bir bilgelikle eğiterek Mesih'i tanıtıyoruz. **29** O'nun kudretle bende etkin olan gücüne dayanarak uğraşıp emek vermemin amacı da budur.

2 Gerek sizler, gerek Laodikya'dakiler, gerekse sizler gibi yüzümü
hiç görmemiş olanlar için ne denli büyük bir uğraş verdiğimi
bilmenizi isterim. **2** Yüreklerinin cesaret bulmasını, sevgide
birleşmelerini dilerim. Öyle ki, anlayışın verdiği tam güvenliğin
bütün zenginliğine kavuşsunlar ve Tanrı'nın sırrını, yani bilginin
ve bilgeliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesih'i tanısınlar. **4**
Kimse sizi kulağı okşayan sözlerle aldatmasın diye söylüyorum
bunu. **5** Çünkü her ne kadar bedence aranızda değilsem
de, ruhça sizinle birlikteyim. Düzenliliğinizi, Mesih'e imanınızın
sağlamlığını görüp seviniyorum. **6** Bu nedenle Rab Mesih İsa'yı
nasıl kabul ettinizse, O'nda öylece yaşayın. **7** Şükranla dolup
taşarak O'nda köklenin ve gelişin, size öğretildiği gibi imanda
güçlenin. **8** Dikkatli olun! Mesih'e değil de, insanların geleneğine,
dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefeyle, boş ve aldatıcı
sözlerle kimse sizi tutsak etmesin. **9** Çünkü Tanrılığın bütün
doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor. **10** Siz de her yönetim ve
hükümranlığın başı olan Mesih'te doluluğa kavuştunuz. **11** Ayrıca
Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde bedenin benliğinden
soyunarak elle yapılmayan sünnetle O'nda sünnet edildiniz.
12 Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz, O'nu ölümden dirilten
Tanrı'nın gücüne iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz. **13** Sizler
suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı
sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O
bağışladı. **14** Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı
antlaşmayı sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı. **15**
Yönetimlerin ve hükümranlıkların elindeki silahları alıp onları
çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi. **16** Bu nedenle kimse
yiyecek içecek, bayram, Yeni Ay ya da Şabat Günü konusunda
sizi yargılamasın. **17** Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı

ise Mesih'tedir. **18** Sözde alçakgönüllülükte ve meleklere tapınmakta direnen, gördüğü düşlerin üzerinde durarak benliğin düşünceleriyle boş yere böbürlenen, Baş'a tutunmayan hiç kimse sizi ödülünüzden yoksun bırakmasın. Bütün beden eklemler ve bağlar yardımıyla bu Baş'tan beslenip bütünlenmekte, Tanrı'nın sağladığı büyümeyle gelişmektedir. **20** Mesih'le birlikte ölüp dünyanın temel ilkelerinden kurtulduğunuza göre, niçin dünyada yaşayanlar gibi, “Şunu elleme”, “Bunu tatma”, “Şuna dokunma” gibi kurallara uyuyorsunuz? **22** Bu kuralların hepsi, kullanıldıkça yok olacak nesnelerle ilgilidir; insanların buyruklarına, öğretilerine dayanır. **23** Kuşkusuz bu kuralların uyduruk dindarlık, sözde alçakgönüllülük, bedene eziyet açısından bilgece bir görünüşü vardır; ama benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararları yoktur.

3 Mesih'le birlikte dirildiğinize göre, gökteki değerlerin ardından gidin. Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor. **2** Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün. **3** Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır. **4** Yaşamınız olan Mesih göründüğü zaman, siz de O'nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz. **5** Bu nedenle bedenin dünyasal eğilimlerini – fuhşu, pisliği, şehveti, kötü arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü– öldürün. **6** Bunlar yüzünden Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor. **7** Geçmişte bunlarla iç içe yaşadığınız zaman siz de bu yollarda yürüdünüz. **8** Ama şimdi öfke, kızgınlık, kötü niyet dahil, hepsini üzerinizden sıyırıp atın. Ağzınızdan hiçbir iftira ya da edepsiz söz çıkmasın. **9** Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski yaradılışı kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız; **10** eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısı'na benzer olmak üzere yenilenen yeni yaradılışı

giyindiniz. **11** Bu yenilikte Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar, İskit, köle ve özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir. **12** Öyleyse, Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten sevecenliği, iyiliği, alçakgönüllülüğü, sabrı, yumuşaklığı giyinin. **13** Birbirinize hoşgörülü davranın. Birinizin ötekinden bir şikâyeti varsa, Rab'bin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın. **14** Bunların hepsinin üzerine yetkin birliğin bağı olan sevgiyi giyinin. **15** Mesih'in esenliği yüreklerinizde hakem olsun. Tek bir bedenin üyeleri olarak bu esenliğe çağrıldınız. Şükredici olun! **16** Mesih'in sözü bütün zenginliğiyle içinizde yaşasın. Tam bir bilgelikle birbirinize öğretin, öğüt verin, mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyerek yüreklerinizde şükranla Tanrı'ya nağmeler yükseltin. **17** Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın. **18** Ey kadınlar, Rab'be ait olanlara yaraşır biçimde kocalarınıza bağımlı olun. **19** Ey kocalar, karılarınızı sevin. Onlara sert davranmayın. **20** Ey çocuklar, her konuda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü bu Rab'bi hoşnut eder. **21** Ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin, yoksa cesaretleri kırılır. **22** Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin her sözünü dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünen hizmetle değil, saf yürekle, Rab korkusuyla yapın. **23** Rab'den miras ödülünü alacağınızı bilerek, her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar gibi candan yapın. Rab Mesih'e kulluk ediyorsunuz. **25** Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını alacak, hiçbir ayrım yapılmayacaktır.

4 Ey efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek kölelerinize adalet ve eşitlikle davranın. **2** Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin. **3** Aynı zamanda bizim için de

dua edin ki Tanrı, sözünü yaymamız ve uğruna hapsedildiğim Mesih sırrını açıklamamız için bize bir kapı açsın. **4** Bu sırrı gerektiği gibi açıklıkla bildirebilmem için dua edin. **5** Sizden olmayanlara karşı bilgece davranın. Fırsatı değerlendirin. **6** Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz. **7** Rab yolunda emektaşım ve güvenilir bir hizmetkâr olan sevgili kardeşimiz Tihikos, benimle ilgili her şeyi size bildirecektir. **8** İşte bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için kendisini size gönderiyorum. **9** Onunla birlikte, sizden biri olan, güvenilir ve sevgili kardeş Onisimos'u da gönderiyorum. Burada olup biten her şeyi size bildirecekler. **10** Hapishane arkadaşım Aristarhus ve Barnaba'nın yeğeni Markos size selam ederler. Markos'la ilgili buyruklar aldınız; yanınıza gelirse kendisini kabul edin. **11** Yustus diye tanınan Yeşu da size selam eder. Tanrı'nın Egemenliği için çalışan emektaşım Yahudiler yalnız bunlardır. Bunlar bana teselli oldular. **12** Sizden biri ve Mesih İsa'nın kulu olan Epafras size selam eder. Tanrı'nın her isteğinden emin, yetkin kişiler olarak ayakta kalasınız diye sizin için her zaman duayla mücadele ediyor. **13** Gerek sizin gerekse Laodikya ve Hierapolis'tekiler için çok emek verdiğine tanıklık ederim. **14** Sevgili hekim Luka'yla Dimas da size selam ederler. **15** Laodikya'daki kardeşlere, Nimfa'ya ve evindeki topluluğa selam edin. **16** Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesine de okutun. Siz de Laodikya'dan gelecek mektubu okuyun. **17** Arhippus'a, “Rab yolunda üstlendiğin görevi tamamlamaya dikkat et!” deyin. **18** Ben Pavlus bu selamı elimle yazıyorum. Zincire vurulduğumu unutmayın. Tanrı'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

1 Selanikliler

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Baba Tanrı'ya ve Rab
İsa Mesih'e ait olan Selanik kilisesine selam! Sizlere lütuf
ve esenlik olsun. **2** Dualarımızda sizleri anıyor, her zaman
hepiniz için Tanrı'ya şükrediyoruz. İmanın ürünü olan etkinliğinizi,
sevgiye dayanan emeğinizi ve Rabbimiz İsa Mesih'e bağladığınız
umuttan kaynaklanan dayanıklılığınızı Babamız Tanrı'nın önünde
durmadan anıyoruz. **4** Tanrı'nın sevdiği kardeşlerim, sizleri O'nun
seçtiğini biliyoruz. **5** Çünkü yaydığımız Müjde size yalnız sözle
değil, kudretle, Kutsal Ruh'la ve büyük güvenle ulaştı. Nitekim
aranızdayken sizin yararınıza nasıl yaşadığımızı bilirsiniz. **6** Siz
de büyük sıkıntılara karşın, Kutsal Ruh'un verdiği sevinçle Tanrı
sözünü kabul ederek bizi ve Rab'bi örnek aldınız. **7** Böylece
Makedonya ve Ahaya'daki bütün imanlılara örnek oldunuz. **8**
Rab'bin sözü sizden yayıldı. Tanrı'ya imanınızın haberi yalnız
Makedonya ve Ahaya'ya değil, her yere ulaştı. Artık bizim bir şey
söylememize gerek kalmadı. **9** Çünkü herkes bizi ne kadar iyi
karşıladığınızı anlatıp duruyor. Yaşayan gerçek Tanrı'ya kulluk
etmek, O'nun ölümden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan
kurtaran Oğlu İsa'nın göklerden gelişini beklemek üzere putlardan
Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar.

2 Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boşa gitmediğini siz de
biliyorsunuz. **2** Bildiğiniz gibi, daha önce Filipi'de eziyet görmüş,
aşağılanmıştık. Ama şiddetli karşı koymalara rağmen, tanrısal
Müjde'yi size duyurmak için Tanrımız'dan cesaret aldık. **3**
Çağrımız yalana ya da kirli bir amaca dayanmıyor; bunun hileli
bir yönü de yoktur. **4** Tersine, Tanrı tarafından Müjde'yi emanet
almaya layık görüldüğümüz için, insanları değil, yüreklerimizi
sınayan Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde konuşuyoruz. **5** Bildiğiniz

gibi, hiçbir zaman pohpohlayıcı sözlerle ya da açgözlülüğü örten bir maskeyle gelmedik. Tanrı buna tanıktır. **6** İnsanlardan –ne sizden ne başkalarından– gelecek övgünün peşinde de değildik. **7** Mesih'in elçileri olarak size ağırlığımızı hissettirebilirdik. Ama çocuklarını bağrına basan bir anne gibi size şefkatle davrandık. **8** Sizlere öylesine gönülden bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızı da paylaşmaya razıydık. Çünkü sizi o denli çok sevdik! **9** Evet, kardeşler, nasıl uğraşıp didindiğimizi anımsarsınız. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz çalıştık, Tanrı'nın Müjdesi'ni size duyurduk. **10** İman eden sizlere karşı davranışımızın ne denli kutsal, adil, kusursuz olduğuna siz tanıksınız; Tanrı da buna tanıktır. **11** Bildiğiniz gibi, bir baba çocuklarına nasıl davranırsa, her birinize öyle davrandık. **12** Sizi yüreklendirdik, teselli ettik; sizleri egemenliğine ve yüceliğine çağıran Tanrı'ya yaraşır biçimde yaşamaya özendirdik. **13** Tanrı'ya sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan da bu sözdür. **14** Çünkü kardeşler, siz Tanrı'nın Yahudiye'de bulunan ve Mesih İsa'ya bağlı olan kiliselerini örnek aldınız. Onların Yahudiler'den çektiği sıkıntıların aynısını siz de kendi yurttaşlarınızdan çektiniz. **15** Rab İsa'yı ve peygamberleri öldüren, bize de zulmeden Yahudiler'dir. Öteki uluslardan olanlarla konuşmamızı ve böylece onların kurtulmasını engellemekle Tanrı'nın hoşnutsuzluğuna yol açıyor ve bütün insanlara karşı geliyorlar. Böylece durmadan günahlarına günah katıyorlar. Sonunda Tanrı'nın gazabına uğradılar. **17** Kardeşler, kısa bir süre için düşüncede olmasa da bedende sizden ırak düştük. Ama büyük bir özlemle yüzünüzü

yeniden görmek için çok çaba gösterdik. **18** Evet, yanınıza gelmek istiyorduk. Hele ben Pavlus, bunu birkaç kez istedim. Ama Şeytan bize engel oldu. **19** Umudumuz, sevincimiz kimdir? Rabbimiz İsa geldiğinde O'nun önünde övüneceğimiz zafer tacı nedir? Siz değil misiniz? **20** Evet, övüncümüz ve sevincimiz sizsiniz.

3 İşte bu özleme daha fazla dayanacak halimiz kalmayınca Atina'da yalnız bırakılmaya razı olduk ve Mesih'in Müjdesi'ni yayan Tanrı emektaşı kardeşimiz Timoteos'u yanınıza gönderdik. Bu sıkıntılardan ötürü kimse sarsılmasın diye sizi imanda güçlendirip yüreklendirmesini istedik. Sıkıntılardan geçmek için belirlendiğimizi siz de biliyorsunuz. **4** Çünkü sıkıntı çekeceğimizi size önceden, daha yanınızdayken söylemiştik. Bildiğiniz gibi, öyle oldu. **5** Bu nedenle ben de daha fazla dayanamadım; acaba Ayartıcı bir yolunu bulup sizi ayarttı mı, emeğimiz boşa mı gitti diye iman durumunuzu öğrenmek için Timoteos'u gönderdim. **6** Ama yanınızdan henüz dönen Timoteos, imanınıza, sevginize ilişkin bize güzel haberler getirdi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığınızı, sizi görmeyi özlediğimiz kadar sizin de bizi özlediğinizi söyledi. **7** Bu nedenle kardeşler, bütün çile ve sıkıntılarımız arasında, imanınızdan ötürü sizinle teselli bulduk. **8** Çünkü siz Rab'be bağlı kalırsanız, biz asıl o zaman yaşarız. **9** Tanrımız'ın önünde sizden ötürü büyük sevinç duymaktayız. Buna karşılık Tanrımız'a sizin için yeterince nasıl şükredebiliriz? **10** Sizinle yüz yüze görüşmek, iman konusundaki eksiklerinizi tamamlamak için gece gündüz var gücümüzle dua ediyoruz. **11** Babamız Tanrı'nın kendisi ve Rabbimiz İsa size kavuşmamız için yolumuzu açsın! **12** Rab birbirinize ve bütün insanlara beslediğiniz sevgiyi, bizim size beslediğimiz sevgi ölçüsünde

çoğaltıp artırsın! **13** Öyle ki, Rabbimiz İsa bütün kutsallarıyla geldiğinde, Babamız Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi pekiştirsin.

4 Kardeşler, nasıl yaşamanız, Tanrı'yı nasıl hoşnut etmeniz gerektiğini bizden öğrendiniz. Nitekim öyle yaşıyorsunuz. Son olarak bu konuda daha da ilerlemeniz için Rab İsa adına size rica ediyor, yalvarıyoruz. **2** Rab İsa'nın yetkisiyle size hangi buyrukları ilettiğimizi biliyorsunuz. **3** Tanrı'nın isteği şudur: Kutsal olmanız, fuhuştan kaçınmanız, **4** her birinizin, Tanrı'yı tanımayan uluslar gibi şehvet tutkusuyla değil, kutsallık ve saygınlıkla kendine bir eş alması **6** ve bu konuda haksızlık edip kardeşini aldatmamasıdır. Daha önce de size söylediğimiz, sizi uyardığımız gibi, Rab bütün bu suçlardan ötürü insanları cezalandıracaktır. **7** Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsal bir yaşam sürmeye çağırdı. **8** Dolayısıyla bu çağrıyı reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruhu'nu veren Tanrı'yı reddetmiş olur. **9** Kardeşlik sevgisi konusunda kimsenin size bir şey yazmasına gerek yoktur. Çünkü Tanrı size birbirinizi sevmeyi öğretti. **10** Gerçekte bütün Makedonya'daki kardeşlerin hepsini seviyorsunuz. Kardeşler, size rica ediyoruz, bu konuda daha da ilerleyin. **11** Size buyurduğumuz gibi, sakin bir yaşam sürmeyi, kendi işinize bakmayı, ellerinizle çalışmayı amaç edinin. **12** Öyle ki, kimseye muhtaç olmadan öbür insanların önünde saygın bir yaşam süresiniz. **13** Kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerini yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz. **14** İsa'nın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde Tanrı, İsa'ya bağlı olarak gözlerini yaşama kapamış olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir. **15** Rab'bin sözüne dayanarak size diyoruz

ki, biz yaşamakta olanlar, Rab'bin gelişinde hayatta olanlar, gözlerini yaşama kapayanların önüne asla geçmeyeceğiz. **16** Rab'bin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölüler dirilecek. **17** Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız. **18** İşte birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

5 Kardeşler, bu olayların zamanı ve tarihi konusunda size yazmaya gerek yoktur. **2** Çünkü siz de çok iyi bilirsiniz ki, Rab'bin günü gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir. **3** İnsanlar, “Her şey esenlik ve güvenlik içinde” dedikleri bir anda, gebe kadının birden sancılanması gibi, ansızın yıkıma uğrayacak ve asla kaçamayacaklar. **4** Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın. **5** Hepiniz ışık çocukları, gündüz çocuklarısınız. Geceye ya da karanlığa ait değiliz. **6** Öyleyse başkaları gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım. **7** Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş olurlar. **8** Gündüze ait olan bizlerse, iman ve sevgi zırhını kuşanıp başımıza miğfer olarak kurtuluş umudunu giyerek ayık duralım. **9** Çünkü Tanrı bizi gazaba uğrayalım diye değil, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşalım diye belirledi. **10** Mesih bizler için öldü; öyle ki, ister uyanık ister uykuda olalım, O'nunla birlikte yaşayalım. **11** Bunun için şimdi yaptığınız gibi, birbirinizi yüreklendirip ruhça geliştirin. **12** Kardeşler, aranızda çalışanların, Rab yolunda size önderlik edip öğüt verenlerin değerini bilmenizi rica ederiz. **13** Yaptıkları işten ötürü onlara fazlasıyla saygı, sevgi gösterin. Birbirinizle barış içinde yaşayın. **14** Size yalvarırız, kardeşler, boş gezenleri uyarın, yüreksizleri cesaretlendirin,

güçsüzlere destek olun, herkese karşı sabırlı olun. **15** Sakın
kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbiriniz ve bütün
insanlar için her zaman iyiliği amaç edinin. **16** Her zaman sevinin.
17 Sürekli dua edin. **18** Her durumda şükredin. Çünkü Tanrı'nın
Mesih İsa'da sizin için istediği budur. **19** Ruh'u söndürmeyin.
20 Peygamberlik sözlerini küçümsemeyin. **21** Her şeyi sınayın,
iyi olana sımsıkı tutunun. **22** Her çeşit kötülükten kaçının. **23**
Esenlik kaynağı olan Tanrı'nın kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın.
Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde
eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun. **24** Sizi çağıran
Tanrı güvenilirdir; bunu yapacaktır. **25** Kardeşler, bizim için dua
edin. **26** Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın. **27** Rab adına
size buyuruyorum, bu mektup bütün kardeşlere okunsun. **28**
Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.

2 Selanikliler

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Babamız Tanrı'ya ve Rab İsa
Mesih'e ait Selanik kilisesine selam! **2** Baba Tanrı'dan ve Rab İsa
Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. **3** Kardeşler, sizin için her
zaman Tanrı'ya şükran borçluyuz. Böyle yapmamız da yerindedir.
Çünkü imanınız büyüdükçe büyüyor, her birinizin öbürüne olan
sevgisi artıyor. **4** Bu nedenle bizler, katlandığınız bütün zulüm
ve sıkıntılar karşısındaki sabır ve imanınızdan ötürü Tanrı'nın
kiliseleri arasında sizinle övünüyoruz. **5** Bütün bunlar Tanrı'nın adil
yargısının belirtisidir. Sonuç olarak, uğrunda acı çektiğiniz Tanrı
Egemenliği'ne layık sayılacaksınız. **6** Tanrı adil olanı yapacak:
Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecek, **7** sıkıntı çeken
sizleriyse bizimle birlikte rahata kavuşturacaktır. Bütün bunlar Rab
İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip
göründüğü zaman olacak. **8** Rabbimiz İsa, Tanrı'yı tanımayanları
ve kendisiyle ilgili Müjde'ye uymayanları cezalandıracak. **9**
Böyleleri Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak
sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. **(aiōnios g166)**
10 Bütün bunlar Rab'bin kendi kutsalları arasında yüceltilmek
ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün
olacak. Sizler ise iman edenlerdensiniz. Çünkü size ettiğimiz
tanıklığa inandınız. **11** İşte bu nedenle Tanrımız sizi çağrısına
layık görsün, iyiliğe yönelik her dileğinizi, imana dayanan her
uğraşınızı kendi gücüyle sonuçlandırsın diye sizin için her zaman
dua ediyoruz. **12** Öyle ki, Tanrımız'ın ve Rab İsa Mesih'in lütfuyla
Rabbimiz İsa'nın adı sizde yüceltilsin, siz de O'nda yüceltilesiniz.

2 Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine ve O'nunla birlikte olmak
üzere toplanmamıza gelince: Kardeşler, size rica ediyoruz,
Rab'bin gününün geldiğini ileri süren herhangi bir esin, bir

söz ya da bizden gelmiş gibi gösterilen bir mektup hemen aklınızı karıştırmasın, sizi telaşlandırmasın. **3** Hiç kimse hiçbir şekilde sizi aldatmasın. Çünkü imandan dönüş başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımaz adam ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir. **4** Bu adam, tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelerek kendini hepsinden yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek Tanrı'nın Tapınağı'nda oturacaktır. **5** Daha yanınızdayken bunları size söylediğimi hatırlamıyor musunuz? **6** Zamanı gelince ortaya çıkarılacak olan bu adamı şimdilik neyin engellediğini biliyorsunuz. **7** Evet, yasa tanımazlığın gizli gücü şu anda bile etkindir; ama bu gücü şimdilik engelleyen ortadan kaldırılıncaya dek görevini sürdürecektir. **8** Sonra yasa tanımaz adam ortaya çıkacak. Rab İsa onu ağzının soluğuyla öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek. **9** Yasa tanımaz adam, her türlü mucizede, yanıltıcı belirtilerle harikalarda ve mahvolanları aldatan her türlü kötülükte sergilenen Şeytan'ın etkinliğiyle gelecek. Mahvolanlar, gerçeği sevmeye ve böylece kurtulmaya yanaşmadıklarından mahvoluyorlar. **11** İşte bu nedenle Tanrı yalana kanmaları için onların üzerine yanıltıcı bir güç gönderiyor. **12** Öyle ki, gerçeğe inanmayan ve kötülükten hoşlananların hepsi yargılansın. **13** Ama biz, ey Rab'bin sevdiği kardeşler, sizler için her zaman Tanrı'ya şükran borçluyuz. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe inanarak kurtulmanız için sizi ta başlangıçtan seçti. **14** Rabbimiz İsa Mesih'in yüceliğine kavuşmanız için, bildirdiğimiz Müjde'yle sizi bu kurtuluşa çağırdı. **15** Öyleyse dayanın, kardeşlerim! İster sözle ister mektupla, size ilettiğimiz öğretilere sımsıkı tutunun. **16** Rabbimiz İsa Mesih'in kendisi ve bizi sevip lütfuyla bize sonsuz cesaret ve sağlam bir

umut veren Babamız Tanrı sizi yüreklendirsin, her iyi eylem ve sözde pekiştirsin. **(aiōnios g166)**

3 Son olarak, kardeşler, Rab'bin sözü aranızda olduğu gibi hızla yayılıp yüceltilsin diye bizim için dua edin. **2** Ahlaksız, kötü insanlardan kurtulmamız için de dua edin. Çünkü herkes iman etmiş değildir. **3** Ama Rab güvenilirdir. O sizi pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır. **4** Buyurduklarımızı yaptığınıza ve yapacağınıza dair Rab'de size güveniyoruz. **5** Rab yüreklerinizi Tanrı'nın sevgisine, Mesih'in sabrına yöneltsin. **6** Kardeşler, bizden aldıkları öğretilere uymayıp boş gezen bütün kardeşlerden uzak durmanızı Rab İsa Mesih'in adıyla buyuruyoruz. **7** Bizleri nasıl örnek almanız gerektiğini kendiniz biliyorsunuz. Çünkü biz aranızdayken boş gezenler değildik. **8** Kimsenin ekmeğini karşılıksız yemedik. Herhangi birinize yük olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz çalıştık. **9** Yardımlarınızı hak etmediğimiz için değil, izleyebileceğiniz bir örnek bırakmak için böyle yaptık. **10** Hatta sizinle birlikteyken şu buyruğu vermiştik: “Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!” **11** Çünkü aranızda bazılarının boş gezdiğini duyuyoruz. Bunlar hiçbir iş yapmıyor, başkalarının işine karışıp duruyorlarmış. **12** Böylelerine Rab İsa Mesih adına yalvarıyor, şunu buyuruyoruz: Sakin bir şekilde çalışıp kendi kazançlarından yesinler. **13** Sizlerse kardeşler, iyilik yapmaktan usanmayın. **14** Eğer bu mektuptaki sözlerimize uymayan olursa onu mimleyin. Yaptıklarından utanması için onunla ilişkinizi kesin. **15** Yine de onu düşman saymayın, bir kardeş olarak uyarın. **16** Esenlik kaynağı olan Rab'bin kendisi size her zaman, her durumda esenlik versin. Rab hepinizle birlikte olsun. **17** Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Her mektubumun

özel işaretidir bu; böyle yazarım. **18** Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu
hepinizle birlikte olsun.

1 Timoteos

1 Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Mesih İsa'nın buyruğuyla
Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan imanda öz oğlum
Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan
sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun. **3** Makedonya'ya giderken
sana rica ettiğim gibi, Efes'te kal ve bazı kişilerin farklı öğretiler
yaymamasını, masallarla ve sonu gelmeyen soyağaçlarıyla
uğraşmamasını öğütle. Bu şeyler, imana dayanan tanrısal düzene
hizmet etmekten çok, tartışmalara yol açar. **5** Bu buyruğun amacı,
pak yürekten, temiz vicdandan, içten imandan doğan sevgiyi
uyandırmaktır. **6** Bazı kişiler bunlardan saparak boş konuşmalara
daldılar. **7** Kutsal Yasa öğretmeni olmak istiyorlar, ama ne
söyledikleri sözleri ne de iddialı oldukları konuları anlıyorlar. **8**
Yasa'yı özüne uygun biçimde kullanan için Yasa'nın iyi olduğunu
biliyoruz. **9** Çünkü biliyoruz ki, Yasa doğrular için değil, yasa
tanımayanlarla asiler, tanrısızlarla günahkârlar, kutsallıktan
yoksunlarla kutsala karşı saygısız olanlar, anne ya da babasını
öldürenler, katiller, fuhuş yapanlar, oğlancılar, köle tüccarları,
yalancılar, yalan yere ant içenler ve sağlam öğretiye karşıt olan
başka ne varsa onlar için konmuştur. **11** Mübarek Tanrı'nın
bana emanet edilen yüce Müjdesi'ne göre bu böyledir. **12** Beni
güçlendiren Rabbimiz Mesih İsa'ya şükrederim. Çünkü beni
güvenilir sayarak hizmetine aldı. **13** Bir zamanlar O'na küfreden,
zalim ve küstah biri olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü
ne yaptıysam bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım. **14** Ama
Rabbimiz'in lütfu, imanla ve Mesih İsa'da olan sevgiyle birlikte
bol bol üzerime döküldü. **15** “Mesih İsa günahkârları kurtarmak
için dünyaya geldi” sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık
bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim. **16** Ama Mesih İsa,

kendisine iman edip sonsuz yaşama kavuşacak olanlara örnek olayım diye sınırsız sabrını öncelikle bende sergilemek için bana merhamet etti. **(aiōnios g166)** **17** Onur ve yücelik sonsuzlara dek bütün çağların Kralı, ölümsüz ve görünmez tek Tanrı'nın olsun! Amin. **(aiōn g165)** **18** Oğlum Timoteos, senin hakkında önceden söylenen peygamberlik sözleri uyarınca, bu buyruğu sana emanet ediyorum. Öyle ki, bu sözlere dayanarak iyi savaşı sürdüresin. **19** İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları temiz vicdanı bir yana iterek iman konusunda battılar. **20** Himeneos ve İskender bunlardandır. Küfretmemeyi öğrensinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.

2 Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve ağırbaşlılık içinde sakin ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun. **3** Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı'yı hoşnut eder. **4** O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister. **5** Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun zamanda verilen tanıklık budur. **7** Ben bunun habercisi ve elçisi atandım –gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum– uluslara imanı ve gerçeği öğretmeye atandım. **8** Buna göre, erkeklerin öfkelenip çekişmeden, her yerde pak eller yükselterek dua etmelerini isterim. **9** Kadınların da saç örgüleriyle, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, sade giyimle, edepli ve ölçülü tutumla, Tanrı yolunda yürüdüklerini ileri süren kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle süslenmelerini isterim. **11** Kadın sükûnet ve tam bir uysallık içinde öğrensin. **12** Kadının öğretmesine, erkeğe egemen olmasına izin vermiyorum; sakin

olsun. **13** Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı; aldatılan da
Adem değildi, kadın aldatılıp suç işledi. **15** Ama doğum yapıp
kurtulacaktır; yeter ki, sağduyuyla iman, sevgi ve kutsallıkta
yaşasın.

3 İşte güvenilir söz: Bir kimse gözetmen olmayı gönülden
istiyorsa, iyi bir görev arzu etmiş olur. **2** Ancak gözetmen
ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu,
saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli biri olmalı. **3** Şarap
düşkünü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden
uzak olmalı. **4** Evini iyi yönetmeli, çocuklarına söz dinletmeli, her
yönden saygılı olmalarını sağlamalı. **5** Kendi evini yönetmesini
bilmeyen, Tanrı'nın topluluğunu nasıl kayırabilir? **6** Gözetmen
yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblis'in
uğradığı yargıya uğrayabilir. **7** Topluluğun dışındakiler tarafından
da iyi bir insan olarak tanınmalıdır. Öyle ki, ayıplanacak duruma
ve İblis'in tuzağına düşmesin. **8** Aynı şekilde kilise görevlileri,
özü sözü ayrı, şarap tutkunu, haksız kazanç peşinde koşan
kişiler değil, ağırbaşlı kişiler olmalı. **9** Temiz vicdanla imanın
sırrına sarılmalıdırlar. **10** Bunlar da önce denensin; eleştirilecek
bir yönleri yoksa görev alsınlar. **11** Aynı şekilde kadınlar ağırbaşlı
olmalı; iftiracı değil, ama ölçülü ve her bakımdan güvenilir olmalı.
12 Görevliler tek karılı, çocuklarını ve evlerini iyi yöneten kişiler
olsun. **13** Görevlerini iyi yapanlar, kendileri için iyi bir yer edinir,
Mesih İsa'ya imanda büyük cesaret kazanırlar. **14** Yakında
yanına gelmeyi umuyorum. Ama gecikirsem, gerçeğin direği ve
dayanağı olan Tanrı'nın ev halkı arasında, yani yaşayan Tanrı'nın
topluluğunda nasıl davranmak gerektiğini bilesin diye sana
bunları yazıyorum. **16** Kuşkusuz Tanrı yolunun sırrı büyüktür.
O, bedende göründü, Ruh'ça doğrulandı, Meleklerce görüldü,

Uluslara tanıtıldı, Dünyada O'na iman edildi, Yücelik içinde yukarı alındı.

4 Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları yalancıların ikiyüzlülüğü nedeniyle aldatıcı ruhlara ve cinlerin öğretilerine kulak vererek imandan dönecek. Vicdanları adeta kızgın bir demirle dağlanmış bu yalancılar evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için Tanrı'nın yarattığı yiyeceklerden çekinmek gerektiğini buyuracaklar. **4** Oysa Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir, hiçbir şey reddedilmemeli; yeter ki, şükranla kabul edilsin. **5** Çünkü her şey Tanrı'nın sözüyle ve duayla kutsal kılınır. **6** Bunları kardeşlere öğütlersen, imanın ve izlediğin iyi öğretinin sözleriyle beslenmiş olarak Mesih İsa'nın iyi bir görevlisi olursun. **7** Kutsallıktan yoksun kocakarı masallarını reddet. Kendini Tanrı yolunda eğit. **8** Bedeni eğitmenin biraz yararı var; ama şimdiki ve gelecek yaşamın vaadini içeren Tanrı yolunda yürümek her yönden yararlıdır. **9** Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. **10** Bunun için emek veriyor, mücadele ediyoruz. Çünkü umudumuzu bütün insanların, özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya bağladık. **11** Bunları buyur ve öğret. **12** Gençsin diye kimse seni küçümsemesin. Konuşmada, davranışta, sevgide, imanda, paklıkta imanlılara örnek ol. **13** Ben yanına gelinceye dek kendini topluluğa Kutsal Yazılar'ı okumaya, öğüt vermeye, öğretmeye ada. **14** Peygamberlik sözüyle, ihtiyarlar kurulunun ellerini senin üzerine koymasıyla sana verilen ve hâlâ sende olan ruhsal armağanı ihmal etme. **15** Bu konuların üzerinde dur, kendini bunlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün. **16** Kendine ve öğretine dikkat et, bu yolda yürümeye devam et. Çünkü bunu yapmakla hem kendini hem seni dinleyenleri kurtaracaksın.

5 Yaşlı adama çıkışma, babanmış gibi yol göster. Genç erkeklere
kardeşinmiş gibi, yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kadınlara
tam bir yürek temizliğiyle kızkardeşinmiş gibi yol göster. **3**
Gerçekten kimsesiz dul kadınlara saygı göster. **4** Ama dul
kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar öncelikle kendi ev
halkına yardım ederek Tanrı yolunda yürümeyi ve büyüklerine
iyilik borcunu ödemeyi öğrensinler. Çünkü bu Tanrı'yı hoşnut
eder. **5** Gerçekten kimsesiz, yalnız kalmış dul kadın umudunu
Tanrı'ya bağlamıştır; gece gündüz O'na dilekte bulunmaya ve
dua etmeye devam eder. **6** Kendini zevke veren dul kadınsa
daha yaşarken ölmüştür. **7** Ayıplanacak duruma düşmemeleri
için onları bu konularda uyar. **8** Kendi yakınlarına, özellikle de
ev halkına bakmayan kişi imanı inkâr etmiş, imansızdan beter
olmuştur. **9** Yaptığı iyiliklerle tanınmış, tek erkekle evlenmiş,
en az altmış yaşında olan dul kadın, eğer çocuk büyütmüş,
konuk ağırlamış, kutsalların ayaklarını yıkamış, sıkıntıda olanlara
yardım etmiş, kendini her tür iyi işe adamışsa, adı dullar listesine
yazılsın. **11** Daha genç dulları listeye alma. Çünkü bedensel
arzuları Mesih'e bağlılıklarına baskın çıkınca evlenmek isterler.
12 Böylece verdikleri ilk sözü çiğneyerek hüküm giyerler. **13** Aynı
zamanda ev ev gezerek tembelliğe alışırlar. Yalnız tembelliğe
alışmakla kalmazlar, üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek
başkalarının işine karışan boşboğazlar olurlar. **14** Bu nedenle,
daha genç dulların evlenmelerini, çocuk yapmalarını, evlerini
yönetmelerini, düşmana hiçbir iftira fırsatı vermemelerini isterim.
15 Kimisi zaten sapmış, Şeytan'ın ardına düşmüştür. **16** İmanlı
bir kadının dul yakınları varsa onlara yardım etsin. İnanlılar
topluluğu yük altına girmesin ki, gerçekten kimsesiz olan dullara
yardım edebilsin. **17** Topluluğu iyi yöneten ihtiyarlar, özellikle

Tanrı sözünü duyurup öğretmeye emek verenler iki kat saygıya layık görülsün. **18** Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor: “Harman döven öküzün ağzını bağlama” ve “İşçi ücretini hak eder.” **19** İki ya da üç tanık olmadıkça, bir ihtiyara yöneltilen suçlamayı kabul etme. **20** Günah işleyenleri herkesin önünde azarla ki, öbürleri de korksun. **21** Bu söylediklerimi yan tutmadan, kimseyi kayırmadan yerine getirmen için seni Tanrı'nın, Mesih İsa'nın ve seçilmiş meleklerin önünde uyarıyorum. **22** Birinin üzerine ellerini koymakta aceleci davranma, başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini temiz tut. **23** Artık yalnız su içmekten vazgeç; miden ve sık sık baş gösteren rahatsızlıkların için biraz da şarap iç. **24** Bazı kişilerin günahları bellidir, kendilerinden önce yargı kürsüsüne ulaşır. Bazılarının günahlarıysa sonradan ortaya çıkar. **25** Bunun gibi, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile gizli kalamaz.

6 Kölelik boyunduruğu altında olanların hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya layık görsünler ki, Tanrı'nın adı ve öğretisi kötülenmesin. **2** Efendileri iman etmiş olanlarsa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerine saygısızlık etmesinler. Tersine, daha iyi hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten yararlananlar, sevdikleri imanlılardır. Bu ilkeleri öğret ve öğütle. **3** Eğer biri farklı öğretiler yayar, doğru sözleri, yani Rabbimiz İsa Mesih'in sözlerini ve Tanrı yoluna dayanan öğretiyi onaylamazsa, kendini beğenmiş, bilgisiz bir kişidir. Böyle biri tartışmaları ve kelime kavgalarını hastalık derecesinde sever. Bu şeyler kıskançlığa, çekişmeye, iftiraya, kötü kuşkulara, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine yol açar. Onlar Tanrı yolunu kazanç yolu sanıyorlar. **6** Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır. **7** Çünkü dünyaya ne bir

şey getirdik, ne de ondan bir şey götürebiliriz. **8** Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz. **9** Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanı çöküşe ve yıkıma götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar. **10** Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan saptılar, kendi kendilerine çok acı çektirdiler. **11** Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun, imanın, sevginin, sabrın, uysallığın ardından koş. **12** İman uğrunda yüce mücadeleyi sürdür. Sonsuz yaşama sımsıkı sarıl. Bunun için çağrıldın ve birçok tanık önünde yüce inancı açıkça benimsedin. **(aiōnios g166)** **13** Her şeye yaşam veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus önünde yüce inanca tanıklık etmiş olan Mesih İsa'nın huzurunda sana buyuruyorum: **14** Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine dek Tanrı buyruğunu lekesiz ve kusursuz olarak koru. **15** Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, rablerin Rabbi, **16** ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıkta yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun! Amin. **(aiōnios g166)** **17** Şimdiki çağda zengin olanlara gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe umut bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren Tanrı'ya umut bağlasınlar. **(aiōn g165)** **18** İyilik yapmalarını, iyilikten yana zengin, eliaçık ve paylaşmaya istekli olmalarını buyur. **19** Böylelikle gerçek yaşama kavuşmak üzere gelecek için kendilerine sağlam temel olacak bir hazine biriktirmiş olurlar. **20** Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Kutsallıktan yoksun, boş sözlerden, yalan yere “bilgi” denen düşüncelerin çelişkilerinden sakın. **21** Kimileri bu sözde bilgiye sahip olduklarını ileri sürerek imandan saptılar. Tanrı'nın lütfu sizlerle birlikte olsun.

2 Timoteos

1 Mesih İsa'daki yaşam vaadi uyarınca Tanrı'nın isteğiyle
Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan sevgili oğlum
Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan
sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun. **3** Durmadan, gece
gündüz dualarımda seni anarak atalarım gibi temiz vicdanla
kulluk ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum. **4** Gözyaşlarını anımsıyor,
sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemle bekliyorum. **5** Sendeki
içten imanı anımsıyorum. Önce büyükannen Lois'in ve annen
Evniki'nin sahip olduğu imana şimdi senin de sahip olduğuna
eminim. **6** Bu nedenle, ellerimi senin üzerine koymamla Tanrı'nın
sana verdiği armağanı alevlendirmen gerektiğini hatırlatıyorum.
7 Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim
ruhu vermiştir. **8** Bunun için Rabbimiz'e tanıklık etmekten de
O'nun uğruna tutuklu bulunan benden de utanma. Tanrı'nın
gücüyle Müjde uğruna benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger. **9**
Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna
göre kurtarıp kutsal bir yaşama çağırdı. Bu lütuf bize zamanın
başlangıcından önce Mesih İsa'da bağışlanmış, **(aiōnios g166)**
10 şimdi de O'nun gelişiyle açığa çıkarılmıştır. Kurtarıcımız
Mesih İsa ölümü etkisiz kılmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde
aracılığıyla ışığa çıkarmıştır. **11** Ben Müjde'nin habercisi, elçisi
ve öğretmeni atandım. **12** Bu acıları çekmemin nedeni de budur.
Ama bundan utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum.
O'nun bana emanet ettiğini o güne dek koruyacak güçte olduğuna
eminim. **13** Benden işitmiş olduğun doğru sözleri örnek alarak
imanla ve Mesih İsa'da olan sevgiyle bunlara bağlı kal. **14**
Sana emanet edilen iyi öğretileri içimizde yaşayan Kutsal Ruh
aracılığıyla koru. **15** Biliyorsun, Asya İli'ndekilerin hepsi beni

terk edip gittiler. Figelos'la Hermogenis de bunlardandır. **16** Rab, Onisiforos'un ev halkına merhamet etsin. Çünkü o çok kez içimi ferahlattı ve zincire vurulmuş olmamdan utanmadı. **17** Tersine, Roma'ya geldiğinde beni gayretle arayıp buldu. **18** O gün Rab'den merhamet bulmasını dilerim. Efes'te onun bana ne kadar hizmet ettiğini sen de çok iyi bilirsin.

2 Oğlum, Mesih İsa'da olan lütufla güçlen. **2** Birçok tanık önünde benden işittiğin sözleri, başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet et. **3** Mesih İsa'nın iyi bir askeri olarak benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger. **4** Askerlik yapan kişi günlük yaşamla ilgili işlere karışmaz; kendisini askerliğe çağıranı hoşnut etmeye çalışır. **5** Bunun gibi, spor yarışmasına katılan kişi de kurallar uyarınca yarışmazsa zafer tacını giyemez. **6** Emek veren çiftçi üründen ilk payı alan kişi olmalıdır. **7** Dediklerimi iyi düşün. Rab sana her konuda anlayış verecektir. **8** Yaydığım Müjde'de açıklandığı gibi, Davut'un soyundan olup ölümden dirilmiş olan İsa Mesih'i anımsa. **9** Bu Müjde uğruna bir suçlu gibi zincire vurulmaya kadar varan sıkıntılara katlanıyorum. Ama Tanrı'nın sözü zincire vurulmuş değildir. **10** Bunun içindir ki, seçilmişler uğruna her şeye dayanıyorum. Öyle ki, onlar da sonsuz yüceliğin yanısıra Mesih İsa'da olan kurtuluşa kavuşsunlar. **(aiōnios g166)** **11** Şu güvenilir bir sözdür: “O'nunla birlikte öldüysek, O'nunla birlikte yaşayacağız. **12** Dayanırsak, O'nunla birlikte egemenlik süreceğiz. O'nu inkâr edersek, O da bizi inkâr edecek. **13** Biz sadık kalmasak da, O sadık kalacak. Çünkü kendi özüne aykırı davranamaz.” **14** Bu konuları imanlılara anımsat. Dinleyenleri felakete sürüklemekten başka yararı olmayan kelime kavgaları çıkarmamaları için onları Tanrı'nın önünde uyar. **15** Kendini Tanrı'ya makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan, alnı ak bir işçi

olarak sunmaya gayret et. **16** Bayağı, boş sözlerden sakın. Çünkü bunlara dalanlar tanrısızlıkta daha da ileri gidecekler. **17** Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneos'la Filitos bunlardandır. **18** Diriliş olup bitti diyerek gerçek yoldan saptılar. Şimdi de bazılarının imanını altüst ediyorlar. **19** Ne var ki, Tanrı'nın attığı sağlam temel, “Rab kendine ait olanları bilir” ve “Rab'bin adını anan herkes kötülükten uzak dursun” sözleriyle mühürlenmiş olarak duruyor. **20** Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; tahta ve toprak kaplar da vardır. Kimi onurlu, kimi bayağı iş için kullanılır. **21** Bunun gibi, kişi de kendini bayağı işlerden arıtırsa, onurlu amaçlara uygun, kutsal kılınmış, efendisine yararlı, her iyi işe hazır bir kap olur. **22** Gençlik arzularından kaç. Temiz yürekle Rab'be yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş. **23** Saçma, cahilce tartışmalara girmeyi reddet. Bunların kavga doğurduğunu bilirsin. **24** Rab'bin kulu kavgacı olmamalı. Tersine, herkese şefkatle davranmalı, öğretme yeteneği olmalı, haksızlıklara sabırla dayanmalıdır. **25** Kendisine karşı olanları yumuşak huyla yola getirmeli. Gerçeği anlamaları için Tanrı belki onlara bir tövbe yolu açar. **26** Böylelikle ayılabilir, isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tutsak eden İblis'in tuzağından kurtulabilirler.

3 Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar olacaktır. **2** İnsanlar kendilerini seven, para düşkünü, övüngen, kibirli, küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özünü denetleyemeyen, azgın, iyilik düşmanı olacaklar. **4** Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven, Tanrı yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacaklar. Böylelerinden uzak dur. **6** Bunların arasında evlerin içine sokulup günahla yüklü, çeşitli arzularla

sürüklenen, her zaman öğrenen, ama gerçeğin bilgisine bir türlü erişemeyen zayıf iradeli kadınları adeta tutsak eden adamlar var.
8 Yannis'le Yambris nasıl Musa'ya karşı geldilerse, bunlar da gerçeğe karşı gelirler. Düşünceleri yozlaşmış, iman konusunda reddedilmiş insanlardır. **9** Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü Yannis'le Yambris örneğindeki gibi, bunların da akılsızlığını herkes açıkça görecektir. **10** Sense benim öğretimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi, dayanma gücümü, çektiğim zulüm ve acıları, örneğin Antakya'da, Konya'da ve Listra'da başıma gelenleri yakından izledin. Ne zulümlere katlandım! Ama Rab beni hepsinden kurtardı. **12** Mesih İsa'ya ait olup Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürmek isteyenlerin hepsi zulüm görecek. **13** Ama kötüler ve sahtekârlar, aldatarak ve aldanarak gittikçe daha beter olacaklar. **14** Sense öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal. Çünkü bunları kimlerden öğrendiğini biliyorsun. Mesih İsa'ya iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazılar'ı da çocukluğundan beri biliyorsun. **16** Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. **17** Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.

4 Tanrı'nın ve dirilerle ölüleri yargılayacak olan Mesih İsa'nın önünde, O'nun gelişi ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum:
Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna et, uyar, isteklendir. **3** Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiye katlanamayacaklar. Kulaklarını okşayan sözler duymak için çevrelerine kendi arzularına uygun öğretmenler toplayacaklar. **4** Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar. **5** Ama sen her durumda

ayık ol, sıkıntıya göğüs ger, müjdeci olarak işini yap, görevini tamamla. **6** Çünkü kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere. Benim için ayrılma zamanı geldi. **7** Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum. **8** Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir. **9** Yanıma tez gelmeye gayret et. **10** Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni terk edip Selanik'e gitti. Kriskis Galatya'ya, Titus Dalmaçya'ya gitti. **(aiōn g165)** **11** Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp beraberinde getir, yapacağım hizmette bana yardım eder. **12** Tihikos'u Efes'e gönderdim. **13** Troas'ta Karp'ın yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle yazı derilerini gelirken beraberinde getir. **14** Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Rab ona yaptıklarının karşılığını verecektir. **15** Sen de ondan sakın. Çünkü söylediklerimize şiddetle karşı koydu. **16** İlk savunmamda benden yana çıkan olmadı, hepsi beni terk etti. Bunun hesabı onlardan sorulmasın. **17** Ama Tanrı bildirisi aracılığımla tam olarak açıklansın, bütün uluslar bunu duysun diye Rab yardımıma gelip beni güçlendirdi. Aslanın ağzından böyle kurtuldum! **18** Rab beni her kötülükten kurtarıp güvenlik içinde göksel egemenliğine ulaştıracak. Sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin. **(aiōn g165)** **19** Priska, Akvila ve Onisiforos'un ev halkına selam söyle. **20** Erastus, Korint'te kaldı. Trofimos'u da Milet'te hasta bıraktım. **21** Kış bastırmadan gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana selam ederler. **22** Rab ruhunla birlikte olsun. Tanrı'nın lütfu sizlerle olsun.

Titus

1 Tanrı'nın seçtiği kişilerin iman etmeleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği anlamaları için Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi atanan ben Pavlus'tan selam! **2** Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır. **(aiōnios g166)** **3** Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü uygun zamanda açıklamıştır. **4** Ortak imanımıza göre öz oğlum olan Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız Mesih İsa'dan lütuf ve esenlik olsun. **5** Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte ihtiyarlar ataman için seni Girit'te bıraktım. **6** İhtiyar seçilecek kişi eleştirilecek yönü olmayan, tek karılı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı, sefahatle suçlanan ya da asi çocuklar olmamalı. **7** Gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olduğuna göre, eleştirilecek yönü olmamalı. Dikbaşlı, tez öfkelenen, şarap düşkünü, zorba, haksız kazanç peşinde koşan biri olmamalı. **8** Tersine, konuksever, iyiliksever, sağduyulu, adil, pak, kendini denetleyebilen biri olmalı. **9** Hem başkalarını sağlam öğretiyle yüreklendirmek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sımsıkı sarılmalı. **10** Çünkü asi, boşboğaz, aldatıcı birçok kişi vardır. Özellikle sünnet yanlıları bunlardandır. **11** Onların ağzını kapamak gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri gerekeni öğreterek bazı aileleri tümüyle yıkıyorlar. **12** Kendilerinden biri, öz peygamberlerinden biri şöyle demiştir: “Giritliler hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır.” **13** Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçeği reddedenlerin buyruklarına kulak vermeyip sağlam imana sahip olmaları için onları sert bir şekilde uyar. **15** Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir, ama yüreği kirli

olanlar ve imansızlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların zihinleri de vicdanları da kirlenmiştir. **16** Tanrı'yı tanıdıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu yadsırlar. Söz dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz iğrenç kişilerdir.

2 Sana gelince, sağlam öğretiye uygun olanı öğret. **2** Yaşlı erkeklere ölçülü, ağırbaşlı, sağduyulu olmalarını buyur. İmanda, sevgide ve sabırda sağlam olsunlar. **3** Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İftiracı, şaraba tutsak olmamalı; iyi olanı öğretmeli. **4** Öyle ki genç kadınları, kocalarını ve çocuklarını seven, sağduyulu, temiz yürekli, iyi birer ev kadını ve kocalarına bağımlı olmak üzere eğitebilsinler. O zaman Tanrı'nın sözü kötülenmez. **6** Genç erkekleri de sağduyulu olmaya özendir. **7** İyi olanı yaparak her konuda onlara örnek ol. Öğretişinde dürüst ve ağırbaşlı ol, kimsenin kınayamayacağı doğru sözler söyle. Öyle ki bize karşı gelen, hakkımızda söyleyecek kötü bir söz bulamayıp utansın. **9** Köleleri, her konuda efendilerine bağımlı olmaya özendir. Efendilerini hoşnut etsinler. Ters yanıt vermeden, **10** hırsızlık yapmadan, tümüyle güvenilir olduklarını göstersinler. Böylece Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili öğretiyi her yönden çekici kılsınlar. **11** Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır. **12** Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. **(aiōn g165)** **13** Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. **14** Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti. **15** Bunları tam bir yetkiyle bildir, dinleyenleri isteklendir, günahlı olanları ikna et. Hiç kimse seni küçümsemesin.

3 Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve
iyi olan her şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara
anımsat. **2** Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar.
Herkese her zaman yumuşak davransınlar. **3** Çünkü bir zamanlar
biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve
zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret
edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. **4** Ama Kurtarıcımız
Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi
kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi
merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa
Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un
yenilemesiyle yaptı. **7** Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak
umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım. **(aiōnios g166)** **8**
Bu güvenilir bir sözdür. Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini
iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı
olmanı istiyorum. Bunlar insan için iyi ve yararlıdır. **9** Akılsız
tartışmalardan, soyağacı didişmelerinden, Kutsal Yasa'yla ilgili
çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir.
10 Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiyle ilişkini kes.
11 Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden
emin olabilirsin; o kendi kendini mahkûm etmiştir. **12** Ben
Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderir göndermez, Nikopolis'e,
yanıma gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar
verdim. **13** Hukukçu Zenas'la Apollos'u yolcu ederken bir eksikleri
olmamasına dikkat et. **14** Bizimkiler de kendilerini iyi işlere
vermeyi öğrensinler. Böylelikle temel ihtiyaçları karşılamış ve
verimsiz bir yaşam sürmemiş olurlar. **15** Yanımdakilerin hepsi
sana selam eder. Bizi seven imanlılara selam söyle. Tanrı'nın
lütfu hepinizle birlikte olsun.

Filimon

1 Sevgili emektaşımız Filimon, Mesih İsa uğruna tutuklu olan ben
Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan sana, kızkardeşimiz Afiya'ya,
birlikte mücadele verdiğimiz Arhippus'a ve senin evindeki inanlılar
topluluğuna selam! **3** Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten
sizlere lütuf ve esenlik olsun. **4** Rab İsa'ya olan imanını ve bütün
kutsallara beslediğin sevgiyi duydukça dualarımda seni anıyor,
Tanrım'a sürekli şükrediyorum. **6** Mesih'te sahip olduğumuz
her iyiliğin bilincine vararak imana dayanan paydaşlıkta etkin
olman için dua ediyorum. **7** Sevgin benim için büyük sevinç ve
teselli kaynağı oldu. Çünkü kutsalların yürekleri senin sayende
ferahladı, kardeşim. **8** Bu nedenle, gerekeni sana buyurmaya
Mesih'te büyük cesaretim olduğu halde, şimdi Mesih İsa uğruna
tutuklu bulunan ben yaşlı Pavlus sana sevgiyle rica etmeyi
yeğliyorum. **10** Tutukluluğum sırasında kendisine ruhsal baba
olduğum oğlum Onisimos'la ilgili bir ricam var. Bir zamanlar
sana yararsızdı; ama şimdi hem sana hem de bana yararlıdır.
12 Kendisini, yani can ciğerimi sana geri gönderiyorum. **13**
Müjde'nin uğruna tutuklu kaldığım sürece senin yerine bana
hizmet etmesi için onu yanımda alıkoymak isterdim; ama senin
onayın olmadan bir şey yapmak istemedim. Öyle ki, yapacağın
iyilik zorunluluktanmış gibi görünmesin, gönülden olsun. **15**
Onisimos'un bir süre senden ayrılması belki de onu temelli geri
alman içindi. **(aiōnios g166)** **16** Onu artık köle değil, köleden
üstün, sevgili bir kardeş olarak geri alacaksın. O, özellikle benim
için çok değerlidir. Ama hem bir insan, hem de Rab'be ait biri
olarak senin için daha da çok sevilecek bir kardeştir. **17** Bu
nedenle, eğer beni yoldaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul
eder gibi kabul et. **18** Sana herhangi bir haksızlık etmişse

ya da bir borcu varsa, bunu benim hesabıma say. **19** Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, bedelini ben öderim. Senin kendi yaşamını bile bana borçlu olduğunu söylememe gerek yok. **20** Evet, kardeş, Rab yolunda bana bir yardımın olsun. Mesih'te yüreğimi ferahlat. **21** Sözümü dinleyeceğinden emin olarak ve istediğimden fazlasını da yapacağını bilerek sana yazıyorum. **22** Bu arada bana kalabileceğim bir yer hazırla. Çünkü dualarınız aracılığıyla sizlere bağışlanacağımı umuyorum. **23** Mesih İsa uğruna kendisiyle birlikte tutuklu bulunduğum Epafras, emektaşlarım Markos, Aristarhus, Dimas ve Luka sana selam ederler. **25** Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

İbraniler

1 Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez
çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. **2** Bu son çağda da her şeye
mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize
seslenmiştir. **(aiōn g165)** **3** Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun
varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir.
Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın
sağında oturdu. **4** Meleklerden ne denli üstün bir adı miras
aldıysa, onlardan o denli üstün oldu. **5** Çünkü Tanrı meleklerin
herhangi birine, “Sen benim Oğlum'sun, Bugün ben sana Baba
oldum” Ya da, “Ben O'na Baba olacağım, O da bana Oğul
olacak” demiş midir? **6** Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken
diyor ki, “Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapınsın.” **7** Melekler
için, “Kendi meleklerini rüzgar, Hizmetkârlarını ateş alevi yapar”
diyor. **8** Ama Oğul için şöyle diyor: “Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar
boyunca kalıcıdır, Egemenliğinin asası adalet asasıdır. **(aiōn
g165)** **9** Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin. Bunun için
Tanrı, senin Tanrın, Seni sevinç yağıyla Arkadaşlarından daha
çok meshetti.” **10** Yine diyor ki, “Ya Rab, başlangıçta Dünyanın
temellerini sen attın. Gökler de senin ellerinin yapıtıdır. **11** Onlar
yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. **12**
Bir kaftan gibi düreceksin onları, Bir giysi gibi değiştirilecekler.
Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek.” **13** Tanrı meleklerin
herhangi birine, “Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye
dek, Sağımda otur” demiş midir? **14** Bütün melekler kurtuluşu
miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil
midir?

2 Bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için işittiklerimizi
daha çok önemsemeliyiz. **2** Çünkü melekler aracılığıyla bildirilen

söz geçerli olduysa, her suç ve her sözdinlemezlik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek nasıl kurtulabiliriz? Başlangıçta Rab tarafından bildirilen bu kurtuluş, Rab'bi dinlemiş olanlarca bize doğrulandı. **4** Tanrı da belirtiler, harikalar, çeşitli mucizeler ve kendi isteği uyarınca dağıttığı Kutsal Ruh armağanlarıyla buna tanıklık etti. **5** Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklere bağlı kılmadı. **6** Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir: “Ya Rab, insan ne ki, onu anasın, Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin? **7** Onu meleklerden biraz aşağı kıldın, Başına yücelik ve onur tacını koydun, Ellerinin yapıtları üzerine onu görevlendirdin. **8** Her şeyi ayakları altına sererek Ona bağımlı kıldın.” Tanrı her şeyi insana bağımlı kılmakla insana bağımlı olmayan hiçbir şey bırakmadı. Ne var ki, her şeyin insana bağımlı kılındığını henüz görmüyoruz. **9** Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olan İsa'yı, Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz. **10** Birçok oğulu yüceliğe eriştirirken onların kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendi aracılığıyla var eden Tanrı'ya uygun düşüyordu. **11** Çünkü hepsi –kutsal kılan da kutsal kılınanlar da– aynı Baba'dandır. Bunun içindir ki, İsa onlara “kardeşlerim” demekten utanmıyor. **12** “Adını kardeşlerime duyuracağım, Topluluğun ortasında Seni ilahilerle öveceğim” diyor. **13** Yine, “Ben O'na güveneceğim” ve yine, “İşte ben ve Tanrı'nın bana verdiği çocuklar” diyor. **14** Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı. **15** Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı.

16 Kuşkusuz O, meleklere değil, İbrahim'in soyundan olanlara yardım ediyor. **17** Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin olup halkın günahlarını bağışlatabilsin. **18** Çünkü kendisi denenip acı çektiği için denenenlere yardım edebilir.

3 Bunun için, göksel çağrıya ortak olan kutsal kardeşlerim, dikkatinizi açıkça benimsediğimiz inancın elçisi ve başkâhini İsa'ya çevirin. **2** Musa Tanrı'nın bütün evinde Tanrı'ya nasıl sadık kaldıysa, İsa da kendisini görevlendirene sadıktır. **3** Evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, İsa da Musa'dan daha büyük yüceliğe layık sayıldı. **4** Her evin bir yapıcısı vardır, her şeyin yapıcısı ise Tanrı'dır. **5** Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için Tanrı'nın bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı. **6** Oysa Mesih, O'nun evi üzerinde yetkili oğul olarak sadıktır. Eğer cesaretimizi ve övündüğümüz umudu gevşemeden sonuna dek sürdürürsek, O'nun evi biziz. **7** Bu nedenle, Kutsal Ruh'un dediği gibi, “Bugün O'nun sesini duyarsanız, Atalarınızın başkaldırdığı, Çölde O'nu sınadığı günkü gibi Yüreklerinizi nasırlaştırmayın. **9** Atalarınız beni orada sınayıp denediler Ve kırk yıl boyunca yaptıklarımı gördüler. **10** Bu nedenle o kuşağa darıldım Ve dedim ki, ‘Yürekleri hep kötüye sapar, Yollarımı öğrenmediler. **11** Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi, Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.’” **12** Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı'yı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin. **13** “Gün bugündür” denildikçe birbirinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldatıcılığıyla nasırlaşmasın. **14** Çünkü Mesih'e ortak olduk. Yalnız başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürmeliyiz. **15** Yukarıda belirtildiği gibi, “Bugün O'nun sesini

duyarsanız, Atalarınızın başkaldırdığı günkü gibi Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.” **16** O'nun sesini işitip başkaldıran kimlerdi? Musa önderliğinde Mısır'dan çıkanların hepsi değil mi? **17** Tanrı kimlere kırk yıl dargın kaldı? Günah işleyip cesetleri çöle serilenlere değil mi? **18** Sözünü dinlemeyenler dışında kendi huzur diyarına kimlerin girmeyeceğine ant içti? **19** Görüyoruz ki, imansızlıklarından ötürü oraya giremediler.

4 Bu nedenle Tanrı'nın huzur diyarına girme vaadi hâlâ geçerliyken, herhangi birinizin buna erişmemiş sayılmasından korkalım. **2** Çünkü onlar gibi biz de iyi haberi aldık. Ama onlar duydukları sözü imanla birleştirmedikleri için bunun kendilerine bir yararı olmadı. **3** Biz inanmış olanlar huzur diyarına gireriz. Nitekim Tanrı şöyle demiştir: “Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi, Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.” Oysa Tanrı dünyanın kuruluşundan beri işlerini tamamlamıştır. **4** Çünkü bir yerde yedinci günle ilgili şunu demiştir: “Tanrı bütün işlerinden yedinci gün dinlendi.” **5** Bu konuda yine diyor ki, “Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.” **6** Demek ki, bazılarının huzur diyarına gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi almış olanlar söz dinlemedikleri için o diyara giremediler. **7** Bu yüzden Tanrı, uzun zaman sonra Davut'un aracılığıyla, “bugün” diyerek yine bir gün belirliyor. Daha önce denildiği gibi, “Bugün O'nun sesini duyarsanız, Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.” **8** Eğer Yeşu onları huzura kavuşturmuştu, Tanrı daha sonra bir başka günden söz etmezdi. **9** Böylece Tanrı halkı için bir Şabat Günü rahatı kalıyor. **10** Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun huzur diyarına giren de kendi işlerinden öylece dinlenir. **11** Bu nedenle o huzur diyarına girmeye gayret edelim; öyle ki, hiçbirimiz aynı tür sözdinlemezlikten ötürü düşmesin. **12** Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan

daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar. **13** Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır. **14** Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük başkâhinimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım. **15** Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir. **16** Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım.

5 İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık sunular ve kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili konularda insanları temsil etmek için atanır. **2** Bilgisizlere, yoldan sapanlara yumuşak davranabilir. Çünkü kendisi de zayıflıklarla kuşatılmıştır. **3** Bundan ötürü, halk için olduğu gibi, kendisi için de günah sunusu sunmak zorundadır. **4** Kimse başkâhin olma onurunu kendi kendine alamaz; ancak Harun gibi, Tanrı tarafından çağrılırsa alır. **5** Nitekim Mesih de başkâhin olmak için kendi kendini yüceltmedi. O'na, “Sen benim Oğlum'sun, Bugün ben sana Baba oldum” diyen Tanrı O'nu yüceltti. **6** Başka bir yerde de diyor ki, “Melkisedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhinsin.” **(aiōn g165)** **7** Mesih, yeryüzünde olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti, yakardı ve Tanrı korkusu nedeniyle işitildi. **8** Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi. **9** Yetkin kılınınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu. **(aiōnios g166)** **10** Çünkü Tanrı tarafından Melkisedek düzeni uyarınca başkâhin atanmıştı. **11** Bu konuda söyleyecek çok sözümüz var, ama kulaklarınız uyuştuğu için anlatmak zor.

12 Şimdiye dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı sözlerinin temel ilkelerini size yeni baştan öğretecek birine ihtiyacınız var. Size yine süt gerekli, katı yiyecek değil! **13** Sütle beslenen herkes bebektir ve doğruluk sözünde deneyimsizdir. **14** Katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar duyularını iyi ile kötüyü ayırt etmek üzere alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

6 Bunun için, ölü işlerden tövbe etmenin ve Tanrı'ya inanmanın temelini, **2** vaftizler, elle kutsama, ölülerin dirilişi ve sonsuz yargıyla ilgili öğretinin temelini yeni baştan atmadan Mesih'le ilgili ilk öğretileri aşarak yetkinliğe doğru ilerleyelim. **(aiōnios g166)** **3** Tanrı izin verirse, bunu yapacağız. **4** Bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış ve Kutsal Ruh'a ortak edilmiş, **5** Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları **(aiōn g165)** **6** halde yoldan sapanları yeniden tövbe edecek duruma getirmeye olanak yoktur. Çünkü onlar Tanrı'nın Oğlu'nu adeta yeniden çarmıha geriyor, herkesin önünde aşağılıyorlar. **7** Üzerine sık sık yağan yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı bitkiler üreten toprağı Tanrı bereketli kılar. **8** Ama dikenli bitki, devedikeni üreten toprak yararsızdır; lanetlenmeye yakındır, sonu yanmaktır. **9** Size gelince, sevgili kardeşler, böyle konuştuğumuz halde, durumunuzun daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düştüğüne eminiz. **10** Tanrı adaletsiz değildir; emeğinizi ve kutsallara hizmet etmiş olarak ve etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz. **11** Umudunuzdan doğan tam güvenceye kavuşmanız için her birinizin sona dek aynı gayreti göstermesini diliyoruz. **12** Tembel olmamanızı, vaat edilenleri iman ve sabır aracılığıyla miras alanların örneğine uymanızı istiyoruz. **13** Tanrı İbrahim'e vaatte bulunduğu zaman, üzerine ant içecek daha üstün biri olmadığı için kendi üzerine ant

içerek şöyle dedi: **14** “Seni kutsadıkça kutsayacağım, Soyunu
çoğalttıkça çoğaltacağım.” **15** Böylece İbrahim sabırla dayanarak
vaade erişti. **16** İnsanlar kendilerinden üstün biri üzerine ant
içerler. Onlar için ant, söyleneni doğrular ve her tartışmayı sona
erdirir. **17** Tanrı da amacının değişmezliğini vaadin mirasçılarına
daha açıkça belirtmek istediği için vaadini antla pekiştirdi. **18** Öyle
ki, önümüze konan umuda tutunmak için Tanrı'ya sığınan bizler,
Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey
aracılığıyla büyük cesaret bulalım. **19** Canlarımız için gemi demiri
gibi sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin arkasındaki iç
bölmeye geçer. **20** Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek
başkâhin olan İsa oraya uğrumuza öncü olarak girdi. **(aiōn g165)**
7 Bu Melkisedek, Şalem Kralı ve yüce Tanrı'nın kâhiniydi.
Kralları bozguna uğratmaktan dönen İbrahim'i karşılamış ve
onu kutsamıştı. **2** İbrahim de ona her şeyin ondalığını verdi.
Melkisedek, adının anlamına göre, önce “Doğruluk Kralı”dır; sonra
da “Şalem Kralı”, yani “Esenlik Kralı”dır. **3** Babasız, annesizdir;
soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu
vardır. Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır. **4**
Bakın, büyük ata İbrahim'in ganimetten ondalık verdiği bu adam
ne kadar büyüktür! **5** Levioğulları'ndan olup kâhinlik görevini
üstlenenlere Kutsal Yasa uyarınca halktan, yani İbrahim'in
soyundan oldukları halde, kardeşlerinden ondalık almaları
buyrulmuştur. **6** Melkisedek ise Levili kâhinlerin soyundan
olmadığı halde, vaatleri alan İbrahim'den ondalık kabul etmiş ve
onu kutsamıştır. **7** Hiç kuşkusuz, kutsayan kutsanandan üstündür.
8 Birinde ölümlü insanlar ondalık alıyor, ötekinde yaşadığına
tanıklık edilen biri alıyor. **9** Ondalık alan Levi bile İbrahim
aracılığıyla ondalık vermiştir denebilir. **10** Çünkü Melkisedek

İbrahim'i karşıladığı zaman, Levi hâlâ atasının bedenindeydi. **11** Eğer Levililer'in kâhinliği aracılığıyla yetkinliğe erişilebilseydi – nitekim Kutsal Yasa bu kâhinliği öngörerek halka verildi– Harun düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesinden söz etmeye ne gerek kalırdı? **12** Çünkü kâhinlik değişince, Yasa da zorunlu olarak değişir. **13** Kendisinden böyle söz edilen kişi başka bir oymaktandır. Bu oymaktan hiç kimse sunakta hizmet etmemiştir. **14** Rabbimiz'in Yahuda oymağından geldiği açıktır. Musa bu oymaktan söz ederken kâhinlere ilişkin bir şey söylemedi. **15** Melkisedek benzeri başka bir kâhin ortaya çıktığından, bu söylediğimiz artık daha da açıktır. **16** O, Yasa'nın soyla ilgili önkoşuluna göre değil, yok edilemez bir yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur. **17** Çünkü, "Melkisedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhinsin" diye tanıklık ediliyor. **(aiōn g165)** **18** Önceki buyruk, zayıflığı ve yararsızlığı nedeniyle geçersiz kılındı. **19** Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinleştiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha sağlam bir umut verildi. **20** Bu da antsız olmadı. Öbürleri ant içilmeden kâhin olmuşlardı. **21** Ama O kendisine, "Rab ant içti, kararından dönmez, Sen sonsuza dek kâhinsin" diyen Tanrı'nın andıyla kâhin oldu. **(aiōn g165)** **22** Böylece İsa daha iyi bir antlaşmanın kefili olmuştur. **23** Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini sürdürmelerini engelliyordu. **24** Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği süreklidir. **(aiōn g165)** **25** Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır. **26** Böyle bir başkâhinimiz –kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış bir başkâhinimiz– olması uygundur. **27** O, öbür başkâhinler gibi

her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu ilk ve son kez yaptı. **28** Kutsal Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuza dek yetkin kılınmış olan Oğul'u başkâhin atamıştır. **(aiōn g165)**

8 Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Yüce Olan'ın tahtının sağında oturan, kutsal yerde, insanın değil, Rab'bin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle bir başkâhinimiz vardır. **3** Her başkâhin sunular, kurbanlar sunmak için atanır. Bu nedenle bizim başkâhinimizin de sunacak bir şeyi olması gerekir. **4** Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin olamazdı. Çünkü Kutsal Yasa uyarınca sunuları sunanlar var. **5** Bunlar göktekinin örneği ve gölgesi olan tapınakta hizmet ediyorlar. Nitekim Musa tapınma çadırını kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: “Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et.” **6** Şimdiyse, İsa daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir göreve de sahip olmuştur. **7** Eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek duyulmazdı. **8** Oysa halkını kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor: “‘İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor’ Diyor Rab. **9** ‘Atalarını Mısır'dan çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. Çünkü onlar antlaşmama bağlı kalmadılar, Ben de onlardan yüz çevirdim’ Diyor Rab. **10** ‘O günlerden sonra İsrail halkıyla Yapacağım antlaşma şudur’ diyor Rab, ‘Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim, Yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak. **11** Hiç kimse yurttaşını, kardeşini, Rab'bi tanı diye eğitmeyecek.

Çünkü küçük büyük hepsi tanıyacak beni. **12** Çünkü suçlarını bağışlayacağım, Günahlarını artık anmayacağım.'" **13** Tanrı, "Yeni bir antlaşma" demekle ilkini eskimiş saymıştır. Eskiyip köhneleşense çok geçmeden yok olur.

9 İlk antlaşmanın tapınma kuralları ve dünyasal tapınağı vardı. **2** Bir çadır kurulmuştu. Kutsal Yer denen birinci bölmede kandillik, masa ve adak ekmekleri bulunurdu. **3** İkinci perdenin arkasında En Kutsal Yer denen bir bölme vardı. **4** Altın buhur sunağıyla her yanı altınla kaplanmış Antlaşma Sandığı buradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış man testisi, Harun'un filizlenmiş değneği ve antlaşma levhaları vardı. **5** Sandığın üstünde Bağışlanma Kapağı'nı gölgeleyen yüce Keruvlar dururdu. Ama şimdi bunların ayrıntılarına giremeyiz. **6** Her şey böyle düzenlendikten sonra kâhinler her zaman çadırın ilk bölmesine girer, tapınma görevlerini yerine getirirler. **7** Ama iç bölmeye yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. Üstelik kendisi için ve halkın bilmeden işlediği suçlar için sunacağı kurban kanı olmaksızın giremez. **8** Kutsal Ruh bununla çadırın ilk bölmesi durdukça, kutsal yere giden yolun henüz açıkça gösterilmediğini belirtiyor. **9** Bu, şimdiki çağ için bir örnektir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor. **10** Bunlar yalnız yiyecek, içecek, çeşitli dinsel yıkanmalarla ilgilidir; yeni düzenin başlangıcına kadar geçerli olan bedensel kurallardır. **11** Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak ortaya çıktı. İnsan eliyle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük, daha yetkin çadırdan geçti. **12** Tekelerle danaların kanıyla değil, sonsuz kurtuluşu sağlayarak kendi kanıyla kutsal yere ilk ve son kez girdi. **(aiōnios g166)** **13** Tekelerle boğaların kanı ve serpilen düve külü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyor. **14** Öyleyse

sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir! **(aiōnios g166)** **15** Bu nedenle, çağrılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası almaları için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. Kendisi onları ilk antlaşma zamanında işledikleri suçlardan kurtarmak için fidye olarak öldü. **(aiōnios g166)** **16** Ortada bir vasiyet varsa, vasiyet edenin ölümünün kanıtlanması gerekir. **17** Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra geçerli olur. Vasiyet eden yaşadıkça, vasiyetin hiçbir etkinliği yoktur. **18** Bu nedenle ilk antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedi. **19** Musa, Kutsal Yasa'nın her buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti. **20** "Tanrı'nın uymanızı buyurduğu antlaşmanın kanı budur" dedi. **21** Aynı biçimde çadırın ve tapınmada kullanılan bütün eşyaların üzerine kan serpti. **22** Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz. **23** Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti. **24** Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrı'nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi. **25** Başkâhin her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yer'e girer; oysa Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmedi. **26** Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır. **(aiōn g165)** **27** İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmaz olduğu gibi, Mesih de

birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.

10 Kutsal Yasa'da gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu nedenle Yasa, her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrı'ya yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez. **2** Erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez miydi? Çünkü tapınanlar bir kez günahlarından arındıktan sonra artık günahlılık duygusu kalmazdı. **3** Ancak o kurbanlar insanlara yıldan yıla günahlarını anımsatıyor. **4** Çünkü boğalarla tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz. **5** Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor: “Kurban ve sunu istemedin, Ama bana bir beden hazırladın. **6** Yakmalık sunudan ve günah sunusundan Hoşnut olmadın. **7** O zaman şöyle dedim: ‘Kutsal Yazı tomarında Benim için yazıldığı gibi, Senin isteğini yapmak üzere, Ey Tanrı, işte geldim.’” **8** Mesih ilkin, “Kurban, sunu, yakmalık sunu, günah sunusu istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın” dedi. Oysa bunlar Yasa'nın bir gereği olarak sunulur. **9** Sonra, “Senin isteğini yapmak üzere işte geldim” dedi. Yani ikinciyi geçerli kılmak için birinciyi ortadan kaldırıyor. **10** Tanrı'nın bu isteği uyarınca, İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kılındık. **11** Her kâhin her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. **12** Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu. **13** O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini bekliyor. **14** Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir. **15** Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki, **16** “Rab, ‘O günlerden sonra Onlarla yapacağım antlaşma

şudur: Yasalarımı yüreklerine koyacağım, Zihinlerine yazacağım’ diyor.” **17** Sonra şunu ekliyor: “Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.” **18** Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur. **19** Bu nedenle, ey kardeşler, İsa'nın kanı sayesinde perdede, yani kendi bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır. **21** Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz bulunmaktadır. **22** Öyleyse yüreklerimiz serpmeyle kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz suyla yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekten bir içtenlikle Tanrı'ya yaklaşalım. **23** Açıkça benimsediğimiz umuda sımsıkı tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güvenilirdir. **24** Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. **25** Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim. **26** Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşetli beklenişi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır. **28** Musa'nın Yasası'nı hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözüyle acımasızca öldürülür. **29** Eğer bir kimse Tanrı Oğlu'nu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayar ve lütufkâr Ruh'a hakaret ederse, bundan ne kadar daha ağır bir cezaya layık görülecek sanırsınız? **30** Çünkü, “Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim” ve yine, “Rab halkını yargılayacak” diyeni tanıyoruz. **31** Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir. **32** Sizlerse aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye dayandığınız o ilk günleri anımsayın. **33** Bazen sitemlere, sıkıntılara uğrayıp seyirlik oldunuz, bazen de aynı durumda olanlarla dayanışma içine girdiniz. **34** Hem

hapistekilerin dertlerine ortak oldunuz, hem de daha iyi ve kalıcı bir malınız olduğunu bilerek mallarınızın yağma edilmesini sevinçle karşıladınız. **35** Onun için cesaretinizi yitirmeyin; bu cesaretin ödülü büyüktür. **36** Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirmek ve vaat edilene kavuşmak için dayanma gücüne ihtiyacınız vardır. **37** Artık, “Gelecek olan pek yakında gelecek Ve gecikmeyecek. **38** Doğru adamım, imanla yaşayacaktır. Ama geri çekilirse, ondan hoşnut olmayacağım.” **39** Bizler geri çekilip mahvolanlardan değiliz; iman edip canlarının kurtuluşuna kavuşanlardanız.

11 İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır. **2** Atalarımız bununla Tanrı'nın beğenisini kazandılar. **3** Evrenin Tanrı'nın buyruğuyla yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu iman sayesinde anlıyoruz. **(aiōn g165)** **4** Habil'in Tanrı'ya Kayin'den daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu. İmanı sayesinde doğru biri olarak Tanrı'nın beğenisini kazandı. Çünkü Tanrı onun sunduğu adakları kabul etti. Nitekim Habil ölmüş olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşmaktadır. **5** İman sayesinde Hanok ölümü tatmamak üzere yukarı alındı. Kimse onu bulamadı, çünkü Tanrı onu yukarı almıştı. Yukarı alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi. **6** İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir. **7** İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı tarafından uyarılınca, Tanrı korkusuyla ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu. **8** İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılınca, Tanrı'nın sözünü dinledi ve

nereye gideceğini bilmeden yola çıktı. **9** İman sayesinde bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerleşti. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda yaşadı. **10** Çünkü mimarı ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu. **11** İbrahim, yaşı geçmiş ve karısı Sara kısır olduğu halde, imanı sayesinde vaat edeni güvenilir saydığından çocuk sahibi olmak için güç buldu. **12** Böylece tek bir adamdan, üstelik ölüden farksız birinden gökteki yıldızlar, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız torun meydana geldi. **13** Bu kişilerin hepsi imanlı olarak öldüler. Vaat edilenlere kavuşamadılarsa da bunları uzaktan görüp selamladılar, yeryüzünde yabancı ve konuk olduklarını açıkça kabul ettiler. **14** Böyle konuşanlar bir vatan aradıklarını gösteriyorlar. **15** Ayrıldıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmeye fırsatları olurdu. **16** Ama onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlara bir kent hazırladı. **17** İbrahim sınandığı zaman imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. **18** Oysa Tanrı ona, “Senin soyun İshak'la sürecek” demişti. **19** İbrahim Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü; nitekim İshak'ı simgesel şekilde ölümden geri aldı. **20** İman sayesinde İshak gelecek olaylarla ilgili olarak Yakup'la Esav'ı kutsadı. **21** Yakup ölürken iman sayesinde Yusuf'un iki oğlunu da kutsadı, değneğinin ucuna yaslanarak Tanrı'ya tapındı. **22** Yusuf ölürken iman sayesinde İsrailoğulları'nın Mısır'dan çıkacağını anımsattı ve kemiklerine ilişkin buyruk verdi. **23** Musa doğduğunda annesiyle babası onu imanla üç ay gizlediler. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın fermanından korkmadılar. **24** Musa büyüyünce iman sayesinde firavunun kızının oğlu

olarak tanınmayı reddetti. **25** Bir süre için günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın halkıyla birlikte baskı görmeyi yeğledi. **26** Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödülü düşünüyordu. **27** Kralın öfkesinden korkmadan imanla Mısır'dan ayrıldı. Görünmez Olan'ı görür gibi dayandı. **28** İlk doğanları öldüren melek İsrailliler'e dokunmasın diye Musa imanla, Fısıh kurbanının kesilmesini ve kanının kapılara sürülmesini sağladı. **29** İman sayesinde İsrailliler karadan geçer gibi Kamış Denizi'nden geçtiler. Mısırlılar bunu deneyince boğuldular. **30** İsrailliler yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde dolandılar; sonunda imanları sayesinde surlar yıkıldı. **31** Fahişe Rahav casusları dostça karşıladığı için imanı sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte öldürülmedi. **32** Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davut, Samuel ve peygamberlerle ilgili olanları anlatsam, zaman yetmeyecek. **33** Bunlar iman sayesinde ülkeler ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağzını kapadılar. **34** Kızgın ateşi söndürdüler, kılıcın ağzından kaçıp kurtuldular. Güçsüzlükte kuvvet buldular, savaşta güçlendiler, yabancı orduları bozguna uğrattılar. **35** Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarıysa salıverilmeyi reddederek dirilip daha iyi bir yaşama kavuşma umuduyla işkencelere katlandılar. **36** Daha başkaları alaya alınıp kamçılandı, hatta zincire vurulup hapsedildi. **37** Taşlandılar, testereyle biçildiler, kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi derisi içinde dolaştılar, yoksulluk çektiler, sıkıntılara uğradılar, baskı gördüler. **38** Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yeraltı oyuklarında dolanıp durdular. **39** İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı'nın beğenisini kazandıkları halde,

hiçbiri vaat edilene kavuşmadı. **40** Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı.

12 İşte çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığına göre, biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyırıp atalım ve önümüze konan yarışı sabırla koşalım. **2** Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölüme katlandı ve şimdi Tanrı'nın tahtının sağında oturuyor. **3** Yorulup cesaretinizi yitirmemek için, günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olan'ı düşünün. **4** Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınızı akıtacak kadar direnmiş değilsiniz. **5** Size oğullar diye seslenen şu öğüdü de unuttunuz: "Oğlum, Rab'bin terbiye edişini hafife alma, Rab seni azarlayınca cesaretini yitirme. **6** Çünkü Rab sevdiğini terbiye eder, Oğulluğa kabul ettiği herkesi cezalandırır." **7** Terbiye edilmek uğruna acılara katlanmalısınız. Tanrı size oğullarına davranır gibi davranıyor. Hangi oğul babası tarafından terbiye edilmez? **8** Herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, oğullar değil, yasadışı evlatlarsınız. **9** Kaldı ki, bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. Öyleyse Ruhlar Babası'na bağımlı olup yaşamamız çok daha önemli değil mi? **10** Babalarımız bizi kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor. **11** Terbiye edilmek başlangıçta hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ne var ki, böyle eğitilenler için bu sonradan esenlik veren doğruluğu üretir. **12** Bunun için sarkık ellerinizi kaldırın, bükük dizlerinizi doğrultun, ayaklarınız için düz yollar yapın. Öyle ki, kötürüm olan parça eklemden çıkmasın, tersine şifa bulsun. **14** Herkesle barış içinde yaşamaya, kutsal olmaya gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan

kimse Rab'bi göremeyecek. **15** Dikkat edin, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını zehirleyecek acı bir kök filizlenmesin. **16** Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin. **17** Biliyorsunuz, Esav daha sonra kutsanma hakkını miras almak istediyse de geri çevrildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvarmasına karşın, vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi. **18** Sizler dokunulabilen, alev alev yanan dağa, karanlığa, koyu karanlık ve kasırgaya, gürleyen çağrı borusuna, tanrısal sözleri ileten sese yaklaşmış değilsiniz. O sesi işitenler, kendilerine bir sözcük daha söylenmesin diye yalvardılar. **20** “Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak” buyruğuna dayanamadılar. **21** Görünüm öyle korkunçtu ki, Musa, “Çok korkuyorum, titriyorum” dedi. **22** Oysa sizler Siyon Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Yeruşalim'e, bir bayram şenliği içindeki on binlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız. **25** Bunları söyleyeni reddetmemeye dikkat edin. Çünkü yeryüzünde kendilerini uyaranı reddedenler kurtulamadılarsa, göklerden bizi uyarandan yüz çevirirsek, bizim de kurtulamayacağımız çok daha kesindir. **26** O zaman O'nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, “Bir kez daha yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım” diye söz vermiştir. **27** “Bir kez daha” sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını, böylelikle sarsılmayanların kalacağını anlatıyor. **28** Böylece sarsılmaz bir egemenliğe kavuştuğumuz için minnettar olalım. Öyle ki, Tanrı'yı hoşnut

edecek biçimde saygı ve korkuyla tapınalım. **29** Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.

13 Kardeş sevgisi sürekli olsun. **2** Konuksever olmaktan geri kalmayın. Çünkü bu sayede bazıları bilmeden melekleri konuk ettiler. **3** Hapiste olanları, onlarla birlikte hapsedilmiş gibi anımsayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu düşünerek baskı görenleri hatırlayın. **4** Herkes evliliğe saygı göstersin. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina edenleri yargılayacak. **5** Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi: “Seni asla terk etmeyeceğim, Seni asla yüzüstü bırakmayacağım.” **6** Böylece cesaretle diyoruz ki, “Rab benim yardımcımdır, korkmam; İnsan bana ne yapabilir?” **7** Tanrı'nın sözünü size iletmiş olan önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucuna bakarak onların imanını örnek alın. **8** İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. **(aiōn g165)** **9** Çeşitli garip öğretilerin etkisine kapılıp sürüklenmeyin. Yüreğin yiyeceklerle değil, Tanrı lütfuyla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklere güvenenler hiçbir yarar görmediler. **10** Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur. **11** Başkâhin günah sunusu olarak hayvanların kanını kutsal yere taşır, ama bu hayvanların cesetleri ordugahın dışında yakılır. **12** Bunun gibi, İsa da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti. **13** Öyleyse biz de O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugahtan dışarıya çıkıp yanına gidelim. **14** Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özlüyoruz. **15** Bu nedenle, İsa aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanları, yani O'nun adını açıkça anan dudakların meyvesini sunalım. **16** İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın.

Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur. **17** Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil –bunun size yararı olmaz– sevinçle yapsınlar. **18** Bizim için dua edin. Vicdanımızı temiz tuttuğumuza, her bakımdan olumlu bir yaşam sürmek istediğimize eminiz. **19** Yanınıza tez zamanda dönebilmem için dua etmenizi özellikle rica ediyorum. **20** Esenlik veren Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Rabbimiz İsa'yı sonsuza dek sürecek antlaşmanın kanıyla ölümden diriltti. **(aiōnios g166)** **21** Tanrı, isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın; kendisini hoşnut eden şeyi İsa Mesih aracılığıyla bizlerde gerçekleştirsin. Mesih'e sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin. **(aiōn g165)** **22** Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım. **23** Kardeşimiz Timoteos'un salıverildiğini bilmenizi istiyorum. Yakında yanıma gelirse, onunla birlikte sizi görmeye geleceğim. **24** Önderlerinizin hepsine ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam ederler. **25** Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.

Yakup

1 Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup, dağılmış olan
on iki oymağa selam ederim. **2** Kardeşlerim, çeşitli denemelerle
yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın. **3** Çünkü
bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır. **4**
Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler
olmanız için tam bir etkinliğe erişsin. **5** İçinizden birinin bilgelikte
eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan
istesin; kendisine verilecektir. **6** Yalnız hiç kuşku duymadan,
imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleyip
savurduğu deniz dalgasına benzer. **7** Her bakımdan değişken,
kararsız olan kişi Rab'den bir şey alacağını ummasın. **9**
Düşkün olan kardeş kendi yüksekliğiyle, zengin olansa kendi
düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi kır çiçeği gibi solup
gidecek. **11** Güneş yakıcı sıcağıyla doğar ve otu kurutur. Otun
çiçeği düşer, görünüşünün güzelliği yok olur. Zengin de bunun
gibi kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir. **12** Ne mutlu
denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman
Rab'bin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır.
13 Ayartılan kişi, “Tanrı beni ayartıyor” demesin. Çünkü Tanrı
kötülükle ayartılamadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz. **14**
Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. **15** Sonra
arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da
ölüm getirir. **16** Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! **17** Her nimet,
her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya
da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir. **18** O,
yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri
kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu.
19 Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte

çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun. **20** Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz. **21** Bunun için, her türlü pisliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyırıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin. **22** Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz. **23** Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer. **24** Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unutur. **25** Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır. **26** Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur. **27** Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelemesinden korumasıdır.

2 Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman edenler olarak insanlar arasında ayrım yapmayın. **2** Toplandığınız yere altın yüzüklü, şık giyimli bir adamla kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık giyimliye ilgiyle, “Sen şuraya, iyi yere otur”, yoksula da, “Sen orada dur” ya da “Ayaklarımın dibine otur” derseniz, aranızda ayrım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz? **5** Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada yoksul olanları imanda zenginleşmek ve kendisini sevenlere vaat ettiği egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi? **6** Ama siz yoksulun onurunu kırdınız. Sizi sömüren zenginler değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyen onlar değil mi? **7** Ait olduğunuz Kişi'nin yüce adına küfreden onlar değil mi? **8** “Komşunu kendin gibi seveceksin” diyen Kutsal

Yazı'ya uyarak Kralımız Tanrı'nın Yasası'nı gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz. **9** Ama insanlar arasında ayrım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekten suçlu bulunursunuz. **10** Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur. **11** Nitekim “Zina etmeyeceksin” diyen, aynı zamanda “Adam öldürmeyeceksin” demiştir. Zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı yine de çiğnemiş olursun. **12** Özgürlük Yasası'yla yargılanacak olanlar gibi konuşup davranın. **13** Çünkü yargı merhamet göstermeyene karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir. **14** Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanı olduğunu söylerse, bu neye yarar? Böylesi bir iman onu kurtarabilir mi? **15** Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekten yoksunken, içinizden biri ona, “Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim” der, ama bedenin gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar? **17** Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür. **18** Ama biri şöyle diyebilir: “Senin imanın var, benimse eylemlerim.” Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim. **19** Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar! **20** Ey akılsız adam, eylem olmadan imanın yararsız olduğuna kanıt mı istiyorsun? **21** Atamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunağın üzerinde Tanrı'ya adama eylemiyle aklanmadı mı? **22** Görüyorsun, onun imanı eylemleriyle birlikte etkindi; imanı eylemleriyle tamamlandı. **23** Böylelikle, “İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı” diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. İbrahim'e de Tanrı'nın dostu dendi. **24** Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemle de aklanır. **25** Aynı biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri gönderen fahişe Rahav da

bu eylemiyle aklanmadı mı? **26** Ruhsuz beden nasıl ölüyse,
eylemsiz iman da ölüdür.

3 Kardeşlerim, biz öğretmenlerin daha titiz bir yargılamadan
geçeceğini biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuz öğretmen olmayın.
2 Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan
kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir. **3** Bize
boyun eğmeleri için atların ağzına gem vururuz, böylece bütün
bedenlerini yönlendiririz. **4** Düşünün, gemiler de o kadar büyük
olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin
gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler.
5 Bunun gibi, dil de bedenin küçük bir üyesidir, ama büyük
işlerle övünür. Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı
tutuşturabilir. **6** Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında
bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden
alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir. **(Geenna g1067)**
7 İnsan soyu, her tür yabanıl hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz
yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir. **8** Ama dili hiçbir
insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir
kötülüktür. **9** Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle
Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz. **10** Övgü ve sövgü
aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı. **11** Bir pınar
aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı? **12** Kardeşlerim, incir ağacı
zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı
tatlı su veremez. **13** Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu
yaşayışıyla, bilgelikten doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini
göstersin. **14** Ama yüreğinizde kin, kıskançlık, bencillik varsa
övünmeyin, gerçeği yadsımayın. **15** Böylesi “bilgelik” gökten inen
değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliktir. **16**
Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her

tür kötülük vardır. **17** Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce paktır, sonra barışçıldır, yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırıcılığı, ikiyüzlülüğü yoktur. **18** Barış içinde eken barış yapıcıları doğruluk ürününü biçerler.

4 Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşan tutkularınız değil mi? **2** Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavga ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz. **3** Dilediğiniz zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz. **4** Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder. **5** Sizce Kutsal Yazı boş yere mi şöyle diyor: “Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler.” **6** Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor: “Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder.” **7** Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır. **8** Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahtan temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın. **9** Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün. **10** Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir. **11** Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da yargılayan kişi, Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur. Yasa'yı yargılarsan, Yasa'nın uygulayıcısı değil, yargılayıcısı olursun. **12** Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun? **13** Dinleyin şimdi, “Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para

kazanacağız” diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibisiniz. **15** Bunun yerine, “Rab dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağız” demelisiniz. **16** Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür. **17** Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur.

5 Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın. **2** Servetiniz çürümüş, giysinizi güve yemiştir. **3** Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız. **4** İşte, ekinlerinizi biçen işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri size karşı haykırıyor. Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen Rab'bin kulağına erişti. **5** Yeryüzünde zevk ve bolluk içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi besiye çektiniz. **6** Size karşı koymayan doğru kişiyi yargılayıp öldürdünüz. **7** Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine dek sabredin. Bakın, çiftçi ilk ve son yağmurları alıncaya dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor! **8** Siz de sabredin. Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rab'bin gelişi yakındır. **9** Kardeşler, yargılanmamak için birbirinize karşı homurdanmayın. İşte, Yargıç kapının önünde duruyor. **10** Kardeşler, Rab'bin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntılarda sabır örneği olarak alın. **11** Sıkıntıya dayanmış olanları mutlu sayarız. Eyüp'ün nasıl dayandığını duydunuz. Rab'bin en sonunda onun için neler yaptığını bilirsiniz. Rab çok şefkatli ve merhametlidir. **12** Kardeşlerim, öncelikle şunu söyleyeyim: Ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne de başka bir şey üzerine ant için. “Evet”iniz evet, “hayır”ınız hayır olsun ki, yargıya uğramayasınız. **13** İçinizden biri

sıkıntıda mı, dua etsin. Sevinçli mi, ilahi söylesin. **14** İçinizden biri hasta mı, kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın; Rab'bin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler. **15** İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemişse, günahları bağışlanacaktır. **16** Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir. **17** İlyas da tıpkı bizim gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı. **18** Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü verdi. **19** Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan sapar da başka biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüş olur.

1 Petrus

1 Mesih İsa'nın elçisi ben Petrus'tan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli ve Bitinya'ya dağılmış ve buralarda yabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam! **2** İsa Mesih'in sözünü dinlemeniz ve O'nun kanının üzerinize serpilmesi için, Baba Tanrı'nın öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz. Lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun. **3** Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır. **5** Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz. **6** Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız. **7** Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih göründüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir. **8** Mesih'i görmemiş olsanız da O'nu seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz. **9** Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz. **10** Size bağışlanacak lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşla ilgili dikkatli incelemeler, araştırmalar yaptılar. **11** İçlerinde olan Mesih Ruhu, Mesih'in çekeceği acılara ve bu acıların ardından gelecek yüceliklere tanıklık ettiğinde, Ruh'un hangi zamanı ya da nasıl bir dönemi belirttiğini araştırdılar. **12** Şimdi size de bildirilen gerçeklerle kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu gerçekleri gökten gönderilen Kutsal Ruh'un gücüyle size Müjde'yi

iletenler bildirdi. Melekler bu gerçekleri yakından görmeye büyük özlem duyarlar. **13** Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayıp ayık kalarak umudunuzu tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfa bağlayın. **14** Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın. **15** Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. **16** Nitekim şöyle yazılmıştır: “Kutsal olun, çünkü ben kutsalım.” **17** Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrı'yı Baba diye çağırdığınıza göre, gurbeti andıran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı korkusuyla geçirin. **18** Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz. **20** Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı. **21** O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır. **22** Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin. **23** Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz. **(aiōn g165)** **24** Nitekim, “İnsan soyu ota benzer, Bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar, **25** Ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır.” İşte size müjdelenmiş olan söz budur. **(aiōn g165)**

2 Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün iftiraları üzerinizden sıyırıp atın. **2** Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Tanrı sözünü özleyin ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz. **3** Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız. **4** İnsanlarca reddedilmiş, ama Tanrı'ya

göre seçkin ve değerli olan diri taşa, Rab'be gelin. **5** O sizi diri taşlar olarak ruhsal bir tapınağın yapımında kullansın. Böylelikle, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın beğenisini kazanan ruhsal kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kâhinler topluluğu olursunuz. **6** Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor: “İşte, Siyon'a bir taş, Seçkin, değerli bir köşe taşı koyuyorum. O'na iman eden hiç utandırılmayacak.” **7** İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama imansızlar için, “Yapıcıların reddettiği taş Köşenin baş taşı,” “Sürçme taşı ve tökezleme kayası oldu.” İmansızlar Tanrı'nın sözünü dinlemedikleri için sürçerler. Zaten sürçmek üzere belirlenmişlerdir. **9** Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz. **10** Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz. **11** Sevgili kardeşler, size yalvarırım, cana karşı savaşan benliğin tutkularından kaçının. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz. **12** İnanmayanlar arasında olumlu bir yaşam sürün. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi size iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrı'yı, kendilerine yaklaştığı gün yüceltsinler. **13** İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma –gerek her şeyin üstünde olan krala gerekse kötülük yapanların cezalandırılması, iyilik edenlerin onurlandırılması için kral tarafından gönderilen valilere– Rab adına bağımlı olun. **15** Çünkü Tanrı'nın isteği, iyilik yaparak akılsızların bilgisizliğini susturmanızdır. **16** Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük yapmak için bahane etmeyin. Tanrı'nın kulları olarak yaşayın. **17** Herkese saygı gösterin. İmanlı kardeşlerinizi sevin, Tanrı'dan korkun, krala saygı gösterin. **18** Ey hizmetkârlar, efendilerinizin yalnız

iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, ters huylu olanlarına da tam bir saygıyla bağımlı olun. **19** Haksız yere acı çeken kişi, Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, Tanrı'yı hoşnut eder. **20** Çünkü günah işleyip dövüldüğünüzde dayanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acı çektiğinizde dayanırsanız, Tanrı'yı hoşnut edersiniz. **21** Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu. **22** “O günah işlemedi, ağzından hileli söz çıkmadı.” **23** Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrı'ya bıraktı. **24** Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz. **25** Çünkü yolunu şaşırmış koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne döndünüz.

3 Bunun gibi, ey kadınlar, siz de kocalarınıza bağımlı olun. Öyle ki, kimileri Tanrı sözüne inanmasa bile, Tanrı korkusuna dayanan temiz yaşayışınızı görerek söze gerek kalmadan karılarının yaşayışıyla kazanılsınlar. **3** Süsünüz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi dışla ilgili olmasın. **4** Gizli olan iç varlığınız, sakin ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle süsünüz olsun. Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir. **5** Çünkü geçmişte umudunu Tanrı'ya bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirlerdi. **6** Örneğin Sara İbrahim'i “Efendim” diye çağırır, sözünü dinlerdi. İyilik eder, hiçbir tehditten yılmazsanız, siz de Sara'nın çocukları olursunuz. **7** Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınıza bir engel çıkmasın. **8** Sonuç

olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Başkalarının duygularını paylaşın. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun. **9** Kötülüğe kötülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine, kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak için çağrıldınız. **10** Şöyle ki, “Yaşamdan zevk almak, İyi günler görmek isteyen, Dilini kötülükten, Dudaklarını yalandan uzak tutsun. **11** Kötülükten sakınıp iyilik yapsın. Esenliği amaçlasın, ardınca gitsin. **12** Çünkü Rab'bin gözleri Doğru kişilerin üzerindedir. Kulakları onların yakarışına açıktır. Ama Rab kötülük yapanlara karşıdır.” **13** İyilik yapmakta gayretli olursanız, size kim kötülük edecek? **14** Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanların “korktuğundan korkmayın, ürkmeyin.” **15** Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun. **16** Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle ki, Mesih'e ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar size ettikleri iftiradan utansınlar. **17** İyilik edip acı çekmek –eğer Tanrı'nın isteği buysa– kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir. **18** Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü. Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi. **19** Ruhta gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu. **20** Bir zamanlar, Nuh'un günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla kurtuldu. **21** Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor. **22** Göğe çıkmış

olan Mesih, Tanrı'nın sağındadır. Bütün melekler, yetkiler ve güçler O'na bağlı kılınmıştır.

4 Mesih bedence acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir. **2** Sonuç olarak, dünyadaki yaşamının geri kalan bölümünü artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteğine göre sürdürür. **3** İnanmayanların hoşlandıklarını yaparak sefahat, şehvet, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içki alemleri ve ilke tanımayan putperestlik içinde yaşayarak geçmişte harcadığınız günler yeter! **4** İnanmayanlar, kendinizi onlarla birlikte aynı sefahat seline atmamanızı yadırgıyor, size sövüyorlar. **5** Onlar, ölüleri de dirileri de yargılamaya hazır olan Tanrı'ya hesap verecekler. **6** Çünkü ölüler bedence öbür insanlar gibi yargılansın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın diye Müjde onlara da bildirildi. **7** Her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle, sağduyulu olun ve dua etmek için ayık durun. **8** Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter. **9** Söylenmeksizin birbirinize konukseverlik gösterin. **10** Her biriniz hangi ruhsal armağanı aldıysanız, bunu Tanrı'nın çok yönlü lütfunun iyi kâhyaları olarak birbirinize hizmet etmekte kullanın. **11** Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletir gibi konuşsun. Başkalarına hizmet eden, Tanrı'nın verdiği güçle hizmet etsin. Öyle ki, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve kudret sonsuzlara dek Mesih'indir! Amin. **(aiōn g165)** **12** Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için size giydirilen ateşten gömleği, size garip bir şey oluyormuş gibi yadırgamayın. **13** Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesih'in görkemi göründüğünde de sevinçle coşasınız. **14** Mesih'in adından ötürü hakarete uğrarsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhu üzerinizde bulunuyor. **15** Hiçbiriniz

katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin. **16** Ama Mesih inanlısı olduğu için acı çeken, bundan utanç duymasın. Taşıdığı bu adla Tanrı'yı yüceltsin. **17** Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne kulak asmayanların sonu ne olacak? **18** "Doğru kişi güçlükle kurtuluyorsa, Tanrısız ve günahlı kişiye ne olacak?" **19** Bunun için, Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

5 Bu nedenle aranızdaki ihtiyarlara, onlar gibi bir ihtiyar, Mesih'in çektiği acıların tanığı, açığa çıkacak olan yüceliğin paydaşı olarak rica ediyorum: Tanrı'nın size verdiği sürüyü güdün. Zorunluymuş gibi değil, Tanrı'nın istediği gibi gönüllü gözetmenlik yapın. Para hırsıyla değil, gönül rızasıyla, size emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak görevinizi yapın. **4** Baş Çoban göründüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız. **5** Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü, "Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder." **6** Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın. **7** Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır. **8** Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor. **9** Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblis'e karşı direnin. **10** Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağıran ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir. **(aiōnios g166)** **11** Kudret sonsuzlara dek O'nun olsun! Amin. **(aiōn g165)** **12** Kendisini güvenilir bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla

size kısaca yazmış bulunuyorum. Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın. **13** Sizler gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise ve oğlum Markos size selam ederler. **14** Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın. Sizlere, Mesih'e ait olan herkese esenlik olsun.

2 Petrus

1 İsa Mesih'in kulu ve elçisi ben Simun Petrus'tan Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğu sayesinde bizimkiyle eşdeğer bir imana kavuşmuş olanlara selam! **2** Tanrı'yı ve Rabbimiz İsa'yı tanımakla lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun. **3** Kendi yüceliği ve erdemiyle bizi çağıranın tanrısal gücü, kendisini tanımamız sonucunda yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken her şeyi bize verdi. **4** O'nun yüceliği ve erdemi sayesinde bize çok büyük ve değerli vaatler verildi. Öyle ki, dünyada kötü arzuların yol açtığı yozlaşmadan kurtulmuş olarak, bu vaatler aracılığıyla tanrısal özyapıya ortak olasınız. **5** İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetiminize dayanma gücünü, dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınıza kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi katın. **8** Çünkü bu niteliklere artan ölçüde sahip olursanız, Rabbimiz İsa Mesih'i tanımakta etkisiz ve verimsiz olmazsınız. **9** Bu niteliklere sahip olmayan uzağı göremez, kördür. Eski günahlarından temizlendiğini unutmuştur. **10** Bunun için, ey kardeşler, çağrılmışlığınızı ve seçilmişliğinizi kökleştirmeye daha çok gayret edin. Bunları yaparsanız, hiçbir zaman tökezlemezsiniz. **11** Böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in sonsuz egemenliğine girme hakkı size cömertçe sağlanacaktır. **(aiōnios g166)** **12** Onun için, her ne kadar bunları biliyorsanız ve sahip olduğunuz gerçekle pekiştirilmişseniz de, bunları size her zaman anımsatacağım. **13** Bu bedende yaşadığım sürece bunları anımsatarak sizi gayrete getirmeyi doğru buluyorum. **14** Rabbimiz İsa Mesih'in bana bildirdiği gibi, bedenden ayrılışımın yakın olduğunu biliyorum. **15** Ben bu dünyadan göçtükten sonra da bunları

sürekli anımsayabilmeniz için şimdi her gayreti göstereceğim.
16 Rabbimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken
uydurma masallara başvurmadık. O'nun görkemini gözlerimizle
gördük. **17** Mesih, yüce ve görkemli Olan'dan kendisine ulaşan
sesle, “Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum” diyen sesle
Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı. **18** Kutsal dağda O'nunla
birlikte bulunduğumuz için gökten gelen bu sesi biz de işittik. **19**
Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı.
Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık
yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirseniz, iyi
edersiniz. **20** Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir
peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. **21** Çünkü
hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal
Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler.

2 Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tıpkı
sizin de aranızda yanlış öğreti yayanlar olacağı gibi. Bunlar
kendilerini satın alan Efendi'yi bile yadsıyarak gizlice aranıza
yıkıcı öğretiler sokacaklar. Böyleleri kendi başlarına ani bir yıkım
getirecek. **2** Birçokları da onların sefahatine kapılacak. Onların
yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek. **3** Açgözlülüklerinden
ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için çoktan
beri verilmiş olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da
uyuklamaz. **4** Tanrı günah işleyen melekleri esirgemedi; onları
cehenneme atıp karanlıkta zincire vurdu. Yargılanıncaya dek
orada tutulacaklar. **(Tartaroō g5020)** **5** Tanrı eski dünyayı da
esirgemedi. Ama tanrısızların dünyasına tufanı gönderdiğinde,
doğruluk yolunu bildiren Nuh'u ve yedi kişiyi daha korudu. **6**
Sodom ve Gomora kentlerini yakıp yıkarak yargıladı. Böylece
tanrısızların başına geleceklere bir örnek verdi. **7** Ama ilke

tanımayan kişilerin sefih yaşayışından azap duyan doğru adam Lut'u kurtardı. **8** Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp işittiği yasa tanımaz davranışlar yüzünden doğru yüreğinde her gün ıstırap çekerdi. **9** Görülüyor ki Rab kendi yolunda yürüyenleri karşılaştıkları denemelerden nasıl kurtaracağını bilir. Doğru olmayanları, özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri cezalandırarak yargı gününe dek nasıl alıkoyacağını da bilir. Bu küstah, dikbaşlı kişiler yüce varlıklara sövmekten korkmazlar. **11** Oysa melekler bile, güç ve kudrette daha üstün oldukları halde bu varlıkları Rab'bin önünde söverek yargılamazlar. **12** Ama anlamadıkları konularda sövüp sayan bu kişiler, içgüdüleriyle yaşayan, yakalanıp boğazlanmak üzere doğan, akıldan yoksun hayvanlar gibidir. Hayvanlar gibi onlar da yıkıma uğrayacaklar. **13** Ettikleri haksızlığa karşılık zarar görecekler. Gündüzün zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarlar. Birer leke ve yüzkarasıdırlar. Sizinle yiyip içerken kendi hilelerinden zevk alırlar. **14** Gözleri zinayla doludur, günaha doymazlar. Kararsız kişileri ayartırlar. Yüreği açgözlülüğe alıştırılmış lanetli insanlardır. **15** Haksızlıkla elde ettiği kazancı seven Beor oğlu Balam'ın yolunu tutarak doğru yolu bırakıp saptılar. **16** Balam işlediği suçtan ötürü azarlandı. Konuşamayan eşek, insan diliyle konuşarak bu peygamberin çılgınlığına engel oldu. **17** Bu kişiler, susuz pınarlar, fırtınanın dağıttığı sis gibidirler. Onları koyu karanlık bekliyor. **18** Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz kurtulanları, boş ve kurumlu sözler söyleyerek benliğin tutkularıyla, sefahatle ayartırlar. **19** Onlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmışlığın kölesidirler. Çünkü insan neye yenilirse onun kölesi olur. **20** Rab ve Kurtarıcı İsa Mesih'i tanımakla dünyanın çirkefliğinden kurtulduktan

sonra yine aynı işlere karışıp yenilirlerse, son durumları ilk durumlarından beter olur. **21** Çünkü doğruluk yolunu bilip de kendilerine emanet edilen kutsal buyruktan geri dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu. **22** Şu gerçek özdeyiş onların durumunu anlatıyor: “Köpek kendi kusmuğuna döner”, “Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner.”

3 Sevgili kardeşler, şimdi bu benim size yazdığım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da bu konuları anımsatarak temiz düşüncelerinizi uyandırmaya çalıştım. **2** Öyle ki, kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve Kurtarıcımız Rab'bin elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu anımsayasınız. **3** Öncelikle şunu bilmelisiniz: Dünyanın son günlerinde kendi tutkularının ardından giden alaycı kişiler türeyecek. Bunlar, “Rab'bin gelişiyle ilgili vaat ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor” diyerek alay edecekler. **5** Ne var ki, göklerin çok önceden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla şekillendiğini bile bile unutuyorlar. **6** O zamanki dünya yine suyla, tufanla mahvolmuştu. **7** Şimdiki yer ve göklerse ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar. **8** Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir. **9** Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. **10** Ama Rab'bin günü hırsız gibi gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan her şey yanıp tükenecek. **11** Her şey böylece yok olacağına

göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek. **13** Ama biz Tanrı'nın vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz. **14** Bunun için, sevgili kardeşlerim, mademki bunları bekliyorsunuz, Tanrı'nın önünde lekesiz, kusursuz ve barış içinde olmaya gayret edin. **15** Sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi, Rabbimiz'in sabrını kurtuluş fırsatı sayın. **16** Pavlus bütün mektuplarında bu konulardan böyle söz eder. Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür Kutsal Yazılar'ı olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar. **17** Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bilerek sakının. **18** Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımakta ilerleyin. Şimdi ve sonsuza dek O'na yücelik olsun! Amin. **(aiōn g165)**

1 Yuhanna

1 Yaşam Sözü'yle ilgili olarak başlangıçtan beri var olanı,
işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, seyredip ellerimizle
dokunduğumuzu duyuruyoruz. **2** Yaşam açıkça göründü, O'nu
gördük ve O'na tanıklık ediyoruz. Baba'yla birlikte olup bize
görünmüş olan sonsuz Yaşam'ı size duyuruyoruz. **(aiōnios g166)**
3 Evet, sizin de bizlerle paydaşlığınız olsun diye gördüğümüzü,
işittiğimizi size duyuruyoruz. Bizim paydaşlığımız da Baba'yla
ve Oğlu İsa Mesih'ledir. **4** Bunları size, sevincimiz tam olsun
diye yazıyoruz. **5** Mesih'ten işittiğimiz ve şimdi size ilettiğimiz
bildiri şudur: Tanrı ışıktır, O'nda hiç karanlık yoktur. **6** O'nunla
paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş,
gerçeğe uymamış oluruz. **7** Ama O ışıkta olduğu gibi biz de ışıkta
yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa'nın kanı
bizi her günahtan arındırır. **8** Günahımız yok dersek, kendimizi
aldatırız, içimizde gerçek olmaz. **9** Ama günahlarımızı itiraf
edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi
her kötülükten arındıracaktır. **10** Günah işlemedik dersek, O'nu
yalancı durumuna düşürmüş oluruz; O'nun sözü içimizde olmaz.

2 Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum.
Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın
önünde savunur. **2** O günahlarımızı, yalnız bizim günahlarımızı
değil, bütün dünyanın günahlarını da bağışlatan kurbandır. **3**
Buyruklarını yerine getirirsek, O'nu tanıdığımızdan emin olabiliriz.
4 "O'nu tanıyorum" deyip de buyruklarını yerine getirmeyen
yalancıdır, kendisinde gerçek yoktur. **5** Ama O'nun sözüne uyan
kişinin Tanrı'ya olan sevgisi gerçekten yetkinleşmiştir. Tanrı'da
olduğumuzu bununla anlarız. **6** "Tanrı'da yaşıyorum" diyen,
Mesih'in yürüdüğü yolda yürümelidir. **7** Sevgili kardeşlerim,

size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğiniz eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk, işitmiş olduğunuz Tanrı sözüdür. **8** Yine de size yeni bir buyruk yazıyorum. Bunun gerçek olduğu, Mesih'te ve sizde görülüyor. Çünkü karanlık geçiyor, gerçek ışık şimdiden parlıyor. **9** Işıkta olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır. **10** Kardeşini seven ışıkta yaşar ve başkasının tökezlemesine neden olmaz. **11** Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıkta yürür ve nereye gittiğini bilmez. Çünkü karanlık gözlerini kör etmiştir. **12** Yavrularım, size yazıyorum, Çünkü Mesih'in adı uğruna günahlarınız bağışlandı. **13** Babalar, size yazıyorum, Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz. Gençler, size yazıyorum, Çünkü kötü olanı yendiniz. Çocuklar, size yazdım, Çünkü Baba'yı tanıyorsunuz. **14** Babalar, size yazdım, Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz. Gençler, size yazdım, Çünkü güçlüsünüz, Tanrı'nın sözü içinizde yaşıyor, Kötü olanı yendiniz. **15** Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Baba'ya sevgisi yoktur. **16** Çünkü dünyaya ait olan her şey –benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur– Baba'dan değil, dünyadandır. **17** Dünya da dünyasal tutkular da geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza dek yaşar. **(aiōn g165)** **18** Çocuklar, bu son saattir. Mesih Karşıtı'nın geleceğini duydunuz. Nitekim şimdiden çok sayıda Mesih karşıtı türemiş bulunuyor. Son saat olduğunu bundan biliyoruz. **19** Bunlar aramızdan çıktılar, ama bizden değildiler. Bizden olsalardı, bizimle kalırlardı. Ayrılmaları hiçbirinin bizden olmadığını ortaya çıkardı. **20** Sizlerse Kutsal Olan tarafından meshedildiniz; hepiniz bilgilisiniz. **21** Gerçeği bilmediğiniz için değil, gerçeği ve hiçbir yalanın gerçekle ilgisi olmadığını bildiğiniz

için size yazıyorum. **22** İsa'nın Mesih olduğunu yadsıyan yalancı değilse, kim yalancıdır? Baba'yı ve Oğul'u yadsıyan Mesih karşıtıdır. **23** Oğul'u yadsıyanda Baba da yoktur; Oğul'u açıkça kabul edende Baba da vardır. **24** Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşasın. Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşarsa, siz de Oğul'da ve Baba'da yaşarsınız. **25** Mesih'in bize vaat ettiği budur, yani sonsuz yaşamdır. **(aiōnios g166)** **26** Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum. **27** Size gelince, O'ndan aldığınız mesh sizde kalır. Kimsenin size bir şey öğretmesine gerek yoktur. O'nun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, sahte değildir. Size öğrettiği gibi, Mesih'te yaşayın. **28** Evet, yavrularım, şimdi Mesih'te yaşayın ki, O göründüğünde cesaretimiz olsun, geldiğinde O'nun önünde utanmayalım. **29** O'nun doğru olduğunu bilirseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

3 Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize “Tanrı'nın çocukları” deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yı tanımadığı için bizi de tanımıyor. **2** Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih göründüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. **3** Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar. **4** Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir. **5** Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz. **6** Mesih'te yaşayan, günah işlemez. Günah işleyen O'nu ne görmüştür, ne de tanımıştır. **7** Yavrularım, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir. **8** Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan

beri günah işlemektedir. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı. **9** Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez. **10** Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir. İşte Tanrı'nın çocuklarıyla İblis'in çocukları böyle ayırt edilir. **11** Başlangıçtan beri işittiğiniz buyruk şudur: Birbirimizi sevelim. **12** Şeytan'a ait olup kardeşini öldüren Kayin gibi olmayalım. Kayin kardeşini neden öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü. **13** Kardeşler, dünya sizden nefret ederse şaşmayın. **14** Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Sevmeyen ölümde kalır. **15** Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin sonsuz yaşama sahip olmadığını bilirsiniz. **(aiōnios g166)** **16** Sevginin ne olduğunu Mesih'in bizim için canını vermesinden anlıyoruz. Bizim de kardeşlerimiz için canımızı vermemiz gerekir. **17** Dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde ondan şefkatini esirgeyen kişide Tanrı'nın sevgisi olabilir mi? **18** Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim. **19** Böylelikle gerçeğe ait olduğumuzu bileceğiz ve yüreğimiz bizi ne zaman suçlarsa, Tanrı'nın önünde onu yatıştıracağız. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha büyüktür ve her şeyi bilir. **21** Sevgili kardeşlerim, yüreğimiz bizi suçlamazsa, Tanrı'nın önünde cesaretimiz olur, O'ndan ne dilersek alırız. Çünkü O'nun buyruklarını yerine getiriyor, O'nu hoşnut eden şeyleri yapıyoruz. **23** O'nun buyruğu Oğlu İsa Mesih'in adına inanmamız ve İsa'nın buyurduğu gibi birbirimizi sevmemizdir. **24** Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da yaşar, Tanrı da o kişide yaşar. İçimizde yaşadığını bize verdiği Ruh sayesinde biliriz.

4 Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tanrı'dan olup
olmadıklarını anlamak için ruhları sınayın. Çünkü birçok sahte
peygamber dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor. **2** İsa
Mesih'in beden alıp geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır.
Tanrı'nın Ruhu'nu bununla tanıyacaksınız. **3** İsa'yı kabul etmeyen
hiçbir ruh Tanrı'dan değildir. Böylesi, Mesih Karşıtı'nın ruhudur.
Onun geleceğini duydunuz. Zaten o şimdiden dünyadadır.
4 Yavrularım, siz Tanrı'dansınız ve sahte peygamberleri
yendiniz. Çünkü sizde olan, dünyadakinden üstündür. **5** Sahte
peygamberler dünyadandır. Bu nedenle söyledikleri sözler
de dünyadandır ve dünya onları dinler. **6** Bizse Tanrı'danız;
Tanrı'yı tanıyan bizi dinler, Tanrı'dan olmayan dinlemez. Gerçeğin
Ruhu'yla yalan ruhunu böyle ayırt ederiz. **7** Sevgili kardeşlerim,
birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes
Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. **8** Sevmeyen kişi Tanrı'yı
tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir. **9** Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla
yaşayalım diye O'nu dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini
gösterdi. **10** Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi
ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya
gönderdi. İşte sevgi budur. **11** Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu
kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz.
12 Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama birbirimizi
seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş
olur. **13** Tanrı'da yaşadığımızı ve O'nun bizde yaşadığını bize
kendi Ruhu'ndan vermiş olmasından anlıyoruz. **14** Baba'nın
Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük, şimdi
buna tanıklık ediyoruz. **15** Kim İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu
açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar.
16 Tanrı'nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık. Tanrı

sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar.
17 Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde
yetkin kılınmıştır. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada
öyleyiz. **18** Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu
siler atar. Çünkü korku işkencedir. Korkan kişi sevgide yetkin
kılınmamıştır. **19** Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi. **20**
"Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır.
Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez.
21 "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen buyruğu Mesih'ten
aldık.

5 İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur.
Baba'yı seven O'ndan doğmuş olanı da sever. **2** Tanrı'yı sevip
buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi
anlarız. **3** Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek
demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir. **4** Çünkü Tanrı'dan
doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer
kazandıran imanımızdır. **5** İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna iman
edenden başka dünyayı yenen kim? **6** Suyla ve kanla gelen
İsa Mesih'tir. O yalnız suyla değil, suyla ve kanla gelmiştir.
Buna tanıklık eden Ruh'tur. Çünkü Ruh gerçektir. **7** Şöyle ki,
tanıklık edenler üçtür: Ruh, su ve kan. Bunların üçü de uyum
içindedir. **9** İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı'nın
tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrı'nın tanıklığıdır, kendi
Oğlu'yla ilgili olarak yaptığı tanıklıktır. **10** Tanrı'nın Oğlu'na inanan,
yüreğinde Tanrı'nın tanıklığına sahiptir. Tanrı'ya inanmayansa
O'nu yalancı durumuna düşürmüş olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'yla
ilgili tanıklığına inanmamıştır. **11** Tanıklık da şudur: Tanrı bize
sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. **(aiōnios g166)**
12 Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde

Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur. **13** Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım. **(aiōnios g166)** **14** Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi işitir. **15** Her ne dilersek bizi işittiğini bildiğimize göre, O'ndan dilediklerimizi aldığımızı da biliriz. **16** Kardeşinin ölümcül olmayan bir günah işlediğini gören, onun için dua etsin. Duasıyla kardeşine yaşam verecektir. Bu, ölümcül olmayan günah işleyenler için geçerlidir. Ölümcül günah da vardır, bunun için dua etsin demiyorum. **17** Her kötülük günahtır, ama ölümcül olmayan günah da vardır. **18** Tanrı'dan doğmuş olanın günah işlemediğini biliriz. Tanrı'dan doğmuş olan İsa Mesih onu korur ve kötü olan ona dokunamaz. **19** Biliyoruz ki, biz Tanrı'danız, bütün dünya ise kötü olanın denetimindedir. **20** Yine biliyoruz ki, Tanrı'nın Oğlu gelmiş ve gerçek Olan'ı tanımamız için bize anlama gücü vermiştir. Biz gerçek Olan'dayız, O'nun Oğlu İsa Mesih'teyiz. O gerçek Tanrı ve sonsuz yaşamdır. **(aiōnios g166)** **21** Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

2 Yuhanna

1 Ben ihtiyardan, Tanrı'nın seçtiği, gerçekten sevdiğim hanımefendiye ve çocuklarına selamlar! Yalnız ben değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizleri seviyor. **2** Çünkü gerçek içimizde yaşıyor ve sonsuza dek bizimle olacak. **(aiōn g165)** **3** Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Oğlu İsa Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik de gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır. **4** Senin çocuklarından bazılarının Baba'dan aldığımız buyruğa uyarak gerçeğin izinden yürüdüğünü görünce çok sevindim. **5** Şimdi sana rica ediyorum, hanımefendi, birbirimizi sevelim. Bu sana yazdığım yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğimiz buyruktur. **6** Sevgi Tanrı'nın buyruklarına uygun yaşamamız demektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz gibi, O'nun buyruğu sevgi yolunda yürümenizdir. **7** Ne var ki, İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyen birçok aldatıcı dünyanın her yanına yayıldı. Aldatıcı, Mesih karşıtı olan bunlardır. **8** Başardıklarınızı yitirmemek ve ödülünüzü eksiksiz almak için kendinize dikkat edin. **9** Haddini aşıp Mesih'in öğretisine bağlı kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur. Bu öğretiye bağlı kalanda ise hem Baba, hem de Oğul vardır. **10** Size gelip de bu öğretiyi getirmeyeni evinize almayın, ona selam bile vermeyin. **11** Çünkü böyle birine selam veren, kötü işlerine ortak olur. **12** Size yazacak çok şeyim var, ama bunları kâğıtla, mürekkeple iletmek istemedim. Sevincimiz tam olsun diye yanınıza gelmek ve sizinle yüz yüze konuşmak umudundayım. **13** Tanrı'nın seçtiği kızkardeşinin çocukları sana selam ederler.

3 Yuhanna

1 Ben ihtiyardan, gerçekten sevdiğim sevgili Gayus'a selam!
2 Sevgili kardeşim, canın gönenç içinde olduğu gibi, her
bakımdan sağlıklı ve gönenç içinde olman için dua ediyorum. **3**
Bazı kardeşler gelip senin gerçeğe bağlı kaldığına, gerçeğin
izinden yürüdüğüne tanıklık edince çok sevindim. **4** Benim için,
çocuklarımın gerçeğin izinden yürüdüklerini duymaktan daha
büyük bir sevinç olamaz! **5** Sevgili kardeşim, sana yabancı
oldukları halde, kardeşler için yaptığın her şeyi içten bir bağlılıkla
yapıyorsun. **6** Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları
Tanrı'ya yaraşır biçimde yardımlarınla birlikte uğurlarsan iyi
edersin. **7** Çünkü inanmayanlardan hiçbir yardım almadan,
Mesih'in adı uğruna yola çıktılar. **8** Bu nedenle, gerçek uğruna
emektaşlar olmak için böylelerini desteklemeliyiz. **9** Kiliseye bazı
şeyler yazdım, ama aralarında en üstün olma sevdasında olan
Diotrefis bizi kabul etmiyor. **10** Bunun için, eğer gelirsem, bize
yönelttiği haksız suçlamalarla yaptığı kötülükleri anımsatacağım.
Bununla yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor, kabul etmek
isteyenlere de engel olup onları kiliseden dışarı atıyor. **11** Sevgili
kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan kişi Tanrı'dandır.
Kötülük yapansa Tanrı'yı görmemiştir. **12** Herkesle birlikte
gerçeğin kendisi, Dimitrios'un değerli biri olduğuna tanıklık ediyor.
Biz de tanıklık ederiz. Tanıklığımızın doğru olduğunu biliyorsun.
13 Sana yazacak çok şeyim var, ama mürekkeple, kalemle
yazmak istemiyorum. **14** Yakında seni görmek umudundayım, o
zaman yüz yüze konuşuruz. Esen kal! Arkadaşlar sana selam
ederler. Sen de oradaki arkadaşlara adlı adınca selam söyle.

Yahuda

1 İsa Mesih'in kulu, Yakup'un kardeşi ben Yahuda'dan, Baba Tanrı tarafından sevilip İsa Mesih için korunmuş olan çağrılmışlara selam! **2** Merhamet, esenlik ve sevgi artan ölçüde sizin olsun. **3** Sevgili kardeşlerim, size ortak kurtuluşumuzla ilgili yazmaya çok gayret ettim. Bu arada sizi kutsallara ilk ve son kez emanet edilen iman uğrunda mücadeleye özendirmek için yazma gereğini duydum. **4** Çünkü Tanrımız'ın lütfunu sefahate araç eden, tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesih'i yadsıyan bazı tanrısızlar gizlice aranıza sızdılar. Onların yargılanacakları çoktan beri yazılmıştır. **5** Bütün bunları bildiğiniz halde, size anımsatmak isterim ki, ilk ve son kez halkı Mısır'dan kurtaran Rab iman etmeyenleri daha sonra yok etti. **6** Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri, büyük yargı günü için çözülmez bağlarla bağlayarak karanlığa hapsetti. **(aïdios g126)** **7** Sodom, Gomora ve çevrelerindeki kentler de benzer biçimde kendilerini fuhuş ve sapıklığa teslim ettiler. Sonsuza dek ateşte yanma cezasını çeken bu kentler ders alınacak birer örnektir. **(aiōnios g166)** **8** Aranıza sızan bu kişiler de onlar gibi gördükleri düşlere dayanarak öz bedenlerini kirletiyor, Rab'bin yetkisini hiçe sayıyor, yüce varlıklara sövüyorlar. **9** Oysa Başmelek Mikail bile Musa'nın cesedi konusunda İblis'le çekişip tartışırken, söverek onu yargılamaya kalkışmadı. Ancak, “Seni Rab azarlasın” dedi. **10** Ama bu kişiler anlamadıkları her şeye sövüyorlar. Öte yandan, akıldan yoksun hayvanlar gibi içgüdüleriyle anladıkları ne varsa, onları yıkıma götürüyor. **11** Vay onların haline! Çünkü Kayin'in yolundan gittiler. Kazanç için kendilerini Balam'ınkine benzer bir yanılgıya kaptırdılar. Korah'ınkine benzer bir isyanda mahvoldular. **12** Sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte pervasızca

yiyip içen bu kişiler birer kara lekedir. Yalnız kendilerini besleyen çobanlardır. Rüzgarın sürüklediği yağmursuz bulutlara, iki kez ölmüş, kökünden sökülmüş, sonbaharın meyvesiz ağaçlarına benzerler. **13** Köpüğünü savuran denizin azgın dalgaları gibi ayıplarını çevreye savururlar. Serseri yıldızlar gibidirler. Onları sonsuza dek sürecek koyu karanlık bekliyor. **(aiōn g165)** **14** Adem'den sonraki altıncı kuşaktan olan Hanok, bu adamlara ilişkin şu peygamberlikte bulundu: “İşte Rab herkesi yargılamak üzere on binlerce kutsalıyla geliyor. Tanrı yoluna aykırı, tanrısızca yapılan bütün işlerden ve tanrısız günahkârların kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü Rab, bütün insanlara suçluluklarını gösterecektir.” **16** Bunlar hep yakınıp söylenir, kendi tutkularının peşinden giderler. Ağızlarından kurumlu sözler çıkar, kendi çıkarları için başkalarını pohpohlarlar. **17** Ama siz, sevgili kardeşlerim, Rabbimiz İsa Mesih'in elçileri tarafından önceden söylenen sözleri anımsayın. **18** Size demişlerdi ki, “Dünyanın son günlerinde alay edenler, tanrısızlığa yönelip kendi tutkularına göre yaşayanlar olacaktır.” **19** Bunlar bölücü, insan doğasıyla sınırlı, Kutsal Ruh'tan yoksun kişilerdir. **20** Ama siz, sevgili kardeşlerim, kendinizi tümden kutsal olan imanınızın temeli üzerinde geliştirin. Kutsal Ruh'un yönetiminde dua edin. **21** Rabbimiz İsa Mesih'in sizi sonsuz yaşama kavuşturacak olan merhametini beklerken kendinizi Tanrı'nın sevgisinde koruyun. **(aiōnios g166)** **22** Kimi kararsızlara merhamet edin. **23** Kimini ateşten çekip kurtarın. Kimine de korkuyla merhamet edin. Ama günahlı bir bedenin lekelediği giysiden bile tiksinin. **24** Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. **25** Yücelik, ululuk, güç ve yetki Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla

bütün çağlardan önce, şimdi ve bütün çağlar boyunca Tanrı'nın olsun! Amin. **(aiōn g165)**

Vahiy

1 İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığıyla bunu kulu Yuhanna'ya iletti. **2** Yuhanna, Tanrı'nın sözüne ve İsa Mesih'in tanıklığına –gördüğü her şeye– tanıklık etmektedir. **3** Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır. **4** Ben Yuhanna'dan, Asya İli'ndeki yedi kiliseye selam! Var olan, var olmuş ve gelecek olandan, O'nun tahtının önünde bulunan yedi ruhtan **5** ve ölüler arasından ilk doğan, dünya krallarına egemen olan güvenilir tanık İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. **6** Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kâhinler yapmış olan Mesih'in olsun! Amin. **(aiōn g165)** **7** İşte bulutlarla geliyor! Her göz O'nu görecek, O'nun bedenini deşmiş olanlar bile. O'nun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları. Evet, böyle olacak! Amin. **8** Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, “Alfa ve Omega Ben'im” diyor. **9** İsa'ya ait biri olarak sıkıntıda, tanrısal egemenlikte ve sabırda ortağınız ve kardeşiniz olan ben Yuhanna, Tanrı'nın sözü ve İsa'ya tanıklık uğruna Patmos denilen adada bulunuyordum. **10** Rab'bin gününde Ruh'un etkisinde kalarak arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses işittim. **11** Ses, “Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfya ve Laodikya'ya gönder” dedi. **12** Bana sesleneni görmek için arkama döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik ve bunların ortasında, giysileri ayağına kadar uzanan, göğsüne altın kuşak sarınmış, insanoğluna benzer birini gördüm. **14** Başı, saçı

ak yapağı gibi beyaz, kar gibi bembeyazdı. Gözleri alev alev yanan ateşti sanki. **15** Ayakları, ocakta kor haline gelmiş parlak tunca benziyordu. Sesi, gürül gürül akan suların sesi gibiydi. **16** Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi. **17** O'nu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım. O ise sağ elini üzerime koyup şöyle dedi: "Korkma! İlk ve son Ben'im. **18** Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölüler diyarının anahtarları bendedir. **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz. **20** Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrına gelince, yedi yıldız yedi kilisenin melekleri, yedi kandillikse yedi kilisedir."

2 "Efes'teki kilisenin meleğine yaz. Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin ortasında yürüyen şöyle diyor: **2** 'Yaptıklarını, çalışkanlığını, sabrını biliyorum. Kötü kişilere katlanamadığını da biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerini elçi diye tanıtanları sınadın ve onları yalancı buldun. **3** Evet, sabırlısın, adım uğruna acılara dayandın ve yılmadın. **4** Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Başlangıçtaki sevginden uzaklaştın. **5** Bunun için, nereden düştüğünü anımsa! Tövbe et ve başlangıçta yaptıklarını sürdür. Tövbe etmezsen, gelip kandilliğini yerinden kaldırırım. **6** Yine de olumlu bir yanın var: Nikolas yanlılarının yaptıklarından nefret ediyorsun; ben de nefret ederim. **7** Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene Tanrı'nın cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim.'" **8** "İzmir'deki kilisenin meleğine yaz. Ölmüş ve yaşama dönmüş, ilk ve son olan şöyle diyor: **9** 'Sıkıntılarını, yoksulluğunu biliyorum. Oysa zenginsin! Yahudi

olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan'ın havrası durumunda olanların iftiralarını biliyorum. **10** Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, denenesiniz diye İblis içinizden bazılarını yakında zindana atacak. On gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim. **11** Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek.'" **12** "Bergama'daki kilisenin meleğine yaz. İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şöyle diyor: **13** 'Nerede yaşadığını biliyorum; Şeytan'ın tahtı oradadır. Yine de adıma sımsıkı bağlısın. Aranızda, Şeytan'ın yaşadığı yerde öldürülen sadık tanığım Antipa'nın günlerinde bile bana olan imanını yadsımadın. **14** Ne var ki, birkaç konuda sana karşıyım: Aranızda Balam'ın öğretisine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemeleri, fuhuş yapmaları için İsrailoğulları'nı ayartmayı Balak'a öğreten Balam'dı. **15** Bunun gibi, sizin aranızda da Nikolas yanlılarının öğretisine bağlı olanlar var. **16** Bunun için tövbe et! Yoksa yanına tez gelir, ağzımdaki kılıçla onlara karşı savaşırım. **17** Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene saklı mandan vereceğim. Ayrıca, ona beyaz bir taş ve bu taşın üzerinde yazılı olan yeni bir ad, alandan başka kimsenin bilmediği bir ad vereceğim.'" **18** "Tiyatira'daki kilisenin meleğine yaz. Gözleri alev alev yanan ateşe, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrı'nın Oğlu şöyle diyor: **19** 'Yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını biliyorum. Son yaptıklarının ilk yaptıklarını aştığını da biliyorum. **20** Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoşgörüyle karşılıyorsun. Bu kadın öğretisiyle kullarımı saptırıp fuhuş yapmaya, putlara sunulan kurbanların etini yemeye yöneltiyor. **21** Tövbe etmesi

için ona bir süre tanıdım, ama fuhuş yapmaktan tövbe etmek istemiyor. **22** Bak, onu yatağa düşüreceğim; onun yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina edenleri de büyük sıkıntıların içine atacağım. **23** Onun çocuklarını salgın hastalıkla öldüreceğim. O zaman bütün kiliseler, gönülleri ve yürekleri denetleyenin ben olduğumu bilecekler. Her birinize yaptıklarınızın karşılığını vereceğim. **24** "'Ama size, yani Tiyatira'da bulunan öbürlerine, bu öğretiyi benimsememiş, Şeytan'ın sözde derin sırlarını öğrenmemiş olanların hepsine şunu söylüyorum: Ben gelinceye dek sizde olana sımsıkı sarılın. Üzerinize bundan başka bir yük koymuyorum. **26** Ben Babam'dan nasıl yetki aldımsa, galip gelene, yaptığım işleri sonuna dek sürdürene ulusların üzerinde yetki vereceğim. Demir çomakla güdecek onları, Çömlek gibi kırıp parçalayacaktır. Galip gelene sabah yıldızını da vereceğim. **29** Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.'"

3 "Sart'taki kilisenin meleğine yaz. Tanrı'nın yedi ruhuna ve yedi yıldıza sahip olan şöyle diyor: 'Yaptıklarını biliyorum. Yaşıyorsun diye ad yapmışsın, ama ölüsün. **2** Uyan! Geriye kalan ve ölmek üzere olan ne varsa güçlendir. Çünkü yaptıklarının Tanrım'ın önünde tamamlanmamış olduğunu gördüm. **3** Bu nedenle neler aldığını, neler işittiğini anımsa. Bunları yerine getir, tövbe et! Eğer uyanmazsan, hırsız gibi geleceğim. Hangi saatte geleceğimi hiç bilemeyeceksin. **4** Ama Sart'ta, aranızda giysilerini lekelememiş birkaç kişi var ki, beyazlar içinde benimle birlikte yürüyecekler. Çünkü buna layıktırlar. **5** Galip gelen böylece beyaz giysiler giyecek. Onun adını yaşam kitabından hiç silmeyeceğim. Babam'ın ve meleklerinin önünde o kişinin adını açıkça anacağım. **6** Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.'" **7** "Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz. Kutsal ve

gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin kapayamadığı, kapadığını kimsenin açamadığı kişi şöyle diyor:
8 ‘Yaptıklarını biliyorum. İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözüme uydun, adımı yadsımadın. **9** Bak, Şeytan'ın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarını ileri süren yalancıları öyle edeceğim ki, gelip ayaklarına kapanacak, benim seni sevdiğimi anlayacaklar. **10** Sözüme uyarak sabırla dayandın. Ben de yeryüzünde yaşayanları denemek için bütün dünyanın üzerine gelecek olan denenme saatinden seni esirgeyeceğim.
11 Tez geliyorum. Tacını kimse elinden almasın diye sahip olduğuna sımsıkı sarıl. **12** Galip geleni Tanrım'ın Tapınağı'nda sütun yapacağım. Böyle biri artık oradan hiç ayrılmayacak. Onun üzerine Tanrım'ın adını, Tanrım'a ait kentin –gökten Tanrım'ın yanından inen yeni Yeruşalim'in– adını ve benim yeni adımı yazacağım. **13** Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.’”
14 “Laodikya'daki kilisenin meleğine yaz. Amin, sadık ve gerçek tanık, Tanrı yaratılışının kaynağı şöyle diyor: **15** ‘Yaptıklarını biliyorum. Ne soğuksun, ne sıcak. Keşke ya soğuk ya sıcak olsaydın! **16** Oysa ne sıcak ne soğuksun, ılıksın. Bu yüzden seni ağzımdan kusacağım. **17** Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye gereksinmem yok diyorsun; ama zavallı, acınacak durumda, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun. **18** Zengin olmak için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığının ayıbını örtmek için beyaz giysiler, görmek için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanı salık veriyorum. **19** Ben sevdiklerimi azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrete gel, tövbe et. **20** İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek

yiyeceğiz. **21** Ben nasıl galip gelerek Babam'la birlikte Babam'ın tahtına oturdumsa, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkını vereceğim. **22** Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.'"

4 Bundan sonra gökte açık duran bir kapı gördüm. Benimle konuştuğunu işittiğim, borazan sesine benzeyen ilk ses şöyle dedi: "Buraya çık! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim." **2** O anda Ruh'un etkisinde kalarak gökte bir taht ve tahtta oturan birini gördüm. **3** Tahtta oturanın, yeşim ve kırmızı akik taşına benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andıran bir gökkuşağı tahtı çevreliyordu. **4** Tahtın çevresinde yirmi dört ayrı taht vardı. Bu tahtlara başlarında altın taçlar olan, beyaz giysilere bürünmüş yirmi dört ihtiyar oturmuştu. **5** Tahttan şimşekler çakıyor, uğultular, gök gürlemeleri işitiliyordu. Tahtın önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Tanrı'nın yedi ruhudur. **6** Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle kaplı dört yaratık duruyordu. **7** Birinci yaratık aslana, ikincisi danaya benziyordu. Üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü yaratık uçan bir kartalı andırıyordu. **8** Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Yaratıkların her yanı, kanatlarının alt tarafı bile gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar: "Kutsal, kutsal, kutsaldır, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Var olmuş, var olan ve gelecek olan." **9** Yaratıklar tahtta oturanı, sonsuzluklar boyunca yaşayanı yüceltip ona saygı ve şükran sundukça, **(aiōn g165)** **10** yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın önünde yere kapanarak O'na tapınıyorlar. Taçlarını tahtın önüne koyarak şöyle diyorlar: **(aiōn g165)** **11** "Rabbimiz ve

Tanrımız! Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın. Çünkü her şeyi sen yarattın; Hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu.”

5 Tahtta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir tomar gördüm. **2** Yüksek sesle, “Tomarı açmaya, mühürlerini çözmeye kim layıktır?” diye seslenen güçlü bir melek de gördüm. **3** Ama ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında tomarı açıp içine bakabilecek kimse yoktu. **4** Acı acı ağlamaya başladım. Çünkü tomarı açıp içine bakmaya layık kimse bulunamadı. **5** Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, “Ağlama!” dedi. “İşte, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davut'un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak.” **6** Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın bütün dünyaya gönderilmiş yedi ruhudur. **7** Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden tomarı aldı. **8** Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar O'nun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar vardı. **9** Yeni bir ezgi söylüyorlardı: “Tomarı almaya, Mühürlerini açmaya layıksın! Çünkü boğazlandın Ve kanınla her oymaktan, her dilden, Her halktan, her ulustan İnsanları Tanrı'ya satın aldın. **10** Onları Tanrımız'ın hizmetinde Bir krallık haline getirdin, Kâhinler yaptın. Dünya üzerinde egemenlik sürecekler.” **11** Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi. **12** Yüksek sesle şöyle diyorlardı: “Boğazlanmış Kuzu Gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, Saygıyı, yüceliği, övgüyü Almaya layıktır.” **13** Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim: “Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek

Tahtta oturanın ve Kuzu'nun olsun!” **(aiōn g165)** **14** Dört yaratık, “Amin” dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.

6 Sonra Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığını gördüm. O anda dört yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, “Gel!” dediğini işittim. **2** Bakınca beyaz bir at gördüm. Binicisinin yayı vardı. Kendisine bir taç verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı. **3** Kuzu ikinci mührü açınca, ikinci yaratığın “Gel!” dediğini işittim. **4** O zaman kızıl renkte başka bir at çıktı ortaya. Binicisine dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Bunun sonucu olarak insanlar birbirlerini boğazlayacaklar. Atlıya ayrıca büyük bir kılıç verildi. **5** Kuzu üçüncü mührü açınca, üçüncü yaratığın “Gel!” dediğini işittim. Bakınca siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı. **6** Dört yaratığın ortasında sanki bir sesin şöyle dediğini işittim: “Bir ölçek buğday bir dinara, üç ölçek arpa bir dinara. Ama zeytinyağına, şaraba zarar verme!” **7** Kuzu dördüncü mührü açınca, “Gel!” diyen dördüncü yaratığın sesini işittim. **8** Bakınca soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm'dü. Ölüler diyarı onun ardınca geliyordu. Bunlara kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla, yeryüzünün yabanıl hayvanlarıyla ölüm saçmak için yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi. **(Hadēs g86)** **9** Kuzu beşinci mührü açınca, sunağın altında, Tanrı'nın sözü ve sürdürdükleri tanıklık nedeniyle öldürülenlerin canlarını gördüm. **10** Yüksek sesle feryat ederek şöyle diyorlardı: “Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?” **11** Onların her birine beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan öbür Tanrı kullarının ve kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya dek kısa bir süre daha beklemeleri istendi. **12** Kuzu altıncı

mührü açınca, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay baştan aşağı kan rengine döndü. **13** İncir ağacı, güçlü bir rüzgarla sarsıldığında nasıl ham incirlerini dökerse, gökteki yıldızlar da öylece yeryüzüne düştü. **14** Gökyüzü dürülen bir tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ, her ada yerinden sökülüp alındı. **15** Dünya kralları, büyükleri, komutanları, zenginleri, güçlüleri, özgürü kölesi herkes mağaralara, dağlardaki kayaların arasına gizlendiler. **16** Dağlara, kayalara, "Üzerimize düşün!" dediler, "Tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu'nun gazabından saklayın bizi! **17** Çünkü onların gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?"

7 Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar karaya, denize ya da herhangi bir ağaç üzerine esmesin diye, yeryüzünün dört rüzgarını tutuyorlardı. **2** Sonra gündoğusundan yükselen başka bir melek gördüm. Yaşayan Tanrı'nın mührünü taşıyordu. Karaya, denize zarar vermek için yetki verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı: **3** "Biz Tanrımız'ın kullarını alınlarından mühürleyene dek karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!" **4** Mühürlenmiş olanların sayısını işittim. İsrailoğulları'nın bütün oymaklarından 144 000 kişi mühürlenmişti: **5** Yahuda oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti. Ruben oymağından 12 000, Gad oymağından 12 000, **6** Aşer oymağından 12 000, Naftali oymağından 12 000, Manaşşe oymağından 12 000, **7** Şimon oymağından 12 000, Levi oymağından 12 000, İssakar oymağından 12 000, **8** Zevulun oymağından 12 000, Yusuf oymağından 12 000, Benyamin oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti. **9** Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan,

her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı. **10** Yüksek sesle bağırıyorlardı: “Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız'a Ve Kuzu'ya özgüdür!” **11** Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört yaratığın çevresinde duruyordu. Tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınarak şöyle diyorlardı: **12** “Amin! Övgü, yücelik, bilgelik, Şükran, saygı, güç, kudret, Sonsuzlara dek Tanrımız'ın olsun! Amin!” **(aiōn g165)** **13** Bu sırada ihtiyarlardan biri bana sordu: “Beyaz kaftan giymiş olan bu kişiler kim, nereden geldiler?” **14** “Sen bunu biliyorsun, efendim” dedim. Bana dedi ki, “Bunlar o büyük sıkıntıdan geçip gelenlerdir. Kaftanlarını Kuzu'nun kanıyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir. **15** Bunun için, “Tanrı'nın tahtı önünde duruyor, Tapınağında gece gündüz O'na tapınıyorlar. Tahtta oturan, çadırını onların üzerine gerecek. **16** Artık acıkmayacak, Artık susamayacaklar. Ne güneş ne kavurucu sıcak Çarpacak onları. **17** Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek Ve yaşam sularının pınarlarına götürecek. Tanrı gözlerinden bütün yaşları silecek.”

8 Kuzu yedinci mührü açınca, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu. **2** Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm. Onlara yedi borazan verildi. **3** Altın bir buhurdan taşıyan başka bir melek gelip sunağın önünde durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunmak üzere kendisine çok miktarda buhur verildi. **4** Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı, Tanrı'nın önünde meleğin elinden yükseldi. **5** Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Gök gürlemeleri, uğultular işitildi, şimşekler çaktı, yer sarsıldı. **6** Yedi melek ellerindeki yedi borazanı çalmaya hazırlandı. **7**

Birinci melek borazanını çaldı. Kanla karışık dolu ve ateş oluştu, yeryüzüne yağdı. Yerin üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı. **8** İkinci melek borazanını çaldı. Alev alev yanan, dağ gibi büyük bir kütle denize atıldı. Denizin üçte biri kana dönüştü. **9** Denizdeki yaratıkların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu. **10** Üçüncü melek borazanını çaldı. Gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız ırmakların üçte biri üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü. **11** Bu yıldızın adı Pelin'dir. Suların üçte biri pelin gibi acılaştı. Acılaşan sulardan içen birçok insan öldü. **12** Dördüncü melek borazanını çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri, yıldızların üçte biri vuruldu. Sonuç olarak ışıklarının üçte biri söndü, gündüzün ve gecenin üçte biri ışıksız kaldı. **13** Sonra göğün ortasında uçan bir kartal gördüm. Yüksek sesle şöyle bağırdığını işittim: “Borazanlarını çalacak olan öbür üç meleğin borazan seslerinden yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay haline!”

9 Beşinci melek borazanını çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz derinliklere açılan kuyunun anahtarı ona verildi. **(Abyssos g12)** **2** Dipsiz derinliklerin kuyusunu açınca, kuyudan büyük bir ocağın dumanı gibi bir duman çıktı. Kuyunun dumanından güneş ve hava karardı. **(Abyssos g12)** **3** Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler yağdı. Bunlara yeryüzündeki akreplerin gücüne benzer bir güç verilmişti. **4** Çekirgelere yeryüzündeki otlara, herhangi bir bitki ya da ağaca değil de, yalnız alınlarında Tanrı'nın mührü bulunmayan insanlara zarar vermeleri söylendi. **5** Bu insanları öldürmelerine değil, beş ay süreyle işkence etmelerine izin verildi. Yaptıkları işkence akrebin insanı soktuğu zaman verdiği acıya benziyordu. **6** O günlerde insanlar ölümü arayacak, ama bulamayacaklar.

Ölümü özleyecekler, ama ölüm onlardan kaçacak. **7** Çekirgelerin
görünümü, savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında
altın taçlara benzer başlıklar vardı. Yüzleri insan yüzleri gibiydi.
8 Saçları kadın saçına, dişleri aslan dişine benziyordu. **9**
Demir zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi
savaşa koşan çok sayıda atlı arabanın sesine benziyordu. **10**
Akrebinkine benzer kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında,
insanlara beş ay zarar verecek güce sahiptiler. **11** Başlarında
kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. Bu meleğin İbranice
adı Avaddon, Grekçe adıysa Apolyon'dur. **(Abyssos g12)** **12** Birinci
"vay" geçti, işte bundan sonra iki "vay" daha geliyor. **13** Altıncı
melek borazanını çaldı. Tanrı'nın önündeki altın sunağın dört
boynuzundan gelen bir ses işittim. **14** Ses, elinde borazan olan
altıncı meleğe, "Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı duran dört
meleği çöz" dedi. **15** Tam o saat, o gün, o ay, o yıl için hazır
tutulan dört melek, insanların üçte birini öldürmek üzere çözüldü.
16 Atlı ordularının sayısı iki yüz milyondu, sayılarını duydum.
17 Görümümde atları ve binicilerini gördüm. Ateş, gökyakut ve
kükürt renginde göğüs zırhları kuşanmışlardı. Atların başları
aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman, kükürt
fışkırıyordu. **18** İnsanların üçte biri bunların ağzından fışkıran
ateş, duman ve kükürtten, bu üç beladan öldü. **19** Atların gücü
ağızlarında ve kuyruklarındadır. Yılanı andıran kuyruklarının
başıyla zarar verirler. **20** Geriye kalan insanlar, yani bu belalardan
ölmemiş olanlar, kendi elleriyle yaptıkları putlardan dönüp tövbe
etmediler. Cinlere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın,
gümüş, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçmediler. **21**
Adam öldürmekten, büyü, fuhuş, hırsızlık yapmaktan da tövbe
etmediler.

10 Sonra gökten inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe, ayakları ateşten sütunlara benziyordu. **2** Elinde açılmış küçük bir tomar vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koyarak aslanın kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök gürlemesi dile gelip seslendiler. **4** Yedi gök gürlemesi seslendiğinde yazmak üzereydim ki, gökten, "Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle, yazma!" diyen bir ses işittim. **5** Denizle karanın üzerinde durduğunu gördüğüm melek, sağ elini göğe kaldırdı. **6** Göğü ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi ki, "Artık gecikme olmayacak. **(aiōn g165)** **7** Yedinci melek borazanını çaldığı zaman, Tanrı'nın sır olan tasarısı tamamlanacak. Nitekim Tanrı bunu, kulları peygamberlere müjdelemişti." **8** Gökten işittiğim ses benimle yine konuşmaya başladı: "Git, denizle karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık tomarı al" dedi. **9** Meleğin yanına gidip küçük tomarı bana vermesini istedim. "Al, bunu ye!" dedi. "Midende bir acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı gelecek." **10** Küçük tomarı meleğin elinden alıp yedim, ağzımda bal gibi tatlıydı. Ama yutunca midem acılaştı. **11** Sonra bana şöyle dendi: "Yine birçok halk, ulus, dil ve kralla ilgili olarak peygamberlikte bulunmalısın."

11 Bana değneğe benzer bir ölçü kamışı verilip şöyle dendi: "Git, Tanrı'nın Tapınağı'nı ve sunağı ölç, orada tapınanları say! **2** Tapınağın dış avlusunu bırak, orayı ölçme. Çünkü orası, kutsal kenti kırk iki ay ayaklarıyla çiğneyecek olan uluslara verildi. **3** İki tanığıma güç vereceğim; çul giysiler içinde bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler." **4** Bunlar yeryüzünün

Rabbi önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandilliktir. **5** Biri onlara zarar vermeye kalkışırsa, ağızlarından ateş fışkıracak ve düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin böyle öldürülmesi gerekir. **6** Peygamberlik ettikleri sürece yağmur yağmasın diye göğü kapamaya yetkileri vardır. Suları kana dönüştürme ve yeryüzünü, kaç kez isterlerse, her türlü belayla vurma yetkisine sahiptirler. **7** Tanıklık görevleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip öldürecek. **(Abyssos g12)** **8** Cesetleri, simgesel olarak Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin anayoluna serilecek. Onların Rabbi de orada çarmıha gerilmişti. **9** Her halktan, oymaktan, dilden, ulustan insan üç buçuk gün cesetlerini seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler. **10** Yeryüzünde yaşayanlar onların bu durumuna sevinip bayram edecek, birbirlerine armağanlar gönderecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara çok eziyet etmişti. **11** Üç buçuk gün sonra iki peygamber, Tanrı'dan gelen yaşam soluğunu alınca ayağa kalktılar. Onları görenler dehşete kapıldı. **12** İki peygamber gökten gelen yüksek bir sesin, “Buraya çıkın!” dediğini işittiler. Sonra düşmanlarının gözü önünde bir bulut içinde göğe yükseldiler. **13** Tam o saatte şiddetli bir deprem oldu, kentin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi can verdi. Geriye kalanlar dehşete kapılıp gökteki Tanrı'yı yücelttiler. **14** İkinci “vay” geçti. İşte, üçüncü “vay” tez geliyor. **15** Yedinci melek borazanını çaldı. Gökte yüksek sesler duyuldu: “Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesihi'nin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek.” **(aiōn g165)** **16** Tanrı'nın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapandı. Tanrı'ya tapınarak şöyle dediler: “Her Şeye Gücü Yeten, Var olan, var olmuş olan Rab Tanrı! Sana

şükrediyoruz. Çünkü büyük gücünü kuşanıp Egemenlik sürmeye başladın. **18** Uluslar gazaba gelmişlerdi. Şimdiyse senin gazabın üzerlerine geldi. Ölüleri yargılamak, Kulların olan peygamberleri, kutsalları, Küçük olsun büyük olsun, Senin adından korkanları ödüllendirmek Ve yeryüzünü mahvedenleri mahvetmek zamanı da geldi.” **19** Ardından Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı, tapınakta O'nun Antlaşma Sandığı göründü. O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Yer sarsıldı, şiddetli bir dolu fırtınası koptu.

12 Gökte olağanüstü bir belirti, güneşe sarınmış bir kadın göründü. Ay ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı. **2** Kadın gebeydi. Doğum sancıları içinde kıvranıyor, feryat ediyordu. **3** Ardından gökte başka bir belirti göründü: Yedi başlı, on boynuzlu, kızıl renkli büyük bir ejderhaydı bu. Yedi başında yedi taç vardı. **4** Kuyruğuyla gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Sonra doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu; kadın doğurur doğurmaz ejderha çocuğu yutacaktı. **5** Kadın bir oğul, bütün ulusları demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuk hemen alınıp Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına götürüldü. **6** Kadınsa çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı. **7** Gökte savaş oldu. Mikail'le melekleri ejderhayla savaştılar. Ejderha kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ama gücü yetmedi. Bu yüzden gökteki yerlerini yitirdiler. **9** Büyük ejderha –İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan– melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı. **10** Bundan sonra gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: “Tanrımız'ın kurtarışı, gücü, egemenliği Ve Mesihi'nin yetkisi şimdi gerçekleşti. Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı, Onları Tanrımız'ın önünde

gece gündüz suçlayan Aşağı atıldı. **11** Kardeşlerimiz Kuzu'nun kanıyla Ve ettikleri tanıklık bildirisiyle Onu yendiler. Ölümü göze alacak kadar Vazgeçmişlerdi can sevgisinden. **12** Bunun için, ey gökler ve orada yaşayanlar, Sevinin! Vay halinize, yer ve deniz! Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek Büyük bir öfkeyle üzerinize indi." **13** Ejderha yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadını kovalamaya başladı. **14** Yılanın önünden çöle, üç buçuk yıl besleneceği yere uçup kaçabilmesi için kadına büyük kartal kanatları verildi. **15** Yılan ağzından, kadını selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak gibi su akıttı. **16** Ama yeryüzü, ağzını açıp ejderhanın ağzından akıttığı ırmağı yutarak kadına yardım etti. **17** Bunun üzerine ejderha kadına öfkelendi. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirip İsa'ya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti.

13 Denizin kıyısında dikilip durdu. Sonra on boynuzlu, yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarının üzerinde on taç vardı, başlarının üzerinde küfür niteliğinde adlar yazılıydı. **2** Gördüğüm canavar parsa benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gibiydi. Ejderha canavara kendi gücü ve tahtıyla birlikte büyük yetki verdi. **3** Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almışa benziyordu. Ne var ki, bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün dünya şaşkınlık içinde canavarın ardından gitti. **4** İnsanlar canavara yetki veren ejderhaya taptılar. "Canavar gibisi var mı? Onunla kim savaşabilir?" diyerek canavara da taptılar. **5** Canavara, kurumlu sözler söyleyen, küfürler savuran bir ağız ve kırk iki ay süreyle kullanabileceği bir yetki verildi. **6** Tanrı'ya küfretmek, O'nun adına ve konutuna, yani gökte yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı. **7** Kutsallarla savaşıp onları yenmesine izin verildi. Canavar her oymak, her halk, her

dil, her ulus üzerinde yetkili kılındı. **8** Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapacak. **9** Kulağı olan işitsin! **10** Tutsak düşecek olan Tutsak düşecek. Kılıçla öldürülecek olan Kılıçla öldürülecek. Bu, kutsalların sabrını ve imanını gerektirir. **11** Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi ses çıkarıyordu. **12** İlk canavarın bütün yetkisini onun adına kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşayanları ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu. **13** İnsanların gözü önünde, gökten yere ateş yağdıracak kadar büyük belirtiler gerçekleştiriyordu. **14** İlk canavarın adına gerçekleştirmesine izin verilen belirtiler sayesinde, yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavarın onuruna bir heykel yapmalarını buyurdu. **15** Canavarın heykeline yaşam soluğu vermesi için kendisine güç verildi. Öyle ki, heykel konuşabilsin ve kendisine tapmayan herkesi öldürebilsin. **16** Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alnına bir işaret vurduruyordu. **17** Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilsin, ne de satabilsin. **18** Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplasın. Çünkü bu sayı insanı simgeler. Sayısı 666'dır.

14 Sonra Kuzu'nun Siyon Dağı'nda durduğunu gördüm. O'nunla birlikte 144 000 kişi vardı. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adları yazılıydı. **2** Gökten, gürül gürül akan suların sesini, güçlü gök gürlemesini andıran bir ses işittim. İşittiğim ses, lir çalanların çıkardığı sese benziyordu. **3** Bu 144 000 kişi, tahtın önünde, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyordu.

Yeryüzünden satın alınmış olan bu kişilerden başka kimse o ezgiyi öğrenemedi. **4** Kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar bunlardır. Pak kişilerdir. Kuzu nereye giderse ardısıra giderler. Tanrı'ya ve Kuzu'ya ait olacakların ilk bölümü olmak üzere insanlar arasından satın alınmışlardır. **5** Ağızlarından hiç yalan çıkmamıştır. Kusursuzdurlar. **6** Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara –her ulusa, her oymağa, her dile, her halka– iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde'yi getiriyordu. **(aiōnios g166)** **7** Yüksek sesle şöyle diyordu: “Tanrı'dan korkun! O'nu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!” **8** Ardından gelen ikinci bir melek, “Yıkıldı! Kendi azgın fuhuş şarabını bütün uluslara içiren büyük Babil yıkıldı!” diyordu. **9** Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: “Bir kimse canavara ve heykeline taparsa, alnına ya da eline canavarın işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Böylelerine kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle işkence edilecek. **11** Çektikleri işkencenin dumanı sonsuzlara dek tütecek. Canavara ve heykeline tapıp onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler. **(aiōn g165)** **12** Bu da, Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren, İsa'ya imanlarını sürdüren kutsalların sabrını gerektirir.” **13** Gökten bir ses işittim. “Yaz! Bundan böyle Rab'be ait olarak ölenlere ne mutlu!” diyordu. Ruh, “Evet” diyor, “Uğraşlarından dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek.” **14** Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde “insanoğluna benzer biri” oturuyordu. Başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı. **15** Tapınaktan çıkan başka bir melek bulutun üzerinde oturana yüksek sesle

bağırdı: “Orağını uzat ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ekini olgunlaşmış bulunuyor.” **16** Bulutun üzerinde oturan, orağını yerin üzerine salladı, yerin ekini biçildi. **17** Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı. **18** Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek de sunaktan çıkıp geldi. Keskin orağı olana yüksek sesle, “Keskin orağını uzat!” dedi. “Yerin asmasının salkımlarını topla. Çünkü üzümleri olgunlaştı.” **19** Bunun üzerine melek orağını yerin üzerine salladı. Yerin asmasının ürününü toplayıp Tanrı öfkesinin büyük masarasına attı. **20** Kentin dışında çiğnenen masaradan kan aktı. Kan, 1 600 ok atımı kadar yayılıp atların gemlerine dek yükseldi.

15 Gökte büyük ve şaşılası başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın öfkesi bu belalarla son buluyordu. **2** Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavara, heykeline ve adını simgeleyen sayıya karşı zafer kazananlar, ellerinde Tanrı'nın verdiği lirlerle cam denizin üzerinde durmuşlardı. **3** Tanrı kulu Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı: “Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Senin işlerin büyük ve şaşılası işlerdir. Ey ulusların kralı, Senin yolların doğru ve adildir. Ya Rab, senden kim korkmaz, Adını kim yüceltmez? Çünkü kutsal olan yalnız sensin. Bütün uluslar gelip sana tapınacaklar. Çünkü adil işlerin açıkça görüldü.” **5** Bundan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Çadırı'nın açıldığını gördüm. **6** Yedi belayı taşıyan yedi melek temiz, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar sarınmış olarak tapınaktan çıktı. **7** Dört yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi altın tas verdi. **(aiōn g165)** **8** Tapınak Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden ötürü dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası sona erinceye dek kimse tapınağa giremedi.

16 Sonra tapınaktan yükselen gür bir sesin yedi meleğe, “Gidin,
Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi tası yeryüzüne boşaltın!” dediğini
işittim. **2** Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın
işaretini taşıyıp heykeline tapanların üzerinde acı veren iğrenç
yaralar oluştu. **3** İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü
kanına benzer kana dönüştü, içindeki bütün canlılar öldü. **4**
Üçüncü melek tasını ırmaklara, su pınarlarına boşalttı; bunlar
da kana dönüştü. **5** Sulardan sorumlu meleğin şöyle dediğini
işittim: “Var olan, var olmuş olan kutsal Tanrı! Bu yargılarında
adilsin. **6** Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için,
İçecek olarak sen de onlara kan verdin. Bunu hak ettiler.” **7**
Sunaktan gelen bir sesin, “Evet, Her Şeye Gücü Yeten Rab
Tanrı, Yargıların doğru ve adildir” dediğini işittim. **8** Dördüncü
melek tasını güneşe boşalttı. Bununla güneşe insanları yakma
gücü verildi. **9** İnsanlar korkunç bir ısıyla kavruldular. Tövbe edip
bu belalara egemen olan Tanrı'yı yücelteceklerine, O'nun adına
küfrettiler. **10** Beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı.
Canavarın egemenliği karanlığa gömüldü. İnsanlar ıstıraptan
dillerini ısırdılar. **11** Istırap ve yaralarından ötürü Göğün Tanrısı'na
küfrettiler. Yaptıklarından tövbe etmediler. **12** Altıncı melek
tasını büyük Fırat Irmağı'na boşalttı. Gündoğusundan gelen
kralların yolu açılsın diye ırmağın suları kurudu. **13** Bundan sonra
ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin
ağzından kurbağaya benzer üç kötü ruhun çıktığını gördüm. **14**
Bunlar doğaüstü belirtiler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Her
Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş için
bütün dünyanın krallarını toplamaya gidiyorlar. **15** “İşte hırsız gibi
geliyorum! Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde kalmamak için
uyanık durup giysilerini üstünde bulundurana ne mutlu!” **16** Üç

kötü ruh, kralları İbranice Armagedon denilen yere topladılar.
17 Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Tapınaktaki tahttan
yükselen gür bir ses, “Tamam!” dedi. **18** O anda şimşekler
çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Öyle büyük bir deprem
oldu ki, yeryüzünde insan oldu olalı bu kadar büyük bir deprem
olmamıştı. **19** Büyük kent üçe bölündü. Ulusların kentleri yerle
bir oldu. Tanrı büyük Babil'i anımsadı, ona ateşli gazabının
şarabını içeren kâseyi verdi. **20** Bütün adalar ortadan kalktı,
dağlar yok oldu. **21** İnsanların üzerine gökten tanesi yaklaşık
kırk kilo ağırlığında iri dolu yağdı. Dolu belası öyle korkunçtu ki,
insanlar bu yüzden Tanrı'ya küfrettiler.

17 Yedi tası alan yedi melekten biri gelip benimle konuştu:
“Gel!” dedi. “Sana engin suların kenarında oturan büyük fahişenin
çarptırılacağı cezayı göstereyim. **2** Dünya kralları onunla fuhuş
yaptılar. Yeryüzünde yaşayanlar onun fuhşunun şarabıyla sarhoş
oldular.” **3** Bundan sonra melek beni Ruh'un yönetiminde çöle
götürdü. Orada yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfür niteliğinde
adlarla kaplı kırmızı bir canavarın üstüne oturmuş bir kadın
gördüm. **4** Kadın, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş, altınlar,
değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle,
fuhşunun çirkeflikleriyle dolu altın bir kâse vardı. **5** Alnına şu
gizemli ad yazılmıştı: BÜYÜK BABİL, DÜNYA FAHİŞELERİNİN
VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI **6** Kadının, kutsalların ve İsa'ya
tanıklık etmiş olanların kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu
görünce büyük bir şaşkınlığa düştüm. **7** Melek bana, “Neden
şaştın?” diye sordu. “Kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on
boynuzlu canavarın sırrını ben sana açıklayayım. **8** Gördüğün
canavar bir zamanlar vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra dipsiz
derinliklerden çıkacak ve yıkıma gidecek. Yeryüzünde yaşayan

ve dünya kurulalı beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar canavarı görünce şaşacaklar. Çünkü o bir zamanlar vardı, şimdi yok, ama yine gelecek. **(Abyssos g12)** **9** “Bunu anlamak için bilgelik gerek. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi tepedir; aynı zamanda yedi kraldır. **10** Bunların beşi düştü, biri duruyor, ötekiyse henüz gelmedi. Gelince kısa süre kalması gerek. **11** Yaşamış, ama şimdi yok olan canavarın kendisi sekizinci kraldır. O da yedilerden biridir ve yıkıma gitmektedir. **12** Gördüğün on boynuz henüz egemenlik sürmemiş on kraldır; canavarla birlikte bir saat egemenlik sürmek üzere yetki alacaklar. **13** Düşünce birliği içinde olan bu krallar güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler. **14** Kuzu'ya karşı savaşacaklar, ama Kuzu onları yenecek. Çünkü Kuzu, rablerin Rabbi, kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlar, çağrılmış, seçilmiş ve O'na sadık kalmış olanlardır.” **15** Bundan sonra melek bana, “Şu gördüğün sular –fahişenin kenarında oturduğu sular– halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir” dedi. **16** “Gördüğün canavarla on boynuz fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çıplak bırakacaklar. Etini yiyip kendisini ateşte yakacaklar. **17** Çünkü Tanrı, amacını gerçekleştirme isteğini onların yüreğine koymuştur. Öyle ki, Tanrı'nın sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara devretmekte sözbirliği edecekler. **18** Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde egemenlik süren büyük kenttir.”

18 Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. **2** Melek gür bir sesle bağırdı: “Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı! Cinlerin barınağı, Her kötü ruhun uğrağı, Her murdar ve iğrenç kuşun sığınağı oldu. **3** Çünkü bütün uluslar Azgın fuhşunun şarabından içtiler. Dünya kralları da Onunla fuhuş yaptılar. Dünya tüccarları

Onun aşırı sefahatiyle zenginleştiler.” **4** Gökten başka bir ses
işittim: “Ey halkım!” diyordu. “Onun günahlarına ortak olmamak,
Uğradığı belalara uğramamak için çık oradan! **5** Çünkü üst üste
yığılan günahları göğe erişti, Ve Tanrı onun suçlarını anımsadı. **6**
Babil nasıl davrandıysa, karşılığını ona aynen verin, Yaptıklarının
iki katını ödeyin. Hazırladığı kâsedeki içkinin İki katını hazırlayıp
ona içirin. **7** Kendini yücelttiği, sefahate verdiği oranda Istırap ve
keder verin ona. Çünkü içinden diyor ki, ‘Tahtında oturan bir
kraliçeyim, dul değilim. Asla yas tutmayacağım!’ **8** Bu nedenle
başına gelecek belalar –Ölüm, yas ve kıtlık– Bir gün içinde
gelecek. Ateş onu yiyip bitirecek. Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı
güçlüdür. **9** “Kendisiyle fuhuş yapan ve sefahatte yaşayan dünya
kralları onu yakan ateşin dumanını görünce onun için ağlayıp
dövünecekler. **10** Çektiği ıstıraptan dehşete düşecek, uzakta
durup, ‘Vay başına koca kent, Vay başına güçlü kent Babil! Bir
saat içinde cezanı buldun’ diyecekler. **11** “Dünya tüccarları onun
için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü mallarını satın alacak kimse yok
artık. **12** Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni, ipeği,
mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden
yapılmış her çeşit eşyayı, en pahalı ağaçlardan, tunç, demir
ve mermerden yapılmış her çeşit malı, tarçın ve kakule, buhur,
güzel kokulu yağ, günnük, şarap, zeytinyağı, ince un ve buğdayı,
sığırları, koyunları, atları, arabaları ve köleleri, insanların canını
satın alacak kimse yok artık. **14** “Diyecekler ki, ‘Canının çektiği
meyveler elinden gitti, Bütün değerli ve göz alıcı malların yok
oldu. İnsanlar bunları bir daha göremeyecek.’ **15** Babil'de bu
malları satarak zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği ıstıraptan
dehşete düşecekler. Uzakta durup ağlayacak, yas tutacaklar. **16**
“‘Vay başına, vay!’ diyecekler. ‘İnce keten, mor ve kırmızı kumaş

kuşanmış, Altın, değerli taş ve incilerle süslenmiş Koca kent! **17** Onca büyük zenginlik Bir saat içinde yok oldu.' "Gemi kaptanları, yolcular, tayfalar, denizde çalışanların hepsi, onu yakan ateşin dumanını görünce uzakta durup, 'Koca kent gibisi var mı?' diye feryat ettiler. **19** Başlarına toprak döktüler, yas tutup ağlayarak feryat ettiler: 'Vay başına koca kent, vay! Denizde gemileri olanların hepsi Onun sayesinde, onun değerli mallarıyla Zengin olmuşlardı. Kent bir saat içinde viraneye döndü.' **20** Ey gök, kutsallar, elçiler, peygamberler! Onun başına gelenlere sevinin! Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı." **21** Sonra güçlü bir melek değirmen taşına benzer büyük bir taşı kaldırıp denize atarak şöyle dedi: "Koca kent Babil de İşte böyle şiddetle atılacak Ve bir daha görülmeyecek. **22** Artık sende lir çalanların, ezgi okuyanların, Kaval ve borazan çalanların sesi Hiç işitilmeyecek. Artık sende hiçbir el sanatının ustası bulunmayacak. Sende artık değirmen sesi duyulmayacak. **23** Artık sende hiç kandil ışığı parlamayacak. Sende artık gelin güvey sesi duyulmayacak. Senin tüccarların dünyanın büyükleriydi. Bütün uluslar senin büyücülüğünle yoldan sapmıştı. **24** Peygamberlerin, kutsalların Ve yeryüzünde boğazlanan herkesin kanı Sende bulundu."

19 Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesini andıran yüksek bir ses işittim. "Haleluya!" diyorlardı. "Kurtarış, yücelik ve güç Tanrımız'a özgüdür. **2** Çünkü O'nun yargıları doğru ve adildir. Yeryüzünü fuhşuyla yozlaştıran Büyük fahişeyi yargılayıp Kendi kullarının kanının öcünü aldı." **3** İkinci kez, "Haleluya! Onun dumanı sonsuzlara dek tütecek" dediler. **(aiōn g165)** **4** Yirmi dört ihtiyarla dört yaratık yere kapanıp, "Amin! Haleluya!" diyerek tahtta oturan Tanrı'ya tapındılar. **5** Sonra tahttan bir ses yükseldi: "Ey Tanrımız'ın bütün kulları! Küçük büyük, O'ndan korkan

hepiniz, O'nu övün!” **6** Ardından büyük bir kalabalığın, gürül gürül akan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer sesler işittim. “Haleluya!” diyorlardı. “Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrımız Egemenlik sürüyor. **7** Sevinelim, coşalım! O'nu yüceltelim! Çünkü Kuzu'nun düğünü başlıyor, Gelini hazırlandı. **8** Giymesi için ona temiz ve parlak İnce keten giysiler verildi.” İnce keten kutsalların adil işlerini simgeler. **9** Sonra melek bana, “Yaz!” dedi. “Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!” Ardından ekledi: “Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrı'nın sözleridir.” **10** Ona tapınmak üzere ayaklarına kapandım. Ama o, “Sakın yapma!” dedi. “Ben de senin ve İsa'ya tanıklığını sürdüren kardeşlerin gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap! Çünkü İsa'ya tanıklık, peygamberlik ruhunun özüdür.” **11** Bundan sonra göğün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve Gerçek'tir. Adaletle yargılar, savaşır. **12** Gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır. **13** Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Tanrı'nın Sözü adıyla anılır. **14** Beyaz, temiz, ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular, beyaz atlara binmiş O'nu izliyorlardı. **15** Ağzından ulusları vuracak keskin bir kılıç uzanıyor. Onları demir çomakla güdecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın ateşli gazabının şarabını üreten masarayı kendisi çiğneyecek. **16** Kaftanının ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı: KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ **17** Bundan sonra güneşte duran bir melek gördüm. Göğün ortasında uçan bütün kuşları yüksek sesle çağırdı: “Kralların, komutanların, güçlü adamların, atlarla binicilerinin, özgür köle, küçük büyük, hepsinin etini yemek için toplanın, Tanrı'nın büyük şölenine gelin!” **19** Sonra canavarı,

dünya krallarını ve onların ordularını, ata binmiş Olan'la O'nun ordusuna karşı savaşmak üzere toplanmış gördüm. **20** Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber yakalandı. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp heykeline tapanları bu belirtilerle saptırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **21** Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağzından uzanan kılıçla öldürüldü. Bütün kuşlar bunların etiyle doydu.

20 Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı. **(Abyssos g12)** **2** Melek ejderhayı –İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı– yakalayıp bin yıl için bağladı. **3** Bin yıl tamamlanıncaya dek ulusları bir daha saptırmasın diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişi mühürledi. Bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor. **(Abyssos g12)** **4** Bazı tahtlar ve bunlara oturanları gördüm. Onlara yargılama yetkisi verilmişti. İsa'ya tanıklık ve Tanrı'nın sözü uğruna başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve heykeline tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini almamış olanlardı. Hepsi dirilip Mesih'le birlikte bin yıl egemenlik sürdüler. **5** İlk diriliş budur. Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanmadan dirilmedi. **6** İlk dirilişe dahil olanlar mutlu ve kutsaldır. İkinci ölümün bunların üzerinde yetkisi yoktur. Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacak, O'nunla birlikte bin yıl egemenlik sürecekler. **7** Bin yıl tamamlanınca Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak. **8** Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları –Gog'la Magog'u– saptırmak, savaş için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur. **9** Yeryüzünün dört bir yanından gelerek kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. Ama

gökten ateş yağdı, onları yakıp yok etti. **10** Onları saptıran İblis ise canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** **11** Sonra büyük, beyaz bir taht ve tahtta oturanı gördüm. Yerle gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler. **12** Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı. **13** Deniz kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölüler diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı. **(Hadēs g86)** **14** Ölüm ve ölüler diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** **15** Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık. **2** Kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi. **3** Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: “İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. **4** Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.” **5** Tahtta oturan, “İşte her şeyi yeniliyorum” dedi. Sonra, “Yaz!” diye ekledi, “Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir.” **6** Bana, “Tamam!” dedi, “Alfa ve Omega, başlangıç ve son Ben'im. Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim. **7** Galip gelen bunları miras alacak. Ben onun Tanrısı olacağım, o da bana

oğul olacak. **8** Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, kükürtle yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur.” **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **9** Son yedi belayla dolu yedi tası taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. “Gel!” dedi, “Kuzu'ya eş olacak gelini sana göstereyim.” **10** Sonra melek beni Ruh'un yönetiminde büyük, yüksek bir dağa götürdü. Oradan bana gökten, Tanrı'nın yanından inen ve O'nun görkemiyle ışıldayan kutsal kenti, Yeruşalim'i gösterdi. Kentin ışıltısı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan yeşim taşının ışıltısına benziyordu. **12** Büyük ve yüksek surları ve on iki kapısı vardı. Kapıları on iki melek bekliyordu. Kapıların üzerine İsrailoğulları'nın on iki oymağının adları yazılmıştı. **13** Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı. **14** Kenti çevreleyen surların on iki temel taşı bulunuyordu. Bunların üzerinde Kuzu'nun on iki elçisinin adları yazılıydı. **15** Benimle konuşan meleğin elinde kenti ve kent kapılarıyla surları ölçmek için altın bir ölçü kamışı vardı. **16** Kent kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti. Melek kenti kamışla ölçtü, her bir yanı 12 000 ok atımı geldi. Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti. **17** Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 144 arşındı. **18** Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent ise, cam duruluğunda saf altındandı. **19** Kent surlarının temelleri her tür değerli taşla bezenmişti. Birinci temel taşı yeşim, ikincisi laciverttaşı, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, on birincisi gökyakut, on ikincisi ametistti. **21** On iki kapı on iki inciydi; kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin anayolu cam saydamlığında saf altındandı. **22** Kentte tapınak

görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu, kentin tapınağıdır. **23** Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü Tanrı'nın görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çırasıdır. **24** Uluslar kentin ışığında yürüyecekler. Dünya kralları servetlerini oraya getirecekler. **25** Kentin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak. **26** Ulusların görkemi ve zenginliği oraya taşınacak. **27** Oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

22 Melek bana Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi. **2** Kentin anayolunun ortasında akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bulunuyordu. Ağacın yaprakları uluslara şifa vermek içindir. **3** Artık hiçbir lanet kalmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı kentin içinde olacak, kulları O'na tapınacak. **4** O'nun yüzünü görecek, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar. **5** Artık gece olmayacak. Çıra ışığına da güneş ışığına da gereksinmeleri olmayacak. Çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler. **(aiōn g165)** **6** Melek bana, “Bu sözler güvenilir ve gerçektir” dedi. “Peygamberlerin ruhlarının Tanrısı olan Rab, yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermek için meleğini gönderdi.” **7** “İşte tez geliyorum! Bu kitaptaki peygamberlik sözlerine uyana ne mutlu!” **8** Bunları işiten ve gören ben Yuhanna'yım. İşitip gördüğümde bunları bana gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım. **9** Ama o bana, “Sakın yapma!” dedi, “Ben senin, peygamber kardeşlerin ve bu kitabın sözlerine uyanlar gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap!” **10** Sonra bana, “Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme”

dedi, “Çünkü beklenen zaman yakındır. **11** Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan, kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın.” **12** “İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim. **13** Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Ben'im. **14** “Kaftanlarını yıkayan, böylelikle yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere ne mutlu! **15** Köpekler, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hile yapanların hepsi dışarıda kalacaklar. **16** “Ben İsa, kiliselerle ilgili bu tanıklığı sizlere iletsin diye meleğimi gönderdim. Davut'un kökü ve soyu Ben'im, parlak sabah yıldızı Ben'im.” **17** Ruh ve Gelin, “Gel!” diyorlar. İşiten, “Gel!” desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın. **18** Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. **19** Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır. **20** Bunlara tanıklık eden, “Evet, tez geliyorum!” diyor. Amin! Gel, ya Rab İsa! **21** Rab İsa'nın lütfu kutsallarla birlikte olsun! Amin.

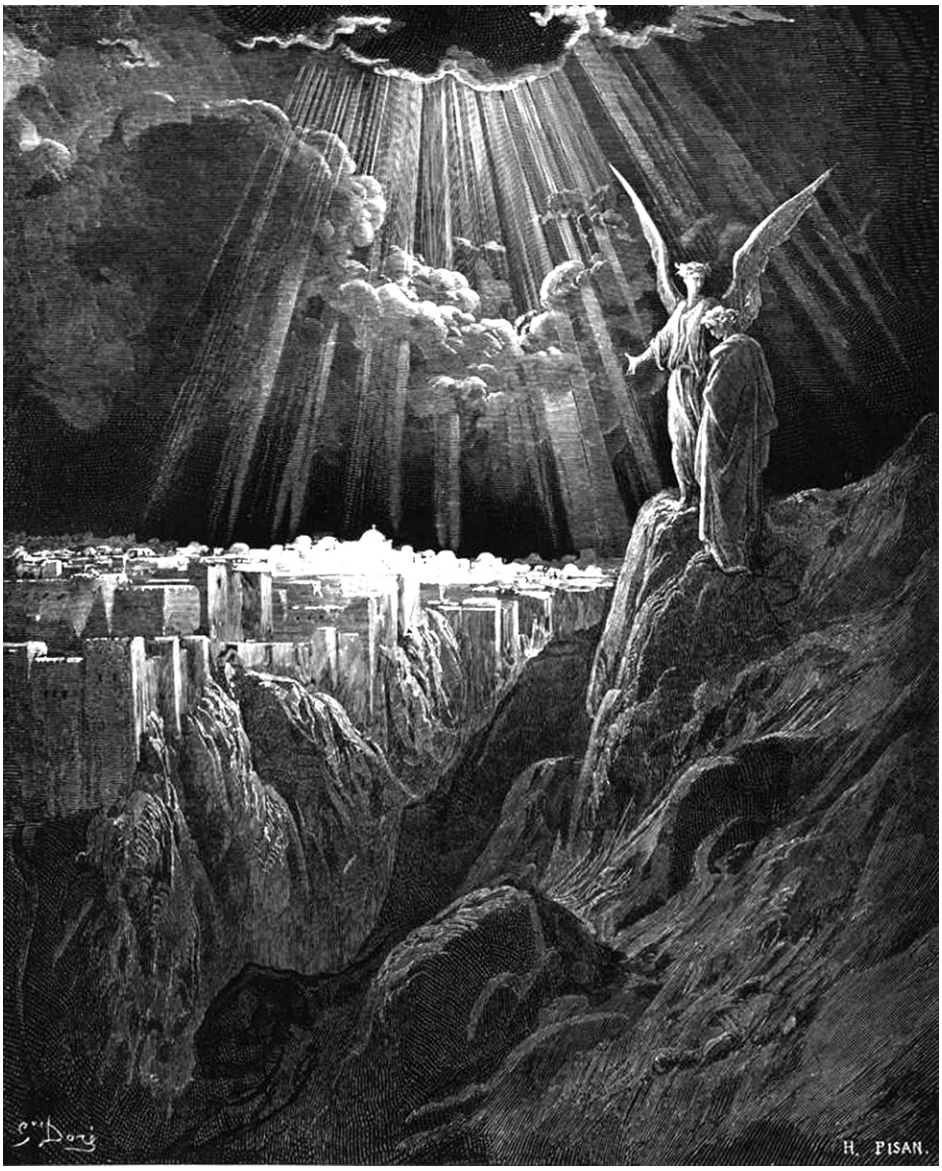

Kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi. Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: "İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak."

Vahiy 21:2-3

Reader's Guide

Türkçe at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Türkçe at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Turkish---Turkish-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Romalilar 10:7
Vahiy 9:1
Vahiy 9:2
Vahiy 9:11
Vahiy 11:7
Vahiy 17:8
Vahiy 20:1
Vahiy 20:3

aïdios

Romalilar 1:20
Yahuda 1:6

aiōn

Matta 12:32
Matta 13:22
Matta 13:39
Matta 13:40
Matta 13:49
Matta 21:19
Matta 24:3
Matta 28:20
Markos 3:29
Markos 4:19
Markos 10:30
Markos 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Yuhanna 4:14
Yuhanna 6:51
Yuhanna 6:58
Yuhanna 8:35
Yuhanna 8:51
Yuhanna 8:52
Yuhanna 9:32
Yuhanna 10:28
Yuhanna 11:26
Yuhanna 12:34
Yuhanna 13:8
Yuhanna 14:16
Elçilerin İşleri 3:21
Elçilerin İşleri 15:18
Romalilar 1:25
Romalilar 9:5
Romalilar 11:36
Romalilar 12:2
Romalilar 16:27
1 Korintliler 1:20
1 Korintliler 2:6
1 Korintliler 2:7
1 Korintliler 2:8
1 Korintliler 3:18
1 Korintliler 8:13
1 Korintliler 10:11
2 Korintliler 4:4
2 Korintliler 9:9
2 Korintliler 11:31
Galatyalilar 1:4
Galatyalilar 1:5
Efesliler 1:21
Efesliler 2:2
Efesliler 2:7
Efesliler 3:9
Efesliler 3:11
Efesliler 3:21
Efesliler 6:12
Filipililer 4:20
Koloseliler 1:26
1 Timoteos 1:17
1 Timoteos 6:17
2 Timoteos 4:10
2 Timoteos 4:18
Titus 2:12
İbraniler 1:2
İbraniler 1:8
İbraniler 5:6
İbraniler 6:5
İbraniler 6:20
İbraniler 7:17
İbraniler 7:21
İbraniler 7:24
İbraniler 7:28
İbraniler 9:26
İbraniler 11:3
İbraniler 13:8
İbraniler 13:21
1 Petrus 1:23
1 Petrus 1:25
1 Petrus 4:11
1 Petrus 5:11
2 Petrus 3:18
1 Yuhanna 2:17
2 Yuhanna 1:2
Yahuda 1:13
Yahuda 1:25
Vahiy 1:6
Vahiy 1:18
Vahiy 4:9
Vahiy 4:10
Vahiy 5:13
Vahiy 7:12
Vahiy 10:6
Vahiy 11:15
Vahiy 14:11
Vahiy 15:7
Vahiy 19:3
Vahiy 20:10
Vahiy 22:5

aiōnios

Matta 18:8
Matta 19:16
Matta 19:29
Matta 25:41
Matta 25:46
Markos 3:29
Markos 10:17
Markos 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Yuhanna 3:15
Yuhanna 3:16
Yuhanna 3:36
Yuhanna 4:14
Yuhanna 4:36
Yuhanna 5:24
Yuhanna 5:39
Yuhanna 6:27
Yuhanna 6:40
Yuhanna 6:47
Yuhanna 6:54
Yuhanna 6:68

Yuhanna 10:28
Yuhanna 12:25
Yuhanna 12:50
Yuhanna 17:2
Yuhanna 17:3
Elçilerin İşleri 13:46
Elçilerin İşleri 13:48
Romalilar 2:7
Romalilar 5:21
Romalilar 6:22
Romalilar 6:23
Romalilar 16:25
Romalilar 16:26
2 Korintliler 4:17
2 Korintliler 4:18
2 Korintliler 5:1
Galatyalilar 6:8
2 Selanikliler 1:9
2 Selanikliler 2:16
1 Timoteos 1:16
1 Timoteos 6:12
1 Timoteos 6:16
2 Timoteos 1:9
2 Timoteos 2:10
Titus 1:2
Titus 3:7
Filimon 1:15
İbraniler 5:9
İbraniler 6:2
İbraniler 9:12
İbraniler 9:14
İbraniler 9:15
İbraniler 13:20
1 Petrus 5:10
2 Petrus 1:11
1 Yuhanna 1:2
1 Yuhanna 2:25
1 Yuhanna 3:15
1 Yuhanna 5:11
1 Yuhanna 5:13
1 Yuhanna 5:20
Yahuda 1:7
Yahuda 1:21
Vahiy 14:6

eleēsē

Romalilar 11:32

Geenna

Matta 5:22
Matta 5:29
Matta 5:30
Matta 10:28
Matta 18:9
Matta 23:15
Matta 23:33
Markos 9:43
Markos 9:45
Markos 9:47
Luka 12:5
Yakup 3:6

Hadēs

Matta 11:23
Matta 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Elçilerin İşleri 2:27
Elçilerin İşleri 2:31
1 Korintliler 15:55
Vahiy 1:18
Vahiy 6:8
Vahiy 20:13
Vahiy 20:14

Limnē Pyr

Vahiy 19:20
Vahiy 20:10
Vahiy 20:14
Vahiy 20:15
Vahiy 21:8

Sheol

Yaratiliş 37:35
Yaratiliş 42:38
Yaratiliş 44:29
Yaratiliş 44:31
Çölde Sayim 16:30
Çölde Sayim 16:33
Yasa'Nin Tekrari 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Krallar 2:6
1 Krallar 2:9
Eyüp 7:9
Eyüp 11:8
Eyüp 14:13
Eyüp 17:13
Eyüp 17:16
Eyüp 21:13
Eyüp 24:19
Eyüp 26:6
Mezmurlar 6:5
Mezmurlar 9:17
Mezmurlar 16:10
Mezmurlar 18:5
Mezmurlar 30:3
Mezmurlar 31:17
Mezmurlar 49:14
Mezmurlar 49:15
Mezmurlar 55:15
Mezmurlar 86:13
Mezmurlar 88:3
Mezmurlar 89:48
Mezmurlar 116:3
Mezmurlar 139:8
Mezmurlar 141:7
Süleyman'In Özdeyişleri 1:12
Süleyman'In Özdeyişleri 5:5
Süleyman'In Özdeyişleri 7:27
Süleyman'In Özdeyişleri 9:18
Süleyman'In Özdeyişleri 15:11
Süleyman'In Özdeyişleri 15:24
Süleyman'In Özdeyişleri 23:14
Süleyman'In Özdeyişleri 27:20
Süleyman'In Özdeyişleri 30:16
Vaiz 9:10
Ezgiler Ezgisi 8:6
Yeşaya 5:14
Yeşaya 7:11
Yeşaya 14:9
Yeşaya 14:11
Yeşaya 14:15
Yeşaya 28:15
Yeşaya 28:18
Yeşaya 38:10
Yeşaya 38:18
Yeşaya 57:9
Hezekiel 31:15
Hezekiel 31:16
Hezekiel 31:17
Hezekiel 32:21
Hezekiel 32:27
Hoşea 13:14
Amos 9:2
Yunus 2:2
Habakkuk 2:5

Tartaroō

2 Petrus 2:4

Questioned

None yet noted

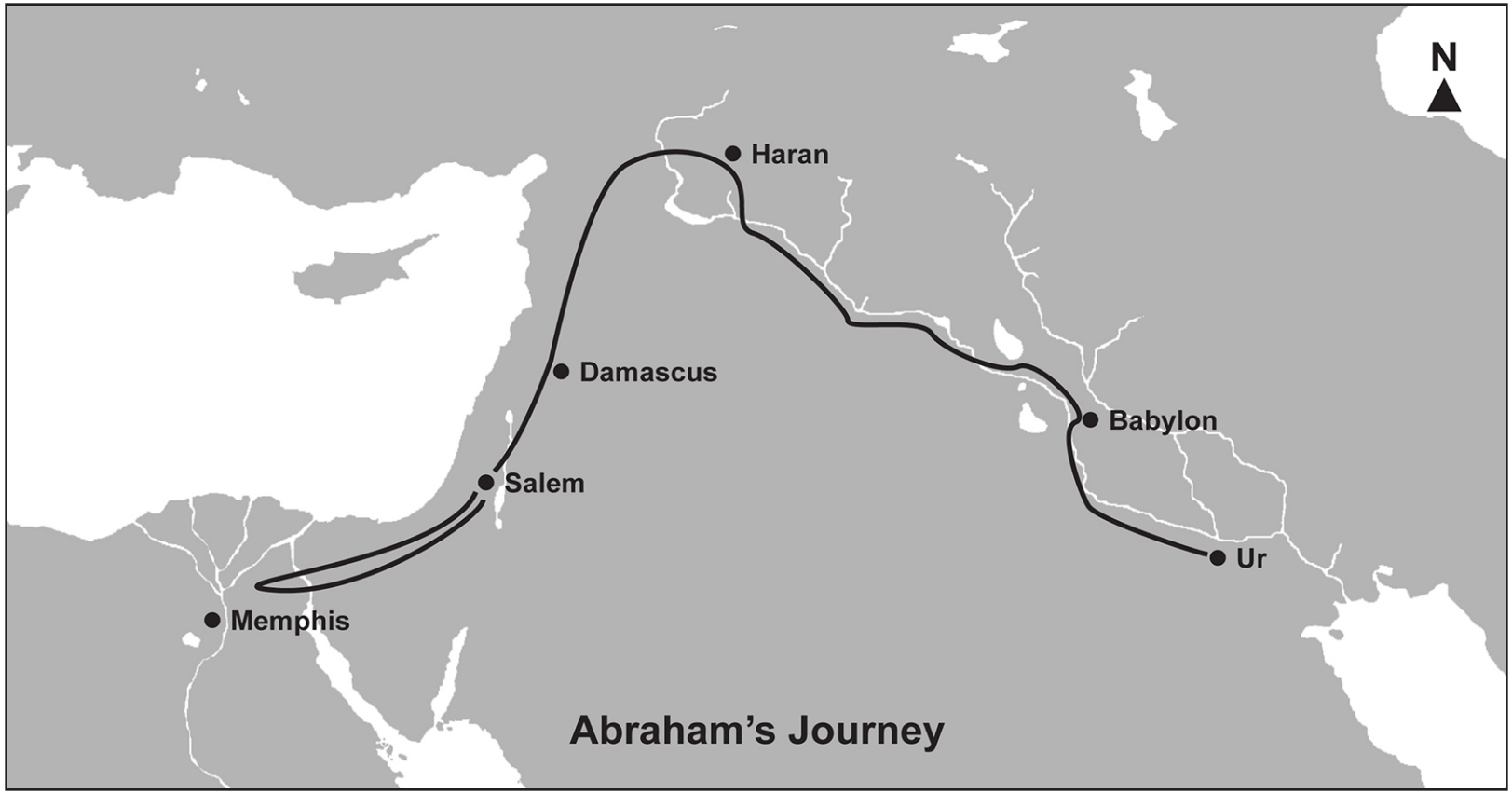

İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılınca, Tanrı'nın sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı. - İbraniler 11:8

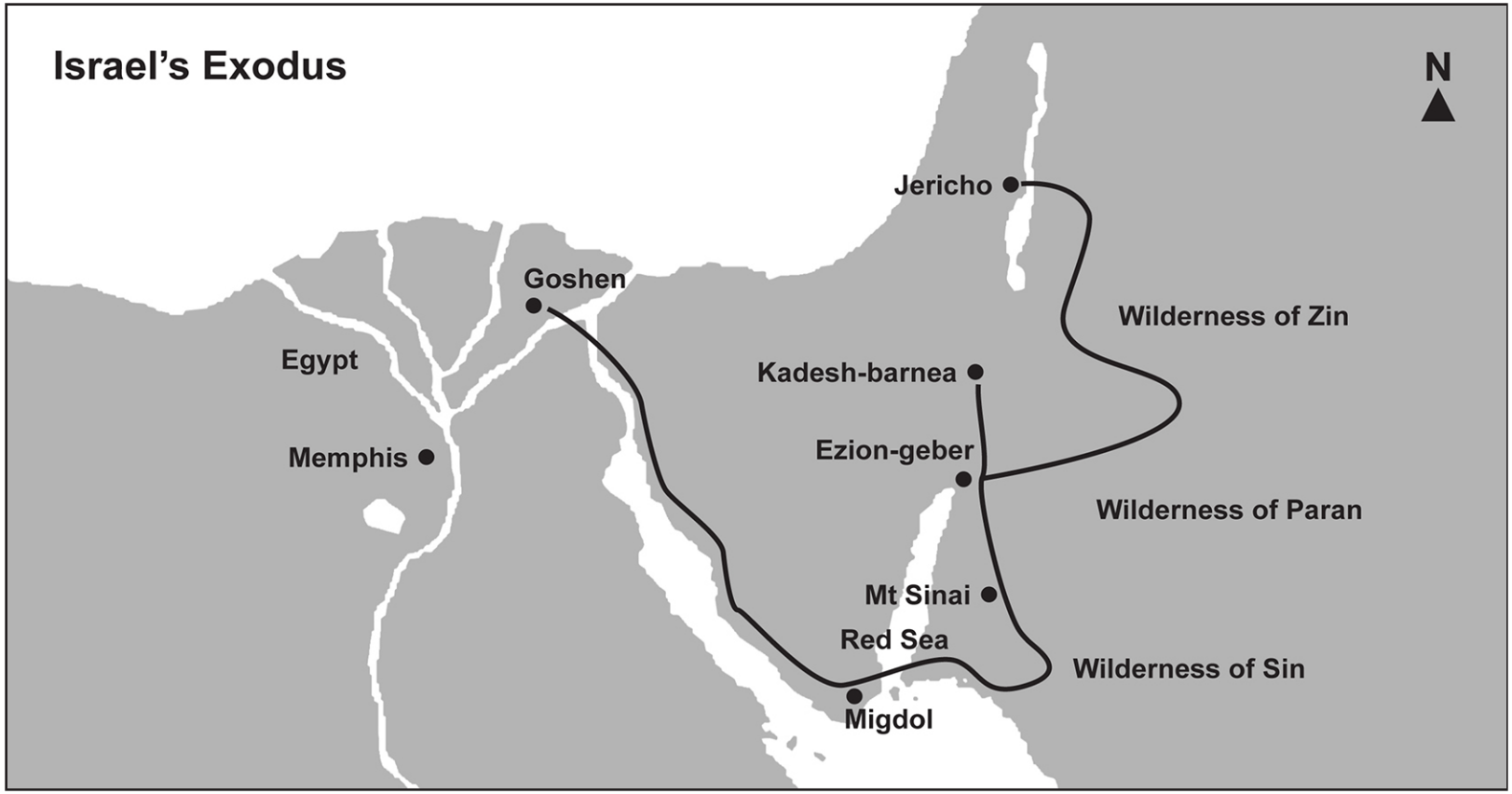

Firavun İsrailliler'i salıverdiğinde, Filist yöresi yakın olmasına karşın, Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü, "Halk savaşla karşılaşınca, düşüncelerini değiştirip Mısır'a geri dönebilir" diye düşündü. - Misir'Dan Çikiş 13:17

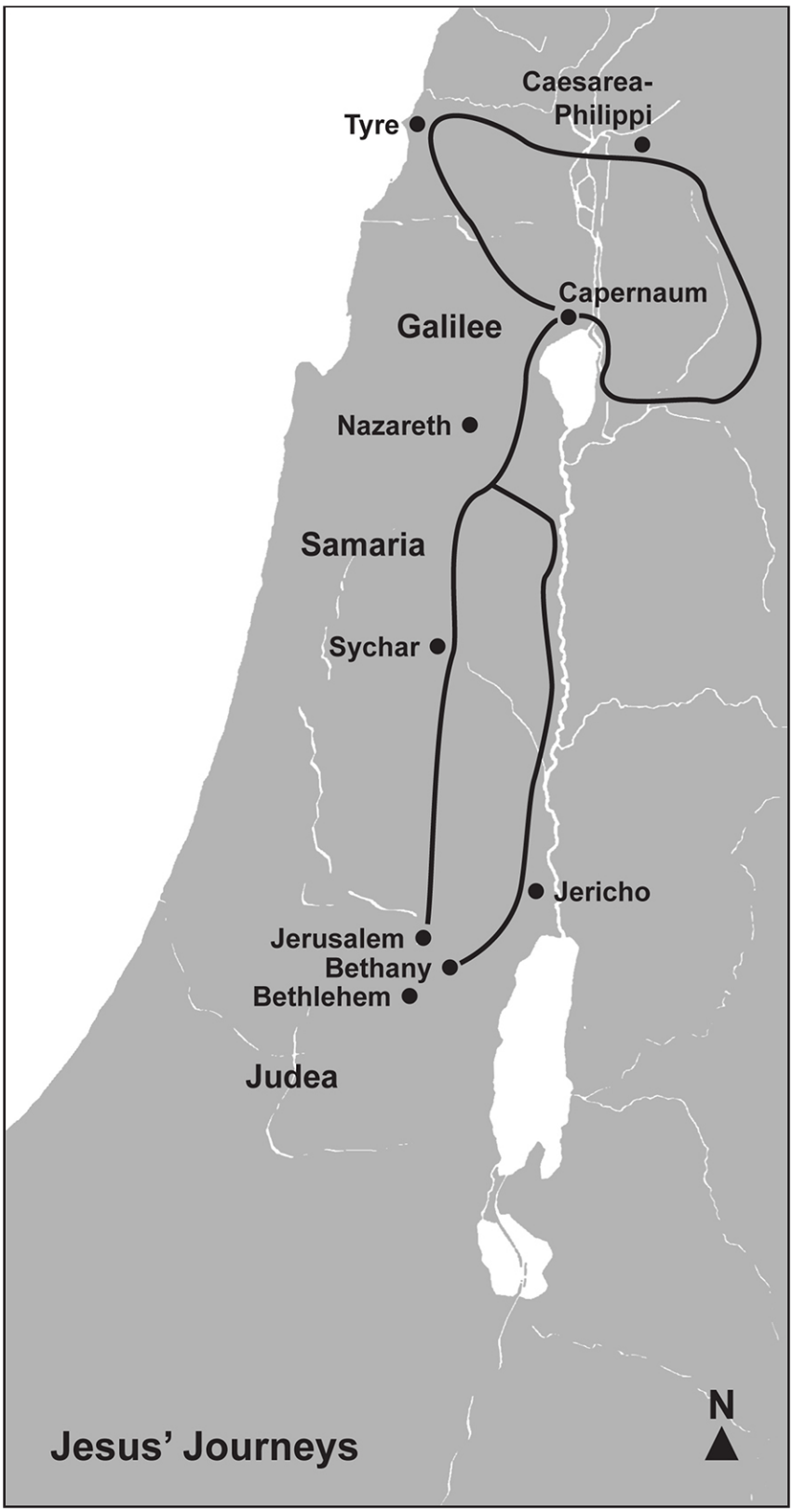

Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi. - Markos 10:45

İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan selam! - Romalilar 1:1

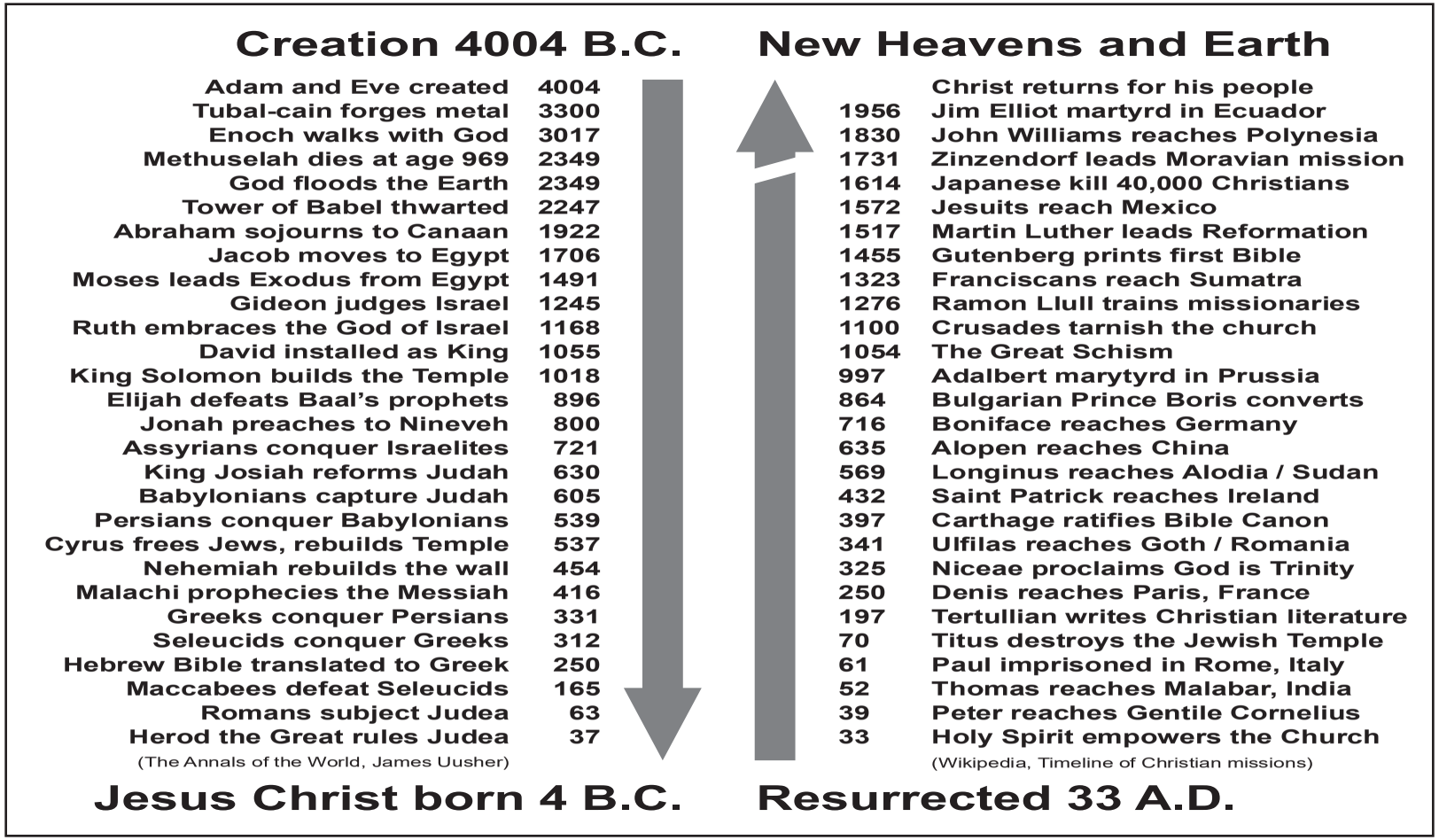
Creation 4004 B.C.
New Heavens and Earth
Adam and Eve created 4004
Tubal-cain forges metal 3300
Enoch walks with God 3017
Methuselah dies at age 969 2349
God floods the Earth 2349
Tower of Babel thwarted 2247
Abraham sojourns to Canaan 1922
Jacob moves to Egypt 1706
Moses leads Exodus from Egypt 1491
Gideon judges Israel 1245
Ruth embraces the God of Israel 1168
David installed as King 1055
King Solomon builds the Temple 1018
Elijah defeats Baal's prophets 896
Jonah preaches to Nineveh 800
Assyrians conquer Israelites 721
King Josiah reforms Judah 630
Babylonians capture Judah 605
Persians conquer Babylonians 539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple 537
Nehemiah rebuilds the wall 454
Malachi prophecies the Messiah 416
Greeks conquer Persians 331
Seleucids conquer Greeks 312
Hebrew Bible translated to Greek 250
Maccabees defeat Seleucids 165
Romans subject Judea 63
Herod the Great rules Judea 37
(The Annals of the World, James Uusher)
Christ returns for his people
1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830 John Williams reaches Polynesia
1731 Zinzendorf leads Moravian mission
1614 Japanese kill 40,000 Christians
1572 Jesuits reach Mexico
1517 Martin Luther leads Reformation
1455 Gutenberg prints first Bible
1323 Franciscans reach Sumatra
1276 Ramon Llull trains missionaries
1100 Crusades tarnish the church
1054 The Great Schism
997 Adalbert marytyrd in Prussia
864 Bulgarian Prince Boris converts
716 Boniface reaches Germany
635 Alopen reaches China
569 Longinus reaches Alodia / Sudan
432 Saint Patrick reaches Ireland
397 Carthage ratifies Bible Canon
341 Ulfilas reaches Goth / Romania
325 Niceae proclaims God is Trinity
250 Denis reaches Paris, France
197 Tertullian writes Christian literature
70 Titus destroys the Jewish Temple
61 Paul imprisoned in Rome, Italy
52 Thomas reaches Malabar, India
39 Peter reaches Gentile Cornelius
33 Holy Spirit empowers the Church
(Wikipedia, Timeline of Christian missions)
Jesus Christ born 4 B.C.
Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Destiny

Türkçe at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; - Matta 28:19